Breviarium Monasticum
secundum consuetudinem Mo-
nachorum nigrorum S. Bene-
dicti, Congregationis Sanctæ
Justinæ - Andreas Torre-
tanus impri'mendum curavit. -
Venetiis
Anno 1492

53

9 x 14 cm. unas 500 hojas

N

Breuiarium monasticum ordinis
S. Fris nostri Benedicti congre
gationis de obseruantia
S. Justine

Breuiarium Monasticum.

¶ Siquis vult scire septuagesimā cineres ꝛ reliqua festa mob
capiat aureum numerum in secunda linea: post cape litteram do
nicalem in tertia linea descendendo: ita vt si contingat aureum n
merum ꝛ litteram dominicalem in eandem lineam per transu
sumitque tunc capiatur littera dominicalis subsequens: qua habita
eandem lineam per transuersum habes omnia prenotata.

Nota q̄ anno .1446. fuit littera dñicalis. B A F E D
A B F E C B A B E D C B B F
D B A C F D. ¶ Nota q̄ anno .1446. fuit aureus nu
rus. 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
19 1 2. Nota q̄ anno .1446. fuit epacta 3 14 25 6
28 9 10 1 12 23 4 15 26 7 18. Bulla ii 22.

Aure⁹ nūer⁹ iij

KL

Mēsis Januarij habet dies.xxxj. Luna.xxx. Nox horas.xvj. Dies.viij. pncta.iiij. ostēta.iij

A Januarij — Circūcisio dñi.du.mar⁹. Basilij epi ⁊ ꝯfe. xij.lec.⁊ Scē martine ꝑg.⁊ mar. Cōm.

b iiij noñ. — Octaua sci stephani. Semiduplex.

xj c iij noñ. — Octaua sci ioānis euāgeliste. Semiduplex.

d ij noñ. — Octaua scōrū innocētū. Semiduplex.

xix e Nonis — Vigilia epiphanie: nō est sub precepto.

viij f viij idus — Epiphania dñi. Duplex maius.

g vij idus

xvj A vj idus — Sancti seuerini abbatis. Cōm.

v b v idus

c iiij idus — Sci pauli ꝑmi ẖremite ꝯfes. Cōm.

xiij d iij idus — Sci igini papē ⁊ martyris. Cōm.

g e ij idus

f Jdibus

c g xix kl. Feb. — Octaua epiphanie. Duplex minus.

A xviij kl. — Sci hilarij epi ⁊ cf. Sci felicis ꝑbri Cōm.

xviij b xvij kl. — Sci mauri abbatis. Duplex maius.

vij c xvj kl. — Sci marcelli papē ⁊ martyris. Cōm.

d xv kl. — Sci antonij abbatis. Duplex minus.

xv e xiiij kl. — Scē pīsce virginis ⁊ martyris. Cōm.

iij f xiij kl. — S.marij martir audifax ⁊ abachuc.ñi. C.

g xij kl. — Scōꝝ sebastiani ⁊ fabiani mā. semid.

xij A xj kl — Scē agnetis vginis ⁊ marty. Semiduplex.

b x kl' — Scōꝝ vincētij ⁊ anastasij marty. Semidu.

c ix kl. — Scē emerētiane vginis ⁊ martyris. Cōm.

c d viij kl. — Conuersio sancti pauli apli. Duplex min⁹.

e vij kl.

vij f vj kl. — Sci ioānis chrysostomi epi ⁊ cf. xij.lec.

g v kl. — Scē agnetis secundo. Cōm.

A iiij kl.

iiij b iij kl.

c Pridie kl. — Cīri ⁊ ioānis mar. cō, Sci geminiani epi ⁊ cōfes. Cōm.

Septe	Au. nūs	Lit. dñi.	Re sd.	Sep mag	Cinez ḡdrag	Pa schā	Aſcē sio. d.	Pēte costes	Cōp xpi	Reſi. dñi. p'	Aduēt' domini
			dñi/	Jañ.	Hebi.	Mā.	Apl.	Mai	Mai		Nouember
15	16	C	caz	18	4	22	30	10	21	28	29
14	5	D	post	19	5	23	1	11	22	28	30
		E	cpi	20	6	24	2	12	23	28	i Decē.
13	15	F		1	7	25	3	13	24	28	2
12	2	G		2	8	26	4	14	25	28	3
		A		3		27	5	15	26	27	4 Ho.
9	10	B		4	9	28	6	16	27	27	28
		C		5	10	29	7	17	28	27	29
7	18	D		6	11	30	8	18	29	27	30
6	7	E		7	12	31	9	19	30	27	i Decē
		F		8	13	1	apl.	20	31	27	2
4	15	G		9	14	2	10	21	1	iuñ.	3
3	4	A		10	15	3	11	22	2	27	4 Ho.
		B		11	16	4	12	23	3	26	28
1	12	C		12	17	5	13	24	4	26	29
	1	D		13	18	6	14	25	5	26	30
		E		14	19	7	15	26	6	26	i Decē
28	9	F		15	20	8	16	27	7	26	2
		G		16	21	9	17	28	8	26	3
26	17	A		17	22	10	18	29	9	25	4 Ho.
25	6	B		18	23	11	19	30	10	25	28
		C		19	24	12	20	31	11	25	29
23	14	D		20	25	13	21	1	iuñ.	25	30
22	5	E		21	26	14	22	2	13	25	i Decē
		F		22	27	15	23	3	14	25	2
20	11	G		23	28	16	24	4	15	25	3
		A		24	1	mā.	25	5	16	24	4 Ho.
18	19	B		25	2	17	26	6	17	24	28
17	8	C		26	3	18	27	7	18	24	29
		D		27	4	19	28	8	19	24	30
		E		28	5	20	29	9	20	24	i Decē
		F		1	6	21	30	10	21	24	2
		G		2	7	22	31	11	22	24	3
		A		3	8	23	1	iuñ.	23	23	4 Ho.
	16	B		4	9	24	2	12	24	23	28
		C		5	10	25	3	13	24	23	28

Mēsis Februarij habet dies. xxviij. Luna. xxix
Nox horas. xiiij. Dies. x. puncta. iiij. t ostēta. iiij.

KL

d	Februarij		Sci ignatij epi t mar. Cōm. seueri epi t cf.
e	iiij	noñ.	Purificatio scē marie virginis. Du. mai⁹
f	iij	noñ.	Sci blasij epi t martyris. xij. lect⁹.
g	ij	noñ.	
A	Nonis		Scē agatix v̄ginis t marty. Semiduplex.
b	viij	idus	
c	vij	idus	
d	vj	idus	
e	v	idus	Scē apollonie v̄ginis t martyris. Cōm.
f	iiij	idus	Scē scholastice virginis Duplex maius.
g	iij	idus	
A	ij	idus	
b	Idibus		Scē fusce virginis t martyris. Cōm.
c	xvj	kl.	Martij Sci valētini martyris. Cōm.
d	xv	kl.	Scōrū faustini t iouite martyrū. Cōm.
e	xiiij	kl.	
f	xiij	kl.	
g	xij	kl.	
A	xj	kl.	
b		kl.	
c	ix	kl.	
d	viij	kl.	Cathedra sci petri apli. Duplex mi⁹.
			Vigilia sub p̄cepto.
e	vij	kl.	Sci matthie apli. Hic ē lo⁹ dilecti. Du. mi⁹.
f	vj	kl.	
g	v	kl.	
A	iiij	kl.	
b	iij	kl.	
c	ꝑdie	kl.	Sancti machabeorū confessoris. Cōm.

Aure⁹ nūer⁹ — KL — Mēsis Martius habet dies. xxxj. Luna. xxx. Hor habet horas. xij. Dies ho. xij.

iij	d	Martij	
	e	vj	noñ.
xj	f	v	noñ.
	g	iiij	noñ.
xix	A	iij	noñ.
viij	b	ij	noñ.
	c	Nonis	Sci thome de agno ꝓfes. ⁊ Scārū ꝑpetue ⁊ felicitatis virgi. ⁊ mar. Cōm.
xvj	d	viij	idus
v	e	vij	idus
	f	vj	idus
xiij	g	v	idus
ij	A	iiij	idus
	b	iij	idus
x	c	ij	idus
xviij	d	Idibus	
	e	xvij	kl.
vij	f	xvj	kl.
	g	xv	kl.
xv	A	xiiij	kl.
iiij	b	xiij	kl.
	c	xij	kl.
xij	d	xj	kl.
j	e	x	kl.
	f	ix	kl.
ix	g	viij	kl.
	A	vij	kl.
xvij	b	vj	kl.
vj	c	v	kl.
	d	iiij	kl.
xiij	e	iij	kl.
iij	f	ꝑdie	kl.

Scō⁹ quadraginta martyrū. Cōm.

Sci gregorij papę ꝓfes. atq; doctoris. Du. mi.

Apillis

Trāsit⁹ ꝑis nri bñdicti abbis. Dup. maius

Sedes epactarum.

Concurrentium locus.

Annūciatio v. marie. Du. ma. Dñs nr crucifixus.

Octaua sancti benedicti. Duplex minus.

Sci felicis pape ⁊ martyris. Cōm.

Mēsis Aprilis habet dies. xxx. Luna. xxix.
Aure' nūer' KL' Hor horas. x. Dies. xiiij. pcta. iij. ostēta. iij.

g Aprilis
xj A iiij noñ.
b iij noñ.
xix c ij noñ.
viij d Nonis
xvj e viij idus
v f vij idus
g vj idus
xiij A v idus
ij b iiij idus
c iij idus
x d ij idus
e Idibus
xviij f xviij kl. Maij. Scōz tyburtij t valeriani t maxi//
vij g xvij kl. //mi martyz. Cōm.
A xvj kl.
xv b xv kl. Sci aniceti pape t martyris. Cōm.
iij c xiiij kl.
d xiij kl.
xij e xij kl.
j f xj kl.
g x kl. Scōz sothēris t gaij pape t martyrū. Cōm.
ix A ix kl. Sci georgij martyris. xij. lec.
b viij kl.
xvij c vij kl. Sci marci euangeliste. Duplex mīn'.
vj d vj kl. Scōz electi t marcellini pape t mar. Cōm.
e v kl.
xiiij f iiij kl. Sci vitalis martyris. Cōm.
ij g iij kl. Sci petri martyris. Cōm.
A pdie kl.

Aure⁹ nūer⁹ **KL** Mēsis Maius habet dies. xxxj. Luna. xxx. Nox horas. viij. dies. xvj. pūcta. iij. ostēta. vij.

xj	b	Maij		Scōr aplor philippi ⁊ iacobi. Du. minus.
	c	vj	noñ.	
xix	d	v	noñ.	Inuētio scē crucis. Du. min⁹ alexādri euē//
viij	e	iiij	noñ.	//tij throdoli atq; iuuenalis. xij. lec.
	f	iij	noñ.	Ascensio dñi. Duplex maius.
xvj	g	ij	noñ.	Sci ioānis aplī ⁊ euāgeliste añ portā latinā//
v	A	Nonis		/Duplex minus.
	b	viij	idus.	Apparitio sci michaelis archāgeli. Semi//
xiij	c	vij	idus	
ij	d	vj	idus	Scōr gordiani ⁊ epimachi marty. Cōm.
	e	v	idus	Sci maioli abbatis. Cōm.
x	f	iiij	idus	Scōr nerei ⁊ archilei atq; pāchratij. iñ. Cō
	g	iij	idus	
xviij	A	ij	idus	Sci bonifacij martyris. Cōm.
vij	b	Idibus		Dūmū pentecostes.
	c	xvij	kl.	
xv	d	xvj	kl.	Junij.
iij	e	xv	kl.	
	f	xiij	kl.	Sancte potentiane virginis. Cōm.
xij	g	xij	kl.	
ß	A	xij	kl.	
	b	xj	kl.	
ix	c	x	kl.	
	d	ix	kl.	
xvij	e	viij	kl.	Sci vrbani pape ⁊ martyris. xij. lec
vij	f	vij	kl.	Sci eleutherij pape ⁊ martyris. Cōm
	g	vj	kl.	Sci ioannis pape ⁊ martyris. Cōm
xiij	A	v	kl.	
	b	iiij	kl.	
iij	c	iij	kl.	Sci felicis pape ⁊ martyris. Cōm
xj	d	pdie	kl.	Scē petronille vginis. Cōm

Mēsis Junij habet dies. xxx. Luna. xxix.
Hox horas. viij. Dies hō. xvj.

Aure' nūer' KL

	e	Junij		Scōrū nicomedis ⁊ proculi martyrū. Cōm'.
xix	f	iij	noñ.	Scōr marcellini ⁊ petri atq; herasmi mā. C.
viij	g	ij	noñ.	
xvj	A	ij	noñ.	
v	b	Nonis		
	c	viij	idus	
xiij	d	vij	idus	
ij	e	vj	idus	
	f	v	idus	Scōr primi ⁊ feliciani martyrū. Cōm'
x	g	iiij	idus	
	A	iij	idus	Sancti barnabe apli. Duplex minus
xviij	b	ij	idus	Scōr basilidis cirini nabor'is ⁊ nazarij. mm.
vij	c	Idibus		
	d	xviij	kl.	Julij.
xv	e	xvij	kl.	Scōr viti ⁊ modesti ⁊ crescētie mar. Cōm'.
iij	f	xvj	kl.	
	g	xv	kl.	
xij	A	xiiij	kl.	Scōr marci ⁊ marcellini martyrū. Cōm'
j	b	xiij	kl.	Scōr gerualij ⁊ protalij mar. xij. lec.
	c	xij	kl.	Sci siluerij pape ⁊ martyris. Cōm'
ix	d	xj	kl.	
	e	x	kl.	Sci paulini epi ⁊ pf. ⁊ sci iuliani pf. Cōm'
xvij	f	ix	kl.	Vigilia sci ioānis baptiste sub precepto.
vij	g	viij	kl.	Natiuitas sci ioānis baptiste. Duplex ma.
	A	vij	kl.	Sci pfteri epi ⁊ confessoris. Cōm'
xiij	b	vj	kl.	Scōr ioānis ⁊ pauli martyrū. Semidup
iij	c	v	kl.	/ nis pape ⁊ pfes.
	d	iiij	kl.	Vigilia aplor petri ⁊ pauli ſb precepto. sci leo.
xj	e	iij	kl.	Natalis petri ⁊ pauli aplor. Du. maius
	f	pdie	kl.	Cōmemoratio sci pauli apli. Duplex unius

Mensis Julius habet dies. xxxj. Luna. xxx.
Aure' nūer' KL Nox horas. viij. Dies vo. xvj.

xix g Julij Octaua sci io ānis baptiste. semidu.
viij A vj noñ. Visitatio scē marie v. Du. maius. ꝓcessi t martiniani mar. Cōm.
b v noñ.
xvj c iiij noñ.
v d iij noñ.
e ij noñ. Octaua aplox petri t pauli. Du. minus.
xiij f Nonis
ij g viij idus
A vij idus Octaua visitationis scē marie v. Du. minꝰ.
x b vj idus S. m. vij. fratꝝ t scāx rufine t scōe. v. t. mC
c v idus Sci pij papx t martyris.
xviij d iiij idus Scōx naboris t felicis mar. Cōm.
vij e iij idus Sancti anacleti papx t mar. Cōm.
f ij idus Sci eugenij epi t cōfessoris. Cōm.
xv g Idibus Scōrum quirici t iulite martyrū. Cōm.
iij A xvij kl. Augusti.
b xvj kl. Sancti alexij confessoris. Cōm.
xij c xv kl. Scē simphorosecū septē filijs mar. Cōm.
j d xiiij kl.
e xiij kl. Scē margarite virginis t mar. xij. lec.
ix f xij kl. Sancte praxedis virginis. Cōm.
g xj kl. Scē marie magdalene. semiduplex
xvij A x kl. Sci apolinaris epi t martyris. xij. lec.
vj b ix kl. Vigilia sci iacobi apli ꝙ ꝓcepto. xpine v. C.
c viij kl. Sci iacobi apli. Du. minꝰ. christofori. m. C.
xiij d vij kl. Sci pastoris pf. t sci simeonis. Cōm.
ij e vj kl. Sci pantaleonis martyris.
f v kl. S. naçarij t celsi victoris t inocētij. m. Cō.
xj g iiij kl. Scōx felicis faustini simplicij t beatricis. m t martix v. C. t. s. flore t lucile v. t. m. C.
xix A iij kl. Scōrum abdon t sennen mar. Cōm.
b ꝓdie kl.

Mēsis Augustꝰ habet dies, xxxj. Luna xxix.
Aureꝰ nūcrꝰ

KL

Nox horas, x. dies vo. xiiij.

viij c Augusti S. petri advincla, d. mi, S. machabeoꝝ, m. C
xvj d iiij noñ. Sci stephani pp. ⁊ mar. Cō.
v e iij noñ. Inuētio corpis sci stephani, ptrom. xij. lec.
f ij noñ. Sci iustini, m. Cō. cl. pf. xij. lc.
xiij g Nonis Scē marie vg. ad nīues, Du, maiꝰ, S. dñi
ij A viij idus Trāsfiguratio dñi. d. ma. S. sixti felicissimi
b vij idus Sci donati epi ⁊ m. Cō, ⁊ agapiti, m. Cō.
x c vj idus Scōꝝ ciriaci largi ⁊ smaragdi, m. Cōñ.
d v idus Vigilia. s. laurētij sb pcepto. ⁊ scōꝝ firmi ru
xviij e iiij idus Sci laurētij, m, D, ma, stici ac ro, m. Cō.
vij f iij idus Scōꝝ tyburtij ⁊ susānē martyrum. Cōñ.
g ij idus Scē clare virginis. Cōñ.
xv A Jdibꝰ Scōꝝ hippolyti ⁊ cassiani ⁊ socio, m, xij. lec.
iiij b xix kl. Septēb. Vigilia scē marie sb pcepto. Scōꝝ felicis ⁊ fortunati, m. ⁊ sci eusebij, Cōñ.
c xviij kl. Assumptio scē marie virginis, Du, maius.
xij d xvij kl.
ij e xvj kl. Octaua sancti laurentij. Semiduplex.
f xv kl. Sancti agapiti martyris. Cōñ.
ix g xiiij kl.
A xiij kl. Sci bernardi abbatis. Duplex minus.
xvij b xij kl. motixi simphoriani ⁊ hippolyti mar. Cō.
vj c xi kl. Octaua scē marie, Du, minus. Scōꝝ ti
d x kl. Vigilia sci bartholomei apli sub precepto.
viij e ix kl. S, bartholomei apli, d, mi, ⁊, s, lxrmeñ, m. C
ij f viij kl. Sci ludouici regis ⁊ cō sel. Cōñ.
g vij kl. Sci ẓepherini papē ⁊ mar. Cōñ.
A vj kl.
x b v kl. Sci augustini epi atq; doctoris, Du, minꝰ.
c iiij kl. Decollatio. s. ioā. bap. d, mi. ⁊. s, sabine v, ⁊
xij d iij kl. Scōꝝ felicis ⁊ adaucti, m. Cō. mar. C.
e ꝑdie kl.

Mēsis Septēber habet dies.xxx.Lūna.xxx.
Aure⁹ nūer⁹ KL Nox horas.xij.Dies ꝺo.xij.

xvj f Septēbꝛ S.egidij abbis.xij.lc. Scōꝝ.xij.ffꝫ mā Cōm.
v g iiij noñ. Sci antonini martyris. Cōm.
A iij noñ.
xiij b ij noñ.
ij c Nonis
d viij idus
x e vij idus
f vj idus Natiuitas scē marie ꝟgis,ꝺu.maiusꝝ sci/
xviij g v idus Sci gorgonij mar. Cōm. / adriāi.mñ.
vij A iiij idus
b iij idus Scōꝝ prothi ꝝ hyacincti martyrū. Cōm.
xv c ij idus
iiij d Idibus /scōꝝ comelij ꝝ cypriani mar. xij.lec.
e xviij kl. Octob. Exaltatio scē crucis. ꝺu.minus.
xij f xvij kl. Octāb scē marie ꝺu.mi, ꝝ sci nicomedis.mñ.
j g xvj kl. Scōꝝ lucie geminiani ꝝ eufemie mā. Cōm.
A xv kl.
ix b xiiij kl.
c xiij kl. /ei⁹ martyrū. Cōm.
xvij d xij kl. Vigilia sci matthei apli.Eustachij ꝝ socioꝝ/
vj e xj kl. Sci matthei apli ꝝ euāgeliste.ꝺup.minus.
f x kl. Sci mauritij cū socijs suis martyrū.xij.lec.
xiiij g ix kl. Sci lini pape ꝝ mar.ꝝ eccle ꝟginis. Cōm.
iij A viij kl.
b vij kl.
xj c vj kl. Scōꝝ cypriani ꝝ iustine martyrū. Cōm.
xix d v kl. Scōꝝ cosme ꝝ damiani mar. xij.lec.
e iiij kl. /ꝺu.minus.
A viij f iij kl. Dedicatio eccle sci michaelis archāgeli./
g ꝓdie kl. Sci hieronymi ꝓbyti ꝝ ꝓf.atoꝝ co.ꝺu.mi.

Mēsis October habet dies.xxxj. Luna.xxix.

Hor.xxiij. Dies vo.x.

		KL		
vj	A	Octobus	Sci remigij epi t pfes.	xij.lec.
	b	vj noñ.		
ij	c	v noñ.		
	d	iiij noñ.	Sancti francisci cōfes.	xij.lec.
	e	iij noñ.	Scōr placidi monachi t socior ei⁹.m. Du.	
	f	ij noñ.		mai⁹.
	g	Monis	Scē iustine v.t.m. du.ma. /Marci pp.t pf.	
viij	A	viij idus	/t scōr sergi bachi mar.t apu.mar.	Cōm.
ij	b	vij idus	Scōr dionysij rustici t eleutherij ma.	xij.lc.
	c	vj idus	Sci cerboni epi t pfes.	Cōm.
v	d	v idus		
ij	e	iiij idus		
	f	iij idus		
ij	g	ij idus	Sci calixti papē t martyris.	Cōm.
	A	Idibus		
	b	xvij kl.	Mouēbris. Sci galli abbatis.	xij.lec.
ix	c	xvj kl.		
	d	xv kl.	Sci luce euāgeliste.	Duplex minus.
xvij	e	xiiij kl.		
vj	f	xiij kl.		
	g	xij kl.	Scē vrsule cū vndecī milib⁹ v̄ginib⁹. Se/	
xiiij	A	xi kl.	/miduplex. Hilarionis abbatis. xij.lc.	
ij	b	x kl.		
	c	ix kl.		
xj	d	viij kl.	Scōr crisanti t darie martyrum.	Cōm.
xix	e	vij kl.	Sci quaristi papē t martyris.	Cōm.
	f	vj kl.	Vigilia aplōr symonis t iude sub pcepto.	
viij	g	v kl.	Scōr aplōr symonis t iude. Duplex min⁹	
	A	iiij kl.		
xvj	b	iij kl.	Sci germani epi t pfes.	Cōm.
v	c	p die kl.	Vigilia oium scōrū sub precepto.	

Aure nũer. KL Mensis Nouẽber habet dies.xxx. Luna.xxx. Nox horas.xvj. Dies vo. viij.

	d	Nouẽbris		Festiuitas oĩuz scõz.d.ma. S.ccsarij.m, C
xiij	e	iiij	noñ.	Cõmemoratio oĩuni fideliũ ɒfunctorum.
ñ	f	iij	noñ.	
	g	ij	noñ.	Sãctoz vitalis ⁊ agricole martyrum. Cõ
x	A	Nonis		
	b	viij	idus	Sancti leonardi confessoris. xñ.lec
xviij	c	vij	idus	
vij	d	vi	idus	Scõz.iiij.coronatoz.m.⁊.ſ.benigni.m. C
	e	v	idus	Sancti tyrodoti martyris. Cõm
xv	f	iiij	idus	Scõz tripbonis respitij ⁊ nymphe.m. Cõ
iiij	g	iij	idus	Sci martini epi ⁊ pf. Du. min sci mẽne.m.
	A	ij	idus	Sancti martini pape ⁊ mar. Cõm
xij	b	Idibus		Sancti bricij epi ⁊ pfessoris. xij.lec
j	c	xviij	kl.	Decembris.
	d	xvij	kl.	
ix	e	xvj	kl.	
	f	xv	kl.	
xvij	g	xiiij	kl.	Octaua sancti martini epi Semiduplex
vj	A	xiij	kl.	Sci odonis abbis. Cõ. Põtiani pp.⁊.ma
	b	xij	kl.	Cõ. lxlisabeth nec v. nec.m. Cõ
xiiij	c	xj	kl.	Sci colũbani abbatis ⁊ pfes. xij.lec
iij	d	x	kl.	Scẽ cecilie virgi.⁊ martyris. semiduplex
	e	ix	kl.	Sci clemẽtis pp.⁊.m. semid. S. felicitatis.m.
xj	f	viij	kl.	Sancti grisogoni mar. Cõm
xix	g	vij	kl.	Scẽ catherine v̄g.⁊ mār, semiduplex
	A	vj	kl.	Sancti petri epi ⁊ martyris. Cõm
viij	b	v	kl.	
	c	iiij	kl.	
xvj	d	iij	kl.	Vigilia.ſ.andree ſb pcepto.ſ.saturni.m. C
v	e	pdie	kl.	Sancti andree apli. Duplex minus

Mensis Decēber habet dies.xxxj. Luna.xxix.
Aure⁹ nūer⁹ KL Mor totas.xvj.dies vo.viij.

xiij	f	Decembris			
ij	g	iij.	noñ.	Sancte bibiane vg. t martyris.	Cōmūs
	A	ij	noñ.		
x	b	ij	noñ.	Scē barbare vg. t martyris.	Cōmūs
	c	Nonis		Sancti sabbe abbatis.	Cōmūs
xviij	d	viij	idus	Sancti nicolai epi t confessoris.	
vij	e	vij	idus	Sci ambrosij epi t doctoris.	Du.minⁿ.
	f	vj	idus	Cōceptio scē marie v. Du. ma. t. s. cenonis.	
xv	g	v	idus	Sci siri epi t pf. C. epi t pfessoris	Cōmūs
iij	A	iij	idus	Sci melchiadis pape t mar.	Cōmūs
	b	ij	idus	Sci damasi pape t pfes.	Cōmūs
xij	c	ij	idus		
j	d	Idibus		Scē lucie virginis t martyris. semiduplex	
	e	xix	kl.	Januarij	
ix	f	xviij	kl.		
	g	xvij	kl.		
xvij	A	xvj	kl.		
vj	b	xv	kl.		
	c	xiiij	kl.		
xiiij	d	xij	kl.	Vigilia sci thome apli sub pcepto.	
ij	e	xij	kl.	Sancti thome apli. Duplex minus.	
	f	xj	kl.		
xj	g	x	kl.		
xix	A	ix	kl.	Vigilia natiuitatis dñi sub precepto.	
	b	viij	kl.	Natiuitas dñi nri iesu christi. Dup. maius	
viij	c	vij	kl.	Sci stephani pthomartyris. Duplex mai⁹	
	d	vj	kl.	Sci ioānis euangeliste. Duplex mai⁹	
xvj	e	v	kl.	Scōrum innocentum. semiduplex	
v	f	iiij	kl.	Sancti thome epi t martyris. xij.lec	
	g	iij	kl.		
xiij	A	pdie	kl.	Sci siluestri pape t pfes. semiduplex	

Tabula psalteriꝫ.

Ad te dñe leuaui aiaꝫ car. 7
Ad te clamabo 28
Afferte dño 8
Audite hec omnes 20
Attendite populemeus 30
Audite celi 45
Ad dñm cũ tribularer 51
Ad te leuaui oculos 52

Beatus vir 1
Beati quoꝝ 9
Benedicite omnia 12
Benedictus dñs 13
Benedicam dñm 14
Beatus qui intelligit 17
Benedixisti dñe 33
Bonũ est confiteri 38
Benedic anima mea 40
Benedic aia mea cl. ij. 40
Beati immaculati 46
Beati omnes 52
Beatus vir qui timet 55
Benedictus dñs deꝰ meꝰ 58

Confitebor tibi dñe in toto 2
Conserua me dñe 3
Cum sancto sanctus eris 4
Celi enarrãt gliam dei 5
Confitemini dño 11
Confitebor tibi dñe qm 19
Confitebimur tibi 29
Cantemus dño 34
Cantate dño cl pmo 37
Cantate dño cl. ij. 37
Confitemini dño 41
Confitemini dño cl. ij. 42
Confitemini dño. iij. 43
Confitebor tibi 55
Credidi 54
Confitemini dño 56
Confitebor tibi dñe 56
Confiteantur tibi 58
Cum inuocarem 60
Cantica aduentus cum aliis canticis 68

Domine ne in furore 6
Domine deꝰ meꝰ si te fecisti 8
Domine dñs noster 1
Dixit insipiens 5
Dñe qs habitabit in tab. 5
Diligã te domine fortis. 17
Dñe qd multiplicati sunt 3
Domine in virtute 6
Deus deus meus respice 6
Dominus regit me 22
Domini est terra 23
Dño illuminatio mea 26
Deus misereatur 66
Deus deus meus 12
Domine ne in furore. ij. 15
Dixi custodiam 16
Deus auribus nostris 17
Dixit iniustus 13
Deus noster refu. 19
Deus deorum 20
Dixit insipiens 13
Deus in nomine tuo 16

Deus repulisti 24
Deus in adiutoriū 26
Deus iudicium 27
Deus venerunt 31
Deus stetit 32
Deus qui similis 34
Domine deus saluti ẽ 33
Domine refugium 34
Dñs regnauit decorem 36
Deus vltionum 36
Domin⁹ regnauit exultet 37
Dñs regnauit iracscant 38
Domine audiui 39
Dñe exaudi orationem 40
Deus laudẽ meam 44
Dñe exaudi orationem 44
Dixit dominus 52
Dixi quoniam 54
Dñe nõ est exaltatũ 55
Dominꝫ ꝑpasti me 56
Domine clamaui 57

Exurge domine 2
Exaudi dñe iustitiã meã 4
Exaudiat te dominus. 5
Exaltabo te 9
Exultate iusti in domino 15
Expectãs expectaui 16
Eructauit cor meum 18
Exaudi deus orationem 21
Eripe me 22
Ego dixi 23
Exaudi deus deꝓcationẽ 24
Exurgat deus 25
Exaudi deus orationẽ 28

Exultauit cor meum 28
Exultate deo 32
Eripe me 57
Exaltabo te deus meus 58

Fundamenta 35

Hymni totius anni 65

In domino confido 3
Iudica me domine 8
In te domine 9
Iudica domine 14
Iudica me deus 25
Iubilate deo 24
In te domine sperauī 26
Inclina domine 35
Iubilate deo 38
In conuertendo 51
In exitu israel 53

Laudate dominũ de celis 12
Leuauī oculos 51
Letatus sum 52
Laudate nomen domini 55
Lauda aia mea 59
Laudate dominũ qm̃ 59
Lauda hierusalem 59

Miserere mei deus 11
Magnus dominus 20
Miserere mei deus qm̃ 22
Miserere mei dꝫ miserere 23
Misericordias domini 35
Misericordiam 38

Memento domine 55
Noli emulari 15
Nonne deo 24
Notus 38
Nisi qz dominus 52
Nisi dominus 52

Omnes gentes 20

Paratum cor meum 44

Quare fremuerunt 1
Quēadmodum desi. 17
Quid gloriaris 21
Quam bonus 27
Qui regis 32
Quam dilecta 33
Quicūqz vult 46
Qui confidunt 51
Qui habita 60

Saluum me fac domine 3
Si vere 11
Saluum me fac deus 26
Sepe expugnauerunt 54
Super flumina 56

Te deum laudamus 10
Te decet 27

Usquequo domine 5
Venite exultemus 6
Verba mea 18
Vsquid deus 19

Voce mea 30
Voce mea ad dominum 58

Finis.

Signa Chartarum breuia rij monastici: videlicet.

H U ✠ 1 2 3 4 5 6
7 8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29 30
31 32 33 34 35 36 37 38
39 40 41 42 43 44 45 46
47 48 49 50 51 52 53 54
55 56 57 58 59 60.

Breuiarij huius Regula gnalis.

HDuentus dñi semp celebrari debet in dñica que vicinior est festo sci andree: siue precedat siue sequat: vel i ipso festo sci andree qñ in dñica venerit de ãtuor tribus anni qñ celebrari debeãt. Notãduz q seria. iiij. prima post dies cẽ lucie: cinerum: dici pcessionis: et exaltationis cẽ crucis semp quatuor tpa celebrãtur. Sciẽdũ est q per totũ annũ in pncipio lectionũ dicit Pr nr. Notãdum q qñcuqz historia expleta i dñica: prima die hebdomade qua cãtat de historia incipit a secũdo Rio: sequẽti die a relicto illi⁹ dici: et ita per ordinem in circuitu. Qñ vo historia nõ expleta in dñica prima die hebdomade qua cãtat de ea incipit a primo relictoz rñsorioz: et ita per ordinẽ vt dictũ est: primo tñ Rio semp per hebdomadã ptermisso etiã si ptingat historia infra hebdomadaz primo poni. In dñica tñ qñ fit de ipa dñica incipit a primo Rio etiam si in ipsa nõ primo ponat historia. Per octauas quoqz trib⁹ dieb⁹ incipit a primo Rio: videlicet die festi: dñica infra octauã: die octaue: ceteris aũt diebꝰ fit sicut hic supius notat de dñica per hebdomadã. Et notandũ q qñlibet duodecim lectiones. Ollia pli. semp dicit in festo octauo et duodecimo Rio: seu etiã in tertio qñ leguntur tres lectiones tñ: necnõ et in oibꝰ Rijs. plixis et breuibꝰ: in Rijs et laudibꝰ pterqz a dñica de passione vsqz ad dñicã resurrectionis: eodẽ tñ tpe dicit in festis scõrũ si occurrerit et in officio bte virginis. Et semp eadẽ repetitio fit in rñsorijs. plixis post Ollia pli. que fit post vlis: aut breuior vbi cõgrua fuerit: vel vbi alia repetitio nõ assignat. In officio tñ mortuoꝝ post tertiũ: sextũ: et nonũ rñsoriuz loco Ollia pli. dicit Requz eternã Sciẽdũ q qñcuqz fit officium dñicale vel de quo dicit in primis Rijs dẽ ad matutinũ post euãgelium in laudibꝰ tertijs et secũdis Rijs. Idẽ etiã fuet in quocuqz festo p totũ annũ: nisi aliter signet in breuiario. Itẽ oõ dñicalis dicit infra hebdomadã in serialibꝰ diebꝰ ad laudes tertiã et vesperas per totũ annuz nisi aliud assignet in breuiario

Notãdũ q de festis semp tres⁹ aut duodecim lectiones: aut cõmemorationem tñ: aut qñ fit de octauis tres facimus lectiones in serijs infra eas. Et

gbus festis. xij. lectionuz aliq̃
sunt duplicia: aliq̃ semidupli
cia: aliqua simplicia. Duplici
um aũt alia sũt duplicia maio
ratalia duplicia miora. Festũ
vo duplex mai⁹ agim⁹ in die
natiuitatis dñi: in festo sci ste
phani ꝓthomartyris: sci ioan
nis euãgeliste: in die circũcisio
nis: in die epiphanie: in relur
rectione dñi: t duob⁹ dieb⁹ se
quẽtib⁹: in ascẽsione dñi: in die
pẽtecostes cũ duob⁹ dieb⁹ se
quẽtibus: in dñica trinitatis:
in festo corporis xp̃i: in festo sã
cti mauri abbatis: in purifica
tiõe scẽ marie: in festo scẽ scho
lastice virginis: in festo sci bñ
dicti abbatis: in annũciatione
bẽ marie: in natiuitate sci ioã
nis baptiste: in festo apl̃oz pe
tri t pauli: in visitatione ꝑcte
marie: in festo eiusdẽ ad nũes
in trãsfiguratione dñi: in festo
sci laurẽtij: in assũptione beate
marie: in natiuitate eiusdẽ: in
festo sancti placidi monachi t
martyris t socioz ei⁹: in festo
scẽ iustine virginis t marty
ris de padua: in festo oium scõ
rũ: in ꝯceptione bẽ marie: in
anniuersario dedicationis ec
clesie t in festo ꝓprij loci. Fe
stũ aũt duplex minus facim⁹
in festo sci antonij abbatis: in
cõuersione sci pauli apl̃i: t ge
neraliter in festis oium apl̃oz
t euãgelistarũ: t in inuẽtione
scẽ crucis: in festo sci bernar
di abbatis: in exaltatione kẽ
crucis: t in dedicatione sci mi
chaelis archãgeli: in festo san
cti martini epi: t in festis qua
tuoz doctoz gregorij augusti
ni ambrosij t hieronymi. Fe
sta aũt particularia monaste
rioz nr̃e ꝯgregationis celebrẽ
tur fm cõsuetudinẽ eoꝝdem
monasterioz. Reliqua vo fe
sta celebrent̃ put signant in ka
lendario. Nec alia festa aut
alie rubrice ꝑter que in kalen
dario t breuiario cõgregatio
nis posita sunt obseruent in di
uino officio: nisi ꝑ fratrem capitu
lo generali aliter per tempus
fuerit visum. Et tũc nõ obstã
tib⁹ aliis⁹ ordinatis que de no
uo ꝑdictũ capl̃m statuerit ob
seruent. Sciẽdũ est aũt̃ q̃
aliter sũt officia in festis dupl
cib⁹: t aliter in semiduplicib⁹
seu simplicib⁹. Nã in duplici
bus sine sint maiora siue mino
ra duplicia oẽs añe in vtrisq̃
vis nocturnis t laudib⁹ du
plicant: id est integre dicunt̃ q̃
ante psalmos cũ post psalmos
t ꝓces cõsuete omittunt. In fe
stis vo semiduplicib⁹ seu sim-

plicib⁹ in ꝑmis ℟is dicuntur añe ⁊ psalmi feriales. Caplm vo ⁊ reliqua de festo ⁊ añe non duplicant: sed solumodo ꝑncipiũ añarũ ante psalmos ꝓmũciant: ⁊ post psalmos integre dicunt: ⁊ ad primã ⁊ cõpletoriũ ꝑces dicunt qñ nõ venerit infra octauas. In festis añ̃ de gbus facimus cõmemoratiõnẽ nũ fit cõmemoratio de eis in primis vesꝑis ⁊ laudibus in antiphona versu ⁊ oꝛone cõpetẽtibus festo. In missa quoq; fit cõmemoratio de eiusmodi festis. Sciẽdũ ep̃ si festũ alicuius apli euãgeliste: sci martiris vel cõfessoris vel sce crucis: vel aliud habẽs aliqua ꝓpria ℟ia seu festũ solẽne generaliter aut in aligbus terris vel locis veniat in dñica in qua nõ ponitur primo ꝓpria hystoria: officiũ fit de festo ⁊ cõmemoratio de dñica in vtriusq; vesꝑis matutinis ⁊ missa: ⁊ duodecima lcõ legit de homelia dñice cum primo ℟io hystorie sue. Itez qñ cuiusq festũ duodecim lectionũs etiã si duplex fuerit venerit in dñica in qua primo ponit ꝓpria hystoria que nõ pót cãtari seu trãsferri in aliquã sequẽtẽ dñicã: festũ trãsferri ⁊ fit de dñica. Si vo hystoria tunc ponẽda possit cantari in aliqua sequẽti dñica: festus si duplex fuerit celebrat eadẽ die ⁊ fit cõmemoratio de dñica. Alia vo festa que nõ sunt duplicia trãferunt in secũdam feriã: excepto festo sci thome martyris: ⁊ sancti silnestri pape. Et si eadẽ feria fuerit festũ duodecim lectionũ: ipsum trãsferri in tertiã feriã: ⁊ sic de aliis donec festa oia celebrent: nisi festũ apostoli vel euangeliste vel aliud habens aliqua ꝓpria ℟ia: vel festum solẽne generaliter aut in terris vel locis aligbus iterueniat. Huiusmodi enĩs festa de suis locis nutari nõ debẽt. Et tũc post huiusmodi festa celebrat festũ pcedẽs qd primo ce lebrari nõ potuit. Similiter festa solẽnia in aligb⁹ terris vel locis: etiã si in nostro kalendario nõ habentur in eisdẽ terris vel locis a fratrib⁹ nostris ibi existẽtibus celebrent nec a locis suis moueant: quoniã curia romana illud idem facere de festis talibus consueuit. Itẽ quando plura festa duodecim lectionum de minoribus continue fiunt in secundis vesꝑis precedentis festi incipitur a capitulo de festo sequenti; ⁊ fit commemoratio de se-

ro precedēti. Si vo in festo se quēti occurrat aliud festum de quo fit mīn cōmemoratio: in p̄cedēt⁹ vēspis post primam oīonē agit de festo cōmemorationis z postea de festo p̄cedenti. Festū aūt min⁹ oē illud eē itelligit qō nec est duplex: nec scē crucis: nec angelorum: nec apostolorū: nec euangelistarū nec solenne generaliter: aut in aliquibus terris vel locis. Quelibet etiaz octaua nō duplex festum minus iudicatur.

Itē quādocūq; festuz non duplex celebratur in sabbato: excepto festo innocētū: a capitulo in antea fit de dñica: aut de festo vel octaua gb⁹ ipsa dñica caderet: z cōmemoratio de festo p̄cedēti. Si vo festuz fuerit duplex commemoratio mīn fit de dñica vel de festo siue octaua quādo fuerit de minoribus

Itē notāduz q; qñcūq; alī quod festuz celebrat die dñica de qua fit cōmemoratio: z secūda sequēti feria fuerit aliqō festū cōmemorationis: in secundis vis festi quod celebrat in ipsa dñica: cōmemoratio festi sequēti⁹ p̄cedit cōmemorationē dñice. Itē quoq; seruet in dñicis occurrēt⁹ infra octauas: qñ fit commemoratio de eiusmodi dñicis: si sequenti secūda feria occurrerit festū cōmemorationis. Si vo festum cōmemorationis caderet in dominica in qua fit de aliquo festo vel octaua cōmemoratio dominice p̄cedit memoriam festi cōmemorationis si de dñica fit cōmemō. Itē de festo nō duplici qō celebrat secūda feria fit mīn cōmemoratio in vis dñice p̄cedētis: nisi sit festū habēs aliqua ꝓpria R̄, vel solenne generaliter: aut in aliqbus terris vel locis. Pro huiusmodi enim dū mīn nō fit duplex incipit a capl̄o: z fit cōmemoratio de dñica. In secūdis vis festoz duplicīū scē crucis: angeloz: apl̄oz: euāgelistarum seu festoz solenniū generaliter: aut in aliqbus terris vel locis fit mīn cōmemoratio de festo sequēti nisi festa p̄dicta sequerētur festū equale: vel dies octaua alicuius festi que cēt equalis. Tūc enim incipit a cap̄. de festo sequēti vel eiusmodi octaua: excepīs illis festis octauas habētibus que festa vnīt infra octauam natiuitatis domini que habent secūdas vēspas

Itē sciēdū q; in vigilia festi duplicis vēspe fiūt totaliter de festo duplici: ita q; ꝯtulo ea

dē die sit festum nō duplex vel
dñica: de neutro fit cōmemora
tio pter q̄ in quadragesima ꝛ
aduēm. Tūc enīz fit cōmemo
ratio de dñica. Jtē in ipsis ve
speris vigilie dicuntur añe lau
dū ipsius festi quarta ptermis
sa nīl alie assignent. Jtē in oī
dus festiuitatib⁹ añe laudum
dicunt ad primā tertiā sextaz
nonā: ꝛ in secūdis ℟is per or
dines quarta pretermissa: nisi
alie assignent. Jtē cap. ꝛ oēo
que dicunt in primis ℟is dicū
tur etiā in laud. tertija ꝛ secun
dis ℟is. Jtē vsi, nocturnouz
semp dicunt ad tertiā sextā ꝛ
nonā p ordinē. Predicta ser
uant q̄ aliē nō signat. No
tādū q̄ q̄cūq̄z post festū du
plex maius imediate occurre
rit festū duplex minus: vsq̄e
integre fiūt de festo duplici ma
iori p̄cedēti: ꝛ commemoratio
de duplici minori. Si aūt post
festū duplex minus venerit du
plex maius vsq̄e integre fiūt de
festo duplici maiori q̄ sequit:
ꝛ cōmemoratio de duplici mi
nori p̄cedēti. Si vo post festū
duplex maius vel duplex mi
nus occurrerit festū equale in
scōis ℟is festi precedētis fit a
caplo in antea de festo sequēti
cū cōmemō, precedēt. Jtē q̄n
cūq̄z occurrerit simul aliq̄ fe
sta cōmemō. memoria dignio
ris festi p̄cedit cōmemoratio
nē festi min⁹ digni: vtputa cō
memoratio martyris p̄cedit
memoriā cōfessoris: ꝛ sic de ali
is. Si vo aliqua eiusmodi fe
sta trāsferri cōtigerit ad diem
in quo cadat aliud festū cōme
morationis vnū vel plura: tūc
memoria festi q̄ō fuit pus an
tecedit cōmemoratio festi q̄ō
posteri⁹ occurrit siue sit digni⁹
siue nō. Jtē in festis que in q̄
dragesīma celebrant: fit semp
cōmemoratio de feria i vrīlq̄z
℟is ꝛ matutinis ꝛ in vltima
lectione si fit homelia. In festi
uitatib⁹ aduēt⁹ similiter sine vlti
ma lectione nisi occurrat in q̄
tuor tpib⁹: nullo alio tpe fit cō
memō ferie in festo. Jtem si fe
stū aliq̄ō habeat ppriā histo
riā non cōpletā supplet de cōi
scōrū incipiendo a scō ℟io.
Et gnāliter q̄n deest festo ali
quid ppriū p illo recurrit ad
cōe scōz. Sciēdū q̄ si festū, xij
lcōnū de minorib⁹ venerit infra
octauā infra quā occurrētes fe
stiuitates celebrant de festo oc
currēte fiūt vsq̄e a caplo i an
tea cū cōmemōe octaue: nisi ve
nerit imediate post diē festi de
quo fit octā. Tūc enī fit cōme-

motatio nñ de festo sequẽti. Et si venerit i die lune fit i dñica de octã & cõmõ de festo nisi fuerit festũ hñs aliq̃ ꝓpria ℟ia seu festũ solẽne gnãle aut i aliqb' terris vel locis. Jn secũdis vo ℣is festi minoris a cap. in antea fit de octã. & cõmõ de festo. Et si festũ cuiusmodi de minoribus venerit in dñica ifra tales octãs trãsfert: nisi hẽat aliq̃ ꝓpria ℟. seu fuerit festũ solẽne gnãliter; aut in aliqb' terris vel locis. Jtẽ notãdũ q̃ qñ cũq; ifra aliq̃s octãs alique festiuitates celebrant semp tã in ℣is q̃ in matutinis & missa fit vlimia cõmõ de octã nisi eẽnt festa duplicia: qr tũc nulla fit cõmõ de octã in ꝑmis vespris nec. & missa. Jtẽ notãdũ q̃ de festiuitatib' aliq̃ hñt octãs: & ipsarũ octãr aliq̃ sũt duplices aliq̃ semiduplices, Duplices appellam': nõ qr ifra eas aũe duplicent sicut i die: sz qr ꝓpt solẽnitatẽ eaꝝ nõ facim' aliud officiũ q̃ de ipsis: & si ifra eas occurrerit festa. xij. lcõnũ simplicia: transferunt eoꝝ officia post eiusmodi octãs: nisi exhs se ponat fieri de eis. Si tñ fuerint festa cõmõiotiũ fit cõmõ de ipsis: & officiũ btẽ marie v̊ginis nõ dicit ifra tales octãs & dies octau' sub duplici officio celebrat sicut dies festi. Jn fra octauas vo semiduplices dicit officiũ btẽ marie: & festa etiã simplicia infra eas occurrẽtia celebrant cum cõmõne octaue. Et si huiusmodi festa simplicia venerit in dñica ifra tales octauas trãsferunt post ipsã dñicã. Octaue duplices sũt iste. Octã nat̃. dñi: epiphie resurrectiõis dñi: ꝑ septẽ dies ascẽsiõis dñi: pẽt̃. ꝑ septẽ dies: octã corpis xpi: octã sci. bñdicti abbat̃ qñ festũ ei' trãsfertur post pascha: octã visitatiõis btẽ marie v̊ginis: assũptionis & nat̃. eiusdẽ: octã eiusdem sci i cui' honore fũdata ẽ eccl̃ia Jtẽ dies octauus sci bñdicti abbat̃: & dies octau' aplorũ petri & pauli. Octaue aũt semiduplices sũt iste. Dies octau' sci stephani ꝓthomartyris: sci ioãnis euãgeliste: & scoꝝ innocẽtiũ: ifra octãm sci bñdicti abbatis qñ celebrat in q̃dragesimatocta sci ioãnis baptiste: ifra octãs aplorũ petri & pauli: octa sci laurẽtij: & octa sci martini. Sciẽdũ q̃ ifra octauas qñ fit de eis: inuitat̃. & hym. dicunt sicut in die festi. Jn ꝑmo noct. ꝑma aũ. ꝑmi noct. de festo sup. lex ꝑma: feriales. ℣. se-

ptū. ꝓficuli lcōnes tres ⁊ ℟ia
tria de festo p singulas feras.
In iij. noctur. secūda añ. ꝑmi
noc. sup reliquos sex psalmos
ferie: ⁊ sic successiue ponit quo
tidie vna añā ꝑ singulo nocl.
Caplm ⁊ oꝛō sicut in festo ad
vj. Laudes dicunt vt in festo.
Ad horas dici fit sicut in festo
⁊ ꝑces omittunt ad ꝑmā ⁊ cō
pletoriū. In ℣is añ. landū q̄r
na ptermissa: psalmi ⁊ ceſa oīa
sicut in die festi ad ℣speras.
Prędicta seruant infra octāz
vbi aliꝫ nō signat in breuiario
De dñica aūt occurrēte infra
octauas in ℣is sabbati fit tñ
cōmō ad matutinū vō i ꝑmo
⁊ scō nocturno fit sic̄ notat
hic supius infra ipsas octās: ⁊
octo lcōnes cū ℟ēo suis legiē
tur de festo. In tertio noc. añ.
ēātica ⁊ ꝓficuli de dñica. Lcō
nes q̄tuoꝛ ō homel. dñice. ℟ia
euāgeliū itegrū ⁊ oꝛō de dñica
Laudes de festo cum cōmōne
dñice. Horę diei sicut in festo.
In secūdis ℣is oīa fiūt de fe
sto cū cōmōne dñice. Prędi
cta seruant q̄n dñica nō dimit
tit. Si aūt dñica dimitteretur
oīa fiūt de festo ⁊ nulla cōmō
de dñica. Ad nocturnos tñ di
cunt ꝑs. de dñica cū vna añ. ꝑ
singulo noc. In ꝑmis ꝓ ℣is
diei octāe: si dies octauꝰ fuerit
duplex añe ꝑs. ⁊ rel. dicunt si
cut i ꝑmis ℣is festi, Cap. tñ
℟. bñ. ⁊ oꝛō dicunt sicut infra
octāz ad ꝝs. nisi aliꝫ signet. Si
aūt dies octauus nō fuerit du
plex i ꝑmis ℣is ipsi⁹ diei octa
ue añe ⁊ ꝑs. atq; capla dicun i
sic infra octām. Cetera sicut in
ꝑmis ℣is festi. ℟. tñ breue ⁊
oꝛō sic infra octām ad vñ. Ad
mag. ⁊ ad oēs alias horas fit
idē officiū qō in festo siue du
plex sit dies octau⁹ siue nō nisi
aliud ꝓprium signet i breuiario
Et si dies octā veneriti dñica
de q̄ fit cōmō. xij. lcō fit de ho
melia dñice cū ꝑmo ℟ēo ipsi⁹
dñice. Et si dies octau⁹ nō fue
rit duplex nō duplicant añas.
Ité si in die octauo venerit se
stū nō duplex festū transferi.
Si vō dies octau⁹ fuerit du
plex: ⁊ in ipso occurreret aliꝙ
festū eq̄le festū trāsferi ⁊ fit
de octā. Si aūt fuerit festū ma
ius fit de festo i ipo die quo ca
dit: ⁊ cōmō de octā. Nec legit
duodecima lectio de ipsa octā.
Et si, post die octauū venerit fe
stū duplex in ꝑmis ℣is eius
modi festi nulla fit cōmō dici
octauę: nisi ipse dies octauus
fuerit duplex. Si autē festū cū
lcōn secundis ℣is ipsius die

ctãe a capso in antea fit de hu
iusmodi festo sequẽti cũ cõmõ
ne ctaue. Et gnãliter nunq̃
omittit qn fiat: aut officiũ aut
cõmõ diei ctãe i die quo ca
dit: mõ quo supᵃ. Itez ñ aliqñ
festũ etiã duplex ꝓtigerit cele
brari nõ posse in die quo cadit
t sequẽti die ĩmediate occur
rat dies ctauᵃ alicuⁱ festi etiã
nõ duplex fit de ctã i die quo
caditt eiusmodi festũ qñ non
potuit celebrari in die sua cele
brat post ctãz. Itẽ notãdũ
est q̃ ꝓprie speciales posite in
particularibᵘ locis breuiarij
fuant fm q̃ ibi sũt posite: etiã
si aliter ꝓtineret i hijs rubricis
gnãlibᵘ. Sciẽdũ ẽ q̃ i officio
feriali semp sũt ꝓstrationes:
qñ in ꝓncipio horaꝝ: t qñcũq̃
post Kyrieleyson dicit Pr̃ noster.
Itẽ oĩ tpe in fine nocturnoꝝ
qñ separatim dicunt nocturni
aut laudes nisi i nocte natꝫ. dñi.
Itẽ sũt ꝓstrationes in officio
feriali ad oẽs horas cũ dicunt
oiones ac suffragia scõꝝ t pre
ces. Itẽ qñ in hymno Te deũ
incipitur versus. Te ergo qs,
t in hymno sce crucis ad vsũ
O crux aue spes vnica. Silli
ter in ꝓncipio hym. Aue ma
ris stella. Itẽ in fine horarum
qñ dicunt añe de btã vgine si
ne nota. Sz qñ cãtant in nota
in ꝓncipio horaꝝ duarũ tñi.
Salue regina. t Aue regina
ce. genuflectit dñs intonatur.
Ad oiones quoq; que dicunt
post ipsas añas in fine horarũ
semp sũt ꝓstrationes: t in cõ
pletorio cũ dicit Aspges me
rel. vsq; in finẽ. A pascha tñ
vsq; ad penteꝛ. t per octauas eiꝰ
am in feꝛijs ꝓterq̃ post noct.
qñ dicunt separatiz a laudibᵘ
nõ genuflectit sicut nec in dñi
cis aut festis: niſi tñ in fine ho
rarũ ad añas btẽ marie cũ suis
orationibᵘ? t ad vsus hymnoꝝ
supradictoꝝ t in completo
rio dum dicitur Asperges.
t cetera vt dictum est.

Tabula Parisina.

OE specialibᵘ añis laudũ
que ponunt añ natiuitatẽ
dñi fiat sicut in sb̃scripᵗ tabu
lis ꝓtinet. In illo anno in quo
natiuitas dñi in dñica vnerit
fm sequẽtẽ tabulã ꝓcedatur.

C. Feria. iij. tertie lxbdoma
de aduentus. Ad laudes añ.
Prophete predica. cum rel.
Ad. B. añ. Missus est.
ad ꝑmã añ. Aue maria.
ad tertiã añ. Ne timeas.

ad sextã añ. Dabit ei dñs.
ad nonã añ. Ecce ancilla.
ad. M. añ. Omnis vallis.
℣ Feria.v.ad laudes añ. Tibi soli. cũ reli quis de psalmista.
Ad.B. añ. Consolamini.
ad. M. añ. Letamini.
℣ Feria.vj.ad laudes añ. Spũ pncipali, cum reliquis de psalmista.
Ad.B. añ. Ex quo facta ẽ.
ad. M. añ. O sapientia.
℣ Sabbato ad laudes añ. Rorate. cũ rl.
Ad.B. añ. Ego vox cla.
ad pmã añ. Dies venit.
ad tertiã añ. Vox clamantis.
ad sextã añ. Omnis vallis.
ad nonã añ. Laude ⁊ letare.
ad. M. añ. O adonai.
℣ Dñica.iij.ad laudes ⁊ per totas añ. Cũite tecũ rl.
Ad.B. añ. Quó fiet istud.
ad. M. añ. Qui post me.
℣ Feria.ij.ad laudes añ. Ecce veni. cũ rl.
Ad.B. añ. Egredietur virga.
ad pmã añ. Dicit dominus.
ad tertiã añ. Consurge.
ad sextã añ. Eleuare.
ad nonã añ. Pona in syon.
ad. M. añ. O radix iesse.
℣ Feria.iij.ad laudes añ. Rorate. cũ rl.
Ad.B. añ. Bethleem.
ad pmã añ. Tu bethleem.
ad tertiã añ. Non auferetur.
ad sextã añ. Ecce virgo.
ad nonã añ. Hoc est testi.
ad. M. añ. O clauis dauid
℣ Feria.iiij.festum sci thome apli in lau. ad cõmemoratio nẽ aduẽt? añ. Nolite timẽ.
℣ In xis ad cõmemoratiões aduẽt? añ. O oriens.
℣ Feria.v. ad laudes añ. De syõ. cũ rl.
Ad.B. añ. Parat? esto is.
ad pmã añ. Vigilate aio.
ad tertiã añ. Consolamini.
ad sextã añ. Letamini.
ad nonã añ. Syon noli ti.
ad. M. añ. O rex gentium.
℣ Feria.vj.ad laudes añ. Inuenĩ. cũ rl.
Ad.B. añ. Dies dñi.
ad pmã añ. Propter syon.
ad tertiã añ. Benedicta tu.
ad sextã añ. Btã es maria.
ad nonã añ. Beatã me di.
ad. M. añ. O hemanuel.
℣ Sabbo i vigilia natiui. dñi
Ad lau. añ. Judea ⁊ cũ rl.
ad. B. añ. Oriet sic.
ad pmã añ. Añ q̃ ueniret.
ad tertiã añ. Joseph fili da.
ad sextã añ. Rex pacificus.
ad nonã añ. Magnificat est

In illo anno ꝙ natiui

cas dñi venerit scõa feria fiat sic
cut in sequẽti tabula continet.
¶ Feria.v.secunde
hebdomade aduẽt⁹.
Laudes añ. De syon. cũ rel.
Ad.B.añ. Tu es qui vẽtu.
ad pmã añ. Vigilate aio.
ad tertiã añ. Cõsolamini.
ad sextã añ. Letamini.
ad nonã añ. Syõ noli timere
ad.M.añ. Qui post me.
¶ Feria.vj.ad
laudes añ. Spũ principali.
cum reliquis de psalmista.
Ad.B.añ. Cantate dño.
ad.M.añ. Dicite pusilla.
¶ Sabbato ad
laudes añ. Benigne fac.
cum reliquis de psalmista.
Ad.B.añ. Leuabit dns.
ad.M.añ. O sapientia.
¶ Dñica.ij.ad laudes
p totas añ. Veniet dñs. cũ rel.
Ad.B.añ. Joánes aũt.
ad.M.añ. Tu es q vẽtur⁹.
¶ Feria.ij.ad
laudes añ. Ecce ve. cũ rel.
Ad.B.añ. Egrediẽt virga
ad pmã añ. Dicit dñs.
ad tertiã añ. Cõsurge psur.
ad sextã añ. Eleuare eleuare
ad nonã añ. Ponã in syon.
ad.M.añ. O adonai.
¶ Feria.iij.ad
laudes añ. Rozate. cũ rel.
Ad.B.añ. Bethleẽ terra.
ad pmã añ. Tu bethleem.
ad tertiã añ. Nõ auferetur.
ad sextã añ. Ecce virgo.
ad nonã añ. Hæc est testimo.
ad.M.añ. O radix iesse.
¶ Feria.iiij.ad
laudes añ. Prophe p. cũ
Ad.B.añ. Missus ẽ ang.
ad pmã añ. Aue maria.
ad tertiã añ. Ne timeas.
ad sextã añ. Dabit ei dñs.
ad nonã añ. Ecce ancilla.
ad.M.añ. O clauis dauid
¶ Feria.v.festũ sci thome in
laud.ad cõmemorationẽ
aduẽt⁹ añ. Nolite timere.
¶ In xis ad cõmemoratiõẽ
aduẽt⁹ añ. O oriens.
¶ Feria.vj.ad
laudes añ. Intuemi. cũ rel.
Ad.B.añ. Ex quo facta est
ad pmã añ. Propter syon.
ad tertiã añ. Benedicta tu.
ad sextã añ. Btã es maria.
ad nonã añ. Btãz me dicẽt.
ad.M.añ. O rex gentium.
¶ Sabbato ad
laudes añ. Rozate. cũ rel.
Ad.B.añ. Ego vox cla.
ad pmã añ. Dies dñi.
ad tertiã añ. Vox clamãtis.
ad sextã añ. Omnis vallis.
ad nonã añ. Saude t letare.
ad.M.añ. O ẽmanuel.

¶ Dñica. iiij. vigilia nat. dñi
ad lau. añ. Judea t. cũ rel.
Ad. B. añ. Dñe sicut sol.
¶ Ad cõmemoratiõẽ dñ
minice añ. Quõ fiet istud.
Ad ꝑma añ. Anteq̃ ꝓueni.
ad tertiã añ. Joseph fili da.
ad sextã añ. Rex pacificus.
ad nonã añ. Magnificat ẽ.
In illo anno in quo natiui
tas dñi feria tertia venerit
ꝑm subscriptã tabulã. ꝓcedat
¶ Feria. vj. scdm̃ exõe aduẽt
Ad lau. añ. Intuemi. cũ rl.
ad. B. añ. Cantate dño.
ad ꝑmã añ. Propter syon.
ad tertiã añ. Benedicta tu.
ad sextã añ. Beata es ma.
ad nonã añ. Btáz me dicẽt.
ad. M. añ. Dicite pusillani.
¶ Sabbato ad
laudes añ. Benigne fac.
cum reliquis & psalmista.
Ad. B añ. Leuabit dño.
ad. M. añ. O sapiẽtia.
¶ Dñica iij. de aduẽ. ad lau.
ꝙ p̃ tu. añ. Veniet tu. cũ rel.
Ad. B. añ. Joánes autem.
ad. M. añ. Tu es qui vẽtu.
¶ Feria. ij. ad
laudes añ. Ecce v. cũ rel.
Ad. B. añ. Egrediet virga
ad ꝑmã añ. Dicit dño.
ad tertiã añ. Cõsurge.
ad sextã añ. Elcuare.
ad nonã añ. Ponã in syon.
ad. M. añ. O adonai dñe.
¶ Feria. iij. ad
laudes añ. Rorate ce. cũ rl
Ad. B. añ. Bethleem.
ad ꝑmã añ. Tu bethleem.
ad tertiã añ. Non auferetur.
ad sextã añ. Ecce virgo.
ad nonã añ. Hoc est testi.
ad. M. añ. O radix iesse.
¶ Feria. iiij. ad
laudes añ. Propixte ꝑdi.
cum reliquis.
Ad. B. añ. Missus est.
ad ꝑmã añ. Aue maria.
ad tertiã añ Ne timeas.
ad sextã añ. Dabit ei dñs.
ad nonã añ. Ecce ancilla.
ad. M. añ. O clauis da.
¶ Feria. v. ad
laudes añ. De syon.
cum reliquis.
Ad. B. añ. Paratus esto.
ad ꝑmã añ. Eligilate aio.
ad tertiã añ. Consolamini.
ad sextã añ. Letamini.
ad nonã añ. Syon noli ti.
ad. M. añ. O oriens splen.
¶ Feria. vj. festũ sci thome ãp
lauõ. ad cõmemoratiõem
aduẽt añ. Noli timere.
¶ In vesperis ad
cõmemoratiõẽ
aduẽt añ. O rex.
¶ Sabbato ad

laudes añ. Rorate celi.
cum reliquis.
Ad. B. añ. Ego vox cla.
ad pmã añ. Dies omini.
ad tertiã añ. Vox clamantis.
ad sextã añ. Omnis vallis.
ad nonã añ. Laude ꝛ letare.
ad. M. añ. Ymanuel.
℣ Dñica.iij. ad laudes ꝛ
p horas añ. Cante tuba,
cum reliquis.
Ad. B. añ. Quõ fiet istud.
ad. M. añ. Qui post me.
℣ Feria.ij. vigilia nat. dñi ad
laudes añ. Judea ꝛ hierlẽ.
cum reliquis.
Ad. B. añ. Orietur sicut sol.
ad pmã añ. Anteꝙ cõueni.
ad tertiã añ. Joseph fili da.
ad sextã añ. Rex pacificus.
ad nonã añ. Magnificat ẽ.

IN illo anno in quo natiui
tas dñi feria.iij. venerit fi
ant siẽi sb̃scripta tabula ꝓtiet
℣ Sabbato secunde hebdo
made aduentus ad lau
des añ. Rorate celi ꝛ.
cum reliquis.
Ad. B. añ. Leuabit dñs.
ad pmã añ. Dies dñi.
ad tertiã añ. Vox clamã.
ad sextã añ. Omnis vallis.
ad nonã añ. Laude ꝛ letare.
ad. M. añ. Ante me.
℣ Dñica.iij. adue̅ ad lau. ꝛ
p horas añ. Veniet dñs̃,
cum reliquis.
Ad. B. añ. Joannes autẽ.
ad. M. añ. Tu es q vẽtur̃.
℣ Feria.ij. ad
laudes añ. Miserere.
cum reliquis de psalmista.
Ad. B. añ. Dicit dñs.
ad. M. añ. O sapientia.
℣ Feria.iij. ad
laudes añ. Rorate celi ꝛ.
cum reliquis.
Ad. B. añ. Bethleem.
ad pmã añ. Tu bethleem.
ad tertiã añ. Nõ auferetur.
ad sextã añ. Ecce virgo.
ad nonã añ. Hec est testimo.
ad. M. añ. O adonai.
℣ Feria.iiij. ad
laudes añ. Prophete pdi
cum reliquis.
Ad. B. añ. Missus est.
ad pmã añ. Aue maria.
ad tertiã añ. Ne timeas.
ad sextã añ. Dabit ei dñs.
ad nonã añ. Ecce ancilla.
ad. M. añ. O radix iesse.
℣ Feria.v. ad
laudes añ. De syon.
cum reliquis.
Ad. B. añ. Paratus esto.
ad pmã añ. Vigilate animo
ad tertiã añ. Consolamini.
ad sextã añ. Letamini.
ad nonã añ. Syon noli ti.

ad. M. añ. O clauis dauid
℣ Feria. vj. ad
laudes añ. Intuemini.
cum reliquis.
Ad. B. añ. Ex quo facta ē.
ad ꝓmā añ. Propter syon.
ad tertiā añ. Benedicta tu.
ad sextā añ. Btā es maria.
ad nonā añ. Beatā me dicēt
ad. M. añ. O oriens splen.
℣ Sabbato festū sācti thome
laudid' ad cōmemoratiōē
aduent' añ. Nolite timere.
℣ In xpi ad cōmēoratiōē
aduent' añ. O rex gentium.
℣ Dñica. iij. ad laudes ⁊
p totas añ. Cāite tu. cū rel'
Ad. B. añ. Quó fiet istud.
ad. M. añ. Qui post me.
℣ Feria. ij. ad
laudes añ. Ecce v. cū rel.
Ad. B. añ. Egredief virga.
ad ꝓmā añ. Dicit dñs.
ad tertiā añ. Cōsurge ꝑsur.
ad sextā añ. Eleuare eleuare
ad nonā añ. Ponā in syon.
ad. M. añ. O Emanuel.
℣ Feria. iij. vigilia nati
uitatis domini ad
laudes añ. Judea ⁊. cū rel.
Ad. B. añ. Quief sicut sol.
ad ꝓmā añ. Anteꝙ cōueni.
ad tertiā añ. Joseph fili da.
ad sextā añ. Rex pacificus.
ad nonā añ. Magnificat' est

In illo āno i quo natiuitas
dñi feria. v. uenerit: fiat sē
in subscripta tabula continet.
℣ Feria. ij. tertie hebdo
made aduentus ad
laudes añ. Ecce v. cū rel.
Ad. B. añ. Egredief virga.
ad ꝓmā añ. Dicit dominus.
ad tertiā añ. Cōsurge cōsur.
ad sextā añ. Eleuare eleuare
ad nonā añ. Ponā in syon.
ad. M. añ. Btām me dicēt.
℣ Feria. iij. ad
laudes añ. Dele domine.
cum reliquis ꝺe psalmista.
Ad. B. añ. Cōsurge cōsur.
ad. M. añ. O sapientia.
℣ Feria. iiij. ad'
laudes añ. Prophete ꝓdi.
cum reliquis.
Ad. B. añ. Missus est.
ad ꝓmā añ. Aue maria.
ad tertiā añ. Ne timeas.
ad sextā añ. Dabit ei dñs.
ad nonā añ. Ecce ancilla.
ad. M. añ. O adonai.
℣ Feria. v. ad
laudes añ. De syon. cū rel.
Ad. B. añ. Paratus esto.
ad ꝓmā añ. Vigilate aīo.
ad tertiā añ. Consolamini.
ad sextā añ. Letamini.
ad nonā añ. Syon noli time.
ad. M. añ. O radix iesse.
℣ Feria. vj. ad

landes añ. Intuemi. cũ ff.
Ad. B. añ. Ex quo facta est
ad ꝑmã añ. Propter syon.
ad tertiã añ. Benedicta tu.
ad sextã añ. Beata es ma.
ad nonã añ. Btãm me dicẽt.
ad. MD. añ. O clauis dauid
℣ Sabbato ad
laudes añ. Rorate ce. cũ f.
Ad. B. añ. Ego vox clamã.
ad ꝑmã añ. Dies dñi.
ad tertiã añ. Vox clamãtis.
ad sextã añ. Oĩs vallis.
ad nonã añ. Gaude ꝛ letare.
ad. MD. añ. O oriens splen.
℣ Dñica. iiij. ad landes ꝛ
p horas añ. Cãite tu. cũ fl.
Ad. B. añ. Nolite timere.
sicut ordinatũ est in festo
sãcti thome in laudi. In
vis ad cõmemorationẽ
aduenĩ añ. Qui post me.
℣ Feria. ij. in qua fit de scõ tho
ma in lau. ꝑ cõmemoratiõe
aduẽt añ. Dicit dominus.
In vis añ. O rex gentium.
℣ Feria. iij. ad
landes añ. Rorate ce. cũ f.
Ad. B. añ. Bethleem.
ad ꝑmã añ. Tu bethleem.
ad tertiã añ. Nõ auferetur.
ad sextã añ. Ecce virgo.
ad nonã añ. Hec est testi.
ad. MD. añ. O Iæmanuel.
℣ Feria. iiij. vigilia nat. dñi.
ad lau. añ. Judea ꝛ. cũ rel.
Ad. B. añ. Orieſ sicut sol.
ad ꝑmã añ. Anteq̃ cõue.
ad tertiã añ. Joseph fili da.
ad sextã añ. Rex pacifice.
ad nonã añ. Magnificat' est

In illo anno in quo natiui
tas dñi venerit. vi. feria fiat
sicut in sequenti tabula ꝓtinet.
℣ Feria. ij. tñ hꝛe aduẽt' ꝛ
qua trãsfert festũ scẽ lucie. In
laudib' ad cõmõnẽ aduẽtus
añ. Egredief. Expleto vo offi
cio laudũ scẽ lucie cuꝫ cõmõ
de aduẽtu ꝛ dicto Bñdicam'
dño. ꝛ Deo gras. subito nihil
ꝓmittẽdo ꝓnunciat sine nota
añ. Ecce veniet dñs. ℟s. MD
serẽ. Et sic subsequẽter dicunt
reliqueq̃tuor añ. ꝓprie laudũ
scõe ferie cum suis ꝓpriis vsq̃ ad
cap. tñ. Et finita. v. añ. dr im
mediate Fidelĩũ aie. ꝛ Pr̃ nr
cũ Salue regina. Añ. vo hu
ius ferie ad horas dici posite ꝑ
mittunt anno illo. In scõis
vis ad cõmõnem aduẽt' añ.
Btãm me dicẽt. ℣ Feria. iij.
ad lau. añ. Dele domine.
cum reliquis de psalmista.
Ad. B. añ. Cõsurge ꝓsur.
ad. MD. añ. Eleuare eleuare
℣ Feria. iiij. ad
landes añ. Ampli'.
cum reliquis de psalmista.

Ad. B. añ. Missus est.
ad. M. añ. O sapientia.
¶ Feria. v. ad
laudes añ. De syon. cũ rel.
Ad. B. añ. Paratus esto.
ad pmã añ. Vigilate animo
ad tertiã añ. Consolamini.
ad sextã añ. Letamini.
ad nonã añ. Syon noli time.
ad. M. añ. O adonai.
¶ Feria. vj. ad
laudes añ. Intuemi. cũ rl.
Ad. B. añ. Ex quo facta ẽ.
ad pmã añ. Propter syon.
ad tertiã añ. Benedicta tu.
ad sextã añ. Beata es ma.
ad nonã añ. Btám me dicẽt.
ad. M. añ. O radix iesse.
¶ Sabbato ad
laudes añ. Rorate ce. cũ rl.
Ad. B. añ. Ego vox clamã.
ad pmã añ. Dies dnmini.
ad tertiã añ. Vox clamãtis.
ad sextã añ. Omnis vallis.
ad nonã añ. Laude t letare.
ad. M. añ. O clauis dauid
¶ Dnica. iiij. ad laudes t
p vsas añ. Cãite tu. cũ rl.
Ad. B. añ. Quó fiet istud.
ad. M. añ. Qui post me.
¶ Feria. ij. festũ sci thome. In
laudib' ad cõmemorationẽ
aduẽt' añ. Molite timere.
In vis ad cõmemorationem
aduẽt' añ. O oriens.
¶ Feria. iij. ad
laudes añ. Rorate ce. cũ rl.
Ad. B. añ. Bethleẽ.
ad pmã añ. Tu bethleem.
ad tertiã añ. Non auferetur.
ad sextã añ. Ecce virgo.
ad nonã añ. Hoc est testi.
ad. M. añ. O rex gentium.
¶ Feria. iiij. ad
laudes añ. Prophe p. cũ rl.
Ad. B. añ. Pona in syon.
ad pmã añ. Aue maria.
ad tertiã añ. Ne timeas ma.
ad sextã añ. Dabit ei dñs
ad nonã añ. Ecce ancilla.
ad. M. añ. O hemanuel.
¶ Feria. v. vigilia nat. dñi ad
laudes añ. Judea t. cũ rl.
Ad. B. añ. Orietur sicut sol.
ad pmã añ. Anteq̃ ueni.
ad tertiã añ. Joseph fili da.
ad sextã añ. Rex pacificus.
ad nonã añ. Magnificat' ẽ.

In illo anno in quo natus
tas dñi in sabbato venerit
fiat sicut isequẽti tabula ptiet.
¶ Feria. ij. tñe hẽbdõ aduẽt'
ad laudes añ. Rorate ce. cũ rl.
Ad. B. añ. Bethleem.
ad pmã añ. Tu bethleem.
ad tertiã añ. Nõ auferetur.
ad sextã añ. Ecce virgo.
ad nonã añ. Hoc est testi.
ad. M. añ. Eleuare eleuare
¶ Feria. iiij. ad

laudes añ. Amplius.
cum reliquis de psalmista.
Ad. B. añ. Missus est.
ad. M. añ. Omnis vallis.
℣ Feria. v. ad
laudes añ. Tibi soli.
cum reliquis de psalmista.
Ad. B. añ. Consolamini.
ad. M. añ. O sapientia.
℣ Feria. vj. ad
laudes añ. Intuemi. cū rel.
Ad. B. añ. Ex quo facta ē.
ad ꝑmā añ. Propter syon.
ad tertiā añ. Benedicta tu.
ad sextā añ. Brā es maria.
ad nonā añ. Btām me dicēt.
ad. M. añ. O adonai.
℣ Sabbato ad
laudes añ. Rorate cce. cū rl.
Ad. B. añ. Ego vox cla.
ad ꝑmā añ. Dies dñi.
ad tertiā añ. Vox clamātis.
ad sextā añ. Omnis vallis.
ad nonā añ. Laude ⁊ letare.
ad. M. añ. O radix iesse.
℣ Dñica. iij. ad laudes ⁊
p horas añ. Cāite tu. cū rl.
Ad. B. añ. Quō fiet istud.
ad. M. añ. Qui post me.
℣ Feria. ij. ad
laudes añ. Ecce ve. cū rel.
Ad. B. añ. Egrediet virga.
ad ꝑmā añ. Dicit dominus.
ad tertiā añ. Cōsurge ysur.
ad sextā añ. Eleuare eleua.
ad nonā añ. Ponā in syon.
ad. M. añ. O clauis dauid.
℣ Feria. iij. festum sci thome
Ju lau. ad cōmemoratione
aduēt⁹ añ. Nolite timere.
℣ In xto ad cōmemoratiō
aduēt⁹ añ. O oriens.
℣ Feria. iiij. ad
laudes añ. Propixte ꝑdi
cum reliquis.
Ad. B. añ. Ponā in syon.
ad ꝑmā añ. Aue maria.
ad tertiā añ. Ne timeas.
ad sextā añ. Dabit el. dñs.
ad nonā añ. Ecce ancilla.
ad. M. añ. O rex gentium.
℣ Feria. v. ad
laudes añ. De syō. cū rl.
Ad. B. añ. Paratus esto.
ad ꝑmā añ. Vigilate aīo.
ad tertiā añ. Cōsolamini.
ad sextā añ. Letamini.
ad nonā añ. Syon noli time.
ad. M. añ. O emanuel.
℣ Feria. vj. vigilia nati. dñi.
Ad lau. añ. Judea ⁊. cū rl.
ad. B. añ. Exiet sicut sol.
ad ꝑmā añ. Antecēz zueni.
ad tertiā añ. Joseph fili da.
ad sextā añ. Rex pacificus.
ad nonā añ. Magnificat⁹ ē.

Finis.

℣. In nomie dñi nr̄i ihesu xp̄i. Incipit ordo breuiari monastici sm̄ consuetudinē nigror̄ monachoz̄ ordinis almifici patris Benedicti cōgregationis de obseruantia. I. Justine. Sabbato ante p̄mā dñicaz̄ de aduentu ad vesperas nisi festum. xij. lectionum occurrat. ℟. Regnum tuū. ℣. Confiteantur. cum reliquis. sicut in psalmista. Capitulum.

Ecce dies veniunt dicit dñs: t suscitabo dauid germen iustum: t regnabit rex t sapiens erit: t faciet iudicium t iustitiam in terra. ℟. Deo gratias. Et sic respondetur in fine omnium capitulor̄ totius anni. ℟. prolixū. Missus est. ℣. Dabit ei dominus. ℟. Dr̄. Lōditor alme. ℣. Rorate celi desuper t nubes pluant iustū. ℟. Aperiat terra t germinet saluatorē. Ad. Ecce nomen dñi venit de longinquo t claritas eius replet orbem terraruz. Kyrieleyson. Pater noster. Sō semper dicit totū alta voce in vesperis t laudibus. Alius vo horis dicit secreto. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. Oratio.

Excita q̄s dñe potentiaz tuaz t veni: vt ab imminentibus peccatoz̄ nr̄oz̄ periculis te mereamur protegēte eripi te liberante saluari. Qui viuis t regnas. Si festū sancti andree vel aliud festum duplex venerit in primo vel in alio quocūq; sabbato de aduētu: totū officiū fit de festo: t cōmemoratio de dñica. Si autē occurrerit in aliqua dñica de aduētu festū: trāsferf ad feriaz̄ secūdā: t tūc in secūdis vespis dñice fit de festo cū cōmemoratione dñice. Si autem festū occurrēs in dñica fuerit semiduplex fit a capitulo in antea de festo cū cōmemoratiōe dñice. Sō si fuerit semiduplex: vespere fiūt de dñica cū cōmemoratiōe festi. Ab istis vespis vsq; ad octauā epiphanie: t a dñica de passione vsq; ad octauā pētecostes: t quādo fiūt. xij. lectiones t per oēs octauas omnitūtur in vtrisq; vesperis t laudibus suffragia sanctor̄ quotidiana. videlicet: Saluator mūdi. cum rel. Itē notandum

est q ab hoc loco vsq; ad festū purificationis exclusiue post ōes horas p̄terq; ad cōpletē dicit aī. Saluē regina. cū ōficiulo Aue maria. t oratione Gratiā tuā. Ad cōpletē. ℣o dicit aī. Alma redēptor. ℣. Aue maria. ℟. Bñdcā tu.

GRatiā tuā dñe mētibus nr̄is infūde: vt qui angelo nūciāte xp̄i filij tui incarnationē cognouimus per passionē ei⁹ t crucē ad resurrectionis gl̄iam pducamur: Et famulos tuos ab oī adūsitate custodi. Per eūdē xp̄m dñm nr̄m. ℟. Amē. Jsta ad dict̄o. Et famulos t̄c. dicit in fine oium horaruz p̄o fr̄ibus nr̄is absēnbus. De officio cōpletorij t p̄me ac psalmis diurnis t nocturnis tā dñice q̄m ferie quere in psalmista seu p⁹ ōrtaū epiphanie vbi hoc ofm̄ cū distincte ponit. Dñica p̄ma de aduentu ad matut. ℣. Deus in adūtorīū meū itēde. ℟. Dñe ad adiuuādū me festina. cū Glia p̄i t̄c. ℣. Domine labia mea aperies: t os meū annūciabit laudē tuā. et dicit te r. ℣s. Dñe qd multipliciti. qui dicit idirecte. Post qđ dicit inuitat. Ecce venit rex, Occurramus obuiā saluatori nr̄o. ℣s. Venite. ℣y⁹. Verbū sup. In p̄mo noc. aī. Dñe in v̄tute. ℣s. Ipse. cum rel. de ps. ℣. Exiyon spēs decoris eius. ℟. Deus nr̄ manifeste veniet. P̄i nr̄. ℣. Et ne. ℟. Sed li. Ad dicit semp̄ post v̄sus cuiuslibet noctur. Absolo. Exaudi dñe iesu xp̄e pces seruoz tuoz: t miserere nobis: qui cū p̄e t spū sc̄o vivis t regnas in secula seculoz. ℟. Amē. ℣. Jube dñe bñdicē. Bñdictio. Bñdictione p̄petua bñdicat nos p̄ eīnus. ℟. Amē. Hac nocte ponit̄ lect̄ de ysaie pp̄he in p̄mo t sc̄o nocl. t legit de eo tā in dñicis diebus q̄ in ferialib⁹ vsq; ad vigiliā natiuit̄. dñi exclusiue exceptis quatuor tēporibus. Incipit ysaias pp̄hta. L.

VIsio ysaie filij amos: quā vidit sup iudā t hierlm in diebus ozie ioathan achaz t ezechie reguz iuda. Audite celi t auribus p̄cipe terra qm̄ dñs locutus est. Filios enutrīui t exaltaui: ipi aūt sp̄reuerūt me, Cognouit bos possessorē suū: t asinus p̄sepe dñi sui: israel aūt me nō cognouit: populus meus nō intellexit. Tu autem dñe miserere nobis. ℟. Deo gr̄as. Et notādū q̄ per totū

annū p tercz in tridu añ pascha. t in tertio noct. nat. dñi t in lectionibus defunctor in fine cuiuslibet lectionis dicle ctor Tu aūt do. Et rūdet Deo grās. Rsum infrascriptū dicā trib⁹ suis vōibus, t in fine Glia. Ry. Aspiciés a lōge: ecce video dei potētiā veniētē t nebulā totā terrā tegētē. Ite obuiā ei t dicite. Nūcia nobis tu es ipse: Qui regnatur⁹ es in pplo israel. ℣. Quicz terrigene t filij hoiuz simul in vnū diues t paup. Et repetit Ite vsq; Nuncia. ℣. Qui regis isral intende: qui deducis velut ouē ioseph. Et repetit Nūcia vsq; Qui regnaturus. ℣. Excita dñe potentiā tuā t veni: vt saluos facias nos. Et repetit Qui regnaturus. Deinde dicit Glia pri. Et nō dicit Sicut erat, sed statz repetit Ry. Aspiciés vsq; ad ℣. Quicz terrigene. ℣. Jube. Bñdicto. Unigenit⁹ dei filius nos bñdicē t adiuuare dignet. Ry. Amē. Lcñ

AE gēti peccatrici populo graui inigitate: semini nequā: filijs sceleratis. Derelique rūt dñz: blasphemauerūt scm̄ isral. Abalienati sūt retrorsuz. Sup quo peutiam vos vltra addētes p̄uaricatiōez: Oē caput lāguidū: t oē cor merēs a plāta pedis vsq; ad vticem nō est in eo sanitas. Vulnus t liuor t plaga tumens nō est circūligata nec curata medicamie: neq; fota oleo. Ry. Aspiciebā in visu nocte: t ecce i nubibus celi filius hois venit: t datum est ei regnū t honor. Et oīs pplus tribus t lingue seruiēt ei. ℣. Potestas eius potestas eēna: que nō auferet: t regnū ei⁹ qō nō corrūpet. Et oīs. ℣. Jube. Bñdi. Spūs sci gra illuminet sensus t corda nra. Ry. Amen. Lcō. iii.

TErra vīa deserta: ciuitates vie succese igni: regionē vestrā coram vobis alieni deuorāt: t desolabit sicut in vastitate hostili. Et derelinquet filia syon vt vmbraculū in vinea: t sic tugurio in cucumerario sicut ciuitas que vastat Nisi dñs exercituz reliqsset nobis semē: quasi sodoma fuissem⁹: t q̄si gomorra similes essemus. Ry. Missus est gabriel āgelus ad mariā vginē desponsatā ioseph nūciāo ei vbū: t expauescit vgo de lumine: ne timeas maria: inuenisti gratiā apud dñz. Ecce concipies t paries: t vocabit altissimi filius. ℣. Dabit ei dñs de

nos sedem dauid patris eius & regnabit in domo iacob in eternum. Ecce conci. ℣. Jube. Benedictio. In vnitate sancti spiritus benedicat nos pater & filius. ℟. Amē. Lectio. iij.

AUdite vbū dñi principes sodomor: auribus percipite legem dei nri populus gomorre. Quo mihi multitudinē victimarū vestrarū dicit dñs? Plenus sum. Holocausta arietū: & adipē pinguiū & sanguinē vitulor & agnor & hircor nolui. Cum venietis ante cōspectū meū quis queriuit hec de manibus vestris: vt ambuletis in atrijs meis? ℟. Cōfortate manus fatigatas: & genua dissoluta roborate: qui pusillo animo estis mente cōualescite nec timete dicit dominus: quia venio. Dirūpere iuguz captiuitatis vestre. ℣. Ciuitas hierusalē noli flere: quia cito veniet salus tua. Dirūpere. Glia, Dirūpere. In secūdo noct. ali. Illuminatio mea. ps. Dñs illu. cuz ref. de ps. ℣. Egrediet virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice eius ascendet. Pr̄ nr̄. ℣. Et ne. ℟. Sed libera. Absolo. Ipsius pietas & misericordia nos adiuuet qui cum patre et spiritu sancto viuit & regnat in secula seculor. ℟. Amen. ℣. Jube. Bndictio. De⁹ pater omnipotēs sit nobis propicius & clemēs. ℟. Amē. Lc.

NE afferatis vltra sacrificiū frustra. Incēsū abominatio est mihi. Neomenias & sabbatū & festiuitates alias nō ferā. Iniqui sunt cetus vr̄i calēdas vr̄as & solēnitates vestras odit aia mea facta sunt mihi molesta: laboraui sustinēs. Et cū extēderitis manus vr̄as: auertā oculos meos a vobis. Et cuz multiplicaueritis orationē nō exaudiā. Manus enim vr̄e sanguine plene sunt. ℟. Aue maria gr̄a plena dominus tecū. Spūs sanctus superueniet in te & virtus altissimi obūbrabit tibi: qđ enim ex te nascet sāctū vocabit filius dei. ℣. Quomodo fiet istud: qñ virum nō cognosco? & respondens angelus dixit ei. Spūs sanctus. ℣. Jube. Bndictio. Xp̄s pr̄etue det nobis gaudia vite. ℟. Amen. Lectio. vj.

IUdamini. Mūdi estote. Auferte malū cogitationuz vestrarū ab oculis meis. Quiescite agere puerse. Discite bñfacere. Querite iudiciū. Subuenite oppr̄so. Judicate

pupillo. Defendite viduā. Et
venite ꝛ arguite me dicit dñs
℟. Saluatorē expectamus
dñm iesū xp̄m. Qui reformā/
bit corpus humilitatis nostre
cōfiguratū corpori claritatis
sue. ℣. Sobrie ꝛ iuste ꝛ pievi
uamus in hoc seculo: expectan
tes beatā spem: ꝛ aduentū glie
magni dei. Qui reformabit.
℣. Jube. Bñdictio. Ignem
sui amoris accēdat de' in cor
dibus nr̄is. ℟. Amē. L. viij

SI fuerint peccata vſa vt
coccinū: quaſi nix deal/
babuntur. Et ſi fuerint rubra
quaſi vermiculus: velut lana
alba erūt. Si volueritis ꝛ au/
dieritis me bona terre come/
detis. Nō ſi nolueritis ꝛ me
prouocaueritis ad iracūdiaz:
gladius deuorabit vos: ga os
dñi locutū eſt. ℟. Audite vo/
cē dñi gētes: ꝛ annūciate illō
in finibus terre. Et in inſulis
que procul ſūt dicite: ſaluator
noſter aduenit. ℣. Annūcia
te ꝛ auditū facite: loquimini et
clamate. Et in. ℣. Jube. Be
nedictio. A cūctis vicūs ꝛ pec
catis abſoluat nos virt' ſancte
trinitatis. ℟. Amē. L. viij.

QUomodo facta eſt mere
trix ciuitas fidelis ple/
na iudicij: Juſtitia habitauit
in ea: nūc aūt homicide. Argē
tū tuū verſum eſt in ſcoriā: vi
nū tuū mixtū eſt aqua. Prin
cipes tui infideles: ſocij furum
oēs diligūt munera: ſequūtur
retributiones: pupillo non iu
dicāt: ꝛ cauſa vidue nō ingre
dit ad eos. ℟. Alieni nō trā/
ſibūt per hieruſalē ampliusq;
ná in illa die ſtillabūt montes
dulcedinē. Et colles fluēt lac
ꝛ mel. Dicit dñs. ℣. Tūc ex/
ultabūt oīa ligna ſiluarū ante
faciē dñi: quī venit. Et colles.
Glia. Dicit. In tertio nocturno ad cant. añ. Cātate dño
canticū nouū: laus eius ab ex
tremis terre. Cāt. Ecce do.
in forti. cum rel. ℣. Egrediet
dñs de loco ſācto ſuo. ℟. Ve
niet vt ſaluet pplm ſuū. Pa
nf. ℣. Et ne nos. ℟. Sed li.
Abſolo. A vinculis peccato
rū nr̄oz abſoluat nos omps ꝛ
miſericors dñs. ℟. Amen.
℣. Jube. Bñdictio. Euāge
lica lectio ſit nobis ſalus ꝛ p/
tectio. ℟. Amen. Lectio ſan
cti euangelij ſm matthēū.

IN illo tpe. Cū appropin
quaſſet ieſus hieroſolymis: et
veniſſet bethphage ad montez
oliueti: Et rel. Homelia ſan
cti ioannis chryſoſtomi ex tra
ctatu ſuper matth. Lectio. ſc̄i

Puto res ipsa suggerit: vt
ingramus. Frequenter
venit ihesus in hierusalez: sicut
ioannes testat: nunqz tamē si
bi adhibuit ministeria iumē
toz: nec ramoz virentiū circa
ornamēta cōstituit: nec ad ter
ribilem laudē sue diuinitatis
aīas pplī excitauit: nisi modo
quādo vt pateret ascēdit. ℟.
Ecce vgo cōcipiet ⁊ pariet fi
liū dicit dñs. Et vocabit no
men eius admirabilis dꝰ for
tis. ℣. Sup soliū dauid ⁊ su
per regnū eius sedebit in eter
nū. Et voca. ℣. Jube. Bñdi
ctio. Ille nos bñdicat: qui si
ne fine viuit ⁊ regt. ℟. Amē
Deo ergo cum tāta
glia est ingressus: vt am
pli⁹ illoz aduīsus se excitaret
inuidiā: cū iā tēpus eius pas
sionis instabat: ⁊ nō mors cū
vrgebat: sed ipe magis aduer
sus se cōpellebat mortē. Quo
ties enīz de manibus sacerdo
tū elapsus euasit: cū esset visi
bilis factus? Aū iudei volue
rūt xpz occidē: tāgē eū nō po
tuerūt: qū aūt xps secutus est
mortē: pcere ei nō potuerunt.
℟. Obsecro dñe mitte quem
missurus es: vide afflictionez
pplī tui. Sicut locutus es ve
ni: ⁊ libera nos. ℣. A solis or
tu ⁊ occasu ab aquilone ⁊ ma
ri. Sicut. ℣. Jube. Benedi
ctio. Diuinū auxiliū maneat
semp nobcū. ℟. Amē. L. ij
Ergo xps eos puocauit
ne forte de morte sua se
cisset eos inoxios: Absit, Nō
excitauit eos vt facerēt qđ an
te noluerūt: sed vt possent face
re qđ prius volebāt. Facultas
eis data est: nō mutata volū
tas. ℟. Letētur celi ⁊ exul
tet terra: iubilate montes lau
dē qz dñs nr veniet. Et pau
perū suoz miserebit. ℣. Ori
tur in diebus eius iustitia ⁊
abūdātia pacis. Et pauper.
℣. Jube. Bñdi. Ad societa
tē ciuiū supernoz pducat nos
rex angeloz. ℟. Amē. L. iij
Cum appropinquasset ie
sus hierosolymis: ⁊ ve
nisset bethphage ad montē oli
uetī: tūc misit duos discipulos
dicēs eis: Jte in castelluz qđ
cōtra vos est: ⁊ cōfestim inue
nietis asinā alligatā ⁊ pullu
cū ea: soluite ⁊ adducite mihi
Asina ⁊ pullus eius iudei sūt
⁊ gētes. Judea enim fm deuz
mater est gētiū. ℟. Ecce di
es veniūt dicit dñs: ⁊ suscita
bo dauid germē iustū: ⁊ regē
bit rex ⁊ sapiens erit: ⁊ faciet
iudiciū ⁊ iustitiā in terra. Et

hoc est nomen qđ vocabũt eũ dominus iust⁹ noster. ℣. In diebus illis saluabitur iuda & israel habitabit confidẽter. Et hoc. Gloria. Et hoc. Alis ℟. xij. Erumpãt montes iocunditatem & colles iustitiã: Quia lux mũdi dominus cuꝫ potẽtia venit. ℣. De syõ exibit lex & verbũ domini de hierusalez. Quia. Supra posite absolutiones & benedictiones dicuntur ordine predicto per totum annum quandocunꝫ xij. lectiones fiunt excepto in nocte natiuitatis domini in tertio nocturno: vbi benedictiones mutantur: & excepto quãdo fit de sanctis: vbi ad. xj. leõnem mutatur benedictio. Et de in sancti andree. Et notandum q⁹ quandocunꝫ historia expletur in dominica: prima die hebdomade qua cantatur de historia incipitur a secundo responsorio sequẽti dicto relicto illius dici. & ita p ordinem in circuitu. Quando vo historia nõ expletur in dominica ficit in ista que habet vltra. xij. ℟. prima die hebdomade qua cantatur de ea incipitur a primo relictorum responsoriorum & ita per ordinem vt dictus est. primo tñ responsorio semper per hebdomadam pretermisso: etiam si contingat historiam infra hebdomadam primo poni. Hymn⁹ Te deũ laudamus. Qui semper dicitur per totum annuꝫ post. xij. Quum quando fiunt xij. lectiones: incipiente superiore: qui etiam post ipsũ hymnum Te deum. immediate cantat euangelium premisso ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cũ spiritu tuo. ℣. Sequẽtia sancti euangelij sm matthæum. ℟ Gloria tibi domine.

In illo tempore. Cum appropinquasset iesus hierosolymis: & venisset bethphage ad montem oliueti: tunc misit duos discipulos suos dicens eis: Ite in castellum quod cõtra vos est: & statiꝫ inuenietis asinam alligatam: & pullum cum ea: soluite & adducite mihi. Et siquis vobis aliquid dixerit: dicite quia domin⁹ his opus habet: & confestim dimittet eos. Hoc autem totum factum est: vt adimpleretur quod dictum est per prophetam dicentẽ: Dicite filie syon: ecce rex tuus venit tibi mansuetus: sedens super asinam & pullum filiũ subiugalis. Euntes autem discipuli fecerũt si-

cut ꝓcepit illis iesus: ⁊ adduxerunt asinā ⁊ pullū: ⁊ imposuerunt super eos vestimenta sua ⁊ eum desuper sedere fecerūt. Plurima aūt turba straverunt vestimenta sua in via. Alij autē cedebant ramos de arboribus: ⁊ sternebāt in via. Turbe aūt que precedebant ⁊ que sequebant̄ clamabāt dicēntes: Osanna filio dauid: bñdictꝰ qui venit in noīe dñi. ℟. Amen. Hym. Te decet laus te decet hymnus: tibi gloria deo patri: ⁊ filio cū sancto spiritu in secula seculoꝝ amen. Et sic dicitur semp̄ post euangeliū per totū annū: eodē modo quo cantat euangeliū incipiente. Dio. Excita q̄s. vt supra in vesp̄is. In fine. Qui vivis ⁊ regnas in secula seculoꝝ. ℟. Amen. Ad laudes ymnū ℣. Su Deus in adiutoriū ⁊c. sub tegitur absolute hs: Deus misereat. Qui ꝑ. semp̄ dicit hoc modo in laudibus: preterq̄ in triduo ante pascha ⁊ in laudibus defunctorū. Añ. In illa die distillabūt mōtes dulcedinem ⁊ colles fluēt lac ⁊ mel alla. hs. Miserere. Añ. Jocundare filia syō: exalta satis filia hierusalē alla. hs. Lōsitemini. Añ. Ecce dñs veniet ⁊ oēs sancti eius cū eo: ⁊ erit in die illa lux magna alla. hs. Deus deus meus ad te. Añ. Oēs sitientes venite ad aquas querite dñm dum inueniri potest alla. Cant. Benedicite. Añ. Ecce veniet ꝓpheta magnus ⁊ ipse renouabit hierlm alla. hs. Laudate dm de celis. Fratres sciētes: q̄ hora est iā nos de somno surgere: nūc aūt ꝓpior est nra salus quā cū credidimus. ℟. bz. Sup te hierlz: Quia dñs ℣. Et glia eius in te videbit. Quia, Glia. Sup. Hy. Vox clara. ℣. Emitte agnum dñe dñatorem terre. ℟. De petra deserti ad mōtē filie syō. Ad B. añ. Spūs sanctus in te descēdet maria ne timeas: habebis in vtero filiū dei alla. Ikyriel, Pnf. Dio. Excita vt supra. Nota q̄ quotiescunq; ponūtur alie proprie ad laud illemet dicūtur ad primā tertiā sextā ⁊ nonā quarta ptermissa nisi alie assignētur: siue fiat officiū de pe: siue de scis. Ad primā hym. Jam lucis. Añ. In illa die. Cap. Regi autē, Regre in psalmista die dñico ad primā: vbi hoc officiū distincte ponit: sicut etiam de ceteris hꝰ. Ad absoluti-

ōnē capituli legatur in cōuen
tu principium euāgelij cū alī
qua pticula tocius. Et iste
ordo semp seruat diebus solē
nib⁹, i. quādo in capitulo nō
legit de regula. Liceat tamen
extra cōuētum dicere cap. no
ne diebus quibus fiunt, xp̄i. le
ctiōes. Ad tertiā hym. Hūc
sancte. Aīi. Jœūdare. Cap.
Fres: sciētes. ℣. Timebūt gē
tes nomē tuū dñe. ℟. Et oēs
reges terre gl̄iam tuā. Dio.
Excita q̄s ꝙ. Ad sextā hy.
Rector pot. Aīi. Ecce dñs
Dx pcessit: dies Cap.
autez appropinquabit: Fres sciētes.
abijciamus ergo opa tenebra
rum: t induamur arma lucis
sic vt in die honeste ambule
mus. ℣. Ad emēto nr̄i dñe in
bñplacito populi tui. ℟. Vi
sita nos in salutari tuo. Dio.
Excita dñe potētiā tuā t
veni: t q̄ō ecclie tue p̄
misisti: vsq; in finez seculi cle
mēter opare. Qui viuis. Ad
nonā hymnus. Rerum deus.
Aīi. Ecce venier. Capitulū.
Non in cōmessationib⁹ t
ebrietatibus: nō in cubi
libus t impudicitijs: nō in cō
tētione t emulatione: sed idu
mini dñm ihesum xp̄m. ℣. Do
mine deus virtutum conuerte
nos. ℟. Et ostēde faciem tu
am t salui erimus. Oratio.
Concede q̄s omnip̄s deus
vt magne festiuitatis vē
tura solēnia prospero celebre
mus effectu: pariterq; redda
mur t intēti celestib⁹ disciplī
nis t de nr̄is tpibus letiores.
Per. Predicte oratiōes ad
sextā t nonā dicuntur oibus
dñicis aduētus p̄ter dñicā in
qua caderet vigilia natiuitat̄
dñi. Ad vs. aīi. Dixit dñs cū
rel. aīis t psalmis siēm psal
mista: que silr dicunt p̄ oēs
dñicas. Aduētus ad vespas.
Cap. Fres sciētes. ℟. dī. Ve
ni ad liberandū nos Dñe de⁹
vtutū. ℣. Ostēde faciē tuā t
salui erimus: Dñe de⁹. Glia.
Veni. Hy. Cōditor. ℣. Ro
rate celi, vt supra in hmis ve
spis. Ad. M. aīi. Ne timeas
maria: inuenisti gratiā apud
dñm: ecce cōcipies t paries fi
liū alla. Dio. Excita, vt sup̄
Predicti hymni t ōficuli tā
nocturnales q̄z diurni t p̄ia
bzeuia dicunt p̄ totū aduētū
nisi alia assignētur. Feria. ij.
inuitg. Regē venturū dñm: Ve
nite adorem⁹. Et dicit die
bus ferialibus vsq; ad feriaz
secūdā tertie hebdomade. Ho
Venite. Hy. Verbū supnuz.

Mne ad nocturnos laudes et
ad oēs horas per totū aduēt
in feriatibus diebus dicitur
de psalmista: ꝑter ꝯ in illis fe
rijs que assignātur in tabula
que incipit: In illo anno ⁊c.
In primo nocturno. ℟. Ex syō
ꝑfectꝰ. ℟. Deus nr̄. Notā dū
ꝙ supradicte tres absolutio
nes cū suis benedictionibus
dicuntur per hebdomadam
semper in ferijs hoc ordine, s.
feria secunda ⁊ quinta Exau
di dñe Ielu: cum tribus primis
benedictiōibus primi nocturni. Feria tertia ⁊ sexta. Ipsius pietas. cum tribus primis benedictionibus secundi nocturni. Feria quarta ⁊ sabbato A vinculis peccatorū. cū tribus vltimis benedictionibus tertij nocturni: excepto si feria haberet euangelium pro prima: quia tunc pro prima benedictione semper dicitur. Euangelica lectio. pro reliquis diabus feria secūda dicuntur due prime benedictiones primi nocturni: ⁊ feria quarta reliquę due. feria tertia due prime secundi nocturni. ⁊ feria sexta reliquę due. feria quarta dicuntur secunda ⁊ tertia tertij nocturni. sabbato vo tertia ⁊ vltima cuiusdē nocturni

Quando vo legitur vna lectiō: secunda ⁊ quinta feria dicitur vltima primi nocturni. Feria tertia ⁊ sexta vltima secundi nocturni. Feria quarta ⁊ sabbato vltima tertij nocturni. Item nota ꝙ in hac prima hebdomada non possunt cadere plures ꝙ quinque feriales. Ideo quando pauciores occurrerent: non resumantur in sequenti hebdomada lectiones que superfuerint in precedenti: sed legantur per ordinē sicut in locis suis distribuunt: quod similiter obseruatur in ceteris hebdomadis: quando superessent lectiones in precedenti hebdomada. Lectiones per hebdomadam. Sequitur in esaia prophēta. Lectio prima.

PRopter hoc ait dñs ex
ercituū fortis isrl. Heu
cōsolabor super hostibus meis: ⁊ vindicabor de inimicis meis: ⁊ conuertā manū meā ad te: ⁊ excoquā ad purū scoriam tuā. Et auferam omnē stānum tuū: ⁊ restituam iudices tuos vt fuerūt primi: ⁊ cōsiliarios tuos sicut antiquitus. Post hec vocaberis ciuitas iusti: vrbs fidelis. ℟. Erumpant. quere supra in communes post. xij. cum ceteris resp

vñq; se dominica. Lectio. iij.

Sfonim iudicio redimet: ⁊ reducent eam in iusti/tia: ⁊ conteret sceleſtos ⁊ pec/catores simul: ⁊ qui dereliq/runt dñm consumẽtur. Con/fundẽtur enim ab idolis qui/bus sacrificauerũt. Et erube/scetis super hortis quos elege/ratis: cum fueritis velut quer/cus defluẽtibus folijs: ⁊ velut hortus absq; aqua. Et erit for/titudo vestra vt fauilla stup/pe: ⁊ opus vestrũ quasi scintil/la: ⁊ succẽdetur vtrũq; simul ⁊ nõ erit qui extinguat. L. iij

Verbũ quod vidit esaias filius amos super iudã ⁊ hierusalem. Et erit in nouis/simis diebus ꝓparat⁹ mõs domus domini in vertice mõ/tiũ ⁊ eleuabitur super colles: ⁊ fluent ad eum oẽs gẽtes: et ibũt populi multi ⁊ dicẽt. Ve/nite ascẽdamus ad montẽ do/mini: ⁊ ad domũ dei iacob: ⁊ docebit nos vias suas: ⁊ am/bulabimus in semitis eius: q; de syõ exibit lex: ⁊ verbũ dñi de hierusalẽ: ⁊ iudicabit gen/tes ⁊ arguet populos multos

Capitula ⁊ orationes ad noc. lau. ⁊ horas dici ⁊ aũ. ad. B. z. M. per feriae quere infra post leõnes istũ⁹ hebdomade.

Et cõflabunt gla/dios suos in vomeres: ⁊ lãceas suas in falces. Non le/uabit gens ꝓtra gẽtẽ gladiũ: nec exercebũtur vltra ad ꝓ/lium. Domus iacob venite: ⁊ ambulemus in lumĩe domini Proiecisti enim populũ tuũ domũ iacob: q; repleti sunt vt olim: ⁊ augures habuerunt vt philistijm: ⁊ pueris alienis adhęserunt. Lectio secunda.

Repleta est tra argẽto ⁊ au/ro ⁊ nõ est finis thęsauroꝝ eiº Et repleta est terra eius eqs ⁊ innumerabiles q̃drige eiº. Et repleta est terra eiº idolis opus manuũ suarũ adorauę/rũt: qõ fecerunt digiti eoꝝ: Et incuruauit se hõ: ⁊ humiliat⁹ est vir. Ne ergo dimittas eis Ingredẽ in petrã ⁊ abscõdẽ in fossa humo a facie timoris dñi ⁊ a glia maiestatis eius.

Oculi sublimes hoĩs humiliati sunt: ⁊ incuruabit altitudo viroꝝ: exaltabit aũt dñs solus in die illa quia dies dñi exercitũ sup oẽm supbũ ⁊ excelsum: ⁊ sup oẽm arrogã/tẽ ⁊ humiliabit. Et super oẽs cedros libani sublimes ⁊ ere/ctas: ⁊ super oẽs quercus ba/san: ⁊ sup oẽs mõtes excelsos ⁊ super oẽs colles eleuatos: ⁊

sup oēz turrē excelsam ⁊ sup
oēm murū munitū: ⁊ sup oēs
naues tharsis: ⁊ sup oē qđ vi/
su pulchrū est. Et incurvabit
sublimitas viroꝝ: ⁊ humilia
bit altitudo viroꝝ: ⁊ elevabit
dñs solus i die illa: ⁊ idola pe/
nitus cōterent: ⁊ introibūt in
speluncas petrarū ⁊ in voragi/
nes terre a facie formidis dñi
⁊ a glia maiestatis eius: cum
surrexerit pcutere terrā. L.j.

In die illa ,pjciet hō ido/
la argēti sui ⁊ simulachra
auri sui: q̄ fecerat sibi vt ado/
raret talpas ⁊ vespertiliones: ⁊
ingrediet fissuras petrarū ⁊
cauernas saxoꝝ a facie formi
dinis dñi: ⁊ a glia maiestatis
eius cū surrexerit pcutere ter
rā. Quiescite ergo ab hoīe cu
ius spūs in narib⁹ eius q̄: ex/
celsus reputar⁹ est ipse. L.ij.

Ecce enim dñator dñs exer/
citū auferet ab hierlm ⁊ ab
iuda validū ⁊ fortē: oē robur
panis: ⁊ oē robur aque: fortē
⁊ virū bellatorē: iudicē ⁊ pro
phetā: ⁊ ariolū ⁊ senē: pncipē
sup qnquaginta: ⁊ honorabi/
lē vultu: ⁊ cōsiliariū: ⁊ sapien
tē de architectis: ⁊ prudentē
elogi mystici: ⁊ dabo pueros
pncipes eoꝝ: ⁊ effeminati dña
būt eis: ⁊ comet pplꝰ: vir ad
virū: vnusq̄sq; ad pximū suū.
Tumultuabit puer cō L.iij
tra senē ⁊ ignobilis cōtra no
bilē. Apphēdet enim vir fra
trē suū domesticū patris sui: ⁊
dicet. Vestimētū tibi est: prin
ceps esto nr̄. Ruina autē hec
sub manu tua. Et rūdebit in
die illa dicēs. Nō sum medi/
cus ⁊ in domo mea nō est pa/
nis: neq; vestimētū: nolite me
pstituere pncipē pplī. L.j.

Ruit enim hierusalē: ⁊ iu
das pcidit: qa lingua eo
rū ⁊ adinuētiones eorū cōtra
dñm: vt ,puocarēt oculos ma
iestatis eius. Agnitio vultus
eorū rūdebit eis. Et peccatuꝝ
suū quasi sodoma pdicauerūt
nec absconderūt. Ve aīe eorū:
qm̄ reddita sunt eis mala. Di
cite iusto qm̄ bñ: qm̄ fructum
adinuentionū suaꝝ comedet.
Ve impio in malū. Re L.ij.
tributio enim manuū eius fiet
ei. Populū meum exactores
sui spoliauerūt: ⁊ mulieres do
minate sunt eis. Populus me/
us qui bti te dicūt: ipsi te de/
cipiūt: ⁊ viā gressuū tuoꝝ dis
sipāt. Stat ad iudicādū dñs:
⁊ stat ad iudicādos populos.
Dñs ad iudiciū veniet: cū se/
nib⁹ pplī sui ⁊ pncipib⁹ eius.
Vos enim depasti estis L.iij

vineā meaz: ⁊ rapina pauperū in domo vīa. Quare atteritis pplm meū: ⁊ facies pauperū cōmolitis? Dicit dñs exercituum. Et dixit dñs. Pro eo q̄ eleuate sunt filie syon: ⁊ ambulauerūt extēto collo: et nutibus oculoꝝ ibant ⁊ plandebāt: ambulabāt: ⁊ pedib⁹ suis cōposito gradu īcedebāt decaluabit dñs vticē filiarū syon. ⁊ crinē eaz nudabit. Lij

OAntabo dilecto meo cāticū patruelis mei vinee sue. Vinea fcā est dilecto meo in cornu filio olei. ⁊ sepiuit eā ⁊ lapides elegit ex illa: ⁊ plantauit vineā electā ⁊ edificauit turrē in medio ei⁹: ⁊ torcular extruxit in ea: ⁊ expectauit vt faceret vuas: ⁊ fecit labruscas Nunc ergo hītatores Liij. hierusalē: ⁊ viri iuda iudicate inē me ⁊ vineā meā. Quid est qđ debui vltra facē vinee mee: ⁊ nō feci ei? An q̄ expectaui vt faceret vuas ⁊ fecit labruscas? Et nūc oñdaz vobis qd ego faciā vinee mee. Auferā sepē eius ⁊ erit in direptionē: diruā macerie eius: ⁊ erit in cōculcationē. Et ponā eaz desertā. Nō putabit ⁊ nō fodiet: ⁊ ascēdet sup eā vepres: ⁊ spine: ⁊ nubibus mādabo: ne pluāt sup eā imbrē. Liiij. Vinea enim dñi exercituū domus israel est: ⁊ viri iuda germē delectabile eius. Et expectaui vt faceret iudiciū: ⁊ ecce iniqtas ⁊ iustitiam: ⁊ ecce clamor. Ve qui cōiungitis domū ad domū: ⁊ agz agro copulatis vsq̄ ad terminū loci. Numquid hītabitis soli vos in medio terre? In auribꝰ meis sūt hec dñi exercituū. Nisi domꝰ multe deserte fuerint grādes ⁊ pulchre absq̄ hītatore. Capitulū infrascriptū cū tua oratione dicat ad noct. per totas aduentū. Feria secunda cap.

EXit in nouissimis diebꝰ ꝓparatus mōs domus dñi in vticē mōtiū: ⁊ eleuabit sup colles: ⁊ fluēt ad eum oēs gētes. ℣. Egrediet virga de radice iesse. ℟. Et flos. Sio

MEntes nras q̄s dñe lumine tue visitatiōis illustra: vt esse te largiētem recreamur ⁊ inter ꝓspera humiles ⁊ iter aduersa securi. Qui vivis. Ad laudes capitulum.

VEnite ascēdam⁹ ad mōtē dñi: ⁊ ad domū dei iacob: ⁊ docebit nos vias suas: ⁊ ambulabim⁹ in semitis ei⁹: q: de syon exibit lex: ⁊ verbū dñi de hierusalē. ℟. di. Su

per te hierlm. ℣. Vox cla. ℟. Emitte agnum. Ad. B. añ. Anteqꝫ cōuenirēt inuēta est maria hȳs in vtero de spū sācto alleluia, ℣. Exclta. Rotandū qꝫ oones dnicales dicūtur tā in dnicis qꝫ in feriis in vtrisqꝫ vesp̄is laudibus ⁊ tertijs per totū aduētū: exceptis quatuor: tribus. Ad pmā ad absolone capli

Omine miserere Cap. nostri: te enim expectanimus: esto brachiū nostrū in manè ⁊ salus nr̄a in tpe tribulationis. Tu aūt dne miserē nobis ℟. Deo gras. Et dī hoc capitulū quotidie in feriali⁹ diebus vsq; ad vigiliā natiuitat̄ dñi exclusiue extra cōuentū. In cōuētu aūt loco eius legit de regula. Ad tertiā capli.

Ecce dies veniūt dicit dñs ⁊ suscitabo dauid germē iustū: ⁊ regnabit rex ⁊ sapiēs erit: ⁊ faciet iudiciū ⁊ iustitiā in tra. ℣. Timebūt gentes. Mō de dñica. Ad lextaz

In diebus illis salua cabit iuda: ⁊ isrl habitabit confidēter: ⁊ hoc est nomē qꝫ vocabunt eum dñs iustus noster. ℣. Memento. Oratio.

Rope esto dne oibus exp̄ctātib⁹ te in vitate: vt in aduētu filij tui dñi nr̄i placitis tibi actibus pītemur. Per eūdem. Ad nonam capitulū.

Prope est vt veniat tēp⁹ eius: ⁊ dies eius nō clōgabunt: mirabilis enim dñs iacob: ⁊ eliget adhuc de israel ⁊ regelcē eos faciet sup humū suā. ℣. Dne de⁹ vtutū. Mō de

Hac nox ḡs dne deus mala nr̄a toto corde rogamus: vt veniēte filio tuo dño nr̄o bona eius capere valeam⁹. Per eūdē. Ad vs. capitulū

Non auferet sceptrū de iuda ⁊ dux de femore eius donec veniat qui mittēdus est ⁊ ipse erit expectatio gētiū. ℟. Veni ad liberādū. Hymn. Conditor. ℣. Rorate. Ad M. añ. Leua hierlm circumda ⁊ vide potētiā regis: ecce saluator venit solue te a vinculo. Predicta capla ad laud. ij. iij. ix. ⁊ vs. ⁊ oones ad. vj. ix. dicunt in feriali officio per totū aduētū. Feria. ij. ad B. añ. Anglus dñi nūciauit marie ⁊ concepit de spū scō alla. Ad. M. añ. Erūpat mōtes iocūditatez: ⁊ colles iustitiā: qz lux mūdi dns cū potētia veniet. Feria. iij. ad. B. añ. De syon exibit lex: ⁊ verbū dñi de hierlm. Ad. M. añ. Venia

fortio: post me cuius nõ sũ di/
gnus soluẽ corrigia calciamẽ/
ta eius. Feria. v. ad. B. añ.
Bñdicta tu in mulieribꝫ & ꝓbñ
dict' fructus vẽtris tui. Ad
M. añ. Querite dñm dũ in/
ueniri põt: inuocate eũ dũ, ppe
est alia. Feria. vj. ad. B. añ.
Expectabo dñm saluatorem
meũ: & ꝓstolabor eũ dũ, ppe ẽ
alia. Ad. M. añ. Ecce ueni
et deus & hõ de domo dauid
sedẽ in throno alia. Sabbato
ad. B. añ. Veni dñe visitare
nos in pace: & letemur corã te
corde perfecto. Ad vñ. cap.
Fratres quecũq; scripta
sunt ad nr̃am doctrinã
scripta sunt: vt per patiẽtiã & cõsolationẽ scripturarũ spem
hẽam⁹. ℟. pl. Ecce dñs ve
niet. ℣. Ecce cũ ỹbute. ℣ⁿ.
Cõditor. ℣. Rorate celi. Ad
M. añ. Ex egypto vocaui fi
lium meum & veniet vt saluet
populum suum. Sto.
Decita dñe corda nr̃a ad
ꝑparãdas vnigeniti tui vias
vt per eius aduẽtũ purificatꝫ
tibi mẽtib⁹ seruire mereamur,
Qui tecũ. Dñica. ij. de aduẽ
tu ad matutꝫ inuitꝫ. Surgite
vigilemus: venite ad orandum:
Quia nescimus horã quando
veniet dñs. ℟. Venite, ℣ⁿ
natus añ & in ꝓmo & secũdo no
cturno ꝓs. & ℣. dicitur ꝓ dñi
cas aduẽt⁹ sic in ꝑma dñica.
Sequit in ysaia ꝓpheta. L. j.
Prope est vt veniat tem/
pus eius: & dies eius nõ
elõgabũtur. Miserebit enim
dñs iacob: & eliget adhuc de
israel: & requiescere eos faciet su
per humũ suã. Adiũgẽt adue
na ad eos: & adhęrebit domui
iacob & tenebũt eos populi: et
adducẽt eos in locũ suum. Et
possidebit eos domus israꝫ sup
terrã dñi in seruos & ancillas
Et erũt capiẽtes eos qui se ce
perãt: & subiciẽt exactores su
os. ℟. Hierusalẽ cito veniet
salus tua: quare merore cõsu
meris? nũquid cõsiliarius nõ
est tibi? q; innouauit te dolor?
Saluabo te & liberabo te: no
li timere. ℣. Israel si me au
dieris nõ erit in te deus recẽ
neq; adorabis deum alienũ.
Saluabo te. Tecno. ij.
Erit in die illa cum re
quiẽ dederit tibi deus a labo
re tuo & a concussione tua & a
seruitute tua dura: qua añ ser
uisti: sumes parabolã istã cõ
tra regẽ babylonis & dices.
Quomodo cessauit exactor?
quieuit tributi? Contriuit dñs
baculũ impiorũ virgã dñan/

tiũ: cedẽtẽ populus in ĩdigna/
tione: plaga insanabili: subici
entẽ in furo: e gẽtes: psequẽtẽ
crudeliter. ℟. Ecce dñs ve/
niet: & oês sancti eius cũ eo: &
erit ĩ die illa lux magna: & exi
bũt de hierusalem sicut aqua
müda. Et regnabit dominus
in eternũ super omnes gẽtes.
℣. Ecce cũ virtute veniet: &
regnum in manu eius & pote/
stas & imperiũ. Et reg. ℣. iij

QOmnipotens siluit dñs ter
ra: quia silua ẽ & exultauit.
Ablietes quoq; letate sunt su
per te: & cedri libani. Ex quo
dormisti nõ ascẽdit qui succi/
dat nos. Infern⁹ subter te cõ
turbatus est: in occursum ad/
uẽtus tui: suscitabit gigantes.
℟. Hierlm surge: & sta in ex
celso: & vide: Jocũditatẽ que
veniet tibi a deo tuo. ℣. Le/
ua in circuitu oculos tuos: & ꝛ
vide & ꝛptẽplare. Jocũ. ℣. iij

OMnes principes terre
surrexerũt de solijs suis:
oês principes nationũ. Uniuer
si rndebũt & dicent tibi. Et tu
vulneratus es sicut & nos: nfi
similis effectus es. Detracta
est ad inferos supbia tua: con
cidit cadauer tuũ. Subter te
sternet tinea & opimẽtũ tuũ
erũt vermes. ℟. Rex nr̃ ad/
uenĩet xps. Quẽ ioãnes ꝓdi/
cauit agnũ eẽ venturũ. ℣. Su
per ipsum cõtinebũt reges os
suũ: ipsum gẽtes deprecabunt.
Quem. Gloria. Quez. ℣. v.

QUomodo cecidisti de ce
lo lucifer: qui mane oriẽ
baris? Corruisti in terrã qui
vulnerabas gẽtes? Qui dice
bas in corde tuo: in celũ cõscẽ
dã: sup astra dei exaltabo so/
liũ meũ sedebo in mõte testa/
mẽti in lateribus aquilonis:
ascẽdã sup altitudinẽ nubiũ:
similis ero altissimo. ℟. Ci/
uitas hierusalẽ noli flere qm̃
voluit dñs sup te. Et auferet
a te oẽm tribulationẽ. ℣. Ec
ce dñs in fortitudine veniet: &
brachiũ eius dñabit. Et ause/
ꝛ. ℣. vj

ERũt ad infernũ & ꝛ.
detraheris in pfundũla
ci. Qui te viderint ad te incli
nabũtur: tecũ pspiciẽt. Num
quid iste est vir qui conturba
uit terrã: qui cõcussit regna:
qui posuit orbẽ desertũ: & vr
bes ei⁹ destruxit? Vinctis ei⁹
non apuit carcerẽ. ℟. Ecce
veniet dñs ptector nr̃ sanct⁹
israel. Corona regni habẽs
in capite suo. ℣. Ecce dñator
dñs cũ virtute veniet. Coro.

OMnes reges gẽ & ꝛ. ℣. vij
tiũ vniuersi dormierũt in
gloria

gloria: vir in domo sua: tu aũt
proiectus es de sepulchro tuo
quasi stirps inutilis: quasi sa
nie pollutus & obuolutus cuz
his qui interfecti sunt gladio
& descẽderũt ad fundamentũ
laci. Quasi cadauer putridũ
nõ habebis cõsortiũ neq; cuz
eis in sepultura. Tu enim ter
rã suã disperdidisti: tu popu
lum tuũ occidisti. ℟. Sicut
mater ꝓsolat filios suos: ita cõ
solabor vos dicit dñs: & de hie
rusalẽ ciuitate quã elegi veni
et vobis auxiliũ. Et videbitis
& gaudebit cor vestrũ. ℣. Da
bo vobis in syon salutẽ: & i hie
rusalẽ gloriã meaz. Et vide.
On vocabit in L. viij.
eternũ semẽ pessimoruz.
Preparate filios eius occisio
ni in iniquitate patrũ coz. Non
cõsurgẽt nec hereditabũt ter
rã: neq; implebũt facie orbis
ciuitatũ. Et cõsurgã sup eos
dicit dñs exercituũ: & pdã ba
bilonis nomẽ & reliqas & ger
mẽ & pgenie: dicit dñs. Et po
nã eã in possessionẽ ericiũ & in
paludes aq̃rũ: & scopabo eaz
in scopa terẽs: dicit dñs exer
cituũ. ℟. Ecce dñs veniet: &
oes sancti eius cũ eo. Tũc api
entur oculi cecoz: & aures surdo
rũ audiẽt: tunc ascendet clau
dus quasi cervus. Et absolu
te erũt lingue mutoz. ℣. Ec
ce dñs in fortitudine veniet: &
brachiũ ei⁹ dñabit. Tũc. Glo
ria. Et absolu. Ad cant. aũ.
Ponẽt dño gliam & laudem
eius in insulis nũciabũt: qz ec
ce veniet & nõ tardabit. Cã.
Ecce dñs in for. ℣. Egredie
tur dñs. Lcõ sci euãgelij sm
In illo tpe. Dixit ihc Lucã
suis discipulis suis. Erunt
signa in sole & luna & stellis: &
rel. Homel. sci gregorij pa
pe de eadẽ lec. Lec. ix.
Omin⁹ ac redẽptor nr
frẽs charissimi paratos nos i
uenire desiderãs: senescẽtem
mũdũ que mala sequãtur de
nũciat: vt nos ab eius amore
cõpescat. Appropinquãte ei⁹
termino quãte pcussiones ꝓ
ueniãt innotescit: vt si dñ me
tuere in tranqllitate nolum⁹:
saltẽ vicinũ eius iudiciũ vl̃ pc
cussionib⁹ attriti timeamus.
℟. Hierusalẽ plãtabis vine
am in mõtibus tuis & exulta
bis: qz dies dñi veniẽt: surge
syon: cõuertere ad deũ tuum
gaude & letare iacob. ℣. De
medio gẽtiũ saluator tuus ve
niet. ℣. Exulta satis filia sy
on: iubila filia hierusalem.
Quia de medio. Lectio. x s

Hec etenim lectioni sancti euangelij quá modo via firmitas audiuit: paulo supius dñs pmisit dicés: exurget gés cótra gentē: t regnū adūsus regnū: t erūt terremotus magni per loca: pestilentie t fames. t quibusdā interpositis hoc qō modo audistis adiunxit: t erūt signa in sole t luna t stellis: t in terris pressura gētiū pre cōfusione sonit⁹ maris t fluctuū. ℟. Egredietur dñs de samaria ad portā que respicit ad orientē t veniet in bethleez ambulās sup aquas redēptionis inde. Tūc saluus erit oīs hō: q: ecce veniet. ℣. Et pparabit in misericordia soliū eius: t sedebit sup illud iudicās in egtate. Tūc. Lectio. xxi.

EX quibus pfecto oībus alia iā facta cernimus: alia in proximo vēturā formidamus. Nā gentē sup gentē exurgere: carūq; pressuram terris insistere: plus iā in nostris tribulatiōib⁹ cernimus q̄ in codicib⁹ legimus. Nō terremotus vbes inumeras subuast: t ex alijs mūdi partibus scitis q̄ frequēter audimus. Pestilētias sine cessatione patimur. ℟. Radix iesse qui exurget iudicare gētes: in eū gētes sperabūt. Et erit nomē ei⁹ benedictū in scla. ℣. De radice iesse exiet dux t flos de radice ei⁹ ascēdet. Et. Lectio. xxii.

SIgna vo in sole t luna t stellis adhuc aptē minime vidimus. Sed q: hec nō lōge sint: ex ipsa iam aeris immutatione colligimus: q̄uis pusq̄ italia gētili gladio feriēda traderet: cigneas in celo acies vidimus: t ipsuz qui postea humani generis susus est sanguine cōuscātē. Confusio aūt maris t fluctuū nec dū noua exorta est. ℟. Ecce dñs veniet cū splēdore descendēs: t vtus eius cū eo. Visitare populū suū in pace. Et constituet sup eū vitā sēpiternaz. ℣. Ecce dñator dñs cū vtute veniet. Visitare. Elia, Et constituet. Secundum lucam.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis: Erūt signa in sole t luna t stellis: t in terris pressura gētiū pre cōfusione sonitus maris t fluctuuz: arescētibus hoibus pre timore t expectatione que supuenient vniuerso orbi. Nā vtutes celoz mouebūtur. Et tunc videbūt filiū hois veniētē in nubibus cū potestate magna et maiestate. His aūt fieri inci-

pietibus respicite & leuate capita vestra: quoniã appropinquat redemptio vestra. Et dixit illis similitudinez. Videte ficulneã & oẽs arbores: cũ producũt iã ex se fructũ: scitis q̃niam ppe est estas. Ita & vos cũ videritis hæc fieri: scitote q̃niã ppe est regnũ dei. Amen dico vobis qñ nõ pteribit generatio hæc: donec oĩa fiãt. Cælũ & terra trãsibũt: ỹba autez mea nõ trãsibũt. Oro. Excita. vt supra in respo. Ad laudes & per horas añ. Ecce in nubibus celi dñs veniet cũ potestate magna alla. ℣. Misserẽ. cum reliquo dñica. Añ. Urbs fortitudinis nostre syõ: saluator ponet in ea murus & antemurale apite portas: aperiscũ deus alla. Añ. Ecce apparebit dñs & nõ mentiet: si morã fecerit expecta eũ: quia veniet & nõ tardabit alleluia. Añ. Mõtes & colles cantabũt coã deo laudẽ: & omnia ligna siluarũ plaudẽt manib⁹: qñ dñs veniet dñator i regnũ eternum alla alla. Añ. Ecce dñs noster cũ ỹtute veniet: vt illuminet oculos seruoz suoz alla. Cap. Frẽs quecunqz scripta. ℟. bz. Sup te hierusalem. Ỹm. Vox clara. ℣. Emitte agnum. Ad. B. añ. Sup soliũ dauid & sup regnũ eius sedebit in eternum alla. Oro. Excita. Ad tertiã cap. Frẽs quecũqz. ℣. Timebũt. Oro. Excita. Ad sextã cap. DEus aũt patiẽtie & solatij det vobis idipsuz sapere in alterutrũ sm iesũ xp̃z vt vnanimes vno ore honorificetis deũ & patrez dñi nostri iesu xp̃i. ℣. Oro vt in prima dñica ad sextã. Ad. ix. cap. DEus autez spei repleat vos oi gaudio & pace i credẽdo: vt abũdetis in spe & ỹtute spũs sancti. ℣. Oro vt in prima dñica ad nonaz. Ad vs. cap. Frẽs q̃cũqz. ℟. bz. Veni ad liberãdũ. ℣. Cõditor. ℣. Rorate. Ad. M. añ. Btã es maria que credidisti p ficienci ẽ te que dicta sũt tibi a dño alla. Oro. Excita. Per hebdomadã fuer ordo dicẽdi officiũ sicut supra in prima hebdomada. Lcõnes p hebdomadã. Segtur in ciaia. p. IRauit dñs plxta. Lec. i. exercituũ dicẽs. Si nõ vt putaui ita erit: & q̃modo mẽte tractaui sic eueniet: vt cõtera assyriũ in terra meat: & in mõtibus meis cõculcẽ eũ. Et auferet ab eo iugũ eius: & onus

illius ab humero eoꝝ tollet. Hoc cōsiliū qđ cogitauī super oēm terrā: t hec est manus extēta sup vniuersas gētes: dñs enim exercituū decreuit: t qs poterit infirmare: Et manus eius extēta: t quis aūtet eaꝫ? Visa de dominica precedēti incipiendo a secundo. Lec. ij. In anno quo mortuꝰ est rex achaz: factuꝫ est onus istud. Me leteris philistea omnis tu: qm̄ cōminuta est virga pcussoris tui. De radice eniꝫ colubri egredietur regulus t semē eius absorbēs volucrē. Et pascētur pmogeniti pauperū: t paupes fiducialiter requescēt. Et interire faciam Lec. iij. in fame radicem tuam: t reliquias tuas interficiaꝫ. Ulula porta: clama ciuitas: pstrata est philistea oīs. Ab aglone enim fumus veniet: t nō ē qui effugiat agmen eius. Et qđ rñdebit nūcijs gētis? Qz dñs fūdauit syon: t in ipso sperabūt pauperes ppli eiꝰ. Lec. iij.

Onus moab. Quia nocte vastata est ar. moab cōticuit qz nocte vastatus est murus moab cōticuit. Ascēdit domus edibon ad excelsa i plāctu. Sup nabo t sup medaba moab vlulabit. In cunctis capitibus eius caluicium omis barba radet. In triuijs eius accincti sunt sacco: super tecta eius t in plateis eiꝰ oīs vlulatꝰ descēdet in fletū. Lec. iij. Emitte agnū dñe dñatorem terre de petra deserti ad mōtē filie syon. Et erit sicut auis fugiēs. t sicut pulli de nido avolātes: sic erūt filie moab i trāscēsu arnon. Ini cōsiliū: cogecōsiliū: pone quasi nocte vmbrā tuā in meridie: absconde fugitētes: t vagos ne pdas: habitabūt apd te pfugi mei. Lec. iij. Moab estō latibulū eoꝝ a facie vastatoris. Finit enim puluis cōsumatus est miser: defecit qui conculcabat terrā. Et pparabit in misericordia solium eius: t sedebit sup illud in veritate in tabernaculo dauid iudicās t querēs iudiciū: t velociter reddēs qđ iustum est.

Audiuimus superbiā Lec. iij. moab: superbus est valde Superbia eius t arrogātia eiꝰ t indignatio eius plus qꝫ fortitudo eius. Iccirco vlulabit moab ad moab vniuersus vlulabit. Vis q letant sup murococti lateris logmini plagas suas: qm̄ suburbana esebō deserta sūt t vinea sabama. Dñi gētiū exciderūt flagella eius,

Ilez ad iacer puene/ L.ij.
rūt errauerūt in deserto. Pro
pagines eius relicte sunt: trā
sierūt mare. Super hoc plora
bo in fletu iacer vineam saba
ma: inebriabo te lachryma
mea esebon t eleale: qm̄ sup
vindemiā tuā t sup messem
tuā vox calcātiū irruit. Et au
feret leticia t exultatio de car
melo: t in vineis non exulta/
bit neq; iubilabit. Lectio.iij.
Vinū in torcularī non calca
bit qui calcare cōsueuerat vo
cē calcātiū abstuli. Sup hoc
vēter me⁹ ab moab quasi cy
thara sonabit: t viscera mea
ad murū coeti lateris. Et erit
cum apparuerit qđ laborauī
moab super excelsis suis: in
gredietur ad sancta sua vt ob
secret t non valebit. Lec.j.
Hec vbū qđ locut⁹ ē dñs
ad moab extūc. Et nūc
loquus est dñs dicēs. In trī/
bus annis quasi anni merce/
narij auferet glia moab super
oi pplo multo t relinquet in
eo sicut racem⁹ parnus t mo
dicus nequa; multus. L.ij.
Onus damasci. Ecce dama
scus desinet esse ciuitas t erit
sicut aceru⁹ lapidū in ruina.
Derelicte ciuitates aroer gre
gibus erūt: t requiescēt ibi: t
nō erit qui exterreat. Et cel/
sabit adiutoriū ab ephraim: t
regnū a damasco: t reliquie
syrie sicut glia filioꝝ isrl erūt:
dicit dom⁹ exercituū. L.iij
Et erit in die illa attenuabit
glia iacob: t pingues carnes
eius emarcescēt: t erit sicut cō
gregās in messe qđ restiterit:
t brachiū eius spicas leget: t
erit sicut querēs spicas in val
le raphaim: t relinquet in eo
sicut racemus t sicut excussio
olee duarū aut triū olivarum
in sūmitate rami sue quatuor
aut quinque in cacuminib⁹ ei⁹
fructus eius dicit dñs de⁹ isrl.
In die illa inclinabit L.ij
hō ad factorē suū: t oculi
eius ad sanctū israel respiciēt
t nō iclinabit ad altaria que
fecerūt manus eius: t qui ope
rati sunt digiti eius. Nō respi
ciet lucos t delubra. In die il
la erūt ciuitates fortitudinis
eius derelicte sicut aratra t se
getes que derelicte sunt a fa/
cie filiorum israel: t eris deser
ta: quia oblita es dei saluato/
ris tui: t fortis adiutoris tui
non es recordata. Lectio.ij.
Propterea plātabis plātati/
onē fidelē: t germē alienū se
minabis. In die plātationis
tue labrusca: t mane semē tuū
germinabis. In

florebit. Ablata est messis in die hereditatis: & videbis gaudens. Ecce multitudo populorum multorum vt multitudo maris sonātis: & tumultus turbarū sicut sonitus aquarū multarum. Sonabūt populi sicut sonitus aquarū inundātiū: et increpabit eū & fugiet procul: & rapiet sicut pulvis montiū a facie vēti: & sicut turbo coram tēpestate. In tpe vespere & ecce turbatio in matutino nō subsistet. Hec est pars eorum qui vastauerūt nos: & sors diripientiū nos. Feria secunda ad. B. añ. De celo veniet dominator dñs: & in manu eius honor & imperium. Ad. M. añ. Ecce rex veniet dñs terre & ipse auferet iugū captiuitatis vestre. Ab illa feria & deinceps studeant hebdomadarij generalem rubricā que parisina dicitur: & incipit In illo anno &c. Feria tia ad. B. añ. Vox clamātis in deserto parate viā dñi: rectas facite semitas dei nri. Ad. M. añ. Super te hierusalē orietur dñs & gloria eius in te videbitur. Feria quarta ad. B. añ. Ecce mitto angelū meū qui pparabit viam tuam ante faciē tuā. Ad. M. añ. Syon renouaberis: & videbis iustū tuū qui venturus est in te. Feria quinta ad. B. añ. Tu es qui venturus es dñe: quē expectamus vt saluū facias populū tuum. Ad. M. añ. Qui post me venit ante me factus est: cuius nō sum dignus calciamēta solue re. Feria sexta ad. B. añ. Cātate dño canticū nouum: laus eius ab extremis terre. Ad. M. añ. Dicite pusillanimes cōfortamini: ecce dñs deus noster veniet. Sabbato ad. B. añ. Leuabit dominus signum in nationibus: & cōgregabit dispersos israel. Ad vs. cañ.

FRatres sic nos existimet homo vt ministros christi & dispensatores mysteriorum dei: hic iam queritur inter dispēsatores: vt fidelis quis inueniatur. Rē. plixus. Qui venturus est. ℣. Deponat. Hymnus. Cōditor. ℣. Rorate. Ad. M. añ. Ante me non est formatus deus & post me non erit: quia mihi curua bitur omne genu: & confitebitur omnis lingua. Oratio.

AUrem tuam quesumus domine precibus nostris ac cōmoda: & mētis nostre tenebras gratia tue visitationis illustra. Qui viuis. Domi-

ca tertia de aduentu ad matutinas inuitat. Rex noster aduenit christus: Quem ioannes predicauit agnū esse venturū. ℣. Venite. Hymnus antiphone primi ⁊ secundi nocturni ℣. ⁊ ℟. dicuntur sicut in prima dominica. Sequitur in ysaia propheta. Lec. ꝑma.

HEc filij dicit dominus vt faceretis consiliū ⁊ non ex me: ⁊ ordiremini telam ⁊ non per spiritū meum: vt adderetis peccatū super peccatum qui ambulatis vt descendatis in egyptum: et os meum non interrogastis: sperātes auxiliū in fortitudine pharaonis: ⁊ habentes fiduciaz in vmbra egypti. ℟. Ecce apparebit dominus super nubem cādidam. Et cuz eo sanctoꝝ milia habēs in vestimento ⁊ in femore suo scriptum: rex regum ⁊ dominus dominantium. ℣. Apparebit in finem ⁊ non mentietur: si morā fecerit expecta eū: quia veniens veniet, Et cū. Lec. ij.

ET erit vobis fortitudo pharaonis in cōfusionem: ⁊ fiducia vmbre egypti in ignominiā. Ierunt enim in thamnis principes tui: ⁊ nuncij tui vsqz aneos peruenerunt. Omēs cōfusi sunt sup populo qui eis ꝓdesse nō potuit. Nō fuerunt in auxiliū ⁊ in aliquā vtilitatē: sed in cōfusionem et in opprobrium. ℟. Bethleē ciuitas dei sūmi ex te exiet dominator israel ⁊ egressus eius sicut a principio dierū eternitatis: ⁊ magnificabitur in medio vniuse terre. Et pax erit in terra nostra dum venerit. ℣. Loquetur pacē gentibus ⁊ potestas eiꝰ a mari vsqz ad mare. Et pax erit. Lectio. iij.

ONus iumētoꝝ austri: In terra tribulationis ⁊ angustie leena ⁊ leo ⁊ ex eis vipa ⁊ regulus volās portantes sup humeros iumētoꝝ diuitias suas: ⁊ sup gibbum camelorꝝ thesauros suos ad ꝓplm qui eis ꝓdesse nō potit. Egyptus enim frustra ⁊ vane auxiliabit. Jō clamaui sup hoc superbū mīn est gesce. ℟. Qui vēturus est veniet ⁊ nō tardabit: tiā nō ē timor in finib⁹ nr̄is Mīn ipse est saluator nr̄. ℣. Deponet oēs inigrates nr̄as: ⁊ pjciet in ꝓfundū maris oia ꝓcecata nr̄a. Mīn. Lec. iij.

MAne ingressus scribe eis sup buxuz in libro diligenter exara illud ⁊ erit in die nouissimo i testimoniū vsqz i ēnū.

Populus enim ad iracundiā
peccās est ⁊ filij mēdaces fi-
lij nolētes audire legē dei qui
dicūt videntibus nolite videre
⁊ aspicientibus nolite aspicere
nobis ea que recta sunt: loqui
mini nobis placentia: videte
nobis errores: auferte a mevi
am: declinate a me semitā: ces
set a facie nostra sanctus isrl.
℟. Ecce veniet dñs princeps
regū terre. Beati qui parati
sunt occurrere illi; habebunt
partes in ciuitate hierlm. ℣.
Uenēs veniet dñs ⁊ non tar
dabit. Beati. Glia. Uebunt.
Propterea hec dicit L. v
dñs sanctus israel. Pro
eo q reprobastis vbū hoc et
sperastis in calūnia ⁊ tumul-
tu: ⁊ innixi estis sup eo: ppte
rea erit vobis iniquitas hec si
cut interruptio cadēs ⁊ regsi
ta in muro excelso: cui subito
dū nō sperat veniet cōtritio ei⁹
⁊ cōminuet sicut cōterit lage
na figuli cōtritione pualida:
⁊ nō inueniet de fragmētis ei⁹
testa in qua portet igniculus
de incendio: aut hauriat parū
aque de fouea: q: hec dic dñs
deus sanctus israel. ℟. Su-
scipe vbū vgo maria qō tibi
a dño per angelū trānissum
est: cōcipies ⁊ paries deū pa
riter ⁊ hoiez. Et bñdicta dica
ris inter omēs mulieres. ℣.
Paries quidē filiū: ⁊ vgini-
tatis nō patieris detrimētū:
efficieris grauida ⁊ eris ma-
ter semp intacta. Et. L. v.
Si reūtimini ⁊ quiescatis
salui eritis: ⁊ in silētio ⁊
spe erit fortitudo vīa. Et nolu
istis ⁊ dixistis, Nequaq̄: sed
ad equos fugiemus. Ideo fu-
gietis. Et sup veloces ascēde
mus. Ideo veloces erūt qui
psequētur vos. Mille hoies a
facie terroris vnius ⁊ a facie
terroris quinque fugietis: do-
nec relinquamini quasi malus
nauis in vertice mōtis: ⁊ quasi
lignū sup collē. Propterea
expectat dñs vt misereat nri:
⁊ ideo exaltabit parcēs vobis
q: deus iudicij dñs: beati oēs
qui expectāt eū. ℟. Egypte
noli flere: q: dñator tuus veni
et tibi: ante cuius ꝓspectū mo-
uebūtur abyssi. Liberare po
pulū suū de manu potētū. ℣.
Ecce veniet dominus exerci-
tuum deus tuus in potestate
magna. Liberare. Lec. vi.
Populus enim syon ha-
bitabit in hierlm. Plo
rans nequaq̄ plorabis: misere
rās miserebit tui. Ad vocem
clamoris tui statim vt audie

rit rñdebit tibi. Et dabit vob
dñs panē artū ⁊ aquā brevē
⁊ nō faciet aiolare a te vltra
doctorē tuū: ⁊ erūt oculi tui vi
dētes ꝓceptorē tuū: ⁊ aures
tue audiēt vbū post tergū mo
nētis. ℟. Prope est vt veni
at tēpus eius ⁊ dies eius non
elōgabūtur. Miserebit dñs
iacob: ⁊ israel saluabitur. ℣.
Reūtere vgo israel reūtē ad
ciuitates tuas. Mihe. L. viij
Hec via ambulate in ea:
neq; ad dexterā neq; ad
sinistrā. Et cōtaminabis la
minas sculptiliū argēti tui et
vestimētū ꝓflatilis auri tui ⁊
dispges ea sicut immūdiciaz
mēstruate. Egredere dices ei
Et dabitur pluuia semini tuo
vbicūq; seminaueris in terra
⁊ panis frugū terre erit vber
rimus ⁊ pinguis. ℟. Egre
diēt vgo de radice iesse: ⁊ flos
de radice eius ascēdet. Et erit
iustitia cingulū lūboꝝ eius. Et
fides cinctoriū renū eius. ℣.
Et requiescet sup eū spūs dñi:
spūs sapiētie ⁊ intellectus. Et
erit. Gloria. Et fides. Ad cā
ti. ali. Jte dicite ioāni: ceci vi
dēt: surdi audiūt: claudi curā
tur: leprosi mūdātur. Cant.
Ecce dñs in. ℣. Egredietur
dñs. Lcō sci euāgelij scz mat.

In illo tpe. Cū audisset io
annes in vinculis opa xpi
mittēs duos de discipulis su
is: ait illi: Tu es qui vēturus
es: an aliū expectamus: ⁊ rel.
Homelia sancti gregorij pa
pe de eadē lectione. Lec. ix.
Querendū est nobis frēs
charissimi: ioānes ꝓphēta ⁊ plus q̄ ꝓphēta q ve
nientē ad iordanis baptisma
dñm ostēdit dicēs: ecce agn⁹
dei: ecce qui tollit peccata mū
di: qui ⁊ humilitatē suā ⁊ di
uinitatis eius potētiā cōside
rans dicit: qui de terra est de
terra loqtur: qui autē de celo
venit sup̄ oēs est: cur in car
cere positus nuntēs discipl̄s
regrit: tu es qui vēturus es:
an aliū expectamus: tanq̄ si
ignoret quē ostēderat: ⁊ an ip
se sit nesciat: quē ipsum esse ꝓ
phētādo ostēdēdo baptizādo
clamauerat. ℟. Descēdet de
minus sicut pluuia in vellus.
Oriet in diebus eius iustitia:
⁊ abūdātia pacis. ℣. Et ado
rabūt eū oēs reges: ⁊ oēs gē
tes seruiēt ei. Orietur. L. r.
Sed ixc citius questio sol
uit: si geste rei tēpus ⁊ or
do pēsatur. Ad iordanis enī
fluēta positus: q; ipse esset re
dēptor: mūdi asseruit: missus

ño in carceres an ipse veniat requirit: nō q: ipsum esse mū di redēptorē dubitet: sed que rit vt sciat si is qui p se in mū dum venerat: per se etiam ad iferni claustra descēdat. Quē enim precurrēs mūdo nūcia uerat: hūc moriēdo ꝛ ad infe ros precurrebat. ℟. Veni do mie ꝛ noli tardare: relaxa fa cinora plebis me. Et reuoca dispersos in terrā suā. ℣. Ex cita dñe potētiā tuā ꝛ veni: vt saluos facias nos. Et. L. xj.

AIt ergo tu es qui venturus es: an aliū expectamus: ac si aperte dicat. Sicut pro hominibus nasci dignat⁹ es: an etiā pro hominibus mori digneris insinua: vt qui natiuitatis tue precursor extiti: mortis etiā precursor fiam: et venturū inferno te nūciē: quē iam venisse mundo nunciau.

℟. Ecce radix iesse ascendet in salutē populoꝝ ipsum gentes deprecabūtur. Et erit nomen eius gloriosuꝫ. ℣. Multiplicabit eius imperiū ꝛ pacis non erit finis. Et. L. xij.

QUde ꝛ inquisitus dñs: enumeratis potētie sue miraculis de mortis sue proti nus humilitate respondit dicens; Ceci vidēt: claudi ambulāt: lepꝛosi mūdantur: surdi audiūt: mortui resurgunt: pauperes euangelizātur: ꝛ beatus qui nō fuerit scādalizat⁹ in me. Visis tot signis tātisq; vtutibus nō scādalizari gsq; potuit sed admirari. ℟. Docebit nos dñs vias suas: ꝛ ambulabimus in semitis eius: Quia de syon exibit lex. Et ỽbū dñi de hierusalē. ℣. Veni te ascēdamus ad montē dñi ꝛ ad domū dei iacob. Q. Glia Et verbū. Secūdū matthēū.

IN illo tpe. Cū audisset io annes in vinculis opera xpi mittēs duos de discipulis suis ait illi: Tu es qui venturus es: an aliū expectamus? Et respondens ihesus ait illis: Euntes renūciate ioanni que audistis ꝛ vidistis. Ceci vidēt: claudi ambulant: lepꝛosi mūdant: surdi audiūt: mortui resurgūt: pauper⁹ euāgelizan tur. Et beatus est qui nō fuerit scandalizatus in me. Illis aūt abeūtibus cepit ihesus dicē ad turbas de ioāne. Quid existis in desertū vidē? Arūdinē vēto agitatā. Sed quid existis videre? Hominē mollibus vestitū. Ecce qui mollibus vestiūtur: in domibus regū sunt. Sed quid existis vi

dere? Prophetā? Etiā dico vobis & plus q̄ prophetam. Hic est enim de quo scriptum est. Ecce ego mitto angelum meum ante faciē tuā: qui præparabit viam tuam ante te. Oratio. Aurem tuā. vt supᵉ. Ad laudes & per horaſ. Veniet dñs & nō tardabit: vt illuminet abscōdita tenebrarū: & manifestabit se ad oēs gētes alla. ℟. Miserere. cum reliq̄ dominica. Añ. Hierusalē gaude gaudio magno: qz̄ veniet tibi saluator all. Añ. Dabo in syon salutē: & in hierusalem gloriaz meam alla. Añ. Montes & colles humiliabūtur: & erūt prāua in directa: & aspera in vias planas: veni domine & noli tardare alleluia. Añ. Juste & pie viuamus expectantes beatā spem & aduentū domini. Cap. Fratres sic nos. ℟. br. Ostēde nobis dñe Misericordiā tuam. ℣. Et salutare tuum da nobis. Misericordiā. Glia. Ostende. Hymnus. Vox clara. ℣. Vox clamātis in deſto parate viam domini. ℟. Rectas facite semitas eius. Qui ℣. dicitur in laudib⁹ vsqz̄ ad vigiliā natiuitatis domini. Ad B. añ. Joannes autem cum audisset in vinculis opa christi: mittens duos de discipulis suis ait illi: tu es qui venturus es: an aliū expectamus? Oratio. Aurem tuam. Ad tertiā cap. Fratres sic nos. ℣. Timebunt gentes. Oratio. Aurem tuam. Ad sextam cap. Q Jhi autez pro minimo est vt a vobis iudicer: aut ab humano die: sed neqz̄ meipsuz iudico. Sicuti & orationes ad sextaz & nonam vt in prima dominica. Ad nonā I Ttaqz̄ nolite ante tē cap. Pus iudicare quoadusqz̄ veniat dominus: qui & illuminabit abscōdita tenebrarū et manifestabit cōsilia cordiuz: & tūc laus erit vnicuiqz̄ a deo. Ad vēs. cap. Fes sic nos. ℟. br. Tu exurgēs dñe Miserebēris syon. ℣. Quia tps miserēdi eius: qz̄ venit tempus. Misereberis. Glia. Tu. Hymnus. Cōditor. ℣. Rorate. Ad. M. añ. Tu es qui vēturus es: an aliū expectamus? dicite ioanni que vidistis: ad lumē redeunt ceci: mortui resurgūt: pauperes euangelizātur alla. Oratio. Aurē tuā. Prædicta Rta breuia ad laudes & vespe. dicuntur vsqz̄ ad vigiliam natiuitatis domini.

Feria secunda inuiſ. Prope
est iã dñs: Venite adoremus.
℣. Venite, Hec inuitat̃. dicit
tur i feriali officio vsq; ad vi-
gilią natiuitatis dñi exclusi-
ue. Per ixbdomadaz seruet̃
modus dicẽdi officiũ sicut in
ꝑma ixbdomada. Lectiões
per ixbdomadaz. Sequitur
in esaia prophęta. Lec. ꝑma.

PAscet in possessione tua
in die illo agnus spacio
se t tauri tui t pulli asinorum
qui operãtur terrã cõmixtuz
migma comedẽt sicut in ara
vẽtilatũ est. Et erũt sup oẽm
mõtẽ excelsũ t sup oẽm collẽ
eleuatũ: riui currẽtiũ aquarũ
in die iterfectiõis multoz cũ
ceciderit turres: t erit lux lu
ne sicut lux solis: t lux solis
erit septempliciter sicut lux se
ptẽ dierũ in die qua alligaue
rit dñs vulnus populi sui t p
cussurã plage ei⁹ sanauerit.
Ecce nomẽ dñi venit L. ij.
de lõginquo: ardẽs furo: ei⁹ t
grauis ad portãdum. Labia
eius repleta sunt indignatiõe
t lingua eius quasi ignis de-
uorãs. Spũs ei⁹ velut torrẽs
inundãs vsq; ad mediũ colli
ad pdẽdas gẽtes in nihilũ: t
frenũ erroris qđ erat i maxil
lis populoz. Lãticũ erit vbi
sicut vox sanctificate solẽnita-
tis: t leticia cordis sicut qui p
gitcũ tibia vt intret in mont̃
dñi ad fortem israel. Lec. ij.
Et audità faciet dñs gloriã
vocis sue, t terrorem brachij
sui ostẽdet in cõminatione fu
roris t flãme ignis deuoran
Allidet in turbie t in lapidẽ
grandinis, A voce enim dñi
pauebit assur virga pcussus:
t erit trãsitus ẏge fundatus
quã requiescere faciet dñs su
per eum. In tympanis t cy-
tharis: t in bellis ꝓcipuis
expugnabit eos. Lectio ꝑma

PReparata est enim ab
hxrithophet a rege ꝑpa-
rata, pfunda t dilatata. Mu-
trimenta eius ignis t ligna
multa: flatus dñi sicut torrẽs
sulfuris succẽdẽs eã. Ve qui
descẽdũt in egyptũ ad auxili
um in equis sperãtes: t habẽ
tes fiduciã sup quadrigis qa
multe sunt: t sup equitib⁹: qa
ꝓualidi nimis: t nõ sunt ꝓsi
sup scñm israel t dñm nõ requisie
Ipse aũt aspiciẽs addu L. ij.
xit malũ: t vba sua nõ abstu
lit t cõsurget cõtra domũ pes
simoz: t cõtra auxiliũ opan
tiũ iniqtatẽ. Egyptus homo
t nõ deus: t equi eoz caro t
nõ spirit⁹. Et dñs inclinabit

manū suam: ⁊ cor̄uet auxilia tor̄ ⁊ cadet cui pstat auxiliū: simulq; oēs cōsumētur: quia hec dicit dñs ad me. Lec. iij. Quomodo si rugiat leo: ⁊ catulus leonis sup p̄dā suā cui occurrerit ei multitudo pastorū a voce eor̄ nō formidabit: ⁊ a multitudine eor̄ nō paue bit: sic pteget dñs exercituū vt pliet sup montē syon ⁊ sup collē eius. Sicut aues volantes: sic pteget dñs exercituz hierusalē: ptegēs ⁊ liberās: transiēs ⁊ saluās. Lec. ḡma

Conuertimini sicut in p funduz recesseratis filij israel. In die enim illa abijci et vir idola argēti sui: ⁊ idola auri sui: que fecerūt vobis manus vestre in peccatum: ⁊ cadet assur in gladio nō viri: ⁊ gladius nō hois vorabit eū: ⁊ fugiet nō a facie gladij: ⁊ iuuenes eius vectigales erūt: ⁊ formidudo eius a terroze trāsibit: ⁊ pauebūt fugiētes p̄ncipes eius: dixit dom̄s cuius ignis est in syon ⁊ caminus eius in hierusalem. Lectio secunda. Ecce in iustitia regnabit rex ⁊ p̄ncipes in iudicio p̄erūt: ⁊ erit vir sicut qui absc̄ditur a vento: ⁊ celat se a tēpestate: sicut riui aquarū in siti: ⁊ vmbra petre p̄minētis in terra deserta: Nō caligabūt oculi vidētiū: ⁊ aures audiētiū diligēter auscultabūt: ⁊ cor stultor̄ itelliget sciaz: ⁊ lingua balbor̄ velociter loquet ⁊ plane. Non vocabit vltra is L. iij. qui insipiēs est p̄ncepe: nec̄ fraudulentus appellabit maior. Stultus enīz fatua loquetur ⁊ cor̄ eius faciet iniqtatez vt pficiat simulationē: ⁊ loq̄tur ad dñm fraudulēter: ⁊ vacuā faciat aiam̄ esurientis: ⁊ potū sitiēti auferat. Fraudulenti vasa pessima sunt. Ipse enīz cogitationes cōcinnauit ad pdēdos mites in sermone mēdacij: cū loqueret paup iudiciuz. Feria scōa ad bñ. aū. Dicit dñs penitētiā agite: ap propinquabit enim regnū celor̄ alla. Ad. M. aū. Beatā me dicēt oēs generationes: q̄r ancillā humilē respexit de⁹. Feria tertia ad. B. aū. Consurge cōsurge: induere fortitudine brachiuz dñi. Ad. M. aū. Eleuare eleuare: cōsurge hierusalē: solue vincula colli tui captiua filia syon. Feria quarta ad. B. aū. Ponaz in syon salutē: ⁊ in hierusalē gliam meam alla. Ad. M. aū. Dis vallis implebitur: ⁊ ois

mons ⁊ collis humiliabit: et videbit ois caro salutare dei. Feria quinta ad. B. añ. Consolamini cõsolamini populo meus dicit deus uf. Ad. Md. añ. Letamini cũ hierlm ⁊ exultate in ea oẽs qui diligit eã in eternũ. Feria sexta ad. B. añ. Dies dñi sicut fur i nocte ita veniet: ⁊ vos estote parati q: qua hora nõ putatis: filius hois veniet. Ad. Md. añ. Hoc est testimoniũ qõ phibuit ioã nes: qui post me venit añ me factus est. Sabbo ad. B. añ. Quomõ fiet istud angele dic: q: virũ nõ cognosco: audi maria ẏgo xpi: ispũs scũs supueniet in te ⁊ vtus altissimi obũbrabit tibi. Iste septẽ añe infra posite vltimo die añ vigil. natuitat dñi cõplẽtur ita q̃libet die ꝑter dñicas vna illarũ cãtat ad. Md. cũ oõe de dñica etiã si quatuo: tpa fuerint. Et duplicant sic in festo duplici. Et si festũ interuenerit post octõnẽ festi cãtat cũ ℟. ⁊ oõe de dñica. Añe maiores

O Sapiẽtia que ex ore altissimi ꝓdisti: attingens a fine vsq; ad finẽ fortiter: suauiterq; disponẽs oia: veni ad docẽdum nos viã prudentie. Añ. O adonai ⁊ dux domꝰ israel qui moysi in igne flãme rubi apparuisti: ⁊ ei in syna legem dedisti: veni ad redimendum nos in brachio extento. Añ. O radix iesse qui stas in signuz ꝑploz: sup quẽ cõtinẽbũt reges os tuũ: quẽ gẽtes deprecabũtur: veni ad liberandum nos: iam noli tardare. Añ. O clauis dauid ⁊ sceptrũ domus israel: qui aperis ⁊ nemo claudit: claudis ⁊ nemo aperit: veni ⁊ educ vinctum de domo carceris sedentẽ in tenebris ⁊ vmbra mortis. Añ. O oriẽs splẽdor lucis eterne ⁊ sol iustitie: veni ⁊ illumina sedẽtes i tenebr] ⁊ vmbra mortis. Añ. O rex gẽtiũ ⁊ desideratus earũ lapisq; angularis: q facis vtraq; vnum veni salua hoiem quez de limo formasti. Añ. O hemanuel rex ⁊ legifer noster: expectatio gentiũ ⁊ saluator earũ: veni ad saluandum nos domine deus noster. De infra scriptis specialibus antiphonis ad laud. ⁊ per horas, vide tabulam parisinaz. Feria secunda ad laudes añ. Ecce veniet dñs princeps regũ terre: beati qui parati sunt occurrere illi. ꝑs. de feria. Añ. Cũ venerit filius hominis putas inueniet fidẽ sup̃ terram?

Añ. Ecce iã venit plenitudo tpis: in quo misit dñs filium suum in terris. Añ. Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris. Añ. Egredietur dominus de loco sancto suo: veniet vt saluet populum suum. Ad. B. añ. Egredietur ẏga de radice iesse: & replebitur ois terra gloria dñi: & videbit ois caro salutare dei. Dño de dñica. Ad primam añ. Dicit dominus penitẽtiã agite: appropinquabit enim regnũ celoꝝ alla. Ad terciam añ. Cõsurge cõsurge induere fortitudiné brachiũ dñi. Ad sextã añ. Eleuare eleuare: cõsurge hierusalem: solue vincla colli tui captiua filia syon. Ad nonã añ. Ponã in syon salutem: & in hierusalem gloriam meaz. Feria tertia ad lauð. añ. Rorate celi desuper & nubes pluant iustũ: apiatur terra & germinet saluatorez. ℣. de feria. Añ: Emitte agnũ domine dominatorem terre: de petra deserti ad montẽ filie syon. Añ. Vt cognoscamus dñe in terra viã tuã: in omnibus gentibus salutare tuum. Añ. Da mercedem dñe sustinentibus te: vt prophẽte tui fideles inueniant. Añ. Lex per moysen data est: gratia & veritas per iesum chꝰtum facta est. Ad B. añ. Bethleem non es minima in ꝓncipib⁹ iuda: ex te enim exiet dux qui regat populũ meũ israel: ipse enim saluum faciet populũ suũ a peccatis eoꝝ. Ad primã añ. Tu bethleem terra iuda nõ eris minima: ex te enim exiet dux qui regat populũ meũ israel. Ad tertiam añ. Non auferetur sceptruz de iuda & dux de femore eius donec veniat qui mittẽdus est: & ipse erit expectatio gentiũ. Ad sextam añ. Ecce ẏgo cõcipiet & pariet filium: & vocabitur nomẽ eius hemanuel. Ad nonã añ. Hoc est testimoniũ qõ ꝓhibuit ioãnes: qui post me venit añ me factus est. Feria quarta quatuoꝝ tẽpoꝝ. Lectio sancti euã

IN illo tpe. gelij fm lucã. Missus est ãgelus gabriel a deo in ciuitatẽ galilee cui nomẽ nazareth. Et rel. Homelia venerabilis bede ꝓsbyteri de eadem lectione. Lec. j.

HOrdiũ nostre redẽptionis fres charissimi hodierna nobis sancti euãgelij lectio cõmẽdat: quę angelus de celis a deo missum narrat ad ẏginẽ: vt noua incarnatione

natiuitatē filij dei ꝓdiceret: p
quā nos abiecta vetustate no
xia: renouari atq; inter filios
dei cōputari possemus. Ut er
go ad ꝓmisse salutis merea
mur dona ptingere: primo
dia eius intēta curemus au
re ꝓcipe. ℟. Clama in forti
tudine qui annūcias pacē in
hierusalē. Dic ciuitatibus iu
de & habitatoribus syon: ecce
deus noster quem expectaba
mus aduenit. ℣. Sup mō
tē excelsum ascēde tu qui euā
gelizas syon: exalta in fortitu
dine vocem tuam. Dic. ℣.

Missus est iquit angelus
gabriel a deo in ciuita
tē galilee cui nomē nazareth
ad vginē desponsatā viro cui
nomē erat ioseph. Aptū ꝓfe
cto humane restaurationis ꝑn
cipiū vt angelus a deo mitte
retur ad vginē partū ꝑsecrā
dā diuino: q; ꝑma ꝓditionis
humane fuit causa: cū serpēs
a diabolo mittebat ad mulie
rē spiritu supbie decipiendā:
immo ipe in serpēte diabolus
veniebat: qui genus humanū
deceptis parentibus ꝑnis im
mortalitatis gloria nudaret.
℟. Dicit stella ex iacob: & ex
urget hō de israel: & ꝑfringet
oēs duces alienigenaruꝫ. Et
erit ois terra possessio ei⁹. ℣.
Et adorabūt eū oēs reges ter
oēs gētes seruient ei. Et erit.

Quia ergo mors in ☙ .iij
trauit per feminā tapte
redijt & vita per feminā. Illa
a diabolo seducta per serpen
tē: viro gustuꝫ necis obtulit
hxc edocta a deo per angelū
mūdo auctorē salutis edidit.
Missus est ergo angelus ga
briel a deo. Raro aūt legim⁹
q; apparētes hoibus angeli
designētur ex noie. ℟. Egre
diet dñs & ꝓliabit cōtra gen
tes. Et stabūt pedes eius sup
montes oliuarū ad orientē. ℣.
Et eleuabit sup oēs colles: et
fluēt ad eū oēs gētes. Et sta.
Gloria. Et sta. Notandū q;
Ria huius quarte & sequētis
sexte ferie & sabbati cū añ. de
euāgelio ad. B. semper dici
tur in hebdomadā quatuorte
porum suis diebus. Si vo le
stum sancti thome aliquo die
ruꝫ dictoꝝ occurrerit Ria di
ei illius dimittuntur cum añ.
ad. B. excepto q; primuꝫ ℟.
dicitur post. xij. lectionez que
legitur de tomelia euāgelij fe
rialis. Quod si quatuor tem
pora in penultima hebdoma
da celebrantur: tunc loco di
ctaruꝫ añarum dicuntur ad

B iij

B. In vltima hebdomada si necesse fuerit ille que dicende erant in consimilibus diebus laudibus in suis locis remanentibus: que non mutantur nisi pro festo sancti thome. Ad laudes añ. Prophete pdicauerūt nasci saluatorē de vgine maria. ps. de feria. Añ. Ecce veniet dñs pnceps regū terre beati qui parati sunt occurrē illi. Añ. Spūs dñi super me euangelizare pauperibus misit me. Añ. Ecce veniet dñs vt sedeat cū pncipibus t solium glie teneat. Añ. Annūciate populis t dicite: ecce deus saluator noster veniet. Ad. B. añ. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph. Hō. Resta qs omps deus: vt redēptionis nre vētura solemnitas: t pītis nobis vite subsidia cōferat t eterne bītudis pmia largiat. Per. Hec oratio dicitur tm in laudibus et tertijs. Et sic feria in feria sexta t sabbato quatuor temporum. Ad primā añ. Aue maria gratia plena dñs tecū: bñdicta tu in mulieribꝫ alleluia, Ad tertiā añ. Ne timeas maria: inuenisti gratiā apud dominū: ecce cōcipies t paries filiū alla, Ad sextam añ. Dabit ei dñs sedē dauid patris eius: t regnabit in eternum. Ad nonam añ. Ecce ancilla dñi: fiat mihi sm verbū tuum feria quinta ad laudes añ. De syon veniet dñs oipotens: vt saluū faciat populū suum. ps. de feria. Añ. De syon veni et qui regnaturus est dñs Iemanuel magnū nomen eius. Añ. Cōuertere dñe aliquantulū: t ne tardes venire ad seruos tuos. Añ. Ecce deus meus: t honorabo eū: deus patris mei: t exaltabo eū. Añ. Dñs legifer noster: dñs rex nr: ipse veniet t saluabit nos. Ad. B añ. Paratus esto israel in occursu dñi: qui venit. Et notādum q; hac die t non ante pōt cadere festum sancti thome in quo ista añ. dimittitur. t dicit añ. Noli timere. Et quo ordine dicatur vide in octo festo post añ. ad. B. Ad primam añ. Vigilate aīo in proximo est dñs deus noster. Ad tertiam añ. Consolamini consolamini populo meus dicit deus vester. Ad sextam añ. Letamini cū hierusalem t exultate in ea oēs qui diligitis eā in eternuꝫ. Ad nonam añ. Syō noli timere: ecce dꝫ

nus veniet alla. Feria sexta. Lectio sci euāgelij ſm lucaz.

In illo tpe. Exurgēs maria abijt in mōtana cū festinatione in ciuitatē iude. Et rel. Homelia venerabilis bede p̄sbyteri de eadē lec. L.j.

Lectio quaz audiuimus sancti euāgelij: et redemptionis nr̄e nobis semp venerāda primordia predicat: et salutaria semp imitāde humilitatis remedia cōmēdat. Maz q; peste superbie attactū genus humanum pierat: decebat vt medicamētū humilitaſ quo sanaret: prima mox incipientis salutis tēpora p̄tēderēt. ℟. Procurso: pro nobis ingredit agnus sine macula: fz ordinē melchisedech. Ponti fex factus est in eternū et in seculū seculi. ℣. Ipse est rex iustitie cuius generatio non habet finem. Ponti. Lectio.ij.

Et q; per temeritatem seducte mulieris mors in mūdū introierat: cōgruū fuit vt indicio vite reuertētis mulieris de deuote humilitatis inuicē ac pietatis preueniret ob sequijs. Prior ergo nobis beata dei genitrix ad sublimitatē patrie celestis iter ostendit humilitatis: nō min⁹ religionis q̄ castitatis exēplo venerabilis. ℟. Videbūt gentes iustū tuū: et cūcti reges inclytū tuū. Et vocabit tibi nomē nouum: quod os dñi nominauit. ℣. Et eris corona gloriē i manu dñi: et diadema regni i manu dei tui. Et vocabit. L.iij.

Sigdem gloria virginei et intemerati corporis: q̄lis sit vita supne ciuitatis ad quā suspiramus insinuat: vbi neq; nubent neq; nubent: sed sunt sicut angeli dei in celis: ac virtute mētis eximia qua ad hāc pertingere debeamus indicat. ℟. Festina ne tardaueris dñe. Et libera populū tuū ℣. Veni dñe: et noli tardare: relaxa facinora plebis tue. Et libe. Gloria. Et libe. Ad laudes añ. Intuemini quā⁹ sit gloriosus iste: qui ingreditur ad saluandos populos. ℣. de feria. Añ. Cōstates estote: videbitis auxilium domini super vos. Añ. Veni domine et noli tardare: relaxa facinora plebis tue israel. Añ. Deus a libano veniet: et splēdor eius sicut lumē erit. Añ. Ego autē ad dominū aspiciā: et exspectabo deū saluatorē meū. Ad B añ. Ex quo facta est vox salutationis tue in auribus meis

exultauit in gaudio infans in
utero meo alleluia. Oratio.
Excita q̄sumus dñe potē
tiā tuā t veni: vt hi q in
tua pietate cōfidūt. ab oi citi
us aduersitate liberent. Qui.
Ad primā añ. Propter syō
nō tacebo: donec egrediatur
splēdor iustus eius. Ad terti
am añ. Bñdicta tu in mulie
ribus t bñdictus fructus vn
tris tui. Ad sextā añ. Beata
es maria que credidisti: ꝓfici
enī in te que dicta sunt tibi a
dño alleluia. Ad nonam añ.
Beatā me dicēt oēs generati
ones: q̄ ancillā humilē respe
xit deus. Sabbato. Lectio sā
cti euangelij sm lucam.
Anno qntodecimo impe
rij tyberij cesaris, pcurāte pō
tio pilato iudeam: tetrarcha
autem galilee herode. Et reli
qua. Homelia sancti grego
rij pape de eadem lec. Lec. j.
Rēdēptoris pcursor quo
tpe verbū pdicatiōis ac
cepit: memorato romane rei
publice principe t iudee regi
bus designat cū dicit. Anno
qntodecimo īmpij tiberij cesa
ris tē. Quia enim illū pdica
re veniebat q t ex iudea quos
dā t multos ex gētibus redē
ptur⁹ erat: per reges gētiū
t pncipes iudeoꝝ pdicationis
ei⁹ tpa designant. Ꝟ. Rorate
celi desup t nubes pluāt iustū
Aperiat terra t germiet salua
torē. ℟. Emitte agnū dñe do
minatorē terre de petra deser
ti ad mōtē filie syō. Aperiat. L. ij
Quia aūt gentilitas colli
gēda erat: t iudea pro
culpa pfidie disp̄genda: ipsa
quoq; descriptio terreni pnci
pat⁹ ostēdit: qñ t in romana
republica vn⁹ ꝓfuisse describi
tur t i iudee regnō p ārtā ptē
plūmi pncipabant. Ecce enim
nr̄i redēptoris dī. Sē regnū
in seipm diuisū desolabit. Ꝟ.
Germinauerūt cāpi heremi
germē odoris isrl: q; ecce de⁹
nr̄ cū virtute veniet. Et splen
dor eius cum eo. ℟. Ex syon
spēs decoris eius: deus nr̄ ma
nifeste veniet. Et. Lectio. iiij.
Liquet ergo q; ad finem
regni iudea pueneratq;
tot regibus diuisa subiacebat
Apte quoq; nō solū qbus re
gibus: sed qbus etiā sacerdo
tibus actū sit demōstrat: vt q;
illū ioānes baptista pdicaret
qui simul rex t sacerdos exi
steret. Lucas euāgelista pre
dicationis eius tpa p regnū t
sacerdotiū designaret. Et ve
nit in oēm regionē iordanis t

predicas baptismū penitētie in remissionē pctōz. ℟. Ecce ab austro venio. Ego dns deus nr. Visitare vos in pace. ℣. Aspiciā vos ⁊ crescere faciam: multiplicabiminī: ⁊ firmabo pactū meū vobiscum, Ego dns. Glia. Visitare. Ad laudes añ. Rorate celi desup: ⁊ nubes pluāt iustū: aperiatur terra ⁊ germinet saluatorem. ℣. de feria. Añ. Ad te dne levaui aiam meaz: veni ⁊ eripe me: dne ad te cōfugi. Añ. Expectet sicut pluuia eloquz dñi ⁊ descēdet sup nos sicut ros de nr̄s nr̄. Añ. Annūciate pplis ⁊ dicite: ecce deus saluator nr̄ veniet. Ad. B. añ. Ego vox clamantis in deserto dirigite viam domini: sicut dixit esaias prophēta. Oratio. Deus qui cōspicis qa ex nr̄a prauitate affligimur: concede ppitius: vt ex tua visitatione cōsolemur. Qui vivis. Ad primam añ. Dies dñi sicut fur in nocte ita veniet: ⁊ vos estote parati: qa qua hora nō putatis filius hois veniet. Ad tertiam añ. Vox clamātis in deserto parate viam dñi: rectas facite semitas dei nr̄i. Ad sextam añ. Ois vallis implebit: ⁊ ois mons ⁊ collis humiliabit: ⁊ videbit de caro salutare dei. Ad nonam añ. Gaude ⁊ letare filia syon quia ecce ego venio: ⁊ habitabo in medio tui dicit dominus. Ad vesperas capitulū. Fratres gaudete in dño semp: iterū dico gaudete: modestia vra nota sit oībꝫ dñs ppe est. ℟. p. Ne auferet. ℣. Pulchriores sunt ℣ꝑ. Cōditor. ℣. Rorate. Ad. M. añ. O. Excita dne potētiā tuā veni: ⁊ magna nobis tute succurre: vt p auxiliū gētia tue qō nr̄a pctā ꝓpitiationis accelerēt. Qui. Dñica quarta de aduētu ad matutinū inuitatoriū. Ecce iā venit plenitudo tpis: quo misit deus filiū suū in terris natū de virgine factuz sub lege: Venite adorem⁹. ℣. Venite. Hymnus añe ꝑmi ⁊ cāndi nocturni ꝑs. ⁊ ℣. sicut ꝓxima dominica. Sequitur esaias prophēta. Lectio ꝓma. Hec nūc hec dicit dns deus tuus qui fecit te ⁊ plasmauit te ab utero: auxiliabitur tibi: nolī timere: ego te elegi: ⁊ vocauit te nomine tuo: meus es tu. Cū trāsieris per aquas tecū ero ⁊ flumina nō operiēt te. Cū ambulaue

ris in igne nō cōbureris ⁊ flā
ma non ardebit in te: qa ego
dñs deus tuus scūs israel sal
uator tuus. Dedi ppitiationē
tuā egyptū ethyopiā ⁊ sabba
pro te. ℟. Canite tuba in syō
vocate gētes: annūciate pplis
⁊ dicite. Ecce dē salvator nr
aduenit. ℣. Annūciate in si
nibus terre: ⁊ in ihrlis que p/
cul sunt dicite. Ecce. Lec. iij.
EX quo honorabilis factꝰ
es in oculis meis ⁊ glo
riosus, ego dilexi te. Et dabo
hoies p te: ⁊ pples p aīa tua:
Noli timere: qr tecū ego sum.
Ab oriēte adducā semē tuū:
⁊ ab occidente cōgregabo te.
Dicā aqloni da: ⁊ austro no
li phibere. Affer filios meos
de lōginquo: ⁊ filias meas ab
extremis terre: ⁊ oēm qui inu
cat nomē meū. In gliaz meā
creaui eū formaui eū ⁊ feci eū.
℟. Parat⁹ esto israhl in occur
su dñi: qñ venit. Formās mō
tes ⁊ creās spūs: ⁊ annūciās
in hoibus scōm aduētū suuz.
℣. Ecce dñator dns cum vir
tute veniet. Formans. Lec. iij.
EDuc foras pplm cecū ⁊
oculos habētē: surdū ⁊
aures ei sunt. Oēs gētes con
gregate sunt simul: ⁊ collecte
sunt trib⁹. Quis in nobis an/
nūciet istud: ⁊ q̄ prima sūt au/
dire nos faciet? Dent testes co
rū ⁊ iustificent: ⁊ audiāt ⁊ di
cāt. Vere vos testes mei dicit
dñs: ⁊ seruus meus quē elegi:
ut sciatis ⁊ credatis mihi: ⁊ i/
telligatis qr ego ipse sum. ℟.
Me oportet minui: illū autē
crescere. Qui post me venit ⁊
aīa me factꝰ ē: cuiꝰ nō sū dignꝰ
corrigiā calciamēti eius solue
re. ℣. Hec est testimoniū qō
phibuit ioānes. Qui. L. iiij.
ANte me nō est formatus
deus ⁊ post me non erit.
Ego sū ego sum dñs: ⁊ nō est
absq; me salvator. Ego annū
ciaui ⁊ salvaui: auditū feci: ⁊
nō fuit in vobis alienus. Vos
testes mei dicit dñs: ⁊ ego dē
⁊ ab initio ego ipse: ⁊ nō ē qui
de manu mea eruat. O pabor
⁊ qs auertet illud? Hec dicit
dñs redēptor vester scūs israh.
℟. Mōtes israh ramos vrōs
expādite: ⁊ florete: ⁊ fructꝰ fa
cite. Prope est vt veniat dies
dñi. ℣. Rorate celi desup: ⁊
nubes pluāt iustū aperiat terra
⁊ germinet salvatorē. Prope
Gloria. Prope est. Lectio. v.
PRopter vos emisi in ba/
bylonē: ⁊ detraxi vectes
vniuersos: ⁊ chaldeos in na/
uib⁹ suis gloriātes. Ego dns

anctus vester creans israel rex
vester. Hec dicit dominus:
qui dedit in mari viam: et in
aquis torrentibus semitam:
qui eduxit quadrigas et equū
agmen et robustum: simul ob
dormierunt: nec resurgent:
contriti sunt quasi linum: et ex
tincti sunt. ℟. Non auferetur sceptrum de iuda: et dux de
femore eius: donec veniat qui
mittendus est. Et ipse erit expectatio gentium. ℣. Pulchriores sunt oculi eius vino: et dentes lacte candidiores. Et. ℣. vj

Ne memineritis priorum: et
antiqua ne intueamini.
Ecce ego facio noua: et nunc
orietur vtique cognoscetis ea.
Ponam in deserto viam: et in in
uio flumina. Glorificabit me
bestia agri: dracones et struciones: quia dedi in deserto aquas et flumina in inuio: vt darem potum populo meo electo meo.
Populum istum formaui mihi:
laudem meam narrabit. ℟.
Ecce iam venit plenitudo temporis in quo misit deus filium
suum in terris: natum de virgine.
factum sub lege. Vt eos qui sub
lege erat redimeret. ℣. Propter nimiam charitatem suam qua
dilexit nos deus filium suum misit
in similitudine carnis peccati. Vt

Non me inuocasti. ℣. vij
iacob nec laborasti in me
Non obtulisti mihi arietes israel
holocausti tui: et victimis tuis
non glorificasti me. Non te fatigare
feci in oblationibus: nec laborem
tibi prebui in thure. Non emisti
mihi argento calamum: et adipe
victimarum tuarum non inebriasti
me. Verumtamen seruire me fecisti in peccatis tuis: prebuisti mihi laborem in iniquitatibus tuis.
℟. Intuemini quantus sit iste
qui ingredit ad saluandas gentes ipse est rex iustitie. Cuius
generationem non habet finem. ℣.
Precursor pro nobis ingreditur: secundum ordinem melchisedech
pontifex factus est in eternum.

Cuius. Lectio, viij
Ego sum ego sum ipse qui de
leo iniquitates tuas propter me
et peccata tuorum non recordabor.
Reduc me in memoriam: et iudicemur simul. Narra si quid
habes: vt iustificeris. Pater tuus
primus peccauit: et interpres
tui preuaricati sunt in me: et contaminaui principes sanctos. Dedi ad interitionem iacob: et israel
in blasphemiam. ℟. Emitte
agnum domine dominatorem terre. De
petra deserti ad montem filie syon
℣. Ostende nobis domine misericordiam tuam et salutare tuum da

nobis. De. Elia. De. Ad cā/
tū. Qui post me venit an/
te me factus est: cuius nō sum
dignus calciamenta soluere.
Cāns. Ecce dñs in. ℣. Egre
dietur dominus. Lectio sanc/
ti euangelij sm ioānem.
In illo tpe. Miserūt iudei
ab hierosolymis sacerdotes
& leuitas ad ioānem: vt inter/
rogarēt eū. Tu quis es? Et rel.
Homelia sancti gregorij pape
de eadem lectione. Lectio. ix.
EX huius nobis lectionis
serie fratres charissimi
ioānis humilitas cōmendat:
qui cū tante virtutis esset: vt
christus credi potuisset elegit
solide subsistere i se: ne huma/
na opinione raperetur inani/
ter sup se. Nam cōfessus est &
nō negauit & cōfessus est: ego
nō sum ego christus. ℣. Con/
go israel reuertere ad ciuita/
tes tuas: vsq; quo dolēs auer/
teris. Generabis dñm salua/
torē oblationē nouā in terra:
ambulabūt boues in saluatio/
nez. ℣. In charitate ppetua
dilexi te ideo attraxi te mise/
rans. Generabis. Lectio. x.
SED qui dixit nō sum: ne
gauit plane qđ nō erat:
sed nō negauit qđ erat: vt ve/
ritatē loquēs: eius mēbrū fie/
ret: cuius sibi nomē fallaciter
nō vsurpet. Ērgo nō vult
appetere nomen christi: fact⁹
est membrum christi: q; dum
infirmitatem suā studuit hu/
militer agnoscere: illius celsi
tudinem meruit veraciter ob/
tinere. Sed cum ex lectione
alia redemptoris nostri sentē
tia ad mētē reducit: ex huius
nobis lectiōis verbis questio
valde implexa generat. ℣.
Juraui dicit dñs: vt vltra nō
irascar super terrā: mōtes eni
& colles suscipiēt iustitiā meā
Et testamētum pacis erit in
hierusalem. ℣. Juxta est sa/
lus mea vt veniat: & iustitia
mea vt reueleť. Et testamētū.
HElio quippe Lectio. xj.
in loco inquisitus a disci/
pulis dominus de helie aduen
tu respondit. Helias iam ve/
nit: & non cognouerunt eum:
sed fecerunt in eum quecunq;
voluerunt. Et si vultis scire:
ioannes ipse est helias. Requi
situs autem ioannes dicit: nō
sum helias. Quid est hoc fra/
tres charissimi: quia quod
veritas affirmat: hoc pro/
pheta veritatis negat? Val/
de nāq; inter se diuersa sunt:
ipse est: & non sum. ℣. Non
discedimus a te: viuificabis

nos dñe: ⁊ nomē tuū iuocabi/
mus. Ostēde nobis faciē tuā
⁊ salui erim⁹. ℣. Dñe de⁹ vir/
tutū ꝓuite nos. Ounde. L. xij.

QUomodo ergo ꝓphēta
veritatis est: si eiusdem
veritatis sermonibus cōcors
non est? Sed si subtiliter veri
tas ipsa regrat: hoc qō inter
se cōtrariū sonuit: quomodo
cōtrariū nō sit inuenit. Ad ꝓ/
chariā nāq; de ioānis ꝓmissi
one angelus dicit. Ipse ꝓce/
det añ illū in spiritu ⁊ virtute
helie. Qui iccirco venturus in
spiritu ⁊ virtute helie dicitur:
qr sicut helias scōm dñi aduē
tū ꝓuenit: ita ioannes preue/
nit primū sicut ille ꝓcursor ve
turus est iudicis: ita iste ꝓcur
sor factus est redēptoris. ℟.
Nascet nobis paruulus ⁊ vo
cabit deus fortis: ipse sedebit
sup thronū dauid patris sui:
⁊ impabit. Cui⁹ potestas sup
humerū eius. ℣. In ipso be/
nedicent oēs tribus terre: oēs
gētes seruiēt ei. Cuius. Glo/
ria. Cuius. Scōm ioānem.

IN illo tpe. Miserūt iudei
ab hierosolymis sacerdo
tes ⁊ leuitas ad ioānem vt in
terrogarēt eū. Tu quis es? Et
cōfessus ē ⁊ nō negauit: ⁊ cō/
fessus est qr nō sū ego chr⁹.
Et iterrogauerūt eū. Quid e
go? Helias es tu? Et dixit nō
sū: ꝓphēta es tu? Et respōdi
nō. Dixerunt ergo ei. Qui
es ut respōsū dem⁹ his q mi/
serunt nos? Quid dicis de te
ipso? Ait. Ego vox clamātis
in deserto: dirigite viā dñi: si
cut dixit esaias ꝓpha. Et qui
missi fuerāt: erāt ex phariseis
Et interrogauerūt eū ⁊ dixe/
rūt ei. Quid ergo baptizas si
tu nōes xp̄s: neq; helias neq;
ꝓphēta? Rñdit eis ioānes di
cēs. Ego baptizo in aq̄: medi
us autē vestrū stetit quē vos
nescitis. Ipse est qui post me
venturus est: q ante me factus
est cuius ego nō sū dignus vt
soluā eius corrigiā calciamē
ti. Hec in bethania facta sūt
trās iordanē: vbi erat ioānes
baptizās. Sto. Excita, ut ho
ra. Ad laudes ⁊ per totas
añ. Canite tuba in syon: qr ꝓ
pe est dies dñi: ecce veniet ad
saluādū nos alleluia alleluia.
℣. Miserere. cum ref. de do/
minica. Añ. Ecce veniet dñs
deratus cūctis gētibus: ⁊ re
plebit glia domus domini al
leluia. Añ. Erūt prava indi/
recta: ⁊ aspa in vias planas:
veni domine ⁊ noli tardare al
leluia. Añ. Dñs veniet occur

rite illi dicētes: magnū p̄nceps
piū: t regni eius nō erit finis.
deus fortis: dñator: princeps
pacis alleluia alla. Añ. Oi
potēs sermo tuus dñe a rega
libus sedibus veniet alleluia.
Capl̄z. Fratres gaudete. R̄.
bre. Ostēde nobis. Hymn⁹.
Vox clara. ℣. Vox clamātis
Ad. B. añ. Quomō fiet istō
angele dr̄i: q: virū nō cogno
sco: audi maria virgo christi
spiritus sanct⁹ superueniet in te
t virt⁹ altissimi obūbrabit ti
bi. Oratio. Excita. Ad terti
am cap̄. Fratres gaudete. ℣.
Timebunt gentes, Oratio.
Excita dñe. Ad sextā capl̄z.
NIhil soliciti sitis: sed i oi
oratione t obsecratione
cū gratiarū actione petitiones
vestre innotescāt apud deum.
Versiculi t orationes ad sex
tam t nonam ut supra in pri
ma dñica. Ad nonam capl̄z.
ET pax dei que exuperat
oēm sensū: custodiat cor
da vīa t intelligētias vestras
i christo iesu dño nostro. Ad
vesp̄as cap̄. Fres gaudete. R̄.
bi. Tu exurgēs. Hym. Con
dito. ℣. Rorate. Ad. Ma
añ. Qui post me venit, vt supra
ad cāticā. Oratio. Excita
tu. Per hebdomadā sequē
tur ordo in officio sicut con
tinetur in rubrica precedētis
hebdomade. Lectiones per
hebdomadam. Sequitur in
ysaia pp̄heta. Lectio prima.
ET nūc audi iacob serue
meus: t israel quē elegi. Hec dicit dñs faciēs t for
mās te ab vtero auxiliator: tu
us. Noli timere serue meus ia
cob t rectissime quē elegi. Ef
fundā enim aq̄s sup sitientes t
fluēta sup aridā. Effundam
spūm meū sup semē tuū: t be
nedictionē meā sup stirpē tu
am: t germinabit iter herbas
quasi salices iuxta preterfluen
tes aquas. Sensoria de p̄cedē
ti dñica icipiēdo a sebo. Lij.
ISte dicet dñi ego sū: t ille vo
cabit in nōie iacob: t hic scri
bet manu sua dño: t in nomie
isrl assimilabit. Hec dicit dñs
rex israel t redēptor eius dñs
exercituū. Ego primus t ego
nouissimus: t absq; me nō est
deus qui similis mei: veniet t
annūciet: t ordinem exponat
mihi: ex quo cōstitui populū
antiquum. Ventura t que fu
tura sunt annūciet eis. Liij.
Nolite timere neq; cōturbe
mini. Ex tunc audire te feci t
annunciaui. Vos estis testes
mei. Numqd est dr̄ absq; me

ꝛ formato: quem ego non no
uerim. Plaste idoli oēs nihi
lō sunt: ꝛ amātissima eoꝝ nō
ꝓderūt eis. Ipsi sūt testes eo
rū: ga nō vidēt neq; itelligūt
vt confundantur. Lectio. j.

Hec dicit dñs xp̄o meo
cyro: cuius apphēdi dx
terā vt subiiciā ante faciē ei
gētes: ꝛ dorsa regū vertam: et
apiam coram eo ianuas: ꝛ por
te non claudent. Ego ante te
ibo: ꝛ gloriosos terre humilia
bo. Portas ereas cōteram: ꝛ
vectes ferreos confringā. Et
dabo tibi thesauros absconditos
ꝛ arcana secreta: vt scias
qꝛ ego dñs qui voco nomē tu
um deus israel: ꝓpter seruum
meū iacob ꝛ israel electum meū.
Et vocaui te nōie tuo
assimilaui te: ꝛ nō cognouisti
me. Ego dñs: ꝛ nō est amplꝰ
extra me nō est deus. Accin
xi te: ꝛ non cognouisti me: vt
sciāt hi qui ab ortu solis ꝛ qui
ab occidēte: quoniā absq; me
nō est deus. Ego dñs ꝛ nō est
alter: formās lucē ꝛ creans te
nebras: faciēs pacē: ꝛ creans
malū: ego dñs faciēs oīa hec.
Rorate celi desup ꝛ nu
bes pluāt iustū: apiatur terra ꝛ
germinet saluatorē: ꝛ iustitia
oriat simul: ego dñs creaui eā
De qui cōtradicit fictor sue
testa de samīs terre. Numq̄
dicit lutū figulo suo: qd facis
ꝛ opus tuū absq; manibus est
De q dicit patri: qd generas

ꝛ mulieri qđ parturis. L.j.

Hec dicit dominus sanct⁹ israel plastes eius. Ventura interrogate me super filios meos: ꝛ super opus manuum mearum mandate mihi. Ego feci terram: ꝛ hominem super eam creaui ego. Manꝰ mee extẽderunt celos: ꝛ omni militie eorum mandaui. Ego suscitaui eum ad iustitiam: ꝛ oēs vias eius dirigam. L.ij. Ipse edificabit ciuitatē meā: ꝛ captiuitatē meam dimittet non in precio neqꝫ in muneribus: dicit dñs deus exercituū hec dicit dñs. Labor egypti ꝛ negociatio ethyopie ꝛ sabaim viri sublimes ad te trāsibunt: ꝛ tui erunt. Post te ambulabūt: vincti manicis pgent: ꝛ te adorabūt teqꝫ deprecabuntur. Tñ in te est deus: ꝛ non est absqꝫ te deus. Lectio.iij. Vere tu es deus absc̄ditus: deus israel saluator. Confusi sunt ꝛ erubuerunt oēs simul: abierūt in cōfusionē fabricatores erroꝝ. Israel saluaꝰ est in dño salute eterna. Nō pfūdemini ꝛ nō erubescetis vsqꝫ in seculū seculi: qꝛ hec dicit dominus: creās celos ipse deus: formās terrā ꝛ faciēs eā ipse plastes eius. Non in vanum creauit eam: ut habitaret⁹ formauit eam, Notandum qꝺ vltimo die ante vigiliam natiuitatis domini dicto completorio: non dicitur officium beate virginis marie vsqꝫ post octauam natiuitatis domini: ꝛ inde resumitur vsqꝫ post completorium ante vigiliam epiphanie: deinde non dicitur vsqꝫ post octauaꝫ epiphanie. Item notandum qꝺ si vigilia natiuitatis domini venerit in dominica: officium fiet hoc modo. Inuitat. de vigilia. Hymnus de aduentu. Aū. p̄. p. Lectiones. Rꝫ. in primo ꝛ secundo nocturno de dominica. In tertio nocturno antipho. ad canticū de dominica. Cant. Ecce dominꝰ in fortitu. Versus de vigilia: scilicet. Hodie scietis. Antuor lectiones de homelia vigilie cū resp̄soriis de vigilia. Laudes vero ꝛ cetera de vigilia: cum commemoratione dominicet: ꝛ antiphone que sunt ad laudes in dominica illo anno omittuntur: hoie vero dici per omnia dicuntur sicut in vigilia est notatum. Quando autem hec vigilia non venerit in dominica: fiat ut infra: ꝛ non fiunt p̄ostrationes

Ad matutinū inuitatorium.
Hodie scietis q; veniet dñs:
Et mane videbitis gliam ei⁹.
ps. Venite. Hym. Verbū su-
pernū. Ant. & ps. de feria. ℣.
Hodie scietis q; veniet dñs.
℟. Et mane videbitis glo-
riam eius. Lectio sancti euan-
gelij secundum Matthæum.
In illo tpe, Cū eēt despon-
sata mater iesu maria io-
seph antequ cōuenirēt inuenta
est in vtero habens de spiri
tu sancto. Et reliqua. Homelia orige. de eadē lectiōe. Lij.
Que fuit necessitas: vt de
sponsata esset maria io-
seph: nisi ppterea: quatenus
hoc sacramētū diabolo cela-
ret: vt ille malignus fraudis
cōmēta aduersus despōsatā
virginē nulla penitus inuenis
set. Vel ideo fuerat despōsata
ioseph: vt nato infanti vel ipsi
marie curā videret gerere io
seph: siue in egyptū iēs: vel in
de denuo veniēs. ℟. Scifica
mini hodie: & estote parati.
Quia die crastina videbitis
maiestatem dei in vobis. ℣.
Hodie scietis quia veniet do-
minus: & mane videbitis glo
riam eius. Quia. Lectio. ij.
Ideo despōsata fuit ioseph
nō tamē in cōcupiscentia
iuncta. Mater in gt eius ma
ter immaculata: mater incor
rupta: mater intacta. Mater
eius. Cuius ciuis? Mater dei
vnigeniti: dñi & regis: omniū
plasmatoris & creatoris cūcto
rum: illius qui in excelsis sine
mre: & in terra est sine patre:
ipsius qui in celis scōm diui
nitatē in sinu est pris: & in ter
ris scōm corporis susceptionē
in sinu est mris. ℟. Cōstan
tes estote: videbitis auxilium
dñi sup vos: iudea & hierusa
lem nolite timere. Eras egre
diemini & dñs erit vobiscū. ℣.
Scificamini filij israel: & esto
te parati, Eras. Lectio. iij.
O Magne admirationis
gratia: o inenarrabilis
suauitas: o ineffabile magnūq;
sacramētū. Ipsa eadē virgo:
ipsa & mater dñi: ipa genitrix
ipsa eius ancilla plasmatio ei⁹
ipsa que genuit, Quis ista
vnq; audiuit? Quis vidit tu
lia? Et qs hoc excogitare po
tuit: ut mater virgo eēt intacta
generaret: que & virgo pmā
sit & genuit? ℟. Scificamini
filij israel dicit dñs in die enī
crastina descēdet dñs. Et au
feret a vobis oēm languorem
℣. Crastina die delebit iniq
tas terre: & regnabit sup nos

saluator mũdi. Et, Slia, Et. In secũdo nocturno cap. ℣. ℟ oratio ut infra ad sextã. Si aũt hec vigilia in dñica venerit legatur infrascripta lectio p̃o. xij. cum suo ℟. Lec. xii.

SIcut enim quõdã rub⁹ cõburi videbat: ⁊ cum ignis nõ tangebat: ⁊ sicut tres pueri in camino cõclusi habebant: ⁊ tamẽ eos nõ ledebat incẽdiũ: nec odor fumi erat in eis: vel quẽadmodũ daniele intra lacũ leonũ incluso clausis nõ aptis allatũ est ei prãdiũ ab habachuc: ita ⁊ hec virgo scã genuit dñm: sed itacta pmãsit: mater effecta est: sed virginitatẽ nõ amisit: genuit infantẽ: ⁊ vt dictũ est virgo pmãsit. ℟. Masculum nobis par nulus: ⁊ vocabit dñ⁹ fortis: ipe sedebit sup thronũ dauid patris sui: ⁊ impabit. Cui⁹ potestas sup humerũ eius. ℣. Multiplicabit eius imperiũ: ⁊ pacis nõ erit finis. Cuius, Slia. Cuius. Secõm matth.

IN illo tpe. Cũ eẽt despõsata mater iesu maria ioseph: anteq̃ cõuenirẽt inuenta est in vtero habẽs de spiritu sancto. Joseph aũt vir eius cũ eẽt iustus: ⁊ nollet eam traducere: voluit occulte dimittere eã. Hec aũt eo cogitãte: ecce angelus dñi in somnis apparuit ei dicens: Joseph fili dauid noli timere accipe mariã cõiugẽ tuã. Nõ enim in ea natũ est de spiritu sancto ẽ. Pariet aũt filiũ: ⁊ vocabis nomẽ eius iesum. Ipse enim saluũ faciet populũ suũ a peccatis eor. Oro. Deus q̃ nos redẽ. Regre infra in laudib⁹. Ad laudes pulsant cãpane sicut in festo duplici. ⁊ ãe duplicantur. Ad laudes ãi. Judea ⁊ hierusalẽ nolite timere: cras egrediemini: ⁊ dñs erit vobiscũ alla. ℣. Domin⁹ regna. cũ rel. Ãi. Hodie scietis q̃ veniet dñs: ⁊ mane videbitis gloriã eius. Ãi. Crastina die delebit iniqtas terre: ⁊ regnabit sup nos saluator mũdi. Ãi. Scitote q̃ ppe est regnũ dei: amẽ dico vobis: q̃ nõ tardabit. Ãi. Crastina erit vobis salus: dicit dñs dominin⁹ deus exercituũ. Caplm.

PAulus seruus iesu xpi: vocatus apls segregat⁹ in euãgeliũ dei: q̃ ante ꝓmiserat per ꝓphetas suos in scripturis scis de filio suo: qui factus est ei ex semine dauid secũdũ carnẽ. ℟. pl. Judea ⁊ hierlm nolite timere. Cras

egredieminí: Et dñs erit vo/
biscū. ℟. Cōstātes estote: vi
debitis aut xilū dñi super vos.
Eras. Glia. Et dñs. Hym.
Aor clara. ℟. Crastina erit
vobis salus. ℟. Dicit dñs de
us exercituum. Ad. B. añ.
Uiet sicut sol saluator mūdi:
t descendet in vterum virgi/
nis sicut iber sup gramē alla

OEus qui nos re/ Sio.
déptionis nre annua ex
pectatione letificas: presta vt
vnigenitū tuū quē redéptorē
leti suscipim⁹: veniēte quoq;
iudicē securi videamus: dñm
nrm iesum xp̄m filiū tuū: qui
tecū. Ad primā añ. Antequ
cōueniret inuenta est maria
habēs in vtero de spiritu san
cto alla. Cap. Regi autē tē.
ecutū festo duplici. Ad absolutionē capli sicut in festo so/
lēni. Ad tertiā añ. Joseph fi
li dauid noli timere accipere
mariā cōiugē tuā: qđ enim in
ea natū est: de spiritu sancto ē
alla. Cap. Paulus seruus.
℟. Hodie scietis q: veniet do
minus. ℟. Et mane videbis
gliam eius. Sio. Deus qui
nos. vt supra. Ad sextam añ.
Rex pacificus magnificatus
est: cuius vultum desiderat
vniuersa terra. Capitulum.

PRopter syō nō tacebo:
t ppter hierlm nō quie
scā: donec egrediat vt splēdor
iustus eius: t saluator eius vt
lápas accēdat. ℟. Crastina
die delebitur iniquitas terre.
℟. Et regnabit super nos sa
uator mundi. Oratio.
Adnobis q̄s oīpotēs de⁹
vt sicut adorāda filij tui natu
licia ꝓuenim⁹: sic eius mune
ra capiamus sempiterna gau
dētes. Per eūdē. Ad nonā
añ. Magnificatus est rex pa
cificus sup omnes reges vni
Querse terre. Capitulum.
Jdebūt gētes iustū tuū:
t cūcti reges inclytū tuū: vo
cabit tibi nomen nouū: qđ os
dñi noiauit. ℟. Crastina erit
vobis salus. ℟. Dicit dñs
nus deus exercituum. Ora.
Oncede q̄s omps deus
vt q sub pctī iugo ex vi
tiosta seruitute deprimimur: re
pectata vnigeniti filij tui nos
natiuitate liberemur. Qui te.
Ad vespas añ. Leuate capi
ta vra: ecce approp̄inq̄bit re
déptio vestra. ℣. Dixit. cap.
rel. Añ. Scitote q: ꝓpe est re
gnū dei: amē dico vobis qnō
tardabit. Añ. Cōpleti sunt
dies marie: vt pareret filiū in
um primogenitū. Añ. Ecce

cõpleta sunt oia q̃ dicta sũt p angelũ de virgie maria. Cap. Propter hoc sciet populus meus nomẽ meũ in die illa: q; ego ipse q loquebar ecce adsum. ℟. ps. xij. Verbuz caro. ℣. In principio. Hymnus. Veni redẽptor gẽtiũm, Qui hymnus cantat in primo tono. ℣. Tecũ principiũ i die virtutis tue. ℟. In splẽdoibus scõz ex vtero ante luciferũ genui te. Ad. Mo. añ. Cũ cẽt desponsata mater iesu maria ioseph anteq̃ cõueniret inuẽta est in vtero habẽs: qđ enim in ea natũ est de spiritu scõ est alla. Pso. Deus q nos redẽptionis, vt supra in laudibus, Et notandũ q̃ oẽs hymni tã de natiuitate q̃ alij cantant in tono hymni. Christe redẽptor, vsq; ad octauaz epiphie: seruato tamẽ ppio tono ꝺdicto hymno vesparũ: q̃ in fine oium dicit. Slouia tibi dñe q natus vsq; ad vigiliam epiphanie in vespis preter hym. qui non cõueniũt illi tono. In natiuitũ. domini ad mattu. inuitat. Christus natus est nobis: Venite adorem⁹. ℣. Venite. Hym. Christe redẽptor. In hmo noctur. añ. Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. ℣. Quare fremuẽ. Añ. Tanq̃ sponsus dominus procedens de thalamo suo. ℣. Celi enarrant. Añ. In principio t ante secula deus erat verbũ: ipse natus est nobis saluator mũdi. ℣. Domini est terra. Añ. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternuz. ℣. Eructauit. Añ. Suscepimus deus misericordiam tuam in medio tẽpli tui. ℣. Magnus dominꝰ Añ. Orietur in diebus domini abundantia pacis t dominabitur. ℣. Deus iudicium. ℣. Tanq̃ sponsus. ℟. Dominus procedẽs de thalamo suo. Sequitur in esaia prophyta. Lectio prima. Primo tẽpore alleuiata ẽ terra zabulon t terra nepthalim: t nouissimo aggrauata ẽ via maris trans iordanẽ galilee gentiũ. Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucẽ magnam. Habitantibus in regione vmbre mortis: lux orta est eis. Multiplicasti gentem: non magnificasti letitiam: letabuntur coram te sicut qui letantur in messe: sicut exultãt victores capta ꝑda quando diuidunt spolia.

℟. Hodie nobis celoꝝ rex de virgine nasci dignatus est vt hoiem quitū ad regna celestia reuocaret: gaudet exercitus angelorꝝ. Quia salus eterna humano generi apparuit. ℣. Gloria in excelsis deo ⁊ in terra pax hominibus bone voluntatis. Quia sa. Lectio. iij.

Consolamini cōsolamini pplem meus dicit dns nr. Loqmini ad cor hierusalē: ⁊ aduocate eā: quīa cōpleta est malicia eius: dimissa ē iniquitas illius: suscepit de manu dñi duplicia p oibus peccatis suis. Vox clamātis in deserto parate viā dñi: rectas facite in solitudine semitas dei nri. Ois vallis exaltabitur: ⁊ ois mōs ⁊ collis humiliabit: ⁊ erūt prāua indirecta ⁊ aspera in vias planas: ⁊ revelabitur glia dñi: ⁊ videbit ois caro pariter qā os dñi locutum est. ℟. Hodie nobis de celo pax vera descēdit. Hodie per totū mūdū melliflui facti sunt celi. ℣. Hodie illuxit nobis dies redemptionis noue: preparationis antique: felicitatis eterne. Hodie. Lectio. iij.

Consurge cōsurge induere fortitudine tua syō: induere vestimentis glorie tue hierusalez ciuitas sci: qr non adijciet vltra vt ptrāseat per te incircūcisus ⁊ imūdus. Excutere de pulvere: cōsurge sede hierlm: solue vincla colli tui captiua filia syō: qr hec dicit dns. Gratis venūdati estis ⁊ sine argēto redimemini: qr hec dicit dns deus. ℟. Quē vidistis pastores dicite: annūciate nobis in terris qs apparuit. Natū vidimus ⁊ choros angelorꝝ collaudātes dñm. ℣. Dicite quid nazi vidistis ⁊ annunciate christi natiuitatem. Natum. Ex libro proverbiorum salomonis. Lectio. iiij.

Eo sapia habito in cōsilio: ⁊ eruditis interfuj cogitationibus. Timor dni odit malū: ⁊ arrogātiam ⁊ superbiā viam prauā ⁊ os bilingue detestor. Meū est cōsiliū ⁊ eqtas. Mea est prudentia: mea est fortitudo. Per me reges regnāt: ⁊ legū cōditores iusta decernūt. Per me pncipes imperant: ⁊ potentes decernūt iustitiā. ℟. Descēdit de celis deus verus a patre genitus: introiuit in vterū virginis: nobis vt appareret visibilis: indutus carne humana pathoparēte edita. Et exiuit preclausam portā deus ⁊ hō: lux
⁊ pax

ę vita ꝓdito: mũdi. ℟. Tãꝫ
spõsus dñs ꝓcedẽs de thalamo suo. Et exi. Gloria. Et exi
In secundo nocturno añ. Ve
ritas de terra orta est ꝛ iusti
tia de celo prospexit. ℣. Bñ
dixisti. Añ. Ipse inuocabit me
alla: pater meus es tu alla. ℣.
Misericordias dñi. Añ. Le
tent celi: ꝛ exultet terra añ fa
cie dñi: quoniã venit. ℣. Cã
tate dño. Añ. Verbũ caro
factus est alla: ꝛ habitauit in
nobis alla. ℣. Dñs regnauit
ex. Añ. Notũ fecit dñs alla:
salutare suũ alla. ℣. Cãtate,
ũ Añ. Mat⁹ est nobis hodie
saluator: qui est xps dñs in ci
uitate dauid. ℣. Dñs regna
uit. ℟. Ipse inuocabit me.
℟. Pater meus. Sermo sã
cti leonis pape. Lec. v.
Saluator nr̃ dilectissimi
hodie natus est: gaudeamus.
Neq; enim locũ fas est eẽ tri
stitie: vbi natalis est vite: que
cõsumpto mortalitatis timo
re igerit nobis de promissa eter
nitate leticiã. Nemo ab hui⁹
alacritatis participatione se
cernit: vna cũctis leticie cois
est ratio: q; dñs nr̃ peti mor
tis q; destructor: sicut nullum a
reatu liberũ reppit: ita liberã
dis oĩbus venit. ℟. Btã dei
genitrix maria cuius viscera
intacta pmanẽt. Hodie genu
it saluatorẽ seculi. ℣. Beata
que credidit: quoniaꝫ pfecta
sunt oĩa que dicta sunt ei a do
mino. Hodie. Sermo sancti
augustini episcopi. Lec. vj.
Natiuitas dñi nostri iesu
xpi totũ mũdũ noua ad
uẽtus sui hodie luce perfudit.
Hodie de celo deus descendit
ad hoiem: vt in celis hoi ꝓpa
raret ascẽsum. Hodie accepi
mus dei natũ virginis filium:
oĩum credẽtũ saluatorẽ. De⁹
de pẽ: hõ de mr̃e: deus occult⁹
hõ manifestus. Et quoniam
diabolus per serpẽtẽ locutus
est eue: ꝛ per eam ꝛ eius aures
mũdo intulit mortẽ: deus per
angelũ ad mariã, ptulit vbũ
ꝛ cunctis seculis vitã effudit.
℟. Sancta ꝛ imaculata vir
ginitas qbus te laudibus effe
rã nescio. Quia quẽ celi cape
nõ poterãt tuo gremio cõtuli
sti. ℣. Benedicta tu in mulie
ribus: ꝛ benedictus fruct⁹ vẽ
tris tui. Quia. Sermo sancti
fulgentij episcopi. Lectio. vij.
Optimates fratres charis
simi aliqd de huius diei
solennitate narrare: simulq;
cõsiderãtes illud vnũ verbũ
de quo dicere volumus: nulla

inuenietis vbi quibus sufficiēter aliqd dicere valeamus Est enim hoc vbū nō qđ desinit ꝑ̄, platū: sed qđ ꝑmanet natū: nō trāsitoriū: sed eternum: nō factū a deo patre: sed genitū: nec solū genitū: ꝫ etiā vnigenitū. ℟. O magnū mysteriū ⁊ admirabile sacramētū: vt aialia viderēt dñm natuꝫ. Jacētē in ꝓsepio: beata vgo cuius viscera meruerūt portare dñm xp̄m. ℣. Dñe audiui auditū tuū ⁊ timui: ꝓsideraui opera tua ⁊ expaui in medio duoꝝ aialiū. Jacētē. Sermo sancti leonis pape. Lec. viij.

EXultem⁹ in dño dilectiſſimi: ⁊ ſpiritali iocūdita te letemur: ga illuxit dies redēptionis noue: ꝓparationis antique: felicitatis eterne. Reparat enim nobis salutis nře annua reuolutione sacramētū ab initio ꝑmissū in fine reditū: sine fine mānsurū: in quo dignuꝫ est nos sursum erectis cordibus diuinū adorare mysteriū: vt qđ magno dei munere agit: magnis ecclesie gaudijs celebret. ℟. Angelus ad pastores ait: annuncio vobis gaudiū magnū qđ erit omni populo: quia natus est vobis saluator. Qui est chr̄istus dominus in ciuitate dauid. Jnuenietis infantē pannis inuolutū ⁊ positum in ꝓsepio Qui est. Gloria. Qui est. Cant. ah. Paruulus filius die natus est nobis: ⁊ vocabit deus fortis alia alia. Cantabit populus qui sedebat. Reliquis. ℣. Notum fecit dñs. ℟. Salutare suū. Benedictio sancti euāgelij ꝟ secundum. Lectio sancti euāgelij ꝟ mathēum. Lectio.

LIber generationis xp̄i filij dauid filij abrahā. Et reliqua. Homelia sancti hieronymi presbyteri ex cōmentario super matthēum. Lectio.

ISaias legimus: generationē eius quis enarrabit. Nō ergo putemus euangelistam ꝓphete esse cōtrarium: vt quod ille ꝓssibile dixit fatu pie narrare incipiat: ibi de generatione diuinitatis hic de incarnatione est dictum. A carnalibus aūt cepit: vt hominem deū discere incipiam⁹. Filij dauid filij abrahā. Ordo ꝓposterus: sed necessarie cōmutatus. Sic enim primū posuisset abraam: ⁊ postea dauid: rursus ei reprehendus fuerat abraam: vt generationis series texeret.

Tu autem domine mi
serere nobis. ℟. Deo gratias. Sequentia
sancti euangelij secundum Lucam. ℣. Gloria in altissimis
deo: et in terra pax hominibus
bone voluntatis. Et respon-
detur. Deo gratias. Et sic di-
citur in fine cuiuslibet lectio-
nis huius tertij nocturni tus.
℣. Beata viscera marie vir
ginis que portauerunt eterni
patris filium: et beata ubera
que lactauerunt christum do
minum. Quia hodie pro salu
te mundi de virgine nasci di
gnatus est. ℟. Dies sanctifi-
catus illuxit nobis: venite gē
tes: et adorate dominū. Quia.
Benedictio. Per euangeli-
a dicta deleantur nostra de-
licta. ℟. Amen. Lectio san-
cti euangelij sm lucam.
In illo tempore: exiit edictū
a cesare augusto: vt describe-
retur vniuersus orbis. Et resq;
Homelia sancti gregorij pape
eadem lectione. Lectio. x.
Oblia largiente domino:
missarum solēnia ter ho
die celebraturi sumus: et loqui
diu de euangelica lectione nō
possumus. Sed nos aliquid
vel breuiter dicere redempto
ris nostri nativitas ipsa com
pellit. Quid est q̄ nascituro
domino mundus describitur
vniuersus: nisi hoc quod aper
te monstratur: quia ille ap-
parebat in carne: qui ele-
ctos suos ascriberet in eter-
nitate. ℟. Ecce agnus dei
qui tollit peccata mundi: ec-
ce de quo dicebam vobis.
Qui post me venit ante me
factus est: cuius non sum di
gnus corrigiam calciamen-
ti soluere. ℣. Hoc est testi-
monium quod perhibuit io-
annes dicens. Qui post. ℟. Be-
nedictio. Verba sancti euan
gelij doceat nos christus fili-
us dei. ℟. Amen. Lectio
sancti euangelij sm lucam.
In illo tempore. Pasto-
res loquebantur ad inui-
cē: transeamus usq; in beth-
leem: et videamus hoc ver-
bum quod factum est. Et re-
liqua. Homelia sancti ambro
sij episcopi ex tractatu super
lucam. Lectio. xi.
Ematutino patica libe
uimus: vt clareret infantie
christi tempora a diuinita-
tis operibus minime vacal-
se. Quod si etas carnis igna
ra operis fuit: profecto deus
erat: qui diuinitatis operi-
bus exercebat etatem car-
nis: qui etiam pastores in il
la faciebat regione vigilares

custodiētes vigilias noctis su
pra gregē suū. ℟. In princi
pio erat verbū: & verbum erat
apud deū: & deus erat verbum
Hoc erat in principio apud de
um. ℣. Omia per ipsum facta
sunt & sine ipso factū est nihil.
Hoc erat. Benedicto. Per
euāgelicū verbū regnū merea
mur eternum. ℟. Amē. Le
ctio sci euāgelii sm ioannem.
IN principio erat verbum
& verbū erat apud deum: &
deus erat verbuz. Et rel. Ho
melia sancti augustini epi ex
tractatu sup ioānem. L. xii.
NE vile aliqd putares q̄
le cōsueuisti cogitare cū
verba humana soleres audi
re audi qd cogites. De⁹ erat
verbū. Exeat nūc nescio quis
infidelis arrianus & dicat: q:
verbū dei factū ē: Quomodo
pōt fieri: vt verbū dei factū sit:
quādo deus per verbum fecit
oia. Si & verbū ipsum factuz
est: per qd aliud verbū factum
est. ℟. Verbū caro factū est:
& habitauit in nobis: & vidi
mus gloriā ei⁹ gloriā q̄si vni
geniti a patre. Plenū gre &
veritatis. ℣. In pncipio erat
verbū: & verbū erat apud deū
& deus erat verbū. Plenum.
Glia. Pole. Hym. Te deum
laudamus. Aui dū cantat
sacerdos & ministri prepa
rāt se ad missā celebrāda. Pol
Te deū lau. Solēniter cantat
sequēs euāgeliū. Initium sc
ti euangelii sm matthēum.
LIber generationis iesu
xpi filij dauid: filij abra
am. Abraam genuit isaac.
Isaac aūt genuit iacob. Ja
cob aūt genuit iudā & fres ei⁹
Judas aūt genuit phares &
zarā de thamar. Phares au
tē genuit esrom. Esrom aut
genuit arā. Aram aūt genu
aminadab. Aminadab aut
genuit naason. Naason aut
genuit salmon. Salmon aut
genuit booz de raab. Booz au
tem genuit obeth ex ruth.
Obeth aūt genuit ieſſe. Jeſſe
aūt genuit dauid regem. Da
uid aūt rex genuit salomoni
ex ea que fuit vrie. Salomon
aūt genuit roboā. Roboā au
tē genuit abiā. Abias aūt g
nuit asa. Asa aūt genuit iosa
phat. Josaphat aūt genuit io
ram. Joram aūt genuit oziam.
Ozias aūt genuit ioathā. Jo
athan autem genuit achaz.
Achaz aūt genuit ezechiam.
Ezechias aūt genuit manas
sen. Manasses autem genuit
amon. Amon aūt genuit jo

am. Josias aũt genuit iechoniá ⁊ fratres eius in transmigratione babylonis. Et post trãsmigrationẽ babylonis iechonias genuit salathiel. Salathiel aũt genuit zorobabel. Zorobabel aũt genuit abiud. Abiud aũt genuit eliachim. Eliachim autez genuit azor. Azor aũt genuit sadoch. Sadoch aũt genuit achi. Achi aũt genuit eliud. Eliud autez genuit eleazar. Eleazar autẽ genuit matthã. Matthã aũt genuit iacob. Jacob autẽ genuit ioseph virũ marie: de qua natꝰ ẽ iesus q̃ vocat xps. Dño

Deus qui hãc sacratissimã noctẽ veri luminis fecisti illustratiõe clarescere: da q̃sumus: vt cuius lucis mysteria in terra cognouimꝰ: eiꝰ quoq; gaudijs in celo perfruamur. Qui tecũ. ℣. Dñs vobiscũ. ℟. Etcũ spũ tuo. ⁊ cãtato soleniter Benedicamus domino. celebrat missa. Que finita dicũtur laudes. Ad laudes añ. Quẽ vidistis pastores dicite annũciate nobis in terris quis apparuit: natũ videmꝰ ⁊ choros angelorũ collaudates dñm: alla alla. ℣. Dominus regna. cã rel. Añ. Genuit puerpa regẽ: cui nomen eternũ ⁊ gaudiũ mris habẽs cũ virginitatis honore: nec prima similẽ visa est nec habere sequẽtẽ: alla. Añ. Angelus ad pastores ait: annuncio vobis gaudiũ magnũ: qr natus est vobis hodie saluator mũdi alla. Añ. Facta est cũ angelo multitudo celestis exercitꝰ laudãtiũ ⁊ dicẽtiũ: glia in excelsis deo: ⁊ in terra pax hoibꝰ bone volũtatis alla. Añ. Magno dño angelorũ chorus canebat dicẽs: salus deo nro sedẽti sup thronũ ⁊ agno alla. Cap.

Populus q̃ ambulabat in tenebris vidit lucem magnã: habitãtibus in regione vmbre mortis lux orta est eis. ℟. pl. Benedictus q̃ venit in noie dñi. Deus dñs. Et illuxit nobis. ℣. Lapidẽ quẽ reprobauerũt edificantes: hic factꝰ est in caput anguli. Deꝰ dñs. Glia. Et. Hym. A solis ortus. ℣. Verbũ caro factus est. ℟. Et habitauit in nobis. Ad. B añ. Glia i excelsis deo: ⁊ in terra pax hoibꝰ bone volũtatis alla alla. Oro.

Oncede q̃sumus omnipotẽs deus: vt nos vnigenti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos sub pcti iugo vetusta seruitꝰ tenet. Per

Ad primam que hora. xij. cū. cum dimidia dicenda est: sacerdos cum ministris se preparent pro secūda missa. Ad.

Lux orta est super nos q̄ hodie nat⁹ est saluator: alleluia, Cap. Regi autē. ℣. dicitur. Benedicamus dño. ℟. Deo gr̄ias. Precios⁹ cō. ℣. omnia cōpiē. Salue regina. Post cantat missa quā cantata dicit. Pater noster. Salue reg. ℣. confessionario p̄ dominicis more solito. Ad tertiam añ. Hodie intacta virgo deum nobis genuit teneris indutum membris: quē lactare meruit: oēs ipsum adorem⁹ qui venit saluare nos. Cap.

Multifarie multisq̄ modis olim deus loquens patribus in pphetis nouissime diebus istis locutus est nobis in filio: quē cōstituit hēredem vniuersorum: per quez fecit et secula. ℣. Puer natus est nobis. ℟. Et filius datus est nobis. Oratio. Concede. vt supra in laudibus. Ad lectam añ. Gaudeamus oēs fideles saluatore nostrum natus ē in mūdo: hodie p̄cessit proles magnifici germinis et p̄securat pudor virginitatis. Cap.

Parvulus enim natus ē nobis: filius datus est nobis: et factus est p̄incipatus super humerū eius: et vocabitur nomen eius admirabilis consiliarius: deus fortis: pater futuri seculi: p̄nceps pacis. ℣. Posuit fecit dominus. ℟. Super. Oratio.

Plutare suum.

Resta quesumus omnipotens deus: vt natus hodie saluator mundi sicut diuine nobis generationis est auctor: ita et immortalitatis sit ipse largitor. Qui tecū. Ad nona añ. Virgo hodie fidelis et si verbū genuit incarnatū: virgo manet et post partū quaz laudantes omnes dicimus: benedicta tu in mulieribus. Cap.

Multiplicabit eius imperiū et pacis nō erit finis sup solium dauid et super regnum eius: vt cōfirmet illud et corroboret in iudicio et iustitia a modo et vsq̄ in sempiternum. ℣. Viderunt oēs fines terre. ℟. Salutare dei nr̄i. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deus qui in filij tui dñi nr̄i ihesu christi natiuitate tribuisti totius religionis initium perfectionēq̄ constare da nobis quesumus in eius portione censeri: in quo totius salutis humane summa con

stit. Qui te. Ad vel. añ. Tecū
pncipiū in die virtutis tue: in
splēdoib⁹ scō⁹: ex vtero añ lu
cifer genui te. ℣. Dixit dñs
Añ. Redēptionez misit dñs
pplo suo: mādauit in eternuz
testm suū. ℣. Cōfitebor. Añ.
Exortū est in tenebris lumen
rectis corde: misericors t mia
tor t iust⁹ dñs. ℣. Beatus vir.
Añ. Apud dñz misericordia t
copiosa apud eū redēptio. ℣.
De pfundis. Et nota q̄ sequēs
añ. De fructu. cū suo psalmo
di die sequēte t die tertio re
sumit añ. Apud dñz. cū suo
psalmo: t sic tu alternatz per
totā hebdomadam. Añ. De
fructu vētris tui ponā sup se
dē tuā. ℣. Memēto dñe da.
Cap. Multifarie. ℟. Ver
bū caro factū ē: Et habitauit
in nobis. ℣. Et vidim⁹ glīaz
eius glīaz q̄si vnigeniti a pre.
Et habitauit. Glia. Ver.
Ven redēptor. ℣. Tecū pncī
piū. Ad. M. añ. Hodie xps
nat⁹ est: hodie saluator appa
ruit: hodie in terra canūt ange
li letant archāgeli: hodie exul
tāt iusti dicētes: glīa in excel
sis deo al. Sto. Cōcede q̄s.
Inde p scō Stephano añ. Tu
pncipatū tenes ī chorō marty
rū: filius angelo: q̄ pte lapidā
tib⁹ dū vēpcat⁹es: btē steph̄e
ne intercede p nobis ad dñz.
℣. Stephan⁹ vidit celos ap
tos. ℟. Vidit t introiuit: dez
tus hō cui celi patebūt. Sto.
O A nobis q̄s dñe imitari
q̄ cōlim⁹: vt discam⁹ t
inimicos diligere: q̄rei⁹ nata
licia celebremus qui nouit eti
am pro psecutoribus exorare
dñm nr̄m iesum xp̄m filiū tu
um qui tecum. In festo sci ste
phani ptomartyris ad ma
tutinum. Christū natū qui
beatū hodie coronauit steph̄a
num: Venite adoremus. ℣.
Venite. Hym. Deus tuorum
milit. In hmo noctur. añ. Ho
sterna die dñs nat⁹ est in ter
ris: vt hodie stephanus nasce
ret in celis. ℣. Beatus vir.
Añ. Qui ex corpi su o virgi
nis pparauit vterū: ipse mar
tyri suo apire dignat⁹ est celū.
℣. Quare fre. Añ. Presē
pis angustia xp̄m portauit in
fantē: imēsitas celi stephanū
triūphātē suscepit. ℣. Cū in
uo. Añ. Stephanus añt ple
nus gr̄a t fortitudine faciebat
signa magna in pplo. ℣. Ver
ba mea. Añ. Oēs intēdētes
in eū: aspiciebāt vultum eius
tanq̄ vultū angeli stantis in
ter illos. ℣. Dñe dñs noster.

Ab. Ejciēteseū extra ciuita
tē lapidabāt: t testes deposue
rūt vestimēta sua secus pedes
adolescētis: qui vocabat sau
lus. ℟. In dño cō. ℣. Glia
t honore. Ex libro actuum
apostolorum. Lectio. j.
In diebus illis crescente
numero discipulor factus est
murmur grecor aduersus he
breos eo q despicerent in mi
nisterio quotidiano vidue eo
rū. Cōuocātes aūt duodeciz
multitudinē discipulor dixe
rūt. Nō est equū nos derelinq
re verbū dei: t ministrare mē
sis. Considerate ergo fratres
viros ex vobis boni testimo
nij septē plenos spū scō t sapi
entia: quos cōstituamus sup
hoc opus: nos vo orōni t mi
nisterio verbi instātes erim⁹.
℣. Stephanus aūt plenus
gra t fortitudine. Faciebat p
digia t signa magna in popu
lo. ℣. Surrexerūt aūt qdaz
de synagoga disputātes cū ste
phano: t nō poterāt resistere
sapiētie t spūi qui loquebat
batur. Faciebat. Lectio. ij.
Placuit sermo coram
omni multitudine: t ele
gerūt stephanū virū plenum
fide t spū scō t philippū t p
corū t nicanorē t thimonem
t parmenā t nicolaū aduenā
antiochenū: hos statuerūt an
te cōspectū apostolor: t orā
tes imposuerūt eis man⁹. Et
verbū dñi crescebat t multi
plicabat numerus discipulo
in hierlm valde. Multa etiā
turba sacerdotū obediebat fi
dei. ℣. Videbāt oēs stepha
nū qui erāt in cōcilio. Et inu
bant vultū eius tanq̄z vultu
angeli stantis inter illos. ℣.
Plenus gra t fortitudine fa
ciebat prodigia t signa ma
gna in populo. Et. Lectio. iij.
Stephanus plenus gra
t fortitudine faciebat p
digia t signa magna in popu
lo. Surrexerūt aūt qdam de
synagoga que appellabatur li
bertinor t cyrenēsiū t alexā
drinor: t eor qui erant a cili
cia t asia disputātes cum ste
phano: t nō poterāt resistere
sapiētie t spūi qui loquebat.
Tūc summiserūt viros qui di
cerēt se audisse eū dicētē ver
ba blasphemie in moysen t de
um. ℣. Cū eēt plenus spiri
tu scō beatus stephanus intē
dens in celum: vidit gloriam
dei. Et iesum stātem a dextris
dei. ℣. Et clamans voce ma
gna dixit: ecce video celos
aptos. Et iesum. Lectio. iiij.

Commouerũt itaq; plebẽ ⁊ seniores ⁊ scribas: ⁊ cõcurrẽtes rapuerũt eũ: ⁊ adduxerũt eũ in cõciliũ: ⁊ statuerũt falsos testes dicentes. Homo iste nõ cessat loq; verba aduersus locũ sanctũ ⁊ legẽ. Audiuimus enim eum dicẽtẽ: quoniã iesus nazarenus hic dẽstruet locũ istũ: ⁊ mutabit traditiones quas tradidit nobis moyses. Et intuẽtes eũ oẽs qui sedebãt in cõcilio: viderũt faciẽ eius tanq; faciem angeli. ℟. Lapidabant stephanũ inuocãtẽ ⁊ dicentem. Dñe iesu xpe accipe spiritum meum. Et ne statuas illis hoc peccatũ. ℣. Positis aũt genibus beatus stephanus ora bat dicẽs. Dñe. Hꝫa. Et ne. In secũdo nocturno añ. Cũ aũt eẽt stephanus plenus spiritu scõ: intẽdens in celum vidit gloriã dei ⁊ iesum stantem ad dexteram patris. ℣. Dñe ego habi. Añ. Lapidabãt iudei stephanũ inuocãtẽ ⁊ dicẽtẽ: dñe iesu accipe spũm meũ. ℣. Dñe in virtute. Añ. Positis aũt genibus clamauit voce magna dicẽs stephanus: dñe iesu ne statuas illis hoc peccatũ. ℣. Dñi est ter. Añ. Sepelierũt stephanũ vri timorati: ⁊ fecerũt plãctuꝫ magnũ sup eũ. ℣. Exaudi deus or. m. cũ dẽp. Añ. Sancte stephane ꝓthomartyr xpi: intercede ꝓ nra omniũq; salute. ℣. Te decet. Añ. Persistẽs gẽma martyrũ obtẽ stephane: intercede ꝓ nobis ad dominũ. ℣. Bonũ est. ℟. Posuisti. do. Sermo sancti fulgẽtij episcopi. Lectio. v.

Fratres charissimi hesterna die celebrauimus tpalem sempiterni regis nri natalẽ: hodie celebramus triũphale militis passionẽ. Heri enim rex nr trabea carnis indutus de aula vteri virginalis egrediẽs: visitare dignat⁹ est mũdũ: hodie miles de tabernaculo corꝓis exiẽs: triũphator migrauit ad celũ. ℟. Impij sup iustũ iactura fecerunt: vt eũ morti traderẽt. At ille gaudẽs suscepit lapides: vt mercẽ accipe coronaꝫ glorie. ℣. Cõtinuerũt aures suas: ⁊ impetum fecerunt vnanimiter in eum. At ille. Lectio. vj.

Ille sẽpiterne dꝛitatis maiestate seruata: seruile terrestriũ carnis assumẽs. Huius scĩ cãpũ pugnaturus ⁊trauit iste dꝛpositis corruptibilibus corꝓis indumentis: ad celi

palatiū pręnīter regnaturus ascędit. Ille descędit carne velatus: iste ascędit sanguīe laureatus. ℟. Impetū fecerūt vnanimit in eū: ⁊ eiecerūt eū extra ciuitatē. Inuocātē ⁊ dicētē: dñe iesu accipe spūm meum. ℣. Et testes dposuerunt vestimēta sua secus pedes adolescētis qui vocabat saulus: ⁊ lapidabāt stephanuz. Inuo.

A Scędit iste lapidātibus iudeis: q̄ ille descędit letātibus angelis. Glia in excelsis deo: heri exultātes sancti angeli cantauerunt: hodie stephanū letātes in suum cōsortiū suscepērūt. Heri dñs exiuit de vtero virginis: hodie miles egressus est: de ergastulo carnis. Heri christus pro nobis pānis est inuolutus: hodie stephanus stola est adeo immortalitatis indutus. ℟. Stephanus seruus dei quem lapidabant iudei: vidit celos aptos: vidit ⁊ introiuit. Beatus homo cui celi patebūt. ℣. Cū igit saxoz crepitantiū turbine quateret: iter ethereos celestis aule sinus diuina ei claritas fulsit. Beatus.

Heri plepis angustia xp̄z portauit infantem: hodie imensitas celi suscepit stephanum triūphantem. Solus descendit dñs: vt multos eleuaret: humiliauit se rex noster: vt suos milites exaltaret. Nichil enim coz̄pti suo virginis peparauit vterum: ipse martyri suo apire dignatus est celum. Dñs christus angustias itinere nō dedignatus est vteri: vt animaz stephani latimdo suscīperet celi. ℟. Hic est vir qui nō est derelictus a deo in certamine duro: cōculcās caput draconis antiqui. Modo celos petit sanguine laureat⁹. ℣. Felici cōmercio pro terrenis celestia: pro mōmētaneis eterna commutans. Modo. Gloria. Modo. Ad cāt. an. Hierz hierusalē que occidis pp̄has: ⁊ lapidas eos qui ad te missi sunt. Cant. Beat⁹ vir. ℣. Justus vt palma. Lectio sancti euangelij sm̄ matthei.

In illo tpe. Dicebat iesus turbis iudeoz ⁊ pncipib⁹ sacerdotū. Ecce ego mitto ad vos pp̄hetas ⁊ sapiētes ⁊ scribas. Et reliqua. Homelia beati hieronymi p̄sbi yteri et cōfessoris in euāgelium matthei. Lib.

Hoc q̄ dñs antea dixerat⁹ vos implete mēsurā patrū vestroz ad psonam domini pertinere: eo q̄ occidendus

et ab eis: pōt t ad discipulos eius referri: de quibus nūc dicit. Ecce ego mitto ad vos prophetas t sapientes t scribas: t ex illis occidetis t crucifigetis: t ex eis flagellabitis in synagogis vestris: t persequemini de ciuitate in ciuitatem: vt impleatis mensuram patrum vestrorum. ℟. Intuēs in celum beatus stephanus vidit gloriam dei t ait: Ecce video celos apertos t filium hois stātem a dextris virtutis dei. ℣. Cum aūt esset stephanus plenus spiritu sancto: intendens in celum dixit. Ecce. Lec. x.

SImulq; obserua iuxta apostolū scribentem ad corinthios varia dona esse discipulor christi: alios prophetas qui ventura prædicāt: alios laplētes qui nouerint quādo debeant proferre sermonē: alios scribas in lege doctissimos: ex quibus lapidatus est stephanus: paulus occisus: crucifixus petrus: flagellati in actibus aplorum discipuli t persecuti eos sunt de ciuitate in ciuitatem expellētes de iudea: vt ad gētiū populū trāsmigrarēt. ℟. Patefacte sūt ianue celi christi martyri beato stephano, Qui in numero sanctorum triumphat in celis coronatus. ℣. Mortem enim quam saluator noster dignat' est pro omnibus pati: hāc ipse primus reddidit saluatori. Et ideo. Lectio. xi.

OVeniat super vos omis sanguis iustus qui effusus est super terram a sanguine abel iusti vsq; ad sanguinem zacharie filij barachie: quem occidistis inter templū t altare. De abel nulla est ambiguitas: quin is sit quez caīn frater occiderit. Justus enim nō solum ex tomini nūc sententia: sed ex genesis testimonio comprobatur: vbi accepta eius a deo narrantur munera. ℟. Vesterna die dominus natus est in terris: vt stephanus nasceretur in celis: ingressus est dominus mundum. Vt stephanus ingrederetur in celum. ℣. Heri enim rex noster trabea carnis indutus: de aula vteri virginalis egredies visitare digna tus ē mūdū. Vt. Lectio. xii.

Verimus ge sit iste zacharias filius barachie: quia multos legimus zacharias. Et ne libera nobis tribuat error ous facultas additū est: quē

occidistis inter templū t altare
In diuersis diuersa legi t de-
beo singulos opiniones pone
re. Alij zachariam filiū bara
chie dicunt: qui in duodecim
pphetis vndecim⁹ est ꝓiscz
nomē in eo cōsentiat: sed vbi
ecclesius sit inter templū t altare
scriptura nō loquit: maxime
cū tpibus eius vix ruine tem-
pli fuerint. ℟. Sepelierūt ste
phanū viri timorati: t fecerūt
planctū magnū sup eū: facta ē
aūt t persecutio magna aduer
sus ecclesiā. Que erat hiero-
solymis. ℣. Saulus cōsenti-
ens necī eius deuastabat eccle
siā. Que. Ps̄lia. Que. Scōm
Illo tpe. Dixit matthæ
bat iesus turbis iudeoꝝ t
principibus sacerdotū. Ecce
ego mitto ad vos pphetas t
sapientes t scribas: t ex illis
occidetis t crucifigetis: t ex
eis flagellabitis in synagogis
vestris: t psequmini de ciuita-
te in ciuitatē: vt veniat super
vos oīs sanguis iustus qui ef-
fusus est sup terrā a sanguine
abel iusti vsqz ad sanguinem
zacharie filij barachie: quem
occidistis inter templū t altare
Amē dico vobis venient hec
oīa sup generationē istā. Hie-
rusalem hierlm que occidis
pphetas: t lapidas eos q
te missi sunt: quotiēs volui cō
gregare filios tuos: quēadm
dū gallina congregat pullo
suos sub alas: t noluisti. Ecc
relinquet vobis domus vestr
deserta. Dico enim vobis: no
me videbitis amodo: donec
dicatis. Benedictus qui v
nit in noīe dñi. Ozo. Da no
bis ꝙsumus dc. vt supra. A
laudes t per horas añ. La
pidabāt stephanū t ipse inv
cabat dñz dicēs: ne statuas
lis hoc peccatū. ℣. Dñs reꝯ
cū rel. Añ. Lapides tonētis
illi dulces fuerūt: ipsuz sequi
tur omēs aie iuste. Añ. Ad
hæsit aīa mea post te: q̄z car
mea lapidata est ꝓ te dne
meus. Añ. Stephanus vi
dit celos aptos: vidit t intro
uit: dñs ihō cui celi patebāt
Añ. Ecce video celos apt
t iesū stātē a dextris dei. Cap
Stephanus aūt plenus
gra t fortitudine: facie
bat pdigia t signa magna in
pplo. ℟. bi. Posuisti dñe.
Hymnus. Martyr dei q̄ vni
cū. ℣. Stephanus vidit. v
supra in vesperis. Ad. B. añ.
Patefacte sūt ianue celi xp̄i
martyri beato stephano: qui
in numero scoꝝ inuēt⁹ est p

nius: ꝛ ideo triũphat in celis coronatus alla. Oro. Da nobis q̃sumus. Deinde cõmemoratio de nativitate eiusdẽ. Gloria in excelsis. ℣. Verbum caro. Oro. Concede q̃sumus, vt in nativitate. Ad tertiam cap. Stephanus autem. ℣. Gloria ꝛ honore. Oro. Da nobis q̃sumus. Ad sextaz cap. Surrexerũt aũt quidã de synagoga que appellabat libertinoꝝ ꝛ cyrenẽsium ꝛ alexãdrinoꝝ ꝛ eoꝝ qui erãt a cilicia ꝛ asia disputãtes cum stephano: ꝛ nõ poterãt resistere sapiẽtie ꝛ spiritui qui loquebatur. ℣. Posuisti. Oratio. Da ecclesie tue q̃sumus dñe beati stephani pro thomartyris intercessione ꝓpiciere: vt in cuius passione exẽplũ mirabile virtutis accepit in piccimo lentiat charitatis augmẽtũ. Per. Ad nonam Cum autẽ esset ste/cap. phanus plenus spũ scõ intẽdẽs in celũ vidit gloriam dei ꝛ iesum stantem a dextris dei: ꝛ ait: ecce video celos apertos ꝛ filium hominis stantem a dextris virtutis dei. ℣. Justus vt palma. Oratio. Excita dñe in ecclesia tua spũm cui beatus stephanꝰ leulta seruiuit: vt eodem nos replente studeamus amare qõ amauit: ꝛ opere exercere qõ docuit. Per. i vnitate eiusdẽ. Ad vesperas aũ. Tecũ principiũ, cum rel. vt supra in nativitate. Cap. Stephanus aũt. ℣. Bñ. Gloria ꝛ honore. Hym. Deus tuoꝝ militum. ℣. Stephanus vidit. Ad M. aũ. O q̃ gloriosus est beatus stephanus martyr ꝛ leuita: qui ante apostolos regna celestia possidere meruit: ꝛ ad patrie dexterã filiũ videre. Oro. Da nobis q̃sumus, Deinde ꝓ sancto ioãne euangeliste aũ. Valde honorãdus est beatus ioãnes qui supra pectus dñi in cena recubuit. ℣. Virgo ẽ electꝰ a dño. ℟. Atq; iter ceteros magis dilectus. Oro. Ecclesiã tuam dñe benignus illustra: vt dñi ioãnis apli tui ꝛ euãgeliste illuminata doctrinis ad dona perueniat sẽpiterna. Per. Ꝓ nativitate dñi aũ. Hodie xps natus est. ℣. Tecũ principiũ Oro. Cõcede q̃sumus omnipotẽs. In festo sci ioãnis apli ꝛ euãgeliste ad matut. inuitat. Adoremus regẽ aplorũ: Cui priuilegio amoris ioãnem dilexit apostolum. ℟. Venite.

Gymnasius Eterna christi mu
nera apostolorum. In hmo
nocturno aſſ. Joannes apo/
stolus ⁊ euangelista virgo est
electus a domino: atq; inter
ceteros magis dilectus. ℟. Cœli enarrant. Aſſ. Supra
pectus domini ieſu recumbēs
euangelij fluenta de ipso sacro
dominici pectoris fonte potā/
uit. ℟. Benedicā. Aſſ. Qua
si vnum de paradisi flumini/
bus euangelista ioannes ver
bi dei gratiam in toto terra/
rum orbe diffudit. ℟. Eructa
uit. Aſſ. In feruentis olei do
lium missus ioannes aposto/
lus: diuina se protegente gra/
tia illesus exiuit. ℟. Omnes
gentes. Aſſ. Propter insupe
rabilem euangelizandi con/
stantiam exilio relegatus: di
uine visionis ⁊ allocutiōis me
ruit crebra ꝓsolatione relena/
ri. ℟. Exaudi deus deprecaſ.
Aſſ. Occurrit beato ioāni ab
exilio reuertenti ois populus
virorꝫ ac mulierū clamātiū ⁊
dicētiū: bñdictus qui venit in
nomie dñi. ℟. Exaudi deus
orationē meam cuꝫ deprc. ℟.
In omnem terram.

Sermo
sancti Isidori epiſcopi. Lec. j.

Ioannes apls ⁊ euāgeli/
sta filius zebedei: frater ia
cobi: virgo est electus a dño
atq; inter ceteros magis dile
ctus: qui etiā sup pectus ma
gistri recūbens: euangelij flu
enta de ipso sacro dominici
pectoris fonte potauit: ⁊ quasi
vnum de paradisi fluminibus
verbi dei gratiaꝫ in toto terra
rum orbe diffudit: quiꝫ in lo
co christi christo iubente suc/
cessit: dum suscipiens matrē
magistri: discipulus etiā ipse
pro christo alter quodammo
do derelict⁹ est filius. ℟. Val
de honorandus est beatus io/
annes qui supra pectus domi
ni in cena recubuit. Cui chri
stus in cruce matrē virginē
virgini cōmēdauit. ℣. Mu
lier ecce filius tuus: ad disci/
pulū aūt: ecce mater tua. Cui

Hic dū euāgeliū
christi in asia prēdicaret
a domiciano cesare in path/
mos insula metallo relegatur
vbi etiā positus apocalypsim
manu sua scripsit: quā ei dño
reuelauit: in qua aspicit filiuꝫ
hois sedentem: ⁊ viginti qua/
tuor: seniores: ⁊ quattuor ani/
malia. pcidētia ante thronum: in
dextera quoꝫ sedētis librum
septē sigillis signatum: in quo
bellum ⁊ egestas: mors ⁊ cla/
mor; interfectorū; finis quoꝫ

mundi denotatur: et cetera miracula: que longū est per oia enarrare. ℟. In illū diez suscipiam te seruū meū: et ponā te sicut signaculum in conspectu meo. Quoniam ego elegi te dicit dominꝰ. ℣. Esto fidelis vsqꝫ ad mortē: et dabo tibi coronā vite. Quoniaꝫ. Lectio iii.

AD vltimuꝫ memorat ad uētū iudicij et interitum antichristi et resurrectionem mortuoꝝ: celi quoqꝫ nouitatē et terre: descriptionē quoqꝫ hierusalem: flumen etiam baptismi: mundum et lignū vite dominum iesum christū. Interfecto aūt domitiano et actis eiꝰ ob nimiā crudelitatē a senatu rescissis: sub pertinace redit ephesum: ibiqꝫ rogatꝰ ab asie episcopis: nouissimus omniū scripsit euāgeliū aduersus christi anorū alioſqꝫ hereticos: et maxime tunc ebionitarū dogma cōsurgēs: qui asserūt christū ante mariam non fuisse. ℟. Qui vicerit faciā illum columnam in templo meo dicit dñs. Et scribā super eū nomen meum et nomen ciuitatis noue hierlm. ℣. Vincēti dabo edere de ligno vite: quod ē in paradiso dei mei. Et scri. Lectio iiii. Vide etiā cōpulsus nati uitatem: diuinitatemqꝫ edidit. Cuius quidē inter alias virtutes magnitudo signoꝝ hec fuit: mutauit in aurum siluestres frondium virgas, litto:eaqꝫ saxa in gemmas. Item gemmarum fragmenta in priorem reformauit naturam: viduamqꝫ precibus populi suscitauit: et redintiuum iuuenis corpus reneantem reanima reparauit. Bibens letiferum hauſtum: non solum euasit periculum: sed et eodez prostratos poculo in vite reparauit statum. ℟. Ecce puer meus quem elegi dicit dominus electꝰ meus. Cōplacuit sibi in illo anima mea ℣. Posui super eum spiritū meum: iudicium gentibus nūciabit. Complacuit. Gloria, Complacuit. In secundo nocturno ad. Appuit caro suo ioāni dominus iesus christus cum discipulis suis: et ait illi: veni dilecte meꝰ ad me: quia tempus est vt epuleris in conuiuio meo cum fratribus tuis ℣. Confitebimur. Ad. Expandens manus suas ad deum dixit: gratias tibi ago: qz veniens inuitasti me: sciens q ego ex toto corde meo desiderabam te. ℣. Cantate.

℟. Dñe suscipe me vt cum fratribus meis sim: cū quib⁹ veniens inuitasti me: api mihi ianuā vite: ℣. t pduc me ad cōuiuiū epulaꝝ tuarum. ℟. Dñs regna. exul. Alī. Qui vicerit faciā illū colūnā in tēplo meo dicit dñs. ℟. Lanta te. ij. Alī. Iste est ioānes cui christus in cruce matrē virgi nē virgini cōmēdauit. ℟. Do min⁹ reg. iral. Alī. Libauit illū dñs pane vite t intellect⁹ t aq̄ sapiētie potauit illū. ℟. Misericordiā t iudi. ℣. Cō stitues eos. Ex libro tertio hi storie ecclesiastice. Lectio. v.

ADdi fabulā t nō fabulā sed rē gestā de ioāne apostolo t memorijs oīum traditā. Cū post tyrāni obitum de pathmos insula ephesum redi ret: rogabat etiā vicinas illustrare ,puincias: quo vel ecclesias fundaret in qbus non erāt locis: vel in qbus erāt sacerdotibus t ministris istruere: fm qō ei de vno quoq; spiritus scūs indicasset. ℟. Hic est discipulus qui testimoniū phibet de his: t scripsit hec. Et scimus q; verum est testimoniū eius. ℣. Fluēta cuāgelij de ipso sacro dñici pectoris fonte potauit. Et. Lectio. vj.

CUm igit venisset ad quā daz vrbē haud lōge positā: oibus ecclesiasticis solemniter adimplētis: vidit iuuenē quēdā validum corpore: vultu elegātē: sed t aio acrē animis: respiciēsq; adeḥm qui nup fuerat ordinatus: hūc inquit tibi summo studio cōmēdo sub testimonio christi t tocius ecclie. Tuz ille suscipiens oēm se adhibiturū sicut precipiebat diligētiā pollicet. ℟. Libauit illū dñs pane vite t intellectus: t aq̄ sapiētie salutaris potauit eū. Et exaltauit illū apō ,primos suos. ℣. In medio ecclie apuit os eius: t impleuit eū dñs spiritu sapiētie t intellectus. Et. Lec. vij.

SEd iterū atq; iterū sepe⁹ eadē repetēs: inuenē cōmēdat attētius. Et post hec ephesum redijt. Tum vō eps adolescētē in cōmū suam suscepit cōmēdatū: t cū omni diligētia enutrit: amplectitur fouet: ad vltimū etiam baptismi gratiā tradidit. Post hec iam velut cōfidēs gre qua fuerat cōmunitus: paulo indulgētius habere iuuenez cepit. ℟. Iste est ioānes qui supra pectus dñi in cena recubuit. Beatus apls cui reuelata sūt secre-

secreta celestia. ℣. Valde honorandus est beatus ioannes qui supra pectus domini in cena recubuit. Beatus. ℟. viij.

Sed ille vbi immatura libertate potitus est: cōtinuo per equeuos quib⁹ luxus ⁊ desidia cordi ē: amare vitia: ⁊ corupte vite icedere trami tē pdocet. Et ꝓmo quidē conuiuio⁹ illecebris decepit: inde nocturnis eu⁹ furtis sociū sibi participēq⁹ ꝓfiscit. post hec etiā ad maiora flagitia ptrahit. ℟. Hic est beatissimus euāgelista ⁊ aplus ioannes: Qui pulegio amoris ꝑcipui ceteris amplius: A dño meruit honorari. ℣. Hic est discipulus ille quē diligebat ie sus qui supra pectus eius i cena recubuit. Qui. Gloria. A dño. Ad cant⁹. añ. Dedit illi dñs claritatē eternā: ⁊ nomie eterno hereditabit illū. Cant⁹. Vos sācti domini. ℣. Mimis honorati. Lectio sancti euangelij secundum ioannem.

In illo tpe. Dixit ihesus petro sequere me. Cōuersus petrus vidit illū discipulū quez diligebat ihesus sequētē. ⁊ rel. Homelia venerabilis bede ꝑ ihesū de cadē lcc. Lec. ix.

Lectio sācti euāgelij que nobis lecta est fres mei: tanto maiori a vobis intētione debet per singula vba pēsari: quanto magna supne gre dulcedine tota redūdat. Cōmendat enim nobis beatissimus euangelista ⁊ aplus ioānes pulegiū amoris precipui: quo ceteris amplius meruit honorari a dño: cōmēdat testimonium euāgelice descriptionis: qō veritate diuina subnixū nullus fidelij dubitare ꝓmittitur: cō mēdat placidā sue carnis absolutionē quā dño spāliter se visitāte percepit. ℟. Diligebat aūt eū ihesus: qm̄ spālis ꝓrogatiua castitatis ampliori dilectione fecerat dignū. Ꝛ. Virgo electus ab ipso: virgo in cuī pmāsit. ℣. Jn cruce dnīcq⁹ moriturus: huic matrez virginē virgini cōmēdauit. Ꝛ. Sed vt pfecte lectionis huius ꝓncipia cōsiderare valeamus: libet supiora parūper attēdere. Appuit dñs post resurrectionē discipulis septē inter quos erat petrus ⁊ ioānes frustra in piscādo tota nocte laborantibus: et stās in littore: copiosa rete eorū pisciū multitudine ipleuit. ℟. Virgo est electus a dño: atq⁹ inter ceteros magis dile

etus: qui supra pectus eius re
cúbens euágelij flueta de ipso
sacro dñici pectoris fonte po
tauit. Et vbi dei gratiá in toto
terrarú orbe diffudit. ℣. Spi
ritus sancti gratia dñiat⁹ ce
teris altius diuinitatis patefe
cit archanum. Et vbi. ℣. ℟.

QOrtz egressos ad terrá
inuitauit ad prandiú: t
inter prádédú tertio petrú an
se amaret interrogauit: ac ter
tio amoté cófitéti: q; ter eú ne
gauerat ei trio pascédas oues
suas cómisit: ac deinde q; pro
earúdé ouiú: idest aiarú fide
lium cura pastorali: vsq; ad
martyriú crucis cét puétur⁹
intimauit dicés. Amé amen
dico tibi: cú esses iunior cinge
bas te: t ambulabas vbi vole
bas: cú aút senueris extédes
manus tuas: t alius te cinget
t ducet quo non vis. ℣. Sic
eú volo manere: donec veniaz.
Quid ad te? tu me sequere. ℣
Hunc ergo cú vidisset petrus
dixit ad iesum: domine hic au
tem quid? Quid. Lectio. xij.

IN manuú nátz extéfione
delignauit q; per mortem
crucis martyrio esset coronán
dus: in cinctióe alterius q; vi
ciédus a psecutore: i ductu q
nó vellet: q; torméta passiónis
cótra volútaté esset passurus
humane fragilitatis. ℣. In
medio ecclie aperuit os ei⁹. Et
impleuit eú dñs spu sapiéne t
intellectus. ℣. Jocúditate t
exultatione tlxsauriçauit sup
eú. Et. Glia. Et. Scós tosáne

IN illo tpe. Dixit iesus pe
tro: sequere me. Conuersus
petr⁹ vidit illú discipulú qué
diligebat iesus sequéte: qui et
recubuit in cena supra pectus
eius t dixit: dñe qs est qui tra
det te? Hñc ergo cú vidisset pe
trus: dicit iesu. Dñe hic autez
quid? Dicit ei iesus. Sic eú vo
lo manere: donec veniá qd ad
te? Tu me sequere. Exijt ergo
sermo iste iter frés: q; discipu
lus ille nó morit. Et nó dixit
iesus nó morit: sed sic eú volo
manere donec veniá: quid ad
te? Hic ē discipulus qui testi
monium phibet de his: t scri
psit hec. Et scimus q; verum
est testimoniú eius. ℣. Et
eccliá tuaz. vt supra. Adlau
des t per mas añi. Ecce pu
er meus electus quē elegi: po
sui sup eú spiritú meú. ℣. Do
minus regna. cum rel. Añ.
Hic est discipulus meus: sic
eú volo manere: donec veniá.
Añ. Hic est discipulus ille q
testimoniú phibet de his: t sci

mus qz verũ est testimonium eius. Añ. Sũt de hic stãb' qui nõ gustabũt mortẽ: donec videãt filiũ hois in regno suo. Añ. Sic eũ volo manere: do nec veniã: tu me sequẽ. Cap. Qui timet deum faciet bo na: t qui cõtinẽs est iu stitie: apphẽdet illã: t obtinebit illi quasi mater honorificata. ℟. bĩ. Valde honorãdus est Beatus ioannes. ℣. Qui supra pectus dñi in cena recubuit. Beatus. Gloria. Valde. Hym. Exultet celũ. ℣. Virgo est electa. Ad. B. añ. Iste est ioãnes qui supra pect' dñi in cena recubuit: beatus aplus cui reuelata sunt secreta celestia. Oro. Ecclesiam tuã. De inde fit cõmemoratio de natiuitate vt supra. Postea de sco stephano añ. Patefacte sunt. ℣. Stephan' vi. Oro. Da nobis. Ad tertiam cap. Qui timet deum. vt supra. ℣. In omnẽ terrã. Oratio. Ecclesiam tuam. Ad sextã cap. Qbauit illũ pane vite et intellectus: t aqua sapientie salutaris potauit illũ dominus d' nr. ℣. Cõstitues. Deus qui per os beati ioãnis euãgeliste vbi tui nobis archana reseras sti: ꝑsta quesumus: vt qđ ille nr̃is auribus excellenter infudit intelligentie competentis eruditione capiamus. Per eũdem. Ad nonam cap. In medio ecclesie aperuit os eius: t impleuit eũ dñs spiritu sapiẽtie t intellect': t stolam glorie induit eum. ℣. Mi Beatus ioãnis euangeliste quesumus dñe supplicatione placatus: t veniam nobis tribue: t remedia sempiterna cõcede. Per. Ad vesperas añ. Tecum principiũ. cum rel. vt supra. Cap. Qui timet deum. ℟. bĩ. Valde honorãdus est. Hymnus. Exultet celum. ℣. Virgo est electa. Ad. M. añ. Iste est discipulus qui dign' fuit esse inter secreta dñi: ipse solus meruit diuina inspiratione dicere: In principio erat verbum: t verbum erat apud deum: t deus erat verbum: hoc erat in principio apud deum. Oratio. Ecclesiam tuã. Ad innocẽtes añ. Ambulabũt mecũ in albis quoniam digni sunt: t non delebo nomina eorum de libro vite. ℣. Ex ore infantium deus t lactentium. ℟. Perfecisti laudem domine deus noster. Oratio.

Deus cui hodierna die preconiuz innocentes martyres nō loquēdo sed moriendo cōfessi sunt: oīa in nobis vitioꝝ mala mortifica: vt fidē tuā quā lingua nra loquitur: etiā moribus vita fateat. Per. Et fit cōmemoratio de natiuitate vt supra: postea de sancto stephano. Añ. O ꝙ gloriosus. ℟. Stephanus vidit. ℣. Da nobis. In festo scōrum innocētum ad matutinū. Inuit. Christū natuz qui beatos hodie coronauit paruulos: Venite adorem⁹. ℟. Venite. Hym. Eterna xpi munera t martyrū. In ꝑmo nocturno añ. Mouit dñs vias innocētiū: qui nō steterunt in vijs peccatoꝝ. ℟. Beat⁹ vir. Añ. Rex terre infremuit aduersus xpm: qz rex in syō constitutus sup innocentiū milia regnat. ℟. Quare fre. Añ. De⁹ iudex iustus iudica nos fm innocētiā nr am. ℟. Dñe deus meus in te sperani. Añ. Ex ore infantiū deus t lactētium laude pfecta: destruis inimicū. ℟. Dñe dñs nr. Añ. Judicabit dñs pupillo t humili: t pluet sup pctōres laqueos ignis. ℟. In dño confi. Añ. Quis ascēdet aut qs stabit in mōte scō deꝰ: innocētes manibus t mundo corde. ℟. Dñi est terra. ℣. Ex ore infantiū deus t lactētiuz. ℣. Perfecisti laudē dñe de⁹ nr. Sermo sci augustini epi.

Hodie fratres dilectissimi natalē illoꝝ infantiū colimus: quos ab herode crudelissimo rege interfectos esse euāgelij text⁹ loquit, Et ideo cum summa exultatione gaudeat terra nostra celestiū militū t tantarū parens fecūditas virtutū. ℟. Sub altare dei audiui voces occisoꝝ dicentium. Quare nō defendis sanguinē nostrū: t acceperunt singuli responsum: adhuc sustinete modicū tēpus donec impleatur numerus fratrum vestroꝝ. ℣. Vidi sub altare animas interfectoꝝ propter verbum dei: t ꝓpter testimonium quod habebant: t clara voce dicebant, Quare. Lectio.

Ecce prophanus hostis nunc ꝙz beatis paruulis tantū ꝓdesse potuisset obsequi quantū profuit odio. Nam si cur sacratissima presentis diei festa manifestāt: quātū cōmodi beatos paruulos inigtas abstulit: tantū in eis gr̄a benedictiōis effulsit. ℟. Effudē

sanguinē scōrum velut aquā. In circuitu hierlm ⁊ nō erat qui sepeliret. ℣. Vindica dñe sanguinē scōrum tuorum: qui effusus est. In circuitu. L. iij

Beata es o bethleē terra iuda que herodis regis immanitatē in pueroꝝ extinctione ppessa es: que sub vno tēpore candidatā plebem imbecillis ifantie deo offerre meruisti: digne tamē natalē illorū colimus: quos beatius eternevite mūdus edidit: q̄ quos mūdo maternoꝝ viscerū partus effudit. Siquidē ante vite ppetue adepti sunt dignitatē: q̄ vsurā presentis accipe rent. ℟. Adorauerūt viuentes in secula sclōꝝ. Mittētes coronas suas ante thronū dñi dei sui. ℣. Et ceciderūt in conspectu throni in facies suas.

Mittentes. Lectio. iiij.

Liorum quidē preciosa mors martyrū laudē in cōfessione promeruit: horꝝ in consummatione cōplacuit: q⁹ in inciptis vite primordijs ipse eis occasus initiū glorie dedit: qui plenti terminū ipposuit: quos herodis ipietas lactentes matrū vberibus abstraxit. ℟. Isti sunt sancti qui passi sunt propter te dñe, Vindica eos, Quia clamāt ad te quotidie. ℣. Vindica dñe sanguinē sanctoꝝ tuorum: qui effusus est. Quia. Gloria. Quia. In secundo nocturn. añ. Innocētes adhęserunt mihi: quoꝝ pdes auulsi sunt a laqueo peccati. ℟. Ad te dñe leuaui. Añ. Inter innocētes lauabo manus meas: vt audiam dñe vocē laudis tue. ℟. Judica me dñe. Añ. Sinite parulos venire ad me: talium est enim regnū celoꝝ. ℟. Deus nr̄ refugiū. Añ. Mendaces ⁊ vanidum chr̄istū preciū nostrū cogitauerūt repellere irruerunt in innocētes. ℟. Nōne deo. Añ. Filio regis datū est indiciū: vt saluet innocentes filios pauperū: ⁊ humiliet herodem calūniatorē. ℟. Deus iudicium. Añ. Lauerūt stolas suas: ⁊ candidas eas fecerūt in sanguine agni. ℟. Deus venerūt. ℣. Inter innocētes lauabo manꝰ meas. ℟. Et circūdabo altare tuū dñe. Sermo sci ioānis chr̄ysosto. L. v.

Predicat hodie nouꝰ ab infantibus sermo sanctę laudibus xp̄i: primā vocē innocētes apiunt in gloriā dñi. Fiūt diserti laude: qui fuerāt imperiti sermone. Primitias

lingue dño offerentes sacrificāt: nouos oris fructus immolant: verboꝝ principia libant. Infantia enim que per etatez loqui nō poterat: glorias deo cum laudibus resonabat. ℟. Cantabāt sancti canticū nouum ante sedē dei ⁊ agni, Et resonabat terra in voces illoꝝ ℣. Sub throno dei omnes sācti clamāt: vindica sanguinez nostrū deus noster. Et. L. vj.

NOndū laudari christum qui loqui nescierūt. Verbo quē loq nō nouerāt: martyrio collaudabāt. Fiūt inēs periti laude: qui fuerāt imperiti sermone. Ostendūt laudibus xpm: suffragijs predicāt dñm: quē parētes volebāt docere ad suppliciū. O parentū miserabilis furor: insectantur christū: quē filij suscipiunt: neque disponūt: quem infantes agnoscūt. ℟. Ecce vidi agnū stantē supra montē syon ⁊ cū eo sancto ꝝ milia. Et habebāt nomē eius ⁊ nomē patris ei⁹ scriptū in frontibus suis. ℣. Hi sūt qui tollētes crucē suaz sequūtur agnū vbicūq. Et. L. vij.

PUeri venerātur: patrētes crudeles existunt: nec a filijs discere potuerunt: quos ipsi erudire debuerunt, Discē miserrime hostis: discēs inēs a paruulis: qō a lege nō discis. Cognosce vel tardius christū cui innocēs etas prebet testimoniū. Intellige laudē infantiū: quē pconijs nō intelligis prophetarum. Crede suffragio paruuloꝝ: qui non credis documētis vtuti. ℟. Isti sunt sancti qui nō ingnauerūt vestimēta sua, Ambulabūt mecū in albis: quia digni sunt. ℣. Hi sunt qui cū mulieribus nō sunt coinquinati: vgines enim sunt. Ambulabūt.

PErsuadeāt talū L. vij. laudes cui psuadere nō potuerūt dñi voces. Nec enim vlla te causa tā poterit excusare: quē propria soboles nō potuerit edocere, Fiūt iterea pueri sine magistro: diserti sine doctore docti: sine eruditore pii, Agnoscūt christū: predicant dominū: nō quem psuasio humana docuerat: sed quē dignitas innocētibus inspirabat. ℟. Centū quadragintaquatuor milia hi empti sunt de terra: hi sunt qui cū mulieribꝰ nō sunt coinquinati: vgines enim permanserūt. Ideo regnāt cū deo: ⁊ agnus dei cum illis. ℣. Hi empti sunt ex omnibus primitie deo ⁊ agno; ⁊ in ore eoꝝ

non est inuētum mēdacium ℣. Ideo. Gloria. Ideo. ℟. Ad cantica. Innocētū passio christi exultatio: herodes cōfusus est: qui eos p̄secut⁹ est. Cant. Hos sancti. ℣. Innocentes & recti adhęrerūt mihi. ℟. Sustinui te dñe. Lectio sancti euangelij secundū matthęū. In illo tpe. Angelus dñi apparuit in somnis ioseph dicēs. Surge & accipe puerū & matrem eius: & fuge in egyptum. Et rel. Homelia venerabilis bedę presbyteri. Lix. De morte p̄ciosa martyrū christi innocētuz sacra nobis est fratres charissimi euāgelij lectio recitata: in qua tamē omniū christi martyrū p̄ciosa est mors designata. Nō enim parvuli occisi sūt significat per humilitatis meritū ad martyriū p̄uenienduz gloriā: & q̄ nisi cōuersus quis fuerit & effectus vt parvulus nō possit animā dare p̄o christo. ℟. Ambulabūt mecū in albis: q̄m digni sūt. Et nō dubium noia coz de libro vite. ℣. Hi sūt qui cū mulieribus nō sūt coinquinati: vgines enim sūt. Et. Quod in bethleem Lx. & in oibus finibus eius occisi sunt: ostēdit nō solum in iudea vnde ecclie cepit ortogor: sed & in omnib⁹ eiusdē ecclesie finibus quacūq; per orbē diffusa est persecutionē sentiturā perfidor: & pior patiētiā esse coronādam. Quia bini occisi sunt: doctrina & operatione perfectos indicat: quia vo infrę simplices vel idiotas fidei tē nō ficte cōstantia fortes: eque denūciat. ℟. Sub throno dei oēs sancti clamāt vindica sanguinē nostrū. Deus noster. ℣. Vindica dñe sanguinē sanctor tuor qui effusus est. De⁹ nr̄. Quod illi quidē ℣. Lxi. occisi sunt: sed christus qui querebatur viuens euasit: insinuant corpora quidē martyrum ab impijs posse perimi: sed christum p̄o quo p̄secutio tota fuit: nullatenus eis viuentibus vel occisis posse auferri: sed eos veraciter contestari: quia siue viuimus dño viuimus: siue morimur domino morimur. Siue enim viuimus siue morimur: dñi sum⁹. ℟. Vidi sub altare dei aias interfector ppter vbū dei & p̄o pter testimoniū q̄d habebāt: & clara voce dicebāt. Vindica dñe sanguinē nr̄m qui effusus est. ℣. Sub throno dei oēs sancti clamāt, Vindica, Lxx. xii.

Quod iuxta vaticinium hieremie vox in rama: ideſt in excelſo audita eſt planctus ⁊ vlulatus multus: manifeſte denũciat luctum ſcẽ eccleſie: quo de iniuſta mẽbrorũ ſuoꝝ nece gemit: nõ vt hoſtes garriũt in vacuũ cedere: ſed vſqz ad ſoliũ ſupni aſcendere iudicis: ⁊ ſicut ꝓthomartyris abel: ita etiã ſanguiné cetero/ruꝝ de terra clamare ad dñm. ℟. Iſti qui amicti ſunt ſtolis albis qui ſũt ⁊ vnde venerũt? Et dixit mihi hi ſunt qui venerũt de tribulatione magna. Et lauerũt ſtolas ſuas: ⁊ dealbauerũt eas in ſanguĩe agni. ℣. Vidi ſub altare dei aĩas interfectoꝝ ꝓpter vbũ dei: ⁊ ꝓpter teſtimoniũ qõ hẽbãt. Et di, Slia. Et la. Scõz matth.

In illo tpe. Angelus dñi apparuit i ſomnis ioſeph dicẽs. Surge ⁊ accipe puerũ ⁊ mrem eius: ⁊ fuge in egyptũ ⁊ eſto ibi vſqz dũ dicam tibi. Futurus eſt enim vt herodes querat puerũ ad pdendũ eum. Qui cõſurgẽs accepit puerũ ⁊ mrem eius nocte: ⁊ ſeceſſit in egyptũ: ⁊ erat ibi vſqz ad obitũ herodis: vt adimpleret qõ dictũ eſt a dño per ꝓphẽtã dicẽtẽ. Ex egypto vocaui filium meũ. Tũc herodes videns quoniã illuſus eſſet a magis: iratꝰ eſt valde: ⁊ mittẽs occidit oẽs pueros qui erãt in bethleem: ⁊ in oĩbus finib⁹ eius a bimatu ⁊ infra: ſm tẽpus qõ exegerat a magis. Tũc adimplet⁹ eſt qõ dictũ eſt per hieremiã ꝓphẽtã dicẽtẽ, Vox in rama audita eſt: ploratus ⁊ vlulat⁹ mult⁹: rachel plorãs filios ſuos: ⁊ noluit cõſolari: qr nõ ſũt. Oco. Deus cuius hodier, ꝛ. Supra in veſperis. Ad laud. per totas añ. Herodes iratꝰ occidit multos pueros in bethleez iudeę ciuitate dauid. ho. Dñs reg. cum rel. Añ. A matu ⁊ infra occidit multos pueros herodes ꝓpter dñm. Añ. Vox in rama audita eſt ploratus ⁊ vlulat⁹: rachel plorans filios ſuos. Añ. Sub throno dei oẽs ſci clamãt vindica ſanguinẽ nr̃m deus noſ. Añ. Cantabãt ſci canticum nouũ añ ſedẽ dei ⁊ agni: ⁊ rõnabant terra i voces illoꝝ. Caꝑ.

Vidi ſupra mõtem ſyon agnũ ſtantẽ ⁊ cũ eo centuz quadragintaquatuor milia habẽtes nomẽ eius ⁊ nomẽ pr̃is eius ſcriptũ in frontibus ſuis. ℟. bre. Ex ore infan/tiũ. Deus ⁊ lactẽtiũ, ℣. Po

feciſti laudē dñe deus nr. De⁹ Hlia. Ex ore. Sym. Rex glorioſe martyrū. ℣. Sub throno dei oēs ſci clamāt, ℟. Iudica ſanguinē nr̄m deus nr̄. Ad. B. añ. Hi ſunt qui cum mulieribus nō ſunt coīnati: virgines enim ſunt: & ſequūtur agnū: quocūq; ierit. Oro. Deus cuius hodierna. Deinde fit cōmemoratio de natiuitate & de ſcō ſtephano vt ſupra. Poſtea de ſancto ioanne añ. Iſte eſt ioānes. ℣. Virgo eſt electus. Oro. Eccliā tuā. Ad tertiam cap. Vidi ſupra mōtē. ℣. Ex ore iſātiū. Oro. De⁹ cui⁹ hodi. Ad ſextā cap. ET audiui vocem de celo tanq̄ vocē aquarū multarū: & tanq̄ vocē tonitrui magni: & vocē quā audiui ſicut citharizēdorum citharizantiū in citharis ſuis. ℣. Inter innocentes. Oratio. Pſtinobis dñe queſumꝰ poſtulēt mētiū puritatē: quorum innocētiam hodie ſolēniter celebramus. Per dñm. ET cā. Ad nonam cap. Stabant quaſi cāticū nouum ante ſedē dei & ante q̄tuor animalia & ſeniores & nemo poterat dicere cāticū niſi illa cēntum quadragintaq̄tuor milia: qui empti ſunt de terra. ℣. Innocentes & recti. Oratio. DEus q licet ſis magnꝰ in magnis: mirabilia tamē glorioſus operaris in minimis: da nobis queſumus in eoꝝ celebritate gaudere: qui filio tuo dño nr̄o teſtimonium prebuerūt etiā non loquētes. Per eūdē. Ad veſperas añ. Tecū principiū: cuz rel. añis & ps. ſuis. Cap. Vidi ſupra mōtē. ℟. Ex ore infantiū. Sym. Scōr meritis. ℣. Sub throno dei. Ad. M. añ. Innocētes pro xpo infantes occiſi ſunt ab iniquo rege: lactētes interfecti ſunt: ipſum ſequunt agnū ſine macula & dicūt ſempr̄ glia tibi dñe. Oro. Deus cuius hodierna. Poſtea cōmemoratio de ſcō thoma martyre. Añ. Iſte ſanctꝰ. ℣. Magna eſt. Oratio. DEus pro cuius eccliā glorioſus pontifex thomas gladijs impioꝝ occubuit: p̄ſta queſumus: vt oēs qui eius implorāt auxiliū: petitionis ſue ſalutarē cōſequantur effectū. Per. Et fit cōmemoratio de natiuitꝫ & de ſancto ſtephano vt ſupra. Poſtea de ſancto ioāne. Añ. Iſte eſt diſcipulus. ℣. Virgo eſt electus.

Sto. Eccliam tuã. In festo sãcti thome episcopi ⁊ martyris ad matutinũ. ⁊ ad oẽs horas omnia dicũtur de cõmuni vnius martyris p̃ter orationes et lectiones. Passio sancti thome episcopi ⁊ martyris. L. j.

Gloriosi martyris thome fres charissimi natalẽ celebrãtes: qz totius vite ⁊ conuersationis eius insigna recolere nõ sufficimus: passionis eius modũ caulãqz succinctus sermo pcurrat. Beatus igit thomas sicut in cãcellarie vel archidiaconatus officio: in reb⁹ gerẽdis incõparabiliter extiterat strenuus: ita vt post susceptum pastoris officium: supra humanam existimationẽ factus est deo deuotus. Lec. ij

Consecratus enim: repente mutatus est in virũ aliũ. Lilicinũ clam induit: femoralibus etiã vsus est vsqz ad poplites cilicinis: ⁊ sub vestibus clericalis honestatis: habitũ celãs monachalẽ: carnẽ ꝓsus coegit seruire spiritui: deo studẽs omniuz virtutũ exercitio sine intermissione placere. L. iij.

Sciẽs quoqz se cultorẽ positũ in agro dñico: in vinea custodẽ: pastorẽ in caulis: ministeriũ sibi traditũ studiose cõpleuit: iura ⁊ dignitates ecclesie quas publica sibi potestas vsurpauerat: reclarcire ⁊ i statũ debitũ reuocare conat⁹ est. Vnde graui questione super re ecclesiastico ⁊ regni cõsuetudinibus inter ipsum ⁊ regem anglor exorta: coacto cõcilio ꝓposite sũt cõsuetudines ille quas idẽ rex: taz archiepi q̃ suffraganeor suor scripto roborari ptinacit exegit. L. iij.

Negauit cõstãter archiepus manifestã in eis asserẽs libertatis ecclesiastice subuersiones. Affectus est igit cõtumelijs i mẽsis: dãnis grauioribus atritus: ⁊ innumeris lacessitus iniurijs. Tãdẽ morte sibi intẽtata: qz causa ecclie nõdũ plene inotuerat: ⁊ psonalis videbat psecutio: beat⁹ thomas cedẽdũ cẽsuit esse malicie. L. v.

Actus ergo in exilium a dño alexãdro papa tertio: honoris honorifice susceptus est: et in monasterio pontiniacẽsi studiose cõmẽdatus est. Cõsicãtur interim in anglia oẽs archiepiscopi redditus: vastant ꝓdia: possessiões diripiũtur: et excogitato nouo supplicij genere: tota simul thome proleribitur cognatio. Lectio. vj.

Omnes etiã amici eius vel sa

miliares: vel quicũq; eoꝝ quo cunq; titulo cõtingebant sine delectu cõditionis aut fortune dignitatis aut ordinis: etatis aut sexus: pariter relegãtur. Nam & senes & decrepiti: vagãtes in cunis & mulieres in puerperio decubantes: in exiliũ acti sunt. Lectio septima. Quotquot autem discretionis annos attigerant: tactis sacrosanctis: iurare compulsi sunt: q; mari transito: statim cantuariensi archiepiscopo se representarent: vt vel compassionis gladio totiens cõfossus conceptum animi rigorem: ad regis voluntatem inflecteret. Sed vir dei manum suaꝝ mittens ad fortia exiliuꝝ damna contumelias & opprobria: parenti & amicoꝝ proscriptionẽ pro christi nomine ꝓstãter sustinuit: nulla prorsus fractus: aut immutat⁹ iniuria. Lectio viij Tanta nanq; fuit confessoris christi constantia: vt omnes coexules suos docere videret: quia omne solum forti patria est. Audiens autẽ rex immobilem eius constantiam: directis per abbates quosdaꝝ cisterciẽsis ordinis ad capitulum generale comminatoriis eum a pontificato perturbare curauit. In tertio nocturno quatuor lectiones de homelia super euangelium. Ego sum pastor bonus. Require in communica prima post octauã pasche. In laudibus fit commemoratio de natiuitate. de sancto stephano. de sancto ioanne vt supra. Ꝓ innocentibus añ. Hi sunt qui cum mulieribus. ℣. Super thronoꝫ dei. Ozo. Deus cuius ho. Ad vesp. añ. Tecum principium, cum reliquis. Eo anno quo natiuitas domini venerit die lune feria sexta in qua erit festum sancti thome in secundis vesperis ipsius fiat officium hoc modo. Ad capitulo in antea fit de natiuitate: scilicet Cap. Multifarie. ℟. br. Verbum caro. Hym. Veni redemptor. ℣. Tecum principium. Ad. M. añ Hodie christus. Oratio. Concede. Postea fit commemoratio de sancto thoma & de aliis octauis. Sabbato infra octauã. Christus nat⁹ est nobis: Venite adoremus. ℟. Venite. Hymnus. Christe redẽptor. Añ. In principio & ante secula deus erat verbum: ipse natus est nobis saluator mundi. Psalmi de feria. ℣. Tanquam sponsus procedens de.

Sermo sci augn. epi. Lec. j.

Hodie veritas de terra ortа est: christ⁹ de carne natus est: gaudete soleniter: et ꝯpiternū diez hodierno quoꝫ admoniti cogitate: eterna dona spe firmissima cōcupiscite filij dei esse accepta potestate ꝓsumite. Propter vos talis effectus est tēpoꝝ effector: propter vos i carne apparuit mūdi cōditor: ꝓpter vos creatus est creator. Rensoria de natiuitate incipiēdo a secūdo. L. ij.

Quid adhuc mortales rebꝰ mortalibus oblectamini: et fugitiuā vitā si fieri possit: tenere conamini? Spes lōge clarior effulsit in terris: vt terrenis vita, pmitteret in celis: hoc vt crederet: res incredibilior ꝓgata est. Deus factus q̄ homo: homo factus est q̄ deꝰ erat: nec amittēs qđ erat: fieri voluit ipse qđ fecerat. L. Ipse fecit qđ eēt: q; hoiem ꝰ. deo addidit: nō deū in homine ꝓdidit. Miramur virginis partū: et nouū ipsum nascendi modū incredulis ꝓsuadere conamur q̄ in vtero nō semina to germē, plis exortū est: et a cōplexu carnis viscera immunia: filiū hois, ptulerūt: cuius patrē hominē nō ptulerūt: q̄ virginitatis integritas: et in cēceptu clausa: et in partu icorrupta permānsit. In secundo nocturno añ. Natus est nobis hodie saluator: qui est christus dominus: in ciuitate da/

Quid. ps. de feria. Caꝑ. Aruulus enim natus ē nobis filius datus est nobis: et factus est principatus super humerū eius: et vocabitur nomē eius admirabilis: cōsiliarius: deus fortis: pater futuri seculi: ꝓnceps pacis. ℣. Jēc

Inuocabit me. Stans. Espice nos misericors deus et mētibus clemēter humanis nascēte christo: summe veritatis lumen ostēde. Per eūdem. In laudibus et per/

Ras oīa fiunt sicut in die natiuitatis cū cōmemoratione aliarum. Rensoriū tamē breue in laudibus dicitur sicut infra in dñica ad laudes. Ad vesp. añ. Tecū principiū. cum rel. añis ꝛ ps. suis. A capso in antea fit de scō siluestro. Videinfra post officiū dñice: postea cōmemoratio de dñica. Añ. Dūmediū si. ℣. Tecū princi. Oio. Omps sempiterne deꝰ dirige. Regre infra. Postea cōmemoratio de nat. añ. Hodie christus. ℣. Nouꝫ secu.

Sio. Cōcede. Deinde de alijs octauis. Die sequēti que ē dñica: oia fiūt de scō siluestro. Regre infra post officiū dñice. Et legit. xij. lectio de vita dñice: et in laudibus post oēs sancti siluestri fit commemoratio de dñica añ. Erāt ioseph. ℣. Verbū caro. Sio dipotēs. Postea de natiui. añ. Gloria in excel. ℣. Notum fecit. Sio. Cōcede. Deinde de alijs octauis. In secūdis vis fit de octaua dñi. i. de circūcisione: et nō fit cōmemoratio de sācto siluestro: neq; de dñicaneq; de octauis. Quando so natiuitas dñi occurrit die martis: sabbato i quo erat festū sci thome. Vespere a capitulo in antea fiūt de cōmūica. Caſ. Fratres quanto tpe. vt infra notat in eodez sabbato. Quando natiuitas dñi venerit in alijs feriis: seruabit cum sequētē. Si festū naſ. de mini: sancti stephani: sci ioannis: sco; innocētū: vel sci thome martyris in dñica venerit ipso die nihil fit de dñica: sed primo die post festū sci thome fit officiū dñice. De dñica so que tūc veniet in octaua festi: nihil penitus fit. Quando ergo occurret fieri de dñica in feria añ. ad nocturn. vt supra notatū est in feria. s. In pncipio et tres lectiones legant de homelia dñice super euangelio. Erāt ioseph et maria. In secundo nocturno añ. Hat⁹ est Caſ. et sio sicut in dñica ad sextā. Ad tertiā sextā et nonā capla cum ℣. et oionibus: sicut infra in dñica. Sabbato dominice infra octauam natiuitatis domini. Ad vs. caſ. Fratres: quanto tpe heres paruulus est: nihil differt a seruo: cū sit dñs oiuz sed sub tutoribus et actoribus ē: vsq; ad pfinitū tēpus a patre. ℣. Die. Verbū caro. ℣. Veni redēptor. ℣. Tecū pncipiū. Ad. M. añ. Dum medium silētiū tenerēt oia: et nox in suo cursu mediū iter pageret: oipotēs sermo tuus dñe a regalibus sedibus venit alta.

Omnipotēs sem Sio. piterne deus: dirige actus nras in beneplacito tuo: vt in noie dilecti filij tui mereamur bonis opibus abūdare. Per eūdem. Postea fit cōmemoratio de sancto thoma: si festuz ei⁹ hac die sit celebratū. Post modū fit cōmemoratio de natiuitate dñi. añ. Hodie christus. ℣. Notū fecit. Grauis.

Cōcede. Deinde de alijs octauis. Dominica infra octauas natiuitatis domini si festū non fit: agitur officium de die nati uitatis. preter capitula. ad B. ⁊ ad Ld. orationes ⁊ lectiones. In primo nocturno añi. In principio. vt supra in feria precedente. ℣. Domine in virtute. cum rel. ℟. Tanꝯ sponsus. Sermo sancti augustini episcopi. Lectio prima.

CHristus nascitur: exultet mēs hominū: creator mūdi precedit ex vtero puellari: ⁊ viscera a cōplexu carnis immunia: filium hominis protulerūt: cuius patrem hominē non pertulerūt. Implētur in femina partus sui tēpora: nihil de lege nascētiuꝫ mutat processura maiestas. Sic nasci debuit qui pro humani generis liberatione non recusabat occidi. ℟. Hodie nobis celoꝝ. cū rel. de nati. L. ij.

CHristus nascitur: deus de patre: homo de matre de patre principiū vite: de matre finis mortis: patris reuelator: matris creatoris ante oīa tēpora verbū oportuno tempore caro: sub sole conditus conditor solis: sempiternus cū patre: hodiernus ex matre: sine quo pater nunꝯ fuit: sine quo mater nunꝯ fuisset. Que peperit ⁊ mater ⁊ vgo est: quem peperit: ⁊ infans ⁊ verbuꝫ est.

HOmo factus est: Lxiij. hominis fabricatorem: deus factus est ex matre quam genuit ⁊ vbera que implenit expectus est: homo factus est qui dñm erat: nec amittēdo quod erat: fieri voluit ipse qō fecit. Eteniz hominē deo addidit: non in hoc deū perdidit. Nec enim quando membra humana suscepit opera diuina deseruit: sed itaq; ginali vtero receptus est: nec inclusus: vt nec angelis sibi terra esset sapiētie cibus: ⁊ nos gustaremus ꝯ suauis est dñs.

MErito locuti sunt Lxiij. celi: gratulati sunt angeli: letati pastores: magi in melioza mutati: turbati reges: parvuli coronati: lacta mater cibū nostrū: lacta panē de celi arce veniētem ⁊ pone in presepio velut pioꝝ cibaria iumentoꝝ. Lacta cum qui talē fecit: vt ipse fieret in te: qui sibi ipuſcꝯ nasceret ⁊ vteruꝫ de quo nasceretur: ⁊ diem in quo nasceretur elegit. In secūdo nocturno añi. Natus est nobis: vt supra in feria precedēti. ℣. Dominus illuminatio. cum

rei. ℣. Ipse inuocabit. Ser-
mo sancti augustini epi. L. v.

IN Temporalis fm̃ carnem
filij dei domini nostri na-
tiuitas ante secula predestina-
ta: in hoc seculo presentata: a
prophetis prenũciata: ab apo
stolis predicata: in veteri testa
mento figuris congruentibus
obuoluta: in nouo testamẽto
rebus manifestissimis reuela-
ta: patribus promissa: nobis
exhibita fratres charissimi:
commendat in nobis dei gra-
tuitam charitatem. Lec. vj.

GRatuitam quippe no-
bis impendit deus dilecti
onem: quibus gratis vnigeni
ti sui misit redemptionem: de
quo paulo ante tota cantauit
ecclesia: Redemptionem mi-
sit dominus populo suo. Nõ
de christo intelligendũ esse be-
at' paulus ostendẽs ait. Qui
factus est sapiẽtia nobis a deo
t iustitia t sanctificatio t re-
demptio. Ista vo natiuitas
filij dei quã hodie celebramus
non est de vtero dei patris sed
de vtero vgis matris. L. vij.

HEic natiuitati sue prepo
suit initiũ mundi qui fa
ctor est mundi: nec solum ini-
tium mundi prepositi: sed qõ
est mirabilibus: plenitudinẽ
temporis. Istam natiuitatẽ
suam ille filius in tempore ser
uauit: quem eternus pater si-
ne tempore generauit. Sic na
scẽdo dignatur filius a patre
mitti: qui nunq̃ potest a pa-
tre dimitti. Non est ergo ista
eius prima natiuitas: sz scda.

ISta natiuitatẽ L. viij.
filij dei humanitas mater-
na precessit: cuius primaz na
tiuitatem: paterna diuinitas
nullatenus antecessit. Qui er
go non est posterior patri: idẽ
factus est posterior matri. In
de est quod hodie celebramus
sancte virginis partuz: illius
vtiq̃ virginis: quam sic vera
citer predicamus t matrem:
cuius virginitatem glorifica-
uit vera fecũditas: t cuius ve
ram fecunditatẽ glorificauit
intemerata virginitas. Ad
cant. ah. Paruulus. sicut in
die natiuitatis. Cant. Popu-
lus qui sede. ℣. Notus fecit.
Lectio sancti euangelij secun
dum lucam.

IN illo tem-
pore. Erãt ioseph t ma-
ria mater iesu mirantes super
his que dicebantur de illo. Et
reliqua. Homelia origenis de
eadem lectione. Lec. ix.

ONgregemus in vnũ ea
que i ortu iesu dicta scripta q̃

sunt: ⁊ tūc scire poterimus singula quęq; digna ee miraculo. Quádoꝛe mirabat ⁊ pater sic enim appellatus est ioseph q; nutricius fuit: mirabatur ⁊ mater super omnibus que dicebantur de eo. Lectio.x.

Que nam ergo sunt que de paruulo iesu dicta sunt? Pastoꝛes erant in regione eadē vigilantes ⁊ obseruantes custodias noctis super gregem suum: venit angelus sub ipsa hoꝛa natiuitatis iesu: ⁊ ait ad eos. Annūcio vobis gaudiuꝫ magnū: ite ⁊ inuenietis infantem inuolutum in pannis: ⁊ positum in psepio. Lec.xj.

Nec dum angelus verba finierat: ⁊ ecce multitudo celestis exercitus laudare cepit ⁊ benedicere deum. Cū hoc pastoꝛes trepidi pspexissent: ⁊ angelus recessisset ab eis: dixerūt ad se inicē. Eam⁹ in bethleē ⁊ videamus factum qđ dominus ostendit nobis: venerunt ⁊ inuenerunt paruulū. Tam illi q̄ parentes que facta fuerant mirabant. L.xij.

Super hoc ⁊ de symeone scribitur: q⁹ rumoꝛe auxerit: ⁊ miraculi vl magna pars fuerit. Tenuit enim puerū in brachiis suis: ⁊ ait. Nūc dimittis domine seruū tuū in pace fz verbuꝫ tuū: q; viderūt oculi mei salutare tuū. Fastigiū ⁊ vtilitatē dicam: ⁊ culmen sup his que iactabantur de iesu ⁊ pater ⁊ mater illius mirabant: sermo symeonis fuit. Scōm lucam.

In illo tpe. Erant ioseph ⁊ maria mater iesu mirātes super his que dicebant de illo. Et benedixit illis symeō ⁊ dixit ad mariā matrē eius. Ecce positus est hic in ruinā ⁊ resurrectionē multoꝝ in israel ⁊ in signū cui contradicetur: ⁊ tuam ipsius aīam ptrāsibit gladius: vt reuelētur ex multis coꝛdibus cogitationes. Et erat anna pphetissa filia phanuel de tribu asser: hæc p cesserat in diēb⁹ multis: ⁊ vixerat cū viro suo annis septē a virginitate sua: ⁊ hæc vidua erat vsq; ad annos octuagintaquatuoꝛ: que non discedebat de tēplo ieiunijs ⁊ obsecrationibus seruiēs die ac nocte. Et hæc ipsa hoꝛa supueniens cōfitebat dño: ⁊ loquebat de illo oībus qui expectabāt redēptionē israel. Et vt perfecerunt oīa fm legē dñi reuerse sunt in galileā in ciuitatē suā nazareth. Puer aūt crescebat: ⁊ confoꝛtabatur plenus

sapientia

sapiẽtia: ⁊ gra dei erat in illo. Oratio. Oꝑs sempiterne dẽ⁹, vt supra. Ad laudes añ. ⁊ ꝑs. sicut in natiuitate. Cap. Fres quãto tpe. ℟. Benedictus qui venit: In noĩe dñi. ℣. Deus dñs ⁊ illuxit nob. In. Gloria. Benedictus. Ad. B. añ. Erãt ioseph ⁊ maria mr ihesu mirãtes sup his que dicebantur de illo: alla. Oratio. Oꝑs sempiterne deus, postea commemoratio de natiuitate. Añ. Gloria in excelsis. ℣. Motũ fecit. Oratio. Cõcede. Deinde de alijs octauis. Ad horas dicit añe sicut in natiuitate. Ad terciam cap. Fres quãto tpe. ℣. Puer nat⁹. Oratio. Oꝑs sempiterne deus. Ad sextaz cap.

AT vbi venit plenitudo tẽporis: misit deus filiũ suũ factũ ex muliere factũ sb lege: vt eos qui sub lege erãt redimeret: vt adoptionẽ filioz recipẽt⁹. ℣. Motũ fecit. ℟. Io.

DA nobis qs dñe de⁹ nr: vt qui natiuitatez dñi nri ihesu xpi nos frequentare gaudemus: dignis ꝓuersatiõibus ad ei⁹ mereamur ꝑtinere cõsortiũ. Qui te. Ad. ix. cap.

QUoniã aũt estis filij dei: misit deus spũm filij sui in corda vstra: clamantẽ abba pater: itaqz iã nõ est ꝑ̃us sed filius: qꝫ si filius: ⁊ heres per deũ. ℣. Viderũt. Oratio

QDeus qs oꝑs deus: vt salutare tuũ: noua celoz luce mirabile quod ad salutẽ mũdi hodierna festiuitate prõcessit: nr̃is semp inouãdis cordibus oriat. Per eũ. Ad vẽ. añ. Tecũ ꝓncipiũ, cuz religiosis ⁊ ꝑs. ihus. A capitulo in antea fit de sãcto siluestro. Capitulũ. Ecce sacerdos magn⁹ ℟. Benedictus ⁊ cetera de cõmuni vnius cõfessoris pontificis. Oratio.

AD qs oꝑs deus: vt beati siluestri cõfessoris tui atqz põtificis venerãda solemnitas: ⁊ deuotionẽ nobis augeat ⁊ salutez. Per dñm. Cõmemoratio de dñica. Añ. Puer ihesus crescebat plenus sapientia: ⁊ gra dei erat cum illo. ℣. Tecũ ꝓncipiũ. Oratio. Oꝑs sempiterne deus. Postea de natiuitate gn̄. Hodie christ⁹. ℣. Motũ fecit. Oratio. Cõcede. Deinde de alijs octauis. In festo sancti siluestri omnia dicũtur de cõmuni vnius confessoris pontificis preter orationes ⁊ octo lectiones. Incipit vita sancti siluestri papẽ. Lectio. j.

SIluester igit vbis rome ecclesie: cũ ẽet infantulus: a

vidua matre iusta noie ⁊ ope
traditus est cyrino ꝑsbytero:
cuius vitā imitatus ⁊ mores:
ad summū apicē xp̄iane reli-
gionis ascendit: factusq; inue
nis: hospitalitatē tota ai dili-
gētia exhibebat: quā nō diui
tijs terrenis. sed bone volūtaꝫ
thesauris adimplebat. L.ij.

Unde factū est vt timotheuꝫ
quēdā virū xp̄ianū ⁊ religio
sum veniētē ab anthiochia:
xp̄m publice p̄dicātē tpe ꝑse-
cutiōis hospitē suscipet: qō fa
cere etiā ipsi pōtifices formi-
darēt. Siluester ꝩ nō solum
se eū hospitio suscepisse gaude
bat: sed etiā timore abiecto tā
vitā q̄z p̄dicatione ei⁹ suis lau
dibus cōmendabat. Lec.tij.

Igit timotheus cū per vnum
annum ⁊ mēses tres docuisset
xp̄i veritatē: multiq; per eum
gētiū ppli cōuersi eēnt: dign⁹
martyrio tētus est a ppl̄o pa-
gano: ⁊ traditus targnio vi
bis p̄fectora quo tormētis pla
garū afflict⁹: ⁊ lōge carceris
custodia maceratus quasi bo
nus athleta dei: cū sacrificare
idolis noluisset. ter cesus: ter-
tio grauissimis supplicijs at-
trectat⁹: sniam accipiēs inter
hominicidas decollat⁹ est. L.iij

Cuius corpusculū sanct⁹ fil-
uester occulte medie noctis t
pore raptū: ⁊ ad domū suā a
tulit: ibiq; sanctū melchiadē
eṕm regās venire fecit. Cu
cū oibus sanctis p̄sbyteris ac
diaconibus per totaꝫ noctē in
dei laudibus permanēs: eius
martyrium dedicauit. Lec.

Quedā aūt xp̄ianissima mu
lier noie theone: hīs ortū ut
ta sepulturā sancti pauli ap̄l
rogauit memoratū papā: ⁊
suo sumptu in suo horto sepul
turā edificans: ibi sancti tim
thei corpus excepit. Qđ fact
placuit valde oibus xp̄ianis
vt huius nois martyr. i. tim
theus paulo apostolo pa
quem quondam discipulū h
buerat ad hēreret. Lectio.v

Post hec targnius vbis p̄f
ctus: sperās timotheū aliqua
pecunias habuisse: teneri in
sit sanctū siluestrū cui ⁊ dix
Misi mihi oēs sceleratī illius
timotheī dederis facultates
grauia tormēta patieris. S
cū multoꝝ testimonio dicī
set illū de huius mūdi diuiti
nihil habere: titulū illi chri
anitatis opposuit dicēs: an
tormētis varijs finiendū: n
spōte idolis īmolaret. L.v

Qui sanctus siluester dix
Scias te eterna vltione da

nandū: si non celerius deū de filiū crediderīs iesum christū. Tunc iratus perpēna tarquinius: iussit eum in carcere recipi dicēs: Grauissimis te tormentis faciam proxima sessione deficere. Lectio octaua. Ad hec sanctus siluester ait: Euāgelica sentētia te alloqr. Sulte: hac nocte anima tua auferetur a te: t torm̄ēta que christianis tēporalia irrogastim eterna recipies: t interromenta ipsa hunc deum esse quē christiani colimus recognosces: vt probes timotiexuz non sceleratuz esse: sed christi martyrem quē punisti. Euāgelium. Vigilate: quia nescitis cum hora veniat. Require in cōmuni confessorum pontificum. In laudibus post oratio nem festi fit cōmemoratio de octaua. In vigilia circūcisionis domini in primis vesperis aīe. O admirabile cōmercīū cum rel. de laudibus. ℣. Dixit dominus. cum reliquis de sancta maria. Capitulum.

APparuit gratia dei salvatoris nostri omnib⁹ hominibus: erudiēs nos: vt abnegantes impietatem t secularia desideria: sobrie t iuste t pie viuamus in hoc seculo. ℣. prolixum. Hic qui aduenit. ℣. Oculi eius. Hymnus. Veni redemptor. ℣. Tecum pncipium. Ad. M. aīe. Qui de terra est de terra loquitur: qui de celo venit super omnes est: t quod vidit t audiuit: hoc testatur: t testimonium eius nemo accipit: qui autem acceperit eius testimonium signauit quia deus verax est. Oratio.

DEus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi p̄mia prestitisti: tribue quesumus: vt ipsaz pro nobis intercedere sentiamus: per quam meruimus auctorem vite suscipere dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum. Et non fit commemoratio de sancto siluestro necz de octauis. In octaua domini ad matutinum inuitatorium. Christus natus est nobis: Uenite adoremus. ℣. Uenite. Hymnus. Christe redēptor. In primo nocturno aīe. Dominus dixit ad me: filius meus es tu: ego hodie genui te. ℣. Quare fremuerūt gē. Aīe. In sole posuit tabernaculum suum: t ipse tanqz sp̄ōsus procedēs de thalamo suo. ℣. Celi enarrant gloriam.

℟. Eleuamini porte eternales: & introibit rex glie. ℣. Dñi est terra. ℟. Speciosus forma p̄e filijs hoīum: diffusa est gr̄a in labijs tuis. ℣. Eructauit. ℟. Suscepimus dē mi sericordiā tuā: in medio templi tui. ℣. Magnus dñs. ℟. Orietur in diebus dñi abūdātia pacis: & dñabit. ℣. Deus iudiciū. ℣. Tanq̄ sponsus. Sermo sancti leonis papē. Lec. j.

Festinitatis hodierne dilectissimi verē veneratorē est & pius cultor: qui nec de incarnatione dñi aliqd falsum: nec de veritate aliqd sentit indignū. Paris enīm periculi malū est: si illi aut nature nr̄e veritas aut patrne glie negat eq̄litas. Cū ergo ad intelligēdū sacramētū nativitatis xp̄i que de matre v̄gine est ortus accedimus: abigat̄ pcul terrenaq̄ caligo rationū: & ab illumīna te fidei oculis: mūdane sapientie fumus abscedat. ℟. Hic qui aduenit: nemo scit nomen eius nisi ipse solus: vocat v̄bū dñi: hīs vestē p̄clarā. Et oīs chorus angelorū i albis sequūtur eum. ℣. Oculi eius velut flāma ignis: & in capite eius diademata multa. Et. Lec. ij

Diuina est enim auctas cui credim⁹: diuina est doctrina quā segmur: qm̄ siue legis testificationi: siue oraculis prophetarū: siue euangelice tube interiorē admoneamus auditū: verū est qō beatus ioānes spiritu sancto plenus itonuit. In pncipio erat v̄bū: & v̄bum erat apud dēū: & deus erat v̄bū: hoc erat in pncipio apud dēū: oīa per ipsum facta sunt: & sine ipso factū est nihil: & similiter verū est qō idē pdicator adiecit: verbū caro factū est & habitauit in nobis: & vidim⁹ gl̄iam eius: gl̄iā quasi vnigeniti a patre. ℟. Neciēs mulier v̄go virū: peperit sine dolore saluatorē seculorū: ipsum regē angelorū, Sola v̄go lactabat vbē de celo pleno. ℣. Domus pudici pectoris: tēplū sc̄i spīt̄ fit dei: intacta nesciēs virum v̄bo cōcepit filiū. Sola. Lec. iij

Mystraq̄ ergo natura idem est dei filius: nr̄a susceptio & pp̄ria nō amittēs: in hoīe suo minē renouās: in se incōmutabilis pseuerās. Deitas enīm que illi cū patre cōmunis est: nullū detrimētū oī potētie sentit: nec dei formā: serui forma violauit: qr̄ sūma & sempiterna essentia que se ad humanī generis inclinauit salutē: nō

quidē in suā gliam trāstulit: sed qō erat esse non desist. ℟. Beata ⁊ venerabilis ꝙ go que sine tactu pudoris inuenta est mater saluatoris. Jacebat in presepio: ⁊ fulgebat in celo. ℣. Dñe audiui auditū tuū ⁊ timui: cōsideraui opa tua ⁊ expaui: in medio duorum animalium. Jacebat. Lec. iiij.

Ande cū vnigenitus dei minorē se patre cōfitet: eni se dicit equalē: veritatē in se home vtriusq; demonstrat: vt ⁊ humanā, pbet imparilitas: ⁊ diuinā declaret equalitas. Maiestati igit filiū dei coprea natiuitas nihil abstulit nihil cōtulit: q: substātia icōmutabilis: nec minui potuit nec augeri. ℟. Ecce agn⁹ dei qui tollit peccata mundi: ecce de quo dicebā vobis: Qui post me venit ante me factus est, Cuius nō sum dignus corrigiā calciamēti soluē. ℣. Hoc est testimoniū qō phibuit ioānes dicēs. Qui, Sūa. Qui⁹. In secūdo nocturno añ. Veritas de terra orta est: ⁊ iustitia de celo, pspexit. ℣. Būdi xisti. Añ. Homo natus est in ea: ⁊ ipse fundauit eā altissim⁹. ℣. Fūdamēta. Añ. Exultabūt dia ligna siluarū ante faciem dñi: qm̄ venit. ℣. Cātate. Añ. In pncipio ⁊ ante secula deus erat vbū: ipse nat⁹ est nobis saluator mūdi. ℣. Dominus regnauit ex. Añ. Notū fecit dñs alla: salutare suū alla. ℣. Cātate. ij. Añ. Mato dño angelor chorus canebat dicēs: salus deo nr̄o sedēti sup thronū: ⁊ agno. ℣. Dñs regē. ira. ℟. Jpe iuocabit me, Quod enim vbū caro factū est: nō hoc significat ꝙ in carnē sit dei natura mutata: sed qō a vbo in vnitatē psone sit caro suscepta i cuius vtiq; noie homo totus accipit: cū quo itra vginis uiscera sancto spiritu fecundata: ⁊ nunc̄ vginitate caritura: taz inseparabiliter dei filius est vnitus: vt qui erat itepo: abiliter de eēntia patris genitus: ipe sit tpabiliter de vtero vgis natus. Aliter enim ab eīne mortis vinculis nō poteram⁹ absolui nisi in nr̄is fieret humilis: qui in suis permanebat oī potēs. ℟. Congratulamini mihi oēs qui diligitis dñz: qz cū essem parula placui altissimo. Et de meis viscerib⁹ genui deū ⁊ hominē. ℣. Beataz me dicent oēs generationes: quia ancillam humilez respe-

xit deus. Et de meis. Lec. vi.

Ascens itaq; dñs iesus christus homo verus: q nunq; esse destitit deus verus: nouæ creaturæ in se fecit exordiū: et in ortus sui forma dedit humano generi spirituale principiū: vt ad carnalis generationis aboleda cōtagia eēt regenerandis origo sine semine criminis de quibus dicit: qui nō ex sanguinibus: neq; ex voluptate carnis neq; ex voluntate viri: sed ex deo nati sunt. ℟. Cōtinet in gremio celum terrāq; regentē virgo dei genitrix: ℣. Præceres comitant hilarem: per quos orbis ouans: christo sub pncipe pollet. ℟. Virgo dei genitrix quem tot? non capit orbis in tua se clausit viscera factus homo. ℣. Deo.

Quotum mens comprehendere: que hanc gratiā valeat lingua narrare? Redit in inocētiam iniquitas: et in nouitatem vetustas: in adoptionē veniunt alieni: et in hereditatē ingrediūtur extranei. De impiis iusti: de auaris benigni: de incōtinentibus casti: de terrenis incipiūt esse celestes. Que aūt est ista mutatio: nisi dextere excelsi: quoniā filius dei venit solvere opera diaboli et ita filios nosq; iseruit sibi: vt dei ad humana descēdio: fieret homis ad diuina prouectio. ℟. Beata es maria que dominū portasti creatorē mūdi. Genuisti te fecit: et in eternū pmanes virgo. ℣. Aue maria gra plena dñs tecū. Genuisti. Lec. vii.

Hoc autem dilectissimi misericordia dei: cuius erga nos magnitudinē explicare non possumus: multa solicitudine præcauendū est christianis: ne diabolicis iterum capiātur insidijs: et eisdem rursum quibus renūciauerunt erroribus implicētur. Nō enī desinit hostis antiquus transfiguras se in angelū lucis: deceptionū laqueos vbiq; prendere: et vt quoquomodo fidē perdentiuz corrūpat instare. ℟. Angelus ad pastores ait: annūcio vobis gaudiū magnū: qđ erit in populo: q natus est vobis saluator. Qui est xps dñs in ciuitate dauid. ℣. Inuenietis infantē pānis inuolutū: et positū in ꝓsepio, Qui est. Gloria. Qui est. Ad cantic. aīe. Beatus vēter qui te portauit christe: et beata vbera q te lactauerūt dominū et saluatorē mūdi alla, Canē, Popu

ius qui sedebat. ℣ Notuz fe/
cit. Lectio sancti euangelij ℣z
In illo tempore. Lucam.
Postq̃ cõsumati sunt di
es octo: vt circũcideretur pu
er: vocatum est nomen eius ie
sus. Et rel. Homelia sacti au
gustini episcopi de eadem lec.
Quid est autem Lec.ix.
hoc fratres charissimi:
q octaua die circũciditur pu
er: Ille puer qui erat verbuz
in pncipio apud patrem: t de
us erat verbũ: hoc erat in pn/
cipio apud deum: omnia per
ipsum facta sunt t sine ipso fa
ctum est nihil: quod factũ est:
in ipo vita erat: t vita erat lux
hoium t lux in tenebris lucet:
quid est hoc vt octauo die cir/
cideretur. ℟. Paruulus
natus est nobis: t filius dat⁹
est nobis: t factus est pncí/
patus super humerũ eius. Et
vocabitur admirabilis: deus
fortis. ℣. Multiplicabitur
eius imperiũ: t pacis non erit
finis. Et vocabitur. Lectio.x
Quid aliud pretermisit?
Cum verus esset deus:
t erat semper apud patrem:
ita erat t verus homo ꝓpter
nos: t verã carnẽ susceptt pro
pter saluté nostram: t ita erat
christus dñs in duabus sub/
stantijs: idest in substãtia dei:
t in substãtia hois absq; pec/
cato. Sed in pma: idest sub/
stãtia dei fm naturam: in alia
autem: idest hominis substã/
tia propter nos erat. ℟. Q
regem celi cui talia famulant
obsequia: stabulo ponitur qui
ptinet mũdũ. Jacet in psepio
t in celis regnat. ℣. Dñe au/
diui auditũ tuũ t timui: pside
rani opa tua t expaui in me/
dio duoz aialiũ. Jacet. Lec.xj
Sed nũc vna persona est
christus iesus in trinita/
te: qñ caro eius non vidit cor
ruptionez: t homo eius quem
nostra suscepit redẽptione: in
dño assumptus est. Et in ea
parte ex substantia qua deus
erat: nullo impedimẽto aut de
trimento deitas aut potestas
poterat impediri: sed fulsit in
celo t in terra: t quecunq; vo
luit. ℟. Confirmatuz est cor
ꝓginis in quo dñs mysteria
angelo narrãte concepit: que
speciosum forma pre filijs ho/
minum: castis susceptt visceri
bus. Et benedicta in eternuz:
deum nobis protulit t homi/
nem. ℣. Domus pudici pe
ctoris templuz repente fit dei:
intacta nesciens virum verbo
concepit filium. Et. Lec.xij.

In ea vo parte qua verus homo erat: ea que sunt hois ppter nos suscepit: sed absq; peccato: qui ex viri semine nō suscepit carnē: sed vtute spūs sancti vgo cōcepit ⁊ pepit filium suū pmogenitu. Et ideo pmogenitus appellat: q; ineffabiliter ante secula: ⁊ oēs creatūrā siue in celo siue in terra oēm pncipatū siue pncipium obtinet. ℟. Verbū caro factū est: ⁊ habitauit in nobis: ⁊ vidimus glām eius: glām qua fi vnigeniti a patre. Plenum gre ⁊ veritatis. ℣. In pncipio erat vbū: ⁊ vbū erat apd deū: ⁊ deus erat vbū. Plenu, &c. Glia. Plenū. Secūdū lucā.

In illo tpe. Postq; cōsummati sunt dies octo vt circūcideret puer: vocatū est nomē eius ihesus: qd vocatu est ab angelo pusq; in vtero cōceperet. Oratio. Deus qui salutis, vt supra. Ad laudes ⁊ per horas añ. O admirabile commercium: creator generis humani: assumptū corpus sumēs de vgine nasci dignatus est: ⁊ p cedēs homo sine semine largitus est nobis suā deitatem. ps. Dns re. cum ret. Añ. Quando natus es ineffabiliter ex vgine: tūc implete sunt scriptu-re: sicut pluuia in vellus descendisti: vt saluū faceres genꝰ humanū te laudamus deus nr. Añ. Rubū quē viderat moyses incōbustū ꝓseruatā agnouimus tuā laudabilē vginitatē: dei genitrix intercede p nobis. Añ. Germinauit radix iesse: orta est stella ex iacob: ego pepit saluatorem: te laudamus deus nr. Añ. Ecce maria genuit nobis saluatorem: quē ioānes vidēs exclamauit dicēs: ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mūdi alla. Cap. Appuit gra. ℟. b. Bndict qui venit. Hym. A solis ort car. ℣. Verbū caro. Ad. b. añ. Mirabile mysteriū declarat hodie: innouātur nature: deus homo factus est: id qd fuit pmānsit ⁊ qd nō erat assumpsit: nō cōmixtionem passus neq; diuisionē. Oratio. Deus qui salutis, Ad tertiam cap. Apparuit. ℣. Puer natus, &c. Dō g saluꝝ. Ad sexta

Priusq; veniret fides: sub lege custodiebamur cōclusi in eā fidē que reuelāda erat: ita q; lex pedagogus nr fuit in xpō: vt ex fide iustificemur. ℣. Notū fecit. O Deus qui nobis nativitate dñi ⁊ saluatoris nri

mẽcedis celebrare octauã: ꝛ
nos ꝙs eius ppetua diuini
nere munitr: cuius sumus car
nali cõmercio reparati. Per
eundem. Ad nonam capln.
Deo enim xp̃m ihesũ mi
nistrũ fuisse circũcisiõis
pter veritatẽ dei ad cõfirmã
das ꝓmissiones patrum. ℣.
Viderunt omnes. Sto.
Resta ꝙs oꝑ̃ deus: vt si
ctanuitatis dñi nri ihesu xpi
filij tui octauã diem hodie cele
bramus: ita etiã per eadez fe
sta tpalia: puenire ad eterna
gaudia mereamur. Per eun
dẽ. Ad vs. añ. Tecũ ꝓncipi
um, cuz rel. Cap. Apparuit.
℣. Verbũ caro. Hymnus
Veni redẽptor. ℣. Tecũ ꝓnci
piũ. Ad. M. añ. Magnum
hereditatis mysteriũ templuz
in factus est vterus nesciens
virinõ est pollut⁹ ex ea car
nẽ assumẽs oẽs gẽtes yeniẽt
dicẽtes: glia tibi dñe. Oratio
Deus qui saluus. Postea fit
cõmemoratio de sãcto stepha
no. Añ. Sepelierunt. Hymnus
Exultet celuz. ℣.
Virgo est electa. Ad. M. añ.
Valde honorãdus. Sto. Ec
clesiã tuã. Cõmemoratio de
sancto stephano. Añ. Sepe
lierũt. Postea de innocentibus. In octaua sancti ioãnis
omnia dicuntur sicut in festo
eius. Et fit cõmemoratio de in
nocentibus. In secundis vesperis añ. Ecce puer. cuz rel.
de laudibus. ꝑs. Dixit dñs. cũ
rel. de apostolis. A capitulo ꝭ
antes fit de innocẽtibus. Cap.
tyruz in beati leuite stephani
sanguine dedicasti: tribue ꝙs:
vt ꝓ nobis intercessor existat
qui ꝓ suis etiã psecutoribus
exorauit dñm nr̃m ihesuz xp̃m
filiũ tuũ: qui tecũ. De alijs vo
octauis nihil fit. In octaua lã
ti stephani resumitur officiũ
beate marie. Inuit. ꝛ ola di
cuntur sicut in festo eius ꝛ
oratione. Oꝑ̃ sempiterne de
us qui ꝓmi. Que dicit in lau
dibus: tertius ꝛ vesperis. In
laudibus fit cõmemoratio de
alijs octauis. In secundis ve
speris añ. Lapidabãt steph.
cum rel. de laudibus. ꝑs. Di
xit dñs. cum rel. de vno mar
tyre. A capitulo in ãtea fit de
sancto ioãne. Cap. Qui timet
deũ. ℟. In omnem terrã.
Hymnus Exultet celuz. ℣.
Virgo est electa. Ad. M. añ.
Valde honorãdus. Sto. Ec
clesiã tuã. Cõmemoratio de
sancto stephano. Añ. Sepe
lierũt. Postea de innocentibus. In octaua sancti ioãnis
omnia dicuntur sicut in festo
eius. Et fit cõmemoratio de in
nocentibus. In secundis vesperis añ. Ecce puer. cuz rel.
de laudibus. ꝑs. Dixit dñs. cũ
rel. de apostolis. A capitulo ꝭ
antes fit de innocẽtibus. Cap.

Vidi supra mō. R.b. Exore infantiū, Hymnus. Sancto ruz meritis, ℣. Sub throno dei, Ad. M. añ. Ambulabāt Magi. Deus cuius hodier, Et fit cōmemoratio de sancto Ioanne. Añ. Iste est discipulus, ℣. Virgo est electa, Sio Eccleſiā tuā, In octaua inocentium fit officium sicut in festo eorum et in secundis vesperis añ. Herodes iratus, cum rel. de laudibus. ℣s. Dixit dominus. ℣s. Laudate pueri, ℣s Credidi, ℣s. In cōuertēdo. Cap. Fratres quāto tempore. R.b. Verbū caro, Hymnus Veni redēptor. ℣. Tecū ꝓn. Ad. M. añ. Dum medium. Oratio. Oꝑs sempi, de diri. Omnia istā ꝓdicta a capitulo in antea require in dominica infra octauam natiuitatis domini in ꝑmis vesperis. Deinde fit cōmemoratio de innocentibus. Añ. Innocētes ꝑ. ℣. Sub throno. Oratio. Deus cuius hodi. In vigilia epiphanie nō dicitur officium de beata maria: neq; fiunt ꝑstrationes. Si hec vigilia non venerit in die dominico officium dicitur hoc modo. Inuitat. Christus natus est nob, Hy. Christe redēptor. In ꝑmo nocturno añ. In principio et ante secula deus erat verbum ipse natus est nobis saluator mūdi. ꝑs. de feria. ℣. Tanq̄ sponsus, vt supra. Lectiones tres de homelia super euangelio Defuncto herode, Videlicet fra. Reliq̄ tria sicut in circumcisione omisso ꝑmo. In secundo nocturno añ. Plato dominō angelorū chorus canebat dicēs salus deo nr̄o sedēti super thronum et agno, ꝑs. de feria. Cap. vt in dñicis infra octauam natiuitatis dñi ad sextā. ℣. Ipse inuocabit. Sio vt in dicta dñica ad sextā. Ad laud. añ. O admirabile. cum rel. ꝑs. Dñs reg, cū rel. Cap. Frēs dilecti ꝑpe. R.b. Būdict⁹ qui venit. Hymn. A solis ortus, ℣. Verbum caro. Ad. B. añ. Tollite puerū et matrē eius et vadite in terrā iuda. Oratio. Oꝑs sempiterne deus dirī, vt supra in dñica. Ad horas dicī ofa dicitur sicut in octaua natiuitatis dñi ꝑter capla ōiones que dicūtur de dñica infra octauam natiuitatis dñi. Si vō vigilia epiphanie venerit in dñica in ꝑmo et secūdo nocturno: fiat supra dictū ordinē. ꝑs. de dñica et lectiones octo que hic ꝑ nunti: leguntur de ꝑmone. Aug

Sermo scī augustini epī. L.

NQuit fides vīa que hāc vnīlā multitudinē cōgregauit: qr nat⁹ est nobis hō die saluator. Nat⁹ est aūt dīe semp: dīe mīe semel: dīe pīe sine seru dīe mīe sine vsu. Apō patrē qppe dīsuit ꝛcupiscētis vter⁹: apud mīez dīsuit semīnātis amplex⁹. ℣. Hic q ad venit. cū rel. vt in circūcīsiōe.

Prima ergo natīnitas L. ij. erpīe naturā fuauit, seōa natīnitas grāz semīauit. Illa tenuit maiestatē dīne substātie ista suscepit societatē mortalitatis humane. In illa manens cōficit dīe illo scriptū ē: ipe est verus dē⁹ ꝛ vita ēna: i hac uīt ideo venire dignat⁹ ē vt fieret obediēs vsq ad mortē: ꝛ ipsūdēo viceret mortē. L. iij

Utraq natīnitas ieffabilis: vtraq mirabilis. Nō enī cor humanū cōprehēdē que lingua valeat explicare: aut quō nat⁹ sit xps semp ex dō: aut quō nup ex vtero? Quis itelligat coeternuz filio patrē: qs cloquat vginē matrē: illū sine initio sine fine gignētē: illaz sine libidine cōcipiētē: sine corruptione parientez. L. cc. iiij.

Utraq natīnitas mira est qr diuina est. Siue ergo illā siue istā: mēs humana ꝓsideret retissime dicit. Bñationē eius qs enarrabit? Et qd faciem⁹ fres? Nīl digne elog nō valemus tacē dēbemus. Absit a nobis: absit vt taceat lingua seruī qñ natalis est ꝺbi. L. vc.

Oicamus ergo qō possum⁹: qō nouim⁹: qō legim⁹. Btūs dauid de xpō loquēs: dicit in psalmis. In sole posuit tabernaculū suū: ꝛ ipse tanq sponsus procedēs de thalamo suo: exultauit vt gigas. Pcessit enim hodie de sacro thalamo: hoc est de vginco uiscerū abdito incorruptoq secreto. Pro cessit ide vginis filius vginis spōsus filius videlicet marie: spōsus ecclie. Uniūsi enim ecclesie loquebat aplus qñ dicebat. Aptaui vos vni viro vgi nē castā exhibere xpo. L. vj.

Ad istas nuptias xpi: tales inuitauit pz spōsi pmū pplm in deoz. Sz quid ait euāgeliuz? Qui iuitati erāt: nō fuerūt digni. Inuitata est postea vniūsarū gētiū multitudo: ipsa impleuit ecclīaz: ipsa accepit de mēsa dīuica nō viles epulas: aut ignobiles potus: sz carnē ipsius pastoris ꝛ sāguinē. L.

Occisus ē ad nuptias su⁹ vīs. as ipe innocēs agnus occisus ē

ad nuptias suas: et quoscunq; inuitauit: de carne sua pauit. Occisus ergo epulas ꝑparauit: resurgēs nuptias celebrauit. Occisus dispositam pertulit passionē: resurgēs desponsatam duxit vxorem. Lec. viij. In vtero vō virginis humanā carnē velut arrā accepit i cruce ꝑciosissimā dotē: suū sāguinē fudit. In resurrectiōe atq; ascēsione sua eterni matrimonij federa roborauit. Ascēdit enim in altū: captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hoibus. Que dona? Spūm sanctū per quē diffusa humanis cordib⁹ charitate: ēsep arabiliter christo tanq; viro suo adhesit ecclesia. In tertio nocturno ad canū. aiī. Beatus vēter qui te portauit xpe: et beata vbera q̄ te lactauerūt dñe et saluatore mūdi alla. Canū. Populus qui sedebat. ℣. Motū fec̄. Lectio sācti euāgelij ſm matthēū

In illo tpe. Defuncto herode: ecce angelus dñi apparuit in somnis ioseph, Et rel. Homelia sancti ioannis chrisostomi ex tractatu super Matheo matthēum. Lec. ix. Iq̄ dixit āgelus ad ioseph mortui sunt qui querebāt animā pueri: manifeste declarat filiū dei ꝓfectū deū: ꝓfectū hominē suscepisse: idest nō solum corpus: sed et aiam. Vñ idem dicimus: q̄t ausi sunt quidam stulta predicatione asserē vnigenitum dei filium: corpus solummodo suscepisse. Lec. Sed reuincūtur tā angeli testimonio: q̄z etiā ipsius dñi professione: qui aliquantis locis aie sue fecit mētionē dicendo potestatē habeo ponēdi aiam meā: et potestatē habeo iterū sumēdi eā: et tristis est anima mea vsq; ad mortē: et iterū venit filius hois saluare q̄ perierat: et dare aiam suā redēptionē ꝓ multis: vt euidēter dominus et saluator noster ꝓfectam in se hominis naturam demonstraret. Lec. vndecia Nam q̄ tā dudū ꝓpter peccatū hō totus ſniam mortis incurrerat et in corpore et in aiam: necessario dñs vtrunq; suscepit vt vtrūq; saluaret. Fides ergo et veritas gestoꝝ ſm litterā in apto est. Vñ aūt post mortē herodis monitus est ioseph ab angelo: vt cū puero et matre eius rediret ad terram israel: sed in ipsis gestis etiam spiritualis est intellectus. Lec. vij. Herodes habebat typum iudaice infidelitatis: sicut egypti

mũdi huius: post cuius visitationẽ redit rursus ad visitandos filios isrl: herode mortuo: idest parte aliqua ire redulitaꝫ extincta. Deinde sequit. Sed cũ egressus esset ioseph de egypto t reliqua: vsqꝫ qm̃ nazarenus vocabit. Nazareus autem dñs t saluator: nr: tam ex loci appellatione: hoc est ciuitatis nazareth: qꝫ ex sacraméto legis est nũcupat⁹. Scds mat.

In illo tpe, Defuncto herode: ecce angelus dñi apparuit in somnis ioseph i egypto dicẽs: Surge t accipe puerũ t matrẽ eius: t vade i terrã israel. Defuncti sunt enim qui querebãt animam pueri. Qui cõsurgẽs accepit puerũ t matrẽ eius: t venit in terra isrl. Audiẽs aũt q archela⁹ regnaret in iudea pro herode pie suo: timuit illo ire. Et admonit⁹ in sõnis secessit in ptes galilee: t veniẽs habitauit in ciuitate que vocat nazareth: vt adimpleret qđ dictũ est per pphetas: qm̃ nazareus vocabit. Oratio. Oꝑs sempiterne deus dirige, vt supra. Ad laudes t per horas omnia dicunt sicut supra notatũ est quando hec vigilia venerit i feria. In vigilia epiphanie ad vesperas aũt. Ante luciferũ. Taz rex. te laudib⁹. ℣. Dixit dñs. cũ rex.

Surge illuminare Caꝺ. Hierlm: qr venit lumẽ tum: t gllia dñi sup te ozta est. Ps. pl. In colũbe specie. ℣. Celi apti sũt. Hym. Hostis herodes. In fine omniũ hymnoꝝ vsqꝫ ad octauam epiphanie dicitur Sctia tibi dñe qui apparuisti hodie. ℣. Reges tharsis t insule munera offerẽt. Ps. Reges arabũ t saba dona adducẽt. Ad. M. añ. Magi vidẽtes stellã dixerũt ad inuicẽ: hoc signũ magni regis est: eamus t inquiramus eũ t offeramus ei munera: aurũ thus t myrrham. Oratio

Deus illuminator oĩum gentiũ: da populis tuis perpetua pace gaudere: t illud lumẽ splẽdidũ infũde cordibus nr̃is: qõ triũ magorum mẽtibus inspirasti: dñm nr̃m iesum xp̃m filiũ tuũ qui tecuꝫ. In epiphania domini ad matutinũ inuitaꝫ. Christus apparuit nobis: Venite adoremus ℟. Venite. Hymnus. Christe redẽptor. In ꝓmo nocturno añ. Afferte dño filij dei adorate dñm in aula scã eius. ℟. Ipsuꝫ. Añ. Fluminis impetus letificat alla ciuitatẽ dei

alla. ℟. Deus noster re. Añ. Psallite deo nr̃o psallite: psallite regi nr̃o: psallite sapiẽter. ℣. Dẽs gẽtes. Añ. Vidim⁹ stellã eius in oriẽte: & venim⁹ cũ muneribus adorare dñm. ℣. Magnus dñs. Añ. Omis terra adoret te: & psallat tibi: psalmũ dicat nomini tuo dñe. ℣. Jubilate. ℣. Añ. Reges tharsis & insule munera offerẽt regi dño. ℣. Deus iudicium. ℟. Omis terra adoret te & psallat tibi. ℟. Psalmũ dicat nomini tuo dñe. Segun in esaia propheta. Lec. ꝓma.

OMnes sitientes: venite ad aquas: & qui non habetis argẽtuꝫ ꝓperate: emite & comedite: venite: emite absq; argẽto & absq; vlla cõmutatione vinũ & lac. Quare appenditis argentum non in panibus: & laborẽ vestrũ non in saturitate. Audite audientes me: & comedite bonum: et delectabit in crassitudine anima vestra. ℟. Hodie in iordane baptizato dño apti sunt celi: & sicut colũba super eum spiritus mãsit: & vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus in quo mihi cõplacui. ℟. Descẽdit spũs sanctus corporali specie sicut columba in ipsũ: & vox de celo fcã ẽ. ℟. Inclinate aurẽ vestrã: & venite ad me: audite & viuet aia vestra: & feriam vobiscũ pactũ sempiternũ: sericordias dauid fideles. ℣. ce testẽ pplis dedi eũ: ducẽ ꝓceptorẽ gẽtibus. Ecce gẽ quã nesciebas vocabis: & gentes que nõ cognouerũt te: te currẽt ꝓpter dñz dẽũ tu sanctũ isrl̃ qui glorificauit. Querite dñz dũ inueniri ꝓ inuocate eũ dũ ꝓpe est. ℟. Colũbe specie spũs sanctus sus est paterna vox audita Hic est filius meus dilectus quo mihi bñ cõplacui ipsũ dite. ℟. Celi apti sunt sup & vox pẽs itonuit. Hic. ℣. Derelinquat impius am suã: & vir iniqu cogitationes suas & reũtat dñm: & miẽbit eius: & ad nr̃m: qm̃ multus est ad ign scẽdũ. Surge illuminare ꝑ rusalẽ: q; venit lumẽ tuum glia dñi sup te orta est: q; tenebre opient terrã: & calig pples: sup te aũt oriet dñs gl̃ia eius in te videbit: & ambulabũt gẽtes in lumie tuo: & ges in splẽdore ortus tui. ℟. Dẽs de saba veniẽt. Aurum thus deferẽtes & laudem d

annũciãtes. ℣. Reges thar/sis ⁊ insule munera offerẽt: re/ges arabum ⁊ saba dona ad/ducent. Aurum. Lectio. iiij.

LEua in circuitu oculos/ tuos ⁊ vide: oẽs isti con/gregati sunt: venerũt tibi. Filij/ tui de lõge veniẽt: ⁊ filie tue de/ latere surgent. Tũc videbis/ ⁊ afflues: ⁊ mirabit ⁊ dilatabi/tur cor: tuũ: quãdo puersa fue/rit ad te multitudo maris: for/titudo gẽtiũ venerit tibi. Inũ/datio camelor operiet te: dro/medarij madiã ⁊ epha. Oẽs/ de saba venĩet aurũ ⁊ thus de/ferẽtes: ⁊ laudẽ dño annũcian/tes. ℟. Stellã quã viderant magi in oriẽte ãtecedebat eos/ donec venirẽt ad locũ vbi pu/er erat. Videtes añt eã. Gaui/si sunt gaudio magno. ℣. Et intrãtes domũ inuenerũt pue/rũ cũ maria matre eius: ⁊ pci/dẽtes adorauerũt eum. Videtes. Glia. Gauisi. In secũdo nocturno añ. Oẽs gẽtes q̃s/cunq; feciſti veniẽt: ⁊ adora/bũt coram te dñe. ℣. Inclia. d. Añ. Adorate dñm alla: in an/la sancta eius alla. ℣. Cãta/te. j. Añ. Adorate dñm alla: oẽs angeli eius alla. ℣. Dñs/ regñ. ex. Añ. Videtes stellam magi: gauisi sunt gaudio ma/gno: ⁊ intrãtes domũ obtule/rũt dño aurũ thus ⁊ myrrhã. ℣. Cãtate. ij. Añ. Tria sunt munera que obtulerũt magi dño: aurũ thus ⁊ myrrhã fi/lio dei regi magno añ. ℣. Do/minus regna. iraſ. Añ. Ad/moniti magi in somnis ab an/gelo: per aliã viã reuersi sunt in regionẽ suã. ℣. Mificor/diã ⁊ iudiciũ. ℣. Adorate do/minũ. ℟. Jn aula sancta ei⁹.

Sermo sancti leonis pa. L. v

CElebrato ꝓximo die q̃/ temerata ṽginitas hu/mani generis edidit saluatorẽ epiphanie nobis dilectissimi/ veneranda festiuitas dat pleue/rãtiã gaudioꝫ: vt inter cogna/tarũ solẽnitatũ vicia sacramẽ/ta: exultationis vigor ⁊ feruor fidei nõ tepescat. ℟. Dies sci/ficatus illuxit nobis: venite gẽ/tes ⁊ adorate dñm. Quia ho/die appuit lux magna in ẽris. ℣. Venite adorem⁹ eũ q̃ ipe/ est dño deus nr. Quia. L. vj.

HO oĩz eni hoiuꝫ spectat/ salutẽ q̃ ifãtia mediato/ris dei ⁊ hoium: taꝫ vniuſo de/clarabat mũdo: cũ adhuc exi/guo detineret oppidulo. Quã/uis eniꝫ israelitica gẽte ⁊ ipi⁹/ gẽtis vnã familiã delegisset de/ qua naturã vniũse hũanitatẽ

assumeret: noluit tñ iurā materne habitationis angustias ortus sui latere p̃ modia: sed mox ab orbe voluit agnosci: qui dignat⁹ est pro orbis nasci. ℟. Interrogabat magos herodes qō signū vidistis sup natū regē: stellā magnam fulgētē: cuius splēdor illuminat mūdū. Et nos cognouimus: et venimus adorare dominū. ℣. Magi venīūt ab oriēte in grētes facie dñi et dicētes. Et. ℒ. TRibus igit magis in vīa regione oriētis: stella none claritatis apparuit: que illustrior ceteris: pulchrioz q̄ sideribus: facile in se intuētium oculos alioq̄ puerteret: vt cō festim adūteret nō esse ociosū qō tā insolitū videbat. ℟. Illuminare illuminare hierlm venit lux tua. Et glia dñi sup te orta est. ℣. Et ambulabūt gētes in lumine tuo: et reges i splēdore ortus tui. Et. ℒ. viñ. VEdit ergo aspiciētib⁹ intellectū: qui ꝓstitit signū et qō fecit intelligi: fecit ingri: et se inueniēdū obtulit regit⁹. Sequūtur tres viri supni luminis ductū: et puij fulgoris i diciū intēta cōtēplatione comitātes: ad agnitionē veritatis: gre splēdore ducūtur qui humano sensu significatū sibi regis ortū: estimauerūt in ciuitate regia esse querēdum. ℟. Reges tharsis et insule munera offerēt. Reges arabū et saba dona dño deo adducēt. ℣. Oēs de saba veniēt aurum et thus deferētes. Reges arabū Glia. Reg. Ad cant. an. Et niēt ad te qui detrahebāt tibi: et adorabūt vestigia pedū tuorū. Cant. Populus qui sedebat. ℟. Adorate dñm. ℣. Oēs angeli eius. Lectio sancti euangelij secundū matthēū. CUm natus esset iesus in bethleem iude: in diebus herodis regis: ecce magi ab oriēte venērūt hierosolymā dicētes. Vbi est qui natus est rex iudeor⁹? Et rel. Homelia sancti gregorij pape de eadē lect. SIcut ex lectiōe ℒ. euāgelica ffes charissimi audistis: celi regenator et terre turbatus est: q̄ nimirū terrena' altitudo cōfundit celsitudo celestis aperit. Sed querēdū nobis est: quid nam sit q̄ redēptore nato: pastoribus in iudea angelus appuit: atq̄ ad adorādū hūc ab oriēte magos nō angelus sed stella p̄duxit? ℟. Magi venerūt ab oriēte hierosolymā querētes

tes ⁊ dicētes: vbi est qui nat⁹ est: cuius stellaz vidimus. Et venimus adorare dñz. ℣. Vidim⁹ stellā eius in ouēte. Et.

Quia videlicet in deis tanqz rōne vtētib⁹ rōnale aiali: deest angelus prędicare vbuit: gētiles vo quia vi rōne nesciebāt: ad cognoscēdū dñm nō per vocē sz per signa pducunt: qz illis ꝓphie tanqz fidelib⁹ nō infidelib⁹: ⁊ illis signa tanqz infidelib⁹ nō fidelibus data sunt. Vñ etiā ꝑ paulū dicit: ꝓphetie fidelibus nō infidelib⁹: signa aūt infidelib⁹ nō fidelib⁹. ℟. Tria sunt munera ꝓciosa que obtulerūt magi dño in die ista: ⁊ hūt in se diuina mysteria. Jn auro: vt rēdatur regis potētia: in thure sacerdotē magnū confitendo: in myrrha dñicam sepulturā. ℣. Salutis nostre autorē magi venerati sunt in cunabulis: ⁊ de thesauris suis mysticas ei munerum species obtulerūt. Jn auro. Lec. xj.

Et notādū qꝫ redēptorē nostrū cū iā pfecte esset etatis: cisdē gentib⁹ apli ꝓdicāteqz paruulū: ⁊ necdū per humani corpis officiū loquētis tella gentib⁹ denūciat: qa numiā rōnis ordo poscebat: vt ⁊ loquētē iā dñm loquētes nobis ꝓdicatores inotescerēt: ⁊ necdū loquētē elemēta nuta ꝓdicarēt. ℟. Hic est dies ꝓclarus in quo saluator mūdi apparuit: quē ꝓphete ꝓdixerūt: angeli annūciauerūt. Cuius stellā magi vidētes gauisi sunt: ⁊ munera ei obtulerūt. ℣. Dies sāctificat⁹ illuxit nobis: venite gētes ⁊ adorate dominū. Cuius stellam. L. xij.

Sēd in oibus signis que vel nascēte dño vel morīente mōstrata sunt: cōsideranda nobis est: quāta fuerit in q̄rūdam indeoz corde duricia que hūc neqz per ꝓphetie donū neqz per miracula agnouit Oia quippe elemēta auctorez suū venisse testata sunt. Ut enī de his quidā humano vsu loquar: dēū hūc celi esse cognouerūt: qz ꝑtin⁹ stellā miserūt. ℟. Videtes stellā magi gauisi sunt gaudio magno: ⁊ intrātes domū inuenerūt puerū cū maria matre eius ⁊ pcidētes adorauerūt eū. Et aptis thesauris suis. Obtulerūt ei munera aurū thus ⁊ myrrham. ℣. Ab ouēte venerūt magi i bethleē adorare dñm. Et ap. Bsia. Ob. Secūdū matthēū

Cum nat⁹ esset ihesus i beth

,7.

leem iude in dieb⁹ herodis regis: ecce magi ab oriēte venerūt hierosolymā dicētes. Ubi est qui nat⁹ est rex iudeor⁹? Vidimus enim stellā eius in oriēte: & venimus adorare eū. Audiēs aūt herodes rex: turbat⁹ est: et oīs hierosolyma cū illo. Et cōgregās oēs pncipes sacerdotū & scribas ppli: sciscitabat ab eis: ubi xp̄s nascerek. At illi dixerūt ei. In bethleē iude. Sic enim scriptū est per pphtā. Et tu bethleez terra iuda nequaq̄ mīma es in pncipibus iuda: ex te enim exiet dux qui regat populū meum israel. Tunc herodes clam vocatis magis: diligēter didicit ab eis tēpus stelle que apparuit eis: & mittēs illos in bethleem dixit. Ite & interrogate diligēter de puero: & cū inueneritis: renūciate mihi: vt & ego veniēs: adorem eū. Qui cū audissent regem: abierūt: & ecce stella quā viderāt in oriēte: antecedebat eos vsq̄ dum veniēs staret supra ubi erat puer. Videntes aūt stellā: gauisi sūt gaudio magno valde. Et intrātes domū: inuenerūt puerū cū maria matre eius: & p/cidētes adorauerūt eū. Et aptis thesauris suis: obtulerūt ei munera: aurum thus & myrrham. Et respōso accepto in sōnis: ne redirēt ad herodē: aliā viā reuīi sūt i regionē

DEus qui hodier/ na die vnigenitū tuum gētibus stella duce reuelasti: cōcede ppitius: vt qui iam ex fide cognouim⁹ vsq̄ ad templā dā speciē tue celsitudinis perducamur. Per eūdē

Ad laudes añ. Ante lucifer genit⁹ & ante secula dñs salvator noster: hodie mūdo apparuit. ℣. Dñs regē. cā rel.

Ad Venit lumē tuū hierusalem: & gloria dñi sup te orta est: & ambulabūt gentes in lumine tuo alla.

Ad ñ. Aptis thesauris suis: obtulerūt magi dño: aurum thus & myrrham alla.

Ad Maria & flumina benedicite dñm: hymnū dicite fontes domino alla.

Ad ñ. Stella ista sicut flāma coruscat & regē regum dēo demōstrat: magi eam viderūt & christo regi munera obtulerūt.

Cap. Surge illuminare.

Ry. b. Benedictus qui venit. In nomine dñi. ℣. De⁹ dñs & illuxit nobis. In

Gloria, Bñdictus.

Hymn Enixa est puer.

Require hymno

Ad Solis ort⁹. ℣. Ecce sunt munera ꝑciosa: que ob

seunt magi dominо. ℣. Aurum thus ⁊ myrrhã. Ad. Bñ. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia: quoniaz in iordane lauit christ⁹ eius crimina: currunt cum muneribus magi ad regales nuptias: ex aqua facto vino letantur conuiue alleluia. Statio. Deus qui hodierna. vt supra. Ad p̃mam añ. Lux de luce apparuisti christe: cui magi munera obtulerũt alleluia alleluia alleluia. Hec antiphona dicitur ad primã hac die tñi. Ad tertiam añ. Venit lumen tuum. Caſ. Surge illuminare. ℣. Omnes de saba venient aurũ ⁊ thus deferentes. ℟. Et laudem dñio annunciantes. Statio. Deus qui hodierna. Ad sextam añ. Apertis thesaurꝭ tabulabũt gẽtes inlumie tuo: ⁊ reges in splendore ortus tui: leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: omnes isti congregati sunt venerunt tibi. ℣. Ab oriente venerunt magi. ℟. In bethleẽ adorare dominum. Statio. Omnipotens sempiterne deus fidelũ splendor animarum qui hanc solẽnitatem electionis gentiũ primitijs cõsecrasti: imple mũdum gloria tua: ⁊ subditis tibi populis p luminis tui appare claritatẽ. Per. Ad. ix. añ. Stella ista. Mãdatio camellor⁹ Caſ. opiet te: dromedarij madian ⁊ ephatoẽ de saba venient: aurũ ⁊ thus deferentes: ⁊ laudẽ dño annũciãtes. ℣. Vidimus stellã eius in oriẽte. ℟. Et venimus cũ muneribꝰ ado rare dominum. Statio. Da nobis dñe ꝗs: digne celebrare mysteriũ: qñ in nr̃i saluatoris infantia: miraculis comsecãtibꝰ declarat: ⁊ corporalibus icremẽtis manifestat designat humanitas. Per eũ dẽ. Ad vẽ. añ. Tecũ pncipiũ cũ rel. In fine añ. De fructu. Regre i natiuitate dñi. Caſ. Surge illu. ℟. b. Oẽs de saba veniẽt. Aurũ ⁊ thus deferẽtes. ℣. Et laudẽ dño annũciantes. Aurum. Gloria. Oẽs. Hymn. Postis ixro. ℣. Reges thar. Ad. xx. añ. Tribꝰ miraculis ornatũ diẽ sanctus colimꝰ: hodie stella magos duxit ad pseipiũ: hodie vinum ex aq̃ factũ est ad nuptias: hodie a ioane xp̃s baptizari voluit: vt saluaret nos alleluia. Oro. Deꝰ qui hodi, De festiuitate trꝰ. Icõnũ que insta octaz epiphie veneris nihil tũc agit: sz pacto

octaua celebrãtur: nisi occurrerit festũ duplex vel de quo fiat ñ cõmemoratio. Et si occurrerit festũ duplex fit de eo cũ cõmemoratiõe epiphanie. Infra octauã epiphanie inuitat. hym. ℣. ℟. b. in vesperis: sicut i die festi. Alie vo ad nocturn. ℣. caꝑ. t oratio per ferial dicãtur per totã octauã vt hic infra notãtur cũ sex ꝑs. cõpetẽtibus ferie sub qualibet añ. Regia vo sicut in die incipiẽdo a secundo. Et nota q in festis per quos octauas ℟. dicũtur tribus diebus incipimus a ꝓmo. videlicet in die festi: dominica infra octauã t in ipsa die octaue. Ceteris aũt diebꝫ ꝓma die qua fit de octaua incipit a secũdo ℟. vt supra plene repies in rubrica post vltimũ ℟. prime dñice aduẽtus. Infra octauã epiphanie p ferias in ꝓmo nocturn añ. Vidimus stellã eius in oriẽte t venimus cũ muneribus adorare dñm. ℣. Dis terra adoret te: t psallat tibi. ℟. Psalmũ dicat nomini tuo dñe. Lectiones tres de infra notatis cũ tribus ℟. legãtur per singulas ferias octaue. In secũdo noc. añ. Tria sunt munera que obtulerunt magi domino auruz thus t myrrham: filio dei regi magno allelui. Capimlum.

HIerl tui de lõge veniẽt filie tue de latere surgent tũc videbis t afflues: t mirabit t dilatabit cor tuũ: qñ conuersa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gẽtiũ veniet tibi. ℣. Adorate dominũ. ℟. In aula sancta eius. Stans.

PResta qs omps deus vt qui saluatoris mundi stella duce manifestata nationibus nr̃is reuelet semper t crescat. Per eũdẽ. Pacte añ. ℣. caꝑ. t oratio dicunt per ferias ad nocturnos per totã octauã. Ad laudes añ. Ecce lucifer cũ rel. ps. Dñs regna. cũ rel. Caꝑ. Surge illu. ℟. b. Reges tharsis t insule. Munera offerẽt. ℣. Reges arabũ t saba dona adducẽt. Munera, Hlia, Reges, Cetera sicut in die. Per totas vero horas dicit oia dicũtur sicut in die epiphanie: preter antiphonas ad psalmos. Antiphonas ad vesperas: q dicũtur añe laudes. Ante lucifer. t psalmi ad vesperas dicũtur sicut in ymno vespis festi. Notandũ q si festũ epiphanie venerit in dominica officiũ dñice fit in primo [illegible] quenti sabbato hoc modo

ria kria in vesperis cap̃. Fra
tresobscero vos, & ofa alia fi
cut infra in dñica cũ cõmemo
ratõe epiphanie. Ad nocturn
nos ãte psal. & cetera sicut su
pra signat pro feriis infra octa
uã: ꝓpter ea que hic infra signã
tur. Tres lectiones de homelia
dñice. In secũdo nocturno ca
pitulũ & oratio sicut in ipa dñi
ca ad sextã. Ad laudes & per
horas diei sicut infra notat in
tade dñica. Officiũ huius do
minice require infra post le
ctiones legẽdas per orias in
fra octauã. Lectiones per fe
rias infra octauas epiphanie.
Sermo sancti leonis pape. L. j

GAudete in dño dilectissi
mi iterũ dico gaudete: q̃
niã breui interuallo tpis: post
solẽnitatẽ natiuitatis xpi: festi
uitas declarationis eius illu
xit: quẽ in illo die vgo pepe
rit in hoc mũdus agnouit: vi
bũ enim caro factũ: sic suscepti
onis nre tpanit exordia: vt ie
sus nat⁹ & credẽtibus manife
stus & psequẽtib⁹ cẽt occult⁹.
Iam tũc ergo celi enar L. ij.
rauerũt gliam dei: & in omnẽ
terrã sonus vitatis exiuit: qñ
& pastorib⁹ exercit⁹ angelorũ
saluatoris editi ãnũciator: ap
paruit & magos ad cũ adorã
dũ huia stella ꝓduxit: vt a sa
lis ortu vsq; ad occasum veri
regis generatio conoscaret cũ
rerũ fidẽ & regna orientis per
magos discerent: & romanus
imperiũ non lateret. Lec. iij.
Nam & seuitia herodis volẽs
ꝓmordia suspecti sibi regis ex
tinguere: huic dispẽsationi ne
sciẽs seruiebat: vt dũ atroci in
tẽtus facinori: ignotũ sibi pue
rũ indiscreta infantiũ cede p
sequit: annũciatũ celitus dña
toris ortũ isignior vbiq; fame
loqueret quã ꝓmptiorem ad
narrãdũ diligentiorẽq; facie
bat: & supne significatiõis no
uitas: & cruẽtissimi persecuto
ris impietas. Sermo sancti
ambrosii episcopi. Lectio. j.

DIes ista & festiuitas quã
hodie fratres celebratis
ideo epiphania idest supera
mani festatio siue appitio ap
pellat: qr in ea xps stella duce
gẽtibus est manifestatus: & a
ioãne hodie dicit baptizat⁹: &
aquã i vinũ ꝓuertisse narrat.
Atina si cut per stellaz L. ij.
nouã hodie xpus redẽptor vr
ostẽdus est gẽtibus: ita per ce
leste dideriũ vestris ipse sem
per se faciat manifestũ cordi
bus: & qui a fuo suo hodie ba
ptizari voluit donet nobis: vt

qđ in baptismo promisistis: per humilitatis vtutē seruare posse stis: ⁊ qui aquas hodie cōuertit in vinū: qđ ī vob ifipidū est: i spūalē cōmutet itellectū. Surgite fres aias vras Lectio. iij ⁊ videte corda ⁊ cogitationes vras: vt pro bonis actib⁹ vris deo gras agatis: ⁊ mala vra lōge a vobis pficiatis. Inuitamini ist⁹ magos vt eo studio ⁊ ardore semp ad ecclias veniatis: quo illi desiderio de lōginquis regionib⁹ xpm adorauerūt. Illi pciosa munera obtulerūt: ⁊ vos offerte illi aias vestras. Sermo sācti augustini epi. L. j.

Intelligere possumus fres charissimi: qđ tā gratiā xpo dño debeamus qui vota votis accumulat: gaudia gaudijs multiplicat. Ecce enim adhuc exultant⁹ xpo dño nato: ⁊ iā letamur eo pro salute humani generis baptizato. Mōdū ortus eius est plena festiuitas: ⁊ iā baptismatis eius est celebrāda solennitas. Vix natus est lvibus ⁊ iaz renascit sacramentis. Lectio. ij Hodie enim lz post multa annoz curricula: cōsecrat⁹ est in iordane. Ita ergo dispōsuit dominus: vt vota votis subiūgeret: hoc est in vno eodēq; tpe ederet per vginē: ⁊ per mysteriū gigneret ⁊ esset cōtinua festiuitas natiuitatis: vt quēad modū tūc eū miramur incorrupta matre progenitū: ita ⁊ nūc suscipiamus illū pura vnda summersum: ⁊ glorieмur in vtroq; facto: qz filiū genuit mater ⁊ casta est: ⁊ qz xp̄s vnda lauit: ⁊ sancta est. Lectio. iij Nam sicut post partū glorieta est marie castificatio: ita p⁹ baptismū aque est cōprobata scificatio: nisi q⁹ pene maiore munere q̄s marie vnda ditata est. Illa enim tñ sibi meruit castitatē: ista nobis cōtulit scificationem. Illa meruit ne peccaret: ista vt peccata purgaret. Illa ppria delicta a se repudiat: ista in se per dei gratiā aliena pdonat. Illi est collata vginitas: isti donata fecunditas. Sermo sancti fulgentij episcopi. Lec. quinta.

Nostis charissimi fres: qz dies iste qui a nobis in honorē dñi per ānos singulos celebrat: ore cūctoz fideliuz epiphania venerabilit nūcupat: ⁊ qz grecū pbat eē vocabulū: multis est latinis incognitum. Inde est: q⁹ nomen istud oēs qđē latini dicūt: lz nō oēs intelligunt nosse qđ dicūt. Lec. q

Proinde bonū est vt cūcti q̄ diē hodiernū epiphaniā nun cupāt & cur hoc dicat ignorāt sacramētū diei huius nōs in terpretatione cognoscant: debet enim diei huius solēnitas a fidelib⁹ celebrari: & ideo solēnitatis causa nō debet ignorari. Hūc ergo diē sicut diximus: epiphaniā vocat xp̄iana religio. Epiphania vō interp̄etatur manifestatio. Lectio. iij. Traditū aūt tenemus a p̄sibus q̄ vnigenit⁹ deus post q̄ē est fm carnē t̄paliter nat⁹: in isto die est magis veniētibus manifestat⁹: a quib⁹ oblatis muneribꝰ suppliciter est adorat⁹. Nā q̄ ipse est deus qui sibi in veteri testaméto p̄mitias offerri mādauit: idē d⁹ nat⁹ gētiū p̄mitias suo cultu dedicauit. Sermo sancti ioānis chrisostomi. Lec. j. Nos euāgelica⁹ doctrinārū aptos habet riuulos: & siquis sitiēs biberit ex illo fōte viuificabit. Viuificabit aūt ꝛ legē mādato⁹ sup leticiā vini: suscipiēs insatiabilē dulcedinē spūaliū elogio⁹. Nō aūt lenificat vētre sed cor & cogitationes piorum ad dei dilectionem dirigit. Lectio secunda. Igit audistis nūc in euāgelio baptistā ioānē clamātem ad ꝛcurrētē vndiq⁹ baptizari in deo⁹ multitudinē: ego quidē baptizo vos aqua in penitētia q̄ vō post me venit fortio⁹ me est. Cui venit post me p̄pter partū natiuitatis: añ me est p̄pter eētiā: q̄ sine tpe est. Cui post me venit fortio⁹ est me est: cuius nō sum dignus calciamēta portare. Et qualia calciamenta grauia gerebat dñs: q̄ dicebat: cuius nō sum dignus calciamēta portare. In hoc loco calciamēta dispēsatiōis dicit mysteria. Calciamētū enim dñi incarnatio nūcupata est. Et huius testis est dñs: per p̄pheta clamans in idumeā extēdā calciamentū meū. Sabbato infra octauā epiphanie ad vesp̄as cap. Fratres obsecro vos per misericordiā dei: vt exhibeatis corpora vestra hostiā viuentē sanctā deo placentē: rationabilē obsequiū vestrū. ℣. Dēs de saba. ℟. Omnes. ℣. Hostis herodes. ℟. Reges tharsis. Ad. Mag. Rēnā sit puer iesus in hierusalem & nō cognouerūt parētes eius: existimantes illum esse in comitatu: & requirebant eū inter cognatos & notos. Beatus

Osta q̃s dñe supplicatis
populi: celesti pietate p̃
sequere: vt q̃ que agẽda sũt vi
deãt: q̃ adimpleda que vide
rint cõualescant. Per. Po
stea fit commemoratio de epi
phania. Añ. Trib⁹ miracul.
℣. Vidimus stel. Ozo. De⁹
qui hodierna die. Dñica infra
octauã epiphanie totũ officiũ
dicit de epiphania: preter ea
que specialiter hic infra notã
tur. In p̃mo noctur. añ. Ab
oriẽte venerũt magi in bethle
em adorare dñm: q̃ aptis the
sauris suis pciosa munera ob
tulerũt: aurz sicut regi magno
thus sicut deo vero: myrrhaz
sepulture eius alla. psalmi de
dñica. ℟. Omnis terra. Ser
mo sancti leonis pape. Lec. j.
Iustũ q̃ rõnabile dilectissi
mi: vere pietatis obsequz
est: in die⁹ quid⁹ diuine mi
sericordie opa ꝓtestãtur: toto
corde gaudere: q̃ honorifice ea
que ad saluté nostrã gesta sũt
celebrare' vocãte nos ad hanc
deuotionẽ ipsa recurrẽtiuz tẽ
porz lege: que nobis post illuz
diẽ in quo coeternus p̃i filius
dei: natus ex vgine: dicit iter
uallo epiphanie intulit festũ:
ex apparitione dñi cõsecratũ
in quo magnũ fidei nr̃e p̃fidiũ
puidẽtia diuina cõstituit: vt
dũ soleni veneratione recolit
adorata in exordijs suis salua
toris infãtia: per ipsa origina
lia vcumẽta ꝓbaret: verum
ipo hois orta natura. Ryal si
cut in epiphania. Lectio. ij.
Hoc est enim qđ iustificat im
pios: hoc est qđ ex peccatoꝛ⁹
facit sanctos: si in vno codẽq;
dño nro iesu xpo q̃ vera deitas
q̃ vera credat humanitas: deꝛ
tas qua ante oia secula in for
ma dei equalis est p̃i: humaꝛ
nitas qua in nouissimis dieꝛ⁹
in forma serui vnitus est hoi.
Ad roborãdam ergo fi.
hãc fidẽ: que cõtra oẽs ꝓmꝛ
niebat errores: ex magna fa
ctũ est diuini pietate cõsiliũ: vt
gẽs in lõginqua oriẽtalis pla
ge regione cõsistẽs que spectã
doꝛ fiderum arte pollebat si
gnũ nati pueri qui sup oẽs iste
ẽt regnaturus accipet. In se
cũdo noctur. añ. Afferte dño
filij dei: adorate dñz i aula scã
eius. ℣. Adorate dñz. Lec.
Noua etenim claritas apud
magos stelle illustrioris ap
paruit: q̃ intuẽtiũ aĩs ita ad
miratione sui splẽdoꝛis simple
uit: vt nequaq̃z sibi crederent
negligẽdũ: qđ tãto nũciabat
indicio. Ꝑcerat aũt sicut reꝛ

ueuit: huic miraculo gra dei
t cum xpi natiuitate nec ipsa
adhuc bethleez tota didicisset
ia illa creditura gentibus insi
nuabat: t qđ nondu poterat hu
mano eloquio discere: celo sa
cicbat euangelizate cognosci.
Quidnis aut diuine di L.v.
gnationis eet hoc munus: vt
cognoscibilis gentib⁹ fieret na
tiuitas saluatoris: ad intelligē
dū tū miraculum signi: potue
rūt magi etiā de antiqs bala
am pnunciationib⁹ cōmoneri:
sciētes olim esse pdictū: t cele
bri memoria diffamatū. Orie
tur stella ex iacob: t exurget
hō ex isrl: t dñabit gentiū. L.
iii res itaqs viri fulgore in vi.
soliti sideris diuinit⁹ incitati:
huiusmicātis luminis cursus
sequūtur: existimātes se signi
ficatū puerū hierosolymis in
ciuitate regia repturos. Sed
cū eos hec opinio fefellisset per
iudeos scribas atqs doctores:
qđ sacra de ortu xpi pnunciaue
rat scriptura didicerūt: vt ge/
mino testimonio cōfirmati ar
dētiori fide exeteret: quem t
stelle claritas: t pphetie ma/
nifestabat auctoritas. L.vii.
Volato aut diuino oraculo
per resposa pontificus: t decla
rata spūs voce que dicit; t tu
bethleē terra iuda nō es mi
nima iter pncipes iuda: ex te
enim exiet dux: qui regat po
pulum meū isrl: cui facile t cū
cōsequēs fuit: vt hebreos pro
ceres crederēt qđ docebant.
Sed apparet illos carnaliter
cū herode sapuisse: t regnum
xpi cōmune cū huius mundi
potestatib⁹ estimasse: vt t isti
tpalē sparēt ducē: t terrenus
metueret ille consortē. L.viij
Supfluo herodes timore tur
baris: t fruſtra in suspectū ti
bi puerū seuire moliris. Non
capit xpm regia tua: nec mū
di dnī potestatis tue sceptri ē
cōtētus angustijs. Quē in iu
dea regnare nō vis: vbiqs re
gnat. Et felici⁹ ipe regnaret
si eius impio subdereris. Cur
sincero officio nō facis: qđ sb
dola falsitate pmittis? Per/
ge cū magis: t verū regē sup/
pliciter adorando venerare.
Ad cant. añ. Veniēt ad te q
detrahebāt tibi: t adorabunt
vestigia pedum tuor. Cant.
Populus qui. ℣. Adorate
deum. Lectio sancti euange/

IN illo tpe. lij fm lucam.
Cū factus eēt iesus anno/
rū duodecim: ascēdētibus il
lis hierosolymā fm cōsuetudi
nē diei festi, Et rel. Homelia

QUia nõnulli qui sancte scripture vident credẽ: quasi in gloriã oipotẽtis dei diuinitatẽ saluatoris negant: in ſtũ mihi videt: vt ipſaruz ſcripturarũ voceant auctoritate: in humanũ corpus quiddam veniſſe diuinũ ⁊ nõ ſolũ in humanũ corpus: ſed ⁊ in humanã quoqz aiam. Nã ſi diligẽter ſenſum intẽdimus ſſaruz plus aliqd aĩa illa habuit q̃z cetere hominũ anime. Lec. ij.

OMis qppe aia hois anteq̃z ad vtutes veniat vitijs ſordidat. Ponit aũt aiam ieſu nunq̃z peccati ſorde maculata ẽ. Si quidẽ anteq̃z ad duodecimũ etatis pueniret annũ: de ei⁹ ſpiritu ſcribit in luce euangelio. Puer aũt creſcebat ⁊ confortabat ⁊ replebat ſpiritu. Hoc hominũ natura nõ recipit: vt ante duodecim annos ſapientia cõpleat. Aliud eſt partem habere ſapiẽtie: aliud ſapientia eſſe completum. Lec. iij.

NOn ambigamus ergo diuinũ aliqd in ieſu carne appuiſſe. Et nõ ſolũ ſup hominẽ: ſed ſup oẽm quoqz rationabilem creaturã creſcebat. Humiliauerat enim ſe: formã ſerui accipiẽs: ⁊ eadez vtute qua ſe humiliauerat creſcit. Apparuerat infirmus quia infirmũ corpus aſſumpſerat: ⁊ ob id iterum confortatur. Lecto. iij.

QUacuauerat ſe filius dei: et ꝓpterea rurſum cõpleꝫ ſapiẽtia: ⁊ gratia dei erat ſup eum. Nõ quãdo venit ad adoleſcẽtiã: nõ qñ manifeſte vocebat: ſed adhuc cum eẽt parvulus habebat gratiam dei. Et quo modo in illo oĩa mirabilia fuerũt: ita pueritia mirabilis fuit: vt dei ſapientia cõpleretur.

IN illo tpe. Secũdũ luc.

CUm factus eſſet ieſus annorũ duodecim: aſcẽdẽtib⁹ illis hieroſolymã ſm cõſuetudinẽ diei feſti: cõſumatiſqz diebus cũ redirẽt: remãſit puer ieſus in hieruſalẽ: ⁊ nõ cognouerũt parẽtes eius. Exiſtimãtes aũtẽ illũ eẽ in comitatu: venerũt iter diei: ⁊ regrebãt eũ iter cognatos ⁊ notos: ⁊ nõ inuenientes regreſſi ſunt in hierlm requirẽtes eũ. Et factũ eſt poſt triduũ inuenerũt illũ in templo ſedẽtẽ in medio doctoz: audiẽtẽ illos ⁊ interrogãtẽ. Stupebãt aũt oẽs qui eũ audiebãt: ſup ꝓudẽtia ⁊ rñſis eius. Et videtes admirati ſũt. Et dixit mr eius ad illũ. Fili: qd feciſti nobis ſic? Ecce pr tuus ⁊ ego

volétes querebam⁹ te. Et ait ad illos. Quid est q̄ me querebatis? Nesciebatis q̄ i his que p̄tis mei sunt: oportet me eē. Et ipsi nō intellexerūt v̄bū q̄ locut⁹ est ad illos. Et descēdit cū eis: & venit nazareth: et erat subdit⁹ illis. Et mr eius cōseruabat oīa v̄ba hec in corde suo. Et iesus p̄ficiebat sapiētia & etate & gr̄a apud d̄m & hoīes. Sto. Vota q̄s dñe, vt supra. Ad laudes & per horas añ. Añ luciferū, cū rel. Cap. Fres obsecro, ℣. Vi. Reges tharsis. Ad. B. añ. Fili: qd feciſti nobis sic: ego & p̄ tuus dolētes querebam⁹ te: qd est q̄ me querebatis? nesciebatis q̄m in his que p̄tis mei sūt oportet me esse. Stano. Vota q̄s. Deinde fit commemoratio de epiphania añ. Hodie celesti sponso. ℣. Vidimus stellam. Sto. Deus qui hodi. Ad tertiā cap. Fres: obsc. vos. Sto vota q̄s dñe. Ad sextā cap. ℣. Ico enim per gratiaz que data est mihi oīb⁹ qui sunt inter vos: nō plus sapere q̄z oportet sapere: sed sapere ad sobrietatē. ℣. Siculi & ozatines ad sextā & nonaz sicut in die epiphāie. Ad nonā Icut enī i vno cor. cap. p. multa mēbra hēm⁹: oīa autē mēbra nō eūdē actū hñt ita multi vnū corpus sum⁹ in x̄po: singuli aūt alter alterius mēbra in christo iesu domino nostro. In secundis vesperis añ. Ante luciferum. cuz rel. Caplm. Fratres obsecro vos. Ad. M. añ. Maria autē cō seruabat omnia v̄ba hec conferens in corde suo. Stano. Vota quesumus dñe. Deinde de epiphania cōmemoratio vt supra in p̄mis vesp̄is. In octaua epiphanie i p̄mis vesp̄is añ. Añ luciferū. cum rel p̄. Dixit dn̄s. cū rel. Cap. OMnes sitientes venite ad aquas: & qui non habetis argentum: p̄opate emite & comedite: vēite emite absq̄ argento & absq̄ vlla cōmutatione vinuz & lac. ℣. Omnes de saba. Hymnus. Hostis herodes. ℣. Reges tharsis. Ad. M. añ. Descendit spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum & vox de celo facta est: hic est filius meus dilect⁹ alla. Sto. DEus cuius vnigenitus in substātia nr̄e carnis apparuit: p̄sta q̄s: vt per eū q̄d similē nobis foris agnouimus: intꝰ reformari mēamur,

Qui tecū. Ad matutī. Innisī. Christ⁹ apparuit, Hy. Xpe redēptor. In hmo nocturno aī. Afferte dño filij dei: adorate dñm in aula sancta eius. ℣. Ipsum. Aī. Fluminis i/petus letificat alla: ciuitatē dei alla. ℣. Deus nr. Aī. Psallite deo nro: psallite regi nro: psallite sapiēter. ℣. Dés gē. Aī. Aqua cōburit peccatū: hodie apparēs liberator: r rorat oēm mūdū diuinitaʒ opr. ℣. Magnus dñs. Aī. Pater de celis filiū testificat: r spiritus sācti pītia aduenit vnū edcēs qui baptiʒat xps. ℣. Jubilate. i. Aī. Baptiʒatur xps: r sācticat oīs mūdus: r tribuit nobis remissionē pec/catoz: aqua r spiritu oēs purificamur. ℣. Deus iudiciū. ℣. Omnis terra. Sermo sācti ambrosij episcopi. Lec. j.

Dies epiphanioz greco nomine sic vocatur. Dō eniz nos apparitionē aut ostēsionē dicimus: hoc greci epiphaniā vocāt: hoc aūt ideo qz dñs nr ihesus r saluator apparuit in terris. Licet enim oliz natus eēt ex maria: r triginta iā annoz expleſſet etatē tamē ignorabat a mūdo. Eo tēpoze cognit⁹ est: quo ad ioannē baptistā vt in iordane baptiʒatur aduenit: r vox de celo pīs intonātis audita est: hic est filius meus: in quo mihi cōplacui. ℣. Hodie in iordane. Al. rel. de epiphania. Lectio. ij.

Quez pater de celis voluit mōstrare: hūc spūs sanct⁹ versus in colūbā r sup caput illius sedēs: tactu qđ ipso voluit demōstrare: ne quis alius: dei filius putaret ex populo. Quid hac humilitate sublimius? quid hac vilitate nobilius? Baptiʒat a seruoz fili⁹ appellat a deo. Inter publicanos r meretrices r peccatores ad lauacrū venit: lā ctio: est baptiʒatoze suo. Lā

Lauat a ioāne in carne: sed ipse: ioannē in spiritu lauat. Aque que cēa mundare cōsueuerant dño nro lauāre: mūdate sunt. Jordanis fluuius qui eo tpe qñ populū israel dux iesus in terrā repromissionis idurit: exiccat⁹ est nūc totis si potuiſſet vndis in vnū locū voluerat cōgregare: vt dñi coꝛpus attingēt. Lā

Videte ffes quomodo illō in euāgelio lectū est: in vicesimooctauo psalmo fuerit ante pdictū: vox dñi super aquas, Locutus est enim ri

filius ad ioannē, Sine modo: sic enīz oportet nos īplere oēz iustitiā. Sequit. Deus maiestatis itonuit qñ pater filio testimoniū reddidit dicēs: hic est filius meus dilect⁹ in quo mihi cōplacui. Vox dñi confringētis cedros. In secūdo nocturno añ. Oēs gentes qſcūqz feciſti: veniēt ⁊ adorabūt coram te dñe. ℣. Inclina dñe. Añ. Adorate dñm alla: i aula sancta eius alla. ℣. Lætate. j. Añ. Peccati aculeꝰ cōteritur hodie baptizato dño ⁊ nobis donata est regeneratio. ℣. Dñs regna. ex. Añ. Vox de celo sonuit: ⁊ vox pīis audita est: hic est filius meus in q̄ mihi cōplacui: ipsum audite. ℣. Lætare. ij. Añ. Celi aperti sunt sup eū: ⁊ vox facta est de celo dicēs: hic est filius meus dilect⁹ in quo mihi cōplacui. ℣. Dñs regna. iraſ. Añ. Elect⁹ ad te qui detrahebāt tibi ⁊ adorabūt vestigia pedū tuorū. ℣. Miserico:diā ⁊ iudi. ℣. Adorate dñm. ℣. Ju aula sancta eius. Sermo sancti Maximi episcopi. L. v. Omplura nob ffes atqz diuīa festiuitas pīis dilectariū mysterioꝝ sacramēta multiplicat. Hā sicut posteritati lue fidelis mādauit antiqtas: hodie saluator humani generis celestib⁹ ostēsus indicijs: a chaldeis est adorat⁹: hodie xp̄s beati ioannis ministerio: fluēta iordanis benedictiōe ꝓpriī baptismatis ꝓsecrauit: hodie etiā inuitat⁹ ad nuptias diuinitatis sue potētiā manifestās: aquas vrit in vinum. Aquas inqz vertit in vinum ideſt quas scificauit in baptismo nobilitauit in nuptijs. L. Hec quidē hec frēs. vi. vnius diei mysteria recēsemus: sed que per vnū dominū dignatio trinitatis iplenit. Necqz enim aliqñ in opatione vtutū abesse sibi vnitas pōt: aut seperari vnqz abinnicē poterit qō deitate est indiuisum. Deniqz cū baptizaretur saluator: nō se deesse vnigenito pater in voce ꝓdidit spiritꝰ sanctus in colūba. Non ergo miremur ffes quib⁹ in fide ē trinitas: si tria vnū nobis diē mysteria consecratur. L. vij. Hodie itaqz vt diximus: magus per stellā reppit qō iudeus credere noluit per prophetas. Hodie gentilitas edocta de celo redēptōē mundi ingrit vt regē: munerat vt fortem: adorat vt deum. Et qz

recte charissimi in testimoni/
um noue natiuitatis noua ter
ris stella resplenduit: cui⁹ vtiq;
iudeorum gens perfida: nec ra
dium occultare posset: nec ab
scondere veritatem. Lec. vij

Nec enim vlla iam per
eos poterat locū habere
maligne interpretationis ob/
scuritas: vbi celū ipsum vniū
sor oculis sidereo lumine cre/
dēdo fulgebat. Et q̄ hoc mi
rabile q̄ exiguus stelle radi⁹
stupētia alienigenarū corda
pmouit: cū illū iudaicū pplm
cui mirabiliter mare diuisuz:
cui ꝓbitū māna de nubib⁹ nec
ignea potuerit t ipsa de celo
micās colūna cōuertere. Ad
cant. aū. Xpo dat⁹ est ꝓncipa
tus t honor: regni: ois pplis tri
bus t lingue seruient ei alla.
Cant. Populus qui sedebat
℞. Adorate dñm. Lectio sā/

Cti euangelij scm ioannē.

In illo tpe. Vidit ioannes
iesum venientē ad se: t ait, Ec
ce agnus dei. Et rel. Homel.
sācti augustini episcopi ex tra
ctatu super ioannem. Lec. ix.

Nemo sibi arroget t di
cat q: ipse auferat pecca
tū mūdi. Jam intēdite contra
quos supbos intendebat digi
tū ioānes, Nondū erant nati
hereticī: t iā demō strabātur.
Contra illos clamabat tunc
a fluuio: ꝓtra quos modo cla
mat ex euāgelio. Venit iesus:
t qd dicit ille. Ecce agn⁹ dei.

Si agnus innocēs t Le
ioānes agnus. An nō t
ipse innocēs? Sed qs innocēs?
Aut quantū innocēs? Nō es
illa traduce venit t ex illa p
pagine: de qua cātat gemens
dauid. Ego in iniq̄tate conce
ptus sum t in peccatis mater
mea in vtero me aluit. Solus
ergo ille agnus: qui nō sic ve
nit. Nō enim in iniq̄tate cōce
ptus est: q: nō de mortalitate
cōceptus est nec cū in pecca
mater eius in vtero aluit: qui
vgo cōcepit: vgo pepit: q: sp
de cōcepit t fide suscepit. Le

Ergo ecce agnus dei ℞.
Nō habet iste traduce
de adam: carnē tūi sumpsit de
adam peccatū nō assumpsit.
Qui nō assūpsit de nr̄a massa
peccatū: ipse est qui tollit nr̄a
peccatū. Ecce agnus dei: ecce
qui tollit peccatū mūdi. Vos
tis q: quidā hoies dicūt: aliq
quādo nos tollimus peccata
hoibus qui sancti sumus. Si
enim nō fuerit sanctus qui de
ꝓtigat: quomodo tollit pecca
tū alterius: cum sit ipse homo

plenus peccato? Lectio. xij.

ONtra istas disputationes verba nostra nō dicamus: hunc legamus. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mūdi. Nō sit pręsūptio hoibus in homies: nō trāsmigret passer in mōtes: in dño confidat. Et si leuat oculos suos in mōtes: vñ auxiliū veniat ei: intelligat q̄ auxiliū eius a dño: qui fecit celū ⁊ terrā. Sedm. Millo tpe. Vidit ioannes. Ioānes iesum venientem ad se: ait: Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mūdi. Hic est de quo dixi: post me venit vir: qui ante me factus est: q̄ prior me erat ⁊ ego nesciebam eū. Sed vt manifestet in israel propterea veni ego in aqua baptizās. Et testimoniū phibuit ioānes dicēs: q̄ vidi spiritū descēdentē quasi colūbā de celo: ⁊ mānsit sup eū: ⁊ ego nesciebā eū. Sed qui misit me baptizare in aqua: ille mihi dixit. Sup quē videris spūm descēdētē ⁊ manētē sup eū: hic est qui baptizat in spiritu sancto. Et ego vidi ⁊ testimoniū phibui: q̄ hic est filius dei. Rio. De⁹ cuius vnige. vt supra. Ad laudes ⁊ per horas añ. Vetere bviam renouās saluator venit ad baptismā: vt naturā q̄ corrupta est per aquā recuperet incorruptibili veste circumamictes nos. ℟. Dño reg. cui rel. Añ. Te qui in spū ⁊ igne purificas humana ptagia deū ⁊ redēptorez oēs glificamus. Añ. Caput draconis saluator: ptriuit in iordane fluminet ab eo ptāte oēs eripuit. Añ. Baptista ptremuit: ⁊ non audet tāgē sāctū dei vtice: sz clamat cū tremore scifica me saluator. Añ. Magnū mysteriū declarat hodie: q̄ creator oiuz in iordane expurgat nr̄a factura. Cap. Oēs sitiētes. ℟. br. Reges tharsis. ℣. Omnes. Enixa est pu. ℟. Tria sūt nomine. Ad. B. añ. Precursor ioannes exultat cū iordane: baptizato dño facta est oibus terrarū exultatio: facta est peccatoz nr̄oz remissio: sanctificās aquas: ipsi oēs clamem⁹: mi serē nobis. Rio. De⁹ cui⁹ vnige. Ad terciā cap. Oēs si. ℟. Oēs de sa. Rio. Deus cuius vni. Ad sextā ⁊ nonā cap. ℟. ⁊ oēs sicut in die epiphanie Ad vē. añ. Tecū pn. ℟. Dixit do. In fine añ. Apud dñz ꝓpi. De profundis. Cap. Oēs sitiē. ℟. b. Oēs de saba. ℣. Hostis ixr. ℟. Reges thar-

Ad. M. añ. Baptizat mkes
regē: seruus dñm suū: ioānes
saluatorē: aqua iordanis stu-
puit: colūba ptestata est: pa-
na vox audita est: hic est filꝰ
meus. Oratio. Deus cuius.
Notādū ꝙ si sequēti die post
octauā epiphanie occurrerit
fieri de dñica: fit officiū de psal
mista sicut pro tali die conse-
quēter ordinat faciēdo cōme
moratiōnē de ea in istis vespe
ris. Si vo die sequēti fuerit fe
ria: fit de sancto basilio. In ꝓ-
xima sequēti dñica ponuntur
epistole pauli: et legitur de eis
vsq; ad septuagesimā. Et ad-
uertendū ꝙ quādo occurrunt
ferie post octauaz epiphanie
vsq; ad istā dñicam: in ꝑma
illarū ponitur epistola pauli
ad romanos: et legit de ea etiā
per alias ferias. Et in nocte ꝑ
dicte dñice ponūtur lectiones
de ea incipiēdo vbi fuerit reli-
ctū in dictis ferijs: et sic conti-
nuabitur per ordinē vsq; ad
dñicam sequētem. Officium
tamē in illis ferijs dicetur eo
modo quo dispōnitur infra in
simulibus ferijs. Itē aduertē-
dum ꝙ si tempus ab octaua
epiphanie vsq; ad septuagesi
mā tale fuerit ꝙ officia dñica
rum integre suis locis cōple-
ri possint: taliter lectiones ꝑ-
stribuātur: ꝙ de omnibus epi
stolis pauli alique lectiōes le
gantur: et epistola ad romanos
ponatur vsq; ad secundā dñi
cam: et vltima hebdomada epi
stola ad hebreos saltē i ferijs.
Si autē tempus breue fuerit
aut si omnia officia integre cō
pleri non possent: de omnibus
epistolis legātur alique lectio
nes si tēpus permiserit. Sab-
bato ꝑmo post octauam epi
phanie ad vē. añ. Regnū mū
dum dñet regnū oium secuꝛ-
ꝓ. Cōfiteant. Añ. Lauda-
bo dñm meum in vita mea. ꝑ.
Lauda aīa mea dm. Añ. Do-
mo iocunda fit laudatio. ꝑ.
Laudate dñm qñ bo. est ꝑ.
Añ. Lauda hierlm dñm. ꝑ.
Ipsum. Et nota ꝙ quando
añ. cōcordat cū ꝓncipio ꝑ.
hebdomadarius non incipit
a ꝓncipio psalmi: sed prosequ
tur cum añ. incepta. Capitu.
Benedictus deus et pater
dñi nri iesu christi pater
misericordiarū et deus tōtꝰ cō
solationis: qui consolat nos in
omni tribulatione nra. ℟. Be-
nedixisti. Deus qui sedes. ℣. Et
ibi enim. In aliis sabbatis qui
do non ꝑmo ponitur historia
℟. b. Magnus dñs noster.
Et

Lmagna virtus eius. ℣. Et
lipiétie eius nō est numerus.
Et. Glia. Magnus. Hym.
O lux beata. ℣. Vespertina
cio alcēdat ad te dñe. ℟. Et
descēdat sup nos misericordia
ma. Ad. Mag. an. Suscepit de
us israel puerū suū: sicut locu
tus est ad abraam ⁊ semē ei⁹
exaltare humiles vsq; in secu
lū. Kyriel. Pater noster. ℣.
Et ne nos. ℟. Sz liba. Oro.
OMnipotens sempiterne
deus qui celestia simul ⁊
terrena moderaris: supplica
tiones pplī tui clemēter exau
dī: ⁊ pacē tuā nr̄is cōcede tpi
bus. Per. ℣. Dñs vobiscuz.
℟. Et cum. ℣. Būdicamus
dño. ℟. Deo grās. ℣. Fide
liū aie per misericordiā dei re
quiescāt in pace. ℟. Amen.
Pater nr̄. Quo sīlēter dicto
dicat ℣. Dñs det nobis suam
pacē ⁊ vitā eternā. ℟. Amē
Alī. Salue regina. ℣. Ave
maria. Oratio. Gratiā tuaz.
Que oratio cuz dicto ℣. dicit
post oēs horas vsq; ad purifi
cationē. A prīs aūt vesperis
purificationis vsq; ad quar
tā feriā maioris hebdomade
post oēs horas dicit alī. Sal
ue regia. cū ℣. Dignare me.
Oratione Omps. que iubi
tur. ℣. Dignare me lau
dare te vgo sacrata. ℟. Da
mihi vtutē cōtra hostes tuos.
OMps sempiterne deus
vgo. qui gliose vgis ma
tris marie corpus ⁊ aiam: vt
dignū filij tui hitaculuz effici
merer ef: spiritu sancto coope
rāte pparasti: da vt cuius cō
memoratione letamur ei⁹ pia
intercessione ab instātib⁹ ma
lis ⁊ a morte pptua libemur:
⁊ famulos tuos ab oi adūsita
te custodi. Per eūdē xp̄m dñz
nr̄m. ℟. Amen. Notādum
q; si cōtigerit nō posse cātari
in die suo ℟. plixū signatum
in vesperis cuiuscūq; sabbati:
vel in prīno vesperis alicuius
festi quouis tpe totius anni ⁊
post ipsas vesperas in nocte ali
qua ex sequentibus fieri cōtin
gat officiū cū. xij. lectionibus
dñice ad quaz ptinet hist̄oria
eiusmodi rūsoriū: vel fiet offici
um talis festi: tūc post pactuz
eiusmodi officium nocturnale
nō cātabitur etiaz in laudib⁹
ipsius officij vel in vesperis ta
le ℟. nec exinde in vesperis aūt
laudib⁹ alicuius diei ex sequē
tibus. Dñice prīma post octa
uam epiphanie ad matutinū in
uitat. Preoccupemus faciez
dñi: Et in psalmis iubilemus

ei. ℣. Venite. Hym. Primo dierũ. qui hymnũ dicit dñica die dus vsq; ad pmã dñicam xl. e a pma dñica octobris vsq; ad aduentũ. In primo noct. añ. Dñe in virtute tua letabit rex. ℣. Ipsum. ℟. De⁹ deus meus es. Añ. Dñs regit me t nihil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. ℣. Ip sũ. ℣. Dñi est ẽra. Añ. Oculi mei semp ad dñm. ℣. Ad te dñe leua. ℟. Judica me. d. qñ. ℣. Memor fui nocte nominis tui dñe. ℣. Et custodiui legẽ tuã, Lectiones in pmo t secudo nocturno de epla pauli ad romanos sicut cõtinget. Quere infra post quartã dñi cã. ℣. j. Dñe ne in ira tua arguas me neq; i furore tuo corripias me. Miserere mei dñe qñ infirmus sum. ℟. Timor t tremor venerũt sup me: t cõtexerũt me tenebre: t dixi. Miserẽ. ℣. ij. De⁹ qui sedes sup thronũ t iudicas eqtate: esto refugiũ pauperũ in tribulatione. Quia tu solus labore t dolorẽ psideras. ℟. Tibi enĩ derelict⁹ ẽ paup pupillo tu eris adiutor. Quia. ℣. iij. A dextris é mihi dñs ne cõmouear Propter hoc dilatatũ est cor meũ: t exultauit lingua mea, ℟. Dñs pars hẽditatis mee t calicis mei. Propi. ℣. Motas mihi fecisti dñe vias vite: adimplebis me leticia cũ vultu tuo, Delectatiões in dextera tua vsq; i finẽ. ℟. Tu es qui restitues hẽditatẽ meam mihi, Delecta. Glia. Delect. In secũdo noc. añ. Illumina tio mea t salus mea dñs. ℣. Dñs illu. mea. ℟. Ad te dñe cla. Añ. Adorate dñm in aula scã ei⁹. ℣. Afferte dño. Exaltabo te dñe. Añ. In me iustitia liba me dñe. ℣. Intende dñe spa. j. ℟. Bti quor. Media nocte surgebã: ad cõfitẽdũ tibi. ℣. Sup iudicia iustitie tue. ℟. v. Custodi me dñe vt pupillã oculi. Sb vmbra alarũ tuarũ protege me. Mirifica misericordias tuas q saluos facis sperãtes i te. Sb ℣. vj. Diligã te dñe vt⁹ mea dñs firmamẽtũ meũ. Et refugiũ meũ. ℟. Liberator meus deus meus: adiutor me⁹. Et. ℣. vij. Dñi est terra t plenitudo eius. Orbis terrarum t vniũsi qui hitãt in eo. ℟. Jpe sup maria fũdauit eũ: t super flumina pparauit eũ. Orbis. ℣. viij. Ad te dñe leuaui aiã meã. Deus meus in te fido nõ erubescã. ℟. Neq; in

dēt me inimici mei: et eteni vni
uersi q̄ sustinēt te nō ꝓfūdent.
Deus. Glia. Deus. Ad can-
tū Alla alla al. Cang. Dñe
miserē nr̄i. Audite qui longe
estis. Miserere dñe plebi tue,
Que dicūtur diuisis diebꝰ qñ
fit de dñica vsq̄ ad p̄mā dñi-
cā xl.e ab octā pēt. vsq̄ ad ꝺ
mā dñicā de aduētu. ℣. Exal
tare dñe in vtute tua. ℟. Cā
tabim⁹ t psallem⁹ vtutes tu-
as. Cō sci euāgelij fz iōānē.

In illo tpe. Nuptie facte
sūt in cana galilee: t erat
mater ihu ibi. Et rel. Homē
lia venerabilis bede ꝓsbyteri

De eadē lectione. Lec. ix.

Quod dñs nr̄ at q̄ salua
tor ad nuptias vocat⁹: nō solū
venire sed etiā miraculū ibidē
quo nuptias letificaret facē di
gnat⁹ est: exceptis celestiū sa-
cramētoꝝ figuris: etiaz iuxta
ſam: fidē recte credētiū cōfir
mat. Porro taciani t marcia
ni cētoꝝq̄ qui nuptijs detra-
dūt pfidia q̄ sit dānabilis ſi
nat. Si enī thoro inmaculato
t nuptijs debita castitate cele
bratis culpa inest: neq̄ q̄ dñs
ad has venire: nequaq̄ eas si
gnoꝝ suoꝝ initijs ꝓsecrare vo-
luisset. ℟. Elias tuas dñe de-
monstra mihi: t semitas tuas
edoce me: dirige me in vtate
tua. Qz tu es dꝰ saluator me⁹
t te sustinui tota die. ℣. Deli
cta iuuētutis mee t ignorātias
meas ne memineris dñe. Qz.

Nunc aūt q: bona ē ℣. t
castitas nuptialis: melior
ptinētia vidualis: optima pfe
ctio ginalis: ad cōprobādā
oiuz electionē graduum: t di
scernēdū tū meritū singloꝝ ex
intemerato marie ginis vte
ro nasci dignat⁹ est: a pplxti
co anne vidue ortu mox natus
būdicit: a nuptiarū celebrato-
rib⁹ iā inuenis inuitat: t hos
sue pūtia vtutis honorat: iz al
tior est celestiū leticia figuraz
℟. Audiā dñe vocez laudis
tue. Ut enarrē vniūsa mirabi
lia tua. ℣. Dñe dilexi decorez
domus tue t locū habitatiōis
glorie tue, Gt. Lec. xj.

Iracula nāq̄ facturus
in ra dei filius: venit ad nupti
as: vt ipsū se eē doceret de quo
sūtypo solis psalmista ꝓcinu-
it. Et ipse tāq̄ spōsus ꝓcedēs
de thalamo suo exultauit vt gi
gas ad currendā viā: a sūmo
celo egressio ei⁹: t occursus ei⁹
vsq̄ ad sūmū ei⁹. ℟. Afflicti
p pctis nr̄is: q̄tidie cū lach:y
mis expectemus finē nr̄m do-
lor: cordis nostri ascendat ad

te dñe. Et eruas nos a malis
que innouantur in nobis. ℣.
Dñe deus israel exaudi pces
nostras: auribus pcipe voloté
cordis nostri. Et eru. L. xij.

QUi & ipse quodá loco de
se suisq; fidelib⁹ ait. Nũ
quid pñi filij sponsi lugere: q̃z
diu cũ illis est sponsus? Venient
aũt dies cũ auferet ab eis spõ
sus & tũc ieiunabũt: q̃r nimirũ
incarnatio nr̃i saluatoris ex q̃
pũblis cepit pmitti: multq; scõ
rũ est lachrymis & luctu sem
per expectata: donec veniret.
Similiter ex quo post resurre
ctionẽ ascẽdit in celũ ois scõz
spes ad eius pẽdet reditũ. ℣.
Peccata mea dñe ficut sagit
ta infixa sũt in me: sed anteq̃z
vulnera generẽt in me. Sana
me dñe medicamẽto penitẽ
tie deus. ℟. Miñ inigitatẽ me
az ego cognosco: & delictũ me
um corã me est semp tibi soli
peccaui. Sana. Glia. Sana.

IN illo tẽ/ Secũdũ iohnẽ.
pore. Nuptie facte sunt in
cana galilee: & erat mater ie
su ibi. Vocat⁹ est aũt ihesus & di
scipuli eius ad nuptias. Et de
ficiente vino: dicit mater ihesu
ad eũ. Vinũ nõ hñt. Et dicit ei
ihesus. Quid mihi & tibi ẽ mu
lier. Nõdum venit hora mea.
Dicit mater eius ministris.
Quodcũq; dixerit vobis fa
te. Erãt autem ibi lapidee hy
drie sex posite ẽm purificatio
nẽ iudeoꝝ: capientes singule
metretas binas vl̃ ternas. Di
cit eis ihesus. Implete hydrias
aqua. Et impleuerũt eas vsq;
ad summũ. Et dicit eis ihesus
haurite nũc & ferte architri
clino. Et tulerũt. Ut aũt gustã
uit architriclinus aquã vinũ
factũ: & nõ sciebat vnde esset
ministri aũt sciebãt qui hau
serãt aquã: vocat sponsũ archi
triclin⁹: & dicit ei. Ois homo
pmũ bonũ vinũ ponit: & cũ
inebriati fuerint: tũc id qđ de
terius est. Tu aũt seruasti vi
nũ bonũ vsq; adhuc. Hoc in
cit initiũ signoꝝ ihesus in ca
galilee: & manifestauit gloriã
suã. Et crediderũt in eũ dis
puli eius. Hymn⁹. Te deũ
Oratio. Omnipotẽs sempiterne
us, vt supra. Ad laudes
Alla alla alla alla alla al.
ps. Miserere. ps. Confite
ni. ps. Deus deus meus ad
Ant. Tres in fornace ignis
ambulabãt: & collaudabã
dñm regẽ canẽtes: ex vno o
hymnũ dicebãt: bñdicit⁹
us alla. Can. Bñdicite.
Alla alla all. ter. ps.

date dominum de celis. Cap.

Benedictio claritas ⁊ sapiẽtia gratiarũ actio: honor ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo nostro in secula seculoꝝ amẽ. ℟. Hec est dies. Quam fecit dñs. ℣. Exultem⁹ ⁊ letemur in ea. Quã. Glia. Hec. Hy. Eterne rerũ cõditor. qui dicitur tpe quo ⁊ hym. Prio die rũ. ℣. Dñs regnauit decorẽ induit. ℟. Induit dñs fortitudinẽ: ⁊ hoc nxit se⁹ tute. Ad Bnã. Nuptie facte sũt in cana galilee: ⁊ erat ibi iesus cuz maria matre sua, Illz prelcison Pater nr̃. Oratio. Oꝑ sempiterne deus, vt supra. Ad ceteras horas dicit dicitur sicut notat in psalterio. In vesperis ad. Mag. añ. Deficiẽte vino iussit iesus ipleri hydrias aquaqꝫ in vinũ conuersa est alla. Oratio. Oꝑ sempiterne de⁹, vt supra. Et notãdũ qꝺ semp quãdo fit officiũ dñicale: oratio que dicitur in hmis vesperis: dicitur in laudibus tertijs ⁊ secũdis vesperis: excepta. xl. Itẽ quãdo agit officiũ dñicale: psal. ad nocturn. laud. ⁊ ceteras horas dicũtur per oẽs dñicas totius anni: sicut in ista dñica. Itẽ añe nocturnales: laudũ ⁊ aliarũ horaꝝ ac capitula ⁊ Rsia Te. eadẽ dicũtur in dñicis diebus ab octaua epiphanie vsqꝫ ad septuagesimam: ⁊ ab octaua pentẽ. vsqꝫ ad aduẽtũ preter añ. ad. B. ⁊ ad. Mag. añ. que mutãtur sicut notatur in ipsis dñicis. Itẽ ℣. ad oẽs horas ⁊ orationes ad sextas et nonã eadem dicũtur vsqꝫ ad xl. ⁊ ab octaua pentẽ. vsqꝫ ad aduentũ, Feria secũda in prio nocturno Rsium hmũ. Quã magna multitudo dulcedinis tue dñe. Quã absc̃ondisti tuis timentibus te. ℣. Et perfecisti eã sperãtibus in te in cõspectu filiorũ hominũ. Quã. ℟. ij. Bñdicã dñm in omni tpe. Semper laus ei⁹ in ore meo. ℣. In dño laudabit aĩa mea: audiãt mãsueti ⁊ letẽtur. Semp. ℟. iij. Delectare in dño. Et dabit tibi petitiones cordis tui. ℣. Spera in dño ⁊ fac bonitatẽ: ⁊ inhabita terrã ⁊ pasceris in diuitijs eius. Et. Glia. Et. Post orationẽ in. ij. nocte dicto ℣. Fideliũ anime. ℟. Amẽ, Pater noster. ⁊ nõ dicitur Dñs det nobis suã pacẽ neqꝫ añ. de beata virgine vltra tpe in fine noctur. ⁊ etiã in fine illarũ horarũ post quas immediate cõtigerit dici aliã horam vel missam in conuentu.

Post laudes dicta oratiõe de
dñica t oratione de cõmemo
ratione si occurrerit sequũ
tur suffragia que dicunt in se
rialibus diebus a prima feria
post octauam epiphanie vsq;
ad dñicã de passiõe: t ab octa
ua pẽtecostes vsq; ad aduẽtũ
in laudibus t vespis. Et primo
de sancta maria t oibus sanctis:
deinde fit de pte nostro sancto
bñdicto: postmodus de titulo
ecclesie: postremo de pace. Si
aũt titulus ecclesie ad trinita
tẽ ptineret: vt est trinitatis: sal
uatoris: sancti spũs t huiusmo
di: tũc cõmemoratio huiusmo
di tituli precedet ceteras cõme
morationes seriales. Ant. Sal
nato: mũdus salua nos oẽs: sã
cta dei genitrix ỹgo semp ma
ria: ora pro nobis: pcibus q̃q;
sanctoz aplox: martyrũ t cõ
fessoz atq; sanctarũ ỹginum:
suppliciter petimus: vt a ma
lis oibus eruamur: bonisq; oi
bus nũc t semp pfrui mereа
mur. ℣. Letamini in dño et
exultate iusti. ℟. Et gloriami
ni omnes recti corde. Oratio
Oncede q̃s oĩp dẽ: vt ĩ
tercessio nos sãcte dei ge
nitricis ỹginis marie: beatoz
aplox petri t pauli: iustine ỹ
ginis: sanctorũq; angelox: ar
chãgelox: pphetarũ: pphe
tarũ: aplox: martyrũ: pfessoz
atq; ỹginũ t oĩum electoz tu
oz vbiq; letificet: vt dũ eoz
merita recolimus piocinia sẽ
tiamus. Et nõ dẽ Per dñm.
nisi in fine vltime oratiõnis. De
sancto bñdicto in laudibꝫ añ.
Vir dei bñdict⁹ ỹga percussit
monachũ t sanauit eũ. In u
speris ỹo añ. Fuit vir vite ve
nerabilis: gra bñdict⁹ t noie.
℣. Ora p nobis bte pr bñdi
cte. ℟. Vt digni efficiamur
promissionib⁹ xpi. Oro.
Ac nos q̃s dñe bti bñdi
cti pias nr: hic imitari labo
res vt illuc eius glie pticipes
esse mereamur in celis. ℣. Da
pace in laudibus t vespis añ.
Da pacẽ dñe in diebꝫ nostris
q: nõ est alius qui pugnet pro
nobis: nisi tu deus nr. ℣. Fiat
pax in vtute tua. ℟. Et abũ
dãtia in turribus tuis. Oro.
Deus a quo scã desideria
recta pfilia t iusta sunt
opa: da fuis tuis illã quã mũ
dus dare nõ põt pacem: vt t
corda nra mãdatis tuis dedi
ta: t hostiũ sublata formidine
tpa sint tua, ptectiõe trangilla
Per. Feria tertia in primo no
cturn. ℣. Aurib⁹ pcipe dñe
lach: rumas meas: ne fileas a

me: remitte mihi. Quñ incola ego sū apud te t pegrinus. ℣. Dixi custodiā vias meas: vt nō delinquā i lingua mea. Quñ. ℟. ij. Statuit dñs supꝑ petras pedes meos: t direxit gressus meos dñe meus. Et imisit in os meū cāticū nouum. ℣. Expectās expectaui dñm: t respexit me: t exaudiuit deprecationem meā. Et. ℟. iij. Ego dixi dñe miserere mei. Sana aiam meā Quia peccaui tibi. ℣. Dñe ne in ira tua arguas me: neq; in furore tuo corripias me. Sa. Glia. Quia. Feria qrta. ℟. j. Ne pdideris me dñe cū iniq tatib⁹ meis. Neq; in finē ira t refues mala mea. ℣. Miserē mei dē miserē mei: qñ in te confidit aia mea. Neq; ℟. ij. Paratū cor meū dē paratū cor meū. Cāntabo t psalmū dicaz dño. ℣. Exurge glia mea: exurge psalteriū et cythara: exurgā diluculo. Cāntabo. ℟. iij Aditor me⁹ tibi psallā: q; deus suscepto: me⁹ es. Dē me⁹ mificor dia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis dē me⁹: t ab insurgēt⁹ in me liba me. Dē⁹ Glia. Dē. Feria. v. ℟. j. Dē⁹ in te spaui: dñe nō confūdar i ēternuz. In tua iustitia liba me t eripe me. ℣. Esto mihi in deū ꝓtectorē t in locuz refugij: vt saluū me facias. In. ℟. ij. Repleat os meum laude: vt hymnū dicam glie tue: tota die magnifice ētiā tuā: noli me pjicere in tpe senectutis. Dū defecerit vt⁹ mea: dē ne derelinq̄s me. ℣. Gaudebūt labia mea: dū cāntauero tibi: t aia mea quā redemisti dñe. ℣. Sz t lingua mea meditabit iustitiā tuam: tota die laudē tuam. Et. Glia. Et. Feria sexta. ℟. j. Cōfitebor tibi dñe dē in toto corde meo: t nonificabo nomē tuū in ētnū. Magnia tua dñe magna ē supme. ℣. Et eripuisti aiaz meā ex iferno inferioꝛi. Quia. ℟. ij. Magnia tua dñe magna ē sup me: Et liberasti aiaz meā ex iferno inferioꝛi. ℣. Dē inimici surrexerūt i me: t fortes q̄sierūt aiam meā. Et. ℟. iij. Factꝰ est mihi dñs i refugiū. Et dē me⁹ i auxiliū spei mee. ℣. Dē vltionū dñs deus vltionū libere egit. Et. Glia. Et. Sabbo ℟. j. Miaz t iudiciū cāntabo tibi dñe: psallā t intelligā. In via imaculata: q̄n venies ad me. ℣. Perambulabā in innocētia cordis mei in medio dom⁹ mee. In.

℟. ℣. Dñe exaudi oōnē meā
& clamor meus ad te ꝓueniat
Quia nō spernis deus ꝓces
pauperū. ℣. De ꝓfundis cla
mauī ad te dñe: dñe exaudi vo
cē meā. Quia. ℟. iij. Velociter exaudi me dñe. Quia defe
cerūt sicut fumus dies mei. ℣
Dies mei sicut vmbra declina
uerūt: & ego sicut fenum aruī.
Quia. Glia. Quia. Ad vesp. psal. cap. ℣. b. hym. ℣. et
ant. ad. M. sicut notatū est in
OMdīs psalmista. Deo.
sempiterne deus infirmi
tatē nostram ꝓpitius respice:
atq; ad ꝓtegendū nos dextera tue maiestatis extende. Per
Nota q̄ suprascripta ℣ia &
ane feriales ad. M. dicuntur
suis diebus vsq; ad septuage
simā tñ. Itē notandū q̄ si tē
pus breue fuerit: a dñica ꝓxa
post octauas epiphanie vsq;
ad septuagesimā ita q̄ officia
dñicalia nō possint expleri su
is diebꝰ de residuis dñicis ni
hil fit per hebdomadā ꝓter
officia missarū que distribuū
tur per ferias vltime hebdomade in qbus festū. xij. lectionū nō fuerit. Et si fuerint plures dñice & officia suppletur
ūn eis de officio vltime omnia
de ỹēis officiis. Dñica secunda post octauā epiphanie ad
matutinū inuitatorium. Adoremus dominū: Qui fecit nos. ℣. Venite. Hymnus. Primo dierū.
Ane ꝓsal. ℣. & ℣ia tam ꝓlixa & breuia dicūtur de precedēti dñica vsq; ad septuagesimā diebus dñicis. Lectiones
octo legātur de epistolis pauli
Quere infra post quartā dñicam. Lectio sancti euangelij
IIllo tpe, dīxit matthēus.
Cū descēdisset ihesus de mōte: secute sunt eū turbe multe.
Et rel. Homelia origenis de
eadem lectione. Lectio nona.
VOcēte in mōte dño discipuli venerūt ad eum:
sicut alacres: sicut domestici:
sicut ꝓximi: sicut amici: vl fratres. Ideo & dñs ait ad eos.
Vos estis sal terre: & vos estis
lux mūdi. Hūc vo descēdente
eo de mōte: secute sunt eū turbe multe: que in mōtē ascēdē
nō potuerūt: vt pigri ꝑpli: vt
negligētes: vt imperfecti. Exo. I
ta & filij israel ꝓmitus i mōtē ascēdere nō valuerunt: ad
obuiādū deo ꝓgere nō potuerūt ꝓpter suā irreligiositatē
& impietatē: sed solus moyses
ascēdit: & cū eo pauci seniores
isrl. Ita & cū dño soli discipuli in mōtē ascēderūt: & tardis

res dei: sum steterūt. Lec. xj. Sic t modo vigilātes t alacres t fideles aīe: deū timētes t dñm diligentes: regna celestia desiderātes: dñm semp sequētes: post dñm in illū celestē mōtem ascendūt: audiētes aplm dicētē: que sursum sunt querite: nō que sup terrā: que sursum sunt sapite: vbi xp̄s est in dextera dei sedens. Lec. xij. Descendētē nūc dñm: hoc est inclinātē se ad infirmitatem t impotētiā ceteroz miserū imperfectionis eoz: vel infirmitatis: secute sunt eū turbe multe aliquāti ꝓpter charitatez: aliquāti ꝓpter doctrinā: aliquāti ꝓpter admirationez et curationem. Et ecce homo leprosus vnus ex illis qui curā querebāt: t leuamē desiderabant: t ecce leprosus veniens adorabat eū dicēs. Dñe si vis potes me mūdare. Scdz mat

In illo tpe. Cū descendisset, scēdisset iesus de mōte: secute sūt eū turbe multe. Et ecce leprosus veniēs: adorabat eū dicēs. Dñe si vis potes me mūdare. Et extēdēs iesus manū tetigit eū dicēs. Volo mundare. Et cōfestim mūdata est lepra eius. Et ait illi iesus. Vide nemini dixeris: sed vade ostēde te sacerdoti: t offer munus qō pcepit moyses in testimoniū illis. Cū aūt introisset capharnaum: accessit ad eū centurio rogās eū t dicēs. Domine puer meus iacet paralyticus in domo t male torquet. Et ait illi iesus. Ego veniaz t curabo eū. Et respōdēs centurio ait. Dñe nō sum dign⁹: vt itres sub tectū meū: sz tm dic vbo t sanabit puer me⁹. Nā t ego homo sum sub potestate cōstitut⁹: hns sub me milites: t dico huic vade: t vadit: et alio veni t venit: t seruo meo fac hoc t facit. Audiēs aūt iesus: miratus est: t sequētibus se dixit. Amē dico vobis. Nō inueni tantā fidē in israel. Dico aūt vobis q̄ multi ab oriente t occidēte venient: t recūbēt cū abraam t isaac t iacob in regno celoz: filij aūt regni eijcient in tenebras exteriores. Ibi erit fletꝰ t stridor dentiū: t dixit iesus centurioni. Vade t sicut credidisti: fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. Oratio. Oēs sempiterne deꝰ infirmitatē nr̄am, vt supra in vesperis. Ad B. añ. Cum aūt descēdisset iesus de mōte: ecce leprosus veniēs: adorabat eū dicēs: dñe si vis potes me mūdare: t ex

tendēs manū tetigit eū dicēs: volo mundare. Ad. M. añ. Dñe: si vis potes me mūdare ꝛ ait ihesus: volo mūdare. Per hebdomadā lectiones ponantur de epistolis pauli. Quere infra post quartā dñicā. Dñica tertia post octauā epiphie.

DEus qui nos in hō. tātis piculis ꝓstitutes ꝓ humana scis fragilitate nō posse subsistere: da nobis salutē mētis ꝛ corporis: vt ea que pro peccatis nr̄is patimur: te adiuuante vincamus. Per. Ad matut. inuit. In manu tua dñe: Oēs fines terre. ps. Venite. Lectiones octo de epistolis pauli sicut ꝓtinget. quere infra post quartā dñicam. Lō sci euāgelij sm matthēū.

IN illo tpe. Ascēdēte ihesu in nauiculā: secuti sunt eū discipuli eius. Et rel. Homilia augustini de eadē lec. L. ix.

IN grediēte dño in nauiculā secuti sunt eū discipuli eius: nō imbecilles: sed firmi ꝛ stabiles in fide: mansueti ꝛ pij spernētes mūdū: nō duplici corde sed simplici. Vi ergo secuti sunt eū: non tū gressus eius sequētes: sed magis scita tē comitātes: ꝛ iustitiā ei⁹ cōsectātes. Et ecce tēpestas magna facta ē in mari: ita vt nauicula operiret fluctibus. L. x.

Cum enim multa magna ꝛ mirāda ostēdisset in terra trāsijt ad mare: vt ꝛ ibidē adhuc excellētiora opa demōstraret quatenus terre marisq; dñm se eē cūctis ostēderet. Ingressus ergo nauiculā fecit turbari mare: cōmouit vntos: concitauit fluctus. Lec. vndecia

Aur hoc: Ideo vt discipulos mitteret in timore: vt suū auxiliū postularēt: suāq; potētiaz rogātib⁹ manifestaret. Illa tē pestas nō ex se oborta est: sed potestati paruit iperātis ei⁹ q̄ educit vētos de thesauris suis: qui iminū mari arenā ꝓstituit. Dixit enī ei. Usq; huc venies ꝛ nō supgredieris: sz in te metipso ꝓfringent fluctus tui

Huius ergo iussione ꝛ L. xij. ꝓcepto orta est tēpestas in mari ꝓpter occasiones supi⁹ memoratas. Facta est tempestas magna ꝛ non pusilla: vt magnū opus ꝛ nō pusillū ostēderet: q̄to q; fluctus nauicule ruebāt: tāto magis timor discipulos cōturbabat: vt plus magis cōsiderarēt ad liberandum se mirabilia saluatoris.

IN illo tpe. Scōz matthēū Ascēdēte ihesu in nauiculā

secuti sunt eū discipuli ei⁹. Et ecce motus magnus factus ē i mari: ita vt nauicula operiret fluctib⁹. Ipse vo dormiebat: Et accesserūt ⁊ suscitauerunt eū dicētes. Dñe: salua nos: pimus. Et dicit eis iesus. Quid timidi estis modice fidei: Tūc ilurgēs: imperauit vētis ⁊ mari ⁊ scā est tranqllitas magna. Porro hoies mirati sūt dicentes, Qualis est hic: q; venti ⁊ mare obediūt ei. Alio. Deus quos in tātis. vt supᵒ. Ad. B. an. Ascēdēte iesu in nauiculā ecce mot⁹ magnus fact⁹ est in mari: ⁊ suscitauerūt eū discipuli eius dicētes: dñe salua nos: pimus. Ad. M. añ. Dñe salua nos pimus: impa ⁊ fac d⁹ tranqllitatē. Lcones p hxb. domadā ponant de epīs pauli. Quere infra post quartam dñicam. Dñica quarta post Octauā epiphanie. Alio. Amiliā tuā q̄s dñe cōtinua pietate custodi: vt que in sola spe gre celestis inuitit: tua semp protectiōe muniat. Per. Ad mat. inuitᵒ. Dñs qui fecit nos: Uenite adorem⁹, ps. Uenite, Lectiones octo de epistolis pauli sicut cōtinget. Quere infra post istā dñicā. Lcō sancti euangelij sm matthēū.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis pabolā hanc Simile factū est regnū celoꝝ hoi qui seminauit bonū semen in agro suo. Et rel. Homelia sci augustini epi de eadē lectᵒ.

Audiuimus sactū Lxx. euāgeliū ⁊ loquentes in euāgelio dñm xpm. Inde de ista parabola loquamur: pro utiꝫ conauerit. Ffes. Labor est fortasse exponere vobis: sz cōpēdiū nobis fecit: q: ipse exposuit qui ꝓposuit. Qui legit quidē euāgelū quouslz legit vbi dñs ait: colligite pmuz sz çania: ⁊ alligate fasciculos ad cōburendū ea: triticū autē recōdite in horreo: sed postea discipuli eius sicut scriptum est: accesserunt ad eum ⁊ dixerūt ei enarra nobis parabolaz sz çanioꝝ: ⁊ qui est in sinu patris: ipse narrauit. Lectio. x. Qui bonum semen seminat: ait filius est hominis: de seipso dixit. ager autem est mūdus: bonū autem semen: hi sunt filij regni: çania autez filij malignī: inimicus autē qui seminat: est diabolus: messis est finis seculi: messores aūt angeli sunt. Cum ergo venerit filius hois: mittet angelos suos ⁊ colliget de regno ei⁹ oia scādala

ꝛmittent in caminũ ignis ar/
dẽtis. Ibi erit fletus ꝛ ſtrido/
dẽtiũ. Tũc iuſti fulgebũt ſicut
ſol in regno pr̃is eor̃. Verba
dixi dñi xpi: que nõ ſunt lecta
ſed ſic ſunt ſcripta. Lectio. xj
Expoſuit ergo dñs nobis qõ
ꝓpoſuit. Videte quid in agro
eius fieri eligamus: videte q̃
les nos meſſis inueniat. Ager
enim qui eſt mũdus: eccl̃ia eſt
diffuſa per mũdum. Mittri/
cũ eſt pſeueret vſq; in meſſe:
qui ſunt ziçania mutent ꝛ ſint
triticũ. Hoc enim intereſt in/
ter hoies ꝛ veras ſpicas: ꝛ ve
ra ziçania que in agro erant.
Que ſpica eſt: ſpica eſt: que zi
çania ſunt: ziçania ſunt. L. xiij
In agro aũt dñi: ideſt eccl̃ia:
aliquãdo qõ erat frumẽtũ vi/
tiũ in ziçania: ꝛ aliquãdo que
ziçania erãt ꝓuertũnt i frume
tũ: ꝛ nemo ſcit qd eras futurũ
ſit. Ideo oparij indignati pa
triſſamilias cũ vellẽt ire ziça/
niã tollere nõ ſunt ꝓmiſſi. Ego
luerũt enim ea tollere: ſed non
illis ꝓmiſſum eſt: ziçania ſepa
rare. Fecerũt ad quod idonei
erãt: ſeparationẽ ziçanioꝝ an
gelis ſeruauerũt Scõz mar/
tirum.
In illo tpe. Dixit
ieſus diſcipulis ſuis para/
bolã hãc, Simile factũ eſt re
gnũ celoꝝ homini qui ſemina
uit bonũ ſemẽ i agro ſuo. Cũ
aũt dormirẽt homies venit ini
micus eius: ꝛ ſup ſeminauit zi
çania in medio tritici ꝛ abiit.
Cũ aũt creuiſſet herba: ꝛ fru
ctũ feciſſet tũc apparuerunt ꝛ
ziçania. Accedẽtes aũt ſui pa
triſſamilias: dixerũt ei. Dñe:
nõne bonũ ſemẽ ſeminaſti in
agro tuo. Unde ergo habet zi
çania: Et ait illis, Inimicus
homo hoc fecit. Serui aũt di
xerunt ei. Uis imus ꝛ colligi/
mus ea: Et ait, Nonne forte
colligẽtes ziçania eradicetis
ſimul cũ eis ꝛ triticũ. Sinite
vtraq; creſcẽ vſq; ad meſſez:
ꝛ in tpe meſſis dicã meſſoib?
Colligite ꝓmũ ziçania: ꝛ alli/
gate ea faſciculos ad cõburẽ
dũ: triticũ aũt cõgregate i hor
reũ meũ. Oratio. Familiã tu
am. vt ſupra. Ad. B. añ. Do
mine: nõne bonũ ſemẽ ſemi/
ſti in agro tuo: vnde ergo ha
bet ziçania: ꝛ ait illis: hoc fecit
inimicus homo. Ad. M. añ.
Colligite ꝓmũ ziçania: ꝛ alli
gate ea faſciculos ad cõburẽ
dũ: triticuz aũt cõgregate in
horreũ meuz. Si occurrerint
quinque dñice ab octaua epi/
phanie vſq; ad ſeptuageſimã
reperiãt in quinta dñica euan/

gelium quarte dñice cum sua
romelia. Lectiones infra scri
pte te epistolis pauli legūtur
per feriās t dñicas ab octaua
epiphanie vsq; ad septuagesi
mam. Incipit epistola beati
pauli apostoli ad Romanos.

PAulus seruus iesu chri/
sti vocat⁹ apls: segrega/
tus in euāgeliū dei qđ ante p/
miserat per ꝓphetas suos in
scripturis sanctis de filio suo t
qui factus est ei ex semine da
uid ꝼm carnē: qui ꝑdestinat⁹
est filius dei in ṽtute ꝼm spūm
sanctificationis: ex resurrecti
one mortuoꝝ iesu xpi dñi nri:
per quē accepimus gratiā et
apostolatū ad obediēdū fidei
in oibus gētibus: ꝓ nomine
eius: in quibus estis t vos vo/
cati iesu christi domini nostri:
omnibus qui sunt rome dile/
ctis dei vocatis sanctis: gratia
vobis t pax a deo patre nro t
domino nostro iesu christo.

¶ Primū quidez gras ago
deo meo ꝑ iesum xpm ꝓ oi
bus vobis qꝝ fides vestra an/
nūciat in vniuso mūdo. Testis
enim mihi est deus cui seruio
in spiritu meo in euāgelio filij
eius q̄ sine intermissione me/
moriā vestri facio semper in
orationibus meis: obsecrās si
quo modo tandē aliquādo ꝓ
sperū iter habeā in voluntate
dei veniēdi ad vos. Desidero
enim videre vos vt aliqd im/
partiar vobis gratie spiritua/
lis ad cōfirmādos vos idest si
mul ꝓsolari in vobis ꝑ eā que
inicē est fidē vestrā atq; meā.

¶ Nolo autem vos ignorare
ffres: qꝝ sepe ꝓposui venire ad
vos: t phibitus sum vsq; ad
huc vt aliquē fructū habeaꝝ
in vobis sicut t in ceteris gēti
bus. Grecis ac barbaris sapi
entibus: t insipiētibus debitor
sum: ita qđ in me ꝓmptū est t
vobis qui rome estis euāgeli/
zare. Nō enim erubesco euā/
gelīū. Virt⁹ enī dei est in salutē
oi credēti: iudeo ꝓmū t greco.

¶ Justitia enim dei in eo re/
uelat ex fide in fidez sicut scri/
ptū est: iustus autē ex fide vi/
uit. Reuelat enim ira dei de ce
lo sup oēm impietatē t iniu/
stitiā hoīum: eoꝝ qui veritatē
dei in iniustitiā detinēt: qꝝ qđ
notū est dei manifestū est in il/
lis. Deus enī illis manifestauit.

¶ Inuisibilia enīz ipsi⁹ a cre
atura mūdi ꝓ ea que facta
sunt intellecta cōspiciunt: sem
piterna quoq; vt⁹ eius ac di/
nitas: ita vt sint inexcusabi/
les: qꝝ cuz cognouissent deum

nō sicut deū glificauerunt: aut
gratias egerūt: sed euanuerūt
in cogitationib⁹ suis: & obscu-
ratum est insipiēs cor eorum.
¶ Dicētes enīz se esse sapiētes
stulti facti sunt: & mutauerūt
gliaz incorruptibilis dei: in simi-
tudiné imaginis corruptibilis
hois: & uolucrū & quadrupedū
& serpētū. Propter qō tradi
dit illos deus in desideria cor-
dis eor: in immūdiciā ut contume
lijs afficiāt corpa sua in semet
ipsis: qui cōmutauerūt ueritatē
dei in mēdaciū & coluerūt & ser
uierūt creature potiꝰ qz creato
ri: q est būdict⁹ in scla amen.
¶ Propterea tradidit illos
deus in passiones ignominie.
Nā femine eor immutauerunt
naturalē usum: in eū usuz qui
est cōtra naturā: similiter aūt
& masculi: relicto naturali usu
femine exarserunt in desideriis
suis inuicē masculi in ma-
sculos turpitudiné operantes &
mercedē quā oportuit errois
sui in semetipsis recipientes.
¶ Et sicut nō pbauerūt deū
habere in noticiā tradidit il-
los deus in reprobū sensū ut fa
ciāt ea que nō conueniūt reple-
tos oi iniquitate: malicia: forni-
catione: auaricia: negcia ple-
nos inuidia: homicidijs: cōtē-
tione: dolo: malignitate: susur-
rones: detractores: deo odibi-
les: contumeliosos: superbos: ela-
tos: inuentores malorū: parentib⁹
nō obedientes: insipientes: icōpo
sitos: sine affectiōe: absqz fede
re: sine misericordia: qui cū iusti
tiā dei cognouissent: nō intelle
xerūt qm qui talia agūt digni
sūt morte: nō solū q faciūt ea:
sed etiā qui cōsentiūt faciētib⁹.
¶ Propter qō inexcusabilis
es o hō omis qui iudicas. In q
eni iudicas alterū: teipsū cōde
nas: eadē enim agis que iudi
cas. Scimus eni qm iudicium
dei est sm ueritatē in eos q talia
agūt. Existimas aūt hoc o hō
omis q iudicas eos q talia agūt
& facis ea: quia tu effugies iudici
um dei. An diuitias bonitatis
ei⁹ & patiētie & lōganimitatis
cōtēnis? Ignoras qm benigni
tas dei ad pniam te adducit?
¶ Secūdū duriciā aūt tuā &
cor impenitēs thesaurizas tibi
irā in die ire & reuelatiōis iu-
sti iudicij dei: qui reddet uni-
cuiqz sz opa sua: his qdē qui
sm patiētiā boni operis gliaz &
honorē & incorruptionē quere-
bus uitā eternam: his aūt qui
ex cōtētione: & qui nō acquie-
scūt ueritati: credūt aūt iniquitati
ira & indignatio tribulatio &

anguſtia:in oēz aīaz hois ope
rāz malū:iudei pmū ⁊ greci.
¶ Gloria aut ē honor ⁊ pax
omni opanti bonū:iudeo pri
mū ⁊ greco. Nō est enim ps
narū acceptio apud dū. Qui
cunqz enim sine lege peccaue
rūt sine lege peribūt: ⁊ qcūqz
in legē peccauerūt per legē iu
dicabūtur. Nō enim audito
res legis iusti sunt apud deū:
sz factores legis iustificabunt
¶ Cum enim gētes que legē
nō habēt: naturaliter ea que
legis sunt faciūt: ciusmodi le
gē nō habētes:ipsi sibi sūt lex
qui ostēdunt opus legis scri
ptū in cordibus suis:testimo
niū reddēte illis:cōsciētia ipo
rum:⁊ inter se inuicem cogita
tionū accusantiū:aut etiā defē
dentiū in die cū iudicabit deus
occulta hominum sm euange
lium meū per iesum christū.
¶ Si autem tu iudeus cognō
minaris:⁊ requiescis in lege ⁊
gloriaris in deo ⁊ nosti volun
tatem eius:⁊ probas vtiliora
instructus per legem:cōfidis
teipsum ducem esse cecorū:lu
men eorū qui in tenebris sunt:
eruditorem insipientium:ma
gistrum infantium:habentez
formā sciētie ⁊ veritatis in lege
¶ Qui ergo alium doces te
ipsum non doces. Qui predi
cas non furandum: furaris?
Qui dicis non mechādū me
charis? Qui abominaris ido
la:sacrilegiū facis? Qui in le
ge gloriaris per preuaricatio
nem legis deum inhonoras?
¶ Nomē enī dei per vos blas
phemat iter gētes:sic scriptū
est. Circuncisio quidem pro
dest:si legem obserues:si autē
preuaricator legis sis:circun
cisio tua preputium facta est.
¶ Si igitur preputium iusti
tias legis custodiat: nōne pre
putiū illius in circuncisionē
reputabit? ⁊ iudicabit quod
ex natura est preputiū: legem
cōsumās:te qui per lras ⁊ cir
cūcisionē preuaricator legis es.
¶ Nō enim qui in manifesto
iudeus est:neqz que in manife
sto in carne circūcisio: sz qui i
abscōdito iudeus est:⁊ circū
cisio cordis in spū:nō lra:cui⁹
laus nō ex hoib⁹:sz ex deo est.
¶ Quid ergo ampli⁹ē iudeo
aut que vtilitas circūcisionis.
Multū per oēm modū. Pri
mū qdē q credita sūt illis elo
quia dei. Quid enī sigdē illoz
nō crediderūt? Numqd incre
dulitas illoz fidē dei euacuā
uit? Absit. Est aūt deus verax:
omis aūt hō mēdax:sic scriptū

est. At iustificeris i sermonib⁹ tuis: t vincas cuz iudicaris.
¶ Si autē iniqtas nr̄a iusti/tiā dei cōmēdat: qd dicem⁹? Mūngd iniquus est deus qui infert irā? Secundū hoiem dico. Absit. Aliogn quomodo iudicabit deus hunc mundū? Si enim vītas dei in meo mēdacio abūdauit in gliam ipsius: qd adhuc t ego tanq̄z pec cator iudicor? Et nō sicut bla sphemamur t sicut aiūt nos q dā dicē faciam⁹ mala: vt veni ant bona: q̄rū dānatio iusta ē.
¶ Quid igit? p̄cellim⁹ eos Mequaq̄z. Causati enim su mus iudeos t grecos oēs sub peccato eē: sicut scriptū est ga nō est iustus quisq̄z: nō est in telligēs: nō est requrēs deū oēs declinauerūt: simul inutiles fa cti sunt nō est qui faciat bonū nō est vsq̄ ad vnū: sepulchrū patēs est guttur eoz: linguis suis dolose agebāt: venenū aspidū sub labijs eoz: quorū os maledictione t amaritudine plenū est: veloces pedes eoz ad effundēdum sanguinē cōtritio t infelicitas in vijs eoz: t viaz pacis nō cognouerunt nō est timor dei añ oculos eoz
¶ Scimus autē: qñ quecun q̄z lex loqtur: his qui in lege sunt loqtur: vt oē os obstruat t subdit⁹ fiat ois mūdus deo: qñ ex opibus legis nō iustifi cabit ois caro corā illo. Per legem enim cognitio peccati. Nūc autē sine lege iustitia dei manifestata est testificata a le ge t prophetis. Justitia autē dei per fidē iesu christi in oēs t sup oēs qui credunt in eum.
¶ Nō est enim distinctio: oēs enim peccauerunt t egēt glo ria dei: iustificati gratis p gra tiā ipsius: per redēptionē que est in christo iesu: quē pposuit deus ppitiatorē per fidē in sā guine ipsius ad ostēsionem iu stitie sue ppter remissionē pe cedētium delictoz in iustētati onē dei ad ostensionē iustitie ei⁹ in hoc tpe: vt sit ipse iust⁹: t iusti ficās eū qui ex fide ē iesu xpi.
¶ Ubi est ergo gliatio tua? Exclusa est. Per quā legez? Factoz? Nō: sz per legē fidei. Arbitramur enim iustificari hoiez per fidē sine opib⁹ legis. An iudeoz deus tm̄? Nōne t gētiū? Immo t gētiuz: qm̄ q dē vn⁹ est d⁹ qui iustificat cir cuncisionē ex fide: t p̄putū p fidē. Legē ergo destruim⁹ per fidē? Absit. Sz legē statuim⁹
¶ Quid ergo dicemus inue nisse abrā patrē nostrū sm carnē

carnē. Si enim abraā ex op/
bus legis iustificat⁹ est habet
glām: sz nō apud dēū. Quid
enim scriptura dicit. Credidit
abraam deo ⁊ reputatū est illi
ad iustitiā. Ei aūt qui opatur
merces nō imputat ſm grām
sed ſm debitū. Ei vo qui non
opat: credēti aūt in eū qui iu/
stificat impium: reputat fides
eius ad iustitiā ſm ꝓpositum
gre dei: sicut ⁊ dauid dicit bea
titudinē hois: cui d⁹ accepto
fert iustitiā sine opibus. Bea
ti quoz remisse sunt iniqtates
⁊ quoz tecta sunt pctā. Beat⁹
vir cui nō iputauit dñs pctm

Beatitudo ergo hec in cir/
cūcisione tm manet: an etiam
in ꝓputio? Dicimus enim qa
reputata est abrae fides ad iu
stitiā. Quomodo ergo repu/
tata est. In circūcisione: an in
ꝓputio? Nō in circūcisiōe sed
ꝓputio. Et signū accepit cir/
cūcisionis signaculū iustitie fi
dei: que est in ꝓputio: vt sit pa
ter oium credētiū per ꝓputiū
vt reputet ⁊ illis ad iustitiā: et
sit pater circūcisionis nō his
tm qui sunt ex circūcisione: sz
⁊ his qui sectant vestigia fidei
que est in ꝓputio patris nr̄i
abrae. Incipit epla bti pau/
li apli ad corinthios. j. Lectio.

Paulus vocatus aposto/
lus xpi iesu per volūtatē
dei: ⁊ sostenes frater: eccle/
sie dei que est corinthi scificat⁹ i xpo
iesu: vocatis sanctis: cū oibus
qui inuocāt nomē dñi nr̄i iesu
xpi in omni loco ipsoz ⁊ nro:
gratia vobis ⁊ pax a deo patre
nostro ⁊ domino iesu christo.

Gratias ago deo meo sem
per ꝓ vobis i grā dei que da/
ta est vobis in xpo iesu: qa in
oibus diuites facti estis in illo
in oi vbo ⁊ in oi sciētia sicut te
stimoniū xpi cōfirmatū est in
vobis: ita vt nihil vobis desit i
vlla gra: expectātib⁹ reuelatio
nē dñi nr̄i iesu xpi qui ⁊ cōfir
mabit vos vsqz in finē sine cri
mine in die aduēt⁹ dñi nostri
iesu christi. Fidelis deus: per
quem vocati estis in societatē
filij eius iesu christi dñi nostri

Obsecro aūt vos frēs per
nomē dñi nr̄i iesu xpi: vt idip
sum dicatis oēs: ⁊ nō sint i vo
bis scismata: sitis aūt pfecti in
eodē sensu ⁊ in eadē scientia.
Significatū est enim mihi de
vobis frēs mei: ab his qui sūt
cloes: q: cōtentiones sunt iter
vos. Dco autez dico qō vnus/
quisqz vestrū dicit: ego quidē
sum pauli: ego aūt apollo: ego
vo cepha: ego aūt xpi. Diuisus

est xp̃s? Nunqd paulus crucifixus est pro vobis: aut in nomine pauli baptizati estis?
¶ Gras ago deo meo q̃ neminē vestrū baptizaui: nisi crispū t gaiū: ne quis dicat q̃ in nomine meo baptizati estis. Baptizaui aūt t stephani domum. Ceterum nescio: si quē alium vestrū baptizauerim.
¶ Nō enim misit me xp̃s baptizare: sed euāgelizare: nō in sapiētia vbi: vt nō euacuetur crux xp̃i. Verbū enim crucis pereūtib⁹ qdē stultitia est: his aūt q̃ salui fiūt: videlicet nob⁹ virtus dei est. Scriptū est enim: perdā sapiētiā sapiētiū: t prudentiā prudētiū reprobabo.
¶ Vbi sapiens? Vbi scriba? Vbi cōquisitor huius seculi? Nōne stultā fecit deus sapientiā huius mūdi? Nā q̃ in dei sapiētia nō cognouit mūdus per sapiētiā deū: placuit deo p stultitiā pdicationis saluos facere credentes: qñ t iudei signa petūt: t greci sapiētiā querūt. Nos aūt pdicamus xp̃m crucifixū: iudeis quidē scādalū: gētibus aūt stultitiā: ipsis aūt vocatis iudeis t grecis: christū dei vtutē t dei sapiētiā q̃: qđ stultū est dei: sapientius est hominibus: t quod infirmum est dei: fortius est hoibus.
¶ Videte enim vocationē vestrā fratres: q̃ nō multi sapientes sm̃ carnē nō multi potentes: nō multi nobiles: sed que stulta sunt mūdi elegit de⁹: vt cōfundat sapiētes: t infirma mūdi elegit deus: vt cōfundat fortia: t ignobilia mūdi t contēptibilia elegit deus: t ea que nō sunt: vt ea que sunt destrueret: vt non glietur oīs caro in cōspectu eius. Ex ipso autem vos estis in christo iesu qui factus est sapiētia nobis a deo t iustitia t scificatio t redēptio vt quēadmodū scriptum est: qui gliatur in dño glietur.
¶ Et ego cū venissem ad vos fratres: veni nō in sublimitate sermonis: aut sapiētie annūciās vobis testimoniū christi. Nō enīz iudicaui scire me aliquid inter vos nisi iesū xp̃m t hūc crucifixū. Et ego in infirmitate t timore t tremore mlto fui apud vos t sermo meus t pdicatio mea nō in psuasionibus humane sapiētie vbis: sed in ostēsione spūs t vtutis vt fides vestra nō sit in sapientia hominum: sed in vtute dei.
¶ Sapiētiā aūt loquimur inter pfectos: sapiētiā vo nō huius seculi: neq̃ pncipū huius sēū

qui destruūtur: sed loquimur
dei sapientiā in mysterio: que
absc̄dita est: quā p̄destinauit
deus ante secula in gl̄iam no-
strā quā nemo p̄ncipū huius
seculi cognouit. Si enī cogno
uissent: nunq̄ dn̄m glie cruci
fixissent. Sed sicut scriptū est
q̄ oculus nō vidit: nec auris
audiuit: nec in cor hois ascen-
dit: que p̄parauit d⁹ his qui
diligūt illū. Nobis aūt reuela
uit deus per spūm suū. Spūs
enī oia scrutat etiā p̄funda dei.
¶ Quis enim scit hoīuz que
sunt hois nisi spūs hois qui in
ipso est. Ita z que dei sunt: ne
mo cognouit: nisi spiritus dei.
Nos aūt nō spūm huius mū-
di accepimus: sed spūz qui ex
deo est: vt sciamus que a deo
donata sunt nobis: que z log-
mur nō indoctis humane sa-
pientie vbis: sed in doctrina spi
rit⁹ spūalib⁹ spūalia cōparā-
tes. Animalis aūt hō nō p̄cipit
ea que sunt spūs dei: stultitia ē
enim illi z nō pōt intelligere:
q̄ spūaliter examinat. Spūa
lis aūt iudicat oia: z ipse a ne-
mine iudicat. Incipit epistola
beati pauli apostoli ad co-
rinthios. ij. Lectio.

Paulus aplūs iesu xp̄i per vo
luntatē dei: z timotheus ff eccle
sie dei que est corinthi cū san-
ctis oībus qui sunt in vniuer-
sa achaia: gratia vobis z pax
a deo patre nostro z dño iesu
xpo. Bñdictus deus z pater
dñi nostri iesu christi: pat mi-
sericordiarū z deus totius cō-
solationis: qui consolat nos in
oi tribulatione nr̄a: vt possi
mus z ipsi cōsolari eos qui in
oi p̄ssura sūt per exhortationē
qua exhortamur z ipsi a deo.
¶ Quā sicut abūdant passio
nes christi in nobis: ita z per
christū abūdat consolatio no-
stra. Siue autem tribulamur
pro vestra exhortatione z salu
te: siue cōsolamur pro vestra
consolatione: siue exhortamur
pro vestra exhortatione z salu
te: que operatur tolerantiam
earundem passionum: quas
z nos patimur: vt spes nostra
firma sit pro vobis: scientes
quoniam sicut socij passionū
estis: sic eritis z cōsolationis.
¶ Non enim volumus igno
rare vos fratres de tribulatio
ne nostra que facta est in asia:
quoniam supra modum gra-
uati sumus supra virtutez: ita
vt tederet nos etiam viuere.
Sed ipsi in nobisipsis respon-
sum mortis habuimus: vt nō
simus fidentes in nobis: sed

in deo qui suscitat mortuos: q de tãtis periculis eripuit nos: et eruit: in quẽ speramus: quoniam & adhuc eripiet: adiuuãtibus & vobis in oratione p nobis vt ex multar̃ psonis facierũ: ei⁹ que in nob̃ est donatiõis per multos gr̃e agant p nob̃.

¶ Nã glia nr̃a hec est: testimoniũ cõscientie nostre q in simplicitate cordis & sinceritate dei & nõ in sapiẽtia carnali: sed in gratia dei cõuersati sumus in hoc mũdo abũdãtius autẽ ad nos. Nõ enim alia scribimus vobis: q̃m que legistis & cognouistis. Spero autẽ q vsq; in finẽ cognoscetis: sicut et cognouist̃]: nos ex pte: q̃r glia vestra sumus: sicut & vos nr̃a: in die dñi nostri iesu christi.

¶ Et hac cõfidẽtia volui prius venire ad vos vt secũdam gratiam haberetis: & per vos trãsire in macedoniã: & iterũ a macedonia venire ad vos: & a vobis deduci in iudeã. Cum ergo hoc voluissem: nunquid leuitate vsus sum? Aut que cogito secundum carnem cogito: vt sit apud me est & non.

¶ Fidelis autẽ deus: q̃r sermo noster qui fuit apud vos: non est in illo: est & nõ: sed est in illo est. Dei enim filius iesus xp̃s qui in vobis per nos p̃dicat⁹ est per me & siluanũ & timothe: um nõ fuit in illo est & nõ: sed est in illo fuit. Quotquot enim p̃missiones dei sunt: in illo est. Ideo & per ipsum dicimus: amen deo ad gloriam nostrã.

¶ Qui autẽ cõfirmat nos vobiscũ in xpo: & qui vnxit nos deus: & qui signauit nos: et dedit pignus spũs in cordib⁹ nostris. Ego autẽ testẽ deũ inuoco in aiam meã q parcẽs vobis: nõ veni vltra corinthum nõ quia dominamur fidei vestre: sed adiutores sum⁹ gaudij vestri. Nam fide statis.

¶ Statui autẽ hoc ipsũ apud me: ne iterũ in tristicia veniré ad vos. Si enim ego cõtristo vos & quis est qui me letificet nisi qui ẽ tristat ex me. Et hoc ipsum scripsi vobis: vt nõ cũ venero tristiciã sup̃ tristiciã habeã: & quibus oportuerat me gaudere: cõfidẽs in oibus vobis: q̃r meũ gaudiũ: oiũz vestrũ est. Nã ex multa tribulatiõe & angustia cordis scripsi vobis: per multas lachrymas nõ vt cõtristemini: sed vt sciatis: quã charitatẽ habeã abũdãtius in vobis.

Incipit epistola beati pauli apostoli ad

PAulus gallatas. Lectio

apls nō ab hoibus neq; p ho
minē:sed per iesum xpm t de
um patrē qui suscitauit eu a
mortuis:t qui mecū sunt oēs
fres:eccl'ijs gallatie:gratia vo
bis t pax a deo pre t dño nro
iesu xpo:qui dedit semetipsu
pro peccatis nostris:vt eripe
ret nos de pñti seculo nequam
fm volūtatē dei t pris nostri:
cui est glia i scla sclorū amen.
¶ Miror q sic tā cito trāsse
rimini ab eo qui vos vocauit
in gratiā xpi:in aliud euāgeli
um qđ nō est aliud nisi sūt ali
qui qui vos cōturbāt:t volūt
cōuertere euāgeliū xpi. Sed
si nos aut angelus de celo euā
geliçet vobis:pterq; qđ euan
geliçauim? vobis anathema
sit. Sicut ḥdixi t nūc iterū di
co:si qs vobis euāgeliçauerit
pter id qđ accepistis:anathe
ma sit. Modo enī hoibus sua
deo:an deo? Aut quero hoib?
placere. Si adhuc hominib?
placerē:xpi seruus nō essem.
¶ Notū enim vobis facio fra
tres euāgeliū qđ euāgeliçatū
est a me:q; nō est fm hominē.
Neq; enim ego ab hoie acce
pi illud:neq; didici:sed per re
uelationē iesu xpi. Audistis
enim cōuersationē meā aliqñ
in iudaismo qñ supra modū
psequebar eccliā dei t expu
gnabā illā:t pficiebam in iu
daismo supra multos coetane
os meos in genere meo:abun
dantius emulator existens pr̄
narum mearum traditionū.
¶ Cū autē placuit ei qui me
segregauit ex vtero mris mee
t vocauit per gratiā suam:vt
reuelaret filiū suū i me vt euā
geliçarē illū in gētib?:ptinuo
nō acquieui carni t sanguini:
neq; veni hierosolymā ad an
tecessores meos apl̄os:sz abij i
arabiā t iterū reuersus sū da
mascum. Deinde post annos
tres veni hierosolymā videre
petrū:t māsi apud eū diebus
quindecim. Aliū aūt apl̄o:nū
vidi neminē nisi iacobū fratrem
domini. Incipit epistola beati pauli ad ephesios. Lectio.
PAulus apls xpi iesu per
volūtatē dei sanctis oib?
qui sunt ephesi t fidelibus in
xpo iesu:gratia vobis t pax
a deo patre nro t dño iesu xpo
Būdictus deus t pr̄ dñi nri ie
su xpi:qui bñdixit nos in omni
bñdictione spiritali in celesti
bus in christo:sicut elegit nos
in ipo ante mūdi cōstitutionē
vt essemus sancti t imaculati
in cōspectu eius in charitate.
¶ Qui predestinauit nos in

adoptionē filioꝝ per ieſuꝫ chriſtū in idipſum: ſm ꝓpoſitū voluntatis ſue in laudē glie gratie ſue: in qua gratificauit nos in dilecto filio ſuo: in quo habemus redēptionē per ſanguinē eius: remiſſionē ꝑcatoꝝ ſm diuitias gratie ei⁹: que ſuperabūdauit in nobis in oi ſapiētia ⁊ prudētia: vt notuꝫ faceret nobis ſacramētū �voluntatis ſue: ſm beneplacituꝫ eius qđ ꝓpoſuit in eo: in diſpenſatione plenitudinis temporꝝ inſtaurare omnia i chriſto: que ī celis ⁊ que in terris ſūt ī ipo.

¶ In quo etiā nos ſorte vocati ſumus: ꝑdeſtinati ſm ꝓpoſitū eius qui oia opaꝫ ſm cōſiliū voluntatis ſue: vt ſimus in laudē glorie eius qui ante ſperauimus in chriſto in quo et vos cū audiſſetis verbū veritatis: euangeliū ſalutis veſtre in quo ⁊ credētes ſignati eſtis ſpiritu promiſſionis ſancto: qui eſt pignus hereditatis veſtre in redemptionem acquiſitionis in laudeꝫ glorie ipſius.

¶ Propterea ⁊ ego audiens fidē veſtrā que eſt in chriſto ieſu: ⁊ dilectionē in omnes ſanctos: nō ceſſo gratias agēs ꝓ vobis memoriā veſtri faciens in oīonibus meis: vt deus dñi nri ieſu xpi pater glie det vob̄ ſpūm ſapiētie ⁊ reuelatiōis in agnitionē ei⁹: illuminatos oculos cordis vr̄i vt ſciatis que ſit ſpes vocationis eius: ⁊ que diuitie glie hereditatis eius i ſanctis: ⁊ que ſit ſupeminēs magnitudo ⁊ututis eius in nos q credidimus ſm opationē potētie ⁊ututis eius: quā opatus eſt in xpo ſuſcitās illū a mortuis: ⁊ cōſtituēs illū ad dexterā ſuā in celeſtibus ſupra oēs principatū ⁊ poteſtatē ⁊ virtutē ⁊ dñationē ⁊ omne nomē quod nominatur nō ſolum in hoc ſeculo: ſed etiaꝫ in futuro.

¶ Et oia ſubiecit ſub pedib⁹ eius: ⁊ ipſum dedit caput ſupra omnē eccleſiā: que eſt corpus ipius ⁊ plenitudo ei⁹ qui oia in oibus adimplet. Et vos cuiuificauit cū eſſetis mortui delictis ⁊ peccatis veſtris: in quib⁹ aliquando ambulaſtis ſm ſeculū mūdi huius: ſz ꝑncipez poteſtatis aeris huius: ſpiritus qui nunc operatur in filios diffidentie in quibus et nos omnes aliquādo cōuerſati ſum⁹ in deſideriis carnis noſtre facientes voluntatē carnis ⁊ cogitationum: ⁊ eramus natura filij ire: ſicut ⁊ ceteri.

¶ Deꝰ aūt q diues eſt in miſe

ricordia: ꝓpter nimiã charitatẽ suã qua dilexit nos cũ essemus mortui peccatis: cõuiuificauit nos in xpo: cui⁹ gratia estis saluati: t cõresuscitauit t consedere fecit in celestibus in christo iesu: vt ostenderet in seculis supuenientibus abũdantes diuitias gre sue in bonitate sup nos in xpo iesu.

¶ Gratia enim estis saluati ꝑ fidem: t hoc nõ ex vobis. Dei enim donũ est: nõ ex opibus: vt ne qs gliet. Ipsi⁹ enim⁹ factura creati in xpo iesu in opibus bonis: que ꝓparauit deus: vt in illis ambulemus. ꝓpter qõ memores estote q⁹ aliqñ vos qui gentes cratis in carne qui dicebamini ꝓputiũ ab ea que dicit circũcisio in carne manufacta: q cratis illo in tpe sine xpo: alienati a conuersatione israel t hospites testamentorum promissionis spem non habentes t sine deo in hoc mundo.

¶ Nũc aũt in xpo iesu vos q aliquãdo eratis lõge facti estis ꝑpe in sanguine xpi. Ipse est enim pax nra: qui fecit vtraq; vnũ t mediũ parietẽ macerie soluens: inimicitias in carne sua: legẽ mãdatoꝝ: decretis euacuãs: vt duos ꝓdat in semetipso: in vnũ nouũ hoiem faciens pacẽ: t reconciliet ambos in vno corpe deo ꝑ crucẽ: interficiens inimicitias in semetipo: t veniens euãgelizauit pacẽ vobis qui lõge fuistis: t pacẽ his q ꝓpe: quoniam per ipsũ habemus accessũ ambo in vno spũ ad patrẽ.

Incipit epla bti pauli apostoli ad philippẽses. Lcõ.

Paulus t timotheus fuli iesu xpi oibus sanctis in xpo iesu qui sũt philippis cũ epis t diaconib⁹: gra vobis t pax a deo patre nostro t dño iesu christo. Gias ago deo meo in oi memoria vr̃i semp in cũctis orationibus meis pro omnib⁹ vobis: cum gaudio deprecationem faciens super cõmunicatione vestra in euangelio christi a prima die vsq; nunc confidens hoc ipsum q⁹ qui cepit in vobis opus bonum perficiet vsq; in diem christi iesu.

¶ Sciré mihi iustũ hoc sẽtire pro oibus vobis: eo q; habeã vos in corde t in vinculis meis: t in defensione t ꝓfirmatione euangelij socios gaudij mei oes vos esse. Testis enim mihi est deus: quõ cupiã vos oes esse in visceribus⁹ iesu christi. Et hoc oro vt charitas vestra magis ac magis abũdet

in oi scia ⁊ in oi sensu: vt pbe/
tis potiora: vt sitis sinceres ⁊ si/
ne offēsa in die xpi: repleti
fructu iustitie per iesum xpm
stū in gloriam ⁊ laudem dei.
¶ Scire aūt vos volo fratres
qz que circa me sūt magis ad
pfectū venerunt euāgelij: ita
vt vincula mea manifesta fie/
rēt in xpo in oi ptorio ⁊ in ce/
teris oibus: vt plures e frib⁹ i
dño cōfidētes: in vinculis me
is abūdantius auderēt sine ti
more vbū dei loqui. Quidam
quidē ⁊ ppter inuidiā ⁊ cōtē/
tionē: quidā aūt ppter bonā
volūtatē xpistū pdicāt: qdaz
ex charitate: sciētes qm̄ in de/
fensione euangelij posit⁹ sum.
¶ Quidā aūt ex cōtentione
xpm annūciāt: nō sincere: ex/
istimātes pressurā se suscitare
vinculis meis. Quid enim dū
omnimodo sive per occasionē
sive per veritatē xps annūcie
tur? Et in hoc gaudeo: sed et
gaudeo. Scio enim quia hoc
mihi pueniet in salutē per ve
strā oratione ⁊ sumministra/
tionē spūs iesu xpi fz expecta
tionē ⁊ spem meā: qz in nullo
cōfundar: sed in omni fiducia
sicut semper ⁊ nunc magnifi/
cabitur xpist⁹ in corpe meo:
sive per vitam sive per mortē.
¶ Mihi enim viuere xp̄s et
⁊ mori lucrū. Qd̄ si viuere in
carne: hic mihi fruct⁹ est opi
ris: ⁊ quid eligā ignoro. Co
arto: aūt e duobus desiderio
hñs dissolui ⁊ eē cū xpo: mu
tomagis melius pmanere aūt
tē in carne necessariū propter
vos. Et hoc cōfidēs scio quia
manebo ⁊ pmanebo cuz oib⁹
vobis ad pfectū vestrū ⁊ gaud
diū fidei vt gratulatio vestra
abundet in xpisto iesu in me
per meū aduētū iterū ad vos.
¶ Tm̄ tū digne euāgeliū xpi
sti cōuersamini: vt sive cuz v
nero ⁊ videro vos: sive absēs
audiā de vobis: qz statis i vn
spiritu vnanimes collabora
tes fidei euāgelij ⁊ in nullo
reamini ab aduersarijs: qui
est illis causa pditiōis: vob
autē salutis. Et hoc a deo:
vobis donatū est pro xpo no
solū vt in eum credatis: sed
etiā pro illo patiamini: ide
certamē hñtes quale ⁊ vid
stis i me: ⁊ nūc auditis de
¶ Si qua ergo consolatio in
xpo: si qd̄ solatiū charitatis
qua societas spūs: si qua vis
ra miserationis implete gau
diū meū: vt idē sapiatis: eād
charitatē hñtes vnanimes
ipsum sentiētes: nihil per

ēntionē: neq; per manē gliaz
re in sed in humilitate superiores si
opdi inuicem arbitrantes: non
Co que sua sunt singuli conside/
riantes: sed ea que alio:um.
mu ¶ Hoc enim sentite in vobis
re aūd & in xpo iesu: qui cū in for/
pma dei eēt: nō rapinā arbitra
quus est eē se eqlē deo: sed seme
oib ipsum exinaniuit formā serui
ga accipiēs in silitudinē hoiuz fa
estr mus: & habitu inuētus vt hō.
m humiliauit semetipsuz: fact?
voe obediēs vsq; ad mortē: mortē
chr uit crucis. Propter qō & d?
z exaltauit illū & donauit illi no
ses mē qō est sup oē nomē: vt in
vn noie iesu oē genu flectat: cele/
oz tiū: terrestriū & infernoruz: &
lo tis lingua cōfiteat: q; dñs ie/
qu xp̄s in glia est dei patris.
obi Incipit epistola beati pauli
: g postoli ad colosēses. Lectio.
no
ed v PAulus apls xp̄i iesu per
volūtatē dei & timotheus
den frater: his qui sunt colosis sā/
vid tis & fidelib? frībus in xpo ie
e m gratia vobis & pax a deo pa
io in nfo & dño iesu xpo. Gias
tis gimus deo & p̄zi dñi nr̄i iesu
vis semp p̄o vobis orantes:
zau audiētes fidē vestrā in xpo ie
cād & dilectionē quā habetis i
es id ctos oēs: ppter spem que re
co sita est vobis in celis: quaz
audistis in vbo vitatis euan/
gelij: qō venit ad vos sicut &
in vniuerso mūdo est: & fructi
ficat & crescit sicut & in vobis
ex ea die q̄ audistis & cognou
uistis gratiā dei in veritate: si/
cut didicist? ab epaphra cha/
rissimo cōseruo nr̄o: qui est fi
delis p̄o vobis minister chr̄i
sti iesu: qui etiaz manifestauit
nobis dilectionē vestrā i spu.
¶ Ideo & nos ex qua die au/
diuimus: nō cessamus p̄o vo
bis orātes & postulātes: vt im
pleamini in agnitione volun
tatis eius in oi sapiētia & itel/
lectu spirituali: vt ambuletis di/
gne deo per oia placētes in oi
ope bono fructificātes: & cre
scētes in sciētia dei: in oi vtute
cōfortati sm potētiā claritatis
eius in oi patiētia & lōganimi
tate cū gaudio: gr̄as agentes
deo & p̄zi: qui dignos vos fecit
in partē sortis scōz in lumie.
¶ Qui eripuit nos de potesta
te tenebrarū & trāstulit in re/
gnū filij dilectionis sue: i quo
habemus redēptionē per sā/
guinē eius remissionē pecca/
toz qui est imago dei inuisibi/
lis p̄mogenitus oīs creature:
quia in ipso condita sunt vni/
uersa in celis & in terra: visibi
lia & inuisibilia: siue throni: si/

ue dominationes : siue p:in/
cipatus : siue potestates ¶
Omia per ipsū ⁊ in ipso cre
ata sunt ⁊ ipse est añ oēa ⁊ oia
in ipso cōstāt: ⁊ ipse est caput
corpis ecclie: qui est p̄ncipiū:
p̄mogenit⁹ ex mortuis: vt sit
in oibus ipse: p̄matū tenēs: q;
in ipso cōplacuit: oēm plenitu
dinē inhabitare: ⁊ per eū recō
ciliare oia in ipsum: pacificās
per sanguinē crucis eius: siue
que in celis : siue que in terris
sunt. Incipit epla pauli apli
ad thessalonicēses. j. Lectio.
Paulus ⁊ siluan⁹ ⁊ timo
theus ecclie thessalonicē
sīū in deo p̄e ⁊ dño iesu xpo :
gr̄a vobis ⁊ pax. Gr̄ias agim⁹
semp deo p:o oibus vobis: me
moriā vestri facientes in orō
nibus nr̄is sine intermissiōe me
mores opis fidei vestre ⁊ labo
ris ⁊ charitatis ⁊ sustinentie
spei dñi nr̄i iesu xp̄i añ deuz et
patrē nr̄m: sciētes fratres di/
lecti a deo electionē vestram :
q; euāgeliū nostrū nō fuit ad
vos in sermone tm̄: sed in vtu
te ⁊ spū sancto ⁊ in plenitudi
ne multa: sicut scit: quales fue
rimus in vobis p:opter vos.
Et vos imitatores nr̄i fa/
cti estis ⁊ dñi excipientes ver
bum in tribulatione multa cū
gaudio spūs sācti: ita vt facti
sitis: forma omnibus credēti/
b⁹: in macedonia ⁊ in achaia.
A vobis enim diffamat⁹
est sermo domini nō solum in
macedonia: ⁊ in achaia: sz in
oi loco fides vestra que est ad
deum : perfecta est: ita vt non
sit nobis necesse quicq̄ loqui.
Ipsi autē de vobis annūci
antq̄lē introitum habueri
mus ad vos: ⁊ quomodo con
uersi estis ad deū a simulacris
seruire deo viuo ⁊ vero: ⁊ exp
ectare filiū eius de celis: quē su
scitauit ex mortuis iesum: qui
eripuit nos ab ira ventura.
Nā ipsi scitis fr̄es introitū no
strū ad vos: q; nō inanis fuit
sed añ passi multa cōtumelijs
affecti: sicut scitis i philippis:
fiduciaz habuimus in deo no
stro loqui ad vos euangeliū
dei in multa sollicitudine.
Exhortatio enim nostra nō
de errore: neq; de immūdicia:
neq; in dolo: sed sicut p̄bati su
mus a deo: vt crederet nobis
euāgelium: ita loquimur non
quasi hominib⁹ placentes: sed
deo: qui p̄bat corda nostra.
Neq; enim aliquādo fuimus
in sermone adulationis: sicut
scitis: neq; in occasione auari
cie: deus testis est : nec quer/

es ab hominib⁹ gloriā: neq;
vobis: neq; ab alijs: cuj; pos
sumus oneri vobis esse: vt chri
sti apostoli: sed facti sumus
paruuli in medio vestrū tāq;
nutrix foueat filios suos. In
cipit epistola beati pauli apo
stoli ad tessalonicēses. ij. L.

PAulus t siluan⁹ t timo
theus ecclesie tessaloni
cēsium in deo patre nostro: et
dño iesu christo: gratia vobis
t pax a deo patre nostro t do
mino iesu christo. Gras age
re debemus deo semper pro vo
bis fratres: ita vt dignum est:
quoniā supercrescit fides ve
stra: t abundat charitas vni
uersi cuiusq; vestrū in inuicem:
ita vt t nos ipsi in vobis glo
riemur in ecclesijs dei pro pa
tientia vestra t fide in omni
bus persecutionibus vestris
t tribulationibus: quas susti
netis in exemplum iusti iudi
cij dei: vt digni habeamini in
regno dei: pro quo t patimini.
¶ Si tamē iustū est apud de
um retribuere tribulationem
his qui vos tribulāt: t vobis
qui tribulamini requiē nobis
cū: in reuelatione dñi iesu de ce
lo cū angelis virtutis eius in flā
ma ignis dātis vindictā his
qui nō nouerūt deū: t qui non
obediūt euāgelio dñi nr̄i iesu
xpi: qui penas dabūt in interi
tu eternas: a facie dñi t a gla
rie virtutis eius: cū venerit glorifica
ri sanctis suis: t admirabilis
fieri in oibus qui crediderūt.
¶ Quia creditus est testimo
niū nostrum super vos in die
illo: in quo etiā oramus semp
pro vobis: vt dignet vos voca
tione sua deus noster: t imple
at omnē volūtatem bonitatis
sue t opus fidei in virtute: vt
clarificet nomen dñi nr̄i iesu
xpi in vobis t vos in illo: fm
gratiā domini nostri iesu xpi.
Incipit epistola beati pauli
apli ad timotheum. j. Lectio.

PAulus apls xpi iesu p̄
imperium dei saluatoris
nr̄i: t xpi iesu spei nostre: timo
theo dilecto filio i fide: gratia:
mifico: dia t pax a deo p̄re et
xpo iesu dño nr̄o. Sicut roga
ui te: vt maneres ephesi: cum
irē in macedoniā: vt denūcia
res quibusdā ne aliter docerent
neq; intēderēt fabulis t gene
alogijs interminatis que quę
stiones p̄stant magis q̄ edi
ficationem dei que est in fide.
¶ Finis aut̄ p̄cepti est cha
ritas de corde puro t cōscien
tia bona: t fide nō ficta: a q⁹
quidā aberrantes cōuersi sūt

in vaniloquium: volentes esse legis doctores: non intelligentes neq; que loquuntur: neq; de quibus affirmant.

¶ Scimus aut̃ q; bona est lex si quis ea legitime vtatur: sciẽtes hoc: q; iusto lex nõ est posita: sed iniustis: & nõ subditis: impijs & peccatorib⁹: sceleratis & cõtaminatis: parricidis & matricidis: homicidis & fornicarijs: masculor̃ cõcubitoribus: plagiarijs: mendacib⁹ periuris: & si quid aliud sane doctrine aduersatur: que est ſm euangelium glorie beati dei: quod creditum est mihi.

¶ Gratias ago ei qui me cõfortauit in xpo ihesu dño nro: q; fidelẽ me existimauit: ponẽs in ministerio: qui prius fui blasphemus & persecutor & cõtumeliosus. Sed misericordiã dei consecutus sũ: q; ignorãs feci in incredulitate. Supabũdauit aũt gra dñi nri cum fide & dilectione que est in christo ihesu.

¶ Fidelis sermo & oi acceptione dignus: q; xps ihesus venit in hunc mũdũ: peccatores saluos facere quor̃ primus ego sũ. Sed ideo misericordiã consecutus sum: vt in me primo ostẽderet xps ihesus oẽm patiẽtiã: ad informationẽ eor̃: qui credituri sunt illi in vitã eternã. Regi aũt seculor̃ immortali: inuisibili: soli deo honor & gloria in secula seculor̃ amen. Incipit epistola beati pauli apostoli ad timotheũ. ij. Lectio.

Paulus apls xpi ihesu per volũtatẽ dei ſm promissionẽ vite que est in xpo ihesu: timotheo charissimo filio: gratia & misericordia & pax a deo pie & xpo ihesu dño nro. Gratias ago deo cui seruio a pgenitorib⁹ meis in cõscientia pura q; sine intermissione habeã tui memoriã in orationibus meis nocte ac die desiderãs te videre: memor lachrymarũ tuarũ: vt gaudio implear: recordationẽ accipiẽs eius fidei que est in te nõ ficta que & habitauit primũ in auia tua loide: & matre tua eunice: certus sum autem qõ & in te.

¶ Propter quã causam admoneo te: vt resuscites gratiã dei que est in te per impositionẽ manuũ mearũ. Non enim dedit nobis deus spũm timoris: sed vtutis & dilectionis et sobrietatis. Noli itaq; erubescere testimonii dñi nri neq; me vinctũ eius: sed collabora euãgelio ſz vtute dei: qui nos liberauit & vocauit vocatione sua sancta nõ ſm opa nostra

ad fm ꝓpositum suū: ⁊ grati
am que data est nobis in chri
sto iesu ante tẽpora secularia.
¶ Manifestata est aũt nũc p
illuminationez saluatoris nr̃i
iesu xp̃i: qui destruxit quidez
mortẽ: illuminauit autẽ vitaz
⁊ incorruptionẽ per euãgeliũ
in quo positus sum ego ꝺdica
tor apls ⁊ magister gentiũ.
¶ Ob quã causam etiã hec pa
timur sed nõ cõfundor. Scio eni
cui credidi ⁊ certus suz: q; po
tẽs est depositũ meũ seruare i
illũ diẽ. Formã hñs sanoꝝ vꝰ
borꝝ que a me audisti in fide ⁊
dilectione in xp̃o iesu: bonum
depositũ custodi per spũm san
ctũ qui habitat in nobis. Jn
cipit epistola pauli apostoli
ad titũ. Lectio.
Paulus
seruus dei: apls aũtẽ ie
su xp̃i fm fidem electoꝝ dei: ⁊
agnitionẽ veritatis que fz pie
tatem est in spem vite eterne:
quã promisit qui nõ mẽtitur de
us ante tpa secularia: manife
stauit aũt tpibus suis vbũ su
um in ꝺdicatione que credita
est mihi: fz ꝓceptũ saluatoris
nr̃i dei: tito dilecto filio: fm cõ
munẽ fidem: gra ⁊ pax a deo
patre ⁊ xp̃o iesu saluatore nr̃o
¶ Huius rei gratia reliq te
crete vt ea que dẽsũt corrigas:
⁊ cõstituas per ciuitates pre
sbyteros: sicut ⁊ ego tibi dispo
sui: si quis sine crimine est vni
us vxoris vir filios hñs fide
les. nõ in accusatione luxurie
aut nõ subditos. Oportet eni
epm sine crimine esse: sic dei
dispẽsatorẽ: nõ supbũ: nõ ira
cũdũ: nõ vinolẽtũ: nõ pcussoꝝ
rẽ: nõ turpis lucri cupidũ: sz
hospitalẽ: benignũ: sobriũ: iu
stũ: sanctũ: cõtinẽtẽ amplectẽ
tẽ eũ qui fm doctrinã est: fide
lem sermonẽ: vt potens sit ex
hortari in doctrina sana: ⁊ eos
qui contradicunt arguere.
¶ Sũt enim multi etiã inobe
diẽtes vaniloqui ⁊ seductores
maxime qui de circuncisione
sunt: quos oportet redargui q
vniuersas domos subuertunt:
docẽtes que nõ oportet turpis
lucri gratia. Dixit quidã ex il
lis: ppriꝰ ipsoꝝ ꝓpheta. Cre
tẽses semp mẽdaces: male be
stie: vẽtres pigri. Testimoniũ
hoc verũ est. Quã ob causaz
increpa illos dure: vt sani sint
in fide: nõ intẽdẽtes iudaicis
fabulis ⁊ mẽdacijs hoiũz aũ
santium se a veritate. Jncipit
epistola ad philemonẽ. Lcõ.
Paulus vinctus iesu xp̃i
⁊ timotheus frater phile
moni dilecto adiutori nostro:

ꝛ appie soꝛoꝛi charissime: ꝛ archippo cōmilitoni nostro. ꝛ ecclie que i domo tua est: gratia vobis ꝛ pax a deo pr̄e nr̄o ꝛ dño iesu xp̄o. ¶ Gratias ago deo meo semp memoriā tui faciēs in oationib⁹ meis: audiens charitatē tuā ꝛ fidē quaz habes in dño iesu: ꝛ in oēs sc̄tos vt cōmunicatio fidei tue euidēs fiat in agnitione omis opis boni in chisto iesu. ¶ Incipit epla bēi pauli apli ad hebreos. Lectio, ¶ Multifarie ¶ multisqz modis olim deus loquēs patrib⁹ in pphetis nouissime dieb⁹ istis locutus est nobis in filio: quē cōstituit hēredē vniuersoꝛ: per quez fecit ꝛ secula: qui cū sit splendoꝛ glorie ꝛ figura substātie eius: portāsqz oia vbo vtutis sue: purgationē peccatoꝛ faciens sedet ad dexterā maiestatis i excelsis: tanto melioꝛ angelis effectus: quanto differentius pr̄e illis nomen hereditauit. ¶ Cui enim dixit aliquādo angeloꝛ: filius me⁹ es tu: ego hodie genui te. Et rursū. Ego ero illi i patrē ꝛ ipe erit mihi i filiū. Et cū iterū introducit p̄mogenitū in oꝛbez terre dicit. Et adorēt eum oēs angeli dei. Et ad angelos quidem dicit, Qui facit angelos suos spūs: ꝛ ministros suos flāmā ignis ¶ Ad filium autē. Thronus tuus deus in seculū seculi: virga equitatis: virga regni tui. Dilexisti iustitiam ꝛ odisti iniquitatem: propterea vnxit te deus deus tuus oleo exultationis pr̄e participibus tuis. Et tu in p̄ncipio dñe terraz fundasti: ꝛ opa manuū tuarū sūt celi. Ipsi peribūt: tu autē permanebis: ꝛ oēs vt vestimētū veterascēt: ꝛ velut amictū mutabēs eos: ꝛ mutabunt. Tu autē idē ipe es: ꝛ āni tui nō deficiēt ¶ Ad quē aūt angeloz dixit aliquādo: Sede a dextris meis: quoadusqz ponā inimicos tuos scabellū pedū tuoꝛ. Nōne oēs sūt administratorij spūs⁹: in ministeriū missi ꝓpter eos qui hereditatē capiēt salutis? ¶ Propea abūdātius oportet obseruare nos ea que audiimus: ne forte pereffluam⁹. ¶ Si enim qui per angelos dictus est sermo: factus est firmus: ꝛ omnis ꝓuaricatio ꝛ inobediētia accepit iustā mercedis retributionem: quomodo nos effugiemus: si tantam neglexerimus salutem: que cū initium accepisset enarrari p dominum ab eis qui audierūt

hnos cõfirmata est ꝓtestãte
deo signis ⁊ portẽtis ⁊ varijs
virtutibus ⁊ spũs sci distribu
tionibus ꝑm suam voluntatẽ.
¶ Non enĩz angelis subiecit
deus orbem terre futurum de
quo loquimur. Testatus est au
tem in quodam loco quis di
cens: Quid est hõ q̃ memor
es eius: aut filj hominis quo
niam visitas eum. Minuisti
eum paulo minus ab angelis
gloria ⁊ honore coronasti eũ:
⁊ cõstituisti eum super opera
manuũ tuarum: oia subiecisti
sub pedibus eius. In eo enĩz
q̃ ei oia subiecit: nihil dimisit
nõ subiectum ei. Nũc aũt nec
dũ videmus omnia sbiecta ei
¶ Eum autez qui modico q̃z
angeli minoratus est videm⁹
iesum ꝓpter passionez mor
tis: gloria ⁊ honore coronatuz
vt dei gratia pro omnibus gu
staret mortem. Decebat enĩz
eum ꝓpter quem omnia: et
per quem omnia qui multos
filios in gloriam adduxerat:
auctorem salutis eoꝝ per pas
sionem consumari. Qui enim
sanctificat: ⁊ qui sanctificãtur
ex vno omnes. Ꝓpter quã
causam non confunditur: fra
tres eos vocare dicens. Nun
ciabo nomen tuum fratribus
meis: i medio ecclie laudabo
te. Et iterũ. Ego ero fidens in
eũ. Et iterũ. Ecce ego ⁊ pue
ri mei: quos mihi dedit deus.
¶ Quia ergo pueri cõicaue
runt carni ⁊ sanguini: ⁊ ipse si
militer participauit eisdez: vt
per mortẽ dẽstrueret eum qui
habebat mortis imperiũ idest
diabolũ ⁊ liberaret eos qui ti
more mortis per totã vitã ob
noxij erãt fuituti. Nusq̃z enĩz
angelos apprehendit: sed se
men abrae apprehendit. Un
de debuit per omnia fratrib⁹
similari: vt misericors fieret
⁊ fidelis pontifex ad deum: vt
repropitiaret delicta populi.
¶ In eo enim in quo passus
est iste ⁊ tẽtatus: potens est et
eis qui tentãtur auxiliari. Un
de fratres sancti vocatiõis ce
lestis ꝓticipes: ꝓsiderate apl'z
⁊ põtificẽ cõfessionis nre iesũ
qui fidelis est ei qui fecit illuz:
sicut ⁊ moyses in oi domo illi
us. Amplioris enim glie iste
pre moyse dignus habit⁹ est:
quanto ampliorẽ honorez ha
bet dom⁹ qui fabricauit illã.
¶ Omnis nãq̃z domus fabri
cat ab aliquo: qui aũt oia cre
auit deus est. Et moyses qdẽ
fidelis erat in tota domo eius
tanq̃z famulus in testimoniũ

cor que dicēda erāt: xp̄us vo
tanq̄ fil⁹ in domo sua: q̄ dom⁹
sum⁹ nos si fiduciā t gl̄iaz spei
vsq; ad finē firmā retineam⁹.

¶ Quapropter sicut dic̄ spi
ritus sanctus: hodie si vocem
eius audieritis: nolite obdu
rare corda vestra: sicut in exa
cerbatione: sm dic̄ tētationis
in deſto: vbi tētauerūt me pa
tres vestri pbauerūt t vide
rūt opa mea quadraginta an
nis. Propter q̄d infensus fui
generationi huic t dixi semp
hi errant corde: ipsi vero non
cognouerunt vias meas: si
cut iurau in ira mea: si in
troibunt in requiem meam.

¶ Videte fratres: ne forte sit
in aliquo uestrū: cor maluz in
credulitatis: discedendi a deo
uiuo. Sed adhortamini vos
metipsos per singulos dies do
nec hodie cognominat: vt non
obdurek quis ex vobis falla
cia peccati. Participes enim
xp̄i effecti sumus: si tñ initium
substātie eius vsq; ad finē firm
mū retineamus dū dicitur: ho
die si vocē eius audieritis noli
te obdurare corda vīa: quē
admodū in illa exacerbatiōe.

¶ Quidā enim audiētes exa
cerbauerūt: sed nō vniūsi qui
pfecti sunt ab egypto p moy
sen. Quib⁹ aūt infensus est q̄
draginta annis. Nōne illis q
peccauerūt: quor cadauera p
strata sunt in deserto? Quib⁹
aūt iurauit nō introire in re
em ip̄ius nisi illis qui incredu
li fuerunt? Et videmus q̄ nō
potuerūt introire in requiē ip̄i
us, ppter incredulitatē. Timea
mus ergo ne forte relicta pol
licitatione itroeūdi i regez ei⁹:
existimet aliqs ex nobis deēe.

¶ Etenim nobis nūciatū est
quēadmodū t illis. Sed non
pfuit illis sermo auditus: non
admixtus fidei: ex his que au
dierūt. Ingrediemur enim in
requiē qui credidimus: quē
admodū dixit: sicut iurau in
ira mea: si introibūt in requiē
meā. Et q̄dē opib⁹ ab institu
tione mūdi pfectis: dixit enim
quodā loco de die septima sic.
Et requeuit de⁹ die septima ab
oīb⁹ opib⁹ suis. Et in isto rur
sū. Si itroibūt in regez meā.

¶ Cū ergo supest: quosdaz
introire in illā: t hi q̄bus po
ribus annūciatū est: nō intro
ierūt ppter incredulitatē: ite
rū terminat dic̄ quēdā: hodie
in dauid dicēdo post tantū tē
poris sicut supra dictū est: ho
die si vocē eius audieritis: no
lite obdurare corda vīa. Naz
si eis

si eis Iesus requiem ꝓstitisset: nunqꝫ de alia loqueretur post hac die. Itaqꝫ relinqtur sabbatismus populo dei. Qui enī ingressus est in requiem eius: etiam ipse requieuit ab operibus suis: sicut a suis deus. ¶ Festinemus ergo ingredi in illā requiē: vt ne in idipsū qs incidat incredulitatis exēplū. Viuus est enim dei sermo ⁊ efficax: ⁊ penetrabilior oīni gladio ancipiti: ⁊ ptingens vsqꝫ ad diuisionē aīe ac spūs: cōpagis quoqꝫ ⁊ medullarū discretorem cogitationū ⁊ intētionum cordis: ⁊ non est vlla creatura inuisibilis in cōspectu eius, Oīa aūt nuda ⁊ apta sūt oculis eius ad quē nobis sermo. ¶ Habētes ergo pōtificē magnū qui penetrauit celos: iesū filiū dei: teneamus spei nr̄e cōfessionē. Nō enim habemus pontificē qui nō possit cōpati infirmitatib⁹ nr̄is: tentatū aūt p oīa ꝓ similitudie absqꝫ peccato. Adeamus ergo cū fiducia ad thronū gr̄e ei⁹: vt misericordiā ꝓsequamur ⁊ gr̄az inueniam⁹ in auxilio opportuno ¶ Omis nāqꝫ pōtifex ex hominibus assumptus ꝓ hoībus constituit in his que sunt ad deū: vt offerat dona ⁊ sacrificia ꝓ peccatis: qui cōdolē possit his qui ignorāt ⁊ errāt: q̄niā ⁊ ipse circūdatus est infirmitate. Et ꝓpterea debet quē admodū ⁊ ꝓ populo: ita etiam ⁊ ꝓ semetipso offerre ꝓ peccatis. Nec qsqꝫ sūit sibi honorē: sz q vocat a deo tāqꝫ aarō. ¶ Sic ⁊ xp̄s nō semetipsum clarificauit: vt pōtifex fieret: sed qui locut⁹ est ad eū: fili⁹ meus es tu: ego hodie genui te: quēadmodū ⁊ in alio loco dicit: tu es sacerdos in eternum sm ordinem melchisedech. Qui in diebꝰ carnis sue ꝓces supplicationesqꝫ ad eum qui posset saluū illū a morte facere cum clamore valido ⁊ lachrymis offerēs exaudit⁹ est ꝓ sua reuerētia. Sabbato in septuagenima ad vesperas ant. Regnū tuū. cū reliq̄ psalmi. Fratres nescitis: q̄ hi qui i stadio currūt: oēs quidē currūt: sz vn⁹ accipit brauiū: sic currite: vt cōprehēdatis. Ps. pl. Viderūt te aque deus: viderunt te aque ⁊ timuerūt. Multitudo sonit⁹ aquarū: voce dederunt nubes. Alla alla alla. ℣. Illuxerūt coruscationes tue orbi terre: vidit ⁊ commota est terra. Multitudo. Sūa. Alla.

Hym. O lux beata, ℣. Vespertina. Ad. M. an. Hymnū cātate nobis alla: de canticis syon alla: quomodo cātabimus cāticū dñi in terra aliena alla: septuaginta ānis sup flumina babylonis sedimus ⁊ fleuimus dū recordaremur syon alla: ibi suspendimus organa nostra alla. Oro.

Preces ppli tui qs dñe clemēter exaudi: vt q iuste pro peccatis nris affligimur p tui nois gliā misericorditer liberemur. Per. ℣. Būdicam⁹ dño alla al. ℟. Deo gras alla alla. Et dñceps non dz alla. vsq; ad sabbatū sanctū. Et i pncipio officior loco al. dz La⁹ tibi dñe rex eēne glie. Et si in fine vel in medio alicuius añe repit alla. loco alla dz In eternū, vel Dicit dñs. Itē notādū q si festū purificationis venerit in hoc sabbo in secūdis vsp̄is ipius festi fit de festo cū cōmemoratiōe dñi ce: ⁊ in fine dz Būdicamus cuz duplici alla, vt sup. Et si hoc festū in dñica septuagesime aut sexagesime aut quinquagesime venerit: festū transferet ad dz lune. Būdictio cū candelarū cū p̄cessione celebrat i dñica. Similer transferunt alia festa que in diebus dñicis venīūt. In secūdis vsp̄is dñice fit totaliter de festo purificationis vel alterius festi duplicis q̄ celebrat secūda feria ⁊ nulla fit cōmemoratio de dñica. Dñica in septuagesima ad matutinū inuitatoriū. Prececupem⁹ facie dñi: Et in psalmis iubilemus ei. ℣. Venite, ℟. Primo dieruz, Ane nocturnales ⁊ vsperarū cū suis psalmis dicūtur in dñicis diebus ⁊ festis lib⁹ vsq; ad pascha de officio psalmiste p̄ter aīas ad canticū. ne. ⁊ ad magt aīe vo laudz ⁊ per horas diei in dñicis diebus dicūtur sicut in ipsis signātur. Itē oēs hymni ⁊ versiculi nocturnales ac aliarū horarū dicūtur vsq; ad pmā de minica quadragesime de psalmista. Hac nocte ponit liber geneseos: ⁊ legit de eo tā in dñicis diebus q̄ in feriis vsq; ad feriā quartā cinerum. Incipit liber geneseos. Lectio pma.

IN pncipio creauit dē celū ⁊ terrā: terra autez erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebre erāt sup faciē abyssi ⁊ sps dñi ferebat sup aquas. Dixitq; deus Fiat lux. Et facta ē lux. Et vidit deus lucē q̄ eēt bona: ⁊ divisit deus lucē a tenebris: ap

llauitq; luce dies: t tenebras
uocauit. Factuq; est uespere et
mane dies unus. ℟. In pn-
cipio fecit deus celu t terram
t creauit in ea hominem. Ad
imaginē t similitudinē suam.
℣. Formauit igitur dominus
hominē de limo terre: t inspi-
rauit in facie eius spiraculuz
uite. Ad imaginem. Lec. iij.

Dixit quoq; deus fiat fir
mamētū in medio aquz
diuidat aquas ab aquis. Et
fecit de firmamētū diuisitq;
aquas que erāt sub firmamē-
to ab his que erāt sup firma-
mentū. Et factū est ita. Voca
uitq; deus firmamētū celum.
Et factū est uespere t mane di
es secundus. ℟. In pncipio
deus creauit celū t terrā: t spi
ritus dñi ferebat sup aquas.
Et uidit deus cūcta que fece-
rat erāt valde bōa. ℣. Igi
tur perfecti sunt celi t terra: et
ornatus eoz. Et. Lec. iij.

Dixit vo deus. Congre
gētur aque que sub ce-
lo sunt in locū unū: t appare-
at arida. Factuq; est ita. Et
uocauit deus aridā terrā: con
gregationesq; aquarū appel-
lauit maria. Et vidit deus q
esset bonū t ait. Germinet ter
ra herbā uirētē t faciētem se-
mē: t lignū pomiferū faciens
fructū iuxta genus suū: cui⁹ se
mē in semetipso sit sup terrā.
Et factū est ita. ℟. Formauit
igit dñs deus hoiem de limo terre: t
inspirauit in facie eius spiracu
lū uite. Et facti⁹ est hō in aiaz
uiuētē. ℣. In pncipio fecit de
us celū t terram: t creauit in
ea hominem. Et. Lectio iiij.

Et protulit terra herbā ui
rētē t afferētē semē iux
ta genus suū: lignūq; faciens
fructuz: t hns unūquodq; se-
mētē sm spēm suaz. Et vidit
deus q esset bonū: factuq; est
uespere t mane dies tertius. ℟.
Igit perfecti sunt celi t terra: t
omnis ornatus eoz. Lōpleuitq;
deus die septimo opus suū qd
fecerat. Et requeuit ab oi ope
qd patrarat. ℣. Et benedixit de
us diei septimo: t sanctificauit il-
luz: qz in ipso cessauerat ab oi
ope suo. Lōp. Elia. Et. Lv

Dixit aūt deus. Fiant lu
minaria in firmamēto
celi t diuidant diem t noctē:
t sint in signa t tēpora t dies
t annos: t luceāt in firmamē
to celi t illuminēt terrā. Et fa
ctū est ita. Fecitq; de⁹ duo ma
gna luminaria: luminare ma
ius: ut pesset diei: t luminare
min⁹ ut pēet nocti. Et stellas.

Et posuit eas in firmamēto celi: vt lucerēt sup terrā: t presset diei ac nocti: t diuideret lucē ac tenebras. Et vidit dē q̄ eēt bonū. Et factū est vespere t mane dies quartus. ℟. Tulit ergo dēus hoiem: t posuit eū in paradiso voluptatis. Vt operaret t custodiret illum. ℣. Plātauerat aūt dñs dēus paradisum voluptatis a pncipio: in quo posuit hoiem quez formauerat. Vt operaret. L. vi

DIxit etiā dēus. Pducat aque reptile aie viuētis t volatile sup terrā sub firmamēto celi. Creauitq; dēus cete grādia t oēm animaz viuētē atq; motabilē: quā pduxerāt aque in spēs suas: et oē volatile fm genus suū. Et vidit dēus q̄ eēt bonū: bñdixitq; eis dicēs, Crescite t multiplicamini: t replete aquas maris: auesq; multiplicētur sup terrā. Et factū est vespere t mane dies quint⁹. ℟. Dixit dñs dēus nō est bonū eē hoiez solū: Faciamus ei adiutoriū simile sibi. ℣. Ade vo nō inuenieba adiutor: similis sibi: dixit vo dēus, Faciam⁹. L. vij.

DIxit quoq; dē⁹, Pducat terra aiam viuētez in genere suo: iumēta t reptilia t bestias terre fm spēs suas. Factūq; est ita. Et fecit dē⁹ bestias terre ixta spēs suas: t iumēta t oē reptile terre in genere suo. Et vidit dē⁹ q̄ eēt bonū: t ait: Faciamus hoiem ad imaginē t similitudinē nrā: t pſit piscib⁹ maris t volatilibus celi t bestijs vniuersq; creature omniq; reptili q̄ mouet in terra. ℟. Immisit dñs sopozē in adam t tulit vnā de costis ei⁹: t edificauit costā quā tulerat dñs de adā in mulierē: t adduxit eam ad adā vt videret qd vocaret eā Et vocauit nomē ei⁹ virago: qz de viro sumpta est. ℣. Hoc nūc os ex ossib⁹ meis: t caro de carne mea. Et vo. L. viij.

ET creauit dēus hoiez ad imaginē t similitudinē suā: ad imaginē dei creauit illū: masculū t feminā creauit eos: bñdixitq; illis dēus t ait: Crescite t multiplicamini: et replete terrā: t subijcite eā: t dñamini piscib⁹ maris: t volatilibus celi t vniūsis aiantibus que mouētur sup terrā. ℟. Dixit dñs ad adam: de ligno q̄ō est in medio paradisi ne comedas. In quacūq; die comederis: morte moreris. ℣. Pcepitq; ei dñs dicens: et

ō ligno paradīsi comede: de ligno aūt sciētie boni ⁊ mali ne comedas. Jn. Glia. Jn. Ad cantū.añ. Jte ⁊ vos in vineaz meā: ⁊ qō iustum fuerit dabo vobis. Cantū. Dñe misē nfi. Lectio sci euāgelij ꝟm matthēū.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolam hāc. Simile est regnū celoꝝ hoi patrifamilias: qui exīt p̄mo mane cōducere oparios i vineā suaz. Et rel. Homelia sci gregorij papē de eadē lectiō.

In explanatione suā. Lix multa ad loquēdū sancti euāgelij lectio postulat: quaz volo si possim sub breuitate pstringere ne vos ⁊ extēsa processio ⁊ plura expositio videat onerare. Regnū celoꝝ patrifamilias simile dicitur qui ad excolēdā vineā suā oparios cōducit. ℟. Duz ꝛambularet dñs in paradiſuz ad aurā post meridiē clamauit ⁊ dixit adā vbi es? audiui dñe vocez tuā. Et abscōdi me. ℣. Uocē tuā dñe audiui in paradiſo: ⁊ timui: eo ꝙ nudus eē. Et. Quis vō patrisſamilias. as similitudinē recti? tenet: ꝙ cōditor nr̄ qui regit ōs condidit: ⁊ electos suos sic in hoc mūdo possidet quasi subiectos dñs in domo. Qui habz vineā vniuersam scilz ecclias que ab abel iusto vsqz ad vltimū electū: qui i fine mūdi nascituruꝰ est: quot sanctus ptulit: ꝙsi tot palmites misit. ℟. In sudore vultus tui vescēris pane tuo dixit dñs ad adā: cū opatus fueris terrā. Non dabit fructus suos: sed spinas et tribulos germinabit tibi. ℣. Pro eo ꝙ obedisti voci vxoris tue plus ꝙz mee: maledicta terra i ope tuo. Nō. Lxi. Hic itaqz paterfamilias ad excolēdā vineā suam mane hora tertia: sexta: nona ⁊ vndecima oparios cōducit qz a mūdi huius initio vsqz i finē ad erudiēdā plebē fidelium p̄dicatores cōgregare nō destitit. Mane etenim mundi fuit ab adā vsqz ad noe: hora vō tertia a noe vsqz ad abraā: sexta quoqz ab abraā vsqz ad moysen: nona autem a moyse vsqz ad aduētū dñi: vndecia vō ab aduētu dñi vsqz ad finē mūdi: in qua p̄dicatores sancti apli missi sunt: qui mercedē plenā ⁊ tarde venientes acceperūt. ℟. Ecce adā ꝙsi vnus ex nobis factꝰ est scies bonū ⁊ malū. Uidete ne forte sumat de ligno vite: ⁊ viuat in

eternū. ℟. Fecit quoq; dñs de us ade tunicā pelliceā: ⁊ indu it eū ⁊ dixit. Eldete. Lec. xij.

HAbe erudiēdam ergo dñs plebē suā: quasi ad exco lēdā vineā suā nullo tpe desti tit opariōs mittere: q: ⁊ pius per patres: ⁊ postmodū per le gis doctores ⁊ pphetas: ad ex tremū vō per apl̄os: dum ple bis sue mores excoluit: quasi per opariōs in vinee cultura labor: quē quānis in quolibet modulo vel mēsura: quisquis cū fide recta bone actionis ex titit: huius vinee opari⁹ fuit ℟. Ubi est abel frater tu⁹ di xit dñs ad cain: nescio domi: nunqd cust̄os frīs mei sū ego: ⁊ dixit ad eū: quid fecisti. Ec ce vox sanguinis frīs tui abel clamat ad me de tra. ℣. Ma ledictus eris tu sup terrā que aperuit os suū: ⁊ suscepit sangui nē frīs tui de manu tua. Ecce. Hlia. Ecce. Sedm mattxū.

IN illo tpe. Dixit ihesus di scipulis suis parabolam hāc. Simile est regnū celoꝝ homini patrifamilias: qui exi it p̄mo mane cōducere opari os in vineā suam. Cōuentione aūt facta cū operarijs ex dena rio diurno misit eos in vineaz suā. Et egressus circa horam tertiā. Vidit alios stātes in fo ro ocios⁹ ⁊ illis dixit. Ite et vos in vineā meā: ⁊ qđ iustuz fuerit dabo vobis. Illi autez abierūt. Iterū aūt exijt circa sextā ⁊ nonā horā ⁊ fecit simi liter. Circa vndecimā vō exi it ⁊ invenit alios stātes ⁊ dicit illis. Quid hic statis tota die ociosi? Dicunt ei. Quia nemo nos cōduxit. Dicit illis. Ite ⁊ vos in vineā meā. Cū sero au tē factū eēt: dicit dñs vinee p̄ curatori suo. Voca operarios: et redde illis mercedē: incipiēs a nouissimis vsq; ad primos. Cuz venissent ergo qui circa vndecimā horā venerāt: acce perūt singulos denarios. Veni entes aūt ⁊ p̄mi arbitrati sunt q̄ plus essent accepturi. Ac ceperūt aūt ⁊ ipi singulos de narios. Et accipiētes murmu rabāt aduersus patrēfamili as dicētes: Hi nouissimi vnā horā fecerūt: ⁊ pares illos no bis fecisti: qui portauim⁹ pon dus diei ⁊ estus. At ille respō dēs: vni eoꝝ dixit: Amice nō facio tibi iniuriā. Nōne ex de nario conuenisti mecū: Tolle qđ tuū est ⁊ vade. Volo aūt ⁊ huic nouissimo dare: sicut ⁊ ti bi. Aut nō licet mihi qđ volo facere. An oculus tu⁹ nequā

est: quia ego bonus sum. Sic erūt nouissimi ꝓmi & ꝓmi nouissimi. Multi enīz sunt vocati pauci vō electi. Sio. Preces populi. vt supra. Ad laudes añ. Miserere mei deus: & a delicto meo mūda me: qz tibi soli peccaui. ℟. Miserere cū rel. de dñica. Añ. Confite bor tibi dñe: qñ exaudisti me Añ. Deus dꝰ meus ad te de luce vigilo: qz factus es adiutor meus. Añ. Būdictus es in firmamēto celi & laudabilis in secula deus noster. Añ. Laudate dñm de celis, Psalmi ad laudes & horas dicitur in dñicis diebus & festa libus de psalmista vsqz ad pascha. Cap. Fres: nescitis. vt supra. ℟. br. Aditor meus esto deus. Ne derelinquas me ℣. Neqz despicias me dꝰ salutaris meus. Ne. Glia. Ad intor. Hym. Eterne rerū. ℣. Dñs regnauit. Ad. Bñ. añ. Simile est regnū celoz homini patri familias qui exijt ꝓmo mane cōducere oparios in vineā suā: dicit dñs, Sio. Preces populi. Ad primam añ. Cōuētione aūt facta cum oparijs ex denario diurno misit eos in vineā suā. Ad tertiā añ. Quid hic statis tota die ociosi: rnderūt & dixerunt: nemo nos cōduxit. Cap. Fres: nescitis. ℣. Ego dixi. Sio. Preces populi. Ad sextam añ. Ite & vos in vineā meā: & qđ iustum fuerit dabo vobis. Omnis enīz qui in Cap. agone cōtēdit ab oībus se abstinet & illi quidē: vt corruptibilem coronam accipiāt nos aūt incorruptā. ℣. Siculi et ociones ad. vj. & ad. ix. fiē hēt psalmista. & sic fuas alijs dñicis vsqz ad. xl. Ad. ix. añ. Voca opariōs & redde illis mercedē suā: dicit dñs. Cap. Jbebant aūt de spiritali ꝑsequēti eos petra: petra aūt erat xp̄s, Ad vs. an. Dixit. dū rel. Cap. Fres: nescitis. ℟. b. Spes mea dñe. A iuuētute mea. ℣. In te ꝓfirmat̄ sū ex vtero: de vētre mis mee tu es ꝓtector me. A iuuētu. Glia. Spes. Hym. Lucis crea. ℣. Dirigat. Ad. M. an. Dixit pfamilias oparijs suis: quid hic statis tota die ociosi: at illi rndētes dixerūt: quia nemo nos ꝓduxit: ite in vineā meā: & qđ iustū fuerit dabo vobis. Sio. Preces ppli, vt supra. Precicta duo ℟ia. b. ad laudes & ad vesꝑas dicunt tā in dñicis qz in feriis vsqz ad. xl.

Ane ꝓscripte dicunt ad. M̃. per hebdomadã. Ad. B. dicitur de psalmista. Ad. M. aũ. Dinouissimi vna hora fecerũt t pares illos nobis fecisti: qui portauimus põdus diei t est? Aũ. Dixit aũt patersamilias amice: nõ facio tibi iniuriam: nõne ex denario cõuenisti mecũ: tolle qõ tuum est t vade. Aũ. Tolle qõ tuũ est t vade: qz ego bonus sum: dicit dñs. Aũ. Nõ licet mihi facere qõ volo: an oculus tuus nequaz est: qz ego bonus sum: dicit dominus. Aũ. Sic erũt nouissimi ꝑmi t ꝑmi nouissimi: multi enim sunt vocati: pauci vo electi. In ferialibus dieb⁹ tã in nocte cũ in die ofa fiunt de psalmista, ꝓter R. t lectiones t aũas ad. M., vsqz ad caput ieiunij. Sequitur in libro genesis. Lectio. i.

In̄itqz deus, Ecce dedi vobis omne herbã afferentẽ semẽ sup terrã: t vniuersa ligna que hñt in semetipsis semẽtẽ generis sui: vt sint vobis in escã t cũctis aiantibus terre: omniqz volucri celi: t vniuersis que mouẽtur in terra: t in quib⁹ est aia viuẽs vt habeãt ad vescẽdũ. Et factũ est ita. Viditqz deus cũcta que fecerat t erãt valde bona. Et factũ é vespe t mane dies sext⁹. Igit pfecti sunt celi t terra t oĩs ornat⁹ eor: cõpleuitqz deus die septimo op⁹ suum qõ fecerat: t requeuit die septimo ab vniuerso ope qõ patrarat. Et benedixit diei septimo t sanctificauit illũ: quia in ipo cessauerat ab omi ope suo qõ creauit deus vt faceret. Lectio. ii. Iste sunt generationes celi et terre quãdo create sunt in die quo fecit dñs de⁹ celũ t terrã: et oẽ vgultũ agri anteqz oriret in terra: oẽmqz herbã regionis pulqz germinaret. Nõ enim pluerat dñs deus sup terrã et hõ nõ erat q operaret terã. Sz fons ascẽdebat e terra: irrigãs vniũsam supficiẽ terre. Lectio. iii.

Formauit igit dñs de⁹ homine de limo terre: t inspirauit in facie eius spiraculũ vite: t factus est hõ in aiam viuẽtẽ. Plãtauerat aũt dñs de⁹ paradisum voluptatis a principio in quo posuit hoiem quez formauerat. Produxitqz dominus deus de humo omne lignũ pulchz visu t ad vescendũ suaue: lignũ etiã vite in medio paradisi: lignũqz scientie boni t mali. Lectio secunda. Et fluuius egrediebat de lo-

to voluptatis ad irrigãdũ pa
radisũ:qui inde diuidit in qua
tuor capita. Nomẽ vni phisõ
ipse est qui circuit oẽm terrã
chulat vbi nascit aurũ:t aurũ
terre illius optimũ est. Ibiq;
fuerũt bdellũ t lapis onychi/
nus. Et nomẽ fluuio secundo
gyon:ipse est qui circuit oẽm
terrã ethiopie. Nomẽ vo flu
minis tertij:tigris:ipse vadit
contra assyrios. Fluuius aũt q̃r/
tus ipse est euphrates. L.iij.
Tulit ergo dñs deus hoiem:t
posuit eũ in paradiso volupta
tis:vt operaret t custodiret illũ
Precepitq; ei dicẽs. Ex oi ligno
paradisi comede:de ligno aũt
scientie boni t mali ne come/
das. In quocũq; enim die co
mederis ex eo:morte morie/ris.
Dixit q̃q; dñs dẽ. Nõ est bo
nũ eẽ hoiem solũ:faciamus ei
adiutoriũ simile sui. Lec.j.
Formatis igit dñs dẽ de
humo cũctis aiantibus
terre t vniuersis volatilib9 ce
li adduxit ea ad adã: vt vide
ret qd vocaret ea. Oẽ eni qd
vocauit adã aie viuẽtis: ipsũ
est nomẽ eius. Appellauitq;
adã noib9 suis cũcta aiantia
t vniuersa volatilia celi t oẽs
bestias terre, Ade vo nõ inue
niebat adiutor similis ei9. L.iij.
Immisit ergo dñs deus sopo
rẽ in adã. Cũq; obdormisset
tulit vnã de costis ei9 t repleuit
carnẽ pro ea. Et edificauit
dominus deus costã quam tu
lerat de adam in mulierem:t
adduxit eaz ad adam. L.iij.
Dixitq; adã. Hoc nũc os ex
ossibus meis:t caro de carne
mea. Hec vocabit virago:quia
de viro sumpta est. Quãobrẽ
relinquet hõ patrẽ suũ t ma/
trem:t adherebit vxori sue:et
erunt duo in carne vna. Erat
aũt vterq; nudus:adã scilicet
t vxor eius:t nõ erubescebãt
Sed t serpens erat L.j.
callidior cũctis aiantib9
terre que fecerat dominus dei9
Qui dixit ad mulierez. Cur
precepit vobis deus vt nõ come
deretis de oi ligno paradisi?
Cui rñdit mulier:de fructu li
gnoz que sunt in paradiso we
scimur: de fructu vo ligni qõ
est in medio paradisi precepit
nobis deus ne comederemus
t ne tangeremus illud:ne forte
moriamur. Lec. secunda.
Dixit aũt serpẽs ad mulierẽ
Nequaq; morte moriemini.
Scit enim deus q in quocũq;
die comederitis ex eo: aperiẽt
oculi vestri:t eritis sicut dij scie
ntes bonuz t malum. L.iij.

Tdit igit mulier q bonū erat
lignū ad vescēdū: t pulchrū
oculis: aspectuq delectabile:
t tulit de fructu illius t come
dit deditq viro suo: qui come
dit t aperti sunt oculi amboꝝ
Cūq cognouissent se esse nu
dos: cōsuerunt folia ficus t fe
cerūt sibi perizomata. Lec. i.
Et cū audissent vocē dñi
dei deambulātis in para
diso ad aurā post meridiē: ab
scōdit se adā t vxor eius a fa
cie dñi dei in medio ligni para
disi. Vocauitq dñs deus adā
t dixit ei. Ubi es? Qui ait. vo
cē tuā dñe audiui in paradi
so: t timui: eo q nudus essem:
t abscondi me. Lec. secūda.
Cui dixit. Quis enim idica
uit tibi: q nudus esses: nisi q
ex ligno de quo tibi pceperaz
ne comederes: comedisti. Di
xitq adā. Mulier quā dedi
sti sociā mihi: dedit mihi de li
gno t comedi. Et dixit dñs de
us ad mulierē. Quare hoc fe
cisti? Que respondit. Serpēs
decepit me: t comedi. Lec. iij
Et ait dñs deus ad serpētē.
Quia fecisti hoc: maledict⁹ es
inter oīa aīantia t bestias tre.
Super pectus tuū gradieris: t
terrā comedes cūctis diēb⁹ vi
te tue. Inimicitias ponā inter
te t mulierē: t semē tuū t semē
illi⁹. Ipa cōteret caput tuū t
tu insidiaberis calcaneo ei⁹.
Mulieri quoq dixit. i.
Multiplicabo erūnas
mas t cōcept⁹ tuos: in dolo
re paries filios: t sb viri potesta
te eris: t ipse dñabit tui. Ade
vo dixit. Quia audisti vocem
vxoris tue t comedisti de li
gno ex q̄ pceparaz tibi ne come
deres maledicta terra i opere tuo
In laboribus comedes. ij.
ex ea cunctis diebus vite tue.
Spinas t tribulos germina
bit tibi t comedes herbas ter
re. In sudore vultus tui vesce
ris pane tuo: donec reūtaris i
terrā de qua sumpt⁹ es: q pul
vis es: t i pulverē reuerteris.
Et vocauit adam nomē vxo
ris sue eua: eo q mater esset cū
ctorum viuentiuz. Lectio. iij.
Fecit quoq dñs deus ade et
vxori eius tunicas pelliceas:
t induit eos t ait. Ecce adā fa
ct⁹ est quasi vnus ex nobis sci
ens bonū t malū. Nunc ergo
ne forte mittat manū suā t su
mat etiā de ligno vite: t come
dat t viuat in eternū. Sabbato i exaltatione ad vō.
Fratres libēter suffertis
insipientes: cū sitis ipsi sa
pientes: sustinetis enim si quis

os in fuitutē redigit: si qs de
uorat: si qs accipit: si qs extol
lit: si qs in facie eos cedit. ℟.
pl. Pona arcū. ℣. Cuncti ob
diuero. Ad. Ad aīa. Erūt p
mi nouissimi: t nouissimi primi
multi enī sūt vocati pauci vo
electi: dicit dns. Sic.
Eus qui cōspicis quia
ex nulla nostra actione confi
dimus: cōcede propitius: vt
contra omnia aduersa vocto
ris gentiū protectione munia
mur, Per. Dnica in seragē
sima ad matutinū inuitatoriū. Pre
occupemus, sicut in precedēti
dnica. Sequitur in libro ge
neſis. Lectio.
quingentor esset annor
genuit sem: cham t iaphetb.
Cūq cepissent homines multi
plicari super terrā: t filias p
creassent: videntes filij dei fili
as hominū q essent pulchre:
acceperūt vxores sibi ex omni
bus quas elegerāt. ℟. Dixit
dns ad noe: finis vniuerse car
nis venit coram me: repleta est
terra iniquitate eorum. Et ego
disperdā eos cū terra. ℣. Fac
tibi arcaz de lignis leuigatis:
māsiunculas in ea facies. Et.
Initq dns. Mō p
manebit spūs meus i hoīe i
eternū: q caro est, Erūtq di
es illius centūviginti annor. Gi
gātes aūt erāt sup terrā i die
bus illis. Postq enī ingressi
sūt filij dei ad filias hoīum: illeq
genuerūt: isti sūt potētes a se
culo: viri famosi. ℟. Noe vir
iust⁹ atq perfect⁹: cū deo ambu
lauit. Et fecit noa quecūq pre
cepit ei dns. ℣. Noe aūt inue
nit gratiā aīa dñs deū. Et. Lectio.
Idēs aūt dns: q multa
malicia hoīum eēt in terra
t cūcta cogitatio cordis itēta
eēt ad malū omī tpe: penituit
eū q hoīes fecisset in terra. Et
pcauēs in futurū: t tact⁹ dolo
re cordis itrinsecus: delebo in
quit hoīem quē creaui a facie
terre: ab hoīe vsq ad aīantia:
a reptili vsq ad volucres celi
penitet enī me fecisse eos. ℟.
Quadraginta dies t noctes
apti sūt celi: t ex oi carne hūa
te spūs vite. Ingressi sūt in ar
cā: t clausit a foris hostiū dns
℣. Noe vo t filij ei⁹ vxor illi⁹
t vxores filior ei⁹. Ingressi.
Noe vo inuenit Lectio.
gratiā coram deo, Hec sūt
generationes noe. Noe vir iu
stus atq perfect⁹ fuit in gnīatio
nib⁹ suis: cū deo ambulauit: t
genuit tres filios: sem: cham t
iaphetb. ℟. In articulo diei
illius ingressus est noe in arcā:

t filij eius. Uxor illius t uxores filioꝝ eius. ℟. Deleta sūt uniuersa de terra. remāsit aūt solus noe t qui cū eo erāt i arca. Uxor. Gloria. Uxor. L.v

QOrrupta est aūt tra coram deo: t repleta est iniquitate. Cūq; uidisset deus terrā esse corruptā: omis quippe caro corrumpat uiā suā sup terrā: dixit ad noe. Finis uniuerse carnis uenit coram me: repleta est terra iniquitate a facie eorum: t ego disperdā eos cū terra. ℟. Recordat⁹ dñs noe: adduxit spūm sup terrā: t imminute sūt aque. Et phibite sunt pluuie de celis. ℟. Reūsęq; sūt aque de terra euntes t redeūtes: et ceperunt minui post centū quaginta dies. Et. Lec. vj.

AC tibi arcā de lignis leuigatis: mānsiunculas in arca facies: t bitumine linies intrinsecus t extrinsecꝰ: t sic facies eā. Trecentoꝝ cubitoꝝ erit lōgitudo arce: quinquaginta cubitoꝝ latitudo: t triginta cubitoꝝ altitudo illius. Fenestrā in arca facies: t in cubito cōsumabis summitatęs eius. ℟. Regenit arca mēse septio sup mōtes armenie. Et aque ibāt t decrescebāt usq; ad decimū mēsē. ℟. Decimo enim mēse pmo die mēsis: cacumina mōtiū appuerūt. Et L.vij.

HOstiū aūt arce pones in latere deorsū: cenacula t tristega facies in ea. Ecce ego adducā diluuiū aquas sup terrā: ut interficiā oēm carnē in qua spūs uite est subter celū t uniūsa que in terra sunt cōsumētur. Ponāq; fedus meum tecū: t ingredieris arcā tu t filij tui: uxor tua t uxores filioꝝ tuoꝝ tecū. ℟. Edificauit noe altare dño: offerēs sup illud holocaustū: odorat⁹ est dominus odorē suauitatis t bñ dixit eis. Crescite t multiplicamini t repletę terrā. ℟. Ecce ego statuam pactum meum uobiscum: t cum semine uestro post uos. Crescite. L. viij

ET ex cūctis aiantib⁹ uniuerse carnis bina induces in arcā ut uiuāt tecū: masculini sexus t femininī: de uolucrib⁹ iuxta genus suū: t de iumētis in genere suo: t ex oī reptili terre sm genus suum. Bina de oībus ingredient tecum: ut possint uiuere. Tolles igit tecū ex oīb⁹ escis que mādi pūt t cōportabis apud te: erūt tā tibi q̄m illis in escā. ℟. Bñdixit deus noe t filijs eius t dixit ad eos. Crescite t mu

plicamini: ⁊ replete terram. ℟. Statuã pactũ meũ vobiſcũ: ⁊ nequaq̃ vltra interficietur⁹ caro aqs diluuij. Reſcite. Bla. Reſcite. Ad canſ. ãi. Semẽ cecidit in terrã bonã: ⁊ attulit fructũ in patientia. Canſ. Dñe miſerere. Lectio ſancti euangelij ſm lucã. In illo tpe. Cũ turba plurima cõueniret: ⁊ de ciuitatib⁹ pperarẽt ad ieſum: dixit per ſimilitudinẽ. Exijt qui ſeminat: ſeminare ſemẽ ſuũ. Et reſ. Homelia ſancti gregorij pape de eadẽ lectione. Lec. ix. Lectio ſãcti euãgelij quã modo ffres chariſſimi audiſtis: expoſitione nõ indiget: ſed admonitione. Quã enim per ſemetipſam vitas expoſitio hãc diſcutere humana fragilitas nõ pſumit. Sed eſt qđ ſolicite in hac ipſa expoſitione dñica pẽſare ⁊ deamus: ga ſi nos vobis ſemẽ vt̃ũ: agrũ mũdi: volucres demonia: ſpinas diuitias ſignificare dicerem⁹ ad credẽdũ nobis mẽs forſitã via dubitaret. ℟. Per me metipſum iurauj dicit dñs: nõ adjiciam vltra aquas diluuij ſup terrã: pacti mei recordabor. Et nõ pdã aquis diluuij oẽm carnẽ. ℟. Ponã arcuꝫ meũ in nubibus celi: ⁊ iurabo per ⁊terã meaꝫ. Et. Lec. x. Mde idẽ dñs per ſemetipſũ dignat⁹ eſt exponere qđ dicebat: vt ſciatis reruꝫ ſignificationes querere in hiſtoriã que per ſemetipſuꝫ noluit explanare. Exponendo ergo qđ dixit: figurate ſe loqui inotuit: quatenus vos certos rederet: cũ vobis nra fragilitas vbꝛ illius figuras aperiret. ℟. Ponã arcũ meũ in nubibus celi dixit dñs ad noe. Et recordabor federis mei qđ ꝑpigi tecũ. ℟. Cuiꝫ obduxero nubibus celũ: apparebit arc⁹ meus in nubibus. Et. Lxj. Quis eniꝫ mihi vnq̃ crederet: ſi ſpinas diuitias interꝑtari voluiſſez: maxime cũ ille pungãt: iſte delectent? Et tñ ſpine ſunt: qꝛ cogitationũ ſuarũ punctionib⁹: mẽtez lacerãt: ⁊ cũ vſq̃ ad peccatũ ꝓtrahũt quaſi inflicto vulnere cruciãt. Quas bñ hoc in loco alio euãgeliſta atteſtante: nequaq̃ dñs diuitias: ſed fallaces diuitias appellat. Fallaces eniꝫ ſunt: que nobiſcũ diu ꝑmanere nõ ꝑñt. Fallaces ſũt que mẽtis nre inopiã non expellũt. Sole anté diuitie vere ſunt: que nos vtutib⁹ diuites

facerūt. ℟. Bñdicēs ergo dñ̄ noc: ait nequaq̄ vltra maledicā terre, ppter hominem. Ad imaginē quippe dei factus est hō. ℣. Hoc erit signū federis inter me ⁊ terrā: arcū meū ponā in nubib⁹ celi. Ad. L. xij.

SI ergo fratres charissimi vere diuites esse cupitis: veras diuitias amate. Si culmē veri honoris queritis: ad celeste regnum tēdite. Si gliam dignitatū diligitis: in illa supna angelor̄ curia ascribi festinate: vba dei que aure percipitis mēte retinete. ℟. Cū turba plurima cōueniret ⁊ de ciuitatibus ꝓperarēt ad iesum dixit per similitudinē. Exīt qui seminat seminare semen suū. ℣. Et dum seminat aliud cecidit in terrā bonam: ⁊ ortū fecit fructū cēt̄uplum. Exīt. Glia. Exīt. Hoc ℟. nō dicitur per hebdomadas.

IN illo tpe. Secūdū lucā. Cū turba plurima cōueniret: ⁊ de ciuitatib⁹ ꝓperarēt ad iesum dixit per similitudinē. Exīt qui seminat seminare semē suū. Et dū semiat: aliud cecidit secus viā: ⁊ cōculcatū est: ⁊ volucres celi comederunt illud. Et aliud cecidit supra petrā: ⁊ natuz aruit: quō habebat humorē. Et aliū cecidit iter spinas ⁊ simul exorte spine: suffocauerūt illud. Et aliud cecidit in terrā bonam: ⁊ ortū fecit fructū centuplum. Hec dicēs clamabat. Qui habet aures audiēdi audiat. Interrogabāt aūt eū discipuli eius que esset hec parabola. Quibus ipse dixit. Vobis datū est nosse mysteriū regni dei: ceteris aūt in parabolis: vt videntes nō videāt ⁊ audientes nō intelligāt. Est aūt hec parabola. Semē est vbū dei. Qui aūt secus viā: hi sunt qui audiūt: deinde venit diabolus ⁊ tollit vbū de corde eorū: ne credentes salui fiāt. Nā qui supra petrā: hi sunt qui cū audierint: cū gaudio suscipiūt vbū: ⁊ hi radices nō hūt: qui ad tēpus credūt: ⁊ in tpe tētationis recedūt. Qd aūt in spinis cecidit: hi sunt qui audierūt: ⁊ a solicitudinib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ voluptatibus vite eūtes suffocāntur: ⁊ nō referunt fructū. Qd aūt in terrā bonā: hi sunt qui in corde bono ⁊ optimo audientes vbū retinēt ⁊ fructū afferūt in patiētia. ℣. Deus qui ꝓspicis. vt supra. Ad laud. Secūdū magnā misericordiā tuā miserē mei deus. ℣.

Miserere nr̃ rel. de dñica. An. Si mihi dñs saluator fuerit: nõ timebo qd faciat mihi hõ. Ãn. In vlamento clamani valde diluculo: deus deus meꝰ ad te de luce vigilo. Ãn. Psalmũ dicamus dño deo nostro Ãn. In tympano ⁊ choro: in chordis ⁊ organo laudate deũ Cap. Ffecs: libenter. Ad. B. ñ. Cũ turba plurima cõueniret ad iesum ⁊ de ciuitatibꝰ properaret ad eũ: dixit per similitudinẽ: exijt qui seminat seminare semẽ suũ. Sio. Deꝰ qui ꝓspicis. Ad ꝑmã ãn. Semẽ cecidit in terrã bonã ⁊ ortũ: fecit fructũ cẽtuplũ. Ad tertiã ãn. Jesus xpc dicens: clamabat qui habet aures audiendi audiat. Cap. Ffecs: libẽ. Sio Deꝰ qui cõspi. Ad tertiã ãn. Si vere ffes diuites eẽ cupitis veras diuitias amare. Cap.

Ter ỽgis celsus suꝫ: semel lapidatꝰ sum: ter naufragiũ feci: nocte ⁊ die in ꝓfundo maris fui. Ad nonaꝫ ãn. Si culmẽ veri honoris queritis: ad illam celestem patriam ẽ̃ totius properate. Cap.

Jbẽter igit gl'iabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me ꝓtus christi. Ad vesperas cap. Ffecs: libẽter. Ad M. ãn. Vobis datũ est nosse mysteriũ regni dei: ceteris autem in parabolis: dixit iesus discipulis suis. Oratio. Deus qui conspicis. Infra hebdomadam ad. M. ãn. Semẽ est verbum dei: sator autẽ christus: omnis qui audit eũ: manebit in eternum. Ãn. Semẽ cecidit in terram bonam: ⁊ attulit fructum: aliud centesimũ ⁊ aliud sexagesimum. Ãn. Qui verbum dei retinent corde perfecto ⁊ optimo: fructuꝫ afferunt in patiẽtia. Ãn. Qui autem cecidit in terram bonam: hi sunt qui in corde bono ⁊ optimo verbuꝫ retinent ⁊ fructum afferunt in patientia. Lectiones per hebdomadam. Sequitur in libro genesi.

Fecit ergo ffis. Lectio. j. noe omnia que precepat illi deus. Dixitq; dñs ad eum Ingredere tu ⁊ omnis domꝰ tua in arcam. Te enim vidi iustum coram me in generatione hac. Ex oĩbus animantibus mũdis tolle septena ⁊ septẽa: masculũ ⁊ feminã. De animantibus vo immundis duo ⁊ duo masculũ ⁊ feminã: sed ⁊ de volatilibus celi septena ⁊ septẽa: masculũ ⁊ feminã: vt saluetur semen super faciẽ vniũse terre.

Adhuc enim ⁊ post di/ Lxj
es septē ego pluā sup terram
quadraginta diebus ⁊ qua/
dragita noctib⁹: ⁊ delebo oēz
substātiā quā feci: de supficie
tre. Fecit ergo noe omia que
mandauerat ei dñs. Eratq;
sexcētoz ānoz quādo diluuij
aque inundauerūt sup terrā.
Et ingressus est noe ⁊ fi Lxij
lij eius: vxor eius ⁊ vxores fili
oz illius cū eo in arcā propter
aquas diluuij. De aiantibus
quoq; mūdis ⁊ immūdis ⁊ de
volucribus ⁊ ex oi qō mouet
sup terrā: duo ⁊ duo ingressa
sunt ad noe in arcam mascu/
lus ⁊ femina: sicut pceperat
dominus noe. Lectio pma.

Cūq; trāsissent septē di
es: aque diluuij inunda/
uerūt sup terrā. Anno sexcen
tesimo vite noe mēse secūdo se
ptimodecimo die mēsis rupti
sunt oēs fontes abissi magne:
⁊ cataracte celi apte sunt ⁊ fa
cta est pluuia super terrā qua
draginta diebus ⁊ quadragi
ta noctibus. Lectio secunda.
In articulo diei illius ingres/
sus est noe ⁊ sem ⁊ cham ⁊ ia/
pheth filij ei⁹ vxor illi⁹ ⁊ vxo/
res filioz eius cū eis in arcaz:
ipsi ⁊ oē aial fm genus suum:
vniūsaq; iumēta in genē suo:
⁊ oē qō mouet sup terrā in ge
nere suo: cūctūq; volatile fm
genus suū. Ingressa sunt aues oēs
volucres ingresse sūt ad noe i
arcā: bina ⁊ bina ex oi carne
in qua erat spūs vite. Lectio
Et que ingressa sunt mascu/ Lxiij
lus ⁊ femina ex oi carne intro
ierūt sicut pceperat ei dñs. Et i
clusit eū dñs de foris. Factūq;
est diluuiū quadraginta die/
bus sup terrā: ⁊ multiplicate
sunt aque: ⁊ eleuauerūt arcaz
in sublime a terra. Vehemen
ter inūdauerūt ⁊ oia repleue/
rūt in supficie terre. Lectio.

Porro arca ferebat super
aquas: ⁊ aque pualuerūt
nimis sup terrā. Optūq; sunt
oēs mōtes excelsi sub vniuer/
so celo. Quindecim cubitis al
tior fuit aqua sup mōtes quos
opuerat. Consūptaq; est oīs
caro que mouebat sup terraz
volucz aiantiū: bestiaz oīum
q; reptiliū que reptāt sup ītā
Vniuersi hoies ⁊ cūcta Lxiiij
in quibus spiraculū vite est in
terra: ⁊ mortua sunt. Et dele/
uit oēm substātiā que erat su/
per terrā ab hoīe vsq; ad pe⁹
tam reptile eāz volucres celi ⁊
deleta sunt de terra. Remāsit
aūt solus noe ⁊ qui cū eo erāt
in arca. Obtinuerunt aq; que
ītā

trā cētūquinquaginta dieb⁹.
Recordat⁹ aūt dē⁹ noe .L.iij.
ctoz̄q; aīantiū t oīuz̄ iumē
toz̄ que erāt cū eo in arca: ad
duxit spūz̄ sup terrā: t ſminu
ſunt aque: t clauſi ſunt fon
tes abyſſi t cataracte celi: t p
hibite ſunt pluuie de celo: re
uerſeq; ſunt aque de terra: eū
tes t redeūtes: t ceperunt mi
nui post centumquinquagin
ta dies. Lectio prima.
Requieuitq; arca mense
ſeptimo vicesimaſeptima die
mēſis ſuper montes armenie.
At vo aque ibant t decreſce
bāt vſq; ad decimū mēſē. De
cimo enim mēſe ꝓma die mē
ſis appuerūt cacumia mōtiū
Cūq; trāſiſſent quadra .L.ij
ginta dies: apiēs noe feneſtrā
arce: quā fecerat: dimiſit co
lum qui egrediebāt t nō reu
tebat donec ſiccarentur aque
sup terrā. Emiſit quoq; colū
bā post eū: vt videret ſi iā ceſ
ſaſſent aque sup faciē tre: que
cū nō īuenīſſet vbi regeſceret
pes ei⁹: reūſa eſt ad eū i arcā.
Aque enim erāt sup .L.ec.iij.
vniūſaz terrā. Extēditq; ma
nū t apphēſaz itulit in arcā.
Expectatis aūt vltra ſeptē die
bus alijs rurſum dimiſit colū
bā ex arca. At illa venit ad eū
ad veſperā portāſ ramū oliue
virētib⁹ foliis in ore ſuo. .L.j.
Intellexit ergo noe q; ceſ
ſaſſent aque sup terrā: ex
pectauitq; nihilominus ſeptē
alios dies t emiſit colūbā que
nō eſt reūſa vltra ad eū. Igit
ſexcētēſimoꝓmo āno vite noe
ꝓmo mēſe: ꝓma die mēſis im
minute ſunt aque sup terraz.
Et apiens noe tectū arce: aſpe
xit: viditq; q; exiccata eēt ſu
perficies terre. Mēſe ſecūdo:
ſeptima t vicesima die mēſis
areſacta eſt terra. Lectio .ij.
Locutuſ eſt aūt deus ad noe di
cēs. Egredē de arca tu t vxor
tua: filij tui t vxores filioz tuo
rū tecū: cūcta aīantia que ſūt
apud te ex oī carne: tā in vola
tilib⁹ q; i beſtijs vniuſis repti
lib⁹ que reptāt sup terrā educ
tecū: t īgredimini sup terraz.
Creſcite t multiplicami ſr̄ eā.
Egreſſus eſt ergo noe .L.iij.
t filij ei⁹ vxor illius: t vxores
filioz ei⁹ cū eo. Sed t oīa ani
mātia iumēta t reptilia: que
reptāt sup terrā ſm genus ſu
um de arca egreſſa ſunt. .L.j.
Edificauit aūt noe altā
re dño: t tollēs de cūctis
pecorib⁹ t volucrib⁹ mundis
obtulit holocauſta sup altare.
Odoratuſq; eſt dñs odorem

suauitatis: ⁊ ait ad eū. Maledicta
vltra ⁊re maledicā ꝓpter ho-
minē. Sēsus enīz ⁊ cogitatio
humani cordis in malū ꝓna
sunt ab adolescētia sua. L.ij.
Non igit vltra ꝑcutiā omnez
aiam viuētē sicut feci. Cūctis
diebꝫ terre: semētis ⁊ messis:
frigus ⁊ estus: estas ⁊ hyems
nox ⁊ dies: nō requiescēt. Bñ
dixitqz deus noe ⁊ filijs eius ⁊
dixit ad eos. Crescite ⁊ multi
plicamini: ⁊ iplete terrā ⁊ ter
ror ⁊ wester ac tremor sit sup cū
cta animalia terre ⁊ sup oēs
volucres celi cuz vniūsis que
mouētur in terra. Lectio. iij.
Omnes pisces maris manui
vestre traditi sunt: ⁊ oē qđ mo
uet ⁊ viuit: erit vobis in cibū.
Quasi olera virentia tradidi
vobis oia excepto q carnē cū
sāguine nō comedetis. San-
guinē enim aiarum vestrarū
requirā de manu cūctarū be-
stiarū ⁊ de manu hois. De ma
nu viri ⁊ fratris eius requirā
aiam hois. Sabbato in quin
quagesima ad vesperas cap.
Patres: si linguis hoiuz
loquar ⁊ angelorū: cha-
ritatē aūt nō habeā factꝰ sum
velut es sonās: aut cymbaluz
tinniēs. ℟. pl. Tētauit deus
abrahā, ℣. Vocat quoqz Ad
Ad. aū. Qui vbū dei retinet
corde pfecto ⁊ optimo: fruc-
tū afferūt in patiētia. Ps.
Reces nras qs dne cle-
mēter exaudi: atqz a pctō-
vinculis absolutos: ab oi ma
adūsitate custodi, Per. Ter-
ca in quinquagesima ad ma
tutinū. inuitg. Mñi deus magnus
dñs: Et rex magnus sup oēs
deos, ℣. Venite. Et nō q
qui dicit psal. Venite. cum
chorꝰ dicti fuerit inuitg Mñi
deus, nō replicat illud in fe-
do vsu: sed tacitādo ꝓsequi-
in psalmo Mñi nō repellet
Segtur in libro geneseos. L.
Dixit aūt dñs ad abra-
Egredere de tra tua ⁊
cognatiōe tua ⁊ de domo pa
tui ⁊ vēi i trā quā mōstrabo
tibi: faciāqz te i gētē magnā
⁊ bñdicaz tibi: ⁊ magnificabo
nomē tuū: erisqz bñdict⁹. Be
dicā bñdicētib⁹ tibi: ⁊ male-
cā maledicētib⁹ tibi: atqz in
bñdicētur vniūse cognatiōes
terre. ℟. Locutus est dñs a
abrahā dicens: egredere de
ra ⁊ de cognatione tua: ⁊ ve
in terrā quā mōstrauero
Et faciā te crescere in gentē
magnā. ℣. Benedicēs bñ
cā tibi: ⁊ multiplicabo te.
Gressus est itaqz

abraam sicut precepat ei dñs
et iuit cuz eo loth. Septuagin
taquinque annoz erat abraã
cum egrederetur de aran. Tu
litqz sarai vxoꝛẽ suã z loth fili
um fratris sui vniuersãqz sub
stantiã quã possederãt: z ani
mas quas fecerant in aran: et
egressi sunt vt irent in terram
chanaan. Cũqz venissent in eã
pertrãsiuit abraaz terrã vsqz
ad locũ sichem: z vsqz ad con
uallem illustrem. Chananeus
autẽ tũc erat in terra. ℣. Fa
ctus est sermo dñi ad abraam
dicẽs. Noli timere abraam:
ego enim protector tuus sum et
merces tua magna nimis. ℣.
Ego enim sum dñs deus tuus:
qui eduxi te de vr chaldeo
rum. Noli timere. Lectio. iij.
Apparuitqz dñs abraaz
z dixit ei. Semini tuo da
bo terrã hãc. Qui edificauit
ibi altare dño qui apparuerat ei
invocauitqz ibi nomẽ eius. Et
inde trãsgrediẽs ad mõtẽ qui
erat cõtra orientẽ bethel: tetẽ
dit ibi tabernaculũ suũ ab oc
cidente habẽs bethel: z ab ori
ente hai. Edificauit quoqz ibi
altare dño: z invocauit nomẽ
eius. Perrexitqz abraam va
dens z vltra progrediens ad
meridiẽ. ℣. Dũ staret abra
am ad illicem mambre: vidit
tres viros. Tres vidit: z vnuz
adorauit. ℣. Dñe si inueni gra
tiaz in oculis tuis trãsite z re
quiescite in loco isto. Tres vi.
Facta est autẽ fa/Lũ
mes in terra: descenditqz
abraam in egyptũ vt peregri
naretur ibi: prevaluerat enim
fames in terra. Cumqz prope
esset vt ingrederetur egyptũ:
dixit sarai vxori sue. Noui q
pulchra sis mulier: z q cũ vi
derint te egyptij: dicturi sunt
vxor ipsius est: z interficient
me: z te reseruabũt. Dic ergo
obsecro te: q soror mea sis: vt
bene sit mihi propter te: z viuat
anima mea ob gratiã tui.
℣. Dixit dominus ad abraã
sara vxor tua pariet tibi filiuz
in senectute sua. Et vocab no
me eius isaac. ℣. Reuertens
veniã ad te tpe isto: vita comi
tet: z habebit filium sara vxor
tua. Et. Glia. Et. Lectio. v.
Cum itaqz ingressus essz
abraam egyptum: vide
runt egyptij mulierem q esset
pulchra nimis: z nunciaue
rũt principes pharaoni: z lau
dauerunt eam apud illum: et
sublata est mulier in domum
pharaonis. Abraam vero
bene vsi sunt propter illam.

Fuerunt q̄ ei oues ⁊ boues ⁊ asiui ⁊ fui ⁊ familie ⁊ cameli. ℟. Uisitauit dñs sarā sicut p̄ miserat ⁊ iplenit que locut' est cōcepitq; ⁊ pepit filiū in sene ctute sua. Tpe quo p̄dixerat ei de⁹. ℣. Uocauitq; abraam nomē filij sui quē genuit ei sa ra isaac. Tpe. Lectio sexta.

Flagellauit aūt dom⁹ pharaonē plagis maxi mis ⁊ domū eius ꝓpter sarai uxorē abrā. Uocauitq; pha rao abrā ⁊ dixit ei. Quid nā est q̄ fecisti mihi? Quare nō idicasti: q̄ uxor tua eēt. Quā ob causam dixisti eē sororē tu am: ut tollerē eā mihi in uxo rem. Nunc igit ecce coniunx tua accip̄ eā ⁊ uade. Pręce pitq; pharao sup abrāā uiris ⁊ deduxerūt eū ⁊ uxorē illi⁹ ⁊ oīa que habebat. ℟. Tenta uit deus abraam: ⁊ dixit ad eū Tolle filiū tuū quē diligis isa ac ⁊ offeres illū mihi in holo caustū sup̄ unū mōtiū quē di xero tibi. ℣. Uocatus quoq; a dño respōdit adsum: ⁊ ait ei dominus. Tolle. Lectio. vij.

Ascendit ergo abraam de egypto ipse ⁊ uxor ei⁹ et oīa que habebat ⁊ loth cū eo ad australe plagā. Erat aūt diues valde in possessione au ri ⁊ argēti. Reūsusq; est per iter quo uenerat a meridie in bethel usq; ad locū ubi pus fi xerat tabernaculū iter bethel ⁊ hai in loco altaris q̄ fece rat ꝑus: ⁊ iuocauit ibi nomen dñi. ℟. Angelus dñi uoca uit abraam dicēs. Ne exten das manū tuā sup̄ puerū eo q̄ timeas dñm. ℣. Cūq; ex tēdisset manū ut īmolaret fili um: ecce angelus dñi de celo clamauit dicēs. Ne. L. viij.

Sed ⁊ loth qui erat cum abraam: fuerunt greges ouiū ⁊ armēta ⁊ tabernacula nec poterat eos cape terra ut hitarēt simul. Erat q̄ppe sub stātia eor̄ multa: ⁊ nō ḡbant hitare cōiter. Unde ⁊ facta est rixa inter pastores gregū abra am ⁊ loth. Eo aūt tpe cana anus ⁊ fereç⁹ hitabāt in illa ter ra. ℟. Uocauit angelus dñi abraam de celo dicēs: bñdicā tibi. Et multiplicabo te: sicut stellas celi. ℣. Possidebit q̄ mē tuū portas inimicor̄ suor̄ ⁊ bñdicent̄ in semine tuo oēs reges terre. Et. Glia. Et. Ad cantū. ant. Trāseunte dño: cla mabat cecus ad eū: miserere mei fili dauid. Cantū. Dñe mi serē. Lcō sci euāgelij sm lucā

In illo tpe. Assūpsit iesus

duodecim discipulos suos: et ait illis. Ecce ascendimus hierosolymā. Et rel. Homelia sā cti gregorij pape de eadē. Lix

Redēptor nr̄ quidem ex passione sua discipulorū actus p turbādos: eis lōge añ et eiusdē passionis pēnā: et resurrectionis sue gl̄iam p̄dixit: vt cū morietēr: sicut p̄dictum est: cerneret: etiā resurrecturū nō dubitaret. ℟. Deus dñi mei abraam dirige viā meā. Et cū salute reūtar in domuz dñi mei. ℣. Dñe dē dñi mei abraam: occurre hodie obsecro mihi: et fac misericordiā cum domino meo. Et cum. Lectio. x

Sed qz carnales adhuc discipuli nullo modo vacabāt capere v̄ba mysterij: veniunt ad miraculū: añ eoz oculos cecus lumē recepit: vt qui celestis mysterij v̄ba nō capere tos ad fidē celestia facta solidaret. ℟. Veni hodie ad fontē aque: et orauit dñm dicens. Dñe deus abraam: tu p̄sperū feci fi deriū meū. ℣. Zgit puella cui dixero: da mihi aquā de hydria tua vt bibā: et illa dixerit: bibe dñe: et camelis tuis potū tribuam ipsa est quaz p̄parauit dominus filio domini mei, Dñe deus. Lxij

Sed miracula dñi et salvatoris nr̄i sic accipiēda sunt ffes mei: vt et in veritate credant facta: et tñ p significationē nobis aliqd inuāt. Opera qppe eius: et per potētiam aliud ostēdit: et per mysteriū aliud loquitur. ℟. Credidit abraam deo: et reputatū est ei ad iustitiā. Et ideo amic⁹ dei appellat⁹ est. ℣. Fuit autē iustus coram dño: et ambulauit in vijs eius. Et ideo. Lectio. xij

Ecce enim qs iuxta historiā cec⁹ iste fuerit ignoramus: sed tñ quē per mysteriū significet nouimus. Cec⁹ quippe est genus humanum: qđ in parēte p̄mo a paradisi gaudijs expulsum: claritatez supne lucis ignorās: dānationis sue tenebras patit: sed tñ p redēptorē sui p̄nūtiā illuminatur: vt eterne lucis gaudia iā p̄ desiderij videat: atqz in vias vite boni opis gressus ponat. ℟. Cecus sedebat secus viā trāseūte dño: et exclamauit ad eū: ait illi dñs. Quid vis vt faciā tibi? Dñe vt videā lumen. ℣. Stās aūt iesus iussit illuz adduci ad se: et cuz approp̄inquasset: interrogauit eū dicēs Quid, Hlia, Dñe, Jstud ℟. Da mihi in diuca, Scōm lucam

In illo tpe. Assūpsit iesus duodecim discipulos suos & ait illis. Ecce ascēdim⁹ hierosolymā: & cōsumabūtur oia que scripta sunt per pphetas de filio hoīs. Tradet enim gētibus: & illudet: flagellabit & cōspuet. Et postq̄ flagellauerit occidēt eū: & die tertia resurget. Et ipsi nihil hoy intellexerūt. Et erat v̄bū istud abscōditum ab eis: & nō intelligebant que dicebātur. Factū est aūt cum appropinquaret hiericontē⁹ quidā sedebat secus viā mendicās. Et cū audiret turbā p̄terēūtē interrogabat qd hoc eēt. Dixerūt aūt ei q̄ iesus nazarenus trāsiret. Et clamauit dicēs. Jesu fili dauid: miserere mei. Et qui p̄cibāt increpabāt eū vt taceret. Ipse v̄o multo magis clamabat: fili dauid miserere mei. Stās aūt iesus: iussit illū adduci ad se. Et cū approp̄inquasset: interrogauit illū dicēs. Quid tibi vis faciam? At ille dixit: dñe: vt videā. Et iesus dixit illi. Respice. Fides tua te saluū fecit. Et cōfestim vidit & sequebat illū magnificās deū. Et oīs plebs vt vidit: dedit laudē deo. Sio Preces nras. vt supra. Ad laudes añ. Secūdū multitudinē miserationū tuarū dñe le iniquitatē meā. ꝑ. Miserere. cum ref. de dñica. Añ. Deus meus es tu & cōfitebor tibi deus meus es tu: & exaltabo te. Añ. Ad te de luce vigilo deus vt videā v̄tutē tuā. Añ. Omnū dicite & supercaltate eū in secula. Añ. Oēs angeli eius laudate dñm de celis. Capitulum. Fres: si linguis. Ad p̄mam. Ecce ascēdimus hierosolymā: & consumabūtur oia que scripta sunt de filio hoīs. Tradet enim gētibus: & illudet & flagellabit & cōspuet: & postq̄ flagellauerint: occidēt eum. & die tertia die resurget. Sio Preces nostras. Ad p̄mam. Tradet enim gētibus ad illudēdū & flagellādū & crucifigendū. Ad tertiā añ. Secus viā debat secus viā & clamabat miserere mei fili dauid. Capitulum. Fres: si linguis. Sio. Preces nostras. Ad sextā añ. Jesus magis ac magis clamabat vt eū dñs illūmaret. Capitulum.

Sive pphetie euacuabunt: sive lingue cessabunt: sive scientia destruet: ex parte enim cognoscimus: & ex parte pphetamus. Ad nonā añ. Miserere mei fili dauid: quid vis faciā tibi: dñe: vt videa

Nunc aũt manẽt fides: spes: charitas: tria hec: maio: autẽ horũ est charitas. Ad vespas cap. Ffes: si linguis. Ad. M. aũ. Stans aũt iesus iussit eccẽ adduci ad se: ait illi: qd vis vtfaciã tibi dñe: vt videã: t iesus dixit illi respice fides tua te saluũ fecit: et cõfestim vidit t sequebat̃ il-lũ magnificans deũ. Statio. Preces nras. Feria secũda t tertia ad. M. aũ. Et qui prebat increpabãt eũ vt taceret ipse vo multo magis clamabat mĩsẽ mei fili dauid. Aũ. Dis plebs vt vidit dedit laudẽ deo. Feria secunda t tertia legit̃ de genesi. Sequitur in libro geneſi. Lec. i. Dixit er go abraam ad loth. Me queso sit iurgiũ inter me t te: t iter pastores meos t pastores tuos: ffes enim sum⁹. Ecce vniuersa terra coraz te est: recede a me obsecro. Si tu ad sinistrã ieris: ego dexterã tenebo: si tu dexteraz elegeris: ego ad sinistram pergam. Lec. ij. Elevatis itaqz loth oculis vidit omnẽ circa regionẽ iordanis: que vniuersa irrigabat anteqz subuerteret dñs sodomã t gomorã: sicut paradisus domini: t sicut egyptus venienti bus in segor. Lectio tertia: Et legitqz sibi loth regionem circa iordanem: t recessit ab oriente: diuisiqz sunt alterutrũ a fratre suo. Abraam habitauit in terra canaan: loth vero moratˢ est in oppidis que erãt circa iordanem t habitauit in sodomis. Homines autem sodomite pessimi erant: t peccatores coram dño nimis. L. j. Dixitqz dñs ad abraaz post̃qz diuisus est loth ab eo. Leua oculos tuos t vide a loco in quo nunc es: ad aquilonem t ad meridiez: ad orientem t ad occidentẽ. Omnem terram quam conspicis: tibi dabo t semini tuo vsqz in sempiternum: faciamqz semẽ tuũ sicut pulverem terre. Si quis põt hominuz numerare puluerẽ terre: semẽ quoqz tuum numerare poterit. Surge ergo t pambula terrã in longitudine t latitudine sua: qz tibi daturus sum eam. Lec. ij. Moues igiũ abraam tabernaculũ suũ: venit t habitauit iuxta cõuallem mãbre que est in ebron: edificauitqz ibi altare dño. Factũ est aũt in illo tpe vt amraphel rex sẽaar: t arioch rex põti: t chodollaomor rex elamitarum: t thadal rex

gētiū: inirēt bellū cōtra basa regē sodomoz: ⁊ cōtra bersa regē gomoꝛz: ⁊ cōtra sēnaab regē adame: ⁊ cōtra semeber regē seboim cōtraq; regē bale: ipsa est segoꝛ. Hēs hi cōuenerūt in vallē siluestrem: que nūc est mare salis. Duodecim enim annis seruierant chodoꝛlaomoꝛi ⁊ tertiodecimo anno recesserunt ab eo. Lectio. iij.

Igitur anno quartodecimo venit chodoꝛlaomoꝛ ⁊ reges q erāt cū eo: ⁊ percusserūt raphaim in astaroth carnaim ⁊ zuzim cū eo. ⁊ emim in sabe in cariathaim ⁊ choꝛeos in montibus seir vsq; ad campestria pharan que est in solitudine. Feria quarta in capite ieiunij Notandū q; si festū etiam duplex: ⁊ quocunq; solēne gīa liter: vel in loco speciali venerit in hac feria cinerū: festum trāsfert ad diē sequentē: ⁊ totū officiū illius diei cinerū fit de feria: nisi ipo die fuerit festū duplex: qꝛ tūc in secūdis vesperis totaliter fiet de festo duplici cū cōmemoratiōe ferie. Si ꝙo nō fuerit duplex a capitulo in antea fit de sancto cū cōmemoꝛatione ferie. Itē quod cuiq; festū. xij. lectionū: etiaz si fuerit solēne venerit in aliqua dūica quadrageſime ipsius festū trāsfertur ad diē sequētē. In eiusmodi aūt festis que celebrātur infra hebdomadam xl. vsq; ad quartā feriā maioris hebdomade: ⁊ cōmemoratio de feria in vesperis laudibus ⁊ missa ⁊ duodecima lectio fit de homelia ferie. Ad matutiū. hac die et trib⁹ sequentibus. inuitaū. hym. aū. psal. ⁊ ℣. dicūtur de psalmista excepto aū. ad. B. ⁊ M. Lectio sancti euangelij sm mattheū.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Cū ieiunatis: nolite fieri sicut hypocrite tristes. Et reꝛ. Homelia sci augustini epi de eadē lec. Lec. i.

Cum aūt ieiunatis ingt: nolite fieri sicut hypocrite tristes. Exterminant enim vultū suū: vt videant hoibus ieiunātes. Amē dico vobis receperūt mercedē suā. Vos aūt ieiunātes: vngite capita vra: ⁊ facies vras lauate: ne videamini hoibus ieiunātes: sed pri vestro qui est in absconditoꝛe pater vester qui videt in absconditoꝛ reddet vobis. Lec. ij.

Manifestū est his pceptis oīm nostrā intēcionē ad interiora gaudia dirigi: ne foris querentes mercedē: huic seculo ꝓpo-

memur: ⁊ amittamus ꝓmiſſi
one tāto ſolidiores atq; firmi
ores: quāto interiores ſtitudi
nis qua nos elegit deus cōfor
mes fieri imagini filij ei⁹. L. iij
In hoc aūt capitulo maxime
aduertēdū eſt: nō in ſolo re
rū corporearū nitore atq; pō
pa: ſed etiā i ipſis ſordibus lu
moſis eē poſſe tactātiā: ⁊ eo
periculoſiorē: quo ſub nomine
ſuitutis dei decipit. Qui ergo
moderato cultu corꝑis atq;
veſtitus: vel ceterarū rerū ni
tore fulget: facile conuincit re
bus ipſis: pomparū ſeculi eſſe
ſectatores: nec quenq; fallit dolo
ſa imagine ſanctitatis. In ſe
cundo nocturno cap.
Quamini: mūdi eſtote:
auferte malū cogitationuꝫ ve
ſtrarū ab oculis meis: quieſci
te agere peruerſe: diſcite bñfa
cere ait dñs omps. Oratio.
Aboibus nos quesumus
dñe pctis ꝓpitiatus ab
ſolue: vt ꝑcepta venia pctōrū
liberis tibi mētibus ſeruiam⁹
Per. Ꝓredictū cap. cuꝫ ſua
oratione dicit ad nocturnum
vſq; ad ſabbatū primum do
minice de paſſione. Ad laud.
de pſalmiſta. Cap. Clama ne
ceſſes. Cap. iſtud cum capi
tulis ad tertiā ſextā nonam ⁊
veſpas ⁊ oloribus ad ſextā ⁊
nonā. quere infra in proxima
feria ſecūda. Ad. B. aſi. Tu
iciunatis: nolite fieri ſicut hy
pocrite triſtes. Oratio.
Reſta dñe fidelibus tu
is vt iciuniorꝫ veneranda ſolē
nia: ⁊ cōgrua pietate ſuſcipi
ant: ⁊ ſecura deuotione percur
rant. Per. Ad primam oīa
de pſalmiſta. Ad abſolutionē
Querite capitulū. Lectio
dñm dum inueniri pōt
inuocate eū dum ꝓpe eſt. Tu
autē. Et dicit ſerialibus dieb⁹
vſq; ad dñicā de paſſione ex
tra cōuētum. Ad tertiā cap.
Conuertimini ad me. ℣. Ad
iutor. Oro. Preſta dñe. vt
ſupra in lau. Et ſciendum ꝙ
oiones laudū dicunt ad tertiā
am in feriali officio per totam
quadrageſimam. Ad ſextam
cap. Derelinquat impi⁹. ℣.
Dñs reg. Oro. Cōcede que
ſumus omps deus vt iciunio
rū. Ad nonā cap. Frāge eſu
rienti. ℣. Ab occultis. Oro.
Da nobis q̄ſumus dñe. Hac
die ⁊ duobus ſequētibus die
bus: dicunt veſpe hora cōſue
ta. A ſabbato vo i antea vſq;
ad paſcha dicunt ante refecti
onē exceptis dñicis. Ad veſ.
cap. Inter veſtibulum. Ad

Mō. xvi. Thesaurizate vō thesauros in celo: vbi nec erugo: nec tinea exterminant. Ps. 10. Inclinates se dñe maiestati tue ppitius intende: vt q̄ diuino munere sunt refecti: celestibus semper nutriātur auxilijs, Per. Predicto ordine dicitur officium tam in nocte q̄ in die vsq̄ ad vesperas sequentis sabbati: preter orationes ad laudes tertias t vesperas t aīi. ad B. t. M. Feria quinta. Lectio sancti euangelij secundum matthēū.

In illo tpe ihū xp̄s matthēū cū itrosset ihesus caphar naum: accessit ad eum centurio rogans eum t dicens: Domine: puer meus iacet in domo paralytic⁹ t male torquetur. Et rel. Homelia sācti augustini episcopi ex libro de verbis domini in euang. scm mat

Audiuimus ꝓrium, l. j. cū euāgeliū legeret: fidē nostrā in humilitate laudari. Ad vomū quippe cēturionis cū se ꝓmitteret dñs ihesus ituꝝ vt puerū eius sanaret: ille rūdit. Nō sum dignus vt sub te tū meū intres: sed tñ dic verbū: t sanabit. Dicēdo se indignū ꝓstitit dignū nō in cuius parietes: sed in cuius cor xp̄s intraret. Quēq̄ hoc diceret cū tāta fide t humilitate: niſi illā quē timebat intrare vomū suaz corde gestaret. Ps. Dñe puer meus iacet paralyticus in domo: t male torquet. Amen dico tibi: ego veniaz t curabo eū. ℣. Dñe non sum dignus vt ītres sub tectū meū: sed tñ dic vbo t sanabit puer meus. Amen. Hoc Reium tñ hac feria dicitur. Lectio secunda.

Vaz nō erat magna felicitas si dñs ihesus xp̄s intraret in parietes eius: t nō eēt in pectore eius. Magister quippe humilitatis t vbo t exēplo docuit in domo cuiusdā pharisei sup̄bi: nomine simonis: et cū in domo eius recūberet: nō erat in corde ei⁹: vbi caput filius hois reclinaret. Lec. iij.

Ita enim quēdā sup̄bū: quā tū itelligit ex vbis ipsius dñi: vltro secū ire cupiētē a suo discipulatu reuocauit. Sequar te ait dñe quocūq; ieris: t dñs in eius corde inuisibilia videns vulpes inquit foueas habent t volatilia celi nidos: filius aūt hois nō habet vbi caput suum reclinet: hoc est: habitant in te insidie sicut vulpes: habitat sup̄bia sicut volatilia celi: filius aūt hois simplex contra insidias: humilis cōtra super

biam non habet vbi caput su
uz reclinet. Et ipsa reclinatio
capitis: non erectio: sed humi
litatis magistra est. Ad. B.
añ. Nde etenim te die in diez
ārūt: t scire vias meas volūt.

Deus qui culpa Oratio
offēderis penitētia pla
caris: preces populi tui sup
plicantis propitius respicere et
flagella tue iracundie que p
peccatis nostris meremur aū
te. Per. Ad. M. añ. Qua
re ieiunauimus t non aspexi
sti: humiliauimus animas no
stras t nescisti. Oratio.
Arce domine: parce po
pulo tuo: vt dignis flagellatio
nibus castigatus: in tua mise
ratiōe respiret. Per dominū.

Feria sexta. Lectio sancti eua
gelij secundum matheum.

In illo tempore. Dixit ie
sus discipulis suis. Audi
stis quia dictum est antiquis
diliges amicum tuum, t rel.

Homelia origenis de eadem
Lectione. Lectio prima.

Sicut illa alia precepta
data eis fuerant in lege: sic et
hoc. Sicut enim ad dimitten
das vxores iussum fuerat: ne
eas interficerent: sic t ad odi
endum inimicum mandatuz
fuit: vt t amicum non odisset.
Concessa sunt autem ista po
pulo illi veteri adhuc rudi et
infirmo: quanāz inimicē qui
odio habendus dicitur: iux
ta subtiliorem intellectum dia
bolus possit intelligi. Lec. ij.
Q eteruz in euangelio: quod
lege veteri longe excellentius
t perfectius est: quid magi
ster perfectionis dicat audia
mus. Ait enim discipulis su
is. Diligite inimicos vestros:
benedicite maledicētibus vo
bis: benefacite t his qui ode
runt vos: t orate pro persequē
tibus t calumniantib⁹ vobis.
Secundū legē diliges Lec. iij.
proximū tuū: t odies inimicū
tuū: t fm euangelū: t inimi
cū t proximū diliges. Diligi
te inimicos vestros. Imperfe
ctionem legis euangelium ad
impleuit: infirmitatē eoz qui
sub circūcisione erant: hi qui
sub gratia fuerāt cōfirmaue
runt quibus velut firmissimis
t pfectis viris dns hoc māda
bat dicens. Diligite inimicos
vestros. Ad. B. añ. Cū facis
elemosynam: nesciat sinistra
tua qd faciat dextra tua. Ofo.

Iehoiata ieiunia questi
mus dne benigno fauore
psequere: vt obseruātiā quaz
coz paliter exhibem⁹: mētib⁹

etiam sinceris exercere valeamus. Per. Ad. M. añ. Tu autē cū ozaueris intra in cubiculum tuum: t clauso ostio ora patrem tuum. Sanc.

Mane dñe populū tuū t ab oībus pctis clemēter emūda: q; nulla ei nocebit aduersitas: si nulla dñet iniqtas. Per. Sabbato lectio sancti Euangelij fm Marcum.

In illo tpe. Cum sero esset erat nauis in medio mari: t ipse solus in terra. Et rel.

Homelia venerabilis bede p̄sbyteri ex cōmētario sup marcū. Libro di/cum. Lectio. j.

Discipulos in remigando: t cōtrarius eis ventus: labores scē ecclie varios dēignat: que inter vndas seculi aduersantis: t immūdos flatus spirituū: ad quietem patrie celestis: q̄si ad fidē littoris stationem peruenire conatur. L. ij.

Unde bene dicit: quia nauis erat in medio mari: t ipse solus in terra: q; nōnunq; ecclesia tātis gētilium p̄ssuris nō solum afflicta: sed t sedata est vt si fieri posset: redēptor ipsius eam p̄ssus deseruisse ad tempus videretur. Lectio. iij.

Unde est illa vox eius iter vndas p̄cellasq; tentationum perētiū dep̄hēse: atq; auxilium protectionis illius gemebundo clamore querentis: vt quid dñe recessisti lōge: desciis in oportunitatibus: in tribulatione. Que pariter vocē inimici plequentis exponit in sequētibus psalmi subiciens. Dixit enim in corde suo oblitus est deus: auertit faciē suā ne videat vsq; in finem. Ad. B. añ. Cū videris nudū operi eum: t carnē tuā ne despexeris: tūc erūpet quasi mane lumē tuum: t anteibit faciem tuam iustitia tua. Sanc.

Deste dñe supplicationibus nr̄is t cōcede: vt hoc solē ne ieiuniū qō animis corporibusq; curādis salubriter institutum est: deuoto seruitio celebremus. Per. Ad. vel. cap.

Fratres hortamur vos: ne in vacuū gratiaz dei recipiatis: ait enim: tpe accepto exaudiui te: t in die salutis adiuui te. ℟. pl. Angelis suis mādauit. ℣. Sup aspidē. Hym. Audi benigne cōditor. ℣. Angelis suis dē mādauit de te. ℟. Ut custodiāt te in oībus vijs tuis. Ad. M. añ. Tūc inuocabis t dñs exaudiet: clamab t dicet ecce adsū.

Deus qui ecclīaz.

mā ānua quadragesimali ob
seruatione purificas: ꝓsta sa
mille tue: vt qō a te obtinē ab
stinēdo nutiā: hoc bonis opib⁹
exequat. Per. Dñica ꝑma
in quadragesima ad matuᵹ. i.
uitaᵹ. Nō sit vobis vanū ma
ne surgere ante lucē: Quia ꝑ
misit dñs coronā vere vigilā
tibus. ℣. Venite. Hym. Ex
more. Alie ℣ psalmi in ꝑmo
nocturno tam in dñi
cis qᵹ in ferijs vsqᵹ ad quar
tā feriā maioris hebdomade
dicūtur de psalmista. ℟. Scu
to circūdabit te veritas eius.
℣. Nō timebis a timore no
cturno. Sermo sancti leonis
papē. L. j.
Licet nobis dilectissimi appropiquā
te paschā: ieiunij quadragesi
me ipse legitimi tpis cursus i
dicat: eohortatio tñ etiā nostri
sermonis adhibēda est: que
auxiliāte dño nō inutilis sit pi
gris: nec onerosa deuotis. Nā
cūctā obseruātiā nraᵹ ratio
ista⁹ dierū poscat augeri: ne
mo est: vt cōfido de vobis: qui
sed opus bonū nō gaudeat
incitari. ℟. Ecce nūc tps ac
ceptabile: ecce nūc dies saluᵗ:
cōmendemus nosmetipsos in
multa patiētia: in ieiunijs mul
tis, Per arma iustitie ꝺ dextris
sinistris. ℣. In honore et ignobilitate. In bona fama et mala. Vt seductores et veraces. Sicut qui ignoti et cognoscentes. Sicut morientes et ecce viuimus. Sicut castigati et non mortificati. Sicut tristes semper autem gaudentes. Sicut egentes multos autem locupletantes. Sicut nichil habentes et omnia possidentes. ℟. In oibus exhibeam⁹ nosmetipsos sicut dei ministros i multa patiētia. Per. Lectio.
Natura enim nra adhuc manēte mortalitate mutabilis: etiā si ad sūma queqᵹ ꝺmutū studia puehat: semp tñ sicut pōt habere quo recedat ita potest hre quo crescat. Et hec est pfector vera iustitia: vt nunqᵹ se psūmāt esse perfectos: ne ab itineris nōdū finiti ab intētione cessantes: ibi incidāt deficiēdi periculū: vbi deficiēdi deposuerint appetitum. ℟. In oibus exhibeam⁹ nos sicut dei ministros in multa patiētia. Ut nō vituper⁹ ministeriū nostrū. ℣. Ecce nūc tpus acceptabile: ecce nūc dies salutis: nemini dantes vllam offensionē. Ut non. Lectio.
Quia ergo nemo nostruᵹ dilectissimi: tā pfectus ℟ sāct⁹ est: vt pfectior ℟ sanctior eē nō possit: oēs simul sine differētia graduū: sine discretione meritor: ab his in que pueninus i ea que nōdū apphēdim⁹: pia auiditate curramus: ℟ ad mēsurā cōsuetudinis nre: neces sarijs aliqd addam⁹ augmētis. ℟. Paradisi portas aperuit nobis ieiunij tēpus: suscipiamus illud orātes ℟ dicētes

tes. Ut in die resurrectiõis cũ dño gliemur. ℣. Ecce nũc tẽpus acceptabile: ecce nunc dies salutis: cõmẽdem⁹ nosmet ipsos in multa patiẽtia. Ut. ℒ. Parũ enim religiosus ũus alio tpe mõstrat: qui in his dieb⁹ nõ religiosior inuenit. Añ opportune aurib⁹ nr̃is lectio aplice p̃dicationis insonuit dicẽs: Ecce nũc tempus acceptabile: ecce nũc dies salutis. Quid enim accepti⁹ hoc tpe? Quid salubrius his diebus in qbus bellũ indicit vitiis: t omniũ vtutũ p̃fectus auget? ℟. Scindite corda vr̃a t nõ vestimẽta vr̃a: t cõuertimini ad dñm dm̃ vr̃m. Quia benignus t misericors est. ℣. Cõuertimini ad dom in toto corde vestro: in ieunio t fletu t plãctu. Quia. Glia. Quia. In secũdo noc. ℣. In manibus portabũt te. ℟. Ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. Semp quidẽ ubi o ℒ. v. aia xp̃iana vigilãdũ cõtra salutis tue aduersariũ fuit ne vllus pateret locus tẽtatoris insidijs: sed modo tibi maior cautio t solicitior est assumẽda p̃udẽtia: qñquidez hostis tuus acrioze semit inuidia. Nũc enim in toto mũdo potestas ei antique dñationis asserit: t innumera illi captiuitatis vasa rapiũtur. ℟. Emendemus in melius que ignoranter peccauimus: ne subito p̃occupati die mortis: queramus spatiũ penitẽtie t inuenire nõ possimus. Attẽde dñe t miserere quia peccauimus tibi. ℣. Peccauimus cũ patrib⁹ nr̃is: iniuste egimus: iniquitatẽ fecimus. Attende. Lec. vi.

Denũciat atrocissimo p̃doni a populis oium nationũ: omniũq; linguarum: t nullũ iã genus hoium reperitur qõ nõ iã tyrãnicis legib⁹ reluctet: dũ per oẽs fines terrarũ regenerãda in xp̃o multoz miliũ milia p̃parant: t appo pinquãte noue creature ortu spũalis nequitia ab his quos possidebat extrudit. ℟. In ieunio t fletu orabãt sacerdotes dicẽtes: Parce dñe: parce populo tuo: t ne des hereditatẽ tuã in p̃ditionẽ. ℣. Inter vestibulũ t altare plorabãt sacerdotes dicẽtes. Parce. ℒ. Remit ergo expoliati hostis ipius furorem nouũ querit lucrũ: qr ius p̃didit antiquũ. Captat idefessus t pnigil: si quas repiat oues a sacris gregib⁹ negligentius

cuagãtes: quas per pclinia vo
luptatũ: ꝛ per dñera luxurie:
in diuisoria mortis iducat. In
flãmat itaq; iras: nutrit odia
acuit cupiditates: irridet cõti
nẽtiã: icitat gulã. ℟. Absco
dite demosynã in sinu paupe
rũ: ꝛ ipa orat p vobis ad dñm
Quia sicut aqua extinguit ignẽ
ita demosyna extinguit pecca
tũ. ℣. Honora dñm de tua sb
stãtia: ꝛ de primitijs frugũ tua
rũ da pauplb⁹. Quia. ℒ. viij

Quem enim tẽtare nõ au
deat: qui nec ab ipo do
mino nfo iesu xpo conat⁹ sue
fraudis abstinuit? Nam sicut
euangelica patefecit hist̃ia:
cũ saluator nr̃ qui erat ver⁹ de
us: ꝛ verũ se etiã hoiem demõ
straret: ꝛ ipias opiniones toti
us orbis excluderet post qua
draginta dierũ noctiũq; ieiu
nia: infirmitatis nr̃e in se rece
pisset esuriem: gaudisus diabo
lus: signũ se in eo passibilẽ atq;
mortalis inuenisse nature; ꝛ vt
exploraret potẽtiã quã time
batis fili⁹ dei ingt es: dic vt la
pides isti panes fiãt. ℟. Frã
ge esurienti panẽ tuũ: ꝛ egenos
vagosq; iduc i domũ tuã. Tũc
erũpet ql̃i mane lumẽ tuũ. Et
orietur facies tua iustitia tua.
℣. Cũ videris nudũ operi eũ:
ꝛ carnem tuam ne despexeris.
Tũc. Glia. Et. Ad cant̃. ant̃.
Mõ in solo pane vivit hõ: sed
in oi vbo qđ̃ pcedit de ore dei.
Cant̃. Deducãt oculi. cũ reli
℣. Sup aspidẽ ꝛ basiliscum
ambulabis. ℟. Et cõculca
bis leonẽ ꝛ draconẽs. Lectio
sancti euãgelii sm̃ matthæum

In illo tpe. Duct⁹ est iesus
in desertũ a spũ vt tẽtaret
a diabolo. Et reli. Homel. dñi
gregorij pape de eadẽ lc. ℒ. ix

Dubitari a quibusdã solet
a quo spũ sit iesus duct⁹
in desertũ: ppter hoc qđ̃ subdi
tur: assumpsit eũ diabolus in
sanctã ciuitatẽ: ꝛ rursũ assum
psit eũ in mõtẽ excelsum. Sz
vere ꝛ absq; vlla gõne pueniẽ
ter accipit: vt a scõ spũ in dẽ
sertũ duct⁹ credat: vt illuc eũ su⁹
spũs duceret: vbi hũc ad tẽtã
dũ spũs malignus inueniret.
℟. Tribularer si nescirẽ mihi
cordias tuas dñe: tu dixisti no
lo mortẽ pctõis: sz vt puertar
ꝛ viuat. Qui cananeã ꝛ publi
canũ vocasti ad penitẽtiã. ℣.
Et petrũ lachrymatẽ suscepi
sti misericors dñe. Qui. ℒ. ꝛ.
Sed ecce cũ dicit de⁹ hõ
vel in excelsũ mõtẽ: vl̃ in
sanctã ciuitatẽ a diabolo assũ
pt⁹ mẽs refugit: humane hoc

audire aures expauescēt. Cui
tñ nō eē icredibilia ista cogno
scim⁹: si in illo ⁊ alia facta pē
samus. ℟. Angelis suis mā
dauit de te: vt custodiant te in
oibus vijs tuis. Jn manibus
portabūt te ne vnq̄ offendas
ad lapidē pedē tuū. ℣. Sup
aspidē ⁊ basiliscū ambulabis
⁊ conculcabis leonem ⁊ dra
conem. Jn manibus. Lec. xj
Qerte iniquor⁹ oium dia
bolus caput est: ⁊ huius
capitis mēbra sunt oēs inig.
An nō diaboli mēbrū fuit pī
latus? An nō diaboli mēbra
iudei psequētes: ⁊ milites cru
cifigētes fuerunt? Quid ergo
mirū: si se ab illo pmisit in mō
tē duci ⁊ tētari: qui se pertulit
etiā a mēbris illius crucifigi.
℟. Derelinquat impius viā
suā: ⁊ vir iniquus cogitatiōes
suas ⁊ reuertat ad dñm ⁊ mi
serebit eius. Quñ multus est
ad ignoscendū. ℣. Querite
dñm dum inueniri pōt: iuoca
te eū dū ppe est. Quñ. Lxij.
No est ergo indignū re
dēptoꝛi nſo q̄tētari vo
luit: qui venerat occidi. Justū
quippe erat: vt sic tētationes
nras suis tētationib⁹ vinceret
sicut mortē nram venerat sua
morte superare. Sed sciēdū no
bis est: q⁹ tribus modis tenta
tio agit: suggestione: delectati
one: cōsensu. ℟. Ducꝰ est ie
sus in desertū a spū vt tētare
a diabolo. Et accedēs tētator
dixit ei: si filiꝰ dei es. Dic vt la
pides isti panes fiant. ℣. Et
cū ieiunasset quadraginta di
bus ⁊ quadraginta noctibus
postea esurijt. Et ac. Glosa.
Dic. Hoc ℣. dicit tñ in dñi
ca. ℟. xiij. Qui cognoscis o
um occulta: a delicto meo mū
da me. Tēpus mihi concede
vt penitēs clamē: peccaui mi
serere mei deus. ℣. Alte dis
face tuam a peccatis meis: et
omnes iniquitates meas de
Tēpus. Secūdū matthi
Illo tpe. Ducꝰ est iesus
in desertū a spū: vt tētaretur
diabolo. Et cū ieiunasset qua
draginta diebꝰ ⁊ quadragin
ta noctibus: postea esurijt. Et
accedēs tētator dixit ei. Si fi
lius dei es: dic vt lapides isti
panes fiāt. Qui rñdēs dixit:
Scriptū est: non in solo pane
viuit homo: sed in oi vbo q̄ꝺ
cedit de ore dei. Tūc assumpsit
eū diabolus in sanctā ciuita
tē ⁊ statuit eū supra pinnacu
lū tēpli ⁊ dixit ei. Si filius di
es: mitte te deorsum. Scriptū
est enim: q⁹ angelis suis mā
dauit

dauit de te: & in manibus tollēt te: ne forte offendas ad lapidē pedem tuū. Aīt illi iesus rursum. Scriptū est: nō tēptabis dīm deū tuū. Iterū assumpsit eū diabolus in montē excelsum valde: & ostēdit illi oīa regna mūdi & gliam eoz: & dixit ei. Hec oīa tibi dabo: si cadēs adorauer is me. Tūc dicit ei iesus. Vade sathana. Scriptū est enim: dīm deū tuū adorabis & illi soli seruies. Tūc reliqt eū diabolus: & ecce angeli accesserūt & ministrabāt ei. Ō. Deus qui ecclīaz. Ad laudes añ. Lo: mūdū crea i me deus: & spīm rectū inoua in viscerib⁹ meis. ℣. Miserere mei dē⁹, cū rel. de dñica. Añ. O dñe saluū me fac: o dñe bñ ꝓspare. Añ. Sic bñdicā te i vita mea dñe: & in noīe tuo leuabo manus meas. Añ. In spū humilitatis: & in aīo cōtrito suscipiamur dñe a te: & sic fiat sacrificiū nr̄m: vt a te suscipiat hodie & placeat tibi dñe dē⁹. Añ. Laudate deū eeli celoz & aque oēs. Cap. Fratres exortamur. ℟. b. Participē me fac dē⁹ oiuz timētiū te. Et custodiētiuz mādata tua. ℣. Aspice in me & miserē mei ꝟz iudiciū diligētiū nomē tuum. Et. Glia. Participē. Hym. Jām xpe. ℣. Dñe refugiū factꝰ es nobis. ℟. A gñatione & ꝓgenie. Ad. B. añ. Duct⁹ est iesus in dēsertū a spū vt tētaretur a diabolo: & cuz ieiunasset quadraginta diebus & q̄draginta noctib⁹: postea esurijt. Ō. Deus qui ecclīam. Ad p̄mā añ. Jesus aūt cū ieiunasset quadraginta dieb⁹ & quadraginta noctib⁹ postea esurijt. Ad tertiā añ. Non in solo pane viuit hō: sed in oī verbo q̄ ꝓcedit de oze dei. Cap. Fratres hoz. ℣. Dicet dño susceptoz meus es tu. ℟. Et refugiū meū deus meus sperabo in eū. Ō. Deus qui ecclīam. Ad sextā añ. Vade sathana: nō tēptabis dīm deū tuū. Cap. Ecce nūc tēpus accepta bile: ecce nūc dies salutis: nemini dātes vllā offensionē: vt nō vitupet misteriū nr̄m. ℣. Ipse lībabit me de laqueo venātiū. ℟. Et a ꝟbo aspero. Ad nobis q̄s oꝑ⁹ Ō. Deus eterne ꝓmissionis gaudia querē: & quesita citi⁹ i uenire. Per. Ad nonaz añ. Reliqt eū tēptator: & accesserūt angeli & ministrabāt ei. Cap. Omnibus exhibeamus nos metipsos sicut dei mīstros

in multa patiẽtia. ℣. Scapulis suis obũbrabit tibi. ℟. Et sub pẽnis ei⁹ sperabis. ℣ Io.

Hesto dñe quesum⁹ supplicationib⁹ nr̃is: & i tua misericordia cõfidẽtes ab oi nos aduersitate custodi. ℣er Ad vesperas ℣. Dixit dñs. cũ rel. Cap. Fres: hortamur. ℟. ℣. Ab omni via mala prohibui pedes meos. Ut custodiaz mãdata tua dñe. ℣. Audicia tuis nõ declinaui: q; tu legẽ posuisti mihi. Ut. Glia. Ad. Hymn⁹. Aures ad nostras. ℣. Angel⁹ suis. Ad. M. añ. Ecce nũc tẽpus acceptabile: ecce nũc dies salutis: in his ergo diebus exhibeamus nos sicut dei ministros in multa patiẽtia: in ieiunijs: in vigilijs: et in charitate nõ ficta, Deus qui ecclam. Notãdũ q⁹ omnes p̃dicti hymni & ℣. ac orationes ad sextã & nonaz dicũtur die⁹ dñicis vsq; ad dñicam de passione. ℟. ℣. ad laudes & vesperas dicuntur oi die vsq; ad seq̃ntẽ dñicam tm̃. Dicto Benedicamus dño, dicũtur vespere defunctor̃: qui dicũtur omni die vsq; ad feriam quartã maiorꝭ hebdomade quãdo fit de feria die seq̃nte ℣. Et post cõpletoriũ data benedictione: & cõpletis omnibus cõfuetis: dicitur matutinum pro defunctis: videlicet tres nocturnos cum lectionibus: & cum laudibus: sicut notatur in officio cor. Feria sexta ad matutinũ inuitatoriũ. Nõ simus vobis vanũ: Surgere ante lucẽ. ℣. Venite. Postea dicitur inuitatoriũ dicitur in festiuali officio vsq; ad tertiã dñicaz quadragesime. Hym. Ex more. Alie psalmi de psalmista. ℣. Scuto circundabit. vt supra. Lectio sancti euãgelij hym mu

In illo tpe. Dixit ie⁹ chr⁹ ihs⁹ discipulis suis. Cũ venerit filius hois in maiestate sua: & oẽs angeli cũ eo: tunc sedebit sup sedẽ maiestatis sue. Et rel. Homelia origenis eadem lectione. Lectio pma

Adiscussus quidẽ sermo videt esse manifestus: qui si exhortãs hoies ad largitẽdũ & auertẽs ab omni inhumanitate & parcitate. Videam⁹ nũ quid querere oporteat eo, ppter illos qui nihil aliud arbitrant in eo: nisi exhortationẽ humanitatis. ℟. de dñica. Lect.

Certe secũdũ & gliosum xp̃m aduentũ fore credit omnis ecclesia: quãdo & filius dei qui assumptus est in glia: sic cũ gloria huc reuertet in specie sua

ꝛ pulchritudine: vt cognitus ei⁹ sit quale fuit cū trāsformat⁹ fuisset in mōte tribus discipulis coassēdentibus ei: vt iam non tribus nec alijs paucis: sz vniuersis gētibus cōgregatis anteeū appareat: ꝛ sedebit super sedem gloriæ suæ: ꝛ tunc segregabit malos a bonis. Lec. iij. Quantū ergo ptinet ad simplicē textuz: nec qui a dextris cōsistūt: alia causa laudabunt ꝛ in pparatū regnū vocabunt nisi ꝓpter solā humanitatez: nec qui a sinistris: alia causa cōfundēdi sunt: ꝛ deputabūtur in ignē nisi ꝓpter inhumanitatē. Insecūdo nocturno affe ꝛ ꝓpe psalmista. Cap. Lauamini vt supra in feria quarta cinez. ℣. In manibus por. Oratio Adesto nobis qs. Caplm. Ne dietū. ℣. ꝛ oño dicit ad nocturnū singulis feriis vsq; ad dñicam de passione. Ad lau. cap. Clama ne cesses quasi tuba exalta vocē tuā: ꝛ annūcia pplo meo scelera eoꝝ: ꝛ domui iacob peccata eoꝝ: me etenim de die in diē querūt: ꝛ scire vias meas volūt. ℣. b. Hym. ℣. vt supra in dñica in laudibus. Ad. B. aiī. Venite ādicti patris mei pcipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi. Oratio. Onūte nos deus saluatoris nr: ꝛ vt nobis ieiunū quadragesimale ꝓficiat mentes nras celestibus instrue disciplinis. Per. Ad pmā aiī. Viuo ego dicit dñs nolo mortē peccatoris: sed vt magis cōuertat ꝛ viuat. Ab isto die vsq; in cena dñi in feriali officio nīi: dicta pma post ℣. Bñdicamus dño, fleris genib⁹ dicimus septē psalmos penitentiales sub aī. Memīniscar⁊ cū letania simplici: certis subsequentibus plane ꝛ fine cātu. Ad tertiā hym. Deꝰ fide qua aī. Aduenerūt nobis dies penitētie: ad redimēda peccata: ad saluādas aias. Caplm. Onūtimini ad me in toto corde vro in ieiunio et fletu ꝛ plāctu: ꝛ scindite corda vra ꝛ nō vestimēta vestra: ait dñs oīp̄s. ℣. Dicet dño. Dio Cōuerte nos. Ad sertā hym. Qua xp̄s. aī. Cōmēdem⁹ nosmetipos i multa patiētia: i ieiunijs multis p arma iustitie. Erelinquat impius Cap. viā suā ꝛ vir iniqꝰ cogitationes suas: ꝛ reuertat ad dñm ꝛ miserebit ei⁹: ꝛ ad deum nrm qm̄ mult⁹ est ad ignoscēdū. ℣. Ipse libauit me. Dio

,ia. ij

Concede qs oms deus: vt
ieiunior nobis sācta de
notio: t purificatione tribuat
t maiestati tue nos reddat ac
ceptos. Per. Ad nonā hy⁹.
Ternis ter ho. Añ. Per ar
ma iustitie vtuq; dei: cōmende
m⁹ nosmetipos ī multa patia.
Rāge eluriēti pa/ Cap,
nē tuū: t egenos vagos
q; induc in domū tuā: cū vide
ris nudū opi eū: t carnē tuaz
ne despexer. ℣. Scapul suis.
O nobis qs dñe deo.
obseruātia ieiunior de
uote pagere: vt cū abstinentia
carnalis alimonie sancta tibi
puersatione placeam⁹. Per.
Ad vesp as añ. t psal. de feria
Inter vestibulū t al Cap,
tare plorabāt sacerdotes
ministri dñi dicētes: parce d
mine parce pplo tuo: t ne des
hereditatē tuā in opprobriuz:
vt dñent eis nationes. ℟. ba.
Ab oñi via. Hym. Audi be
nigne. ℣. Angelis suis. Ad
Ds. añ. Nō vnt ex minimis
meis feciſtis: mihi feciſtis di/
Cit dominus. Oratio.
Bsolue qs dñe nr̄or vin
cula peccator: t qcqd pro eis
meremur ppitiatus auerte.
Per. Ad complet. hym. Xpe
qui lux es. Oēs pdicū hymni
℣. acalie p horas dici t ca
ad laudes tertiā sextā non
vs. necnō t oziones ad sex
t nonā dicūtur in feria
ad dñicā de passioe. Feria
tia. Lectio sancti euāgelii
In illo tpe. Cū matth
itrasset iesus hierosoly
cōmota est vniūsa ciuitas
cēs. Quis est hic. Et rel.
nicia sancti hieronymi pb
teri ex cōmen sup matthe
Introeūte iesu cū tur
bas: tota hierosolymor
tas cōmouet: miras frequ
am: nescies veritatē t dic
Quis est hic? Nō qdem
alio loco dicētib⁹ legimus
gelis. Quis est iste rex glo
Alijs aūt vel ambigēti
bus vel interrogātib⁹ vilis
bicula cōfitet a minoris
piēs vt ad maiora pueni
dicit. Hic est iesus propha
naçareth galilee. Prophe
quē t moyses similē sui di
rat esse vēturū: t qui pro
apud grecos cū arthro scr
a naçareth aūt galilee: ga
educat? fuerat: vt flos ca
nutriret in floze vtutū. Et
Et intrauit iesus in tēplū
t ejiciebat oēs vēdētes t e
tes in tēplo t mēsas nūm
riox t cathedras colūbas

dētū eūtit. Et dicit eis. Scri/
pū est: domus mea dom⁹ ora
tionis vocabit: vos aūt fecistis
illā spelūcā latronū. Ad. B.
ii. Domus mea domus ora/
tionis vocabitur. Sio.
Espice dñe familiā tuaz
ppsta: vt apud te mēs nostra
to desiderio fulgeat: q̄ se car/
nis maceratōe castigat. Per
Ad. M. aii. Scriptū est enīz
q̄ domus mea domus oīonis
est cūctis gētibus: vos autē se
cistis illā spelūcā latronum: t
erat quotidie docēs in tēplo.
Scēdāt ad te dñe Sio.
ces nr̄e: t ab ecclīa tua
ctā repelle nequitiā. Per.
eria quarta quatuo: tēporū.
ectio sancti euāgelij ſ3 mat
Illo tpe. Accel txeum.
ferūt ad iesuz scribe t pha
lei dicētes. Magister: volu
mus a te signū videre. Et rel.
omelia sancti hieronymi p
bri ex commentario super
matthēum. Lectio hma
Je signū postulāt: quasi
ne viderint signa nō fuerint
ed in alio euāgelista qd pe
t plenius explicat. Volum⁹
te signū videre de celo. Vel i
dē lxie ignē de sublimi re/
re cupiebāt: vel in similitu/
ignē samuelis tpe estiuo ptra
natūrā locī: mugire tonitruat
coruscare fulgura: imbres ru
ere: quasi nō possent t illa ca/
lūniari t dicē: ex occultis tva
rijs aeris passionib⁹ accedisse
Nam qui calūniaris ea Lxiij.
que oculis vides: manu tenes
vtilitate sentis: quid facturus
es de his que de celo venerint?
Vtiq; respōdebis t magos in
egypto multa signa fecisse de
celo. Ait illis. Generatio ma
la t adultera. Egregie dixit
adultera quia dimiserat virū
t iuxta ezechiel multis se ama
toribꝰ copularat. Signū que
rit: t signū nō dabit ei: nisi si/
gnū ione pphte. Sicut enim
fuit ionas in vētre ceti tribus
diebꝰ t tribꝰ noctibꝰ: sic erit fi
lius hois in corde terre tribus
diebꝰ t tribꝰ noctibus. Lxiij.
De hoc locō plenius in cōmē
tarijs ione pphte: disputa/
uimus. Ad illū ergo locum: le
ctoris diligētiā remittimus t
hoc breuiter nūc dixisse cōtēti
q̄ sinodochice totū intelligat
ex parte: nō q̄ omnes tres di
es t tres noctes in inferno do
minus fecerit: sed qō in parte
parasceues t dñice t tota die
sabbati: tres dies t totidē no/
ctes intelligātur. Ad. B. aiij.
Generatio hec prava t puer/

sa signū querit ꝛ signū nō da/
bit ei nisi signum ione ꝓphete.

Preces nr̄as ꝙs Oratio
dñe clementer exaudi: ꝛ
cōtra cūcta nobis aduersātia
dexterā tue maiestatis exten/
de. Per. Ad Mag. añ. Sicut
fuit ionas in vētre ceti tribus
diebus ꝛ tribus noctibus: ita
erit filius hois in corde terre.

Mentes nr̄as ꝙs Oratio.
dñe lumine tue claritat̄
illustra: vt videre possimus
que agenda sunt: ꝛ que recta
sunt agere valeamus. Per.
Feria quinta. Lectio sc̄i euan
Illo gelij sm̄ matthēū.
tpe. Egressus iesus secessit
in partes tyri ꝛ sidonis: ꝛ ec/
ce mulier cananea a finib⁹ il/
lis egressa. Et rel. Homelia
sācti hieronymi presbyteri ex
cōmentario sup̄ matthēum.
Scribis ꝛ pharisei l. j.
calūniatorib⁹ derelictis
trāsgredit in partes tyri ꝛ si/
donis: vt tyrios sidoniosq; cu
raret. Mulier aut̄ cananea
egredit de finib⁹ tyriis tinis: vt
clamās filie impetraret sanita
tē. Obstina q; in qntodecimo
loco filia cananee sanct. Mise
rē mei dñe fili dauid: filia
mea male a demonio vexatur
Unde nouit vocare filiū
dauid: qr egressa iā fuerat de
finibus suis: ꝛ errore tyriorū
ac sidoniorū loci ac fidei cōmu
tatione dimiserat. Filia mea
male a demonio vexat. Ego si
liā ecclie: puto aias esse credē
tiū que male a demonio vexa/
bātur ignorantes creatorē ꝛ
adorantes lapidem. Lec. iii.
Qui nō rndit ei vbū: non de
superbia pharisaica: nec de seri
barū supcilio: sed ne ipse sente
tie sue videret cōtrarius: per
quā fusserat in via gentiū ne
abieritis: ꝛ in ciuitates samari
tanorū ne intraueritis. Vole
bat enim occasionē calūniā
ribus dare: pfectāq; salutem
gentiū passionis ꝛ resurrectio
nis tpi seruabat. Ad. B. añ.
Missus sum ad oues que pie
rant domus israel: dicit dñs.

Deuotionē populi Oro
tui quesumus dñe bēni
gnus intende: vt qui per abs/
nētiam macerātur in corpore
per fructū boni operis refici/
tur in mente. Per. Ad M.
añ. O mulier magna est fides
tua: fiat tibi sicut petisti. Ore

Da quesumus dñe
populis christianis: ꝛ
que profitentur agnoscere: ꝛ
celeste munus diligere quod
frequentant. Per. Feria

tu. Lectio sancti euāgelij fm
In illo tpe. Erat ioannes.
dies festus iudeoꝝ: ⁊ ascē
dit iesus hierosolymā. Et rel.
Homelia sācti augustini epi
⁊ tractatu sup ioannē. xl. j.
Quīn nō esse debet a deo
factū miraculū. Mirū
nim eēt: si homo fecisset. Ma
gis gaudere ḡz mirari debe
mus: qz dns noster ⁊ saluator
iesus christus homo factus est
ḡz ꝙ diuina inter homines de
us fecit. Plus est enim ad sa
lutē nostrā ꝙ factus est ꝓ
pter homines: ḡz qđ fecit inter
homines. Et plus est ꝙ vitia
sanauit aiarū: ḡz ꝙ sanauit lā
guores coꝝpoꝝ morituroꝝm.
Sed quia ipsa anima xxx. ḡ.
nō eum nouerat a quo sanan
da erat: ⁊ oculos habebat in
carne: vnde facta coꝝpoꝝ alia
videret: nōdum habebat sa
nos in corde: vnde deū latentē
cognosceret: fecit qđ videri po
terat: vt sanaretur vnde vide
ri non poterat. Lectio tertia.
Ingressus est locum vbi iace
bat magna multitudo lāguē
tiumꝫ cecoꝝ: claudoꝝ: aridoꝝ.
Et cū eēt medicus aiarum et
coꝝporū: ⁊ qui venisset sanare
omēs alias creaturoꝝ: de illis
lāguētib⁹ vnū elegit quē sana
ret vt vnitatē significaret. Ad
B. aū. Angelus dñi descēde
bat de celo: mouebat aqua et
sanabat vnus. Oratio.
Sto dñe ꝓpitius plebi
tue ⁊ quā tibi facis eē deuotā:
benigno refoue miſaꝰ auxilio
pter. Ad. M. aū. Qui me
saluū fecit: ille mihi ꝓcepit tol
le grabatū tuū ⁊ ābula i pace
Exaudi nos miseri Sto.
coꝝs de⁹: ⁊ mentib⁹ nr̄is
gratie tue lumē ostēde. pter.
Sabbo. Leō sci euāgelij fm
In illo tpe. Assūmatthæū.
plit iesus petrū ⁊ iacobū ⁊
ioannem fratreꝫ eius. Et rel.
Homelia sancti dieronymi ꝑ
sbyterī ex commentario sup
matthæum. Lectio prima.
Petrus ad ꝑdicationem
mortis dominice scanda
lizatus: sententia domini sue
rat increpatus: ꝓuocati di
scipuli vt abnegarent se: ⁊ tol
lerent crucem suam: ⁊ moꝛien
tium animo magistruꝫ seque
rentur. Strandis terroꝛ audi
entium: ⁊ qui posset ꝓncipe
apostoloꝝm ꝑterrito etiam
alijs metum iniecere. Ex. ū.
Decirco tristib⁹ leta succedūt
⁊ dicit. Filius hominis ventu
rus est in gloria patris sui cuꝫ
angelis suis. Times mortem?
ꝺ2, iiij

Audi gliam triūphantis. Ve
reris crucē? Ausculta angelo
rū ministeria. Et tūc ingt red
det vnicuiqz fm opa sua, Nō
est distinctio iudei t greci: vi
ri t mulieris: pauperum t di
uitum: vbi non persone: sz ope
ra compensantur. Lectio.iij.
Amen dico vobis: sunt qdaz
de hic stantibus qui nō gusta
bunt mortē: donec videant fili
um hominis venientē in regno
suo. Terroꝛē apostolorum spe
medicari voluerat pronuntioꝛ
dicēs: filius hominis venturus
est in gloria patris sui cuz an
gelis suis: insuper auctoritate
iudicis addita: t reddet vni
cuiqz fm opa sua. Ad. B. añ.
Assumpsit iesus discipulos su
os: t ascēdit in montē t trāsfi
gurat⁹ est ante eos. Oratio.
Populum tuū quesumus
dñe, ppitius respice: atqz
ab eo flagella tue iracūdie cle
mēter auerte. Per. Ad vs.
Fratres: rogamus cas
tos t obsecramus in do
mino iesu: vt quēadmodū ac
cepistis a nob quomodo vos
oporteat ambulare t placere
deo: sic t ambuletis: vt abūde
tis magis. Rz. pſ. Ecce odoꝛ
filij. ℣. Qui maledixerit. hy
mnus. Audi benigne. ℣. An
gelis suis. Ad. M. añ. Facia
mus hic tria tabernacula: ti
bi vnū moysi vnū t helie vnū

OEus qui cōspicis cōi.
omnes nos vtute destitui
teri⁹ exteriusqz custodi: vt ab
oibus aduersitatibus munia
mur in corpore: t a prauis co
gitationib⁹ mūdemur in men
te. Per. Dñica secūda i qua
dragesima ad matutī. Inuit.
Venite adoremus dñm: Qui
fecit nos. ℣. Venite. Hymn⁹
Ex more. ℣. Scuto circū.
Sequit in libro geneſis. Lc.
Senuit añ isaac t caligā
uerūt oculi eius: t vide
re nō poterat. Vocauitqz esau
filiū suū maiorē t dixit ei. Fili
mi: Qui rndit. Adsum. Qui
pater. Vides inquit q senue
rim t ignoꝛem diē mortis mee.
Sume arma tua: t pharetrā
t arcū: t egredē foras. Cūqz
venatu aliquid apprehēderis
fac mihi inde pulmentū sicut
velle me nosti: t affer vt come
dam: t bñdicat tibi aīa mea
anteqz moꝛiar. Rz. Colle ar
ma tua pharetram t arcum
t affer de venatione tua: vt co
medā. Et bñdicat tibi anima
mea. ℣. Cūqz venatu aliq
attuleris: fac mihi ide pulmē
tū vt comedam. Et. Lectio.i

Quod cū audisset rebecca: t ille abisset in agrū ut iussionē patris exploret: dixit filio suo iacob. Audiui patrē tuū loquētē cū esau fratre tuo: t dicētē ei. Affer mihi de venatione tua: t fac cibos vt comedā: t benedicā tibi coram dño antequ moriar. ℟. Surge p̄ comede de venatione filij tui: quomodo tā cito inuenire potuisti fili mi? Voluntas dei fuit pater: vt cito mihi occurreret quod volebā. ℣. Ego sum esau primogenitus tuus: feci sicut p̄cepisti mihi. Voluntas. ℣. Nunc ergo fili mi acquiesce cōsilijs meis: t pgēs ad gregē: affer mihi duos hedos optimos: vt faciam ex eis escas patri tuo: quibus libenter vescit: quas cū intuleris et comederit: benedicat tibi priusq̄ moriat. Cui ille respōdit. Nosti q esau frater meus homo pilosus sit: t ego lenis: Si attrectauerit me pater meus: et senserit: timeo ne putet me sibi voluisse illudere: t inducat super me maledictionē p benedictione. ℟. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni: quē benedixit dñs. Crescere te faciat de⁹ meus: t donet tibi de rore celi: t de pinguedine terre abundātiā: seruiāt tibi tribꝰ populi Esto dñs fratrū tuoꝝ. ℣. Et incuruētur ante te filij matris tue. Esto. Glia. Esto. In secūdo nocturn. ℣. In manibꝰ. Quibus illatis dixit: Pater mi? At ille respondit. Audio. Qui es tu fili mi? Dixitq̄ iacob. Ego sum esau primogenit⁹ tuus: feci sicut precepisti mihi: surge: sede t comede de venatione mea: vt benedicat mihi aia tua. Rursum isaac ad filiū suū. Quomodo inquit tā cito inuenire potuisti fili mi? Qui rñdit: Voluntas dei fuit: vt cito mihi occurreret quod volebā. ℟. Quis igit ille est qui maledixerit tibi sit ille maledictꝰ: t qui benedixerit tibi: benedictionibꝰ repleat. Cre. Lectio. ℟. Haud quāquā mater. In me sit maledictio fili mi tui audi vocē meā: t pergens affer que dixi. Abijt t attulit: deditq̄ matri. Parauit illa cibos sicut nouerat velle p̄cem illius: t vestibꝰ esau valde bonis: quas apud se habebat domi induit eū: pelliculasq̄ hedorū circūdedit manibꝰ: t colli nuda p̄texit: deditq̄ pulmētū t panes quos coxerat tradidit. ℟. Det tibi deꝰ de rore celi t de pinguedine terre abundātiā: seruiāt tibi tribꝰ populi Esto dñs fratrū tuoꝝ. ℣. Et incuruētur ante te filij matris tue. Esto. Glia. Esto. In secūdo nocturn. ℣. In manibꝰ. Quibus illatis dixit: Pater mi? At ille rñdit. Audio. Qui es tu fili mi? Dixitq̄ iacob. Ego sum esau primogenit⁹ tuus: feci sicut precepisti mihi: surge: sede t comede de venatione mea: vt benedicat mihi aia tua. Rursum isaac ad filiū suū. Quomodo inquit tā cito inuenire potuisti fili mi? Qui rñdit: Voluntas dei fuit: vt cito mihi occurreret quod volebā. ℟. Quis igit ille est

qui dudū captā venationē at
tulit mihi:t comedi ex oibus
primisq; tu venires. Bñdixiq;
ei t erit bñdict⁹. ℣. Dñm tuū
illū cōstitui:t oēs ffres ei⁹ fui
turi illius subiugaui:frumēto
t vino stabiliui eū. Bñdixiq;

TJrit; isaac:ac L.vj.
cede huc vttāgā te fili
mi:t pbem vtrū tu sis filius
meus esau:an nō. Accessit il
le ad patrē:t palpato eo: di
xit isaac. Vox qdez vox iacob
est:sed manus:man⁹ sūt esau.
Et nō cognouit eū quia pilose
manus similitudinē maioris
expresserat. ℟. Dum exiret
iacob de terra sua vidit glia
ri t ait. Quā terribilis est lo
cus iste:non est hic aliud nisi
domus dei t porta celi. ℣. Ve
re dñs est in loco isto t ego ne
sciebam. Quam. L.vij.

Benedicens ergo illi ait.
Tu es filius me⁹ esau? Rñdit
Ego sum. At ille: Affer inqt
mihi cibos de venatione tua fi
li mi:vt bñdicat tibi aia mea.
Quos cum oblatos comedis
set:obtulit ei etiā vinū. Quo
hausto:dixit ad eum: Accede
ad me t da mihi osculum fili
mi. Accessit t osculat⁹ est eū.
℟. Dū dormiret iacob vidit
scalā positā sup terrā; t cacu
men eius tangēs celū:t ange
los ascēdentes t descendētes.
Et euigilās a somno dixit:ve
re dominus est in hoc loco. ℣. To
lēs ergo iacob lapidē suppo
suit capiti suo: cūq; obdormis
set vidit in somnis scalam ere
ctā. Et euigilās. L.vij.

Tatimq; vt sensit vesti
mētoꝝ illius fragrātiā:bndi
cēs ait. Ecce odor filij mei si
cut odor agri pleni: cui bndi
xit dñs. Det tibi deus de ror
celi:t de pinguedine terre abū
dantiā:frumēti:vini:t olei:
seruiāt tibi populi:t adorēt te
tribus. Esto dñs fratrū tuoꝝ
t incuruētur ante te filij matris
tue. Qui maledixerit tibi sit il
le maledictus:t qui benedixe
rit tibi bndictionibus repleat.
℟. Si dñs deus meus fuerit
mecū in via ista qua ego am
bulo t custodierit me:t dederit
mihi panē ad edēdū:t ve
stimētū quo opiar t reuoca
uerit me cū salute. Erit mihi
dñs in refugiū t lapis iste in si
gnū. ℣. Surgēs ergo mane
iacob:tulit lapidē quē suppo
suerat capiti suo t erexit in ti
tulū:fundēsq; oleū desuper di
xit. Erit. Elia. Erit. Ad com
plet. O mulier magna ē fides
tua:fiat tibi sicut petisti. Can.

deducāt. ℣. Sup aspidem/
Lcō sci euāgeliū fm mattheū
In illo tpe. Egressus iesus
secessit in partes tyri ⁊ si/
donis. Et ecce mlier cananea
a finib⁹ illis egressa. Et reliq̄.
Homelia origenis de eadē lc.
Fratres: dicit ali/L.ix.
quis ex vobis: feci pecca
ta multa ⁊ magna. Et qs ex
vobis ē qui nō pecet? Tu dic
errani sup oēs hoies: sufficit ti
bi in sacrificio ista confessio.
Dic tu prio: ingrates mas vt
iustificeris. Cognosce te qñ
peccator es: habe tristitiā cuz
cōuerteris: esto ac si desperat⁹
⁊ mestus: sed ⁊ lachrymas cō
fectus effunde. ℣. Erit mi/
bi dñs in deū: ⁊ lapis iste qđ
erexi in titulū: vocabit domus
dei: ⁊ de vniuersis que dederis
mihi. Decimas ⁊ hostias pa/
cificas offerā tibi. ℣. Si dñs
deus meus fuerit mecū in via
ista qua ego ambulo: ⁊ custo/
dierit me. Decimas. Lec.x.
Ungd aliqd aliud fuit i
meretrice eā lachrymā/
rū effusio? Et ex hac pfusione
inuenit pfidiū: ⁊ accepta fidu
cia: accessit ad fontē mificor/
die dñm iesum. Sed veniam⁹
ad causam. Quid ergo dicit
euāgelista? Et inde trānsiens
iesus venit in partes tyri ⁊ si/
donis. Et ecce mlier cananea
Mira res o euāgelista. Et ec
ce mlier: caput peccati: arma
diaboli: expulsio paradisi: de/
licti mater: corruptio legis an
tique. ℣. Grauit iacob ⁊ di/
xit: dñe qui dixisti mihi reū/
tere in terram natiuitatis tue.
Erue me de manu ffis mei: q⁹
valde eū timeo. ℣. Deus i cu
ius cōspectu ambulauerūt pa
tres mei: dñe qui pascis me a
iuuētute mea. Erue. Lec.xi⁹
Ece mulier veniebat ad
dñm iesu⁹: mulier cana/
nea: mulier alienigena: de gē
tibus nouella plātatio. Mira
negociū. Judei fugiunt: cana
nea sequit: domestici derelin/
quūt: alienigena hæret tūgē et
p̄mare cupit. Et ecce mlier
de finibus illis egressa clama/
bat dicēs. Miserē mei dñe fi
li dauid. ℣. Dixit angelus
ad iacob. Dimitte me aurora
est⁹ndit ei: nō dimittā te nisi
bñdixeris mihi: ⁊ bñdixit eu⁹
in codē locō. ℣. Cūq⁹ matu/
re surrexisset iacob: ecce vir lu
ctabat cū eo vsq⁹ mane: q cuz
videret q⁹ eū supare nō posset
dixit ad eū. Dimitte. Lec.xij
Mlier hec euangelista ef
ficitur. Probauit enim

diuini cōsilij sacramētū: qñ et diuinā vtutē obsecrat: ⁊ carnis naturā ꝓfitet dicēs. Mi/serere mei dñe fili dauid. Cō fidera pulchrā mulieris mentē: vide qd dicat. Mō est bonū ingt in actib⁹ meis: nō mihi ꝺc cōuersatione iustitia: ad misericordiā tuā cōfugio: vbi nō sedit nec regrit loc⁹ saluādi. ℟. Vidi dñm facie ad faciē. Et salua facta est aīa mea ℣. Et dixit mihi: nequaq̄ vltra vocaberis Iacob: sed israel erit nomen tuū. Et salua. Gloria. Et sal. Secūdū matthēū.

IMillo tpe. Egressus iesus secessit in partes tyri ⁊ sydonis. Et ecce mlier cananea a finib⁹ illis egressa clamabat dicēs ei. Miserere mei dñe fili dauid. Filia mea male a ꝺcmonio vexat. Qui nō rūdit ei vbū. Et accedentes discipuli eius: rogabāt eū dicētes. Dimitte eā qr clamat post nos. Ipse aūt rūdēs ait. Non sum missus nisi ad oues que perierūt domus israel. At illa venit ⁊ adorauit eū dicēs. Dñe adiuua me. Qui rūdēs ait: Nō est bonū sumere panē filioꝝ: ⁊ mittere canibus. At illa dixit Etiā dñe. Nam ⁊ catelli edūt ꝺc micis que cadūt ꝺc mēsa dominoꝝ suoꝝ. Tūc respondens iesus ait illi. O mlier magna est fides tua: fiat tibi sicut vis Et sanata est filia eius ex illa hora. Oratio. Deus qui conspicis. Ad laudes añ. Domine labia mea apies: ⁊ os meū annunciabit laudē tuam. ij. Miserere. cum rel. ꝺc dñica. Añ. Dextera dñi fecit vtutē dextra dñi exaltauit me. Añ. Factus est adiutor meus deus meus. Añ. Triū puerorū cantemus hymnū: quē cātabant in camino ignis: bñdicētes dominū. Añ. Statuit ea in eternū ⁊ in seculū seculi: ꝓceptum posuit ⁊ nō ꝓteribit. Cap. Fratres: rogamus. ℟.b. Bonus mihi dñe q̄ humiliasti me: Bonū mihi lex oris tui sup milia auri ⁊ argēti. ℣. Manꝰ tue fecerūt me: ⁊ plasmauerūt me da mihi intellectū vt discam mādata tua. Bonū mihi lex. Bl/ia. Bonū mihi dñe. Hy⁹. Jam xpe. ℣. Dñe refugium. Ad. B. añ. Egressus iesus secessit in partes tyri ⁊ sydonis: ⁊ ecce mulier cananea a finibus illis egressa clamabat dicens: miserere mei dñe fili dauid. Oratio. Deus qui cōspicis. Ad pūmaz añ. Clamabat autē mulier; dñe adiuua

me:qui respondẽs ait:non est
bonũ sumere panẽ filiorum:t
mittere canibus:at illa dixit:
vtiq; nam t catelli edũt de
micis dñoz suoz. Ad tertiam
ãi. Missus sum ad oues que
perierãt domus israel dicit do-
minus. Cap. Fratres: roga-
mus. ℣. Dicet dño. Oratio.
Deus qui cõspicis. Ad sextã
ãi. Dñe dimitte eã:quia cla
mat post nos:ait illis iesus:nõ
sũ missus nisi ad oues que pe
rierãt domus israel. Caplm.
Hec est enim voluntas dei
sanctificatio vestra:vt ab
stineatis vos a fornicatione:
vt sciat vnusquisq; vestrũ:su-
um vas possidere:in sanctifi-
catione t honore. ℣. Ipse li-
berabit. Orationes ad lextaz
t nonam sicut in prima domi
nica. Ad nonam ãi. O mu-
lier magna est fides tua fiat ti
bi sicut petisti. Caplm.
On enim vocauit nos de
us in immũditiam:sed in san-
ctificationez in christo iesu do
mino nostro. ℣. Scapulis su
is. Ad vesperas cap. Fratres
rogamus. ℟. b. Seruus tu-
us ego sum. Da mihi intelle-
ctũ dñe. ℣. Vt discã mãdata
tua. Da mi. Gloria. Seruus.
Hymn. Aures ad nostras,
℣. Angelis suis. Ad mag.
ãi. Dixit dñs mulieri cana
neeinõ est bonũ sumere panẽ
filiozt mittere canibus ad
manducandũ: vtiq; domine:
nam t catelli edunt de micis
que cadunt de mẽsa dñoz suo
rum:ait illi iesus:mulier:ma-
gna est fides tua:fiat tibi sicut
petisti. Oratio. Deus qui con
spicis. Predicta duo respon-
soria ad laudes t vesperas di-
cuntur per totam hebdoma-
dam. Feria secunda. Lectio
sancti euangelij sm ioannem.
In illo tpe. Dixit iesus tur
bis iudeoz. Ego vado et
queritis me: t in peccato vẽ
moriemini. Et rel. Homelia
sancti augustini episcopi ex tra
ctatu super ioannem. Lec. j.
Lectio sancti euãgelij que
pcessit:hodiernã ita con
clusera:q; locutus est do ens
in gazophilatio dñs que volu
it: t que audistis t nemo apꝑ
hendit eũ:q; nõdum venerat
hora eius. Hinc disputatũ est
dñico die. Quod ipse donare
dignatus est intimauim? cha
ritati vestre:quare dictum sit
nõdũ venerat hora eius:ne po
sitũ christũ sub aliqua necessi
tate fatali:vlla impietas aude
ret improbe suspicari, Lec. ij.

Nondum enim venerat hora eius qua ex ordine suo ſm ea que ꝓdicta sunt de illo nō mori cogeret inuitus: sed occidere parat⁹. Modo autem de ipsa passione sua que posita erat: nō in ei⁹ necessitate: ſz potestate: locut⁹ est iudeis dicēs. Ego vado christo enim dño mors ꝓfectio fuit illo vnde venerat: & vnde non discesserat. Ego ingt vado & quę. Lectio. ritis me: nō desiderio sed odio. Mā illū postea q̄z abscessit ab oculis hominū inquisierunt: et qui oderāt & qui amabāt: illi persequēdo illi habere cupiēdo. In psalmis ait ipse dñs ꝓ ꝓphetā. Perijt fuga a me: et nō est qui requirat aiam meā. Et iterū ait alio loco i psalmo. Cōfundant & reuereant: quērētes aiam meā. Ad. B. aū. Ego ꝓncipiū q & loqr vobis.

Presta q̄s oſs deus. Oro vt familia tua que se affligēdo carnē ab alimētis abstinet: sectādo iustitiā a culpa te iunet. Per. Ad Magt. ali. Qui me misit mecū est: & non reliquit me solum: q: que placita sunt ei: facio semp. Oro

Adesto supplicationibus nſis oſs deus & quibus fiducia sperāde pietatis indulges consuete miserico: die tribue benignus effectu. Per. Feria tertia. Lectio sācti euā. In illo gelq̄ ſm matthēū. tpe. Locutus est ihesus ad turbas & ad discipulos suos dicens. Sup cathedrā moysi sederunt scribe & pharisei. Et rel. Homelia sancti ioannis chrisostomi ex tractatu super matthēum. Li. j.

Postq̄z dñs ipios sacerdotes super se irruentes quasi feroces bestias: quasi venabulo acutissime rīsionis ꝓstrauit & ieorigibilē cōditionē coz ostēdit nā laici deliquētes facile emēdant: clerici autem si mali fuerint inemēdabiles sunt: tunc cōuertit sermonē suū ad apostolos & ad populū dicēs. Super cathedram moysi sederūt scribe & pharisei: vt illoz ꝓfessio: ad istoz fieret disciplina. Infructuosum nāq̄z est. Lectio. vbū in quo sic alter cōfundit: vt alter nō erudiat. Mā & dꝰ nō ꝓpter malos: castigationē sup terrā trāsmittit: sed ꝓpter bonos. Scit enīz q: malos flagella nō corrigunt: sed malos castigat vt corrigat bonos: q: bonus nisi admonitus fuerit: per negligētiā euanescit. Lectio. Hic & christus nūquid nō po

tuit eos interrogationes contemnere. Sz voluit indignos indigne docere: ⁊ dignos digne edificare. Sicut in seculariibus in eo qđ alter pauperescit: alter ditatur: ⁊ nisi alter discederit alter non ascendit: sic ⁊ in spiritualibus: in eo qđ alter cōfunditur: alius emendatur. Ad. B. añ. Unus est enim magister vester qui in celis est christus dñs. Oratio.

Perfice que sumus dñe benignus in nobis obseruantie sancte subsidiū: vt que te auctore facieda cognouim⁹ te operāte impleamus. Per. Ad. M. añ. Qui maior est vestrum erit minister vester: qa omnis qui se exaltat humiliabitur dicit dominus. Oratio.

Propitiare dñe supplicationib⁹ nr̄is: ⁊ aiarū nostrarū medere lāguoribus: vt remissione peccta: in tua semper benedictōe letemur. Per. Feria quarta. Lectio sancti Euangelij sm matthēum.

In illo tpe. Ascēdēs iesus hierosolymam assumpsit duodecim discipulos suos secreto et rel. Homelia sancti ioannis chrisostomi ex tractatu super matthēum. Lectio. j.

Omnis glia dei: ⁊ ois salus hominū in xpi morte posita est. Nulla enim res est que amplius ad salutē hominū pertineat: qz mors ipsius: nec est aliud aliquid: propter qđ magis deo gratias agere debeamus: qz propter mortē ipsius. Ideo cū turba plurima fideliū eū sequeret in via: duodecim apostolos solos tulit secreto: ⁊ illis tm̄modo mortis sue annūciauit mysteriū: qz semp pciosior thesaurus in melioribus vasis includitur. L. ij. Multi quidē viri erant cū eo sed propter modicitatē fidei sue infirmi: multe mulieres: ⁊ si i fide fortes: infirme tamen in sexu. Si audissent qa ideo christus ascendebat hierosolymā vt interficeretur: ⁊ viri fortitan turbarentur pro infirmitate fidei: ⁊ mulieres propter molliciem sue nature. Nam propue animus mulierū mollis est: ⁊ in tali negocio citi⁹ excitatur in lachrymas. L. iij. Non recordamini: q⁹ supius cū de morte xpi petrus audisset dolore cōmot⁹: nō timuit ipsū dñm increpare dicēs: ppitius esto tibi: ⁊ hoc tibi non erit. Si ergo petrus in morte christi turbatus est: cuius alterius fides posset sustinere tanti

mali dolorē. Ad.B.añ. Ecce ascēdimus hierosolymam & filius hominis tradetur ad crucifigendum. Oratio

Populū tuū dñe ppitius respice: & quos ab escis carnalibus pcipis abstinere: a noxiis quoq; vitijs cessare pcede. Per. Ad.M.añ. Sedere autem mecum non est meum dare vobis: sed quibus paratum est a patre meo. Oratio

Deus incōcētie restitutor & amator: dirige ad te tuoz corda seruoz: vt spūs tui feruore cōcepto: & in fide inueniant stabiles: & in ope efficaces. Per. In vnitate eiusdē. Feria quinta. Lectio sci euan

In illo tpe. gelij scm lucā. Dixit iesus. d.s. parabolā hāc. Hō qdā erat diues & induebat purpura & bysso. Et rel. Homelia venerabilis bede pbi & ex trac. sup lucā. L.j

Purpurā regū habit' esse colorē marinis pcibilis tinctā: nemo fere qui dubitet. Mā cōchilia ferro circuncisa lachrymas purpurei coloris: quibus lana tingat emittunt. Byssus vo est quoddā genus lini: minimum cādidi & mollissimi: qđ greci papagen vocāt. Admonuerat ergo dñs Luj supra facere amicos de māmona iniquitatis: qui cū ab hac vita defecerim⁹: recipiāt nos in eterna tabernacula. Ad audientes pharisei deridebāt Verum ille que proposuerat exēplis astruēs: ostendit ideo diuitē purpuratū irremediabiliter apud inferos tortū: ga pauperē lazarū a quo in vite tabernacula recipi posset amicum sibi facere neglexerat. Nonnulli autē putāt Lecti pcepta veteris testamenti districtiora esse q̄ noui: sed hi nimirum improuida consideratione falluntur. In illo enī non tenacia: sed rapina mulctatur: ibi res iniuste sublata: restitutione quadrupli punitur. Hic aūt diues iste nō abstulisse aliena reprehēdit: sed ppria nō dedisse: nec dicit ga vnūquēpiam oppressit: sed qz in acceptis rebus se extulit. Ad.B.añ. Pater abrāā miserere mei: & mitte lazarum vt intingat extremum digiti sui: in aquam: vt refrigeret linguam meam. Oratio

Resta nobis quesumus dñe auxiliū gratie tue: vt ieiunijs & orationibus cōuenienter intenti liberemur ab hostibus mentis & corporis. Per.

Ad

Ad.M.aĩ. Fili: recordare q̃ recepisti bona in vita tua: lazarus similiter mala. Oro.

Deste dñe famulis tuis t ꝓpitiã benignitatem largire poscẽtibus: vt his qui te auctore t gubernatore gliã tur: t cõgregata restaures t restaurata conserues. Per. feria sexta. Lectio sancti eua

In illo tpe. Dixit iesus ꝓncipibus sacerdotũ t senioribus ppli parabolã hãc. Hõ erat pfamilias qui plãtauit vineã t sepẽ circũdedit ei. Et rel. Homelia sci hieronymi ꝓby ter ex cõmẽtario sup matthe

Hoc est qõ dñs unũ. l. sumptũ ex puerbio signi ficauit. Dux est aduersus stimulũ calcitrare. Principes sacerdotũ t seniores ppli qui interrogauerãt dñm in qua potestate hoc facis? t qs tibi dedit hanc potestatẽ? t volue rant in vbo capere sapiam: sua arte supant: t audiũt in parabolis quod aperta facie non merebantur audire. Lec. ij.

Homo iste pfamilias: ipse ẽ qui habebat duos filios: t qui in alia parabola cõduxit operarios in vineã suã. Qui plãtauit vineam, De qua ysaias plenissime per cãticũ loquitur ad extremũ inferẽs. Vinea domini sabaoth domus israel ẽ. Et in psalmo. Vineã iquit de egypto transtulisti: eiecisti gẽtes t plantasti eam. Lec. iij.

Et sepẽ circũdedit ei vel murũ vbis vel angelos custodiã Et fodit in ea torcular aut altaria: aut illa torcularia ꝓpter tres psalmi titulo ꝓnotant: octauus t octogesim?: t octogesimus tertius. Et edificauit turrim: haud dubiũ qn tẽplũ de quo dicit per micheã. Et ttu turris nebulosa filia syõ. Ad S.aĩ. Malos male pdet: t vineam suã locabit alijs agricolis: qui reddãt ei fructum temporibus suis. Oro.

Aq̃sumus omnipotẽs deus: vt sacro nos purificãte iugnio sinceris mẽtibus ad sãcta vẽtura facias peruenire. Per. Ad.M.aĩ. Querentes eum tenere timuerũt turbas: quia sicut ꝓphetam eum habebant. Oro.

Aq̃sumus dñe populo tuo salutem mẽtis t corporis: vt bonis opibus inherendo tue semp virtutis mereatur protectione defendi. Per. Sabbato. Lectio

sancti euangelij sm Lucam.

accipe. Quedam enim nō ne
ganturr: sed vt congruo dentur
tempore differuntur. L. xij.
Ta sane intelligēdū est qō
nit dabit vobis: vt ea dīsci
cia significata sciant his vbis
que ad eos qui petūt, ppie pti
nēt. Exaudiunt gppe oēs sci
pso seipsis: nō aūt pro oib' ex
audiunt: vel amicis vel inimi
cis vel qbuslibet alijs: q: non
vtcūq; dictū est dabit sed da
bit vobis. Secundū ioannē.
In illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis. Āmē amen
dico vobis: si qd petieritis pa
trē in noīe meo: dabit vobis.
Usq; modo non petistis qcq;
in noīe meo. Petite t accipie
tis vt gaudiū vestrū sit plenū.
Hec in puerbijs locutus sum
vobis. Uenit hora: cū iam non
in puerbijs loquar vobis: sed
palam de pīe meo annūciabo
vobis. In illo die in noīe meo pe
tetis. Et nō dico vobis: quia
ego rogabo pīez de vobis: ipe
enim pī amat vos: q: vos me
amastis: t credidistis q: a deo
exiui. Exiui a pīe t veni in mū
dū: iterū relinquo mūdū: t va
do ad pīem. Dicūt ei discipu
li eius. Ecce nūc palam loque
ris: t puerbiū nullum dicis.
Nūc scimus q: scis oīa: t nō
opus est tibi vt qs te interroget
In hoc credimus q: a deo exi
sti. Ōio. Deus a quo bona.
vt supra. Ad lau. cap. Cha
rissimi: estote. Ad. B. aū. Usq;
modo non petistis qcq: petite
t accipietis aī. Ōio. Deus
a quo. Ad tertiā cap. Cha
rissimi: estote. Ōio. Deus a
quo bona. Ad sextam cap.
Si aūt pserserit in lege
pfecte libertatis: t pmā
serit in ea: nō auditor oblivio
sus factus: sed factor: opis hic
beatus in facto suo erit. Ad
Eligio mūda. nonā cap.
t imaculata apud deū
t pīem hec est: visitare pupil
los t viduas in tribulatiōe eo
rū: t immaculatū se custodire
ab hoc seculo. Ad vesp. capl̄.
Charissimi: estote. Ad. M.
aū. Petite t accipiet: vt gau
diū vestrū plenū sit: ipse enim
pī amat vos: q: vos me amas
stis t credidistis alla. Ōio.
Deus a quo. Per xbdoma
dam ad. M. aū. Exiui a pīe
t veni in mūdū: itez relinquo
mūdū t vado ad pīem aī. all.
Aū. Ecce nūc palā loqueris
t puerbiū nullū dicis: nūc sci
mus q: scis oīa: t nō opus est
tibi vt qs te interroget alleluia.
In vigilia ascēsionis dñi

uinus. Plorem⁹ coram do/mino deo: Qui fecit nos, Se/quitur in li. geneſis. Lectio. j.

Ioſeph cum ſedecim eēt annorum paſcebat gregē cum fratribus ſuis adhuc pu/er: erat cum filijs bale ⁊ zel/pha uxorum patris ſui: accu/ſauitq; fratres ſuos apud pa/trem crimine peſſimo. Iſrael autem diligebat Ioſeph ſuper omnes filios ſuos: eo q; in ſene/cute genuiſſet eum: fecitq; ei tunicā polymitā. Videtes au/tē fratres eius q; a pē plus cūctis filijs amaret: oderant eum nec poterāt ei quicq; pa/cifice loqui. ℟. Videntes Io/ſeph a lōge loquebant mutuo fratres dicentes: ecce ſomnia/tor venit. Venite occidam⁹ eū: ⁊ videamus ſi ꝓſint illi ſom/nia ſua. ℣. Cūq; vidiſſent Io/ſeph fratres ſui q; a patre cū/ctis fratribus plus amaretur oderant eum: nec poterant ei quicq; pacifice loqui: vnde ⁊ dicebant. Venite. Lectio. ij.

Accidit quoq; vt viſum ſomnium referret fratri/bus ſuis: que cauſa maioris odij ſeminarium fuit. Dixitq; ad eos. Audite ſomniū meu⁊ quod vidi. Putabam nos li/gare manipulos in agro: ⁊ cū/ſi conſurgere manipulum meū ⁊ ſtare: veſtroſq; manipu/los circūſtantes adorare ma/nipulum meum. Reſponde/runt fratres eius. Nunquid rex noſter eris: aut ſubicie/mur ditioni tue? Nec ergo cauſa ſomniorum ārq; ſermo/num inuidie ⁊ odij ſomitem miniſtrauit. ℟. Dixit iudas fratrib⁹ ſuis: ecce piſmaelite tranſeunt: venite venundet⁊ ⁊ manus noſtre nō polluan/tur: Caro eni ⁊ frater noſter eſt. ℣. Quid enim prodeſt ſi occiderimus fratrem noſtrū ⁊ celauerimus ſanguinē ipſi/us: melius eſt vt venundet⁊. Caro enim. Lectio. iij.

Aliud quoq; vidit ſom/nium quod narrās fratribus ait. Vidi per ſomniū: quaſi ſo/lem ⁊ lunā ⁊ ſtellas vndecim adorare me. Quod cum pa/tri ſuo ⁊ fratribus retuliſſet i/crepauit eū ꝑ ⁊ dixit. Quid ſibi vult hoc ſōniū qō vidiſti? Num ego ⁊ mr̄ tua ⁊ fratres tui adorabimus te ſup terrā? Inuidebāt ei igit fratres ſui: pater vo rem tacitus conſide/rabat. ℟. Extrahentes Io/ſeph de lacu: vendiderunt iſ/maelitis triginta argēteis. Re/uerſusq; ruben ad puteum: ⁊

cum nō inuenisset eum: scidit
uestimēta sua cū fletu ⁊ dixit:
puer nō comparet: ⁊ ego quo
ibo. ℣. At illi intincta tunica
ioseph in sanguine hedi: misē-
runt qui ferrēt eā ad p̄em ⁊ di
cerēt: vide si tunica filij tui sit
an non. Reuersusq; Lec. iiij.
Q Ungę fratres illi⁹ in pa
scēdis gregibus patris
mei: erunt in sichē: dixit ad eū
isrl. Ffres tui pascūt oues in si
chimis veni mittā te ad eos.
Quo rndēte ecce ego: ait. Va
de ⁊ vide si cūcta p̄spera sunt
erga fratres tuos ⁊ pecora: ⁊
renuncia mihi qd agāt. Mīs
sus de valle hebron venit in si
chē: inuenitq; eū vir errantē
in agro: ⁊ interrogauit qd q̄-
reret. At ille rndit. Ffres me-
os quero: indica mihi vbi pa
scunt greges. Dixitq; ei vir.
Recesserūt de loco isto: audi-
ui aūt eos dicētes: eam⁹ in do-
thaim. ℟. Eldēs iacob uesti
mēta ioseph: scidit uestimēta
sua cū fletu ⁊ dixit. Fera pessi
ma deuo: rauit filiū meū ioseph
℣. Vide si tunica filij tui sit an
non: ⁊ cum vidisset pater ait.
Fera. Gloria. Fera. Lec. v.
P Errexit ergo ioseph post
fratres suos: ⁊ inuenit eos
in dothaim. Qui cū vidissent
eū ꝓcul: anteq̄ accederet ad
eos cogitauerūt illū occidere
⁊ mutuo loquebant. Ecce so-
niator: venit: venite occidam⁹
eū ⁊ mittamus eū in cisterna
veterem: dicemusq; fera pessi
ma deuorauit eū: ⁊ tunc appa
rebit: qd illi ꝓsint somnia sua
℟. Joseph dū intraret in ter
ram egypti: linguaz quā non
nouerat audiuit. Mdan⁹ eius
in laboribus seruierūt ⁊ ligna
eius inter principes loquebā
sapiam. ℣. Diuertit ab onor
ribus uoluntas eius. Mdanus
Eldēs hec rubē L.
Anitebat liberare eum de
manibus eoꝝ ⁊ dicebat. Nō
interficiamus aīam eius: non
effundamus sanguinē ei⁹: sed
ꝓjcite eū in cisternā hāc que
est in solitudine: manus q; no
stras seruate innoxias. Hec
aūt dicebat: volēs eripe eū de
manibus eoꝝ: ⁊ reddere pa-
tri suo. ℟. Mēmento mei dū
bene tibi fuerit. Et suggera
pharaōi: ut educat me de ist
carcere: qz furtim sublat⁹ sum
⁊ hic innocēs in lacu missus
sum. ℣. Tres enim adhuc
es sunt: post quos recordabi
pharao ministerij tui: ⁊ resti
tuet te in gradū p̄stinū: tm
mēmento mei. Et sugge,

Onfestim igit: vt pernit ad fratres: nudauerut eū tunica talari ⁊ polimyta: miserūtq; in cisternā que nō habebat aquā. Et sedentes vt comederēt panē vidērunt viatores ismaelitas venire de galaad ⁊ camelos eorū portātes aromata ⁊ resinam ⁊ stactē in egyptum. ℟. Merito hec patimur q: peccauimus in fratrē nr̄m: videntes angustiā aīe eius: dū deprecarē nos: ⁊ non audiuimus. Ideirco venit sup nos tribulatio ℣. Dixit rubē fratribus suis nunqd non dixi vobis: nolite peccare in puerum ⁊ nō audistis me. Ideirco. Lectio. viij.

Dixit ergo iudas fratribus suis. Quid nobis pdest si occiderimus fratrem nr̄m ⁊ celauerimus sanguinē ipius. Melius est vt venūdetur ismaelitis ⁊ man⁹ nostre nō polluant. Frater enī ⁊ caro nr̄a ē. Acquieuerūt fratres sermonibus eius: ⁊ pterevntibus ismaelitis negociatoribꝰ: extrahētes eū de cisterna: vendiderūt ismaelitis viginti argēteis. Qui duxerūt eum in egyptū. ℟. Dixit ruben fratribus suis: nunqd nō dixi vobis nolite peccare in puerum ⁊ nō audistis me. Ecce sāguis eius exq̄rit. ℣. Merito hec patimur q: peccauim⁹ in fratrē nr̄m: videtes angustiam aīe eius dū deprecarē nos ⁊ nō audiuimus. Ideirco venit sup nos tribulatio ℣. Dixit rubē fratribus suis nunqd non

vobiscū: ⁊ cū quē tenet in vinculis. ℟. Tollite de fructibus terre in vasis vestris: ⁊ deferte viro munera. Deus. Lec. x.

Quidam aūt ex eis dixerūt. In beelzebub principe demoniorū ejicit demonia. Alii hoc alii de turba: sz pharisei calūniabantur ⁊ scribe: sicut alij euāgeliste testantur. Turbis quippe que mirabant cruditē videbant dñi semp facta mirantibus: illi cōtra: vel negare hoc: vel que negare nequierant sinistra interpretatione puertere laborabāt: quasi nō hoc diuinitatis: sed immūdi spiritus opa fuissent. i. belzebub: qui deus erat acharon. ℟. Iste est frater vester minimus de quo dixeratis mihi: deus misereat tibi fili mi. Festinauitq; ī domū ⁊ ploravit: qrebāt lachrymē: ⁊ non poterat se cōtinere. ℟. Attollēs aūt ioseph oculos: vidit beniamin frātē: cōmota sunt oia viscera ei⁹ sup fre suo. Se. Lxi.

Nam bel quidē: ipse est baal: zebub autē musca vocat: nec iuxta quedā mēdosa exēplarza .l. littera vel .d. in finem est huius nois legenda: sed .b. Beelzebub ergo baal muscarū: id est vir muscarū siue habēs muscas interpretatur ob sordes videlicet immolaticij cruoris: ex cuius spurcissimo ritu vel nomine: principem demoniorum cognominabant. ℟. Dixit ioseph vnde cum fratribus: ego sum ioseph quem vendidistis in egyptum adhuc viuit pater noster senior de quo dixeratis mihi: Ite adducite eum ad me vt possit viuere. ℣. Biēnium est enim q̄ cepit esse fames in terra adhuc restāt anni quinque: quibus nec arari poterit nec meti. Ite adducite. Lectio. xii.

Et alij tētates signū quod rebāt de celo ab eo. Sed in nocte lxlie ignez de sublimi venire cupiebant: vel in similitudinez samuelis tempore estuo mugire tonitrua: coruscare fulgura: imbres ruere: quasi non possint illa calumniari ⁊ dicere: ex occultis ⁊ varijs aeris passionibus accidisse. ℟. Nunciauerunt iacob dicentes: ioseph filius tuus vivit: ⁊ ipse dominatur in tota terra egypti: quo audito requirit spiritus eius: ⁊ dixit. Sufficit mihi: vadaz ⁊ videbo eū Anteqū moriar. ℣. Ligz audisset iacob q̄ filius eius viveret: quasi de graui somno cui

gilas ait. Sufficit. Elia. Antep̃. ℟. xiij. Salus nostra in manu tua est dñe: respiciat super nos misericordia tua. Et securi seruiemus regi. ℣. Venerũt quoq; egyptij ad ioseph dicentes: da nobis alimenta: vt viuere possimus. Et. Secundum lucaz.

In illo tpe: cãdum lucaz. Erat iesus ejiciẽs demonium ⁊ illud erat mutum. Et cum ejecisset demonium locutus est mutus ⁊ admirate sũt turbe. Quidam autem ex eis dixerunt. In beelzebub pñcipe demoniorum: ejicit demonia. Et alij tentantes: signum de celo querebant ab eo. Ipse autez vt vidit cogitationes eorum: dixit eis: Omne regnuz in seipsum diuisum desolabit: ⁊ domus supra domuz cadet. Si autem ⁊ sathanas in seipsum diuisus est: quomodo stabit regnum ipsius: quia dicitis in beelzebub ejicere me demonia. Si autem ego in beelzebub ejcio demonia: filij vestri in quo ejiciunt? Ideo ipsi judices vestri erunt. Porro si in digito dei ejcio demonia: profecto peruenit in vos regnum dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum in pace sunt ea que possidet. Si autem fortior illo superueniens vicerit eum: vniuersa arma eius auferet: in quibus cõfidebat: ⁊ spolia eius distribuet. Qui non est mecum: aduersum me est: ⁊ qui non colligit mecũ: dispergit. Cũ imundus spiritus exierit ab hõe: ambulat per loca inaquosa: querẽs requiem ⁊ nõ inueniẽs dicit. Reuertar in domum meã vnde exiui. Et cũ venerit inuenit scopis mũdatã: ⁊ tũc vadit ⁊ assumit septẽ alios spiritus nequiores se: ⁊ ingressi habitant ibi: ⁊ sunt nouissima hõis illius peiora prioribus. Factũ est autem cum hec diceret: extollens vocem quedaz mulier de turba dixit illi. Beatus vẽter qui te portauit ⁊ vbera que suxisti. At ille dixit. Quinimoz beati qui audiũt vbũ dei ⁊ custodiũt illud. Ofo. Quesumꝰ omps deus. Ad lau. ant. Fac benigne in bona voluntate tua: vt edificentur muri hierusalẽ ps. Miserere. cum ref. de dñica. Ant. Dominus mihi adiutor est: non timebo quid faciat mihi homo. Ant. Labia mea laudabunt te in vita mea deus meus. Ant. Lim virtutis sue oblitꝰ est ignis: vt pueri tui liberarẽt illesi. Ant Sol ⁊ luna

laudate dñm: qz exaltatū est nomē eius solius. Cap. Fratres estote. ℟. bñ. Declara supernos deus. Tuā misericordiaz. ℣. Declaratio sermonū tuoz dat intellectū dñe. Tuā. Glia Decla. Hym. Jam xpe. ℣. Dñe refugiū. Ad. B. añ. Et cū eiecisset iesus demonium locutus est mutus: t admirate sunt turbe. Sio. Quesumus omps deus. Ad primam gñ. Si in digito dei eijcio demoia pfecto puenit in vos regnum dei. Ad tertiā añ. Cū fortiz armatus custodit atriū suuz: in pace sūt oia que possidet. Capz. Fratres estote. ℣. Dicet dño. Sio. Quesumus ops deus. Ad sextā añ. Qui non colligit mecum dispgit: t qui nō est mecū cōtra me é. Cap. Hec aūt scitote intelligentes: qz oēs fornicatoz aut immūdus aut auarus: qđ est idoloz seruitus: nō habet hereditatē in regno xpi t dei. ℣. Ipse liberabit. Siones ad sextā t nonā sicut in pma dominica. Ad nonā gñ. Cū immūdus spūs exierit ab homine ambulat per loca inaquosa querēs requm t non inuenit. Ratis enim aliqñ Cap. tenebre nūc aūt lux i domino: vt filij lucis ambulate: fructus enim lucis est in oi bonitate t iustitia t vitate. ℣. Scapulis. Ad vel. cap. Fratres estote. ℟. bñ. Septies in die laudē dixi tibi dñe dē? meus, Me pdas me. ℣. Errani sicut ouis que pierat: requ seruū tuū dñe: qz mādata tua nō sum oblitus. Ne perdas. Glia. Septi. Hym. Aures ad nostras. ℣. Angelis. Ad M. añ. Extollēs quedā mulier vocē de turba dixit: beat? vēter qui te portauit t vbera que suxisti: ac iesus ait illi: gn immo: beati qui audiūt verbū dei t custodiūt illud. Oratio. Quesumus omps deus. Predicta duo ℟. bñ. ad vel. t laudicunt in feriatibus dieb? per totā hebdomadā. Feria. ij. in uitatq. Promisit enī dñs: Coronā ve vigilātibus. ℘. Venite. Hec inuitatq. dicit in feriis vsq ad dñicaz de passione. Lectio sancti euāgelij scz lucā. In illo tpe. Dixerūt pharisei ad iesum. Quāta audiuimus facta in capharnaū fac t hic i patria tua. Et rel. Homelia sancti ambrosij epi ex tractatu super lucam. L. j. On mediocriter inuidia pditaque vice charitaq

oblita in acerba odia: causas
mouis inflectit: simul hoc exē
plo pariter ꝛ oraculo declarat
q frustra opē misericordie ce
lestis expectes si aliene fructi
bus virtutis inuideas. Aspe
rato enim dñs inuidoꝝ est: ꝛ
ab his qui diuina bñficia in
alijs psequunt: miracula sue
potestatis auertit. Dñice qp
ter carnis actus: diuinitaſ ex
emplū est: ꝛ inuisibilia nobis
eius per ea que sunt visibilia
demonstrantur. Lectio. ij.
Non ocioseꝫ itaqꝫ saluatoꝛ ex
ciuitatiq; nulla in pria sua mi
racula v virtutis opatus sit: ne
forsitan alijs viliorē patrie
nobis cē debere putaret affe
ctū. Neqꝫ enim ciues poterat
nō amare: qui amaret oēs: sꝫ
ipsi se charitate pria qui inui
dēt abdicarūt. Charitas eni
nō emulat: nō iflat: nec tamē
eoꝝ bñficioꝝ pria diuinoꝝ
est. Nō eni maius miraculuꝫ
q̄ q̄ in ea natꝰ est xp̄s. Lectio.
Videte igit quid mali in iu
dicia afferat. Indigna propter
iniuriaꝫ patria iudicatur: in
qua ciuis oparet: que digna
fuit: in qua dei filius nasceret.
In veritate dico vobis: multe
vidue fuerunt in diebus helie
non qꝫ helie dies fuerūt: sed in
quibus helias opatꝰ est. Ad
Beati. Amen dico vobis: qꝫ
nemo prophēta acceptus est
in patria sua. Oratio.
Oꝛdibus nr̄is quesumꝰ
dñe gram tuā benignus infū
de: vt sicut ab escis carnalibꝰ
abstinemus: ita quoꝫ sensus
nostros a noxijs retrahamus
excessibꝰ. Per. Ad. Mo. aū.
Jesus autem transiēs per me
dium illorum ibat. Oratio.
Subueniat nobis dñe
misericordia tua: vt ab
imminētibus peccatoꝝ nr̄oꝝ
periculis te mereamur protegēte eripi te liberāte saluari.
Per. Feria tertia. Lectio
sancti euāgelij sm̄ matheum.
In illo tpe. Respiciens ie
sus in discipulos suos di
xit simoni petro. Si peccaue
rit in te frater tuus. Et relīq.
Homel. sci hieronymi pbyte
ri ex cōmētario sup matthēū.
Si peccauerit in nos Ll. fi.
frater noster: ꝛ in quali
bet causa nos leserit: dimitten
di h̄ abemus potestatē: immo
necessitatē qua precipitur: vt
debitoꝛibus nostris debita di
mittamus. Si aut̄ in deū qs
peccauerit: nō est nostri arbi
trij. Dicit enim scriptura diui
na. Si peccauerit homo in ho-

minem: rogabit pro eo sacer/
dos: si autem in deum peccaue
rit: quis rogabit pro eo? Nos
contrario in dei iniuria beni
gni sumus: in nostris contu/
melijs odia exercemus. L.ij.
Corripiendus est autem fra/
ter seorsum: nesi semel pudo/
rem ac verecundiam amiserit
permaneat in peccato. Etsi q/
dem nos audierit lucrifacim⁹
animam eius: ⁊ per alterius
salutem nobis quoq; acquiri/
tur salus. Sin autem audire
noluerit: adhibeatur frater.
Quod si nec illum audierit:
adhibeatur ⁊ tertius vel cozi
gendi studio vel conuenien/
di sub testibus. Lectio.iij
Porro si nec illos audire no/
luerit: tunc multis dicendum
est: vt detestationi eum habe/
ant: ⁊ qui non potuit pudore
saluari: saluetur opprobrio.
Quod autem dicitur sit tibi
sicut ethnicus ⁊ publicanus:
ostenditur maioris esse dete/
stationis: qui sub nomine fide
lis agat opera infidelium: ꝙ
hi qui aperte gentiles sunt. Ad
B.aū. Si duo ex vobis con/
senserint super terra: de omni
re quacūq; petierint: fiet illis
A pie meo dic̄ dn̄s. Oio.
Audi nos omnipotens
⁊ misericors deus: ⁊ cōti
tie salutaris propitius no
dona cōcede. Per. Ad.
aū. Ubi duo vel tres cong
gati fuerint in nomine me
medio eorum sum dicit d
Tua nos domine Su
protectione defende
omni semper iniquitate c
di. Per. Feria quarta.
ctio sci euangelij fm mat
In illo tempore. Acc
runt ad iesum ab hier
lymis scribe ⁊ pharisei d
tes. Quare discipuli tui
grediuntur traditiones se
rum? Et rel. Homelia
hieronymi presbyteri ex
mentario sup matthæum.
Ira pharisæorum s
barūq; stultitia dei
arguunt quare eius disci
hominum traditiones ⁊ p
pta non seruent. Non enim
uant manus suas cum pa
manducāt. Manus ideo
ratione corporis: sed anime
uande sunt: vt fiat in illis
bum dei. Ipse autem resp
dēo ait illis. Quare ⁊ vos
gredimini mādatū dei, pp
traditionem vestram?
Falsam calumniam vera
sponsione confutat. Luz
vos, ppter traditionem ho

num precepta dei negligatis: quare discipulos meos arguē/ dos creditis: q̄ seniorum iusta parumpendant vt dei scita custodiant. Nam deus dixit: honora patrem t matrem: t qui maledixerit patri vel matri morte moriat: vos autem dicitis: quicunq; dixerit patri vel matri munus quodcunq; est ex me tibi proderit: t non honorabit patrem suum t matrē. Honor in scripturis Lec. iij. non tantuz in salutationibus t officijs deferendis quantuz in elemosynis: ac munerum oblatione sentitur. Honora inquit apostolus viduas: que vere vidue sunt. Hic honor dominum intelligit. Et in alio loco. Presbyti duplici honore honorandi sunt: maxime qui laborāt in verbo t doctrina dei. Ad. B. aū. Audite t intelligite traditiones quas dominus dedit vobis. Oratio. Presta nobis quesumus dñe: vt salutarib⁹ ieiunijs eruditi a noxijs quoq; vitijs abstinentes: propitiationem tuā facilius impetremus. Per. Ad. M. aū. Non lotis manibus manducare non coinquinat hominem. Oratio. Concede quesumus oīpotēs deus: vt qui ꝓtectiōis tue gratiam querimus liberati a malis omnib⁹ secura tibi mente seruiamus. Per. Feria. v. Lectio sancti euāgelij ꝟ fuck

In illo tempore: Surgēs iesus de synagoga intrauit in domū simonis. Socrus autem simonis tenebatur magnis febribus, Et rel. Homelia sancti ambrosij episcopi ex tractatu super lucam. Lec. j.

Qui de clemētiā dñi saluatoris: nec indignatione cōmotus: nec scelere offensus nec iniuria violatus iudeā deserit: quinetiā immemor iniurie memor clementie: nūc docendo nunc liberando: nūc sanando: inuidie plebis corda demulcet. Et bene sāctus lucas virum a spiritu nequitie liberatum ante premisit: t subsituit femine sanitatem. L. ij. Utrūq; enim sexū dñs curaturus aduenerat: t ꝓ sanari debuit qui ꝓ creat⁹ est: nec ꝓtermitti illa debuit que mobilitate magis animi: q̄ prauitate peccauerat. Sabbato medicine dñice opa cepta significāt: vt inde noua creatura ceperit: vbi vet⁹ creatura añ desinit. Nec sub lege eē dei filiuz: sed sup̄a legē in ipso p̄ncipio

designaret: nec soluí legē ꝫ impleri. Nec enī per legē: ꝫ verbo factꝰ est mūdus: sicut legimus: v̄bo dñi celi firmati sūt. Non ergo soluit lex sed l. iū. implet: vt fiat renouatiō hoīs iam labētis. Unde ꝛ apostolus ait. Spoliātes vos vtereꝫ hoīem: induite nouū qui ꝫ deꝰ creatus est. Et bene sabbato cepit: vt ipsum se ostenderet creatorē: qui opa opibus intexeret: ꝛ ꝓsequeret opꝰ qō ipse iam ceperat: vt si comunis faber renouare disponat: non a fundamētis: sed a culmine/bus incipit soluere vtustatē. Ad. B. añ. Exibāt autem demonia a multis clamantia ꝛ dicentia: qꝛ tu es filius dei: ꝛ increpās non sinebat ea loqui qꝛ sciebāt ipsum esse chīstū.

Magnificet te dñe Bio. scōꝫ tuoꝫ cosme ꝛ damiani beata solēnitas: qua ꝛ illis gloriā sempiternā: ꝛ opꝫ nobis ineffabili ꝓuidētia contulisti. Per. Ad. M. añ. Cū sol añ occidisset oēs qui habebant infirmos varijs languoribus ducebant illos ad iesuꝫ ꝛ sanabantur. Oratio. Obiectū tibi populū que sumus dñe ꝓpitiatio celestis amplificet: ꝛ tuis semp faciat

seruire mādatis. Per. Ser. sexta. Lectio sci euāgelij ꝟm Millo tpe. Jesus annō fatigatus ex itinere: sedebat sic sup fontē. Hora erat ꝛ si sexta. Et rel. Homelia sancti augustini epi ex tractatu super iohannem. Lectio. Am incipiunt mysteria Nō enim frustra fatigatus est: nō enīꝫ frustra fatigatus virtus dei: nō enim frustra fatigatur: per quē fatigati recreantur: nō enim frustra fatigatur: quo deserēte fatigamur: quo ꝓsente firmamur. Fatigatur tamē iesus ꝛ fatigat itinere: ꝛ sedet: ꝛ iuxta puteū sedet: ꝛ hora sexta fatigatus sedet. Dia ista innuūt aliqua: idicare volūt aliqd: intēdiciūt: vt pulsemꝰ hortanti. I. Ipse ergo apiat ꝛ nobis ꝛ bis qui dignatus est ita bibere ꝓ nobis. Tibi fatigatꝰ est ab inere iesus. Inuenimus fontē iesum: ꝛ inuenimus infirmū iesum: fortē ꝛ infirmū. Fontē qꝛ a principio erat verbum ꝛ verbū erat apud deū ꝛ deꝰ erat verbum: hoc erat in principio apud deū. Dis videre q̄ ille lius dei fortis sit. Dia ꝓ ipō facta sunt ꝛ sine ipso factū

nihil: & sine labore facta sunt. Quid ergo illo fortius L.iij. per quē sine labore facta sunt ōia? Infirmū vis nosse? Verbū caro factū est: & habitauit in nobis. Fortitudo xp̄i te creauit: infirmitas xp̄i te recreauit. Fortitudo xp̄i fecit: vt qđ nō erat esset: infirmitas xp̄i fecit vt qđ erat nō periret. Cōdidit nos fortitudine sua: quefecit nos infirmitate sua. Ad. B. añ. Veri adoratores adorabūt p̄em in spiritu & vitate

Eiunia nr̄a quesu- Ste. mus dñe benigno fauore p̄sequere: vt sicut ab alimentis abstinemus in corpore: ita a vitijs ieiunemus in mente. Per. Ad. Ad. añ. Aquam quam ego dedero: qui biberit ex ea non sitiet vnq̄. Statio

Presta q̄sumus oipotens deus: vt qui in tua p̄tectione confidimus: cūcta nobis aduersantia te adiuuāte vincamus. Per. Sabbato. Lectio sci euāgelij sm̄ ioannem

In illo tpe. Perrexit ihesus in montē oliueti: & diluculo iterū venit in templū. Et rel. Homelia venerabilis bede p̄sbyteri de eadē lectio

Presentē sci euā ne. L.j. gelij lectionē tāto intentius cōsiderare fratres charissimi: ac semp reminisci debemus quāto maximam nobis cōmēdat gr̄am nr̄i cōditoris. Ecce enim vt audiuimus oblatam sibi ab impijs accusatoribus mulierē peccatricē: nō iuxta legis p̄ceptū mulierem lapidare: ipsos accusatores primo semetipsos cōsiderare: & sic in peccātē sniam dare precepit: vt ex p̄sideratione p̄prie fragilitatis qualiter alijs misereri debuisset agnoscerēt. Sed q̄m opus est scripturarū: vt aliquādo a statu tpis: aliquando a statu loci: aliquando ab vtroq; qualia sint post narrāda significēt: relaturus euāgelista tēperatam legis districtionē misericordia redēptoris p̄emisit: q̄ dominus ihesus p̄exit ad montē olueti: & diluculo iterum venit in templum. Lectio. iij.

Mons quippe olueti sublimi tatem dominice pietatis: & misericordie designat: quia & grece oleos misericordia: oliuetus oleon vocatur. Et ipsa vnctio olei: festis ac volentibus membris solet afferre leuamē. Sic & hoc q̄ oleum & virtute ac puritate p̄eminet: & quencūq; ei liquorem superfundere vo-

luerisse: cõfestim hunc transcẽ dere eiqꝫ superferri consueuit: gratiam misericordie celestis non incõueniẽter insinuat: de qua scriptum est. Suauis dominus vniuersis: ꝛ miserationes eius super omnia opa eiꝰ. Ad. B. ani. Inclinauit se iesus: ꝛ scribebat in terra: si quis sine peccato est: mittat in eam lapidem. Oratio Resta quesumus omnipotens deus: vt qui se affligendo carnem ab alimentis abstinent: sectando iustitiã a culpa ieiunẽt. Per. Ad vel. cap. FRatres: scriptũ est enim quoniam abrahã duos filios habuit: vnum de ancilla ꝛ vnuꝫ de libera: sed qui de ancilla fm carnẽ natus est: qui autem de libera: per repromissionem que sunt per allegoriaꝫ dicta. ℟. pl. Stetit moyses. ℣. Dominus deus. ℣. Audi benigne. ℣. Angelis. Ad Mo. an. Nemo te cõdemnauit mulier nemo domine: nec ego te condemnabo: iam amplius noli peccare. Oratio. COncede quesumꝰ oipotens deus: vt qui ex merito nostre actiõis affligimur tue gratie consolatione relpiremus. Per. Dominica ꝗ/ta in quadragesima ad mantũ. inuitat. Hodie si vocem domini audieritis. Nolite obdurare corda vestra. ℣. Venite. Et nota ꝙ cum peruentũ fuerit in psalmo ad hunc versum cantor non incipit ipsum: sed prosequatur ibi. sicut in exacer. Exlibro Exodi. Lectio. MOyses autem pascebat oues iethro cognati sui sacerdotis madian. Cũqꝫ minasset gregem ad interiora deserti: venit ad montẽ dei oreb: apparuitqꝫ ei dominus in flamma ignis de medio rubi: ꝛ videbat ꝙ rubus arderet ꝛ nõ cõbureretur. Dixit ergo moyses. Vadam ꝛ videbo visionẽ hanc magnam: quare non cõburatur rubus. ℟. Locutus est dominus ad moysen dicẽs descende in egyptum dic pharaoni vt dimittat populuꝫ meum. Induratum est cor pharaonis: non vult dimittere populum meuꝫ: nisi in manu fort. ℣. Videns vidi afflictionẽ populi mei qui est in egypto ꝛ gemitum eorũ audiui ꝛ descẽdi liberare eos. Induratum. CErnens autem Lectio dominus ꝙ pergeret ad videndum: vocauit eum de medio rubi: ꝛ ait: Moyses moy/

ses. Qui respondit, Adsum. Et ille: Ne appropies inquit huc. Solue calciamentum de pedib' tuis: locus enim in quo stas terra sca est. Et ait. Ego sum deus patris tui: deus abraham: deus isaac: et deus iacob. ℟. Stetit moyses coram pharaone et dixit: hec dicit dominus. Dimitte populum meus ut sacrificet mihi in deserto. ℣. Dominus deus hebreorum misit me ad te: ut dicam tibi. Dimitte populum. Lectio. iij

ABscondit moyses faciem suam: non enim audebat aspicere contra deum. Qui ait dominus. Vidi afflictionē populi mei in egypto et clamorem eius audiui propter duriciam eorū: qui presunt operibus: et sciens dolorem eius: descendi ut liberem eū de manibus egyptiorū: et educam de terra illa in terram bonam et spaciosam in terram que fluit lacte et melle: ad loca cananei et ethei et amorrei pherezei et euei et iebusei. ℟. Lantemus dño gloriose enim honorificatus est: equū et ascensorem proiecit in mare. Adiutor et protector factus est mihi dominus in salutem. ℣. Currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare. Adiutor. Lectio. iiij

QUamor ergo filioꝝ israel venit ad me: vidiq; afflictionē eoꝝ qua ab egyptijs opprimunt. Sed veni mittam te ad pharaonē vt educas populū meū filios israel de egypto. Dixit moyses ad dñm. Quis ego sum: vt vadā ad pharaonem et educā filios israel de egypto Qui dixit ei. Ego ero tecum: et hoc habebis signum q̄ miserim te: cum eduxeris populū meum de egypto: immolabis deo sup montem istū. ℟. In mari via tua: et semite tue in aquis multis. Deduxisti sicut oues populū tuū in manu moysi et aaron. ℣. Illuxerūt commotiones tue orbi terre cōmota est et cōtremuit terra. Deduxisti. Gloria. Sed. Lectio. v.

AIt moyses ad deum: ecce ego vadā ad filios israel et dicam eis: deus patrum vestroꝝ misit me ad vos. Si dixerint mihi: q̄ est nomē eius quid dicam eis? Dixit dominus ad moysen. Ego sum qui sum. Ait. Sic dices filijs israel. Qui est misit me ad vos. Dixitq; iterum deus ad moysen. Hec dices filijs israel. Dominus deus patrum vestroꝝ deus abraham et deus isaac et deus

iacob: misit me ad vos. Hoc nomen mihi est in eternum: & hoc memoriale meum in generatione & generationem. ℟. Ecce mitto angelum meum: qui precedet te & custodiat semper. Observa & audi vocē meaz: & inimicus ero inimicis tuis: & affligētes te affligam: & precedet te angelus meus. ℣. Israel si me audieris: nō erit in te deus recens: neqz adorabis deum alienum: ego enim dominus. Observa. Lec. vj.

Dade congrega seniores israel & dices ad eos. Dominus deus patrum vestrorū apparuit mihi: deus abraam & deus isaac: & deus iacob dicens: Visitans visitaui vos: & oia que acciderunt vobis in egypto vidi: & dixi vt educam vos de afflictione egypti in terram cananei & ethei & amorrei phereei & euei & iebusei: ad terrā fluētē lacte & melle: & audient vocē tuā. ℟. Qui perse quebantur populū tuū domine: demersisti eos in profundum. Et in colūna nubis ductor eorū fuisti die. ℣. Exclamauerūt filij israel in angustia sua ad te domine: & misisti eis saluatorem. Et in. Lec. vij.

Ingredierisqz tu & seniores israel ad regem egypti & dices ad eū. Dñs deus hebreorum vocauit nos: ibimus viā trium dierū per solitudinē: vt immolemus dño deo nostro. Sed ego scio qz non dimittet vos rex egypti vt eatis nisi p manū validā. Extendā enim manū meā & percutiā egyptū in cūctis mirabilibus meis: que facturus sum in medio eorum. ℟. Audi israel precepta domini: & ea in corde tuo quasi in libro scribe. Et dabo tibi terram fluentez lac & mel. ℣. Observa igitur & audi vocē meam: & inimicus ero inimicis tuis. Et dabo. Lec. viij.

Post hoc dimittet vos: dabozqz gratiaz populo huic coram egyptijs: & cum egrediemini: nō exibitis vacui: sed postulabit mulier a vicina sua & ab hospita sua vasa argētea & aurea ac vestes: ponetisqz ea sup filios & filias vestras: & spoliabitis egyptū. Rūdēs moyses ait. Nō credēt mihi: neqz audient vocem meam: sed dicent. Non apparuit tibi dominus. ℟. Moyses famulus domini ieiunauit quadraginta diebus & quadraginta noctibus. Vt legem domini mereretur accipere. ℣. Ascēdit

℣. Ascēdit moyses in mōtē sinay vbi cōstituerat ei deus. Ille. Glia. Vt. Ad cant. añ. Satiauit dñs quinque milia hoiuz de qnque panib⁹ z duob⁹ piscib⁹. Cant. Deducāt eum. Lcō sci euāgēū sm io. IN illo tpe. Abūt ie annē. Ius trāsmare galilee qđ ē tiberiadis: z sequebat eū nultitudo magna. Et rel. Homelia venerabilis bede pbyteri eadem lectione. Lectio. ix. QUi signa z miracula dominī ac saluatoris nr̄i re te cū legūt vel audiūt accipiant nō tā in his qđ fortis stupeant attēdāt: qđ vor exēplo ipōrtunos agere qđ in his myſticū pēdere debeāt inſpiciunt. Ecce enīz ꝓpinquāte pascha die festo iudeoꝝ: sequētē simultitudinē dñs vbo saluq; pariter z opē curationis erigebat. Nam sicut alius euāgelista scribit: loquebat illis de regno dei: z eos qui cura indigebāt sanabat: eosdē doctrina z sanatione cōpleta: paucis diebus abūdātissime refecit. ℣. Splēdida facta est facies moysi dū aspiceret in eū dñs. Vidētes seniores claritatē vultus eius: admirātes timuerūt valde. ℣. Descēdit moyses de mōte portās duas tabulas lapideas i manib⁹ suis scriptas vtraq; digito dei. Videl. L.x

ET nos ergo ffes charissimi huius exēplo facti ꝓ pinquāte pascha die festo nr̄e redēptionis: adiūcta fratrum caterua dñm toto corde sequamur quo actionū itinē ingressus sit diligētissime cōtemplemur: vt vestigia eius sequi mereamur. Qui enīm dicit se in ipso manē: debet sicut ille ambulauit z ipse ambulare. ℣. Attēdite popule meus legem meā: Inclinate aurē vestram in vba oris mei. ℣. Apiaz in parabolis os meū: loqr̄ ꝓpositiones ab initio scli. Incliate. QUicqđ nobis im L.xj. peritie nocētis inesse dēhēderimus: crebra vbi illius auditiōe tergamus. Quicqđ vitiū tētātis morbi videlz spiritalis nos interius vastare serimus: solite pietatis illi⁹ munere postulem⁹ emūdari. ℣. Sicut fui cū moyse ita ero tecū dicit dñs. Cōfortare z esto robust⁹ introduces ꝑplm meū ad terrā lacte z melle manātē. ℣. Mñ tecū est dñs dei⁹ tuus in oibus ad quecūq; pterre xeris. Cōfortare. L.xij Ed z si ieiunos nos cele-

stis vite dulcedine cõsperi/
mus cius gratiã flagitemus:
vt necessarie nos cõpunctionis
t ceterarũ vtutũ spualium do
nis satiare dignet: quatenus
tpe sacro sancte resurrectois
illius iterius exteriusq; decen
ter ornati sacramẽta nre salu
tis puro corpore simul t corde
sumamus. ℟. Deos qui trãsi
turi estis iordanẽ edificate al/
tare dño. De lapidib' quos fer
rũ nõ tetigit. Et offerte sup il
lud holocausta t hostias paci
ficas deo vro. ℣. Cũq; intra/
ueritis terrã quã dñs datur'
est vobis: edificate ibi altare
dño. De la. Sbia. Et. ℟. xiij.
Adduxi vos per desertũ qdra
ginta annis ego dñs nõ sũt at
trita vestimẽta vra. Mãna de
celo pluui vobis: t obliti estis
me dicit dñs. ℣. Ego eduxi
vos de terra egypti: t de domo
seruitutis liberaui vos. Mãna

In illo tpe. Scõm Ioanẽ.
Abijt iesus trãs mare ga
lilee qđ est tiberiadis: t seque
bat eũ multitudo magna: qa
videbãt signa que faciebat su
per his qui infirmabant. Su/
bijt ergo in montẽ iesus: t ibi
sedebat cũ discipulis suis. Erat
aũt pascha: primũ dies festi
iudeor. Cuz sublleuasset ergo
oculos iesus: t vidisset: qm mul
titudo maxima venit ad eũ: di
cit ad philippũ. Unde emem'
panes vt mãducẽt hi: hoc aũt
dicebat tentãs eũ. Ipse enim
sciebat quid cẽt facturus. Rñ
dit ei philippus. Ducẽtor de/
narior panes nõ sufficiũt eis:
vt vnusquisq; modicũ qd ac/
cipiat. Dicit ei vnus ex discipu
lis ei' andreas frater simo
nis petri. Est puer vnus hic q
habet quinque panes hordea
ceos t duos pisces. Sz hec qd
sunt inter tãtos. Dicit ergo ie
sus. Facite homines discũbere.
Erat aũt fenũ multũ in loco.
Discubuerũt ergo viri nume/
ro quasi quinque milia. Acce
pit ergo panes iesus: t cũ gra
tias egisset: distribuit discũbẽ
tibus similiter ex piscib': quã
tum volebãt. Ut aũt ipleti sũt:
dixit discipulis suis. Colligi/
te que supauerũt fragmenta:
ne pereãt. Collegerunt ergo:
t ipleuerũt duodecim cophi/
nos fragmẽtor ex qnque pa/
nibus hordeaceis: que supfue
rũt his qui mãducauerãt. Il
li ergo homies cũ vidissent qđ fe
cerat signũ dicebãt: quia hic
est vere ꝓpheta: qui vẽturus
est in mundũ. Oratio. Lõcte
de quesumus. Ad laudes an

ñe acceptabis sacrificiuz iu
stitie: si auerteris faciē tuaz a
peccatis meis. ℣. Miserere.
eum rel. de ꝓnica. Añ. Bonū
est sperare in dño q̄z sperare i
pncipibus. Añ. In matutinis dñe meditabor in te. Añ.
Potēs es dñe eripere nos: de
manu mor/tis liberare nos de
noster. Añ. Reges tre t oēs
ppuli laudate dñm. Cap. Fra
tres: scriptū est. Rz. b. Esto
nobis dñe, Turris fortitudis.
℣. A facie inimici. Tur. Gloria. Esto. Hymnus. Jā xpe
sol. ℣. Dñe refugiū. Ad. B.
añ. Cū subleuasset oculos ie
sus: t vidisset maximā multitudinē venētez ad se: dixit ad
philippū. vnde ememus panes vt manducēt hi: hoc autē
dicebat tentās eum. ipse enim
sciebat quid eēt factur⁹. Sta
to. Cōcede q̄s. Ad ꝓmam
añ. Accepit ergo iesus panes
t cū gratias egisset: distribuit
discūbentibus. Ad tertiā añ.
De quinque panibus t duobus piscibus satiauit dñs quinque milia hominū. Cap. Fratres: scriptū est. ℣. Dicet domino. Sto. Cōcede q̄s. Ad
tertā añ. Satiauit dñs quinque milia hominū de quinque
panib⁹ t duob⁹ piscib⁹. Cap.

Letare sterilis que nō paris: erumpe t clama que
non parturis: quia multi filij
deserte magis q̄z eius que habet virū. ℣. Ipse liberabit.
Orationes ad tertā t nonam
sicut in ꝓma dñica. Ad nonā
añ. Illi ergo homines cum vidissent qđ fecerat iesus signuz
dicebant intra se: quia hic est
vere ꝓpheta qui venturus est
in mundum. Capitulum.
Tacq̄ fratres nō sum⁹ ancille filij: sed libere: qua libertate xp̄s nos liberauit. ℣. Scapulis suis. Ad vesp̄as caplm
Frēs: scriptū est. Rz. b. Educ
de carcere aiam meā. Ut cōfiteat nomini tuo dñe. ℣. Perijt fuga a me t nō est qui requirat aiam meā. Ut. Gloria
Educ. Hym. Aures ad nostras. ℣. Angelis suis. Ad
M. añ. Cū vidissent turbe signū qđ fecerat iesus: dicebant
vere hic est ꝓpheta qui vēturus est in mūdū. Sto. Concede q̄s. Sup̄adicta Ria dicitur per totā hebdomadā
i feriis ad laud. t vs. Feria. ij.
Lectio sci euāgelij sm ioānē.
In illo tpe. Prope erat pascha iudeor⁹ t ascēdit iesus
hierosolymā: t inuenit in templo vēdētes oues t boues. t rel.

Homelia sancti augustini epi ex tractatu sup ioannem. L.j.

QUid audiuimus fratres? Ecce tēplū illud figura adhuc erat: ⁊ eiecit inde dñs omnes qui sua querebāt: qui ad nūdinas venerant. Et que ibi vēdebāt illi: Que op⁹ habebāt hoies in sacrificijs illi⁹ tpis. Monuit enim charitas vestra q̄ sacrificia illi pplo p⁹ei⁹ carnalitate ⁊ corde adhuc lapideo: talia data sunt: q̄bus teneret ne i idola defluereret: ⁊ i molabāt ibi sacrificia: oues ⁊ boues ⁊ columbas. Postis: quia legistis. Lectio secūda. Non ergo magnū peccatuz si hoc vēdebāt in tēplo q̄d emebāt vt offerret i tēplo: ⁊ tñ eiecit inde illos. Quid si ibi ebrios inuenirent: qd faceret dñs: si vēdētes ea que licita sūt eiecit: ⁊ cōtra iustitiam nō sunt? Que enim honeste emunt nō illicite vēdunt. Expulit tñ ⁊ nō ē passus domū ōionis fieri domū negociationis. Si negociationis dom⁹: nō debet fieri domus dei: potatiōis debet fieri. Nos aūt q̄ ista dicim⁹. L.iij. stridūt dētib⁹ suis adūsus nos cōsolat nos psalmus q̄ audistis. Striderūt sup me dentibus suis. Mouimus ⁊ nos audire vñ curemur: ⁊ si ingemuant flagella x̄p̄i: q: flagella sermo ipius. Cōgregata sunt ingt in me flagella ⁊ nescierit. Flagellat? est flagellis iudeorū: flagellat blasphemijs fallorū x̄pianoz. Ad. B. afi. Auferte ista hinc dicit dñs: ⁊ nolite facere domū patris mei domū negociationis. Dio Resta q̄s oēs d⁹ vt obseruationes sacras annua deuotione recolētes: ⁊ corpore tibi placeam⁹ ⁊ mēte. Per. Ad. M. afi. Soluite tēplū hoc dicit dñs: ⁊ post triduū reedificabo illud. hoc aūt dicebat de templo corporis sui. Dio Ecclesiā nostram q̄s dñe benignus exaudi: ⁊ q̄bus supplicādi pstas affectum tribue defensionis auxilū. Per. Feria tertia. Lectio sācti euāgelij secūdm ioannē. In illo tē gelū fm ioannē. pore. Jā die festo mediante: ascēdit iesus in tēplū ⁊ docebat ⁊ mirabant iudei dicentes. Quomō hic litteras scit: cū nō didicerit. Et rel. Homelia sancti augustini epi ex tractatu super ioannem. Lec. Ille qui latebat: docebat: ⁊ palā loquebat: ⁊ non tenebāt. Illud enim vt lateret erat exēpli: hoc potestatis. Sz cuz

weret mirabant in dei. Oēs
gē ḡtū arbitror mirabant:
sed nō oēs cōuertebant. Lij
Ct vñ admiratio, Quia mul
ti nouerāt: vbi nat⁹ quēadmo
dū fuerat educat⁹: nunc ḡ eum
viderāt lras discētem: audie/
bāt tñ de lege disputāte: legis
testimonia, p̄ferēte que nemo
poterat, p̄ferre: nisi legisset: ne
mo legeret nisi lras didicisset.
Et ideo mirabantur. Lec. iij.
Qor aūt admiratio magno
facta est in sinuāde altius veri
tatis occasio. Ex eor gppe ad
miratione t vbis dixit aliqd
dns, pfundū t diligētius ispi/
ci t discuti dignū. Propi qō
intentā facio charitatē vestrā
nō solū ad audiēdū pro nobis
sed etiā ad orādū pro nobis.
Ad. B. aīi. Quid me queriꝭ
interficere: hominem qui vera
locutus sum vobis. Oratio.
Sacere nobis q̄s dne obs
uationis ieiunia: t pie cō
uersationis augmētū: t tue, p
pitiationis cōtinuā p̄stent au
xiliū. Per. Ad. M. aīi. Me
mo in eū misit manū: qr nō dū
venerat hora eius. Sio
Jserere dne pplo tuo: t
cōtinuis tribulationib⁹ labo/
rantē: ppitius respirare cōce
de. Per. Feria quarta, Lcō

sancti euangelij sm ioannem.
In illo tpe. Preteriens ie
sus vidit hominē cecum a
natiuitate. Et rel. Homel. sci
augustini episcopi ex tractatu
super ioannem. Lectio pma.
De hoc quē dns iesus il
luminauit: qui cec⁹ na/
t⁹ fuit, plixa lectio recitata ē:
quā si vniuersam ptractare co/
nemur: pro sui dignitate: sicut
valemus singula cōsiderātes
nō sufficit dies. Proinde pe/
to t admoneo charitatē vrā
vt in his que apta sūt: p̄monē
nr̄m nō regratis. Naz nimis
lōgū erit in singulis imorari.
Breuiter ergo ceci hui⁹ L. ij
illuminati cōmēdo mysteriū.
Ea quippe que fecit dns nr̄ ie
sus xp̄s stupēda atq; mirāda
opa t vba sunt: opa: qr facta
sunt: vba: qr signa sunt. Si er
go qd significet hoc qd factum
est cogitemus: genus humā/
nū est iste cecus. Nec enim ce
citas contigit in p̄mo homine
per peccatū de quo oēs origi/
nē ducimus nō solū mortis: sz
etiam iniquitatis. Lectio. iij.
Si enim cecitas est infidelitas
t illuminatio fides que fidelē
qui venit xp̄s inuenit: qñquidē
aplus natus in gēte, pplxta q̄
dicit: fuimus enim t nos aliqñ

natura filij ire: sicut ꝛ ceteri. Si filij ire: filij vindicte: filij pene: filij gehēne. Quomodo na tura: nisi q; peccāte ꝓmo hoie: vitiū ꝓ natura inoleuit. Si vitiū ꝓ natura inoleuit: fm mentē oīs homo cec⁹ est nat⁹. Ad. B. añi. Rabbi: quis peccauit hic aut parētes eius: vt cecus nasceret? rñdit iesus: et dixit: neq; hic peccauit: neq; parētes eius: sed vt manifestē tur opera dei in illo. Oratio.

DEus qui ꝛ iustis ꝓmia meritor⁹ ꝛ peccatorib⁹ per ieiunia venia ꝓbes: miserere supplicibus tuis: vt reat⁹ nostri cōfessio indulgentia valeat percipere delictor⁹. Per. Ad. M. añi. Ille homo qui dicit iesus: lutū fecit ex sputo: ꝛ linuit oculos meos: ꝛ mō video.

PAteant aures Oratio. misericordie tue dīne ꝓcibus supplicantiū: ꝛ vt petentibus desiderata cōcedas: fac eos que tibi sunt placita postulare. Per. Feria quinta. Lectio sancti euangelij fm lucā.

IN illo tpe. Ibat iesus in ciuitatē que vocat naim: ꝛ ibāt cū illo discipuli eius: et turba copiosa. Et rel. Homelia sancti ambrosij episcopi ex tractatu super lucam. Lec. ij.

HIc locus ad vtranq; re dūdat gratiā: vt cito fleeti diuinā misericordiā: mīs vidue lamētatione credam? eius ꝓcipue que vnici filij vi labore vel monte frāgatur: cui tū vidue grauitatis meritum: exequiarū turba concilier: a hāc viduā populor⁹ turba sepultā: plus videri eē ꝙ femināque resurrectionē vnici adolescētis filij sui lachrymis meruerit impetrare: eo ꝙ sancta ecclesia populū iuniores a pōpa funeris atq; supmi sepulchri suaq; reuocet ad vitā ꝓtēplatione lachrymar: que flere ꝓbet eū cui resurrectio debet. Qui quidē mortuus in loculo materialibus quatuor ad sepulchr⁹ ferebat elementis: sed spem resurgēdi habebat: q: ferebat in ligno qō ꝛ si nō ante non ꝓderat: tamē post ꝙ iesus id tetigit, ꝓficere cepit ad vitam: vt esset indicio: salutem populo per crucis patibulum refundendam. Lectio. Audito igit dei vōce: sterterunt acerbi illi funeris portitores: qui corpus humanū letali fluxu nature materialis v⁹ gebāt. Quid enim aliud nisi quasi nō quodaz feretro: hoc est supmi funeris instrumēto iacēs? era

nimes: cū vel ignis immodice
cupiditatis exestuat: vel frigi
dus humor exūdat: vel pigri
quadā corpis hēbitudine vi-
gor hēbetat aiaz: vl p̄creta nr̄
ispūs labe: pure lucis vacuus
alit mētē. Hi sunt nr̄i funeris
portitores. Ad. B. añ. Pro-
pheta magnus surrexit in no-
bis: qz dr̄ visitauit plebē suā.

Resta qs ops dr̄: Oro.
vt quos ieiunia votiua ca
stigāt: ipsa quoq; deuotio sca
lenificet: vt terrenis effectibus
mitigatis: facilius celestia ca-
piamus. Per. Ad. M. añ.
Accepit aūt oēs timor: t ma-
gnificabāt deū dicētes: qz pro-
pheta magnus surrexit i nob:
t qz deus visitauit plebē suā.

Populi tui dr̄ instī Oro.
tutor t rector: peccata q-
bus ipugnat expelle: vt semp
tibi placit' t tuo numinie sit
securus. Per. Feria sexta.
Lectio sācti euāgelij ſz ioānē

In illo tpe. Erat qdā lan-
guēs lazarus a bethania
de castello marie t marthe so-
roz eius. Et rel. Homelia sci
aug. ep̄i ex tracta. sup ioānē.

Inter oīa miracula Lec. ſ.
que fecit dñs nr̄ ihesus xp̄s:
lazari resuscitatio pcipue pdi
cat. Sed si attēdamus qs fece
rit delectari debemus potiꝰ q̄z
mirari. Ille suscitauit hominē
qui fecit hoiem. Ipse est enim
vnicus patris: per quem sicut
nostis: facta sunt oīa. Lec. ſ.
Si ergo per illū facta sūt oīa:
qd mirū est: si resurrexit vnus
per illū cū tot quotidie nascā-
tur per illū. Plus est enim ho-
mines creare q̄z resuscitare. Di
gnat' est tū t creare t resuſci-
tare: t creare oēs: resuscitare
quosdā. Mā cū multa fecisset
dñs ihesus nō oīa scripta sūt: ſi
cut idē ipse sanct' ioānes euā
gelista testat: multa dñm xp̄m t
dixisse t fecisse que scripta nō
sunt. Electa sunt autē que scri
berent: que saluti credentium
sufficere videbantur. Lec. iſ.
Audisti eni qz dñs ihesus mor
tuū suscitauit sufficit tibi vt sci
as qz si vellet oēs mortuos su-
scitare. Et hoc quidē sibi ad
finē seculi reseruauit. Mā quez
audisti: magno miraculo q̄z
triduanū mortuū resuscitasse
de sepulchro: veniet hora sicut
ipse dicit qñ oēs qui sūt in mo
numētis: audiēt vocē eius t p
cedent. Ad. B. añ. Lazarus
amicus nr̄ dormit: eamus t a
somno excitemus eū. Oratio

Deus qui ineffabilib' mū
dū renouas sacramētis

ꝑsta q̃s: vt eccl̃ia tua eternis ꝓficiat institutis: ⁊ tpalibus nō destituatur auxilijs. Per. Ad. M. añ. Dñe si hic fuisses lazarus non esset mortuus: ecce iam fetet quatriduanus in monumento. Oratio.

OA q̃s oꝑ deus vt qui infirmitatis nr̃e cōscij: de tua v̄tute cōfidimus sub tua semp pietate gaudeamus. Per. Sabbato. Lectio sancti euan

IN illo tpe. gelij sm̃ ioañē. Dixit ihesus turbis iudeor̃ Ego sum lux mūdi. Qui seqūtur me: non ambulat in tenebris. Et rel̃. Homelia bti augustini epi ex tractatu sup io.

QUomodo au. annē. L. j. diuimus: ⁊ intēti accepimus cū sanctū euāgelium legeret: nō dubito q̄ oēs ettiā intelligere conati sumus ⁊ q̄sq̄ nostrū de re tā magna que lecta est: ꝓ suo modulo cepit q̄ potuit: ⁊ posito pane verbi: nemo est qui se queratur nihil gustasse. Lectio secunda.

SEd iterū nō dubito: q̄ difficile quisq̄ est qui totū intellexerit. Tñ etiā si est qui oia v̄ba dñi nr̃i ihesu xp̃i mō ex euā gelio recitata satis intelligat: tolleret ministeriū nostrum: quoulsq̄ si possumus illo adiuuāte: tractādo faciam⁹: vt vel oēs vel multi intelligāt q̄ si pauci intellexisse letant. L. iij

QUod ait dñs: ego sū lux mūdi: clarꝫ puto eē eis qui habēt oculos: vñ huius lucis participes fiāt. Qui aūt nō hñt oculos nisi in sola carne mirātur q̄ dictū est a dño ihesu christo Ego sum lux mundi. Et forte nō desit qui dicat apud semetipsum. Nūquid forte est dominus xp̃s sol iste qui ortu ⁊ occasu pagit diē? Nō enim defuerūt hereticiqui ista senserunt. Ad. B. añ. Ego sum lux mūdi qui segtur me: nō ambulat in tenebris: sed habebit lumē vite dicit dominus. Oratio.

AJat q̃s dñe per gratiaz tuā fructuosius nr̃e deuotionis affect⁹: q⁹ tūc nobis ꝓderunt suscepta ieiunia: si tue sint placita pietati. Per. Ad

FRatres: x̃ps vꝫ pas cap. assistēs pōtifex futurōrū bonor̃: amplius ⁊ pfect⁹ tabernaculū nō manufactū: id̄ est nō huius creationis neq̄ per sanguinē hircor̃ aut vitulor̃: sed per ꝓpriū sanguinē introiuit semel in sancta eterna redēptione inuēta. R. plixū. Multiplicati sunt, ℣. Meañ dicat. Et cantatur sine Alla

patri. ℣ locꝰ Elias. ℟ eiunit eā
por. ℟. a capite vsq; ad pctā
Exurge. ℣ chorus cōplet a pū
cto vsq; ad finē. Et hic modꝰ
seruat in oībus ℟. taq; plixis
q; breuibꝰ vsq; ad pascha vbi
Elias pñ. deberet dici pter q;
in festis sanctoꝝ: in quibꝰ dicit
Elias. modo cōsueto ℣ in offi-
cijs beate marie. Hymnꝰ. Ve
xilla regis. ℣. Eripe me dñe
ab hoie malo. ℟. A viro ini-
quo eripe me. Ad magt. añ.
Ego sum qui testimoniū phi-
beo de meipso: ℣ testimoniū pe
hibet de me qui misit me pr̄.

Oesumus oīs dꝰ Ozi.
familiā tuā ,ppitius re-
spice: vt te largiēte regatur in
corpore: ℣ te seruāte cūstodiat
in mēte. Per. Ab hac die vs
q; ad octauā pentē. nō fiūt suf-
fragia de titulo eccl̄ie ℣ de alijs
consuetis. Dñica de passione
ad matutiñ. Invitat. Quadra-
ginta annis offensus fui gene-
rationi huic: Et dixi semp hi
errant corde, ps. Venite, sine
Elias pñ, ita q; finito psalmo
resumit invitat. a capite vsq;
ad ℣. Et dixi. quem versum
chorus cōplet. Et sic fua vsq;
ad pascha: pter festa sanctoꝝ
in quibus dicit Elias more cō
suetꝰ ℣ in officio beate marie.
Hym. Pange lingua. In q;
mo noc. añ. Dñe in ṫute. cū
rel. afflis ℣ ps. de dñica. ℣. In
tēde aie mee ℣ libera eam, ℟.
Propter inimicos meos erī
pe me. Incipit hieremias pro
Erba hiere/ pḥte. ℣. j.
mie filij hĕlchie de sacer/
dotibꝰ qui fuerūt in hanatoth
in terra beniamin: qđ factum
est ōbū dñi ad eū in diebus io
sie filij amon regis iuda in ter
tiodecimo anno regni eiꝰ. Et
factū est in diebꝰ ioachim filij
iosie regis iuda: vsq; ad cōsu
mationē vndecimi anni sede
chie filij iosie regis iuda vsq;
ad trāsmigrationē hierusalē
in mēse quinto: ℣ factū est ver
bū dñi ad me dicēs. ℟. Justi
sunt dies quos obseruare debe
tis tpibus suis. Quartadeci
ma die ad vesperū pascha dñi
est: ℣ in quintadecima solenni
tate celebrabitis altissimo do
mino. ℣. Locutꝰ est dñs ad
moysen dicens: loquere filijs
israel ℣ dices ad eos, Quarta.
Priusq; te formarē ℣. ū.
in vtero noui te: ℣ ātequ;
exires de vulua sanctificaui te: et
pphetā in gētibus dedi te. Et
dixi: ha: ha: ha: dñe deus ecce
nescio loqui q: puer ego sum.
Et dixit dñs ad me, Noli di-

cere puer sum: qñ ad oía que mittã te tibi: s vniuersa que cũq; mãdauero tibi loqueris ℟. Multiplicati sunt qui tribulãt me: s dicũt nõ est salus illi in deo ei⁹. Exurge dñe: saluũ me fac deus meus. ℣. Ne qñ dicat inimicus meus: prualui aduersus eũ. Exurge. L. iij.

NE timeas a facie eoꝝ: quia tecũ sum: vt eruã te dicit dñs. Et misit dñs manũ suam s tetigit os meum: s dixit dñs ad me. Ecce dedi ỹba mea in ore tuo: ecce constitui te hodie sup gẽtes s sup regna: vt euellas s destruas: s disperdas s dissipes: s edifices s plantes. ℟. Usqꝝquo exaltabit inimicus meus sup me, Respice et exaudi me dñe deus meus, ℣ Qui tribulãt me exultabunt si mot⁹ fuero: ego aũt in misericordia tua speraui. Respice.

ET factũ est ỹbũ Lec. iiij dñi ad me dicẽs, Quid tu vides hieremia? Et dixi, ỹgã vigilantẽ ego video. Et dixit dñs ad me. Bñ vidisti: qa vigilabo ego sup ỹbo meo: vt faciã illud. Et factũ est ỹbum dñi scõd ad me dicens. Quid tu vides? Et dixi, Ollã succẽsam ego video: s faciẽ eius a facie aquilonis. ℟. Qui cũstodiebãt animã meã cõsiliũ fecerũt in vnũ dicẽtes. Deus dereliquit eũ: psequimini s cõprehendite eũ: qꝝ nõ est qui liberet eũ: deus meus ne elõgeas a me: deus meus in adiutoriũ meũ intẽde. ℣. Dẽs inimici mei aduersum me cogitabant mala mihi: ỹbũ iniquũ manu dauerũt aduersum me dicentes. Deus, Qui. Deus. L. v.

ET dixit dñs ad me, Ab aquilone pandẽt⁹ malus sup oẽs habitatores terre: quia ecce ego cõuocabo oẽs cognationes regnoꝝ aquilonis: ait dñs s veniẽt s ponẽt vnusquisq; soliũ suũ in introitu portarum hierusalẽ: s sup omẽs muros eius in circuitu: s sup vniuersas vrbes iuda: s loquar iudicia mea cũ eis sup omni malicia eoꝝ qui dereliquerunt me s libauerũt dijs alienis: s adorauerũt opus manuũ suarum. ℟. Adiutor s susceptor me⁹ tu es dñe: s in ỹbũ tuũ speraui Declinate a me maligni s scrutabor mãdata dei mei. ℣. Inimici odio habui s legẽ tuam dilexi. Declinate. In secũdo nocturno añ. Illuminatio mea cum rel. ℣. Eripe me de inimicis meis de⁹ meus. ℟. Et ab insurgẽtib⁹ in me: libera me.

Ml ergo accinge lumbos tuos ꝛ surge ꝛ lo quere ad eos oĩa que ego pcipio tibi. Ne formides a facie eoꝝ: nec enim timere te faciaz vultũ eoꝝ. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatẽ munitã ꝛ i columnã ferreã ꝛ in murũ ereum sup oẽz terrã regibus iuda et pncipibus eius ꝛ sacerdotib⁹ ꝛ omni populo terre. Et bellabũt aduersum te ꝛ nõ ꝓualebũt: qꝛ ego tecũ sum ait dñs: vt liberem te. ℟. Deus me⁹ es tu: ne discedas a me. Quoniã tribulatio ꝓxima est ꝛ nõ est qui adiuuet. ℣. Tu autem dñe ne elõgaueris auxiliũ tuũ a me: ad defensionẽ meam aspice. Quoniam. Lectio. vij.

Et factũ est vbuz dñi ad me dicẽs. Vade clama aurib⁹ hierusalẽ dicẽs. Hec dicit dñs. Recordat⁹ sum tui: miserãs adolescẽtiã tuã ꝛ caritatẽ desponsationis tue qñ secuta es me in deserto in terra que nõ seminat. ℟. De⁹ me⁹ eripe me de manu peccatoris: ꝛ de manu cõtra legẽ agentis ꝛ iniqui. Qñ tu es patientia mea. ℣. De⁹ me⁹ ne elõgeris a me: de⁹ meus in auxiliũ me/um respice. Qñ. Lectio. viij

Anct⁹ israel dño ꝓmitte frugũ ei⁹. Oẽs qui deuorãt eũ delinquũt mala veniẽt sup eos dicit dñs. Audite vbũ dñi do⁹ iacob ꝛ oẽs cognatiões do⁹ israel. Hec dicit dñs. Quid inuenerũt pres vri in me iniquitatẽ: qꝛ elõgauerũt a me ꝛ ambulauerũt post vanitatẽ ꝛ vani facti sũt. ℟. Vide qꝛ tribulor velociter exaudi me. Intẽde aie mee ꝛ liba eã ꝓpter inimicos meos erip me dñe. ℣. Libera me ab his qui oderũt me: ꝛ ne abstraas facie tuã a puero tuo. Intẽde. Vide. Intẽde Ad cant⁹ añ. Ego gliaz meã nõ queroꝛ est qui querat ꝛ iudicet. Cant⁹. Deducãt. ℣. Deus me⁹ erip me de manu peccatoris. ℟. Et de manu ꝓtra legẽ agẽtis ꝛ inig. Fm ioãnẽ.

In illo tpe dixit ihesus turbis iudeoꝝ ꝛ pncipib⁹ sacerdotũ. Quis ex vobis arguet me de peccato: Et rel. Homel. bti gregorij pape de eadẽ lectione

Pensate ffres cha rissimi mã suetudinẽ dei: relaxare peccata veneraꝛ ꝛ tamen dicebat. Quis ex vobis arguet me de peccato: Nõ dedignatur ex ratione ostendere se peccatorem non esse qui ex virtute diuinitatis poterat peccatores iustificare. Sed

terribile est valde quod subdit. Qui ex deo est ꝟba dei audit: pptereā vos nō auditis q̄ ex deo nō estis. ℟. Tota die cōtristatus ingrediebar dñe: quīa aīa mea cōpleta est illusionibus. Et vim faciebāt q̄ que rebāt aīam meā. ℣. Et qui inquirebāt mala mihi locuti sūt vanitates ⁊ dolos tota die meditabantur. Et vim. Lec. x.

Si enim ipse ꝟba dei audit qui ex deo est: ⁊ audire ꝟba eius nō pōt quisq̄s ex illo nō est: interrogat se vnusquisq̄s si ꝟba dei i aure cordis pcipit: ⁊ intelligit vnde sit. Deleté patriā desiderare veritas iubet carnis desideria pterere mūdi gliam declinare: aliena nō appetere: propria largiri. ℟. Ne auertas faciē tuam a puero tuo dñe. Quīa tribulor velociter exaudi me. ℣. Intē de aīe mee ⁊ libera eā, ppter inimicos meos ergo eripe me. Quīa.

Ponset ergo apud Lu. i. se vnusquisq̄s vestrum si hec vox dei in cordis eius aure pualuit: ⁊ q̄ iā ex deo sit agnoscit. Nā sunt nōnulli qui pceptа dei nec aure corpis pcipe dignāt: ⁊ sunt nōnulli qui hec quidē corpis aure pcipiūt sed nullo ea mētis desiderio complectūtur. Et sunt nōnulli qui libēter ꝟba dei suscipiūt: ita vt etiā in fletibus cōpungantur sed post lachrymarū tempus ad iniquitatē redeūt: hi, pfecto ꝟba dei nō audiūt: q̄ hec exercere in ope cōtemnūt. ℟. In primo est tribulatio mea dñe ⁊ nō est qui adiunet vt fodiāt manus meas ⁊ pedes meos libera me de ore leonis. Et narrē nomē tuū fribus meis. ℣. Erue a framea deus aīaz meam: ⁊ de manu canis vnicam meam. Et narrem. Lec. xii.

Quia ergo vestrā fratres charissimi aīi mētis oculos reuocate ⁊ alta considerationē ptimescite hoc q̄ ex ore veritatis sonat: propterea vos nō auditis q̄ ex deo nō estis. Sed hoc q̄ de reprobis veritas loquit: ipsi hoc de semetipsis reprobi suis operibus ostendūt. ℟. In te iactatus sum ex vtero de vētre matris mee dñe meus es tu: ne discedas a me. Quīa tribulatio prima est: et nō est qui adiuuet. ℣. Saluame ex ore leonis: ⁊ a cornibus vnicorniū humilitatē meam. Quīa. In. Quīa. ℟. xiii. Pacifice loquebant mihi inimici mei: ⁊ in ira molesti erāt mihi. Vidisti dñe ne fileas: ne di

ledas a me. ℣. Ego aũt duz
mihi molesti eẽnt: induebam
me cilicio: t humiliabã in je-
iunio aiam meã. Vidisti. ℟.
xiii. Deceã iniquos vias tu-
as: t impũ ad te cõuertentur.
Libera me de sanguinibus de
ne salutis mee. ℣. Dñe labia
mea a pies t os meũ annũcia
dit laudẽ tuã. Libe. Secũdũ
Illo tpe. Dixit ioannẽ.
Iesus turbis iudeoz t pnci
pibus sacerdotũ. Quis ex vo
bis arguet me de peccato? Si
veritatẽ dico quare vos nõ cre
ditis mihi? Qui est ex deo ver
ba dei audit: ppterea vos non
auditis: q ex deo nõ estis. Re
spõderũt ergo iudei t dixerũt
ei. Nõne bñ dicimus nos ga
samaritanus es tu t demoniũ
habes? Rñdit iesus. Ego de-
moniũ nõ habeo: sed glorifico
patrẽ meũ t vos inhonorastis
me. Ego aũt nõ quero gliam
meã: est qui querat t iudicet.
Amẽ amẽ dico vobis si quis ser
monẽ meũ seruauerit: mortez
nõ videbit in eternũ. Dixerũt
ergo iudei. Nũc cognouimus
q demoniũ habes. Abraam
mortuus est t pphte: t tu di-
cis si quis sermonẽ meũ seruaue
rit: mortẽ nõ gustabit in eter-
nũ? Nũquid tu maior es pze
nro abraam qui mortuus est.
Et pphte mortui sunt. Quez
teipsũ facis? Rñdit iesus. Si
ego glorifico meipsum glia mea
nihil est. Est pater meus qui
glificat me: quẽ vos dicitis: q
deus noster est t nõ cognoui-
stis eũ. Ego aũt noui eũ. Et si
dixero q nõ scio eũ: ero simi-
lis vobis mẽdax. Sed scio eũ
t sermonẽ eius seruo. Abraã
pater vester exultauit vt vide
ret diẽ meũ: t vidit t gauisus
est. Dixerũt ergo iudei ad eũ.
Quinquaginta annos nõdũ
habes t abraam vidisti? dixit
ergo eis iesus. Amẽ amẽ di-
co vobis anteq̃ abraam fieret
ego sum. Tulerunt ergo lapi-
des vt iacerẽt in eũ. Jesus au
tẽ absc̃odit se: t exiuit de tẽplo
Oratio. Quesumus oĩs deus
ut supra. Ad laudes añ. Vide
dñe afflictionem meã: quia ere
ctus est inimic⁹ me⁹. ℣. Mi
serere. cum ref. de dñica. Añ.
In tribulatiõe invocaui dñm
t exaudiuit me in latitudine.
Añ. Judicasti dñe causã aie
mee: defensor vite mee dñe de⁹
meus. Añ. Populе me⁹ qd
feci tibi: aut qd molest⁹ fui re-
spõde mihi. Añ. Mungd red
dit pro bono malũ: q foderũt
foueã aie mee. Cap. Fratres

xp̃s assistẽs. ℟. Erue a framea de⁹ aiam meã. Et de manu canis vnicã meã. ℣. De ore leonis libera me dñe: et a cornib⁹ vnicornium humilitatẽ meã. Et de. ℟. Erue. Et. Hym. Lustris sex. ℣. Dedere tu escã meã fel. ℟. Et in siti mea potauerunt me aceto. Ad. B. añ. Ego demoniũ nõ habeo: sed honorifico pr̃em meum: dicit dñs. Oro. Quesumus oms deus. Ad pmã añ. Ego gliam meã nõ quero: est qui querat et iudicet. Ad tertiã añ. Quinquaginta annos nõdũ habes et abraã vidisti? amẽ dico vobis anteq̃ abraã fieret ego sũ. Cap. Xpes xp̃s assistẽs. ℣. Erue a framea de⁹ aiaz meã. ℟. Et de manu canis vnicã meã. Oro. Quesumus oms de⁹. Ad sextam añ. Abraã pater vester exultauit vt videret diem meum: vidit et gauisus est. Capitulũ.

Si enim sanguis hircorũ et taurorũ: et cinis vitule aspsus inquinatos sciſicat ad emũdationẽ carnis: q̃to magis sãguis xp̃i: qui per spũm sãctũ semet ipsũ obtulit immaculatũ deo: emũdabit cõsciẽnã nr̃am ab operibus mortuis ad seruiẽdum deo viuẽti. ℣. De ore leonis libera me dñe. ℟. Et a cornibus vnicornium humilitatẽ meã. ℣. Resta q̃s oms de⁹ Oro. vt qz vitijs subiacet nr̃a mortalitas pariter nos et tue passionis medicina purificet: et purificatos tua potẽtia tueatur. Qui viuis. Ad nonã añ. Tulerũt lapides iudei vt iacerẽt in iesũ: iesus aũt abscondit se et exiuit de templo. Cap. Ideo noui testamenti mediator est: vt morte intercedẽte in redẽptionẽ earũ pu/ricationũ que erãt sub priori testamẽto repromissionẽ accipiant: qui vocati sunt eterne hereditatis in xp̃o iesu dño nr̃o. ℣. Ne perdas cum impijs deus aiam meã. ℟. Et cum viris sanguinũ vitã meã. Oro.

OMs̃ps sempiterne de⁹ qui xp̃i filij tui dñi nr̃i sacratissima passione nos reparas: cõserua in nobis opa misericordie tue: vt hui⁹ celebritate mysterij ppetua deuotione viuamus. Per eũdẽ. Ad vs. añ. Dixit dñs. cum rel. Cap. Fratres: xp̃us assistẽs. ℟. De ore leonis libera me dñe. Et a cornibus vnicornium humilitatẽ meã. ℣. Erue a framea deus aiam meã: et de manu canis vnicã meã. Et a, De ore,

et a. Hymn⁹. Vexilla regis ℣. Eripe me dñe. Ad. Ab. ēt. Dicebat iesus turbis iude orū t pncipibus sacerdotum qui ex eo est vba dei audit: p pterea vos non auditis qa ex eo nō estis. Io. Quesum⁹ omīs deus, Hym. t ℣. supra dicta dicunt suptascripto ordine vsq ad feriā quartā maioris hebdomade. ℟. b. ad vs. t laud. dicūtur per tota hebdomadā. Feria secūda ad matut. inuitat. Ibi tentauerunt me pces vestri: Probauerūt t viderūt opa mea. ps. Venite. Et quando in ps. peruenit ad locū Probauerūt. chorus assumit Probauerūt. cantor psequit Quadraginta. In fine chorus repetit Ibi tētauerūt. deinde cantor loca Illa, relumit Ibi tēta. t chorus rēdet Probaue. Et dū in feriis vsq ad feriā maioris hebdē. Hym. Pāge lingua. Dñe t ps. de psalista. ℣. Intende ascendere t libera eā. ℟. Propē inimicos meos eripe me. Sermo tpe. cūctū ioānem.

Millo tpe. Miserūt pncipes t phariseī mistros: vt apphēderēt ihū. Et ref. Homel. bti aug. Pchi ex trac. sup ioā. L. f.

Rincipes iudeox audita multitudinis fide: t eo murmure quo xp̄s glificabat: miserūt mistros vt eū apphēderēt Que apphēderēt adhuc nolētē? Quia ergo nō poterant apphēdē nolētē missi sunt vt audirēt docētē. Quid docētē. Dixit ergo iesus, Lectio. ij. Adhuc modicū tp̄s vobiscuz sum, Ad modo vultis facē: scituri estis: sz nō modo: q: modo nolo. Quare adhuc modo nolo? q: adhuc modicū tp̄s vobiscū sum: t tūc vado ad eum qui misit me: implere debeo dispēsationē meaz: t sic puenire ad passionē meā. Queriz me t nō inuenietis: t vbi sum ego t vos nō potestis venire. Dixit hic iā resurrectionē suā ptdixit. Voluerūt enīz eū agnoscere pīsē: t postea quesierūt eū viderēt in eū multitudinē iaz credētē. Magna enim signa facta sunt etiā cū dñs resurrexit t ascēdit in celū: tūc per discipulos facta sunt signa magna: sed ille per illos qui t per seipsū. Ipse qppe illis dixerat Sine me nihil potestis facere

In sedo nocturno cap. Ad aūt dñe demonstrasti mihi t ego cognoui: tu ostēdisti mihi studia eox: t ego quasi agnus mānsuetus qui portat

ad victimaz. ℣. Eripe me de inimicis meis de me. ℟. Et ab insurgentib⁹ in me libera me

ONcede qs ops Oratio deus: vt qui passionē domini nr̄i iesu xp̄i annua deuotione recolimus: glificationis eius adipisci cōsortium valeamus. Per. Et dicitur hdictū capīm cum ℣. z oratione vsq; ad feriā quartā maioris hebdomade in secūdo nocturno i ferijs. Ad laudes añe z psalm.

DEnite de psalmista. Cap. Mittamus lignū in panē eius: z eradamus eū de terra viuentiū: z nomē eius non memoret amplius. ℣. Erue a framea. Hym. Lustris sex ℣. Bederūt in escā. Ad. B. añ. In die magno festiuitatis stabat iesus z clamabat dicēs siqs sitit veniat ad me z bibat

SAnctifica qs dñe Oio. nr̄a iciunia z cūctarum nobis ꝓpitius indulgētiā largire culparū. Per. Ad ꝑmā am. Aie impioz fremebāt adversum me z grauatuz est cor meū sup eos. Ad absolutionē capituli extra cōuētū. Lectio

FAcie meā nō auerti ab increpātibus z cōspuentibus in me dñe deus auxiliator meus ideo nō sum confusus. Et dicitur in ferialibus diebus vsq; ad feriā quartā maioris hebdomade. Ad tertiā hym. Dei fide. Añ. Quid molesti estis huic mulieri: opus enim bonū opata est in me. Caplm

DOmine oēs qui te derelinquūt cōfundent: recedētes a te in terra scribētur qm̄ dereliquerūt venā aquaz viuentiū dñm. ℣. Erue a framea. Oratio. Sanctifica qs dñe. vt supra in laudib⁹. Ad sextam hym. Una xp̄s hora. Añ. Mittens hec mulier in corpus meum hoc vnguentum ad sepeliendū me fecit. Caplm.

ODonfundātur qui me ꝑsequūtur z nō cōfundar ego: paueāt illi z nō paueam ego: induc sup eos diē afflictionis z duplici cōtritione cōtere eos dñe de⁹ nr̄. ℣. Deo oze.

DAl misericoz de⁹ Oio vt qō in filij tui passiōe mūdus exercuit: salutare nobis fideliter sentiam⁹. Per. e. Ad nonam hym. Ternis tenebris. Añ. Libera me dñe: et pone me iuxta te: z cuius vis man⁹ pugnet cōtra me. Cap.

REcordare q⁹ steterim in cōspectu tuo vt loquerer pro eis bonū z auerteē indignationem tuam ab eis. ℣.

Me

Ne perdas cum impiis deus animam meam. Oratio. AC nos qs omnip de": ita filij tui dñi nri ihesu christi passionis esse consortes: vt resurrectionis eius fieri participes mereamur. Per eū. Ad reliqas ante t psalmi de psalmi. TU autē dñe sanctaboath qui iudicas iuste: t probas renes t corda videam vltionē tuā ex eis: tibi enī reuelaui causam meā dñe deus meus. R. De ore leonis hym. Vexilla regis. ℣. Eripe me. Ad. M. ant. Siquis sitit veniat t bibat: t de ventre eius fluēt aque viue. Oratio. OMnipotens dñe populo tuo salutē mētis t corporis vt bonis opibus ihesu rēdo tua semp mereat, ptectione defendi. Per. Ad cōpleta. hymn. Xpe qui lux. Cap. sup lectis psalmi hym. ant. per totas dies et orationes ad nocturnū sextā et nonā dicūtur predicto ordine vsq ad feriā quartā maioris hebdomade i ferijs. Feria tertia. Lectio sancti euāgelij sm. IN illo tpe. Ant ioannem. bulabat iesus in galileā: nō enim volebat in iudeā ambulare. Et rel. Homelia beati augustini episcopi ex tractatu super ioannem. Lec. pnia.

IN isto euāgelij capitulo fres: dñs noster iesus xps sm hominē se plurimū cōmēdauit fidei nre. Etenim semp hoc agit dictis t factis suis: vt t deus credat t homo: de" qui nos fecit: homo qui nos quesiuit: deus cū patre semp: homo nobiscū ex tpe. Nō enim quereret quem fecerat: nisi fieret ipse quod fecerat. Lcō secūda. Verum hoc mementote: et de cordibus vestris nolite dimittere sic esse xpm hoiem factus vt nō destiterit deus esse. Manēs deus: accepit hominē qui fecit hoiem. An ergo latuit vt homo nō potētiā pdidisse putādus est: sed exēplū nre infirmitati pbuisse. Ille enī qn voluit occīsus ē sed qn futura erāt mēbra eius: idest fideles eius qui nō haberēt illā potestatē quā habebat ipe deus noster q latebat: q se tanq̄ ne occideret occultabat: hoc indicabat fractura esse mēbra sua: in qbus vtiq; membris suis ipse erat. Nō enim christus in capite t non in corpore: sed totus in capite t in corpore. Ad. B. ant. Tempus meum nondum advenit: tempus autem vestrum semper est paratum. Oratio.

Nostra tibi quesum⁹ dñe
sint accepta ieiunia: que
nos rexplādo gfa tua dignos
efficiāt: r ad remedia pducāt
eīna. Per. Ad. M. aīi. Vos
ascēdite ad diē festū hūc: ego
nō ascendā: quia tempus me
um nonduz aduenit. Statio.

Da nobis qs dñe pseue
rātē in tua volūtate fa
mulatū: vt in dieb⁹ nīis r me
ritor⁹ numero pplo tibi seruī
ens augeat. Per. Feria qrta
Lectio sancti euāgelij sm ioā

In illo tpe. Facta sūt nem.
encenia in hierosolymis: r
hiems erat: r ambulabat ie
sus in tēplo in porticu salomo
nis. Et rel. Homelia dñi aug.
epi ex tractatu sup ioānē. L. j

Quod iā cōmēdaui dile
ctioni vestre stabilīē me
miniſſe debetis sanctū ioannē
euāgelistā nolle nos semp la
cte nutriri: sed solido cibo ve
sci. Quisqs aūt ad sumēdū ei
dū solidū vbi dei adhuc mīn⁹
idoneus est: lacte fidei nutriat
et verbum qō intelligere non
pōt credere nō cunctet. L. q.
Videt enim meritū est: intel
lectus premiū. In ipso labore
intētionis dsudet acies mētis
vestre: vt deponat sordiculas
nebule humane r serenet ad⁹
bum dei. Non ergo recusetur
labor: si adest amor. Hostia
enim quoniā qui amat: nō la
borat. Omnis labor nō amā
tib⁹ grauis est. Si tātes labo
res cū auar] portat cupiditas:
nobiscum nō portat charitas.
Euangeliū intēdite: facta sūt aūt encenia in hierosoly
mis. Encēia festiuitas erat
dedicationis tēpli. Grece enī
cenon dicīt nouū: quodcunq;
nouū aliquid fuerit dedicatū
encenia vocatur. Jam r vsus
habet hoc verbū siquis noua
tunica induatur: renouiare di
citur. Ad. B. aīi. Oues mee
vocem meam audiunt: r ego
dominus agnosco eas. Sto.

Sanctificato hoc ieiunio
deus tuor⁹ corda fideliuz
miserator: illustra: r quib⁹ de
uotionis prestas affectus: pre
be supplicātibus pium beni
gnus auditum. Ad. M. aīi.
Multa bona opera operatus
sum vobis: propter qō op⁹ vul
tis me occidere. Statio.

Desto supplicationibus
nostris omnipotens deus: r g
bus fiduciam sperande pieta
tis indulgeo: consuete miseri
cordie tribue benign⁹ effectū.
Per. Feria quinta. Lectio
sancti euangelij sm ioannem.

In illo tpe. Dicebat ihesus ad eos qui crediderant ei iudeos. Si manseritis in ꝓbo meo: vere discipuli mei eritis. Et rel. Homelia sancti augustini ep̄i ex tractatu super ioā.

Quod lectione nem. L. ꝓxima sequit: t de sancto ēuāgelio nobis hodie recitatū est: tūc distuli dicere: quoniaz multa iā dixerā: t de libertate in quā nos vocat gr̄a saluatoris: nō ꝓtereunter neq; negligēter fuerat disserendū. Hinc hodie romino adiuuante statuimus vobis loqui. Lcō. ii. Quibus enim loquebat dñs ihs: iudei aūt ex magna q̄dez parte inimici: sed etiā ex quadam parte iam facti t futuri. Nam quosdā ibi videbat sicut iam diximus qui post eī passionem fuerant credituri. Dos intuēs dixerat. Cū exaltaueritis filiū hois: tūc cognoscetis qa ego sum. Lectio. iii. Erant ibi etiā qui hec illo loquēte: cōtinuo crediderūt: ipsis locutus est q̄ audiuimus hodie. Dicebat ergo dñs ihesus ad eos qui crediderūt ei iudeos. Si mānseritis in ꝓbo meo: vere discipuli mei eritis. Ad .S. aū. Magister dicit: ꝓpus meum ꝓpre est: apud te facio pascha cum discipulis meis. Resta quelumus Sio. omn̄s d'ne: vt dignitas cōditionis humane: per immoderantiā lauiata: medicinalis p̄monie studio reformet. Per. Ad. M. aū. Desiderio desideraui hoc pascha mānducare vobiscum anteq̄ patiar. Sto dñe q̄s ppi/ Sio. tius plebi tue: vt que tibi nō placēt respuētes: tuoruz potius repleant delectationib' mandatoꝝ. Per. Feria sexta Lectio sancti ēuāgelii sm ioā. In illo tpe. College nerunt pōtifices t pharisei consiliū: t dicebant. Quid facimus: quia hic homo multa signa facit. Et rel. Homelia beati augustini episcopi super

Lus enim ioannē. L. ꝓ perditi homines cogitabant quomodo nocerent vt p derent: q̄z quomodo sibi cōsulerēt ne perirēt. Et tī timebāt t quasi cōsulebāt. Dicebant enim. Quid facimus: qa hic hō mlta signa facit. Si dimittimus eū sic: oēs credēt in eū t veniēt romani: t tollēt nr̄m locum t gentem. Lcō secūda In emptalia ꝑdere timuerūt t vitā eternā nō cogitauerūt ac ſi ptrūq; amiserūt. Haz et

romani post dñi passionem et glificationē: tulerūt eis locū t gentē: expugnādo trāsseredo Et illud eos sequit qđ alibi dicitū est. Filij autem regni ibūt in tenebras exteriores. Lectio. iij.

Hec aūt tumuerūt: ne si oēs in christū crederēt: nemo remaneret qui aduersus romanos ciuitatē dei templūq; defenderet: quoniā cōtra ipsuz tēplū: t cōtra suas paternas leges: doctrinā christi esse sentiebāt. Unus autē ex ipsis cayphas noīe cū esset pōtifex anni illi?: dixit eis. Vos nescitis quicq; nec cogitatis: q: expedit vobis t vnus moriatur homo p populo: t nō tota gēs pcat. Ad B. añ. Appropinquabat aūt dies festi?: t querebāt pncipes sacerdotū: quomodo iesum interficerēt: sed timebāt plebez.

Oadibus nr̄is Oratio. quesumus dñe gratiam tuā benignus infunde: vt peccata nr̄a castigatione uolūtaria cohibētes tpaliter potius maceremur: q; supplicijs deputemur eternis. Per. Ad Ms. añ. Pncipes sacerdotum cōsiliū fecerunt vt iesum occiderent: dicebant autem non in die festo: ne forte tumultus fieret in populo. Oratio.

Oncede quesumus oīp deus vt qui protectionis tue gratiā querimus liberati a malis oībus secura tibi mēte seruiamus. Per. Sabbo. Lcō sācti euāgelij ſm ioannē

In illo tpe, Dixit iesus turbis iudeoz: t pncipib? sacerdotū. Amē amē dico vob: nisi māducaueritis carnē filij hois. Et rel. Homelia sci augustini episcopi ex tractatu super ioannem. Lectio prima.

Quomodo quidē dctur: e quisnā modus sit māducādi istū panē ignorātes litigabāt. Verūtamē nisi māducaueritis carnē filij hominis t biberitis eius sanguinē non habebitis vitā in vobis. Nec nō vtiq; cadaueribus: sed viuentibus loquebat. Unde ne istā vitā intelligētes de hac re litigarēt secut? aduēnit. Qui manducat meā carnē: t bibit meū sāguinē habet vitā eternā Hanc ergo nō habet Lcō. qui istū panem nō māducat: nec istū sanguinē bibit. Nam tempozalē vitā sine illo habere homines pñt: eternā vo oi no nō pñt. Qui ergo nō manducat eius carnē nec bibit eī? sanguinē: nō habet in se vitā: t qui māducat eī? carnē: t bi

bit eius sanguinē habet vitā. Ad vtrūq; autē rūdit .R. iij. q̄ dixit eternā. Nō ita est in hac esca: quā sustētando hu/ius talis vite causa sumit̄. Nā qui eā nō sumpserit non viuet: nec tamē qui eam sum/pserit viuet. Fieri enim potest vt senio vel morbo vel aliquo casu plurimi: t qui eā sumpse/rint moriantur. Ad. B. an. Clarifica me pater apud te/metipsum claritate quam ha/bui priusq; mūdus fieret. Oro/ Roficiat q̄s dñe plebs ti/bi dicata pie deuotionis affectu vt sacris actionib⁹ eru/dita quanto melestati tue fit gratior: tāto deuotionib⁹ au/geat. Per. Ad vēpas cap. FRatres: hoc enim sentite in vobis qd̄ t in xpo iesu qui cū in forma dei esset nō ra/pinā arbitratus est eē se equa/lē deo. ℟. pl. Fratres mei elō/gauerūt. ℣. Dereliquerunt. Hymnus. Vexilla regis. ℣. Eripe me domie ab. Ad. M. an. Pater iuste mundus te non cognouit: ego autē noui te: quia tu me misisti. Oratio. OMnipotēs sempiterne deus qui humano gene/ri ad imitādū humilitatis exi/emplū: saluator: ē nostruz car/nē sumere t crucē subire feci/sti: cōcede ꝓpitius: vt t patiē/tie ipsius habere mcumēta et resurrectionis cōsortia merea/mur. Per eūdē. Dñica in ra/mis palmarū ad matut. inui/tat. Ipsi vō cognouerunt vi/as meas: Quib⁹ iurauī in ira/ mea si introibūt in requiē me/am. ℣. Venite. Et qn cantor/ puenerit ad locum Ipsi vō./ nō ꝓsequit vltra sed chorus/ resumit. Ipsi vō nō cognoue/rūt vias meas quo dicto can/tor reprit. Ipsi vō nō cognoue/rūt vias meas. vsq; ad puctū. Quibus iurauī in ira mea t tē/ t chorus subsequitur vsq; in fi/nem. Hym. Pange lingua. Alle t psalmū de psalmista. ℣. Intēde aīe mee. Sequitur in/ hieremia ꝓphēta. Lcō hma. QUid est q̄ dilect⁹ meus/ in domo mea fecit scele/ra multa? Nūquid carnes sā/cte auferēt a te malicias tuas/ in quib⁹ gliata es? Oliuā vbe/rē: pulchrā: fructiferā: specio/sam: vocauit dñs nomē tuuz./ Ad voce loquele: grādis ex/arsit ignis in ea: t cōbusta sūt/ fructeta eius. Et dominus ex/ercituū qui plantauit te: locu/tus est super te malum: p ma/lis domus israel t domus iu/

da que fecerũt sibi ad irritandum me: libãtes baalim. ℟. In die qua inuocaui te dñe dixisti: noli timẽ. Judicasti causam meã: & liberasti me dñe meus. ℣. In die tribulationis mee clamaui ad te quoniã exaudisti me. Judicasti.

Lectio

Mihi aũt dñe ostendisti mihi & cognoui: tu ostẽdisti mihi studia eoꝝ & ego q̃si agnus mãsuetus qui portat ad victimã: & nõ cognoui: ga sup me cogitauerũt cõsilia dicẽtes. Mittamus lignũ in panẽ eius: & eradamus eũ de terra viuẽtiũ: & nomẽ eiꝰ nõ memoretur amplius. Tu aũt dñe sabaoth qui iudicas iuste: & probas renes & corda: videã vltionẽ tuã ex eis: tibi enim reuelaui causam meã. ℟. Ffes mei clõgauerunt a me & noti mei. Quasi alieni recesserũt a me. ℣. Dereliquerũt me proximi mei: & qui me nouerũt. Quasi

Lectio

Propterea hec dicit dñs ad viros anatoth qui querũt animã tuã & dicũt nõ ꝓphetabis in nomie dñi & nõ morieris in manibus nr̃is ꝓpterea hec dicit dñs exercituũ. Ecce ego visitabo super eos. Juuenes moriẽtur in gladio: filij eoꝝ & filie morientur i fame: & reliquie nõ erunt ex eis. Jnducã enim malũ sup viros anatoth: annũ visitationis eoꝝ. ℟. Attẽde dñe ad me: & audi voces aduersariorũ meorũ. Nũquid reddit ꝓ bono malũ: quoniã foderunt foueã aie mee. ℣. Recordare q̃ steterim in cõspectu tuo: vt loquerer pro eis bonũ & auerterẽ indignationẽ tuã ab eis. Nũquid.

Lectio

Justus quidẽ tu es dñe si disputẽ tecũ: verũtamen iusta loquar ad te. Quare via impiorũ ꝓsperat: bñ est oĩbus qui preuaricant & iniquẽ agũt. Plantasti eos & radicẽ miserũt: proficiũt & faciũt fructũ. Prope es tu oris eoꝝ: & lõge a renibꝰ eoꝝ. Et tu dñe nosti me: vidisti me & ꝓbasti cor meũ tecũ. Lõgrega eos q̃si gregẽ ad victimã: & scifica eos in die occisionis. ℟. Conclusit vias meas inimicus insidiator: factꝰ est mihi: sicut leo in abscõdito repleuit & inebriauit me amaritudine: & dederũt in lacũ morti vitã meã: & posuerũt lapidẽ cõtra me. Vide dñe inigitates illoꝝ: & iudica causam aie mee: defensor vite mee. ℣. Factꝰ sũ in derisũ oi pplo: cãticũ eoꝝ tota die, Vide, Cõclusit, Vide.

In secũdo nocturno. ℣. Eri

pe me dñe de inimicis. ℣. ℣.

Asquequo lugebit terra
& herba oīs regionis sic-
cabit? Propter malicia habi
tantiū in ea: cōsumptū est aīal
& volucres: quoniā dixerūt: nō
videbit nouissima nra. Si cū
peditibus currens laborasti:
quomodo contendere poteris
cū equis? Cū aūt in terra pa-
cis secura fueris: qd facies in
supbia iordanis? ℟. Saluū
me fac deus: quoniā itrauerūt
aque vsq; ad aiam meam ne
auertas faciē tuā a me. Quo
niā tribulo: exaudi me deus
meus. ℣. Intēde aīe mee: & li
bera eā: ppter inimicos me-
os eripe me. Quoniā. ℣. vſ.

Nam & fratres tui & do-
mus p̄ris tui etiam ipsi
pugnauerūt aduersus te & cla
mauerūt post te plena voce.
Ne credas eis cū locuti fuerit
tibi bona. Reliq domū meam
dimisi hereditatē meā: dedi di
lectā aīaz meā i manū inimi-
coz eī. Facta ē mihi hēditas
mea q̄si leo in silua: dedit ptra
me vocez: ideo odiui eam. ℟.
Noli eē mihi dñe alien⁹: pce
mihi in die mala: pfundantur
oēs qui me pſequunt. Et non
cōfundar ego. ℣. Cōfūdant
oēs inimici mei q̄ querūt aīaz
meā vt auferāt eā. Et. ℣. ℣.

Nungd auis discolor: hē
ditas mea mihi? Nūgd
auis tincta per totū? Venite cō
gregamini oēs bestie terre: p
perate ad deuorandū. Pasto
res multi demoliti sūt vineā meā
conculcauerūt ptē meā: dederūt
portionē meā desiderabilē in
deserti solitudinis: posuerūt eā
i dissipationē: luxit⁹ sup me.
℟. Dñs mecū ē tā⁹ bellator
fortis: ppterea p̄secuti sūt me: &
intelligē nō potuerūt: dñe, pba
renes & corda. Tibi reuelaui
causā meā. ℣. Vidisti dñe ini
quitatē coz aduersū me iudica iu
diciū meū. Tibi. ℣. vij.

Desolatiōe desolata ē oīs
terra: q̄ nullus est qui recogitet
corde. Sup oēs vias deserti ve-
nerūt vastatores: q̄ gladi⁹ dñi
deuorauit ab extremo usq; ad extremū eius. Nō est pax
vniūse carni. Seminauerūt tri
ticū: & spinas messuerūt: hēdi
tatē acceperūt: & nō eis p̄derit
Cōfūdemini a fructib⁹ vīs &
ppter irā furoris dñi. ℟. De
us isr̄l, ppter te sustinui opp⁹o
briū opuit reuerētia faciē mea
extranei facti sūt frib⁹ meis: &
filijs matris mee. Amūze
lus dom⁹ tue comedit me. ℣.
Improperia improperantiū tibi

ceciderūt sup me. Qñ. Deus Qñ. Ad cant. añ. O sanna filio dauid: bñdictus qui venit in noīe dñi rex israel: osanna i excelsis. Cant. Deducāt. ℣. Deus meus eripe me. Lectio sancti euangelij ȳm matthēū.

In illo tpe. Cū appropinquasset iesus hierosolymis ⁊ venisset bethphage ad mōtē oliueti. Et rel. Homelia venerabilis bede presbyteri de eadem lectione. Lectio nona.

Mediator dei ⁊ hominum homo christus iesus: q̄ p humani generis salute pas surus de celo descēderat ad teras: appropinquāte hora passionis: vt etiā per hoc clarescer et: q̄ nō inuitus sed spōte pateret: i asino venire ⁊ a turbis rex appellari ac laudari voluit: vt etiā per hoc erudit⁹ gsq̄ agnosceret ipsum esse christū quē sic illo vēturum ꝓphetiaūm ꝑmissa signauerat. ℟. Dixerūt impij apud se: nō recte cogitationes: circūueniamus iustū: qm̄ contrarius est opibus nr̄is: ꝑmittit se sciētiā dei habere: filiū dei se nominat ⁊ gloriat patrē se habere deum. Videamus si sermones illius veri sunt: ⁊ si est verus fili⁹ dei: liberet illū de manibus nr̄is; morte turpissima cōdēnemus eum. ℣. Tanq̄ nugaces esti mati sumus ab illo: ⁊ abstinet se a vijs nostris: tanq̄ ab immūdicijs. Videamus. Lec. x

Ante quinque dies pascē venire voluit: sicut ex ioānis euāgelio didicimus: vt eiam per hoc ostenderet se esse agnū immaculatū qui peccatū tolleret mūdi. Agnus gp pe paschalis cuius immolatione populus israel est ab egyptia seruitute liberatus: ante quinque dies paschē: idest decima luna: domū inferri: ⁊ ab ipa die paschē idest quartadecima luna: ad vesperū iussus est immolari significās eū qui nos suo sanguine redēpturus ante quinque dies paschē: id̄ est hodierna die magno preceūtiq̄ sequētiūq̄ populorum gaudio ac laudatione deduct⁹ venit in tēplū dei: ⁊ erat quotidie docens in eo. ℟. Opprobriū factus sum nimis inimicis meis: viderūt me: ⁊ mouerūt capita sua. Adiuua me domine deus meus. ℣. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa ⁊ sermonibus odij circumdederunt me. Adiuua. L. xj.

Quinta domū pacta dies vbi veteris paschē sacra

mēta hactenus obſernata cō/
ſummauit: ac noui ordinem ob/
ſeruāda diſcipulis ſacramēta
cōmendauit: egreſſus in monte
oliueti: dormitus eſt a iudeis: et
mane crucifixus: ipſa nos die
a dāmoniaca oīnatiōe redemit
qua antiquus ille hebreoꝝ po/
pulus per immolationē agni:
ingū egyptie ſeruitutis abie/
cit. ℟. Inſurrexerūt in me
viri iniqui abſqꝫ miſericordia:
queſierūt me interficere ⁊ non
ppercerūt in facie meā ſpue/
re ⁊ lāceis ſuis vulnerauerūt
me: ⁊ cōcuſſa ſūt oīa oſſa mea
Ego aūt eſtimabaꝝ me tanqꝫ
mortuū ſup terrā. ℣. Et dede/
rūt i eſcā meā fel: ⁊ in ſiti mea
potauerūt me aceto. Ego. ℣.

ERgo dño iſtar agni xp̄i
paſchalis ante quinque
dies q̄ pati inciperet locū paſſi
onis adijt: vt ſe inſinuaret eſſe
illū de quo prædixit eſaias. Si
cut ouis ad occiſionē ducet: et
quaſi agnus coram tondente ſe
obmutescet: ⁊ nō aperiet os ſuū.
Et paulo ſupius. Ipſe autez
vulneratus eſt propter iniquita
tes noſtras: ⁊ liuore eius ſana
ti ſum⁹. ℟. Ingrediēte dño
in ſāctā ciuitatē: hebreoꝝ pue
ri reſurrectionē vite pnūcian
tes. Cū ramis palmarū oſan
na clamabant in excelſis. ℣.
Cūqꝫ audiſſet ppls q; ieſus ve
niſſet hieroſolymā: exierūt ob
uiā ei. Cū. Ingrediēte. Cuz.

In illo tpe. Scōz mauxū
Cū appropinquaſſet ieſus
hieroſolymis: ⁊ veniſſet beth/
phage ad mōtem oliueti: tūc
miſit duos diſcipulos ſuos di/
cēs eis. Ite i caſtellū qđ ꝓtra
vos eſt: ⁊ ſtatim inuenietis aſi
nā alligatā ⁊ pullū cū ea ſolui
te ⁊ adducite mihi. Et ſiqs vo
bis aliqđ dixerit: dicite q; do/
minus his opus habet: ⁊ cōſe
ſtim dimittet eos. Hoc aūt to
tū factū eſt: vt ipleret qđ dictū
eſt per ꝓphetā dicētē. Dicite fi
lie ſyō: ecce rex tuus venit tibi
māſuet' ſedēs ſup aſinā ⁊ pul
lū filiū ſubiugalis. Euntes aūt
diſcipuli: fecerūt ſicut ꝓcepit il/
lis ieſus: ⁊ adduxerūt aſinā et
pullū: ⁊ ipoſuerūt ſup eos ve/
ſtimēta ſua ⁊ eū desup ſedē fe/
cerūt. Plurima autez turba
ſtrauerūt veſtimēta ſua in via
Alij aūt cedebāt ramos de ar/
boribꝰ: ⁊ ſternebāt i via. Tur
be aūt que ꝓcedebāt ⁊ que ſe/
quebant clamabāt dicentes:
Oſanna filio dauid: bñdictꝰ q;
venit in noīe dñi. Ozo. Oēs
ſemp. deꝰ, vt. s. Ad lauđ. aſſi.
Dño deus auxiliator meus: et

ideo nō sum cōfulus. ℣. Mi
serē. cū rel. de dñica. Añ. Cir
cūdātes circūdederūt me t i
nomie dñi vindicabor in eis.
Añ. Judica causā meā: de fé
de q: potēs es dñe. Añ. Cuz
ągelis t pueris fideles iuenia
mur triumphatozi mortis cla
mātes: osāna in excelsis. Añ.
Cōfundant qui me psequunt
t nō confundar ego dñe dē me9
Cap. Fres: hoc enim sen. ℟. b.
Principes psecuti sūt me gra
tis: t a verbis tuis formidauit
cor meū. Letabor ego sup elo
quia tua. ℣. Quasi qui inue
nit spolia multa, Leta. Prin
cipes. Letabor. ℣. Lustris
ex. ℣. Dederūt in escā. Ad
B. añ. Turba multa que pue
nerat ad diē festū clamabat
dño: bñdict9 qui venit in noie
dñi: osanna in excelsis. Oro.
Oñs sępiterne. Ad ꝑmā añ.
Pueri hebreoz tollentes ra
mos oliuarū obuiauerūt dño
clamātes t dicētes: osanna in
excelsis. Ad tertiā añ. Pue
ri hebreoz vestimēta ꝑsterne
bāt in via: t clamabāt dicen
tes: osanna filio dauid: bñdi
ct9 qui venit in noie dñi. Cap.
Fres: hoc enim sen. ℣. Erue a
fra. Oro. Oñs sępiterne. Ad
tertiā añ. Quid molesti estis
huic mulieri: opus enim bonū
operata est in me. Cap.
Humiliauit semetipsum fa
ctus obediēs vsq; ad mortem
mortē aūt crucis: ꝓpter qđ et
deus exaltauit illū t donauit il
li nomē qđ est sup oē nomen.
Versiculi t orationes ad sextā t
nonam sicut supra in dñica de
passione. Ad nonam añ. De
currūt turbe cū floribus t pal
mis redēptoꝛi obuiā: t victo
ri triūphāti digna dant obse
quia: filiū dei oze gētes pdicāt
t in laudem christi voces to
nant per nubila osanna. Cap.
IH nomie iesu omne genu
flectat celestiū: terrestriū
t infernoꝛ: t ois lingua ꝓfite
tur q: dñs iesus xp̄s in gl̄ia est
dei patris. Ad vs. cap. Fres
hoc enim sen. ℟. Circūdede
rūt me viri mēdaces: sine cau
sa flagellis ceciderūt me. Sz
tu dñe deffēsoꝛ vindica me. ℣.
Añ tribulatio ꝓxima est: et
nō est qui adiuuet. Sed. Cir
cūdederūt. Sed. ℣. Exerci
la regl. ℣. Erue me dñe. Ad
M. añ. Scriptū est enim: ꝑcu
tiā pastoꝛē t dispergent oues
gregis. postq̄ aūt resurrexe
ro pcedā vos in galileam: ibi
me videbitis dicit dñs. Oro.
Oñs sempiterne deus. Pꝛ

dicte. ℟. B. ad laudes e vespe-
ras dicūtur eiidem horis vsq;
ad feriā quartā sequētem. Fe-
ria secūda ad matutiñ. inuitat.
Ubi tētauerūt. Lectio sancti
Euangelij secūdū ioannem
In illo tpe. Ante sex dies
pasch: venit iesus bethaniam
vbi lazarus fuerat mortuus:
quē suscitauit iesus. Et relīq̄.
Homelia sancti augustini epi
ex tractatu sup ioannem. L. i
Ne putarēt homines phātas-
ma esse factū: q; mortu⁹
resurrexit: vnus erat ex recū-
bentibus: viuebat: loquebatur
epulabat: veritas ostēdebat: i
fidelitas iudeoꝝ cōfundebat.
Discūbebat ergo dñs cū laza-
ro ⁊ ceteris: ministrabat mar-
tha vna ex sororibus lazari.
℟. Ne perdas cuꝫ impijs de-
us animam meam: ⁊ cum vi-
ris sanguinum vitam meam.
Redime me domine. ℣. Eri
pe me domine ab homine ma-
lo: a viro iniquo libera me.
Redime me. Lectio secūda.
Maria vo altera soror la-
gari accepit libram vn-
guenti nardi pystici preciosi ⁊
vnxit pedes iesu: ⁊ extersit ca-
pillis suis pedes eius: ⁊ dom⁹
impleta est ex odore vnguēti.
Factū audiuimus: mysteriuꝫ
regramus. Quecūq; aia fide
lis vie cē vt maria: vnge dñi
pedes preciosō vnguēto. Un-
guētū illud iustitia fuit: ideo li
bra fuit. ℟. Synagoga pplo-
rū circūdederūt me: ⁊ nō red̄
didi retribuētibus mihi ma-
la. Cōsumet dñe nequitia pec
catoꝝ ⁊ dirige iustū. ℣. Judi
ca me dñe sm iustitiā meā: et
sm innocētiā meam sup me.
Consumetur. Lec. iij.
Rat aūt vnguētū nar-
di pystici pcios. Nō ait pyst
ci: locū aliquē credere debem⁹
vnde hoc vnguentum precio-
sum erat. Nec tamen hoc va-
cat: ⁊ sacramento optime con
sonat. Pystis grece fides di-
citur. Querebas operarij iu-
stitiā: iustus ex fide viuit. An-
ge pedes iesu: bene viuendo:
dominica sectare vestigia. Ca
pillis tergesi habes superflu-
da pauperibus: ⁊ tomini pe-
des terfisti. ℟. Contumelias
⁊ terrores passus sum ab
eis qui erant pacifici mei ⁊ cu
stodientes latus meum dicen
tes: decipiamus eum: ⁊ pre-
ualeamus illi: sed tu domine
mecum es tanq̄ bellator fortis. Cadant in opprobriū sem
piternū: vt videā vindictā in
eis q; tibi reuelaui causā meā

℣. Dēs inimici mei audierūt malū meū: letati sunt quīa tu fecisti. Cadāt. Cōm. Cadant. Ad laudes añ. Facié meā nō auerti ab increpatibus t conspuētib⁹ in me. ℣. Miserere Añ. Framea suscitare aduersus eos qui dispgūt gregē meū. ℣. Verba mea. Añ. Appēderūt mercedē meā triginta argēteis: quos apciat⁹ fū ab eis. ℣. Dixit imust⁹. Añ. Inūdauerūt aque sup caput meū: dixi: perij: iuocaui nomē tuū dñe deus. Cant. Confitebor. Añ. Labia insurgētiuz t cogitationes eoz vide dñe. ℣. Laudate. Capit. Venite mittamus. ℟. b. Principes. Hym. Lustris sex. ℣. Dederūt in escā. Ad. B. añ. Maria ergo vnxit pedes iesu t extersit capillis suis: t dom⁹ impleta est ex odore vnguenti.

O Aqs oss deus: vt qui in tot aduersis ex nostra infirmitate deficimus: intercedēte vnigeniti filij tui passione respiremus. Per eūdē. Et notādū qp in isto. xij. lectionū venerit in hac feria: vel in duab⁹ sequētibus. añe laudū omittūtur: t fit de festo cū cōmemoratione ferie t. xij. lectio legit de homelia ferie. ℟. ℣o secūde ferie in tertia trāsferunt. Ad horas sicut in feria secūda precedēte hebdomade: t sic serua in duabus ferijs sequētib⁹. Ad. M. añ. Nō haberes in me potestatem: nisi desuper data tibi fuisset. Sermo. Diuina nos de⁹ salutaris nf: t ad bñficia recolēda qb⁹ nos instaurare dignat⁹ eos: tribue venire gaudentes. Per. Feria tertia. Passio domini nostri iesu christi sm marcū.

In illo tpe. Erat pascha t azima post biduū: t quere bāt sūmi sacerdotes t scribe quomodo iesum dolo tenerēt t occiderēt. Et rel. Homelia venerabilis bede pbyteri ex tractatu super marcum. L. j.

Pascha qđ hebraice dicitur phasce nō a passiōe: vt plerīqz arbitrant: sed a trāsitu nois: eo qp exterminator videns sanguinē in foribus israelitarū ptrāsierit: nec pcusserit eos: vel ipe dñs pbēs auxiliū populo suo desup ambulauerit. ℟. de diuca. Lec. secunda

Quius sacramētū vocabuli sblimius exponēs euāgelista ioānes ait. Ante diem aūt festū paschē: sciēs iesus qz venit eius hora vt trāseat ex hoc mūdo ad pēz: vbi manifeste

rclarat: ideo solēnitatis hui⁹ die p̄ legē mystice trāsitū cē vocatū: q⁹ agnus dei qui peccata mūdi tolleret in eo de hoc mūdo siue ipse trāsiturus: siue nos saluā trāsitu ḡsi de egyptiaca eēt futuri ducturos.

Hoc sane iuxta ve. L. iij. teris testamēti scripturā iter pascha t agima distat: ga pascha ipse solus dies appellatur i quo agnus occidebat ad vesperā: hoc est quartadecima luna p̄ma mēsis. qntadecima aūt luna qñ egressū est de egypto succedebat festiuitas azimoz: que septē dieb⁹ idest vsq; ad vigesimū p̄mū die eiusdē mēsis ad vesperā est statuta solēnitas. Ad laud. añ. Vide dñe t p̄sidera qñ tribuloz velociter exaudi me. ℣. Miserere. Añ. Discerne causaz meā dñe: ab hoie iniquo t dolo eripe me. ℣. Judica me. Añ. Dū tribularer clamaui ad dñm de vētre inferi t exaudiuit me. ℣. Miserē mei de⁹ miserē. Añ. Dñe vim patior: rnde p̄o me t q; nescio qd dicā inimicis meis. Cant. Ego dixi. Añ. Dixerūt ipi oppr mamus virū iustū qñ cōtrarius est opibus nr̄is. ℣. Laudate dñz. Ad. B. añ. Nemo tollit a me aiam meā: sed ego pono eā: t iterū sumo eā. Oro

OMne ps̄ sempiterne de⁹ da nobis ita dñice passiōis sacraméta perageret: vt indulgētiā p̄cipe mereamur. Per eūdē. Ad. M. añ. Quotidie apud vos erā in tēplo docēs t nō me tenuistis: t ecce flagellatū ducitis ad crucifigendū. Ta nos misericors. Oro. dia deus t ab oi surrepti one vetustatis expurget: t ce paces sancte nouitatis efficiat. Per. Feria quarta. Passio dñi nr̄i iesu xp̄i sm lucam.

IN illo tpe. Appropinquabat aūt dies festꝰ agimoz: qui dicit pascha. Et rel. Homelia sancti ambrosij episcopi ex tractatu super lucā. L. ij.

ECce introeūtibus vobis in ciuitatem occurret vo bis hō amphorā aque portās. Bonū est cōsiderare vbi dñs pascha faciat. Secundū matthēū habes. Ite in ciuitatem ad quendā. Primum maiestatē diuinitatis aduerte cum discipulis loquitur t iam nouit quid alibi sit futurū. L. ij. Deinde dignationē eius intuere: q; nō p̄sona diuitis aut potētis eligit: sz pauper ambit: t angustū hospitiuz

pamplo. amplis nobiliū edib⁹ anteferi. Ite inquit ad quēdā Sciebas dñe nomē eius: cui⁹ sciebas occursum: sed ideo sine noīe designat: vt ignobilis estimet. Nihil h̄ cōpositū vbi nō exprimit psona: sed causa.

Ecūdū aūt mar. cū lagenā aque portās. Die ergo apl̄is mādat sequēdus. Et quomodo p̄familias Ut agnoscas leitatis definitionē esse: nō cēsus: quomodo in supioub⁹ hūs stratū. Et magnū meritū eius adūtas: in q̄ dñs cū discipulis sublimiū ō. tatū eius delectatione requiesceret. Ad landes añ. Libera me de sanguinib⁹ deus de⁹ me⁹ et exultabit lingua mea iustitiā tuā. ℣. Miserē. Añ. Cōtumelias et terrores passus sū ab eis: et dñs mecum est tanq̄ bellator fortis. ℣. Exaudi deus oīonē meā cū. Añ. Cōsiliū fecerūt inimici mei dicētes ꝑeamus eū de terra viuēciū ℣. Te decet. Añ. Oēs inimici mei audierūt malū meū: do mine letati sunt: q̄m tu fecisti. Cant. Exultauit. Añ. Alligā dñe in vinculis natiōes gētiū et reges eoꝝ in cōpedibus. ℣. Laudate. Ad. B. añ. Simon dormis: nō potuisti vna hora vigilare mecum. Beatus

Resta q̄s ops̄ de⁹: vt qui nfis excessib⁹ iceſſanter affligimur: per vnigeniti tui passionē liberemur. Qui tecum. Ad. D. añ. Tāto tpe vobiscū eram: docēs vos in tēplo: et nō me tenuistis: modo flagellatū ducitis ad crucifigēdum.

Espice q̄s dñe sup Sio hāc familiā tuā pro qua dñs nr̄ ihesus xp̄s nō dubitauit manib⁹ tradi nocētiū: et crucis subire tormētū, Qui te. Añ. cū mortuoꝝ et psalī penitētiales nō dicūtur deinceps ℣s nostrā cōsuetudinē vsq̄ ad caput quadragesime. Cōpletoriū beate marie dicitur: et deinceps nō dicit vsq̄ ad vesperas sabbati post pascha. De festis que occurrūt ab ista die vsq̄ ad octauā pasche ēt̄ cuiuscūq̄ solēnitatis extiterit tituli ecclesie: nihil fit: sed trāsferunt post octauā pasche. Infra octauas tū pasche post festā terna fit. Si occurrerit festū cōmemoratio fit cōmemoratio de ipō. His tribus diebus sequentibus faciunt officiū sm̄ morē curie romane. Añ. alijs oibus dimissis dicta sub silentio oīone omnes genibus flexis absolute icipiāt. hymi psalī. Ite añ. nocte

ad laud. ℣ vñ. duplicat sicut
in festo duplici. psalī dicunt si
ne Gl̃ia per oēs horas ℣. xv.
cidele accēdūtur ad mag. añ
altare: ℣ in fine cuiuslibet psal
mi vna extinguit. Feria. v. in
tena dñi. In p̄mo nocturn. añ.
Ecce quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. ij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. iij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. iiij.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. v. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. vi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. vij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. viij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. ix.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. x. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. xi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. xij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. xiij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. xiv.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. xv. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. xvi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. xvij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. xviij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. xix.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. xx. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. xxi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. xxij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. xxiij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. xxiv.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. xxv. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. xxvi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. xxvij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. xxviij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. xxix.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. xxx. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. xxxi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. xxxij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. xxxiij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. xxxiv.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. xxxv. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. xxxvi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. xxxvij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. xxxviij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. xxxix.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. xl. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. xli. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. xlij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. xliij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. xliv.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. xlv. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. xlvi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. xlvij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. xlviij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. xlix.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. l. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. li. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. lij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. liij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. liv.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. lv. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. lvi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. lvij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. lviij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. lix.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. lx. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. lxi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. lxij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. lxiij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. lxiv.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. lxv. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. lxvi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. lxvij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. lxviij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. lxix.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. lxx. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. lxxi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. lxxij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. lxxiij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. lxxiv.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. lxxv. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. lxxvi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. lxxvij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. lxxviij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. lxxix.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. lxxx. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. lxxxi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. lxxxij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. lxxxiij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. lxxxiv.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. lxxxv. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. lxxxvi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. lxxxvij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. lxxxviij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. lxxxix.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. xc. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. xci. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. xcij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. xciij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. xciv.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. xcv. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. xcvi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. xcvij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. xcviij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. xcix.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. c. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. ci. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. cij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. ciij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. civ.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. cv. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. cvi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad. cvij. Tanquā ouis ad
occisionē ductus est: et sicut agnus
coram tondente se obmutescet
et non aperiet os suum. ℣. Ab
angustia et de iudicio sublatus
est. ℟. Et generationē eius quis
enarrabit. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
generationē. Ad. cviij. Quasi agnus
dulcedinis possidebitur christus
in gregibus suis: ambulans in
humilitate iustitie. ℣. Pauit
inter lilia donec aspiret dies et
inclinentur umbre. ℟. Ambulans
in humilitate iustitie. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Ambulans. Ad. cix.
Christus factus est pro nobis
obediens usq; ad mortē: mortē
autē crucis. ℣. Propter quod et
deus exaltauit illum. ℟. Et dedit
illi nomen quod est super omne
nomen. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Et
dedit. Ad. cx. Christus resurgens
ex mortuis iam non moritur:
mors illi vltra non dominabitur.
℣. Quod enim mortuus est pec
cato mortuus est semel: quod
autē viuit viuit deo. ℟. Mors illi
vltra non dominabitur. ℣. Gl̃ia
patri. ℟. Mors illi. Ad. cxi. Ecce
quomodo moritur iust⁹ et nemo
ponit corde. Et viri misericordie
tollunt: et nō est qui intelligat.
℣. A facie iniquitatis sublatus
est iust⁹: et erit in pace memoria
ei⁹. ℟. Tanquā agnus coram to
sore sine voce: sic iust⁹ coram
iudice sine querela. ℣. Et erit in
pace memoria ei⁹. ℟. Quasi
agnus. ℣. Gl̃ia patri. ℟. Tanquā
agnus. Ad.

cupletati sunt: q; dñs locutus
est sup eá: ppter multitudiné
iniqtatú eius. Parvuli ei⁹ ou
cti sunt in captiuitaté añ faciẽ
tribulátis. Aau. Egressus est
a filia syon ois decor eius: facti
sũt pncipes eius velut arietes
nõ inuniẽtes pascua: t abie
rũt absq; fortitudine ante faci
em subsequétis. ℟. Ecce vi
dim⁹ eũ nõ hñtẽ speciẽ neq;
decorẽ: aspect⁹ eius in eo nõ ẽ:
hic peccata nr̃a portauit: t p
nobis dolẽs: ipse añ vulnera
tus est ppter iniquitates no
stras. Cuius liuore sanati su
mus. ℣. Vere languores no
stros ipse tulit: t dolores nr̃os
ipe portauit. Cuius. Ecce vi.
Cuius. In secundo nocturno añ. Liberauit dñs paupe
rem a potente: t inopem cui
non erat adiutor. ℣. Deus in
diciũ. Añ. Cogitauerunt im
pij t locuti sunt nequitiã: iniq
tatẽ in excelso locuti sunt. ℣.
Quam bonus. Añ. Exurge
dñe t iudica causam tuã. ℣.
Ut quid deus. ℣. Deus meus
eripe me de manu peccatoris
℟. Et de manu cõtra legem
agentis t iniqui. Ex tractatu
sancti augustini episcopi sup
Exaudi psalmos. Lxiij.
deus orationẽ meã t ne
desptxeris deprecationẽ meã: in
tẽde mihi t exaudi me. Sata
gẽtis soliciti in tribulatiõe po
siti vba sunt ista. Stat multa
patiẽs de malo liberari desidé
rás. Superest vt audiamus in
quo malo sit: t cũ dicere cepit
agnoscamus nos ibi eẽ vt coi
cata tribulatione: cõiungam⁹
oionẽ. ℟. Amicus me⁹ oscu
li me tradidit signo: quẽ oscu
lar⁹ fuero ipse est tenete eum:
hoc malũ fecit signuz: qui per
oscũlũ adimpleuit homicidiũ.
Infelix ptermisit peciũ sãgui
nis: t in finẽ laqueo se suspen
dit. ℣. Bonũ erat ei: si natus
nõ fuisset hõ ille. Infelix. Lc.
Contristatus sum in v.
exercitatione mea: t cõ
turbatus sum. Vbi ptristat⁹?
Vbi cõturbat⁹?: in exercitatio
ne mea inquit. Homines ma
les quos patitur cõmemorat⁹
est: eandẽq; passionẽ malom⁹
hominũ: exercitationẽ suã di
xit. Ne putetis gratis eẽ ma
les in hoc mũdo: t nihil boni
de illis agere deũ. Dis malus
aut ideo viuit vt corrigat: aut
ideo viuit: vt per illũ bon⁹ ex
erceat. ℟. Judas mercator
pessimus: osculo petijt dñs ille
vt agnus incẽs nõ negat iu
de osculũ, Denario q; numero
chꝛistũ

christum iudeis tradidit. ℟. Melius illi fuerat: si nat⁹ nō fuisset. Denarioum. Lec. vj.

QUinaz ergo qui nos mō exercēt cōuertant: ⁊ nobiscū exerceant. Eū ꝯdiu ita sunt vt exerceāt: nō eos oderimus: q⁹ in eo q⁹ malus est qs coz: vtrū vsqz ad finē pseueraturus sit ignorantes. Et plerūqz cūtibi videris odisse inimicū: fratrē odisti: ⁊ nescitis. ℟. Unus ex discipulis meis tradet me hodie: væ illi per quē tradar ego. Melius illi erat si natus nō fuisset. ℣. Qui intingit mecū manū in parapside: hic me tradit⁹ est in manus peccatoz. Melius. Un⁹, Melius. In tertio nocturno añ. Dixi iniqs nolite log adversus deū inigtatē. ps. Confitebimur. Añ. Terra tremuit ⁊ quieit: duz exurgeret in iudicio deus. ps. Notus in iudea deus. Añ. In die tribulationis mee deū exqsiui manibus meis. ps. Uoce mea. ℣. Exurge dñe. ℟. Et iudica causam tuā. Ex epistola beati pauli apli ad corinthios. L. PRimū quidē cōuenientibus vobis in vnū iaz nō est dñicā cenā māducare. Unusqsqz enim suā cenā psumit ad māducādū. Et ali⁹ q⁹dem esurit: alius aūt ebri⁹ est. Nunqd domos nō habes ad māducādū ⁊ bibendū: aut ecclesiā dei cōtēnitis: ⁊ cōfundi tis eos qui non habēt. Quid dicā vobis? Laudo vos in hoc nō laudo. ℟. Erā ꝯsi agnus innocēs: ductus sum ad immolandū: ⁊ nesciebā: cōsiliū fecerunt inimici mei aduersum me dicētes. Uenite mittamus lignū in panē eius: ⁊ eradam⁹ eū de terra viuentiū. ℣. Dēs inimici mei aduersum me: cogitabāt mala mihi: verbū iniquum mādauerūt aduersum me dicētes. Uenite. Lec. viij.

EGo enim accepi a dōmino quod ⁊ tradidi vobis quoniā dñs iesus in qua nocte tradebat accepit panē: ⁊ gratias agēs fregit ⁊ dixit: Accipite ⁊ māducate: hoc est coꝛp⁹ meū qđ pro vobis tradet: hoc facite i meā cōmemorationē. Similiter ⁊ calicez postqz cenauit dicēs. Hic calix nouum testamētū est in meo sanguine hoc facite quotiēscūqz bibetis in meā cōmemorationez. ℟. Una hora nō potuistis vigilare mecum qui exhortabamini mori pro me. Uel iudā non videtis: quomodo nō dormit sed

festinat tradere me iudeis. ℟. Quid commitis: surgite ⁊ orate: ne intretis in tentationem. Q Uel iudam. Lectio. ix. Quotiēscūq; enim māducabitis panē hūc: ⁊ calicē bibetis: mortē dñi annūciabitis donec veniat. Itaq; qcūq; māducauerit panē: vel biberit calicē dñi indigne: reus erit corporis ⁊ sanguinis dñi. Probet aūt seipsum homo: ⁊ sic de pane illo edat: ⁊ de calice bibat. Qui enim māducat ⁊ bibit indigne: iudiciū sibi māducat ⁊ bibit: nō diiudicans corpus dñi. ℟. Seniores populi pñsiliū fecerūt: Ut iesum dolo tenerēt ⁊ occiderēt: cū gladijs ⁊ fustibus exierūt tanq; ad latronē. ℣. Collegerūt pōtifices ⁊ pharisei pñsiliū. Ut. Seniores. Ut. Ad laudes absolute dicit. Añ. Justificeris dñe in sermonib⁹ tuis: et vincas cū iudicaris. ℣. Miserere. Añ. Dūs tanq; ouis ad victimam ductꝰ est: ⁊ nō aperuit os suum. ℣. Dñe refugiū. Añ. Cōtristū est cor meū i medio mei: cōtremuerunt oīa ossa mea. ℣. Deus deus meus. cui ℣. Deus misereat nr̄i. Añ. Exhortatꝰ es in virtute tua: ⁊ in refectiōe sca tua dñe. Canꝫ. Cātemus Añ. Oblatus est qr ipse voluit ⁊ peccata nr̄a ipse portauit. ℣. Laudate. Cap. ⁊ hymnū dicunt: sed immediate dicit ℣. Homo pacis mee in quo sperabā. ℟. Qui edebat panes meos: ampliauit aduersū me supplātatione. Et aduertēdū qꝫ quādo dicit ℣. Laudate dñm. &c. extinguunt oīa luminaria: preter qꝫ due cādele vna quarū absconditur: alia tenetur ad cantādū. Ad. B. añi. Traditor aūt dedit eis signum dicēs: quē osculatus fuero ipe est tenete eū. Cātata ista añi. indito extinguit cādela: ⁊ pulsant tenebre per tātū spaciū: quātū visum fuerit supiori: ⁊ ostēso lumine qđ erat absconditū: cessat a pulsatione: ⁊ duo fres vel plures incipiāt deuote ⁊ morose canꝫ. Benedictus. in sexto tono solēni: cui⁹ vo cantat alīt versus: hicqꝫ alternatim cantat vsqꝫ in finē cāt. ⁊ dū canꝫ. cantat lumē occultet: cōpleto cāt̄co iterū pulsentur tenebre ad libitū supiozis: deinde mōstrato lumine cātat añi. Traditor. Qua cantata iterū absconditō lumine pulsentur tertio tenebre: postea patefacto lumine: ix hebdomadarij dicit ℣. Christus factus est

pro nobis obediens. ℟. Usq; ad mortem. Finito. ℣. flexis genibus sine Kyriel. dicitur Pater noster totum sub silentio: postea ℣. Miserere. summissa voce. Quo finito immediate sine Oremus dicit oratio. Respice quesumus. sed Qui tc. ab oibus dicit sub silentio: t postea lumen absconditum reponat. Et hoc ordine a ℣. Christ⁹ factus est. usq; ad finem terminantur omnes hore usq; ad vesp. sabbati sequentis. His tribus diebus ad primam tertiam sextam t nonaz facta breui oratione t signo a superiore: hebdomadari⁹ absolute incipit psalmos. Quib⁹ finitis dicit ℣. Christus factus est. cum resp. sicut dictum est in laudibus. Ad primā ℣. De⁹ in nomine tuo. ℟. Beati immaculati. ℣. Retribue seruo. In hoc triduo non annunciat de martyrilogio neq; dicit Prætiosa, sed terminantur prima sicut alie hore ordine supradicto Ad tertiam ℣. Legem pone ℟. Memor esto. ℣. Bonitatem. Ad sextam ℟. Defecit. ℣. Quomodo dilexi. ℟. Iniquos odio. Ad nonā ℟. Mirabilia. ℣. Clamauj in toto. ℟. Principes. Ad vesp. absolute. Ant. Calicē salutaris accipiā: t nomē dñi inuocabo. ℣. Credidi. Ant. Cum his qui oderūt pacē erā pacificus dū loquebar illis ipugnabāt me gratis ℣. Ad dñm cum. Ant. Ab hoibus iniqs libera me dñe. ℣. Eripe me dómine Ant. Custodi me a laqo quez statuerūt mihi: t a scandalis opantiū iniquitatem. ℣. Dñe clamauj. Ant. Cōsiderabam ad dexterā t videbam: t non erat qui cognosceret me. ℣. Uocē meā. ℣. Cap. Responsum Hym. ℣. nō dicunt sed immediate dicit. Ad. M. ant. Cenantibus autē: accepit iesus panem: benedixit ac fregit: dedit discipulis suis. ℣. Christus factus est tc. sicut in laudions. Ad cōpletoriū non dicitur Jube, neq; lectio. sed fera confessione t absolutione more solito: hebdomadarius absolute incipit. ℣. Cum inuocarem. ℣. In te speraui. usq; ad. ℣. Odisti. exceptis. ℣. Qui habitat in. ℣. Ecce nunc. Canticum. Nūc dimittis. ℣. Christus factus est. cum resp. sicut in laudibus Et notandum q; hoc triduo usq; ad vesperas sabbati ps. ad primā tertiā sextā nonā resp.

ꝛ cõpletorũ: nõ mutauꝭ a predicto ordie. Feria sexta in parasceue ad matuꝯ. in pmo nocturn. añ. Astiterũt reges terre: ꝛ pncipes conuenerũt in vnũ aduersus dñm: ꝛ aduersus xpm eius. ℟. Quare fre. Añ. Diuiserũt sibi vestimẽta mea: ꝛ sup vestẽ meã miserũt sorte. ℟. Deus deus meus respice. Añ. Insurrexerunt in me testes iniqui: ꝛ mẽtita est iniqtas sibi. ℟. Dñs illumina tio. ℟. Diuiserũt sibi vestimẽta mea. ℟. Et sup vestẽ meã miserũt sorte. Sequit in lamẽtatione hieremie ppḥte. L. j.

QUomodo obtexit caligine in furore suo dñs filiã syõ: piecit de celo in terrã inclytã israel: ꝛ nõ est recordatus scabelli pedũ suoꝝ in die furoꝛis sui. Beth. Precipitauit dñs nec pepercit oĩa speciosa iacob: destruxit in furore suo munitiones virginis iuda: deiecit in terram: polluit regnũ ꝛ pncipes ei⁹. ℟. Oẽs amici mei derelinquerũt me: ꝛ p̃ ualuerũt insidiãtes mihi: ꝛ tradidit me quẽ diligebã. Et terribilibus oculis plaga crudeli peutiẽtes: aceto potabãt me ℟. Inter iniquos piecerunt mẽ ꝛ nõ pepercerũt aiemee. Et terribilibus. Lec. ij. Gimel.

QUonfregit in ira furoꝛis sui omne cornu israel: auertit retroꝛsum dexterã suã a facie inimici: ꝛ succẽdit in iacob quasi ignẽ flãme deuoꝛãtis in gyro. Deleth. Tetẽdit arcum suuꝫ quasi inimicus: firmauit dexterã suã quasi hostis: ꝛ occidit omne qõ pulchrũ erat vsu in tabernaculo filie syõ: effudit quasi ignẽ: indignationẽ suã. ℟. Velũ tẽpli scissum est. Et ois terra tremuit: latro de cruce clamabat dicens: mẽto mei dñe: dũ veneris in regnũ tuum. ℟. Petre scisse sunt: ꝛ monumẽta apta sunt: ꝛ multa coꝛpa sanctoꝝ qui dormierant surrexerunt. Et.

FActus est Lec. iij. He. dñs velut inimicus: precipitauit israel. Precipitauit oĩa menia eius: dissipauit munitiões eius ꝛ replevit in filia iuda humiliatũ ꝛ humiliatã. Vau. Et dissipauit quasi hortum tẽtoriũ suũ ꝛ demolit⁹ est tabernaculũ suuꝫ. Obliuioni tradidit dñs in syon festiuitatẽ ꝛ sabbatũ: ꝛ opprobrio in indignatione furoꝛis sui ꝛ regẽ ꝛ sacerdotẽ. ℟. Vinea mea electa ego te plãtaui. Quomodo cõuersa es in amaritudinẽ

vt me crucifigeres ⁊ barabā dimittēs? ℣. Sepiui te: ⁊ lapides elegi ex te: ⁊ edificaui turrim. Quomodo. Alinea. Quomodo. ℣n fcūdo nocturn. cli. Alim faciebāt qui querebant aiam meā. ℟. Dñe ne in furore. ℣. Alī. Cōfundant ⁊ reuereant qui querūt aiam meam vt auferant eā. ℟. Expectās Alī. Alieni insurrexerunt in me ⁊ fortes quesierūt animam meā. ℟. Deus in noīe tuo. ℣. Insurrexerūt in me testes iniqui. ℟. Et mētita est iniquitas sibi. Ex tractatu sci augustini epi super psalmos. L. iiij

PRotexisti me a cōuentu malignātiū: a multitudine operantiū iniqtatē. Jā ipsuz caput nr̄m intueamur. Multi martyres talia passi sunt: sz nihil sic elucet: quomodo caput martyrū. Jbi melius inmemur qō illi expti sunt. ℟. Tanq̄ ad latronē existis cuz gladijs comprehendere me. Quotidie apud vos erā in tēplo docēs: ⁊ nō me tenuistis ⁊ ecce flagellatū ducitis ad crucifigēdū. ℣. Cūq; iniecissent manus in iesum: ⁊ tenuissent eum: dixit ad eos. Quo. L. v.

PRotectus es a multitudine malignātiū ptegente se deo, ptegēte carnē suā, pp̄ filio ⁊ hoīe quē gerebat: q̄ filius hoīs est ⁊ filius dei est: fili? dei pp̄ter formā dei: filius hoīs pter formā serui habens potestatē ponere aiam suā: ⁊ recipere eā. ℟. Tenebre facte sunt dū crucifixissent iesum iudei ⁊ circa horā nonā exclamauit iesus voce magna: deus: vt q̄d me dereliquisti. Et iclinato capite emisit spūm. ℣. Exclamās iesus voce magna ait: pater in manus tuas commēdo spiritum meum. Et. Lec. vj.

QUid ei potuerunt facere inimici? Occiderūt corpus: aiam aūt nō occiderunt. Jntēdite. Parum ergo erat: dñm hortari martyres verbo nisi firmaret exēplo. Nostis qui cōuētus erat malignātiū iudeoz: ⁊ que multitudo operantiū iniqtatē. Quā iniqtatē voluerūt occidere dñm nr̄m iesum xp̄m. ℟. Aiam meam dilectā tradidi in manus iniquoz: ⁊ facta est mihi hereditas mea sicut leo in siluā: dedit ptra me vocē aduersarius dicēs: congregamini ⁊ pperate ad deuorādū illū: posuerūt me in deserto solitudinis: ⁊ luxit sup me ois terra. Quia nō est inuētus qui me agnosceret ⁊

faceret bene. ℟. Insurrexe/
rūt in me viri absq; misericor
dia: ⁊ nō pepercerūt aie mee.
Quia. Aiam. Quia. In ter
tio nocturn. añ. Ab insurgēti
bus in me libera me dñe: q; oc
cupauerūt aiaz meā. ℣. Eri
pe me de inimicis. Añ. Lōge
fecisti notos meos a me: tradi
tus sum ⁊ nō egrediebar. ℣.
Dñe de⁹ salutis. Añ. Capta
būt in aiam iusti: ⁊ sanguinez
innocētē cōdēnabunt. ℣. De
us vlt̄. ℟. Locuti sunt aduer
sum me lingua dolosa. ℟. Et
sermonib⁹ odij circūdederūt
me: ⁊ expugnauerūt me graᵭ
Ex epla bti pauli ad hebreos
Estimemus ergo L. vij.
ingredi in illā requiem:
vt ne in idipsum qs incidat in
credulitatis exēplū. Viuus ē
enim dei sermo: ⁊ efficax: ⁊ pe
netrabilior omni gladio anci
piti: ⁊ pingēs vsq; ad diuisio
nē aie ac spūs cōpagū quoq;
⁊ medullarū ⁊ discretor cogi
tationū ⁊ intētionū cordis: ⁊
nō est vlla creatura inuisibilis
in ꝓspectu eius. Oia aūt nu
da ⁊ apta sunt oculis ei⁹: ad
quē nobis sermo. ℟. Tradi
derūt me in manus impioꝝ
⁊ inter iniquos. piecerūt me:
⁊ nō pepercerūt aie mee: cōgre
gati sunt aduersuz me fortes.
Et sicut gigātes steterūt con
tra me. ℣. Alieni insurrexe
rūt in me: ⁊ fortes quesierunt
aiam meam. Et. Lectio. vij.
Habentes ergo pōtificez
magnū qui penetrauit ce
los: iesum filiū dei: teneamus
ꝓfessionē. Nō enim habem⁹
pōtificē: qui nō possit compa
ti infirmitatibus nr̄is: tētatuz
aūt per oia pro similitudine
absq; peccato. Adeamus er
gō cū fiducia ad throno gra
tie eius: vt misericordiā conse
quamur: ⁊ gram inueniamus
in auxilio oportuno. ℟. Jesū
tradidit impius summis sa
cerdotib⁹ ⁊ seniorib⁹
pplī. Petrus aūt sequeba
tur lōge vt videret finē. ℣. Ad
duxerūt aūt eū ad caypha pn
cipē sacerdotum vbi scribe ⁊
pharisei ꝓuenerāt. Petrus.
Omnis nāq; pōti. L. ix.
sex ex hoibus assumptus
pro hoibus ꝓstituit in his que
sunt ad deū: vt offerat dona ⁊
sacrificia pro peccatis: qui cō
dolere possit his qui ignorant
⁊ errāt quoniā ⁊ ipse circūda
tus est infirmitate. Et ꝓpterea
debet quēadmodū ⁊ pro pplo:
ita etiā pro semetipso offerre p
peccatis. Nec glāz sumit sibi

bnoꝛē ſꝫ qui vocaꝛa tuo tāꝯ aaꝛō. ℟. Caligauerūt oculi mei a fletu meoꝝ: elōgatꝰ eſt a me qui cōſolabat me: videte oēs pp̄lūſi eſt dolor ſimilis: ſicut dolor meus. ℣. O vos oēs qui trāſitis per viā: attēdite & videte. Si eſt. Caligauerunt. Si eſt. Ad laudes añ. Proꝑ pio filio ſuo nō pepcit deus: ſꝫ pro nobis oībus tradidit illū. ℣. Miſerere. Añ. Anxiatꝰ eſt in me ſpūs meus: in me turbatū eſt cor meū. ℣. Dñe exaudi oꝛōnē meā auribꝰ. Añ. Ait latro ad latronē: nos gdē digna factis recipimꝰ: hic aūt gd fecit: memēto mei dñe duꝫ veneris in regnū tuū. ℣. Deꝰ deus meus. cū pſalmo. Deus miſereat. Añ. Duꝫ p̄turbata fuerit aia mea dñe: miſericoꝛdie memoꝛ eris. Cant. Dñe audiui. Añ. Memento mei domine deus: duꝫ veneris in regnū tuū. ℣. Laudate. Qui ſ. dū cantat: ſacriſta extinguit luminaria: & fiāt oīa ſicut ſuꝑa in cena dñi. ℣. Poſuerūt me in obſcuro. ℟. Sicut mortuos ſeculi. Ad. B. añ. Poſuerūt ſup caput eiꝰ cauſam ipſius ſcriptā: ieſus naꝛa renus rex indeoꝝ. ℣. Chriſtus factꝰ eſt pro nobis obediens vſq; admoꝛtē. ℟. Moꝛtem aūt crucis. Deinde Pr̄ nr̄. ℣. Miſerere. Dño. Reſpice. eo oꝛdine quo ſuꝑa in cena dñi. Ad veſ. añe & ꝑs. ꝓteriti dieꝝ dicuntur ſine cāt. Ad. Matut. añ. Cum acceꝑiſſet aceti dixit: conſum atū eſt: & inclinato capite emiſit ſpiritū. Sabbato ſcō ad matut̄. in ꝑmo noctur. añ. In pace in id ipſum dormiā & requieſcam. ℣. Cū invocaꝛē. Añ. Habitabit in tabernaculo tuo: requieſcet in mōte ſcō tuo. ℣. Dñe quis habitabit. Añ. Caro mea requieſcet in ſpe. ℣. Cōſerua. ℣. In pace in idipſum. ℟. Dormiā & requieſcā. Sequit̄ in lamētatione hieremie ꝑphete

Aleph. Ego vir vi. l. j. Aleph. dēs pauꝑtatē meam in virga idignatiōis eiꝰ. Aleph. Me minauit & adduxit in tenebꝛas: & nō in lucē. Aleph. Tantum in me vertit & conuertit manum ſuam tota die. Beth. Vetuſtam fecit pellem meam & carnem meam: contriuit oſſa mea. Beth. Edificauit in gyro meo: & circundedit me felle & laboꝛe. Beth. In tenebꝛoſis collocauit me: quaſi moꝛtuos ſempiternos. ℟. Sicut

onis ad occisionē ductus est: ꝛ
dū male tractaret nō aperuit os
suū: tradit⁹ est ad mortē. Et
viuificaret pplm suū. ℣. Tra-
didit in mortē aiam suā: ꝛ in-
ter sceleratos reputatus est.

Oret vi. Lectio. ij. Simel.
Ircūedificauit aduersū
me: vt nō egrediar: aggraua-
uit cōpedē suū. Simel. Sed
ꝛ cū clamauero ꝛ rogauero:
exclusit oationē meā. Simel
Cōclusit vias meas lapidib⁹
quadris: semitas meas sub-
uertit. Deleth. Vrsus insidias fa-
ct⁹ est mihi leo in absc̄ditis
Deleth. Semitas meas sub-
uertit: ꝛ p̄fregit me: posuit me
desolatā. ℟. Hierusalē luge:
ꝛ exue te vestib⁹ iocūditatis:
Induere cinē ꝛ cilicio. Quia
in te est occisus saluator: israel.
℣. Deduc quasi torrētem la-
chrymas per diē: ꝛ nocte non
taceat pupilla oculitui. Quia

Incipit oio hieremie ppbete

Recordare dñe qd ℟. iij.
acciderit nobis: intuere
ꝛ respice opprobriū nostrum.
Hereditas nra vsa est ad alie
nos: domus nostre ad extrane
os. Pupilli facti sum⁹ absq3
patre: mres nre quasi vidue.
Aquā nram pecunia bibim⁹
ligna nra p̄cio cōparauimus
Cernicibus minabamur: la-
sis nō dabat reqes. ℟. Plā
ge quasi virgo spes mea: plu
late pastores i cinere ꝛ cilicio.
Quia veniet dies dñi magna
ꝛ amara valde. ℣. Accingi-
te vos sacerdotes ꝛ plāgite mi
nistri altaris aspgite vos cine
re. Quia, Plāge. Quia. In
secūdo nocturn. añ. Eleuamini
porte eternales: ꝛ introibit rex
glorie. ps. Dñi est terra. Añ.
Credo videre bona dñi in ter
ra viuētiū. ps. Dñs illumina
tio. Añ. Dñe abstraxisti ab
inferis aiam meā. ps. Exalta
bo te dñe, ℣. Tu aūt dñe mise
rere mei, ℟. Et resuscita me:
ꝛ retribuā eis, Ex tractatu sā
cti aug. ep̄i sup psalmos. L. iiij

Perscrutati sunt iniqtatē
defecerūt scrutātes scru-
tationes ideſt acerba ꝛ acuta
p̄silia. Nō tradat per nos sed
per discipulū suū: nō occidat
a nobis: sed a iudice. Totū nos
faciamus: ꝛ nihil feciſſe videa
mur. Et vbi est clamor lingue
crucifige crucifige. Sic cecī
estis: vt ꝛ surdi sitis. ℟. Re-
cessit pastor nr: fons aque vi
ue ad cuius trāsitū sol obscu-
ratus est, Nam ꝛ ille captus
est qui captiuū tenebat p̄muꝫ
hoiez hodie portas mortis ꝛ se

ras pariter salnator noster dirupit. ℟. Destruxit quidem claustra inferni ⁊ subuertit potentias diaboli. Nam. Lec. v.

SImulata innocētia non est innocētia. Simulata egtas nō est egtas: sed duplex iniqtas: qz iniqtas est ⁊ simulatio. Ibi ergo isti defecerunt scrutātes scrūtationes. Quāto acutius sibi excogitare videbant: tāto magis deficiebāt qz a lumine vitatis ⁊ egtatis: in pfunda cōsiliorz malignorz demergebant. ℟. O vos oēs qui trāsitis per viā: attendite ⁊ videte. Si est dolor similis sicut dolor meus. ℣. Attēdite vniuersi pplī: ⁊ videte dolorem meuz, Si est. Lectio. vj.

HAbet iustitia quādā lucem suā: pfundit ⁊ illustrat aiam inhrēte sibi. Aia vo auertens se a luce iustitie: quāto magis querit qd inueniat cōtra iustitiā: tāto plus a luce repellitur: ⁊ in tenebrosa demergit. ℟. Ecce quomodo moritur iustus ⁊ nemo percipit corde: ⁊ viri iusti tollūtur: ⁊ nemo psiderat. a facie iniqtatis sublat⁹ est iustus. Et erit in pace memoria ei⁹. ℣. Tāq̄ agnus coram tondēte se obmutuit: ⁊ nō aperit os suū: de angustia ⁊ de iudicio sublat⁹ est. Et. Ecce, Et. In tertio nocturnis. Deus adiuuat me: ⁊ dñs suscepto: est aie mee. ℣. De⁹ in noie tuo. Ant. In pace factus est locus eius: ⁊ in syō habitatio eius. ℣. Notus in iudea. Ant Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. ℣. Dñe deus salutis. ℟. In pace factus est loc⁹ ei⁹. ℟. Et in syō habitatio eius.

Epistola beati pauli ad hebreos. Lectio. vij.

OBristus assistēs pōtifex futuroz bonoz pamplius ⁊ pfecti⁹ tabernaculuz nō manu factum: idest nō huius creatiōis: neq; per sanguinē hircoz aut vitulorz: sed per ꝓpriū sanguinem introiuit semel in sancta eterna redēptione inuēta. ℟. Astiterūt reges terre ⁊ pncipes conuenerūt in vnū. Aduersus dñm ⁊ aduersus christū eius. ℣. Quare fremuerūt gentes ⁊ pplī meditati sunt inania. Aduersus. Lectio. viij.

SI enim sanguis hircorū ⁊ taurorz ⁊ cinis vitule aspersus: inquatos scificat ad emūdationē carnis: quāto magis sanguis christi: qui per spūm sanctū semetipsum obtulit immaculatū deo: emūdabit con-

scientiã nr̃am ab opibus mortuis: ad seruiẽdũ deo viuenti. ℟. Estimatus sum cũ descendẽtibus in lacũ. Factus sũ sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. ℣. Posuerũt me in lacu inferioris: in tenebrosis & in vmbra mortis. Fact⁹

Et ideo noui testamẽti mediator ẽ: vt mortẽ intercedẽte in redẽptionem earũ puaricationũ que erant sub pri⁹ testamẽto: repromissionẽ accipiãt: qui vocati sunt eterne hereditatis. Ubi enĩz testamẽtũ mors necesse est intercedat testatoris. Testamẽtum enim in mortuis firmatũ est. Alioqn nõ valet: dum viuit qui testatus est. ℟. Sepulto dño: signatũ est monumẽtum voluẽtes lapidẽ ad ostiũ monumẽti. Ponentes milites q̃ custodirẽt illũ. ℣. Accedentes principes sacerdotũ ad pilatũ: petierũt illũ. Ponentes. Sepulto. Ponẽtes. Ad laudes añ. O mors ero mors tua morsus tuus ero inferne. ps. Miserere. Añ. Plãgẽt eũz quasi vnigenitũ: q̃ innocens dñs occisus est. ps. Judica me deus. Añ. Attẽdite vniuersi ppli: & videte dolorem meum. ps. Deus deus meus. eũz ps. Deus misereat. Añ. A porta inferi erue dñe aiam meam. Cant. Ego dixi. Añ. O vos oẽs qui trãsitis per viã: attendite & videte: si est dolor: sicut dolor meus. ps. Laudate. Dũ dicit ps. Laudate. seruent p tenebrus oia supascripta in cena dñi. ℣. Caro mea requiescet in spe. ℟. Et nõ dabis sanctũ tuũ videre corruptionem. Ad. B. añ. Mulieres sedentes ad monumẽtũ: lamẽtabãtur flentes dñm. ℣. Christ⁹ factus est pro nobis obediens vsq̃ ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. ℟. Propter qd̃ & deꝰ exaltauit illũz: & donauit illi nomẽ qd̃ est sup omne nomen, & sic dicit ℣. iste ad primã tertiam sextã & nonã. Ad vesp. facta cõmunione sacerdotis in missa: statim pro vespis cantatur in choro añ. Alla alla alleluia. ps. Laudate dñm oẽs gentes. cũ Glia pri. & Sicut erat, & reiterat añ. Alleluia. omissisq̃ cap. ℟. hym. & ℣. a sacerdote ad altare inchoat añ. Vespe aũt sabbati. Quã chorus psequit vsq̃ in finem. Añ. Vespere aũt sabbati que lucescit in prima sabbati: venit maria magdalene & altera maria videre sepulchrum

alla. Cant. Mgt. cū Gloria pil, ꝛ Sicut erat. Repetitaq; ad hoc añi. Vespe. sacerdos in missa dicit Dñs vobiscum. ꝛsus populū more solito. De Spiritus nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos sacramētis paschalibus satiasti: tua facias pietate concordes Per. in vnitate eiusdē. Deinde, Dñs vobiscū. postea diacon' dicit. Ite missa est alla alla. Et sic etiā dicit. Benedicam' dño, cū duplici alla. in laudibus ꝛ vesp̄is vsq; ad vesp. sabbati in albis exclusiue. Ite no tandū q; ab istis vesp̄is vsq; ad vesp. vigilie ascēsionis exclusiue post oēs horas dicit añi. Regina celi letare alla: quia quē meruisti portare alla: resurrexit sicut dixit alla: ora p nobis deū alla. ℣. Gaude ꝛ letare virgo maria alla. ℟. Quia resurrexit dñs al. Oro Deus qui per resurrectionē filij tui dñi nr̄i Iesu xp̄i mūdū letificare dignatus es: tribue nobis quesumus: vt per eius venerabilē genitricē p̄petue capiamus gaudia vite: ꝛ famulos tuos ab omni aduersitate custodi. Per eūdē xp̄m dñm nr̄m. ℟. Amē

Ite notādū q; ad ℣sicules ad ℟nsoria plixa in fine añarū ꝛ ad iuitatoria adiūgit alla. Ad rīsoria v̄o breuia adiūgit duplex alla. vsq; ad sabbatū post pent̄. in vis etiā si fiat de scis. Ite notādum q; vsq; ad sabbatū post pascha in vesp̄is in fine oīuz hymnoz dicit ℣. Quesum' auctor oīuz. ꝛ ℣. Alia tibi dñe qui resurrexisti A dicto aūt sabbato vsq; ad vigiliā ascēsionis in hymnis paschalib' siliter dicunt p̄dicti v̄siculi. In alijs v̄o hymnis qui p̄sonāt tono paschali dicit nīl ℣. Alia tibi dñe qui resurr. ℟. Ad complet. ℣. Jube dñe benedicere. sicut dicit per annuz postea dicunt bi psalmi sine añ. ps. Cū inuocarē. ps. Inte dñe spaui. vsq; ad ℣. Odisti. ps. Qui habitat. ps. Ecce nūc. Cap. hym. ꝛ ℣. nō dicunt: sed imediate dicit p̄ncipiū añe. Vespere aūt sabbati. Cant. Nūc dimittis. Postea dicit tota añ. Vespe aūt sabbi ꝛ imediate sine Kyriel. subsequitur ℣. Dñs vobiscū. Oro. Visita q̄s. Et nō dicit Oro. Deus qui illuminas. Data bñdictione dicit añ. Regina celi, vt supra cū aspsione aque benedicte ꝛ alia more consueto.

Bis tribus diebus diximus officiū fm morē curie romane Decetero vo dicim⁹ more monastico. Dñica resurrectionis dñi nr̄i iesu christi ad matutinū inuitg. Surrexit dñs vere alla. ℣. Venite. Hymn. Rex eterne dñe. In primo nocturn. añ. Alla: lapis reuolutus est alla: ab ostio monumēti alla alla. ℣. Dñe in virtute tua letabit rex: et de psalmista sub dicta añ. mñ. ℣. Surrexit dñs de sepulchro alla. ℟. Qui pro nobis pepēdit in ligno alla. Ex homelia ici gregorij pape. L. i.

Nec fratres charissimi recte nobilitatē solēnitatis dicaz qz solēnitates ceteras antecedit. Sicut enim in sacro eloquio sancta scōz: vel cātica cāticoz pro sui magnitudine dicuntur: ita hec festiuitas recte dici pōt solēnitas solēnitatū. Ex hac qppe solēnitate exēplū nobis resurrectionis datū est: spes celestis p̄mie aptat: et facta supni regni iam p̄sumptibilis gloria. ℟. Angelus dñi descēdit de celo: et accedēs reuolut lapidē: et sup eū sedit: et dixit mulieribꝰ: nolite timere: scio enim qz crucifixū queritis. Jā surrexit: venite et videte locū vbi positus erat dñs alla. ℣. Angelus dñi descendit de celo: et accedens reuolut lapidē: et sedebat sup eū: erat aut aspectus eius sicut fulgur: et vestimēta eius alba sicut nix. Et p̄ timore exterriti sunt custodes: et facti sunt tanq̄ mortui. ℟. Angelus aut dñi respōdens dixit mulieribus: nolite timere vos: scio enim qz iesum crucifixum queritis: surrexit sicut dixit. Venite et videte locū vbi positus erat dñs alla. ℣. Angelus dñi locutus est mulieribꝰ dicēs: Qué queritis: an iesuz queritis: Jaz surrexit. Lectio. ij.

Per hāc electi qui ēqūis in tranquillitatis sinum̄ apud inferni claustra tenebāt̄ur: ad paradisi amena reducti sunt. Nō ante passionē dixit in resurrectiōe sua dñs impleuit. Si exaltat⁹ fuero a terra: oia trahā ad me. Sia enī traxit: qui de electis suis apud inferos nullus relict. Sia ab stulit: vtiq; electa. ℟. Angelus dñi locutus est mulieribꝰ dicēs: Qué queritis: an iesuz queritis: iam surrexit. Venite et videte alla alla. ℣. Eccē precedet vos in galileam: ibi eum videbitis sicut dixit vobis. Venite et videte. Lectio. iij.

Ego enim infideles quoscūqz et pro suis criminibus eternis supplicijs deditos: ad veniā dñs resurgēdo reparauit: sed illos ex inferni claustris rapuit: quos suos in fide et actib⁹ recognouit. Unde recte etiam per oscē dicit. Ero mors tua o mors: ero morsus tuus inferne ℟. Maria magdalene et altera maria: ibant diluculo ad monumētū: iesum qué queri-

nite et videte locū vbi positus erat dñs alla. ℣. Angelus domini locutus est mulieribꝰ dicēs: qué queritis: an iesuz queritis: Jaz surrexit. Lectio. iij.

Per hāc electi qui ēqūis in tranquillitatis sinum̄ apud inferni claustra tenebāt̄ur: ad paradisi amena reducti sunt. Nō ante passionē dixit in resurrectiōe sua dñs impleuit. Si exaltat⁹ fuero a terra: oia trahā ad me. Sia enī traxit: qui de electis suis apud inferos nullus relict. Sia ab stulit: vtiq; electa. ℟. Angelus dñi locutus est mulieribꝰ dicēs: Qué queritis: an iesuz queritis: iam surrexit. Venite et videte alla alla. ℣. Eccē precedet vos in galileam: ibi eum videbitis sicut dixit vobis. Venite et videte. Lectio. iij.

Ego enim infideles quoscūqz et pro suis criminibus eternis supplicijs deditos: ad veniā dñs resurgēdo reparauit: sed illos ex inferni claustris rapuit: quos suos in fide et actib⁹ recognouit. Unde recte etiam per oscē dicit. Ero mors tua o mors: ero morsus tuus inferne ℟. Maria magdalene et altera maria: ibant diluculo ad monumētū: iesum qué queri-

tis nō est hic: surrexit sicut locutus est. Precedet vos in galileā: ibi eū videbitis alla alla ℣. Cito euntes dicite discipulis eius ⁊ petro: quia surrexit dominus. Precedet. Lec. iiij.

IDnāq; qō occidim⁹: agimus vt penitus nō sit. Ex eo etenim qō mordemus: partem abstrahimus: partēq; relingnus. Quia ergo in electis suis funditus occidit mortem: mors mortis extitit. Quia vo ex inferno partem abstulit: ⁊ parte reliqt nō occidit funditus: sed momordit infernum. ℟. Surgēs iesus dñs noster stās in medio discipulo⁹ suo⁹ dixit pax vobis alla: gauisi sunt discipuli: viso dño. Alla ℣. Una ergo sabbato⁹ cuz fores eēnt clause vbi erāt discipuli congregati: venit iesus ⁊ stetit in medio eo⁹: ⁊ dixit eis. Pax. ℟. Ia. Alla. In secūdo nocturn. ad. Alla: quez queris mulier: alla viuēte cum mortuis: alla alla. ℣. Dñs illuminatio. cum ref. ℣. ¶Surrexit dñs vere alla. ℟. Et apparuit simoni alla. Lectio. v.

AIt ergo ero mors tua o mors: ac si aperte dicat: quia in electis meis te funditus perimo: ero mors⁹ tuus inferne: quia sublatis meis te ex parte trāsfigo. Que est ergo ista solēnitas: que iferni claustra destruxit: ⁊ ianuas nobis regni celestis aperuit? Ingratur subtili⁹ nomē eius: regrā egregius p̄dicator: videamus qd de eius estimatione denūcier. Ait enī: Etenim pascha nr̄m immolatus est christus. ℟. Cōgratulamini mihi oēs qui diligitis dñz: quē quere bā apparuit mihi. Et duz flerē ad monumētum: vidi dñz meū alla. ℣. Recedentibus discipulis non recedebā: ⁊ amoris eius igne succensa ardebam desiderio. Et dum flerē. Lectio. vj.

SIgit pascha xp̄s pēsandum nobis est: quid de pascha lex loquit: vt indagemus subtilius: an de christo dicta videant. Moyses quippe ait. Sumēt de sanguine agni: ac ponēt sup vtrūq; postem: ⁊ insup liminaribus domoz: in quibus comedēt illū ⁊ edēt carnes nocte illa: assas igni: ⁊ azimos panes cū lactucis agrestibus. ℟. Virtute magna reddebāt apli. Testimoniū resurrectionis iesu xpi dñi nr̄i: alla alla. ℣. Repleti quidem spū scō loquebant dei cuz fiducia. Testimoniuz. ℣. vij.

Non comedetis ex eo crudū gd: nec coctū aqua: ſ assum tm igni. Caput cū pedibus eius t intestinis vorabitis: nec remanebit ex eo gcq̄ vsq; mane. Si gd residui fuerit: igni cōburetis. Ubi t additū. Sic aūt comedetis illū. Renes vestros accingetis: calcia mēta habebitis in pedibus: te nētes baculos in manibus: t comedetis festinātes. ℟. Tulerūt dñm meū t nescio vbi posuerūt eū: dicūt ei angeli. Noli flere maria surrexit sicut dixit: p̄cedet vos in galileā: ibi eū videbitis alla al. ℣. Dum ergo fleret inclinauit se: t prospexit in monumentum: t vidit duos angelos in albis sedētes qui dicūt ei. Noli. Lec. viij.

Que videlicet cuncta magna nobis edificationē pariūt: si fuerint mystica iterpretatiōe discussa. Quis nāq; sit sanguis agni: nō iam audiendo sed bibendo didicistis. Qui sanguis sup vtrūq; postē ponit: quādo nō soluz ore corporis: sed etiam ore cordis haurit. In vtroq; etenim poste: agni sanguis est positus: quādo sacramentū passionis illius: cū ore ad redēptionem sumit ad imitationem: quoq; intēta mēte cogitatur. ℟. Et valde mane vna sabbatorū venūt ad monumētū. Orto iam sole. Alla. ℣. Maria magdalene t maria iacobi t salome: venerūt diluculo ad monumētum. Orto iá. Alla. Ad cant. añ. Alla moli flere maria alla: resurrexit dñs al. al. Cant. Quis est iste rex qui venit. cum rel. ℣. Hauisi sūt discipuli alla. ℟. Viso dño alla. Lectio sci euangelij ſm

In illo tpe. Ma marcum. ria magdalene t maria iacobi t salome emerunt aromata: vt veniētes vngerēt ihesum. Et rel. Homelia sci gregorij pape de eadē lect. L. ix.

Multis vobis lectionibus fratres charissimi p dictatū loqui p̄sueui: sed q; lacessente stomacho: ea que dictaueram legere ipse nō possum: quos dā vestrū minus libenter audiētes intueor. Unde nunc a me metipso exigere contra morē volo: vt inter sacra missarū solēnia: lectionē sci euangelij nō dictādo sed loquēdo edisserā: sicq; excipiat vt loquitur: q; collocutionis vox corda torpētia: plusq; sermo lectionis excitat: t quasi quadam manu solicitudinis: vt cuiq;

lent pulsat. ℟. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid: aperire libru & soluere septē signacula eius. Alla alla al. ℣. Et vnus de senioribꝰ dixit mihi: ne fleueris dignus est agnus qui occisus est: accipe virtutē & fortitudinē. Alla. Lec. x.

ET gdē ad opꝰ hoc: me sufficere posse non video sed tamē vires quas impitia negat: charitas administrat. Scio nāq; qui dixit: aperi os tuu: & ego adimplebo illud. Donū ergo opus nobis in voluntate sit: nā ex diuino adiutorio erit in pfectione. Dat loquēdi ausum etiā resurrectionis dīice tāta solēnitas: quā & idignū valde est vt eo die laudes debitas taceat lingua caro: quo videlicet die caro resurrexit auctoris. ℟. Isti sūt agni nouelli qui annunciauerūt alla. Modo venerunt ad fontes: repleti sunt claritate alla alla. ℣. In pspectu agni amicti stolis albis: & palme in manibus eoꝝ. Mō. L. xi.

AUdistis fres charissimi: q̄ scē mulieres que dñm fuerāt secute: cū aromatib' ad monumētū venerūt: & ei quez viuēte dilexerāt: etiā mortuo studio humanitaꝫ obsequuntur. Sed res gesta aliqd in sancta ecclia signat gerēdū. Sic gpe necesse est vt audiam' que facta sunt quatenus cogitem' etiā que nobis sunt ex eoꝝ imitatione facienda. ℟. De ore paudētis, pcedit mel alla: dulcedo melli est lingua eius alla. Fauus distillās labia eius alla. ℣. Quā dulcia faucib' meis eloqa tua dñe sup mel & fauū ori meo. Fauus. Lec. xij.

ET nos ergo in eū qui est mortuꝰ credētes: si odore virtutū referti cū opinione bonoꝝ opum dūm querimus ad monumētū, pfecto illi' cuꝫ aromatib' veniemus. Ille aūt mulieres angelos vidēt: q̄ cuꝫ aromatibus venerunt: quia vi delicet ille mentes supernorū ciues aspiciunt: que cum virtutum odoribus ad deum pr sancta desideria, pficiscuntur. ℟. Dum transisset sabbatuꝫ maria magdalene & maria iacobi & salome emerūt aromata. Et venientes vngerent iesum. Alleluia alleluia. ℣. Et valde mane vna sabbatorum veniunt ad monumentum: orto iam sole. Et venientes. Glia Alleluia. Secundū marcuꝫ.

IN illo tēpore. Maria magdalene & maria iacobi &

salome emerũt aromata: vt ve
niẽtes vngerẽt iesum. Et val
de mane vna sabbatoꝝ veni
unt ad monumẽtũ orto iã sole
ꝛ dicebãt ad inuicẽ. Quis re
uoluet nobis lapidẽ ab ostio
monumẽti? Et respiciẽtes: vi
derunt reuolutũ lapidẽ. Erat
qppe magnus valde. Et itro
euntes in monumẽtũ: viderunt
iuuenẽ sedẽtẽ in dextris: coop
tũ stola candida ꝛ obstupue
rũt. Qui dicit illis. Nolite ex
pauescere. Jesum queritis na
zarenũ crucifixũ surrexit: non
est hic. Ecce locus: vbi posue
runt eũ. Sed ite ꝛ dicite discí
pulis eius ꝛ petro qꝛ precedet
vos in galileã. Ibi eum vide
bitis: sicut dixit vobis. Oratio
Deus qui hodierna die p
unigenitũ tuũ eternita
tis nobis aditũ deuicta morte
reseraſti: vota nr̃a que pueniẽ
do aspiras: etiã adiuuãdo p̃
sequere. Per eũdẽ. Ad lau
dẽs ꝛ per totũ añ. Angelus au
tẽ dñi descendit de celo ꝛ acce
dẽs reuoluit lapidẽ: ꝛ sedebat
sup eum alla alla. ℣. Dñore
gnauit. cum ret. Añ. Et ecce
terremotus factus est magn⁹
angelus aũt dñi descẽdit de ce
lo alla. Añ. Pre timore aũt
eius exterriti sunt custodes: ꝛ
facti sunt velut mortui al. Añ.
Erat autẽ aspectus eius sicut
fulgur: vestimenta eius sicut
nix alla alla. Añ. Et respici
entes viderunt reuolutum la
pidem: erat quippe magnus
valde alleluia. Capĩm.
Fratres: expurgate vet⁹
fermẽtũ vt sitis noua cõspsio:
sicut estis azimi. Etenim pa
scha nostrum immolatus est
xp̃s. ℟. hic. Surrexit dñs de
sepulchro. Alleluia alla. ℣.
Qui pro nobis pepẽdit in li
gno. Alla. Glia. Surre. ℟. Y.
Aurora lucis. ℣. Hec dies
quã fecit dñs alla. ℟. Exul
temus ꝛ letemur in ea alleluia
Hic ℣. dicit ad oẽs tr̃. vsq
ad tertiã sabbati sequẽtis p̃
terq̃ ad primã ꝛ cõplet. Ad
B. añ. Et valde mane vna
sabbatoꝝ: veniũt ad monumẽ
tum orto iam sole alla. Ora.
Deus qui hodierna die. Ad
absolutionẽ capũ extra chor
lectio. Si cõsurr existis cum
xpo. vt infra ad nonã. Et ol
catur hac die ꝛ vsq ad ascen
sionẽ in ferijs nãs. In cõsuetas
vo de euãgelio cũ aliqua par
ticula homelie vt infra notat in
officio de psalmista. Ad terti
azcap. Ffes expurgate. vt su
pra in lau. ℣. Hec dies.

p eus qui hy. Ad sextaz cañ.
Taqz epulemur nō in fer/
mēto veteri: neqz in fermē
to malicie z nequitie sed in azi
mis sinceritatis z veritaz. ℣.
Hec dies quā. Oratio.
Oncede qs omps deus:
vt qui resurrectionis dñice so
lēnia colimus innouatiōe rui
spūs a morte aie resurgamus.
Per eundem in vnitate eiusʼ/
dem. Ad nonam capIz
Si cōsurrexistis cū xpo:
que sursum sunt querite: vbi
xpus est in dextera dei sedēs:
que sursuz sunt sapite: nō que
sup terrā. ℣. Hec dies. Sic
Resta ās omps deus: vt
huius paschalis festini/
tatis mirabile sacramētuz: et
tpalē nobis trāquillitatē tri/
buat z vitā cōferat sempiter/
nā. Per. Ad vesperas añ. su
per psalmos. Crucifixus sur/
rexit tertia die de sepulchro al
la alla. ℣. Dixit dñs. cū rel.
Cap. Fres expurgate. ℟. bz.
Surrexit dño vere. Alla alla
℣. Et apparuit simoni. Alla
Glia. Surrexit. Hym. Ad
cenā agni. ℣. Hec dies. Ad
Mag. añ. Jesum quē queritis
nō est hic: sed surrexit: recor/
damini qualiter locut' est vo/
bis dū adhuc in galilea eēt al
leluia. Oratio. Deus qui hy.
Notandū q añe laudū z añ.
ad vesperas cū suis psalmis di
cūtur vsqz ad sequēs sabbatū
per easdē horas. Itē oīa supra
dicta capitula ℟. bz. hy. z ℣.
ac orationes ad tertā z nonā
dicūtur modo pdicto vsqz ad
sequēs sabbatū. Et his trib⁹
diebus fit officiū duplex. Fe
ria secūda inuitat. Surrexit
dño vere al. ps. Venite. Ad
dicū vsqz ad sabbatū. Hym.
Rex eterne. In pmo noctur
no añ. Alla alla alla, psalmi
de feria. ℣. Surrexit dñs de
sepulchro. Sciendū q in pri
mo nocturno dicit pro añ. ter
Alla. cōsimiliter in secundo.
z psalī de feria vsqz ad sequēs
sabbatū. Lectio sancti euāge
Illo tpe. lij sm lucam.
Duo ex discipulis iesu ibāt
ipsa die in castellū qd erat in
spacio stadioū sexaginta ab
hierusalē nole emaus. Et rel.
Homelia sancti gregorij pape
de eadem lectione. Leō pma.
Im quotidiana nobis solē
nitate laborātib⁹: pauca
loquēda sunt. Et fortasse hec
vtilius pderūt: q sepe z alimē
ta que minus sufficiūt: auidi⁹
sumunt. Lectionis ergo euan
gelice summatim sensū statui

nō per singula ꝟba discurrē: ne dilectionē ꝟstrā valeat sermo ꝓlixior expositiōis onerare. ℟. Ego sū viꝫ ꝟa ꝛ vos palmites. Qui manet in me ꝛ ego in eo: hic fert fructū multū al. alē. ℣. Manete in dilectione mea: sicut dilexi vos. Qui.

Ecce audistis frēs ℒ. ij charissimi: q; duob⁹ discipulis ambulātib⁹ in via nō quidē credētib⁹ sed tñ de se loquētib⁹ dñs apparuit: sed eis specié quā recognoscerēt non ostēdit. Hoc ergo egit dñs dominus in oculis corpus: qđ apud ipsos agebat ius in oculis cordis. Ipsi nāq; apud semetipsos intus ꝛ amabāt ꝛ dubitabāt: eis aūt dñs foris ꝛ ꝑsens aderat: ꝛ ge eēt nō ostendebat. ℟. Surrexit pastor bonus: qui posuit aiam suā ꝓ ouibus suis. Et ꝓ suo grege mori dignat⁹ est alla alla. ℣. Surrexit dñs de sepulchro qui ꝓ nobis ꝑpēdit i ligno.

Et ꝓ. ℒ. ectio tertia.

Ese ergo loquētib⁹ pñtiā exhibuit: sed de se dubitātibus: cognitionis sue specié abscōdit. Verba quidē contulit: duriciā intellect⁹ increpauit: scripture sacre mysteria que de ipo erāt aperuit: ꝛ tñ quia adhuc in eoꝝ cordib⁹ peregrinus erat a fide: tre se lōgius finxit. Fingere nāq; cōponere dicimus. Sñ ꝛ cōpositores luti figulos vocamus. ℟. Expurgate vet⁹ fermētū: vt sitis nova ꝑsperso: etenim pascha nostrū immolat⁹ est xp̄s. Itaq; epulemur in dño. Alla. ℣. Nō in fermēto malicie ꝛ nequitie: sed in azimis sinceritatis ꝛ vitatis. Itaq; Glia. Al. In secūdo nocturno. Alla alla al.

Ab hō. de feria. Capitulum

Caritas enim xp̄i vigetnos estimātes hoc: quōd si vnus ꝓ omib⁹ mortuus est: ergo oēs mortui sunt: ꝛ ꝓ omib⁹ mortuus est xp̄s: vt ꝛ qui viuūt: iā nō sibi viuāt: sed ei q; ꝓpter ipis mortuus est: ꝛ resurrexit ℣. Surrexit dñs vere alla.

Presta q̄s op̄s de⁹ Oꝛ. vt per hec paschalia festa que colimus deuoti in tua semp laude viuamus. Per. Ꝓdicto capitulū cum ℣. ꝛ oratione dicitur per totā hbdomadaꝫ in secūdo nocturno.

Ad laudes añ. Angelus autē. cū rel. Cap. Fres: expur. ℟. b. Surrexit dñs de sepulchro. Hymn⁹. Aurora. ℣. Hec dies. Ad. B. añ. Qui sunt hi sermones quos cōferꝫ

ad inuicē ambulantes: ⁊ estis tristes alleluia alla. Oratio.

DEus qui solēnitate paschali mundo remedia cōtuliſti: populū tuū quesumꝰ celesti dono ꝓsequere vt ⁊ per fectā libertatē cōsequi mereat ⁊ ad vitā ꝓficiat sempiternā. Per. Ad ꝑmam añ. Tu solus peregrinus es: ⁊ nō cognouisti de ieſu: quomodo tradiderūt eū in dāpnationē mortꝭ alk. Ad tertiā añ. Mōne sic oportuit pati xp̄m: ⁊ intrare in glām suā alla. Cap. Hēs: expur. ℣. Hec dies. Oratio. Deus qui solēnitate. Ad sextaꝫ añ. Et coegerūt illū dicētes: mane nobiscū dñe: quia ad vesperascit alla. Cap. ℣ oratio vt supra in pascha ad sextā. Ad nonā añ. Mane nobiscū qm̄ aduesperascit: ⁊ inclinata est iā dies alla alla. Capitulū ℣. ⁊ oratio vt supra in pascha ad nonā. Ad vesperas añ. Crucifixꝰ. ꝛc. Dixit vobis rel. Cap. Expurgate. ℟. Surrexit dñs vere. ℣. Ad cenā. ℣. Hec dies. Ad ℳ. añ. Qui sunt hi sermones quos cōfertis ad inuicem ambulātes: ⁊ estis tristes. ℟. Vnus cui nomen cleophas dixit ei: tu solus peregrinus es in hierlm: ⁊ nō cognouisti que facta sunt in illa his diebus alla: quibus ille dixit: que? ⁊ dixerūt de ieſu nazareno: qui fuit vir ꝓpheta: potens in ope ⁊ sermone coram deo ⁊ oi populo: alla alla. ℣. De? qui solēnitate. Et notandum q̄ oratio que dicitur in laudibus repetitur in tertio ⁊ vesperis vsq; ad sabbatū in albis.

Feria tertia. Lectio sācti euā.

IN illo tpe. Stetit ieſus in medio discipulorꝫ suorꝫ ⁊ dixit eis. Pax vobis. Et rel. Homel. venerabilis bede ꝓsbyteri de eadem lectione. Lectio ꝓma.

GLoriā sue resurrectiōis dominus ⁊ redēptor noster paulatim discipulis per ieremētū tpis ostēdit: q; nimirū tāta erat ei⁹ miraculi: vt hāc repete totā capere fragilia mortaliū pectora non possent. ℟. Ria sicut in die pasche incipiendo a secundo. Lectio scda.

COnsulēs igitur ipse imbecillitati querentiū: pāmo venientibus ad monumētum feminis suo amore seruētibus: reuolutum lapidem: et ablato suo corꝓre linteamina quibus inuolutum erat sola posita monstrauit. Lec. iij

ut, ij

Deinde curiosius ingrē
tib⁹ feminis: ⁊ de eo qđ
inuenerāt mēte ꝓsternatis an
geloꝝ visionē ostēdit: qui illū
resurrexisse certa manifestati
one patefacerēt: ac sic ꝑcurrē
te fama: patrate resurrectiōis
tandē ipe dñs vtutū ⁊ rex glo
rie apparēs: quanta potentia
mortē quā ad horam gustaue
rat: deuicisq; aperuit. Ad. B.
alī. Stetit iesus in medio di/
scipuloꝝ suoꝝ: ⁊ dixit eis: pax
vobis alleluia alla. Oratio.

Deus qui ecclesiam tuaꝫ
nouo semp fetu multi/
plicas: ꝓcede famulis tuis: vt
sacramētū viuēdo teneāt: qđ
fide ꝓceperūt. Per. Ad pri
mā alī. Spirit⁹ carnē ⁊ ossa
nō habet: sicut me videtis ha
bere iā credite alla. Ad terti
am alī. Videte manus meas
⁊ pedes meos: qꝛ egoipse sum:
alla alla. Ad sextā alī. Opor
tebat pati xp̄m ⁊ resurgere a
mortuis alla. Ad nonam alī.
Isti sunt sermones quos dixe
rā vobis cū essem vobiscū all.
Ad. M. alī. Obtulerunt di/
scipuli dño partē piscis assi et
fauꝫ mellis alla alla. Feria
quarta. Lectio sancti euange
lii secundum Marcum.

In illo tpe. lij sm ioannē.
Manifestauit se iterꝫ iesus
ad mare tiberiadis. Et re
Homelia sancti gregorij pa
pe de eadem lectione. Cō hmi
Lectio sācti euāgelij qu
modo in vestris auri
lecta est ffres mei questiōe'a
nū pulsat: sed pulsatione su
vim discretionis idicat. Qui
ri etenim pōt: cur petrus q
piscato: añ cōuersionē fuit: p
uersionē ad piscatiōez red
Tcuꝫ veritas di/
cat: nemo mittēs ma
suā in aratrū: ⁊ aspiciēs ret
aptus est regno dei: cur rep
it qđ reliqt? Sed si virtus
scretionis inspicit: citius vi
tur: qꝛ nimirū negociū qđ a
te cōuersionē fine peccato c
tit: hoc etiā post cōuersionē
petere: culpa non fuit. Lec
Nam piscato: ē petrus
matthæū vo telonariu
scimus: ⁊ post cōuersionē
ad piscationem petrus redi
matthe⁹ vo ad telonei nega
um nō resedit: qꝛ aliud est:
ctū per piscationē quereret
aliud telonei lucris pecuni
augere. Ad. B. alī. Mitte
dexteram nauigij rete ⁊ inu
Onietis alleluia. Oratio.

Deus qui nos resurrec
onis dñice annua solēnitate
tificas: cōcede ꝓpitius: vt p

palia festa que agimus: pue/
rire ad gaudia eterna merca/
mur. Per eūdē. Ad ꝓmam
añ. Dixit aūt discipulus qđ
diligebat ielus petro: dñs est
alla. Ad tertiaz añ. Simon
petrus cū audisset qz dñs est:
tunica succinxit se: erat enī nu
dus: z misit se in mare al. Ad
tertiā añ. Dixit iesus discipu/
lis suis: afferte de piscib⁹ quos
prēdidistis nūc: ascēdit autez
simon petrus: z traxit rete in
terrā plenū magnis piscibus
alla. Ad nonā añ. Dixit ie/
sus discipulis suis: venite ꝓan
dete: z accepit panem z dedit
eis alla. Ad. Mḍ. añ. Hec iā
tino manifestauit se iesus: post
q̄ resurrexit a mortuis alla,
Feria quinta. Lectio sci euan/
gelij sm ioannem.
In illo gelij sm ioannem.
tpe. Maria stabat ad mo
numētū foris plorans. Et rel.
Homelia sancti gregorij pa/
pe de eadem lectione. Lec. j.
Maria magdalene: que
fuerat in ciuitate pecca
trix: amādo veritatē: lauit la
chrymis maculas criminis: z
vor veritatis implet: qua dicit
Dimissa sunt ei peccata mul
ta: quīā dilexit multū. Que enī
ꝑ hus frigida peccādo remāse/
rat: post modum amando for/
titer ardebat. Lectio secūda.
Nam postq̄ venit ad mo
numētū: abiez co:p⁹ dñi
cū nō inuenit: sublatū credidit:
atq; discipulis nūciauit. Qui
venientes viderūt atq; ita eē vt
mulier dixerat: crediderunt.
Et de eis, ptinus scriptum est:
abierūt ergo discipli ad semet
ipsos: ac deinde subiūgit. Ma
ria autem stabat ad monumē
tum foris plorans. Lectio. iij.
Qua in re pēsandum est
huius mulieris mētem
quāta vis amoris accēderat:
que a monumēto dñi etiā di/
scipulis recedētib⁹ nō recede
bat. Exquirebat quē nō inue
nerat: flebat iquirēdo: z amo
ris sui igne succēsa: eius quez
ablatū credidit: ardebat desi/
derio. Ad. Bñ. añ. Maria
stabat ad monumētū ploās:
vidit angelos in albis sedētes
z sudariuz quod fuerat super
caput iesu alleluia. Oratio.
Deus qui diūsitatē gen/
tiū in cōfessione tui no/
minis adunasti: da vt renatis
fōte baptismatis vna sit fides
mētium: z pietatis actionuz.
Per. Ad ꝓmā añ. Alleluia: quē queris mulier alla: vi/
uentē cum mortuis alla alla.
Ad tertiā añ. Mulier quid
ploz.

plozas: quē queris: illa aūt dixit: tulerūt dñm meū ⁊ nescio vbi posuerūt eū alla alla. Ad sextā añ. Jte nūciate frībus meis alla: vt eāt in galileam: ibi me videbūt alla. Ad nonā añ. Venit maria nūcians discipulis: q; vidi dñm alla. Ad. M añ. Tulerūt dñz meū ⁊ nescio vbi posuerūt eū: si tu sustulisti eū dicito mihi al. ⁊ ego eū tollā alla. Feria sexta. Cō sci euāgelij fm matīx

IN illo tpe. Vnde cum discipuli abierūt in galileā in mōtē vbi constituerat illis iesus. Et rel. Homelia venerabilis bede presbyteri de eadem lectione. Lectio.j

EVāgelica lectio fratres charissimi: quaz modo audiuimus: ⁊ iuxta litteram gaudio plena refulget: q; triū phū redēptoris nr̄i simul ⁊ redēptionis nr̄e vona: plano sermone describit: ⁊ si hāc cuncle atius ptractare velimus gratiorē in lr̄a fructū spiritalis sēsus inditū eē cōperimus. L.ij

SErmo eteniz dei aroma tū more quo subtilius q̄ st cernēdo ⁊ terēdo discutitur eo maiorē interne sue vtutis fragrātiā reddit. Planū nāq; est ⁊ dulce ad audiēdū pis q; discipuli abierūt in galileā in mōtē vbi cōstituerat illis iesus: ⁊ videntes eum adorauerunt. Lectio tertia

Ed nō vacat a mysterio q; dñs in galilea post resurrectionē: vel q; in mōte discipulis apparuit. Jn mōte eteniz apparuit: vt significaret quia corpus qō de cōmuni humani gn̄is terra nascēdo suscepe rat: resurgēdo iā sup terrena oia subleuatū celesti vtute induerit. Ad. B. añ. Undecim discipuli in galilea vidētes dominū adorauerūt alla. Oratio.

OMd pīs sempiterne de⁹ qui paschale sacramētū i re cōciliationis humane federe cōtuliſti: da mētib⁹ nr̄is vt qō pfessiōe celebram⁹ imitemur effectu. Per. Ad hmaz añ. Precedā vos in galileā: ibi me videbitis sicut dixi vobis alla. Ad tertiā añ. Jn galilea iesum videbitis sicut dixit vobis alla. Ad sextā añ. Eūtes docete oēs gētes: baptizā tes eos in noīe pīs ⁊ filij ⁊ spūs sci alla. Ad nonā añ. Ecce ego vobiscū sū alla: et ecce⁹ dieb⁹ alla. Ad. M. añ. Data est mihi oīs potestas in celo ⁊ in terra alla. Sabbato in albis Cō sci euāgelij fm iohannē

In illo tpe: Una sabbati maria magdalene venit mane cū adhuc tenebre essent ad monumētum. Et rel. Homelia sancti gregorij pape de eadem lectione. Lectio pma.

Rack lōga molestia sto machus: diu me charitati vre de lectionis euāgelice log expositione, phibuit. Vox nā qz ipa a clamoris vtute sue cubit: t qz a multis audiri nō valeo: loqui fateor: iter multos trubesco. Sed hāc in me vere cūdiā t ipse rephēdo. Lec. ij

Quid enim? Nunquid si multis, pdesse nequeo: nec paucis curabo? Et si ex messe portare manipulos multos nō possū: nūquid nō debeo ad areā vacuus redire? Quā nis enim cētos debeo: ferre nō valeo: certe vel paucos: certe vel duos: certe vel vnū feraz. Habet nā qz ipsa ifirmitaz in tentio mercedis sue certitudinē: qz supnus arbiter nr: t si pōdus pſiderat in retributiōe tñ vires pēsat in pōdē. Lec. iij.

Lectio sci euāgelij quam modo frēs audistis valde i superficie hīstorica est apta sed eius nobis sunt mysteria sub brevitate requirēda. Maria magdalene cū adhuc tenebre cēnt: venit ad monumētū. Juxta hīstoriā notat hora: iuxta intellectū vo mysticū requirētis signat intelligētia. Ad B. añ. Currebāt duo simul: t ille alius discipulus pcucurrit citius petro: t venit prior ad monumētū alla. Oratio.

Oncede qs omnipotēs deus: vt qui festa paschalia venerādo egimus: per hec cōtingere ad gaudia eterna mereamur. Per. Ad pma añ. Alleluia alla alla. Et dicitur ter per oēs horas in ferijs vsqz ad asc̄ionē. Ad tertā v. Cantate dño alla. R. Canticū nouū alla. Ad sextā v. Jubilate deo alla. R. Omis terra alla. Ad nonā v. Bauisi sunt discipuli alla. R. Visi dño al. Ad vesperas resumitur officium beate marie sm morē cōsuetum excepto q ad B. ad M. t ad Hūc dimit. oi añ. Regina celi. vsqz ad alleluia nem. Añ. sup psalmos. Alla t dicit ter. ps. Confiteantur.

Quarissimi: omne Capqō natum est ex deo vincit mundum: t hec est victoria que vincit mundum fides nostra. R. b. Bauisi sunt discipuli. Alla alla. v. Visi dominō, Alla, Gloria, Bauisi.

Hymn. Ad cenā. ℣. Mane nobiscū dñe alla. ℟. Qui aduesperascit alla. Ad. M. aii. Cū esset sero die illo vna sabbatoꝝ t fores eēnt clause: vbi erāt discipuli cōgregati: stetit ihesus in medio eoꝝ t dixit eis: pax vobis alla. Dño. P Resta q̄sumꝰ dne: vt qui paschalia festa peregimus: hoc te largiēte: moribus t vita teneamus. Per. Deinde fit commemoratio de cruce. Añ. Crucē sanctā subiit qui infernū ꝓfregit: accinctꝰ est potētia surrexit die tertia: alla. ℣. Dicite in nationibus alla. ℟. Quia dñs regnauit a ligno alla. Oratio. O Eus qui pro nobis filiū tuū crucis patibulū subire voluisti: vt inimici a nob expelleres potestate: concede nobis famulis tuis: vt resurrectionis eius gratiā consequamur. Per eūdē. Et dicit Benedicamus dño. fine Alla. Dñica in octaua paschē inīt. Alla alla al. ps. Venite. Hymnus. Rex eterne. In p̄mo nocturno aii. Alla alla alla, ps. Dñe in virtute. cuz rel. ℣. Surrexit dñs de sepulchro alla. Incipit liber actuū apl̄oꝝ P Rimū quidē sermonem feci de omnibus o throphile que cepit ihesus facere t docē: vsq; in diē qua ꝑcipiēs apls per spiritū sanctū quos elegit assumptus est. Quibus t prebuit seipsum viuū post passionē suā in multis argumentis per dies quadraginta apparēs eis t loquēs de regno dei. ℟. Angelus dñi. ꝓmū eum Et cōuescēs ꝑ rel. ℣. cepit eis ab hierosolymis ne discederēt: sed expectarēt ꝓmissionē patris quā audistis inquit per os meū: quia ioannes quidē baptizauit aqua vos aūt baptizabimini spū sancto: nō post multos hos dies. Sik qui cōuenerāt ℣. ili. interrogabāt eū dicētes. Dñe si in tpe hoc restitues regnū israel? Dixit aūt eis. Nō est vestrū nosse tpa vel momēta: que pater posuit in sua potestate: sed accipietis virtutē supuenientis spūs sancti in vos: et eritis mihi testes in hierlz t omni iudea t samaria t vsq; ad vltimum terre. Lectio. iii Et cū hec dixisset: videntibus illis eleuat⁹ est: t nubes suscepit eū ab oculis eoꝝ. Et dū intuerētur in celū eūtē illū: ecce duo viri astiterūt iuxta illos in vestib⁹ albis qui et

dixerũt. Viri galilei: quid statis aspicientes in celũ: Hic iesus qui assumptus est a vobis in celũ: sic veniet quẽadmodũ vidistis eũ euntẽ in celũ. In secũdo nocturno añ. Alla al al ℟. Surrexit dñs vere al.

TUnc reũsi sũt hierosolymã a mõte qui vocat oliveti: qui est iuxta hierusalẽ: sabbati hñs iter. Et cum introissent in cenaculũ ascẽderũt vbi manebãt petrus ⁊ iohannes: iacob⁹ ⁊ andreas: philippus ⁊ thomas: bartholomeus ⁊ matthæus: iacob⁹ alphei ⁊ simon zelotes ⁊ iudas iacobi Hi oẽs erãt pseuerãtes vnanimiter in oõne cũ mulieribꝰ ⁊ maria mre iesu ⁊ frib⁹ eius.

IN die⁹ illis exur gẽs petr⁹ in medio ffz diritierat aũt turba nõium sil' ferẽ cẽtũ viginti. Viri ffes oportet impleri scripturã quã pdixit spũs sãct⁹ per os dauid de iuda qui fuit dux eoz qui cõprehẽderũt iesũ: qui cõnumerat⁹ erat in nobis: ⁊ sortit⁹ est sortẽ ministerij huius. L. vij

THc qdẽ possedit agrũ de mercede iniqtatis: et suspẽsus crepuit medi⁹: ⁊ diffusa sũt oia viscera eius: ⁊ notũ factum est oibus habitãtib⁹ hierusalẽ ita vt appellaretur ager ille lingua eoz achseldemach: hoc est ager sãguinis. Scriptũ est enim in libro psalmoz: Fiat cõmoratio eius deserta: ⁊ nõ sit qui habitet i ea: ⁊ episcopatũ ei⁹ accipiat alter

OPortet ergo ex L. viij. his viris qui nobiscũ sũt cõgregati in oi tpe quo intrauit ⁊ exiuit iter nos dñs iesus: incipiens a baptismate iohannis vsq; in diẽ qua assumptus est a nobis: testez resurrectionis eius nobiscũ fieri vnũ ex istis Ad cant. añ. Alla alla alla. Can. Quis est, ℟. Sauli si.

Lectio sci euãgelij sm iohannẽ.

IN illo tpe. Cũ esset sero die illo vna sabbatorũ: ⁊ fores essent clause vbi erãt discipuli cõgregati ,ppter metũ iudeoz. Et rel. Homelia sancti gregorij pape de eadem le

PRima lectionis huius euãgelice questio animũ pulsat: quomodo post resurrectionẽ corpus dñicũ verũ fuit: qũ clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit. Sed sciẽdũ nobis est: q̃ diuina opatio si ratione comprehendit: nõ est admirabilis nec fides bẽt meritum: cui humana ratio pbet exprimẽtuz.

Sed hæc ipsa redē. Lx. ptoris nři opa: quæ ex se metipsis cōprehēdi nequaq̄ pñt ex alia eius opatione pensanda sunt: vt rebus mirabilibus fidē p̄beāt facta mirabilia. Illud enim corpus dñi intrauit ad discipulos iānis clausis: qđ videlicet ad humanos oculos per natiuitatē suā clauso exīt vtero v̄ginis. Lec. xj

Quid ergo mirū si clausis ianuis post resurrectionē suā: in eternū iā victurus intrauit: qui moritur? veniēs nō apto vtero v̄ginis exiuit? Sed q: ad illud corp? qđ videri poterat: fides intuētiū dubitabat: ostēdit eis protin? manus t latus: palpādā carnem p̄buit: quā ianuis clausis introduxit. Leō duodecia.

Qua in re duo mira: t iuxta humanā rationez sibi valde contraria ostendit dum post resurrectionē corp? suum t incorruptibile t tū palpabile cōmōstrauit. Nam et corrūpi necesse est qđ palpat: t palpari nō pōt qđ nō corrūpitur. Secundum ioannem.

In illo tpe. Cum esset sero die illo vna sabbatorū et fores essent clause vbi erāt discipuli cōgregati ppter metū iudeoz: venit ihesus t stetit i medio: t dixit eis. Pax vobis. Et cū hoc dixisset: ostendit eis manus t latus. Gauisi sūt ergo discipli viso dño. Dixit eis iterū. Pax vobis. Sicut misit me pater: t ego mitto vos. Hoc cū dixisset: insufflauit: et dixit eis. Accipite spūm scī. Quoz remiseritis peccata remittūtur eis: t quoz retinueritis retēta sunt. Thomas aūt vnus de duodecim: qui dicit didymus nō erat cū eis qñ venit ihesus. Dixerūt ergo ei alii discipuli. Vidimus dñm. Ille aūt dixit eis. Nisi videro in manibus eius fixurā clauoz: t mittā digitū meū in locū clauoz: t mittā manū meā in latus eius nō credā. Et post dies octo iterū erāt discipuli ei? tus: t thomas cū eis. Venit ihesus ianuis clausis: t stetit i medio: t dixit. Pax vobis. Deide dicit thome: Infer digitum tuū huc: t vide manus meas t affer manū tuā: t mitte i latus meū: t noli esse incredulus sed fidelis. Respōdit thomas t dixit ei. Dominus meus t deus meus. Dicit ei ihesus. Quia vidisti me credidisti: beati q non viderunt t crediderunt. Multa quidē t alia signa fe-

cit iesus in cōspectu discipulo/
rū suo: que nō sunt scripta i
libro hoc. Hec aūt scripta sunt
vt credatis: qz iesus est xp̄s fi/
lius dei: & vt credētes vitā ha
beatis in noīe eius. Oratio.
Presta qs omp̄s deus. vt qui
pascha in vēpis. In laudib' añ.
Alla alla alla alla alla alla
alla alla alla alla. Et sic dī
cens, p̄s. Miserere. cuz rel.
dnica. Cap. Charissimi oē
qd natū. R. b. Surrexit dns
de sepulchro. Hym. Aurora
℣. In resurrectione tua xp̄e
alla. R. Celi & terra letent
alla. Ad B. añ. Post dies
octo ianuis clausis ingressus
dns: dixit eis: pax vobis: alla
alla. Oro. Presta qs. Po
stea de cruce añ. Crucifixus
surrexit a mortuis: redemit
nos alla alla. ℣. Dicite i na/
tionibus. Oro. Deus qui p
nobis, vt supra in vēpis. Ad
pmā añ. Alla alla alla alla.
Et dicit quater ad oēs horas,
psalmi de dnica cū symbolo.
Quicūqz vult. Ad tertiā ca
pītū. Charissimi: oē qd natū
℣. Cantate. Oro. Presta
qs op̄s deus. Ad sextam cap.
Quis est aūt qui vincit
mūdū: nisi qui credit: q̄
nīa iesus est filius dei: hic est q
venit per aquā & sanguinem ie
sus christus: nō in aqua so/
lū: sed in aqua & sāguine. ℣.
Jubilate deo. Oratio.
Deus qui renatis fonte
baptismatis: delictoz indulgē
tiā tribuisti: presta ppitius: vt
recolētib' dnice resurrectiōis
signia plenā adoptiōis gras
largiar. Per. e. Ad. ix. cap.
Si testimoniū hominum
accipimus: testimoniuz
dei maius est: quoniaz hoc est
testimonium dei quod maius
est: quia testificatus est de filio
suo: qui credit in filium dei ha
bet testimonium dei in se. ℣.
Sancti sunt discipuli. Oro.
Deus qui nos exultanti
bus animis: paschā tu
um celebrare fecisti: fac nos
quesumus & temporalib' gau
dere subsidijs: & eternitatis ef/
fectibus gratulari. Per. Ad
vesperas añ. Alleluia, p̄s. Di
xit dominus. cum rel. Cap. Ix.
Charissimi: omne quod natū
est. R. b. Sancti sunt. ℣.
Ad cenam agni. ℣. Mane
nobiscuz. Ad M. añ. Mul
ta quidem & alia signa fecit ie
sus: in conspectu discipulorū
suorum alleluia: que non sunt
scripta in libro hoc: alleluia.
Oratio. Presta quesumus.

Deinde fit commemoratio de cruce. Añ. Crucé sáctá tē, sicut in pmis vesperis. Et notándú q̄ inuitatoriú añe ad nocturnos laudes t ad oēs horas hymni vsiculi ℟. b. dicūtur modo ꝓdicto in dñicis diebus vsq; ad ascensionē. Item orationes ꝓdicte ad sextam et nonā dicūtur oibus diebꝫ dñicis vsq; ad ascēsionē per totā hrās. Item cōmemoratio de cruce ad vesperas t laudes modo ꝓdicto fit tam in dñicis q̄ in feriis vsq; ad ascēsionez ꝓter q̄ in festo duplici. Feria secúda inuitat. Alla alla alt. ℣. Venite ex. Hymn. Rex eterne. In primo nocturn. an. Alla alla alla. psalmi de feria. ℣. Surrexit dñs de sepl.

Venite re Lectio brauis

uertamur ad dñz: qz ipse cepit t sanabit nos: percutiet t curabit nos: viuificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos: t viuemus in cōspectu eius scientes sequemur q̄s vt cognoscamus dñm. Tu autez dñe. ℟. b. Resurrexit dñs. Alla alla. ℣. Sicut dixit vobis. Alla. Glia. Resurrexit. Nec lectio cū suo ℟io dicit in festis diebus vsq; ad ascensionē. In secundo nocturno añ. Alleluia alla alla

Ps psalmi de feria. Capsm. Onsepulti enim sumus cū xp̄o per baptismū in mortē: vt quomodo surrexit xp̄s a mortuis per gliam patris: ita t nos in nouitate vite ambulemus. ℣. Surrexit dñs vere.

Presta nobis op̄s t Omnificoz dē: vt in resurrectione dñi nr̄i iesu xp̄i percipiamus veraciter portionez. Per eundē. Capitulū predictū cū ℣. t oratione dicitur in secūdo nocturno vsq; ad ascēsionē in ferijs. Ad laudes añ. Alla. Reliqs. psalmi de feria.

Christus resurgēs Cap. a mortuis: iā nō moritur illi vltra nō dñabit: q̄ enim mortu⁹ est peccato: mortuus est semel: q̄ aūt viuit: viuit deo. ℟. b. Surrexit dñs de sepulchro. Hym. Aurora ℣. In resurrectiōe tua. Ad B. añ. Surgēs iesus. Vide infra. Oratio de dñica. Postea si nō occurrit facere commemorationē de sancto: fit cōmemoratio de cruce. Nam cōmemoratio de cruce semp vltima est. Añe subscripte dicuntur ad. B. in ferialibus diebꝫ vsq; ad ascēsionē. Añ. Surgēs iesus mane ꝓma sabbati

apparuit primo marie magdalene: de qua ejecerat septem demonia alla. Añ. Et dicebat ad illice: quis revoluet nobis lapidē ab hostio monumētī: alla alla. Añ. Ñdēs aūt angelus dixit mulieribꝫ: noli timere: scio enim q̄ ihesū queritis: alla. Añ. Nolite expavescere iesum nazarenū qui crucifixū: surrexit: non est hic alla. Añ. Scio q̄ iesum queritis crucifixū: surrexit: alleluia. Añ. Cito euntes dicite discipulis: qa surrexit dñs alla. Añ. Alla lapis revolutus est ab hostio monumenti: q̄ surrexit dñs alla all. Añ. Nōne cor nostrū ardēs erat in nobis de iesu: dum loqueret nobis in via alla al. Añ. Nōne sic oportuit pati xp̄m: et intrare in gl̄iam suā alla. Añ. Et intravit cū illis: et factū est dum recūberet cū illis accepit panē bñdixit: ac fregit ac porrigebat illis al. Añ. Poenitet vos in galileā: ibi cū videbitis: sicut dixit vobis alla alla. Añ. Noli flere maria alla: surrexit dñs alla. Añ. Surrexit dñs de sepulchro: q̄ pro nobis pependit in ligno al. Añ. Et ingresse nō invenerūt corpus dñi iesu alla. Añ. Jesum qui crucifixus est: queritis alla nō est hic: surrexit enī sicut dixit vobis alla. Añ. Venite et videte locū ubi positus erat dñus alla alla. Añ. Et recordate sunt vbox ejus: et regresse a monumento nunciauerūt hec oīa illis undecim: et ceteris oībus alla. Añ. Surrexit xp̄s et illuxit populo suo: quē redemit sanguine suo all. Ad p̄ma añ. Alla. Caplm. Regi aūt, qđ dicitur usq; ad octauā pētecostes etiā in feriis: cū oratione. In hac hora. Ad tertiā añ. Alla. Caplm. Christus surgēs. ℣. Cantate. Oratio de dominica. Ad sextam añ. Allelnia. Caplm

Christꝰ resurrexit a mortuis p̄mitte dormiētibus: qñ quidē per hominē mors et per hominē resurrectio mortuorū: et sicut in adā oēs moriūtur: ita et in xp̄o oēs vivificabūtur. ℣. Jubilate deo. Oratio

Deus oīpotēs deus: vt ecclesia tua et suox firmitate mēbrox: et nova semp fecūditate letet. Per. Ad nonam añ. Allelnia. Capitulū

Christus semel pro peccatis nr̄is mortuus est: iustus pro iniustis: vt nos offerret deo: mortificatos quidē

carne: viuificatus aũt spiritu. ℣. Sanctificati sunt. Oro. Resta ꝙs omnipotens deus: vt qui gratiã dñice resurrectionis agnouimus: ipsi quoq; per amorẽ spũs a morte aĩe resurgamus. Per eũdẽ: in vnitate eiusdẽ. Ad vñ. aĩ. Alla. Hos de feria. Cãb. Xpc resurrexit. ℣. Sanctificati sũt. Hym. Ad cenã. ℣. Mane nobiscũ. Ad M. aĩ. Sanctificati sunt discipuli alla: vilo dño alla. Oratio de dñica. Et sciẽdũ q̃ oones dñicales dicũtur in laudibus tertie ℣ vespis per hebdomadas suas vsq; ad ascẽsionem. Itẽ inuitatorium. aĩe nec ℣ nales laudũ ℣ ceterarũ horarũ. Capla ℣. b ac ℣. Itẽ oratio nes ad terciã ℣ nonã dicuntur vsq; ad ascẽsionẽ in feriatis diebus sicut notatũ est in hac feria. Infra hebdomadaz ad M. aĩ. Pax vobis: ego sũz alla: nolite timere alla. Aĩ. Quia vidisti me thoma: credidisti: beati qui nõ viderunt et crediderũt alla. Aĩ. Mitte manũ tuã: ℣ cognosce loca clauoz alla: ℣ noli eẽ incredulus: sed fidelis alla. Aĩ. Hec autẽ scripta sũt vt credatis: q; iesus est xp̃s filius dei: vt credẽtes vitã hẽatis in noie ipsius alle.

Sabbato ad vesperas capitu

Clarissimi: xp̃s passus ẽ pro nobis: vobis relinquẽs exẽplũ: vt sequamini vestigia ei⁹ qui peccatũ nõ fecit nec inuẽt⁹ est dolus in ore eius. ℣. pl. Ego sũ vitis. ℣. Ego diligẽtes. Hym. Ad cenã. ℣. Mane nobiscũ. Ad M. aĩ. Hec aũt scripta, vt ℣. Oro. Deus qui in filij tui humilitate iacẽte mũdus erexisti: fidelib⁹ tuis ppetuaz ꝓcede leticiã: vt quos ppetue mortis eripuisti casib⁹: gaudiis facias sẽpitnis pfrui. Per eũdẽ, Dñica pma post octaz pasche ponit lib apocalypsis. Incipit apocalypsis ioannis

Apocalypsis apli. I. iesu xp̃i quã dedit illi d⁹ palã facẽ suis suis: que oportet fieri cito: ℣ significauit mittẽs per angelũ suũ seruo suo ioanni: qui testimoniũ phibuit ꝟbo dei: ℣ testimoniũ iesu xp̃i quecũq; vidit. Beat⁹ qui legit ℣ qui audit ꝟba ꝓphetie hui⁹ ℣ seruat ea que scripta sũt. Tẽpus enim ꝓpe est. ℣. Dign⁹ es dñe accipe librũ ℣ aperire signacula eius: qm̃ occisus es ℣ redemisti nos deo. In sãguine tuo alla. ℣. Fecisti nos deo nostro regnũz ℣ sacerdotes. In

Ioānes septē ecclīj Lij
que sūt in asia grabis t
pax ab eo qui est t qui erat et
qui vēturus est: t a septē spi-
ritib⁹ qui in conspectu throni
eius sunt t ab iesu xpo qui est
testis fidelis: pmogenit⁹ mor-
tuor t pnceps regū terre: qui
dilexit nos t lauit nos a pecca
tis nris in sanguine suo: t fecit
nos regnū t sacerdotes deo: t
patri suo. Ipsi glia t imperiū
in secula seculorum amē. ℟.
Ego sicut vitis fructificaui sua
uitatē odoris alla. Trāsite ad
me oēs qui cōcupiscitis me: t
a generationibus meis adim-
plamini alla alla. ℣. Ego di
ligētes me diligo: t qui mane
vigilauerint ad me inuenient
me. Transite. Lectio tertia.
Ecce venit cū nubibus
t videbit eū oīs oculus
t qui eū pupugerūt: t plāgēt
se sup eū oēs tribus terre etiā
amē. Ego sum alpha t o: pn-
cipiū t finis dicit dñs de⁹: qui
est: t qui erat: t qui vētur⁹ est
oipotēs. ℟. Audiui vocē de
celo tanq̄ vocem tonitrui ma
gnalla. Regnabit deus nr in
ternū alla: quia facta ē salus
t virtus t potestas christi ei⁹
alla alla. ℣. Vidi angelū dei
volantem per medium celum
voce magna clamantem t di
centem. Regnabit. Lec. iij.
Ego ioānes frater vester
t particeps in tribula-
tione t regno t patientia in ie
su: fui in insula que appellat
pathmos propter verbū dei t
testimoniū iesu: fui in spiritu i
dñica die: t audiui post me vo
cē magnā tanq̄ tube dicētis
Quod vides scribe in libro: t
mitte septem ecclīs: ephesi: t
smyrne: t pergamo: t tyatire
t sardis: t philadelphie: t la
odicie. ℟. Locut⁹ est ad me
vnus ex septem angelis dicēs
veni: ostendam tibi nouaz nu
ptam sponsam agni. Et vidi
hierusalem descendentē de ce-
lo: ornatam monilibus suis.
Alleluia alleluia alleluia. ℣.
Et sustulit me i spiritu in mō-
tem magnum t altum. Et vi
di. Gloria. Et vidi. Lectio.
Et conuersus sum vt vi-
derē vocē que loquebat
mecū: t cōuersus vidi septem
cādelabra aurea: t in medio
septem cādelabroz aureoz si
milē filio hominis vestitu⁹ po
dere t pcinctu⁹ ad mamillas
zona aurea. ℟. Audiui vo-
ces in celo angeloz multoz
dicentiū. Timete dñm t date
claritatem illi: t adorate eum

qui fecit celū ⁊ terrā: mare et
fontes aquarū alla alla. ℣. Et exiuit vox magna de tẽplo a trono dicẽs. Timete. L. vj.

Caput aũt eius ⁊ capilli erãt cãdidi: tanq̃ lana alba ⁊ tanq̃ nix: ⁊ oculi ei⁹ velut flãma ignis: ⁊ pedes ei⁹ similes auricalco: sicut in camino ardẽti: ⁊ vox illi⁹ tanq̃ vox aquarũ multarũ. Et habebat in dextera sua stellas septem: ⁊ de ore eius gladius ex vtraq; parte acutus exibat: ⁊ facies eius sicut sol lucet in vtute sua. ℟. Decãtabat populus israel alla: ⁊ vniũsa multitudo iacob canebat legitime Et dauid cũ cãtorib⁹ cythara pcutiebat in domo dñi: et laudes deo canebat alla alla. ℣. Moyses ⁊ aaron in sacerdotibus eius: ⁊ samuel inter eos. Et dauid. Lectio septima.

Et cũ vidissem eũ: cecidi ad pedes ei⁹ tanq̃ mortuus. Et posuit dexterã suã super me: dicẽs. Noli timẽ: ego sum pmus ⁊ nouissimus ⁊ viuus: ⁊ fui mortuus: ⁊ ecce suz viuẽs in secula seculoz: ⁊ habeo claues mortis ⁊ inferni. ℟. Ostẽdit mihi angelus fõtem aque viue: ⁊ dixit ad me: alla, Hic deũ adora alla alla alla. ℣. Postq̃ audissem et vidissem cecidi vt adorarẽ ante pedes angeli qui mihi hec ostẽdebat: ⁊ dixit mihi. Hic.

Scribe ergo que L. viij vidisti ⁊ que sunt ⁊ que oportet fieri post hec. Sacramẽtũ septẽ stellarũ quas vidisti in dextera mea: ⁊ septẽ candelabra aurea ⁊ septez stelle angeli sunt septẽ eccliarum: ⁊ cãdelabra septẽ: septẽ ecclesie sunt. ℟. Veniẽs a libano q̃ pulchra facta es alla. Et odor vestimẽtoz tuoz sup oia aromata. Alla alla. ℣. Fauꝰ di stillãs labia tua mel ⁊ lac sub lingua tua, Et odor. Glia. Al Lectio sancti euangelij sm io Illo tpe. Dixit ihesus pharisẽis. Ego suz pastor bonus. Et reliqua. Homelia sancti gregorij pape de eadem lectione. Lcõ nona.

Audistis fres charissimi ex lectione euãgelica eruditionẽ vestrã: audistis ⁊ periculũ nostrũ. Ecce enim is qui nõ ex accidẽti bono: sed essentialiter bonus est: dicit: ego sũ pastor: bonusq; eiusdẽ bonitatis formã quã nos imitemur: adiũgit dicẽs. Bon⁹ pastor aiam suã ponit pro ouib⁹ suis, Fecit qõ monuit: ostẽdit

qõ

qđ iussit. ℟. Vidi hierusalez descēdēté de celo: ornatā auro mūdo: ex lapidibus ꝓciosis i textā. Alla alla. ℣. Et erat structura muri eius ex lapide iaspide: ipsa vō auro mundo: simili vitro mūdo. Al. L. x.

BOnus pastor pro ouib⁹ suis aiā n suā posuit: vt in sacramētū nr̄m corpus suū t sanguinē verteret: t oues qs redemerat: carnis sue alimento satiaret. Ostensa nobis est de ptēptu mortis via quaz sequamur apposita forma: cui imitemur. ℟. Vidi portā ciuitatis ad oriētez positam t aplox noia t agni sup eā scripta. Et sup muros eius angelox custodiā al. ℣. Vidi ciuitatē scām hierusalē descēdentē de celo: ornatam tanq̄ spōsam viro suo. Et sup. L. xj.

PRimū nobis est exterior̄a nr̄a mificoditer ouibus eius impēderet: postremū vō si necesse sit: etiā morte nr̄ā pro eisdē ouib⁹ ministrare. A primo anteē hoc minimo ꝓficiad postremuz maius. Sed cū incōparabiliter lōge sit melior aīa qua viuimus a terrena substātia quā exteri⁹ possidemus: qui nō dat ꝓ ouibus substātiā suā quādo pro his daturus est aīaz suā. ℟. Platee tue hierusalē sternentur auro mūdo alla: t cātabitur in te cāticū letitie alla. Et per oēs vicos tuos ab vniersis dicetur alla alla. ℣. Luce splēdida fulgebis: t oēs fines terre adorabūt te. Et. L. xij.

ET sunt nōnulli qui duz plus terrenā substātiā: q̄ oues diligūt: meritū pastoris pdūt: de qbus ꝓtinus subdit. Mercennarius aūt t qui nō est pastor: cuius non sunt oues ꝓpie: videt lupū venientē t dimittit oues: t fugit. Nō pastor: sed mercēnarius vocatur: qui nō pro amore intimo oues dīscat: sed ad tēporales mercedes pascit. ℟. Hec est hierusalē ciuitas magna celestis ornata tanq̄ spōsa agni. Quoniā tabernaculum facta est. Alla. ℣. Porte eius non claudent per diē: nox enīz nō erit in ea. Quoniā. Glia. Alleluia. Secundum ioannem.

IN illo tpe. Dixit ihesus pharisei. Ego sum pastor bonus. Bon⁹ pastor aiam suā dat pro ouibus suis Mercēnarius aūt t qui non est pastor: cuius nō sunt oues ꝓpie videt lupū veniētē t dimittit oues t fugit: t lupus ra

pit ⁊ dispergit oues. Mercenarius aũt fugit: q; mercenarius est: ⁊ nõ pertinet ad eũ de ouibus. Ego sum pastor bon⁹ ⁊ cognosco meas ⁊ cognoscũt me mee. Sicut nouit me p̃r: ⁊ ego agnosco p̃rem: ⁊ aiam meam pono pro ouib⁹ meis. Et alias oues habeo que nõ sũt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere: ⁊ vocẽ meã audiẽt: ⁊ fiet vnũ ouile ⁊ vnus pastor. Oro. Deus qui in filij tui. vt supra. Ad Iau. añ. Al. Cap. Charissimi: xp̃s passus. Ad B. añ. Ego sum pastor bon⁹ qui pasco oues meas: ⁊ p ouibus meis pono aiam meã al'. Oro. De⁹ qui in filij tui. Ad tertiaz cap. Charissimi: xp̃s passus. Oro. Deus qui in fi,

Radebat. Ad sextã cap. aũt iudicãti se iniuste: q; peccata nr̃a ipse ptulit in corpore suo sup lignũ: vt peccatis mortui: iustitie viuamus: cui⁹ liuore sanati sumus. Orones ad sextã ⁊ nonã vt supr̃ in dñica p̃cedenti. Ad nonam cap.

Ratis enĩz sicut oues errãtes: sed conuersi estis nũc ad pastorẽ ⁊ episcopũ aiarũ vestrarum. Ad vel. cap. Charissimi: xp̃s passus est. Ad. M. añ. Pastor bonus aiam suã ponit pro ouibus: sa is alla. Oro. Deus qui in filij tu. Per hebdomadã. Ad M. añ. Ego sum pastor ouiũ ego sum via ⁊ vita: ego sum pastor bonus: ⁊ cognosco meas: ⁊ cognoscũt me mee: alla alla. Añ. Mercenarius est cuius nõ sunt oues ꝓprie: videt lupũ venientez: ⁊ dimittit oues ⁊ fugit: ⁊ lupus rapit: ⁊ dispergit oues alla. An. Sicut nouit me p̃r ⁊ ego agnosco p̃rem: ⁊ aiam meã pono pro ouibus meis alla. Añ. Alias oues habeo que nõ sunt ex hoc ouili: illas oportet me adducere: ⁊ vocẽ meaz audient: ⁊ fiet vnũ ouile ⁊ vnus pastor al. Sabbato ad vespe. capis.

Charissimi: obsecro vos tanq̃z aduenas ⁊ pegrinos abstinere vos a carnalib⁹ desideriis: que militãt aduersus aiam. Ad. M. añ. Alias ones habeo. vt supr̃. Oro.

Eus qui errantibus vt in viã possint redire iustitie vitaq; tue lumẽ ostẽdis: da cũctis qui xp̃iana ꝓfessione cẽsent ⁊ illa respuere: q; hic inimica sũt nomini: ⁊ ea que sunt apta sectari. Per. Dnica secũda post octauã pasche. Sequit in libro apocalypsis

ioānis apostoli. Lectio pma.

Et angelo ephesi ecclesie scribe: hec dicit qui tenet septē stellas in dextera sua: q ambulat in medio septē candelabroꝝ aureoꝝ. Scio opera tua t laborez t patientiā tuā: t qm nō potes sustinere malos t tētasti eos qui se dicūt aplos esse t nō sunt: t inuenisti eos mēdaces t patiētiā habes: t sustinuisti ꝓpter nomē meuz t nō defecisti. Sed habeo aduersum te q charitatē tuā ꝑmā reliqsti. Rñsoria sicut in ꝓcedenti dominica. Lectio.ij.

Memor esto itaqꝫ vñ excideris t age penitētiā: t pma opa fac. Sin aūt venio tibi: t mouebo cādelabꝝ tuū de loco suo nisi penitētiā egeris. Sed hoc habes bonū: q odisti facta nicolaitarū: que t ego odi. Qui habet aures audiat: qd spūs dicat ecclesijs. Vincēti dabo edere de ligno vite: quod est in paradiso dei mei. Lectio.iij.

Et angelo smyrne ecclie scribe. Hec dicit ꝑm? t nouissim? qui fuit mortuus t vixit. Scio tribulationē tuā t paupratez tuā: sed dines es: t blasphemaris ab his qui se dicūt iudeos cē t nō sunt: sed sunt synagoga sathane. Lectio quarta.

Nihil hoꝝ timeas que passur? es. Ecce missur? est diabolus ex vobis in carcerē vt tētemini: t habebitis tribulationem diebus decē. Esto fidelis vsqꝫ ad mortē: t dabo tibi coronā vite. Qui habet aures audiat qd spūs dicat ecclijs qui vicerit nō ledet a morte secōda. Lectio.v

Et angelo pgami ecclie scribe. Hec dicit q habet rōphiam ex vtraqꝫ parte acutam. Scio vbi habitas: vbi sedes est sathane: t tenes nomē meum t nō negasti fidē meam: t in diebus antiphas testis me? fidelis: qui occisus ē apud vos vbi sathanas habitat. Lectio.vj.

Sed habeo aduersuz te pauca: q habes illic tenentes doctrinā balaā: qui docebat balach mittere scādalū coꝝ filiis israel edere t fornicari. Ita habes t tu tenentes doctrinā nicolaitarū. Lectio septima.

Similiter penitentiam age: si quo minus veniā tibi cito: t pugnabo cum illis in gladio oris mei. Qui habet aures audiat: quid spiritus dicat ecclesijs: vincenti dabo manna absconditū: t dabo illi calculum candidum: t in calculo nomē nouum scriptum quod nemo scit nisi qui accipit. Lec. vij.

Et angelo tyatire ecclie scrí/
be. Hec dicit filius dei qui ha/
bet oculos tanq̃ flãma ignis:
t pedes ei⁹ similes auricalco.
Noui opa tua t charitatez t
fidẽ t ministeriũ t patiẽtiam
tuã t opa tua nouissima plu
ra pcedibus. Lectio sci euãge/

In illo tẽpore. Dixit iesus discí/
pulis suis. Modicũ t iam nõ
videbitis me: t iterũ modicuz
t videbitis me: q; vado ad pa
trẽ. Et rel. Homelia venera/
bilis bede ꝓsbyteri de eadẽ le/

Lẽta dñi t ctione. L. ix.
saluatoris nr̃i, pmissa fra
tres charissimi: leto cordis au
ditu pcipe debemus sedula q̃
intẽtione pseuerare: quatenus
ad hec pertingere mereamur.
Quid est enim q̃ merito leti⁹
us audiatur: q̃ peruenire pos
se ad gaudium quod nunq̃
possit auferri. Lectio decima.
Notã dñi aũt q̃ tota lectionis
huius euãgelice series illis cõ
uenit: qui eã pseutes audierũt
a dño: pars aũt illius etiã no/
bis qui post passionẽ t resur/
rectionẽ dñicã ad fidẽ veniũ
aptissime cõgruit. Lectio. xj.

Quod ergo ait: modicũ t iã
nõ videbitis me: t iterum mo
dicũ t videbitis me: q; vado
ad pẽm: ad illos specialiter p
tinet qui eius discipulatui pdi
cãtis incarne adhærere t post
tristitiã passionis visa resurre
ctione t ascẽsione eius: letifi/
cari meruerunt. Lectio. xij.

Naz q; hec illa qua tradeba
tur nocte locutus est: modicũ
erat: ideſt eius noctis t diei se
quẽtis tẽpus: vsq; ad horam
qua illũ nõ videre inciperẽt.
Tẽtus enim noctem illa a iudeis
t in crastinũ crucifixus cuz le
ro factũ eẽt: deposit⁹ est de cru
ce t intra septa sepulchri ab
humanis seclusus obtutibus.

In illo Secudũ ioãnem.
tpe. Dixit iesus discipu/
lis suis. Modicũ: t iaz nõ vi
debitis me: t iterũ modicum:
t videbitis me: q; vado ad pa
trem. Dixerũt ergo ex discipu
lis eius ad iuicẽ. Quid est hoc
q̃ dicit nobis: modicũ t non
videbitis me: t iterũ modicũ
t videbitis me: t q; vado ad
pẽm: Dicebãt ergo. Quid ẽ
hoc q̃ dixit modicũ. Nescim⁹
q̃d loquit. Cognouit autez ie
sus q; volebãt eũ interrogare
t dixit eis. De hoc queritis in/
ter vos: q; dixi: modicũ t non
videbitis me: t iterũ modicuz
t videbitis me. Amẽ amẽ di
co vobis: q; ploxabitis t flebi

tis vos: mũdus aũt gaudebit: vos aũt ꝓtristabimini: sꝫ tristitia vestra vertet in gaudium. Mulier cũ parit tristitiã habet: qr venit hora eius: cum aũt ꝑpit puerũ iam nõ meminit pressure ꝓpter gaudium: qr natus est homo in mũdum. Et vos igit nũc quidẽ tristitiã habetis: iterũ aũt videbo vos & gaudebit cor vestrũ: & gaudiũ vestrũ nemo tollet a vobis. Sio. Deus qui errãtib⁹. vt supra. Ad laudes cap. Charissimi: obsecro vos. Ad. B. añ. Modicũ & nõ videbitis me dicit dñs: iterũ modicum & videbitis me: qr vado ad patrẽ: alla alla. Sio. De⁹ qui errãtibus. Ad tertiam cap. Charissimi: obsecro vos. Sio. Deus qui errantibus.

Sabiecti Ad sextam cap. estote omni humane creature ꝓpter deũ: sive regi quasi ꝑcellẽti: sive ducibus tanq̃ ab eo missis: ad vindictam malefactor laudẽ vo bonorum.

Serui Ad nonam cap. subditi estote in omni timore dñis nõ tãtum bonis & modestis: sꝫ etiã discolis: hec est enim gra in xpo iesu dño nro. Ad vesp. cap. Charissimi: obsecro vos. Ad. M. añ.

Iteruꝫ aũt videbo vos: & gaudebit cor vestrũ al. & gaudiuꝫ vestrũ nemo tollet a vobis al. Sio. Deus qui errantibus. Per hebdomadã. Ad. M. añ. Tristitia impleuit cor vestrũ alla: & gaudiũ vestruꝫ nemo tollet a vobis alla alleluia. Añ. Amẽ amẽ dico vobis: qr plorabitis & flebitꝫ vos: mũdus aũt gaudebit: vos vo contristabimini: sꝫ tristitia vestra vertet in gaudiũ al. Añ. Iterũ aũt videbo vos alla: & gaudebit cor vestrũ: alla alla alla. Añ. Mulier cũ parit tristitiam habet qr venit hora eius alleluia: cũ aũt ꝑpit puerũ: iam nõ meminit ꝓssure: ꝓpter gaudiũ al. Sabbato ad vesp.

Charissimi: omne cap. datũ optimum: & omne donũ pfectũ desursum est; descẽdẽs a pie luminum: apud quẽ nõ est trãsmutatio: nec vicissitudinis obũbratio. Ꝛ. p li. Sederũt te aque deus. ℣. Illuxerũt. Ad M. añ. Iterum autem. vt supra in domi

Nica ad mãt. Oratio. Eus qui fideliũ mẽtes vnius efficis volũtatis: da populis tuis id amare qđ ꝓcipis: id desiderare qđ ꝓmittis: vt inter mũdanas varietates

ſbi nſa fixa ſint corda: vbi ve-
ra ſunt gaudia. Per. Dñica
tertia poſt octauã paſche ponũ
tur epiſtole canonice: ꝛ legũ
de eis diebus dñicis vſq; ad
aſcenſionem. Incipit epiſtola
beati iacobi apoſtoli. Lec. j.

IAcobus dei ꝛ dñi nſi ieſu
xpi ſeruus duodecim tri-
bubus que ſunt in diſperſione
ſalutẽ. Omne gaudium exiſti
mate fratres mei: cũ in tẽtatio
nes varias inciderit⁹: ſciẽtes
q̃ ꝓbatio fidei veſtre patiẽti-
am op̃at: patiẽtia aũt opus p̃
fectũ habet: vt ſitis pfecti ꝛ in
tegri: in nullo deficientes. ℟.
Si oblit⁹ fuero tui hieruſalez
alꝛ. obliuiſcat me dextera tua.
Adhereat lingua mea faucib⁹
meis: ſi nõ meminero tui alla
alla. ℣. Sup flumina baby-
lonis illic ſedimus ꝛ fleuimus
dum recordaremur tui ſyon.
Adhereat lingua. Lectio. ij.

SIgs enim veſtrũ idiget
ſapiẽtia poſtulet a deo q̃
dat oĩbus affluẽter: ꝛ non im
properat: ꝛ dabit ei. Poſtulet
aũt in fide nihil hęſitãs. Qui
enim hęſitat: ſimilis eſt fluctui
maris: qui a vẽto mouet⁹ ꝛ cir-
cũfert. Nõ ergo eſtimet homo
ille q̃ accipiat aliquid a dño.
Vir duplex aĩo icõſtans eſt
in oĩbus vĩjs ſuis. ℟. Vide-
runt te aque deus: viderunt te
aque ꝛ timuerũt. Multitudo
ſonitus aquarũ vocẽ dederũt
nubes alſa alꝛ. ℣. Illuxe
rũt coruſcationes tue orbi ter-
re commota eſt ꝛ contremuit
terra. Multitudo. Lectio. iij.

DOnec aũt frater humi-
lis in exaltatione ſua: di-
ues aũt in humilitate ſua: quo
niã ſicut flos feni trãſibit. Ex
ortus eſt enim ſol cũ ardore: ꝛ
arefecit fenũ ꝛ flos ei⁹ decidit:
ꝛ decor vultus eius deperijt. Ita
ꝛ diues in itinerib⁹ ſuis mar-
ceſcet. ℟. Narrabo nomen
tuũ fratribus meis: alla. In
medio eccleſie laudabo te alꝛ.
alla. ℣. Qui timetis dñm lau
date eũ: vniuerſum ſemen ia-
cob glorificate eũ. In Li⁹.

BEatus vir qui ſuffert tẽ-
tationez: quoniã cũ pro-
batus fuerit accipiet coronam
vite: quã repromiſit deus dili-
gẽtibus ſe. Nemo cũ tẽtat di-
cat quoniã a deo tẽtet. Deus eni
intẽtator malor eſt. Ipſe enĩ
neminẽ tentat. Vnuſquiſq; vo
tentat a cõcupiſcẽtia ſua ab-
ſtractus ꝛ illectus. ℟. In to
to corde meo alla: exquiſiui te
alla. Ne repellas me a mãda
tis tuis Alla alꝛ. ℣. Vide hu-

militatē meā ⁊ eripe me: q; legem tuā nō sum oblitus. Me repellas. Gloria. Alla. In secūdo nocturno. Incipit epistola ꝑma bti petri apli. Lec. v.

PEtr⁹ apostolus iesu xpi electis aduenis dispersionis pōti: gallacie: cappadocie asie: ⁊ bithynie: ſm p̄scientiaz dei p̄is in ſcificationē ſpirit⁹: in obediētiā ⁊ aſpſionez ſanguinis iesu xpi: gra vobis ⁊ pax multiplicet. ℟. In ecclesijs benedicite deo alla. Dño de fontibus israel alla alla. ℣ Psalmū dicite nomini eius: date gloriā laudi eius. Dño. Benedictus deus Lec. vj. ⁊ pr̄ dñi nr̄i iesu xpi: qui ſm magnā miſericordiā ſuaz regenerauit nos in ſpem vivā ꝑ resurrectionē iesu xpi ex mortuis: in hereditatē incorrupt̄ibilē: ⁊ incōtaminatā ⁊ immarcessibilē cōſeruatā in celis in vobis: qui in virtute dei custodimini per fidē in saluté paratā reuelari in tp̄e nouiſſimo: in quo exultabitis. ℟. Hymnū cātate nobis alleluia Quomodo cātabimus canti cū dñi in terra aliena: alla al. ℣. Illic interrogauerūt nos: qui captiuos duxerūt nos: verba cantionū. Quomō. Lec. vij.

MOdicū nūc ſi oportet cō tristari in varijs tēptationibus: vt probatio fidei vestre multo pciosior sit auro: quod per ignem, pbatur: inueniatur autem in laudem ⁊ gloriam ⁊ honorem in reuelationem iesu christi: quem cum non videritis diligitis: in quē nūc quoz non videntes creditis: credentes autez exultabitis leticia inenarrabili ⁊ glorificata: reportantes finem fidei vestre: salutem animarum vestrarum. ℟. Deus canticū nouum cantabo tibi alla. In psalterio decē chordarum psallam tibi alleluia alleluia. ℣. Deus meus es tu: ⁊ cōfitebor tibi: deus meus es tu: ⁊ exaltabo te. In. Lec. vij.

DE qua salute exq̄ sierunt atq; scrutati sūt ꝓphete qui de futura in vobis gratia prophetauerūt: scrutātes in quod vel quale tempus significaret in eis spir⁹ christi: p̄enūcians eas que in xpo sūt passiones ⁊ posteriores glorias. ℟. Alleluia audiuimus eum in effrata: inuenimus eū in campis silue. Introibim⁹ in tabernaculum eius: adorabimus in loco vbi steterūt pedes eius. Alleluia alleluia. ℣ Surge dñe in requiem tuam:

tu ꝛ arca scificationis tue. In troibimus, Gloria. Alla. Lectio sancti euāgelij scm ioānē.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Vado ad eū qui me misit, Et rel. Homel. sācti augustini episcopi ex tractatu super ioannem. Lec. ix.

Cum dīs ihesus ꝓdixisset discipulis suis pfectiones quas passuri fuerant post eius ascēsū: subiūxit atq; ait. Hec aūt vobis ab initio nō dixi: q; vobiscū eram: nūc aūtez vado ad eū qui me misit. ℟. Deduc me in semitā mādatorum tuoꝝ alla: quoniā ipsam volui alla. Inclina cor meum in testimonia tua alla alla al. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatē: in via tua vivifica me. Inclina. Lec. x.

Dixi pumū videdum est: vtrū eis futuras nō ꝓdixerit antea passiones. Sz alij tres euāgeliste: satis eū ꝓdixisse ista dnō strāt anteq̄ vēnīt cēt ad cenā: qua pacta scm ioānez ista locutus est vbi ait. Hec aūt vobis ab initio nō dixi: q; vobiscū erā. ℟. Canta te deo alla. Psalmū dicite ei alla. ℣. Date gloriam laudi eius. Psalmum. Lec. xi.

Hi forte hinc ista soluit questio: q; illi cū narrāt passionē pximū fuisse: cū hec dicebat. Nō ergo ab initio quādo cū illis erat: q; iam discessurꝰ iāq; ad patrem perrecturus hec dixit. Et ideo etiā scm alios euāgelistas verū est qō hic dictū est: hec aūt vobis ab initio nō dixi. ℟. Bonū est cōfiteri dño alla. Et psallere alleluia. ℣. Ad annūciādū mane misericordiā tuā: ꝛ veritatē tuā per noctem. Et. Lec. xii.

Sed quid agimus de fide euāgelij scm matthēum: qui hec eis a dīno: nō solū cum iam cēt pascha cū discipulis cenaturus imīnēte passione: verū ꝛ ab initio denūciata esse cōmemorat: vbi pumū noīat tim duodecim expūmunt apostoli: ꝛ ad opa diuina mittuntur. ℟. Dicāt nūc qui redempti sunt: alla. Qui dño alla. ℣. Quos redemit de manu inimici: ꝛ de regionibus congregauit eos. Qui dño, Glia, Alla.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Vado ad eū qui me misit ꝛ nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed q; hec locutus sum vobis: tristitia iplenit cor vestrū: Sed ego vitatem dico vobis: expedit vobis: vt ego va

dam. Si enim nō abiero: paraclitus nō veniet ad vos. Si aūt abiero: mittā eū ad vos. Et cū venerit ille arguet mundū de peccato: & de iustitia & de iudicio. De peccato qdē: quia nō credunt in me. De iustitia vō: qz ad pīem vado: & iaz nō videbitis me. De iudicio aūt qz pnceps mūdi huius iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed nō potestis portare modo. Cum aūt venerit ille spūs vitatis: docebit vos oēm veritatē. Nō enī loquet a semetipso: sz quecūqz audiet loquet: & que ventura sunt annunciabit vobis. Ille me clarificabit: qz de meo accipiet: & annunciabit vobis. Gīo. Deus qui fidelīū. vt supra ad lau. cap. Charissimi: omne datū. Ad. B. aū. Vado ad eū qui misit me: sz quia hec locutus sum vobis: tristitia impleuit cor vestrum alla. Gīo. Deus qui fidelīū. Ad tertiā cap. Charissimi: omne datū. Gīo. Deus qui fideli

SEXTA. Ad sextam capīm.

Citis fratres mei dilectissimi: sit aūt oīs homo velox ad audiēdū: tardus autez ad loquēdū: & tardus ad irā: ira enim viri: iustitiaz dei nō operatur. Ad nonam capīm.

PRopter qđ abiicientes oēm immūditiā & abundantiā malitie in māsuetudine suscipite insitū verbū: quod pōt saluare aias vestras. Ad vesp. cap. Charissimi: omne datū. Ad. Ad. aū. Ego veritatē dico vobis: expedit vobis vt ego vadaz: nisi ego abiero paraclitus nō veniet alleluia Gīo. Deus qui fidelīū. Per hebdomadā ad. Ad. aū. Dū venerit paraclitus: spūs veritatis ille arguet mundū de peccato: & de iustitia & de iudicio alla. Aū. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed nō potestis portare modo: cū aūt venerit ille spiritus vitatis docebit vos oēm veritatem alla. Aū. Cū aūt venerit ille spūs veritatis: docebit vos oēm veritatē: & que ventura sunt annūciabit vobis alla alla. Aū. Nō enīz loquet a semetipso: sz que cūqz audiet loquet: & que ventura sunt annunciabit vobis al. Aū. Ille me clarificabit: qz de meo accipiet & annūciabit vobis al. Sabbato ad vē.

CHarissimi: estote factores verbi: & non auditores tm: fallentes vosmetipsos: quia si quis auditor est

verbi ⁊ nō facto: hic cōpara/
bit viro cōsiderāti vultū nati/
uitatis sue in speculo. Ad. M.
añi. Ille me clarificabit. vt su
Deus a quo pia. Oratio.
bona cūcta ꝓcedūt: lar/
gire supplicibus tuis: vt cogi
temus te inspirante que recta
sunt: ⁊ te gubernāte eadem fa/
ciamus. Per. Dñica quar/
ta ⁊ vltima post octauam pa/
sche. Incipit epistola secunda
beati petri apostoli. Lectio. j.
Simon petrus seruus ⁊
apostolus iesu xpi his
qui coequalē nobiscum sortiti
sunt fidē in iustitia dei nostri:
⁊ saluatoris iesu xpi: gra vo/
bis ⁊ pax adimpleat in cogni
tione dñi nri iesu xpi. ℟. Si
oblitus fuero. cū rel. de prece/
denti comunica. Lectio scōa.
Quomodo oia nobis di/
uine virtutis sue: quead
vitā ⁊ pietatē donata sunt per
cognitionez eius qui vocauit
nos ꝓpria gloria ⁊ virtute: per
quez maxima ⁊ ꝑciosa nobis
ꝓmissa donauit: vt per hec effi/
ciamini diuine cōsortes natu/
re: fugiētes eius que in mūdo
est cōcupiscētie corruptionez.
Incipit epistola beati ioānis
quarta apostoli ꝓma. Lec. iij.
Quod fuit ab initio: qđ au
diuim⁹: qđ vidim⁹ oc̄lis nris
qđ ꝓspexim⁹ ⁊ man⁹ nre ꝑtre
tauerūt de verbo vite: ⁊ vita
manifestata est: ⁊ vidimus ⁊
testamur: ⁊ annūciamus vo/
bis vitā eternā: que erat apud
patrez ⁊ apparuit nobis. L. iij.
Quod vidimus ⁊ audiui
mus annūciam⁹ vobis:
vt ⁊ vos ꝛocietatē habeatis no/
biscū ⁊ societas nra sit cuz pa/
tre ⁊ filio eī⁹ iesu xpo. Et hec scri
bimus vobis vt gaudeatis: ⁊
gaudiū vestrū sit plenū. Et hec
est annūciatio: quā audiuim⁹
ab eo: ⁊ annūciamus vobis:
quoniā deus lux est: ⁊ tenebre
in eo nō sunt vlle. Incipit epi
stola dñi ioānis secūda. L. v.
Senior electe dñe ⁊ natis
eius quos diligo in vita
te: ⁊ nō ego solus: sed ⁊ oēs q
cognouerūt veritatez propter
veritatē: que ꝑmanet in nobis
⁊ nobiscū erit in eternum: sit
vobiscū gratia: misericordia:
pax a deo patre ⁊ a christo ie/
su filio patris in veritate ⁊ cha
ritate. Incipit epistola ioan
Senio nis tertia. L. vi/
gaio charissimo quē ego
diligo in veritate. Charissime
de omnibus orationem facio:
ꝓspere te ingredi ⁊ valere: si/
cut ꝓspere agit aia tua. Gr/

uissus sum valde veniētib⁹ fra
tribus ⁊ testimoniū perhiben
tibus veritati tue: sicut tu in ve
ritate ambulas. Maiorez hoꝝ
nō habeo gratiā: cū audiam filios meos in vītate am
bulare. Incipit epistola iude
fratris apostoli. Lec. vii.

IUdas iesu xpi seruus: fra
ter aūt iacobi: his qui in
deo patre dilectis ⁊ a xpo iesu
conseruatis ⁊ vocatis miseri
cordia vobis ⁊ pax ⁊ chari
tas adimpleatur. Charissimi
omnē solicitudinē faciens scri
bendi vobis de cōmuni vestra
salute: necesse habui scribere
vobis: deprecans super certari
semel tradite sanctis fidei. L.

SUbintroierūt enim viij.
quidā homines qui olim
prescripti sunt in hoc iudiciū
impij: deū nrī gratiā trāsferen
tes in luxuriā: ⁊ solum dom̄i
natorem ⁊ dñm nostrū iesum
christum negantes. Commo
nere aūt vos volo: sciētes se
mel omnia: quoniā iesus po
pulum de terra egypti saluās
secūdo eos qui nō crediderūt
perdidit. Lectio sancti euan
gelii sm̄ iohannem.

IN illo gelij sm̄ iohannem.
tempore. Dixit iesus disci
pulis suis. Amen amen dico
vobis: si quid petieritis patrē
in nomine meo dabit vobis.
Et reliqua. Homelia sancti
augustini episcopi ex tracta
tu super iohannem. Lectio. ix.

DOmini verba nūc ista
tractanda sunt: amen
amen dico vobis: si quid pe
tieritis patrez in nomine meo
dabit vobis. Iam dictum est
in superioribus huius domini
ci sermonis partibus propter
eos qui nonnulla petunt a pa
tre in christi nomine: nec acci
piunt. Non petitur in nomine
saluatoris: quicquid petitur
contra rationem salutis. Le
ctio. x.

NOn enim sonū litterarum ac syllabarū
sed quod sonus ipse significat:
⁊ quod eo sono recte ac vera
citer intelligitur: hoc accipien
dum est dicere: cuz dicit in no
mine meo. Unde qui hoc sen
tit de christo: quod non est de
vnico dei filio sentiendum nō
petit in eius nomine: etiam si
non taceat litteris ac syllabis
christum: quoniam in eius no
mine petitis quem cogitat cuz
petit. Lec. vndecima.

QUi vo qō est de illo sen
tiēdū sentit ⁊ ipse in eius noīe
petit: ⁊ accipit qō petit: si non
ꝯra suā salutez sempiternam
petit. Accipit aūt quādo de-

accipe. Quedam enim nō ne
ganturt:sed vt congruo dentur
tempore differuntur. L.xij.
TAa sane intelligēdū est qō
ait dabit vobis: vt ea bñfi
cia significata sciant his vbis
que ad eos qui petūt ꝓpie pti
nēt. Exaudiunt ꝙpe oēs sci
ꝓo scipsis:nō aūt ꝓo oib⁹ ex
audiunt: vel amicis vel inimi
cis vel qbuslibet alijs:q; non
vtcūq; dictū est dabit sed da
bit vobis. Secundū ioannē.
IN illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis. Amē amen
dico vobis:si qd petieritis pa
trē in noīe meo:dabit vobis.
Usq; modo non petistis qcq̄
in noīe meo. Petite t accipie
tis vt gaudiū vestrū sit plenū.
Hec in ꝓuerbijs locutus sum
vobis. Uenit hora:cū iam non
in ꝓuerbijs loquar vobis:sed
palam de ꝑte meo annūciabo
vobis. Illo die in noīe meo pe
tetis. Et nō dico vobis:quia
ego rogabo ꝑtez de vobis:ipe
enim ꝑ amat vos: q; vos me
amastis:t credidistis q; a deo
exiui. Exiui a ꝑte t veni īmū
dū:iterū relinquo mūdū:t va
do ad ꝑtem. Dicūt ei discipu
li eius. Ecce nūc palam loque
ris:t ꝓuerbiū nullum dicis.
Nūc scimus q; scis oīa: t nō
opus est tibi vt qs te interroget
In hoc credimus q; a deo exi
sti. Ꝟio. Deus a quo bona
vt supra. Ad lau. cap. Cha
rissimi:estote. Ad. B. aīi. Usq;
modo non petistis qcq̄:petite
t accipietis aī. Ꝟio. Deus
a quo. Ad tertiā cap. Cha
rissimi:estote. Ꝟio. Deus a
quo bona. Ad sextam cap.
QUi aūt pserserit in lege
pfecte libertatis:t pmā
serit in ea:nō auditor obliui
sus factus:sed factor:opis hic
beatus in facto suo erit. Ad
REligio mūda nonā cap.
t imaculata apud deū
t ꝑtem hec est:visitare pupil
los t viduas in tribulatiōe eo
rū:t immaculatū se custodire
ab hoc seculo. Ad vesp. capl̄.
Charissimi:estote. Ad. M.
aīi. Petite t accipiet̄:vt gau
diū vestrū plenū sit:ipse enim
ꝑ amat vos:q; vos me ama
stis t credidistis alla. Ꝟio.
Deus a quo. Per hebdoma
dam ad. M. aīi. Exiui a ꝑte
t veni in mūdū:iterū relinquo
mūdū t vado ad ꝑtem aī. all.
Aīi. Ecce nūc palā loqueris
t ꝓuerbiū nullū dicis:nūc sci
mus q; scis oīa:t nō opus est
tibi vt qs te interroget alleluia,
In vigilia ascēsionis dñi

ad vē. añ. Viri galilei. cū re/
li. de laudibus. ℣. Dixit do/
minus, cum reliquis. Capl̄s.

Primū quidez sermo
nem feci de omnibus
o theophile: que ce/
pit iesus facere ⁊ do/
cere vsq; in diē qua precipiēs
aplis per spūm sanctū quos ele
git assumpt⁹ est. ℟. pli. Sis
pulchritudo. ℣. A summo
celo. Hym. Hymnus cana/
mus. ℣. Ascēdo ad p̄em me
um ⁊ p̄ez vestrū alla. ℟. De
us meū ⁊ deū vestrū alla. Ad
M. añ. P̄z manifestaui no/
men tuum hoibus quos dedisti
mihi: nūc aūt pro eis rogo: nō
pro mūdo: qz ad te venio alla

Hesto dñe suppli. Oio.
cationibus nr̄is: vt sicut
humani generis saluatorē cō
sedere tecū i tua maiestate cō
fidimus: ita vsq; ad cōsuma/
tionē seculi manere nobiscum
quēadmodū est pollicitus sen
tiamus: dūm nr̄m iesum xp̄m
filiū tuū: qui tecū. Sciendum
q; in fine oium hymnor̄ vsq;
ad vigiliā pentecostes dicitur
Sūa tibi dñe qui scādis. Et
cantat̄ in tono de ascēsione ex
ceptis hymnis qui nō conue/
nīrēt tali tono etiā si fiat de san
ctis. Itē in fine oium tocatus
vsq; ad aduēntū dñi aff. Salue
regina. Ad compleṫ. vo añ.
Alue regina celor. ℣. Digna
re me. Oio. Omn̄s sempi/
terne de⁹ qui gl̄iose. Quibus
añis ⁊ ℣. additis in fine al̄. vsq;
ad vesp. sabbati post p̄nū. In
ascēsione dñi ad mat. tm̄ tat.
Alla: xp̄m ascēdēte in celum
Venite adoremus al̄. ℣. Ve/
nite. Hym. Jesu nr̄a redē.
In p̄mo noc. añ. Eleuata est
magnificētia tua sup celos de⁹
al̄. ℣. Dñe dñs nr̄. Añ. Dñs
in tēplo scō suo: dñs i celo al̄.
℣. In dño confido. Añ. A sū
mo celo egressio eius ⁊ occur/
sus eius al̄. ℣. Celi enarrāt
Añ. Exaltare dñe in virtute
tua cātabim⁹ ⁊ psallemus al̄.
℣. Dñe in virtute tua. Añ.
Nō turbet cor vestrū al̄. ego
vado ad p̄em al̄. ℣. Dñi est
ter. Añ. Exaltabote dñe qm̄
suscepisti me al̄. al̄. ℣. Jpsū.
℟. Eleuata est magnificentia
tua al̄. ℟. Sup celos de⁹ al̄.
Sermo sci leonis pape. l. j.

Sacramētū dilectissimi:
saluāt̄ nr̄e quā p̄cio sāgui
nis sui vniuersitat̄ p̄ditor: esti/
mauit: a die corporalis ortus:
vsq; ad exitū passionis per dis
pēsationē humilitatis ipleuit
est. Et licet multa etiā in for-

ma seruit: diuinitatis signa radiarũt: ꝓpter tamẽ illius tpis actio: ad demõstrãdã suscepti hois ptinuit vitatẽ. ℟. Post passionẽ suã per dies q̃dragĩta apparés eis: & loquẽs de regno dei al. Videtib⁹ illis eleuatus est al. & nubes suscepit eũ ab oculis eor alla. ℣. Et dũ ascẽs ꝓcepit eis ab hierosolymis ne discederent: sz expectarẽt ꝓmissionẽ ꝓtis. Al. L.ij.

POst passionẽ vo ruptis mortis vinculis: que viz sua in eo qui peccati erat nescius: itẽdẽdo perdiderat: firmitas in virtutem: mortalitas in eternitatẽ: cõmunia trãsiuit in gliaz: quã dñs iesus xp̃s in multis manifestilsq; documentis: multoz declarauit aspectu donec triũphũ victorie quẽ reportarat a mortuis: inferret & celis. ℟. Dis pulchitudo domini exaltata est supra sidera species eius in nubib⁹ celi. Et nomen eius in eternũ ꝑmanet alla. ℣. A summo celo egressio eius: & occursus eius vsq; ad summũ eius. Et. Lec.iij.

SIcut ergo in solemnitate paschali resurrectio dñi nobis fuit causa letandi: ita ascẽsio eius in celũ: ꝓfectum nobis est materia gaudio: dum recolẽtibus illũ diẽ & rite venerãtibus quo natura nr̃e humilitas in xp̃o supra oẽm celi militiã: supra oes ordines angelor & vltra cũctarũ altitudinẽ potestatũ: ad dei ꝓtis est ꝓuecta cõsessum. ℟. Exaltare dñe alla. In virtute tua alla. ℣. Cantabimus & psallem⁹. In virtute. Lectio quarta.

QUo ordine operũ diuinorũ nos fundati: nos edificati sumus: vt mirabilior fieret gr̃a dei cũ remotis a cõspectu hoium: que merito reuerẽtiã sui sentiebant ꝺicere: fides nõ ꝺifficeret: spes nõ fluctuaret: charitas nõ teperet. Adagnarũ enim hic vigor est mẽtiũ: & valde fideliũ est hoc lumẽ aior incũctanter crederet que corporeo nõ vident intuitu: & ibi figere ꝺesiderium: quo nequeas inferre cõspectũ. ℟. Tẽpus est vt reuertar ad eũ qui misit me dicit dñs. Nolite cõtristari: nec turbetur cor vestrũ: rogo ꝓ vobis ꝓmẽ. vt ipse vos custodiat. Alla al. ℣. Pacẽ meã do vobis: pacẽ reliquo vobis. Nolite. Gloria. Alla. In secũdo nocturn. an. Rogabo ꝓtem meũ: & alium paraclitũ dabit vobis al. ℣. Deus nr̃ refu. Alla. Ascẽ

dit dñs in iubilatione: dñs in
voce tube al. ℟. Dés gē. Alī.
Nisi ego abiero paraclit⁹ non
veniet: dū assumpt⁹ fuero: mit-
tā vobis al. ℣. Cātate ℣. Alī.
Altis exaltat⁹ es al. sup oēs
celos al. ℟. Dñs regē. ex. ℣. in.
Dñs in syō al. magn⁹ ⁊ excel-
sus al. ℟. Dñs regē. iras. Alī.
Dñs in celo al. parauit sedem
suā al. ℟. Bñdic aia. ℣. ℟. A
summo celo egressio eius alla
℟. Et occursus eius vsq; ad
summum eius alla. Lec. v.

Hec aūt pietas vnde in no
strīs cordib⁹ nasceretur:
aut quomodo q̄sq̄ iustificare
tur per fidē: si in his nō salus
nra cōsisteret que obtutibus
subiacerēt: Unde ⁊ illi viro: q
de resurrectione xpi videbat
ambigere: misi in ipsius carne
vestigia passionis ex visu ex
plorasset ⁊ tactu: q; vidisti me
inquit dñs credidisti: beati qui
nō viderūt ⁊ crediderūt. ℟.
Nō turbet cor vestrū: ego va
do ad pēm: ⁊ dū assūptus fue
ro a vobis: mittaz vobis alla.
Spūm vitaz: ⁊ gaudebit cor
vestrū al. ℣. Nisi ego abiero
paraclit⁹ nō veniet: dū assum
pt⁹ fuero: mittā vob eū. Spi.

Q Uigit huius btīn. ℣. vi.
dinis dilectissimi capa
ces eē possimus: expletis oib⁹
que euāgelice predicationi ⁊
noui testamēti mysterijs con
gruebāt dñs nr ihesus christus
quadragesima post resurrecti
onē die: corā discipulis elena
tus in celū: eor: ꝓalis presen
tie modū fecit māsurus in pa
tris dextera: donec tēpora mul
tiplicādis ecclesie filijs diuini
tus prestituta pagantur: ⁊ ad
iudicādos vivos ⁊ mortuos in
eadē carne in qua ascēdit ad
ueniat. ℟. Si enim nō abie
ro paraclit⁹ nō veniet ad vos
si aūt abiero mittā eū ad vos.
Cū autem venerit ille: docebit
vos oēm veritatē alleluia. ℣.
Non enim loquet a semetipso
sed quecūq; audiet loquetur:
⁊ que ventura sunt annuncia
bit vobis. Cum. Lectio. vij.

Q Uod itaq; redemptoris
nri persp̄icuū fuit: in sa
cramēta trāsiuit: ⁊ vt fides ex
cellentior esset ac firmior: visio
ni doctrina successit: cuius au
ctoritatē: superni illuminata
radijs credētiū corda sequerē
tur. ℟. Nō relinquā vos or
phanos alla: vado ⁊ venio ad
vos. Et gaudebit cor vīm al.
al. ℣. In illo die vos cogno
sce⁊: q; ego i ꝓe meo ⁊ vos in
me: ⁊ ego in vob. Et. Lectio. viij.

Hanc fidē ascensione dñi auctā ꝛ spūs sci munere roboratā nō vincula: nō carceres: nō exilia: nō fames: nō ignis: aut laniatus ferarū: nec exqsita psequētiū crudelitatibus supplicia terruerūt. Pro hac fide per vniuersum mundū nō solū viri: sz etiā femine nec tīn impuberes pueri: sed etiā tenere virgines vsqz ad effusionem sanguinis decertauerūt. ℟. Ego rogabo patrez ꝛ aliū paraclitū dabit vobis. Ut maneat vobiscū in eternū: spūm vitatis. Al'. ℣. Si enim nō abiero: paraclitus non veniet ad vos: si aūt abiero mittā eū ad vos. Ut ma. Glia. Alleluia. Ad cant. añ. Illi autē pfecti pdicauerūt vbiqz: dño coopante: ꝛ sermonē cō firmāte sequētibus signis al', al'. Cant. Quis est iste. ℣. Exaltare dñe in virtute tua al' leluia. ℟. Cātabim⁹ ꝛ psallemus al'a. Lectio sci euāge

IN illo tpe. lij fm marcū. Recūbētibus vndecim discipulis apparuit illis ihesus ꝛ exprobrauit incredulitatē illorū ꝛ duriciā cordis. Et reliq. Homelia sci gregorij pape ꝛc

Quadez lectione. Lec. ix. Dod resurrectionē dñi ream: discipuli tarde credidērūt: nō tam illoz infirmitas: ꝙ nfa: vt ita dicā: futura firmitas fuit. Jpa nāqz resurrectio illis dubitātib⁹: per multa argumēta mōstrata est: que dū nos legētes agnoscimus: gd aliud ꝙ ꝛ illoz dubitatione solidamur. ℟. Ascendit ⁊ in iubilatione al'. Et dñs in voce tube al' al'. ℣. Ascendens xps in altū captiuā duxit captiuitatem. Et vo. Lectio. x.

QUinus enim mihi maria magdalena pstitit que citius credidit: ꝙ thomas qui diu dubitauit. Ille enim dubitādo vulnerū cicatrices tetigit: ꝛ de nfo pectore dubietatis vulnus amputauit. ℟. Ponis nubem ascēsum tuū dñe. Qui ambulas sup pēnas vētoz al'. ℣. Qui facis angelos tuos spūs ꝛ ministros tuos flāmam ignis. Qui. Lectio. xi.

AD insinuādā quoqz vēritatē dñice resurrectiōis notandum nobis est: qd lucas referat dicēs. Cōuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederent. Et post pauca. Dum dentibus illis eleuatus est: ꝛ nubes suscepit eum ab oculis eorum. ℟. Ascendēs in altum alleluia: captiuā duxit captiuitatē,

captiuitatē. Dedit vna vob' al. al. ℣. Ascēdit dē' in iubi/latiōe ⁊ dñs in voce tube, De. Nōtate vba signa L.xij te mysteria. Cōuescens elenat' est. Comedit ⁊ ascēdit vt videlicet per affectū come/stionis: veritas pateceret carnis. Marcus vō pūsq̄ celuz dñs ascēderet: eū de cordis at/q̄ infidelitatis duricia increpasse discipulos memorat. ℟. Viri galilei: qd admiramini aspiciētes in celū alla. Quem admodū vidistis eū ascēdētē in celū ita veniet, Alla al. al. ℣. Cūq̄ intuerent in celū eū tē illū: ecce duo viri astiterūt iuxta illos in vestib' albis qui ⁊ dixerūt. Quēad. Glia. Al. Aliud ℟. Edurit dñs iesus discipulos suos foras in bethaniā. Et būdixit eis alla alla. ℣. Eleuatis manib' suis: ferebat in celū. Et. Scōm marcū illo tpe. Recū cumbētibus vndecim discipulis: apparuit illis iesus ⁊ exprobrauit incredulitatē illor ⁊ duriciā cordis: q: his qui viderāt eū resurrexisse nō crediderāt. Et dixit illis. Euntes in mūdū vniūsum: pdicate euāgeliū oi creature. Qui crediderit ⁊ baptizat' fuerit: saluus erit: qui vō nō crediderit: condemnabit. Signa aūt eos qui crediderint: hec sequētur. In noie meo demonia ejciēt: linguis loquētur nouis: serpentes tollēt: ⁊ si mortiferū qd biberint: non eis nocebit: super egros manus imponent: ⁊ bñ habebūt. Et dñs quidē iesus post q̄ locut' est eis: assūptus est in celū: ⁊ sedet a dextris dei Illi aūt pfecti: pdicauerunt vbiq: dño coopante: ⁊ sermonē p firmāte sequētib' signis. Oncede q̄s om̄ps Sio dē': vt qui hodierna die vnigenitū tuū redēptorē nr̄m ad celos ascēdisse credim': tibi quoq; mēte in celestib' habitemus. Per eūdē. Ad laudes ⁊ per horas aī. Viri galilei: quid aspicitis in celuz: hic iesus qui assumptus est a vob in celū sic veniet alla. ℣. Dominus regnauit. cū rel. Aīa. Cūq̄ intuerētur in celū eūtē illū: dixerūt alla. Aīa. Eleuatis manib': ferebat in celuz et būdixit eis alla. Aīa. Exaltate regē regū: ⁊ hymnū dicite deo alla. Aīa. Sidētibus illis elenat' est: ⁊ nubes suscepit eū in celo alla. Cap. Primū quidē. ℟. Ascēdit deus i iubilatione, Alla alla, ℣. Et

.i9.

dñs in voce tube, Alla. Glia. Ascēdit. Hym. Eterne rex altis. ℣. Ascēdēs xps in altū alla. ℟. Captiuā duxit captiuitatem alla. Ad. B. aīe. Ascēdo ad patrē meū ⁊ pīez vestr: deū meū ⁊ deū vestrū al. Vio. Cōcede q̄s omps. Ad tertiā cap. Primū quidem. ℣. Ascēdit de⁹ in iubilatione alla. ℟. Et dñs in voce tube alla. Vio. Cōcede q̄s. Ad ACTa cōuelcēs tertiā cap. pcepit eis ab hierosolymis ne discederēt sed expectarēt pmissionē pīs quā audistis inq̄t per os meū. ℣. Exaltare sup celos de⁹ alla. ℟. Et sup oēm terrā glia tua alla. DEus cuius filius Vio. i alta celoz potēter ascēdēs captiuitatē nram sua duxit vtute captiuā: tribue q̄s: vt dona que suis participib⁹ cōtulit: largiat ⁊ nobis: iesus xps dñs noster. Qui tecum. Anoz in Ad nonā cap. tuerent in celū eūtē illū: ecce duo viri astiterūt iuxta il los i vestib⁹ albis. ℣. Mimis exaltat⁹ es alla. ℟. Sup oēs celos alla. Vio. Adesto dñe vt supra in vespis. Ad vespas aīe. Viri galilei. cū reliqs de laudibus, ps. Dixit dñs, cuz ret. Cap. Primū quidē. ℣. Et. Ascēdēs xps in altū. Alla alla. ℣. Captiuaz duxit captiuitatē. Alla. Glia. Ascen. Hym. Hymnū canam⁹. ℣. Ascēdo ad patrē meū ⁊ pīez vestrū alla. ℟. Deū meuz ⁊ deū vestrū alla. Ad. M. aīe. O rex glie: dñe vtutū: qui triumphator: hodie sup oēs celos ascēdisti: ne relinq̄s nos orphanos: sed mitte pmissum patris in nos: spūm veritatis alla. Vio. Cōcede q̄s. Vel oratio dicit per totā octauā in laudibus tertiis ⁊ vesp̄is: ptereq̄s in dñica. Infra octām ascensionis nō dicimus officiū de te marie nec facim⁹ de sāctis nisi tm cōmemorationēz de his scilicet de quibus fit ānmodo cōmemoratio. Festa sanctoz xij. lectionū trāsferimus post octauā: nisi fuerint duplicia: aut etiā semiduplicia. solēnia generaliter siue in aliq̄b⁹ terris vel locis sint festa que habeāt aliqua ppria Reia de q̄bus si occurrerint: fit officiuz cū cōmemoratione ascēsionis Et si dicta festa venerint i dñica: fit de festo cū cōmemoratione dñice in vtrisq̄ vesperis: ⁊. xij. lectione de homelia dñice ac laudibus ⁊ missa. Et

cadāt in octava die festa trā/
ferūtur: nisi fit festum duplex
maius: q; tūc fit de festo cū cō
memoratione octave. Si vero
fuerit duplex min⁹: fit de octa
va vsq; ad capitulū in secun
dis vesp̄is. Ad capitulū ỹo in
tres fit de festo: ⁊ cōmemo/
ratio de octava in ip̄is secun
dis vesp̄is octave. Infra octa
vā ascēsionis inuiṫ. hymni ỹ
sicuti ⁊ Psal. bt. sicut in die fe
sti. Alie ad noctur. ỹ. cap. ⁊
oratio per feriae: dicūtur per
totā octavā vt hic infra nota
tur cū sex psalmis cōpetēti⁹
serie sub qualibet ant. Per fe
rias infra octavā in ṗmo no
cturno ant. Euntes in mūdū
vniūsum p̄dicate euāgeliū o
creature alla: qui crediderit ⁊
baptiz̄atus fuerit saluus erit:
alla: qui vo nō crediderit cō
dēnabit alla. ỹ. Elevata est
magnificentia tua alla. ℟.
Sup celos deus alla. Lectio
nes tres de infrascriptis cū tri
bus rīsonijs de festo legant p
singulas ferias octave. In se
cundo nocturno ant. Dñs ie
sus postq; locutus est eis: ascē
dit in celum ⁊ sedet a dextris
dei alleluia. Capitulum

Viri galilei qd statis as/
pitētes in celū. Hic iesus qui
assumpt⁹ est a vobis in celū: si
sic veniet quēadmodū vidistis
eū eūtē in celū. ỹ. Assūmo ce
lo egressio eius alla. ℟. Et
occursus eius vsq; ad summū
eius alleluia. Oratio.

Adq̄s omp̄s deus: illue
subsequi tuor corda fidelium
quo caput nostrū p̄incipiūq;
precessit iesus xp̄s filius tuus
dñs nr. Qui tecum. Ad lau
des ⁊ ad horas dici omnia dī
cuntur de die ascensionis mu
tatis psalmis per horas dici
bus feriis. Ad vesperas quo
q; per ferias omnia de die fe
sti. Lectiones per ferias infra
octavam ascensionis. Feria se
xta post die ascensionis. Ser
mo sancti augustini episcopi.

Ascensionis dñi nostri iesu chri
sti sanctus ⁊ solennis dies ho
die illuxit nobis: exultemus ⁊
letemur in eo. Christus descē
dit: inferi paterunt. Christ⁹
ascendit: superna claruerunt.
Christ⁹ in ligno pependit: insul
tēt furētes. Christus in sepul
chro: mētiātur custodientes.
Christ⁹ in inferno: visitentur
quiescētes. Christ⁹ in celo cre
dant oēs gentes. ℟. Eduxit
dñs iesus. xiij. cū rel. de ascen
sione: incipiendo a secundo

Ipse ergo vobet ẽ au/ L.iij.
ctor nr̃i sermonis: qui est lar/
gitor nr̃e salutis. Non de alio
aliquo logmur vobis: nisi de il
lo qui modo ex euangelio lo/
quebat oibus nobis: & ascẽdu
rus ad patrẽ dicebat discipu
lis suis. Hec locut⁹ sum vobis
cũ adhuc essẽ vobiscũ. L.iij.
Paraclitus aũt spũs vitatis
quẽ mittet pater in nõe meo:
ille vos docebit oĩa & cõmone/
bit vos oĩa que dixi. Non tur
bet cor vestrum neq; formidet
Audistis qa ego dixi vobis:
vado & venio ad vos: & qr̃ va/
do ad patrẽ meũ qr̃: pater ma
ior me est. Sabbato. Sequit
in sermone sc̃ti augustini epi
Nstis fres dñz no L.j.
strũ iesum xp̃m factũ p
ter nos qõ sumus nos: mã
rũ aũt nihilominus in ea for
ma in qua equalis est pri. Fa
ctũ aũt esse credimus dei filiũ
nr̃e infirmitatis participẽ: nec
tñ sue maiestatis exptẽ. L.ij.
Ipsa est ergo fides nr̃a de⁹ su
per nos: idemq; hõ inter nos.
Sed qr̃ propter nos in forma
humilitatis assumpte multa
hic gessit vt diuinitatis sb̃stã
tiã que in eo latebat abscõde/
ret: & humanã solã que in eo
apparebat ostẽderet: qui hoc
discernere atq; intelligẽ non
potuerũt hereses cõdiderunt.
In his sũt pter ceteras L.iij.
arriani: qui deũ patrẽ eo filio
cõtẽdunt esse maiorẽ. Dicit ca
tholica veritas breuiter lucide
qz rñdeat. Querimus eni ab
eis: vnde maiorem patrẽ filio
dicãt. Si magnitudine dire/
rint idest mole aliqua corpali
quẽadmodũ dicimus: verbi
gra: mons ille maior est qz̃ il
le: aut illa ciuitas maiorẽ qz̃
illa: rñdemus eis ex euãgelio
qr̃: deus spũs est: & corporalia
spũalibus cõparari non pñt.
Ad vesperas añ. Viri galilei
Cum reliquis. Capitu.
Carissimi estote prudẽ
tes & vigilate in orationib⁹: añ
oĩa aũt mutuã in vobismetip
sis charitatẽ cõtinuã hñtes:
qr̃ charitas opit multitudinẽ
peccatoz. R̃. Br. Ascendens
xp̃s. Hym. Hymnũ canam⁹
x̃o. Ascẽdo ad patrem. Ad
M. añ. Dũ venerit paraclit⁹
spũs veritatis qui a p̃re pce/
dit: ille testimoniuz phibebit
De me alleluia. Oratio.
Mp̃s sempiterne deus:
fac nos tibi semp & devotã ge
rere volũtatẽ: & maiestati tue
sincero corde seruire. Per.
Deinde fit commemoratio de

ascẽsione. Aff. ℣ rex glorie. ℣. Ascẽdit ds. Sio. Cõ
tede. Dñica infra octauã ascẽ
sionis ad matutĩ. inuitĩ. ℟ hy.
ficut in die ascẽsionis. In pri
mo nocturno añ. Mõ turbet
cor: vestruz alla: ego vado ad
patrẽ alla. psalmi de dñica.
℣. Eleuata est magnificẽtia.
Sermo sci augustini epi. L. j

Glorificatio dñi nr̃i iesu
xpi: resurgẽdo ℟ ascẽdẽ
do cõpleta est. Resurrectionẽ
ipsius pascha dñico celebr: aui
mus: ascẽsionẽ hodie celebra/
mus. Festus dies nobis vter
q; est. Jdeo enim resurrexit vt
nobis exẽpluz resurrectionis
ostenderet: ℟ ideo ascendit vt
nos desuper ꝓtegeret. ℟. fiẽ
in die ascẽsionis. Lectio scda.

Habemus ergo dñz ℟ sal
uatorẽ nostrũ iesuz xpz
ꝓtus pẽdentẽ in ligno: nũc se
dentẽ in celo. ꝓciũ nostrũ
dedit: cũ pẽderet i ligno colle/
git qđ emit: cũ sederet in celo.

Am enim oẽs col L. iij
legerit: quos vtiq; p tẽ/
pora colligit: in fine tpis veni
et: sicut scriptũ est: ds mani/
festus veniet: nõ quẽadmodũ
ꝓmũ venit occultus: sed sicut
dictũ est manifest⁹. Lec. iij.

Occultũ enim oportebat
eũ venire vt iudicaret: manife
stus aũt veniet vt iudicet. Si
enim ꝓus manifest⁹ venire
iudicare eũ manifestũ qs au
deret: quãdoquidẽ dicit apo/
stolus paulus: si enim cogno
uissent: nunq; dñm glie cruci
fixissent. In secũdo nocti. añ.
Exaltabo te dñe: qm̃ suscepi/
sti me al'. ℣. A sũmo ce. L. v

Sed si ille nõ occideretur
moꝛs non moꝛeret. Tro
pheo suo diabolus victus est.
Exultauit enim diabolus qm̃
ꝓmũ hoiem seducẽdo deiecit i
mortẽ. Seducẽdo ꝓmũ hoiez
occidit: occidendo nouissimũ:
ꝓmũ de laqueis pdidit. L. vj

Facta est victoria domi
ni nr̃i iesu xpi: cũ resurre
xit ℟ ascẽdit in celũ: ℟ impletũ
est qđ audistis: cum apocaly/
psis legeret, Vicit leo de tribu
iuda. Jpse leo dictus est: ipse
agnus occisus est: leo propter
fortitudinẽ: agnus ꝓpter inno
centiã: leo q: inuictus: agnus
quia mansuetus. Lectio. vij.

Et iste agn⁹ occisus moꝛ
te sua vicit leonem: qui
querit quẽ deuoꝛet. Dictus est
enim ℟ diabolus leo: scriptate
nõ vtute. Apls quippe ait pe
trus. Vigilare nos oportet ad
uersus tẽtationes: q: adũsari⁹

ingt nr̃ diabolus circuit que/
rés quē deuoret. Sed quomo
do circuit: dixit: Sicut leo ru
giés circuit q̃rés quē deuoret.
Quis nō incurrēt L. viij
in dentib⁹ leonis huius
nisi vicisset leo de tribu iuda?
Cōtra leonē leo: cōtra lupuz
agnus. Exultauit diabolus:
quādo mortuus est xp̃s. Et ip
sa morte xp̃i diabolus est vict⁹
tanq̃ in muscipula esca acce/
pit. Ad cant. añ. sicut in die
ascēsionis. Cant. Quis ē iste
p. Exaltare dñe. Lectio sc̃i
ti euangelij ꝫm ioannem
In illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis. Cū venerit pa
raclit⁹ quē ego mittā vobis a
patre. Et rel. Homelia sc̃i
augustini epi et tractatu sup
Omin⁹ ie ioānē. L. ix.
sus in sermone quē locu
tus est discipulis suis: post ce
nā pxim⁹ passioni: tanq̃ itu
rus et relicturus eos pñtia cor
porali cū oibus aūt suis vsq; i
cōsumationē seculi futur⁹ pñ
tia spiritali: exhortatus est eos
ad perferēdas persecutiones
impiorum: quas mundi nomi
ne nuncupauit. Lcō. x.
A quo tñ mūdo etiā ip
sos discipulos elegisse se dixit:
vt scirēt se gr̃a dei esse qđ sūt:
suis aūt vitijs fuisse qđ fuerāt
Deinde psecutores suos et ipo
rū iudeos euidēter exp̃sit: vt
oīno appareret etiā ipsos mū
di dānabilis appellatione cō
clusos: qui psequit scōs. L. xj
Unq̃ de illis diceret: q
ignor̃āter eū a quo mis/
sus est: et nō odissent et filium et
patrē: hoc est et eū qui missus
est: et eū a quo missus est: de q
bus oībus in alijs sermonib⁹
iā disseruimus: ad hoc puenit
vbi ait: vt impleat sermo qui i
lege eor̃ script⁹ est: q: odio ha
buerūt me gratis. L. xij
Deinde tanq̃ cōsequēter
adiūxit: vñ nūc dispūtare su
scepimus. Cū aūt venerit pa
raclit⁹: quē ego mittā vobis a
patre spūm vitatis qui a pa
tre procedit: ille testimoniū phibe
bit de me: et vos testimoniū pe
rhibebitis: quia ab initio me
cum estis. Secūdū ioannem
In illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis. Cū venerit
paraclitus quē ego mittā vo
bis a patre: spiritus veritatis
qui a patre procedit ille testimo
niū phibebit de me: et vos testi
moniuz phibebitis: q: ab ini/
tio mecū estis. Hec locut⁹ sum
vobis vt non scandalizemini.
Ablq; synagogis faciēt vos.

Sed venit hora vt omnis qui interficit vos arbitretur obsequiū se prestare deo. Et hec facient vobis: quia nō nouerunt patrē: neq; me. Sed hec locutus sum vobis: vt cū venerit hora eor: reminiscamini quia ego dixi vobis. Oratio. Omnipotēs sempiterne deus. vt supra. Ad laudes añ. Viri galilei q̄ rē. cū rel. Cap. Charissimi: estote. ℟. b. Ascēdit deus. Hym⁹. Eterne rex. ℣. Ascendens xp̄s. Ad. B. añ. Cū venerit paraclitus quem ego mittā vobis spiritū veritatis qui a patre pceedit: ille testimoniū phibebit de me alla Oratio. Omnipotēs sēpiterne deus. Deinde fit commemoratio de ascēsione. Añ. Ascēdo ad patrē. ℣. Ascēdit deus in iubilatione. Oratio. Concede. Ad tertiam cap. Charissimi estote. ℣. Ascēdit deus. Oratio. Omnipotēs sempiterne deus.

Ad sextam capitulum. Hospitales inuicem sine murmuratione: vnusquisq; sicut accepit gratiam in alterutrum illam administrantes: sicut boni dispensatores multiformis gratie dei. ℣. Exaltare. Orationes ad sextam et nonam sicut in die ascēsionis.

Ad nonam capitulum. Siquis loquit quasi sermones dei: siquis ministrat tā q̄s ex virtute quaz administrat deus: vt in oibus honorificet deus per iesum xp̄m dñm nr̄m. ℣. Nimis exaltat⁹. Ad vesperas añ. Viri galilei. cuz rel. ps. Dixit dñs. cū rel. Cap̄m Charissimi: estote. ℟. b. Ascēdēs xp̄s. Hymnus. Hymnū canamus. ℣. Ascēdo ad patrē. Ad. M. añ. Hec locut⁹ sum vobis: vt cū venerit hora eor: reminiscamini q: ego dixi vobis alla. Oro. Oēs sēp. Cōmemoratio de ascēsione vt supra in p̄mis vesperis. Feria secunda ad matut. Sermo sancti augustini episcopi. Lec. j.

Omnia charissimi: que dñs iesus christ⁹ in hoc mundo sub fragilitate nostra miracula edidit nobis, ptinūt qui dum humanā cōditionē fideribus importauit: credēti bus celū patere posse mōstrauit: et dum victorem mortis in celestia elenauit: victorib⁹ quo sequantur ostendit. Lcō Ascensio ergo do secunda. mini catholice fidei confirmatio fuit: vt securi in posterum crederemus miraculi illius donum: cuius iam in presenti

percepissemus effectum: ⁊ fi/delis quisq; cū iā tāta pcepit per ea que agnoscit prestita di scat sperare ꝓmissa: ac dei sui ꝓterita pīietq; bonitate: quasi futuroꝝ teneat cautionē. L. iij

Sup excelsa ergo celi terre/nū corpus imponit ossa intra sepulchra angustias paulo an te cōclusa angelorꝝ cetib⁹ inse runt: in gremio immortalitaꝫ mortalis natura trāsfunditur Et ideo vt sacrata aplice tcō nis testat hystoria: cū hec dixis set: ingt videntibus illis eleua/tus est. Dum audis eleuatuꝫ: agnosce militie celestis obseq uꝫ. Feria tertia ad matutinū Sequitur in sermone sācti au gustini episcopi. Lectio ꝓma

Ode hodierna festiui/tas homīs nobis ⁊ dei sa cramēta manifestat sub vna eadēq; psona. In eo qui ele/uat diuinā potētiā: in eo autē qui eleuat humanā cognosce substantiā. Jdeoq; oīmodis detestāda sunt venena oīētā/lis erroris qui impia nouitate plumit asserere filiū dei ac fili um hoīs: vni⁹ cē nature. L. ij.

In alterutra enim parte: vel qui soluꝫ hoīem fuisse dixerit: negauit cōditoris gliam: vl q solū deū negauit misericordiā redēptoris. Quo genere non facile arrianus euangelicam poterit capere veritatē: vbi fi liuꝫ dei nunc equalē legimus nunc minoꝝ. Lectio tertia.

Q. uienim vnius nature sal/uatoꝝ nē nostrū mortifera psua sione crediderit: aut soluꝫ ho/minē de celo missum: aut solū deū cogit dicere crucifixū. Sz nō ita est. Mortē enim nec so lus deus sētire nec solus hō su perare potuisset, Feria quar ta ad matutinū. Sequitur in ser/mone sācti augustini epi. L. j

Os ergo nouerim⁹ du plicē in xpo geminācz substantiā: de patre celestē: de matre terrenā: q̄q; vtranq; in vno eodēq; redēptore suis promptū esset testimoniis ex/plicare. Quasi homo dicebat qꝫ pī maioꝝ me est: sed idē q̄s deus pronunciabat: ego ⁊ pa ter vnum sumus. Lectio.ij.

Q. uasi homo dicebat: tristis est aīa mea vsq; ad mortē: sed idē quasi deus fiducialiter lo/quebat: potestatez habeo po nēdi aīam meā: ⁊ potestatem habeo iterū sumēdi eā. Qua si hō in cruce pēdebat: sed q̄s deus regnum celeste donabat.

Arriani aūt cōfusa Lec. iij. mēte distinctas substātias p.

nitus nō videtes: que erāt hominis: ad deū impie retulerūt credētes: q̄ minor loqueretur diuinitas: vbi iūcta deo hominis dēmōstrabat infirmitas.

In octaua ascēsionis in p̄mis vesperis añ. Airi galilei. cuz rel. p̄s. Dixit dñs. cū relig. Cap. P̄rimū quidē. R. b. Ascēdēs xp̄s. Hym. Hymnū canamus. ℣. Ascēdo ad patrē. Ad. M. añ. P̄ma nifestauī. vt supra in vigilia. Oratio. Cōcede. Ad matutinū inuig. t rel. sicut in die p̄ter lectiōes. Sermo sci augustini epi̇scopi. Lectio p̄rima.

SAluator noster dilectissimi fratres: ascēdit i celū: nō ergo turbemur in terra. Ibi sit mēs: t hic erit reges. Ascēdamus cū xp̄o interim corde: vt cum dies eius p̄missus aduenerit: sequamur et corpore. Lectio secunda.

Scire tamē debemus fratres q̄ cū xp̄o nō ascēdit superbia: nō auaritia: nō luxuria: nullū vitiū nostrū ascēdit cū medico nostro. Et ideo si post me dicū nostrū desideramus ascēdere: debemus vitia t peccata deponere. Lectio tertia.

Omnia enim quasi quibusdam cōpedibus nos p̄mūt: et peccatores nos retib⁹ ligare contendūt. Et ideo cū de eius adiutorio: fz q̄ ait psalmista: dirūpamus vincula eor: vt securi possimus dicere dño: dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis. Lectio quarta.

Resurrectio dñi spes nr̄a est. Ascēsio dñi: glificatio nr̄a est. Ascēsionis dñi hodie solēnia celebramus. Si ergo recte: fideliter: si deuote: si sācte: si pie ascēsionē dñi celebram⁹: ascēdamus cū illo t sursum corda habeamus. Sermo iscu⁹ augustini epi̇scopi. Lectio quarta.

QUam dñs ascēdit in celū t nr̄is auferē obtutibus famē patimur: nō corpis: sed amoris: t nō tam cibi ieiunio q̄ desiderio laboramus. Desideriū enim quoddā nr̄i fuisset oculi: dū nō respiciūt quē regrūt sicut ait p̄pheta. Defecerunt oculi mei: dum spero in deum meum. Lectio sexta.

Defecerūt enim oculi p̄phete: qui nōdū videbat quē sperabat esse vēturū. Sic nāq; t apl̄os defecerūt oculi cū eūtes in celū dīm nequeūt intueri: sm q̄ ait lucas dicēs. Et videntib⁹ illis eleuat⁹ est t nubes suscepit eū ab oculis eor. Lectio septima.

Stabāt enim beati apl̄i

toto suspēsi corpore: ⁊ ascēdē/tē ad celū dñm: q; incessu non poterāt oculis sequebant. Et licet ad deducēdū saluatorem visio humana defecerit: fidei tñ deuotio nō defecit. Lviij. Q; sqz ad nubē enim xp̃m de/ducūt oculis: v; sqz ad celos au tē cū xp̃o fidei deuotione comi tātur. Vnde ait apostolus: sci ens fidem nostrā in celis esse cum domino. Nostra autem cōuersatio in celis est. Lectio sancti euāgelij sm lucam. In illo tempore. Dixit ie/sus discipulis suis. Ego mit/tam promissum patris mei in vos. Et reliqua. Homelia ve/nerabilis bede presbyteri ex tractatu super lucam. Lix. Promissum patris spiri tus sancti gratiaz dicit: ⁊ in euāgelio ioānis plenī: et hic quoq; breuiter intimat cū sequit: vos aūt sedete in ciuita te quoadusq; induamini vir/tute ex alto: de qua virtute: idest spū scō: ⁊ marie dicit āgelus ⁊ vtus altissimi obūbrabit ti/bi: ⁊ ipse dñs alibi: nam ⁊ ego noui vtutē de me exisse. Lx. Sed ⁊ ipse lucas apti" in acti bus aplor huius promisse vtu tis ex alto: ⁊ pcepte in ciuita/te sessionis meminit: pcepit in quiēs: ab hierosolymis ne di/scederēt sed expectarēt promis/sionē patris quā audistis per os meū: q; ioānes qdē bapti/zauit aqua: vos autez baptiza bimini spū sācto: nō post mul tos hos dies: ⁊ paulopost: sed accipietis virtutē supuenien/tis spūs sancti in vos: ⁊ eritis mihi testes. Lectio vndecia. Notanduz sane q; sunt quos a p̃dicationis officio: vel imp fectio vel etas, p̃hibet: ⁊ tamē precipitatio impellit. Qui ad/monēdi sunt: vt cōsiderent q; ipa veritas que petēte quos si vellet roborare potuisset: vt ex emplū sequētibus daret: nec perfecti predicare p̃sumerent post q; plene discipulos de vir tute p̃dicationis instruxit: illi eo adiūxit: vos aūt sedete in ci uitate: quoadusq; induamini vtute ex alto. Lcō duodecia. In ciuitate quippe cōsedem" si intra mentiū nostrarum nos claustra constringimus nec lo quēdo exterius euagemur: vt cum diuina virtute perfectei/dimur: tūc quasi a nobilīmet ipsis foras etiam alios instruē tes exeamus. Secūdā lucas. In illo tēpore. Dixit ie/sus discipulis suis: Ego mittam promissum p̃is mei

in vos: vos autem sedete in ci/
uitate quoadusq; induamini
virtute ex alto. Eduxit autem
tos foras in bethaniam: & ele/
uatis manib⁹ suis: benedixit
eis. Et factū est dum benedi/
ceret illis: recessit ab eis & fere
batur in celū. Et ipsi adorā/
tes regressi sunt in hierusalez
cum gaudio magno. Et erāt
semp in templo laudantes &
benedicentes deum. Oratio.
Cōcede quesumus, Ad lau
des & omnes horas sit sicut in
die ascensionis. Feria sexta et
sabbato post octauam ascensi
onis fit officium sicut supⁿ no/
tatū est in feria sexta post asce
sionem: preter capitula ant. ad
hō. & mgr. & orationes que di
cūtur de dūica precedente: & pre
ter lectiones que dicūtur vt i/
fra. Et si festū occurrat hac se
xta feria fit de festo & nō fit cō
memoratio de hac feria. His
duobus diebus nō dicuntur
preces ad primā neq; ad cō/
pletoriū: sed bene dicit offici
um beate marie vsq; ad vesp
ras vigilie pentecost. Sequi
in sermone sācti augustini epi

NUbes ergo ab oculis apostolorum suscepit
saluatorem. Videamus ergo
que ista nubes fuerit q̄ splendi/
dat: q̄ preclara que lucem mū
di christum suscipere promere
tur. Neq; enim poterat obscu
ra esse vel tetra & tenebrosa: q̄
scriptum est: & tenebre eū non
cōprehenderunt. Tenebre eni
gestare lucem non poterant.
Illa est ergo Lcō secunda,
nubes que ascendentem susce
pit christum: que & testimoni/
um christo in monte etiam pe
rhibuit: de qua ait euangeli/
sta. Vox de nube audita est di
cens. Hic est filius meus dile
ctus: ipsum audite. Lectio. iſ
ON igit nubes suscepit chri
stum: sed deus pater recepit fi
lium: & occursu quodam pie
tatis ascendentem illum gre
mio molliore complectit. Nā
ideo pater dicitur suscipere fi
liū nubis obūbraculo: vt ostē/
datur refrigerio quodam fo
uere eius vulnera passionis.
In secundo nocturno capitu
lum & oratio sicut supra in do
minica ad sextam. Sabbato
si festum duodecim lectionum
venerit officium fit de festo. et
duodecima lectio de homelia
vigilie: & non fit aliqua cōme
moratio de ipsa vigilia. Nō
si festum non occurrerit: legū
tur infrascripte lectiones. Le
ctio sancti euangelij sm ioānē

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si diligitis me mandata mea seruate. Et rel. Homelia sancti augustini epi ex tractatu sup ioannē.

Audiuimus fres cū euāgeliū legeret dñs dicēte. Si diligitis me mādata mea seruate: et ego rogabo patrē meū: et alū paraclitū dabit vobis: vt maneat vobiscū in eternū: spūm veritatis quē mūdus nō pōt accipe: qa nō videt eū: nec scit eū. Vos autē cognoscetis eū: qr apud vos manebit et in vobis erit. Reia de ascēsione. Lectio secunda.

Multa sūt que ī istis pauc is vōbis dīcis regrantur: sed multū est ad nos: vel oia que hic querēda sunt que rere: vel oia que hic querim? ī uenire. Verūtamē quātā nobis dñs donare dignatur: pro nostra et vestra capacitate: qd dicere debeamus et quid audire debeatis: attente per nos charissimi: quod possum? sumite: et ab illo quod non possumus poscite. Lectio tertia.

Spiritū paraclitū xp̄s p̄ misit aplis. Quo autem modo p̄miserit: aduertamus. Si diligitis me inquit: mādata mea seruate; et ego rogabo patrē et alū paraclitū dabit vobis: vt maneat vobiscum in eternū spūm veritatis. In vigilia pentecostes ad vesperas. Dum cōplerent. cuz reliquis. Capitulum. Dum cōplerentur dies pētecostes: erāt oēs discipuli pariter in eodē loco: et factus est repēte de celo sonus tanq̄ aduenientis spūs vehemētis: et repleuit totā domū vbi erāt sedētes. ℟. Repleti sunt. ℣. Loquebant. Hymn. Jaz xp̄s astra. ℣. Spūs dñi replenit orbem terraruz alia. ℟. Et hoc qd pinet ad scientiā habet vocalli. Ad. Mag. Mō vos relinquā orphanos alla: vado et venio ad vos alla: et gaudebit cor vestrum alla. Oratio

Presta q̄s omn̄s deus: vt claritatis tue super nos splēdor effulgeat: et lux tue lucis corda eoz qui per gratiaz tuā renati sunt: sancti spūs illustratione cōfirmet. Per eūdē in vnitate eiusdē. Et notādum q̄ oēs hymni per totam octauam pentecost. cantāt in tono de Beata nobis gaudia. Hymnus. Veni creator. et in fine omniū hymnoꝝ

dicit ℣. Blia patrī dño. In die pentecostes ad matutinas. Alla: Spūs dñi replevit orbē terrarū: Venite adoremus alla. ℣. Venite. hy. Jam xp̄s astra. In pmone. an. Factus est repēte de celo sonus aduenientis spūs vehemētis alla alla. psalmi de dnica. ℣. Cōfirma hoc deus qđ operatus es in nobis alla. ℟. A templo sancto tuo qđ est in hierusalē alla. Sermo sancti leonis papē. L. i. Hodierne solēnitatem dilectissimi in hac pcipuis festis eē venerādā tocius catholicor corda cognoscūt. Nec dubiū est quāta huic diei reuerētia debeatur: quē spūs sanctus excellentissimo sui muneris miraculo cōsecrauit. ℟. Dum cōpleretur dies pētecostes: erant oēs pariter dicētes alla: et subito factus est sonus de celo al. Tā q̄ spūs tonās repleuit totam domū alla alla. ℣. Dā ergo essent discipuli in vnū cōgregati propter metum iudeorum sonus repente de celo venit super eos. Tanq̄. Lectio secunda. Nam ab illo die quo dominus sup oēm celorum altitudinē ad dexterā dei p̄tis cōscensurus ascēdit: decim⁹ iste est: qui ab eiusdē resurrectiōe quinquagesimus nobis in eo a quo cepit illuxit magna mysteria et veterū sacramētor cōtinēs et nouor: quibus manifestissime declarat: et gratiam ꝓmūciatā fuisse per legē: et legē impletā esse per gratiam. ℟. Repleti sunt oēs spiritu sancto: et ceperūt log. p̄out spiritus sanctus dabat eloqui illis: et cōuenit multitudo dicētiū alla. ℣. Loquebant variis linguis apostoli magnalia dei. p̄out. Lectio iū. Sicut enim hebreorum quōdā populo ab egyptijs liberato quinquagesimo die post immolationē agni lex data ē in monte sina: ita post passionē dñi: quia verus dei agn⁹ occisus est quinquagesimo a resurrectione ipsius die: in apostolos plebēq̄ credentiū spūs sanctus illapsus est: vt facile diligēs christianus agnoscat initia veteris testamēti cuāgelicis ministrasse principijs: et ab eodē spiritu conditū fedus seculū a quo ꝓmū fuerat institutū. ℟. Spūs dñi replevit orbē terrarū. Et hoc qđ continet oīa scientiā habet vocis alleluia alla. ℣. Dium est enim artifex: omnē habēs virtutē:

omnia prospiciens. Et. Lectio
Nam sicut aplica testat
historia: cū cōplerentur
dies pētecostes: eēntq; oēs pa
riter in eodē loco: factus est re
pēte de celo sonus tanq; adue
nientis spūs vehemētis: et reple
uit totā domū vbi erāt seden
tes: et apparuerūt illis dispar
tite lingue tanq; ignis: seditq;
supra singulos eorū: et repleti
sunt oēs spiritu sancto: et cepe
runt loqui aliis linguis: prout
spiritus sanctus dabat eloqui
illis. ℟. Jam nō dicam vos
seruos: sed amicos meos: quia
oia cognouistis que operat' sū
in medio vestri alla. Accipite
spiritū sanctū in vobis para
clitū: ipse est quē pater mittet
vobis, Alla. ℣. Quor remi
seritis peccata: remittunt eis,
Accipite, Glia. Alla. In se
cūdo nocturno ad. Cōfirma
hoc deus qō opatus es in nob
a tēplo sancto tuo qō est i hie
rusalē alla alla. Hec de dñica.
℣. Emitte spiritū tuum et cre
abuntur alla. ℟. Et renoua
bis faciem terre alla. Lectio
Quam velox est sermo sa
pientie: et vbi deus magi
ster est q; cito discit qō docet.
Nō est adhibita interpratio
ad audiēdū: nō cōsuetudo ad
vsum: nō tēpus ad studiū: sed
spirāte vbi voluit spiritu veri
tatis: ppte singularū gentiū
voces facte sunt in ecclesie ore
cōmunes. ℟. Ite in orbem
vniūsum: et pdicate dicentes
alla. Et qui crediderit et bap
tizat' fuerit: saluus erit alla al
al. ℣. Signa aūt eos qui cre
diderint hec sequētur: in nole
meo demonia ejcient: linguis
loquentur nouis. Et. Lectio
Hb hoc igit die: tuba eua
gelice pdicationis into
nuit: ab hoc die imbres charis
matū: flumina dūdictionū: de
sertus et vniuersam aridam
riganerūt: quoniā ad renouā
dā faciē terre: spiritus dñi fe
rebat sup aquas: et ad veteres
tenebras abigendas: noue lu
cis fulgura coruscabāt cū mi
cantiū splēdore linguarū: ver
bū dñi lucidū: et eloquiū cōci
perēt ignitū: cui ad creādū in
tellectū: cōsumēdūq; peccatā
et efficacia illuminādi: et visi
esset erudiēdi. ℟. Disciplinā
et sapientiaz docebat eos dñs
alla: firmauit in illis gratiam
spūs sui. Et intellectu adipi
uit corda eor alla alla. ℣. Re
pētino nanq; sonitu spūs scūs
venit sup eos. Et itelle. Lectio
Quānis aūt dilectissimi

valde fuerit ipsa rei geste forma mirabilis: nec dubium sit in illo omniū humanarū vocum exultante conuētu: maiestatē sancti spiritus fuisse presentem: nemo tamē in his que coruscis visa sunt oculis: diuinam eius putet apparuisse substantiā. ℟. Loquebantur varijs linguis apli alla; magnalia dei. ℣. Prout spiritus sanctus dabat eloqui illis alla. ℣. Repleti sunt oēs spū scō: et ceperūt loqui. ℣. Prout. Lectio. vij.

Natura enim inuisibilis et cū patre filioq; cōis: qualitatē muneris atq; opis sui: qua voluit significatione mōstrauit; ppietatem vo essentie sue in sua deitate cōtinuit: quia sicut nec patrē nec filium: ita nec spiritū sanctū humanus pōt visus attingere. ℟. Spiritus sanctus replevit totā domū vbi erāt apostoli: et apparuerūt illis dispartite lingue tanq; ignis: seditq; supra singulos eor. Et repleti sunt oēs spiritu sancto: et ceperunt loqui varijs linguis: prout spūs sanctus dabat eloqui illis. Alla alla alla. ℣. Duz ergo cēnt discipuli in vnū congregati, ppter metū iudeorū: ecce repēte de celo venit sup eos. Et. Sōa. Alla. Ad eum, aff. Emitte spūm tuū et creabunt: et renouabis faciē terre alla alla, Canq. Quis ē iste. ℣. Fact⁹ est repēte de celo sonus alla. ℟. Tanq; aduenīē tis spūs vehemētis alla. Lcō

Isci euāgelij fm ioannem. In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Si quis diligit me sm̄onē meū seruabit, Et rel. Homelia dñi gregorij pape de eadem lectione. Lectio nona.

Ubet fratres charissimi euāgelice vbā lectionis sub breuitate trāscurrere: vt post diutius liceat in cōtēplatione tāte solēnitatis imorari. Hodie nāq; spūs sanct⁹ repētino sonitu sup discipulos venit: mēteq; carnalium in sui amorē permutauit: et fons aparētibus linguis ignei: mtus facta sunt corda flāmātia quia dum deū in ignis visione suscipiūt: per amorē suauiter arserunt. ℟. Aduenit ignis diuinus nō cōburēs sed illumināns: nō cōsumēs sed lucēs et inuenit corda discipulorū receptacula munda. Et tribuit eis charismatū dona alla alla ℣. Inuenit eos pcordes charitate: et illustrauit eos inundās diuinitas deitatis. Et, L.

Ipse nanq; spūs sanctus amor: est. Unde ⁊ ioānes dicit: deus charitas est. Qui ergo mēte integra deū desiderat: profecto iam habet quem amat. Neq; enim quisq; posset deū diligere: si eū quem diligit nō hēret. Sed ecce si vnus quisq; vestrū requirit: an diligat deū tota fiducia ⁊ secura mēte rūdet: diligo. ℟. Spiritus sanctus ꝓcedēs a throno aplox ꝓtexa inuisibiliter penetrauit: nouū sanctificationis signū. Ut in ore eox omnium genera nascerent linguax alla. ℣. Aduenit ignis diuinus nō comburēs: sed illuminās ⁊ tribuit eis charismatū dona. Ut in ore. Lcō vndecia

In ipso aūt lectionis exordio audistis: qō ḃitas dixit. Si quis diligit me: sermonez meū seruabit. Probatio ergo dilectionis: exhibitio est opis. Hinc in epistola sua idē ioānes dicit. Qui dicit qz diligo deū ⁊ mādata eius non custodit: mēdax est. ℟. Facte repēte de celo sonus aduenientis spūs vehemētis vbi erāt sedētes: alla. Et repleti sūt oēs spiritu sancto: loquentes magnalia dei alla al. ℣. Loquebātur varijs liguis aplī magnalia dei. Et repleti. L.xii.

Vere enim diligimus si eius mādata seruam⁹. Vere diligimus si a nris nos voluptatibus coartam⁹. Nā qui adhuc per illicita desideria defluit: profecto deum non amat: quia ei in sua voluptate cōtradicit. Et pater meus diliget eū: ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ mansionē apud eū faciemus. ℟. Apparuerūt apostolis dispte lingue tanq; ignis alla. Seditq; supra singulos eox spiritus sanct⁹. Alla alla. ℣. Et ceperunt loqui varijs liguis magnalia dei, Seditq;. Spūs. Alla. ℟. xiii. Facta aūt hac voce: cōuenit multitudo ⁊ mēte confusa est. Quia audiebat vnusquisq; ligua sua illos loquētes magnalia dei alla. ℣. Stupebāt aūt oēs ⁊ mirabantur. Quia. Secūdū ioannē

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis: Si quis diligit me: sermonē meū seruabit: ⁊ pater meus diliget eum ⁊ ad eū veniemus: ⁊ mansionē apud eū faciemus. Qui nō diligit me: sermones meos non seruat. Et sermonē quē auditis nō est meus: sed eius qui misit me patris. Hec locutus sum vobis: apud vos manēs.

Paraclitus

Paraclitus aũt spũs sanct⁹: quẽ pater mittet in nõe meo: ille vos docebit oĩa: ⁊ suggeret vobis oĩa quecũq; dixero vobis. Pacẽ relinquo vobis: pacẽ meã do vobis. Nõ quomodo mũdus dat: ego do vobis. Nõ turbet cor vestrum neq; formidet. Audistis q; ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me: gauderetis vtiq; q; vado ad pẽm: q; pater maior me est. Et nũc dixi vobis priusq̃ fiat: vt cũ factũ fuerit credatis. Jã nõ multa loquar vobiscũ. Venit enim princeps mũdi huius: ⁊ in me nõ habet quicq̃. Sz vt cognoscat mũdus: q; diligo pẽm: ⁊ sicut mãdatũ dedit mihi pr̃ sic facio.

DEus qui hodierna. Oro. die corda fidelium: sci spũs illustratio ẽ docuisti: da nobis in eodẽ spiritu recta sapere: ⁊ de eius semp̃ solatione gaudere. Per dñm. in vnitate eiusdem. Ad laud. ⁊ per hoc. añ. Dum cõpleret̃ dies pẽtecostes erãt oẽs pariter dicẽtes alla. ℣. Dñs regn̄. cũ rel. Añ. Spũs dñi replevit orbẽ terrarũ alla. Añ. Repleti sunt oẽs spiritu scõ ⁊ cepunt loqui alla. Añ. Fontes ⁊ oĩa que mouẽtur in aqs hymnũ dicite dño al. Añ. Loquebant varijs liguis apostoli magnalia dei: alla al. al. Cap. Dũ cõplerent. Rp. bre. Spũs dñi repleuit orbẽ terrarũ. Alla alla. ℣. Et hoc qõ ptinet oĩa: sciẽtiã habet vocis. Alla. Glia. Spũs dñi. Hy. Beata nobis. ℣. Spũs sanctus procedẽs a throno al. Rp. Apostolorũ pectora inuisibiliter penetrauit al. Ad. B. añ. Accipite spũm sanctũ: quorũ remiseritis peccata remittunt eis al. Oro. Deus qui hodi. Ad tertiã hy. Veni creator spũs. Et dicit ad tertiaz hac die ⁊ duobus sequẽtibus tñ. Cap. Dũ cõplerent. ℣. Factꝰ est repẽte de celo sonus al. leluia. Rp. Tanq̃ aduenientis spũs vehemẽtis alla. Oro. Deus qui hodi. Ad sextam

APparuerũt apostolis dispartite lingue tãq̃ ignis: seditq; supra singulos eorũ: ⁊ repleti sunt oẽs spiritu sancto: ⁊ ceperũt loq varijs liguis: put spũs scũs dabat eloqui illis. ℣. Repleti sunt oẽs spiritu sancto alla. Rp. Et ceperũt loqui alleluia. Oratio.

SAncti spiritus dñe corda nra mũdet infusio: ⁊ sui roris intima aspersione fecundet. Per dñm in vnitate eiusdem.

Facta aũt ad nonã cap. hac voce: cõuenit multitudo & mẽte cõfusa est: quoniam audiebat vnusq; lingua sua illos loquẽtes. ℟. Loquebant varijs linguis apli alla. ℣. Magnalia dei al. Oro. Concede quesumus omnipotẽs deus sanctus nos spũm votis ꝓmereri sedulis: quatenus eius gra & ab oibus tẽtationibus liberemur: & pectoꝝ nroꝝ indulgẽtiã merea mur accipe. Per dñm. In vnit. eiusdẽ. Ad vel. añ. Dũ complerent. cũ vel. ℣. Dixit. cũ vel. Cap. Dũ cõplerent. ℟. bis. Loquebant varijs linguis apli. Alla alla. ℣. Magnalia dei. Alla. Alla. Loquebãtur. Hym. Jam xp̃s astra. ℣. Spũs dñi replevit orbem terrarũ alla. ℟. Hoc qd cõtinet oĩa: scientiã habet vocis alla. Ad. Mag. añ. Audistis qꝝ dixi vobis: vado & venio ad vos: si diligeretis me gauderetis vtiqꝫ: qꝝ ad ꝑem vado: qꝝ ꝑ maior me est al. Oro. Deus qui hodierna die. Notandũ qꝝ si festũ aliqd eiã duplex venerit infra octauã penti. illud eã ẽrãt ferri post octauã. Si tamẽ fuerit festũ cõmemorationis: ẽt cõmemoratio de eo post tertiã feriã. Et his tribus diebꝰ fit officiũ duplex. Feria secunda iuig. Repleti sunt oẽs spũ scõ: Alla. ℣. Venite. Hymn. Jam xp̃s. Añ. Alla alla al. ℣s. de feria. ℣. Cõfirma hoc deus qd opatus es in nobis: alla. ℟. A tẽplo scõ suo qd est in hierusalẽ al. Lectio sc

In illo cũ gelũ fr iohãnẽ tẽpore. Dixit ihesus discipulis suis. Sic deus dilexit mundũ: vt filiũ suũ vnigenitus daret. Et rel. Homel. sci augu.

Ergo qnãtũ in chi. L. medico est sanare venit egrotũ. Se interimit qui ꝓcepta medici obseruare nõ vult Venit saluator ad mundum. Quare saluator dict⁹ est mũdi: nisi vt saluet mũdũ: non vt iudicet mũdũ. ℟. Facta aũt hac voce. cũ rel. ℟. ficut i die incipiendo a secundo. Añ. Saluari non vis ab ipsoiet te ipso iudicaberis. Et qd dicã iudicaberis. Vide qd ait. Qui credit in eũ non iudicat. Qui aũt nõ credit: qd dictus speras: nisi iudicatur? Quid addit. Jam inqt iudicat? est. Nõdũ apparuit iudicii: ꝙ iã factum est iudicium. Lec. añ.

Dixit enim dñs qui fuit eius. Venit qui ꝑmanet ad cor-

nā: qui pmaneat ad flāmam. Novit in area sua triticū: novit paleā: novit segetez: novit gīanā. Jam iudicat⁹ est qui nō credit. Quare iudicat⁹ est? Quia nō credit in noīe vnīgeniti filij dei. In secūdo nocturno añ. Alla alla al. ℣s. De sede Act⁹ est repē ria. Cap. te de celo son⁹: tanq̄ ad ueniētis spūs vehemētis: et repleuit totā domū vbi erant sedētes. ℟. Emitte spūm tuum. Deus qui sacramēto festiuitatis hodierne vniuersam ecclīam tuam in omni gēte et natione sanctificas in totā mūdi latitudinē spūs tui dona diffunde. Per: in vnita. eiusdē. Et dicit⁹ predictū cap. cū ℣. et oīone p totaz hebdomadā ad noct. Ad lau. añ. Dū cōplerent. cum rel. Cap. Dū cōplerent. Lectera oīa sicut i die ꝓter ea que specialiter annotant. Ad. B. añ. Sic deus dilexit mūdum vt filiū suum vnigenitū daret: vt oīs qui credit in ipsum nō pereat: sz habeat vitā eīnā al. Deus qui apo/ Oro. stolis tuis sanctū dedisti spūm: cōcede plebi tue pie petitionis effectū: vt q̄bus de/disti fidē: largiaris et pacem. Per do. in vni. eiusdē. Per totā octauā oīo que dī in lau. dē etiā ad. iij. et ꝙ. Ad horas dicit et ad ꝙ. sit sicut i die. Ad Ñ. añ. Mō enī misit de⁹ filiū suū in mūdū vt iudicet mūdū: sz vt saluet mūdus p ipsum añ. Oro. De⁹ q aplis. vt supra in lau. Predict⁹ ordo dicēdi officiū in hac feria fuit predicto modo p totā octauā: exceptis his que specialiter signantur. Feria. iij. Lectio sci euangelij In illo tpe. Dixit ihs pharisēis. Amen amē dico vobis: q nō intrat per ostiū in ouile ouiū sed ascēdit aliūde: ille fur est et latro. Et rel. Homel. sci aug. epi ex tra Dectatu sup ioānē. L. i. illumiato illo q nat⁹ ē ce cus: sermo ad iudeos dñi exortus est. Dnic itaq; lectioni hodiernā cē textā: scire debuit et cōmoneri charitas vīa. L. iij. Cū enī dñs dixisset: in iudiciū ego in hūc mūdū veni: vt q nō vidēt videāt: et q vidēt ceci fiant: qō eo tpe qū lectū ē: vt potuim⁹ exposuim⁹: qdā ex pharisēis dixerūt. Nunq̄d et nos ceci sum⁹? Quid⁹ rndit. Si ceci essetis nō haberetis ꝑccatū: nūc aūt q: dicitis videm⁹: ꝑccatū vstrū manet. Lec. iij.

His verbis subiūxit: que cū hodie recitarent audiuimus: amē amē dico vobis: qui non intrat per ostiū in ouile ouiū: sed ascēdit aliūde ille fur est ꝛ latro. Dixerant enim se cecos nō eē. Videre aūt tūc possent: si oues ch̄isti eēnt. Unde sibi vsurpabāt lumē: qui furebāt ꝓtra diē. Ad. B. añ. Ego sū ostiū dicit dñs: per me si quis introierit: saluabit: ꝛ pascua inueniet alleluia. Sratio.

Adsit nobis quesum⁹ domine virtus spūs sancti que ꝛ corda nr̄a clemēter expurget: ꝛ ab oībus tueat aduersis. Per dm̄, in vnita. eiusdē. Ad. M. añ. Si quis introierit per me saluabit: ꝛ ingrediet ꝛ egrediet ꝛ pascua inueniet alla. Dio. Adsit nobis. Feria quarta. Lectio sancti euangelij sin ioānem

In illo tpe. Dixit ihesus turbis iudeoꝝ. Nemo pōt venire ad me: nisi pater qui misit me extraxerit eū. Et reliq. Homelia sancti augusti. epi. scopi ex tractam sup ioānez.

Magna gr̄e cōmēda L. j. tio nemo venit nisi tractus. Quē trahat ꝛ quē non trahat: quare illū trahat: ꝛ illū nō trahat: noli velle iudicare: si nō vis errare. Semel accipe ꝛ intellige. Non traheris ita vt traharis. Lectio. ij. Quid hic dicimus fratres? Si trahimur ad xp̄m: ergo inuiti credimus: ergo violentia adhibet: nō voluntas excitatur Intrare quisq̄ ecclesiā pōt nolēs: accedē ad altare pōt nolēs: accipe sacramētū pōt nolēs: credē nō pōt nisi volēs. Si coꝛpore crederet Lec. iij. fieret in nolentibus: sed nō coꝛpore credit. Apostolum audi. Corde credit ad iustitiaz. Et quid segtur. Oꝛe autē cōfessio fit ad salutē. De radice cordis surgit ista cōfessio. Aliquādo audis cōfitētem: ꝛ nescis credentem: sed nec debes vocare ꝓfitētē: quem iudicas nō credentē. Hoc est enim confiteri: dicere q̄ habes in corde. Si aūt aliud in corde habes: aliud dicis: loqueris nō ꝓfiteris Ad. B. añ. Ego sum panis viuus qui de celo descendit: si quis māducauerit ex hoc pane viuet in eternum: ꝛ panis quē ego dabo: caro mea est ꝓ mūdi vita alla alla. Sratio.

Mentes nr̄as quesumus dñe paraclitus qui a te ꝓcedit illuminet: ꝛ inducat in oēm: sicut tuus ꝓmisit fil⁹ w

ritatē. Qui tecū. in vni. eiusdē
Ad. M. aſi. Mō pro his ro/
go tm: sed pro eis qui creditu/
ri sunt: per verbū eoz in me: si/
cut tu pr in me: t ego in te: vt
t ipsi in nobis vnū sint t mun
dus credat: q; tu me misisti al
leluia. Dio. Mētes nostras
Feria. v. Lectio sci euangelij
In illo tpe. Sm lucam.
Cōuocatis ieſus duode/
cim apostolis: dedit illis virtu
tē t potestatē super oia demo
nia. Et rel. Homelia venera
bilis bede pſbyteri ex tracta
tu super lucam. Lectio pma.
Oncessa primū potesta
te signoz: misit predicare
regnū dei: t pmissoz magni
tudini attestarēt etiā magni
tudo factoz fidē q; vbis daret
virtus ostēsa: t noua facerēt:
qui noua predicarēt. Lec. ij.
Unde nūc quoq; cū fidelium
numerositas exercuit: itra sā
tā ecclesiā multi sunt q vitā
virtutū tenēt: t signa virtutū
nō habēt: q; frustra miracu
lū foris ostēdit: si deest qđ in
tus opet. Nā iuxta magſtri gē/
tiū vocē: lingue in signū sūt: nō
fidelibus sed ifidelib'. Lec. iij.
Dixit ad illos. Nihil tuleritis
in via: neq; virgā: neq; pera
neq; panē: neq; pecuniā: neq;
duas tunicas habeatis. So/
let queri quomodo matthēus
t lucas cōmemorauerint di/
xisse dñs discipulis: vt nec vir
gā ferrēt cū dicat marcus: t
pcepit eis ne quid tollerent in
via nisi virgam tm. Ad. B.
aſi. Cōuocatis ieſus duode/
cim discipulis: misit eos predi
care regnū dei: t sanare infir/
mos alla. Dio. Deus q vod
erna die, sicut in die pentecō
stes. Ad. M. aſi. Si quis di
ligit me sm onē meū seruabit:
t pater meus diliget eū: t ad
eū veniemus t mānionē apud
eū faciemus alla. Dio sicut
ad iau. Feria. vj. Lectio sanc/
ti euangelij sm lucam.
In illo tempore. Factū est
in vna dierū: t ieſus sedebat
docēs: t erāt pharisei sedētes
Et rel. Homelia sci ambroſij
epi ex tractatu sup lucā. L. j.
Non ociosa huius para
lytici nec angusta medi
cina est quādo dñs t orasse p
mittit nō vtiq; ppter suffragi
um: sed ppter exēplū. Imitā
di enim spēcimē dedit: nō im
petrādi ambitum regſuit. Et
pueniētibus ex omni galilea
t iudea t hierusalem legis do
ctoribus iter ceteroz remedia
debiliū paralytici quoq; isti?
ao. iij

medicina describitur. Lec.ij.

Q uimũ oium qđ ante dixim? vnusquisq; eger petẽde precatores salutis debet adhibere: per quos nře vite cõpago resoluta actuũq; nfor clauda vestigia ꝑbi celesti remedio reformem.

Sint igit alig monito L.iij. res mẽtis qui aiuz hois ꝓuis exterioris corporis debilitate torpentẽ: ad supiora erigant: quoz rursus adminiculis: t attollere t humiliare se possit: vt facilius ante iesum loquetur: t dñico fit dign⁹ aspectu. Humiliaté enim respicit dñs: qz respexit humilitaté ancille sue Ad.B.aiꝰ. Exibãt aute demonia a multis clamãtia t dicẽtia: qz tu es filius dei: t increpãs nõ sinebat ea loqi: qz sciebãt ipsuz eẽ xpm alla. Dio.

O Aquesumus ecclie tue misericors deus: vt scõ spiritu cõgregata: hostili multatenus incursione turbetur. Per dñm. in vñi. eiusdem. Ad M.aiꝰ. Venit enim princeps mũdi huius: t in me non habet qcꝫ: sed vt cognoscat mũdus: qz diligo ꝓtem alla: t sicut mãdatũ dedit mihi pr: sic facio alla. Dio. Da quesumꝰ ecclie tue. Sabbato, Lectio sancti euãgelij scm lucam.

In illo tpe. Surgẽs iesus de synagoga intrauit in domũ simonis. Socrus autez simonis tenebaꝫ magnis febribus, Et rel. Homel. venerabilis bede ꝓsbyteri ex tractatu super lucam. Lectio.

Spiritũ a demonio liberatũ moraliter aiuꝫ ab imũda cogitatione purgatũ significare diximus: ꝓsequenter femina febribus tẽtaz: ad imperiũ dñi curata: carnẽ ostendit a cõcupiscẽtie sue feruore per ꝓtinẽtie ꝑcepta frenatam.

Omnis enim amaritu L.ij. do t ira t indignatio t clamor t blasphemia: furor spirit⁹ est immũdi. Fornicationẽ vo immũditiã: libidinẽ: ꝓcupiscentiam malã: t auaritiã: que est simulachroz seruitus febrẽ illecebroſe carnis intellige. Et rogauerũt illũ pro ea: t stãs super illam imperauit febri: t dimisit illam. Lectio tertia.

Modo saluator rogatus modo vltro curat egrotos: ostendẽs se cõtra peccatorũ quoq; passiones: t precibus semper annuere fidelib: t ea que ipsi minime in se intelligũt vel intelligẽda dare: vel etiã nõ intellecta dimittere: iuxta qđ psalmista postulat: dicta quis intel-

ligit:ab occultis meis munda me dñe. Et ptinuo surgés ministrabat illis: Ad. B an. Charitas dei diffusa est in cordibus nris per spiritū sanctū qui datus est nobis al. Sio. Mentibus nris qsumus dñe spūm sanctum benignus infunde:cuius t sapientia cōditi sumus:t pnidentia gubernamur, Per dm in vnitate eiusdē. In festo scē trinitatis qd celebrat in octava pēthecostes.in primis vsp̄is añ. Gloria tibi trinitas. cum rel. & laud.ps. Dixit dominus. Altitu cum rel.Cap. do diuitiarū sapiētie t scientie dei:q̄ incōprehēsibilia sunt iudicia eius:t inuestigabiles vie eius. R̄. pl. Benedictus dominus. ℣. Replebit. ℟. O lux beata trinitas. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt. R̄. Et spiritu oris eius oīs virt9 eorum. Et notandum q̄ octavo ℣.t R̄.dicunt sine alla. preterq̄ in officio corpis chr̄i: vt ibi notat. Ad. M. añ. Te deū patrē ingenitū:te filiū vnigenitū:te spūm sanctum paraclitū:sanctā t indiuiduam trinitatē:toto corde t ore cōfitemur:laudamus atq̄ benedicimus:tibi glia in scla. Sio. Omnipotens sempiterne deus:qui dedisti famulis tuis in pfessione vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoscere t in potētia maiestatis adorare vnitatē:quesumus:vt eiusdem fidei firmitate:ab oībus semper muniamur aduersis. Per. Deinde fit cōmemoratio de dñica. Añ. Logre domine. Quere infra post terā am dñicam. ℣. Vesptina oratio ascēdat ad te dñe. R̄. Et descendat super nos miseri cordia tua. Oratio. Deus in te sperātiū fortitudo:adesto ppitius inuocationib9 nris:t q̄ sine te nihil pōt mortalis infirmitas:psta auxiliū gre tue:vt in exequendis mādatis tuis:t voluntate tibi t actiōe placeam9. Per. Ad matutinū inuitat. Deū verū vnū in trinitate t trinitatē in vnitate. Venite adoremus. ps. Venite. ℣. Tu trinitatis vnitas. Regre in feria sexta ad matutinū.in psalmista. In pīncipio. añ. Adesto deus vn9 oīpotens:pater t filius t spūs tus sanctus. ps. Dñe dñs noster. Añ. Te vnū in substantia:trinū in psonis cōfitemur. ps. Celi enarrant. Añ. Te

semp idē esse: viuere ꝛ intelligere ꝓfitemur. ℣. Dñe ē ter. ℟. Te inuocamus: te adoramus: te laudamus o beata trinitas. ℣. Afferte dño. ℟. Spes nr̄a: salus nr̄a: honor: noster: o beata trinitas. ℣. Exultate iusti. ℟. Libera nos salua nos: iustifica nos: o beata trinitas. ℣. Deus nr̄ refugiū. ℟. Benedictus es dñe in firmamēto celi. ℣. Et laudabilis ꝛ gloriosus in secula. Sermo de sancta trinitate collectus ex diuersis dictis

QRedimus scō⁹ .L.j. sanctā trinitatē: idest patrem ꝛ filiū ꝛ spūm sanctum: vnū dēū oīpotētē: vnius substātie: vnius ēntie: vnius potestatis: creatorē oīum creaturarū: a quo oīa: per quem oīa: in quo oīa. ℣. Benedicat nos deus dē⁹ nr̄ benedicat nos deus. Et metuāt eū oēs fines terre. ℟. Dē⁹ misereat nr̄i ꝛ benedicat nos deus. Et. .L.ij.

QRedimus patrem a semetipso nō ab alio: filiū a patre genitū: dēū verū de deo vero: lumē verū de lumine vero: non tamē duo lumina: sed vnū lumē: spūm sanctū a pre ꝛ filio equaliter ꝓcedētem: cōsubstātialē ꝛ coeternū patri ꝛ filio. ℟. Benedictus dñs dē⁹ isr̄l: qui facit mirabilia solus. Et benedictū nomē maiestatis eius in eternū. ℣. Replebit maiestate eius omnis terra fiat fiat. Et benedictum. .L.iij.

PAter est plenus deus in se: filius plenus dē⁹ a patre genitus: spūs scūs plenus deus a patre ꝛ filio ꝓcedens. Nō tamē tres deos dicimus: sed vnū dēū omnipotētē: eternū: inuisibilē: incōmutabilem qui totus vbiq; est: tot⁹ vbiq; ꝓsens: non per partes diuisus: sed totus in oībus: nō localiter: sz potētialiter. ℣. Quis deus magnus: sicut deus nr̄? Tu es deus qui facis mirabilia. ℟. Notā fecisti in populis virtutē tuam: redemisti in brachio tuo ppl'm tuū. Tu es.

QUi sine cōmutatione .L.iij. suī: mutabilia cuncta creauit ꝛ creata gubernat semp manēs qđ est: cui nihil accidēs eē poterit: qz simplici diuinitatis nature nihil addi vel minui pōt: qz semp est qđ est. Cui ꝑpriū est: cui semp eternū est: cui idē est eē ꝛ viuere ꝛ intelligere. Et hec tria vn⁹ deus: ꝛ vnus deus hec tria. ℣. Magnus dñs ꝛ magna virtus eius. Et sapiētie eius non est

numerus. ℣. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis eius nō est finis. Et sapiētie. Gloria. Et. In secūdo nocturn. añ. Charitas pī est? gra xp̄i: cōmunicatio spirit? scūs: o beata trinitas. ℣. Oēs gētes. Añ. Verax est pater: veritas filius: veritas est spiritus sanctus: o beata trinitas. ℣. Magnus dñs. Añ. Ens igit pater: lex: paraclitus q̄ substātia est: o beata trinitas. ℣. Deus iudiciū. Añ. Gloria ⁊ bono: deo in vnitate trinitatis: pī ⁊ filio cū sancto spiritu in sēpiterna secula. ℣. Cātate. ℣ Añ. In patre manet eternitas: in filio equalitas: in spiritu sancto eternitatis equalitasq̄ cōnexio. ℣. Dñs regna. exul. Añ. Sanctus: sanctus: sanctus: dñs deus oipotēs q erat: ⁊ qui est: ⁊ qui vēturus est. ℣. Cātate. ℣. ℟. Benedicat nos deus deus nr̄: benedicat nos deus. ℟. Et metuāt eū oēs fines terre. ℣. ℣.

IDem deus ⁊ dñs vera ⁊ sempiterna trinitas in personis vera ⁊ sempiterna vnitas in essentia: q̄ vna est substātia: pī ⁊ filius ⁊ spūs scūs. Hec vō sancta trinitas nihil mai? est in trib? psonis simul noīatis: q̄ in vna qualibet psona semel p̄r se dicta: q: vna quecq̄ psona plena est substātia in se: nō tamē tres substantie: sed vnus deus: vna substātia: vna potētia: vna essentia: vna eternitas: vna magnitudo: vna bonitas: pī ⁊ filius ⁊ spūs scūs. ℟. Gloria pī: genitecq̄ pli: ⁊ tibi compar vtriusq̄ semp: spūs alme d? vn?. Omni tpe secli. ℟. Da gaudioꝝ pmia: da gratiaruꝫ munera: dissolue litis vincula: astringe pacis federa. Omni

NEc aliud est pī in natura q̄ filius ⁊ spīrittus sanct?: nec aliud filius ⁊ spūs scūs: q̄ pī in natura: quibus est vna natura: sed alius pī est in psona: alius fili? in psona: alius spūs scūs in psona. In pī emanet eternitas: in filio equalitas: in spū scō eternitatis equalitasq̄ connexio. Vnū oēs in substātia: ⁊ essentia: oipotentia ⁊ deitate. Sicut enim eadē scā trinitas īseparabilis est in substātia: ita inseparabilis est in operibus. ℟. Bono: virt? ⁊ potestas ⁊ imperiū sit trinitati in vnitate: vnitati in trinitate. In penni seculoꝝ tēpore. ℟. Trinitati lux pr̄ennis vnitati sit deus

perpetim. In pr. Lectio. vij.

THuis quedã opa dei gbusdã, pfonis speciali ter cõueniãt: sicut pi vox illa que de celo sonuit sup christũ baptiçatũ: t ad filij pfonã: humanitatis tãtũmodo pertinet susceptio: t spũs sci pfone, p/pue cõgruit illa colũba in cuius specie idẽ spũs scũs descendit sup eũdẽ filiũ dei: secũdum hoiem baptiçatũ: tamẽ absq; omni dubitatione: illã vocem t illã colũbã t xpi humanitatẽ: tota trinitas opata est: cui9 opa iseparabilia sunt. ℟. Deum time: t mãdata eius obserua. ℣. Hoc est ois homo. ℟. Timẽtib9 deũ nihil deest: nec his qui eũ diligũt in vitate. Hoc.

QRedimus eũdẽ L. viij. filiũ dei: vbũ dei eternaliter natũ de pie: cõsubstãtialẽ pi per oĩa: tẽporaliter natũ de spũ scõ ex maria semp virgine: duas habẽtẽ natiuitates: vnã ex patre eternã: alterã ex matre tẽporalẽ: qui etiã fili9 dei: sue carnis cõceptione pcept9 est: t sue carnis natiuitate natus est. ℟. Sume trinitati: t simplici deo: vna diuinitas: eẽ lis glia: coeterna maiestas patri, pligz: scõq; flãmini. Qui totũ subdit sue orbẽ legibus.

℣. Preset nobis gfam dei/tas beata: pzis ac nati: pari/terq; sci spũs almi. Qui. Gloria. Qui. Ad cang. an. Gratias tibi deus: gras tibi vera trinitas: vna t trina vitas: trina t vna vnitas. Cant. Mie miserere. ℣. Benedicamus patrem t filiũ cũ scõ spũ. ℟. Laudemus t superaltem9 eũ in secula. Lectio sci euãgdij

IN illo tpe, Jesus ioannem. Erat homo ex pharisęis: nicodemus nomẽ pncipis iudeorũ. Hic venit ad iesum nocte. Et rel, Homel. bti augu. epi ex tractatu sup ioannẽ. L. ix.

IAm hoc nostis: qz rabbi magister dicit. Scim9 qa a deo venisti magister. Nemo enim pót hec signa facere que tu facis: nisi fuerit deus cũ eo. Ergo iste nicodemus ex his erat qui crediderãt in nomine eius: videtes signa t pdigia que faciebat. Sup ius emi hoc dixit: cũ aut eẽt hierosolymis in pascha i die festo multi crediderũt in noĩe eius. ℟. Tibi laus: tibi glia: tibi gratiarum actio. In secula sempiterna: o beata trinitas. ℣. Et benedictũ nomẽ glie tue sanctũ t laudabile t superaltatũ. In. L. 8

QUare crediderũt? Seg

tur ⁊ dicit: videtes signa eius
que faciebat. Et dc nicodemo
qd dicit. Erat ꝓnceps iudeoꝝ
noie nicodem⁹. Hic venit ad ie
sum nocte ⁊ ait. Rabbi: scim⁹
qꝛa deo venisti magister. Et
iste ergo crediderat in noie ei⁹
Et ipse vnde crediderat. ℟.
O beata trinitas: te laudam⁹
te bñdicimus: te adozam⁹: au
ge in nobis fidē: auge spēz: au
ge charitatē. O btā trinitas.
℣. Tibi laus: tibi gloria: tibi
gꝛarum actio in secula sempi
terna. O beata. Lectio. xj.
Sequē. Nemo enim pōt
hec signa facere que tu
facis: nisi fuerit deus cū eo. Si
ergo nicodemus de illis mult⁹
erat qui crediderāt in noie ei⁹
cū in isto nicodemo attēdam⁹
quare iesus nō se credebat eis
Rñdit iesus ⁊ dixit ei. Amen
amē dico tibi: nisi qs nat⁹ fue
rit denuo: nō pōt videre regnū
dei. ℟. Te deū ꝑem ingenitū
te filiū vnigenitū: te spūm san
ctū paraclitū: sanctā ⁊ indiui
duā trinitatē toto corde ⁊ ore
ꝓfitemur: laudam⁹ atq; bñdi
cimus. Tibi glia in secula. ℣.
Quoniā magnus es tu ⁊ faci
ens mirabilia tu es dⁿ⁹ solus.
Tibi. Dco cōmemoratione
vīce. Lcō. s. euāgelij ꝟz luce.

In illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis parabolam
hāc. Homo qdā erat diues.
Et rel. Homel. bti grego. ꝑ
pe de eadē lectione. L. xvj.
Mult̄ vbis sacri eloquij ffes
charissimi: puus seruāda est
vītas hystorie ⁊ postmodū re
quirēda spiritalis intelligētia
allegorie. Tunc nāq; allegorie
fructus suauiter carpit̄ cū pri
us per hystoriā veritatis radi
ce solidatur. ℟. Prepara te
℣. Conuertimini. Require
infra in dominica tertia. ℟. ꝑ
In illo tpe. Erat homo ex pha
riseis nicodem⁹ noie: ꝓnceps
iudeoꝝ. Hic venit ad iesū no
cte ⁊ dixit ei. Rabbi: scimus
qꝛa deo venisti magister. Ne
mo enim pōt hec signa facere
que tu facis: nisi fuerit deus cū
eo. Respondit iesus: ⁊ dixit ei.
Amen amen dico tibi: nisi qs
natus fuerit denuo: nō potest
videre regnum dei. Dicit ad
eum nicodemus. Quomodo
pōt homo nasci cum sit senex?
Numquid potest in ventrem
matris sue iterato introire ⁊
renasci? Respondit iesus.
Amen amen dico tibi: nisi qs
renatus fuerit ex aqua ⁊ spiri
tu: nō pōt introire in regnum

ri. Nō natū est ex carne ca/
ro est: ⁊ qō natū est ex spiritu
spūs est. Nō mireris: qz dixi
tibi oportet vos nasci denuo.
Spūs vbi vult spirat: ⁊ voces
eius audis: sed nō scis vnde ve
niat: ⁊ quo vadat. Sic est oīs
q̄ nat⁹ est ex spū. Rñdit nico
demus: ⁊ dixit ei. Quomodo
possunt hec fieri? Rñdit ihesus
⁊ dixit ei, Tu es magister in is
rael ⁊ hec ignoras? Āmē āmē
dico tibi: qz qō scimus loqui
mur: ⁊ qō vidimus testamur:
⁊ testimoniū nostrū nō accipi
tis. Si terrena dixi vob ⁊ nō
creditis: quomodo si dixero
vobis celestia credetis? Et ne
mo ascēdit in celū: nisi qui de
scēdit de celo filius hōis qui ē
in celo. Et sicut moyses exal/
tauit serpentem in deserto: ita
exaltari oportet filiū hominis:
vt oīs qui credit in ipsū nō pe
reat: sed habeat vitā eternaz.
Oro. Omps sempiterne dē:
qui dedisti, vt supra. Ad lau.
⁊ per xpm dñm nr̄m. Glia tibi tri
nitas: eqlis vna deitas: ⁊ an
te oīa secula: ⁊ nūc ⁊ in ppetu
um. ℣. Dñs regē. cum rel.
Ant. Laus ⁊ pennis gloria:
deo p̄ri ⁊ filio: scō simul para/
clito: in sempiterna scla. Ant.
Glia laudis resonet in ore oī/
um: p̄ri genitoq; pli: spūi scō
pariter resultet laude penni.
Ant. Laus deo p̄ri pariliq; p
li: ⁊ tibi scē studio penni spūs
nō resonet in ore omne p̄ cui
Ant. Ex quo oīa: per quē oīa
in quo oīa: ipsi glia in secula.
Cap. O altitudo. ℟. br̄. Be
nedicat nos deus deus nr̄. Be
nedicat nos deus. ℣. Et metu
ant cū oēs fines terre, Bened.
Glia. Benedi. ℟y. Splen
dor: pīne glie. Regre in feria
secūda ad lau. in psalmista. ℣
Sit nomē dñi benedictū. ℟.
Ex hoc nūc ⁊ vsq; in seculum
Ad. B. añ. Benedicta sit cre
atrix ⁊ gubernatrix oīum: scā
⁊ indiuidua trinitas: ⁊ nunc ⁊
semp ⁊ per infinita seculoꝝ se/
cula, Oro. Omps sem. dē,
P̄ro cōmemoratione dñice.
Ant. Factū est aūt vt moreret
medicus ⁊ portaret ab ange/
lis in sinu abrahe. ℣. Dñs re/
gnauit decorē induit. ℟. In
duit dñs fortitudinē: ⁊ precin
xit se virtute. Oro. Deus in
te sperātiū. vt supra in vesp̄is
Ad tertiaz cap. O altitudo.
℣, Bñdict⁹ es dñe i firmā. Oro.
Omps sempi. dē. Ad sextā

TRes sunt qui testi cap.
monium dāt in celo: p̄r ver
bū ⁊ spūs scūs: ⁊ hi tres vnuz

sunt. ℣. Bñdicat nos deus deus nr bñdicat nos deus. ℟. Et metuāt eū oēs fines terre. Oratio. Restet qs oīpotēs pīe tue pietatis largia ppitiatio: vt spūs scūs ex te ꝓcedens et filio: fieri dignet oium peccatoꝝ nrōꝝ remissio Per eū. in vni. eiusl. Ad nonā. Gratia dñi nri nāe cap. ieſu xpi: et charitas dei et cōmunicatio sci spūs sit cū oībꝰ vobis. ℣. Bñdicam' ꝑiez. Oratio. Concede nobis misericors deus: vt sicut in noſe pīs et filij diuini generis intelligimus vitatē: sic in spū scō totius cognoscamus substātiā trinitatis. Per eū. in vnitate eiusdē. Ad vesp. añ. Ollia tibi trinitas, cuz vel. de lau. pē. Dixit dñs, cum vel. Cap. O altitudo. ℟. bi. Benedicamus ꝑiem et filiū. Cuz scō spū. ℣. Laudemus et sup exaltemus eū in secula. Cuz. Ollia. Bñ. Hymn. O lux beata trini, ℣. Verbo dñi. Ad Mag. añ. Te deū ꝑiem ingenitū. Regre supta in omis vt. ad. M. Oratio. Omps sempi. deus. Postea pro cōmemoratione de dñica añ. Rogo te pī: vt mittas lazarū in domū pīs mei: habeo enim quinque fratres: vt testet illis ne et ipſe veniāt in hūc locū tormētoꝝ. ℣. Dirigat dñe oīo mea. ℟. Sicut incēsum in ꝓspectu tuo Oratio. Deus in te sperantium, Aduertēdum q ab oct. pent. inclusiue vsq; ad aduētū ꝓsunt occurrere ad plus dñice. xxviij. ad minus. xxiij. Officia vō dominicalia sūt. xxiiij. Quādo añ dñice sunt pauciores. xxiiij. tunc officiū dñice qō supfuerit: distribuit in vltima hebdomada in missa añ et nec fit aliud officiū de ipsa pter missam. Cuz vō fuerint de minice. xxiij. tñi. non pretermittitur ꝓpter aliquod festū quin in qualibet earū fiat officiū aut cōmemoratio. Si dñice fuerint. xxv. dimittit dñica que cadit infra octauā sancti ioānis baptiste: seu in ipso festo: si festum venerit in dñica. Quod si fuerint. xxvj. dñice dimittit illa que cadit infra octauā assūptionis beate marie: vel in ipso die cuz predictis duabus. Si vō fuerint. xxviij. dñice: dimittitur illa que cadit infra octauam corporis christi cū hac

Feria secũda post dñicã de trinitate: ℣ dr inceps vsq ad aduẽtũ fit officiũ de psalmista: sicut notatũ est in eodẽ psalmista: tam in dñicis q̃ in ferijs: excepti⁹ his que suo loco assignãtur. Ab ista feria vsq ad dñicã pmã augusti ad mgt in feriali officio tñ dicuntur añe. Cognouerũt oẽs a dã. cum ret. Elide intra post tertiã dñicã. In festo corpis xpi q̃d celebrat feria. v. post octauã pentecostes: ℣ est duplex maĩ⁹ cũ octaua dupliciu primis ℣is Alĩ. Sacerdos in eternũ xp̃s dñs fm ordinẽ melchisedech panẽ ℣ vinum obtulit. ℘. Dixit dñs. Alĩ. Miserator⁹ dominus escã dedit timẽtib⁹ se: in memoriã suoꝝ mirabilium ℘. Cõfitebor. Alĩ. Calicem salutaris accipiã: ℣ sacrificabo hostiã laudis. ℘. Credidi. Alĩ. Sicut nouelle oliuarum: ecclesie filij in circuitu sunt mense domini. ℘. Beati omnes. Capitulum.

FRatres: ego enĩ accepi a domino q̃d ℣ tradidi vobis: quoniã dñs ihesus in qua nocte tradebat: accepit panez: ℣ gr̃as agẽs: fregit ℣ dixit: accipite ℣ mãducate hoc est corp⁹ meũ q̃d pro vobis tradet; hoc facite in meã cõmemoratiõez. Re. pl. Homo q̃dã fecit cenã magnã. ℣. Venite comedite. Hym. Pãge lingua. ℣. Panẽ de celo pstitisti eis alleluia. Re. Omne delectamẽtuz in se habẽtẽ alla. Ad. Mag. añ. O q̃ suauis est dñe spũs tuus: q vt dulcedinẽ tuam in filios demóstrares: pane suauissimo de celo pstito: esuriẽtes replesti bonis: fastidiosos diuites dimittes inanes. Oratio.

O Deus qui nobis sub sacramẽto mirabili passiõis tue memoriã reliqsti: tribue quesumus: ita nos corpis ℣ sãguinis tui sacra mysteria venerari: vt redẽptionis tue fructum in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis ℣ re. Et nota q̃ ex ceptis prima ℣ cõpletoriis: ad alias horas huius festi ℣ eius octaue respõsoria breuia ℣ versiculi dicunt cũ alla. Et in fine hymnoꝝ: primez: tertie: sexte none ac cõpletorij dicit. Gloria tibi dñe qui natus es de v̄gine ℣. Ad matutinum inuitat. Christũ regẽ adorẽm⁹ dñantẽ gẽtibus: Qui se mãducantibus dat spiritus pinguedinem. ℘. Venite. Hym. Sacris solẽnijs. In primo nocturnali. Fructũ salutiferũ gustan-

dū dedit dñs mortis sue tēpo/
re. ℣. Beatus vir. Alle. A
fructu fruméti ⁊ vini multi/
plicati fideles: in pace christi
regelcūt. ℣. Cū invocarem.
Alle. Cōmunione calicis quo
deus ipse sumuk nō vitulorum
sanguine cōgreganit nos dñs
℣. Cōserua. Alle. Memor
sit dñs sacrificij nri: ⁊ holocau
stū nr̄z pingue fiat. ℣ Exau
diat te dñs. Alle. Parat no
bis mēsa dñs aduersus oēs q
tribulāt nos, ℣. Dñs re.me.
Alle. In voce exultationis re
sonāt epulātes in mēsa domi/
ni. ℣. Quēadmodum. ℟. Panē celi dedit eis alla. ℟. Panē angelor manducauit
homo alla. Sermo in festo

Tcorporis christi. Lec. j.
Mēsa diuine largitas
dificia exhibita populo x̄pia
no: inestimabilē ei cōferūt di/
gnitatē. Neq; enim est aut ali
quādo fuit tam grādis natio:
que habeat deos appropiquā
tes sibi: sicut adest nobis deus
nr̄. Unigenitus figdē dei filius
sue diuinitatis volens nos esse
participes nr̄am naturā assū
psit: vt vōes deos faceret fact?
homo. ℟. Immolabit hēdū
multitudo filior israel ad ve/
sperā paschē. Et edēt carnes
⁊ azimos panes. ℣. Paschа
nr̄m immolatus est xp̄s: itaq;
epulemur in azimis sinceritа/
tis ⁊ veritatis. Et. Lectio. ij.

Hoc insuper quod de
nostro assumpsit: tonz
nobis contulit ad salutem.
Corpus namq; suum pro no/
stra recōciliatione in ara cru
cis hostiam obtulit deo patri.
sanguinem suum fudit in pre/
cium simul ⁊ lauacrum: vt re
dempti a miserabili seruitute:
a peccatis omnibus munda/
remur. Et in tanti beneficij iu
gis in nobis maneret memo/
ria: corpus suum in cibum: ⁊
sanguinem suum in potuz sub
specie panis ⁊ vini sumendus
fidelibus dereliquit. ℟. Co/
medetis carnes ⁊ saturabimi
ni panibus. Iste est panis
quez dedit vobis dominus ad
vescendum. ℣. Non moy/
ses dedit vobis panem de celo
sed pater meus dat vobis pa
nem de celo verum. Iste est.

Pre/ Lectio tertia.
cioſum ⁊ admirandus
conuiuium: salutiferum: ⁊ om
ni suauitate repletum. Quid
enim hoc conuiuio preciosi/
us esse potest: in quo non car
nes vitulorum ⁊ hircorum:
vt olim in lege: sed nobis

xp̃s sumẽdus ꝓponit verus deus: Quid hoc sacramento mirabilius? In ipso nãq; panis ⁊ vinũ in corpus xp̃i ⁊ sanguinẽ substãtialiter cõuertũtur. ℟. Resp̃xit helias ad caput suũ succinericiũ panẽ: qui surgens comedit ⁊ bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illi⁹ vsq; ad mõtem dei. ℣. Si qs mãducauerit ex hoc pane: viuet in eternũ. Et. Lectio. iiij.

IDeoq; xp̃s deus ⁊ homo pfect⁹: sub modici panis specie ꝓtinet. Mãducat vtiq; a fidelibus: sed minime lacerat̃: q̃nimmo diuiso sacramento integer sub qualibet diuisionis particula pseuerat. Accidẽtia etiã sine subiecto in eo, dẽ existũt: vt fides locũ habeat: dũ visibile inuisibiliter sumi⁹ aliena specie occultatuz ⁊ sensus a deceptione immunes reddant: qui de accidentibus iudicãt sibi notis. ℟. Homo qdã fecit cenã magnã ⁊ misit seruũ suũ hora cene dicere iuitatis vt venirẽt. Quia parata sunt oĩa. ℣. Venite comedite panẽ meũ: ⁊ bibite vinũ quod miscui vobis. Quia. Gloria. Quia. In scõo nat̃. añ. Introibo ad altare dei sumaz xp̃m qui renouat iuuẽtutẽ meam. ℣. Judica me de⁹. Añ. Libauit nos dñs ex adipe frumenti: ⁊ de petra melle saturauit nos. ℣. Exultate deo. Añ. Ex altari tuo dñe xp̃m sumimus in quem cor ⁊ caro nr̃a exultãt. ℣. Quam dilecta. Añ. Cenãtibus aplis: accepit iesus panẽ: benedixit ac fregit dedit eis ad vscẽdum. ℣. Bñdixisti. Añ. Accipite ⁊ comedite hoc est corpus meuz qõ pro vobis tradet̃ dicit dñs. ℣. Fundamẽta. Añ. Accepit iesus calicẽ postq; cenauit dicẽs: hic calix nouũ testamẽtum est in meo sanguine. ℣. Dñs regẽ. ira. ℟. Libauit illos ex adipe frumẽti alla. ℟. Et de petra melle saturauit eos al.

NUllũ etiã sacramẽtum est isto salubri⁹ quo purgant̃ peccata: virtutes augent̃ ⁊ mẽs oĩum spiritualiuz charismatũ abũdãtia ĩdigna tur. Offert in ecclesia pro viuis ⁊ mortuis: vt oĩbus prosit quod est pro salute omniuz instituti. Suauitatẽ deniq; huius sacramẽti nullus exp̃mere sufficit: per quod spiritualis dulcedo in suo fonte gustatur ⁊ recolit memoria illius quaz in sua passione xp̃s monstrauit excellentissime charitatis.

℟. Panis

℟. Panis quē ego dabo ca/ro mea est pro mūdi vita: liti/gabant ergo iudei dicentes. Quomodo pōt hic nobis da re carnē suā ad māducandū. ℣. Locutus est populus con tra dīm: aia nr̄a nauseat sup cibo isto leuissimo. Quomō. Vnde vt artiꝰ hn L. vj. iusmodi charitatis īmē sitas cordibus figeret fideliuꝫ in vltima cena quādo pascha cū discipulis celebrato trāsitu rus erat ex hoc mūdo ad pīez hoc sacramētū instituit tanꝫ passionis suę memoriale perē/ne: figurarū ęterū impletiūū miraculoꝝ ab ipso factoꝝ ma ximū: ꝛ de sua cōtristatis absē tia solatiū singulare. ℟. Ce/nantibus illis: accepit Iesus pa nē ꝛ benedixit ac fregit: deditꝫ discipulis suis ꝛ ait. Accipite ꝛ comedite: hoc est corpus me uꝫ. ℣. Dixerūt viri taberna culi mei: qs det de carnib⁹ eius vt saturemur? Accipite. L. Annuenit itaqꝫ deuo vñ tioni fideliū: solēniter re colere institutionē tā salutife/ri tāqꝫ mirabilis sacramenti: vt ineffabilē modū diuine pñ tie in sacramēto visibili ve/neremur: ꝛ laudetur dei potētia que in sacramēto eodē tot mi rabilia opat: necnō ꝛ de tā sa/lubri: tāqꝫ suaui bñficio exol/uātur deo gratiarū actē acti ones. ℟. Accepit Iesus cali cē postꝫ cenauit dicens: hic calix nouum testamētū est in meo sanguie. Hoc facite i me/am cōmemorationē. ℣. Me moria memor ero: ꝛ tabescet i me anima mea. Hoc. L. viij Ter̄ ꝛ si in die cene quā do sacramētū pdictum noscit institutū inter missaruꝫ solēnia de institutione ipsi⁹ spe cialis mētio habeat: totum ta mē resi duū eiusdē diei officiū ad christi passionē ptinet: cir ca cuius veneratione ecclesia illo tpe occupat. ℟. Qui mā ducat meā carnē ꝛ bibit meū sanguinē. Jn me manet ꝛ ego in illo. ℣. Non est alia natio tam grādis: que habeat deos appropinquātes sibi: sicut de/us noster adest nobis. Jn me Glia. Jn me. Ad cant. ant. Caro mea vere est cibus: ꝛ sanguis meus vere est potus: qui mā ducat carnē meā ꝛ bi bit sanguinē meū: habebit vi tā eternā dicit dñs. Canticū. Vos sci dñi. ℣. Educas pa/nē de terra al. ℟. Et vinū le tificet cor hois al. Lectio san/cti euangelij lecūdū iohannem.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis ⁊ turbis iudeor. Caro mea vere est cib⁹ ⁊ sanguis meus vere est potus Et rel. Homelia sancti augustini epi ex tractatu sup ioañē

Cum enim cibo ⁊ Lix. potu id appetāt homies vt nō esuriāt neq; sitiant: hoc veraciternō pstat nisi iste cib⁹ ⁊ potus: qui eos a quib⁹ sumitur immortales ⁊ incorruptibiles facti: idest societas ipa sanctor: vbi pax erit ⁊ vnitas plena atq; pfecta. ℟. Misit me pater viuēs ⁊ ego viuo ꝓpter patrē. Et qui mādducat me viuit ꝓpter me. ℣. Cibauit eū dñs pane vite ⁊ intellect⁹. Et, Propterea quippe Lx. sicut etiā ante nos hoc intellexerūt hoies dei: dñs noster ihesus xp̄s corpus ⁊ sanguinez suū in eis rebus cōmendauit que ad vnū aliquid rediguntur ex mltis. Māq; aliud ex multis granis cōficit: aliud in vnū ex multis acinis confluit. ℟. Vnus panis ⁊ vnū corp⁹ multi sumus. Sēs qui de vno pane ⁊ de vno calice participamus. ℣. Parasti in dulcedine tua paupi deus qui habitare facis vnanimes i domo. Sēs

Deniq; iā exponit Lxi quomodo hoc fiat qō loquit: ⁊ quid sit mādducare corpus ei⁹ ⁊ sanguinē bibere. Qui mandducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē: in me manet ⁊ ego in illo. Hoc ē ergo mādducare illā escā ⁊ illū bibere potū: in christo manere: ⁊ illū manentē in se habere. ℟. Ego sum panis vite: patres vestri mandducauerūt mānā in deserto: et mortui sunt. Hic est panis de celo descendens: siquis ex ipso mādducauerit nō morietur. ℣. Ego sum panis viuus qui de celo descendi: siquis mādducauerit ex hoc pane: viuet i eternum. Hic est, Lxō duodecis

Et per hoc qui nō manet in christo: ⁊ in quo non manet christus: ꝓculdubio nec mādducat eius carnē: nec bibit sanguinē: etiā si tāter ei sacramētū ad iudiciū sibi mādducet ⁊ bibat. Sicut misit me inquit viuēs pater: ⁊ ego viuo ꝓpter patrem: ⁊ qui mādducat me: ipse viuit ꝓpter me. ℟. Calix benedictionis cui benedicimus: nōne coīcatio sāguinis christi est: Et panis quez frāgimus: nōne participatio corporis dñi est. ℣. Quoniā vnus panis ⁊ vnum corpus multi sumus: nam omnes ⁊

vno panē ⁊ de vno calice participamus. Et panis. Gloria. Et panis. ℣. xiij. Trāsitur de mūdo ad patrē ieſus: i mortis ſue memoriā. Inſtituit ſui corporis ⁊ ſanguinis ſacramētū. ℣. Corpus in cibū ⁊ ſanguinē in poculū tribuens: hoc alt: facite in meā cōmemoratione. Inſtituit. Secundum

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeorū. Caro mea vere eſt cibus: ⁊ ſanguis meus vere eſt potus. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meum ſanguinē: in me manet ⁊ ego in illo. Sicut miſit me viuens pater: ⁊ ego viuo ꝓpter patrem: ⁊ qui manducat me: ⁊ ipſe viuet ꝓpter me. Hic eſt panis qui de celo deſcēdit. Non ſicut māducauerunt patres veſtri māna ⁊ mortui ſunt. Qui māducat hūc panē viuet in eternum. Oratio. Deus qui nobis. vt ſupra. Ad laudes ⁊ p̄mas añ. Sapiētia edificauit ſibi domū: miſcuit vinū ⁊ poſuit menſam ſuā. ℣. Dñs regnauit. cum reſ. Añ. Angelor eſca nutriuiſti populū tuū ⁊ panē de celo prestitiſti illis: alla. Añ. Pinguis eſt panis chriſti ⁊ prebebit delitias regibus alla. Añ. Sacerdotes ſancti incēſum ⁊ panes oſferūt deo alla. Añ. Vincenti dabo manna abſconditū: et nomē nouū alla, Cap. Ffes ego enim. ℣. Panem celi dedit eis, Alla alla. ℣. Panem angelor māducauit homo, Alla. Ofa. Panē. Hymnus. Verbum ſupernū. ℣. Poſuit fines tuos pacē alla. ℣. Et adipe frumēti ſatiat te alla. Ad. B. añ. Ego ſum panis viuus qui de celo deſcēdi: ſiquis māducauerit ex hoc pane: viuet in eternum alleluia. Oratio. De qui nobis. Ad tertiaz cap. Fratres: ego enī. ℣. Panem celi. Ofo. Deus qui nobis. Ad ſextam ca.

Quotieſcunq; enim manducabitis panem hunc: ⁊ calicem bibetis mortem dñi annūciabitis donec veniat. ℣. Cibauit illos.

Deus qui eccle Oratio ſiam tuaz preciosō corporis ⁊ ſanguinis tui munis: ⁊ reficis ſacramēto: ꝑsta que ſumus: vt ipſius ſacramenti munimine roborata: ſpūalib' ſemp ꝓficiat incremētis. Qui viuis. Ad nonam capituli.

Quicūq; māducauīt panem: vel biberit calicez

domini indigne: reus erit corporis & sanguinis domini. ℣. Educas panem. ℣o Oncede qs omps deus vt qui hodie institutionē sacramēti pciosi corporis tui & sanguinis venerabilem celebramus ei⁹ effectibus roborati: i tuo iugiter amore crescamus Qui viuis. Ad vesperas añ. Sacerdos. cū rel. sicut in primis vesperis. Cap. Festego enim. ℣. b. Educas panē de terra. Alla alla. ℣. Et vinū letificet cor hois. Alla. Glia. Educas. Hymnus. Pāge. ℣. Panē de celo. Ad. Mag. añ. O sacrū cōuiuiū in quo christ⁹ sumit: recolit memoria passionis eius: mēs impletur gratia: & future glie nobis pignus datur alla, Stano. De⁹ qui nobis, Notādū qp si infra octauā corporis xpi venerit festū nō duplex: illud trāsfertur post octauā. Si vo occurrerit festa duplicia: fit de ipsis cum cōmemoratione octaue i vtrisq vesperis lauō. & missa. De festo cōmemorationis fit commemoratio. Quod si festū sancti ioannis baptiste venerit in die corporis xpi nihil fit de festo: sed in crastinū celebrat cū cōmemoratione octaue, in ecclēsis vo vesperis corporis xpi fiet tm cōmemoratio de ipso festo sancti ioannis. Et si festa apostolor⁹ petri & pauli aut sci ioannis venerint in octaua die fit de festis cū cōmemoratione octaue. Et generaliter de quocūq festo cōtingat fieri infra octauā corporis christi nō omittit cōmemoratio ipsius octaue in vtrisq vesperis laudibus & missa. Infra octauā corporis christi inuitat. hymni ℣. sicut in die. In pmo nocturno añ. Cenātibus apls accepit iesus panē & benedixit ac fregit. & dedit eis ad vescendum, & seria. ℣. Panem celi. Lectiones vt infra. In secundo nocturno añ. Accepit iesus calicem post qm cenauit dicēs: hic calix nouū testamēti est in meo sanguine. Caplin. Probet aūt seipsum hō: & sic de pane illo edat et de calice bibat: qui enim manducat & bibit indigne: iudiciū sibi mānducat & bibit: nō diu dicās corpus domini. ℣. Li bauit illos. Oratio. Ac nos qs dne diuinitatis tue sempiterna fruitione repleri: quā pciosi corporis & sanguinis tui tpalis pceptio figurat, Qui vi. Ad lauō. vo

celias horas sicut in die. Et p dicto modo dicit officiū in ferijs per totā octauā. Feria sexta de cōsecratione distinctione secunda. Ambrosius de initiandis. L. j.

Mirabile est q manna deus pluerit patribus: t quotidiano celi pascebātur alimento. Unde dictū est. Panē angelorū māducauit hō. Sed tamē panē illū qui manducauerūt oēs in deserto: mortui sunt. Ista aūt esca quā accipis iste panis viuus qui descēdit de celo: vite eterne substātiā sōministrat: t quicūq; hūc māducauerit nō morietur in eternum quia corpus est christi. Ppter sicut in die. Lectio secunda.

Considera nūc vtrū pstantior sit panis angelorū an caro xpi: que vtiq; corpus est vite. Manna illud e celo hoc supra celū. Illud celi: hoc dñi celorū. Illud corruptioni obnoxiū: si in die alterū seruaret: hoc alienū ab omni corruptione qō q cūq; religiose gustauerit: corruptionem sentire nō poterit. Illis aqua de petra fluxit: tibi sanguis ex xpo. Illos ad horam satiauit aqua: te sanguis diluit in eternū. Judeus bibit t sitit: tu cū biberis sitire nō poteris. Et illud in vmbra hoc in veritate. Si illud quod miraris vmbra est: quantum istud est: cuius t vmbrā miraris? Audi quia vmbra est que apud patres facta est. Bibebāt inquit de spiritali cōsequenti eos petra: petra aūt erat xpūs.

Sabbato. De psecratione distinctione secūda. Ambrosius.

Arre de initiādis. L. j. bāt egypti flumina puro aquarū meatu: subito de fōtiū venis sanguis cepit erūpere: non erat potus in fluuijs. Rursus ad pphete pces cruor cessauit fluminū: aquarum natura remeauit. Lectio. ij.

Circūclusus vndiq; erat populus hebreor hinc egyptijs vallatus t inde mari clausus. Virgā leuauit moyses separauit se aqua t in muror speciē cōgelauit: atq; iter vndas via pedestris apparuit. Jordanis cōuersus retrorsū cōtra naturā in sui fōtis: reūtit exordiū. Nōne claret naturā vī maritimor fluctuū: vel fluuialis cursus esse mutatā. Sitiebat populus patrum tetigit moyses petrā t aqua de petra fluxit. Quid nō pter naturā opata est gratia vt aquas vomeret petra: quā nō hēbat

ex natura? Ad vesperas post
stationē de octaua sit commē
moratio de secūda dñica post
pentecost. Alia que cōpetit de
hystoria libri regū. Regre eaz
infra in dñica tertia. ℣. Uesi
Spertina oratio. Oratio.
Sancti nominis tui dñe ti
morez pariter t amorem fac
nos habere ppetuū: qz nunq̄
tua gubernatione destituis:
quos in solicitate tue dilectio
nis instituis, Per. Dñica in
fra octauā corporis christi ad
matutinū. Christū regē.
Hymnus. Sacris solēnijs.
In pmo nocturno aīi. Pa
ratum nobis mēsa dñi aduer
sus oēs qui tribulant nos, ℣s.
Dñe in vtute. cuni rel. de dñi
ca. ℣. Panē celi. Ex quar
to libro sancti ambrosij epi de
sacramentis. Lectio. j.
Ere aūt magnū est t di
uinū miraculū: q populo plu
it dñs manna de celo: t nō la
borabat populus t māducā
bat. Tu forte dicis. Meus pa
nis est vsitat⁹. Sed panis iste
panis est ante verba sacramē
toz: vbi accesserit cōsecratio:
de pane fit caro christi. Ria
licet in die. Lectio secunda.
Hoc igit̄ astruamus quomo
dō pōt qui panis est: corpus
esse christi. Cōsecratio igitur
quibus verbis est: t cuius ser
monibus? Dñi iesu. Nam re
liqua oīa que dicūtur in super
iorib⁹ a sacerdote dicuntur.
Laus deo deferf oīone ptit̄ p
populo: p̄o regib⁹: p ceteris.
Ubi venit vt cōficiat L.ij.
venerabile sacramētū: iā non
suis sermonibus sacerdos: sed
vtit sermonib⁹ christi. Ergo
sermo christi hoc cōficit sacra
mentū. Qui sermo xp̄i? Nem
pe is quo facta sunt oīa. Jus
sit dñs t factū est celū: iussit d
minus t facta est terra: iussit
dñs t facta sunt maria: iussit
dñs t oīs creatura gñata est.
Uides ergo q̄ opato L.iij.
riūs sit sermo xp̄i? Si ergo tā
te vis est in sermone dñi iesu:
vt inciperēt esse que nō erant
quāto magis opatorius est vt
sint que erāt t in aliud cōmu
tētur. Celū nō erat: mare nō
erat: terra nō erat. Sed audi
dicentē. Ipse dixit t facta sūt
ipse mādauit t creata sūt. In
secūdo nocturno aīi. Accipi
te t comedite: hoc est corp⁹ me
um qō p̄o vobis tradet: dicit
dñs. ℣s. Dñs illumina. mea.
cū rel. ℣. Cibauit illos. L.v
Ergo tibi vt respondeā: non
erat corpus christi ante conse

crationē: sed post cōsecratio/
nē dico tibi: quia iam corpus
est xpi: ipse dixit & factum est:
ipse mādauit & creatū est. Tu
ipse eras: sed eras vetus crea
tura. Postea q̄z cōsecrat⁹ es:
noua creatura esse cepisti. L.
Vis scire q̄z noua creatu vi/
ra? Oēs inquit in christo no/
na creatura. Accipe ergo quē
admodū sermo christi creatu
rā omnē mutare cōsueuerit:
& mutet quādo vult instituta
nature. Quomodo requiris?
Accipe. Et pmo omniū de ge
neratione eius sumamus exē
plū. Cōsuetudo est vt nō ge/
neret homo nisi ex viro & mu
liere & cōsuetudine cōiugali.
Sed quia voluit dñs: L. vii.
quia hoc elegit sacramentum
de spiritu sancto & virgine na
tus est christus: hoc est media
tor dei & hominū homo christ⁹
iesus. Vides ergo quia cōtra
instituta & ordinez natus est:
hoc est nat⁹ ex vgine. L. viij.
Accipe aliud. Urgebat po//
pulus hebreor ab egyptijs in/
tercluſus erat mari. Diuino i
perio vga moyses tetigit aq̄s
& se vnda diuisit: nō vtiq̄z pm
sue nature cōsuetudinē sed fz
gratiaz celestis imperij. Ad
cang. ali. Alleluia. Cantica

Domine miserere. ℣. Exal/
tare domine in virtute tua.
℟. Cantabimus. Lectio sc̄i
euangelij secundum lucā.
In illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis parabolam
hāc. Homo quidā fecit cenā
magnā & vocauit multos. Et
rel. Homelia beati gregorij
papē de eadē lectione. Lec. ix
Hoc distare fratres cha/
rissimi inter delitias cor
poris & cordis solet: q̄ corpo
rales delitie cū habētur: gra
ue in se desideriū accendūt: cū
vo habite eduntur: comeden
tem protinus: in fastidiuz per
satietatem vertunt. At contra
spirituales delitie cum non ha
bentur: in fastidio sunt: cum
vo habentur in desiderio: tan
toq̄z a comedēte amplius esu
riuntur: quanto & ab esurien
te amplius comeduntur. ℣.
de historia dominice: incipien
do a primo responsorio. Que
re ifra in tertia dominica. Le
In illis appe/ ctio decima
titus placet: experiētia displi/
cet: in istis appetitus vilis est
experientia magis placet. In
illis appetitus saturitatem: sa
turitas fastidium generat: in
istis appetitus saturitatē: satu
ritas appetitum parit. L. xi.
.xi. iiij

Augẽt enim spiritales delitie desiderii in mẽte: dñi satiãt: qz quãto magis earũ sapor percipit: eo amplius cognoscit qõ auidius amet. Et ideirco non habite: amari nõ pñt: qz earũ sapor ignoratur. Lectio, xij. Quis enĩ amare valeat qõ ignorat? Proinde psalmista nos admonet dicẽs. Gustate & videte quoniã suauis est dominꝰ. Ac si apte dicat: Suauitate eius nõ cognoscitis: si hãc minime gustatis: ẽz cibũ vite ex palato cordis tangite: vt pbãtes eiꝰ dulcedinẽ amare valeatis. Secũdã lucam. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolam hãc. Homo quidã fecit cenã magnã & vocauit multos. Et misit seruũ suũ hora cene dicere inuitatis vt venirẽt: qz iam parata sunt oĩa. Et ceperũt simul oẽs excusare. Primꝰ dixit. Villã emi & necesse habeo exire & videre illam. Rogo te habe me excusatum. Et alter dixit. Juga boum emi quinque: & eo probare illa: rogo te habe me excusatũ. Et aliꝰ dixit. Uxorẽ duxi: & ideo nõ possum venire. Et reuersus seruus nũciauit hec dño suo. Tũc iratus paterfamilias: dixit seruo suo, Exi cito i plateas & vicos ciuitatis & paupes ac debiles cecos & claudos introduc huc. Et ait seruus. Dñe factũ est vt imperasti: & adhuc locꝰ est. Et ait dñs seruo. Exi in vias & sepes & cõpelle intrare vt impleat domus mea. Dico autẽ vobis: qꝛ nemo virorũ illorum qui vocati sunt: gustabit cenã meã. Oratio. Sancti nomi nis tui. vt supra. Ad laudes añ. Sapiẽtia & cetera oĩa sicut in die corpꝰ chꝛisti. Pro cõmemoratiõe dominice añ. Homo quidã fecit cenã magnã & vocauit multos: & misit seruũ suũ hora cene dicere inuitatis vt venirẽt: qz oĩa parata sunt alia. ℣. Dñs regnauit. Oratio. Sancti nominis tui. Ad vesperas omnia fiãt sicut in die. Pro cõmemoratione dñice añ. Exi cito in plateas & vicos ciuitatis: & paupes ac debiles: cecos & claudos compelle intrare vt impleat domꝰ mea alia. ℣. Dirigat. Oratio. Sancti nois tui. Feria secũda. De cõsecratione distinctione secunda. Augustinus in epistola ad hyreneum. Lectio. Quisquis panis est: & q̃ qui manducat viuit in eternũ: ẽ quo ipsemet dixit,

Et panis quē ego dabo caro
mea est pro mūdi vita. Deter
minat quomodo sit panis: nō
solū fm vbū quo viuūt oīa: sz
fz carnē assūptā, p mūdi vita
humana enīz caro que L.ij
erat petō mortua: carni mun
de vnita: i corporata: vnū cū il
la effecta: viuit de spiritu eius:
sicut viuit corpus de suo spiri
tu. Qui vo non est de corpore
xpi: nō viuit de spiritu christi.
De consecratione distinctiōe
secunda. Augustinus in libro
de trinitate, Lectio. iij.
Dspus t sanguinē xpi
dicimus illud qđ ex fructib⁹
terre acceptuz: t pce mystica
cōsecratū: recte sumimus ad
salutē spiritualē in memoriaz
ōfice passionis. Feria tertia.
De consecratione distinctiōe
secunda. Paschasius de corpo
re t sanguine christi. Lectio. j
Terat quotidie hec obla
tio licet xp̄s semel passus
in carne: per vnā eādēq; mor
tis passionē: semel saluauerit
mūdū: ex qua morte idē resur
gēs ad vitā: iā nō morit: mors
ei vltra nō dñabit: q; profecto
sapiētia dei necessariū p mul
tis causis hoc prouidit. L.ij.
P uimo quidē: q; q̄tidie pec
camus: saltē in peccatis sine q
bus mortalis infirmitas viue
re nō pōt: q; licet oia peccata
cōdonata sint in baptismo in
firmitas tamē peccati adhuc
manet i carne. Vñ psalmista.
Bñdic aia mea dñm qui pro
pitiat oib⁹ iniq̄tatib⁹ tuis: qui
sanat oēs infirmitates tuas.
Q uidē q; quotidie la L.iij.
bimur: quotidie xp̄s p nobis
mystice imolat: t passio xp̄i i
mysterio tradit: vt qui semel
morīēdo morē viceratiquoti
die recidiua delicto⁹ per hec sa
cramēta corporis t sāguinis
peccata relaxet. Feria quar
ta. De consecratione distinctio
one secunda. Augustin⁹, L.j
Trū sub figura anīb⁹ ve
ritate hoc mysticū cali
cis sacramētū fiat: veritas ait
Caro mea vere est cib⁹: t san
guis meus vere est pot⁹. Alio
quin quomodo magnum erit
pāis quē ego dabo: caro mea
é, p mūdi vita: nisi vā sit caro
Sed q; xp̄m: fas vorari L.ij
dētib⁹ nō est: voluit hunc pa
nē t vinū in mysterio vere car
nē suā t sanguinē sūū p̄secra
tione spūs sancti potētialiter
creari: t quotidie pro mundi
vita mystice imolari: vt sīc de
vgine per spūs sanctū vera ca
ro sine coitu creata: ita per eun-

dē ex substantia panis ⁊ vini
mystice idē cor⁹ xpi p̄secret.
Q Corpus xpi ⁊ veritas L.iij.
⁊ figura est. vitas duz corpus
xpi ⁊ sanguis in vtute spūs sā
cti ⁊ in vtute ipsi⁹ ex panis vi
nigz sb̄stātia efficit: figura vo
est id qō exteri⁹ sentit. Intra
catholicā eccl̄iam in mysterio
corporis xpi: nihil a bono ma
ioris: nihil a malo minus p̄ficit
sacerdote: qnō in merito con
secrātis: sed in vbo efficit crea
toris ⁊ in vtute spirit⁹ sancti.
In octaua corpis xpi i p̄mis
vesp̄is añe ⁊ psalmi sicut i die
Cap. Fres: ego enim. Re.br.
Educas panē. Hym. Pan
ge lingua gliosi. ℟. Panem
de cc. Ad. M. añ. O q̄ sua
uis. Oro. Deus qui nobis.
Ad matuᵹ. ⁊ ad reliquas ho
ras ofa fiūt sicut in die preter
docto primas lectiones vt ifra.
De cōsecratione distinctione
Secūda. Eusebi⁹ emisen⁹
Audū alienus a vita L.j
peregrinus a misericordia: a
salutis via intrinsecus mortu⁹
exulabas. Subito initiat⁹ xpi
legibus: ⁊ salutaribus myste
rijs inouatus: in corpus eccle
sie nō videdo sed credēdo trā
filist: ⁊ de filio p̄ditionis: ado
ptiuus dei filius fieri occulta
puritate meruisti. Leccio. ij.
In mensura visibili perma
nēs maior factus es te ipso in
uisibiliter: sine quātitatis aug
mēto. Luz idē atqz ipse esses:
multo alter fidei p̄cessibus ex
titisti. In exteriori nihil addi
tū est: ⁊ totū in interiori muta
tum est: ac si homo: christi filius
effectus: ⁊ christus: hois in
mente formatus est. Lec.iij.
Sicut ergo sine corporali sen
su: vilitate pterita deposita: su
bito nouā indutus es dignita
tē: ⁊ sicut hoc qō deus lesa in
te curauit: sic facta diluit: macu
lata dterfit non oculis: sed sen
sibus tuis sunt credita: ita cuz
reuerendū ad altare cibis spi
ritualibus satiandus ascēdis:
sacrū dei tui corpus ⁊ sanguī
nē fide respice: honora: mira
re: mēte continge: cordis ma
nu suscipe: ⁊ maxime mēte to
tum haustu interioris hois a
sume. De cōsecratiōe distinc
tione scōa. Ambrosius in epi
stola ad hebreos. Lcō.iiij.
Mxpo semel oblata ē ho
stia ad salutē sempiternaz po
tēs. Quid ergo nos dicimus.
Mōne per singulos dies offe
rimus? Offerim⁹: sz ad recor
dationē mortis eius. Et vna ē
hostia: non multe. Quomodo

vna ꝛ non multe? Quia semel oblatus est christus. Leo. v. Hoc aũt sacrificiũ exemplũ est illius ad ipsum: ꝛ semp id ipsum. Proinde hoc idem est sacrificiũ vnũ solũ. Illioquin diceretur: qñ in multis locis offertur multi sũt christi, Ne quaq̃ sed vnus vbiq; christ⁹ ꝛ hic plenus existens: ꝛ illic plenus. Sicut eni qđ vbiq; offertur: vnũ ẽ corpus ꝛ nõ multa corpora ita ꝛ vnũ sacrificiũ. Pontifex aũt ille est Leo. vj qui hostiã obtulit: nos mũdã temiplsam offerimus etiã nũc que tunc oblata est: ꝓsumi nõ potest. Quod nos facim⁹: in commemoratione fit eius: qđ factum est. Hoc enim facite ait: in meam commemorationem, De cõsecratione distinctione secunda. Alexander I papa. Lectio septima, In sacramẽtor⁹ oblatiõib⁹ que inter missarũ solennia domino offerunt: panis tñ ꝛ vinũ aqua permixtũ: in sacrificium offerantur. Non enim debet in calice domini aut vinũ solum aut aqua sola offerri: sz vtrũq; permixtum qz vtrũq; ex latere eius in passione sua profluxisse legitur. De consecratione distinctione secunda

Julius papa. Lec. vij. Mlix dñic⁹ iuxta canonũ ꝑceptũ: vino ꝛ aqua pmixtus debet offerri: quia videmus in aqua populũ intelligi in vino vo ostendi sanguinez christi: ergo cum in calice vinuz aqua miscetur: christo populus adunat: ꝛ credentium plebs ei in quẽ credit copulatur ꝛ iungitur, Lectiones de homelia cum euangelio sicut in die corporis christi. Sabbato ante dominicam tertiaz post pentecosten ad vesperas añ. Regnũ tuũ. ℣. Confitebantur. Cap. Benedictus deus. ℟. pl. Dñs qui eripuit. ℣. Misit deus. Hymn⁹. O lux beata. ℣. Vespertina oratio. Ad. M. añ. que contingit de historia libri regũ. Oratio. Deprecationem. Quere infra post omnes historias: vbi ponuntur euangelia dominicalia cum homelijs suis ꝛ antiphonis ad benedictus ꝛ magnificat. Et hunc ordinez seruabis etiaz in dominicis sequentibus. Et aduertendum q⁹ ab ista tertia dñica in qua ꝛ non ante potest legi de libris regum vsq; ad primã dominicam angustiã: ad plus possunt occurrere septem dominice:

in quibus erit legenda de ipsis quos sic diuidebo. Duabus primis dñicis legit de prmo libro regū. Alijs duabus de secundo. Reliquis duab⁹ de tertio. Ultima vo dñica legit de ārto libro regū. Quod si pauciores fuerint dñice taliter distribuantur dicti libri per eas: q̄ in omnibus ipsis quatuor: legātur alique lectiones. Dñica tertia post pentecosten ad matutinū. inuitat. Regem magnū: Adoremus dñm. ℣. Venite. Hec inuitatoriū dicitur vsq; ad dñicā prmā augusti i dñicis dieb⁹. Hymnus. Mocte surgētes. ℣. Dñe in vtute, cum rel, psalmis de dñica. Hac nocte ponūtur libri regū et legit de eis in dñicis vsq; ad dñicam primā kalēdis augusti: cū Rūs in hac dñica ponit. Incipit liber regū prm⁹. Lc. i.

FVit vir vnus de rama/thaim sophim de monte ephraim et nomē eius helcha na filius ieroboam filij helui: filij thau filij suph: ephrateus et habuit duas vxores: nomē vni anna: et nomē secūde fenēna: fuerūtq; fenēne filij: anne autē nō erāt liberi. ℟. Parate corda vestra dño: et seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus inimicoꝝ vestroꝝ. ℣. Cōuertimini ad deū in toto corde vro: et auferte deos alienos de medio vestri. Et. Lc. ii.

ET ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus vt adoraret et sacrificaret dño exercituū in silo. Erant autē ibi duo filij helyophni et fineés sacerdotes dñi. ℟. Deus oium exaudito: est: ibe mi sit angelū suū et tulit me de oni bus patris mei. Et vnxit me vnctione misericordie sue. ℣. Domin⁹ qui eripuit me de ore leonis: et de manu bestie liberauit me. Et vnxit. Lectio. iii

DIxit ergo dies et immolauit helchana: deditq; fenēne vxori sue et cūctis filijs eius et filiab⁹ partes: anne autē dedit partē vnā tristis: q; anna diligebat. Dñs aūt concluserat vuluā eius. ℟. Dñs qui eripuit me de ore leonis: et de manu bestie liberauit me: Ipse me eripiet de manib⁹ inimicoꝝ meoꝝ. ℣. Misit deus misericordiā suā et vēritatē suā aiaz meā eripuit de medio catulorū leonum. Ipse. Lc. iii

AFFligebat quoq; eā emula eius et vehemēter angebat in tantū vt exprobraret q; cōclusisset dñs vuluā eius.

Sicq; faciebat per singlos annos: cū redeūte tpe: ascēderēt tēplū dñi: & sic plorabat eaz. ℟. Percussit saul mille & dauid decē mīlia. Quia manus dñi erat cū illo: p cussit philistēū. Et abstulit opprobriū ex israel. ℣. Nonne iste est dauid de quo canebant in choro dicētes: saul percussit mille & dauid decē milia. Quia. Gloria. Et abstu. In secūdo nocturno añ. Illuminatio mea cum reliquis. Lectio quinta.

Porro illa flebat & nō capiebat cibū. Dixit ergo ei helchana vir suus. Anna: cur fles: & quare nō comedis: & q̄obrē afflictior tuū? Nunquid nō ego melior tibi q̄z decē filij? ℟. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniat sup vos. Ubi ceciderūt fortes isr̄l. ℣. Montes montes qui estis i circuitu ei⁹ visitet dñs: a gelboe autē trāseat. Ubi. Lectio. vi.

Surrexit aūt ānа post q̄z comederat in silo: & biberat: & heli sacerdote sedente sup sellā ante postes tēpli dñi: cū esset anna amaro aio: orauit dñm flens largiter: & votū vouit dicēs. Dñe exercituū si respiciēs videris afflictionem famule tue: & recordatus mei fueris: nec oblitus ancille tue dederisq; serue tue sexū virilē dabo eū dño oībus diebus vite eius & nouacula nō ascēdet sup caput eius. ℟. Ego te tuli de domo patris tui: & posui te pascere gregē populi mei. Et fui tecū in oībus ubicūq; ambulasti firmās regnū tuum in eternū. ℣. Feciq; tibi nomē grāde iuxta nomē magnoz qui sunt in terra: & requiē dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui. Lectio. vij.

Actū est aūt cū illa multiplicaret p̄ces coram dño: ut heli obseruaret os eius. Porro anna loquebat in corde suo tātūq; labia illius mouebant & vox penitus nō audiebatur. Estimauit ergo eā heli temulentam: dixitq; ei. Usquequo ebria eris? Digere paulisp vinū quo mades. ℟. Peccaui sup numerū harene maris & multiplicata sunt pctā mea & nō sum dignus videre altitudinē celi: p̄e multitudie iniquitatis mee: quoniā irritauī irā tuā. Et malū cora te feci. ℣. Quoniā iniquitatē meaz ego cognosco: & delictū meum coram me est semper: tibi soli peccaui. Et ma. L. vijā

Espondēs anna: nequa

℣. inquit dñe mi: naz mulier infelix: minus ego sum: vinũq; & omne qđ inebriare pót non bibi: sed effudi aiam meã i cõspectu dñi. Ne reputes ancillã tuã quasi vnã de filiab⁹ belial: q: ex multitudine dolozis & meroris mei locuta sum vsq; in pñs. ℟. Recordare dñe testamẽti tui: & dic angelo percutienti: cesset iam manus tua. Ut nõ desoletur terra. Et ne perdas oẽs aias viuã. ℣. Quiescat dñe ira tua a populo tuo: & a ciuitate sancta tua. Ut nõ Glia patri. Et ne. Ad cant. añ. Alla. Cant. Dñe miserere nr̃i. ℣. Exaltare. Euãgelij cũ sua homelia quere infra post hystorias dñicales. ℟. ix Exaudisti dñe oratiõnẽ serui tui vt edificarẽ tẽplũ nomini tuo. Bñdic & sanctifica domũ istã in sempiternũ Deus isrl. ℣. Dñe qui custodis pactum & misericordiã seruis tuis: qui ambulãt cora te in toto corde suo. Bñdic. ℟. x. Audi dñe hymnũ & orationẽ quã seruus tuus orat coram te hodie: vt sint oculi tui apti & aures tue intẽte. Sup domũ istam die ac nocte. ℣. Respice dñe de sactuario tuo & de excelso celor̃ habitaculo. Sup. ℟. xj. Dñe si cõuersus fuerit ppl's tu⁹ & oauerit ad sactuariũ tuũ. Tu exaudies i celo dñe: & libera eos de manibus inimicor̃ eor̃. ℣. Si peccauerit in te populus tuus: & cõuersus egerit penitentiã: veniẽsq; orauerit in loco isto. Tu. ℟. xij. Factũ est: dum tolleret dñs helia p turbinẽ in celũ. Heliseus clamabat dicẽs: pater mi pater mi. Currus israel & auriga eius. ℣. Cũq; pgerẽt: & incedẽtes sermocinarentur: ecce currus igneus & equi ignei diuiserũt vtrũq; & ascẽdit helias p turbinẽ in celũ. Heliseus. Gloria Currus. Ad laudes añ. Alleluia. & cetera de psalmista. Cap. Benedictio & claritas. ℟. b. Hec est dies. Hymn⁹ Ecce iã noctis. ℣. Dñs reg. Ad. B. añ. Quis ex vobis homo. Quere infra post euangelium dominice tertie. Oratio. Deprecationes nostram. Predicti hymni Nocte surgẽtes. et Ecce iam noctis. dicuntur diebus dñicis vsq; ad kalendas octobris. Ad horas diei de psalmista. Ad. M. añ. Que mlier. Quere infra post euãgeliũ dñice tertie. Oratio. Deprecationem. In seriis fit officium de psalmista sicut ns

tē in eo dē psalmista: ꝑter anīa
ad mīgt. Añe ſbſcripīe dicūt
ad mīgt vſq; ad dñicā primā
kalēdis augusti i ſerialī offō.
Añ. Loquere dñe: quia au-
dit ſeruus tuus. Añ. Cogno
uerūt oēs a dan vſq; ber ſabee
q; fidelis samuel ꝓpheta eſſet
dñi. Añ. Obſecro dñe: au-
ſer iniquitatē ſerui tui: q; inſi-
pienter egi. Añ. Prenaluit
dauid in philiſteū in funda ⁊
lapide in noīe dñi. Añ. Mō-
ne iſte eſt dauid de quo cane-
bāt in choro dicētes: ſaul pcuſ
ſit mille ⁊ dauid decē milia in
milibus ſuis. Añ. Quis eni
in omnibus ſicut dauid fidelis
inuentus eſt in regno ſuo: egre
diens ⁊ regrediēs: ⁊ pergens
ad imperiū regis. Añ. Ira
tus rex ſaul dixit: mihi dede-
runt mille ⁊ filio iſay dederūt de
cē milia. Añ. Montes gel-
boe nec ros nec pluuia veniāt
ſuper vos q; in te abiectus eſt
clypeus fortiū: clypeus ſaulis
quaſi non eſſet vnctus oleo: ſa
ul ⁊ ionathas amabiles ⁊ de-
cori valde in vita ſua: in morte
quoq; nō ſunt ſeparati. Añ.
Saul ⁊ ionathas amabiles ⁊
decori in vita ſua: i morte quo
q; non ſunt diuiſi: aquilis ve-
lociores: leonib⁹ fortiores: quo
modo ceciderūt fortes in bello
⁊ perierūt arma bellica: incly
ti iſrael flete. Añ. Plāxit au
tē dauid plāctu huiuſcemodi
ſup ſaul: ⁊ ſuper ionathan filī
um eius: ⁊ dixit: inclyti iſrael
ſup montes tuos interfecti ſūt
quō ceciderunt fortes. Añ.
Doleo ſuper te frater mi iona
tha amabilis valde ſup amo
rē mulierū: ſicut mater vnicū
amat filiū ita te diligebā: ſagit
ta ionathe nunq; abijt retror
ſus: nec declinauit clypeus ei⁹
i bello: ⁊ haſta ei⁹ nō eſt auer
ſa. Añ. Rex autē dauid co-
operto capite ſicedēs: lugebat
filiū dicens abſalon fili mi: fili
mi abſalon: quis mihi det: vt
ego moriar ꝓ te fili mi abſa
lon. Añ. Inxerūt ſalomonē
ſadoch ſacerdos ⁊ nathan ꝓ-
pheta: regē i gion: ⁊ aſcēdētes
leti dixerūt: viuat rex in eīnū.
Añ. Dū tolleret dñs heliā ꝓ
turbinē in celū: heliſe⁹ clama
bat dicēs: pī mi pī mi: curꝰ
iſrl ⁊ auriga ei⁹. Dñica ḡrta
poſt pēt. Segtur i libro regū

In diebus illis ait ei ꝑmo. L.
Vade in pace: ⁊ dñs iſrl
det tibi petitionē quā rogaſti
eū. Et illa dixit. Vtinā inueniat
ācilla tua gratiā i oculis tuis. Et
abijt mulier i viā ſuā ⁊ cōedit

vultusq; illius nō sunt amplius in diuersa mutati. Lectio iij.
Et surrexerūt mane & adorauerūt coram dño: reuersiq; sunt: & venerūt in domū suam in ramatha. Cognouit autē helchana anna vxorē suā: & recordatus est eius dño. Et factū est post circulū dierū concepit anna & peperit filiū: vocauitq; nomē eius samuel: eo q̄ a dño postulasset eū. Lectio iij.
Ascēdit aūt vir eius helchana & oīs domus eius: vt immolaret dño hostiā solēnē: & votum suū: & anna non ascēdit. Dixit enim viro suo. Nō vadaz donec ablactet infans: & ducā eū & appareat ante cōspectū dñi: & maneat ibi iugiter. Lectio iij.
Et ait ei helchana vir suus, Fac qō bonū tibi videt: & mane donec ablactes eū: ꝓcoz vt impleat dñs ꝰbū suū. Mānsit ergo mulier & lactauit filiū suum donec ablactaret eū a lacte. Et adduxit eū secū post q̄z ablactauerat in vitulis tribus & trib' modijs farine: & amphora vini: & adduxit eū in domū dñi in silo. Puer aūt erat adhuc infantulus. Et immolauerūt vitulū: & obtulerunt puerum heli. Lectio quinta.
Et ait anna. Obsecro mi domine viuit aīa tua: ego sū mulier illa que steti coram te hic orans dñm ꝓ puero isto: oraui: & dedit mihi dñs petitionē meā quā postulaui eū. Ideo & ego cōmodaui eū dño cūctis diebus quibus fuerit accōmodatus dño. Et adorauerūt ibi dñm. Et abijt helchana in ramatha in domū suā. Puer aūt erat minister in cōspectu dñi ante faciē heli sacerdotis. Porro filij heli filij belial: nesciētes dñm: nec officiū sacerdotū ad ꝑpulū: sed quicūq; immolasset victimā: veniebat puer sacerdotis dum coquerent carnes: & habebat fuscinulā tridentem in manu sua: & mittebat eā in lebetē: vel in caldariā aut in ollā siue in cacabū: & omne qō leuabat fuscinula tollebat sacerdos sibi: sic faciebāt vniuerso israeli venientiū in silo. Lectio vij.
Puer aūt samuel ministrabat dño coꝝ heli: & sermo dñi erat ꝑciosus. In diebus illis nō erat visio manifesta. Factū est ergo in die quadaz: & heli iacebat in lectulo suo: & oculi eius caligauerāt nec poterat videre lucernā dei anteqūz extingueret. Samuel aūt dormiebat in templo dñi vbi erat arca dei.
Et

Et vocauit dñs samuel. Lvij. Qui respōdēs ait. Ecce ego. Et cucurrit ad heli: & dixit. Ecce ego: vocasti enim me. Qui dixit. Nō vocaui: reuertere: dormi. Et abijt & dormiuit. Et adiecit dñs vocare rursum samuel. Cōsurgensq samuel: abijt ad heli: & dixit. Ecce ego: q vocasti me. Qui respōdit. Nō vocaui te fili mi: reuertere & dormi. Dñica. v. post pent. Incipit liber regū

Factū est secūdus. Lj. postq̄ mortuus est saul: vt dauid reuerteret a cede amalech: & maneret in siceleth dies duos. In die autem tertia apparuit homo veniens de castris saul veste conscissa: & puluere aspersus caput: & vt venit ad dauid cecidit sup faciē suā & adorauit. Lectio. ij. Dixitq̄ ad eū dauid. Unde venis? Qui ait ad eum. De castris israel fugi. Et dixit ad eū dauid. Nō est verbū quod facta est. Indica mihi. Qui ait. Fugit ppls ex prelio: & multi corruētes de pplo mortui sunt sed & saul & ionathas filius eius interierunt. Lectio tertia. Dixitq̄ dauid ad adolescentē qui nūciabat ei. Unde scis: q mortuus est saul & ionathas filius eius? Et ait adolescēs q narrabat ei. Casu veni in mōtē gelboe: & saul incumbebat super hastam suam. Liij. Ecce currus & eques appropinquabāt ei: & cōuersus post tergū suū: vidēsq̄ me vocauit: cui cum respōdissem adsum: dixit mihi. Quis nam es tu? Et aio ad eū. Amalechites sū. Et locutus est mihi. Lv. Sta super me & interfice me: quoniā tenēt me anxietudines: & adhuc tota aīa mea in me est. Stāsq̄ sup eū occidi illū: sciebam enim q̄ viuere nō poterat post ruinā. Et tuli diadema qđ erat in capite ei?: & armillā de brachio illius: & attuli ad te dñm meū huc. Lvj. Apprehēdens aūt dauid vestimēta sua scidit: oēsq̄ viri q cū eo erāt: & plāxerunt & fleuerūt: & ieiunauerūt vsq̄ ad vesperā sup saul & sup ionathan filiū eius: & sup populum dñi: & super domum israel: eo q corruissent gladio. Lec. vij. Dixitq̄ dauid ad iuuenē qui nūciauerat ei. Unde es tu? Qui respōdit. Filius hois aduene amalechite ego sum. Et ait ad eum dauid. Quare nō timuisti mittere manū tuam: vt occideres xp̄m dñi? Lec. viij.

Cercãsq; dauid vnum de pueris suis ait. Accedés irrue in eũ. Qui percussit illũ & mortuꝰ est. Et ait ad eũ dauid. Sanguis tuus sup caput tuum: os enim tuũ locutũ est aduersum te dicẽs: ego interfeci xp̃m dñi

Dñica. vj. post pent̃. Segtur in secundo libro regum. Li.j.

Planxit aũt dauid planctũ hmuscemodi sup saul & sup ionathã filiũ eius: & pcepit vt docerent filios iuda arcũ: sicut scriptũ est in libro iustoꝝ: & ait. Cõsidera isrl̃ ꝓ his qui mortui sunt sup excelsa tua vulnerati: inclyti isrl̃ sup mõtes tuos interfecti sunt

Quomodo ceciderũt fortes? Nolite annũciare i geth: neq; annũcietis in compitis ascalonis: ne forte letent filie philisthiim: ne exultẽt filie icircũcisoꝝ.

Montes gelboe nec ros Li.ij. nec pluuia veniant sup vos: neq; sint agri primitiarum: q; ibi abiectus est clypeus fortiũ clypeus saul: quasi nõ eẽt vnctus oleo: a sanguine interfectoꝝ ab adipe fortiũ. Sagitta ionathe nunq̃ rediit retrorsũ & gladiꝰ saul nõ ẽ reuꝑsus ianis

Saul & ionothas ama Li.iij. biles & decori in vita sua: in morte quoq; nõ sũt diuisi: aq; lis velociores: leonibus fortiores. Filie isrl̃ sup saul flete: qui vestiebat vos coccino in deliciis: qui prebebat ornamẽta aurea cultui vestro.

Lectio. iiij. Quomodo ceciderũt fortes in ꝓlio? Jonathas in excelsis tuis occisus est. Doleo sup te frater mi: ionatha decorus nimis: & amabilis sup amorem mulierũ. Sicut mater vnicuꝫ amat filiũ suũ: ita te diligebã.

Quomodo ceciderũt robusti: & perierũt arma bellica. Li.v. Igit̃ post hec cõsuluit dauid dñm dicẽs. Nũ ascẽdã in vnã de ciuitatib⁹ iuda? Et ait dñs ad eũ. Ascẽde. Dixitq; dauid Quo ascẽdã? Et respõdit ei. In ebrõ. Ascẽdit ergo dauid & due vxores eius: achinoem iezraelitis & abigail vxoꝝ nabal carmeli.

Lectio sexta. Sed & viros qui erãt cuꝫ eo duxit dauid singulos cum domo suã: & mãserũt in oppidis ebron. Venerũtq; viri iuda: & vnxerũt ibi dauid: vt regnaret sup domũ iuda. Et nũciatũ est dauid: ꝙ viri iabes galaad sepeliissent saul.

Lec. vij. Misit ergo dauid nuncios ad viros iabes galaad: dixitq; ad eos. Benedicti vos a dño: no qui fecistis misericordiam

hāc cū dño vestro saul: ⁊ sepeli
stis eū. Et nūc retribuet qdez
vobis dñs misericordiā ⁊ veri
tatē: sed ⁊ ego reddā gratiā: eo
q̄ fecistis vōbū istud. Lviij.
Q onfortent manus vestre: ⁊
estote filij fortitudinis. Licet
enīz mortuus sit dñs vester sa
ul: tamē me unxit dom⁹ iuda
in regē sibi. Abner aūt filius
ner princeps exercitus saul: tu
lit hisboseth filiū saul: ⁊ circūdu
xit eū per castra: regēq̄ cōstitu
it sup galaad ⁊ sup iessu
ri: ⁊ sup iezrael: ⁊ sup ephraiz
⁊ sup beniamin: ⁊ sup isrl̄ yni
uersum. Dominica septima
post pentecostē. Incipit liber
regum tertius. Lectio prima.
Et rex dauid senuerat: ⁊
habebatq̄ etatis pluri
mos dies, cūq̄ operirēt vestib⁹
nō calefiebat. Dixerūt ergo ei
serui sui. Queramus dño nr̄o
regi adolescētulā virginem: ⁊
stet cor̄ rege: ⁊ foueat eū: dor
miatq̄ in sinu suo: ⁊ calefaci
at dñm nostrum regē. Lvij.
Q uesierūt igit̄ adolescētulā
speciosam in oibus finib⁹ isrl̄:
⁊ inuenerūt abisag sunamitē
⁊ adduxerūt eā ad regē. Erat
aūt puella pulchra nimis: dor
miebatq̄ cū rege ⁊ ministra
bat ei, Rex vō nō cognouit eā
Adonias aūt filius Lec. iiij.
agith eleuabatur dicēs. Ego
regnabo. Fecitq̄ sibi currum
⁊ equites ⁊ quinquaginta vi
ros: qui ante eum currerent.
Nec corripuit eum pater su
us aliquando dicens: quare
hoc feciſti. Lectio quarta.
Erat autem ⁊ ipse pulcher
valde secundus natus post ab
salon: ⁊ sermo eius cum ioab
filio saruie ⁊ cum abiathar sa
cerdote: qui adiuuabant par
tes adonie. Sadoch vō sacer
dos ⁊ banaias filius ioiade:
⁊ nathan propheta ⁊ semei ⁊
cerethei ⁊ felethi ⁊ omne ro
bur exercitus dauid non erat
cum adonia. Lectio quinta.
Immolatis ergo adonias ari
etibus ⁊ vitulis ⁊ uniuersis
pinguibus iuxta lapidem zoe
leth qui erat vicinus fonti ro
gel: vocauit vniuersos fra
tres suos filios regis: ⁊ om
nes viros iuda seruos regis:
nathan autem prophetam ⁊
banaiam: ⁊ robustos quosq̄:
⁊ salomonem fratrem suum
non vocauit. Lectio sexta.
Dixitq̄ nathā ad bersabee
matrem salomonis. Nū audi
sti: q̄ regnauerit adonias filius
agith: ⁊ dñs nr̄ hoc ignorat?
Nunc ergo veni accipe a me

consilium: ꝛ salua animam tu
az: filijq; tui salomõis. L. viij.
Vade ꝛ ingredere ad regem
dauid ꝛ dic ei. Nõne tu domi
ne mi rex iurasti mihi ancille
tue dicẽs: q; salomon filius tu
us regnabit post me: ꝛ ipse se
debit in solio meo. Quare er
go regnat adonias? L. viij.
Et adhuc ibi te loquẽte cum
rege: ego veniã post te: ꝛ com
plebo sermones tuos. Ingres
sa est itaq; bersabee ad regem
in cubiculo. Dñica. viij. post
pẽt. Segtur in libro regũ ter
Rex aũt senue tio. L. j.
rat nimis: ꝛ abisag suna
mitis ministrabat ei. Inclina
uit se bersabee ꝛ adorauit re
gẽ. Ad quã rex. Quid tibi in
quit? Que respõdẽs ait. Dñe
mi: tu iurasti per dñm deũ tuũ
ancille tue: salomon filius tu⁹
regnabit post me: ꝛ ipse sede
bit in solio meo: ꝛ ecce nunc
adonias regnat te domine mi
rex ignorante. Lectio scda.
Mactauit quoq; boues ꝛ pin
guia queq; ꝛ arietes pluri
mos: ꝛ vocauit oẽs filios regis
abiathar quoq; sacerdotez: ꝛ
ioab principem militie: salo
monem aũtem seruum tuum
non vocauit. Lectio tertia.
Verũtamen dñe mi rex in te
oculi respiciũt totius israel: vt
indices eis: qui sedere debeat
in solio tuo dñe mi rex post te.
Eritq; cũ dormierit dñs me
us rex cum patribus suis: eri
mus ego ꝛ filius meus salo
mon peccatores. Lectio. iiij.
Adhuc illa loquẽte cũ rege: ec
ce nathan pphẽta venit. Et
nunciauerunt regi dicentes.
Adest nathan pphẽta. Cũq;
introisset: ꝛ stetisset ante ꝓspe
ctũ regis: ꝛ adorasset eũ ꝓ
nus in terram. Dixit nathan.
Dñe mi rex tu dixisti: adoni
as regnet post me: ꝛ ipse sede
at sup thronũ meũ: q; descẽdit
hodie ꝛ immolauit boues ꝛ pin
guia ꝛ arietes plurimos: ꝛ vo
cauit vniuersos filios regis ꝛ
ꝓncipes exercitus: abiathar
quoq; sacerdotem. Lectio. v.
Illiq; vescẽtibus ꝛ bibẽtib⁹
cora eo: ꝛ dicẽtibus: vivat rex
adonias: me seruũ tuum: ꝛ sa
doch sacerdotẽ: ꝛ banaiã filiũ
ioiade ꝛ salomonẽ seruũ tuũ
nõ vocauit. Mungd a dñmo
meo rege exiit hoc verbum ꝛ
mihi non indicasti seruo tuo:
quis sessurus eẽt sup thronũ
dñi mei regis post eũ. L. vj.
Et respõdit rex dauid dicẽs
Vocate ad me bersabee. Que
cũ fuisset ingressa coram rege

t stetisset ante eū iurauit rex t ait. Viuit dñs qui eruit aiam meā de omni angustia: q; sicut iurauī tibi per dñm deū isrl' dicens: salomon filius tu⁹ regnabit post me: t ipse sedebit super soliū meū pro me: sic faciā hodie. Summisitq; bersabee in terra vultu: adorauit regē; dicēs. Viuat dom⁹ meus rex dauid in eternū;. Lectio. vij.

Dixit quoq; rex dauid. Vocate mihi sadoch sacerdotem: t nathan pphetā: t banaiam filiū ioiade. Qui cū ingressi fuissent coram rege: dixit ad eos rex. Tollite vobiscū seruos domini vestri: t imponite salomoné filiū meū sup mulam meā: t ducite eū in gion: t vngat eū ibi sadoch sacerdos t nathan pphēta in regē sup israel t iudā: t canetis buccina: atq; dicetis. Viuat rex salomon. L. Et ascēdetis post eū: t veniet: t sedebit sup soliū meum: t ipse regnabit pro me: illiq; pcipiā: vt sit dux sup isrl' t sup iudā. Et respōdit banaias filius ioiade regi dicens. Amē: sic loquat dñs deus dñi mei regis. Quomodo fuit dominus cū dño meo rege: sic sit cū salomone: t sublimius faciat soliū eius a solio dñi mei regis dauid. Dñica. ix. post pēte. Incipit liber regū quart⁹.

Prevaricatus est L. j. autē moab in isrl' post q̄ mortu⁹ est achab. Lecidit q; ochozias per cācellos cenaculi sui qō habebat in samaria: t egrotauit: misitq; nuncios dicēs ad eos. Ite: cōsulite beelzebub deū acharon: vtrū viuere queā de infirmitate mea hac. Angelus aūt dñi locutus est ad helīā thesbitē dicēs. Surge ascēde in occursū nūcioz regis samarie: t dices ad eos. Nunqd nō est deus in isrl' vt eatis ad cōsulendū beelzebub deū acharon? Quāobrē hec dicit dñs. De lectulo super quem ascendisti non descendes: sed morte morieris. Et abijt helias. Lectio tertia.

Reuersiq; sunt nūcij ad ochoziaz. Qui dixit eis. Quare reuersi estis? At illi respōderunt ei. Vir occurrit nobis: t dixit ad nos. Ite t reuertimini ad regē qui misit vos: t dicetis ei. Hec dicit dñs. Nunquid non erat deus in israel: q; mittis vt cōsulat beelzebub deus acharō? Iccirco de lectulo sup quem ascendisti non descendes: sed morte morieris. Lectio. iiij.

Qui dixit eis. Cuius figure

t habit⁹ est vir qui occurrit vo
bis: t locut⁹ est vba hec? At il
li dixerūt. Vir pilosus: t zona
pellicea accinct⁹ renib⁹. Qui
ait. Helias thesbites est. Mi
sitq; ad eū quinquagenarium
principem: t quinquaginta
qui erant sub eo. Lectio. v.
Q ui ascēdit ad eū: sedentiq;
in vtice mōtis ait. Homo dei
rex pcepit vt descēdas. Respō
dēsq; helias dixit gnquagena
rio. Si homo dei sum descēdat
ignis de celo: t deuoret te: t qn
quaginta tuos. Descēdit itaq;
ignis de celo t deuorauit eos t
gnquaginta qui erāt cum eo.
R ursum misit ad eū L. vj.
pncipē gnquagenariū alterū:
t gnquagita cū eo. Qui locu
t⁹ est ei: homo dei hec dicit rex
Festina descēde. Rndens heli
as ait. Si homo dei ego sum de
scendat ignis de celo: t deuo
ret te: t gnquaginta tuos. De
scēdit ergo ignis dei de celo: t
deuorauit illū t gnāgita suos.
I terū misit pncipē Lec. vij.
gnquagenariū tertiū: t quin
quaginta qui erant cum eo.
Qui cū venisset: curuauit ge
nua sua cōtra heliā: t pcatus
est eū: t ait. Homo dei noli de
spicere aiam meā: t aias ser
uor tuor qui mecū sunt. Ecce
descēdit ignis de celo: t deuora
uit duos pncipes gnquagena
rios pmos: t gnquagenos qui
cū eis erāt. Sz nūc obsecro vt
miserearis aie mee. Lec. vij.
L ocutus est aūt angelus dñi
ad heliā dicēs. Descēde cū eo
ne timeas. Surrexit igit t de
scēdit cū eo ad regē: t locutus
est ei. Hec dicit dñs. Quia mi
sisti nūcios ad cōsulēdū bedse
bub deū achaaron: quasi nō eet
deus in ifrl: a quo posses inter
rogare sermonē: ideo de lectu
lo sup qué ascēdisti nō descen
des: sz morte morieris. Mor
tuus est ergo iuxta sermonem
dñi: quē locut⁹ est helias. No
tādū est q quādo historie in
kalēdis alicui⁹ mēsis sūt nun
tande: si kalēde: idest si prima
die mēsis venerit feria secūda
aut. iij. aut. iiij. historia ponit
in hcedēti dñica. Si vo pma
die mēsis fuerit feria. v. vel. vj
aut sabbato: tūc historia ponī
tur in sequēti dñica. Sabbato
añ pmā dñicā augusti ad vē
Rē. pl. Emitte dñe sa. ℟. Da
mihi dñe. Ad. M. añ. Sapi
entia edificauit sibi domū: exci
dit colūnas septē: subdidit sibi
gētes: sūpboū q t sublimius
colla ,ppria virtute calcauit.
Oratiōnē regre infra cambi

nel. t alis ad. B. t. M. Et hūc ordinē seruabis in israeli ptis historiis. Aduertēdum q̄ ad plus possunt occurrere dñice tres mēsis augusti: in q̄bus agi possit de historia: t tūc in pma carū ponit de parabolis salomonis. In secūda de libro ecclīastes. Tertia vō in p̄mo nocturno de libro sapiētie. in scōo de libro ecclīastici. Si occurrerit due dñice in pma ponunt lectiones .iiij. de parabolis t .iiij. de libro ecclīastes. In scōa vō quatuor de libro sapiētie: t quatuor de libro ecclīastici. Si vō tñ vna occurrerit dñica: legant in ipsa due lectiones de singulis p̄dictis libris. Dñica pma mēsis augusti inuiq̄. In manu tua dñe: Dēs fines terre, p̄. Venite, Et dicit vsq̄ ad primā dñicaz septēbris in dñicis. Dia alia de psalmista. Hac nocte ponūtur libri salomonis: scilicet parabole: ecclīastes: sapientie: t ecclīasticus: t legit de eis vsq̄ ad kalēdas septēbris in dominicis. Incipiūt parabole salomonis. Lect. j.

PArabole salomonis filij dauid regis israel: ad sciēdā sapiētiam t disciplinā: ad intelligēda verba prudētie: t suscipiēdā eruditionē doctrine: iustitiā t iudiciū t equitatē vt det parvulis astutia: adolescēti sciētia t intellectus. ℣. In principio deus ante q̄ terrā faceret: pus q̄ abyssos cōstitueret: pus q̄ p̄duceret fontes aquaz: ante q̄ mōtes collocarent. Ante oēs colles generauit me dñs. ℣. Quando preparabat celos aderam: cum eo cuncta componens. Ante. Lectio scōa.

AUdiens sapiens sapiēti or: erit: t intelligēs gubernacula possidebit. Animaduertet parabolā t interpretationem: verba sapientium: t enigmata eorum. Timor dñi principium sapiētie. Sapientiam atq̄ doctrinā stulti despiciunt. ℣. Emitte domine sapientiam de sede magnitudinis tue, Ut mecum sit t mecū laboret: vt sciaz quid acceptū sit coram te omni tempore. ℣. Da mihi domine sedium tuarum assistricem sapientiam, Ut mecum. Lectio .iij.

AUdi fili mi disciplinam patris tui: t ne dimittas legem matris tue: vt addatur grā capiti tuo: t torques collo tuo. Fili mi: si te lactauerint peccatores: ne acquiescas eis: si dixerint: veni nobiscum:

iuſtidiemur ſanguini: abſcõdamus tẽdiculas cõtra inſontẽ: fruſtra deglutiamus eũ: ſicut infernus viuentẽ: & integrum quaſi deſcẽdentẽ in lacũ. ℟. Dñe pater & deus vite mee: ne derelinquas me: in cogitatu maligno: extollétiã oculoꝝ meoꝝ ne dederis mihi: & deſiderium maligni auerte a me dñe: auſer a me ꝓcupiſcentiã. Et aio irreuerenti & infrunito ne tradas me dñe. ℣. Ne derelinquas me domine: ne accreſcãt ignorãtie mee: & multiplicent delicta mea. Et aio, Lec. iiij.

OMnem ꝓciosũ ſubſtãtiam repiemus: implebimus domos nras ſpolijs: ſortẽ mitte nobiſcũ: marſupium vnũ ſit oĩũ nr̃m. fili mi ne ambules cũ eis: phibe pedẽ tuum a ſemitis eoꝝ. Pedes enim illoꝝ ad malũ currũt: & feſtinãt vt effundãt ſanguiné, ℟. Da mihi dñe ſedũ tuarũ aſſiſtricem ſapiẽtiã: & noli me repꝛobare a pueris tuis. Quoniam ſeruus tuus ſum ego: & filꝰ ancille tue. ℣. Mitte illã a ſede magnitudinis tue vt mecũ ſit & mecũ laboret, Quoniã. Gloria, Quoniam. Lectiognta.

AVſtra aũt ſacitur retẽ ante oculos pẽnatorum: ipſi quoq; cõtra ſanguinẽ ſuum inſidiant & molliunt fraudes cõtra aĩas ſuas. Sic ſemite oĩs auari: aĩas poſſidẽtium rapiũt. ℟. Gyrũ celi circuiui ſola: & in fluctib⁹ maris ambulaui: in omni gẽte & i omni populo primatũ tenui. Super boꝝ & ſublimiũ colla: propria virtute calcaui. ℣. Ego in altiſſimis habitaui: & thronus meus in colũna nubis. Supbo.

SApientia foris ꝓ Lvj. dicat: in plateis ꝓat vocẽ ſuã: in capite turbaruꝫ clamitat: in foribus portarum vrbis ꝓfert verba ſua dicens. Vſq; quoquo paruuli diligitis infãtiã: & ſtulti ea que ſibi ſunt noxia cupiẽt: & imprudẽtes odibũt ſcientiã. ℟. Initiũ ſapiẽtie timor dñi. Intellectus bonus oĩbus facientibus eũ: laudatio eius manet in ſeculuꝫ ſeculi. ℣. Dilectio illius cuſtodia legũ eſt: & qui oĩs ſapientia timor dñi. Intellectus. Lvij.

ADuertimini ad oꝛationẽ meam: en ꝓferã vobis ſpiritũ meũ: & oſtendam verba mea. Quia vocaui & renuiſtis: extẽdi manũ meam: & nõ fuit qui aſpiceret: deſpexiſtis omne cõſiliũ meũ: & increpatiões meas neglexiſtis.

verbū iniquū ⁊ uolosum lōge
fac a me dñe. Diuitias ⁊ pau-
pertates ne dederis mihi: sed
tm victui meo tribue necessa-
ria. ℣. Duo rogaui te: ne de-
neges mihi añq̄ moriar. Di.
So quoq; in in L. viij.
teritu uestro ridebo: ⁊ ꝯ
sannabo: cū uobis qđ timeba-
tis aduenerit: cū irruerit repē
tina calamitas: ⁊ interit⁹ qua
si tēpestas ingruerit: quando
uenerit sup uos tribulatio ⁊ an
gustia. ℟. Magna eni sunt
iudicia tua dñe: ⁊ inenarrabi
lia ꝓba tua. Magnificasti po
pulū tuū ⁊ honorasti. ℣. Trā
stulisti illos per mare rubrū: ⁊
trāsuexisti illos per aquā nimi
az. Magnificasti. Glia. Ma
gnificasti. ℟. ix. Sup salu-
tem ⁊ omnē pulchritudinem
dilexi sapiētiā: ⁊ ꝓposui pro lu
ce habere illā. Venerūt mihi
oia bona pariter cuz illa. ℣.
Dixi sapiētie: soror mea es: ⁊
prudētiā vocaui amicā meaz.
Venerūt. ℟. x. Que sunt in
corde tuoz oculi tui uidēt do
mine: ⁊ in libro tuo oia scribē
tur. Homo videt in facie: deꝰ
aūt in corde. ℣. Oia eni cor-
da scrutat: ⁊ vniuersas mētiū
cogitationes itelligit. Homo.
℟. xij. Prebe fili cor tuū mi-
hi: ⁊ oculi tui uias meas custo
diāt. Ut addat gra capiti tuo.
℣. Attēde fili mi sapientiam
meā: ⁊ ad eloquiū meū iclina
aurē tuā. Ut. ℟. xij. Ne dere
linquas me dñe pī ⁊ dñator: vi
te mee ut nō corruā in conspe-
ctu aduersariorum meorum. Ne
gaudeat de me inimicus me⁹.
℣. Apprehēde arma ⁊ scutū
⁊ exurge in adiutorium mihi.
Ne gau. Glia. Ne gau. Añ.
subscripte dicunt ad mḡt in fe
riali officio vsq; ad hist̄oriam
Iob. Añ. Sapiētia clamitat
in plateis: siqs diligit sapien-
tiā: ad me declinet: ⁊ eā inueni
et: ⁊ eā cum inuenerit: beatus
est si tenuerit eā. Añ. Ego in
altissimis habito: ⁊ thron⁹ me
us in colūna nubis. Añ. Dis
sapiētia a dño deo est: ⁊ cum il
lo fuit semp: ⁊ est ante euum.
Añ. Dñs possedit me in ini-
tio viarū suarū anteq̄ quicq̄
faceret a pncipio: necdū erant
abyssi: ⁊ ego parturiebar: quā
do ꝓparabat celos aderā cuz
eo cōponēs oia. Añ. Obser
ua fili ꝓcepta pris ⁊ ne dimit-
tas legē mris tue: liga eaz in
corde tuo iugiter. Añ. Attē
de fili mi sapiētiā meam: ⁊ ad
eloga oris mei iclina aurē tuā
qz in sapiētia fundauit dñs ter

rā: ꝛ stabilinit celos ꝓudētia. Ab. Fili a iuuentute tua exci pe doctrinam: ꝛ vsq; ad canos inuenies sapiētiā. Incipit li ber ecclesiastes. Lectio ꝓma.

Verba ecclīastes filij da uid regis hierlm. Vani tas vanitatū: dixit ecclīastes: vanitas vanitatū ꝛ oīa vani tas. Quid habet amplius ho mo de vniuerso labore suo: quo laborat sub sole? Generatio ꝓ terit: generatio aduenit: terra vo in eternū stat. Ry. De puma dilica augusti. Lectio secūda.

Orit sol ꝛ occidit: ꝛ ad locū suū reuertit: ibiq; renascēs gy rat per meridiē: ꝛ flectit ad aq lonē. Lustrās vniersa: in cir cuitu pgit spūs: ꝛ in circulos suos reuertit. Oīa flumina in trāt in mare ꝛ mare nō redū dat. Ad locū vnde exeunt flu mina reuertunt vt iterū fluāt. Cūcte res difficiles Lec. iij. non pōt eas homo explicare sermone. Non saturat oculus visu: nec auris implet auditu. Quid est qđ fuit: ipsum quod futurū est. Quid est qđ factuz est: ipz qđ fiēdū est. Lec. iiij. Nihil sub sole nouū: nec va let qsq; dicere: ecce hoc recēs est. Jā enim ꝓcessit in seculis: que fuerūt ante nos. Non est ꝓuoz memoria: sz nec eoz q dē que postea futura sunt: erit recordatio apud eos qui futu ri sunt in nouissimo. Lec. v. Ego ecclesiastes fui rex isr̄l in hierusalē: ꝛ ꝓposui aio meo querere ꝛ inuestigare sapien ter de oībus que fiunt sub sole. Hāc occupationē pessimā de dit deus filijs hoiuz vt occupa renī in ea. Vidi cūcta que fiūt sub sole: ꝛ ecce vniersa vani tas ꝛ afflictio spūs. Peruersi difficile corrigunt: ꝛ stultoꝝ infinitus est numerus. Lec. vj. Locutus sum in corde meo: dicēs. Ecce magnus effectus sum: ꝛ ꝓcessi sapiētia oēs qui fuerūt ante me in hierusalē: ꝛ mēs mea ꝓtēplata est mul ta sapiēter ꝛ didici: dediq; cor meū vt scirē prudētiā atq; do ctrinā erroresq; ꝛ stultitiā: ꝛ agnoui q; in his quoq; ēt la bor ꝛ afflictio spīritus: eo q; in multa sapiētia multa sit indi gnatio: ꝛ qui addit scientiam addit dolorem. Lectio. vij. Dixi ergo in corde meo: va dā ꝛ affluā delitijs ꝛ fruar bo nis. Et vidi: q; hoc quoq; ēt vanitas. Risum deputaui er roreꝝ: ꝛ gaudio dixi: quid frustra deciperis. Lectio. viij. Cogitaui in corde meo: ab/

strahere a vino carnē meā: vt
aium meū trāsferrē ad sapiē-
tiā deuitare ēgz stultitiā: donec
videre ḡd eēt vtile filijs homi
nū: quo facto op⁹ est sub sole
numero dierū vite sue. Incipit liber sapiēne. Lectio prima

OBligite iustitiā qui iudi
catis terrā: sentite de do
mino in bonitate: t in simplici
tate cordis querite illū: quoni
am inuenit ab his qui nō ten
tāt illū: apparet aūt eis: qui fi
dē habēt in illū. Ps. de psona dominica augusti. Lectio. ij.

Peruerse enim cogitationes
separāt a deo: pbata aūt virt⁹
corripit insipientes: quoniaz in
maliuolā aiam nō introibit sa
piētia: nec habitabit in corpo
re subdito peccatis. Scūs enī
spūs discipline effugiet fictuz
t auferet se a cogitationib⁹ que
sunt sine intellectu: t corripiet
a supueniēte inigtate. L. iij.

Benign⁹ est enim spūs sapiē
tie: t nō liberabit maledictuz
a labijs suis: quoniā renū illi
us testis est deus: t cordis ei⁹
scrutator: est verus: t lingue il
lius auditor: quoniā spūs dñi
replenit orbē terraz: t hoc qō
tinet oia: sciētiā habet vocis.

Propter hoc qui log⁹ L. iiij.
tur iniq nō pōt latere: nec pte
riet illū corriptēs iudiciū. In
cogitationib⁹ enī ipī⁹ interroga
tio erit: t sermonū aūt illi⁹ auditio
ad deū veniet: t ad correptionē
iniqtatū illi⁹: qñ auris zeli au
dit oia: t tumult⁹ murmuratī
onū nō abscōdet. Incipit liber ecclesiastic⁹. L. v.

OMnis sapia a dño deo est t
cū illo fuit semp: t est añ euū.
Arenaz maris: t pluuie gut
tas t dies sclī: qs dinumera
uit? Altitudinē celi: t latitudi
nē terre: t pfūdū abyssi: qs di
mēsus ē? Sapiētiā dei pcedē
tez oia qs inuestigauit. L. vj.

Prior oīuz creata est sapia t
itellect⁹ prudētie ab euo. Fons
sapiētie vbū dei in excelsis t i
gressus illi⁹ mādata eēna. Ra
dix sapie cui reuelata ē: t astu
tias illi⁹ qs agnouit? Disciplia
sapientie cui reuelata est t ma
nifestata: t multiplicationē i
gressus illi⁹ qs itellexit. L. vij.

Unus ē altissim⁹ creator oīp⁹ rex
potens t metuēdus nimis: se
dēs sup thronū illi⁹: t dñans
oī⁹. Ipe creauit illū spū scō t
vidit t dinumerauit t mēsus ē
t effudit illā sup oia opa sua t
sup oēz carnē. Scōz datū suū
pbet illā diligētib⁹ se. L. viij.

Timor dñi: glia t gloriatio
t letitia t corona exultatiōis.

Timor dñi delectabit cor tuū & dabit letitiā & gaudiū in lōgitudine dierū. Timēti dñm bene erit in extremis: & in die defunctionis sue benedicet. Dilectio dei honorabilis sapiētia: q̄ aūt apparuerit in visu diligūt eā in visione & agnitione magnalium suoꝝ. In illo anno in quo kalēde idest prima die septēbris venerit in dñica: dñi ca prima ipsius mēsis ponitur liber iob. Dñica scda & tertia sit de natiuitate beate marie cū cōmemoratione dñice. Dñica quarta in primo nocturno ponit tobias: & leguntur de eo quatuor lectiones cū quatuor ꝓmis responsoriis suis. In scdo nocturno leguntur due lectiones de libro iudith cū duobus ꝓmis Rēsp suis: & alie due de libro hester: cum ꝓmis duobus Rēsp suis. In tertio nocturno. post. ix. & x. lectionē ponit R. v. & vj. de historia tobie: post reliquas vo lectiones ponit Rēsp tertiuꝫ de historia iudith. & R. iij. de historia hester. Et notandū q̄ quacūq; die venerint kalende septēbris pro cōmemoratione dñice occurrētis infra octauā nativitatis beate marie vel in die festi sue etiā in die octaue ipsius quādo venerit in dñica

sceipsum in. iij. noct. R. dñice precedentis de qua ꝓxime fuit factū officium dñicale incipiendo a primo R. Quādo tamen festum & dies octaue nativitatis venerint in dñica dicti mēsis vnicum R. pro. xij. de eiusmodi dñica precedēti. Ad vesperas quoq; pro cōmemoratione dñice in die sabbati antetalem dñicam vel dñicas: & ad mḡt. in ferijs in quibus post dictam octauam occurrerit fieri officium feriale: ponuntur ac de historia dñice de qua fuit ꝓxime factum officiū dñicale: vsq; ad sabbatum ante dñicā in qua ponenda est alia historia subsequēs. Quando vo contigerit q̄ in aliq; ex ministeris septembris ponatur simul de pluribus historijs lectiones cum rñsorijs: vtputa de historia tobie iudith & hester simul: vel iudith & hester nñ tūc in sabbato antecipias dñicā ad vesp. nisi festū duplex impediat: ponit R. pl. historie in nocte ipsius dñice primo ponē de cū añ. ad mḡt. de cadē historia. In illo anno in quo kalē de septembris venerit feria. ij. dñica ꝑma ponit iob. dñica. ij. tobias. dñica. iij. fit de scā cruce cū cōmemoratione dñice.

nalia fit cōmemoratio de nati/
uitate beate marie in ṗmis ve
ſp. matutinis ⁊ miſſa ꝓpter
duplex feſtū ſcē crucis. Dñi
ca. iiij. ponit in ṗmo nocturn. iu
dith cū. iiij. ṗmis ℞ijs ſuis ⁊
in. ij. nocl. ponit hꝛster cū qua
tuor rñſorijs ſuis. Jn. iij. nocl.
ponunt quatuor rñſoria de hi
ſtoria iudith. videlicet. v. cum
rel. tribus ꝑ ordiné ſubſequē
tibus: ⁊ feſtū ſci matthei trans
fert in feriā ſcdā. Jn illo an
no in quo kalēde ſeptēbris ve
nerint feria. iij. Dñica ṗma po
nit iob. Dñica. ij. tobias. Dñi
ca. iij. fit de natiuitate btē ma
rie cū cōmemoratione dñice.
Dñica. iiij. ponit iudith. Dñi
ca. v. ponit hꝛster. Jn illo an
no in quo kalēde ſeptēbris ve
nerint feria. iiij. dñica ṗma fit
de ſcō ioāne baptiſta cū cōme
moratione dñice: accipiēdo ꝓ
ipſa cōmemoratiōe in veſ. ſab
bati aīe. de hiſtoria iob: ⁊ poſt
vltimā lectionē homel. dñice.
℞. de cadē hiſtoria. Dñica. ij.
ponit iob. Dñica. iij. fit de nati
uitate beate marie cū cōmemo
ratione dñice: ſcilicet de hiſto/
ria iob. Dñica. iiij. ponit tobi/
as. Dñica. v. ponit in ṗmo no
ctur. iudith cū. iiij. ṗmis ℞ijs
ſuis: ⁊ in ſcdo ponit hꝛster cuz
ſuis q̄tuor rñſorijs. Jn. iij. no/
ctur. ponunt quatuor rñſoria
de hiſtoria iudith: videlicet q̄
tū cū rel. tribus ꝑ ordine ſub
ſequētibus. Jn illo anno in
quo kalēde ſeptēbris venerint
feria. v. Dñica ṗma ponit iob
Dñica. ij. fit de natiuitate btē
marie cū cōmemoratione dñi
ce. Dñica. iij. ponitur tobias.
Dñica. iij. ponit in ṗmo noct.
iudith cū ſuis quatuor ṗmis
rñſorijs ⁊ in ſcdo ponit hꝛster
cuz quatuor rñſorijs ſuis. Jn
iij. noct. ponunt quatuor ℞.
de hiſtoria iudith: videlicet. v.
cū rel. tribus ꝑ ordiné ſubſe
quētib⁹. Jn illo anno in quo
kalēde ſeptēbris venerint fe/
ria. vj. dñica ṗma ponit iob.
Dñica. ij. fit de natiuitate bea
te marie cū cōmemoratiōe do/
minice. Dñica. iij. ponit tobias
Dñica. iiij. in ṗmo noct. ponit
iudith cū. iiij. ṗmis rñſorijs ſu
is: ⁊ in ſcdo ponit hꝛster cū ſu
is q̄tuor rñſorijs. Jn. iij. noct.
ponunt quatuor ℞. de hiſto/
ria iudith: videlicet. v. cū trib⁹
reliq⁹ ꝑ ordiné ſubſequētib⁹

Jn illo anno in quo kalende
ſeptēbris venerint in ſabbato:
dñica ṗma ponit iob. Dñica
ij. fit de natiuitate btē marie cū
cōmemoratione dñice. Dñica

iiij. ponit tobias. Dñica.iiij.in pmo nocl. ponit iudith cū pu-nis quatuor rēsoriis suis: t in scdo ponit hester cū suis quatuor rēsoriis. In.iij.nocl ponuntur quatuor ℟. de hystoria iu-dith: videlicet gntū cū rel. tri-bus per ordinē subsequētib⁹.

Sabbato ante dñicā primā kalēdis septēbris ad vesp. ℟. pl. Anteq̄ comedā. ℣. Ec ce nō est. Ad.Mag.an. Cum audisset iob nūcios ꝑ bona: susti-nuit patiēter: t ait: si bona su-scepim⁹ de manu dñi: mala au tē q̄re nō sustineam⁹: in oīb⁹ his nō peccauit iob labijs suis neq; stultū aliqd ꝯra deū lo-cut⁹ est. Dñica pma mēsis se-ptēbris ad mag. iuij. Adore mus dñm: Qui fecit nos. ℘. Venite. Cetera de psalmista.

Incipit liber iob. L.i. Jr erat in terra hus no mie iob: t erat vir ille simplex t rect⁹ ac timēs deū: t recedēs a malo. Natiq; sūt ei septē fi-lij t tres filie: t fuit possessio ei⁹ septē milia ouiū: t tria milia camelor⁹: quḡēta quoq; iuga boū: t quḡēte asine ac familia multa nimis. ℟. Si bona su-scepim⁹ de manu dñi: mala au tē q̄re nō sustineam⁹? Dñs de dit: dñs abstulit: sicut dño pla-cuit ita factū est: sit nomē dñi bñdictū. ℣. Nudus egressus sum de vtero mr̄is mee: nudus reuertar illuc. Dñs. Lec.ij.

Erat q; vir ille magn⁹ in ter oēs orientales. Et ibāt filij ei⁹ t faciebāt ꝓuiuiū p do-mos vnusq; in die suo: t mit-tētes vocabāt tres sorores su-as: vt comederēt t biberēt cū eis. ℟. Anteq̄ comedaz su-spiro: t tanq̄ inūdātis aque: sic rugit⁹ me⁹: q; timor quē ti mebā euenit mihi: t qđ ver-bar accidit: nōne dissimulani nōne silui: nōne q̄uī: Et venit sup me indignatio. ℣. Ecce nō est auxiliū mihi in me: t ne cessar ij quoq; mei recesserunt a me. Et ve. Lectio.iij.

Erat in oēbē trāsīret di es ꝓuiuij mittebat ad eos iob: t scificabat illos: surgēsq; di luculo offerebat holocaustā p singulos. Dicebat enim. Ne forte peccauerint filij mei: t dī dixerint deo in cordibus suis. Sic faciebat iob cūctis diebꝰ ℟. Utinā appēderent pecca-ta mea qbus irā merui. Et ca lamitas quā patior in statera ℣. Quasi arena maris: hec grauior appareret: vnde t ꝟ-ba mea voloresunt plena. Et

Quadā aūt die cū Lec.iij.

venissent filij dei: & assisterent coram dño: affuit inter eos etiam sathan. Qui dixit dño. Unde venis? Qui rndens ait. Circuiui terrā & perambulaui eam. Dixitq; dñs ad eū. Mungd cōsideraſti seruū meū iob: q̄ non sit ei similis in terra homo simplex & rect? ac timēs deū: & recedēs a malo? ℟. Quare detraxiſtis sermonib? vitā ei? ad increpandū vba cōponitis & subuertere nitimini amicū vestrū. Uerūtamē que cogitaſtis explete. ℣. Nō iuſtū eſt ut dicatis: nō inuenietis in lingua mea iniqtatem. Uerūtamen, Gloria. Uerūtamen. Lec. v.

Qui respōdēs sathan: ait. Mungd fruſtra iob timet deū? Nōne tu vallaſti eū ac domū eius: vniuersāq; substātiā eius per circuitū? Opibus manuū eius bñdixiſti: & possessio illius creuit in terra. Sed extēde paululū manū tuam: & tāge cūcta que possidet: niſi in facié bñdixerit tibi. ℟. Induta eſt caro mea putredine: & sordibus pulueris: cutis mea aruit: & cōtracta eſt. Memēto mei dñe: quia vētus eſt vita mea. ℣. Dies mei velociꝰ trāſierūt: q̄ a texēte tela succiditur & cōſumpti ſunt absq; vlla ſpe. Memento. Lectio sexta.

Exit ergo dñs ad sathan. Ecce vniuersa que habet in manu tua ſūt: tm̄ in eius ne extēdas manū tuā. Egreſſusq; eſt sathan a facie dñi. Cū aūt q̄dā die filij & filie eiꝰ comederēt & biberēt vinū in domo fris sui pmogeniti: nūciꝰ venit ad iob: q̄ diceret. Boues arabant: & asine pascebant iuxta eos & irruerūt sabei: tulerūtq; oīa & pueros peuſſerūt gladio & euaſi ego solus: vt nūciarē tibi. ℟. Uersa eſt in luctuz cythara mea & organū meū in vocē flētū. Parce mihi dñe: quia nihil ſūt dies mei. ℣. Cutis mea denigrata eſt sup me: & ossa mea aruerūt. Par. L. viij.

Adhuc illo loquente venit alter & dixit. Ignis dei cecidit de celo & tactas oues pueroſq; pſūpſit: & effugi ego solus vt nūciarē tibi: ſz & illo adhuc loquēte: venit alꝰ & dixit. Chaldei fecerūt tres turmas & iuaſerūt camelos: & tulerūt eos: necnō & pueros peuſſerūt gladio: & effugi ego solus vt nūciarem tibi. ℟. Pauca tas dierū meoꝝ finietur breui: dimitte me dñe ſine plangam paululū doloꝛē meū. Antequā vadā ad terram tenebꝛoſam

t optā mortis caligine. ℣. Ecce in pulvere sedeo: t in pulvere dormio: t si mane me quesieris nō ſubſiſtā. Añ. L. viij.

HAdhuc loquebat ille: t ecce alius intrauit t dixit. Filijs tuis t filiabus veſcēb' t bibēt̄ibus vinū in domo fratris sui p̄mogeniti: repēte ventus veh'mēs irruit a regione deserti: t cōcussit quatuor angulos domus: que corruēs oppressit liberos tuos: t mortui sunt: t effugi ego solus vt nunciarem tibi. ℟. Mungd dñs supplātat iudiciū: aut oi potēs subuertit qō iustū est? Libera me dñe t pone me iuxta te: t cuiusuis manus pugnet cōtra me. ℣. Apprehēde arma t scutū: t exurge in adiutoriū mihi. Libera. Glia. Et cuius. ℟. ix. Me absc̄ōdas me dñe a facie tua: manū tuā lōge fac a me. Et formido tua non me terreat. ℣. Voca me t respō debo tibi: aut certe loquar t tu respōde mihi. Et for. ℟. x. Quis mihi tribuat: vt in inferno p̄tegas me t absc̄ondas me donec p̄trāseat furor tuus dñe. Misi tu qui solus es deus: t cōstituas tempus in quo recorderis mei. ℣. Quis det vt veniat petitio mea: t qō expecto tribuat mihi d'? Misi. ℟. xi. Scio dñe: q: mortī me traditurus es: vbi p̄stituta est oīs domus viuēt̄ū: spo in te dñe: q: nō ad p̄suptionē meā emittis manū tuā: t si in p̄fundum inferni demersus fuero. Inde me liberabis. ℣. Si ascēdero in celū tu illic es: t si descēdero ad ifernū. Inde. ℟. xij. Mocte os meū p̄forat dolorib': t q me comedunt nō dormiunt: a multitudine eor p̄sumit vestimētū meū. Lōparat' sum luto. Et assimilat' sum fauille t cineri. ℣. O custos hominū: quare posuisti me cōtrariū tibi: t fact' sui mihimetipsi grauis: parce mihi dñe: nihil enī sūt dies mei. Lōpa. Glia. Et. Añ. ad mḡt quādo fiet de scria vsq; ad sabbatū in quo pon̄t hīstoria de tobia. Añ. In oīb' his nō peccauit iob labiis suis: neq; stultū gd̄ p̄tra deū locutus est. Añ. Quātas habeo iniquitates t peccata: ostē de mihi: cur faciem tuam abscondis: t arbitraris me inimicum tibi? Añ. Dominus dedit: dominus abstulit: sicut domino placuit: ita factum est: sit nomen domini benedictum. Añ. Quare detraxistis sermonibus veritatis? ad increpandū

interpandū verba cōponitis: ꝛ subuertere nitimini amicuꝫ vestrū: verūtamen que cogitatis explete. Ant. Auditu auris audiui te: nunc aūt oculus meus videt te: iccirco ipe me reprehendo ꝛ ago penitētiaꝫ in faúilla ꝛ cinere. Sabbato p. cēcte dnica In qua ponit hi/storia de tobia. Ad vespas R. pl. Omni tpe. ℣. Omnibus diebus. Ad mag. an. Me reminiscaris dñe delicta mea: vl parentū meoꝝ: neqꝫ vindictā sumas de peccatis meis. Dñe ad adiuuandū, inuitā. Dñm qui fecit nos: Venite adoremꝰ. Ps. Venite. Hoc inuitatorium dicitur in diebus vsqꝫ ad pmā dominicā octobris. Cetera de psalmista. Incipit liber tobie. L.

TObias ex tribu ꝛ ciuitate neptalim que est in supioribus galilee: supra naason post viā que ducit ad occidentē: in sinistro habēs ciuitatē sephyth: cū captus esset in diebus salmanasar regis assyrioꝝ: in captiuitate tñ posit⁹ viam veritatis nō deseruit: ita vt oia que habere poterat: quotidie cōcaptiuis fratribus: qui erāt ex genere eius impartiret. Cūqꝫ esset iunior oibus in tribu neptalim: nihil tñ pueri le gessit in ope. ℟. Peto domine: vt de vinculo impiorū huius absoluas me: aut certe desup terrā eripias me: ne reminiscaris delicta mea: vel parentū meoꝝ: neqꝫ vindictā sumas de peccatis meis. ℣. Quia eruis sustinētes te dñe. ℟. Omnia enim iudicia tua iusta sunt: ꝛ omēs vie tue misericordia ꝛ veritas: ꝛ nūc dñe memēto mei. Quia. Lco. L

OEn igꝫ cū iret oēs ad vitulos aureos quos hieroboam fecerat rex israel: hic solus fugiebat cōsortia omniuꝫ ꝛ pgebat hierusalē ad tēpluꝫ dñi ꝛ ibi adorabat dñm deum israel: omnia pmitiua sua ꝛ decimas suas fideliter offerens: ita vt in tertio anno pselytis ꝛ aduenis ministraret omnē decimationē. Hec ꝛ his similia fm legē dei puerulus observabat. ℟. Omni tpe bñdic deū ꝛ pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et omni tpe consilia tua in ipso pmaneāt. ℣. Sibus diebus vite tue in mēte habeto dominum. Et. Lectio ii.

CUm vo sact⁹ fuisset, accepit vxorē anna tribu sua: genuitqꝫ ex ea nomē suū imponēs ei: quē infantia timere deuꝫ docu

t abstinere ab omni peccato. ℟. Memor esto fili: qm̃ pauper vitā geremus. Habebis multa bona si timueris deū. ℟. In mēte habeto eū: t caue ne quando pretermittas p cepta eius. Habebis. L. iiij.

TOb cū per captiuitatē deuenisset cū vxore sua t filio in ciuitatē nineue cū oēs tribu sua: t omēs ederēt ex cibis gētiliū: iste custodiuit aiam suā: t nunq̃ cōtaminat⁹ est in escis eor. ℟. Sufficiebat nobis pauptas nr̃a vt diuitie cōputarent: nunq̃ fuiss̃ pecunia ipsa pro qua misisti filiū nr̃m. Baculū senectutis nr̃e. ℟. Heu me fili mi: vt qd te misimus peregrinari: lumē oculor nr̃or. Baculū. Gloria. Baculum. Lectio gnta.

ET qm̃ memor fuit dñi i toto corde suo: dedit illi deus gram in cōspectu salmanasar regis: t dedit illi potestatē quecūq̃ vellet ire: hōs libert: é quecūq̃ facere voluisset. Ergebat enim per oēs qui erat in captiuitate: t monita eis dabat eis. ℟. Būdictū celi t coram oīb⁹ viuēti cōfitemini ei. Quia fecit cū misericordiā suā. ℟. Benedicite t cātate illi: et enarrate oīa mirabilia ei⁹. ℟.

QUm aūt venisset i Rages ciuitatē medor: t ex his qbus honorat⁹ fuerat a rege habuisse dcē talēta argēti: t cū in multa turba generis sui gabelū egēē videret: qui erat de tribu ei⁹ sub cyrographo dedit illi memoratum pōdus argēti. ℟. Dēpus est vt reūtar ad eū qui me misit: vos aūt būdicite deū. Et enarrate oīa mirabilia ei⁹. ℟. Cōfitemini ei coram oībus viuentibus: q̃ fecit nobiscū misericordiam suam. Et. L. vij.

OSt multū vō tpis mortuo salmanasar rege cū regnaret sennacherib filius eius pro eo t filios israel exosos haberet in cōspectu suo: tobias pergebat per oēm cognationē suam: t cōsolabatur eos: diuidebat aq̃ vnicuiq̃ put poterat de facultatib⁹ suis. Reliq̃ que rēstāt accipiūtur de sequēti historia iudith: incipiēdo a vīsorio secūdo scilicet. Tribulationes ciuitatū. L. viij.

SUriētes alebat: nudis q̃ vestimēta pbebat: t mortuis aq̃ occisis sepulturā solliciter exhibebat. Deniq̃ cū reūsus cēt rex sennacherib fugiēs a iudea: plagā quā circa eū e

nos fecerat ppter blasphemias suas: et irati mitos occideret ex filijs isrl tobias sepeliebat corpora eoꝝ. ℟. Bñdixit te. cū rel. per ordinē. Alie sequētes dicūtur per hebdomadam ad mgt. in feriali officio vsqꝫ ad hystoriā iudith. Aii. Si tpe bñdic deū: et pete ab eo vt vias tuas dirigat. Aii. Memor esto fili: qñ pauperē vitā gerimus: habebis multa bona si timueris deum. Aii. Peto dñe vt de vinculo imprioriū huius absoluas me: aut certe desup terrā eripias me: ne reminiscaris delicta mea vel parentū meoꝝ: neqꝫ vindictā sumas de peccatis meis: qꝝ eruis sustinētes te. Aii. Ingressus est raphael angelus ad tobiā et salutauit eū dicēs: gaudiuꝫ tibi semp sit: cui tobias respondēs ait: quale mihi gaudium erit: qui in tenebris sedeo et lumē celi nō video: cui angelus ait: fortī aio esto: in primo est vt a deo cureris. Sabbo hce dēte dñicam in qua ponitur liber iudith: ad vesp℘s ℟. pl. Tribulationes ciuitatum. ℣. Peccauimus. Ad. M. aii. Adonai domine deus magne et mirabilis: qui dedisti salutē in manu feminē: exaudi pces seruoꝝ tuoꝝ. Bñdicta ad magnificat. Dñm qui fecit nos, vt supra. et cetera de psalmista Incipit liber iudith. L. pie.

ARphaxat itaqꝫ rex medoꝝ subiugauerat multas gentes imperio suo: et ipse edificauit ciuitatē potētissimā quaꝫ appellauit egbathanis. Ex lapidibus quadratis et sectis fecit muros eius in altitudine cubitoꝝ septuaginta: et in latitudine cubitoꝝ triginta. ℟. Adonai dñe deus magne et mirabilis: qui dedisti salutē in manu femine. Exaudi pces seruoꝝ tuoꝝ. ℣. Bñdict⁹ es dñe qui nō derelinquis ꝓpositos de te: et de sua vtute gliantes humilias. Exau. L.

MUrres vo eius posuit in altitudine cubitoꝝ cētū. Per quadrū vo earuꝫ latus vtrūqꝫ vicenoꝝ pedū spacio tendebatur. Posuitqꝫ portas eius in altitudine turriū: et gloriabatur quasi potēs in potentia exercitus sui: et in glia quadrigarū suarū. ℟. Tribulationes ciuitatum audiuimus: quas passe sunt et defecimus timore: et hebetudo mētis cecidit sup nos et sup liberos nostros: ipsi mōtes nolūt recipe fugam nostrā. Dñe miserere.

℣. Peccauimus cū patrib⁹ nostris: iniuste egimus: iniq⁹tatē fecimus. Domine. L. iij.

ANno igit duodecimo regni sui: nabuchodonosor rex assyrioꝝ: qui regnabat in niniue ciuitate magna pugnauit cōtra arphaxat: ⁊ obtinuit eū in cāpo magno: qui appellabat ragau: circa cufratē ⁊ tygrim ⁊ iadasan i cāpo erioch regis helioꝝ. ℟. Bñdixit te dñs in virtute sua: qui per te ad nihilū redegit inimicos nostros. Et nō deficiat laus tua de ore hominū. ℣. Bñ dictus dñs qui creauit celū ⁊ terrā: q⁹ hodie nomē tuum ita magnificauit. Et non. L. iiij.

TUnc exaltatū est regnū nabuchodonosor: ⁊ cor ei⁹ eleuatū est: ⁊ misit ad oēs qui habitabāt in cilicia ⁊ damasco ⁊ libano: ⁊ ad gentes que sunt in carmelo ⁊ cedar ⁊ inhabitātes galileā in campo magno esdrelon: ⁊ ad oēs qui erāt in samaria ⁊ trās flumē iordanem vsq⁹ hierusalem: ⁊ ad oēm terrā iesse: quousq⁹ p ueniat ad mōtes ethyopie. ℟. Nos aliū deū nescimus preter dñz in quo speram⁹. Qui non despiciet nos. Nec amouet salutē suaz a genere nostro. ℣. Indulgentiam eius fusis lachrymis postulemus: ⁊ humiliemus illi animas nr̄as. Qui non. Gloria. Nec. L. ccliij. v.

ADhos oēs misit nuncios nabuchodonosor rex assyrioꝝ: qui oēs vno aio cōtradixerūt: ⁊ remiserūt eos vacuos: ac sine honore abiecerunt. Tūc indignatus nabuchodonosor rex ad oēm terrā illā iurauit per regnū ⁊ thronū sui: q⁹ defenderet se de oibus regionibus his. ℟. Vos qui i turribus estis: aperite portas: dñs omn⁹ fecit vtutē. Et victoriaz dedit de inimicis nostris. ℣. Laudate dñm deū nr̄z: qui nō defuit sperantes in se. Et. L. vj

ANno tertiodecio nabuchodonosor regis: vicesima ⁊ secunda die mēsis p̄mi: factū est v̄bum in domo nabuchodonosor regis assyrioꝝ: vt defenderet se. Et congregauit omēs maiores natu: omēsq⁹ duces bellatores suos: ⁊ habuit cū eis mysteriū p̄silij sui: dixitq⁹ cogitationē suaz in eo esse: vt omnē terrā suo subiugaret imperio. ℟. Laudate dominum deum nostrū: qui non defecit sperantes in se: ⁊ in me adimpleuit misericordiam suam. Quā promisit domui isr̄

℣. Confitemini illi quoniam bonus: quoniã in seculũ misericordia eius. Quam. R. vij.

Quod dictũ cum placuisset omnibus: vocauit nabuchodonosor rex holofernen principẽ militie sue & dixit ei. Egredere aduersus oẽ regnũ occidẽtis: & contra eos qui hcipue contempserũt imperiũ meũ. Non parcet oculus tuus vlli regno: omnẽq; vbẽ munitã subiugabis mihi. ℟. Domine deus qui cõteris bella ab initio: eleua brachiũ tũ super gẽtes que cogitãt seruis tuis mala. Et dextera tua glorificetur in nobis. ℣. Allide virtutẽ eoꝝ in virtute tua: cadat virtus eorum in iracũdia tua. Et dextera. Lectio. viij.

Vocauit holofernes vocauit duces & magistratꝰ virtutis assyrioꝝ: & dinumerauit viros in expeditione: sicut hcperat ei rex: centũ viginti milia peditũ pugnatoꝝ: & egtes sagittarios duodecim milia: omnẽq; expeditionẽ suam fecit hcire in multitudine innumerabiliũ camelorũ: cum his que exercitibus sufficerẽt copiose: boum quoq; armenta: gregesq; ouiũ: quoꝝ non erat numerus. ℟. Dominator dominẽ celorum & terre: creator aquarũ rex vniuerse creature tue. Exaudi oratiõnẽ seruorũ tuoꝝ. ℣. Tu dñe cui humilium semp & mansuetoꝝ placuit hcecatio. Exaudi. Gloria Exaudi. Reliqua quatuor ℟ia accipiũtur infra de historia hster incipiendo a primo responsorio scilicet. Dñe rex omnipotens. Antiphone ad mgt. per hebdomadam in officio feriali. Añ. Memento dñe & ostende te nobis in tempore tribulationis. Añ. Domine rex omnipotẽs: in ditione tua cũcta sunt posita: & nõ est qui possit tue resistere volũtati. Añ. Domine rex omnipotẽs: libera nos propter nomen tuũ: & da nobis locũ penitẽtie. Sabbato precedẽte dominicam in qua ponitur liber hester ad vesperas ℣. plixũ. Confortame. ℣. Da nobis. Ad. M. añ. Dñe rex omnipotẽs. vt supra. Dominica in nocte omnia de psalmista. Incipit liber hester. Lectio prima.

In diebus assueri qui regnauit ab idia vsq; ethiopiã sup cẽtũ viginti septẽ prouincias: quando sedit in solio regni sui: insula ciuitas regni eius exordiũ fuit. ℟. Domine rex

omꝑs: in ditione tua cuncta sunt
posita: & nō est qui possit resi-
stere volūtati tue. Libera nos
ꝓpter nomē tuū. ℣. Exaudi
oronē nostrā: & ꝙuerte luctuz
nostrū in gaudiū. Liba. L.ū

MErtio igit anno imperij
sui: fecit grāde cōuiuiuz
cūctis ꝓncipibus & pueris su
is fortissimis: ꝑsarū & medo-
rū inclytis & ꝓfectis ꝓuincia-
rum coꝝ se: vt ostēderet diui
tias gḷie regni sui: ac magnifi
dinē atq; iactantiā potētie sue
multo tpe cētū videlicet & octo
ginta diebus. ℣. Confortа
me rex sanctoꝝ ꝓncipatum te
nēs. Et da sermonē rectum &
bene sonantē in os meum. ℣.
Da nobis domine locum ꝑ
tentie: & ne claudas oꝛa canē-
tium te. Et da. Lectio tertia.

QUnq; implerētur dies
cōuiuij: inuitauit oēm
populū qui inuētus est susis
a maximo vsq; ad minimum
& septem diebus iussit cōuiui
uz ꝓparari in vestibulo hoꝛ
ti & nemoris: quod regio cultu
& manu cōsitū erat. ℣. Spes
in aliū nunq; habui: ꝓter in
te deus israel. Qui iraſceris et
ꝓpitius eris: & omnia ꝓcca
ta hominū in tribulatione di-
mittis. ℣. Dñe deus creator
celi & terre respice ad humili-
tatē nostrā. Qui. Lectio.iij

ET pendebāt ex oi ꝑ-
te tētoꝛia erei coloris et
carbasini & hyacinthini sustē
tata funibus bissinis atq; pur
pureis qui eburneis circulis i
serti erāt: & columnis marmoꝛ
is fulciebantur: lecturi quoq;
aurei & argētei super pauimē
tū smaragdino & vario stratū
lapide disꝑsiti erāt: qō mira
varietate pictura decorabat.
℣. Memēto mei deus in bo
nū. Et ne deleas miserationes
meas quas feci: In domo di
mei & in cerimonijs eius. ℣.
Memēto ꝓbi tui seruo tuo in
quo mihi spem dedisti. Et ne.
Slia. In domo. Si supradi-
cta hiſtoꝛia ponitur in dñica
quinta quod minꝰ est supple-
tur de hiſtoꝛia Adonai. Que
re in ꝓcedēti dñica Adonai.

BIbebāt aūt qui in
uitati erāt aureis pocu-
lis: & alijs atq; alijs vasis cibi
inferebātur. Vinuz quoq; vt
magnificentia regia dignum
erat: abundās & ꝓcipuū po
nebatur: nec erat qui nolētes
cogeret ad bibēdū: sed sic rex
statuerat ꝓponēs mēsis sin-
gulos de ꝓncipibus suis vt su
meret vnusquisq; qō vellet.

Vasthi quoq; regina fecit cõ
uiuiũ feminarũ in palatio vbi
rex assuerus manẽ psuenerat
Itaq; die septimo cũ L. vj.
rex esset hilarior: t post nimi
am potationẽ incaluisset me
ro: precepit maumam t baza
thai: t arbona t bagatha: et
abgatha t zarath t charcas
septẽ eunuchis qui in conspe
ctu eius ministrabãt: vt intro
ducerẽt reginã vasthi coram
rege: posito super caput eius
diademate: vt ostenderet cun
ctis populis t principibus: il
lius pulchritudinẽ. Erat enĩ
pulchra valde. Lectio septi
Que renuit: t ad regis impe
riũ qđ per eunuchos mãdaue
rat venire cõtempsit. Vñ ira
tus rex: t nimio furore succen
sus interrogauit sapientes qui
ex more regio semper ei ade
rant: t illorum faciebat cun
cta consilio: sciẽtium leges ac
iura maiorũ. Lectio octaua
Erant autem primi t proxi
mi charsena: t sethar: t ad
matha: t tharsis: t mares:
marsana: t memucham: sep
tem duces persarũ atq; me
dorum: qui videbant faciem
regis: t primi post eum reside
re soliti erant: cui sententie va
sthi regina subiacere tenetur: ac
fuerit regis imperium qđ per
eunuchos mandauerat face
re noluisset. Si alique ferie
occurrerint post historiam de
fer. repetuntur ad mgt. añ.
Memento dñe. t añ. Domi
ne rex omnipotẽs. t añ. Do
mine deus rex. Sabbato pre
cedẽte dñicam primã mensis
octobris ad vsp̃as Ps. plxvij
Tua est potẽtia, ỹ. Creator
oium. Ad. M. añ. Adaperiat
dñs cor vestrũ in lege sua
t in preceptis suis: t faciat pa
cez in diebus vestris. Dñica
prima mẽsis octobris ad ma
tutinũ. inuitl. Venite exultemus
dño: Jubilemus deo salutari
nostro, ps. Preoccupemus.
Hec inuitatorii dicitur in to
minicis diebus vsq; ad pmã
dñicam nouẽbris. Hymnus.
Primo dierũ, Cetera de psal
mista. Hac nocte ponit liber
primus machabeor: t legit de
eo duabus dñicis, reliquis ve
ro dominicis vltra has: si oc
currerint ponuntur lectiões
de secundo libro machabeorũ
Si vero occurrerint tantum
due dominice mensis octobris
in quibus agi posset de histo
ria: in prima dominica ponĩ
tur primus: in secunda secun
dus liber Machabeorum.

Si vna ñi dominica occurreret quatuor lectiones in ea leguntur de primo libro machabeorum: ⁊ quatuor de secũdo. Incipit liber machabeorum

℟. primus. Lectio prima.

Factũ est post ꝫ percussit alexãder philippi macedo qui primus regnauit in grecia egressus de terra cethi darũ regẽ pſarũ ⁊ medoꝝ cõstituit plia multa: ⁊ omniũ obtinuit munitiones: ⁊ interfecit reges terre: ⁊ ptrãsiſt vſq; ad fines terre. ℟. Adapiat dominus cor vestrũ in lege sua ⁊ in ꝓceptis suis: ⁊ faciat pacẽ in diebus vestris. Cõcedat vobis salutem: ⁊ redimat vos a malis. ℣. Exaudiat dñs orationes vestras ⁊ recõciliet vobis: nec vos deserat in tẽpore malo. Concedat. Lectio ii

Et accepit spolia multitudinis gentiuꝫ: ⁊ siluit terra in cõspectu eius: ⁊ congreganit virtutẽ ⁊ exercituꝫ forte nimis: ⁊ exaltatum est ⁊ eleuatũ cor eius: ⁊ obtinuit regiones gentiũ ⁊ tyrãnos: ⁊ facti sunt illi in tributũ. ℟. Exaudiat dñs orationes vestras ⁊ recõcilietur vobis: nec vos deserat in tẽpore malo. Dñus deus noster. ℣. Det vobis cor oibus vt colatis eũ: ⁊ faciatis eius volũtatẽ. Dñus. Liñ.

Et post hec decidit in lectũ ⁊ cognouit qꝫ moreret: ⁊ vocauit pueros suos nobiles qui erãt secũ nutriti a iuuẽtute sua: ⁊ diuisit illis regnũ suũ cum adhuc viueret. Et regnauit alexander annis duodecim ⁊ mortu⁹ est. ℟. Tua est potẽtia: tuũ regnuꝫ dñe ⁊ meus sup oẽs gẽtes. Da pacẽ in mine in dieb⁹ nris. ℣. Creator omniũ de⁹: terribilis ⁊ fortis iustus ⁊ misericors. Da. Liñ.

Et obtinuerũt pueri d⁹ regnũ vnusquisq; in loco suo: ⁊ imposuerũt sibi oẽs diademata post mortẽ eius: ⁊ filij eo⁹ post eos annis multis ⁊ multiplicata sũt mala in terra. Et exijt ex eis radix pecatrix antiochus illustris filius antiochi regis: qui fuerat rome obses: ⁊ regnauit in anno cẽtesimo trigesimo septimo regni grecoꝝ. ℟. Refulsit sol clypeos aureos: ⁊ resplenduerũt mõtes ab eis. Et fortitudo gentiũ dissipata est. ℣. Erat enim exercitus magnus valde ⁊ fortis: ⁊ appropiauit iudas ⁊ exercitus eius in pliuꝫ.

Et. Gloria. Et. Lcõ. v.

In die⁹ illis exierũt ꝑ

ilrl filij inlg: ⁊ suaserūt multis dicētes. Eamus ⁊ disponam testamētū cū gētib⁹ que circa nos sunt: qz ex quo recessimus ab eis: inuenerūt nos mlta mala. Et bonus visus est sermo i oculis eoz. ℟. Impetū inimicoz ne timueritis: memores estote: quomodo salui facti sūt pres nri. Et nūc clamemus i celū ⁊ misebit nri deus nr. ℣. Memētote mirabiliū ei⁹ que fecit pharaoni ⁊ exercitui ei⁹ in mari rubro. Et. Lectio. vi.

ET destinauerūt alig de populo ⁊ abierūt ad regē ⁊ dedit illis potestatē vt facerēt iustitiā gētib⁹. Et edificauerūt gymnasiū in hierosolymis sm leges nationū: ⁊ fecerūt sibi ꝓpucia ⁊ recesserūt a testamēto sancto: ⁊ iūcti sunt nationib⁹: ⁊ venūdati sūt vt facerēt malū. ℟. Omauerunt facié tēpli coronis aureis ⁊ dedicauerunt altare dño. Et facta est letitia magna in populo. ℣. In hymnis ⁊ cōfessionibus bñdicebāt dñm. Et.

ET paratū est regnū ante cōspectu antiochi: et cepit regnare in terra egypti: vt regnaret super duo regna. Et intrauit in egyptū in multitudine grauis: in curribus ⁊ elephātis ⁊ equitib⁹ ⁊ copiosa nauiū multitudine. ℟. In hymnis ⁊ cōfessionib⁹ bñdicebāt dñm. Qui magna fecit in israel ⁊ victoriā dedit illis dñs ops. ℣. Omauerūt facié tēpli coronis aureis: ⁊ dedicauerunt altare dño. Qui. V. cc. viij.

ET cōstituit bellū aduersus ptolemeū regē egypti: ⁊ veritus est ptolemeus a facie eius ⁊ fugit: ⁊ ceciderūt vulnerati multi: ⁊ cōprehēdit ciuitates munitas i terra egypti: ⁊ accepit spolia terre egypti. ℟. Dixit iudas simoni frisuo: elige tibi viros: ⁊ vade libera ffres tuos in galileam: ego aūt ⁊ ionathas ffr me⁹ ibimus in galadithim. Sicut fuerit voluntas in celo: sic fiat. ℣. Accingimini filij potentes: ⁊ estote paratiqm melio⁹ est nobis mori in bello: qz videre mala gētis nre ⁊ scōz. Sic. Elia Sic. ℟. ix. Cōgregati sunt inimici nri ⁊ gliant in virtute sua: ꝓtere fortitudinē illoz dñe ⁊ dispge illos. Vt cognoscant qz nō est ali⁹ qui pugnet ꝓ nobis: nisi tu de⁹ nr. ℣. Dispge illos in vtute tua: ⁊ destrue eos ptector nr dñe. Vt. ℟. x. Hic est fratrū amator: ⁊ ppli israel Hic est qui multū orat ꝓ po

pulo ꝛ vniuersa ſacta ciuitate hieruſalē. ℣. Vir iſte in populo ſuo mitiſſimus apparuit. Hic eſt qui. ℟. xj. Cōgregate ſunt gētes in multitudiē: vt dimicēt cōtra nos: ꝛ ignoramus qd agere debeamus. Dñe deus ad te ſunt oculi nſi ne pereamꝰ. ℣. Tu ſcis que cogitā in nos: quō poterimus ſubſiſtere ante faciē illorū: niſi tu adiuues nos. Dñe. ℟. xij. Tu dñe vniuersorū q nullā habes indigentiā voluiſti tēplū tuū fieri in nobis. Cōſerua domū iſtā imaculatā in eternū dñe. ℣. Qui liberas iſrael de omni malo: qui feciſti patres electos: ꝛ ſanctificaſti eos. Cōſerua. Glia. Cōſer. Ad laud. hymn. Eterne rerū cōditor. Alle ſubſcripte dicunt ad magnificat i feriali officio vſq; ad kalendas nouēbris. Alle. Da pacē dñe in diebus noſtris: q; nō eſt alius qui pugnet p nobis niſi tu deus noſter. Alle. Tua eſt potētia: tuū regnū dñe: tu es ſup oēs gētes: da pacē dñe in diebus noſtris. Alle. Cōgregati ſunt inimici nſi ꝛ gloriantur in virtute ſua: contere fortitudinē illorū: ꝛ diſpge illos vt cognoſcāt: q; nō eſt alius qui pugnet pro nobis: niſi tu deus noſter. Alle. Refulſit ſol in clypeos aureos: ꝛ reſplēduerūt mōtes ab eis: ꝛ formido gentiū diſſipata eſt. Alle. Tu dñe vniuersorū: qui nullā habes indigentiā: voluiſti tēplū tuū fieri in nobis: cōſerua domū iſtam imaculatā in eternū. Alle. Accingimini filij potentes ꝛ eſtote parati: q; melius eſt nobis mori in bello q̄ videre mala gentis nre: ꝛ ſanctorū ſicut fuerit volūtas in celo: ſic fiat. Dñica. ij. mēſis octobris. Sequitur in primo libro machabeorum. Lectio. j.

ACōuertit antioch⁹ poſt q̄ pcuſſit egyptū in cētesimo ꝛ quadrageſimo ꝛ tertio anno: ꝛ aſcēdit ad iſrael: ꝛ aſcēdit hieroſolymā in multitudine grauī: ꝛ intrauit in ſanctificationē cū ſuperbia: ꝛ accepit altare aureū ꝛ candelabrū luminis ꝛ vniuersa vaſa eī⁹: ꝛ menſam ꝓpoſitiōis ꝛ libatoria ꝛ phialas ꝛ mortariola aurea: ꝛ velum: ꝛ coronas ꝛ ornamentū aureum q̄ in facie tēpli erat: ꝛ cōminuit omnia. ℟. Aperiat dominus. cū reliquis. ſicut in prima dominica. Et ſic ſerua in ſequentibus dominicis vſq; ad kalendas nouembris. Cō ſeqūs

Et accepit argentū t aurū t
vasa cōcupiscibilia: t accepit
thesauros occultos quos inue
nit: t sublatis omnibus: abiit
i terrā suā t fecit cedē hoiuz:
t locut⁹ est in supbia magna.
Et factus est plāctus Lūij.
magnus in israel t in omni lo
co eoū t ingemuerūt pncipes
t seniores: iuuenes t virgines
infirmati sunt: t speciositas mu
lierū imutata est. Oīs marit⁹
sumpsit lamentuz: t que sede
bāt in thoro maritali lugebāt.
Et cōmota est terra sup inha
bitātes in ea t vniuersa dom⁹
iacob induit cōfusionē. Lūiij.
Et post duos annos diez
misit rex pncipē tributoū in
ciuitates iuda: t venit hieruſa
lem cū turba magna: t locut⁹
est ad eos verba pacifica in do
lo: t crediderūt ei: t irruit su
per ciuitatē repente: t pcussit
eā plaga magna t pdidit po
pulū multum ex israel. Lūv.
Et accepit spolia ciuitatis: t
succendit eā igni: t destruxit
domos eius t muros ei⁹ in cir
cuitu: t captiuas duxerūt mu
lieres t natos t pecora posse
derūt. Et edificauerūt ciuitatē
dauid muro magno t firmo:
t turribus firmis: t facta est
illis in arcem. Lectio sexta.
Et posuerūt illic gentē pecca
tricem: viros iniquos: t cōbu
luerūt in ea: t posuerūt arma
t escas: t pgreganerūt spolia
hierusalē: t reposuerunt illic
t facti sunt in laqueū magnū.
Et factum est hoc Lcō. vij.
ad insidias sāctificationi t in
diabolum malum in israel: t
effuderunt sanguinē innocen
tē per circuitum sanctificatio
nis: t contaminauerunt san
ctificationez. Lectio octaua.
Et fugierūt habitatores hie
rusalez pp̄ter eos: t facta est
habitatio exteroū: t facta est
extera semini suo: t nati ei⁹ re
liquerunt eam. Sanctificatio
eius desolata est: sicut solitudo
dies festi eius conuersi sunt in
luctū: sabbata eius in oppro
briū: honores eius in nihi
lum. Dñica tertia mensis oc
tobris. Incipit liber secūdus
machabeorum. Lectio pma.
Patribus qui sunt per
egyptū iudeis salutē di
cūt fratres qui sunt in hieroso
lymis iudei: t qui in regione
iudea: t pacez bonā. Benefa
ciat vobis deus t meminerit
testamēti sui: quod ad abraaz
isaac t iacob locutus est: fuo
rū suorum fidelitū: t det vobis
cor: omnibus vt colatis eum:

t faciatis eius volūtatē corde magno t aio volenti. Lec. ij. H daperiat cor vestrū in lege sua t in preceptis suis t faciat pacem. Exaudiat oōnes vestras t recōcilietur vobis nec vos deserat in tēpore malo. Et nunc hic sumus orātes pro vobis. Regnāte demetrio anno cētesimo sexagesimonono: nos iudei scripsimus vobis in tribulatione t impetu qui supuenit nobis in istis ānis. L. iij. E x quo recessit iason a sācta terra t a regno: portā succēderūt t effuderūt sanguinē inno cētē. Et orauim⁹ ad dñm: t exauditi sumus: t obtulimus sacrificiū t similaginē: t accēdimus lucernas t pposuim⁹ panes. Et nunc frequentate dies scenophegie mensis casleu. A nno centesimo octo L. iiij. gesimooctauo populus qui est hierosolymis t in iudea: senatusq; t iudas: aristobolo magistro ptolemei regis qui ē de genere christor sacerdotuz: t his qui in egypto sunt iudeis salutē t sanitatē. De magnis periculis a deo liberati magnifice gratias agimus ipsi: vt pote qui aduersus talē regem dimicauimus. Lectio qnta. I pse eni edulire fecit de pside eos qui pugnauerūt ptra nos t sanctā ciuitatē. Nam cūm perside esset dux ipse: t cū ipo imensus exercitus: cecidit in tēplo nanee: cōsilio decept⁹ sacerdotum nanee. Eteni cū ea habitatur⁹: venit ad locū ātiochus t amici ei⁹: t vt acciperet pecunias multas dotis noie. Q unq; pposuissent Lec. vj. eas sacerdotes nanee: t ipe cū paucis esset ingressus itra ambitū fanis: clauserūt tēplū cum intrasset antiochus apertoq; occulto aditu tēpli mittētes lapides: percusserunt ducē t eos qui cū eo erāt t diuiserunt membratim: t capitibus amputatis foras proiecerūt. Ip̄er omnia benedictus deus: qui tradidit impios. Lcō septima. H acturi igitur quinta t vicesima die mēsis casleu purificationē tēplī necessariū duxim⁹ significare vobis: vt t vos quoq; agatis diez scenophegie: t diē ignis qui datus est: qñ nemias edificato templo t altari: obtulit sacrificia. Lec. viij. N am cū in persidē ducerent patres nri sacerdotes qui tūc dei cultores erāt: acceptū ignē de altari occulte absconderūt in valle vbi erat puteus altus t siccus: t in eo contutati sunt

cū ita vt omnibus ignotus es/
set locus, Dnica. iiij. mensis
octobris. Sequitur in. ij. libro

Cum pte/ machab. L. j.
rissent aūt multi anni: ꝛ
placuit deo vt mitteret neemi/
as a rege persidis nepotes sa/
cerdotū illoꝝ qui abscōderāt:
misit ad regrendū ignē. L. ij.
Et sicut narrauerunt nobis:
nō inuenerunt ignē: sed aquā
crassam. Et iussit eos haurire
ꝛ afferre sibi. Et sacrificia que
posita erāt: iussit sacerdos ne/
emias aspgi aqua ipsa ꝛ ligna
ꝛ que erant suppposita. L. iij.
Qdq; hoc factuꝫ est: ꝛ tēpus
affuit quo sol refulsit qui prius
erat in nubilo: accēsus ē ignis
magnus ita vt oēs mirarētur
Orationē aūt faciebāt oēs sa/
cerdotes duꝫ cōsumaret sacri
ficium ionatha inchoante ceteꝝ
ris autē respōdentib⁹. L. iiij.
Et neemie erat oratio: hunc
habēs modū. Dñe deus oiuꝫ
creator: terribilis ꝛ fortis iu/
stus ꝛ misericors: qui solus bo
nus es rex: solus pstās: solus
iustus ꝛ omps ꝛ eternus: qui
liberas israel de omni malo: q
fecisti patres electos: ꝛ scifica
sti eos: accipe sacrificiū p̄ vni
uerso populo tuo israel: ꝛ cu/
stodi partē tuā ꝛ scifica, L. v
Congrega dispersionē nr̄aꝫ
libera eos qui seruiunt gētib⁹
cōtemptos ꝛ abominatos re/
spice: vt sciāt gētes qꝛ tu es de/
us noster. Affli ge oppꝝimen/
tes nos ꝛ cōtumeliā facientes
in superbia. Cōstitue populū
tuū in loco scō tuo: sicut dixit
moyses. Sacerdotes aūt psal
lebāt hymnos vsqꝫ quo con/
sumptū esset sacrificiū. L. vj.
Qū aūt cōsumptū esset sacri
ficiū: ex residua aqua neemias
iussit lapides maiores pfundi
Qō vt factuꝫ est flāma ex eis
accēsa ē: sꝫ ex lumine qō reful
sit ab altari: cōsūpta ē. L. vij.
Et vero manifestata est res:
renūciatū est regi persarū: q̄
in loco i quo ignē abscōderāt:
hi qui trāslati fuerāt sacerdo/
tes: aqua apparuit: de qua ne/
emias ꝛ qui cū eo erāt purifi/
cauerūt sacrificia. L. co. viij.
Qōsideras autez rex: ꝛ rem
diligenter examinans: fecit ei
tēplū: vt ꝓbaret qō factū erat
Et cū ꝓbasset sacerdotib⁹ do/
nauit mlta bona atqꝫ alia mu
nera. Et accipiens manu sua
tribuebat eis. Appellauit aūt
neemias hunc locū nepthar:
qō interꝓtatur purificatio. Vo/
catur aūt apud plures nephi.
Historia q̄ in prima dñica no

uembris venerit post kalēdas: ꝛ fuerint due serie inter ipsas kalēdas ꝛ dñicam legūtur in ipsis insrascripte sex lectiones de scdo libro machabeorū: cuz resp̄sonijs ipsius hīstorie. Si vero accurrerit vna seria, legā tur tres prime lectiones de insrascriptis. Et sciendū q̄ a kalendis nouēbris vsq; ad octauam pasche in diebus seriālibus legūtur ad matutinū tres lectiones. Sequitur in scdo libro machabeorum. Lectio. j.

IN uenitur aūt in descriptiōibus hieremie prophete: q̄ iussit accipere ignez eos qui trāsmigrabantur: vt significatū est: ꝛ vt mandauit trāsmigrātis: ꝛ dedit illis legē ne obliuiscerentur p̄cepta dñi ꝛ vt nō exerrarēt mētibus: videntes simulacra aurea ꝛ argētea: ꝛ ornamēta eorū ꝛ alia huiusmodi dicēs: hortabatur ne legē amouerēt a corde suo. Erant aūt in ipa scriptu ra quō tabnaculū ꝛ arcā iussit propheta diuino rūso ad se facto comitari secuz: vsqz quo exijt in montē in quo moyses ascēdit ꝛ vidit dei hereditatē. Igiturcū scā ciuitas habitaret in omni pace: leges etiā adhuc optime custodirentur propter onie p̄tificis dispositionē ꝛ pietatē: ꝛ aios odio habētes mala: fiebat: vt ꝛ ipi reges ꝛ p̄ncipes: locū summo honore dignū ducerēt: ꝛ tēplū maximis muneribus illustrarent ita vt seleucus asie rex de redditib⁹ suis p̄staret omnes sumptus ad ministeriū sacrificiorum pertinentes. Lectio. ij.

SImō aūt de tribu beniamin: p̄positus tēpli cōstitutus contendebat obsistente sibi p̄ncipe sacerdotū iniquū aliquid in ciuitate moliri. Sz cū vincere oniam nō posset: venit ad apollonīū tharsee filiū: qui illo tpe erat dux celesyrie ꝛ plxenicis: ꝛ nūciauit ei: pecunijs inumerabilib⁹ plenuz esse erarium hierosolymis: ꝛ communes copias imensas esse: que non pertinebant ad rationem sacrificioz esse aūt possibile sub potestate regis cadere vniuersa. Lectio secunda. Cuncz retulisset apollonius ad regem de pecunijs que delate erant: ille accitum heliodorum qui erat super negocia eius: misit cum mandatis: vt predictam pecuniam transportaret. Lectio tertia. Statiqz heliodor⁹ iter aggressus est: specie quidē quasi per

celesyriā ⁊ phenicē ciuitates
esset pagraturus: re aūt vera
regis ppositū pfecturus. Sz
cū venisset hierosolymā: ⁊ be
nigne a summo sacerdote i ci
uitate eēt receptus: narrauit
de dato iudicio pecuniarum ⁊
cuius rei gra adesset aperuit.
Sabbato pcedēte dñicā pri
mā nouēbris ad vesp̄as ℣. p
lxii. Aspice dñe. ℟. Qui re
gis. Ad. M. añ. Vidi dñm
sedētē sup̄ soliū excelsū ⁊ ple
na erat oīs terra maiestate ei⁹
⁊ ea que sub ipso erant reple
bāt templū. Dnica pma mēsis
nouēbris ad matut̄. inuitat̄.
Laudemus dñm quē laudāt
angeli: Quia ipe est redēptor
oium seculor̄. Et dicit dñicis
diebus vsq; ad aduētum. ℣.
Venite. Hymn⁹. Primo die
mi. Añe ⁊ psalmi de psalt̄a.
Hac nocte ponit liber ezechie
lis pphete ⁊ legit de eo vbi se
stū nō impediat taz in dñicis
q̄ in ferijs vsq; ad penultimā
dñicā nouēbris: in qua ⁊ feri
is sequētibus si festū nō impe
diant legit de libro danielis. Vl
timo d̄o dñica ponit liber duo
decim pphetarū ⁊ per ferias
sequētes vsq; ad aduētū: nisi
festum impedierit. Incipit
liber pphete. Lectio. I.

Factum est in tricesi
mo anno: in quarto: in
quinta mensis: cum essem in
medio captiuorum iuxta flu
uium chobar: aperti sunt celi
⁊ vidi visiones dei in quinta
mensis: ipse est annus quin
tus transmigrationis regis ie
achim. ℟. Vidi dominum se
dentem super solium excelsum
⁊ eleuatum: ⁊ plena erat om
nis terra maiestate eius. Et
ea que sub ipo erant: replebāt
templum. ℣. Seraphin sta
bant super illud: sex ale vni ⁊
sex ale alteri. Et ea. Lectio. II.

Factū est verbum dñi ad
ezechielē filiū buzi sacer
dotē in terra chaldeor: secus
flumen chobar: ⁊ facta est sup
eū ibi manus dñi: ⁊ vidi: ⁊ ec
ce vētus turbinis veniebat ab
aquilone: ⁊ nubes magna: ⁊
ignis inuoluens ⁊ splendor in
circuitu eius: ⁊ de medio eius
quasi species electri: idest de
medio ignis. ℟. Aspice do
mine de sede sancta tua ⁊ cogi
ta de nobis: inclina deus me
us aurem tuam ⁊ audi. Ape
ri oculos tuos ⁊ vide tribula
tionem nostram. ℣. Qui re
gis israel intende: qui deduc
is velut ouem ioseph. Ape
ri oculos tuos. Lectio tertia.

Et ex medio eius simili/
tudo quatuor animali/
um: & hic aspect⁹ eorū: simili/
tudo hominis in eis: & quatu/
or facies vni: & quatuor pēne
vni: & pedes eorū: pedes recti:
& planta pedis eorū: quasi plā
ta pedis vituli: & scintille qua
si aspect⁹ eris candentis. ℟.
Aspice dñe qz facta est desola
ta ciuitas: plena diuitijs: sedet
in tristitia dña gentium. Nō
est qui cōsoletur eā nisi tu dē⁹.
℣. Plorans plorauit in no/
cte: & lachrymę eius in maxil/
lis eius. Non. Lectio qrta.
Et manus hoīs sub pen
nis eorum in quatuor
partibus. Et facies & pennas
per quatuor partes habebāt:
iunctęq; erāt penne eorū alte/
rius ad alterū. Nō reuertebā
tur cū incederēt: sed vnūquod
qz ante faciē suaz gradiebat.
℟. Sup muros tuos hieru/
salez constitui custodes. Tota
die & nocte nō tacebūt. Lau/
dare nomē dñi. ℣. Predica
būt populis fortitudinē meā:
& annūciabūt gētib⁹ gl̄iaz me/
az. Tota die. Glia. Laudare.
Similitudo aūt Lco.v.
vultus eorū facies hoīs
& facies leonis a dextris ipsorū
quatuor: facies aūt bouis a si/
nistris ipsorū quatuor: & faci/
es aquile desuper ipsorū qua/
tuor: & facies eorū & pēne eorū
extente desuper. ℟. Muro
tuo inexpugnabili circūcinge
nos dñe: & armis tue potentie
ptege nos semp. Libera dñe
de⁹ israel clamātes ad te. ℣.
Erue nos in mirabilib⁹ mis &
da gl̄iaz nomini tuo. Libera.
Omne pēne singulo- Lec.vi.
rū iungebātur & due te
gebāt corpa eorū: & vnūqdqz
eoz corā facie sua ambulabat
Ubi erat ipet⁹ spūs: illuc gra/
diebant nec reūtebant: cū am
bularēt. ℟. Sustinuim⁹ pa
cez & nō venit: qsiuimus bona
& ecce turbatio: cognouimus
dñe peccata nra. Nō in ppe/
tuū obliuiscaris nos. ℣. Pec
cauimus spie gessimus iniqui
tatē fecimus domine in omnē
iustitiam tuam. Non. Lec.vii.
Et similitudo animaliū:
& aspect⁹ eoz: quasi car
bonū ignis ardentiuz: & quasi
aspectus lāpadarū. Hec erat
visio discurrēs in medio ani/
maliū: splēdor ignis & de igne
fulgur egrediēs. Et animalia
ibant & reuertebātur in simili
tudinē fulguris coruscantis.
℟. Misit dñs angelū suū: cō
clusit oza leonū. Et nō me cō/
taminauerūt:

tamínauerũt: qz cozã eo iusti-
tia inuẽta est in me. ℣. Misit
dns misericordiã suã z vitatẽ
suã: animam meã eripuit de me-
dio catulorz leonũ. Et. L. viij
Quinqz aspicerez aialia:
apparuit rota vna sup
terrã iuxta aialia: habẽs qua
tuor: facies. Et aspect' rotarũ
z opus earũ quasi visio maris
z vna similitudo ipsarũ qua-
tuor: z aspect' earũ z opa qua
si sit rota in medio rote. Per
quatuor: partes earum euntes
ibãt z nõ reuertebant cũ am-
bularẽt. ℟. Angustie mihi
sunt vndiqz z qd eligã ignoro
Meli' est mihi icidere in ma
nus hoium. Quã derelinque-
re legẽ dei mei. ℣. Si enĩ hoc
egero: mors mihi est: si autem
nõ egero: nõ effugiã man' ve
stras. Melius. Glia. Quam
dere. ℟. ix. Laudabilis popu
lus. Quẽ dns exercituũ bene
dixit dicẽs: opus manuũ mea
rũ tu es: hereditas mea israel.
℣. Beata gẽs cuius est dns
deus eius: pplus electus in here
ditatẽ. Quẽ. ℟. x. Sẽti pec-
catrici: pplo pleno peccato mi
serere. Dne de', ℣. Esto pla-
cabilis sup nequitia pplũ tuũ,
Dne. ℟. xj. Redemit dns po
pulũ suũ: z liberauit eos: z ve-
niẽt z exultabũt in mõte syon
z gaudebũt de bonis dñi super
frumẽto vino z oleo. Et vltra
nõ esuriẽt. ℣. Eritqz aia eoz
quasi hortus irriguus. Et vl.
℟. xij. A facie furoris tui de'
perturbata est ois terra: sz tu mi
serere. Et ne facias cõ
sumationẽ. ℣. Cõuerte nos
deus salutaris nr: z auerte irã
tuã a nobis. Et ne. Glia. Et.
℟. xiij. Fluct' tui sup me trã
sierũt z ego dixi: expulsus sũ
ab oculis tuis. Putas vide-
bo tẽplũ sanctũ tuũ. ℣. Abys
sus vallauit me: pelagus co
operuit caput meũ. Putas.
℟. xiij. Indicabo tibi homo
qd sit bonũ: aut qd dns requ-
rat a te. Facere iudiciũ z iusti
tiã: z solicitũ ambulare cũ deo
tuo. ℣. Religio mũda z ĩma
culata apud deũ z pr̃ hec est
facẽ. ℟. xv. Qui celoz cõti
nes thronũ: z abyssos intueris
dñe rex regũ: mõtes põderas
terrã palmo cõcludis. Exau
di nos deus in gemitibus nr̃is
℣. Nõ enim in iustificationi-
bus nr̃is pternimus preces
ante facie tuã: sed in miserati
onibus tuis multis. Exaudi.
℟. xvj. Ciuitatẽ istã tu cir-
cũda dne: z angeli tui custo-
diant muros eius. Exaudi de

mine ppl̃z tuũ cũ miſericordia
ꝛ. Auertat obſecro furor tu-
us dñe a pplo tuo ꝛ a ciuitate
ſancta tua, Exaudi. Añe ad
Ñ. in feriali officio vſq; ad
aduẽtũ Añ. Sup muros tu
os hieruſalẽ cõſtitui cuſtodes
tota die ꝛ tota nocte non tace-
bũt laudare nomẽ dñi. Añ.
Qui celoꝝ ꝓtines thronum: ꝛ
abyſſos intueris dñe rex regũ
mõtes põderas: terrã palmo
ꝓcludis: exaudi nos dñe in ge
mitib⁹ nr̃is. Añ. Aſpice do
mine q̃ facta eſt deſolata ciui-
tas: plena diuitijs: ſedet in tri-
ſtitia dña gẽtiũ: nõ eſt qui ꝓſo
leẽ eã: niſi tu deus nr̃. Añ. Su
ſtinuimus pacẽ: ꝛ nõ venit do
mine: queſiuimus bona: ꝛ ecce
turbatio: cognouimus dñe pec
cata nr̃a: ne in eternum obliui
ſcaris nos deus iſrl̃. Añ. Mu
ro tuo inexpugnabili circũcin
ge nos dñe: ꝛ armis tue poten-
tie ,prege nos ſemp de⁹ noſter
Lectiones per ixbdomadam
dicende in feria, Sequitur in
ezechiele ꝓphẽta. Lectio. j.
Q Vatura quoq; erat in ro
tis: ꝛ altitudo: ꝛ horribi-
lis aſpectus: ꝛ totũ corp⁹ ple-
nũ oculis in circuitu ipſarum
quatuor. Cũq; ambularẽt aſa
lia: ambulabãt pariter ꝛ rote
iuxta ea. Et cũ eleuarent aſa
lia de terra: eleuabant ſimul ꝛ
rote. Ꝛia q̃re in dñica ꝑma
nouẽdis que repetunt tam in
dñicis q̃ in feriis vſq; ad ad-
Q Vocũq; ibat ſpũs illuc eũte ſpiritu: ꝛ
rote pariter leuabant: ſequen-
tes cũ. Spũs enim vite erat in
rotis. Cũ eũtib⁹ ibãt: ꝛ cũ ſtã
tib⁹ ſtabãt: ꝛ cũ eleuatis a ter
ra pariter eleuabant ꝛ rote ſe-
quentes ea: quia ſpiritus vite
Erat in rotis. Lectio.ij
T ſimilitudo ſup capita
animalium firmamẽti: quaſi aſ
pectus cryſtalli horribilis ex-
tenti ſuper capita eorum deſu-
per. Sub firmamento autẽ
penne eorum recte: alterius
ad alterum. Lectio.iij.
Q Vũquodq; duab⁹ alis
velabat corp⁹ ſuũ: ꝛ alte
rũ ſimiliter velabat. Et audie
bã ſonũ alarũ: quaſi ſonũ aq̃-
rũ multarũ: quaſi ſonus ſubli
mis dei. Cũ ambularẽt quaſi
ſonus erat multitudinis: vtſo
nus caſtroꝝ. Cũq; ſtarent de-
mittebant penne eorum. L.iij.
T cũ fieret vox ſup firmamẽ
tũ q̃ erat ſup caput eorũ ſta
bãt ꝛ ſummittebãt alas ſuas.
Et ſup firmamẽtũ q̃ erat in
minens capiti eorum: quaſi aſ

pectus lapidis saphiri: simili
tudo throni. Et super similitu
dinem throni similitudo qua
si aspectus hominis desuper.
Et vidi ĝsi speciē ele/ L.iij.
ctri: velut aspectū ignis ītrinse
cus ei⁹ per circuitū a lūbis ei⁹
t desup. Et a lūbis ei⁹ vsq; de/
orsū vidi ĝsi speciē ignis splē
dētis in circuitu: velut aspectū
arcus: cum fuerit in nube in
die pluuie. Lectio .vma
Hic erat aspect⁹ splendo/
ris per gyrū: hec visio similitu
dinis glie dñi. Et vidi t ceci/
di in faciē meā: t audiui vocē
loquētis t dixit ad me. Fili ho
minis sta sup pedes tuos t lo
quar tecum. Lectio secūda.
Et ingressus est in me spūs:
postq̄ locut⁹ est mihi: t statu
it me sup pedes meos: t audiui
loquētē ad me t dicētem. Fili
hois: mitto ego te ad filios isrl:
ad gētes apostatrices que re/
cesserunt a me. Lectio tertia.
Patres eor̄ p̄uaricati sūt pa
ctū meū vsq; ad diē hāc: t fi/
lij dura facie t idomabili cor/
de sunt: ad quos ego mitto te.
Et dices ad eos. Hec dicit do
min⁹ de⁹: si forte vel ipsi audiāt
t si forte gescāt: q; dom⁹ exaspe
rās est: t scient q; pphēta fue
rit in medio eorum. Lectio .vj.
Tu ergo fili hois. Ne time
as eos: neq; sermones eo
rū metuas: quoniā incredduli
t subuersores sunt tecū: t cuz
scorpionibus habitas. Verba
eor̄ ne timeas: t vult⁹ eor̄ ne
formides: q; domus exaspans
est. Loqueris ergo verba mea
ad eos: si forte audiāt t gescāt
quoniā irritatores sunt L.ij.
Tu autem fili hois audi que
cūq; loquar ad te: t noli esse
exasperans: sicut domus ex/
asperatrix est. Aperi os tuum
t comede quecūq; ego do tibi
Et vidi: t ecce manus missa
ad me in qua erat inuolutus
liber: t expandit illum coram
me: qui erat scriptus intus t
foris: t scripte erant in eo la/
mentationes t carmen t ve.
Et dixit ad me. Lectio .iij.
Fili hominis quodcūq; inue/
neris comede. Comede volu/
men istud: t vadens loquere
ad filios israel. Et aperui os
meum: t cibauit me volumi/
ne illo t dixit ad me. Fili ho/
minis venter tuus comedet: t
viscera tua complebuntur vo
lumine isto quod ego do tibi.
Et comedi illud: t factum est
in ore meo sicut mel dulce. L.j
Et dixit ad me. Fili hois
vade ad domum israel:

t loqueris verba mea ad eos. Nō enim ad pplm pfūdi sermonis t ignote lingue tu mitteris ad domū isrl: neq; ad populos multos pfundi sermōis t ignote lingue: quoz nō possis audire sermones. Et si ad illos mitteretis: ipsi audirent te. Domus aūt isrl nolūt audire te: q; nolūt audire me. Omnis qppe domus isrl ij. attrita frōte est t duro corde. Ecce dedi faciē tuā valētioré facibus eoz: t frontē tuā duriorē frōtibus eoz. Ut adamātem t vt silicē dedi faciē tuam. Ne timeas eos: neq; metuas a facie eorum: quia domus exasperans est. Lectio tertia. Et dixit ad me. Fili hominis oēs sermones meos quos loquar ad te: assume i corde tuo t auribus tuis audi: t vade ingredere ad trāsmigrationē ad filios populi tui: t loqueris ad eos t dices eis. Hec dicit dūs deus si forte audiāt t gescāt. Dnica scā mchie nouē bris. Sequit in ezechicle pro. Et assumpsit phta. L. j. me spūs: t audiui post me vocē cōmotiōis magne benedicta glia dñi de loco suo: t vocē alarū aialiū pcutientiuz alterā ad alterā: t vocē rotarū sequētiū aialia: t vocē commotionis magne. Rensoua de precedenti dominica. Lec. ij. Spūs quoq; leuauit me t assumpsit me: t abij amarus in indignatione spūs mei. Manus enim dñi erat mecū fortās me. Et veni ad trāsmigrationē: ad aceruū nouaruz frugum: ad eos qui habitabant iuxta flumē chobar: t sedi vbi illi sedebāt: t māsi ibi septem diebus merēs in medio eoz. Cū aūt ptrāsissent septē dies: factū est vbū dñi ad me dicēs. Fili hois: speculatorē dedi te domui israel: t audies de ore meo verbū: t annunciabis eis ex me. Si dicēte me ad impiū morte morieris non annūciaueris ei: neq; locutus fueris: vt auertat a via sua impia t viuat: ipse impius in iniquitate sua morietur: sanguinem aūt eius de manu tua requirā. Si aūt tu annūciaue- ris impio t ille nō fuerit conuersus ab ipietate sua t a via sua impia: ipe quidē in iniqtate sua morietur: tu aūt aiam tuā liberasti. Sed t si cōuersus iustus a iustitia sua: fecerit iniqtatē: ponā offendiculū coram eo. Ipse morietur: q; nō annunciasti ei: in peccato suo morietur

t non erunt in memoria iusti/
tie eius quas fecit: sanguinem
vo ei⁹ de manu tua requi. Le.
Si autē tu annūciaueris iu/
sto vt non peccet iustus: t ille
nō peccauerit: viuēs viuet: q⁹
annūciasti ei: t tu aīam tuā li/
berasti. Et facta est ibi sup me
man⁹ dñi: t dixit ad me. Sur
gens egredere in campum: t
ibi loquar tecum. Lectio. vj.
Et surgēs egressus suz in cā
pum. Et ecce ibi gloria dñi sta
bat: quasi gloria quā vidi iux
ta fluuiū chobar. Et cecidi i fa
ciē meā. Et ingressus est in me
spūs t statuit me super pedes
meos t locutus est mihi: t di/
xit ad me. Ingredere t inclu/
dere in medio domus tue. Le.
Et tu fili hois: ecce data vij.
sunt sup te vincula: t ligabūt
te in eis t nō egredieris in me
dio eoz: t linguā tuā adhere/
scere faciā palato tuo: t eris
mut⁹: nec quasi vir obiurgās
q⁹ domus exasperās est. Cuz
aūt locutus fuero tibi: aperiaz
os tuū: t dices ad eos. Hec di
cit dñs deus. Qui audit audi
at: t qui gescit gescat: q⁹ dom⁹
exasperās est. Lectio octaua
Et tu fili hois: sume tibi late/
rem t pones eum coram te: t de
scribes in eo ciuitatē hieruſa/
lem: t ordinabis aduersus eā
obsidionem: t edificabis mu
nitiones t comportabis agge
rē: t dabis contra eaz castra
t pones arietes in gyro. Le
ctiones per hebdomadam. Se
quitur in ezechiele propheta.
Et tu sume tibi Lectio. j.
bi sartaginem ferream
t pones eam murū ferreum:
inter te t inter ciuitatem: t af/
firmabis faciē tuam ad eam:
t erit in obsidionem: t circun
dabis eam. Signum est do/
mui israel. Et tu dormies sup
latus tuum sinistruz: t pones
iniquitates domus israel sup
eo: numero dierum quib⁹ dor
mies super illud t assumes ini
quitates eorum. Lectio scōa.
Ego autem dedi tibi annos
iniquitatis eoruz: numero die
ruz: trecentos t nonaginta di
es: t portabis iniquitatem do/
mus israel. Et cum cōpleue/
ris hec: dormies sup latus tu/
um dextruz secūdo t assumes
iniquitatem domus iuda qua
draginta diebus. Die pro an
no: die ingp pro anno dedi tibi
Et ad obsidionem Lec. iij.
hierusalem cōuertes faciez tu
am: t brachium tuum erit ex
tentum t pphetabis aduer/
suz eaz. Ecce circūdedi te vin

culis: ⁊ nō te cōuertes a late/
re tuo in latus aliud donec cō
pleas dies obsidiōis tue. L.j.

ET tu sume tibi frumētū
⁊ hordeū ⁊ fabā ⁊ lentē
⁊ milliū ⁊ vicia: & mittes ea in
vas vnuz ⁊ facies tibi panes
numero dierū ḡbus dormies
sup latus tuū: trecētis ⁊ nona/
ginta diebus comedes illud.
Cibus aūt tuus quo L.ij.
vescēris erit in pōdere viginti
stateres in die. A tpe vsq; ad
tēpus comedes illud: ⁊ aquaz
in mēsura bibes sextā partem
hin. A tempore vsq; ad tem/
pus bibes illud. Et quasi sue
cineritium hordeaceum co /
medes illud: ⁊ stercore quod
egredietur de homine: operies
illud in oculis eoz. Lectio.iij.

ET dixit dñs: sic comedent fi
lij isrl panē suū pollutū inter gē
tes ad quas ejciā eos. Et dixi
ah ah ah dñe de⁹ ecce anima
mea nō est polluta: ⁊ morticī/
nū ⁊ laceratū a bestijs non co
medi ab ifantia mea vsq; nūc
⁊ non est ingressa in os meum
omnis caro immunda. L.j.

ET dixit ad me. Ecce de/
di tibi fimū boū pro ster
coribus humanis: ⁊ facies pa
nē tuū in eo. Et dixit ad me.
Fili hois: ecce ego conterā ba/
culū panis in hierusalē: ⁊ co
medēt pane in pōdere ⁊ i sol
licitudine: ⁊ aquā in mensura
⁊ in angustia bibēt: vt deficiē
tib⁹ pane ⁊ aqua contabescat vnus
quisq; ad fratrem suum ⁊ cō
tabescant in iniquitatib⁹ suis.
ET tu fili Lectio secunda.
hominis sume tibi gladiū acu
tum radentem pilos: ⁊ assu/
mes eū: ⁊ duces euz per caput
tuū ⁊ per barbā tuā. Et assu/
mes tibi statera pōderis ⁊ di
uides eos. Tertiā partez igni
combures in medio ciuitatis
iuxta completionem dierum
obsidionis. Lectio tertia.
ET assumes tertiā partem ⁊
pcides gladio in circuitu eius
Tertiam vo aliam disperges
in ventuz: ⁊ gladium nudabo
post eos. Et sumes inde par/
uum numerum ⁊ ligabis eos
in sūmitate pallij tui: ⁊ ex eis
rursum tolles: ⁊ pjcies in me
dio ignis ⁊ combures eos igni
⁊ ex eo egredietur ignis in oēm
domum israel. Lectio pma.

HEc dicit dñs deus. Ista
est hierusalem: in medio
gentium posui eam: ⁊ in circui
tu eius terras. Et contempsit
iudicia mea: vt plus esset im/
pia ꝑ gentes: ⁊ precepta mea
⁊ vltra ꝑ terre que in circui/

tu eius sunt. Judicia enī mea proiecerunt: ꝛ in preceptis meis non ambulauerunt. Lē. Ecirco hec dicit dominus deus. Quia superastis gētes que in circuitu vestro sunt: in preceptis meis nō ambulastis: ꝛ iudicia mea nō fecistis: ꝛ iuxta iudicia gentiū que in circuitu vestro sūt: nō estis operati: ideo hec dicit dñs deus. Ecce ego ad te: ꝛ ipse ego faciaz in medio tui iudicia: in oculis gētiū ꝛ faciā in te que nō feci: ꝛ quibus similia vltra nō faciā ꝓpter oēs abominationes tuas Ideo patres comedēt Lē. filios in medio tui: ꝛ filij comedēt patres suos. Et faciā i te iudicia: ꝛ ventilabo vniuersas reliquas tuas in oēz vētū. Jccirco viuo ego dicit dñs deus: nisi ꝓ eo ꝙ sanctū meū violasti in omnibus offensionibus tuis: ꝛ in omnibus abominationibus tuis: ego quoq; conteringam: ꝛ non parcet oculus meus: ꝛ non miserebor. Dñica tertia mensis nouembris: ponitur liber danielis ꝓphete Et notandum ꝙ si in hac dñica caderet festum: aut venia in octaua: ita ꝙ de nouitate fieri non posset: tunc liber danielis ponetur in prima sequenti feria: ꝛ fient tres lectiones: ꝛ legitur de eo vsq; ad dominicam quartam. Jncipit daniel prophēta. Lectio ꝓma

Anno tertio regni ioachim regis iude: venit nabuchodonosor rex babylonis hierusalem ꝛ obsedit eam. Et tradidit dominus in manu eī ioachim regem iude: ꝛ partē vasorum domus dei: ꝛ asportauit ea in terram semaar: in domuz dei sui: ꝛ vasa intulit in domum thesauri dei sui. Lec. ij. Et ait rex asphanaz ꝓposito eunuchorum suorum vt introduceret de filijs israel ꝛ de semine regio ꝛ tyrannorum: pueros in quibus nulla esset macula de coloris forma ꝛ eruditos omni sapientia: cautos scientia: ꝛ doctos disciplina: ꝛ q̄ possent stare in palatio regis vt doceret eos litteram ꝛ linguam chaldeorum. Lec. iij. Et constituit ei rex annonaz ꝑ singulos dies de cibis suis ꝛ de vino vnde bibebat ipse: vt enutriti tribus annis postea starent in conspectu regis: fuerunt ergo inter eos de filijs iude: daniel: ananias: misael: ꝛ azarias. Et imposuit eis ꝓpositus eunuchorum nomina: danieli baltha-

t ananie sidrach: misaeli mi
sach: azarie abdenago. Lectio iij
Post hoc posuit autē daniel in cor
de suo ne polluereturde men
sa regis neq; de vino potꝰ eius
t rogauit eunuchoꝝ prepositū
ne cōtaminaret. Dedit autem
deus danieli gram t misericor
diam in conspectu principis
eunuchorum. Lectio quinta.
Et ait princeps eunuchoꝝ ad
danielem. Timeo ego dñm meū
regē qui cōstituit vobis ci
bum t potū: qui si viderit vul
tus vestros macilētiores pre
ceteris adolescētibus coetis
vestris: condemnabitis caput
meum regi. Lectio sexta.
Et dixit daniel ad malasar
quē cōstituerat princeps eu
nuchorum sup danielē anani
am misaelē t azariā. Tēta nos
obsecro seruos tuos diebus de
cem: t dent nobis legumina ad
vescendū: t aqua ad bibēdū:
t cōtemplare vultus nr̄os t
vultus puerorꝝ qui vescunt ci
bo regio: t sicut videris faci
es cum seruis tuis. Qui audi
to sermone huiusce modi tenta
uit eos diebus decem. Lectio vij.
Post dies autē decem appa
ruerūt vultus eorꝝ meliores t
corpulētiores pre oībus pue
ris qui vescebant cibo regio,
Ponzo malasar tollebat ciba
ria t vinū potꝰ eorꝝ: dabatq;
eis legumina. Pueris autem
his dedit deus sciētiam t disci
plinā in omni libro: t sapiēti
am: danieli aūt intelligētiam
oīum visionū t somniorꝝ. L
Completis itaq; diebꝰ viij.
post quos dixerat rex vt intro
ducerent: introduxit eos ꝓpo
situs eunuchorꝝ in ꝓspectu na
buchodonosor. Cūq; loquutus
eis fuisset rex: nō sunt inuenti
de vniuersis tales vt daniel:
ananias: misael: t azarias,
Lectiones per ferias infra hebdomadam. Sequitur in dani
ele propheta. Lectio i.
Et steterūt in cōspectu re
gis: t omne verbū sapie t itel
lectus qđ scisciatus est ab eis
rex: inuenit in eis decuplū sup
cūctos ariolos t magos q erāt
in vniuerso regno eiꝰ. Fuit au
tem daniel vsq; ad annū pri
mum cyri regis. Sitio danie
l In anno se/ lis prima. Lectio ij.
cundo regis nabuchodonosor
vidit nabuchodonosor somnium
t cōterritus est spūs eius
t somnium eius fugit ab eo.
Precepit ergo rex vt cōuoca
rent arioli t magi t maleficī
t chaldei: vt indicarent regi
somnium suum. Lectio iij.

Qui cū venissent steterūt coram rege. Et dixit ad eos rex Vidi somnium: ⁊ mente consusus signoꝛo qd viderim. Respōderūtq; chaldei regi syria ce: rex in sempiternū viue: dic somniū seruis tuis: ⁊ interpretationem eius indicabimus.

Lectio. j.

At Tresp̄ondens rex ait chaldeis. Sermo recessit a me: nisi indicaueritis mihi somnium ⁊ coniecturam eius peribitis vos: ⁊ domus vestre publicabūtur. Si autem somnium ⁊ coniecturā eius narraueritis: premia ⁊ dona ⁊ honoꝛem multum accipietis a me. Somnium igitur ⁊ interpretationem eius indicate mihi.

Lectio secūda

Respōderunt secundo atq; dixerunt. Rex somniū dicat seruis suis: ⁊ interpretationeꝫ eius indicabimus. Respondit rex ⁊ ait. Certe noui quia tempus redimitis sciētes q̄ recessit a me sermo.

Lectio tertia.

Si ergo somnium non indicaueritis mihi vna est de vobis sententia: q̄ interpretationem quoq; fallacem ⁊ decepti one plenam composueritis vt loquamini mihi donec tēpus pertranseat. Somnium itaq; dicite mihi: vt sciam q̄ interpretationem quoq; eius veraꝫ loquamini.

Lectio quarta.

Respōderunt ergo chaldei corā rege ⁊ dixerūt. Non est homo super terrā qui sermonem tuum rex possit implere: sed nec regū quisq̄ magnus ⁊ potēs verbuꝫ huiusce modi scisciatur ab omni ariolo ⁊ mago ⁊ chaldeo.

Lec. ij.

Sermo enim quem tu rex queris grauis est: nec reperietur quisq̄ qui indicet illum in conspectu regis exceptis dijs: quorum non est cum hominibus conuersatio. Quo audito rex in furoꝛe ⁊ in ira magna precepit vt perirent omnes sapientes babylonis. Et egressa sententia sapientes interficiebātur: querebatur q; daniel ⁊ socij eius vt perirent.

Lec. iij.

Tūc daniel requisiuit de lege atq; sentētia ab arioth p̄n cipe militie regis qui egressus fuerat ad interficiendos sapientes babylonis: ⁊ interrogauit eum qui a rege acceperat potestatem: quam ob causam tam crudelis sententia a facie regis esset egressa.

Dominica quarta mensis nouembris si festum non impediat ponitur liber. xij. prophetarum ⁊ legit̄ ꝛ eo etiam per ferias vsq; ad

aduentum. Et uiliter distribuantur lectiones ꝙ de quolibet ex ipsis propixtis legatur. Incipit osee propixta. Lectio. j.

VErbum dñi quod factuꝫ est ad osee filiuꝫ beeri in diebus ozie: ioathā: achaꝫ: eçechie regum iuda: ⁊ in diebus ieroboam filij ioas regis israel. Principium loquendi domino in osee. Et dixit dominꝰ ad osee. Vade sume tibi uxoꝛē fornicationum: ⁊ fac filios fornicationum: qꝛ fornicās fornicabitur terra a domino. Lec. ij. Et abijt ⁊ accepit gomer filiam debalaim: ⁊ concepit ⁊ peperit ei filium. Et dixit dominꝰ ad eum. Voca nomen eius ieꝛael: quoniam adhuc modicū ⁊ uisitabo sanguinem ieꝛael super domum iehu: ⁊ quiesceꝛe faciam regnum domus israel. Et in illa die cōteram arcū israel in ualle ieꝛael. Incipit ioel propheta. Lectio. iij.

VErbū dñi quod factum est ad ioel filium phatuel. Audite hoc senes ⁊ auribꝰ percipite omnes habitatoꝛes teꝛre. Si factuꝫ est istud in diebus uestris aut in diebus patrum uestroꝝ super hoc filiis uestris narrate ⁊ filij uestri filijs suis: ⁊ filij eoꝝ generationi altere. Residuū eruce comedit locusta: ⁊ residuum locuste comedit bruchus: ⁊ residuū bruchi comedit rubigo. Lec. iiij. Expergiscimini ebrij ⁊ flete: ⁊ ululate omnes qui bibitis uinum in dulcedine: quoniaꝫ peꝛiit ab oꝛe uestro. Gens enim ascendet sup terram meaꝫ fortis ⁊ innumerabilis. Dentes eius ut dentes leonis: ⁊ molaꝛes eius ut catuli leonis. Posuit uineā meā in deseꝛtū: ⁊ ficū meā decorticauit. Nudans spoliauit eam ⁊ piecti: albi facti sunt rami eius. Incipit amos propheta. Lectio qnta.

VErba amos qui fuit in pastoꝛalibus thecue que uidit sup israel in diebus ozie regis iuda: ⁊ in diebus ieroboam filij ioas regis israel ante duos annos terremotus. Et dixit. Dñs de syon rugiet ⁊ de hierusalē dabit uocem suam. Et luxeruꝫ speciosa pastoꝝ ⁊ exiccatus est uertex carmeli. Hec dicit dñs. Sup Lec. vj. tribus sceleribus damasci ⁊ sup quatuoꝛ nō cōuertam eū: eo ꝙ triturauerint in plaustris ferreis galaad. Et mittā ignē in domum açael: ⁊ deuoꝛabit domos benadab. Et ꝛetabꝛ uectē damasci: et disperdā hꝫ

bitatorē de cāpo idoli: et tenentem sceptrū de domo voluptatis: et trāsferet populus syrie cyrenē dicit dñs. Incipit abdias pphēta. Lectio septuma.

Visio abdie. Hec dicit dominus deus ad edō. Auditū audiuimus a dño et legatus ad gētes missit. Surgite et psurgamus aduersus eum in prelū. Ecce parulū dedi te in gētibus cōtemptibilis tu es valde. Superbia cordis tui extulit te habitantē in scissuris petrarum: exaltātem soliū tuū: qui dicis in corde tuo. Quis detrahet me in terram. Lec. viij. Si exaltatus fueris vt aquila: et si inter sidera posueris nidū tuū: inde detrahā te dicit dñs. Si fures introissent ad te si latrones per noctez quomodo cōticuisses? Nōne furati essent sufficiētia sibi? Si vindemiatores introissent ad te: nū quid nō saltem racemū reliqssent tibi? Lectiones per hebdomadam in ferijs. Incipit Ionas pphēta. Lec. j.

Factū est verbum dñi ad ionaz filium amathi dicēs Surge et vade in niniuē ciuitatem magnam: et predica in ea: qz ascendit malicia eius coram me. Et surrexit ionas vt fugeret in tharsis a facie dñi: et descēdit ioppē et inuenit nauē euntē in tharsis: et dedit naulū eius: et descēdit in eā: vt iret cū eis in tharsis a facie dñi. Lec. ij.

Dominus aūt misit ventum magnū in mare et facta est tempestas magna in mari: et nauis periclitabat cōteri. Et timuerūt nautē et clamauerunt viri ad deū suū: et miserūt vasa que erant in naui in mare vt alleuiaret ab eis: et ionas descēdit ad interiora naui et dormiebat sopore graui. Incipit michēas pphēta. Lec. iij.

Verbū dñi qđ factuz est ad michēā morastitē in diebus ioathā: achaz: ezechie regū iuda: qđ vidit sup samariam et sup hierusalē. Audite populi oēs et attēdat terra et plenitudo eius et sit dñs deus vobis in testem dñs de templo sancto suo: qz ecce dñs egredietur de loco suo et descēdet et calcabit super excelsa terre. Sequitur in michea pphēta. Lec. j.

Et cōsumentur montes subtus eū et valles scindentur sicut cera a facie ignis sicut aque decurrūt impceps. In scelere iacob omne istud: et in peccatis domus israel. Quod scelus iacob. Nōne so

maria? Et que excelsa inde? Nonne hierusalem? Et ponã samariam quasi aceruum lapidum in agro: cum plantati vinea. Et detraham in vallez lapides eius: & fundamẽta eius reuelabo. Et omnia sculptilia eius cõcidentur. Incipit nahum propheta. Lectio secũda. Onus niniue: liber visionis nahum helchesei. Deus emulator & vlciscens dñs: vlciscens dñs & habẽs furorẽ: vlciscens dñs in hostes suos: & irascens ipse inimicis suis: dñs patiẽs & magnus fortitudine & mũdans nõ faciet innocẽtẽ. L.iij. Dominus in tẽpestate & turbine vie eius: & nebule puluis pedum eius: increpans mare & exiccans illud: & omnia flumina ad desertũ adducẽs. Infirmatus est basan & carmelus & flos libani elanguit. Montes commoti sunt ab eo & colles desolati sunt: & cõtremuit terra a facie eius: & orbis & omnes habitantes in eo ante faciem indignationis eius stabit? Incipit abacuc Onus qđ pphta. L.j. vidit abacuc pphta. Vsquequo domine clamabo: & non exaudies: vociferabor ad te vim patiens: & non saluabis? Quare ostendisti mihi iniquitatem & laborem videre predam & iniustitiam cõtra me? Lectio secunda Et factum est iudiciũ & cõtradictio potentior. Propter hoc lacerata est lex & non peruenit vsq; ad finem iudicium: quia impius prevalet aduersus iustum. Propterea egreditur iudicium peruersum. Aspicite in gentibus & videte & admiramini & obstupescite: quia opus factum est in diebus vestris: qđ nemo credet cum narrabit. Incipit sophonias Erbũ as pphta. L.iij. domini quod factum est ad sophoniam filium chusi: filij godolie: filij amarie: filij ezechie in diebus iosie filij amõ regis iuda. Congregans congregabo omnia a facie terre dicit dominus: congregans homines & pecus: congregans volatilia celi & pisces maris: & ruine impiorum erunt. Sequitur in sophonia propheta. Lectio.j. Et disperdam homines a facie terre dicit dominus: & extendam manũ meam super iudam: & super omnes habitatores hierusalem: & disperdam de loco hoc reliquias baal: & nomina edituorum cum sacer

uorauos: t eos qui adorant su/
per tecta militiam celi: t ado/
rant t iurant in dño: t iurant
in melchon: t qui auertuntur
a postergoz domini: t qui nō
quesierunt dominum: nec inue
stigauerunt eum. Incipit ag
geus pphēta. Lectio. ij.
In anno scō darij regis
persarum in mense sexto in die
vna mensis factum est verbuz
domini in manu aggei pphe/
te ad zorobabel filium salathi
el ducem iuda: t ad iesum fili
um iosedech: sacerdotem ma/
gnum dicens. Hec ait domi/
nus exercituum dicens. Po
pulus iste dicit nōdū venit tē/
pus domus dñi edificāde. Et
t factum est verbum dñi.
mini in manu aggei prophete
dicens. Munquid tempus vo/
bis est vt habitetis in domib⁹
laqueatis t domus ista deser/
ta? Et nunc hec dicit dominus
exercituum. Ponite corda ve
stra super vias vestras: semi/
nastis multum t intulistis pa
rum: comedistis t nō estis sa
tiati: bibistis t non estis iebri
ati: operuistis vos t non estis
calefacti. Et qui mercedes cō
greganit misit eas in sacculuz
pertusum. Incipit zacharī
as. propheta. Lectio prima.
In mense octauo in an/
no secundo darij: fa/
ctum est verbum domini ad za
chariam filium barachie filij
ado prophetam dicens. Ira/
tus est dominus super patres
vestros iracūdia. Et dices ad
eos. Hec dicit dominus exer/
cituum. Conuertimini ad me
ait dominus exercituū t puer/
tar ad vos dicit dñs exercituū
Ne fitis sicut patres Lec. ij.
vestri ad quos clamabāt pro/
phete priores dicentes: hec di/
cit dominus exercituum: con/
uertimini de vijs vestris malis
t cogitationibus vestris pessi/
mis: t non audierunt neq; at/
tenderunt ad me dicit domin⁹
Patres vestri vbi sunt t pro
phete? Munquid in sempiter/
num viuent? Incipit mala/
chias prophēta. Lec. iij.
Onus vbi dñi ad isrl in
manu malachie. Dilexi vos
dicit dominus: t dixistis. In
quo dilexisti nos? Nōne frat
erat esau iacob dicit dñs: t di
lexi iacob: esau autez odio ha
bui? Et posui mōtes eius in so
litudinē: t hereditatez eius in
dracones deserti: q; si dixerit
idumea destructi sumus: sed re
uertētes edificabimus que de
structa sunt: hec dicit dñs ex/

ercitum: isti edificabūt & ego de
struā: & vocabunt termini im
pietatis: & populus cui iratus
est dñs vsq; in eternū. Infra
scripta euāgelia cū suis ḥome
liis ocionibus & añis ad. B. &
ad. M. dicunt a dñica tertia
post pent̄. vsq; ad aduētuz in
dñicis diebus quādo fit de dñi
ca. Dñica tertia post pent̄.

Oprecationem Sio
nam quesumus dñe
benignus exaudi: & qbus sup
plicandi ꝓstas affectū: tribue
defensionis auxiliū. Per. Le
ctio sancti euangelij ꝫm lucā.

In illo tpe. Erāt appropi
quātes ad iesum publica
ni & peccatores vt audirēt illū
Et rel. Homel. sci grego. pa
pe de eadem lectione. Lec. ix.

Stiuū tēpus qđ corpori
meo valde ptrariū ē lo
qui me de expositione euange
lij lōga mora interueniēte, phi
but. Sed nō q lingua tacuit
ardere charitas cessauit: hoc
etenim dico qđ apud se vnus
quisq; vestrū cognoscit. L. x.
Vlerūq; charitas qbuslam
occupationib⁹ ꝓpedita & inte
gra flagrat in corde: & tamen
nō mōstrat in ope: qz & sol cū
nube tegit nō videt in terra: &
tamen ardet in celo. Lec. xj.

Sic nec eē occupata charitas
solet: & intus vim sui ardoris
erexit: & foris flāmas opis nō
ostēdit. Sed qz nūc ad loquē
dum tempus rediit vestra me
studia accēdūt: vt mihi tanto
amplius loqui libeat: quanto
hoc vestre mentes desiderabili
us expectāt. Lcō onodecimo

Audistis in lectione euāgeli
ca fratres mei: qz peccatores &
publicani accesserūt ad redē
ptorē nostrū: & nō solū a d col
loquendum: sed etiā ad comme
scendū recepti sunt: quod vi
dentes pharisei dedignati sūt.

In illo Secūdū lucam
tēpore. Erāt appropin
quātes ad iesum publicani &
peccatores vt audirēt illum.
Et murmurabant pharisei &
scribe dicentes: qz hic peccato
res recipit & māducat cū illis
Et ait ad illos parabolā istaz
dicēs. Quis ex vobis homo q
habet cētum oues: & si pdide
rit vnā ex illis: nōne dimittit
nonagintanouem in deserto &
vadit ad illā que perierat do
nec inueniat illā? Et cū inue
nerit eā imponit in humeros
suos gaudēs: & veniēs domuz
conuocat amicos & vicinos di
cēs illis. Cōgratulamini mi
hi: qz inueni ouē meā que pe-

rat. Dico vobis q̄ ita gaudiū erit in celo sup vno peccatore penitētiā agēte: q̄ sup̄a nonagintanouē iustis: qui nō indigēt penitētia. Aut que mulier habēs drachmas decē: t si p̄diderit drachmā vnā. Nōne accēdit lucernā t euertit domū t querit diligēter donec inueniat: Et cū inuenerit conuocat amicas t vicinas dicens. Cōgratulamini mihi: q̄ inueni drachmā quā p̄dideram. Ita dico vobis: gaudiū erit corā angelis dei: sup vno peccatore penitētiā agēte. Beato. Deprecatione nr̄am. Ad. B. ii. Quis ex vobis homo qui habet cētū oues: t si p̄diderit vnā ex illis: nōne dimittit nonagintanouem in deserto t vadit ad illā que perierat donec inueniat illā? alla. Ad. M. ii. Que mulier habēs drachmas decē si perdiderit drachmā vnā: nōne accēdit lucernā t euertit domū t querit diligēter donec inueniat. Dñica

P quarta post pent̄. Dño. Rotector in te sperātiū dē sine quo nihil est validum nihil sanū: multiplica sup nos misericordiā tuā: vt te rectore te duce sic trāseam⁹ per bona tpalia: vt nō amittam⁹ etna,

Per. Leō sci euāgelij s̄m lucā

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Estote mīsericordes sicut t pr̄ vester misericors est. Et rel. Homel. venerabilis bede presbyteri ex tra

Hodie tu sup̄ luce. L. ix. loco nobis nihil aliud p̄cipi existimo: nisi vt ea facta que dubiū est quo aīo fiant in meliorē partē interpretemur. Dō eni scriptū est ex fructib⁹ eor cognoscetis eos. de manifestis dictū est que nō possūt bono aīo fieri sicuti sūt stupra vel blasphemie vel furta: vel ebrietas: t siqua sūt alia: de q̄b⁹ nobis iudicare p̄mittit. Lec. x. O e genere aūt ciboꝝ q̄: possunt bono aīo t simplici corde sine vitio p̄cupiscētie quicūq; humani cibi i differēter sumi. p̄hibet apls iudicari eos qui carnib⁹ vescebant t vinum bibēbāt ab eis q̄ se ab huiusmodi alimētis tēperabāt. L. xi. Q ui māducat in q̄ nō mandūcāt non spernat: t qui nō māducat māducātē nō iudicet. Ad hoc ptinet etiam illud q̄ alio loco dicit. Nolite ante tēpus iudicare q̄ē q̄ quoadusq; veniat dñs: t illuminet abscōdita tenebrarū t manifestabit cogitationes cordiū,

Sunt ergo quedã sa. L. H. cta media que ignoram? quo animo fiãt: q; t bono t malo fieri possunt: de quibus temerariũ est iudicare maxime vt cõdemnemus: hoc autem veniet tẽpus vt iudicem: cum dñs illuminauerit abscondita tenebrarũ t manifestauerit cogitationes cordis. Scõm lucã.

In illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis. Estote misericordes sicut t pater vester misericors est. Nolite iudicare t nõ iudicabimini. Nolite dãnare t non dãnabimini. Dimittite t dimittemini: date t dabit vobis. Mẽsurã bonam t pressam t coagitatã t superfluẽtem dabũt in sinum vestrum. Eadem quippe mẽsura qua mẽsi fueritis remetiet vobis. Dicebat aũt illis t similitudinẽ. Nunqd põt cecus ceco ducere? Nõne ambo in foueã cadũt? Nõ est discipulus sup magistrũ. Perfectus autẽ oĩs erit si sit sicut magister eius. Quid aũt vides festucã in oculo fratris tui: trabẽ autẽ que in oculo tuo est nõ cõsideras? Et quomodo potes dicere fratri tuo: frater sine eiciaz festucã de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabẽ nõ vides? Hypocrita eiice primũ trabẽ de oculo tuo: t tũc perspicies vt educas festucam de oculo fratris tui. Oratio. Protector in te sperãtiũ. Ad. B. añ. Estote ergo misericordes: sicut t pr̃ester misericors est alla. Ad M. añ. Nolite iudicare vt nõ iudicemini: in quo enim iudicio iudicaueritis: iudicabimini: dicit dñs. Dãca gnta pos

Da nobis pens. Oratio. Dñe quesumus vt mũdi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigat: t ecclia tua tranquilla devotione letet. Per. Lcõ

Ito sci euãgelũ fm lucam. In illo tpe. Cũ turbe irruerẽt in iesum vt audirẽt verbũ dei: t ipse stabat secus stagnũ genesareth. Et rel. Homelia sci ambrosii epi et tractatu su

Sedẽs per lucã. L. ii. Naũt in vnã nauiz que erat simonis: rogauit vt duceret a terra aliquãtulum. Ubi dñs multis ipartiuit varia genera sanitatũ: nec tpe nec loco cepit a studio sanãdi turba cohibere: resp icubuit: sequebant: stagnũ pcurrit: vrgebant: t ideo ascẽdit in petri nauim. Lcõ

Hec est illa nauis decima. que adhuc fm matthẽum fluctuat: fm lucã repletur piscibus:

vt ci

vt ꝛ principia ecclesie fluctuantis: ꝛ posteriora exuberantis agnoscas. Lcō vndecima

Pisces enī sunt qui hāc enauigant vitā. Ibi adhuc discipulis christus vomit hic pcipit. Dormit enīz trepidis: pscetis vigilat. Sz quēadmodū vomuat christus: audisti dicētez in ꝓpheta. Ego vomio ꝛ cor meuz vigilat. Et scīs matheus recte nō ptermittendū putauitteterne iudiciū potestatis vbi imperat vētis. L.xij.

Non est enī humana doctrīna sicut audisti iudeos dicere verbo iperat spiritibus: ſz celestis maiestatis insigne: q turbatū ſedat mare: ꝛ diuine vocis iperio obsequunt elemēta atqz insensibilia sensum accipiunt obsequēdi. Scōm lucā

In illo tpe. Cum turbe irruerēt in iesuz vt audirēt verbū dei: ꝛ ipse stabat sec⁹ stagnuz geneçareth. Et vidit duas naues stātes secus stagnū. Piscatores aūt descenderant ꝛ lauabāt retia. Ascēdens autem in vnā nauim que erat simonis rogauit euz: a terra reducere pusillū. Et sedēs docebat de nauicula turbas. Ut cessauit aūt loqui: dixit ad simonem. Duc in altū: ꝛ laxate retia vestra in capturā. Et respōdens simon dixit illi. Preceptor p totā noctē laborātes nihil cepimus in verbo aūt tuo laxabo rete. Et cum hoc fecissent cōcluserūt pisciū multitudinez copiosam. Rūpebatur aūt rete eorū ꝛ annuerunt sociis qui erant in alia naui vt venirent ꝛ adiuuarēt eos. Et venerūt ꝛ ipleuerūt ambas naviculas ita vt pene mergerent Quod cum vidisset simon petrus ꝓcidit ad genua iesu dicens. Exi a me qꝛ homo peccator sum dñe. Stupor enī circūdederat eū ꝛ omnes qui cū illo erāt in captura piscium quā ceperant: Similiter aūt iacobus ꝛ ioānē filios zebedei qui erāt socij simonis. Et ait ad simonem iesus. Noli timere ex hoc iā hoies eris capiens. Et subductis ad terrā nauibus relictis oībus secuti sunt eū. Sio

Da nobis vnie. Ad bñ. aīa.

Ascēdens iesus in nauim ꝛ sedēs docebat turbas alla. Ad mḡr. aīa.

Preceptor per totā noctē laborātes nihil cepim⁹: in verbo aūt tuo laxabo rete. Dñica. vj. post pētecost. Sio

Deus qui diligētibus te bona inuisibilia ꝓparasti infunde cordib⁹ nostris tui

amoris affectuz: vt te in omnibus ꝛ super omnia diligentes promissiones tuas que omne desiderium superant cósequantur. Per. Lectio sancti euāgelij secundum matthēū. In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Amen dico vobis: quia nisi abundauerit iustitia vestra plusq̄ scribarum ꝛ phariseorum non intrabitis in regnum celorū. Et rel. Homelia sancti hieronymi presbyteri ex commentario super matheum. Lec. ix. Hoc capitulum cum superiori xeret testimonio in quo dixerat iota vnum aut vnus apex non preteribit a lege donec omnia fiant. Suggillat ergo pharisēos: qui cōtemptis mandatis dei statuebant proprias traditiones q̄ non prosit doctrina in populos: si vel parum quod in lege precptum est destruant. Lectio. x. Possumus autem ꝛ aliter intelligere q̄ magistri eruditio etiam si paruo peccato obnoxius sit deducat eum de gradu maximo nec prosit docere iustitiam: quam minima culpa destruit beatitudoq̄ perfecta sit: que sermone docueris opere complere. Lēo. vndecimus. Omnis qui irascitur fratri suo. In quibusdam codicib⁹ additur sine causa. Ceterū in veteribus definita sententia est ꝛ ira penitus tollitur scriptura dicente: qui irascitur fratri suo. Si enim iubemur verberati alteram prebere maxillā ꝛ inimicos nostros amare et orare pro persequentibus: quis ire occasio tollitur. Lēo. xii. Cauendum est ergo sine causa: quia ira viri iustitiam dei non operatur. Qui autem dixerit fratri suo raca: hoc verbum proprie hebreū est. Raca enim dicitur cenos id est inanis aut vacuus: quem nos possumus vulgata iniuria absq̄ cerebro nuncupare. Secundum matthēum. In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Amen dico vobis quia nisi abundauerit iustitia vestra plusq̄ scribarum ꝛ phariseorum non intrabitis in regnum celorum. Audistis quia dictum est antiquis: nō occides: qui autem occiderit: reus erit iudicio. Ego autem dico vobis qa omnis qui irascitur fratri suo reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo raca reus erit concilio. Qui aūt dixerit fatue re⁹ erit

gehēne ignis. Si ergo offers munus tuum ad altare et ibi recordatus fueris: quia frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuū ante altare ⁊ vade prius reconciliari fratri tuo. Et tunc veniens offeres munus tuū. Ora tio. Deus qui diligentib⁹ te. Ad. B. aū. Audistis quia dictum est antiquis: nō occides qui autem occiderit: reus erit iudicio. Ad. M. aū. Si offeres munus tuuz ante altare ⁊ recordatus fueris: quia frater tuus habet aliquid aduersum te relinque ibi munus tuum ante altare ⁊ vade pr⁹ reconciliari fratri tuo: ⁊ tunc veniens offeres munus tuū alla

Dominica septima post pent.

Deus virtutum Oratio cuius est totuz quod est optimum insere pectorib⁹ nostris amorem tui nominis ⁊ p̄sta in nobis religionis augmentum vt que sunt bona nutrias ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. Per. Lcō sancti euāgelij fm marcum.

In illo tempore. Cuz turba multa esset cū iesu: nec haberent quod manducarēt: conuocatis discipulis ait illis Misereor super turbam, Et ref. Homelia venerabilis de de presbyteri ex tractatu sp marcum. Lectio nona.

In hac lectione considerāda est in vno eodemq; redemptore nostro distincta operatio diuinitatis ⁊ humanitatis ⁊ erro: euitetis: qui vnaz tñ in christo operationē dogmatizare presumit procul a christianis finibus expellendus. Quis enim non videat Lx hoc q̄ super turbaz miseretur dominus: ne vel inedia vel vie longioris labore deficiat: affectum esse ⁊ compassionez humane fragilitatis: q̄ vo de septem panibus ⁊ piscib⁹ pauc̄is quatuo: hominuz milia saturauit diuine opus eē vtut. Mystice autem hoc mi Lxi. raculo designat: q̄ via scl̄i pñtis aliter icolumes trāsire nequimus nisi nos gra redēptoris nri alimēto sui vbi reficiat hoc vo typice iter hāc refectionē ⁊ illā quique panū ac duorū piscīū distat: q̄ ibi lra vetꝛis instrumēti spiritali gra plena eē signata est: hic aūt noui vītas ac gra testāti fidelib⁹ ministrāda mōstrata est. Lx. Sane vtraq; refectio in xii. mōte celebrata ē: vt alioꝛ euāgelistarū narratio declarat: q;

vtriusq; scriptura testamenti recte intellecta altitudinē nobis celestiū preceptoū mandat t premiorum: t vtraq; altitudinem christi: qui est mōs domus domini in vertice montium: consona voce predicat.

Lectio sancti euangelii secun

In illo tē dum marcum. poze. Cum turba multa esset cum iesu: nec haberent quod manducarent: convocatis discipulis: ait illis. Misereo: super turbam: quia ecce iam triduo sustinent me: nec habent quod manducent. Et si dimisero eos ieiunos in domū suam deficiēt in via. Quidam enim ex eis de longe venerunt. Et responderunt ei discipuli sui. Unde istos poterit quis hic saturare panibus in solitudine. Et iterrogauit eos Quot panes habetis? Qui dixerunt: septē. Et precepit turbe discumbere super terram. Et accipiens septem panes: gratias agens fregit t dabat discipulis suis vt apponerent t apposuerunt turbe. Et habebant piscículos paucos: et ipsos benedixit t iussit apponi. Et manducauerunt: t saturati sunt. Et sustulerunt qō superauerat de fragmentis septem sportas. Erant autē qui manducauerant quasi quatuor milia. Et dimisit eos. Studio. Deus virtutum cuius est totus qō est optimū. Ad. B. ah. Misereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinēt me nec habent quod manducent: t si dimisero eos ieiunos deficient in via alia. Ad. M. ah. Precepit iesus turbe discumbere super terram: t accipiens septem panes gratias agens fregit t dabat discipulis suis vt apponerent t apposuerunt turbe alia. Dominica octaua post pentecosten.

Deus cuius pro Oratio. uidentia in sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus: vt noxia cuncta summoueas: t omnia nobis profutura concedas. Per. Lectio sancti euangelii secundus

In illo tem matthæum. poze. Dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouium. Et reliqua. Homelia origenis de eadē lectione. Lectio nona.

Quod paulo superl' spaciosam t latam viam nominauit: hoc nunc apertius falsos prophetas ostendit per q̄

multi in perditionem abomi/
nabilem abierunt qui primo
in iudea multi apparuerunt t
modo in perfidia totum reple
uerunt mundum, Sed illi pri
us falsi prophete fuerunt veri/
simosq; domini prophetas vi/
q; ad mortem persecuti sunt:
sicut hieremiam t micheam:
aliosq; multos. Lectio decia.
Isti autem falsi prophete et
falsi christiani qui nunc sūt ve
races christianos sine miseri/
cordia persequuntur t oppri/
munt aliquando si detur co/
pia etiā gladijs: sine intermis/
sione autem suis prauis mori/
bus t exemplis. Lectio. xi.
Iccirco omnes preueniens
dominus adhortat' est dicēs.
Attendite a falsis prophetis:
attendite diligentius: obserua
te cautius: vt non seducamini
vt non circumueniamini: vt
non fallamini. Attendite er/
go hoc est considerate q; non
sunt oues: sed lupi in vestimē/
to ouium. Lectio duodecia.
Q.uia non sunt religiosi: sed
irreligiosi in figura religiosita
tis: quia non sunt christiani:
sed veritate vacui christiano/
rum persecutores. Attendite
a falsis prophetis qui veniunt
ad vos in vestimentis ouium
intrinsecus autez sunt lupi ra
paces. ipos beatus apostolus
ad ephesios loquens designa/
bat dicens. Scio quia post di
scessum meum introibunt ad
vos lupi graues lupi rapaces
In Secundum matthēum
Illo tempore. Dixit ie
sus discipulis suis. Attendite
a falsis prophetis qui veniunt
ad vos in vestimentis ouium
intrinsecus autez sunt lupi ra
paces. A fructibus eorum co
gnoscetis eos. Munquid col/
ligūt de spinis vuas: aut de tri
bulis ficus? Sic omnis arbor
bona fructus bonos facit: ma
la autez arbor fructus malos
facit. Non potest arbor bona
fructus malos facere: neq; ar
bor mala fructus bonos face/
re. Omnis arbor que non fa/
cit fructum bonum excidetur
t in ignem mittetur. Igitur
ex fructibus eorum cognosce/
tis eos. Non omnis qui dicit
mihi domine domine intrabit
in regnum celorum: sed qui fa
cit voluntatem patris mei q
in celis est: ipse intrabit in re/
gnum celorum. Oratio. De/
us cuius prouidentia. Ad be
neō aīi. Attendite a falsis p
phetis: qui veniunt ad vos in
vestimentis ouiū: intrinsecus

autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos alleluia. **Ad mgt. aff.** Non potest arbor bona fructus malos facē: neq; arbor mala fructus bonos facere. **Dominica ix. post pentecosten. Oratio.** Largire nobis dñe: quesumus semper spiritum cogitandi que recta sunt propitius & agendi: vt qui sine te esse non possumus: secundū te viuere valeam⁹. Per. **Lectio sancti euangelij Secundum lucā.** In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hāc. Homo quidam erat diues qui habebat villicum: & hic diffamatus est apud illum: quasi dissipasset bona illius. **Homelia sācti hieronymi presbyteri de eadem lectione. Lectio nona.** Questiunculam proposuisti: quid sit villicus iniquitatis: qui voce domini laudatur. Cuius cum vellem scire rationem & de quo fonte processerat: reuolui volumen euāgelicum: & inter cetera reperi: q̄ appropinquantibus saluatori publicanis & peccatoribus: vt audirent eum: murmurabant pharisei & scribe dicentes, Quare iste peccatores suscepit & comedit cum eis? Qui locutus est eis **Lcō. x.** parabolam centum ouium & vnius perditę: que inuenta pastoris humeris reportata est & cur esset preposita: statim intulit: dico vobis q̄; ita gaudium erit in celo super vno peccatore penitentiam agente: magis q̄ supra nonagintanouem iustis: qui non habent opus penitentia. **Lectio vndecima.** Aliam quoq; parabolam dicem drachmarum vnius perdite atq; reperte: cum proposuisset: simili eam fine complecuit. Sic dico vobis gaudium erit corā angelis dei super vno peccatore penitentiam agēte. Aliam quoq; parabolam **Lcō. xv.** proposuit hominis habentis duos filios: & dividentis inter eos substantiam. Cunq; minor facultatib⁹ perditis egere cepisset: & comedere siliquas porcorum cibus: reuersus ad patrē: susceptus est ab eo. Frater quoq; inuidens senior patris voce corripit: q̄ letari debuerit & gaudere quia frater eius mortuus fuerat & reuixit: perierat & inuētus est. In illo **Secundum lucā.** tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc.

Homo quidā erat diues: qui habebat villicum: & hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona illius. Et vocauit illum & ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationem villicationis tue. Jam enim non poteris villicare. Ait autem villicus intra se. Quid faciam q̄ dominus meus aufert a me villicationē? Fodere nō valeo: mendicare erubesco, Scio quid faciam: vt cū amotus fuero a villicatione recipiant me in domos suas. Conuocatis itaq̄ singulis debitoribꝰ dñi sui: dicebat primo. Quantum debes domino meo. At ille dixit. Centum cados olei. Dixitq̄ illi. Accipe cautionē tuam & sede cito scribe quinquaginta. Deinde alio dixit. Tu vero quantus debes? Qui ait. Centum choros tritici. Ait illi: Accipe litteras tuas & scribe octoginta. Et laudauit dominus villicum iniquitatis: q̄ prudenter fecisset: quia filij huius seculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sūt Et ego dico vobis: Facite vobis amicos de mammona iniquitatis: vt cum defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula. **Oratio.** Largire nobis. **Ad benedictus añ.** Dixit dominus villico: quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tue alleluia. **Ad magnificat añ.** Quid faciaꝫ quia dominus meus aufert a me villicationem: fodere non valeo: mendicare erubesco: scio quid faciam: vt cuꝫ amotus fuero a villicatione recipiant me in dmos suas. **Dominica decima post pentecostē.**

Pateant aures **Oratio.** misericordie tue domine precibus supplicantium: & vt petentibus desiderata concedas: fac eos que tibi sunt placita postulare. Per. **Lectio sancti euangelij secundum lucam.**

In illo tempore. Cū appropinquasset iesus hierusalem: videns ciuitatem: flevit super illam. Et reliqua. **Homelia sancti gregorij pape de eadem lectione. Lectio. ix.**

Lectionem breuem sancti euāgelij fratres charissimi: breui si possum: volo sermone percurrere vt illis in ea prolixior detur intentio: qui sciunt ex paucis multa cogitare. Quod flente domino: illa hierosolymorum subuersio

describatur: que a vespasiano
& tito romanis principibus fa
cta est: nullus qui historiā eū
sionis eiusdem legit: ignorat.
Romani eni Lectio decima
principes designantur cuz di
citur: quia venient dies in te &
circūdabunt te inimici tui val
lo: & circundabunt te: & coan
gustabunt te undiqz & ad ter
ram prosternent te & filios tu
os qui in te sūt. Cō undecia
Hoc quoqz quod additur: &
nō relinquent in te lapidez su
per lapidem: etiam ipsa iam
eiusdem ciuitatis transmigra
tio testatur: quia duz nunc in
eo loco constructa est vbi ex
tra portam fuerat domin⁹ cru
cifixus: puor illa hierusalem:
vt dicitur sunditus est eversa
Cui ex qua culpa eversionis
sue pena fuerit illata subiungi
tur: eo q̄ non cognoueris tem
pus visitationis tue. Lec. xii
Q reator quippe omnium p
incarnationis sue mysterium
hanc visitare dignatus est: sz
ipsa timoris & amoris illi⁹ re
cordata non est. Unde etiam
per prophetam in increpatio
ne cordis humani: aues celi
ad testimonium deducuntur:
cuz dicitur: miluus in celo co
gnouit tempus suum: turtur
& hirundo & ciconia custodie
runt tempus aduentus sui: po
pulus autem meus nō cogno
uit iudicium domini. Secun
In illo tem- dum lucam.
pore. Cum appropiquas
set iesus hierusalem: videns ci
uitatem: fleuit super illam di
cens: quia si cognouisses & tu.
Et quidem in hac die tua que
ad pacem tibi: nunc autez ab
scondita sunt ab oculis tuis:
quia venient dies in te: & cir
cundabunt te inimici tui val
lo: & circundabunt te: & coan
gustabunt te undiqz: & ad ter
ram prosternent te & filios tu
os qui in te sunt: & non relin
quent in te lapidem super la
pidem: eo q̄ non cognoueris
tempus visitationis tue. Et in
gressus in templum cepit eiꝫ
cere vendentes in illo & emen
tes: dicens illis: Scriptum
est quia domus mea dom⁹ ora
tionis est: vos autez fecistis il
lam speluncam latronum. Et
erat docens quotidie in tēplo.
Oratio. Pateāt aures. Ad
B. alii. Cum appropiquasset
dominus hierusalem: videns
ciuitatem fleuit super illam et
dixit: quia si cognouisses & tu:
quia venient dies in te & cir
cundabūt te & coangustabūt

te vndiq; t ad terram prosternent te: eo q; non cognoueris tempus visitationis tue alla. Ad. M. añi. Scriptum est enim: quia domus mea domꝰ orationis est cunctis gentibus vos autem fecistis illam spelũcam latronum: t erat quotidie docens in templo. Dominica vndecima post pentecosten.

Deus qui omni Oratio potentiam tuam parcendo maxime t miserando manifestas: multiplica super nos misericordiam tuam: vt ad tua promissa currentes: celestium bonorum facias esse consortes. Per. Lectio sancti euangelij secundũ lucam.

In illo tempore. Dixit ihesus ad quosdam qui in se confidebant tanq; iusti: et aspernabantur ceteros: parabolã istam. Duo homines ascenderunt in templum. Et reliq. Homelia sancti augustini episcopi ex libro de verbis domini in euangelio sm lucã. L. ix

Diceret saltẽ: sicut multi homines. Quid ẽ ceteri homines: nisi omnes preter ipsum? Ego inquit iustus sum: ceteri peccatores. Non sum sicut ceteri homines iniusti raptores adulteri, Et ecce tibi ex vicino publicano maiorie tumore occasio. Sicut i quit publicanus iste. Lec. x. Ego enim inquit solus sum: iste de ceteris est. Non sum in quit talis qualis iste: per iustitias meas quibus iniquus nõ sum. Jeiuno bis in sabbato: decimas do oiuꝫ que possideo. Quid roga Lectio vndecia uerit deum pharisẽus: quere in verbis eius nihil inuenies. Ascendit orare noluit deus rogare: sed se laudare. Parum est: nõ deum rogare: sed se laudare: insuper t roganti insultare. Publicanus autem de longinquo stabat t deo tamẽ ipse propinquabat, Lordis cõscientia remouebat: pietas applicabat. Lcõ duodecima Publicanus autez de longinquo stabat: sed dominus eum de propinquo attendebat. Excelsus enim dominus: t humilia respicit. Excelsos autẽ quasi erat ille pharisẽus: excelsa autem a longe cognoscit: deus a longe cognoscit: sed nõ ignoscit. Adhuc autez audi humilitatem publicani. parum est quia de longinquo stabat: sed nec oculos suos ad celuꝫ leuabat. vt respiceretur non aspiciebat. premebat conscientiaz

spes sublevabat. Adhuc audi percutiebat pect' suū: penas de seipso exigebat, propterea dñs cōfitenti parcebat. Secundū

In illo tēpore. Dixit lucam. xit iesus ad quosdā qui in se confidebant tanq̄ iusti: et aspernabantur ceteros parabolam istam. Duo homines ascenderunt in templū: vt orarent: vnus phariseus et alter publicanus. Phariseus stans: hec apud se orabat. Deus gratias ago tibi: q̄ non sum sicut ceteri hominum: raptores: iniusti adulteri: velut etiam hic publicanus. Jeiuno bis in sabbato decimas do omniū que possideo. Et publicanus a longe stans: nolebat nec oculos ad celum levare: sed percutiebat pectus suū dicens. Deus propitius esto mihi peccatori. Dico vobis: descēdit hic iustificatus in domum suam ab illo: q̄ omnis qui se exaltat humiliabit: et qui se humiliat exaltabitur. Statio. Deus qui omni potentiā. Ad dñi. aii. Stans a longe publicanus: nolebat oculos ad celum levare: sz percutiebat pectus suum dicens: deus propitius esto mihi peccatori. Ad mḡt. aii. Omnis qui se exaltat humiliabitur: et qui se humiliat exaltabitur dicit dominus. Dominica. xij. post pentecosten. Statio.

Omnipotens sempiterne deus qui abundātia pietatis tue et merita supplicū excedis et vota: effunde sup nos misericordiam tuam vt dimittas que conscientia metuit et adijcias quod oratio non presumit. Per. Lectio sancti euangelij secundum marcum.

In illo tempore. Exiens iesus de finibus tyri: venit per sydonem ad mare galilee inter medios fines decapoleos Et reliqua. Homelia venerabilis bede presbyteri de eadē lectione. Lectio nona.

Surdus ille et mutus quē mirabiliter curatum a domino modo cum euangelium legeretur audiuimus: genus designat humanū: in his qui ab errore diabolice deceptiōis diuina meretur gratia liberari. Obsurduit nanq̄ homo ab audiendo vite verbo postq̄ mortifera serpentis verba contra deum tumidus audiuit. Mutus a laude conditoris effectus est: exquo cuz seductore colloquium habere presumpsit. Lectio vndecia. Et merito clausit aures ab

audienda inter angelos laude creatoris quas ad audiẽdam eiusdem creatoris vituperationem sermonibus hostis incautus aperuit. Merito clausit os a predicanda cuz angelis laude creatoris qõ vlut ad meliorandum eiusdem opus creatoris cibi vetiti preuaricatione superbus impleuit. Lcõ.xij.

Et heu miser generis humani defectus quod in radice vitiorum germinauit: vitiosius multo dilatari cepit in propagine ramorum ita vt veniente in carne domino exceptis paucis de iudea fidelibus totus pene mundus ab agnitione ⁊ cõfessione veritatis surdus erraret ⁊ mutus. Sed vbi abundauit peccatum superabundauit gratia, Secundum marcuz.

In illo tempore. Exiens ie sus de finibus tyri: venit per sydonem ad mare galilee inter medios fines decapolcos ⁊ adducunt ei surdum ⁊ mutum: ⁊ deprecantur eum: vt imponat illi manum. Et apprehendens eum de turba seorsuz misit digitos suos in auriculas eius: ⁊ expuens tetigit linguam eius: ⁊ suspiciens in celum ingemuit: ⁊ ait illi. Efeta: quod est adaperire. Et statim aperte sunt aures eius: ⁊ solutum est vinculum lingue eius ⁊ loquebatur recte. Et precepit illis ne cui dicerent. Quãto autem eis precipiebat: tanto magis plus predicabant: ⁊ eo amplius admirabantur dicẽtes. Bene omnia fecit: ⁊ surdos fecit audire ⁊ mutos loqui. Oratio. Omnipotens sempiterne deus qui. Ad. B. añ. Dum transiret dominus per medios fines tyri: surdos fecit audire ⁊ mutos log. Ad M. añ. Quanto eis precipiebat: tanto magis predicabãt: ⁊ eo amplius mirabantur dicentes: bene omnia fecit ⁊ surdos fecit audire ⁊ mutos log.

Dominica decimatertia post Pentecosten. Oratio.

Omnipotẽs ⁊ misericors deus de cuius munere venit: vt tibi a fidelibus tuis digne ⁊ laudabiliter seruiatur: tribue nobis quesumus: vt ad promissiones tuas sine offensione curramus. Per. dõ. Lectio sancti euangelij secundum lucã.

In illo tempore. cum. Dixit iesus discipulis suis. Beati oculi qui vident que vos videtis. Et reliqua. Homelia sãcti ambrosij episcopi ex tractatu super lucã. L. ix.

Adixeret lectio que exponitur his qui sibi legisperiti videntur: qui verba legis tenent vim ignorant: ⁊ ex ipo primo legis capitulo docet esse legis ignaros: probans q̄ in principio statim lex ⁊ pēz ⁊ filium predicauerit: incarnationis quoq; dominice annunciauerit sacramentum dicens. Diliges dominum deuz tuū: ⁊ diliges proximū tuū sicut teipsum. Lectio decima. Vnde dñs ait ante legisperitū: hoc fac ⁊ viues. At ille quasi nesciret proximū suū: q̄ non credebat in christū respondit. Quis est primus meus? Ita qui xpm nescit: nescit ⁊ legez. Quomodo enī pōt scire legez cū veritatē ignoret: cū lex annunciet veritatem. Lectio. xj. Homo quidā ex hierusalē descēdebat in hierico. Vt eū loco cū qui ꝓpositus est nobis planius possimus absoluere: vtere ciuitatis hierico repetam hystoriā. Meminim⁹ itaq; q̄ hierico sicut legimus in libro qui inscribit iesu naue magna ciuitas fuerit muralibus septa parietib⁹ que nō ferro quis nō arieti possit eē penetrabil. L. In ea raab hitalle meretrix cē que exploratores quos direxit iesus hospitio recepit: cōsilio instruxit: postulātib⁹ ciuibus q̄ abiissent respondit: abscōdit in tecto: ⁊ vt se suosq; vobis excidio posset eripe coccū in fenestra alligauit: vobis aūt ipsius inexpugnabiles muros septē tubarū sacerdotaliuz sono ⁊ populi iubilātis vllulatu ꝓsono corruisse. Secūdā luce Illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Beati oculi qui vidēt que vos videtis. Dico enī vobis q̄ multi ꝓphete ⁊ reges voluerunt videre que vos videtis ⁊ nō viderunt: ⁊ audire que vos auditis ⁊ non audierūt. Et ecce quidā legisperitus surrexit tētans illū ⁊ dicens. Magister qd faciēdo vitā eternā possidebo? At ille dixit ad eū. In lege quid scriptū est? Quomodo legis? Ille respōdens dixit. Diliges dñz deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota anima tua ⁊ ex oibus viribus tuis: ⁊ ex omni mēte tua ⁊ proximuz tuū sicut teipsum. Dixitq; illi. Recte respōdisti. Hoc fac ⁊ viues. Ille aūt volens iustificare seipsum dixit ad iesum. Et quis est me⁹ ꝓximus? Suspiciens aūt iesus dixit. Homo quidā descēdebat ab hierusalē in hierico: ⁊ inci-

dit in latrones: qui etiã dispoliauerunt ꝛ eũ plagis ipositis abierũt semiuiuo relicto. Accidit aũt vt sacerdos quidã descenderet eadẽ via: ꝛ viso illo pterijt. Similiter ꝛ leuita cũ esset secus locũ ꝛ videret eum pterijt. Samaritanus aũt quidã iter faciens venit secus eũ: ꝛ vidẽs eũ misericordia motus est: ꝛ appropians alligauit vulnera ei⁹ infundẽs ole ũ ꝛ vinũ. Et iponẽs illũ in iumentũ suũ duxit in stabulũ: ꝛ curã eius egit. Et altera die p tulit duos denarios ꝛ dedit stabulario ꝛ ait. Curã illius habe: ꝛ qcũqꝫ supererogaueris ego cũ rediero reddam tibi. Quis horum triũ videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi iesus. Vade ꝛ tu fac similiter. Oratio. Omnipotens ꝛ misericors deꝰ. Ad dñicus aĩi. Magister quid faciendo vitam eternam possidebo? at ille dixit ad eum in lege quid scriptum est? quomodo legis: diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo alleluia. Ad mẽt. aĩi. Homo quidam descendebat ab hieru salez in hiericon: ꝛ incidit in latrones qui etiaz dispoliauerũt eum ꝛ plagis impositis abierunt semiuiuo relicto. Dominica. xiiij. post pentecosten.

Omnipotens sempiterne deus da nobis fidei spei ꝛ charitatis augmentum: ꝛ vt mereamur assequi quod promittis: fac nos amare quod precipis. Per. Secũ Illo tempore. Cuz iret iesus in hierusalem transibat per mediaz samariam ꝛ galileam. Et reliqua. Homelia venerabilis bede presbyteri: ex tractatu super lucaz. Lectio nona.

Eprosi non absurde intelligi possunt qui scientiaz vere fidei nõ habẽtes varias doctrinas profitent erroris. Nõ enim vel abscondunt imperitiam suam: sed pro summa peritia proferunt in lucẽ ꝛ iactantiaz sermonis ostendũt. L. x. Nulla porro falsa doctrina est que non aliqua vera intermisceat. Sera ergo falsis iordinate permixta in vna disputatione vel narratione hominis tanq̃ in vnius corporis colore apparentia significant lepraz: tanq̃ veris falsisq; coloribus humana corpora variantem atq; maculantem. Lectio. xj.

Ihesu autē tam vītādi sunt ecclesie vt si fieri pōt longius remoti magno clamore christū interpellēt: vnde t aperte subiūgitur. Qui steterūt a lōge t leuauerūt vocē dicentes. Jesu p̄ceptor miserere nr̄i. Lec. xvij. Et bene vt saluētur iesum p̄ceptorē nominat. Quia enim in eius vbis se errasse significāt hūc saluādi humiliter p̄ceptorē vocāt. Cuius ad cognitionē p̄ceptoris redeunt mox ad formā saluā recurrūt. Mā sequitur. Quos vt vidit dixit Jte ostēdite vos sacerdotib⁹. Et factū est dum irent: mūdati sunt. Secundum lucam.

In illo tpe. Cuz iret iesus hierusalē trāsibat p̄ medīā samariā t galileā. Et cuz ingrederet quoddā castellum occurrerūt ei dece viri leprosi: qui steterūt a lōge t leuauerūt vocē dicētes. Jesu p̄ceptor miserere nostri: quos vt vidit dixit. Jte ostēdite vos sacerdotibus. Et factū est dum irēt mūdati sunt. Unus aūt ex illis vt vidit q̄ mūdatus est: regressus est cū magna voce magnificās deū. Et cecidit in faciem ante pedes ei⁹ gr̄as agēs. Et hic erat samaritanus. Rūdēs autē iesus dixit. Nōne decem mūdati sunt. Et nouē vbi sūt? Nō est inuētus qui rediret et daret gliam deo: nisi hic alienigena. Et ait illi. Surge vade: q̄ fides tua te saluuz fecit.

Dño. Omps sem. de⁹ da. Ad B. aſi. Dum trāsiret iesus in quoddā castellū occurrerunt ei decē viri leprosi: qui steterūt a lōge t leuauerūt vocē dicentes: iesu p̄ceptor miserere nr̄i. Ad. M. aſi. Nōne decē mūdati sunt: t nouē vbi sunt: nō est inuēt⁹ qui rediret t daret gliam deo: nisi hic alienigena: vade: q̄ fides tua te saluum fecit alla.

Dñica decimaquinta

Post pentecosten. Dño. Custodi dñe ḡs ecclesiaz tuā ppitiatione ppetua: t qa sine te labit humana mortalitas tuis semper auxilijs t abstrahat a noxijs: t ad salutaria dirigat. Per. Secundū

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nemo pōt duobus dñis seruire. Et rel. Homelia sancti hieronymi p̄sbyteri ex cōmentario super matthēum. Lectio nona

Quamnona sermone syriaco diuitie appellant. Audiat hoc auarus: audiat q̄ cēsetur vocabulo x̄piano: non posse simul diuitijs deoz fui-

rī. Et tamē non dixit: qui habet diuitias: sed qui seruit diuitijs. Qui enim diuitiarū seruus ē: diuitias custodit vt seruus: qui autē seruitutis excussit iugū: distribuit eas vt dñs.

Ne solliciti sitis anime L.x. vestre quid māducetis: neq; corpori vestro quid induamini. In nónullis codicibus additum est: neq; quid bibatis. Ergo quod omnibus natura tribuit t iumētis ac bestijs hominibusq; cōmune est: huius cura penit⁹ liberamur. L.xj

Sed precipit nobis ne solliciti simus quid comedam⁹. Et q; in sudore vultus ꝓparam⁹ nobis panē labor: exercēdus est sollicitudo tollenda. Hoc qō dicit ne solliciti sitis anime vestre quid māducetis: neq; corpori vestro quid induamini dē carnali cibo t vestimento accipiamus. L. duodecia.

Ceterum de spiritualibus cibis t vestimentis semper debemus esse solliciti. Nōne anima plus est q̄ esca: t corpus plus q̄ vestimentum: Quod dicit huiusmodi est qui maiora prestitit: vtiq; t minora ꝓstabit. Secundā mattheum.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nemo potest duobus dñis seruire. Aut enim vnū odio habebit: t alterū diliget: aut vnū sustinebit: t alterū conténet. Non potestis deo fuire t māmone. Ideo dico vobis ne solliciti sitis aie vestre quid māducetis neq; corpori vestro quid induamini. Nōne anima plus ē q̄ esca: t corpus plus q̄ vestimē tum: Respicite volatilia celi: quoniam non serunt neq; metūt: neq; cōgregant in horreis t pater vester celestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis: Quis autem vestrū cogitās potest adūcere ad staturā suā cubitū vnū: Et de vestimento qd solliciti estis. Cōsiderate lilia agri q̄modo crescunt non laborant neq; nent. Dico aūt vob: q̄n nec salomō in oi glia sua cooptus est sicut vnū ex istis. Si aūt fenū agri qō hodie est t cras in clibanū mittit: d⁹ sic vestit: q̄to magis vos minime fidei: Nolite ergo solliciti ee dicētes qd manducabim⁹ aut qd bibem⁹: aut quo opiemur. Hec enim oīa gētes inquīt. Scit enim p⁹ vester: q; his oīb⁹ indigeꝫ. Querite ergo ꝓmū regnū dei t iustitiā eius: t hec oīa adūcient vobis. Sia. Custodi dñe q̄

Ad. B. aß. Nolite solliciti esse dicentes: quid manducabimus: aut quid bibemus: scit enim pater vester celestis qd vobis necesse sit alleluia. Ad. M. aß. Querite primum regnum dei & iustitiam eius: et hec omnia adijcientur vobis: alleluia. Dominica decimase xta post pentecosten. Oratio.

Ecclesiam tuam dominе miseratio continuata mundet & muniat: quia sine te non potest salua consistere tuo semper munere gubernetur. Per. Secundum lu.

In illo tempore. cam. Ibat iesus in ciuitatem que vocatur naim: & ibant cū illo discipuli eius: & turba copiosa. Et reliqua. Homel. venerabilis bede presbyteri: extractatu super lucam. Lec. ix

Naim ciuitas est galilee in secundo miliario tha bor montis contra meridiem iuxta endor: qui est vicus grādis in quarto miliario eiusdē montis ad meridiem. Et ibāt cum illo discipuli eius & turba copiosa. Cum autem appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris sue. Lx. Defunctus hic qui extra portam ciuitatis multis est intuētibus elatus: significat hominem letali criminuz funere sepositum: eademq; insup anime mortez non cordis adhuc cubili tegentem: sed ad multorum notitiam per locutionis operisue indicium: quasi per sue hostia ciuitatis, ppalanté. Qui bene Lectio vndecia. filius vnicus matris sue fuisse perhibetur: quia licet e multis collecta personis vna sit perfecta & immaculata virgo mater ecclesia: singuli quiq; tamen fidelium vniuersalis ecclesie se filios rectissime fatentur. Nam & electus quilibet quando ad fidem imbuitur filius est: quando alios imbuit: mater. An non materno erga paruulos agebatur affectu: qui ait. Filioli mei quos iterū parturio: donec formetur christus in vobis. Lcō duodecia Portam ciuitatis qua defunctus efferebatur: puto aliqué de senſibꝰ esse corporeis. Qui enim seminat inter fratres discordias qui iniquitatem in excelso loquitur per ostia portaz extrahit mortuus. Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam: per oculorum portaz sue mortis indicia profert.

qui

qui fabulis ociosis obscenisue carmynibus: vel detractionib⁹ aurem libenter aperit: hāc ani me sue portam mortis efficit. Ceteroſqꝫ qui non seruat sen sus mortis sibi ipse reserat adi tus. Secundum lucam.

In illo tempore. Ibat ihesus in ciuitatem que vocat naim: et ibant cum illo discipuli eius et turba copiosa. Cum autem appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris sue. Et hec vidua erat: et turba ciuitatis multa cum illa. Quā cum vidisset dñs misericordia motus super eam: dixit illi, Noli flere. Et accessit et tetigit loculū. Hi aūt qui portabāt steterunt. Et ait. Adolescens tibi dico surge. Et resedit qui erat mortuus: et cepit loqui: et dedit illū matri sue. Accepit autem oēs timor: et magnificabāt deū dicentes: qꝫ pphēta magnus surrexit in nobis: et qꝫ deus visitauit plebē suā. Statio. Ecclesiam tuā. Ad. B. ain. Accessit ihesus et tetigit loculum: hi aūt qui portabāt steterūt: et ait adolescēs tibi dico surge: et resedit qui erat mortuus et cepit loqui alla. Ad. M. ain. Accepit aūt oēs timor et magnificabāt deū dicētes: qꝫ pphēta magnus surrexit in nobis: et qꝫ deus visitauit plebē suam. Secreta. xvij. post pent. Statio

Ta nos dñe quesumus gra semp preueniat et sequatur: ac bonis opibus iugiter prestet esse intentos. Lectio sancti euangelij sm lucā.

In illo tēpore. Cū itraret ihesus in domū cuiusdā pncipis pharisēoꝝ sabbato manducare panem et ipsi observabant eum. Et rel. Homel. venerabilis bede presbyteri extractatu super lucam. Lō. ix

Hydropis morb⁹ ab aquoso humore vocabulū trahit. Grece enim aqua hydor vocatur. Est autez humor sub cutaneus de vitio vesice natus cum inflatione turgente et anhelitu fetido: propriūqꝫ est hydropici quāto magis abūdat humore inordinato: tanto amplius sitire: et ideo recte cōparatur ei quem fluxus carnalium voluptatum exuberans aggrauat: comparatur diuitī auaro: qui tanto est copiosior diuitijs quibus non bene vtit tāto ardētius talia ꝓcupiscit. Et respondēs ihesus Lec. xi ad legisperitos et pharisēos licet sabbato curare: At illi ta-

cuerūt. Ad dicit rñdisse iesus ad hoc respicit qđ pmissuz est t ipsi obseruabāt eū. Dñs enim nouit cogitatiões horum. Lxi Sed merito iterrogati tacēt qui contra se dictum quicqd dixerint: vident. Nam si licet sabbato curare: quare saluatorem an curet obseruant? Si non licet: quare ipsi sabbato pcora curāt? Ipse vo apprehensum sanauit eū ac dimisit. Lxi Nouida dispensatione xij. dñs ante legispitos t phariseos hydropicum curat: t mox contra auaritiaz disputat: vt videlicet per hui⁹ egritudinez corporis: in illis exprimeretur egritudo cordis. Deniqz post multa disputationis eius hortamenta subiunctum est. Audiebant autez hec omnia pharisei qui erant auari t deridebāt illum. Hydropicus qppe quo amplius biberit: ampli⁹ sitit. t omnis auar⁹ sitim multiplicat qui cuz ea que appetit adeptus fuerit ad appetenda amplius anhelat. Scōz lucā.

In illo tempore. Cuz intraret iesus in domū cuiusdā principis phariseorum sabbato māducare panem t ipsi obseruabant eum. Et ecce homo quidā hydropicus erat ante illū. Et rñdēs iesus dixit ad legispitos t phariseos. Si licet sabbato curare? At illi tacuerūt. Ipse vo apprehensum sanauit eū ac dimisit: t respondens ad illos dixit. Cuius nr̄m asinus aut bos in puteuz cadet t nō ꝓtinuo extrahet illuz die sabbati? Et nō poterāt ad hec respōdere illi. Dicebat autē ad inuitatos parabolā intēdēs quomodo primos accubitus eligerēt dicens ad illos. Cuz inuitat⁹ fueris ad nuptias: nō discūbas in primo loco ne forte honoratio te sit inuitatus ab eo: t veniens is qui te t illū vocauit: dicat tibi da huic locū: t tunc incipias cū rubore nouissimū locū tenere. Sed cum vocatus fueris: vade t recūbe in nouissimo loco: vt cuz venerit qui te inuitauit dicat tibi. Amice ascēde supius. Tūc erit tibi glia coraz simul discūbentibus. qz ois qui se exaltat humiliabit: t qui se humiliat exaltabitur. Oratio. Tua nos domine. Ad. B. aū. Cū intraret iesus in domuz cuiusdam principis phariseorum sabbato manducare panem: ecce homo quidam hydropic⁹ erat ante illum: ipse vo apprehensum sanauit eum ac dimi-

sit. Ad. M. añ. Cū vocatus fueris ad nuptias recumbe in nouissimo loco: vt dicat tibi q te inuitauit: amice ascēde supe rius: & erit tibi gloria coram si mul discūbentibus alleluia.

Dñica. xvij. post pēnt. Oio.

Da quesumus dñe pplo tuo diabolica vitare cō tagia: & te solū deū pura mēte sectari. Per. Sedz matthēū

In illo tpe. Accesserūt ad iesum pharisei: & interro gauit eū vnus ex eis legis doctor tētās eū. Magister qđ est mā datū magnuz in lege? Et rel. Homel. scitosānis chrysosto mi ex tractatu sup matthēuz.

Quenerūt vt Lec. ix. multitudine vincerent: quē ratiōe superare nō poterāt A vitate nudos se eē, pfessi sūt qui multitudine se armauerūt Dicebāt enim apud se. Unus loquax pro oībus: & oēs loqua mur per vnū: vt sigđē vicerit vnus oēs videamur victores si aūt victus fuerit: vel solus vi deatur confusus. Lectio. x.

O pharisei qui oīa ppter ho mines cogitaţ & facitis: pmū gđē veniētes cū vno vincendi eitis p vnū. Cū ponite qz vno victo: oses nō intelligūt oēs vos eē victos: nunqđ cōscien tie vestre nō sentiūt se eē confu sas? Leuis enim est cōsolatio qui in seipso ꝓfusus est: quod ab alijs ignoratur. Lec. xj. Magister qđ est mādatū ma gnū in lege? Magistrū vocat cuius nō vult eē discipulus. Simplicissim⁹ iterrogator: & malignissimus isidiator: de ma gno mādato iterrogat: q nec minimū obseruat. Ille enī de bet iterrogare de maiore iusti tia: q iā minorē cōpleuit. Le. O ñs aūt ei sic rñdit: vt in xū. terrogationis ei⁹ ficta ꝓscientiā stati pmo rñso peuteret dicēs diliges dñz deū tuū in toto coꝛ de tuo. i. nō sicut tu: q deuotio nē ostēdis in oꝛe & fraudē me ditaris i coꝛde. Magnū aūt & minimū dicim⁹ mādatū: quā tū ad dignitatē mādatoꝛ: nō quātū ad vtilitatē. Alioquin vtilitas oīuz mādatoꝛ vna ē. & oīa mādata q̄si vnū vident eē mādatū: q: ita sibi coꝛrēt: vt alterū sine altero eē nō pos sint. Secundū matthēū.

In illo tpe. Accesserūt ad iesū pharisei: & iterrogauit eū vn⁹ ex eis legis doctor tētans eū. Magister qđ est mādatū magnū in lege? Ait illi iesus: Diliges dñm deū tuū ex toto coꝛde tuo: & in tota aia tua: & i

tota mẽte tua: hoc est maximũ
& primũ mandatum. Secũdũ
autem simile est huic: diliges
proximum tuum sicut teipsum
in his duobus mandatis vni
uersa lex pendet & prophete.
Congregatis autem pharise
is: interrogauit eos iesus dicẽs
Quid vobis videtur de chri
sto? Cuius filius est? Dicũt ei
Dauid. Ait illis. Quomodo
ergo dauid in spiritu vocat eũ
dñm dicens, Dixit dñs dño
mino meo sede a dextris meis
donec ponã inimicos tuos sca
bellum pedum tuorum? Si er
go dauid in spiritu vocat eum
dominum: quomodo filius ei⁹
est? Et nemo poterat respon
dere ei verbum: neq; ausus fuit
quisq; ex illa die eum ampli
us interrogare. Oratio. Da
quesumus domine. Ad. B.
añ. Magister quod est man
datum magnum in lege? ait il
li iesus: diliges dominum deũ
tuum ex toto corde tuo alla.
Ad. M. añ. Quid vobis vi
detur de christo cuius filius est?
dicunt ei omnes dauid: dixit
eis iesus: quomodo dauid in
spiritu vocat eum dñm dicẽs:
dixit dominus domino meo: se
de a dextris meis? Dominica
xix. post pentecosten. Oratio.

OPrigat corda nra que
sumus domine miserati
onis operatio: quia tibi sine te
placere non possumus. Per.
Lectio sci euangelij sm mat.
In illo tempore. dixit
Ascendens iesus in nau
culam transfretauit & venit in
ciuitatem suã. Et rel. Home
lia sancti ioãnis chrysostomi
de eadem lectione. Lectio. ix.
Christum in humanis
actibus diuina gessisse
mysteria & in rebus visibili
bus inuisibilia exercuisse ne
gocia: lectio hodierna mõstra
uit. Ascendit inquit in nauicu
lam & transfretauit & venit in
ciuitatem suam. Lectio. x.
Nõne ipse est qui fugatis flu
ctibus maris profunda nuda
uit vt israeliticus populus in
ter stupentes undas sicco ve
stigio velut montium concauas
transiret? Nõne hic est qui pe
dibus marinos vertices
inclinauit: vt iter liquidum hu
manis gressibus solidum pre
beret obsequium. Lectio. xi.
Et quid est q ipse sibi maris
sic denegat seruitutem: vt bre
uissimi lacus transitu sub mer
cede nautica transfretaret?
Ascendit inquit in nauiculaz
& transfretauit. Lectio. xii.

Et quid mirū fratres. Chri/
stus venit suscipere infirmita/
tes nostras: vt sua nobis con/
ferret remedia sanitatis: quia
medicus qui non sert infirmi/
tates curare nescit: ⁊ qui non
fuerit cum infirmo infirmat⁹:
infirmo non potest conferre sa
nitatem, Christus ergo si in
suis mansisset virtutibus: cō/
mune cuz hominibus nihil ha
beret. ⁊ nisi implesset carnis
ordinem carnis in illo cēt ocio
sa susceptio. sustinuit ergo has
necessitates. vt homo verus hu
manis necessitatibus probare
tur. Secundum matthæum.

In illo tempore. Ascēdēs
iesus in nauiculam trans
fretauit ⁊ venit in ciuitatem su
am. Et ecce offerebant ei pa/
ralyticum iacentem in lecto.
Et videns iesus fidem illoꝝ
dixit paralytico. Confide fili:
remittuntur tibi peccata tua.
Et ecce quidam de scribis di/
xerūt intra se. Hic blasphemat.
Et cum vidisset iesus cogitati
ones eorum dixit. Ut quid co
gitatis mala in cordibus ve/
stris? Quid est facilius dicere
dimittuntur tibi peccata tua:
an dicere surge ⁊ ambula? Ut
sciatis autem quia filius homi
nis habet potestatem in terra
dimittendi peccata: tūc ait pa
ralytico. Surge tolle lectū tu
um ⁊ vade in domum tuam.
Et surrexit ⁊ abijt in domū su
am. Videntes autem turbe ti
muerunt ⁊ glorificauerunt de
um: qui dedit potestatem tales
hominibus. Oratio. Dirigat
corda nostra. Ad. B. añ. Di
xit dominus paralytico: confi
de fili: remittuntur tibi pecca
ta tua. Ad. M. añ. Ait do
minus iesus: quid est facilius
dicere: dimittuntur tibi pecca
ta tua: an dicere surge ⁊ am/
bula? Dominica. xx. post pē/

Omnipotens deus. Sic
⁊ misericors dñs vniuer/
sa nobis aduersantia propitia
tus exclude: vt mente ⁊ corpo
re pariter expediti: que tua sūt
liberis mentibus exequamur
Per. Secundum matthæū.

In illo tempore. Locutus
est iesus principibus sacer
dotum ⁊ pharisēis in parabo
lis dicens. Simile factum est
regnum celorum homini regi
qui fecit nuptias filio suo. Et
rel. Homelia sancti gregorij
pape de eadem lectione. L. ix.

Dextum lectionis euāge
lice fratres charissimi:
volo si possit sub breuitate trā
currere: vt in fine eius valeaz

ad loquēdum largius vacare
Sed querēdū pius est an hec
apud matthēum ipsa sit lectio
que apud lucā sub appellatio
ne cene describitur. Lectio. x.
Et quidē sunt nonnulla que
sibi dissona esse videantur: ga
hic prandium: illic cena me-
moratur: hic qui ad nuptias
non dignis vestibus intrauit:
repulsus est: illic nullus qui
intrasse dicitur repulsus esse
perhibet. Lectio vndecima.
Q. ua ex re recte colligit q̄ t
hic per nuptias psens eccl̄ia
t illic per cenā eternum t vlti-
mum cōiuium designat: quia
t ad hāc nōnulli exituri ītrāt
t ad illud quīgs semel intra-
uerit vlterius nō exibit. L. xij
Et figs forte ptendat hāc eā
dem esse lectionē: ego meli⁹ pu
to salua fide alieno intellectui
cedere: q̄ ptētionibus deseruī
re: quoniā t intelligi congrue
fortitan potest: qz de ꝓiecto eo
qui cū nuptiali veste non vene
rat: qō lucas tacuit matthēus
dixit. q̄ vō per illum cena: per
hūc autem prādium dicit. ne
quaq̄ vel hec nr̄e intelligentie
obsistit. quia cum ad horā no-
nam apud antiquos quotidie
prandium fieret ipsum quoq̄
prandium cena vocabatur.

In illo Scdm matthēū
tpe. Locutus est ihesus pn
cipibus sacerdotū t phariseis
in parabolis dicens. Simile
factū est regnum celoz homini
regi qui fecit nuptias filio suo.
Et misit seruos suos vocare in
uitatos ad nuptias: t nolebāt
venire. Iterum misit alios ser
uos dicens. Dicite inuitatis:
Ecce prādium meum parauit
tauri mei t altilia occisa t oīa
parata venite ad nuptias. Il-
li aūt neglexerūt t abierūt: ali
us in villā suā: alius vō ad ne
gociationē suam. Reliqui vō
tenuerūt seruos eius t ꝓtume-
lijs affectos occiderunt. Rex
autem cum audisset iratus est
t missis exercitibus suis: pdi-
dit homicidas illos: t ciuitatē
illoz succēdit. Tunc ait seruis
suis. Nuptie quidē parate sūt
sed qui inuitati erāt nō fuerūt
digni. Ite ergo ad exitus via-
rū t quoscūq̄ inueneritis vo-
cate ad nuptias. Et egressi ser
ui eius in vias cōgregauerūt
oēs quos inuenerunt bonos t
malos: t implete sunt nuptie
discūbentium. Intrauit aūt
rex vt videret discūbentes: t
vidit ibi hominem nō vestitū
veste nuptiali: t ait illi. Ami-
ce quomodo huc intrasti non

habēs

habens vestem nuptialez? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris. Ligatis manibus eius & pedibus mittite eum in tenebras exteriores. Ibi erit fletus & stridor dentiuz. Ad multi enim sunt vocati: pauci vo electi. Oratio. Omnipotens & misericors deus. Ad. B. ai. Dicite inuitatis ecce prandium meum parauj: venite ad nuptias alleluia. Ad. M. ai. Nuptie quidem parate sunt: sed qui inuitati erant nō fuerunt digni: ite ergo ad exitus viarum: & quoscūqz inueneritis vocate ad nuptias dicit dominus. Dominica. xxj. Post pentecostē. Oratio. Largire quesumus domine fidelibus tuis indulgentiam placatus & pacem: vt pariter ab omnibus mundētur offensis: & secura vbi mente deseruiant. Per. Lectio sancti euangelij sm iohannem. In illo tempore. Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaum. Et reliqua. Homelia sancti gregorij pape de eadem lectio. Lectio sā ne. Lectio. ix. cti euangelij quam modo fratres audistis expositione non indiget, Sed ne hanc taceite preterisse videamur exhortando potius q̄ exponendo in ea aliquid loquamur. Hoc autem nobis solummodo de eius expositione video esse requirendum: cur is qui ad salutem petendam venerat audiuit: nisi signa & prodigia videritis non creditis. Lcō. x. O. ui enim salutem querebat filio preculdubio credebat. Neqz enim ab eo quereret salutem quem non crederet salutatorem. Quare ergo ei dicitur: nisi signa & prodigia videritis non creditis: qui ante credidit q̄ signum videret? Sed mementote quid petijt & aperte cognoscite q: in fide dubitauit. Poposcit nāqz vt descenderet & sanaret filium eius. Cū oporta Lectio vndecima. lem ergo presentiam domini querebat: qui per spūm nusqz deerat. Min? itaqz in illo credidit quem non putauit posse salutem dare: nisi presens esset & corpore. Si enim perfecte credidisset: preculdubio sciret ga non esset locus vbi nō eēt deus Ex ma. Lectio duodecima. gna ergo parte diffisus est: qui virtutis honorem nō dedit maiestati sed psentie corporali. Et salutez itaqz filio petijt &

tamen in fide dubitauit: quia eum ad quem venerat & potentem ad curandum credidit: & tamen morienti filio esse absentem putauit: sed dominus qui rogatur vt vadat: quia non desit vbi inuitatur indicat. solo iussu salutem reddidit: qui vbique tate omnia creauit. Sequentia sancti euangelij sm ioānē.

In illo tempore. Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaum. Hic cum audisset quia iesus aduenisset a iudea in galileam abijt ad eum & rogabat eum vt descenderet & sanaret filium eius. Incipiebat enim mori. Dixit ergo iesus ad eum. Nisi signa & prodigia videritis nō creditis. Dicit ad eū regulus Domine descende priusq̄ moriatur filius meus. Dicit ei iesus. Vade filius tu⁹ viuit. Credidit homo sermoni quem dixit ei iesus & ibat. Jam autem eo descendente serui occurrerunt ei & nunciauerunt dicentes: quia filius eius viueret. Interrogabat ergo horam ab eis in qua melius habuerat. Et dixerunt ei: quia heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit ei iesus filius tuus viuit. Et credidit ipse & domus eius tota. Dominica xxij. post pentecosten. Oratio

Amiliam tuam quesumus domine continua pietate custodi: vt a cūctis aduersitatibus te protegente sit libera & in bonis actibus tuo nomini sit deuota. Per. Secū

In illo dum mattixum. tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum celoū homini regi qui voluit rationem ponere cum seruis suis. Et reliqua. Homelia sancti remigij episcopi ex tractatu super

Amattixum. Lectio nona.

Amiliare est syris & maxime palestinis ad omnes sermones suos parabolas iungere vt quod per simplex preceptum tenere non possunt: saltem teneant per similitudines & exempla. Domin⁹ nāq; eo⁹ more secutus pene ad oēs ser-

mones suos parabolas iuxit. Unde ꝛ hic de simplici narratione transiuit ad parabolam dicens. Ideo assimilatum est regnū celorum ꝛc. Superius enim iterrogati petro si liceret fri in se peccanti dimittere vsq; septies: ppter oze respōsum dedit dicens. Nō dico tibi vsq; septies: sed vsq; septuagies septies. Lectio. xj. Sed vt eā dē sentētiā similitudine ꝓfirmaret subiunxit dicēs. Ideo assimilatū ē regnū celorum ꝛc. Ac si alijs verbis diceret. Semper oportet te fratri in te peccanti dimittere peccata: si cupis vt tua dimittant a deo: ꝛ ꝓpterea assimilatū est regnuz celoz homini regi. Regnum enim celoz sicut xij. supra diximus varias habet significationes. Sed in hoc loco per regnū celorum potest intelligi deus pater qui princeps est regni: potest etiam intelligi dñs noster iesus christus: imo ꝛ sancta ecclesia: qō magis congruere videtur in qua operat hoc quod dñs in hac parabola loquitur. Huiusmodi enim regnum celorum simile esse dicitur homini regi ꝛc. Secūduz matthæū. Illo tēpore. Dixit ie-

sus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnū celorū homini regi qui voluit rationē ponere cū seruis suis. Et cum cepisset rationē ponere oblat' est ei vnus qui debebat decem milia talēta. Cū aūt nō haberet vnde redderet: iussit eū dominus eius venūdari ꝛ uxorē ei' ꝛ filios ꝛ oia que habebat ꝛ reddi. Procidēs aūt seruus ille rogabat eū dicēs. Patiētia habe in me ꝛ oia reddaz tibi. Misertus aūt dñs serui illius dimisit eū: ꝛ debitū dimisit ei. Egressus aūt seruus ille inuenit vnū de cōseruis suis qui debebat ei centum denarios ꝛ tenēs suffocabat eum dicens. Redde qō debes. Et ꝓcidens conseruus eius rogabat eū dicens. Patiētiam habe in me ꝛ omnia reddam tibi. Ille aūt noluit: sed abiit ꝛ misit eū in carcerem donec redderet debitū. Videtes aūt ꝓserui eius que fiebāt cōtristati sunt valde: ꝛ venerūt ꝛ narrauerūt domino suo oia que facta fuerāt. Tūc vocauit illū dñs suus ꝛ ait illi. Serue nequā omne debitū dimisi tibi quoniā rogasti me. Nōne ergo oportuit ꝛte miserēri cōserui tui: sicut ꝛ ego tui misertus sum? Et irat' dñs ei'

tradidit eū tortoribus: quoad
usq; redderet vniuersum debi
tū. Sic ⁊ pater meus celestis
faciet vobis si non remiseritis
vnusq; fratri suo de cordib⁹
vestris. Sco. Familiā tuaz.
Ad. B. añi. Dixit aūt dñs ser
uo: redde qđ debes: pcidens
aūt seruus ille rogabat eū di
cēs: patiētiā habe in me ⁊ oīa
reddā tibi. Ad. M. añi. Ser
ue nequā omne debitū dimisi
tibi quoniā rogasti me: nonne
ergo oportuit ⁊ te misereri cō
serui tui: sicut ⁊ ego tui miser
tus sum alla. Dñica. xxiij.
Post pentecosten. Sco.
Eus refugiū nostrum
⁊ virtus adesto pijs ecclie tue
precibus autor ipse pietatis ⁊
presta: vt quod fideliter peti
mus: efficaciter cōsequamur.
Per. Secūdum matthæum.
In illo tēpore. Abeūtes
pharisei consilium inie
runt vt caperent iesum in ser
mone. Et ref. Homelia sancti
ioannis chrysostomi ex tracta
tu super matthæum. Lec. ix.
Omnis malitia cōfundi
tur quidē aliquotiēs ra
tiōe vitatis corrigit aut nunq̄
maxime eoz qui ꝓposito ma
lo ⁊ nō ignorātia peccāt. Ec
ce enim sacerdotes post q̄ ter
rere dñm nō potuerūt dicētes
in qua potestate facis hec:
post q̄ parabolarū ratiōe cō
stricti suo iudicio ipsi se reos
fecerūt dicētes malos male p
det: nemine ꝓtra eos dicēte te
stimoniū: nisi ꝓscietia sola nū
qd cōpūxit eos timor peccati?
Nungd cōpescuit eos L. x.
vel libertatis cōsideratio. sed
qd? Abierūt ⁊ cōsiliū accep
runt vt eū caperēt in sermone
Queadmodū si aliqs claude
re voluerit aque currētis mea
tū: si vna ex parte exclusa fue
rit aqua violētia aliūde sibi se
mitam rumpit: sic ⁊ eoz mali
gnitas ex vna parte ꝓclusa ali
um sibi aditū adiuenit. L. xj.
Sicut enim nō pōt fieri vt li
gna mittēdo extinguas ignez
sic nō pōt fieri vt rationē dicē
do places tuoem maluz. Et si
cut ignis quāto ampli⁹ ligna
suscepit in maiorē flāmā eri
gitur: sic aius malus quāto ma
gis veritatē audierit: eo am
pli⁹ in malitiā excitat. L. xij.
Abierūt ergo ⁊ cōsiliū acce
perūt. Quo abierūt? ad herō
dianos. Hā ex eo q̄ nō dicit
cōsiliati sunt: sed ꝓsilii accep
rūt: ⁊ ex eo q̄ pariter cū hero
dianis venerūt apparet q̄ cū
illis eiusmodi circuītū oīs cō

filiū tractauerūt. Scōm mat/

In illo tpe. Abeūt turz. tes pharisei ꝓsiliū inierūt vt capent ihesum in sermone: t mittūt ei discipulos suos cū herodianis dicētes. Magister scimus q̄ verax es: t viaz dei in veritate doces: t nō est tibi cura de aliquo. Nō enim respicis personā hoīm. Dic ergo nobis qd tibi videt. Licet censum dari cesari an nō? Cognita aūt ihesus nequitia eoꝝ ait. Quid me tētatis hypocrite? Ostendite mihi numisma cēsus. At illi obtulerūt ei denarium. Et ait illis ihesus. Cui? est imago hec t scriptio? dicūt ei cesaris. Tūc ait illis. Reddite ergo que sunt cesaris cesari t que sunt dei deo. Sto. De? refugiū. Ad. B. añi. Magister scimus q̄ verax es: t viā dei in vitate doces alia. Ad M. añi. Reddite ergo que sunt cesaris cesari: t que sunt dei deo alia. Dñica. xxiiij. post

Excita dñe pcnt. Sto. quesumus tuoꝝ fidelium uolūtates: vt diuini operis fructū ꝑpētius exequētes: pietatis tue remedia maiora ꝓcipiant. Per. Scōm ioannem.

In illo tpe. Cū subleuasset oculos ihesus t vidit/ set q̄ multitudo maxima venit ad eū dicit ad philippum. Unde ememus panes vt mandu cēt hi? Et rel. Homel. sci augu. ẽpi ex tractatu sup ioānē.

Miracula que fecit L. ix dñs nr̄ ihesus xp̄s sūt q̄dē diuina opa: t ad itelligēdū de uz de visibilibus admonēt humanā mētē. Quia eni ille nō est talis substātia que videri oculis possit: t miracula ei? q̄/ bus totū mundū regit vniuersālis creatura administrat: alsiduitate viluerūt: ita vt pene nemo dignet attēdere opa dei mira t stupēda in quolibet seminis grano sm ipsā suā misi cordiā fuauit sibi q̄dā que sacēt oportuno tpe ꝑter vsitatū cursuz ordinēq̄ nature vt nō maiora sz insolita videndo stupe rēt gb? quotidiana viluerunt. Mai? eni miraculū est L. x. gubnatio toti? mūdi q̄z saturatio q̄nque miliū hoīuz de q̄nq̄ panib?: t tū hoc nemo mirat. Illō mirant hoīes nō q̄ mai? ē: sz q̄ rarū ē. Quis eni t nūc pascit vniūsū mūdū nisi ille q̄ de paucis granis segetes creat Fecit ergo quō dns. L. xj. Uū eni multiplicat de paucis granis segetes: ide in manib? suis multiplicauit quinque

panes. Potestas enim erat in manibus xpi. Panes aūt illi quinque quasi semina erāt nō qdē terre mādata: sed ab eo q terrā fecit multiplicata. L. xii. Hoc ergo admotū est sensib⁹ quō erigeret mēs: est exhibitū oculis vbi exerceret intellect⁹ vt inuisibilē dei per visibilia opa miraremur: et erecti ad fidē et purgati per fidem etiam ipsum inuisibiliter videre cuperemus: quē de reb⁹ visibilibus inuisibilem noscere nos. Nec tñ sufficit hec ituisse in miraculis xpi. Interrogem⁹ ipa miracula qd nobis loquātur de xpo. habēt enim si intelligā tur linguā suā. naz q: ipse xp̄s vbū dei ē. etiā factū vbi: vbū nobis est. Secundū ioannē.

In illo tpe. Cū sublevasset oculos iesus et vidisset: quia multitudo maxima venit ad eū: dixit ad philippū. Vnde ememus panes vt manducent hi: Hoc aūt dicebat tentās eū. Ipse enim sciebat qd eēt facturus. Rñdit ei philippus. Ducētor denariorū panes nō sufficiunt eis: vt vnusquisq; modicum qd accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis ei⁹ andreas frater simonis petri. Est puer vnus hic qui habet quinque panes hordeaceos et duos pisces. Sed hec qd sunt inter tantos? Dicit ergo iesus: Facite homines discūbere. Erat aūt fenū multū in loco. Discubuerūt ergo viri numero quasi quinque milia. Accepit ergo panes iesus: et cū grās egisset distribuit discūbentibus. similiter et ex piscibus quātum volebāt. Vt aūt impleti sunt dixit discipulis suis. Colligite que superauerūt fragmēta ne pereāt. Collegerūt ergo et impleuerūt duodecim cophinos fragmētor: ex quinque panib⁹ hordeaceis que superauerāt his qui māducauerant. Illi ergo homines cū vidissent qō fece: at signū dicebāt: q: hic est vere p̄pheta qui venturus est in mundum. Oto. Excita dñe cōs. Ad. B. aū. Cum sublevasset oculos iesus et vidisset maximā multitudinē venīēte ad se: dixit ad philippum: vnde ememꝰ panes vt māducēt hi: hoc aūt dicebat tētās eū: ipse enim sciebat qd eēt facturus. Ad M. aū. Accepit ergo iesus panes: et cum gratias egisset: distribuit discumbentibus.

De solennibus festis vna cum dominicis suis.

Incipit ordo psalterij ac officij ferialis. Et primo feria secunda ad primā dicit hymnus

LAz lucis orto sidere: deū p cemur supplices: vt i diurnis actib⁹: nos fuet a noctib⁹
Linguā refrenās tēperet: ne litis horror īsonet: visū fouēdo ptegat: ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis īntima: absīstat ⁊ vecordia: carnis terat supbiā: pot⁹ cibiq; parcitas.
Qt cum dies abscesserit: noctēq; sors reduxerit: mūdi per abstinētiā: ipsi canam⁹ gliaz.
O eo patri sit gloria: eiusq; soli filio: cū spiritu paraclito: ⁊ nūc ⁊ in ppetuū. Amē. Añ. Seruite domino. Psalm⁹. j.

Eat⁹ vir quon abiit in consilio impiorum: ⁊ in via peccatorum nō stetit: ⁊ in cathedra pestilentie non sedit
Sz in lege dñi voluntas ei⁹: ⁊ i lege ei⁹ meditabit die ac nocte
Et erit tanq; lignū qđ plātatū est secus decursus aq̄rū: qđ fructū suum dabit in tpe suo.
Et folium eius nō defluet: ⁊ oīa q̄cūq; faciet psperabunt.
Nō sic impij nō sic: sz tanq; puluis quē proicit vēt⁹ a facie tre.
Ideo nō resurgūt impij i iudicio neq; pctōres in cōsilio iustoz.
Quoniā nouit dñs viā iustorū: ⁊ iter impioz pibit. ℣. j.
Quare fremuerūt gētes: ⁊ pplī meditati sūt inania
Astiterūt reges terre ⁊ pncipes conuenerūt in vnum: aduersus dñm ⁊ aduersus xp̄m ei⁹.
Dirūpamus vincula eoz: ⁊ proiciam⁹ a nobis iugū ipsoz.
Qui habitat i celis irridebit eos: ⁊ dñs subsannabit eos.
Tūc loquet ad eos in ira sua ⁊ in furore suo p̄turbabit eos.
Ego aūt cōstitutus sum rex ab eo sup syon mōte sanctum eius: predicās preceptū eius
Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te.
Postula a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatem tuam: ⁊ possessionē tuam terminos terre.
Reges eos in virga ferrea: ⁊ tanq; vas figuli cōfringes eos
Et nūc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.
Seruite domino in timore: ⁊ exultate ei cum tremore.
Apphēdite disciplinā: neq; irascat dñs: ⁊ peaţ de via iusta
Cū exarserit in breui ira ei⁹: beati oēs qui confidūt in eo. ℣. o.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. Miserere mei dñe qñ infirm⁹ sū: sana me dñe qñ cōturbata sunt ossa mea. Et anima mea turbata ēval de: t tu domine vsquequo. Conuertere domine t eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiā tuā. Qñ nō ēt mortē q memor: sit tui: in inferno aūt qs confitebit tibi Laboraui in gemitu meo: lauabo per singulas noctes: lectum meum: lachrymis meis stratum meum rigabo. Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos. Discedite a me oēs qui operamini iniquitatem: quoniā exaudiuit dñs vocem fletus mei. Exaudiuit dñs deprecationē meā: dñs orōnē meā suscepit. Erubescāt t cōturbent vehemēter oēs inimici mei: conuertātur t erubescāt valde velociter Alū. Seruite dño in timore. Psalm. Gite ait dñs ospī. Deo gras. Exurge xpe. Ho. Dñe sēpiterne deus q ad principiū hui⁹ diei nos puenire fecisti: tua nos salua virtute: vt i hac die ad nullū declinem⁹ peccā: sz semp ad tua iustitiā faciēda nīa, pcedāt eloga: dirigant cogitatiōes t opa. Per. Feria vt i dñica ad hmā. Feria. iij. ad hmam aī. Domine deus. ps. v. Domine de⁹ me⁹ i te spaui: saluū me fac ex oībus persequentibus me t libera me. Ne quādo rapiat vt leo aiaz meam: dum non est qui redimat neq; qui saluum faciat. Dñe deus meus si feci istud: si est iniqtas in manib⁹ meis. Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidā merito ab inimicis meis inanis. Persequat inimicus animam meam t cōprehendat: t conculcet in terra vitā meā: t gloriā meam in pulverem deducat. Exurge dñe in ira tua: t exaltare in finib⁹ inimicor⁹ meor⁹ Et exurge dñe deus meus in pcepto quod mandasti: t synagoga pplor⁹ circūdabit te. Et propter hāc in altū regredere: dominus iudicat pplos. Iudica me dñe fz iustitiā meaz: t fm innocentiā meā sup me Consumetur nequitia peccatorum: t dirriges iustum scrutans corda t renes deus. Iustū adiutoriū meū a dño: qui saluos facit rectos corde.

Deus iudex iust⁹ fort⁹ t patiēs: nunqd irascit⁹ p singulos dies
Nisi conuersi fueritis gladium suum vibrauit: arcum suum tetendit t parauit illum.
Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentib⁹ effecit.
Ecce parturijt iniustitiā: cōcepit dolorē t pepit iniquitatē.
Lacum aperuit t effodit eū: t incidit in foueam quā fecit.
Conuertet dolor ei⁹ i caput ei⁹ t i vticē ipi⁹ iniquitas ei⁹ descēdet
Confitebor dño fz iustitiā ei⁹ t psallā nōi dñi altissimi. ps. 8
Domine dominus noster: q̄ admirabile é nomen tuum in vniuersa terra.
Quoniam elevata est magnificentia tua: super celos.
Ex ore infantiū t lactentiū perfecisti laudē, ppt inimicos tuos: vt destruas inimicū t vltorez.
Quoniam videbo celos tuos: opera digitorum tuorū: lunam t stellas que tu fundasti
Quid é hō q̄ memor es ei⁹?: aut filius hois q̄ visitas eum?
Minuisti eū paulominus ab angelis: gloria t honore coronasti eum: t constituisti eum super opera manuum tuarū.
Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues t boues vniuersas insuper t pecora cāpi
Tolucres celi t pisces maris q̄ pambulant semitas maris
Dñe dñs nr⁹: q̄ admirabile é nomē tuū i vniūsa tra. ps. 9.
Confitebor tibi domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.
Letabor t exultabo i te: psallam nomini tuo altissime.
In conuertendo inimicum meum retrorsum: infirmabuntur: t peribunt a facie tua.
Quōm fecisti iudicium meum t causam meam: sedisti super thronum qui iudicas iustitiā.
Increpasti gētes t pijt impiū: nomē eor⁹ delesti i etnū t i scl̄z scli. Inimici defece runt framee i finē: t ciuitates eor⁹ destruxisti. Perijt memoria eor⁹ cum sonitu: t dñs in etnū pmanet.
Parauit i iudicio thronū suū t ipse iudicabit orbē in iq̄ egrate: iudicabit pplos in iustitia.
Et factus est dominus refugiū pauperi: adiutor in oportunitatibus in tribulatione.
Et sperent in te q̄ nouerūt nomē tuū: quia nō dereliq̄sti q̄rentes te dñe. Psallite dño q̄ habitat i syō annūciate iter gētes studia ei⁹
Quoniam requirēs sanguinē eor⁹ recordatus est: nō est oblitus clamorē pauperū. Miserere mei dñe: vide humi-

litatē meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mortis: vt annuncie oēs laudationes tuas in portis filie syon.
Exultabo i salutari tuo: infixe sūt gētes i interitu qđ fecerūt.
In laqueo isto qđ abscōderūt: cōprehensus est pes eorū.
Cognoscetur dominus iudicia faciēs in opibus manuū suarū cōprehēsus ē peccator.
Cōuertant pctōres i infernū: oēs gētes que obliuiscunt deū.
Qm nō in finez obliuio erit paupis: patiētia pauperū nō pibit in finē. Dñe de⁹ meus in te speraui. Feria.iiij.ad pmā añ. Exurge dñe. Diuisio
Exurge domine non cōfortetur homo: iudicentur gentes in conspectu tuo.
Cōstitue dñe legislatorē sup eos: vt sciāt gētes qm̄ hoies sūt.
Et quid domine recessisti longe: despicis in opportunitatibus: in tribulatione?
Dū superbit ipe⁹ incēdit paup: cōprehēdūt i cogitūs qb⁹ cogitāt.
Qm laudat peccator in desideriis aie sue: et iniqu⁹ bñdicit
Exacerbauit dñm pctōr: fz multitudinē ire sue nō queret.
Nō est de⁹ in ꝺspectu ei⁹: inquinate sunt vie illi⁹ in omni tpe.
Auferunt iudicia tua a facie ei⁹: oiuz inimicoz suoz dñabit
Dixit enim in corde suo: non mouebor a generatione in generationem sine malo.
Cuius maledictione os plenuz est: et amaritudine: et dolo: sub lingua eius labor: et dolor.
Sedet i insidijs cū diuitib⁹: in occultis vt interficiat innocētē.
Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua
Insidiat vt rapiat paupem: rapere pauperē dū attrahit eū.
In laqueo suo humiliabit eum: inclinabit se: et cadet cuz dominatus fuerit pauperum.
Dixit enim in corde suo oblitus est deus: auertit faciem suam ne videat in finem.
Exurge dñe de⁹: et exaltet manus tua: ne obliuiscaris paupez
Propter qđ irritauit ipe⁹ deū dixit eni i corde suo nō requiret
Vides quoniam tu labore: et dolorem cōsideras: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.
Contere brachium peccatoris: et maligni: quere⁹ peccatum illius: et non inuenietur.
Dñs regnabit i eternū: et i seculū: peribitis gētes de terra illi⁹
Desiderium paupum exaudi/

uit dominus: preparationem cordis eoꝝ audiuit auris tua.
Iudicare pupillo ⁊ humili: vt nō apponat vltra magnificare se homo sup terrā. ꝑs. 10.
In dño confido: quomodo dicitis aie mee: transmigra in montes sicut passer?
Quoniā ecce pctōres intēderunt arcum: paraverunt sagittas suas in pharetra: vt sagittent in obscuro rectos corde.
Quoniam que perfecisti destruxerūt: iustus aūt qd fecit?
Dominus in templo sancto suo: dominus in celo sedes ei⁹.
Oculi eius in pauperem respiciunt: palpebre eius interrogant filios hominum.
Dñs interrogat iustū ⁊ impiū: qui aūt diligit iniquitatē odit aiaz suā
Pluit sup peccatores laqueos: ignis sulphur ⁊ spiritꝰ procellarum pars calicis eorum.
Quoniā iustꝰ dñs ⁊ iustitias dilexit: equitates vidit vultꝰ ei⁹. ꝑs.
Saluū me fac dñe quoniā defecit scūs: quoniam diminute sunt veritates a filijs hoiuz.
Vana locuti sūt vnusquisq; ad proximum suum: labia dolosa in corde ⁊ corde locuti sunt.
Disperdat dñs vniuersa labia dolosa: ⁊ linguā magniloquā.
Qui dixerūt linguā nostrā magnificabimus: labia nra a nobis sunt: quis noster dñs est?
Propter miseriā inopū ⁊ gemitū pauperū: nūc exurgā dicit dñs
Ponam in salutari: fiducialiter agā in eo.
Eloquia dñi eloquia casta: argentū igne examinatū: probatū terre: purgatū septuplū.
Tu dne ꝑuabis nos: ⁊ custodies nos a gnātione hac in eternū.
In circuitu impij ambulant secundū altitudinē tuā multiplicasti filios hoiuz. Alleluia. Exurge dne nō ꝑualeat hō. Feria. v. ad primā ant. Cātabo dño. ꝑs.
Usquequo dne obliuisceris me in finē: vsquequo auertis faciez tuā a me?
Quādiu ponā cōsilia in aia mea: dolorē in corde meo p diē
Usquequo exaltabitur inimicus meus super me: respice ⁊ exaudi me domine deus meus
Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiam in morte: ne quando dicat inimicus meus: prevalui aduersus eum.
Qui tribulant me exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua speraui
Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo domino qui bona tribuit mihi ⁊ psallam nomini dñi altissimi. ꝑs. 13.
Dixit insipiens in cor

de suo: nō est deus. Q orrupti sunt ⁊ abominabiles facti sunt in studijs suis: nō est qui faciat bonū nō é vsq; ad vnū. D ñs de celo ꝓspexit sup filios hominū: vt videat si est intelligens aut requirens deum. O és declinauerūt simul inutiles facti sunt: nō est qui faciat bonū: non est vsq; ad vnum. S epulchrū patēs est guttur eoꝝ: liguis suis doloseagebāt: venenū aspidū sub labijs eoꝝ. Q uoꝝ os maledictiōe ⁊ amaritudine plenū est: veloces pedes eoꝝ ad effūdēdū sāguinē. C ōtritio ⁊ infelicitas in vijs eorū: ⁊ viā pacis nō cognouerūt nō est timor dei añ oculos eoꝝ. N óne cognoscēt oēs qui operant iniquitatem: qui deuorant plebē meā sicut escam panis. D ñm nō inuocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. Q ñ dñs in generatione iusta est: ꝓsilij inopis ꝓfundistis: quia dñs spes eius est. Q uis dabit ex ſyō salutare israēl: cum auerterit dñs captiuitatē plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabitur israel. ꝑs. 14.

D Omine qs habitabit in tabernaculo tuo: aut qs requiescet in mōte sācto tuo: Q ui ingredit sine macula: ⁊ operat iustitiā. Q ui loqtur veritatem in corde suo: qui nō egit dolum in lingua sua. N ec fecit ꝓximo suo malum: ⁊ opprobrium non accepit aduersus ꝓximos suos. A d nihilum deductus est in cōspectu eius malignus: timentes aūt dominū glificat. Q ui iurat ꝓximo suo ⁊ nō decipit: qui pecuniam suā nō dedit ad vsuram: ⁊ munera sup innocentem non accepit. Q ui facit hec: non mouebit in eternū. Añ. Cātabo dño qui bona tribuit mihi. Feria vj. ad ḡmā añ. Cōserua me.

C Onserua me dñe ꝑs. 15. qm̄ sperauī in te: dixi domino deus meus es tu: quoniam bonorum meorū nō egeo. S cis q̄ sūt in terra ei⁹: mirificauit oēs volūtates meas in eis. M ultiplicate sūt infirmitates eorum: postea acceleranerūt. N ō congregabo cōuēticula eoꝝ de sanguinib⁹: nec memor ero nominū eorum per labia mea. D ñs pars hereditatis mee ⁊ calicis mei: tu es qui restitues hereditatem meam mihi. F unes ceciderunt mihi in ꝓclaris: etenim hereditas mea preclara est mihi. B enedicam dñm qui tribuit mihi in

tellectū: insup ⁊ vsq; ad noctē
increpuerunt me reines mei.
P rouidebam dominū in cō
spectu meo semper: quoniam a
dextris ē mihi ne cōmouear.
P ropter hoc letatū ē cor meū
⁊ exultauit lingua mea: insup
⁊ caro mea requiescet in spe.
Q uia nō derelinquas animā
meā in inferno: nec dabis san
ctum tuū videre corruptionē.
N otas mihi feciſti vias vite
adimplebis me letitia cū vul
tu tuo: delectatiōes in dextera
E tua vsq; in finez. ℔.16.
E xaudi dñe iustitiā meā
intende deprecationem meaz:
A uribus percipe orationem
meam: non in labijs dolosis.
D e vultu tuo iudiciū meū p
deat: oculi tui videāt equitates.
P robaſti cor meū ⁊ visitaſti
nocte: igne me examinaſti ⁊
non est inuenta in me iniquitas
U t nō loquat os meus operā
hoīuz: ꝓpter verba labioꝝ tuo
rū ego custodiui vias duras.
P erfice gressus meos in semi
tis tuis: vt non moueant vesti
gia mea. E go clamaui: quō
exaudiſti me de⁹: iclina aurē
tuā mihi ⁊ exaudi ỽba mea.
M irifica misericordias tuas
q saluos facis sperantes in te.
A b resistentibus dextere tue
custodi me: vt pupillā oculi.
S ub vmbra alarū tuarū p
tege me: a facie impioꝝ q me
afflixerūt. I nimici mei ani
mam meam circundederunt:
adipem suum concluserūt: os
suum locutum est superbiam.
P roiciētes me nūc circun
dederūt me: oculos suos sta
tuerunt declinare in terram.
S uſceperunt me sicut leo pa
ratus ad predam: ⁊ sicut catu
lus leonis habitās in abditis.
E xurge domine ꝓuent eum
⁊ supplanta eum: erue ani
mam meaz ab impio: framea
tuam ab inimicis manus tue.
D ñe a paucis de tra diuide
eos in vita coꝝ: de absconditis
tuis adimpleꝫ est vēter coꝝ.
S aturati sūt filijs ⁊ dimiſerūt
reliquias suas paruulis suis
E go aūt in iustitia apparebo
ꝓspectui tuo: satiabor cū appa
ruerit glia tua. Psalm⁹. 17.
D iligam te domine fortitudo mea: dominꝰ firmamentum meum ⁊ refugium meum ⁊ liberator meus.
D eus meus adiutor meus: ⁊ sperabo in eum. P rotector meus ⁊ cornu saluti mee: ⁊ susceptor meus. L audās invocabo dominum: ⁊ ab inimicis meis saluus ero.

Circũdederunt me dolores mortis: ⁊ torrentes iniquitatis ꝓturbauerunt me. Dolores inferni circũdederũt me: ꝓuenerunt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocaui dñm: ⁊ ad dm̃ meũ clamaui. Et exaudiuit de templo sco̅ suo vocẽ meã: ⁊ clamor meus in ꝓspectu eius introiuit in aures eius. Cõmota est ⁊ cõtremuit terra fũdamẽta montiũ ꝓturbata sũt ⁊ cõmota sũt qñ iratꝰ est eis. Ascendit fumus in ira eius: ⁊ ignis a facie eius exarsit: carbones succensi sunt ab eo. Inclinauit celos ⁊ descendit: ⁊ caligo sub pedibus eius. Et ascẽdit sup cherubi ⁊ volauit: volauit sup pẽnas vẽtoꝝ. Et posuit tenebras latibulum suum: in circuitu eius tabernaculũ eius: tenebrosa aq̃ in nubibus aeris. Pre fulgore in ꝓspectu eius nubes trãsierũt: grãdo ⁊ carbones ignis. Et intonuit de celo dominus ⁊ altissimus dedit vocem suam: grãdo ⁊ carbones ignis. Et misit sagittas suas ⁊ dissipauit eos: fulgura multiplicauit ⁊ conturbauit eos. Et apparuerũt fontes aquarum: ⁊ reuelata sunt fundamẽta orbis terrarum, Ab increpatione tua dñe: ab inspiratione spiritus ire tue. Mi/sit de summo ⁊ accepit me: ⁊ assumpsit me de aquis multis Eripuit me de inimicis meis fortissimis ⁊ ab his q̃ oderunt me: qm̃ cõfortati sunt sup me. Preuenerũt me i die afflictionis mee: ⁊ factꝰ ẽ dñs ꝓtector meus. Et eduxit me i latitudinẽ: saluũ me fecꝫ qm̃ voluit me, Et retribuet mihi dñs fm̃ iustitiã meã: ⁊ fm̃ puritatẽ manuũ mearum retribuet mihi. Quia custodiui vias dominũ: nec impie gessi a deo meo. Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo: ⁊ iustitias eius nõ repuli a me. Et ero imaculatus cum eo: ⁊ obseruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi dñs fm̃ iustitiam meã: ⁊ fm̃ puritatem manuũ mearũ in ꝓspectu oculoꝝ eius. Añ. Cõserua me dñe qm̃ in te spaui. Sabbato ad pmã añ. Diuit dñs. Diuisio.

Cum scõ scũs eris: ⁊ cum viro innocẽte innocẽs eris. Et cum electo electus eris: ⁊ cum peruerso peruerteris. O. m̃ tu populũ humilẽ saluum facies: ⁊ oculos superborũ humiliabis. O. m̃ tu illumi/nas lucernam meam: dñe de⁹

me⁹ illumina tenebras meas.
Q. ñ in te eripiar a tentatione:
ñ deo meo trāsgrediar murū
D eus me⁹ impolluta via ei⁹:
eloqa dñi igne examinata ,pte
ctor est oīum sperantiuz in se.
Q. ñ quis deus ꝓter dñm: aut
quis deus ꝓter deū nostrum:
D eⁱ qui ꝑcinxit me virtute:
t posuit imaculatā viā meaz.
Q. ui ꝑfecit pedes meos tāq̄
ceruoz: t super excelsa statu/
ens me. Q. ui docet manus
meas ad prelium: t posuisti
vt arcum ereuz brachia mea.
E t dedisti mihi ,ptectionē sa
luris tue: t dextra tua suscepit me
E t disciplina tua correxit me
in finem: t disciplina tua ipsa
me docebit. D ilatasti gres/
sus meos subtus me: t non
sunt infirmata vestigia mea.
P ersequar inimicos meos t
comꝓhendam illos: t non
conuertar donec deficiant.
Q. onfringā illos nec poterūt
stare: cadēt sub pedes meos.
E t precinxisti me virtute
ad bellum: t supplantasti in
surgentes in me subtus me.
E t inimicos meos dedisti mihi
dorsū: t odientes me dispdidisti
Q. lamauerūt nec erat qui sal
uos faceret: ad dñm nec exau
diuit eos. E t cōminuaz eos
vt puluerē ante faciē ventī: vt
lutum platearum delebo eos.
E ripies me de ꝓtradictionib⁹
ppli: ꝓstitues me caput gentiū
P ꝑs quē nō cognoui seruit
mihi: in auditu auris obe/
diuit mihi. F ilij alieni mēti
ti sūt mihi: filij alieni inuetati sūt
t claudicauerūt a semitis suis.
V init dñs t bñdict⁹ de⁹ me⁹
us: t exaltet deus salutis mee.
D eⁱ qui das vindictas mihi
t subdis ppl̄os sb me: libera
me⁹ de inimicis meis tiracūdis
E t ab insurgentib⁹ in me exaltabis
me: a viro iniquo eripies me.
P ropꝛea ꝓfitebor tibi in natiō
b⁹ dñe: t nomini tuo psalmū dicā.
M agnificās salutes regis ei⁹
t faciēs misericordiā xpo suo
dauid t semini ei⁹ vsq̄z in scl̄z.

Psal. 18.

Q Eli enarrāt glo
riam dei: t opa manuuz
eius annunciat firmamentuz
D ies diei eructat verbum: t
nox nocti indicat scientiam.
N ō sūt loq̄le neq̄z sermones:
quoz nō audiant voces eoꝝ.
I n oēz trā exiuit son⁹ eoz: t i
fines orbis terre verba eoꝝ.
I n sole posuit tabernaculuz
suum: t ipse tanq̄ sponsus
procedens de thalamo suo.
E xultauit vt gigas ad curre
dā viā: a summo celo egressio ei⁹

Et occursus eius vsq; ad sũmũ eius: nec est q se absc̃dat a calore eius. Lex dñi immaculata cõuertẽs aias: testimoniũ dñi fidele sapiẽtiã pstãs parvulis. Justitie domini recte letificãtes corda: preceptum domini lucidum illuminans oculos. Timor domini sanctus pmanet in seculum seculi: iudicia dñi vera iustificata i semetipa. Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: et dulciora super mel et fauum. Etenim seruus tuus custodit ea: in custodiẽdis illis retributio multa. Delicta quis intelligit? ab occultis meis mũda me: et ab alienis parce seruo tuo. Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo. Et erunt vt complacẽt eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in cõspectu tuo semp. Domine adiutor meus et redemptor meus. Psalm. 19.

Exaudiat te dominus in die tribulatiõis: protegat te nomẽ dei iacob. Mittat tibi auxiliũ de scõ: et de syõ tueat te. Memor sit oris sacrificij tui: et holocaustũ tuum pingue fiat. Tribuat tibi fm cor tuum: et omne cõsilium tuum confirmet.

Letabimur in salutari tuo: et in nõie dei nri magnificabimur. Impleat dñs oẽs petitiones tuas: nũc cognoui quia saluum fecit dominus christum suum. Exaudiet illũ de celo scõ suo in potẽtatib9 salus dextere eius. Hi in curribus et hi in eqs: nos aũt in nõie dei nri invocabimus. Ipsi obligati sunt et ceciderũt nos aũt surreximus et erecti sumus. Dñe saluũ fac regẽ: et exaudi nos in die qua invocauerimus te. Ant. Eliuit dñs et benedictus deus salutis mee. Dñico die post versũ. Dic9 in adiutoriũ meũ ttẽde. dicit ter. Dñe labia mea apies. Et deinde sequit psalmus infrascriptus.

Domine qd multiplicati sunt qui tribulãt me multi insurgũt aduersum me. Multi dicunt anime mee: non est salus ipsi in deo eius. Tu aũt dñe susceptor me9 es: gloria mea et exaltãs caput meum. Voce mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de mõte scõ suo. Ego dormiui et soporat9 sum: et exurrexi q; dñs susceptit me. Non timebo milia populi circũdantis me: exurge domine saluum me fac deus meus. Quoniam tu percussisti oẽs aduersantes mihi sine causa:

dentes peccatorum contriuisti.
Oñi é salus: t sup pplm tuũ
bñdictio tua. Inuit. Præce
cupemus faciem dñi t in
psalmis iubilemus ei. ℣. 94.
Venite exultem⁹ dño: iu
bilem⁹ deo salutari nro:
præcupem⁹ faciẽ eius in pfessi
one t in psalmis iubilem⁹ ei.
Oñi de⁹ magn⁹ dñs t rex ma
gn⁹ sup oẽs deos: qñ nõ repel
let dñs plebẽ suã: qz in manu
ei⁹ sũt oẽs fines terre: t altitu
dines mõtium ipse conspicit.
Oñi ipsius est mare t ipse fe
cit illud: t aridã fundauerunt
man⁹ ei⁹: venite adorem⁹ t p
cidamus añ deũ: plorem⁹ coã
dño qui fecit nos: qz ipse ẽ dñs
deus noster: nos autem popu
lus eius t oues pascue eius.
Hodie si vocem eius audieri
tis: nolite obdurare corda ve
stra: sicut in exacerbatione ſz
diem tẽtationis in deserto vbi
tẽtauerũt me pres vestri: pba
uerũt t viderunt opera mea.
Oquadraginta annis: proxim⁹
fui generatiõi huic: t dixi sem
per hi errãt corde: ipsi vo non
cognouerũt vias meas: quibus
iurau in ira mea: si introibũt
in requiem meam. Hymn⁹.
Primo dierum omnium
quo mundus extat con
ditus: vel quo resurgens cõdi
tor: nos morte victa liberet.
Vultus præcul torpentibus:
surgam⁹ oẽs oci⁹: t nocte grã
mus piũ: sicut pphẽtã nouim⁹.
Nfas hoc es vt audiat: suãq;
dexteram porrigat: t expiates
sordib⁹ reddat polo sedibus.
Tt qui qz sacratissimo huius
dici tempore: vota gentis psal
limus: votis beatis muneret.
Iã nunc pĩna claritas te po
stulant⁹ affatim: absit libido
sordidã: odiscq; actus noxius.
Ne feda sit vel lubrica: cõpa
go nri corpis: per quã auerni
ignib⁹ ipsi cremem⁹ acrius.
Ob hoc redẽptor ẽs: vt pbria
nra diluas: vite pennis cõmo
da: nobis benigne conferas.
Quo carnis actu exules: ef
fecti ipsi celibes: vt pstolamur
cernui: melos canam⁹ glorie.
Presta pater pĩssime: pdiq;
compar vnice: cum spiritu pa
raclito: regnans per omne se
culum, Amen, Et dicitur a
kalendis octobris dominicis
diebus vsq; ad aduẽtũ. Et ab
octaua epiphanie vsq; ad dñi
cã pmã. xl. Hym. vo sequẽs
dicit post pẽtẽ vsq; ad predi
ctas kalẽdas octobris. Hym.
Nocte surgentes: vigile
mus oẽs: semp i psalmis

meditemur atq; viriḃ⁹ totis
dño canam⁹ dulciter hymnos
T Vt pio regi pariḃ canẽtes cũ
suis scis mereamur aulã: igre
di celi: sic ⁊ beatã ducere vitã
P Vestet hoc nobis deitas btã
pris ac nati piterq; sci: spũs
cuius reboat in oi gĩa mũdo
Amen. In primo nocturno
dicitur ãi. Domine ꝑ.20.
D Omine in virtute tua
letabit rex: ⁊ sup saluta
re tuũ exultabit vehementer.
D esiderium cordis eius tri
buisti ei: ⁊ voluntate labio
rum eius non fraudasti eum.
Q ñ p̃uenisti eũ in bñdictiõi
bus dulcedinis: posuisti i capi
te ei⁹ coronã de lapide ꝓcioso.
V itã ꝑtijt a te ⁊ tribuisti ei: lõ
gitudinẽ diez i sclz ⁊ i sclz scli
M agna gloria eius in salu
tari tuo: gloriam ⁊ magnum
decorem impones super eum.
Q ñ dabis eũ in bñdictiõez
in seculum seculi: letificabis
eum in gaudio cuz vultu tuo.
Q ñ rex spat i dño: ⁊ i mise
ricordia altissimi nõ cõmouebit
I nueniatur man⁹ tua omni
bus inimicis tuis: dextera tua
inueniat omnes qui te oderũt.
P ones eos vt clibanũ ignis i
tpe vult⁹ tui: dñs i ira sua ꝑtur
babit eos ⁊ deuorabit eos ignis
F ructum eoz de terra pdes:
⁊ semen eoz a filijs hominum.
Q uoniam declinauerunt in
te mala: cogitauerunt consilia
que non potuerunt stabilire.
Q ñ pones eos dorsum in re
liquis tuis ꝑparabis vultũ eoz
E Xaltare domine in virtute
tua: cantabimus ⁊ psallemus
virtutes tuas. ꝑ.21.
Deus deus meus respi
ce in me quare me dereliquisti
lõge a salute mea: ẏba delicto
rũ meoz. O e⁹ me⁹ clamabo
per diẽ ⁊ nõ exaudies: ⁊ nocte
⁊ non ad insipientiam mihi.
T u aũt in scõ habitas: laus isrl
I n te speauerunt pres nostri:
sperauerunt ⁊ liberasti eos.
A d te clamauerũt ⁊ salui fa
cti sũt in te speauerũt ⁊ non sunt
cõfusi. E go autem sum ver
mis ⁊ non homo: opprobrium
hominum ⁊ abiectio plebis.
O mnes videntes me derise
runt me: locuti sunt labijs ⁊
mouerunt caput. S perauit
in domino eripiat eũ: saluum
faciat eum quoniam vult euz.
Q ñ tu es q extraxisti me de
vẽtre: spes mea ab vberib⁹ ma
tris mee: i te pieci⁹ sũ ex vtero.
D e vẽtre mris mee deus me⁹
es tu: ne discesseris a me.
Q uoniam tribulatio ꝓxima

est: quoniã non est q adiuuet.
Circũdederũt me vituli multi tauri pingues obsederũt me.
Aperuerũt sup me os suum: sicut leo rapiens ⁊ rugiens.
Sicut aqua effusus sũ: ⁊ dispersa sunt omnia ossa mea.
Factũ est cor meũ tanq̃ cera liq̃scẽs i medio vẽtris mei.
Aruit tanq̃ testa virt⁹ mea ⁊ lingua mea adhesit faucib⁹ meis: ⁊ in puluerẽ mortis deduxisti me.
Quoniã circũdederunt me canes multi: concilium malignãtiũ obsedit me.
Foderunt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerũt oia ossa mea.
Ipsi vero considerauerũt ⁊ inspexerũt me: diuiserunt sibi vestimẽta mea: ⁊ sup vestẽ meã miserũt sortem.
Tu autem domine ne elongaueris auxilium tuum: ad defensionem meam conspice.
Erue a framea deo aiam meã ⁊ de manu canis vnicã meã.
Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornibus vnicornium humilitatem meam.
Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te.
Qui timetis dñm laudate eũ vniuersũ semẽ iacob glificate eũ.
Timeat eũ omne semẽ israel: quoniã nõ spreuit neq̃ despexit deprecationem pauperis.
Nec aũtit faciẽ suã a me: ⁊ cũ clamarẽ ad eũ exaudiuit me.
Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum.
Edẽt pauper ⁊ saturabũt: ⁊ laudabũt dñm qui requrunt eũ viuẽt corda eor in scl̃z scli.
Reminiscent ⁊ cõuertent ad dominũ: vniuersi fines terre.
Et adorabunt in conspectu eius: vniuerse familie gẽtiuz.
Quoniam domini est regnũ ⁊ ipse dominabitur gentium.
Manducauerunt ⁊ adorauerunt omnes pingues terre: in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram.
Et aia mea illi viuet: ⁊ semẽ meũ seruiet ipsi. Annunciabitur dño generatio vẽtura: ⁊ annũciabũt celi iustitiã ei⁹ populo qui nascet quẽ fecit dñs.

Aii. Dñe in vrute tua letabit rex, Aii. Dñs regit me. ps. 22

Dominus regit me ⁊ nihil mihi deerit: i loco pascue ibi me collocauit. Super aquam refectionis educauit me: animam meaz conuertit.
Deduxit me super semitas iustitie: propter nomen suum.
Nam ⁊ si ambulauero in medio vmbre mortis: non timebo

mala: quoniaꝫ tu mecum es.
Virga tua ⁊ baculus tuus:
ipsa me cõsolata sunt. Para
sti in conspectu meo mensam
aduersus eos q tribulant me.
Impinguasti in oleo caput
meũ: ⁊ calix me⁹ inebrians quã p/
clarus é. Et misericordia tua
subsequat me: oĩb⁹ diebus vite mee
Et vt inhabite in domo dñi: in
longitudine dierum. ps. xxiij.
Domini est terra ⁊ plenitu/
do eius: orbis terrarũ
⁊ vniuersi qui habitant in eo.
Quia ipe sup maria fundauit
eũ: ⁊ sup flumina pparauit eũ
Quis ascẽdet in mõtem dñi
aut quis stabit in loco scõ eius?
Innocens manibus ⁊ mun/
do corde: qui nõ accepit in va
no aiam suã: nec iurauit in do
lo ꝓximo suo. Hic accipiet
benedictionem a domino: ⁊ mi
sericordiam a deo salutari suo
Hec est generatio querẽtium
eum: querentiũ faciẽ dei iacob
Attollite portas ꝓncipes ve/
stras: ⁊ eleuamini porte eter/
nales ⁊ introibit rex gloue.
Quis é iste rex glie? dñs for/
tis ⁊ potẽs: dñs potẽs in plio.
Attollite portas ꝓncipes ve/
stras ⁊ eleuamini porte eter/
nales ⁊ introibit rex gloue.
Quis est iste rex glorie? dñs
virtutũ ipse é rex glorie. Aliꝫ.
Dñs regit me ⁊ nihil mihi de/
erit: in loco pascue ibi me collo
cauit. Ali. Oculi mei. ps. 24
Ad te domine leuaui aiam
mam: deus meus in te
confido nõ erubescã. Neq;
irrideãt me inimici mei: etenim
vniuersi q sustinẽt te nõ pfundẽt
Confundant omnes iniqua
agentes: supuacue. Vias tu
as domine demonstra mihi:
⁊ semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua ⁊
doce me: q; tu es deus saluator
meus ⁊ te sustinui tota die.
Reminiscere miserationum
tuarum domine: ⁊ misericordi
arũ tuarum que a seculo sunt
Delicta iuuẽtutis mee: ⁊ igno/
rantias meas ne memineris.
Sc̃dm misericordiã tuã memẽ
to mei tu: ppt̃ bõitatẽ tuã dñe
Dulcis ⁊ rect⁹ dñs: ppt̃ hoc
legẽdabit delinquẽtib⁹ in via.
Diriget mansuetos in iudi/
cio: docebit mites vias suas.
Vniuerse vie dñi misericor/
dia ⁊ veritas: requirentibus
testamẽtũ ei⁹ ⁊ testimonia ei⁹
Propter nomẽ tuũ dñe, ppi/
tiaberis pctõmeo: multũ é ei
Quis est hõ qui timet dñm?
legẽ statuit ei i via quã elegit.
Alia eius in bonis demorabit

ꝛ semẽ eius hæreditabit terrã.
Firmamentum est dominus timentibus eum: ꝛ testamentum ipsius vt manifestet illis.
Oculi mei semper ad dominum: quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos. Respice in me ꝛ miserere mei: quia vnicus ꝛ pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me. Vide humilitatẽ meã ꝛ laborẽ meũ: ꝛ dimitte vniuersa delicta mea.
Respice inimicos meos quoniaz multiplicati sunt: ꝛ odio iniquo oderunt me. Custodi animã meã ꝛ erue me: non erubescã quoniã speraui in te.
Innocentes ꝛ recti adhesserunt mihi: quia sustinui te.
Libera deus israel ex omnibus tribulationib⁹ suis. ℣. ꝛ.

Iudica me domine quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: ꝛ in domino sperans non infirmabor.
Proba me ꝛ tenta me: vre renes meos ꝛ cor meũ. Quia misericordia tua añ oculos meos ẽ: ꝛ cõplacui in veritate tua
Nõ sedi cũ concilio vanitatis: ꝛ cũ iniqua gerẽtib⁹ nõ introibo
Odiui ecclesiam malignantiũ: ꝛ cũ impijs nõ sedebo
Lauabo inter innocẽtes manꝰ meas: ꝛ circũdabo altare tuũ dñe
Vt audiã vocẽ laudis: ꝛ enarrem vniuersa mirabilia tua.
Dñe dilexi decorẽ domꝰ tue: ꝛ locuz habitationis glie tue.
Ne pdas cũ impijs deꝰ aiaz meã ꝛ cũ viris sãguinũ vitã meã.
In quoz manib⁹ iniqtates sunt: dextera eoz repleta ẽ muneribus. Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me ꝛ miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in ecclesijs bñdicam te dñe.

Añ. Oculi mei semp ad dñz ℟. Memor fui nocte nois tui dñe. ℣. Et custodiui legẽ tuã. In secundo nocturno añ. Illuminatio mea. Psalm⁹. xx.

Dmin⁹ illuminatio mea ꝛ salus mea quẽ timebo Dñs protector vite meeza quo trepidabo. Quz appropiant sup me nocẽtes: vt edant carnes meas. Qui tribulãt me inimici mei: ipsi infirmati sũt ꝛ ceciderũt. Si psistãt aduersũ me castra: nõ timebit cor meũ Si exurgat aduersum me prelium: in hoc ego sperabo.
Vnã petij a dño hanc requiram: vt inhabitem in domo domini oibus diebꝰ vite mee. Vt videam voluntatez domi

ni: ⁊ visitem templum eius.
Q. ñ absc̃dit me in taberna
culo suo: in die malo⁹ ꝓtexit
me i absc̃dito tabernaculi sui
I n petra exaltauit me: ⁊ nũc
exaltauit caput meu⁊ sup ini
micos meos. Q. ircuiui ⁊ im
molaui in tabernaculo ei⁹ ho
stiam vociferationis: cantabo
⁊ psalmum dicam dño.
E. xaudi dñe vocem me
am qua clamaui ad te: ⁊ mi
serere mei ⁊ exaudi me. M. ibi
dixit cor meũ exq̃siuit te faci
es mea: faciẽ tuã dñe reqũz.
N e auertas faciem tuã a me
ne declines in ira a seruo tuo.
A diutor meus esto ne dere
linquas me: neq̃z despicias me
deus saluta⁹is meus. Q. ñ
pr̃ mẽ ⁊ mater mea derelique
rũt me: dñs aũt assumpsit me.
L egez pone mihi dñe in via
tua: ⁊ dirige me in semitam re
ctam ꝓpter inimicos meos.
N e tradideris me in animas
tribulantium me: quoniaz in
surrexerunt in me testes iniq
⁊ mentita est iniquitas sibi.
Q. redo videre bona dñi: in
terra viuẽtiũ. E. xpecta dñm
viriliter age: ⁊ cõforteť cor tu
um ⁊ sustine dominuz. ꝑ. 27.
A D te clamabo deus me
us ne sileas a me: ne quã
do taceas a me ⁊ assimilabor
descendentibus in lacũ. E. x
audi dñe vocẽ dep̃cationis mee
dũ oro ad te: dũ extollo man⁹
meas ad tẽplũ sanctũ tuum.
N e simul tradas me cum pc
catoribus: ⁊ cum operãtibus
iniquitatem ne perdas me.
Q. ui loquunť pacẽ cũ ꝓximo
suo: mala aũt in cordib⁹ eor̃.
D a illis ſm opera eor̃: ⁊ ſm
nequitiã adinventionũ ipsor̃.
S ecundum opera manuum
eor̃ tribue illis: redde retribu
tionẽ eor̃ ipsis. Q. ñ non in
tellexerũt opera dñi: ⁊ in opa
manuum eius: destrues illos ⁊
non edificabis eos. B enedi
ctus dominus quoniã exaudi
uit vocem dep̃cationis mee.
D ominus adiutor meus ⁊
protector meus: ⁊ in ipso spe
rauit cor meum ⁊ adiut⁹ sum.
E t refloruit caro mea: ⁊ ex
voluntate mea confitebor ei.
D ns fortitudo plebis sue: ⁊
ꝓtector saluationũ xp̃i sui est.
S aluũ fac pp̃lm tuum dñe: ⁊
benedic hereditati tue: ⁊ rege
eos ⁊ extolle illos vsq̃z in eter
num. Gñ. Illuminatio mea
⁊ salus mea dominus. Ãñ.
Adorate dominum. ꝑ. 28.
A Fferte dño fili dei: affer
te domino filios arietũ
Afferte

Afferte dño gliam ⁊ honorē:
afferte dño gliam nomi eius:
adorate dñm i atrio scō eius.
Vox domini super aquas de
us maiestatis intonuit: domi
nus super aquas multas.
Vox domini in virtute: vox
domini in magnificentia.
Vox dñi cōfringētis cedros
⁊ cōfringet dñs cedros libani
Et comminuet eas tanq̄ vi
tulus libani: ⁊ dilectus quem
admodum filius vnicorniuz.
Vox dñi intercidētis flāmā
ignis: vox dñi pcutientis deser
tū: ⁊ cōmouebit dñs desertū cades
Vox dñi preparātis ceruos:
⁊ revelabit condensa ⁊ in tem
plo eius omnes dicēt gloriā.
Dñs diluuiū inhabitare fa
cit: ⁊ sedebit dñs rex in eternū
Dñs virtutē pplo suo dabit:
dñs bñdicet pplo suo in pace.

Exaltabo te dñe: ꝙm.29.
quōniam suscepisti me: nec de
lectasti inimicos meos sup me
Domine deus meus clamaui
ad te: ⁊ sanasti me. Dñe edu
xisti ab inferno aiam meā: salua
sti me a descendentibus in lacū.
Psallite dño sancti eius: ⁊ cō
fitemini memorie sanctitatis eius
Quoniam ira in indignatio
ne eius: ⁊ vita in voluntate eius
Ad vesperum demorabit fle
tus: ⁊ ad matutinum letitia.
Ego autem dixi in abūdan
tia mea: nō mouebor in eternū.
Domine in voluntate tua: p
stitisti decori meo virtutem.
Auertisti faciem tuam a me:
⁊ factus sum conturbatus.
Ad te domine clamabo: ⁊ ad
deum meū deprecabor. Que
vtilitas in sanguine meo: dum
descendo in corruptionem.
Nunquid confitebit tibi pul
uis: aut annūciabit veritatē tuā
Audiuit dñs ⁊ miserē mei
dñs factus est adiutor meus.
Conuertisti planctū meū in
gaudiū mihi: cōscidisti saccū
meū ⁊ circūdedisti me letitia.
Vt cātet tibi glia mea ⁊ non
compungar: domine deus me
us in eternum confitebor tibi.
Alli. Adorate dñm in aula sā
cta eius. Allu. In tua iustitia.

In te domine spe- ꝙm.30.
raui nō confundar in eter
num: in iustitia tua libera me
Inclina ad me aurem tuam
accelera vt eruas me. Esto
mihi in deū protectorē ⁊ in do
mū refugij: vt saluū me facias
Quōniam fortitudo mea ⁊ refugi
um meū es tu: ⁊ propter nomē
tuū deduces me ⁊ enutries me
Et duces me de laqueo hoc
quem absconderūt mihi: quō

tu es ꝓtecto: meus. In ma/
nus tuas cōmēdo ſpūm meū:
redemiſti me dñe de⁹ vītatis.
Odiſti obſeruantes vanita/
tes: ſuperuacue. Ego autem
in domino ſperaui: exultabo
⁊ letabor in miſericordia tua.
Quoniam reſpexiſti humili
tatem meam: ſaluaſti de neceſ
ſitatib⁹ aiam meā. Nec clu
ſiſti me i manib⁹ inimici: ſtatui
ſti i loco ſpacioſo pedes meos.
Miſerere mei dñe quō tribu/
lor: cōturbatus eſt in ira oc̄ls
meus aia mea ⁊ vēter meus.
Quoniā defecit in dolore vi
ta mea: ⁊ anni mei i gemitib⁹.
Infirmata eſt in pauptate vi
tꝰ mea: ⁊ oſſa mea ꝓturbata ſūt
Sup omēs inimicos meos fa
ctꝰ ſum opprobriū vicinis me
is valde: ⁊ timor notis meis.
Qui videbant me foras fu
gerunt a me: obliuioni datus
ſum tanq̄ mortuus a corde.
Factꝰ ſum tanq̄ vas pditū:
quō audiui vituperationē mul
tor cōmorantium in circuitu
In eo dum conuenirent ſi/
mul aduerſum me: accipere
animam meam conſiliati ſūt.
Ego autem in te ſperaui do
mine: dixi deus meus es tu in
manibus tuis ſortes mee.
Eripe me de manib⁹ inimico
rū meor: ⁊ a perſequētib⁹ me
Illustra faciē tuam ſup ſer
uum tuum: ſaluū me fac in mi
ſericordia tua dñe non con/
fundar: quoniam inuocaui te.
Erubeſcāt impij ⁊ deducant i
infernū: muta fiāt labia doloſa.
Que loquunt adiuſtū iniq̄
iniquitatē i ſuperbia ⁊ i abuſiōe.
Quam magna multitudo
dulcedinis tue domine: quam
abſcondiſti timentibus te.
Perfeciſti eis qui ſperāt i te
in conſpectu filiorū hominū.
Abſcōdes eos i abſcōdito fa
cieī tue a cōturbatione hoīz.
Protteges eos in tabernaculo
tuo: a cōtradictione linguarū
Benedictus dominus quoni
am mirificauit miſericordiaz
ſuaz mihi in ciuitate munita.
Ego aūt dixi i exceſſu mētis
mee, pieciſū a facie oc̄lor tuor
Ideo exaudiſti vocem oratio
nis mee: dum clamarez ad te
Diligite dñm oēs ſci ei⁹: quō
vītatē inquret dñs ⁊ retribuet
abūdāter facientibus ſuperbiā.
Viriliter agite ⁊ cōfortet cor
veſtrū: oēs qui ſperatis in dño

Beati quorum re- ꝑ.31.
miſſe ſunt iniquitates: ⁊
quorum tecta ſunt peccata.
Bē vir cui nō iputauit dñs
peccū: nec eſt in ſpu ei⁹ dolus.

Oñi tacui inueterauerũt ossa mea: dum clamarem tota die
Oñi die ac nocte grauata ẽ sup me man⁹ tua: ꝓuersus sũ i erũna mea dũ cõfigitur spina
Delictũ meũ cognitũ tibi feci t iniustitiã meã nõ abscondi.
Dixi cõfitebor aduersum me iniustitiã meã dño: t tu remisisti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis sanctus: in tẽpore opportuno.
Terũtñ diluuio aq̃rũ mltarũ: ad eũ nõ approximabũt.
Mu es refugiũ meũ a tribulatiõe q̃ circũdedit me: exultatio mea erue me a circũdãtib⁹ me
Intellectũ tibi dabo t istruã te in via hac qua gradieris: firmabo sup te oculos meos.
Nolite fieri sicut equus t mulus: quibus non est intellect⁹.
In chamo t freno maxillas eor cõstringe: qui nõ approximãt ad te.
Multa flagella peccatoris: sperantes aũt i dominũ misericordia circundabit.
Letamini i dño t exultate iusti: t gliamini oẽs recti corde.
Añ. In tua iustitia liba me dñe. ℣. Media nocte surgebã ad cõfitẽdũ tibi. ℟. Sup iudicia iustitie tue. Ad cant. añ. Alla. Cãticũ esaie ꝓphete

Domine miserẽ nostri te enim expectauimus: esto brachium nostrum in mane t salus nostra in tpe tribulatiõis
A voce angeli fugerũt ppli: t ab exaltatione tua dispse sunt gẽtes. Et ꝓgregabunt spolia via sicut colligit bucus vlut cum fosse plene fuerint de eo.
Magnificat⁹ ẽ dñs qñ hitauit i excelso: iplenit syon iudicio t iustitia t erit fides i tpib⁹ suis.
Diuitie salutis sapiẽtia t sciẽtia: timor dñi ipe thesaur⁹ eius
Ecce videtes clamabũt foris angeli pacis amare flebunt.
Dissipate sũt vie cessauit trãsiens p semitã irritũ factũ ẽ pactũ: piecit ciuitates non reputauit hoies.
Luxit t elãguit ẽ ra: ꝓfusus ẽ liban⁹ t obstupuit
Et fact⁹ est aaron sicut deserti: t ꝓcussa ẽ basã t carmel⁹.
Nũc exurgã dicit dñs: nũc exaltabor t nũc sũblimabor. Cã.

Audite q lõge ti. ciuisdẽ. est] q̃ fecerí dicẽ dñs: t cognoscite vici fortitudiné meã
Võteriti sunt in syon pccato res: possedit timor hypocritas
Quis potit hitare de vob cũ igne deuorãte: aut qs hitabit ex vobis cũ ardoribꝰ sẽpitnis
Qui ambulat i iustitijs t loquit veritatẽ: qui proiecit auaritiam ex calumnia: t excutit

manus suas ab omni munere
Q. ui obdurat aures suas ne
audiat sanguinem : ꝛ claudit
oculos suos ne videat malum.
I ste i excelsis hitabit: muni/
mēta saxoꝝ sb limitas ei⁹: pa/
nis ei datꝰ ē aque ei⁹ fideles sūt
R egē in decore suo videbūt:
oculi ei⁹ cernēt trā de lōge: cor
tuū meditabit timorē. Cāticū
M Iserere dñe eiusdem.
plebi tue super quā īuocatū est nomē tuū : ꝛ israel
quē coeḡsti pmogenito tuo.
M iserere ciuitati scificatiōis
tue hierl̄z: ciuitati requiei tue
R eple sy⁹ ienarrabilib⁹ vtu
tib⁹ tuis: ꝛ glia tua pplīn tuū.
O a testimonium quia ab ini
tio creature tue sunt: ꝛ suscita
pcationes quas locuti sunt in
nomine tuo p⁹phēte p⁹ores.
O a mercedē dñe sustinētib⁹
te vt ꝓphēte tui fideles īuenīā
tur: ꝛ exaudi oꝛōes fuoꝝ tuoꝝ
S cōz bñdictionē aaron da
pplo tuo: ꝛ dirige nos ī viā iu
stitie. O t sciāt oēs qui hitāt
trā: q⁹ tu es de⁹ ꝓspecto: sclor.
Añ. Alla alla alla. Que di
cūtur dñicis diebus qñ fit de
dñica vsq; ad dñicā septuage
sime: ꝛ ab octaua pent̄. vsq;
ad pmā dñicā aduēt⁹. ℣. Ex
altare dñe in virtute tua. ℟.
Cātabim⁹ ꝛ psallem⁹ vtutes
tuas. Ambros⁹ ꝛ aug. cāticū
T E deū laudamus: te do/
minū cōfitemur. T e eū
nū patrē: oīs terra veneratur
T ibi omnes angeli,: tibi celi
ꝛ vniuerse potestates. T ibi
cherubin ꝛ seraphin: incessabi
li voce ꝓclamāt. S anctus.
S anctus. S anctus dñs de
us sabaoth. P leni sunt celi
ꝛ terra: maiestatis gloie tue.
T e gl̄iosus: apl̄orum chorus
T e ꝓphētarū laudabilis nu
merus. T e martyrum can/
didatus: laudat exercit⁹. T e
p oꝛbē terraꝝ scā ꝓfitet eccl̄ia
P atrem immēse maiestatis.
V enerādū tuū verū ꝛ vnicū
filiū. S anctū quoq; paracli
tū spūm. T u rex gl̄ie christe.
T u patris sēpitern⁹ es filius
T u ad liberādū suscepturꝰ
hoiem: nō horruisti vgis vte
T u deuicto mor⁹ aculeo: ape
ruisti credētib⁹ regna celoꝝ.
T u ad dexteram dei sedes in
gloria patris. I udex crede/
ris esse vēturꝰ. T e ergo que
sumus tuis famulis subueni:
quos ꝑcioso sāguie redemisti.
Ē ina fac cū sanctis tuis: i gl̄ia
munerari. Saluū fac pplm tu
uz dñe: ꝛ bñdic hereditati tue.
E t rege eos ꝛ extolle illos v ſ

ęs in in eternum. Per singu
los dies: benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum
in eternum ⁊ in seculū seculi.
Dignare domine die isto: si
ne peccato nos custodire.
Miserere nr̄i dn̄e: miserere nr̄i
Fiat mis̄icordia tua dn̄e sup
nos: quēadmodū spauim⁹ i te
In te dn̄e sperauim⁹: nō confun
dar in eternū. Hic dicit euā
gelīū cōpetens ⁊ in fine euāge
lij dr̄. Amen. Deinde dr̄ hy.
Te deum laudamus: te dom hy
mnum: tibi glia deo patri
⁊ filio cū sancto spiritu in secu
la seculoꝝ. Amē. Postea di
citur oratio que competit. In
laudibus post ℣. De⁹ in ad
iutoriū meū. dicit iste ps. 66.
Deus misereat nr̄i ⁊ bn̄di
cat nobis: illuminet vul
tū suū sup nos ⁊ misereat nr̄i.
Ut cognoscam⁹ in terra viā
tuā: in oib⁹ gētib⁹ salutare tuū
Confiteantur tibi populi de
us: cōfiteātur tibi populi oēs
Letentur ⁊ exultent gentes:
quoniam iudicas populos in
egtate ⁊ gētes i terra dirigis.
Confiteantur tibi populi de
us: confiteantur tibi populi om
nes: terra dedit fructum suū.
Bñdicat nos de⁹ de⁹ nr̄: bn̄di
cat nos deus: ⁊ metuāt eū oēs
fines terre. Ant. Alla. ps. 50
Miserere mei dn̄e: sm ma
gnā miserico:diā tuaꝝ.
Et sm multitudinē miser
ationū tuarū: dele iniqtatē meā
Amplⁱ laua me ab iniqtate
mea: ⁊ a pcto meo mūda me.
Quoniam iniquitatem me
am ego cognosco: ⁊ pcc̄atum
meum contra me est semper.
Tibi soli pecc̄aui ⁊ malū coram
te feci: vt iustificeris in sm̄oni
b⁹ tuis ⁊ vincas cū iudicaris
Ece enim in iniquitatibus
conceptus sum: ⁊ in peccatis
concepit me mater mea. Ece
enim veritatem dilexisti: in
certa ⁊ occulta sapiētie tue ma
nifestasti mihi. Aspges me
dn̄e hysopo ⁊ mūdabor: laua
bis me ⁊ sup niue dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiū
⁊ leticiā: ⁊ exultabūt ossa hu
miliata. Auerte faciē tuaꝝ a
pc̄atis meis: ⁊ oēs iniquita
tes meas dele. Cor mundū
crea in me deus: ⁊ spiritum re
ctū innoua in visceribⁱ meis.
Ne pjcias me a facie tua: et
spm̄ scm̄ tuū ne auferas a me
Redde mihi leticiā salutaris
tui: ⁊ spu principali ꝓfirma me
Docebo iniquos vias tuas:
⁊ impij ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus de

us deus salutis mee: & exultabit lingua mea iustitiā tuam.
Domine labia mea aperies: & os meum annūciabit laudē tuā.
Quoniam si voluisses sacrificium dedissem: vtiq; holocaustis non delectaberis.
Sacrificiū deo spiritus cōtribulatus: cor contritum & humiliatum deus non despicies.
Benigne fac in bona voluntate tua syon: vt edificent muri hierusalē.
Tunc acceptabis sacrificium iustitie: oblationes & holocausta: tūc imponent super altare tuum vitulos. ps. liij.
Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.
Dicat nunc israel qm̄ bonus: qm̄ in seculū misericordia ei⁹.
Dicat nunc domus aaron: qm̄ in seculū misericordia ei⁹.
Dicāt nunc qui timent dñm: qm̄ in seculū misericordia ei⁹.
De tribulatiōe invocaui dñm & exaudiuit me in latitudie dñs.
Dominus mihi adiutor: non timebo qd faciat mihi homo.
Dominus mihi adiutor: & ego despiciam inimicos meos.
Bonum est confidere in domino: q̄m confidere in homine.
Bonum est sperare in domino: q̄m sperare in principibus.
Omnes gentes circuierūt me: & in nomine dñi q: vltus sum in eos.
Circūdantes circūdederunt me: & in nomine dñi q: vlt⁹ sum in eos.
Circūdederūt me sicut apes & exarserūt sicignis i spinis: & in nomine dñi q: vlt⁹ sum in eos.
Impulsus eversus sum vt caderē: & dominus suscepit me.
Fortitudo mea & laus mea dñs: & factus est mihi i salutē.
Vox exultationis & salutis: in tabernaculis iustorum.
Dextera domini fecit virtutē dextera domini exaltauit me: dextera domini fecit virtutes.
Non moriar sed viuam: & narrabo opera domini. Castigans castigauit me dominus: & morti non tradidit me.
Aperite mihi portas iustitie ingressus in eas confitebor dño: hec porta dñi iusti intrabūt in eā.
Confitebor tibi qm̄ exaudisti me: & factus es mihi i salutē.
Lapidem quem reprobauerūt edificātes: hic factus est in caput anguli. A dño factū est istō: & est mirabile in oculis nr̄is.
Hec dies quam fecit dominus: exultemus & letemur in ea.
O dñe saluum me fac: o domine bene prosperare: benedictus qui venit in nomine domini.
Benedixim⁹ vobis de domo

dñi: deus dño ⁊ illuxit nobis.
C onstituite diem solēnē in
densis vsq; ad cornu altaris.
D eꝰ meꝰ es tu ⁊ cōfitebor tibi:
deus meꝰ es tu ⁊ exaltabo te.
C ōfitebor tibi qñ exaudisti
me: ⁊ factus es mihi in salutē.
C onfitemini dño qñ bonus:
qñ in seculū misericordia eī.

Deus deus meus: ad te de luce vigilo. Sitiuit in te anima mea: q̄ multipliciter tibi caro mea. In terra deserta inuia ⁊ inaquosa: sic in sancto apparui tibi: vt videre virtutē tuā ⁊ gloriā tuā. Quoniā melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabūt te. Sic benedicā te in vita mea: ⁊ in nomine tuo leuabo manus meas. Sicut adipe ⁊ pinguedine repleat anima mea: ⁊ labijs exultationis laudabit os meum. Si memor fui tui super stratum meū in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus. Et in velamēto alarum tuarum exultabo: adhesit anima mea post te me suscepit dextera tua. Ipsi vero in vanum quesierūt animā meā: introibūt in inferiora terre tradentur in manus gladij partes vulpium erunt. Rex vero letabit in deo: laudabunt oēs qui iurāt in eo: quia obstructū est os loquentiū iniqua. Alle. Alla alla alla alla alla al. al. Alle. Tres in forma ce ignis. Cāticū triū puerorū.

Benedicite oia opera domini domino: laudate ⁊ superexaltate eum in secula. Benedicite angeli domini domino: benedicite celi domino. Benedicite aque omnes que super celos sunt dño: benedicite omnes virtutes domini dño. Benedicite sol ⁊ luna domino: benedicite stelle celi domino. Benedicite imber ⁊ ros dño: benedicite omnis spūs dei domino. Benedicite ignis ⁊ estus dño: benedicite frigus ⁊ estas dño. Benedicite rores ⁊ pruina dño benedicite gelu ⁊ frigus dño. Benedicite glacies ⁊ nives dño benedicite noctes ⁊ dies dño. Benedicite lux ⁊ tenebre dño: benedicite fulgura ⁊ nubes dño. Benedicat terra dominū: laudet ⁊ superexaltet eū in secula. Benedicite montes ⁊ colles dño benedicite vniuersa germinātia i terra dño. Benedicite fontes dño: benedicite maria ⁊ flumina dño. Benedicite cete ⁊ oia que mouent in agis dño: benedicite oēs volucres celi dño. Benedicite oēs bestie ⁊ pecora domino benedicite filij hoīm domino.

Benedicat israel dñm: laudet ⁊ superexaltet eū in secula
Benedicite sacerdotes dñi domino: benedicite serui dñi dño,
Benedicite spiritus ⁊ anime iustorum domino: benedicite
sancti ⁊ humiles corde domio
Benedicite anania: azaria: misael domino: laudate ⁊ superexaltate eum in secula.
Benedicamus patrez ⁊ filium cum sancto spiritu: laudemus ⁊ superexaltemus eum in secula
Benedict⁹ es dñe in firmamēto celi: ⁊ laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ superexaltatus in secula
Añ. Tres in fornace ignis deambulabāt ⁊ collaudabāt dominū regē canētes ex vno ore hymnū dicebāt: benedictus es dñe alla. Añ. Alla. ps. 148.
Laudate dominum de celis: laudate eū i excelsis.
Laudate eū oēs angeli eius: laudate eū oēs virtutes eius.
Laudate eū sol ⁊ luna: laudate eum omnes stelle ⁊ lumen.
Laudate eū celi celoꝝ: ⁊ aque q̄ sup celos sūt laudēt nomē dñi
Quia ipse dixit ⁊ facta sunt: ipse mandauit ⁊ creata sunt.
Statuit ea i seculū ⁊ i seculū seculi: p̄ceptū posuit ⁊ nō p̄teribit
Laudate dominum de terra: dracones ⁊ omnes abyssi.
Ignis grādo nix glacies spūs procellarū: que faciūt verbū eius
Montes ⁊ omnes colles: ligna fructifera ⁊ omnes cedri
Bestie ⁊ vniuersa pecora: serpentes et volucres pennate.
Reges terre ⁊ omnes populi principes ⁊ oēs iudices terre.
Iuuenes ⁊ vgines senes cū iunioribus laudēt nomē dñi: q: exaltatū est nomē ei⁹ soli⁹.
Confessio eius sup celū ⁊ terrā: ⁊ exaltauit cornu pplī sui.
Hymnus oībus scis ei⁹: filijs isrl pplo appropinquāti sibi.
Cantate ℣psalm⁹. 149. domino canticum nouū laus eius in ecclesia sanctoꝝ.
Letet israel in eo qui fecit eū: ⁊ filie syon exultēt in rege suo.
Laudēt nomē ei⁹ in choro: in tympāo ⁊ psalterio psallāt ei
Quia beneplacitum est domino in populo suo: ⁊ exaltabit mansuetos in salutem.
Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis.
Exultatiōes dei i gutture eoꝝ: ⁊ gladij ācipites i manib⁹ eoꝝ
Ad faciendā vindictā in nationib⁹: increpationes in pplis
Ad alligandos reges eorum in compedibus: ⁊ nobiles eorū in manicis ferreis. Ut faciāt in eis iudiciū cōscriptū:

glia hec est oibus sanctis ei⁹.

℣. Laudate dñm. ℟. 150. in sanctis eius: laudate eum in firmamēto vtutis ei⁹. ℣. Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum fm multitudinem magnitudinis eius. ℣. Laudate eū in sono tube: laudate eū in psalterio ⁊ cithara. ℣. Laudate eū i tympano ⁊ choro: laud, eū i chordis ⁊ organo ℣. Laudate eū i cymbalis bñsonātib⁹: laudate eū i cymbalis iubilatiōis: oīs spūs laudet dñm. Alla. Alla alla. Caplm.

Benedictio ⁊ claritas et sapiētia ⁊ gratiaꝝ actio honor ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo nostro i secula seculoꝝ amē. ℟. Deo gras. ℟.b. Hec ē dies. Quam fecit dñs. ℣. Exultemus ⁊ letemur in ea. Quam. Gloria. Hec est. Hymnus.

Eterne rerū ꝓditor: noctē diēq; qui regis: ⁊ tēporas tpa: vt alleues fastidiuz. Preco diei iā sonat noctis ꝓ fūde puigil: nocturna lux viātib⁹ a nocte nocte segregans. Hoc excitat⁹ lucifer: soluit polū caligine: hoc omnis erroꝝ chorus: viam nocendi deserit. Hoc nauta vires colligit: pōtiq; mitescūt freta: hoc ipsa petra ecclie: canēte culpā diluit

Surgam⁹ ergo strēnue: gallo iacētes excitat: ⁊ sonolētos increpat gall⁹ negātes arguit. Gallo canēte spes redit: egr⁹ salus refūdit: mucro latronis cōditur: lapsis fides reuertit. Iesu labētes respice: ⁊ nos videndo corrige: si respicis lapsi stabunt fletuq; culpa soluit. Tu lux refulge sēsib⁹ mētisq; somnū discute: te nra vox primū sonet: ⁊ ora soluamus tibi Deo patri sit gloria: eiusq; soli filio cum spiritu paraclito: ⁊ nunc ⁊ in perpetuū. Amen. Qui dicit tpe quo dictū est supra de Primo diez. Ihēsy.

Ece iā noctis in estate. Tenuat ymbra: lucis aurora rutilās conscat: nisi⁹ totis rogitem⁹ oēs cūcti potētē. Ut de⁹ nr̄ miserat⁹ oēm pellat lāguorē tribuat saluti: donet⁹ nob⁹ pietate pīis regna polor. Restet hoc nobis deitas btā: pīis ac nati pariq; sci sps cui⁹ reboat i oi glia mūdo. Amē Qui dī tpe quo dictū est supra de Nocte surgētes. ℣. Dñs regnauit decorē induit. ℟. Induit dñs fortitudinē: ⁊ precinxit se virtute. Require añ. in loco suo. Canticum zacharie.

Benedictus dominus deus israel: quia visitauit

t fecit redēptionē plebis sue.
Et erexit cornu salutis nobis: in domo dauid pueri sui.
Sicut locut⁹ est per os scōr̄: qui a seculo sūt ꝓphetarū ei⁹.
Salutē ex inimicis nostris: t de manu oīuz q odērūt nos.
Ad faciēdā miam cū p̄ib⁹ nr̄is: t memorari testi sui sci.
Iusiurandum qđ iurauit ad abrahā p̄rē nr̄m: datuꝝ se nob
Ut sine timore de manu inimi cor nr̄or: liberati fuiam⁹ illi.
In sanctitate t iustitia coraz ipso: omnibus diebus nostris
Et tu puer ꝓphēta altissimi vocaberis: p̄cibis enim ante faciem dñi parare vias eius.
Ad dādā sciam salut̄ plebi ei⁹ i remissionē peccatoꝝ eoꝝ.
Per viscera mie dei nr̄i: in q bus visitauit nos oriēs ex alto
Illumiare his q i tenebris t vmbra mort̄ sedētib⁹ ad dirigēdos pedes nr̄os in viā pacis.

Feria secūda ad mat̄. inuitat̄.

Venite exultem⁹ dño. Hym.

Omno refect̄ artub⁹ q̄s to cubili surgim⁹: nobis p̄ canēdo⁹ adeē te deposcim⁹
Mel lingua primū cōcinat: tē mētis ardor ambiat: vt actuū sequētiū: tu sācte sis exordiuz
Qđ ēt tenebre lumini t nox diurno sideri: vt culpa quam nox intulit: lucis labescat munē
Precamur idē supplices nos tras vt oēs amputes: t ore te canētiū laudem⁹ in ꝑpetuum
Presta pater pīssime patri/q; cōpar vnice cū spū paracli to regnās per oē sclm. Amē.

In primo nocturn. aī. Rectos dr.

Exltate iust⁹ i dño ꝑ. 32. rectos decet laudatio.
Confitemini dño i cythara: i psalterio decē chordarū psallite illi. Cātate ei cāticū nouū bñ psallite ei in vociferatione.
Quia rectū est v̄bū dñi: t omnia opera eius in fide.
Diligit miſicordiā t iudiciū miſicordia dñi plena ē terra.
Verbo dñi celi firmati sūt: et spū oris eius oīs virtus eoꝝ
Congregās sicī vtre aq̄s maris: ponēs i thesauris abyssos
Timeat dominuz omnis terra: ab eo autem commoueant omnes inhabitantes orbem.
Quoniam ipse dixit t facta sūt: ipse mādauit t creata sūt.
Dominus dissipat consilia gentium: reprobat autem cogitationes populoꝝ: et reprobat consilia principum.
Consilium autem domini in eternū manet: cogitatiōes cordis ei⁹ in gñatiōe t gñatiōe
Beata gens cuius est dñi/

nus deus eius: populus quem
elegit in hereditatem sibi.
De celo respexit dominus: vi
dit omnes filios hominum.
De parato habitaculo suo: re
spexit sup oēs q habitāt terrā
Qui finxit sigillatī corda eo
rū: qui itelligit opa opera eoꝝ.
Non saluatur rex per multaꝫ
virtutem: et gigas non saluabi
tur in multitudine ūtutis sue.
Fallax equꝰ ad salutē ī abūdā
tia aūt ūtutis sue nō saluabit.
Ecce oculi domini super me
mentes eum: et in eis qui spe
rant super misericordia eius.
Ut eruat a morte animas eo
rum: et alat eos in fame.
Anima nostra sustinet dñm:
qm adiutor et protector nr est.
Quia in eo letabitur cor nrm:
et in nōie scō eius speraui.
Fiat mia tua dne super nos:
quēadmodū speraui in te.

Benedicam dmi ps. 33.
nū in omni tempore: sem
per laus eius in ore meo.
In dño laudabitur aīa mea:
audiant mansueti et letentur.
Magnificate dñm mecū: et ex
altemus nomē eius inidipsuꝫ.
Exquisiui dominum et exau
diuit me: et ex omnibus tribu
lationibus meis eripuit me.
Accedite ad eū et illumiamini
et facies vestre nō cōfundent.
Iste pauper clamauit et dns
exaudiuit eū: et de omnibus tri
bulationib⁹ eius saluauit eū.
Immittit angelus dñi in cir
cuitu timētū eū: et eripiet eos.
Gustate et videte qm suauis
dns: beat⁹ vir qui sperat ī eo.
Timete dñm oēs sci eius: qm
nō est inopia timentibus eum.
Diuites eguerunt et esurierūt
inquirentes autem dominum
non minuentur omni bono.
Venite filij audite me: timo
rem domini docebo vos.
Quis est homo qui vult vi
tam: diligit dies videre bonos.
Prohibe linguā tuā a malo et
labia tua ne loquantur dolum.
Diuerte a malo et fac bonum:
inquire pacē et persequere eā.
Oculi domini super iustos: et
aures eius in preces eorum.
Vultus autem domini super
facientes mala: vt perdat de
terra memoriam eorum.
Clamauerūt iusti et dns exau
diuit eos: et ex oībus tribula
tionibus eorum liberauit eos.
Iuxta est dominus his qui
tribulato sunt corde: et hu
miles spiritu saluabit. Mul
te tribulationes iustorum: et de
oībus his liberauit eos dns.
Custodit dns oia ossa eorum:

vnum ex his non conteretur.
Mors peccatorum pessima: et
qui oderūt iustum delinquent.
Redimet dñs animas seruo-
rum suorū: et non delinquent
oēs qui sperant in eo. Alē. Re
ctos decet collaudatio. Alē.
Expugna. Psalmus. 34.
Iudica dñe nocētes me:
expugna impugnātes me
Apphende arma et scutum:
et exurge in adiutorium mihi.
Effunde framea et pclude ad
uersus eos qui psequūtur me:
dic aie mee salus tua ego sum.
Confundantur et reuerean-
tur: querentes aiam meam.
Auertant retrorsum et cōfun
dant: cogitantes mihi mala.
Fiāt tanq̄ puluis ante faciē
vēti: et angel⁹ dñi coartās eos.
Fiat vie illor tenebre et lubri
cū: et āgelus dñi psequēs eos.
Quia gratis abscōderūt mihi
sterilitū laquei sui: supuacue ex
probrauerūt aiam meam.
Veniat illi laqus quē ignorat
et captio quā abscōdit apphē
dat eū et in laqueū cadat i ipz.
Aia aūt mea exultabit i dño
et delectabit sup salutari suo.
Omnia ossa mea dicent: dñe
quis similis tui? Eripies in-
opē de manu fortiorū eius: ege-
nū et pauperē a diripientib⁹ eū,
Surgētes testes iniqui: que
ignorabā interrogabant me.
Retribuebāt mihi mala pro
bonis: sterilitatez aīe mee.
Ego autem cum mihi mole-
sti essent: induebar cilicio.
Humiliabā i ieiunio aiam meā:
et oro mea in sinu meo conuer-
tet.
Quasi proximū et quasi fratrē
nrm sic cōplacebā: qsi lugēs
et cōtristatus sic humiliabaz.
Et aduersum me letati sunt et
cōuenerunt: congregata sunt
super me flagella et ignorani.
Dissipati sunt nec compun-
cti: tentauerunt me subsānaue
runt me subsānatione frendue
runt super me dentibus suis.
Dñe quādo respicies restitue
aiam meam a malignitate eo
rū: a leonibus vnicam meam.
Confitebor tibi in ecclia ma-
gna: in pplo graui laudabo te
Non supgaudeāt mihi q ad-
uersant mihi iniuste: qui ode-
rūt me gratis et annuūt oculis
Quia mihi quidē pacifice lo-
quebantur: et in iracundia ter
re loquentes dolos cogitabāt.
Et dilatauerūt sup me os suū
dixerunt euge euge viderunt
oculi nostri. Vidisti dñe ne si
leas: domine ne discedas a me.
Exurge et itende iudicio meo
deo meo et dñs me⁹ in cāz meā,

Iudica me ꝑm iustitiam tuam dñe deus meus: & non supgaudeãt mihi. Ne dicãt in cordib⁹ suis euge euge aie nr̃e: nec dicãt deuorabim⁹ eũ. Erubescãt & reuereant simul qui gratulantur malis meis. Induant cõfusione & reuerẽtia: q̃ maligna loquũt sup me. Exultẽt & letent q̃ volũt iustitiã meã: & dicãt semp magnificet dñs q̃ vult pacẽ serui ei⁹. Et lingua mea meditabit iustitiã tuã: tota die laudẽ tuã. Alle. Expugna impugnantes me, Alle. Spera in domino.

Nolí emulari in ps. 36. malignãtibus: neq; æmulaueris facientes iniquitatẽ. Quã tanq̃ fenum velociter arescent: & quẽadmodum olera herbarum cito decident. Spa in dño & fac bonitatẽ: & habita terrã & pasceris in diuitijs ei⁹. Delectare in dño: & dabit tibi petitiões cordis tui. Revela domino viam tuam et spera in eo: et ipse faciet. Et educet quasi lumẽ iustitiã tuã: & iudiciũ tuũ tanq̃ meridiẽ subdit⁹ esto dño & ora eũ. Noli emulari i eo q̃ ꝓsperat via sua: i hoĩe faciẽte iniustitias. Desine ab ira & derelinq̃ furorẽ: noli emulari vt malignẽris quoq; ñ qui malignant extermi nabũtur: sustinentes aũt dominum ipsi hereditabunt terrã. Et adhuc pusillum & nõ erit peccator: & queres locũ eius & nõ inuenies. Mites aũt hereditabunt terram: & delectabuntur in multitudine pacis. Observabit peccator iustũ: & stridebit sup eũ dẽtibus suis. Dñs autez irridebit eũ: quia prospicit q̃ veniet dies eius. Gladiũ euaginauerũt peccatores: intenderunt arcũ suum. Et decipiãt pauperem & inopẽ: vt trucidẽt rectos corde. Gladius eorũ intret in corda ipsor̃: & arcus eorũ cõfringat. Melius est modicum iustũ: super diuitias peccatorũ multas. Quã brachia peccatorũ cõterent: cõfirmat aũt iustos dñs. Novit dñs dies imaculator̃: & hereditas eor̃ in eternũ erit. Non cõfundentur in tempore malo: & in diebus famis saturabunt: q̃ peccatores peribũt. Inimici vo dñi mox vt honorificati fuerit & exaltati & deficiẽtes: quẽadmodũ fum⁹ deficiẽt. Mutuabit pctor & nõ soluet: iustus aũt miserẽt & retribuet. Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt.

A pud dñm gressus hominis
dirigetur: & viam eius volet.
Cum ceciderit non collidet:
q3 dñs supponit manū suam.
Iuuenis fui etenim senui: & nō
vidi iustum derelictum: nec se
men eius querens panem.
Tota die miseret & cōmodat
& semē illius in benedictiōe erit
Declina a malo & fac bonum: & in
habita in seculum seculi.
Quia dominus amat iudici
um & non derelinquet sanctos
suos: in eternū conseruabunt.
Iniusti punient: & semen im
pioꝝ peribit. Iusti autem he
reditabūt terram: & inhabita
bunt in seculū seculi sup eam.
Os iusti meditabit sapiētiaz
& lingua eius loquet iudiciuz.
Lex dei in corde ipsius: & non
supplantabuntur gressus eiꝰ.
Considerat peccator iustuz
& querit mortificare eum.
Dñs autem non derelinquet
eum in manibus eius: nec dā
nabit eum cum iudicabit illi.
Expecta dominuz & custodi
viam eius: & exaltabit te vt he
reditate capias terram: cum
perierint peccatores videbis.
Vidi impiū superexaltatuz:
& eleuatū sicut cedros libani.
Et trāsiui & ecce nō erat: que
siui eū & nō est inuētꝰ locꝰ eius
Custodi innocētiā & vide equ
tatē: quīa sequela est pacifico.
Iniusti autem disperibunt: si
mul relique impioꝝ interibūt.
Salus aūt iustoꝝ a dño: & p
tector eoꝝ in tpe tribulatiōis.
Et adiuuabit eos dñs & libe
rabit eos: & eruet eos a pecca
toribus & saluabit eos quia spe
rauerūt in eo. Alē. Spera in
domino & fac bonitatez. Alē.
Ne in ira tua. Psalmus. xxxvi
Domine ne in furore tuo
arguas me: neq3 in ira
tua coripias me. Quīa sagit
te tue infixe sunt mihi: & cōfir
masti super me manum tuaz.
Non est sanitas in carne mea
a facie ire tue: nō est pax ossi
bus meis a facie pecꝰ meoꝝ
Quīa iniquitates mee supgres
se sunt caput meū: & sicut onꝰ
graue grauate sunt super me.
Putruerūt & corrupte sūt cica
trices mee a facie īsipiētie mee
Miser factus sum & curuatus
sum vsq3 in finem: tota die cō
tristabar ingrediebar. Quīa lū
bi mei ipleti sunt illusionibus
& nō est sanitas in carne mea.
Afflictus sū & humiliatus sū nimis
rugiebā a gemitu cordis mei.
Domine ante te omne desi
derium meum & gemitus meus

a te non est absconditus.
Cor meū cōturbatū est dere
liquit me virt⁹ mea: t lumen
oculor meor t ipm nō ē mecū.
Amici mei t proximi mei adū
sū me appropiauerūt t steterūt
Et qui iuxta me erant de lō
ge steterunt: t vim faciebant
qui querebant animam meā.
Et qui inquirebant mala mi
hi locuti sunt vanitates: t do
los tota die meditabantur.
Ego aūt tāq̄ surd⁹ nō audie
bā: t sic mut⁹ nō apiēs os suū
Et factus sum sicut homo nō
audiens: t non habens in ore
suo redargutiones. Quoniā
in te domine speraui: tu exau
dies me domine deus meus.
Quia dixi ne quando super
gaudeant mihi inimici mei: t
dum commouētur pedes mei
super me magna locuti sunt.
Quoniaz ego in flagella pa
ratus sum: t dolor meus in cō
spectu meo semp. Quoniaz
iniquitatem meā annūciabo:
t cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuunt t
firmati sūt sup me: t mltipli
cati sūt qui oderūt me inique.
Qui retribuunt mala p bo
nis detrahebant mihi: quoni
am sequebar bonitatem. Ne
derelinquas me domine deus
meus: ne discesseris a me.
Intende in adiutoriū meū
domine de⁹ salutis mee. Ant.
Ne in ira tua arguas me dñe
℣. Dñe in celo misericordia
tua. ℟. Et veritas tua vsq̄
ad nubes. Cō breuis i ectate

Consurge in nocte i p̄n
cipio vigiliarū tuarū: t
effunde sicut aqua cor tuū an
te cōspectū dñi dei tui: leua ad
eū manus tuas t miserebitur
tui. Tu aūt dñe miserere no
bis. ℟. Deo gratias. ℟. br.
Būdicā dñm. In oī tpe. ℣.
Semp laus eius in ore meo.
In, Ylia. Būdicā. In secūdo noc. aī. Alla. In septua
gesima aūt aī. Et nō delinq̄z

Dixi cu⁹ Psalmus. 38.
stodiam vias meas: vt
non delinquaz in lingua mea.
Posui ori meo custodiā: cum
cōsisteret peccator aduersū me.
Obmutui t humiliatus sum
t silui a bonis: t dolor meus
renouat⁹ est. Concaluit cor
meum intra me: t in meditati
one mea exardescet ignis.
Locut⁹ sū in lingua mea: no
tum fac mihi dñe finem meū.
Et numerū dierū meor quis
est: vt sciam quid desit mihi.
Ecce mensurabiles posui
sti dies meos: et substantia

mea tanq̃ nihilum ante te. Ut
Ut eruntamen vniuersa va-
nitas: omnis homo viuens.
Ut eruntñ in imagine pertrã-
sit hõ: sz t frustra conturbat.
Thesaurizat: t ignorat cui
cõgregabit ea. Et tunc que
est expectatio mea: nõne dñs
t substantia mea apud te est.
Ab omnibus iniquitatibus
meis eruе me: opprobrium in-
sipienti dedisti me. Obmu-
tui t nõ aperui os meũ quñ tu fe
cisti: amoue a me plagas tuas
A fortitudine manꝰ tue ego de-
feci in increpatiõibus: propter
iniquitatẽ corripuisti hoiem.
Et tabescere fecisti sicut ara
neam animã eius: verũtamen
vane conturbatur omnis hõ.
Exaudi oratione meã domi-
ne t deprecatione meam: auri
bus percipe lachrymas meas.
Ne sileas: quoniam aduena
ego sum apud te t peregrinus:
sicut omnes patres mei.
Remitte mihi vt refrigerer
priusq̃ abeã: t amplius nõ ero.
Expectãs expe- ps. 39.
ctaui dñm: t itẽdit mihi
Et exaudiuit preces meas: t
eduxit me de lacu miseriẽ: t de
luto fecis. Et statuit supra pe
tram pedes meos: t direxit
gressus meos. Et immisit in
os meũ cãticũ nouũ: carmen
deo nro. Videbũt multum et
timebũt: t sperabunt in dño.
Beatus vir cuius est nomen
dñi spes eius: t nõ respexit in
vanitates t insanias falsas.
Multa fecisti tu dñe deus me⁹
mirabilia tua: t cogitatiõib⁹
tuis non est qui similis sit tibi.
Annũciaui t locu⁹ sum: mul
tiplicati sunt super numerum.
Sacrificiũ t oblationẽ nolui
sti: aures autẽ perfecisti mihi
Holocaustũ t pro peccato nõ
postulasti: tũc dixi ecce venio.
In capite libri scriptum est de
me vt facerem voluntatem tu
am: deus meus volui: t legem
tuam in medio cordis mei.
Annunciaui iustitiã tuaz in
ecclia magna: ecce labia mea
non prohibebo: dñe tu scisti.
Iustitiam tuam non absco-
sti in corde meo: veritatem tu
am t salutare tuum dixi.
Nõ abscõdi misericordiã tuaz
t veritatẽ tuã a concilio multo.
Tu autem domine ne longe
facias miserationes tuas a me
misericordia tua t veritas tua
semper susceperunt me.
Quoniã circundederunt me
mala quorũ non est numerus:
cõprehenderunt me iniquitates
mee t non potui vt viderem.
Multiplicate

Multiplicate sñ sup capillos capitis mei: & cor meū dereliqt me
Complaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuandum me respice. Confundātur & reuereantur simul: qui quārūt aiam meā vt auferāt eā
Conūtant retrorsū & reuereantur: qui volunt mihi mala.
Erāt cōfestim cōfusionē suam: qui dicūt mihi euge euge
Exultēt & lerētur sup te oēs querētes te: & dicāt sēp magnificet dñs q diligūt salutaſ tuū
Ego autem mendicus sum & pauper: dñs sollicit⁹ est mei.
Adiutor meus & protector meus es: deus ne tardaueris
Ps. Et nō delinquam in lingua mea. Ps. Sana dñe.
Beat⁹ qui itelligit sup egenū & pauperem: in die mala liberabit eū dñs.
Dñs conseruet eū & viuificet eū & beatū faciat eū in tra: & non tradat eū i aiaz inimicoz eius.
Dñs opē ferat illi sup lectū doloris eius: vniuersum stratū eius versasti in infirmitate eius.
Ego dixi dñe miſere mei: sana aiam meā q: peccaui tibi.
Inimici mei dixerūt mala mihi: quādo morietur & pibit nomē eius
Et si ingrediebatur vt videret: vana loquebatur cor eius cōgregauit iniquitatem sibi.
Egrediebatur foras: et loquebatur inidipsum.
Aduersum me susurrabant oēs inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi.
Verbū iniquum cōstituerūt aduersum me: nūquid qui dormit nonadiciet vt resurgat?
Etenim hō pacis mee i q̄ sperauī: q edebat panes meos magnificauit sup me supplātatōez
Tu autem dñe miserere mei & resuscita me: & retribuā eis.
In hoc cognoui quoniam voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus sup me.
Me autem propter innocentiam suscepisti: & confirmasti me in cōspectu tuo in eternuz.
Benedictus dñs deus israel a seculo & in seculum fiat fiat.
Quemadmodum ps. 41 desiderat cervus ad fōtes aquaruz: ita desiderat anima mea ad te deus. Sitiuit aia mea ad deū fontē viuū: quā veniā & appebo ante faciē dei
Fuerūt mihi lachrymē mee panes die ac nocte: dum dicit mihi quotidie vbi est deus tuus
Hec recordatus sum & effudi in me animā meā: quīa trāsibo in locum tabernaculi admirabilis vsq ad domum dei.

In voce exultationis ⁊ confessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es anima mea ⁊ quare conturbas me?
Spera in deo: quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus meus.
Ad meipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra iordanis ⁊ hermonij: a monte modico.
Abyssus abyssum invocat: in voce cataractarum tuarū.
Omnia excelsa tua ⁊ fluctus tui: super me transierunt.
In die mandauit dñs misericordiā suā: ⁊ nocte canticū ei⁹.
Apud me oratio deo vite mee: dicam deo suscepto: meus es.
Quare oblit⁹ es mei: ⁊ quare contristatus incedo dum affligit me inimicus?
Dum confringunt ossa mea: exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei,
Dum dicūt mihi per singulos dies: vbi est deus tuus.
Quare tristis es anima mea ⁊ quare conturbas me?
Spera in deo quoniā adhuc confitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus me⁹. Ant. Sana dñe aiam meā: q; peccaui tibi

Ps. 43.

Ant. Eructauit. Ps. 43.
Eus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerunt nobis.
Opus quod operatus est in diebus eorum: ⁊ in diebus antiquis.
Manus tua dispersit gentes ⁊ plantasti eas: afflixisti populos ⁊ expulisti eos.
Nec enim in gladio suo possederunt terram: ⁊ brachium eorum non saluauit eos.
Sed dextera tua ⁊ brachium tuū ⁊ illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis.
Tu es ipse rex me⁹ ⁊ deus me⁹ qui mandas salutes iacob.
In te inimicos nros ventilabimus cornu: ⁊ in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.
Non enim in arcu meo sperabo: ⁊ gladius me⁹ non saluabit me.
Saluasti enim nos de affligentibus nos: ⁊ odientes nos confudisti.
Deo laudabimur tota die: ⁊ in nomine tuo confitebimur in seculum.
Nunc autem repulisti ⁊ confudisti nos: ⁊ non egredieris deus in virtutibus nostris.
Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: ⁊ qui oderunt nos diripiebant sibi.
Dedisti nos tanq̄ oues escarū: ⁊ in gentibus dispersisti nos
Vendidisti populum tuum sine precio: ⁊ nō fuit multitudo in commutationibus eorum.

P olusti nos opprobriū vici
nis nris: subsānatione ⁊ der/
suz his qui in circuitu nfo sūt
P olusti nos i silitudine gēti
b⁹: cōmotione capiz in pplis.
M ota die vecūdia mea ꝺ me
ē: ⁊ cōfusio faciei mee cooput
me, A voce exprobrātiꝭ ⁊ oblo
quēt: a facie inimici ⁊ psequēt
H ec omnia venerūt sup nos:
nec obliti sumus te: ⁊ inique
non egimus in testamēto tuo.
E t nō recessit retro cor nrz: ⁊
declinasti semitas nras a via tua
Q uoniam humiliasti nos in
loco afflictionis: ⁊ cooperuit
nos vmbra mortis. S i obliti
sum⁹ nomē dei nri: ⁊ si expādi
m⁹ manꝰ nras ad deū alienū.
N onne deus regret ista: ipse
enim nouit abscōdita cordis.
Q ñ ꝓpter te mortificamur
tota die: estimati sumus sicut
oues occisiōis. E xurge qua/
re obdormis dñe: exurge ⁊ ne
repellas in finē. Q uare faci
em tuā aūtis: obliuiseeris ino
pie nrē ⁊ tribulationis nostre
Q ñ humiliata ē i puluē aia
nra: pglutinat⁹ ē i tra ventr nr
E xurge dñe adiuua nos: ⁊
redime nos ꝓpter nomē tuū.

A Ructauit cor ꝙ. 44. meum verbum bonum
dico ego opera mea regi.

L ingua mea calamus scri
be: velociter scribentis.
S pecios⁹ forma p filijs hoiz
diffusa ē gra in labijs tuis: p/
terea bñdixit te deꝰ in eternū
A ccingere gladio tuo: super
femur tuum potentissime.
S pecie tua ⁊ pulchritudine
tua: itēde, pspe, pcede ⁊ regna
P ropter veritatez ⁊ mansue
tudinem ⁊ iustitiaz: ⁊ deducet
te mirabiliter dextera tua.
S agitte tue acute: ppli sub te
cadēt i corda inimicoꝝ regis.
S edes tua deus in seculū scli
vga directionis vga regni tui
D ilexisti iustitiā ⁊ odisti ini/
qtatē: ꝓpterea vnxit te deꝰ deꝰ
tuꝰ oleo letitie p ꝓsortib⁹ tuis.
M yrrha ⁊ gutta ⁊ cassia a ve
stimētis tuis a domibus ebur
neis: ex quibus delectauerunt
te filie regum in honore tuo.
A stitit regina a dextris tuis
in vestitu deaurato: circūdata
varietate. A udi filia ⁊ vide
⁊ inclina aurē tuā: ⁊ obliuisce
re pplm tuū ⁊ domū patris tui.
E t concupiscet rex decorem
tuum: quoniam ipse est domi/
nus deus tuus ⁊ adorabūt eū.
E t filie tyri in muneribus:
vultum tuum deprecabuntur
omnes diuites plebis⁹.
O mnis glia eius filie regis

eb intus: in fimbriis aureis circumamicta varietatibus. Adducētur regi virgines post eā: proxime eius afferent tibi. Afferent in letitia & exultatione: adducent in templū regis. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: constitues eos principes super omnem terram. Memor ero nominis tui: in oī generatione & generatione. Propterea ppli cōfitebūtur tibi in eternū: & in seculū seculi. Aū. Eructauit cor meū verbū bonū. Aū. Alla al. al. Cap. Vigilate & state in fide: viriliter agite & confortamini: omnia vestra in charitate fiant. ℣. Ego dixi domine miserere mei. ℟. Sana animā meā: qm peccaui tibi. Illumina quesumus Oratio. mus dñe in te corda credētiū: vt tuo semp munimine & tuo auxilio protegant. Per Ad laudes dicitur aū. Miserere. ℟. Ipsum. Aū. Miserere mei dē. Aū. Intellige. Verba mea Psalm. 5. auribus percipe domine intellige clamorem meum. Intende voci orationis mee rex meus & deus meus. Quoniam ad te orabo dñe: mane exaudies vocē meam. Mane astabo tibi & videbo: quōniā dē volēs iniquitatē tu es. Non habitabit iuxta te malignus: neq; permanebunt iniusti ante oculos tuos. Odisti omnes qui operātur iniquitatem: perdes omnes qui loquuntur mendacium. Virum sanguinū & dolosum abominabitur dñs: ego aūt in multitudine misericordie tue. Introibo in domū tuā: adorabo ad templū scm̄ tuū in timore tuo Dñe deduc me in iustitia tua propter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viā meā. Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebant: iudica illos deus. Decidant a cogitationibus suis: sm̄ multitudinem impietatum eorum expelle eos: quoniam irritauerunt te domine. Et letent oēs q̄ sperāt i te: in eternū exultabūt & habitabis i eis Et gliabūt i te oēs q̄ diligūt nom̄ tuū: qm̄ tu benedices iusto Domine vt scuto bone voluntatis tue: coronasti nos. Aū. Intellige clamorē meū dñe. Aū. Domine in celo. ℣. Exit iniustus vt defūquat in semetipsorū est

timor dei ante oculos eius.
Quia dolose egit in conspectu eius vt inueniat iniquitatem eius ad odium.
Verba oris eius iniquitas et dolus: noluit intelligere vt bene ageret.
Iniquitatem meditatus est in cubili suo astitit omni vie non bone: malicia autem non odiuit.
Domine in celo misericordia tua et veritas tua vsque ad nubes.
Iustitia tua sicut montes dei iudicia tua abyssus multa.
Homines et iumenta saluabis domine: quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam deus.
Filii autem hominum: in tegmine alarum tuarum sperabunt.
Inebriabuntur ab vbertate domus tue: et torrente voluptatis tue potabis eos.
Quia apud te est fons vite: et in lumine tuo videbimus lumen.
Prorrende misericordiam tuam scientibus te: et iustitiam tuam his qui recto sunt corde.
Non veniat mihi pes superbie: et manus peccatoris non moueat me.
Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulsi sunt nec potuerunt stare. Alleluia. Domine in celo misericordia tua Alleluia. Conuersus est. Canticum
Confitebor tibi domine: quoniam iratus es mihi conuersus est furor tuus et consolatus es me.
Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam et non timebo.
Quia fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est mihi in salutem.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris et dicetis in illa die: confitemini domino et inuocate nomen eius.
Notas facite in populis adinuentiones eius: mementote quia excelsum est nomen eius.
Cantate domino quoniam magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra.
Exulta et lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel. Alleluia. Conuersus est furor tuus domine et consolatus es me. Alleluia. Laudate.
Ps. Ipsum. Alleluia. Laudate dominum de celis. Caplm
Nox precessit: dies autem appropinquabit: abiciamus ergo opera tenebrarum: et induamur arma lucis sic vt in die honeste ambulemus. R.b. Domine in celo Misericordia tua. Et veritas tua vsque ad nubes. Misericordia. Slia. Dne.
Splendor paternę glorię: de luce lucem proferens: lux lucis et fons luminis: dies diem illuminans.
Verumque sol illabere: micans

nitore perpeti: iubarq; sancti
spiritus: infundenſis sensib⁹.
Q otis vocem⁹ t piem: pœm
perhénis glie: patrē potētis
gratie: culpā religet lubricaz.
Informet act⁹ strénuos: dēté
retundat iuidi: casus secūdet
aſperos: donet gerēdi gratiaz.
Dentē gubernet t regat: ca
sto fideli corpe: fidei calore fer
veat: fraudis venena neſciat.
Q hristusq; nobis sit eib⁹: po
tusq; noſter sit fides: leti biba
mus sobriā ebrietatē spiritus.
Vet⁹ dies hic trāseat: pudor
sit vt diluculū: fides velut me
ridies: crepuſcla mēs neſciat
Aurora cursus pueh: auro
ra tot⁹, pdeat: in patre totus fi
lius: t totus in verbo pater.
Deo patri sit. ℣. In matu
tinis dñe meditabor in te. ℟.
Quia fuisti adiutor me⁹. Ad
B. aii. Bñdictus. ps. Jpm.
Aſſi. Benedictus deus israel.
Feria tertia ad matutinum.
Jubilemus deo salutari nro.
Q ps. Venite. Hymnus.
Onfors pīni lumis: lux
ipe lucis t dies: noctē canēdo
rūpimus: aſſiſte postulātibus
Auſer tenebras mētiū: fuga
eateruas demoniū: expelle sō
nolētiā: ne pigritātes obruat.
Hic xpe nobis oibus idulge
as credētib⁹: vt pſit exoranti
bus: qō precinētes pſallimus
Preſta pater pīſſi. In pmo
nocturno aſſi. Adiutor. ps. 45
Deus noster refugium t
virt⁹: adiutor in tribula
tiōib⁹ que iuenerūt nos nimis
Propterea nō timebim⁹ dū
turbabitur terra: t transferē
tur montes in cor maris.
Sonuerūt t turbate sūt aque
eorum: conturbati sunt mon
tes in fortitudine eius.
Fluminis impetus letificat
ciuitatem dei: sanctificauit ta
bernaculum suum altiſſimus
Deus in medio eius non cō
mouebitur: adiuuabit eaz de
us mane diluculo.
Conturbate sunt gentes et
inclinata sunt regna: dedit vo
cem suam t mota est terra.
Dominus virtutum nobiscū
suſceptor noster deus iacob.
Venite t videte opa dñi que
posuit prodigia sup terrā: au
ferēs bella vsq; ad finē terre.
Arcum conteret t confrin
get arma: t scuta cōburet igni
Vacate t videte quoniā ego
sum deus: exaltabor in gen
tibus t exaltabor in terra.
Dominus virtutum nobiſ
cum: suſceptor noster deus ia
cob. ps. Quedragesimum vlt⁹

Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. Q. ñ dominus excelsus: terribilis rex magnus super omnē terram Subiecit populos nobis: et gentes sub pedibus nostris. Elegit nobis hereditatē suam: speciem iacob quē dilexit Ascendit deus in iubilo: ⁊ dominus in voce tube. Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite. Quoniam rex omnis terre deus: psallite sapienter. Regnabit deus sup gētes: deus sedet sup sedē sanctā suam Principes populorum congregati sunt cū deo abraam: quoniam dij fortes terre vehementer eleuati sunt. Añ. Adiutor in tribulationibus. Añ. Auribus percipite. ps. 47.

Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in mōte scō eius. Fundatur exultatione vniuerse terre: mons syon latera aq̄lonis ciuitas regis magni. Deus in domibus eius cognoscetur: cum suscipiet eam. Quoniā ecce reges terre cōgregati sūt: pueneruṫ in vnū. Ipsi videtes sic admirati sunt conturbati sunt cōmoti sunt: tremor apprehendit eos. Ibi dolores vt parturientis: in spiritu vehementi cōteres naues tharsis. Sicut audiuimus sic vidimus in ciuitate domini virtutum: in ciuitate dei nostri deus fundauit eam in eternum. Suscepimus deus misericordiam tuam: in medio tēpli tui Secundum nomen tuum deus sic ⁊ laus tua i fines terre: iustitia plena est dextera tua. Letet mōs syon ⁊ exultēt filie iude: ppē iudicia tua dñe. Circundate syon ⁊ cōplecti mini ea: narrate in turribus eius Ponite corda vra in virtute eius ⁊ distribuite domos eius: vt enarretis in progenie altera. Quoniam hic est deus deus noster in eternum ⁊ in seculū seculi: ipse regetnos in secula. Añ. Audite hec omnes gentes: auribus percipite omnes qui habitatis orbem. Quiq; terrigene ⁊ filij hominis: simul in vnū diues ⁊ pauper. Os meū loquet sapiaz: ⁊ meditatio cordis mei prudētiaz. Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam. Quir timebo i die malaz: iniqtas calcanei mei circundabit me.

Qui confidūt in ūtute sua: t in multitudie ditiaꝝ suaꝝ gliant
Frat nō redimit redimet hō nō dabit deo placatione suā.
Et pciū redemptionis anime sue: t laborabit in eternuꝫ t viuet adhuc in finem.
Non videbit interitum cum viderit sapientes morientes: simul insipiens t stult⁹ pibunt
Et relinquent alienis diuitias suas: t sepulchra eoꝝ domus illoꝝ in eternum.
Tabernacula eoꝝ in pogenie t pogenie: vocauerunt nomina sua in terris suis.
Et hō cū in honore eēt nō intellexit: cōparat⁹ est iumētis īsipiētib⁹: t silis fact⁹ est illis.
Hec via illoꝝ scādalū ipsis: t postea in ore suo complacebūt
Sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos.
Et dominabuntur eoꝝ iusti in matutino: t auxilium eoꝝ veterascet in iferno a glia eoꝝ
Verūtn de⁹ redimet aiaꝫ meā de manu inferi: cū accepit me.
Ne timueris cū diues factus fuerit homo: t cuꝫ multiplicata fuerit gloria domus eius.
Quia cū iterierit nō sumet oīa n eqꝫ descēdet cū eo gloria eius
Quia aia ei⁹ ī vita ipi⁹ bñdicet: cōfitebit tibi cū bñfeceris ei
Introibit vsqꝫ in progenies patrum suorum: vsqꝫ in eternum non videbit lumen.
Homo cū in honore eēt nō itellexit: cōparat⁹ est iumētis insipiētib⁹ t similis fact⁹ est illis.

Alī. Auribus pcipite qui hi tatis ordē. Alī. De⁹ deoꝝ. ps

Deus deoꝝ dñs locutus est: t vocauit terrā. 49.
A solis ortu vsqꝫ ad occasum ex syon species decoris eius.
Deus manifeste veniet: deus noster t non silebit.
Ignis in conspectu eius exardescet: t in circuitu eius tēpestas valida.
Adduocauit celū desursum: et terrā discernere populū suuꝫ.
Cōgregate illi scōs eiꝰ: q ordināt testmn eiꝰ sup sacrificia.
Et annūciabunt celi iustitiā eius: quoniam deus iudex est.
Audi populus meus t loquar israel t testificabor tibi: deus deus tuus ego sum.
Non in sacrificijs tuis arguam te: holocausta autem tua in cōspectu meo sunt semper.
Nō accipiā de domo tua vitulos neqꝫ de gregib⁹ tuis hircos
Quīm mee sunt oēs fere silvarū: iumēta in mōtib⁹ t boues
Cognoui oīa volatilia celi: et pulchritudo agri mecum est.

Si esuriero nō dicā tibi: me
est eni orbis terre t plenitudo ei⁹.
Nunquid manducabo car
nes taurorum: aut sanguinem
hircorum potabo?
Immola deo sacrificium lau
dis: t redde altissimo vota tua
Et invoca me i die tribulatio
nis: eruā te t honorificabis me
Peccatori aūt dixit de⁹: q̄re
tu enarras iustitias meas t as
sumis testamētū meū p os tuū.
Tu vō odisti disciplinā: t p
fecisti sermones meos retrorsū.
Si videbas furem currebas
cum eo: t cum adulteris por
tionem tuam ponebas.
Os tuū abūdauit malicia: et
lingua tua cōcinnabat dolos.
Sedens aduersus fratrez tu
um loquebaris: t aduersus fi
lium matris tue ponebas scā
dalum: hec feciste t tacui.
Existimasti inique q̄ ero tui
similis: arguam te t statuaz
contra faciem tuam.
Intelligite hec qui oblīiscī
mini deum: ne quando rapiat
t non sit qui eripiat.
Sacrificiū laudis honorifica
bit me: t illic iter quo ostendā
illi salutare dei. Psalmus. 51.
Quid gliaris in malicia
qui potēs es in iniquitate
Tota die iniustitiam cogita
uit lingua tua: sicut nouacula
acuta fecisti dolum.
Dilexisti malitiam super be
nignitatem: iniquitatem ma
gis q̄ loqui equitatem.
Dilexisti omnia verba preci
pitationis: lingua dolosa.
Propterea deus destruet te i
finez euellet te t emigrabit te
de tabernaculo tuo: t radicez
tuam de terra viuentium.
Videbunt iusti t timebunt: t
super eum ridebunt t dicent:
ecce homo qui non posuit de
um adiutorem suum.
Sed speravit in multitudi
ne diuitiarum suarum: t pre
ualuit in vanitate sua.
Ego aūt sicut oliua fructife
ra in domo dei: speraui in miseri
cordia dei i eternū t i seculū seculi.
Confitebor tibi i seculo q: feciste
t expectabo nomē tuū q̄m bo
nū est i conspectu sanctorum tuorum.
Alle. De⁹ deus dñs locut⁹ est.
℣. Immola deo sacrificiū lau
dis. ℟ Et redde altissimo vo
ta tua. Lectio beati.
Dominus sapiētia fun
dauit terram: stabiliuit celos
prudētia. Sapiētia illius eru
perūt abyssi: t nubes rore con
crescūt. Tu aūt dñe. ℣. Deus i nomine tuo saluū me fac dñe
℟ Et in virtute tua libera me

Gloria. In.ij.noct.ad. Alla. In.lxx. vo ad. Auertit dñs.

DIxit insipiēs in ꝑ.52. corde suo:non est deus. Corrupti sunt ⁊ abominabiles facti sūt in iniquitatibus:nō est qui faciat bonum. Deus de celo prospexit super filios hominū: vt videat si est intelligens aut requirens deū. Omnes declinauerūt simul inutiles facti sunt: nō est qui faciat bonū nō est vsq; ad vnū. Nonne sciēt oēs qui operant iniquitatem:qui deuorant plebem meam vt cibum panis. Deum non inuocauerunt:illic trepidauerūt timore vbi nō fuit timor. Quia dñs dissipauit ossa eoꝝ qui hoīb⁹ placēt: cōfusi sunt quia dⁿs spreuit eos. Quis dabit ex syon salutare israhel:cū cōuerterit deus captiuitatē plebis sue exultabit iacob ⁊ letabitur israel. ꝑ.53.

DEus in noīe tuo saluū me fac:⁊ in virtute tua iudica me. Deus exaudi oratiōnē meā: auribus pcipe ꝓba oris mei. Quonia alieni insurrexerunt aduersus me ⁊ fortes q̄sierunt animam meā:⁊ nō proposuerūt deū ante conspectū suum. Ecce enī deus adiuuat me:⁊ dñs susceptor est anime mee. Auerte mala inimicis meis:⁊ in veritate tua disp̄de illos. Voluntarie sacrificabo tibi:⁊ cōfitebor nomini tuo dñe quoniam bonum est. Quia ex omni tribulatiōe eripuisti me:⁊ sup inimicos meos dⁿspexit oculus me⁹. Añ. Auertit dñs captiuitatē plebis sue. Añ. Intende in me. ꝑ.54.

EXaudi dⁿs oratiōné meā ⁊ ne dⁿsperaueris deprecationē meā:itēde mihi ⁊ exaudi me. Contristat⁹ sum i exercitatiōe mea ⁊ turbat⁹ sum a voce inimici:⁊ a tribulatione pctōris. Quia declinauerūt in me iniquitates:⁊ in ira molesti erāt mihi. Cor meū turbatū ē in me:⁊ formido mortis cecidit sup me. Timor ⁊ tremor venerūt sup me:⁊ cōtexerunt me tenebre. Et dixi qs dabit mihi pēnas sicē colūbe:⁊ volabo ⁊ requescā. Ecce elongaui fugiēs:⁊ mansi in solitudine. Expectabā eū qui saluū me fecit: a pusillanimitate spiritus ⁊ tēpestate. Precipita dñe ⁊ diuide linguas eorū:qm̄ vidi iniquitatē ⁊ contradictionē in ciuitate. Die ac nocte circūdabit eam super muros eius iniquitas:⁊ labor in medio eius ⁊ iniustitia. Et nō defecit de plateis eius

vsura ⁊ dolus. Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi: sustinuissem vtiq;.
Et si is qui oderat me super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.
Tu vero homo vnanimis: dux meus ⁊ notus meus.
Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum consensu.
Veniat mors super illos: ⁊ descendant in infernum viuentes.
Quoniam nequitie in habitaculis eorum: in medio eorū.
Ego autem ad deum clamaui: ⁊ dominus saluauit me.
Vespere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annunciabo: ⁊ exaudiet vocem meam.
Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi: quoniā inter multos erant mecū.
Exaudiet deus ⁊ humiliabit illos: qui est ante secula.
Non enim est illis commutatio ⁊ non timuerunt deū: extēdit manus suā in retribuēdo.
Contaminauerūt testamētū eius: diuisi sunt ab ira vultus ei⁹: ⁊ appropinquabit eo: illi⁹.
Molliti sunt sermones eius: super oleū: ⁊ ipsi sunt iacula.
Iacta super dñm curam tuam ⁊ ipse te enutriet: nō dabit in eternum fluctuationē iustū.
Tu vero deus deduces eos in puteū interitus. Viri sanguinū ⁊ dolosi nō dimidiabūt dies suos: ego aūt spabo in te dñe.

Psalm⁹ 55.

Miserere mei deus quoniā conculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.
Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me.
Ab altitudie diei timebo: ego vo in te spabo. In deo laudabo sermones meos: in deo spauī timebo qd faciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabantur aduersum me: omnes cogitationes eorum in malu⁹.
Inhabitabūt ⁊ absco dēt: ipsi calcaneū meū obseruabunt.
Sicut sustinuerūt animā meam pro nihilo saluos facies illos: in ira populos cōfringes.
Deus vitā meā annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. Sicut ⁊ in promissione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum.
In quacunq; die inuocauero te ecce cognoui: quoniam deus meus es. In deo laudabo verbū: in domino laudabo sermonem: in deo speraui nō timebo qd faciat mihi homo.

In me sunt deus vota tua: quæ reddam laudationes tibi.
Quoniam eripuisti animam meam de morte: & pedes meos de lapsu ut placeam coram deo in lumine viuentium. Alle. Intende in me & exaudi me domine. Alle. Juste iudicate. psalmus. 57.
Si vere vtique iustitiam loquimini: recte iudicate filij hominum. Etenim in corde iniquitates operamini in terra: iniustitias manus vestre concinnant.
Alienati sunt peccatores a vulua: erraverunt ab vtero locuti sunt falsa.
Furor illis secundum similitudinem serpentis: sicut aspidis surde & obturantis aures suas
Que non exaudiet vocem incantantis: & venefici incantantis sapienter
Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet dominus. Ad nihilum deuenient tanquam aqua decurrentes: intendit arcum suum donec infirmentur.
Sicut cera qui fluit auferet sup cecidit ignis & non viderunt solem
Prius quam intelligerent spine vestre rannum: sicut viuentes sicut in ira absorbet eos.
Letabitur iustus cum viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris.
Et dicet homo si vtique est fructus iusto: vtique est deus iudicans eos in terra. psalm. 58.
Eripe me de inimicis meis deus meus: & ab insurgentibus in me libera me.
Eripe me de operantibus iniquitatem: & de viris sanguinum salua me
Quia ecce ceperunt animam meam: irruerunt in me fortes.
Neque iniquitas mea neque peccatum meum: domine sine iniquitate cucurri et direxi.
Exurge in occursum meum & vide: & tu domine deus virtutum deus israel.
Intende ad visitandas omnes gentes: non misereris omnibus qui operantur iniquitatem.
Conuertentur ad vesperam & famem patientur vt canes: & circuibunt ciuitatem.
Ecce loquentur in ore suo & gladius in labijs eorum: quoniam quis audiuit.
Et tu domine deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes.
Fortitudinem meam ad te custodiam: quia deus susceptor meus: deus meus misericordia eius preueniet me.
Deus ostendit mihi sup inimicos meos ne occidas eos: ne quando obliuiscantur populi mei.
Dispge illos in virtute tua: & depone eos protector meus domine.
Delictum oris eorum sermonem labiorum ipsorum: & comprehendatur in superbia sua.

Et de execratiõe et mendacio annũciabunt i cõsumatiõe: in ira cõsumationis et nõ erunt. Et scient quia deus dominabitur iacob: et finium terre. Conuertentur ad vesperam et famẽ patient vt canes: et circuibũt ciuitatẽ. I psi dispergent ad mãducãdũ: si vero nõ fuerit saturati et murmurabũt S go autẽ cãtabo fortitudinẽ tuã: et exaltabo mãe miaz tuã Quia factus es susceptor meus: et refugiũ meũ in die tribulatiõis mee. A diutor meus tibi psallam: qz deus susceptor meus es: deus me⁹ misericordia mea. Aũ. Juste iudicate filij hoiuz. Aũ. Alla alla al. Cap. Vigilate. ℣. Deus vitam meã annũciaui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. Oratio. Illumina qs dñe tenebras nfas: et totius noctis insidias tu a nobis repelle, ppiñ⁹. Per. Ad lau. aũ. Dele dñe. ps. Miserere. Aũ. Dele dñe iniqtatẽ meã. Aũ. Salutare. Iudica me de⁹ et ol/ ps. 42. scerne causã meaz: de gẽte nõ scã ab hoie iniquo et dolo/so erue me. Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti? et quare tristis incedo dum affligit me inimicus? Et mitte lucem tuã et veritatẽ tuam: ipsa me deduxerũt et adduxerunt in montem sanctuz tuum et in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deũ q letificat iuuentutẽ meã. Confitebor tibi in cythara deus de⁹ meus: quare tristis es aĩa mea et quare ꝓturbas me? Spera in deo qñ adhuc ꝓfitebor: illi: salutare vultus mei et deus me⁹. Aũ. Salutare vultus mei de⁹ meus. Aũ. Aũ. Miserere mei de⁹ ps. 56. miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. Et in vmbra alarũ tuaz sperabo: donec trãseat iniquitas. Clamabo ad deum altissimum: deũ qui benefecit mihi. Misit de celo et liberauit me: dedit in opprobriũ calcãtes me Misit deus misericordiã suã et veritatem suam: et eripuit animaz meam de medio catulorũ leonuz dormiui conturbatus. Filij hoiuz dẽtes eorũ arma et sagitte: et lingua eorũ gladi⁹ acutus. Exaltare sup celos de⁹: et in oẽm terrã gloria tua. Laqueũ parauerũt pedibus meis: et icuruauerũt aĩaz meã Foderunt ante faciem meaz foueam: et inciderunt in eam.

Paratū cor meū deus paratū cor meū cātabo & psalmū dicā
Exurge glia mea exurge psalteriū & cythara: exurgam diluculo. Confitebor tibi in populis dñe: & psalmum dicam tibi in gentibus.
Quoniaz magnificata est vsqz ad celos misericordia tua: & vsqz ad nubes veritas tua.
Exaltare sup celos deus: & super omnem terram glia tua.
Alle. Quoniam in te confidit anima mea, Alle. Luctis diebus. Canticum ezechie.
Ego dixi in dimidio dierum meorū: vadam ad portas inferi. Quesiui residuū annorū meorū: dixi nō videbo dñz deū in terra viuentiū.
Non aspiciam hominem vltra: & habitationem quietis.
Generatio mea ablata est & conuoluta est a me: quasi tabernacula pastorum.
Precisa ē velut a texēte vita mea dū adhuc ordirer: succidit me de mane vsqz ad vesperā finies me.
Perabaz vsqz ad mane: quasi leo sic contrinit omnia ossa mea. De mane vsqz ad vesperam finies me: sicut pullus hirundinis sic clamabo meditabor: vt columba.
Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso.
O omine vim patior: respōde pro me quid dicā aut quis rūdebit mihi cū ipse fecerim?
Recogitabo tibi omnes ānos meos: in amaritudie aie mee.
O omine si sic viuit et in talibus vita spiritus mei corripies me & viuificab me: ecce i pace amarimdo mea amariissima.
Tu autem eruisti anima mea am vt nō periret: piecisti post tergum tuū oia peccata mea.
Quia non infernus confitebitur tibi: neqz mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacū veritatē tuā.
Viuens viuēs ipse confitebit tibi sicut & ego hodie: pater filijs notā faciet veritatē tuam.
O ñe saluū me fac: & psalmos nros cantabimus cūctis diebus vite nostre in domo dñi.
Alle. Luctis diebus vite nre saluos nos fac dñe. Alle. Dēs angeli eius laudate dominuz de celis. ℣. Laudate. Capitulum. Hoc precessit. ℟. Miserere mei deus: miserere mei. ℣. Quoniam in te confidit anima mea. Gloria. Hymnus.
Ales diei nūcius: lucem propinquaz precinit: nos excitator mentium: iam christus ad vitam vocat.

Auferte clamat lectulos: egros sopore deside: castigz recti aclsobrij: vigilate iam suz proximus.

Iesum clam⁹ vocib⁹ flētes pcātes sobrie: intenta supplicatio dormire cor: mundus vetat.

Mu chriſte somnum discute: tu rupe noctis vincula: tu solue peccatuz vetus nouūcz lumē ingere. O eo pſl. v. In matutinis dñe meditabor in te. R. Quia fuisti adiutor meus. Ad. B. aſſ. Erexit nobis dñs cornu salutis in domo dauid pueri sui. Feria quarta ad matutinū. Inuitg. In manu tua domine omnes fines terre. Ps. Venite exultemus. Hymnus

Rerum creator optime rector cz nr aſpice: nosa gente noxia mersos sopore libera.

Me sancte chriſte poscimus: ignoſce tu criminibus: ad cōfitendum surgimus mozaſcz noctis rupimus. Mentes manuſcz tollimus prophetā sicut nouimus: nobis gerendū precipit: pauluſcz gestis censuit.

Tides malum qō gessimus: occulta nostra pandimus: preces gementes fundimus: dimitte quod peccauimus.

Presta pater pijſſime. In hymno nocturno aſſ. Da nobis domine auxi. Psalmus. 59.

Deus repulisti nos z destruxisti nos: iratus es z miſertus es nobis.

Commouisti terram z conturbasti eam: sana contritiones eius quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino cōpunctiōis.

Dedisti metuētib⁹ te significationē: vt fugiāt a facie arc⁹.

Vt liberent dilecti tui: saluū fac dextera tua z exaudi me.

Deus locut⁹ est in scō suo: letabor: z ptibo: siche mā: z conualle tabernaculoz metibor.

Meus est galaad z meus est manasses: z effraim fortitudo capitis mei. Iuda rex meus: moab olla spei mee.

In idumeā extēdā calciamētum meū: mihi alienigene sbditi sē.

Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me vsqz in idumeam?

Nonne tu deus qui repulisti nos: z non egredieris deus in virtutibus nostris.

Da nobis auxiliū de tribulatione: et vana salus hominis.

In deo faciemus virtutem: z ipse ad nihilum deducet tribulantes nos. Psalmus. 60.

Exaudi deus deprecationē meā: intēde oroni mee.

A finibus terre ad te clama/ui dum anxiaretur cor meum: in petra exaltasti me.
D eduxisti me quia factus est spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. I nhabitabo i tabernaculo tuo in scla: protegar in velamento alarū tuarū.
Q uoniam tu deus meus exaudisti orationē meam: dedisti hereditatē timentibus nomen tuum.
D ies super dies regis adiicies: annos eius usq; in diem generationis t generationis.
P ermanet in eternū in conspectu dei: misericordiam t veritatem eius quis requiret?
S ic psalmū dicā nomini tuo in scla scli: vt reddā vota mea de die in diem. Alē. Da nobis dñe auxilium de tribulatione. Alē. Būdicite gentes. ps. 61.
N onne deo subiecta erit aia mea: ab ipso enī salutare meū. N am t ipse deus meus t salutaris meus: suscepto me non mouebor amplius.
Q uousq; irruitis in hoies interficiū vniūsi vos: tā q̄ paries inclinato t macerie depulse.
V eruntamen precium meum cogitauerunt repellere: cucurri in siti ore suo benedicebant t corde suo maledicebant.
V erūtamen deo subiecta esto aia mea: qm̄ ab ipso patiētia mea
Q ipse de⁹ me⁹ t saluator meus: adiutor meus nō emigrabo
I n deo saluta me meū t gloria mea: deus auxiliū mei t spes mea in deo é.
S perate in eo oīs congregatio populi: effundite coram illo corda vestra deus adiutor noster in eternum.
V erumtamen vani filij hoium: mēdaces filij hoium i stateris: vt decipiāt ipi de vanitate i idipsū
N olite sperare i iniquitate t rapinas nolite pcupiscē: diuitie si affluāt nolite cor apponere.
S emel locutus est deus duo hec audiui: q̄ ptās dei est t tibi dñe misericordia q̄ tu reddes vnicuiq; iuxta opera sua.
I ubilate deo oīs terra psalmū dicite nomini eius: dategloriam laudi eius.
D icite deo q̄ terribilia sunt opera tua dñe: in multitudine virtutis tue mētient tibi inimici tui.
O is terra adorette t psallat tibi: psalmū dicat nomini tuo.
V enite t videte opa dei terribilis in psilijs sup filios hoiū.
Q ui conuertit mare in aridam: in flumine pertransibunt pede ibi letabimur i ipo.
Q ui dominatur in virtute sua in eternū: oculi eius super gentes respiciunt qui exasperant: non

non exaltentur in semetipsis.
Benedicite gentes deum nrm: et auditā facite vocem laudis eius
Qui posuit animam meam ad vitam: et non dedit in commotionē pedes meos. Quoniam probasti nos deus: igne nos examinasti sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum: posuisti tribulationes in dorso nro
Imposuisti homines sup capita nra
Transiuimus per ignē et aquā et eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domū tuā in holocaustis reddā tibi vota mea
Que distinxerunt labia mea. Et locutū est os meum in tribulatione mea. Holocausta medulata offerā tibi cū incēso arietū offerā tibi boues cū hircis
Venite audite et narrabo oēs qui timetis deum: quāta fecit aīe mee. Ad ipsum ore meo clamaui: et exultaui sub lingua mea
Iniquitatem si aspexi in corde meo: non exaudiet dominus
Propterea exaudiuit deus: et attēdit voci deprecationis mee
Benedictus deus qui nō amouit orationē meā et misericordiā suā a me. Ant. Benedicite gentes deum nostrum. Ant. In eccl̄ijs.

Exurgat deus et dissipent inimici eius: et fugiant qui oderūt eū a facie eius.
Sicut deficit fumus deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis
Sic pereant peccatores a facie dei.
Et iusti epulent et exultēt in cōspectu dei: et delectent in letitia.
Cantate deo psalmum dicite nomini eius: iter facite ei q̄ ascendit sup occasum: dns nomē illi.
Exultate in cōspectu eius: turbabūtur a facie eius patris orphanorum et iudicis viduarum
Deus in loco scō suo: deus q̄ inhabitare facit unanimes in domo
Qui educit vinctos in fortitudine: similiter eos qui exasperāt qui habitāt in sepulchris.
Deus cum egrederetis in cōspectu populi tui: cum pertransieris in deserto. Terra mota est: etenim celi distillauerūt a facie dei synai: a facie dei israel
Pluuiā voluntariā segregabis deus hereditati tue et infirmata est: tu vero perfecisti eam.
Animalia tua habitabūt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi deus
Dominus dabit verbū: euangelizantibus virtute multa.
Rex virtutum dilecti dilecti: et speciei domus dimidere spolia.
Si dormiatis inter medios cleros: penne columbe deargentate: et posteriora dorsi eius in pallore auri. Dum discernit celestis reges super eam ni

ue dealbabuntur in selmon: mons dei mons pinguis. Mons coagulat' mons pinguis: ut quid suspicamini montes coagulatos Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo: etenim dominus habitabit in finem. Currus dei decem milibus multiplex milia letantium: dominus in eis in synai in sancto. Ascendisti in altum: cepisti captiuitatem accepisti dona i hoib' Etenim non credentes: inhabitare dominum deus. Diuisio. Benedictus dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum. Deus noster deus saluos faciendi: et domini domini exitus mortis. Verumtamen deus confringet capita inimicorum suorum: verticez capilli pambulatium i delictis suis. Dixit dominus ex basan conuertam: conuertam in profundum maris. Ut intingat pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso. Viderunt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei qui est in sancto. Preuenerunt principes coniuncti psallentibus: in medio iuuencularum tympanistriarum. In ecclesijs benedicite deo domino de fontibus israel. Ibi beniamin adolescentulus: in mentis excessus. Principes iuda duces eorum: principes zabulon principes neptalim. Manda deus virtuti tue: confirma deus hoc quod operatus es in nobis. A templo tuo in hierusalez: tibi offerent reges munera. Increpa feras arundinis: congregatio taurorum in vaccis populorum: vt excludent eos qui probati sunt argento. Dissipa gentes que bella volunt venient legati ex egypto: ethiopia prueniet manus eius deo. Regna terre cantate deo: psallite domino. Psallite deo: qui ascendit super celum celi ad orientez. Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriam deo super israel magnificentia eius et virtus eius in nubibus. Mirabilis deus in sanctis suis deus israel: ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi sue: benedictus deus. Ant. In ecclesijs benedicite dominum. ℣. Benedicite gentes deum nostrum. ℟. Et auditam facite vocem laudis eius. Lectio

O Iligite iustitiaz breuis, qui iudicatis terram: sentite de domino in bonitate: et in simplicitate cordis querite illum: quoniam inuenitur ab his qui non tentant illum: appa-

ret autem hīs qui fidez habēt in illum. Tu autē dñe. ℣. Ez. In te dñe sperauī non confundar in eternum. ℣. In iustitia tua liba me ⁊ eripe me Hon. Gloria. In secūdo nocturno añ. Alla. In septuagesima vo añ. Querite dñz.

Saluū me fac dē⁹ qm. 68. nus: quoniā intrauerunt aque vsq; ad aiaz meā. Infixus sum in limo pfundi: ⁊ non est substantia. Ve ni in altitudinem maris: ⁊ tēpestas demersit me. Laborauī clamās rauce facte sunt fauces mee: defecerūt oculi mei dum spero in deum meum. Multiplicati sūt sup capillos capitis mei q oderūt me gratis. Confortati sunt qui persecuti sūt me inimici mei iniuste: que non rapui tunc exoluebam. Deꝰ tu scis ipiētiā meā: ⁊ delicta mea a te nō st abscōdita. Non erubescant in me qui expectant te dñe: dñe virtutum. Non confundantur sup me qui querunt te deus israel. Quōm propter te sustinui opprobriū: operuit cōfusio faciē meā. Extraneus factꝰ sū frib⁹ meis: ⁊ pegrinus filijs matris mee. Quōm zelus domus tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrātiū tibi ceciderunt sup me. Et operui in ieiunio aiaz meā ⁊ factū est in opprobriū mihi. Et posui vestimētū meū cilicium: ⁊ factꝰ sū illis i parabolā. Aduersum me loquebantur qui sedebant in porta: ⁊ in me psallebant qui bibebāt vinū. Ego vo oratiōnez meā ad te dñe: tempus beneplaciti deus In multitudine misericordie tue exaudi me in vitate saluū tue. Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab hīs qui oderūt me ⁊ de pfundis aquarū. Non me demergat tempestas aque: neq; absorbeat me profundum: neq; vrgeat sup me puteus os suum. Diuino.

Exaudi me dñe quoniam benigna est misericordia tua fm multitudinē miserationū tuarū respice i me. Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me. Intende aie mee ⁊ libera eā: propter inimicos meos eripe me. Tu scis ipropriū meū ⁊ cōfusionē meā ⁊ reuerētiā meā. In cōspectu tuo sunt oēs qui tribulāt me: improperiū expectauit cor meum ⁊ miseriam. Et sustinui q sīl contristaret ⁊ nō fuit: ⁊ q consolaret ⁊ nō inueni

Et dederūt in escā meā fel: et in
siti mea potauerunt me aceto.
Fiat mensa eorum coram ip
sis in laqueum: et in retributi
ones et in scandalū. Obscurē
tur oculi eor ne videant: et dor
sum eorum semper incurua.
Effunde sup eos iram tuā: et
furor ire tue cōprehēdat eos.
Fiat habitatio eor deserta: et in
tabnaculis eor nō sit q̄ habitet
Quoniam quem tu percussi
sti persecuti sunt: et sup dolorē
vulnerū meorum addiderūt.
Appone iniquitatem sup
iniquitatem eorum: et non in
trent in iustitiam tuam. Dea
leantur de libro viuentium: et
cum iustis non scribantur.
Ego sum pauper et dolens:
salus tua deus susceptt me.
Laudabo nomē dei cū cātico
et magnificabo eum in laude.
Et placebit deo super vitu
lum nouellum: cornua produ
centem et vngulas. Videant
pauperes et letentur: querite
deum et viuet anima vestra.
Quīā exaudiuit pauper dās
et vinctos suos non despexit.
Laudent illum celi et terra:
mare et omnia reptilia in eis.
Quoniā deus saluā faciet sy
on: et edificabūt ciuitates iude
Et inhabitabunt ibi: et here
ditate acquirent eam. Et se
men seruor eius possidebit eā
et qui diligūt nomē eius habi
tabūt in ea. Aīī. Querite do
minum et viuet anima vestra.
Aīī. Domine deus. ps. 69.
Deus in adiutorium me
um intende: domine ad
adiuuandum me festina.
Confundantur et reuereant
qui querunt animam meam.
Auertant retrorsum et erube
scant: qui volunt mihi mala.
Auertātur statim erubescen
tes: qui dicūt mihi euge euge.
Exultēt et letētur in te oēs q̄
q̄rūt te et dicāt semp magnifi
cet dās q̄ diligūt salutare tuū
Ego vero egenus et pauper
sum: deus adiuua me. Adiu
tor meus et liberator me es esto
domine ne moreris. ps. 70.
In te domine speraui nō
confundar in eternū: in iu
stitia tua libera me et eripe me
Inclina ad me aurem tuam
et salua me. Esto mihi in de
um protectorem et in locū mu
nitum: vt saluum me facias.
Quoniam firmamentū meū
um: et refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de ma
nu peccatoris: et de manu con
tra legem agentis et iniqui.
Quoniam tu es patientia

mea dñe: dñe spes mea a iuuentute mea. In te cõfirmat⁹ sũ ex vtero: de vētre matris mee tu es protector meus In te cantatio mea semper: tanq̃ prodigium factus sum multis: ⁊ tu adiutor fortis. Repleatur os meum laude: vt cantem gloriam tuam: tota die magnitudinem tuam. Ne proiicias me in tempore senectutis: cum defecerit virtus mea ne derelinquas me. Quia dixerunt inimici mei mihi: ⁊ qui custodiebãt aiam meã cõsilium fecerũt in vnũ. Dicentes deus reliquit eum: persequimini ⁊ comprehendite eum: quia nõ est qui eripiat Deus ne elõgaueris a me: deus meꝰ in auxiliũ meũ respice Confundãtur ⁊ deficiant detrahentes anime mee: operiãtur confusione ⁊ pudore qui querunt mala mihi. Ego autem semper sperabo: ⁊ adiciam super omnem laudẽ tuã. Os meum annunciabit iustitiã tuã: tota die salutare tuũ Quiñ nõ cognoui litteraturã Introibo in potentias dñi: dñe memorabor iustitie tue solius Deꝰ docuisti me a iuuentute mea ⁊ vsq̃ nũc: pnũciabo mirabilia tua, Et vsq̃ in senectã ⁊ seniũ: deꝰ ne derelinquas me. Donec annũcié brachiũ tuũ: gñationi oĩ que vẽtura ẽ. Potẽtiã tuã ⁊ iustitiã tuã deꝰ vsq̃ i altissima que feciſti magnalia: deus quis similis tibi. Quantas ostendisti mihi tribulationes multas ⁊ malas ⁊ cõuersus viuificasti me: et de abyssis trẽ iterũ reduxisti me. Multiplicasti magnificẽtiã tuã: ⁊ puersus cõsolat⁹ es me. Nam ⁊ ego cõfitebor tibi in vasis psalmi vitatẽ tuã deus: psallã tibi i cythara scũs isrl. Exultabunt labia mea cum cantauero tibi: ⁊ anima mea quam redemisti. Sed ⁊ lingua mea tota die meditabit iustitiam tuam: cum cõfusi ⁊ reuerити fuerint qui querũt mala mihi. Añ. Dñe deꝰ in adiutorium meum intẽde. Añ. Quam bonus.

Psalm⁹. xi.

Deus iudiciũ tuũ regi da ⁊ iustitiã tuã filio regis. Iudicare populũ tuũ in iustitia: ⁊ pauperes tuos in iudicio. Suscipiant montes pacem populo: ⁊ colles iustitiam. Iudicabit pauperes populi: et saluos faciet filios pauperuꝫ: ⁊ humiliabit calumniatorẽz. Et pmanebit cũ sole ⁊ añ luñã in generatione ⁊ gñatione,

Descēdet sic̄ pluuia i vellus: t sic̄ stillicidia stillātia sup̄ terā.
Oriet in diebꝰ eius iustitia: t abūdātia pacis donec auferatur luna. Et dñabit a mari vsq; ad mare: t a flumie vsq; ad terminos orbis terrarum.
Coram illo pcident ethiopes t inimici eius terram lingent
Reges tharsis t insule munera offerent: reges arabum t saba dona adducent.
Et adorabūt eum omnes reges: omnes gentes seruient ei:
Quia liberabit pauperē a potēte t pauperē cui nō erat adiutor
Parcet pauperi t inopi: t animas pauperum saluas faciet.
Ex vsuris t iniquitate redimet animas eorum: t honorabile nomen eorum coram illo.
Et viuet t dabitur ei de auro arabie: t adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.
Erit firmamentū in terra in summis montiū: superextolletur super libanū fructꝰ eius: t florebūt de ciuitate sicut fenum terre.
Sit nomē eius bñdictū in secla: ante solē permanet nomē eiꝰ.
Et bñdicent i ipso oēs tribꝰ terre: oēs gētes magnificabūt eū
Benedictus dominus deus isrl: qui facit mirabilia solus.
Et bñdictū nomē maiestatis eius in eternū: t replebit maiestate ei⁹ ois terra fiat fiat. ℔. ℣.

Quam bonus isrl deus: his qui recto sūt corde.
Mei aūt pene moti sūt pedes: pene effusi sunt gressus mei.
Quia ęlaui super iniquos: pacem peccatorum videns.
Quia nō est respectꝰ morti eorū: t firmamētū in plaga eor
In labore hominū nō sunt: t cū hoibus nō flagellabuntur.
Ideo tenuit eos superbia: operti sūt iniquitate t impietate sua.
Prodiit q̄si ex adipe iniqtas eor: trāsierūt affectū cordis.
Cogitauerunt t locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt. Posuerunt in celum os suum: t lingua eorum transiuit in terra. Ideo conuertetur populus meꝰ hic: t dies pleni inuenient in eis.
Et dixerūt: quomodo scit deus: t si est scientia in excelso.
Ecce ipsi pctōres t abūdātes i sclo: obtinuerūt diuitias
Et dixi ego sine causa iustificaui cor meum: t laui inter innocentes manus meas.
Et fui flagellatus tota die: t castigatio mea in matutinis.
Si dicebaz narrabo sic: ecce nationē filioz tuoz reprobaui
Existimabam vt cognosce-

rem: hoc labor est ante me.
Donec ire in sanctuariū dei
et intelligā in nouissimis eor.
Quemadmodū ppi dolos posuisti
eis: dereciſti eos dū alleuarent
Quomodo facti sunt in de
solationem: subito defecerunt pe
rierunt propter iniqtatē suaz.
Velut somnium surgentiuz:
dñe in ciuitate tua imaginem
ipsorum ad nihilum rediges.
Quia inflāmatū est cor meū
et renes mei cōmutati sūt: et ego
ad nihilū redact⁹ sū et nescini.
Ut iumētū factus sum apud
te: et ego semper tecum.
Tenuisti manū dexterā meā
et in uolūtate tua deduxisti me
et cum gloria suscepisti me.
Quid enim mihi est in celo:
et a te quid uolui super terrā?
Defecit caro mea et cor me
um: deus cordis mei et pars
mea deus in eternum.
Quia ecce qui elongant se a
te peribunt: perdidisti omēs
qui fornicantur abste. Mihi
aūt adherere deo bonū est: po
nere in dño deo spem meam.
Ut annunciem omnes predi
cationes tuas: in portis filie syō
Alleluia. Qua bonus deus israel.
Alleluia. Alleluia alleluia. Cap. Vi
gilate. ℣. Laudebunt labia
mea cū tacuero tibi, ℟. Et
alia mea quā redemisti. Sto.
Mala nos dñe vitas semp
illuminet: et ab oi prauitate defēdat. Per. In lauđ.
aīe. Amplius. ps. Miserere.
Alleluia. Amplius lauа me dñe ab
iustitia mea. Alleluia. A timore.
Exaudi deprecationē ps. 63.
meā cū deprecor: a timore
inimici eripe animam meam.
Protexisti me a cōuētu mali
gnātiū: a multitudine operantiū
iniqtatē. Quia exacuerunt
vt gladiū linguas suas: inten
derūt arcū rē amarā vt sagit
tent in occultis immaculatū.
Subito sagittabunt eum et
non timebunt: firmauerunt si
bi sermonem nequā. Narra
uerūt vt absconderēt laqueos:
dixerunt quis videbit eos?
Scrutati sunt iniquitates: de
fecerunt scrutantes scrutinio.
Accedet hō ad cor: altū: et ex
altabit⁹. Sagitte paruulo
rū facte sunt plage eor: et infir
mate sūt cōtra eos lingue eor
Conturbati sunt oēs qui vi
debāt eos: et timuit oīs homo.
Et annūciauerunt opera dei
et facta eius intellexerunt.
Letabitur iustus in domino:
et sperabit in eo: et laudabunt
oēs recti corde. Alleluia. A timo
re inimici eripe domine aiam

meam. Aff. Te decet. ℔.64.

TE decet hymn⁹ de⁹ i syo
& tibi reddet votū hierlz
Exaudi orationem meam:
ad te omis caro veniet. Ver
ba iniq̄t̄ prevaluerūt sup nos: t
ipietatibus nr̄is tu ppitiabis
Beatus quē elegisti t assum
psisti: habitabit in atrijs tuis
Replebimur in bonis dom⁹
tue: sanctum est templum tuū
mirabile in equitate. Exau
di nos deus salutaris nr̄: spes
oiuz finiū terre: t i mari lōge.
Preparās montes i vir tute tua
accinct⁹ potētia q̄ conturbas p
fundū maris sonū fluctuū ei⁹.
Conturbabuntur gentes t time
bunt qui habitant terminos:
a signis tuis exitus matutini
t vespere delectabis. Visita
sti terram t inebriasti eam:
multiplicasti locupletare eaz.
Flumen dei repletū est aqs:
parasti cibum illorum: quo
niam ita est preparatio eius.
Rivos eius inebria: multipli
ca genimina eius: in stillicidi
is eius letabitur germinans.
Benedices corone anni be
nignitatis tue: t campi tui re
plebūtur vbertate. Pingue
scent speciosa deserti: t exulta
tione colles accingentur. In
duti sunt arietes ouiuz: t val
les abundabunt frumēto: cla
mabunt etenim hymnum di
cent. Aff. Te decet hymnus
deus in syon. Aff. Dominus
iudicabit. Canticum anne.

EXultauit cor meum in
domino: t exaltatum
est cor meum in deo meo.
Dilatatum est os meum su
per inimicos meos: quia le
tata sum in salutari tuo. Non
est sanctus vt est dominus: ne
q̄ enim est alius extra te: et
nō est fortis sicut deus noster.
Nolite multiplicare loqui sb
limia gloriantes. Recedant
vetera de ore vestro: quia deus
scientiarum dominus est: t ip
si preparantur cogitationes.
Arcus fortium superatus est
t infirmi accincti sunt robore
Repleti pus p panib⁹ se lo
cauerūt: t famelici saturati si.
Donec sterilis peperit pluri
mos: t que multos habebat
filios infirmata est. Domin⁹
mortificat t viuificat: deducit
ad inferos t reducit. Domi
nus pauperez facit t ditat: hu
miliat t subleuat. Suscitans
de pulvere egenū: t de sterco
re erigēs pauperem. Vt sedeat
cū pncipib⁹: t soliū glie teneat
Domini enim sunt cardines
terre: t posuit sup eos orbem,

Pedes sanctorum suorū ser-
uabit: ⁊ impij in tenebris con
ticescent: quia non in fortitu-
dine sua roborabitur vir.
Dñs formidabūt adūsarij ei⁹
⁊ super ipsos in celis tonabit.
Dñs iudicabit fines terre: ⁊
dabit imperium regi suo: ⁊ sū
limabit cornu christi sui. Añ
Dñs iudicabit fines tre. Añ
Celi celor. ℣. Laudate do-
minum. Añ. Celi celorum
laudate dñm. Capitulū. Nox
precessit. R̄. dne. Exaudi nos
de⁹ salutaris noster. ℣. Spes
omnium finium terre ⁊ in ma
ri longe. Gloria. Hymnus c̄
Nox ⁊ tenebre ⁊ nubila:
confusa mundi ⁊ turbi-
da: lux intrat albescit polus:
christus venit discedite. Ca
ligo terre scinditur: percussa
solis spiculo: rebusq; iam co-
lor redit: vultu nitētis sideris
M e christe solum nouimus:
te mente pura ⁊ simplici: flen
do ⁊ canendo quesumus: in-
tende nostris sensib⁹. S unt
mēta fucis illita: que luce pur
gentur tua: tu lux eoi sideris:
vultu sereno illumina. O eo
patri. ℣. In matutinis. Ad
B. añ. De manu. ℣. Bene-
dictus dominus. Añ. De ma
nu omnium qui nos oderunt
libera nos domine. Feria qn
ta ad matutinū inuitat. Do-
minum qui fecit nos: Venite
Nadoremus. Hymnus.
Ox atra rerū contegit:
tre colores oium: nos ꝓsitētes
posci⁹ te iuste iudex cordiū.
T auferas piacula sordesq;
mētis abluas: doneq; christe
gratiam vt arceant crimina.
M ens ecce torpet ipia quam
culpa mordet noxia: obscura
gestit tollē ⁊ te redēptor q̄rere
R epelle tu caliginem intrin-
secus q̄maxime: vt in beato
gaudeat se collocari lumine.
P resta pater pijssime. In p̄
mo nocturno añ. Liberasti v̄
Hygam. Psalmus. 73.
T quid deus repulisti in
finem: iratus est furor tuus
super oues pascue eius.
M emor esto congregationis
tue: quam possedisti ab initio.
R edemisti v̄gā hēditatē tue:
mons syon in quo hitasti i eo.
L eua manus tuas in super-
bias eorum in finem: quanta
malignat⁹ est inimic⁹ in scō.
E t gloriati sunt qui oderunt
te: in medio solemnitatis tue.
P osuerunt signa sua signa:
⁊ non cognouerūt sicut in exi
tu super summum. Q uasi in
silua lignorum securibus exci

derũt ianuas eius in idipsum:
in securi & ascia dejecerũt eam.
Incenderunt igni sanctuarium tuum in terra: polluerunt tabernaculum nominis tui.
Dixerũt in corde suo cognatio eorũ simul: quiescere faciamus omnes dies festos dei a terra.
Signa nostra non vidimus iam non est prophęta: & nos non cognoscet amplius.
Usquequo deus improperabit inimicus: irritat aduersarius nomen tuum in finem.
Ut quid auertis manum tuã & dexteram tuã: de medio sinu tuo in finem?
Deus autem rex noster ante secula operatus est salutem in medio terre.
Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis.
Tu cõfregisti capita draconis: dedisti eum escam populis ethiopum.
Tu dirupisti fontes & torrentes: tu siccasti fluuios ethan.
Tuus est dies & tua est nox: tu fabricatus es auroram & solem.
Tu fecisti oẽs terminos terre: estatem & ver tu plasmasti ea.
Memor esto huius inimicus improperauit dño: & populus insipiẽs incitauit nomen tuum.
Ne tradas bestijs animam confitentem tibi: & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.
Respice in testamentum tuum: quia repleti sũt qui obscurati sunt terre domibus iniquitatum.
Ne auertatur humilis factus confusus: pauper & inops laudabunt nomen tuum.
Exurge deus iudica causam tuam: memor esto improperiorum tuorum eorum que ab insipiẽte sũt tota die.
Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum qui te oderunt ascendit semper.

Psalmus. 74.

Confitebimur tibi deus confitebimur: & inuocabimus nomen tuum.
Narrabimus mirabilia tua cum accepero tempus ego iustitias iudicabo.
Liquefacta est terra & omnes qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius.
Dixi iniquis nolite inique agere: & delinquẽtibus nolite exaltare cornu.
Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui aduersus deum iniquitatem.
Quia neq; ab oriente neq; ab occidente: neq; a desertis montibus: quoniam deus iudex est.
Hũc humiliat & hũc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus mixto.
Et inclinauit ex hoc in hoc: verũtamen fex eius non est exinanita bibent oẽs peccatores terre.

Ego autem annũciabo in se/
culum: cantabo deo iacob.
Et oĩa cornua peccatorũ cõ/
fringã: & exaltabũtur cornua
iusti. Añ. Liberasti virgaz
hereditaꝫ tue. Añ. Tu es dñe,
Voce mea ad dñm Ps. 76.
minum clamaui: voce
mea ad deum & intendit mihi.
In die tribulationis mee deũ
exquisiui manib⁹ meis nocte
cõtra eũ: & nõ sum deceptus.
Renuit cõsolari aĩa mea: me
mor fui dei & delectat⁹ sum & ex
ercitat⁹ sum & defecit spũs me⁹.
Anticipauerũt vigilias oculi
mei turbat⁹ sum & nõ locut⁹.
Cogitaui dies antiquos: & an
nos eternos in mente habui.
Et meditatus sum nocte cũ
corde meo: & exercitabar &
scopebam spiritum meum.
Nunquid in eternum proiĩci
et deus: aut non apponet vt
complacitior sit adhuc?
Aut in finem misericordiam
suam abscidet a generatio//
ne in generationem? Aut
obliuiscetur misereri deus?
aut cõtinebit in ira sua miseri
cordias suas. Et dixi nũc ce/
pi: hec mutatio dextere excelsi.
Memor fui operũ dñi: quia me
mor ero ab initio mirabilium
tuoꝝ. Et meditabor in om/
nibus operibus tuis: & in ad/
inuentionibus tuis exercebor.
Deus in sancto via tua: quis de/
us magnus sicut deus noster?
tu es deus qui facis mirabilia.
Notam fecisti in populis vir
tutem tuam redemisti in bra/
chio tuo populum tuum: fi/
lios iacob & ioseph.
Viderunt te aque deus vide/
runt te aque & timuerunt: &
turbate sunt abyssi.
Multitudo sonitus aquarum
vocem dederunt nubes.
Etenim sagitte tue transe//
unt: vox tonitrui tui in rota.
Illuxerunt coruscationes tue
orbi terre: commota est & con/
tremuit terra. In mari via
tua & semite tue in aquis mul/
tis & vestigia tua nõ cognoscent.
Deduxisti sicut oues popu/
lum tuum: in manu moysi &
aaron. Añ. Tu es deus qui
facis mirabilia. Añ. Incli/
Inclina te. Psalmus. 77.
Attendite populo meus
legem meam: inclinate aures
vestram in verba oris mei.
Aperiã in parabolis os meũ:
loquar propositiones ab initio.
Quanta audiuimus: & co/
gnouimus ea: & patres nostri
narrauerunt nobis.
Non sũt occultata a filiis eo/
rum

rum in generatione altera.
Narrātes laudes dñi ⁊ vir/tutes ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ q̄ fecit.
Et suscitauit testimoniū in ia/cob: ⁊ legem posuit in israel.
Quāta mandauit patribus nr̄is: nota facere ea filijs suis: vt cognoscat generatio altera.
Filij qui nascentur ⁊ exur/gent: ⁊ narrabunt filijs suis.
Et ponant in deo spem suā: ⁊ non obliuiscantur operum dei: ⁊ mandata eius exquirāt.
Ne fiant sicut patres eor̄: ge/neratio prauа ⁊ exasperans.
Generatio q̄ nō direxit cor suū: ⁊ nō est credit⁹ cū deo spūs ei⁹.
Filij ephr̄ itēdētes ⁊ mittē/tes arcū: conuersi sūt i die belli.
Non custodierūt testm̄ dei: ⁊ in lege ei⁹ noluerūt ambulare.
Et obliti sunt bñfactorū ei⁹: ⁊ mirabiliū ei⁹ que ostēdit eis.
Coram patribus eorum fe/cit mirabilia in terra egypti: in campo thaneos.
Interru/pit mare: ⁊ perduxit eos: ⁊ sta/tuit aquas quasi in vtre.
Et deduxit eos i nube die: ⁊ tota nocte i illuminatiōe ignis.
Interrupit petrā i eremo ⁊ ad eq̄uit eos velut i abysso multa.
Et eduxit aquam de petra: ⁊ deduxit tanq̄ flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc pec/care ei: in iram excitauerunt excelsum in inaquoso.
Et tē/tauerunt deū in cordibus suis: vt peterent escas aiabus suis.
Et male locuti sunt de deo: di/xerunt nunquid poterit deus parare mensam in deserto?
Quōm̄ percussit petrā ⁊ fluxerūt aque: ⁊ torrentes inūdauerūt.
Nunq̄ ⁊ panē poterit dare? aut parare mēsam pplo suo?
Ideo audiuit dominus ⁊ di/stulit: ⁊ ignis accensus est in iacob: ⁊ ira ascendit in israel.
Quia non crediderūt in deo: nec sperauerūt in salutari ei⁹.
Et mandauit nubibus desu/per: ⁊ ianuas celi aperuit.
Et pluit illis manna ad man ducādū: ⁊ panē celi dedit eis.
Panē āgelor̄ mānducauit hō cibaria misit eis in abūdātia.
Transtulit austrum de celo: ⁊ induxit in virtute sua africū.
Et pluit super eos sicut pul/uerem carnes: ⁊ sicut arenam maris volatilia pennata.
Et ceciderūt i medio castro/rū eor̄: circa tabernacula eor̄.
Et manducauerūt ⁊ saturati sunt nimis: ⁊ desiderū eorum attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo.
Adhuc esce eorum erant in ore ipsor̄um: ⁊ ira dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum: et electos israel impedivit.
In omnibus his peccaverunt adhuc: et non crediderunt in mirabilibus eius. Et defecerunt in vanitate dies eorum: et anni eorum cum festinatione.
Cum occideret eos quærebat eum: et revertebantur et diluculo veniebant ad eum. Et rememorati sunt quia deus adiutor est eorum: et deus excelsus redemptor eorum est. Divisio.
Et dilexerunt eum in ore suo et lingua sua mentiti sunt ei.
Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius.
Ipse autem est misericors et propitius fiet peccatis eorum: et non disperdet eos. Et abundavit ut averteret iram suam: et non accendit omem iram suam.
Et recordat' est quia caro sunt: spiritus vadens et non rediens.
Quotiens exacerbaverunt eum in deserto: in iram concitaverunt excelsum in inaquoso.
Et provocaverunt et tentaverunt deum: et sanctum israel exacerbaverunt.
Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis. Sicut posuit in egypto signa sua: et prodigia sua in campo thaneos:
Et convertit in sanguinem flumina eorum: et imbres eorum ne biberent.
Misit in eos cynomyiam et comedit eos: et ranam et disperdidit eos.
Et dedit erugini fructus eorum: et labores eorum locuste.
Et occidit in grandine vineas eorum: et moros eorum in pruina.
Et tradidit grandini iumenta eorum: et possessionem eorum igni.
Misit in eos iram indignationis sue: indignationem et iram et tribulationem: immissiones per angelos malos. Viam fecit semite ire sue: non pepercit a morte animarum eorum: et iumenta eorum in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitum in terra egypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis cham.
Et abstulit sicut oves populum suum: et deduxit eos tanquam gregem in deserto.
Et deduxit eos in spe et non timuerunt: et inimicos eorum operuit mare.
Et induxit eos in montem sanctificationis sue: montem quem acquisivit dextera eius.
Et eiecit a facie eorum gentes: et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.
Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus israel.
Et tentaverunt et exacerbaverunt deum excelsum et testi-

monia eius non custodierunt.
Et auerterūt se t nō seruauerunt pactū: quēadmodū pres eoz cōuersi sūt in arcū prauū.
In irā cōcitauerūt eū in collibus suis: t i sculptilib⁹ suis ad emulationē eū prouocauerunt.
Audiuit deus t spreuit: t ad nihilum redegit valde israel.
Et repulit tabernaculum silo: tabernaculum suum vbi habitauit in hominibus.
Et tradidit in captiuitatem virtutem eoz: t pulchritudinem eoz in manus inimici.
Et conclusit in gladio pplm suū: t hereditatē suaz sprevit.
Iuuenes eoz comedit ignis: t virgines eoz nō sūt lamētate.
Sacerdotes eorum in gladio ceciderūt: t vidue eoz nō plorabūt.
Et excitat⁹ est tanq̄ dormiens dominus: tanq̄ potens crapulatus a vino.
Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobriū sempiternū dedit illis.
Et repulit tabernaculum ioseph: t tribum ephrem non elegit.
Sed elegit tribum iuda: mōtem syon quem dilexit.
Et edificauit sicut vnicornium sanctificium suum: in terra quam fundauit in secula.
Et elegit dauid seruū suum: t subtulit eū de gregibus ouium: de post fetātes accepit eū.
Pascere iacob seruum suum: t israel hereditatem suam.
Et pauit eos in inocētia cordis sui: t in intellectib⁹ manuum suaruz deduxit eos.
Aff. Inclinate aurem vestram in verba oris mei. Aff. Propter nomen tuum. psalm°. 78.
Deus venerūt gentes in hereditatez tuā pollurūt tēplū sanctū tuū: posuerūt hierlm in pomorū custodiaz.
Posuerūt mortticinia seruorū tuoz escas volatilib⁹ celi: carnes scōrum tuorū bestijs terre.
Effuderunt sanguinē eorum tanq̄ aquaz in circuitu hierusalem: t non erat qui sepeliret.
Facti sumus opprobriū vicinis nostris: subsannatio t illusio his qui in circuitu nfo sūt.
Usquo dñe irascēris in finē accēdet velut ignis zelus tu⁹.
Effunde irā tuā in gentes q̄ te nō nouerūt: t in regna que nomē tuū non inuocauerunt.
Quia comederunt iacob: t locum eius desolauerunt.
Ne meminēris iniquitatū nostrarū antiquaruz: cito anticipent nos misericordie tue: quia pauperes facti sumus nimis.
Adiuua nos deus salutaris

noſter: ⁊ propter gloriam no-
minis tui domine libera nos:
⁊ propitius eſto peccatis no-
ſtris propter nomen tuum.
Ne forte dicāt in gentib⁹ vbi
eſt deus eoꝝ: ⁊ innotescat in
nationibus coram oculis nſis.
Vltio ſanguinis ſeruoꝝ tuo-
rū qui effuſus eſt: introeat in cō
ſpectu tuo genit⁹ cōpeditoꝝ.
Scōm magnitudinē brachij
tui: poſſide filios mortificatoꝝ.
Et redde vicinis noſtris ſe-
ptuplum in ſinu eoꝝ: impro
perium ipſorum quod expro
brauerūt tibi domine.
Nos aūt popl⁹ tu⁹ ⁊ oues pa
ſcue tue: confitebimur tibi i ſeꝯ.
In gñatiōe ⁊ gñationē: annūcia-
bim⁹ laudē tuā. Alī. Pro
pter nomē tuū, ppiti⁹ eſto petis
nſis dñe. ℣. Be⁹ in ſcō via
tua. ℟. Quis deus magnus
ſicut de⁹ noſter. Lectio brevis.
Qui confidūt in dño intelli
gēt veritatē: ⁊ fideles i
dilectiōe acquieſcēt illi qñ de
nū ⁊ pax eſt electis dei. ℟. b.
Exultate deo. Adiutoꝝ nro.
℣. Jubilate deo iacob. In ſe
cūdo nocturno aūi. Alleluia.
In ſeptuageſima vo aūi. Ex
Qultate deo. Pſalm⁹. 79
Qui regis iſrael intende: q
deducis velut ouem ioſeph.
Qui ſedes ſuper cherubin:
manifeſtare coram ephraim be
niamin ⁊ manaſſe. Excita
potētiā tuā ⁊ veni: vt ſaluos fa
cias nos. Deꝰ cōuerte nos: ⁊
oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹.
Dñe deus virtutum quouſq;
irāſceris ſup oratiōē ſui tui?
Cibabis nos pāe lachrymā
rum: ⁊ potum dabis nobis in
lachrymis in menſura.
Poſuiſti nos in p̄tradictionē
vicinis nſis: ⁊ inimici noſtri
ſubſānauerūt nos. Deus vir
tutuꝝ conuerte nos: ⁊ oſtende
faciem tuam ⁊ ſalui erimus.
Vineā de egypto trāſtuliſti:
eieciſti gentes ⁊ plantaſti eā.
Dux itineris fuiſti in conſpe-
ctu eius: ⁊ plantaſti radices
eius ⁊ implenit terram.
Operuit montes vmbra ei⁹:
⁊ arbuſta eius cedros dei.
Extēdit palmites ſuos vſq;
ad mare: ⁊ vſq; ad flumē pro
pagines eius. Ut quid de-
ſtruxiſti maceriaꝝ eius: ⁊ vin
demiant eam omnes qui pre-
tergrediuntur viam. Exter
minauit eā aper de ſilua: ⁊ ſin
gularis fer⁹ depaſtus eſt eaꝝ.
Deus virtutū conuerte: reſpice de
celo ⁊ vide ⁊ viſita vineā iſtā.
Et perfice eam quam plan
tauit dextera tua: ⁊ ſuper fi-

lium quem confirmasti tibi.
Incensa igni ⁊ suffosa: ab increpatione vultus tui peribūt.
Fiat manus tua super virū dextere tue: ⁊ super filium hominis quem confirmasti tibi.
Et nō discedim⁹ a te vivifica bis nos ⁊ nomē tuū invocabim⁹
Dñe de⁹ virtutū cōverte nos ⁊ ostē de faciē tuā ⁊ salvi erimus.

EXultate deo adiutori 80.
nro: iubilate deo iacob.
Sumite psalmū ⁊ date tympanū: psalterium iocundū cū cythara.
Bucciate i neomenia tuba: i insigni die solēnitatis vre.
Quia preceptū in israel est: ⁊ iudiciū deo iacob.
Testimonium in ioseph posuit illud: cū exiret de terra egypti linguam quam non noverat audivit.
Divertit ab onere⁹ dorsū ei⁹: manus ei⁹ in cophino servierūt.
In tribulatione invocasti me ⁊ liberavi te: exaudivi te in abscondito tempestatis: probavi te apud aquā contradictiōis.
Audi populus meus ⁊ cōtestabor te: israel si audieris me non erit in te deus recens: neq; adorabis deum alienum.
Ego enim sum dñs deus tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuum ⁊ implebo illud.
Et nō audivit ppls meus vocē meā: ⁊ israel nō intendit mihi.
Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum: ibunt in adinventionibus suis.
Si populus meus audisset me: israel si in vijs meis ambulasset.
Pro nihilo forsitan inimicos eor⁹ humiliassez: ⁊ sup tribulātes eos mvissem manū meā.
Inimici domini mentiti sunt ei: ⁊ erit tempus eor⁹ in secula.
Et cibavit illos ex adipe frumēti: ⁊ de petra melle saturavit eos. Ant. Exultate deo adiutori nostro. Ant. Tu solus

DEus stetit in synagoga deorū: in medio aūt deos dijudicat. Usq; quo iudicatis iniqtatē: ⁊ facies pctōr⁹ sumitis?
Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilem ⁊ pauperez iustificate.
Eripite pauperem: ⁊ egenū de manu peccatoris liberate.
Nescierunt neq; intellexerūt in tenebris ambulant: movebuntur oia fundamenta terre.
Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi omnes.
Vos autez sicut homines moriemini: ⁊ sicut vnus de principibus cadetis.
Surge deus indica terrā: qm̄ tu hereditabis in oib⁹ gētib⁹.

DEus qs Psalmus. Similis erit tibi: ne tace/

as neq;

as: neq; compescaris deus.
Q. iñ ecce inimici tui sonuerũt
t q oderũt te extulerũt caput.
S uper populum tuum mali
gnauerunt consilium: t cogi-
tauerũt adũsus sanctos tuos.
D ixerunt venite t disperda-
mus eos de gente: t nõ memo
retur nomen israel vltra.
Q. uoniã cogitauerũt vnani
miter: simul aduersuz te testa
mẽtũ disposuerũt tabernacu-
la idumeoꝝ t hismaelite.
M oab t agareni gebal t am
mon t amalech: alienigene
cum habitantibus tyrum.
E tenim assur venit cũ illis:
facti sũt in adiutoriũ filijs loth
R ac illis sicut madian t sysa
re: sicut iabin in torrẽte cison.
D isperierunt in endor: facti
sunt vt stercus terre.
P one principes eoꝝ sicut
oreb t zeb t zebee t salmana.
O mnes principes eoꝝ qui
dixerunt: hereditate possidea
mus sanctuarium dei.
D eus meus ponecillos vt ro
tã: t sicut stipulã añ faciẽ vẽti
S icut ignis q cõburit siluã:
t sicut flãma cõburẽs mõtes
I ta psequeris illos i tẽpestate
tua: t in ira tua turbabis eos.
I mple facies eoꝝ ignominia
t querent nomen tuum dñe.
E rubescãt t pturbent in se-
culũ scli: t confundant t pereãt.
E t cognoscãt qz nomen tibi
dñs: tu solus altissim⁹ i oi ira.
Alli. Tu solus altissimus sup
oẽm terraz. Alli. Bñdixisti.
Q Uam dilecta ta ps.83.
bernacula tua domine
virtutum: concupiscit t deficit
anima mea in atria domini.
C oz meum t caro mea exul
tauerunt in deum viuum.
E tenim passer inuenit sibi
domum: t turtur nidum sibi
vbi reponat pullos suos.
A ltaria tua domine virtutũ
rex meus t deus meus.
B eati q habitãt i domo tua
dñe: i secla sclorz laudabũt te.
B eatus vir cuius est auxiliũ
abs te: ascẽsiones in corde suo
disposuit in valle lachrymaꝝ
rum: in loco quem posuit.
E tenim bñdictionẽ dabit le
gislator: ibunt de virtute in vꝰ
tutẽ: videbit deus deoꝝ in syon
D ñe de⁹ vtutũ exaudi oronẽ
meã: auribꝰ pcipe de⁹ iacob.
P rotector noster aspice de⁹ :
t respice in faciem christi tui.
Q. uia melior est dies vna in
atrijs tuis super milia.
E legi abiectus esse in domo
dei mei magis q̃ habitare in
tabernaculis peccatoꝝ.

Q uia misericordiam ⁊ veritatem diligit deus: gratiam et gloriam dabit dominus.
N on ꝓuabit bonis eos q̄ ambulāt in innocētia: dñe ỽ tutum beat⁹ hō q̄ spat in te. ꝑs. 84.
B Enedixisti dñe trā tuā: remisisti inigtatē plebis tue operuisti omia peccata eoꝝ. Mitigasti oēm irā tuā: auertisti ab ira indignationis tue. Conũte nos de⁹ salutaris noster ⁊ auerte irā tuā a nobis. Nunquid in eternū irascēris nobis? aut extēdes irā tuaz a generatione in generationez? Deꝰ tu cõuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur i te. Ostẽde nobis dñe misericordiā tuā: ⁊ salutare tuũ da nob Audiam quid loquatur in me dominus deus: quoniā loquetur pacē in plebem suam. Et super sanctos suos: ⁊ i eos qui conuertuntur ad cor. Uerumtamen prope timẽtes eum salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra. Misericordia ⁊ vitas obuiauerũt sibi: iustitia⁊ pax osculate sũt Veritas de terra orta est: et iustitia de celo prospexit. Etenim dñs dabit benignitatē ⁊ terra nr̄a dabit fructū suum.
I ustitia ante eū ambulabit ⁊ ponet in via gressus suos. Ant. Bñdixisti dñe trā tuaz. Alt. Alla alla alla. Capit. Uigilate. ℣. Beati qui habitāt in domo tua dñe. ℟. In secula seculoꝝ laudabūt te. Hymnus. Age in nobis qs dñe fidē tuā: ⁊ sancti spiritus lucē in nobis semp accēde. Per. In vnitate eiusdē. Ad laudes ant. Tibi soli. ꝑs. Miserere. Ant. Tibi soli pec caui dñe: miserere mei. Alt. Intret oratio mea. ꝑs. 87.
O Mē deꝰ salutis mee in die clamaui: ⁊ nocte coram te Intret in ꝓspectu tuo oratio mea inclina aurē tuā ad pcē meā. Quia repleta est malis anima mea: ⁊ vita mea in inferno appropinquauit. Estimatus sum cū descēdētibus in lacū: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber Sicut vulnerati dormientes in sepulchris: quoꝝ non es memor amplius: ⁊ ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerũt me in lacu inferioꝝ: in tenebrosis ⁊ vmbra mortis. Super me cõfirmatus est furor tuus: ⁊ omnes fluctus tuos induxisti super me. Longe feciste notos meos a me

posuerūt me abominationē sibi
M radit⁹ sū t nō egrediebar:
oculi mei lāguerūt pre inopia
C lamaui ad te dñe:tota
die expādi ad te manꝰ meas.
N unquid mortuis facies mi
rabilia: aut medici suscita-
bunt et confitebuntur tibi?
N unquid narrabit aliqs in
sepulchro misericordiā tuā?t
veritatē tuam in perditione?
N unquid cognoscentur in te
nebris mirabilia tua? t iusti
tia tua in terra oblīonis?
E t ego ad te dñe clamaui:et
mane oratio mea p̄ueniet me.
U t qđ dñe repellis orationē
meā?auertis faciē tuam a me
P auper sum ego t in labori
bꝰ a iuuētute mea:exaltat⁹au
tē humiliat⁹ sum t p̄turbat⁹.
I n me trāsierūt ire tue:t ter
rores tui conturbauerunt me
C ircūdederūt me sic aq̄ to
ta die:circūdederūt me simul
E longasti a me amicū:t pro
ximū: t notos meos a miseria
Aīi. Intret oratio mea in cō
spectu tuo dñe. Aīi. Dñe.xv.

O Omine refugium 89.
factus es nobis: a ge
neratione in generationem.
P riusq̄ montes fierent aut
formaretur terra t orbis:a se
culo t vsq; in seculū tu es de⁹,
N e auertas hominem in hu
militatem:t dixisti conuerti
mini filij hominū. Q. nī mille
anni ante oculos tuos: tanq̄
dies hesterna que preteriit.
E t custodia in nocte que pro
nihilo habent:eorꝫ anni erunt
M ane sicut herba trāseat:ma
ne floreat t transeat: vespere
decidat induret t arescat.
Q. uia defecimus in ira tua:t
in furore tuo turbati sumus.
P osuisti iniquitates nostras
in conspectu tuo:seculū nostrū
in illuminatione vultus tui.
Q. uoniaꝫ omnes dies nostri
defecerūt:t in ira tua defecim⁹
A nni nostri sicut aranea me
ditabuntur:dies annoꝝ no
strorꝫ in ipsis septuagita anni
S i aūt in potētatib⁹ octogita
anni:t āplius eorꝫ labor t dolor
Q. uoniam supervenit man
suetudo:et corripiemur.
Q. uis nouit ptātē ire tue:t p̄
timore tuo irā tuā dinumerare
D exteram tuam sic notā fac:
t eruditos corde in sapientia.
C onuertere dñe vsq̄quo:t de
precabilis esto sup̄ seruos tuos.
R epleti sumus mane miseri
cordia tua:t exultauim⁹ t de
lectati sum⁹ i oib⁹ diebꝰ nris.
L etati sumus pro diebus q̄
bus nos humiliasti:annis q̄

nos vidimus mala.
Respice in seruos tuos et in opera tua: & dirige filios eoꝝ.
Et sit splendor dñi dei nři super nos: & opera manuuꝫ nostrarum dirige super nos: et opus manuum nostrarum dirige
Añ. Dñe refugiū factꝰ es nob
Añ. In eternū dñs. Cāticū
Cantemus dño: gloriose enī magnificatꝰ ē equū & ascensorē ,iecit i mare.
Fortitudo mea & laus mea dñs: & factꝰ est mihi i salutē.
Iste deus meꝰ & glificabo eū: deus pīs mei & exaltabo eum
Dominus quasi vir pugnator: omnipotens nomen eius: currus pharaonis & exercitum eius proiecit in mare.
Electi principes eius sūmersi sunt in mari rubro: abyssi operuerunt eos: descenderunt in profundum quasi lapis.
Dextera tua domine magnificata est in fortitudine: dextera tua dñe percussit inimicuꝫ et in multitudine gloriē tue depposuisti aduersarios meos.
Misisti irā tuā que deuorauit eos sicut stipulā: & in spū furoris tui congregate sunt aque.
Stetit vnda fluēs: cōgregate sunt abyssi in medio mari.
Dixit inimicus persequar & comprehendam: diuidaꝫ spolia implebitur anima mea.
Et euaginabo gladium meuꝫ: interficiet eos manus mea.
Flauit spūs tuus & operuit eos mare: submersi sunt quasi plūbū in aquis vehemētibus.
Quis similis tui in fortibꝰ domine: quis similis tui magnificus in scitate: terribilis atq; laudabilis & faciēs mirabilia
Extendisti manum tuam: et deuorauit eos terra.
Dux fuisti i misericordia tua populo quem redemisti.
Et portasti eū in fortitudine tua: ad habitaculū sanctū tuū
Ascenderunt populi & irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores philistijm.
Tunc conturbati sunt principes edom robustos moab obtinuit tremor: obriguerūt omnes habitatores chanaan.
Irruat sup eos formido & pauor: in magnitudie brachij tui.
Fiāt immobiles quasi lapis donec pertranseat populus tus dñe: donec pertranseat populus tuus iste quē possedisti
Introduces eos & plantabis in monte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo quod operatus es domine.
Sanctuariū tuum dñe quod

firmauerũt manus tue: domi-
nus regnabit in ęternũ ⁊ vltra.
Ingressus est eni eques pha-
raõ cum curribus ⁊ equitib⁹
eius in mare: ⁊ reduxit super
eos dominus aquas maris.
Filij autem israel ambulaue
runt per siccum in medio ei⁹.
Añ. In eternũ dñs regnabit
⁊ vltra. Añ. In sanctis eius
ꝑ. Laudate. Añ. In sãctis
eius laudate dñm. Cap. Vox
precessit. ℟. Dñe refugium
factus es nobis. ℣. A gñatio
ne ⁊ progenie. Ylia. Hymn⁹
Lux ecce surgit aurea:
pallens fatiscat cecitas:
que nosmet ipsi ceps diu erro
re traxit deuio. Hec lux sere
num ꝓferat: purosq; nos pre-
stet fibi: nihil loquamur ꝑdo
lum: voluamus obscurũ nihil
Sic tota decurrat dies: nec
lingua mendax nec manus:
oculi nec peccent lubrici: nec
noxa corpus inquinet,
Speculator adstat desup: qui
nos dieb⁹ oibus: actusq; nr̃os
ꝓspicit: a luce ꝓma i vesperũ.
Deo patri. ℣. Repleti sum⁹
mane mia ei cordia tua. ℟. Et
exultauimus ⁊ delectati sum⁹
oibus dieb⁹ nostris. Ad. B.
añ. ꝑs. Bñdictus. Añ. In
sanctitate seruiamus dño: ⁊ li
berabit nos ab inimicis nr̃is.
Feria sexta inuitş. Adoremus
dñm: Quoniã ipse fecit nos.
Hos. Venite. Hymnus.
Ut trinitatis vnitas orbẽ
potenꝫ q regis: attẽde laudu
cãtica q̃ excubãtes psallim⁹.
Nam lectulo cõsurgimus no
ctis quieto tpe: vt flagitemus
vulnerum a te medelã omniũ
Quo fraude qeqd demonu
in nœtib⁹ delig⁹: abstergat
illud celit⁹ tue potestas glorie
Ne corpus adsit sordidũ: nec
torpor ĩsteret cordiũ: nec crimis
cõtagio tepescat ardor spũs.
Ob hoc redemptor quesu-
mus: reple tuo nos lumine:
per quod dieruꝫ circulis: nul-
lis ruamur actibus. Pręsta
pater. In ꝓmo nocturno añ.
Inclina domie. Psalm⁹. 85.
Inclina domine aurẽ tu
am ⁊ exaudi me: quoniã
inops ⁊ pauper sum ego.
Custodi animã meã quoni-
am sanctus sum: saluũ fac ser-
uum tuũ deus me⁹ sperãtẽ i te
Miserere mei domine quoni-
am ad te clamaui tota die: le-
tifica animam serui tui: quiã ad
te dñe animam meam leuaui.
Quoniam tu domine suauis
⁊ mitis ⁊ multe misericordie
omnibus inuocantibus te,

Auribus percipe dñe oratiõnem meam: & intende voci deprecationis mee.
In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudisti me
Non est similis tui in dijs dñe: & non secundũ opa tua.
Omnes gẽtes quascũq; fecisti venient & adorabũt coram te dñe: & glificabunt nomẽ tuũ.
Quoniã magnus es tu & faciẽs mirabilia: tu es dẽs solus.
Deduc me dñe in via tua: et ingrediar in vitate tua: letetur cor meũ vt timeat nomẽ tuũ.
Confitebor tibi dñe dẽs meus in toto corde meo: & glificabo nomen tuum in eternum.
Quia misericordia tua magna est super me: & eruisti aiam meã ex inferno inferiori.
Deus iniqui insurrexerũt super me: & synagoga potẽtuum quesierũt aiaz meã: & nõ ppo suerunt te in conspectu suo.
Et tu dñe deus miserator & misericors: patiens & multe misericordie & verax.
Respice in me & miserere mei da imperium tuum puero tuo: & saluum fac filiũz ancille tue
Fac mecũ signũ in bonũ: vt videãt qui me oderũt & cõfundant: quoniã tu dñe adiuuisti me & cõsolatus es me. Ps. 86.

Fundamẽta eius in mõtibus sanctis: diligit dominus portas syon super omnia tabernacula iacob. Glorioſa dicta sunt de te: ciuitas dei.
Memor ero raab & babylonis: scientium me.
Ecce alienigene & tyri & populus ethiopũ: hi fuerũt illic.
Nũqd syõ dicet hõ: & hõ natus est in ea & ipse fundauit eã altissimus
Dominus narrabit in scripturis populorum: & principum horum qui fuerunt in ea.
Sicut letantiũ omnium habitatio in te. Alleluia. Inclina domine aurem tuã & exaudi me. Alleluia. Benedictus.

Psalmus. 88.

Misericordias domini: in eternum cantabo.
In generatione & generationẽz: annũciabo veritatẽ tuã in ore meo.
Quoniã dixisti in eternum misericordia: edificabitur in celis: preparabit veritas tua in eis.
Disposui testamẽtum electis meis: iurauj dauid seruo meo vsqz in eternũ & parabo semẽ tuũ
Et edificabo in generatione & generationem sedem tuam.
Confitebũt celi mirabilia tua dñe: etenim veritatẽ tuã in ecclesia sanctorum.
Quoniam quis in nubibus equabitur dño: similis erit domino in filijs dei.

Deus qui glificat in concilio scōz: magnus ⁊ terribilis sup oēs qui in circuitu eius sunt.
Domine deus virtutuz quis similis tibi: potens es domine ⁊ veritas tua in circuitu tuo.
Tu dñaris ptāti maris: motū aūt fluctuū ei⁹ tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulneratū superbum: in brachio vtutis tue dispersisti inimicos tuos.
Tui sunt celi ⁊ tua est terra: orbem terre ⁊ plenitudinē ei⁹ tu fundasti: aquilonem ⁊ mare tu creasti. Thabor ⁊ hermon in nomine tuo exultabūt tuum brachiū cum potentia.
Firmetur manus tua ⁊ exaltetur dextera tua: iustitia ⁊ iudicium preparatio sedis tue.
Misericordia ⁊ veritas precedent faciem tuam: beatus populus qui scit iubilationem.
Dñe i lumie vult⁹ tui ābulabūt: ⁊ i nōie tuo exltabūt tota die: ⁊ i iustitia tua exaltabunt
Quoniam gloria virtutuz eoruz tu es: ⁊ in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.
Quia domini est assumptio nostra: ⁊ sācti israel regis nri

In illo tempore dixit dñs Inuisio, in visione sanctis tuis: et dixisti posui adiutoriū i potēte ⁊ exaltaui electū de plebe mea

Inueni dauid seruuz meum: oleo sancto meo vnxi eum.
Manus enim mea auxiliabit ei ⁊ brachiū meū cōfirmabit eum.
Nihil proficiet inimic⁹ in eo: ⁊ filius iniquitatis nō apponet nocere ei
Et excidā a facie ipsius inimicos eius: ⁊ odientes eū i fugā conuertā
Et veritas mea ⁊ misericordia mea cuz ipso: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius.
Et ponā i mari manū eius: et in fluminib⁹ dexterā eius ipse inuocabit me pr̄ mr̄ es tu: deus meus ⁊ susceptor salutis mee.
Et ego primogenitū ponā illū excelsum pre regibus terre.
In eternū seruabo illi misericordiā meā: ⁊ testamentū meū fidele ipsi
Et ponā in seculū seculi semē eius: ⁊ thronū eius sicut dies celi.
Si aūt dereliquerint filii eius legē meā: ⁊ in iudicijs meis nō ambulauerint.
Si iustitias meas profanauerint: ⁊ mādata mea non custodierint.
Visitabo in virga iniquitates eorū: ⁊ in verberib⁹ peccata eoz.
Misericordiaz aūt meā nō dispgā abeo: neqz nocebo in veritate mea
Neqz profanabo testamētuz meum: ⁊ que procedūt de labijs meis nō faciā irrita.
Semel iurauī i scō meo si dauid mētiar: semē eius in eternū manebit

Et thronus eius sicut sol in cõspectu meo: et sicut luna perfecta in eternũ et testis in celo fidelis. Tu vero repulisti et despexisti: distulisti christum tuum. Auertisti testamẽtũ fui tui: Pphanasti in terra sanctũ eius. Destruxisti oẽs sepes eius posuisti firmamẽtũ eius formidinez. Diripuerũt eum omnes trãseuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis. Exaltasti dexterã depressorũ eius: letificasti omnes inimicos eius. Auertisti adiutoriũ gladij eius et nõ es auxiliatus ei in bello. Destruisti eũ ab emundatione: et sedẽ eius in terra collisisti. Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione. Usquequo dñe auertis in finẽ: exardescit sicut ignis ira tua. Memorare que mea substantia: nunquid enim vane cõstituisti omnes filios hominum. Quis est homo qui viuit et non videbit mortez: eruet animam suam de manu inferi. Ubi sunt misericordie tue antique domine: sicut iurasti dauid in veritate tua. Memor esto domine opprobrij seruorũ tuorum: quod continui in sinu meo multarum gentium. Quod exprobrauerunt inimici tui domine: quod exprobrauerunt cõmutationẽ xpi tui. Benedictus dñs in eternũ: fiat fiat Amẽ. Benedictus dñs in eternũ. Amẽ. Exaltare. Psalm. 92.

Dominus regnauit decorem indutus est: induit se dñs fortitudinẽ et precinxit se. Etenim firmauit orbem terre: qui non commouebitur. Parata sedes tua: ex tunc a seculo tu es. Eleuauerũt flumina domine: eleuauerũt flumina vocem suam. Eleuauerunt flumina fluctus suos: a vocibus aquarum multarũ Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitudo: domine in longitudine dierum. Psalm. 93.

Deus vltionum dominus deus vltionũ libere egit. Exaltare qui iudicas terrã: redde retributionẽ superbis. Usquequo peccatores dñe: usquequo peccatores gliabũtur. Effabuntur et loquentur iniquitatem: loquentur omnes qui operantur iniustitiam. Populum tuum domine humiliauerunt: et hereditatem tuam vexauerunt. Viduam et aduenam inter-

fecerũt: ꝛ pupillos occiderunt
Et dixerũt nõ videbit dñs
nus: nec intelliget deus iacob.
Intelligite insipiẽtes in popu
lo: ꝛ stulti aliquando sapite.
Qui plãtauit aurẽ nõ audi
et: aut q finxit oculũ nõ ꝓsiderat.
Qui corripit gẽtes nõ argu
et: qui docet hominẽ scientiam
Dominus scit cogitationes
hominum: quoniã vane sunt.
Beatus hõ quẽ tu erudieris
dñe: ꝛ de lege tua docueris eũ.
Ut mitiges ei a diebꝰ malis:
donec fodiat peccatoꝛi fouea.
Quia non repellet dominus
plebem suam: ꝛ hereditatem
suam non derelinquat.
Quoadusq; iustitia conuer
tatur in iudicium: ꝛ qui iuxta
illam oẽs qui recto sunt corde
Quis consurget mihi aduer
sus malignantes? aut quis
stabit mecum aduersus ope
rantes iniquitatem? Nisi ga
dñs adiuuit me: paululominus
habitasset in inferno aia mea.
Si dicebã motꝰ est pes meꝰ
mia tua dñe adiuuabit me.
Secũdũ multitudinẽ dolorũ
meoꝛ i corde meo: ꝓsolatiões
tue letificauerunt aiam meã.
Nũqd adhęret tibi sedes iniq
tatis? q fingis laboꝛẽ i ꝑcepto
Captabũt in aiam iusti: ꝛ sã
guinẽ innocẽtẽ cõdẽnabunt.
Et factꝰ ẽ mihi dñs i refugiũ
ꝛ deusꝰ meꝰ i adiutoꝛiũ spei mee.
Et reddet illis iniqtatẽ ipsoꝛ
ꝛ in malitia eoꝛ disꝑdet eos:
disꝑdet illos dñs deus noster.

Ant. Exaltare qui iudicas terrã. ℣. Beatꝰ hõ quẽ tu eruderis dñe. ℟. Et de lege tua docueris eum. **Lectio brevis.**

Benignus est enim spũs
sapiẽtie: ꝛ nõ liberabit
maledictũ a labijs suis: qm̃ re
nũ illiꝰ testis est deꝰ: ꝛ cordis
eius scrutator est verus: ꝛ lin
gue illius auditor: qm̃ spiritꝰ
dñi replevit orbẽ terrarum: ꝛ
hoc qõ cõtinet oĩa scientiã ha
bet vocis. ℣. Misericordias tuas dñe. In eternũ can
tabo. ℟. In generatione ꝛ ꝓ
genie. Glia. In secũdo noctũ añ. Alla. In septuagesima
ꝫo añ. Cantate dño. ꝑs. 95.

Cantate dño cãticũ no
uũ: cãtate dño oĩs terra
Cãtate domino ꝛ benedicite
nomini eius: annũciate de die
in diem salutare eius.
Annũciate iter gẽtes gliam
eiꝰ: in oĩbꝰ ꝑplis mirabilia eiꝰ
Quiã magnꝰ dñs ꝛ laudabilis
nimis: tribilis ẽ sup oẽs deos.
Quoniã oẽs dij gentiũ demo
nia: dominus aũt celos fecit.

Confessio & pulchritudo in cõ
spectu eius: sanctimonia & ma
gnificẽtia in sanctificatiõe eius.
Afferte dño patrie gentiũ: af
ferte dño gliam & honorẽ: affer
te dño gliam nomi eius. Tollite
hostias & introite in atria eius
adorate dñm in atrio scõ eius
Commoueatur a facie eius
vniuersa terra: dicite in genti
bus quia dominus regnauit.
Etenim correxit orbem terre
qui non commouebitur: iudi
cabit populos in equitate.
Letent celi & exultet tra: cõmo
ueat mare & plẽitudo eius: gau
debũt cãpi & oia q̃ in eis sunt.
Tunc exultabũt oia ligna fil
uarũ a facie dñi q: venit: quo
niam venit iudicare terram.
Iudicabit orbẽ terre in equa
te: & populos in vritate sua. Ps.
Dñs regnauit exultet 96
tra: letẽt insule mlte
Nubes & caligo in circuitu
eius: iustitia & iudicium corre
ctio sedis eius.
Ignis ante ipsũ precedet: & flã
mabit in circuitu inimicos eius
Illuxerũt fulgura eius orbi
terre: vidit & cõmota est terra
Montes sicut cera fluxerũt a
facie dñi: a facie dñi oĩs terra.
Annũciauerũt celi iustitiam
eius: & viderũt oẽs pplĩ gliã eius
Confundant oẽs q adorãt scul
ptilia: & q gliant in simulacris
suis. Adorate eũ oẽs angeli
eius: audiuit & letata est syon.
Et exultauerũt filie iude: p
pter iudicia tua domine.
Quoniam tu dominus altis
simus super omnem terrã: ni
mis exaltat⁹ es super oẽs deos
Qui diligitis dominum odi
te malum: custodit dominus
animas sanctorũ suorũ: de ma
nu peccatoris liberabit eos.
Lux orta est iusto & rectis cor
de: letitia. Letamini iusti in
domino: & confitemini memo
rie sanctificationis eius. Ant.
Cantate domino & benedici
te nomini eius. Ant. Quia mi
rabilia. Psalmus. 97.
Cantate domino cãticũ
nouum: quia mirabilia fecit.
Saluauit sibi dextera eius: &
brachiũ sanctum eius. Notũ
fecit dñs salutare suũ: in cõspe
ctu gẽtiũ revelauit iustitiã suã
Recordatus est misericordie
sue: & vritatis sue domui israel
Viderunt omnes termini ter
re: salutare dei nostri.
Iubilate domino omnis ter
ra: cãtate & exultate & psallite
Psallite dño in cythara: in cy
thara & voce psalmi in tubis
ductilib⁹ & voce tube cornee:

Iubilate ī cōspectu regis dñi
moueat mare ⁊ plenitudo ei⁹:
orbis terra⁹ ⁊ q habitāt in eo
Flumia plaudēt manu simul
mōtes exultabūt a conspectu
dñi: qñ venit iudicare terra⁹.
Iudicabit orbē terra⁹ in iusti
tia: ⁊ pplos in eqtate. ps.98.
DOminus regnauit ira/
scantur ppli: qui sedes
super cherubin moueat terra.
Dominus in syon magnus: ⁊
excelsus super oēs populos.
Confiteātur nomini tuo ma
gno: qñ terribile ⁊ sanctū est ⁊
bono: regis iudicium diligit.
Tu parasti directiones: iudi/
ciū ⁊ iustitiā in iacob tu fecisti
Exaltate dominum deum no
strum: ⁊ adorate scabellu⁹ pe/
dum eius quoniā sanctu⁹ est.
Moyses ⁊ aaron in sacerdo/
tibus eius: ⁊ samuel inter eos
qui inuocant nomen eius.
Inuocabant dominum ⁊ ip
se exaudiebat eos: in colum/
na nubis loquebatur ad eos.
Custodiebāt testimonia ei⁹:
⁊ preceptum quod dedit illis.
Dñe deus nr̄ tu exaudiebas
eos de⁹ tu ppiti⁹ fuisti eis: ⁊ vl
tiscens i oēs adinuētiones eor.
Exaltate dñz deū nr̄m: ⁊ ado
rate in monte sancto eius: qñ
sanctus dominus deus noster.
Ant. Cuia mirabilia fecit do
min⁹. Ant. Jubilate. ps.99.
IUbilate deo omnis terra
seruite domino in letitia
Introite in conspectu eius: in
exultatione. Scitote quoni/
am dominus ipse est deus: ip
se fecit nos ⁊ non ipsi nos.
Populus eius ⁊ oues pascue
ei⁹: introite portas ei⁹ i cōfessiōe
atria ei⁹ i hymnis cōfitemini illi
Laudate nomen eius quoni/
am suauis est domin⁹: in eter
num misericordia eius: ⁊ vsq3
in generationem ⁊ generatio/
nez veritas eius. psalm⁹. 100.
MIsericordiam ⁊ iudiciū
cantabo tibi domine.
Psallam ⁊ intelligam in via
imaculata: qñ venies ad me.
Perābulabā in innocētia cor
dis mei: in medio domus mee.
Non proponebam ante ocu/
los meos rem iniustam: faci/
entes preuaricationes odiui.
Non adhesit mihi cor prauū:
declinantem a me malignum
non cognoscebam.
Detrahentem secreto pro/
ximo suo: hunc persequebar.
Superbo oculo ⁊ insatiabili
corde: cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terre vt
sedeāt mecū: ambulās in via
imaculata hic mihi ministrabat

Non habitabit in medio domus mee qui facit superbiã: qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum.
In matutino interficiebã oẽs pctõres terre: vt disperderẽ de ciuitate dñi oẽs operãtes iniquitatem. Añ. Jubilate deo oĩs terra. Añ. Alla alla al. Caplm. Vigilate. ℣. Jubilate deo omnis terra. ℟. Seruite domino in letitia. Oro.
Deus qui die discernis a nocte: a cet' nr̃os a tenebrarũ distingue caligine: vt sẽper que scã sunt meditãtes: in tua iugiter luce viuam'. Per Ad laud. añ. Spũ pncipali. ps. Miserere. Añ. Spũ pncipali cõfirma cor meũ deus. Añ. Jn israel. Psalm'. 75.
Net' in iudea deus: i isra el magnum nomẽ eius.
Et factus est in pace locus eius: et habitatio eius in syon.
Ibi confregit potentias: arcum scutum gladium et bellũ.
Illuminãs tu mirabiliter a montibus eternis turbati sunt omnes insipientes corde.
Dormierũt somnum suum et nihil inuenerunt: omnes viri diuitiarum in manibus suis.
Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerũt qui ascẽderũt equos. Tu terribilis es et qs resistet tibi ex tũc ira tua.
De celo auditũ fecisti iudicium: terra tremuit et quieuit.
Cum exurgeret in iudicium deus: vt saluos faceret omnes mansuetos terre. Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: et reliquie cogitationis diem festum agẽt tibi.
Vouete et reddite domino deo nostro: omnes qui in circuitu eius affertis munera.
Terribili et ei qui aufert spiritũ pncipũ: terribili apud reges terre. Añ. Jn isrl magnũ nomẽ ei'. Añ. Bonũ ẽ. ps. 91.
Bonũ est confiteri dño: et psallere noi tuo altissime
Ad annũciãdũ mane miam tuã: et veritatẽ tuã per noctẽ.
In decachordo psalterio cũ cãtico in cythara.
Quia delectasti me dñe i factura tua: et i opib' manuũ tuarũ exultabo.
Quã magnificata sunt opera tua domine: nimis profunde facte sunt cogitationes tue.
Vir insipiens non cognoscet: et stultus non intelliget hec.
Cum exorti fuerint peccatores sicut fenũ: et apparuerint oẽs qui operãtur iniquitatẽ.
Et itereãt in seculum seculi tu aũt altissim' in eternũ dñs.

Quoniam ecce inimici tui domine: quoniã ecce inimici tui peribunt: & dispergentur omnes qui operantur iniquitatẽ.
Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: & senectus mea in misericordia vberi.
Et despexit oculus meꝰ inimicos meos: & insurgẽtibꝰ in me malignantibꝰ audiet auris mea.
Iustꝰ vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur
Plantati in domo domini: in atrijs domus dei nr̃i florebũt.
Adhuc multiplicabũtur in senecta vberi: & bene patientes erunt vt annuncient.
Quñ rectus dñs deus noster: & non est iniquitas in eo. Alñ.
Bonũ est confiteri dño. Alñ.
Auditũ tuũ. Canꝫ.abachuc.
Domine audiui auditionem tuam: & timui.
Domine opus tuum: in medio annorum viuifica illud.
In medio ãnorum notum facies: cum iratus fueris misericordie recordaberis.
Deus ab austro veniet: & sanctus de monte pharam.
Operuit celos gloria eius: & laudis eius plena est terra.
Splẽdor eius vt lux erit: cornua in manibus eius.
Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciẽ eius ibi mors.
Egredietur diabolus ante pedes eiꝰ: stetit & mẽsus est terrã.
Aspexit & dissolvit gentes: & contriti sunt montes seculi.
Incurvati sunt colles mũdi: ab itineribus eternitatis eius.
✠ Io iniquitate vidi tentoria ethiopie: turbabũtur pelles terre madian.
Numquid in fluminibus iratus es domine: aut in fluminibus furor tuus: vel in mari indignatio tua?
Quia ascendes super equos tuos: & quadrige tue salvatio.
Suscitans suscitabis arcum tuũ: iuramẽta tribubꝰ que locutus es. Fluuios scindes terre: viderunt te & doluerunt mõtes: gurges aquarũ trãsijt.
Dedit abyssus vocem suam: altitudo manus suas leuauit.
Sol & luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittarum tuarum ibunt: in splendore fulgurãtis haste tue. In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies gentes. ✠
Egressus es in salutẽ populi tui: in salutem cum christo tuo.
Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamentũ vsq; ad collũ. Maledixisti sceptris eiꝰ: capiti bellatoꝝ eiꝰ: venientibus vt turbo ad dispgẽdũm me.

Exultatio eoꝝ: sicut eꝝ q̃ delectat pauperes in abscondito.
Iam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarum multarũ.
Audiui et p̃turbat⁹ é uentr̃ meꝰ a uoce ꝓtremuerũt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossibus meis: ꝛ subter me scateat.
Vt requiescam in die tribulationis: ꝛ ascendam ad populum accinctum nostrum.
Ficus enim non florebit: et non erit germen in uineis.
Mentietur opus oliue: ꝛ arua non afferent cibũ. Abscidetur de ouili pecus: ꝛ non erit armentum in p̃sepibus.
Ego autẽ in dño gaudebo: ꝛ exultabo in deo iesu meo.
Deus dñs fortitudo mea: ꝛ ponet pedes meos quasi cerui.
Et super excelsa mea deducet me victorem in psalmis canentẽ.
Añ. Auditũ tuũ dñe audiui ꝛ timui. Añ. In tympano ꝛ choro. ℣. Laudate. Añ. In tympano ꝛ choro in chordis ꝛ organo laudate deũ. Caplm. Mox p̃cessit. R̃.b. Ad annunciandũ mane misericordiam tuam. ℣. Et ueritatem tuam per noctẽ. Gloria. Hym.

Aterna celi gl̃ia: bt̃a spes mortaliũ: celsi tonantis unice castęq; proles virginis,
Da dexterã surgẽtib⁹ exurgat ꝛ mẽs sobria: flagrãsq; in laudẽ dei: grates repẽdat debitas
Ortus refulget lucifer: sparsamq; lucẽ nũciat: cadit caligo noctiũ lux sc̃a nos illumiet.
Manensq; nostris sensibus: noctẽ repellat seculi: oĩq; fine diei: purgata seruet pectora.
Quesita iam primum fides radicet altis sensibus: secunda spes cõgaudeat: quo maior et tat charitas. O eo patri. ℣. Repleti sumus. Ad. B. añ. Per uiscera misericordie dei nostri uisitauit nos oriẽs ex alto. ℣. Benedictus. Sabbato ad matut̃. inuitatoriũ. Dominum deum nostrum: Venite adorem⁹. ℣. Venite. Hym.

Summe deꝰ clemẽtie: mũdiq; factor: machie: unꝰ potẽtialiter: trinusq; p̃sonalit̃
Nostros pius cũ cãticis: fletꝰ benigne suscipe: quo corde puro sordib⁹: te p̃fruamur largũ
Lumbos iecurq; morbidum: adure igni congruo: accincti ut sint pertim: luxu remoto pessimo.
Vt quiq; horas noctium: nũc concinẽdo rumpimus: donis beate patrie ditemur omnes aphatin.
Pręsta pater. In primo noctur. añ. Clamor meus. Psalm⁹. ioñs.

Domine exaudi oratio/
nem meam: & clamor
mor meus ad te veniat.
Non auertas faciem tuam a
me: in quacunq; die tribulor
inclina ad me aurem tuam.
In quacunq; die inuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerunt sicut fumꝰ dies
mei: & ossa mea sicut cremium
aruerūt. Percussus sum vt
fenū & aruit cor meū: quia oblitꝰ
sum comedere panem meum.
A voce gemitus mei: adhesit os meum carni mee.
Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum si//
cut nicticorax in domicilio.
Vigilaui & factꝰ sum sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me
aduersum me iurabant.
Quia cinerem tanq; panem
manducabā: & poculum meum cum fletu miscebam.
A facie ire indignationis tue:
quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut umbra declinauerūt: & ego sicut fenū aruī.
Tu autem domine in eternū
permanes: & memoriale tuum
in generatiōe & generationes.
Tu exurgens misereberis syon: quia tempus miserendi eius
quia venit tempus.
Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius: & terre eius miserebuntur.
Et timebunt gentes nomen
tuum domine: & omnes reges
terre gloriam tuam.
Quia edificauit dominus syon: & videbitur in gloria sua.
Respexit in oratiōne humiliū: & non spreuit precē eorū.
Scribantur hec in generatione altera: & populus qui creabitur laudabit dominum.
Quia prospexit de excelso sco
suo: dñs de celo in terrā aspexit.
Vt audiret gemitꝰ cōpeditorū
vt solueret filios interēptorū.
Vt annūcient in syon nomen
dñi: & laudē eius in hierusalē.
In conueniendo populos in
vnū: & reges vt seruiant dño.
Respondit ei in via virtutis sue: paucitatē dierū meorū nūcia mihi.
Ne reuoces me in dimidio die
rum meorum: in generatione
& generatione anni tui.
Initio tu domine terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt celi. Ipsi peribunt
tu autem permanes: & omnes
sicut vestimentum veterascēt.
Et sicut opertorium mutabis eos & mutabuntur: tu autē idē
ipse es & anni tui nō deficient.

Rūj seruorum tuorum habi/
tabunt: ⁊ semen eorum in secu
lum dirigetur. Psalm⁹. 101.
Benedic anima mea do/
mino: ⁊ omnia que intra
me sunt nomini sancto eius.
Bñdic aīa mea dño: ⁊ noli ob
liuisci oēs retributiones eius.
Qui propitiatur omnib⁹ ini
quitatibus tuis: qui sanat om
nes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitaz
tuam: qui coronatte in miseri/
cordia ⁊ miserationibus.
Qui replet in bonis desideri/
um tuum: renouabitur vt aqui
le iuuentus tua. Faciēs mi
sericordias dominus: ⁊ iudici/
um oibus iniuriam patiētib⁹.
Notas fecit vias suas moy/
si: filijs israel volūtates suas.
Miserator: ⁊ miscors dñs: lō
ganimis ⁊ multū misericors.
Non in perpetuum irascetur:
neqz in eternuz cōminabitur.
Non fm peccata nostra fecit
nobis: neqz fm iniquitates no
stras retribuit nobis. Quo
niam fm altitudinez celi a ter
ra: corroborauit misericordi/
am suam super timentes se.
Quantuz distat ortus ab oc/
cidente: lōge fecit a nobis iniq
tates nostras. Quomodo mi
seretur pater filioz: misert⁹ est
dñs timētibus se: qñ ipse co/
gnouit figmentum nostrum.
Recordatus est qñ pulueris su
mus: hō sicut fenuz: dies eius
tanq̄ flos agri sic efflorebit.
Quoniā spiritus pertrāsibit
in illo ⁊ non subsistet: ⁊ nō co/
gnoscet amplius locum suum.
Misericordia aūt dñi ab eter/
no ⁊ vsqz in eternum: super ti/
mentes eum. Et iustitia illi/
us in filios filiozum: his qui
seruant testamentum eius.
Et memores sunt mandato/
rum ipsius: ad faciendum ea.
Dñs in celo parauit sedē suā
⁊ regnū ipsi⁹ oibus dñabitur.
Benedicite dominō omnes an
geli eius: potentes virtute fa/
cientes verbum illius ad audi
endam vocem sermonū eius.
Benedicite domino omnes
virtutes eius: ministri ei⁹ qui
facitis voluntatem eius.
Bñdicite dño oīa opera eius
in omni loco dñatiōis eius: be
nedic aīa mea dño. Alī. Cla
mor meus ad te veniat deus.
Alī. Benedic. Psalm⁹. 103.
Benedic aīa mea dnō:
domine deus meus ma
gnificatus es vehementer.
Confessionē ⁊ decorē induisti:
amict⁹ lumine sicut vestimēto.
Extendēs celū sicut pellem:
qui

qui tegis aquis supiora eius.
Qui ponis nubē ascēsū tuū
g ambulas sup pēnas vētoꝝ.
Qui facis angelos tuos spōs
t ministros tuos ignē vrentē.
Qui fūdasti terrā sup stabi/
litatē suā: nō icliabit i sēlz sēli
A byssus sicut vestimētū ami
ct⁹ ei⁹: sup mōtes stabūt aque
A b increpatione tua fugiēt:
a voce tonitrui tui formidabūt
A scēdūt mōtes t descēdunt
cāpi: in locū quē fūdasti ei⁹.
Terminum posuisti quē non
transgredientur: neq; conuer
tētur operire terram.
Qui emittis fontes in cōual
libus: inter medium montiuz
pertransibunt aque.
Potabunt oēs bestie agri: ex
pectabunt onagri in siti sua.
Sup ea volucres celi habitabūt
de medio petraꝝ dabūt voces
Rigans montes de superioi
bus suis: de fructu operum tu
oꝝ satiabitur terra.
Producens fenū iumentis: t
herbam seruituti hominum.
Ut educas panem de terra: t
vinum letificet cor hominis,
Ut exhilaret faciē in oleo: t
panis cor hominis confirmet.
Saturabuntur ligna campi
t cedri libani quas plātauit:
illic passeres nidificabunt.
Herodij domus dux est co//
rum: montes excelsi ceruis pe
tra refugium herinatijs.
Fecit lunam in tempora: t sol
cognouit occasum suum.
Posuisti tenebras t facta est
nox: in ipsa pertransibunt om
nes bestie silue.
Catuli leonū rugiētes vt ra
piāt: t querāt a deo escaz sibi.
Ort⁹ est sol t congregati sūt: t
in cubilib⁹ suis collocabunt.
Exibit hō ad op⁹ suū: t ad
operationē suā vsq; ad vesperā.
Quam magnificata sūt ope
tua domine: omnia in sapien/
tia fecisti: ipleta est terra pos/
sessione tua. Diuitio.
Hoc mare magnū t spa/
tiosum manibus: illic reptilia
quoꝝ non est numerus.
Animalia pusilla cum ma//
gnis: illic naues pertrāsibunt
Draco iste quē formasti ad il
ludēdū ei: omnia a te expectāt
vt des illis escam in tempore.
Dāte tibi colligēt: apiēte te
manū tuā: oia ipleb̄ bōitate
Auertēte aūt te faciē turba/
būtur: auferes spūm eoꝝ t de/
ficiēt: t in puluerē suū reūtent.
Emitte spiritū tuū t creabū
tur: t renouabis faciez terre.
Sit gloria dñi in seculū: leta/
bitur dñs in operibus suis.

Q ui respicit in̄ terrā & facit eā tremere: qui tangit montes & fumigant.
Q antabo dño in vita mea: psallam deo meo quādiu fuero.
I ucundū sit ei eloquiū meum: ego vero delectabor in dño.
D eficiant peccatores a terra: & iniqui ita vt nō sint: benedic aīa mea dño. Alle. Bñdic aīa mea dño. Alle. Letet cor. pū.
Q Onfitemini dño & inuocate nomē eius: annūciate inter gētes opera eius.
Q antate ei & psallite ei: narrate omnia mirabilia eius.
L audamini in nomine sācto eius: letet cor querentium dñm.
Q uerite dñm & confirmamini: querite faciem eius semper.
M emētote mirabiliū ei⁹ q̄ fecit: pdigia ei⁹ & iudicia oris ei⁹.
S emen abraam serui eius: filij iacob electi eius.
I pse dominus deus noster: in vniuersa terra iudicia eius.
M emor fuit in seculum testamenti sui: verbi quod mandauit in mille generationes.
Q uod disposuit ad abraam & iuramenti sui ad isaac.
E t statuit illud iacob in p̄ceptū: & isrl in testamētū eternū.
D icens tibi dabo terrā chanaan: funiculū hereditatis vīe.
Q uum essent numero breui: paucissimi & incole eius.
E t pertransierūt de gēte in gētē: & de regno ad populū alterum.
N on reliqt hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges.
N olite tangere xpos meos: & in prophetis meis nolite malignari.
E t vocauit famē sup terrā: & oē firmamētū panis cōtriuit.
M isit ante eos virum: in seruum venundatus est ioseph.
H umiliauerūt in cōpedibus pedes eius: ferrū pertransiit aīam eius: donec veniret verbū eius.
E loquium domini inflāmauit eū: misit rex & soluit eū: princeps populoꝝ & dimisit eum.
C onstituit eū dñm domꝰ sue & principē omis possessionis sue.
V t erudiret principes eius sicut semetipsum: & senes eius prudētiā doceret.
Exodus.
E t intrauit isrl in egyptū: & iacob accola fuit in tra chā.
E t auxit populū suū vehemēter & firmauit eū sup inimicos eius.
C onuertit cor eoꝝ vt odirēt populū eius & dolū facerēt in famulos eius.
M isit moysen seruum suum: aaron quem elegit ipsum.
P osuit in eis verba signoꝝ suoꝝ & prodigioꝝ in terra chā.
M isit tenebras & obscurauit: & nō exacerbauit sermones suos.
C onuertit aquas eoꝝ in san-

guinem: ⁊ eccidit pisces eoꝝ.
Et dedit terra eorum ranas: in penetralibus regū ipsoꝝ.
Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cyniphes: in omnibus finibus eorum.
Posuit pluuias eoꝝ grādinē igné cōburētē in terra ipsoꝝ
Et percussit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ: ⁊ contriuit lignū finiū eoꝝ. Dixit ⁊ venit locusta ⁊ bruc⁹: cui⁹ nō erat numerus.
Et comedit omne fenū in terra eorum: ⁊ comedit omnem fructum terre eorum.
Et percussit omne primogenitum in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cum argēto ⁊ auro: ⁊ non erat in tribub⁹ eorū infirmus. Lætata est egyptus in profectione eoꝝ: quia incubuit timor eoꝝ super eos.
Expādit nubē i protectionē eorū: ⁊ ignē vt lucēteis p noctē.
Petierunt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi saturauit eos.
Dirupit petram ⁊ fluxerunt aque: abierūt i sicco flumina.
Quoniam memor fuit verbi sācti sui: quod habuit ad abraam puerum suum.
Et eduxit populum suum in exultatiōe: ⁊ electos suos in letitia.
Et dedit illis regiones gētiū ⁊ labores populoꝝ possederūt
Et custodiant iustificatiōes eius: ⁊ legem eius requirant. Alē. Letetur cor querentiuꝫ dominum. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. Le

Benefac iucundo. cundo. sto: ⁊ inuenies retributionem magnam: ⁊ si nō ab ipo certe a domino: non est enim bene ei qui assiduus est in malis ⁊ elemosynam non danti ⁊ quoniaꝫ ⁊ altissimus odio habet peccatores: ⁊ misertus est penitentibus. ℣. Bo. Domine exaudi orationem meam. ℣. Et clamor meus ad te veniat. Gloria. In secundo nocturno an. Alleluia. In septuagesima vo añ Visita nos domine. Psalmus. 105

Confitemini domiō quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.
Quis loquet potentias dñi? auditas faciet oēs laudes ei?
Beati qui custodiūt iudiciū: ⁊ faciūt iustitiā i omni tēpore
Memento nostri domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.
Ad videndū in bonitate electorum tuorum: ad letandum in letitia gentis tue vt laudeꝛis cum hereditate tua.

Peccauim⁹ cũ ꝓib⁹ nr̃is:in
iuste egimus iniqtatẽ fecim⁹.
Patres nostri in egypto non
intellexerunt mirabilia tua:
non fuerunt memores multi-
tudinis misericordie tue.
Et irritauerunt ascendentes
in mare: mare rubrum.
Et saluauit eos ꝓpter nomẽ
suũ: vt notã faceret potẽtiã suã
Et increpuit mare rubrum
& exicatum est: & deduxit eos
in abyssis sicut in deserto.
Et saluauit eos de mãu odiẽ-
tiũ: & redemit eos de manu ini
mici. Et opuit aq̃ tribulan-
tes eos: vn⁹ ex eis nõ remãsit.
Et crediderunt verbis eius:
& laudauerunt laudem eius,
Cito fecerũt obliti sũt operũ
eius: nõ sustinuerũt ꝓsiliũ ei⁹.
Et cõcupierũt ꝓcupiscẽtiã i
deserto: & tẽtauerũt deũ i iaq̃so.
Et dedit eis petitionẽ ipsorũ:
& misit saturitatẽ in aias eor.
Et irritauerunt moysen i ca
strís: aaron sanctum domini.
Apta ẽ ira & deglutiuit datã
& opuit sr̃ gregationẽ abirõ
Et exarsit ignis in synagoga
eor flãma cõbussit peccatores
Et fecerunt vitulum in oreb
& adorauerunt sculptile.
Et mutauerũt gliam suã: in
similitudinẽ vituli comedẽtis fenũ
Obliti sunt deum qui salua-
uit eos: qui fecit magnalia in
egypto: mirabilia in ira chã:
terribilia in mari rubro.
Et dixit vt disperderet eos: ni
nõ moyses electus eius stetis-
set i ꝓfractione i cõspectu eius,
Ut auerteret irã eius ne dis-
perderet eos: & ꝓ nihilo ha-
buerunt terram desiderabilẽ.
Non crediderũt vbo eius et
murmurauerũt i tabernaclis
suis: nõ exaudierũt vocẽ dñi.
Et eleuauit manũ suã super
eos: vt ꝓsterneret eos i deserto,
Et vt dejceret semẽ eor in na
tiõib⁹: & dispgẽt eos i regiõib⁹
Et initiati sunt beelphegor: &
comederũt sacrificia mortuor
Et irritauerunt eum in adin
uentionibus suis: & multipli-
cata est in eis ruina,
Et stetit phinees & placauit
& cessauit quassatio.
Et reputatũ est ei in iustitiã
in generatione & generationẽ
vsq; in sempiternũ. Diuitio.
Et irritauerunt eum ad
aquam contradictiõis:
& vexat⁹ est moyses ꝓpter eos
qz exacerbauerũt spiritũ eius
Et distinxit in labijs suis: nõ
disperdiderunt gentes quas
dixit dominus illis.
Et cõmixti sunt inter gentes

ꝛ didicerunt opera eorum: ꝛ
ſeruierunt ſculptilibus eorum
ꝛ factum eſt illis in ſcándaluz.
Et immolauerunt filios ſu-
os ꝛ filias ſuas demonijs.
Et effuderunt ſanguinem in
nocentem: ſanguiné filiorú ſuo
rum ꝛ filiarú ſuarz: quas ſacri
ficauerũt ſculptilib⁹ chanaan.
Et interfecta eſt terra in ſan-
guinib⁹: ꝛ contaminata eſt in
operibus eorum: ꝛ fornicati
ſunt in adinuentionibus ſuis.
Et iratus eſt furore dominus
in populum ſuum: ꝛ abomi-
natus eſt hereditatem ſuam.
Et tradidit eos i man⁹ gẽtiũ:
ꝛ dñati ſũt eorz qui oderũt eos.
Et tribulauerũt eos inimici
eorũ: ꝛ humiliati ſunt ſub ma-
nibus eorũ: ſepe liberauit eos.
Ipſi autem exacerbauerunt
eum in conſilio ſuo: ꝛ humi-
liati ſunt in iniquitatib⁹ ſuis.
Et vidit cum tribularentur:
ꝛ audiuit oratione eorum.
Et memor fuit teſtamenti ſui
ꝛ penituit eum ſm multitudi-
nem miſericordie ſue. Et de
dit eos in miſericordias: in cõ
ſpectu omniũ qui ceperãt eos.
Saluos fac nos dñe deus no-
ſter: ꝛ congrega nos de natiõib⁹
Ut confiteamur nomini ſcõ
tuo: ꝛ gloiemur in laude tua.
Benedict⁹ dñs deus iſrael a
ſeculo ꝛ vſqz in ſeculũ: ꝛ dicet
omnis populus fiat fiat. Añ.
Viſita nos dñe in ſalutari tuo.
Añ. De neceſſitatibus meis.
Confitemini Pſal. 106.
domino quoniã bonus:
quĩ in ſeculũ miſericordia ei⁹.
Dicãt qui redẽpti ſũt a dñor
quos redemit de mãu inimici
ꝛ de regionib⁹ congreguit eos.
A ſolis ortu ꝛ occaſu: ab aqlo
ne ꝛ mari. Errauerũt in ſo-
litudine in inaquoſo: viã ciui-
tatis habitaculi nõ inuenerũt
Eſurientes ꝛ ſitientes: aia eorz i
ipſis defecit. Et clamauerũt
ad dñm cum tribularent: ꝛ de
neceſſitatib⁹ eorũ eripuit eos.
Et deduxit eos in viã rectã: vt
irent in ciuitatez habitatiõis.
Cõfiteant dño miſericordie ei⁹
ꝛ mirabilia ei⁹ filijs hominũ.
Quia ſatiauit aiam inanẽ: ꝛ
aiaz eſurientẽ ſatiauit bonis.
Sedentes in tenebris ꝛ vm-
bra mortis: vinctos in mẽdici
tate ꝛ ferro. Quia exacerba
uerunt eloquia dei: ꝛ conſiliuz
altiſſimi irritauerunt.
Et humiliatum eſt in labori
bus cor eorum: infirmati ſunt
nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerunt ad dominũ
cum tribularentur: ꝛ de neceſ-

sitatibus eorum liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris & umbra mortis: & vincula eorū dirupit. Confiteantur domino misericordie eius: & mirabilia eius filijs hominum.
Quia contriuit portas ereas: & vectes ferreos cōfregit.
Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter iniustitias enim suas humiliati sunt.
Omnē escam abominata est anima eorum: & appropinquauerunt vsq; ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dominū cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos.
Misit vbū suū & sanauit eos: & eripuit eos de iteritionib⁹ eor.
Confiteant dño misericordie ei⁹: & mirabilia ei⁹ filijs hoiuz.
Et sacrificēt sacrificiū laudis & ānūcient opa ei⁹ in exultatiōe
Qui descendunt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis. Ipsi viderunt opera domini: & mirabilia eius in profundo. Dimisso
Dixit & stetit spūs procelle & exaltati sunt fluctꝰ ei⁹.
Ascendūt vsq; ad celos & descendunt vsq; ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.
Turbati sunt & moti sunt sicut ebrius: & omnis sapientia eorum deuorata est.
Et clamauerunt ad dominū cum tribularentur: & de necessitatibus eorum eduxit eos.
Et statuit procellā eius in auram: & siluerunt fluctus eius.
Et letati sūt q; siluerūt: & deduxit eos i portū uolūtatis eorū.
Confiteant dño misericordie ei⁹: & mirabilia ei⁹ filijs hoiuz.
Et exaltēt eū in ecclia plebis & i cathedra seniorꝫ laudēt eū.
Posuit flumina in desertum & exitus aquarum in sitim.
Terram fructiferā in salsugine: a malitia inhabitātiū in ea
Posuit desertum in stagna aquarum: & terrā sine aqua in exitus aquarū. Et collocauit illic esurientes: & constituerunt ciuitatē habitatiōis.
Et seminauerunt agros: & plantauerunt vineas: & fecerunt fructum natiuitatis.
Et benedixit eis & multiplicati sunt nimis: & iumenta eorum non minorauit. Et pauci facti sunt: & vexati sunt a tribulatione malorum & dolore.
Effusa ē ꝓtēnio sup ꝓncipes: & errare fecit eos i inuio & nō i via
Et adiuuit pauperē de ꝑsopia: & posuit sicut oues familias.
Videbūt recti & letabuntur: & oīs iniqtas opilabit os suū.

Quis sapiēs ⁊ custodiet hec ⁊ intelliget misericordias dñi.
Alī. De necessitatib⁹ meis eri pe me dñe. Alī. Cōfitebor⁹ do.
Paratū cor meū ps. 107. de⁹ paratū cor meū: cantabo ⁊ psallaz in gloria mea.
Exurge psalterium ⁊ cythara: exurgam diluculo.
Cōfitebor tibi in populis dñe ⁊ psallam tibi in nationibus.
Quia magna est super celos misericordia tua: ⁊ vsqz ad nubes veritas tua.
Exaltare super celos de⁹: ⁊ sup oēm terrā gliā tua vt liberent dilecti tui.
Saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me: de⁹ locut⁹ est in scō suo.
Exultabo ⁊ diuidā siccimā ⁊ vallē tabnaculoz dimetiar.
Meus est galaad ⁊ meus est manasses: ⁊ ephraim susceptio capitis mei. Iuda rex meus: moab lebes spei mee.
In idumeam extendam calciamentum meum: mihi alienigene amici facti sunt.
Quis deducet me in ciuitatem munitaz: quis deducet me vsqz in idumeā.
Nōne tu eus de⁹ qui repulisti nos: ⁊ nō exibis deus in virtutibus nostris.
Da nobis auxiliū de tribulatione: qz vana salus hominis.
In deo faciem⁹ virtutē: ⁊ ipe adnihilū deducet inimicos nros.
Deus laudē meā ps. 108. ne tacueris: qz os peccatoris ⁊ os doloſi sup me aptū ē.
Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: ⁊ sermonibus odij circundederūt me ⁊ expugnauerunt me gratis.
Pro eo vt me diligerēt detrahebāt mihi ego autem orabā.
Et posuerūt aduersuz me mala pro bonis: ⁊ odiū pro dilectiōe mea.
Constitue sup eū peccatoz: ⁊ diabolus stet a dextris eius.
Cum iudicatur exeat condēnatus: ⁊ oza ei⁹ fiat in peccatū.
Fiant dies eius pauci: ⁊ episcopatum eius accipiat alter.
Fiant filij ei⁹ orphani: ⁊ vxor eius vidua.
Nutantes trāsferantur filij eius ⁊ mendicēt: ⁊ ejiciātur de habitatiōib⁹ suis.
Scrutet fenerator oēz sbaz ei⁹ ⁊ diripiāt alieni labores eius.
Non sit illi adiutor nec sit qui misereatur pupillis eius.
Fiant nati eius in interitum: in generatione vna deleatur nomen eius.
In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu domini: ⁊ peccatum matris eius non deleatur.
Fiant contra dominum semper: ⁊ dispereat de terra memo

ria eorũ: pro eo. q̃ non est re/
cordatus facere misericordiã.
Et persecutus est hominem
inopem t mendicum: t com/
punctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionem t
veniet ei: t noluit benedictio/
nem t elongabitur ab eo.
Et induit maledictionem si/
cut vestimentum: t intrauit si
cut aqua in interiora eius: t si/
cut oleum in ossibus eius.
Fiat ei sicut vestimentũ quo
operitur: t sicut ẓona qua sem
per precingitur. Hoc opus eo
rũ qui detrahunt mihi apud
dominum: t qui loquũtur ma
la aduersus animam meam.
Et tu domine fac mecũ pro/
pter nomen tuum: quia suã
uis est misericordia tua.
Libera me q̃ egenus t pau
per ego sum: t cor meum con/
turbatum est intra me.
Sicut vmbra cũ declinat ab/
latus sũ: t excussus sum sicut
locuste. Genua mea infirma
ta sunt a ieiunio: t caro mea
immutata est propter oleum.
Et ego facti sũ opprobriũ il
lis: viderunt me t mouerunt
capita sua. Adiuua me do
mine deus meus: saluum me
fac ſm misericordiam tuam.
Et sciant quia manus tua
hec: t tu domine fecisti eam.
Maledicent illi t tu benedi/
ces: qui insurgũt in me cõfun/
dant: seruus aũt tu⁹ letabitur.
Induantur qui detrahũt mi/
hi pudore: t operiantur sicut
diploide confusione sua.
Confitebor domino nimis in
ore meo: t in medio multo: ẓ
laudabo eum. Qui astitit a
dextris pauperis: vt saluũ face
ret a persequẽtibus aiaz meã.
Añ. Alla alla all. Añ. Cõ
fitebor domino nimis in ore
meo. Capitulũ. Vigilate. ℟.
Confitebor domino nimis in
ore meo. ℣ Et i medio multo
rum laudabo eum. Oratio.
VEritas tua q̃sum⁹ dñe
semp luceat in cordib⁹
nostris t omnis falsitas inimi
ci destrual. Per. Ad lau. añ.
Benigne fac. ℣. Miserere.
Añ. Benigne fac in bona vo
luntate tua domine. Añ. In
veritate tua. Psalmus. 142.
DOmine exaudi oratione
meã: auribus percipe ob
secrationem meam: in verita/
te tua exaudi me i tua iustitia.
Et nõ intres in iudiciũ cum
seruo tuo: q̃ non iustificabitur
in cõspectu tuo omnis viuẽs.
Quia persecutus est inimi/
cus animam meam: humilia

uit in terra vitam meam.
Collocauit me in obscuris si
cut mortuos seculi: & anxiatus
est super me spiritus meus:
in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum antiquo
rum meditatus sum in omni
bus operibus tuis: & in factis
manuum tuarum meditabar.
Expãdi manus meas ad te:
ãia mea sicut terra sine aq̃ tibi
Velociter exaudi me dñe:
defecit spiritus meus.
Nõ auertas faciẽ tuã a me: &
similis ero descẽdẽtib⁹ in lacũ.
Audità fac mihi mane mise
ricordiã tuã: quia in te speraui.
Nota fac mihi viã in qua am
bulẽ: quia ad te leuaui ãiã meã
Eripe me de inimicis meis
dñe ad te confugi doce me facere
volũtatẽ tuã: quia deus me⁹ es tu.
Spiritus tuus bonus deduc
et me in terram rectam: pro
pter nomen tuum domine viui
ficabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiõe ãiam
meam: & in misericordia tua
disperdes inimicos meos.
Et pdes omnes qui tribulãt
animã meã: quia ego seruus tu
us sum. Aũ. In veritate tua
exaudi me dñe. Aũ. Et in ser

Auis tuis. Cãticũ moysi.

Audite celi que loquor:
audiat terra verba oris mei.
Concrescat in pluuiã doctri
na mea: fluat vt ros eloquiũ meũ.
Quasi imber super herbaz:
& quasi stille super graminaz
quia nomẽ domini inuocabo.
Date magnificentiaz deo no
stro: dei perfecta: sunt opera
& omnes vie eius iudicia.
Deus fidelis & absq; vlla ini
quitate: iustus & rectus dñs.
Peccauerũt ei & nõ filij ei⁹ in sordib⁹.
Generatio praua atq; per
uersa: heccine reddis domino
populo stulto & insipiens.
Nunqd nõ ipse est pater tu⁹
q possedit te: & fecit & creauit te.
Memẽto dierũ antiquorum:
cogita generatiões singulas.
Interroga patrẽ tuũ & annũ
ciabit tibi: maiores tuos & di
cent tibi. Quando diuide
bat altissimus gentes: quan
do separabat filios adam.
Constituit terminos popula
rũ: iuxta numerũ filioz israel.
Pars aũt dñi pplus eius: ia
cob funiculus hereditatis ei⁹.
Inuenit eũ in terra deserta: in lo
co horroris & vaste solitudinis
Circũduxit eũ & docuit: & cu
stodiuit quasi pupillã oculi sui
Sicut aquila prouocans ad
volandũ pullos suos: & super
eos volitans. Expãdit alas

suas ⁊ assumpsit eos: atq; portauit i humeris suis. O ns solus dux ei⁹ fuit: ⁊ nō erat cū eo de⁹ alien⁹. Q ōstituit eū super excelsa terr̄ ut comederēt fruct⁹ agror⁹. Q t suggeret mel de petra: oleūq; de saxo durissimo. B utyrum de armento ⁊ lac de ouibus cū adipe agnor⁹: ⁊ arietum filiorum basan. E t thireos cū medulla tritici ⁊ sanguinem vue biberēt meracissimum. I ncrassatus est dilectus ⁊ recalcitranit: incrassatus impiguatus dilatatus. D ereliquit deum factorem suum: ⁊ recessit a deo salutari suo. P rouocauerunt eum in dijs alienis: ⁊ in abominationibus ad iracundiā concitauerunt. I mmolauerunt demonijs ⁊ non deo: dijs quos ignorabāt. N oui recētesq; venerūt: quos non coluerunt patres eorum. D eū qui te genuit derelicsti ⁊ oblitus es dñi creatoris tui. V idit dominus ⁊ ad iracundiam concitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui ⁊ filie. E t ait absc̄dā faciē meā abeis: ⁊ pſiderabo nouissima eor. G eneratio enim peruersa est: ⁊ infideles filij. I psi me prouocauerūt in eo qui nō erat de⁹: ⁊ irritauerūt in vanitatib⁹ suis. E t ego prouocabo eos i eo qui nō est populus: ⁊ in gēte stulta irritabo illos. Diuitio. I gnis succensus est in furore meo: ⁊ ardebit vsq; ad inferni nouissima. D euorabit⁹q; terram cum germine suo: ⁊ montiū fundamenta cōburet. C ōgregabo sup eos mala: ⁊ sagittas meas cōplebo in eis. C ōsumentf fame: ⁊ deuorabūt eos aues mo:lu amarissimo. D ētes bestiarū imittā i eos: cū furore trahētiū sup terram atq; serpētium. F oris vastabit eos gladi⁹ ⁊ intus pauor iuuenem simul ac virginez lactentem cum homine sene. E t dixi vbi nā sūt: cessare faciā ex hoibus memoriā eor̄. P ropter irā inimicor⁹ distuli ne forte supbirent hostes eor. E t dicerent manus nfa excelsa: ⁊ non dñs fecit hec omnia. G ēs absq; consilio est ⁊ sine prudētia: vtinā saperēt ⁊ intelligerēt: ac nouissima puiderēt. O uomō psequebat vn⁹ mille: ⁊ duo fugarēt decem milia. N onne ideo q: de⁹ su⁹ vendidit eos: ⁊ dom⁹ cōclusit illos. N ō eni ē de⁹ nr̄ vt dij eor̄: ⁊ inimici nri sūt iudices. D e vinea sodomor⁹ vinea eor: ⁊ suburbanis gomorre, V ua eor̄

vua fellis: ⁊ botr⁹ amarissim⁹.
Fel draconum vinum eor: ⁊
venenum aspidum insanabile.
Dnne hec cõdita sũt apud
me: ⁊ signata i thesauris meis
Q ea est vltio ⁊ ego retribuã
eis in tpe: vt labat pes eorum
Iuxta est dies perditionis:
⁊ adesse festinant tempora.
Iudicabit dominus populũ
suũ: ⁊ in seruis suis miserebit.
Videbit q infirmata sit ma-
nus ⁊ clausi quoq; defecerunt
residuiq; consumpti sunt.
Et dicent vbi sunt dii eorum
in quibus habebãt fiduciam
De quorum victimis come-
debant adipes: ⁊ bibebant vi
num libaminum.
Surgãt ⁊ opitulentur vobis
⁊ in necessitate vos protegant
Videte ego q sum solus: et
non sit alius deus preter me.
Ego occidã ⁊ ego viuẽ faciã
penitã ⁊ ego sanabo: ⁊ nõ est
qui de manu mea possit eruẽ.
Leuabo ad celũ manũ meã:
⁊ dicam viuo ego in eternum
Si acũo vt fulgur gladiũ meũ
arripuerit iudiciũ manꝰ mea
Reddã vltionẽ hostibꝰ meis
⁊ his qui oderũt me retribuã.
Inebriabo sagittas meas san
guine: ⁊ gladi⁹ me⁹ deuorabit
carnes. De cruore occisor: ⁊
de captiuitate nudati inimico
rum capitis. Laudate gẽtes
populum eius: quia sanguinẽ
seruorum suorum vlciscetur.
Et vindictã retribuet in hos
tes eor: ⁊ propitius erit terre
populi sui. Alꝛ. Et in seruis
suis dñs misebitur. Alꝛ. In
cymbalis benesonantibꝰ laud
date dum. ℟. Laudate do-
minum de celis. Cap. Hoc p
cessit. ℣. Dixerunt. Auditam fac
mihi mane misericordiam tu
am. ℟. Quia in te spaui dñe
Aurora iam Hymnus.
Aspargit polum: terris di
es illabitur: lucis resultat spi
culum: discedat omne lubricũ
Phantasma noctis occidat:
mentis reatus submat: quic-
quid tenebris horridum: nox
attulit culpe cadat.
Ut mane illud vltimum: qõ
prestolamur cernui: in lucem
nobis effluat: dum hoc cano-
re concrepat. Deo patri sit
gloria. ℟. Repleti sumus ma
ne, Ad. B. alꝛ. In viam pa-
cis dirige nos domine. Domi
nico die ad vnam hymnus
Jam lucis orto sidere. Alꝛ.
Alleluia. ℣. Psalm⁹. 118.
Beati immaculati in via
qui ambulant in lege domini.
Beati q scrutant testimonia

eius: in toto corde exqrūt eu.
Non enim qui operantur iniq
tatē: in vijs eius ambulauerūt.
Tu mandasti mandata tua:
custodiri nimis. Vtinam di
rigantur vie mee: ad custodi
endas iustificationes tuas.
Tunc non confundar: cū per
spexero in oib⁹ mādatis tuis.
Cōfitebor tibi in directiōe cor
dis: in eo qō didici iudicia iusti
tie tue. Iustificationes tuas
custodiam: non me derelinq
Vsquequaq;. Diuisio
In quo corrigit adolesce
ntior viam suam: in custodien
do sermones tuos. In toto
corde meo exquisiui te: ne re
pellas me a mandatis tuis.
In corde meo abscondi elo
quia tua: vt non peccem tibi.
Benedictus es domine: do
ce me iustificationes tuas.
In labijs meis pronūciaui:
omnia iudicia oris tui.
In via testimonioꝝ tuoꝝ de
lectat⁹ sū: sicut in oib⁹ diuitijs
In mandatis tuis exercebor
et considerabo vias tuas.
In iustificatiōib⁹ tuis medita
bor: nō obliuiscar sermones tuos
Retribue seruo Diuisio.
tuo: viuifica me et custo
diam sermones tuos.
Reuela oculos meos: et consi
derabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sum in terra: nō
abscōdas a me mandata tua.
Concupiuit aia mea: desidera
re iustificatiōes tuas in oi tpe.
Increpasti superbos: maledi
cti q declināt a mādatis tuis.
Aufer a me opprobriū et cō
tēptū: qr testionia tua exqsiui.
Etenim sederunt principes
et aduersum me loquebantur
seruus autem tuus exerceba
tur in iustificationibus tuis.
Nam et testimonia tua medi
tatio mea est: et consiliū meū
iustificationes tue. Diuisio.
Adhesit pauimēto anima
mea: viuifica me sm ver
bum tuum. Vias meas enū
ciaui et exaudisti me: doce me
iustificationes tuas. Viā iu
stificationū tuarū instrue me:
et exercebor in mirabilib⁹ tuis
Domitauit anima mea pre
tedio: cōfirma me in vbis tuis
Viam iniquitatis ammoue
a me: et de lege tua miserere mei.
Viā veritatis elegi: iudicia
tua non sum oblitus.
Adhesi testimonijs tuis do
mine: noli me confundere.
Viam mandatoꝝ tuoꝝ
cucurri: cū dilatasti cor meū.
Symbolum athanasii
Vicunq; vult saluus ē

ante omnia opus est vt teneat catholicam fidem. Quā nisi quis integrā inuiolatāq; seruauerit: absq; dubio i etnū pibit Hides autē catholica hec est: vt vnū deū in trinitate t trinitatem in vnitate veneremur. Neq; confundentes personas neq; substantiam separantes Alia est enim psona patris: alia filij alia spiritus sancti. Sed patris t filij t spirit⁹ sancti vna est diuinitas: equalis gloria coeterna maiestas.

Qualis pater talis filius talis spiritus sanctus.

Increatus pater increat⁹ filius increatus spiritus sanctus Immensus pater immensus filius immēsus spūs sanctus. Eternus pater eternus filius eternus spiritus sanctus.

Et tamen non tres eterni: sz vnus eternus. Sicut nō tres increati nec tres immensi: sed vnus increat⁹ t vnus imēsus

Similiter omnipotēs pater oipotēs filius oipotēs spūs scūs Et tamen non tres omnipotentes: sed vnus omnipotens.

Ita deus pater deus filius deus spirit⁹ sanctus. Et tamen non tres dij: sed vnus est deus

Ita dominus pater dominus filius dominus spirit⁹ sanct⁹.

Et tñ nō tres dñi: sz vn⁹ ē dñs

Quia sicut singillatim vnaz quāq; psonā deū ac dñm cōfiteri xpiana vitate cōpellimur ita tres deos aut dños dicē: catholica religione ,phibemur.

Pater a nullo est factus nec creatus nec genitus.

Filius a patre solo est: nō factus nec creatus: sed genitus.

Spiritus sanctus a patre et filio: non factus nec creat⁹ nec genitus: sed p:cedens.

Unus ergo pater nō tres patres: vn⁹ fili⁹ nō tres filij: vnus spūs sanct⁹ nō tres spūs sācti Et in hac trinitate nihil pus aut posteri⁹: nihil maius aut minus: sed tote tres psone coeterne sibi sunt t coequales.

Ita vt per oia sicut iaz supra dictū est: t vnitas i trinitate t trinitas i vnitate venerāda sit

Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat.

Sed necessariū est ad eternā salutē: vt incarnationē quoq; dñi nri iesu xpi fideli credat.

Est ergo fides recta: vt credamus t cōfiteamur quia dominus noster iesus christ⁹ dei filius deus t homo est.

Deus est ex substātia patris ante secula genit⁹: t hō est ex substātia matris i seculo nat⁹.

Perfectus deus perfectus homo ex anima rationali ⁊ humana carne subsistens.
Equalis patri ꝑm diuinitatē: minor ꝑe ꝑm humanitatē
Qui licet deus sit ⁊ homo: nō duo tñ sed vnus est christus.
Unus autē non cōuersione diuinitatis in carnem: sed assumptione humanitatis i deus.
Unus omnino non cōfusiōe substātie: sed vnitate persone.
Nam sicut anima rationalis ⁊ caro vnus est homo: ita deꝰ ⁊ homo vnus est christus.
Qui passus est pro salute nostra: descendit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis.
Ascendit ad celos: sedet ad dexteram dei patris omnipotentis: inde venturus est iudicare vivos ⁊ mortuos.
Ad cuius aduentum omnes homines resurgere habent cū corporib⁹ suis: ⁊ reddituri sūt de factis ꝓpꝛijs rationem.
Et q bona egerūt ibūt i vitā etnā: q vō mala i ignē eternū
Hec est fides catholica quam nisi quis fideliter firmiterq; crediderit: saluus esse nō poterit.
Gloria patri. Hoc symbolū dicitur tm quādo fit de dñica
Alle. Alla alla alla. Caplm.
Regi autē seculoꝝ imortali inuisibili soli deo honor et gloria in secula seculoꝝ amen. ℟. Deo gratias. ℣. Exurge christe adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝓpter nomē tuum. Kyriel. Christel. Kyrieleyſō. Pater noster. ℣. Et ne nos ℟. Sed libera. Credo in deum. secreto. ℣. Carnis resurrectionem. ℟. Vitam eternā amen. Confiteor. vt infra ad completorium. ℣. Dignare domine die isto. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cum spū tuo.

Omnipotens sempiterne deus qui dedisti famulis tuis in confessione vere fidei eterne trinitatis gloriam agnoscere ⁊ in potētia maiestatis adorare vnitatē que tuemur: vt eiusdem fidei firmitate ab omnibus semper muniamur aduersis, Per. Hec oratio dicitur ad pamā semp qñ fit de dñica. Si vō i dñica fit de aliquo festo tunc dicitur

In hac sequens oratio hora huius diei tua nos quesumus domine reple misericordia: vt per totum diem exultantes: in tuis laudibus delectemur. Per. Hec oro dicitur per totum annum ad pmam quando fit de aliqua so

lēnitate vel de sanctis ⁊ p oēs
nas. Et dicit ℣. Dñs vobiſ
cum. ℟. Et cuꝫ ſpiritu tuo.
℣. Bñdicam⁹ dño. ℟. Deo
gratias. Immediate dicitur
officium beate marie quando
rit dicendū. cōpletaq; ozone
poſt Salue regina, dicit añ.
Cōmemoꝛatio omniū fratrū
familiariū ordinis noſtri atq;
bñfactoꝛ noſtroꝛ. ℣. Rege
ſcant in pace. ℟. Amē. Et
itur in capitulo proceſſionali
ter dicēdo pſalmū De pfun
dis cū ℣. Requiē eternā ⁊c.
vt infra ad cōpletoriū. Dicta
oratione Deus venie largi
toꝛ. pronūciantur feſta ſequē
tis diei in martyrologio ad
dendo in fine Et alibi aliozuꝫ
plurimoꝛ ſanctoꝛ martyrum
⁊ cōfeſſoꝛū: atq; ſanctarū vir
ginū. Et reſpondetur ab oī
bus Deo gratias. Sequitur
℣. Preciosa in ꝓſpectu dñi,
℟. Mozs ſanctoꝛ eius. De
inde abſolute fine Oꝛem⁹ dī
Iſti ⁊ oēs ſancti intercedant
pro nobis ad dñm: vt mereā
mur ab eo adiuuari ⁊ ſaluari
qui viuit ⁊ regnat in ſecula ſe
culoꝛ. ℟. Amē. Extra cō
uentū tamē nō pronūciantur
ſancti ſed ſimpliciter dicto ℣.
Preciosa ⁊c. dicitur Sācta
maria ⁊ oēs ſci itercedāt pro
nobis ad dñm ⁊c. vt ſ. Deīn
de ℣. De⁹ in adiutoriū meū i
tēde. ℟. Dñe ad adiuuāduꝫ
me feſtina. ⁊ dicit ter, poſtea
Glia pri. ⁊ Sicut erat. Kyꝛ
rie. xpe. kyrie. Pr̄ noſ. ℣.
Et ne. ℟. Sed liba. ℣. Re
ſpice in ſuos tuos ⁊ i opa tua
dñe. Et dirige filios eoꝛ. Alʒ
choꝛ⁹ rñdet. ℣. Et ſit ſplēdoꝛ
dñi dei nr̄i ſup nos: ⁊ opa ma
nuum nr̄aꝝ dirige ſup nos: ⁊
opus manuū nr̄aꝝ dirige. ℣.
Glia pri. ℟. Sic erat. Dñe

DIrigē ⁊ ſcificare regē
⁊ gubnare: dignare cō
mie de⁹ rex celi ⁊ tre hodie coꝛ
da ⁊ coꝛpa nr̄a: ſēſus ſmones
⁊ actꝰ nr̄os: in lege tua ⁊ i opi
bus mādatoꝛ tuoꝛ: vt hic ⁊ i
eternū te auxiliāte ſalui ⁊ libe
ri eē mereamur: ſaluatoꝛ mūdi
qui viuis ⁊ regnas in ſecu
la ſcloꝛ. ℟. Amē. Deīnde le
ctoꝛ dicit. Jube dñe. Bñdi
cio. Dies ⁊ actꝰ nr̄os in ſua
pace diſponat dñs omp̄s. ℟.
Amē. Pro lectione ⁊ abſolu
tione capituli legat ꝓncipiuꝫ
euangeliū cū aliqua particula
homelie addēdo in fine Tu au
tē dñe miſere nobis. ℟. Deo
gr̄as, Extra cōuentū tamen
pōt dici ſequēs lectio breuis.

Omín' autem dirigat
corda ⁊ corpora nostra:
in charitate dei ⁊ patiẽtia xpi
Tu aũt. ℣. Adiutoriũ nostr
in nomine dñi. ℟. Qui fecit
celũ ⁊ terrã. ℣. Benedicite.
℟. Deus. Bñdictio. Dñs
nos bñdicat ⁊ ab omni malo
defẽdat: ⁊ ad vitã pducat eter
nã: ⁊ fideliũ aĩe per misericor
diam dei requiescant in pace.
℟. Amen. Ad tertiã hym.
Nunc sancte nobis spíri
tus vnum patri cum fi
lio: dignare promptus ingeri
nostro refusus pectori.
Os lingua mẽs sensũs vigor
confessionẽ personent: flam
mescat igne charitas: accen
dat ardor proximos.
P
Resta pater pissime patri
q̃ cõpar vnice: cũ spiritu pa
raclito regnãs per oẽ seculũ.
Amen. Bñ. Alla. Diuisio.
Legem pone mihi dñe
ne viam iustificationu
tuarũ: ⁊ exquiram eam semp
Da mihi intellectum ⁊ scru
tabor legem tuam: ⁊ custodi
am illam in toto corde meo.
Educ me in semitam man
datorum tuorum: quia ipsa volui.
Inclina cor meum in testimo
nia tua: ⁊ non in auaritiam.
Auerte oculos meos ne vide
ant vanitatẽ: in via tua viuifi
ca me. Statue seruo tuo elo
quium tuum: in timore tuo.
Amputa opprobrium me
um quod suspicatus sum: qa
iudicia tua iocunda.
Ecce concupiui mandata tua:
in equitate tua viuifica me.
Veniat super Diuisio.
me misericordia tua dñe
salutare tuũ sm eloquiũ tuum.
Et rñdebo exprobrãtib' mi
hi vbũ: qa speraui i sermonib' tuis.
Et ne auferas de ore meo ver
bum veritatis vsq̃quaq̃: qa
in iudicijs tuis superspera ui.
Et custodiã legẽ tuã semp
in seculum ⁊ in seculum seculi.
Et ambulabã in latitudine
quia mandata tua exquisiui.
Et loquebar de testimoniis
tuis in cõspectu regũ: ⁊ nõ cõ
fundebar. Et meditabar in
mandatis tuis: que dilexi.
Et leuaui manus meas ad
mandata tua que dilexi: et ex
ercebor in iustificationib' tuis.
Memor esto verbi Diuisio.
tui seruo tuo: in quo
mihi spem dedisti. Hec me cõ
solata est in humilitate mea:
qa eloquiũ tuũ viuificauit me.
Superbi inique agebãt vsq̃q̃
q̃: a lege aũt tua nõ declinaui.
Memor fui iudiciorum tuorum a
seculo

seculo dñe ⁊ consolatus sum.
Defectio tenuit me: p̄o pecca
tor̄ derelinquētib⁹ legē tuā
Cātabiles mihi erāt iustifi
cationes tue: i loco pegrinatio
nis mee. Mēor fui nocte nois
tui dñe: ⁊ custodiui legē tuaz.
Hec facta est mihi: qz iustifi
cationes tuas exquisiui. Aſſi.
Alleluia alla alla. Capitulū.
Deus charitas est: ⁊ qui
manet in charitate i deo
manet: ⁊ deus in eo. ℣. Ego
dixi dñe miſere mei. ℟. Sa
na aiam meā qz peccaui tibi.
Oratio que cōpetit. Ad sextā
Rector potens hymnus
verax dei: qui temperas
rerū vices: splēdore mane in
struis ⁊ ignibus meridiem.
Extingue flāmas litiū: auser
calorē noxiū: cōfer salutē cor
porū: verāqz pacem cordium.
P̄resta pater pij. Am. Alla
Portio mea dñe Diuiſio
dixi custodire legē tuā.
Deprecatus sum faciem tu
am in toto corde meo: miſere
re mei fm eloquium tuum.
Cogitaui vias meas ⁊ puer
ti pedes meos: iteſtimonia tua
Paratus sum ⁊ non sum tur
bat⁹: vt custodiā mādata tua
Funes peccator̄ circūplexi
sūt me: ⁊ legē tuā nō fui oblit⁹
Media nocte surgebam ad
confitendum tibi: super iudi
cia iustificationis tue. Parti
ceps ego sū oīum timētiū te: ⁊
custodientium mandata tua.
Miſericordia tua domine ple
na est terra: iustificationes tu
Bas doce me. Diuiſio.
Bonitatē feciſti cū ſeruo
tuo domine: fm verbum tuuz.
Bonitatē ⁊ disciplinā ⁊ sciaz
doce me qz mādatis tuis cr̄didi
P̄riusq̄ humiliarer ego delig:
p̄pea eloqum tuū custodiui.
Bonus es tu: ⁊ i bonitate tua
doce me iustificationes tuas.
Multiplicata est sup me iniq
tas superbor̄: ego aūt i toto cor
de scrutabor mandata tua.
Coagulatū ē sic̄ lac cor eor̄:
ego vo legē tuā meditat⁹ sum.
Bonū mihi qz humiliasti me
vt discam iustificationes tuas.
Bonū mihi lex oris tui: super
milia auri ⁊ argēti. Diuiſio.
Manus tue fecerūt me: ⁊
plasmauerūt me: da mi
hi intellectū vt discā mandata
tua. Qui timent te videbunt
me ⁊ letabuntur: quia in ver
ba tua superſperaui. Cognō
ui dñe: qz equitas iudicia tua: et
in veritate tua humiliasti me.
Fiat miſericordia tua vt so
let me: fz eloqum tuū suo tuo

Veniant mihi miserationes tue & viuam: quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi qz iniuste iniquitate fecerūt me: ego aūt exercebor i mādatis tuis.

Conuertant mihi timētes te: & qui nouerunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis: vt non confundar. Aū. Alleluia alleluia alleluia. Capitm

Alter alterius onera portate: & sic adimplebis legē christi. ℣. Dñs regit me: & nihil mihi deerit. ℟. In loco pascue ibi me collocauit.

Oratio.

Obserua que sumus dñe populum tuum: & quem salutaribus pfessionibus adiuuare non desinis: perpetuis tribue gaudere beneficijs mentis & corporis. Per.

Ad nonam hymnus.

Rerum deus tenax vigor
Imot'q te pmanēs: lucis diurne tpa successib' determinās,
Largire clarū vespe quo vita nusqz decidat: sz pmiū mortis sacre phennis instet glia.
Presta pat' pīss. Aū. Alla.

Fecit in salu

Oratio.

Tare tuū anima mea: & in verbū tuum superspauit.
Defecerunt oculi mei in eloquium tuum: dicentes quando consolaberis me.
Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus.
Quot sūt dies serui tui: qñ facies de psequētibus me iudiciū.
Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed nō vt lex tua.
Omnia mādata tua vītas: iniq pscuti sūt me adiuua me
Paulominus consumauerūt me in terra: ego autem nō dereliqui mandata tua.
Secundum misericordiā tuam viuifica me: & custodiam testimonia oris tui.

Oratio.

In eternum dñe: verbum tuū pmanet i celo.
In gnatiōe & gnationē vītas tua: fundasti terrā & pmanet.
Ordinatione tua perseverat dies: quoniam oia seruiūt tibi
Quia si q' lex tua meditatio mea essēt forte pisse i hūilitate mea
In eternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.
Tuus sum ego saluū me fac: qm iustificatōes tuas exqsiui
Me expectauerūt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi.
Omnis consummationis vidi finem: latū mādatum tuum nimis.

Oratio.

Quomodo dilexi legem tuam domine: tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mãdato tuo quia in eternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: quia mandata tua quesiui.

Ab oi via mala prohibui pedes meos: vt custodiaz verba tua.

A iudicijs tuis nõ declinaui: quia tu legem posuisti mihi.

Quã dulcia faucibus meis eloquia tua: super mel ori meo

Amãdatis tuis intellexi: ppterea odiui oẽm viam iniquitatis

Aleph. Alla alla alla. Capsm.

Gloria patri.

Adpti enim estis pcio magno: glorificate z portate deũ in corpore vestro.

℣. Ab occultis meis munda me domine.

℟. Et ab alienis parce seruo tuo. Oratio.

Onserua quesumus domine tuos z corda fidelium: et gre tue vtute corrobora: vt in tua sint supplicatione deuoti: z mutua dilectione sinceri, p dñm. Feria secunda ad tertiã.

Beth. Adiuua me. Visio

Ecerna pedib' meis verbum tuũ: z lumẽ semitis meis

Iurauí z statui: custodire iudicia iustitie tue.

Humiliat' sum vsquequaq; dñe: viuifica me sm vbũ tuũ.

Uoluntaria oris mei bñplacita fac dñe: z iudicia tua doce me.

Aia mea i manib' meis semper: z legẽ tuã nõ sum oblitus.

Posuerũt pctores laqueũ mihi: z de mãdatis tuis nõ errauí.

Hereditate acquisiui testimonia tua i eternũ: quia exultatio cordis mei sũt.

Inclinaui cor meũ ad faciẽdas iustificationes tuas i eternũ: ppter retributionez.

Iniquos odio habui. Divisio

Legem tuam dilexi: z in vbũ tuuz superspraui.

Adiutor z susceptor meus es tu: z in vbũ tuuz superspraui.

Declinate a me maligni: et scrutabor mandata dei mei.

Suscipe me secundũ eloquium tuum z viuã: z nõ cõfundas me ab expectatione mea.

Adiuua me z salu' ero: z meditabor i iustificatõib' tuis sp.

Sprouisti oẽs discedẽtes a iustificatijs tuis: quia iniusta cogitatio eorum.

Preuaricantes reputaui oẽs peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs

Enis tuis timui. Divisio

Feci iudicium z iustitiã: nõ tradas me calumniãtib' me.

Suscipe seruū tuū in bonum
non calumnientur me superbi
Oculi mei defecerūt i salutare tuū: t i eloqum iustitie tue.
Fac cū fuo tuo fz miaz tuā t iustificationes tuas doce me
Seruus tuus sū ego: da mihi intellectū vt sciā testionia tua.
Tempus faciendi domine: dissipauerunt legem tuam.
Ideo dilexi mandata tua: super aurum t topaçion.
Propterea ad omnia mãdata tua dirigebar: oẽm viã iniquã odio habui. Aleph. Adiuua me t saluus ero dñe. Cap.
Sana me dñe t sanabor saluū me fac t salu⁹ ero qm̃ laus mea tu es. Adiutor me⁹ esto dñe: ne derelinqs me. Reg. Respicias me deus salutaris meus. Oratio de dñica. Ad sextam ant. Aspice in me. Iuuisio.
Mirabilia testimõia tua ideo scrutata est ea aia mea.
Declaratio sermonū tuoz illuminat: t intellectū dat pusillis
Os meū apui t attraxi spm q: mãdata tua desiderabam.
Aspice i me t miser mei: fz iudiciū diligẽtiū nomẽ tuum.
Gressus meos dirige fz eloquz tuū: t nõ dñet mei oĩs iniustitia. Redime me a calũnijs
hoiz: vt custodiã mãdata tua
Facié tuã illuia sup seruū tuū t doce me iustificatiões tuas.
Exitus aquaruz deduxerūt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam. Iuuisio.
Iustus es domine: t rectum iudicium tuum.
Mandasti iustitiã testimõia tua: t veritatem tuam nimis.
Tabescẽ me fecẽ zelus me⁹: quia obliti sūt vba tua inimici mei
Ignitus eloquiū tuū vehemẽter: t seruus tuus dilexit illud
Adolescentulus sum ego: t cõtemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.
Iustitia tua iustitia in eternum: t lex tua veritas.
Tribulatio t angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est.
Eqtas testimonia tua in eternũ: intellectū da mihi t viuã.
Clamaui in to Iuuisio. to corde exaudi me domine: iustificatiões tuas regrã
Clamaui ad te t saluum me fac: vt custodiã mãdata tua.
Preueni in maturitate t clamaui: quia in vba tua supspaui
Preuenerūt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloqa tua
Vocem meam audi sm misericordiam tuam domine: t fz

iudicium tuum viuifica me.
Appropinquauerunt perse/
quentes me iniquitati: a lege
autem tua longe facti sunt.
Prope es tu domine: & omēs
vie tue veritas.
Initio cognoui de testimoni/
is tuis: quia in eternū fūdasti ea.
Aīn. Aspice in me & dñe & mi/
serere mei. Cap. Alter alteri
us, vt supra in dñica. ℣. Do/
minus regit me. Gratio
Eus innecētie restitutor
& amator: dirige ad te tuorum
corda seruorum: vt spiritus tui ser
uore cōcepto: & in fide inueni/
antur stabiles: & in ope effica
ces. Per dominum. In vni/
tate eiusdem. Ad nonaz aīn.
Fiat manus tua. Diuisio.
Ide humilitatē meā & eri
pe me: quia legē tuā nō sū oblit⁹
Iudica iudiciū meū & rdime
me: pp eloquz tuū viuifica me
Lōge a pctōrib⁹ salus: quia iu
stificatiōes tuas nō exq̄sierūt
Misericordie tue multe dñe:
sm iudiciū tuum viuifica me.
Multi qui persequuntur me
& tribulant me: a testimoni/
is tuis non declinaui.
Vidi p̄uaricātes & tabescebā
quia eloqa tua nō custodierunt
Vide q̄m mādata tua dilexi
dñe: in misericordia tua viuifica
me. Principium verborum
tuorum veritas: in eternū oia
iudicia iustitie tue. Diuisio.
Principes persecuti sunt
me gratis: & a verbis tu
is formidauit cor meum.
Letabor ego sup eloqa tua: si
cut qui inuenit spolia multa.
Iniquitatem odio habui et
abominatus sum: legem autē
tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi ti
bi: super iudicia iustitie tue.
Pax multa diligentibus le/
gem tuā: & nō est illis scādalū
Exspectabam salutare tuum
domine: & mādata tua dilexi.
Custodiuit aīa mea testimo
nia tua: & dilexit ea vehement
Seruaui mandata tua & te/
stimonia tua: quia omnes vie
mee in conspectu tuo. Diuisio
Appropinquet deprecā/
tio mea in conspectu tuo
domine: iuxta eloquium tuum
da mihi intellectum.
Intret postulatio mea in cō/
spectu tuo: secundum eloqui/
um tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hymn
num: cum docueris me iustifi
cationes tuas.
Pronunciabit lingua mea
eloquium tuum: quia omnia
mandata tua equitas.

Fiat manꝰ tua vt saluet me: quoniam mandata tua elegi.
Concupiui salutare tuū dñe ⁊ lex tua meditatio mea est.
Viuet aīa mea ⁊ laudabit te ⁊ iudicia tua adiuuabunt me
Erraui sicut ouis que perijt quere seruum tuum: quia mādata tua non sum oblitꝰ. Aīi.
Fiat manus tua dñe vt saluuz me faciat: quia mandata tua concupiui. Cap. Empti enīz vt supra in dominica. ℣. Ab
Hoc cultis meis. Oratio,
Ideles tuos quesumus domine cor: pore pariter ⁊ mēte purifica: vt tua inspiratiōe cōpuncti noxias delectatiōes vitare prealeāt. Per. Predicti hymni capitula ⁊ ℣. ad tertiam sextam ⁊ nonam dicuntur etiam sequentibus seriis eisdem locis. Item predicte orationes ad sextam ⁊ nonam dicuntur per easdem horas vsqz ad quartam feriā cinerum exclusiue. ⁊ ab octaua pentecostes vsqz ad aduentū. Feria tertia ad tertiam aīi. Clamaui ⁊ exaudiuit me. Feria quarta aīi. Unde veniet auxilium mihi. Feria quinta aīi. Auxilium meum a domino. Feria sexta aīi. Letatus sum in his que dicta sunt mihi. Sabbato aīi. In domuz dñi letantes ibimus. ps. iij.
Ad dñz cū tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me.
Domine libera aīam meā a labijs iniqꝰ: ⁊ a lingua dolosa
Quid det tibi: aut qd apponatur tibi ad linguā dolosam.
Sagitte potentis acute: cum carbonibus desolatoꝝ: ijs.
Heu mihi quia incolatꝰ meus prolongatus est habitaui cuz habitantibus cedar: multum incola fuit anima mea.
Cum his qui oderunt pacē eram pacificus: cuz loquebar illis impugnabant me gratis.
Leuaui oculos me ps. cxx. os in montes: vnde veniet auxilium mihi.
Auxilium meum a domino: qui fecit celum ⁊ terram.
Non det i cōmotionē pedē tuū: neqz dormitet qꝰ custodit te
Ecce nō dormitabit neqz dormiet: qui custodit israel.
Dñs custodit, te dñs ꝓtectio tua: sup manū dexterā tuam.
Per diem sol non vret te: neqz luna per noctem.
Dñs custodit te ab oi malo: custodiat aīam tuam domin⁹
Dñs custodiat introitū suū ⁊ exitum suum: ex hoc nunc ⁊ vsqz in seculum. Psalmus, iiij.

Lætat⁹ sũ i his que dicta
sũt mihi: in domũ dñi ibim⁹
stantes erant pedes nostri: i
atrijs tuis hierusalem.
Hierl̃ que edificat vt ciuitas
cui⁹ participatio ei⁹ in idipz.
Illuc enĩ ascenderũt tribus
tribus dñi testimoniũ isrl̃: ad
confitendum nomini domini.
Quia illic sederũt sedes i iu
dicio: sedes sup domũ dauid.
Rogate q̃ ad pacẽ sũt hierl̃
t abundantia diligẽtibus te.
Fiat pax in vtute tua: t abũ
dantia in turribus tuis.
Propter fratres meos t pxi
mos meos: loq̃bar pacẽ de te.
Propter domũ dñi dei nostri
quesiui bona tibi. Feria tertia
ad sexta añ. Qui habitas in ce
lis miserere nobis. Feria qrta
t sexta añ. Adiutoriũ nr̃m in
noie dñi. Feria qnta t sabbo
añ. Bñfac dñe bonis t rectis
corde. Psalmus .xxi.
Ad te leuaui oculos meos
qui habitas in celis.
Ecce sicut oculi seruoꝝ: in
manibus dominoꝝ suoꝝ.
Sicut oculi ancille in mani
bus domine sue: ita oculi nostri
ad dominum deum nostrum
donec misereatur nostri.
Miserere nostri domine: misere
re nostri: quia multum re
pleti sumus dispectione.
Quia multũ repleta est aia
nr̃a: opprobriũ abũdãtibus t
dispectio superbis. Psalmus
Nisi quia dominus erat i
nobis dicat nunc israel: nisi q̃
dominus erat in nobis.
Cũ exurgerẽt homines in nos:
forte vivos deglutissent nos.
Cũ irasceret furor eoꝝ i nos:
forsitan aqua absorbuisset nos
Transeuntẽ pertransiuit aia no
stra: forsitan ptrãsisset anima
nostra aquam intollerabilez.
Bñdictus dñs qui non dedit
nos in captionẽ dentibus eoꝝ.
Anima nr̃a sicut passer ere
pta est: de laqueo venantium.
Laqueꝰ cõtritꝰ ẽ: t nos liba
ti sumꝰ. Adiutoriũ nr̃m i noie
dñi: q̃ fecit celũ t terrã. Psalmꝰ
Qui confidũt i dño sicut mõs
syon: nõ cõmouebitur i
eternũ qui habitat in hierlm.
Montes in circuitu eius t do
minus in circuitu populi sui:
ex hoc nũc t vsq; in seculum.
Quia non relinquet dominꝰ
virgam peccatoꝝ sup sortẽ
iustoꝝ: vt non extendant iusti
ad iniquitatem manus suas.
Bñfac dñe bõis t rectis corde
Declinãtes aũt i obligatiões
adducet dñs cũ operantibus
iniquitatem: pax sup̃ israel.

Feria tertia ad nonam aſſi. Facti ſumus ſicut conſolati. Feria q̃rta & feria ſexta an. Niſi tu dñe conſerues nos in vanum vigilant oculi noſtri. Feria q̃nta & ſabbato aſſi. Beati omnes qui timent dñm

In cõuertẽdo dñs. ſ. 125. minus captiuitatẽ ſyon facti ſumus ſicut conſolati.

Tunc repletũ ẽ gaudio os nr̃m & lingua noſtra exultatione.

Tunc dicent inter gẽtes: magnificauit dñs facere cum eis

Magnificauit dñs facere nobiſcum: facti ſumus letantes.

Conuerte dñe captiuitatem noſtrã: ſicut torrẽs in auſtro.

Qui ſeminant in lachrymis in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant: mittentes ſemina ſua.

Venientes autem veniẽt cũ exultatione: portãtes manipulos ſuos. Pſalmus. 126

Niſi dominus edificauerit domum: in vanum laborauerunt qui edificant eam.

Niſi dñs cuſtodierit ciuitatẽ fruſtra vigilat qui cuſtodit eã

Tanũ eſt vobis ante lucẽ ſurgere: ſurgite poſtq̃ ſederitis qui mãducatis panẽ doloris.

Cum dederit dilectis ſuis ſõnum: ecce hereditas domini filij mercesfructus ventris.

Sicut ſagitte in manu potentis ita filij excuſſorum.

Beatus vir qui impleuit deſiderium ſuum ex ipſis: non cõfundetur cum loquetur inimicis ſuis in porta. Pſalo. 127.

Beati omnes qui timent dñm: q ambulãt i vijs eis

Labores manuũ tuarũ: q mãducabis btũs es & bñ tibi erit

Uxor tua ſicut vitis abũdãs in lateribus domus tue.

Filij tui ſicut nouelle olivarũ: in circuitu menſe tue.

Ecce ſic benedicetur homo: qui timet dominum.

Benedicat tibi dominus ex ſyon: & videas bona hieruſalẽ omnibus diebus vite tue.

Et videas filios filiorum tuorum: pacẽ ſuper iſrael. Pſalmi notati ſupra ad tertiam ſextam & nonam dicuntur etiã ſequentibus feriis in eiſdez feriis. Dñico die ad veſpas aſſi. Dixit dominus. Pſalo. 109.

Dixit dominus domino meo: ſede a dextris meis

Donec ponaz inimicos tuos ſcabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tue emittet dominus ex ſyon: dominare in medio inimicorum tuorum.

Mecum principium in die ꝑ

tutis tue in splendoribꝰ scōrū: ex vtero ante luciferū genui te
Iurauit dñs ⁊ non penitebit eum: tu es sacerdos in eternū
fm ordinem melchisedech.
Dominus a dextris tuis: confregit in die ire sue reges,
Iudicabit dñs in nationibus implebit ruinas: cōquassabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibit: propterea exaltauit caput.
Dixit dñs domino meo: sede a dextris meis. Ant. Fidelia.
Confitebor tibi ps. iio. dñe i toto corde meo: in
cōsilio iustoꝝ ⁊ cōgregatione.
Magna opera dñi: exquisita in omnes voluntates eius
Confessio ⁊ magnificentia opus eius: ⁊ iustitia eius manet in seculum seculi.
Memoriam fecit mirabiliuꝫ suoꝝ misericors ⁊ miserator dñs: escam dedit timētibus se,
Memor erit in seculum testamenti sui: virtutem operū suorum annunciabit populo suo.
Ut det illis hereditatem gentium: opera manuum eius veritas ⁊ iudicium.
Fidelia omnia mandata eiꝰ cōfirmata in seculuꝫ seculi: facta in veritate ⁊ equitate.
Redemptionem misit dominus populo suo: mandauit in
eternum testamentum suum.
Sanctū ⁊ terribile nomē eiꝰ
initium sapientie timor dñi.
Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio eiꝰ manet in seculum seculi. Ant.
Fidelia omnia mandata eius confirmata in seculum seculi.
Ant. In mandatis. ps. iii.
Beatꝰ vir q timet dñm: in
mādatis eiꝰ volet nimis
Potens in terra erit semē eiꝰ
generatio rectoꝝ benedicetur
Glia ⁊ diuitie i domo eiꝰ: ⁊ iustitia eius manet i seculū seculi.
Exortū ē i tenebris lumē rectis: misericors ⁊ miserator ⁊ iust
Iocundus homo qui miseretur ⁊ commodat: disponet sermones suos in iudicio: quia in
eternum non commouebitur.
In memoria eterna erit iustus
ab auditiōe mala nō timebit.
Paratum cor eius sperare in
domino: confirmatum est cor
eius: non commouebitur donec despiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperibus: iustitia eius manet in seculuꝫ seculi: cornu eiꝰ exaltabit i glia
Peccator videbit ⁊ irascetur dentibꝰ suis fremet ⁊ tabescet: desiderium peccatoꝝ peribit.
Ant. In mādatis eius cupit

nimis. Ant. Sit nomen dñi.

Laudate pueri psal. iii.
dñm: laudate nomē dñi.
Sit nomē domini benedictū:
ex hoc nunc & vsq; in seculū.
A solis ortu vsq; ad occasū:
laudabile nomen domini.
Excelsus super omnes gētes
dñs: & super celos gloria eius.
Quis sicut dominus deus no
ster: qui in altis habitat: & hu
milia respicit i celo & in terra?
Suscitans a terra inopem: &
de stercore erigens pauperē.
Ut collocet eū cū principib?:
cum principibus populi sui.
Qui habitare facit sterilē in
domo: matrē filioꝝ letantem.
Ant. Sit nomen domini bene
dictum in secula. Capitulum.
Benedictus deus & pater
dñi nostri iesu xpi pater
misericordiarū & deus tot? cō
solatiōis: qui cōsolatur nos in
omni tribulatiōe nra. R. br.
Quā magnificata sūt: Opera
tua dñe. V. Dia in sapientia
fecisti. Opera. Glia. Quam.

Deus creator omn/ Hym.
time: lucē dierum profe
rens: primordijs lucis nouę
mundi parans originem.
Qui mane iūctū vesperi: diē
vocari pcipis: tetrū chaos il
labitur: audi pces cū fletibus.
Ne mēs gravata crimine vi
te sit exul munere: dū nil phē
ne cogitat: seseq; culpis illigat
Hostem repellas longius
pacemq; dones protinus.
Ne pabulum luxurie
alat inimicū vitę
tollat premiū: vitem? oē no
xiū: purgemus omne pessimū.
Presta pr̄, V. Dirigat dñe
oꝝo mea. R. Sicut iēsus in
spectu tuo. Ad. M. ant. Sancta
tus. Canticū glose ỹginis ma/
Magnificat aīa mea ria.
dñm. Et exultauit spi
ritus me?: in deo salutari meo.
Quia respexit humilitatē an
cille sue: ecce enī ex hoc beatā
me dicent oēs generationes.
Quia fecit mihi magna qui
potēs est: & sanctū nomē eius.
Et misericordia ei? a progē
nie: in progenies timētib? eū.
Fecit potētiā in brachio suo:
dispsit superbos mēte cordis sui
Deposuit potentes de sede: &
exaltauit humiles.
Esurientes implenit bonis:
& divites dimisit inanes.
Suscepit israel pueruz suum
recordatus misericordie sue.
Sicut locutus est ad patres
nostros abrahaam & semini eius
in secula. Feria. ii. ad vespas.
an. Mos qui viuimus. ps. Lau/

In exitu israel de egypto
domus iacob de populo
barbaro. Facta ē iudea san

ctificatio eī: isrl potestas eī.
Mare vidit ⁊ fugit: iordanis
conuersus est retrorsum.
Montes exultauerunt vt arie
tes: ⁊ colles sicut agni ouium.
Quid est tibi mare q̄ fugisti
⁊ tu iordanis q̄ conuersus es re
trorsum? Mōtes exultastis si
cut arietes: ⁊ colles sicut agni
ouiū. A facie domini mota
est terra: a facie dei iacob.
Qui conuertit petrā in stagna
aquaꝝ: ⁊ rupē in fōtes aquaꝝ.
Non nobis domine non no-
bis: sed nomini tuo da gloriaꝫ.
Super misericordia tua ⁊ ve
ritate tua: ne quando dicant
gentes: vbi est deus eorum.
Deus autem noster in celo:
omnia quecunq; voluit fecit.
Simulacra gentiū argentū
⁊ aurū: opera manuū hoium.
Os habent ⁊ non loquentur
oculos habent ⁊ non videbūt.
Aures habent ⁊ nō audiēt:
nares habēt ⁊ nō odorabunt.
Manꝰ habēt ⁊ nō palpabūt:
pedes habēt ⁊ nō ābulabunt:
non clamabūt in gutture suo.
Similes illis fiant qui faciūt
ea: ⁊ oēs qui confidunt in eis.
Domus isrl sperauit in dño:
adiutor eorum ⁊ protector eo-
rum est. Domus aaron spera
uit in domino: adiutor eorum
⁊ protector eorum est.
Qui timent dominum spera
uerunt in domino: adiutor eo-
rum ⁊ protector eorum est.
Dominus memor fuit nostrī:
⁊ bñdixit nobis. Bñdixit do-
mui isrl: bñdixit domui aarō.
Benedixit omnibꝰ qui timēt
dñm: pusillis cum maioribus.
Adiiciat dominus super vos:
sup vos ⁊ super filios vestros.
Benedicti vos a domino: qui
fecit celum ⁊ terram.
Celum celi domino: terram
autem dedit filijs hominum.
Non mortui laudabunt te do
mine: neq; omnes qui descen-
dunt in infernū. Sed nos qui
viuimus benedicimus dño: ex
hoc nunc ⁊ vsq; in seculum.
Ant. Nos qui viuimus bene-
dicimus domino. Ant. Incli
nauit dominus. Psalm. 114.
Dilexi quī exaudiet dñs
vocem orationis mee.
Quia inclinauit aurē suā mi
hi: ⁊ in diebus meis inuocabo.
Circundederunt me dolo-
res mortis: ⁊ pericula infer-
ni inuenerunt me.
Tribulationem ⁊ dolorem
inueni: ⁊ nomen domini inuo-
cani. O domine libera ani-
maꝫ meā misericors dñs ⁊ iu-
stus: ⁊ deus noster miseretur.

Custodiēs parvulos dñs: humiliatus sum ⁊ liberauit me. Conuertere aīa mea in requiem tuā: q: dñs benefecit tibi. Quia eripuit aīam meaz de morte: oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu. Placebo dño: in regiōe viuorū. Añ. Inclinauit dñs aurē suam mihi. Añ. Credidi.

Credidi propter quod locutus sum: ego autem humiliatus suz nimis. Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax. Quid retribuaz dño pro omnibus que retribuit mihi? Calicem salutaris accipiaz: ⁊ nomen dñi invocabo. Vota mea dño reddam coram omni populo eius: pciosa in ospectu dñi mors sanctorū ei⁹. O dñe q: ego ser⁹ tuus: ego ser⁹ tuus ⁊ filius ancille tue. Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis: ⁊ nomen dñi invocabo. Vota mea dño reddā: in conspectu oīs populi eius: in atriis domus dñi: in medio tui hierusalez. Hic non dicit Glia. quando fit de feria. Psal. uo.

Laudate dñm oēs gētes laudate eū oēs populi. Quōniam confirmata est sup nos misericordia eius: ⁊ veritas domini manet in eternum. Añ. Credidi, ppter qđ locut⁹ sum. Añ. Bñdixim⁹ vobis. ℣. Ad. Epe expugnauerunt me a iuuentute mea: dicat nunc israel. Epe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi. Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam. Dominus iustus cōcidet cervices peccatorum: confundantur ⁊ conuertantur retrorsum: omnes qui oderunt syon. Fiant sicut fenum tectorum: quod priusq̄ evellat exaruit. De quo non implebit manū suam qui metet: ⁊ sinum suz qui manipulos colliget. Et nō dixerūt qui pteribant benedictio dñi sup vos: bñdiximus vobis in noie domini. Añ. Bñdixim⁹ vobis in noie dñi. Cap. Bñdict⁹ dc⁹. ℟. Adiutor iū nr̄m. In noie dñi. ℣. Qui fecit celum ⁊ terraz.

In no. Gloria. Hymn⁹.

Mmense celi cōdito: qui mixta ne pfundēt: aque fluēta dividēs: celi edisti limitē. Firmās locū celestib⁹: simul q̄ ire rivulis: vt vnda flāmas tēperet: terre solum ne dilapsi-

Infunde nūc pijssime: tonū
phennis gfe: fraudis noue ne
casibus nos error atterat vet⁹.
Iucē fides inueniat: sic lumi
nis iubar ferat: hec vana cun
cta terreat: hāc falsa nulla cō
primant. Pzesta pater. ℣.
Dirigatur dñe. Ad. Md. añi.
Magnificat aia mea dñz. Fe
ria. iiij. ad vesp. añi. De pfūdis
De profundis cla ℣. tu⁹.
mani ad te domine: do
mine exaudi vocem meam.
Fiant aures tue intendentes
in vocem deprecationis mee.
Si iniquitates obseruaueris
domie: domine quis sustinebit.
Quia apud te ꝓpitiatio é: t
ꝓpter legē tuā sustinuite dñe.
Sustinuit aīa mea in verbo
eius: sperauit aia mea in dño.
A custodia matutina vsq; ad
noctē: speret israel in domino.
Quia apud dñm misericordia:
t copiosa apud eū redemptio.
Et ipse redimet israel: ex oī
bus iniquitatib⁹ eius. Añi. De
profundis clamaui ad te do
mine. Añi. Speret. ℞. iio.
Domine non est exalta
tum cor meum: neq;
elati sunt oculi mei.
Neq; ambulaui in magnis:
neq; in mirabilib⁹ super me.
Si non humiliter sentiebam
sed exaltaui animam meam.
Sicut ablactatus sup matrē
suā: ita retributio in aīa mea.
Speret israel in dño: ex hoc
nūc t vsq; i scz. Añi. Speret
isrl i dño. Añi. Et dōs. ℞. izi.
Memēto domie dauid: t
omis mansuetudinis ei⁹.
Sicut iurauit dño: votuz vouit
deo iacob. Si introiero in ta
bernaculū domus mee: si ascē
dero in lectum strati mei.
Si dedero somnū oculis meis
t palpebris meis dormitatōez
Et requiē temporibus meis:
donec inueniam locum domi
no tabernaculum deo iacob.
Ecce audiuimus eaz in effra
ta: inuenim⁹ eā in cāpis silue.
Introibimus in tabernacu
lum eius: adorabimus in lo
co vbi steterunt pedes eius.
Surge domine in requiē tuā
tu t arca sanctificationis tue.
Sacerdotes tui induantur
iustitiam: t sancti tui exultent.
Propter dauid seruum tuum
non auertas faciē christi tui.
Iurauit dñs dauid veritatez
t nō frustrabitur eū: de fructu
ventris tui ponā sup sedē tuā.
Si custodierint filij tui testa
mentum meum: t testimonia
mea hec que docebo eos.
Et filij eorum vsq; in seculū:

sedebunt super sedem tuam.
Quoniã elegit dñs syon: elegit eam in habitationem sibi.
Hec reges mea in seculũ seculi hic habitabo qñ elegi eam.
Viduã eius benedicẽs benedicam: pauperes eius saturabo panib⁹:
Sacerdotes eius induã salutari et sci eius exultatiõe exultabũt.
Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo.
Inimicos eius induã confusione: super ipsum autẽ efflorebit sanctificatio mea. Ant. Et omnis mansuetudinis eius. Ant. Ecce qñ bonum. psalm⁹. 132.
Ecce qñ bonũ et qñ iocũdũ: habitare fres i vnũ.
Sicut vnguentũ in capite: qđ descẽdit i barbã barbã aaron
Quod descendit in oram vestimẽti eius: sicut ros hermon qui descendit in montem syon.
Quoniã illic mandauit dñs benedictionẽ: et vitã vsq; i seculm.
Ant. Ecce qñ bonũ et qñ iocundum. Cap. Benedicte⁹ deus.
R. br. Adiutorium. Hym.
Telluris ingens conditor mundi solum qui eruẽs pulsis aque molestijs: terram dedisti immobilẽ. Qui germẽ aptũ proferes fuluis decora floribus: fecunda fructu sisteret: pastumq; gratum redderet,
Mentis peruste vulnera munda viroze gratie: vt fcã fletu diluat: motusq; prauos atterat,
Iussis tuis obtẽperet: nullis malis approximet: bõis fperi gaudeat: et morꝫ actũ nesciat.
Preста pater. ℣. Dirigatur. Ad. Md. Magnificem⁹ xpm regem dñm: qui superbos humiliat et exaltat humiles. Feria iiij. ad vesp. añ. Dia. ps. 133.
Laudate nomen dominũ: laudate serui dominum
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri.
Laudate dñm qz bon⁹ dñs: psallite nomini eius qñ suaue
Quoniaz iacob elegit sibi dominus israel: i possessionẽ sibi.
Quia ego cognoui q⁹ magn⁹ est dñs: et dñs nr̃ pre oib⁹ dijs.
Omnia quecunq; voluit dominus fecit in celo et in terra: in mari et in omnibus abyssis.
Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiaz fecit.
Qui pduxit vẽtos de thesauris suis: q percussit pmogenita egypti ab hoie vsq; ad pecus.
Et misit signa et prodigia in medio tui egypte: in pharaonem et in omnes seruos eius.
Qui percussit gentes multas: et occidit reges fortes.
Sehon regẽ amorreoꝝ et ogre

gē basan: ⁊ oia regna chanaā.
Et dedit terrā eorū hereditatē: hereditatē isrl pplo suo.
Domine nomen tuum in eternum: domine memoriale tuū in generatione ⁊ generationē.
Quia iudicabit dñs populū suū: ⁊ in seruis suis deprecabit.
Simulachra gentiū argētū ⁊ aurum: opa manuū hoium.
Os habent ⁊ nō loquentur: oculos habēt ⁊ nō videbunt.
Aures habēt ⁊ nō audiēt: nec ē enī est spūs in ore ipsorum.
Similes illis fiāt qui faciunt ea: ⁊ omnes qui cōfidūt in eis.
Domus isrl benedicite dño: domus aaron benedicite dño.
Dom⁹ leui bñdicite dño: qui timetis dñm benedicite dño.
Benedictus dñs ex syon: qui habitat in hierlm. Alle. Oia quecūq; voluit dominus fecit.
Alle. Quī in eternum. ℣. 135.
Confitemini dño qm bonus: quī i sclz misericordia ei⁹. Cōfitemini deo deoz.
Confitemini dño dominoz.
Qui facit mirabilia magna solꝰ. Qui fecit celos i intellectu.
Qui firmauit terrā sup aqs.
Qui fecit luminaria magna.
Solem in potestatem diei.
Lunā ⁊ stellas: i ptā tē noctis
Qui percussit egyptum: cuz primogenitis eorum.
Qui eduxit isrl de medio eoz.
In manu potēti: ⁊ brachio excelso. Qui diuisit mare rubrum in diuisiones.
Et eduxit israel p mediū ei⁹.
Et excussit pharaonez ⁊ virtutē ei⁹: in mari rubro. Qui traduxit pplz suū: per desertū.
Qui percussit reges magnos.
Et occidit reges fortes.
Seon regem amoreoꝝ.
Et og regez basan. Et dedit terram eorum: hereditatē.
Hereditatez: israel seruo suo.
Quia in humilitate nr̄a: memor fuit nr̄i. Et redemit nos ab inimicis nostris.
Qui dat escam: omni carni.
Cōfitemini deo celi. Cōfitemini dño dñoz: quī in eternū misericordia ei⁹. Alle. Quī i eternū misericordia eius. Alle.
Hymnū cātate. ℣. 136.
Super flumia babylonis illic sedimus ⁊ fleuimus: dū recordaremur tui syō. In salicib⁹ in medio ei⁹ suspēdim⁹ organa nr̄a. Quia illic interrogauerūt nos qui captiuos duxerūt nos verba cantionum.
Et qui abduxerūt nos: hymnū cātate nobis de cāticis syō.
Quomodo cantabimus canticum domini in terra aliena:

Si oblitus fuero tui hierusalē: obliuioi detur dextera mea
Adhereat lingua mea fauci/bus meis: si nō meminero tui.
Si nō ꝓposuero tui hierusalem: in principio letitie mee.
Memor esto domine filiorum edom: in die hierusalem.
Qui dicūt exinanite exinanite: vsq; ad fundamentū in ea.
Filia babylonis misera: beatus q retribuet tibi retributionē tuā quā retribuisti nobis.
Beatus qui tenebit & allidet paruulos suos ad petrā. Aū.
Hymnū cātate nob dce cāticis syō. Aū. In ꝑspectu āgelor.
Confitebor tibi dō. S. 137.
mine in toto corde meo: quoniā audisti verba oris mei
In cōspectu angelorū psallā tibi: adorabo ad tēplū sanctū tuum: & confitebor nomini tuo.
Super misericordia tua & veritate tua: quoniaz magnificasti sup omne nomē sanctū tuū.
In quacunq; die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.
Confiteātur tibi domine omnes reges terre: quia audierunt omnia verba oris tui.
Et cantēt in vijs domini: quoniaz magna est gloria domini.
Quīn excelsus dñs & humilia respicit & alta a lōge cognoscit
Si ambulauero in medio tribulatiōis viuificabis me: & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam: & saluum me fecit dextera tua.
Dñs retribuet ꝓ me: dñe misericordia tua in seculū: opera manuū tuar ne despicias. Aū.
In cōspectu angelorū psallaz tibi dō meō. Cap. Bñdict⁹ dominus. ℣. Adiutorū nostrum.
Deli dō san. Hymnus.
ctissime qui luciduz centrū poli: candore pingis igneo augens decoro lumini.
Quarto die qui flāmeā: solis rotā ꝓstituēs: lune ministrās ordini: vagos recursus siderū.
Vt noctibus vel lumini directiōis terminum: ꝑmordijs & mēsū: signū dares notissimū.
Illumina cor hoium: absterge sordes mētiū: resolue culpe vinculū: everte moles criminū.
Presta pater pijssime. ℣. Dirigatur. Ad. M. aū. Exultet spiritus meus in domino deo salutari meo. Feria. v. ad vsp̄as. aū. Domine. ps. 138.
Domine ꝓbasti me & cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā & resurrectionē meā. Intellexisti cogitatiōes meas de lōge: semitā meā & funiculum

t funiculum meũ inuestigasti
Et oẽs vias meas puidisti:
qm nõ est sermo in lingua mea
Ecce domine tu cognouisti
omnia nouissima et antiqua:
tu formasti me t posuisti super
me manum tuam.
Mirabilis facta est scientia
tua ex me: confortata est t nõ
potero ad eam.
Quo ibo a spiritu tuo: t quo
a facie tua fugiam?
Si ascẽdero in celũ tu illic es
si descendero in infernũ ades.
Si sumpsero pennas meas
diluculo: t habitauero in ex-
tremis maris. Etenim illuc
manus tua deducet me: t tene
bit me dextera tua. Diuino.
Et dixi forsitã tenebre cõ
culcabũt me: t nox illu-
minatio mea in delitijs meis.
Quia tenebre nõ obscurabũ
tur a te: t nox sicut dies illuia
bit: sic tenebre ei? ita t lux ei?
Quia tu possedisti renes meos
suscepisti me de vtero matris mee.
Confitebor tibi q terribiliter
magnificat? es: mirabilia opa
tua: t aia mea cognoscet nimis
Non est occultatũ os meum a
te quod feci sti in occulto: t sb-
stãtia mea in inferioub? terre.
Imperfectũ meũ viderũt oculi
tui: t in libro tuo oẽs scribent
dies formabunt t nemo in eis
Mihi aũt nimis honorificati
sunt amici tui deus: nimis con
fortatus est principatus eorũ.
Dinumerabo eos t sup are-
nam multiplicabuntur: exur
rexi t adhuc sum tecum.
Si occideris deus peccatores
viri sanguinũ declinate a me.
Quia dicis: i cogitatiõe acci
piãt i vanitate ciuitates suas.
Nõne q oderũt te dñe oderã
t sup inimicos tuos tabescebã
Perfecto odio oderam illos:
t inimici facti sunt mihi.
Proba me deꝰ t scito cor me
um: interroga me t cognosce
semitas meas.
Et vide si via iniquitatis i me
est: t deduc me in via eterna.
Alñ. Domine probasti me et
cognouisti me. Alñ. A viro
iniquo. Psalmus.139.
Eripe me dñe ab homie
malo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerũt iniquitates i
corde: tota die pstituebãt plia
Acuerunt linguas suas sicut
serpentes: venenum aspidum
sub labijs eorum.
Custodi me domine de ma-
nu peccatoris: t ab hominib?
iniquis eripe me.
Qui cogitauerunt supplan-
tare gressus meos: abscondẽ

runt superbi laqueum mihi.
Et tunes extenderunt laqueū: iuxta iter scandalū posuerūt mihi.
Dixi dño deo meo es tu: exaudi dñe vocē deprecationis mee.
Domine domine virtus salutis mee: obumbrasti super caput meum in die belli.
Non tradas me domine a desiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me: ne derelinquas me ne forte exaltentur.
Caput circuitus eorum: labor labiorū ipsorum opiet eos.
Cadent super eos carbones in ignem deijcies eos in miseriis non subsistent.
Vir linguosus non dirigetur in terra: virum iniustum mala capient in interitu.
Cognoui q̄ faciet dñs iudiciū inopis: et vindictā pauperū.
Verūtamen iusti confitebunt nomi tuo: et habitabūt recti cū vultu tuo
Aū. A viro iniquo libera me dñe. Aū. Dñe clamaui. ps.
Dñe clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cum clamauero ad te.
Dirigat oratio mea sicut incēsum in cōspectu tuo: elevatio manuū mearū sacrificium vespertinum.
Pone dñe custodiā ori meo: et hostiū circumstantie labijs meis.
Non declines cor meum in verba malitie: ad excusandas excusationes in peccatis.
Cum hoibus operantibus iniquitatē: et non communicabo cū electis eorum.
Corripiet me iustus in misericordia et increpabit me: oleum autē peccatoris non impinguet caput meum.
Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: absorpte sunt iuncti petre iudices eorum.
Audient verba mea quoniam potuerunt sicut crassitudo terre erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te domine domine oculi mei in te speraui non auferas animā meā.
Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi: et a scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculum eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam. Aū. Dñe clamaui ad te exaudi me. Capitulū. Benedictus deus. R. b.
Adiutorium nostrū. Hymnus
Magne deus potētie qui ex ago rotū genus: ptim remittēs gurgiti ptī leuas ī aera.
Dimersa limphis impimēs subuecta celis irrogans: vt stirpe vna, pdita diuisa rapiāt loca
Largire cunctis seruulis: quos mundat vnda sanguinis: ne scire laplus criminum nec ser

re mortis tedium.
T te culpa nullū deprimat nul
lū leuet iactātia: elisa mens ne
cōcidat elata mēs ne corruat.
P resta pater. ℟. Dirigat.
Ad. M. añ. Depositū potē
tes sanctos psequētes t exalta
uit humiles xp̄m cōfitentes.
Feria sexta ad vesp. añ. Por
tio mea. Psalmus. 141
Oce mea ad dñz clamaui: voce mea ad dñz deprecat' sū.
Effundo in conspectu eī orationem meam: t tribulationē meam ante ipsum pronuncio.
In deficiēdo ex me spīm meū t tu cognouisti semitas meas
In via hac qua ambulabaz absconderunt laqueum mihi
Considerabā ad dexteraz t videbā: t nō erat qui cognosceret me. Perijt fuga a me: t nō est qui requrat aiaz meā.
Clamaui ad te domine: dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuentium.
Intēde ad deprecationē meā quia humiliatus sum nimis.
Libera me a persequētibus me: quia cōfortati sūt sup me.
Educ de custodia aiam meā ad confitēdū nomini tuo: me expectant iusti donec retribuas mihi. Añ. Portio mea dñe sit in terra viuentiū. Añ. Benedictus. Psalmus. 143.
Benedictus dominus deus meus qui docet manus meas ad prelium: t digitos meos ad bellum.
Misericordia mea t refugium meum: susceptor meus et liberator meus.
Protector meus t in ipso speraui: q sbdit pplm meū sb me
Domine quid est homo quia innotuisti ei: aut filius hominis quia reputas eum?
Homo vanitati similis factus est dies eius sicut vmbra pterēūt
Dñe iclina celos tuos t descēde: tange montes t fumigabūt
Fulgura cōuulsatione t dissipabis eos: emitte sagittas tuas t conturbabis eos.
Emitte manum tuā de alto: eripe me t liba me de agnis multis: t de manu filioz alienoz.
Quoz os locutū est vanitatē t dextera eoz dextera iniquitatis.
Deus canticuz nouū cātabo tibi: i psalterio decachordo psallam tibi.
Qui das salutem regibus: qui redemisti dauid seruuz tuuz de gladio malignoe eripe me
Et erue me de manu filioruz alienoruz quoruz os locutuz est vanitatem: t dextera eoruz dextera iniquitatis.

Quorū filij sicut nouelle plā
tationes: in iuuentute sua.
Hilie eorum compositē: circū
ornate vt similitudo templi.
Promptuaria eorum plena:
eructantia ex hoc in illud.
Oues eorū fetose abūdātes in
gressib⁹ suis: boues eorū crasse
Nō ē ruina macerie neq; trā
sit⁹: neq; clamor i plateis eorū.
Beatum dixerunt populum
cui hec sunt: beatus populus
cuius dominus deus ei⁹. Añ.
Benedictus dñs deus meus.
Añ. Per singulos dies. Ps.
Exaltabo te d⁹ me i.4.
Eus rex: t bñdicā nomi
ni tuo i sēm t in seculū seculi.
Per singulos dies bñdicam
tibi: t laudabo nomen tuum
in seculum t in seculuz seculi.
Magnus dominus t laudabilis nimis: t magnitudinis
eius non est finis.
Generatio t generatio laudabit opera tua: t potentiam
tuam pronunciabunt.
Magnificentiam glorie sanctitatis tue loquentur: t mirabilia tua narrabunt.
Et vtutē tribiliū tuoz dicēt
t magnitudinē tuā narrabūt
Memoriam abundantie suauitatis tue eructabunt: t iustitia tua exultabunt.
Miserator t misericors dñs
patiens t multum misericors
Suauis dominus vniuersis
t miserationes eius super oia
opera eius. Añ. Per singulos dies benedicam te domine
Cap. Bñdictus deus. Rb.
Adiutorū nostrū. Hymnus
Plasmator hominis de⁹
us qui cuncta solus ordinans: humum iubes producere reptantis t fere genus.
Cui magna rerū corpa: dicta iubētis viuida: vt seruiāt
p ordinē sibi dēs dedisti homini
Rebellia fuis tuis gegd pi
mūdicia: aut moub⁹ se suggerit aut actibus se interserit.
Oa gaudioz premia da gratiarum munera: dissolue litis
vincula astringe pacis federa
Pesta pater. Rb. Dirigatur
Ad. M. añ. Esurientes humiles implebit bonis dominꝰ
t supbos diuites dimisit inanes. Sabbato ad vesp̄as añ.
Regnum tuum. Psalmus.
Confiteantur tibi domine omnia opera tua: et
sancti tui benedicant tibi.
Gloriam regni tui dicent: et
potentiam tuam loquentur.
Vt notam faciant filijs hominum potentiam tuam: t gloriam magnificentie regni tui,

Regnum tuum regnum omnium seculorum: & dñatio tua in oi gñatione & gñationem.
Fidelis dñs in oibus vbis suis: & sāct⁹ in oibus opib⁹ suis.
Alleuat dominus omes qui corruūt: & erigit omnes elisos.
Oculi omnium in te spērant domine: & tu das escam illoꝝ in tempore opportuno.
Aperis tu manū tuam: & imples omne animal bñdictiōe.
Iustus dñs in oibus vijs suis: & sāct⁹ in oib⁹ opibus suis.
Prope est dominus omnibus inuocantibus eum: omnib⁹ inuocantibus eum in veritate.
Voluntatem timentium se faciat: & deprecationem eoꝝ exaudiet: & saluos faciet eos.
Custodit dñs oēs diligētes se: & oēs peccatores disperdet.
Laudationē dñi loquetur os meū: & bñdicat ois caro nomini scō ei⁹ in sēcl̄m & in sēcl̄m scī.
Añ. Regnū tuū dñe regnūoꝝ uz scloꝝ. Añ. Laudabo. ℣.

Lauda aia mea dñz. 145
laudabo dñz i vita mea psallam deo meo ḡdiu fuero.
Nolite confidere in pncipib⁹: in filijs hoiuz i q̄b⁹ nō est salus.
Exibit spūs eius & reuertet i terram suam: in illa die pibūt omnes cogitationes eorum.
Beatus cuius deus iacob adiutor eius: spes eius in dño deo ipsius qui fecit celū & terram: mare & omia que in eis sunt.
Qui custodit vitatē in sēcl̄m: facit iudiciū iniuriā patientibus: dat escam esurientibus.
Dominus soluit compeditos dominus illuminat cecos.
Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos.
Dominus custodit aduenas pupillū & viduā suscipiet: & vias peccatorum disperdet.
Regnabit dñs in secula: deꝰ tuꝰ syon i gñatiōe & gñationē Añ. Laudabo deū meū in vita mea. Añ. Deo nr̄o, ℣. 146

Laudate dñm q̄m bonꝰ est psalmus: deo nr̄o sit iocunda decora q̄ laudatio.
Edificans hierusalē dñs: dispersiones israelis cōgregabit
Qui sanat contritos corde: & alligat contritiones eorum.
Qui nūerat multitudinē stellarū: & oibus eis noia vocat.
Magnꝰ dñs nr̄ & magna vtꝰ eiꝰ: & sapiētie eiꝰ nō est numerꝰ
Suscipiens mansuetos dominus: humilians autem peccatores vsq̄ ad terram.
Precinite dño in cōfessione: psallite deo nostro i cythara.
Qui operit celum nubibus:

t parat terre pluuiam.
Qui producit i mõtib⁹ fenũ: t herbam seruituti hominum.
Qui dat iumẽtis escã ipor: t pullis corui⁹ inuocãtib⁹ eũ.
Non in fortitudine equi uolũtatẽ habebit: neq; in tibijs uiri beneplacitum erit ei.
Beneplacitũ est dño super timẽtes eũ: t in eis qui sperant super misericordia eius. Aſſ.
Deo nostro iocunda sit laudatio. Aũ. Lauda. Pſal. 147
Lauda hierusalem dñm: lauda deum tuum syon.
Quĩ cõfortauit seras portarũ tuarũ: benedixit filijs tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacez t adipe frumẽti satiat te.
Qui emittit eloquiũ suũ terre: uelociter currit sermo eius.
Qui dat niuẽ sicut lanã: nebulam sicut cinerem spargit.
Mittit crystallum suam sicut bucellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit.
Emittet uerbũ suũ t liquefaciet ea: flauit spũs eius t fluẽt aque.
Qui annũciat uerbũ suũ iacob iustitias t iudicia sua israel.
Non fecit taliter oĩ nationi: t iudicia sua nõ manifestauit eis Aſſ. Lauda hierlm dominũ. Cap. Benedictus deus. Rẽ. Magnus dñs noster, Et magna uirtus eius. ℣. Et sapientie eius nõ est nũs. Et. Glia. Mag⁹
Lux beata trinitas t principalis unitas: iam sol recedit igneus infunde lumen cordibus.
Ne mane laudũ carmine te deprecemur xpi: te nra supplex glia per cuncta laudet secula.
Deo pri. ℣. Vesptina oratio ascẽdat ad te dñe. Rẽ. Et descẽdat sup nos misericordia tua Ad. M. añ. Suscepit dẽ isrl puerũ suũ sicut locut⁹ ẽ ad abraam t semini ei⁹ exaltare hũiles uiscz in selm. Ad cõplet. ℣. Jube dõne bñ. Benedictio
Noctẽ getã t finẽ pfectũ pce dat nob dñs ops. Rẽ. Amẽ.
Lectio breuis que dr extra cũctũ uel qñ nõ legit in cõuẽtu.
Fratres: sobrij estote t uigilate: qr adũsarius uester diabolus tanq; leo rugiens circuit querens quẽ deuoret t cui resistite fortes in fide. Tu aũt dñe miserere nobis. Rẽ. Deo grãs. ℣. Adiutoriũ nr̃m i noie dñi. Rẽ. Qui fecit celũ t terrã. Postea Pri nr̃. Io creto. Et nõ pnuncia Et ne. Iz absolute ab hebdomadario
Confiteor deo fit cõfessio omnipotẽti beate marie semp vgini: beato petro; bto

paulo: beato bñdicto: btō. S. beate iustine: ⁊ oīb⁹ sanctis: et vobis fratrib⁹ me grauiť pec/ casse per supbiā i lege dei mei cogitatione: delectatiōe: omis/ sione: cōsensu: visu: vbo ⁊ ope de oībus meis vitijs ⁊ peccať dico meā culpā meā culpā meā maximā culpā. Ideo dep̄: eco: vos frēs orare dū pro me. Respondeť Misereať tui oīpotēs deus: et dimissis oībus peccatis tuis: pducat te in vitā eternā. ℟. Amē. ⁊ repetiť cōfessio vt. s. dicēdo: ⁊ tibi pī. Deide hēt domadari⁹. Misereať vī ⁊c.

TA superiore absolutio. Mdulgētiā absolutiōez ⁊ remissionē oīum peccatoruz nostroz tribuat nobis omnipotēs ⁊ misericors dñs. ℟. Amē. ℣. Conūte nos de⁹ salutaris noster. ℟. Et auerte iram tuam a nobis. ℣. Deus in adiutoriū meum intende ℟. Domine ad adiuuandū me festina. cum Gloria patri ⁊ Sicut erat. Alla. Absolute sine añ. Psalmus. 4.

CUm inuocarē exaudiuit me deus iustitie mee: in tribulatione dilatasti mihi.

Misereremei: ⁊ exaudi oratiōnem meam.

Filij hominū vsq; quo grauicorde: vt quid diligitis vanitatem ⁊ queritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificauit dominus sanctum suū: dominus exaudiet me cum clamauero ad eum.

Irascimini ⁊ nolite peccare: que dicitis in cordibus vestris in cubilibus vīis cōpūgimini

Sacrificate sacrificium iustitie ⁊ sperate in domino: multi dicunt qs ostēdit nobis bona

Signatum est super nos lumen vultus tui domine: dedisti letitiam in corde meo.

A fructu frumenti vini ⁊ olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormiam ⁊ requiescam.

Quoniam tu domine singulariter in spe: constituisti me.

QUi habitat Psalmus. 90. in adiutorio altissimi: in protectione dei celi commorabitur.

Dicet domino susceptor meus es tu: ⁊ refugium meum: deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantium: ⁊ a verbo aspero.

Scapulis suis obūbrabit tibi ⁊ sub pēnis eius sperabis.

Scuto circūdabit te vītas eī⁹ nō timebis a timore nocturno

A sagitta volãte i die a negocio pambulãte i tenebris: ab incursu t demonio meridiano.
C adent a latere tuo mille: et decẽ milia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.
V eruntamen oculis tuis cõsiderabis: t retributionẽ peccatorum videbis.
Quoniã tu es dñe spes mea: altissimũ posuisti refugiũ tuũ.
Non accedet ad te malum: et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
Quoniam angelis suis mandauit de te: vt custodiant te in ommibus vijs tuis.
In manib⁹ portabũt te ne forte offẽdas ad lapidẽ pedẽ tuũ
Super aspidem t basiliscum ambulabis: t cõculcabis leonem t draconem.
Quoniam in me sperauit liberabo eum protegam eũ quoniam cognouit nomen meum.
Clamauit ad me t ego exaudiã eũ: cũ ipo sũ in tribulatiõe eripiam eum t glificabo eum
Longitudine dierum replebo eum: t ostendam illi salutare meũ. Psalmus. lxxxiij
Ecce nunc bñdicite dominum: omnes serui domini.
Qui statis in domo domini: in atrijs domus dei nostri,
In noctib⁹ extollite manus vestras in sãcta: t bñdicite dñm.
Bñdicat te dñs ex syon: qui fecit celũ t terrã. Hymn.
Eternis ãñ terminũ: rex creator: poscimus: vt solita clementia sis ꝓsul ad custodiam.
Procul recedãt somnia t noctiũ fantasmata: hostemq; nr̃m cõprime ne polluant corpora.
Preesta pr̃ omnipotẽs ꝓpiꝰ xp̃e dñe qui tecũ i ꝓpetuũ: regnat cũ sancto spiritu. Amẽ. Cap.
Tu autẽ in nobis es dñe: t nomẽ sanctũ tuũ invocatũ est sup nos: ne derelinquas nos dñe deus noster. R. Deo gr̃as. ℣. Custodi nos dñe vt pupillã oculi. R. Sub vmbra alarum tuarũ ptege nos. Kyriel. xp̃el. kyriel. Pat̃ nr̃. ℣. Et ne nos. R. Sed libera nos. Credo in deũ. ℣. Carnis resurrectionẽ. R. Vitam eternã amẽ. ℣. Dignare dñe nocte ista. R. Sine peccato nos custodire. ℣. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. Oremus. Oio.
Visita quesumus dñe hitationẽ istã: t oẽs insidias inimici ab ea lõge repelle angeli tui sancti habitẽt in ea: q nos i pace custodiãt: t bñdictõ tua sit sup nos semper. Alia oio

Deus qui illuminas no/ctē ⁊ lucē post tenebras facis: cōcede nobis: vt hāc noctē sine impedimēto sathanę trāseamus: atq; matutinis tuis ad altare tuū recurrentes tibi deo gras referam⁹. Per. ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo. ℣. Bñdicam⁹ domino. ℟. Deo gratias. Hūc vel post cōpletorium de beata maria datur a supiore benedictio. Bñdictio dei oipotentis patris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti descēdat sup nos: ⁊ maneat sēper. ℟. Amē. Aīa. competens cū ℣. ⁊ oratione. vide infra. Post orationē vo dicitur ℣. Fideliū aīe per misericordiā dei requiescāt in pace. ℟. Amen. Deinde dicitur ter Aue maria, Postea fit asperio aque bñdicte dicendo aīa. Asperges me dñe hysopo et mūdabor: lauabis me: ⁊ super niuē dealbabor. ℘s. Miserere mei deus fm magnā miseri cordiā tuā: ⁊ fm multitudinē miserationū tuarū dele iniquitatē meaz. Glia patri. Sicut erat. ⁊ repetitur aīa. Asperges A dñica tamē de passione vsq; ad pascha nō dicitur Gloria patri, sed dicto ℣. ℘s. immediate repetitur aīa. Asperges. vt supra, Deinde ℘s. De profundis. cum Requiē eternam. ℣. A porta inferi. ℣. Requiescāt in pace. ℣. Dñe exau. ℟. Et clamor. ℣. Dominus vobiscū. ℟. Et cum. Oratio. Deus venie largitor Prēdicto modo dicitur completoriū per totū annū: excepto triduo ante pascha: ⁊ excepto q; in festis duplicibus ⁊ certanis dicto Pater noster post ℣. Custodi nos. immediate dicitur oratio. Visita q̄sumus, Infrascripta aīa. dicitur a cōpletorio ḡmi sabbati de aduentu vsq; ad vigilias purificationis. Aīa. Alma redēptoris mater: que pua celi porta manens ⁊ stella maris: succurre cadenti: surgere qui curat pplo: tu que genuisti natura mirāte tuū sanctū genitorē: virgo ꝑus ac posterius gabrielis ab ore: sumēs illud aue peccatoz miserē alla. ℣. Aue maria gra plena dñs tecū. ℟. Bñdicta tu i mulieribꝫ ⁊ bñdictꝰ fructꝰ vētris tui. Oratio. Gratiā tuā dñe mētibus nris infunde: vt qui angelo nūciāte xpi filij tui incarnationē cognouimus: per passionē eiꝰ ⁊ crucē: ad resurrectionis gliam ꝓducamur. Et sa/

mulos tuos ab oi adūsitate cu
stodi. Per eūdē xp̄m dn̄z no
strū. ℟. Amē. Post omes
vo horas dicitur Salue regi
na. cū ꝓdicto ℣. ℣ oratiōe: vi
delicet Aue maria. ℣ Diam
tuā. ℟ Ipsis aūt vesp̄is puri
ficationis vsq; ad feriā quar
tam maiorū hebdomade. di
citur post oēs horas infrascri
pta añ. cum suo ℣. ℣ oratione
Añ Salue regina misericor
die vita dulcedo ℣ spes nostra
salue, ad te clamamus exules
filij eue, ad te suspiram⁹ gemē
tes ℣ flētes in hac lachrymar
valle. eia ergo aduocata nr̄a:
illos tuos misericordes oculos
ad nos cōuerte. ℣ iesum b̄nedi
ctū fructū vētris tui nob post
hoc exiliū ostēde: o clemens: o
pia: o dulcis v̄go maria. ℣.
Dignare me laudare te v̄rgo
sacrata. ℟. Da mihi v̄tutez
contra hostes tuos. Oratio.
Omn̄ps sempiterne deus
qui gl̄iose v̄ginis matr̄
marie corp⁹ ℣ aiam: vt dignū
filij tui habitaculū effici mere
ret spiritu sancto cooperante p̄
parasti: da vt cuius cōmemo
ratione letamur: eius pia iter
cessione ab instātibus malis ℣
a morte p̄petua liberemur. Et
famulos tuos ab omni aduer
sitate custodi. Per eūdē xp̄m
dn̄m nr̄z. Amē. A vesp̄is sab
batisci vsq; ad ascēsionē dicit
post oēs horas añ. Regina ce
li, cū suo ℣. ℣ oratione. requiei
sabbo sācto. A vō. añ. vigilie
ascē. vsq; ad aduētū dn̄i dr̄
oēs horas p̄terq; ad cōpletoꝝ
um añ. Salue regina. ℣ Di
gnare me. ℟ Oēs sēpit.
Ad cōpleꝯ. vo dr̄ añ. Aue re
gina celoꝝ ave dn̄a angelorꝝ
salue radix sancta ex qua mū
do lux est orta: gaude gloriosa
sup oēs speciosa: vale valde ℣
cora: ℣ p̄ro nobis semper xp̄m
exora. ℣. Dignare me. ℟
Omnipotēs sempiterne deus
Canticum symeonis prophete
Nunc dimittis fuū tuum
dn̄e: sm̄ vbū tuū i pace.
Quia viderūt oculi mei salutar tuū
Quod parasti añ facie oīz pplorꝝ
Lumē ad revelationē gētiū
℣ gl̄iaz plebis tue isr̄l. In ad
uentu dn̄i vsq; ad natiuitatē dn̄i
cis dieb⁹. Canticū esaie. pphe
Ecce dn̄s i fortitudie veni
et: ℣ brachiū ei⁹ dn̄abit
Ecce merces eius cum eo: et
opus illius coram ipso.
Sicut pastor gregem suum
pascet in brachio suo: congre
gabit agnos: ℣ in sinu suo le
uabit: fetas ipse portabit.

Quis mẽsus est pugillo aq̃s
& celos palmo ponderauit?
Quis appẽdit trib⁹ digitis
molem terre: & libravit i põde
re montes: & colles in statera?
Quis adiuuit spm̃ dñi aut qs
cõsiliari⁹ ei⁹ fuit & ostẽdit illi?
Cum quo iniit cõsiliũ & instru
xit eũ: & docuit eũ semitã iusti
tie: & erudiuit eum scientia: &
viam prudentie ostendit illi.
Ecce gentes quasi stilla situ
le: & quasi momentum statere
reputate sunt ei. Ecce insu
le quasi puluis exiguus: & liba
nus non sufficiet ad succendẽ
dum & animalia eius non suf
ficient ad holocaustum.
Oẽs gẽtes quasi non sint sic
sunt coꝝ ad eo: & quasi nihiluz &
inane reputate sunt ei. Canticũ
ciusdẽ.
Cantate domino
canticum nouum: laus
eius ab extremis terre.
Qui descẽditis i mare & pleni
tudo ei⁹: insule & habitatores eaz.
Subleuet desertũ & ciuitates
ei⁹ i domib⁹ habitabit cedar.
Laudate eũ habitatores pe
tre: de vertice mõtiũ clamabũt
Ponent dño gloriã: & laudez
eius in insulis nunciabunt.
Dis sicut fortis egredietur sicut
vir preliator suscitabit zelum.
Vociferabitur & clamabit: et
sup inimicos suos cõfortabit.
Tacui semper silui patiẽs fui
sicut parturiens loquar.
Dissipabo & absorbebo simul
desertos faciam montes & col
les: & oẽ germen eoꝝ exiccabo
Ponã flumia in insulas: & sta
gna arefaciã. Et deducã ce
cos in viã quã nescierunt: & in se
mitis quas ignorauerunt am
bulare eos faciã. Ponã tene
bras coram eis in lucẽ: & prava
in directa. Canticum eiusdẽ.
Hec dicit dñs redemptor
isrl̃ scũs ei⁹ ad cõtẽptibi
lem animaz & abominatã gen
tem: & ad seruum dominoꝝ.
Reges videbũt & psurgẽt pn
cipes: & adorabũt dñz deũ tuũ
qz fidelẽ: & scm̃ isrl̃ q elegit te.
Hec dicit dominus in tempo
re placito exaudiui te: & in die
salutis auxiliatus sum tui.
Et seruaui te & dedi te i fedus
ppli: vt suscitares terrã & possi
deres hereditates dissipatas.
Et diceres his q vincti sũt exi
te: & his q i tenebris reuelami.
Super vias pascentur: & in
omnibus planis pascua eoꝝ.
Non esurient neq; sitient am
plius: & nõ percutiet eos estus
aut sol: quia miserator eoꝝ
reget eos: & ad fontes aqua
rum potabit eos.

Et ponã oẽs mõtes meos in
viã: ⁊ semite mee exaltabunt.
Ecce isti de longe veniẽt: ⁊ ec
ce illi ab aglone ⁊ mari: ⁊ isti
de terra australi. Laudate ce
li ⁊ exultet terra: iubilate mõ
tes laudẽ: qz cõsolatus est dñs
pplm suũ: ⁊ pauperũ suorũ mi
serebit. Incipiũt cãtica in na
tiuitate dñi iesu ⁊ dnceps vs
qz ad octauã epiphanie inclu
siue. Canticuz esaie prophete.
Populus gentium qui se
debat i tenebris: vidit lu
cẽ magnã. Habitãtib⁹ i regio
ne vmbre mortis: lux orta ẽ eis.
Multiplicasti gentẽ: non ma
gnificasti letitiam. Letabun
tur corã te sicut qui lętãtur in
messe: sicut exultãt victores ca
pta preda qñ diuidunt spolia.
Jugũ eni oneris eius ⁊ virgã
humeri eⁱ⁹: ⁊ sceptrũ exactoris
eⁱ⁹ supastis: sicut in die madiã.
Quia omnis violenta p̃da
tio cum tumultu: ⁊ vestimen
tum mixtum sanguine erit in
combustione ⁊ cibus ignis.
Parulus enim natus est no
bis: ⁊ filius datus est nobis.
Et factus est pncipatus sup
humerum eius: ⁊ vocabitur
nomen eius admirabilis con
siliarius: deus fortis: pater fu
turi seculi: pinceps pacis.
Multiplicabitur eius impe
rium: ⁊ pacis non erit finis.
Super soliũ dauid ⁊ super re
gnũ eius sedebit: vt confirmet
illud ⁊ corroboret in iudicio ⁊
iustitia amodo ⁊ vsqz in sem
piternũ ẽlus dñi exercituũ fa
ciet hoc. Canticum eiusdem.
Letare hierl'z: ⁊ die festũ
agite oẽs qui diligitis eã.
Gaudete gaudio magno oẽs
qui lugebatis super eã: vt po
temini a lacte: ⁊ satiemini ab
vberibus consolationis eius.
Et cũ anulsi fueritis a lacte:
epulemini ab introitu glie ei⁹.
Quia hec dicit dominus: ecce
ego dẽclino in eos vt flumẽ pa
cis: ⁊ vt torrens inundans glo
rie gentium. Pueri eorum
in humeris portabuntur: ⁊ su
per genua consolabuntur.
Quẽadmodũ mater cõsolat
filios suos: ita ⁊ ego cõsolabor
vos ⁊ in hierlim cõsolabimini.
Et videbitis ⁊ gaudebitis ⁊
letabitur cor vestrũ: ⁊ ossa ve
stra vt herba germinabunt: ⁊
cõminabitur contumacibus.
Ecce dominus vt ignis veni
et: ⁊ vt tẽpestas currus eius:
reddere in ira vindictã ⁊ va
stationem in flamma ignis.
In igne enim celi dñi deuora
bitur omnis terra: ⁊ in gladio

eius ois caro. Canticū einsdē.

Rbs fortitudinis nostre
syon: saluator ponetur in
ea murus ⁊ antemurale.

Aperite portas ⁊ igrediatur
gens: iusta custodiēs veritatē.

Et error abijt seruabis pa
cez: pacē qz in te speramus.

Sperastis in dño i sēlis eter
nis: in dño deo forti in ppetuz.

Quia incuruabit habitātes
in excelso: ciuitatē sublimē hu
miliabit. Humiliabit eā vs
qz ad terrā: detrahet eaz vsqz
ad puluerē.

Conculcabit eā
pes: p paupis gressus egenoz.

Semita iusti recta est: rectus
callis iusti ad ambulandum.

Etin semita iudiciorū tuoruz
dñe sustinuim⁹ te: nomē tuū ⁊
memoriale tuū i desiderio aie.

Anima mea desiderabit te in
nocte: sz ⁊ spūs me⁹ i pcordijs
meis: de mane vigilabo ad te.

Cūfeceris iudicia tua i terra
iustitiā discēt habitatores orbis.

Miſereamur ipio ⁊ nō discet
facere iustitiam in terra san
ctorum iniqua gessit: ⁊ non vi
debit gloriam domini.

Domine exaltetur man⁹ tua
vt non videant: videant ⁊ con
fundantur zelantes populi: ⁊
ignis hostes tuos deuoret.

Dñe dabis pacez nobis: oia
enim opera nostra operat⁹ es
nobis. Incipiūt cātica in qua
dragesima. Canticū hieremie

Educāt oculi ppbete.
mei lachrymas per diē
⁊ noctem: ⁊ non taceant.

Si cōtritione magna con
trita est virgo filia populi mei:
plaga pessima vehementer.

Si egressus fuero ad agros
ecce occisi gladio: ⁊ si introiero
i ciuitatē ecce attenuati fame.

Prophēta nāqz ⁊ sacerdos:
abierūt in terrā quā ignoraue
runt. Nunquid proijciēs ab
iecisti iudam: aut syon abomi
nata est anima tua?

Quare ergo percussisti nos:
ita vt nulla sit sanitas?

Expectauimus pacem ⁊ nō
est bonum: tempus curatio
nis ⁊ ecce turbatio.

Cognoſ
uimus domine impietates no
stras: ⁊ iniquitates patruz no
strorūz quia peccauimus tibi.

Ne nos des in opprobriū pro
pter nomen tuum: neqz facias
nobis contumeliam.

Solij gloxie tue recordare: ne
irritū facias fedus tuū nobiscū

Recordare Sio einsdē.
dñe qd acciderit nobis:
intuere ⁊ respice opprobriū nrz
Hereditas nra versa est ad alie
nos: domꝰ nre ad extraneos.

P upilli facti sum⁹ absq; pa/
tre: mres nostre quasi vidue.
A quā nr̄az pecunia bibim⁹: t
li ngua nr̄a pcio cōparauim⁹.
C ruciebus minabamur: las/
sis non dabatur requies.
E gypto dim⁹ manū t assy
rijs: vt saturaremur panibus.
P atres nostri peccauerunt
t non sunt: t nos iniquitates
eorum portauimus.
D efecit gaudiū cordis nr̄i: ver
sus est in luctū chorus noster.
C ecidit corona capitis nostri
ve nobis quia peccauimus:
propterea mestum factum est
in doloze cor nostrum: ideo cō
tenebrati sunt oculi nostri.
T u autē domine in eternum
permanes: t solium tuum in
generatione t generatione.
Q uare ergo in perpetuū ob/
liuiscēris nostri: t derelinquis
nos in longitudinem dierum?
C onuerte nos dñe ad te t cō
uertemur: inoua dies nostros
sicut a principio. Canticū eze/
chielis pphete.
T Ollam chielis pphete.
quippe vos de gētibus:
t congregabo vos de vniuer/
sis terris: t adducā vos in ter
ram vestrā. E t effundam su
per vos aquā mundā: t mun
dabimini ab omnib⁹ inquina
mentis vestris: t ab vniuersis
idolis vestris mundabo vos.
E t dabo vob cor nouū: t spūs
nouum ponā in medio vestri.
E t auferam cor lapideum de
carne vestra: t dabo vobis cor
carneum: t spiritum meum
ponam in medio vestri.
E t faciaz vt in preceptis me/
is ambuletis: t iudicia mea
custodiatis: t operemini.
E t habitabitis in terra quā
dedi patribus vestris: t eritis mi
hi in pplm: t ego ero vobis in
deū. Incipiūt cantica in resur/
rectione dñi t dicepa vsq; ad
pentecostē inclusiue dieb⁹ dñi/
cis. Canticum esaie prophete.
Q Uis est q venit de edom
tinctis vestib⁹ de bosra?
I ste formosus i stola sua: gra
diēs i multitudie fortitudinis
sue. E go q loquor iustitiā: t
ppugnator sum ad saluandū.
Q uare ergo rubrū est indu/
mentuz tuum: t vestimentum
tuū sicut calcātiū in torcular.
T orcular calcaui solus: t de
gentibus non est vir mecum.
C alcaui eos in furore meo: t
conculcaui eos in ira mea.
E t aspersus est sanguis eoꝝ
super vestimenta mea: t om/
nia indumēta mea inquinaui.
D ies enī vltōis i corde meo
ann⁹ retributionis mee veni.

Circūspexi ⁊ nō erat auxilia
tor: ⁊ siui ⁊ nō fuit q adiuuaret
Et saluauit mihi brachiū me
um: ⁊ indignatio mea ipsa au
xiliata ē mihi. Canticū eiusdē.
Venite reuertamur ad do
minū: q ipe cepit ⁊ sana
bit nos: percutiet ⁊ curabit nos
Viuificabit nos post duos di
es in die tertia suscitabit nos:
⁊ viuemus in conspectu eius:
sciemus sequemurq; vt cogno
scamus dñm. Quasi dilu
culus preparatus est egressus
eius: ⁊ veniet nobis quasi im
ber tēporane⁹ ⁊ serotin⁹ terre.
Quid faciā tibi effraim? qd
faciam tibi iuda? misericordia
vestra quasi nubes matutina:
⁊ quasi ros mane pertransiēs.
Propter hoc dolaui i prophe
tis occidi eos i verbis oris mei: ⁊
iudicia mea ēē lux egredient.
Quia misericordiā volui ⁊ nō
sacrificiū: ⁊ scientiā dei plusq;
holocaustū. Canticū eiusdē.
Exspecta me dicit dñs in
die resurrectionis mee i
futuro: q iudiciū meū vt cōgre
gem gentes ⁊ colligam regna.
Et effundam super eos om
nem indignationem meam: ⁊
omnem iram furoris mei.
In igne enim zeli mei deuora
bitur omnis terra: q; tunc red
dam populis labium electum:
vt inuocent omnes in nomine
dñi: ⁊ seruāt ei humero vno.
Vltra flumīa ethiopie ide sup
plices mei: filij dispersorum
meorū deferent munus mihi.
In die illa nō cōfunderis su
per cunctis adinuentionibus
tuis: quibus preuaricata es in me
Quia tunc auferam de me
dio tui magniloquos superbie
tue: ⁊ nō adijcies exaltari am
plius in monte sancto meo.
Et derelinquam in medio tui
populum pauperē ⁊ egenū: ⁊ spe
rabūt in nōie dñi relige israel.
Non facient iniquitatem nec
loquentur mendaciū: ⁊ non
inuenietur in ore eorū lingua
dolosa. Quoniam ipsi pascē
tur ⁊ accubabunt: ⁊ non erit
qui exterreat. In solennitate
apostolorum ⁊ euangelistarū
atq; plurimorum martyrum.
Vos sanc/ Canticū esaie
cti domini vocabimi/
ni: ministri dei nostri.
Videtur vobis fortitudinem
gentium comedetis: ⁊ in glo
ria eorum superbietis.
Pro confusione vestra dupli
ci ⁊ rubore: laudabunt par
tem eorum. Propterea in ter
ra sua duplicia possidebūt: le
titia sempiterna erit eis.

Q. nia ego dominus diligens iudicium: & odio habens rapinam in holocaustum.
Et dabo opus eorum in veritate: & fedus perpetuū feriā eis.
Et sciet in gentib⁹ semē eor: & germē eor in medio populorū.
Oēs eni qui viderint eos cognoscēt illos: q̄ isti sunt semē cui bñdixit dñs. Cāticū sapie.

Algebunt iusti & tanq̄ scintille in arūdineto discurrēt. Iudicabūt nationes & dñabuntur populis: & regnabit dñs illorum in perpetuū.
Qui confidunt in dño intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi.
Q. ñi donū & pax ē electis dei.

Eddi. Cāticū sapiētie.

Dit deus mercedē laborum sanctorum suorum: & deduxit illos in via mirabili.
Et fuit illis in velamento diei: & in luce stellarum nocte.
Trāstulit illos mare rubrū: & trāsuexit illos p aquā nimiā.
Inimicos autem illorum demersit in mare: & ab altitudine inferorum eduxit illos.
Ideo iusti tulerunt spolia impiorum: & decantauerunt dñe nomen sanctum tuum.
Et victricē manū tuā laudauerūt pariter: & dñe deꝰ noster,

In natiuitate vnius martyris vel vniuscōfessoris. Cantic⁹

Beatus vir qui sapiētie in sapiētia morabitur: & q̄ in iustitia meditabit: & i sensu cogitabit circumspectionē dei.
Qui dabit illum pane vite & intellectus: & aqua sapientie salutaris potabit illum.
Et firmabitur in illo & nō flectetur: & continebit illum & nō confundetur: & exaltabit illum apud p̄ximos suos. Et in ore eterno hereditabit illū: dñs deꝰ noster. Cantic⁹ sapientie.

Benedictus vir qui confidit in dño: & erit dñs fiducia eiꝰ. Et erit tāq̄ lignū quod plantatū est secus decursus aquarum: quod ad humorem mittit radices suas: & non timebit cum venerit estus.
Et erit foliū eius viride: & in tēpore siccitatis non erit sollicitum: nec aliquando desinet facere fructū. Cantic⁹ sapiētie.

Beatus vir qui inuentus ē sine macula: & qui post aurum non abijt: nec sperauit in pecunie thesauris.
Quis est hic & laudabim⁹ eū: fecit eni mirabilia in vita sua.
Qui pbatꝰ est in illo & perfect⁹ inuentꝰ ē: & erit illi glia eterna.
Qui potuit trāsgredi & nō ē

transgressus

trãlgressus: facẽ mala ⁊ nõ feẽ. Ideo stabilita sũt bona illius in dño: ⁊ elemosynas illi⁹ narrabit ois ecclia scoꝝ. In solẽnitatibus beate marie ỽginis ⁊ in festiuitatibus sanctarũ ỽ

Audite ginũ. Cant⁹. sapie me diuini fructꝰ: ⁊ q̃si rosa plãtata sup riuos aq̃rũ fructificate. Quasi libanus odorem suauitatis habete: florete flores quasi lilium. Date odorẽ ⁊ frondete in gratiã: ⁊ collaudate canticum ⁊ bñdicite dominum in operibus suis.

Date noi eꝰ magnificẽtiã: ⁊ pfitemi illi i voce labioꝝ voꝝ In cãticis labioꝝ ⁊ cytharis ⁊ sic dicetis in cõfessione opa dñi vniuersa bona valde. Cã

Audens gau ticũ esaie. debo in dõmino: ⁊ exultabit anima mea in deo meo. Quia induit me vestimẽto salutis: ⁊ iduméto letitie circũdedit me Quasi sponsũ decoratũ coronã: ⁊ q̃si sponsã ornatã mõilib⁹ suis Sicut enim terra pfert germen suum: ⁊ sicut hortus semẽ suum germinat: sic dñs deus germinabit iustitiam ⁊ laudẽ coram vniuersis gentibus.

Propter syon nõ tacebo: ⁊ pp hierl̃ nõ gescã: donec egrediat vt splẽdor iust⁹ eius: ⁊ saluator eius vt lãpas accẽdat. Et videbũt gẽtes iustum tuum: ⁊ cuncti reges inclytũ tuũ Et vocabitur tibi nomen nouum: quod os dñi nominauit. Et eris corona glie in manu dñi: ⁊ diadema regni in manu dei tui. Canticum esaie.

Non vocaberis vltra derelicta: ⁊ terra tua nõ vocabitur amplius desolata. Sed vocaberis volũtas mea in ea: ⁊ terra tua inhabitabit. Quia complacuit dño in te: ⁊ terra tua inhabitabitur. Inhabitabit enim inuenis cũ ỽgine: ⁊ habitabũt in te filij tui. Et gaudebit sponsus sup sponsã: ⁊ gaudebit sup te deꝰ tuus. Sup muros tuos hierusalem cõstitui custodes: tota die ⁊ tota nocte in pspectu nõ tacebũt. Qui reminiscimini dñi ne taceatis: ⁊ ne detis silẽtium ei donec stabiliat: ⁊ donec ponat hierusalem laudem in terra. Sabbato ante primã dñicam de aduẽtu vsq; ad vigiliã natiuitatis dñi tã dieb⁹ dñicis q̃ etiã in feriis. Ad vesperas hymnꝰ.

Conditor alme siderum eterna lux credentium: christe redemptor omnium ex audi preces supplicum. Qui cõdolẽs interitu mortis

perire seculū: saluasti mūdū lā
guidū: tonans reis remediū.
Tergente mundi vespere: vt
spōsus de thalamo: egress⁹ to
nestissima vgis mīs clausula
Cuius forti potētie genu cur
uantur omnia: celestia terre/
stria nutu fatentur subdita.
Me deprecamur agie venture
iudex seculi: conserua nos i tē
pore hostis a telo perfidi.
Laus honor: virtus gloria deo
patri z filio: sancto simul para
clito in sēpiterna secula. Amē
Ad nocturnū hymnus
Erbū supnum pdiens:
a pēolim exiēs: q natus orbi
subuenis cursu declini tēporis
Illumina nūc pectora: tuoq;
amore cremata: audito vt pco
nio sint pulsa tandem lubrica
Iudex q; cū post aderis ruina
ri fcā pectoris: reddēs vicē p
abdita iustisq; regnū p bonis.
Non demū arcemur malis p
qualitate criminis: sed cū bea
tis cōpotes simus phennes ce
li bes. Laus honor.
Ad laudes hymnus
Ox clara
ecce itonat obscura que
q; increpat: pellant emīn⁹ som
nia ab ethere christus pmicat
Mēs iā resurgat torpida que
sorde extat saucia: sidus refulget iā nouū vt tollat oē noxiū.
Surrū agnus mittit laxare
gratis debitū: oēs pro idulgen
tia voce dēnus cū lachrymis.
Secūdo vt cū fulserit mūdi
q; honor cinxerit: nō p reatū
puniat sz pius nos tūc ptegat.
Laus honor. In natiuitate
domini ad vesperas hymnus.
Ens redemptor gentiū
ostende partū virginis:
miretur omne seculum talis
decet partus deum.
Non ex virili semine sed my
stico spiramine: verbū dei factū
caro fructusq; vētris floruit.
Aluus tumescit virgis clau
stra pudoris permanent: vexilla virtutum micant versā
tur in templo deus.
Procedens de thalamo sue
pudoris aula regia: geminegi
gas substantie alacris vt cur
rat viam.
Egressus ei⁹ a pēre: regressus
ei⁹ ad patrē: excursus vsq; ad
inferos recursus ad sedem dei.
Equalis eterno patri carnis
trophęo accingere: firma nostri corporis virtute firmans
perpeti.
Presepe iam fulget tumulus
menq; nox spirat nouum: qō
nulla nox interpolet fideq; in
gi luceat. Gloria tibi domi
Ad nocturnos hymnus.

Qui ste redemptor omnium: ex patre patris vnice: solus ante principium: natus ineffabiliter.
Tu lumen tu splēdor patris tu spes perennis omnium: intende quas fundunt preces: tui per orbem famuli.
Memento salutis auctor q̄ nostri quōdā corporis: ex illibata v̄ginē nascēdo formā sūpseris
Hic p̄sens testat dies currēs per āni circulū: q̄ solus a sede p̄is mundi salus aduenieris.
Hūc celū terra hūc mare hūc oē q̄ in eis est: auctorē aduentus tui laudat exultās cāticō.
Nos quoq; qui sancto tuo redēpti sanguine sumus: ob diē natalis tui hymnū nouū cōcinimus. Gl'ia. Ad lau. hym.
Hostis herodes impie xp̄m venire q̄d ties: nō eripit mortalia q̄ regna dat celestia
Tabant magi quā viderāt stellā sequētes huiā: lumē regnū lumine deū fatentur munere.
Lanacra puri gurgitis celestis agn⁹ attigit: pctā que non detulit nos abluendo sustulit.
Nouū genus potētie aque rubescūt hydrie: vinūq; iussa fūdere mutauit vnda originem.
Gl'ia tibi dñe q̄ appuisti hodie. Ad noct. hym. Xp̄e redēptor omnium, vt sup̄ i natiuitate. Ad lau. hym. Enixa est puerpera. vt supra. In dñicis dieb⁹ qua dragesime ad vesperas hym.
Hostes ad nostras deitatis preces deus inclina pietate sola: supplicum vota suscipe precamur famuli tui.
Respice clemens solio de sancto vultu sereno lampadeo illustra: lumine tuo tenebras repelle pectoris nostri.

Crimina laxa pietate multa: ablue sordes vincula dirũpe: parce peccatis retenta tacentes dextera tua.

Me fine tetro mergimur pro fundo: labimur alta sceleris sub vnda: brachio tuo trahamur ad clara sidera celi.

Christe lux vera bonitas et vita: gaudium mundi pietas immensa: qui nos a morte reseo saluasti sanguine tuo.

Inflere tuũ petim? amorẽ: mẽtib? nris fidei refũde lumẽ eñ charitatis auge dilectionẽ

Munob dõa fẽtẽ lachrymaz ictiũoz fortia mistra: vitia carnis mulia retunde framea tua

Procul a nobis perfidus absistat: sathan a tuis viribus cõfractus: sanctus adsistat spiritus a tua sede dimissus.

Gloria tro sit eterno pri: sit tibi semp genitoris nate: cuz q eq lis spũs per cũcta scla regnat, amen. Ad nocturnũ hymn?

EX more docti mystico: seruemus hoc ieiunium: deno dierũ circulo: ducto quater notissimo. Ser t propter pmitus hoc pretulerũt postmodum: christus sacrauit otium: rex atq factor temporuz.

Tamur ergo parci? vbis cibis t potib?: somno iocis et arcius perstemus in custodia.

Item? aũt pessima que subuunt mẽtes vagas: nullũq; dm? callidi hostis locũ tyrãnidi

Dicamus oẽs cernui: clamemus atq singuli: plorem? ante iudicẽ: flectam? irã vindicẽ.

Nostris malis offẽdim? tuã deus clemẽtiã: effunde nobis desuper: remissor indulgentiã.

Memẽto q sum? tui licet caduci plasmatis: ne des honorẽ nominis tui precamur alteri.

Iaxa malum quod fecimus auge bonum quod poscimus: placere quo tandem tibi: possimus hic t perpetim.

Presta beata trinitas: pcede simplex vnitas: vt fructuosa sint tuis: ieiuniozum munera. Amen. Ad laudes hymnus

IAm xpe sol iustitie: mẽtis debisc ãt tenebre: vtutũ vt lux redeat: terris die cũ repas

Dans tps acceptabile: t pnitẽtes cor tribue: quertat vt beni gnitas: qs lõga suffert pietas

Quidda q penitẽtie: da ferre q̃uis grãdium: maiore tuo munere: q̃ deptio sit criminũ.

Dies venit dies tua: in qua reflorẽt oia: letemur in hac vtue: per hanc reducti gratie.

Me rerũ vniuersitas: clemẽs adoret trinitas: t nos nouꝰ per

veniam: nouum canamus cãticum. Amen. **In quadrage**

Osima ad tertiam hymn⁹

Dei fide qua viuimus sperbenni qua credimus: per charitatis gratiaz: chusto camus gloriam.

Qui duct⁹ hoza tertia ad passionis hostiã: crucis ferés suspendia oué reduxit perditam.

Precemur ergo subditi redé ptione liberi: vt cruat a seculo quos soluit a cyrographo.

Gloria tibi trinitas: equalis vna deitas: t ante omne seculum: t nunc t in ppetuũ amẽ.

Ad sextam hymnus.

Ala xpi hoza sitijt crucẽ fẽi qua subijt: quos prestat i hac psallere: ditet siti iustitie.

Quibus sit t esuries: quam ipse de se satiet: crimen sit vt fastidium: virtusqz desiderium.

Charisma sancti spiritus sic ifluat psallentibus: vt carnis estus frigeat: t mẽtis algor feruear. Gl̃ia tibi trinitas. **Ad**

MErnis ter **nonam hym.**

horis numer⁹ sacre fidei panditur: nunc trinitatis nomine: munus precemur venie

Latronis en cõfessio xpi merẽtur gratiam: laus nostra vt deuotio mercetur indulgẽtiã.

Nox per crucem nunc interit: t post tenebras lux redit: honor debiscat criminũ: splendor miteſcat mentium.

Gloria tibi trinitas. **Ad ve**

HAbi beni speras hymn⁹

gne conditor: nostras pces cum fletibus: in hoc sacro ieiunio: fusas quadragenario

Scrutator alme cordium: infirma tu scis viriũ: ad te reuersis exhibe remissionis gratiã.

Multũ qdẽ peccauimus: sed parce cõfitẽtib⁹: ad laudẽ tui nois cõfer medelã languidis.

Sic corpus extra conteri dona per abstinentiaz: ieiunet vt més sobria a labe prosilus criminum.

Presta beata trinitas. **Ad complendum hym.**

CHaiste qui lux es t dies noctis tenebras detegis luciscqz lumen crederis: lumen beatum predicans.

Precamur sancte dñe defende nos in hac nocte: sit nobis in te reges: getã nocte tribue.

Ne grauis son⁹ irruat nec hostis nos surripiat: nec caro illi consentiẽs: nos tibi reos statuat.

Oculi somnũ capiant cor ad te semp vigilet: dextera tua protegat: famulos qui te diligunt

Defensor nr aspice ifidiantes rẽpũmet: gubna tuos famulos quos sanguine mercatus es.

Memento nostri domine: in
graui isto corpore: qui es defen
sor anime adesto nobis domie
Precesta pater omnipotens.
Sabbato de passione ad vespe
Vexilla re regis hymnus.
gis prodeunt fulget cru
cis mysterium: quo carne car
nis conditor suspensus est patibulo
Quo vulnerat' iusp mucro
ne diro lancee: vt nos lauaret
crimie manauit vnda sanguie.
Impleta sunt que cecinit da
uid fidelis carmine: dicens in
nationib' regnauit a ligno de'
Arbor decora fulgida ornata
regis purpura: electa digno
stipite tam sancta membra tangere
Beata cuius brachijs secli
pependit precium: statera fac
ta corporis predamq; tulit
tartari. Hic genuflectitur.
O crux aue spes vnica hoc
passionis. inuentionis. vel ex
ultationis tempore: auge pijs
iustitiam reisq; dona veniam.
Te summa deus trinitas col
laudet omis spiritus: quos p
crucis mysteriu saluas rege
per secula. Amē. Ad nocturn
Pange lingua gloriosi prelium
certaminis: et super crucis tro
pheum dic triumphum nobi
lez: qualiter redemptor orbis
immolatus vicerit.
De parentis protoplausti:
fraude facta condolens: quan
do pomi noxialis morte mor
su corruit: ipse lignum tunc no
tauit damna ligni vt solueret.
Hoc opus nre salutis ordo de
poposcerat: multiformis prdi
toris ars vt arte falleret: et me
dela ferret ide hostis vñ lesa.
Quando venit ergo sacri ple
nitudo temporis: missus e ab
arce patris natus orbis cōdi
tor: atq; ventre virginali ca
ro factus prodijt.
Vagit infans inter arta pdit' p
sepia: membra pānis inuoluta v
go mr alligat: et man' pedesq;
crura stricta cingit fascia.
Gloria et honor deo vsq; quo
altissimo: vna patri filioq; in
clyto paraclyto: cui laus est et
potestas per eterna secla amē.
Ad laudes hymnus.
Lustris sex qui iam per
actis tempus implens corpo
ris: se volente nat' ad hoc pas
sioni dedit: agnus in cruce
leuatur immolandus stipite.
Hic aceto fel arundo sputa cla
ui lancea: mite corp' perforat san
guis vnda pfluit: terra pontus
astra mundus q̄ lauant flumie
O crux fidelis inter omnes ar
bor vna nobilis: nulla silua ta

lem p̄fert fronde flore germi
ne: dulce lignum dulces cla
uos dulce pondus sustinet.
Flecte ramos arbor alta tēsa
laxa viscera: t rigor lēteſcat il
le qué dedit natiuitas: et supni
membra regis mitti tēdas stipite
Sola digna tu fuisti ferr̄ secli
ſcīū: atq; portū p̄parare nau
ta mūdo naufrago: qué sacer
cruor punxit fusus agni corpe
Glia t honor deo. In resur
rectione dñi ad noctur. hym.
REx sempiterne domine
rerum creator oīuz: qui
eras añ secla semp cū p̄e filī
Qui mundi in p̄mordio adā
plasmasti hoiem: cui tue ima
gini vultum dedisti similem.
Qué diabolus decepat hosti
humani gñis: cuius tu forma
corporis assimere dignat⁹ es.
Vt hoiem redimeres qué añ
ſa plasmaueras: t nos deo cō
iūgeres p carnis cōtuberniū.
Qué editū ex virgine pue
ſcit ois aia: p qué t nos resur
gere deuota mente credimus.
Qui nobis per baptismū do
nasti indulgentiam: qui tene
bamur vinculi ligati p̄scientie
Qui crucē ppter hoiem su
scipe dignatus es: dedisti tuū
sanguiné nostre salutis p̄ciuz
Quesumus auctor oīum in
hoc paschali gaudio: ab omi
mortis ipetu tuū defēde pplm
Gloria tibi dñe qui surrexisti
Ad laudes hymnus.
AUrora lucis rutilat celū
laudib⁹ itonat: mūdus exſtās
iubilat gemēs ifernus vlulat.
Cū rex ille fortissim⁹ mortis
p̄fractis viribus: pede p̄culcās
tartara soluit a pena miseros
Ille qui clausus lapide cu
ſtoditur sub milite: triūphans
pompa nobili victor surgit de
funere.
Solutis iam gemitibus t in
ferni doloribus: quia surrexit
dñs reſplēdes clamat ágelus
Christes erāt apostoli de nece
sui dñi: quem pena mortis cru
deli ierui damnarunt impij.
Sermone blando angelus p̄
dixit mulieribus: in galilea vo
minus videndus est cītotius.
Ille dū pgūt cōcite apostolis
hec dicere: videntes cuz viue
re osculantur pedes domini.
Quo agnito discipuli in ga
lileam p̄pere: pergunt vide
re faciem desideratam domini
Claro paschali gaudio sol
mūdo nitet radio: cū xp̄m iaz
apostoli visu cernūt corporeo.
Ostēſa sibi vulnera in christi
carne fulgida: resurrexisse do
minum voce fatentur publica

Rex xpe clemẽtissime tu cor
da nra possíde: vt tibi laudes
debitas reddamus omni tpe,
Q uesumus auctor omniu.
Gloria tibi dñe qui. Ad ve
AD cenã agni spas hym.
puidi t stolis albis can
didi: post trãsitũ maris rubri
christo canamus principi.
Q uius corpus sanctissimus:
in ara crucis torridum: cruore
q̃, roseo gustãdo vinũ, deo.
P rotecti pastor vespere a de
hastãte angelo: erepti de duris
simo pharaonis imperio.
I am pascha nrm xps est: q
ĩmolat, agnus est: sinceritatis
agima caro eius oblata est.
O ere digna hostia p quã fra
cta sũt tartara: redẽpta plebs
captiuata reddita vite pmia.
Q um surgit xps tumulo: vi
ctor: redit de baratro: tyrãnus
trudẽs victo t reseras padisũ
Q uesumus auctor omniu.
Gloria tibi dñe. Jn ascẽsione
Hdñi ad vesperas hymn.
Ymnũ canam, glie hym
ni noui nũc psonẽt: xps nouo
nunc tramite ad pĩs ascendit
thronũ. Transit triũpho glie
poli potenter culmina: q mor
te morte absũpserat dirũs a
mortalib. A postoli tũc my
stico in mõte stantes christa
tis: cum matre clara virgine:
iesu videbant gloriam.
Hoc pcuti lumine leto petẽ
tẽ sidera: letis per auras cor
dibus duxere regem seculi.
Q uos alloquẽtes angeli qd
astra stãtes cernit: saluator h
est inquit iesus triũpho nobili
A vobis ad celestia q regna
nunc assumptus est: venturus
inde seculi in fide iudex oĩum
Q uo nos pcamur tpe iesu re
dẽptor: vnice: iter tuos i etrna
seruos benignus aggrega.
D a nobis illuc sedula deuoti
one tendere: quo te sedere cũ
patre in arce regni credimus
Gloria tibi domine qui scan
dis super sidera: cum patre.
Ad nocturnum hymnus
Esu nra redẽptio amor et
desiderium: deus creator omni
um: homo in fine temporum.
Q ue te vicit clemẽtia vt fer
res nra crimia: crudelẽ mortẽ
patiẽs vt nos a morte tolleres
Jnferni claustra penetrans:
tuos captiuos redimens: vi
ctor: triumpho nobili: ad dex
tram patris residens.
Ipsa te cogat pietas vt mala
nra supes: parcẽdo t voti cõ
potes nos tuo vultu satiet.
Tu esto nostrum gaudiũ qui
es futurus pmiũ: sit nostra in

te gloria per cũcta semp secla.
Gloria tibi domine ꝛc. Ad
Aterne laudes hymn⁹,
rex altissime redẽptor
ꝛ fidelium: quo mors soluta cesserit datur triumphus gratie.
Scandens tribunal dextere patris potestas omnium: collata est iesu celit⁹: que nõ erat humanitus. Ut trina rerum machina celestium terrestriũ ꝛ infernorum condita flectant genu iam subdita'.
Mi remũt videntes angeli ỹ sa vice mortalium: clẽpat caro purgat caro regnat deus dei caro.
Mu esto nr̃m gaudiũ manẽs olympo pditũ: mũdi regis qui fabricã mũdana vices gaudia
Hinc te precantes quesumus ignosce culpis oibus: ꝛ corda surſũ ſbleua ad te supna gſa.
Ut cũ repẽte cepis clarere nube iudicis: penas repellas debitas reddas coronas pditas
Gloria tibi domine qui scandis super sidera. In festo pẽtecostes ad vesperas ꝛ ad nocturnum hymnus.
Iam christus astra ascenderat regressus vnde venerat: promissum patris munere sanctũ daturus spiritum.
Solennis vigebat dies quo mystico septẽplici: orbis volutꝰ septies signat beata tẽpora.
Dum hora cũctis tertia repẽte mũdus intonat: orãtib⁹ apostolis deum venisse nunciat.
De pĩs ergo lumine decorus ignis alm⁹ est: qui fida xpi pectora calore verbi compleat.
Impleta gaudent viscera afflata sancto spũ: voces diũsas intonant fantur dei magnalia
Et omni gente cogniti grecis latinis barbaris: cunctisq; admirantibus linguis loquuntur omnium.
Iudea tũc incredula vesana torno spũ: ructare mẽsti crapulã alũnos christi cõcrepat.
Sed ignis ꝛ ỹtutibus occurrit ꝛ docet petrus: falsa ꝓphari perfidos solvẽs testimonio
Sic christe nunc paraclitus per te pius nos visitet: nouanſq; terre faciem culpis solutos recreet. Gloria patri dominatoq; qui a mortuis surrexit ac paraclito in seculorum secula. Amen. Ad laudes hymnus.
Beata nobis gaudia anni reduxit orbita: cum spiritus paraclitus effulsit in discipulos.
Ignis vibrãte lumine lingue figuram detulit: verbis vt eẽnt profui ꝛ charitate feruidi.
Linguis loquuntur omnium

turbe pauent gentilium: mu/sto madere deputant quos spi/ritus repleuerat.

Patrata sunt hec mystice pa/sche peracto tpe: sacro dieru/ numero quo lege fit remissio.

Te nūc deus pijssime vultu p/camur cernuo: illapsa nobis celitus largire dona spiritus.

Oudum sacrata pectora tua repleſti gra: dimitte nunc pre/camina ⁊ da quieta tempora.

Gloria patri domino. Hac die ⁊ duobus sequentibus tri/

Veni ad tertiam hymn⁹ creator spiritus mentes tuo⁹ visita: imple supna gra/tia que tu creasti pectora.

Qui paraclitus diceris donū dei altissimi: fons viuus ignis charitas ⁊ spiritalis vnctio.

Tu septiformis munē dextre dei tu digit⁹: tu rite ꝓmissū pa/tris sermone ditans guttura.

Accende lumen sensibus in/funde amorem cordibus: infir/ma nostri corporis virtute fir/mans perpeti.

Hostem repellas longius pa/cemq⁹ dones protinus: ductore sic te preuio vitemus omne/ noxium.

Per te sciamus da patrē no/scamus atq⁹ filiū: te vtriusq⁹ spiritū credamus omni tēpore

Gloria patri domino. In fe/sto sancte trinitatis ad vespe/ras hymn⁹. Lux beata tri/nitas. quere in psal. in vesp/is sabbati. Ad matut. hymnus. Tu trinitatis vnitas. quere/ psal. in matut. ferie sexte. Ad laudes hymnus. Splendor paterne glorie. quere in psal. in laudibus ferie secunde. In/ festo corporis christi ad vesp/as

Pange lin/gua gloriosi corporis my/sterium: sanguinisq⁹ pciosi quez/ in mundi pciū: fructus vētris generosi rex effudit gentium.

Nobis dat⁹ nobis nat⁹ ex ita/cta virgine: ⁊ in mūdo cōuersa/tus spso verbi semine: sui moras/ incolat⁹ miro clausit ordine.

In supme nocte cene recum/bēs cū frib⁹: obseruata lege ple/ne cibis i legalib⁹: cibū turbe duodene se dat suis manibus.

Verbū caro panē verū vbo/ carnē efficit: fit sāguis xpi me/rū ⁊ si sēsus deficit: ad firman/dū cor: sine erū sola fides suffic/it.

Tantum ergo sacramentum veneremur cernui: ⁊ antiquū documentum nouo cedat ri/tui: ꝓstet fides supplemen/tum sensuum defectui.

Genitori genitoq⁹ laus et iu/bilatio: salus honor virtus

quoq; sit ⁊ bñdictio: pcedenti
ab vtroq; cõpar sit laudatio.
Amen. Ad nocturnũ hym.
SAcris solennijs iuncta
sint gaudia: ⁊ ex præco-
dijs sonent preconia: recedant
vetera: noua sint omnia: cor da
voces ⁊ opera.
Noctis recolitur cena nouissi
ma qua xps credit: agnũ ⁊ ai
ma dedisse fratrib⁹ iurta legi
tima prescis indulta patrib⁹.
Post agnum typicũ expletis
epulis: corpus dominicuz: da
tum discipulis: sic totum om
nibus: quod totum singulis:
cius fatemur manibus.
Dedit fragilibus corporis fer
culum: dedit ⁊ tristibus san
guinis poculum: dicens acci
pite quod trado vasculum:
omnes ex eo bibite.
Sic sacrificiũ istud instituit:
cuius officium cõmitti voluit
solis presbyteris quibus sic cõ
gruit: vt sumant ⁊ dẽt ceteris.
Panis ãgelicus fit panis ho
minum dat panis celicus fi
guris terminum: o res mira
bilis mãducat dominum pau
per seruus ⁊ humilis.
Me trina deitas: vnaq; posci
mus sic nos tu visita sicut te co
limus: per tuas semitas duc
nos quo tendim⁹: ad lucẽ quã
inhabitas. Amẽ. Ad laudes
VErbũ supernũz hymn⁹.
Pdiẽs: nec pñs linquẽs
exteram: ad opus suum exi
ens: venit ad vite vesperam.
In morte a discipulo: suis tra
dẽdus emulis: prius in vite fer
culo: se tradidit discipulis.
Quib⁹ sub bina specie: carnẽ
dedit ⁊ sanguinez: vt duplicis
substãtie totũ cibaret hominẽ
Se nascens dedit socium: con
uescens in edulium: se mori-
ens in preciuz: se regnans dat
in premiuz. O salutaris ho
stia que celi pandis hostium:
bella premunt hostilia: da ro
bur fer auxilium.
Vni trinoq; domino sit sẽ-
piterna gloria: qui vitam sine
termio nobis donet in patria.
Amen. In dedicatione eccle-
sie ad vesperas ⁊ ad noct. hym.
VRbs beata hierusalem
dicta pacis visio: que cõ
struitur in celis vivis ex lapi
dibus: ⁊ angelis ado:nata: vt
sponsata comite.
Noua veniens e celo nuptia-
li thalamo: preparata vt spon
sata copuletur domino: platee
⁊ muri ei⁹ ex auro purissimo.
Porte nitent margaritis adi
tis patentibus: ⁊ virtute me-
ritoz illuc introducit: ois qb

xpi nomẽ hic in mundo ꝓmi-
sit. Munitionib⁹ ꝓsuris expoliti
lapides: suisq; aptant locis per
manum artificis: disponuntur
permansuri sacris edificijs.
Gloria t honor deo vsq; quo
altissimo: vna pij filioq; inclito
paraclito: cui laus est t po-
testas: per eterna scla. Amen.
Regula. Ad laud. hym.
ris fundamentum: lapis
christ⁹ missus est: qui compa
ge parietis in vtroq; nectitur:
quem syon sancta suscepit in
quo credens permanet.
Omnis illa deo sacra t dile-
cta ciuitas plena modulis in
laude cũ canore iubilo: trinum
deũ vnicũq; cũ fauore ꝓdicat.
Hoc in cẽplo sume deus exora
tus aduenì: t clemẽti bonita-
te: ꝓcũ vota suscipe: largã be-
nedictionẽ hic ifunde iugiter.
Hic promereãtur oẽs petita
acquirere t adepta possidere:
cũ sanctis phemniter: paradi-
siz itroire trãslati in requiez.
Gloria t honor deo. In trãsi
guratiõe dñi ad vespas. hym.
O Nata lux de lumine ihesu
redẽpto: seculi: dignare
clemẽs supplicũ: laudes ꝓcesq;
sumere. Qui carne quon-
dam contegi: dignatus es ꝓ
perditis: nos membra confer
effici: tui beati corporis.
Pce sole vultu flãme⁹: vt nix
amictu splẽdidus in monte di
gnis testib⁹: apparuisti ꝓdito:
Gates alũnis additos: tuis
vetustos conferens: vtrisq; te
diuinitus deũ dedisti credere.
Me vox paterna celitus suuz
vocauit filium: quẽ cum fideli
pectore regem fatemur gloue.
Concede nobis quesumus:
almus micare moribus: vt ad
polorum gaudia bonis vehe-
mur actib⁹. Laudes tibi nos
panginus eterne rex regũ de⁹
qui es trinus t dominus per
cuncta regnãs secula. Amen.
Ad nocturnũ hymnus.
O Sator rerum reparator
eui christe rex regũ mentẽde
censor: ad preces nostras pari
terq; laudes aspice gratis.
Noctis incursu tibi vota lau-
dũ pangimus: ꝑsta tibi sint ac
cepta: nosq; cõcẽtu resone pr
hennis luminis auctor.
Inter heliã moysẽq; vates:
vt inbar solis facie refulgens:
cãdida veste niuis instar albe
tu micuisti. Mu dei ꝓcis patre
teste proles cum sis sanctorũz
deus angelorum: tu salus mũ
di via vita virt⁹ crederis esse.
Gloria virt⁹ sit t creatori cu-
cta qui solus retinẽs gubernat

throno regni sine fine regnãs trin⁹ t vn⁹. Amẽ. Ad lauð. DEus manens pij/ hym. mordiũ simulq; finis omnium: precamur vt nos visites multo reatu debiles. Auge tui charismata ioze nostro t pcto:e: vt nostra mẽs te pcolat: t lingua digne pferat. Fu sons perhennis luminis lux es t vita permanẽs: vnus potẽtialiter trinusq; psõaliter. Purga mala que gessim⁹: bonis adorna moꝛib⁹: addẽs tui custodiã: ne post agam⁹ ppꝛrã Presta pater pijssime. In cõ uerſiõe sãcti pauli apostoli ad vesperas t ad noct. hymnus. Doctoꝛ egregie. Sit trinitati. regre in hymno festi apostolorũ petri t pauli. s. Aurea luce. Ad lauð. hymnus. Exultet. In cathedra sãcti petri apostoli ad vesperas t ad matut. hymnus. Quod cũq; vinclis Bsia xo. quere i hymno apostolorũ petri t pauli. s. Felix pocẽs. Ad laudes hym. Iam bone pastoꝛ. Sit trinitati. Require in hym. sup: dictoꝛum apostoloꝛ. s. Aurea luce. In festo sãctissimi patris nostri benedicti ad vesperas hymnus. QUiste scõꝛũ decus atq; virtus vita t forma via lux saluſq; supplicũ vota pꝛtergꝛ hymnũ suscipe clemens. Qui tuũ dudũ benedictũ ad te: attrahens mire segregasti mundo: vt pꝛaua mundi re/pꝛobare discens te sequeretur. Quius deuotũ aiuꝛ pueri gratiã pꝛestas fidei valere: quavalens mira pꝛecib⁹ peregit mẽ te fideli. O cin extẽdẽs pedẽ i remotis: ardua scãdit crucia re malens: coꝛporis artus iuuenilis ardens: casto amoꝛe. Imbuit post hic hoꝛes beat⁹ regulis arꝛ aios retũdi: t iugo semp diũ poloꝛ: subdere colla. Quib⁹ maurus sedulus minister: gurgite ductum placidum pueruꝛ obsequens patri latice leuatum equoꝛe traxit. Quius o christe meritis pcamur arceas iram tribuas fauoꝛem: gratiam pꝛestes veniãq; nobis mitis ad omnes. Pzebe oꝛam⁹ dalme rectoꝛ: vt fides: nfa vitijs resistat: atq; virtutũ studijs ministret pꝛectoꝛe puro. Gloriã patri resonemus oẽs t tibi xpe genite supne: cũ qbus sanct⁹ simul t creatoꝛ spirit⁹ regnat. Amẽ. Ad Ignifer in/ noct. hym. uictissime sacreꝛ duxmilitie: nos benedicte validoꝛ pꝛecum defende brachio.

Ris armis execrabilē leonis
vince rabiē: qbus olim teterri
mam pellis ab ore merulam.
Ortice iuncte vepribus vul
nus curant vulneribus: flam
mata mens diuinitus ignem
extinguit ignibus.
Crucē mittēs vt lapidē vene
ni frāgis calicē: nō valet mors
vasculū vite ferre signaculuz.
Frater quē tūc nequissimus:
vagū raptabat spūs: dū tua v̄
ga cedit: stabilitati redditur.
Sit patri laus ingenito: sit de
cus vnigenito: sit v̄triusq; pa
rili maiestas summa flami
ni. Amen. Ad laud. hymn.
Hora surgit aurea: festa
restaurans annua: cum
benedictus arduū celi scandit
palatium. Quanta in sūmis
accipit: quī sic in imis claruit:
cui micant prodigia: per am
pla mundi climata.
Cuius carentū gratia tellus
vomit cadauera: deuotis vn
da liqda: ficca lābit vestigia.
Motus orbis ambitū: per so
lis videt raduū: mens in auc
tore posita: subiecta cernit oīa.
Te summe pater petim⁹ p̄z
one mētis visceribus: vt celum
des ascendere: quos terrā de
cies spernere.
Sit patri laus ingenito: sit de
cus vnigenito t̄c. In inuen
tione sancte crucis ad vesperas
t ad matutinuz hymnus.
Vexilla regis, require retro
in dominica de passione. Ad
laudes hymnus. Crux fide
lis. cum tribus sequentibus
versib⁹: require in hymno lau
dū dominice de passione. In
festo apparitionis sancti mi
chaelis ad vesperas t ad lau
Tibi chri
des. hymnus:
ste splendor patris: vita
virtus cordium: in conspectu
angelorum votis voce psalli
mus: alternantes concrepan
do: melos damus vocibus.
Collaudamus venerantes:
omnes celi milites: sed p̄cip
pue primatem celestis exerci
tus: michaelem in virtute con
terentem gabulon.
Duo custode, pcul pelle: rex
christe pissime: omne nephas
inimici mundo corde t corpo
re: paradiso redde tuo nos so
la clementia.
Gloriam patri melodis per
sonemus vocibus: gloriā chri
sto canamus: gloriā paracli
to: qui trin⁹ t vnus deus extat
ante secula. Amē. Ad noc
Auste scōrū dei hym
nigenorū: rector humani
generis t auctor: nobis eternū

tribue benignus scãdere celũ
Angelum pacis michael ad
istã celitus mitti rogitam⁹ au
lam: nobis vt crebro veniente
crescant prospera cuncta.
Angelus fortis gabriel vt ho
ste pellat antiquum: volitet ab
alto: sepius templum veniens
ad istud visere nostrum.
Angelum nobis medicum sa
lutis mitte de celis raphael: vt
omnes sanet egrotos pariter
que nostros dirigat actus.
Hinc dei nostri genitrix ma
ria totus t nobis chorus ange
lorum: semper assistat simul t
beata concio tota. Pre
stet hoc nobis deitas beata patris
ac nati pariterq; sancti: spirit⁹
cuius reboat in omni glia mũ
do, Amen. In festo sancti io
annis baptiste ad vesp. hym.
Ut queant laxis resona
re fibris: mira gestorum
famuli tuorum: solue polluti la
bij reatum: sancte ioannes,
Nuncius celso veniens olym
po: te patri magnum fore na
scturum: nomen t vite seriem
gerende: ordine promit.
Ille promissi dubius superni
perdidit prompte modulos lo
quele: sed reformasti genitus
perempte: organa vocis.
Ut entris obstruso recubans
cubili senseras regem thala
mo manentẽ: hinc parẽs nati
meritis vterq; abdita pãdit.
Ll audibus ciues celebrant su
pernum te deus simplex pariter
que trine: supplices at nos veni
am precamur: parce redem
ptis. Amen. Ad nocturnum
Matra deserti te hymn⁹.
Aneris sub annis: ciuium
turmas fugiens petisti: ne le
ui saltem maculare vitam: fa
mine posses.
Prebuit hirtum tegimen ca
melus: artub⁹ sacris strophi
um bidentes: cui latex hau
stum sociata pastum: mella lo
custis. Ceteri tantum cecî
nere vatum: corde presago tu
bar affuturus: tu quidem mũ
di scelus auferentẽ: indice pro
dis. Non fuit vasti spatium
per orbis sanctio: quisq; geni
tus ioanne: qui nephas secli
meruit lauantem: tingere lim
phis. Ll audibus ciues. Ad
Mi laudes hymnus.
mis felix meritiq; celsi:
nesciens labem nisi pudoris:
prepotens martyr eremiq; cul
tor: maxime vatum.
Serta ter denis alios coro
nant: aucta crementis dupli
cata quosdã: trina centeno cu
mulata fructu: te sacer omãt.

Nunc potens nostri meritis opimis pectoris duros lapides repelle: asperū planans iter ⁊ reflexos: dirige calles.

Ut pius mūdi sator: ⁊ redemptor: mētib⁹ pulsa limone puris: rite dignetur venīēs sacratos ponere gressus. Ut audi/bus.

In festo apostolor⁹ petri ⁊ pauli ad vesperas hymnus.

Felix per orbēs festū mūdi cardines apostolorū pre pollet alacrit: petri beati pauli sacratissimi: quos christus almo consecrauit sanguine: ecclesiaruz reputauit principes.

Hi sunt olive due coram dño: ⁊ cādelabra luce radiātia: pclara celi duo luminaria sortia sol nunt peccatorū vincula: portas olympi referant fidelibus.

Habēt supernas potestatem claudere sermone sedes: pāde re splendentia limina poli super alta sidera: lingue eorum claues celi facte sunt: tartara repellunt vltra mūdi limites.

Petrus beatus catenarū, laqueos christi iubente rupit mirabiliter: custos ouilis ⁊ doctor ecclesie pastorq; gregis: conseruator ouium: arcet luporum truculentam rabiem.

Quodcūq; vinclis super terram strinxerit: erit in astris re ligatum fortiter: ⁊ quod resoluit in terris arbitrio: erit solutum super celi radium: in fine mundi iudex erit seculi.

Non ipar paulus huic doctor gentiū electionis templū sacratissimū: in morte cōpar: in corona particeps ambo luceme ⁊ decus ecclesie: in orbe claro coruscant vibramine.

O roma felix que tantorū pncipū es purpurata pclosa sanguine: excellis omnem mundi pulchritudinez non laude tua sed sanctorum meritis: quos cruentatis iugulasti gladiis.

Tu os ergo modo gliosi martyres: petre beate paule mūdi lilium: celestis aule triumphales milites: precibus almis vestris nos ab omnibus munda te malis ferte super ethera.

Gloria deo per imensa secula: sit tibi nate decus ⁊ pariter bonor: potestas sactoq; spiritui sit trinitati salus indiuidua: per infinita seculorū secula. Amē.

Ad laudes ⁊ in secundis vesp⁹ hymn⁹.

Aurea luce ⁊ decore roseo lux lucis orta pfudisti seculū: decorans celos iclyto martyrio hac sacra die que dat reis veniam.

Tanitor celi doctor orbis pariter iudices secli vera mundi

lumina

lumina: per crucez alter: alterense triumphans: vite senatū laureati possident.

I ā bone pastor petre clemēs accipe vota precantum: t peccati vincula resolue tibi potestate tradita: qua cunctis celum verbo claudis aperis.

D octor egregie paule mores instrue: t mente polū nos trāsferre satage: donec perfectū largiatur pleni⁹ euacuato quod ex parte gerimus.

O liue bine pietatis vnice: fide devotos spe robustos: maxime fonte repletos charitatis gemine: post mortem carnis impetrate viuere.

S it trinitati sempiterna gloria: honor: potestas atq; iubilatio: in vnitate cui manet imperium: ex tunc t modo per eterna secula. Amen.

In festo sancte marie magdalene ad vesperas t ad nocturnum hymnus.

N Ardi maria pistici sumpsit libras mox optimi: vnxit beatos domini pedes rigando lachrymis.

H onor decus imperiū sit trinitati vnice: patri nato paraclito per infinita secula.

In festo sancti laurentij ad vesperas t nocturnum hymnus.

M Artyris christi colūm⁹ triumphum: annuum tēpus venerādo cuius: cernua voce hoc tā rotundus orbis adoret

P ontifex fixus monuit mini strū: fixus in ligno crucis exqueris: me cito penam patiendo magnam ibis ad astra.

M orior iratus petit vt talenti pondus ignoti manifestet omne: mente vesana cupiens vorare aurea lucra.

S preuit hic mundi pericula dona: fert opem nudis alimēta clausis: diuidit nummos miseris cateruis corde flagranti.

I gne torquetur stabili tenore: cordis accensus superat minaces: ignium flāmās in amore vite semper opime.

U ritur post⁹ latus omne testis: verte prefecto loquitur iocando: corporis partem laniādo coctam dentibus atris.

S piritū sumpsit chorus āgelor: intulit celo pie laureandū vt scelus laxet hominum precando omnipotentem.

S upplici voto rogitam⁹ omnes: sancte laurenti veniam p̄ceris: qui tuum festum celebrant vbiq; voce vel actu.

G loriam patri resonem⁹ oēs filius t nato iubilemus apte: cū quibus regnat simul t creator: spiritus almus. Amen

In festiuitatibus beate marie virginis ad vesperas hymn⁹.

Ave maris stella dei mater alma : atq; semper virgo felix celi porta.

Sumens illud ave gabrielis ore: funda nos in pace mutans eue nomen.

Solue vincla reis profer lumen cecis : mala nostra pelle bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem : sumat per te preces: qui pro nobis natus tulit esse tuus.

Virgo singularis inter omes mittis: nos culpis solutos mites fac t castos.

Vitam presta puram iter para tutum : vt videntes iesum semper colletemur.

Sit laus deo patri sumo christo deus: spiritui sancto trib⁹ honor vnus. Amen. Ad no

Ue cunctum hymnus. terra ponthus ethra : colunt ado:ant predicant: trinam regetem machinā: claustrum marie baiulat.

Cui luna sol t omnia deseruiunt per tempora : perfusa celi gratia gestant puelle viscera.

Beata mater munere cuius supernus artifex: mundū pugillo continens ventris sub archa clausus est.

Beata celi nuncio fecūda sancto spiritu: desideratus gēti⁹ cuius per aluum fusus est.

Gloria tibi domine qui nat⁹ es de virgine: cum patre t sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. Ad laudes hym.

O Gloriosa domina excelsa sup sidera: qui te creauit puide lactasti sacro vbere

Quo eua trist⁹ abstulit tu redis almo germie: itrēt vt astra flebiles celi fenestra facta es.

Mu regis alti ianua t porta lucis fulgida: vitā datā per vginē gētes redēpte plaudite.

Gloria tibi dñe qui natus es de virgine: cum patre t sancto spū in sempiterna scla. Amē.

In festo sācte iuitne ad vesp Pras t laudes hymnus.

Phebus astris cum omnibus phebe cunctis sideribus: ether tellusq; laudibus sonet plebs carminibus.

Iustina virgo dñi: pfapia p nobili: illustris colmi ac poli: martyrq; tiru filij.

Prouecta in sublimia per bina natalitia: abiecta hic ad infima per bina hec mortalia.

Urbs patauj venetica ortu ne ecq; floruda : maximiano so bne cq; suffert a sub cesare.

Connexa celi adyt agmē ce

lorum petijtitã dogma xpi sustulit q̃s cruor sui prestitit.
A lti thronũ nos afferat que nos hic pce vegetat: cõiungi secũ satagat q̃s pfrui nos agitat
S it xpe rex pijssime tibi patriq̃ gloria: cum spiritu paraclito in sempiterna scla. Amẽ

I Ad nocturnum hymn⁹

Stina beatissima regis eterni famula: t cultrix prudẽtissima non segnis neq̃ fatua.
K luenta euãgelij que pia aure audijt: sermone nec opere libens complere studuit.
Q hustuz aperte ꝓfitẽs sũmi tonantis filiũ: mũdi factorẽ et natum de virgine sanctissima.
Q uapropter gẽs incredula fremebat i iuuẽcula: ỽberib⁹ t gladijs hãc pfodebãt acrit.
S ed virgo prudentissima in sexu q̃uis fragili: constanter t viriliter vincebat oẽs fortit.
Q uotale corpus tradidit pro xpo ad suppliciuz: t imortale spiritũ cõmẽdat ad altissimũ.
O. ué trinũ t vnũ dñ oẽs fatemur pariter: regnãt̃ super ethera per seculorum secula. Amen. **Ad laudes hymnus**

Stinaq̃ xpi martyr cõstãs fideli pectore: oblita seuꝫ vulneris morteꝫ subijt vt viueret,

Q uceronis irã pfugit augetq̃ ỽ ibat tollẽ: tostis furorẽ pdidit dum vita creuit funere.
O. onfessa lumẽ gẽtiũ fundẽs cruorẽ pro deo: qui nos vt redimeret fudit sacratũ sanguinẽ.
N e mẽs timeret anxia sexũ fides armauerat: perducta ad aras idoli ẽ facta xpi victima
Q uales licet peulerit tamẽ coronã rex dedit: mẽbris aptis vulnẽ celũ patescit martyri.
P ercussor est ad iferos pcussa vadit ad polos: xpo fideles qui ferit se mergit illos erigit.
P recamur vt roges patrem natũq̃ scũ spm: dignetur pla cabilis quos cõdidit defendẽ.
P ersone enim tres micant: z solus est altissimus: sit vnus in tribus deus t tres in vnũ credimus. Amen. **In vigilia oĩum sanctorum ad vesperas et**

A Diste laudes hymn⁹.

redẽptor oĩum cõserua tuos famulos: bte semp ỽgis placatus sanctis precibus.
B eata quoq̃ agmina celestium spirituum: preterita presẽtia futura mala pellite.
V ates eterni iudicis apostoliq̃ dñi: suppliciter exposcimus saluari vestris precibus
M artyres dei inclitꝫ confessoresq̃ lucidi: vestris orationi-

bus nos ferte in celestibus.

Quorum sanctarum virginū monachorumq; omnium: simul cum sanctis omnibus cōsortes christi facite.

Gentē auferte pfidam credētium de finibus: vt xpo laudes debitas psoluamus alacriter.

Gloria patri ingenito eiusq; vnigenito: vna cum sancto spiritu in sempiterna scla. Amē.

Ad nocturnum hymnus

Esu saluator: seculi redemptis ope subueni: t pia dei genitrix salutem posce miseris.

Quetus oēs angelici patriarcharū cunei: t pphetarū merita nobis precentur veniam.

Baptista xpi pul^r t clauiger ethereus: cū ceteris apostolis nos soluant nexu criminis.

Quorum sacrat^r martyrū cōfessio sacerdotū: t virginalis castitas nos a peccaq; abluāt.

Monachorū suffragia oēsq; ciues celici: annuant votis supplicū t vite poscant pmium.

Laus honor: virtus glia deo patri t filio: vna cū sco spū in sempiterna secula. Amē. In festo sancti martini ad vesperas t ad nocturnum hymn^s.

Rex xpe martini decus: hic laus tua tu illius tu nos in hunc te colere: quin ipsum in te tribue.

Qui das per orbis cardines quod gemma fulget preclus: da quos premūt culpe graues soluat per ingens meritum.

An pauper hic t modic^s ecclesiam dines ingredit^r: celi cohortes obuiant lingue tribus gentes ouant.

Qt vita fulget trāsit^r celis clarus splēdidus: gaudē cūctis piū est cūctis salus sit hec dies.

Sit trinitati glia martin^s vt cōfessus est: cuius fidē p opa in nos t ipse roboret. Amen.

Ad laudes hymnus.

Artine par apostolis: festū colētes tu foue: q viuē de scipul' vis aut mori nos ēpice

Ac nunc qō olim gesseras: nūc psules clarifica: auge dec ecclie: fraudes relide sathane.

Qui ter chaos euisceras mersos reatu suscita: diuiseras vt clamidem nos indue iustitiaq;

Et specialis glorie quō dā re coderis tue: monastico nūc ordini iam pene lapso subueni.

Sit trinitati. In natalitijs apostolorū ad vesperas t ad

Exultet laudes hymnus celū laudib^s: resultet terra gaudijs: apostolorum glo am: sacra canunt solennia.

Qui os secli iusti iudices: t vi

ra mūdi lumina: vos ꝑcamur
cuncti: audite ꝑces supplicū.
Q ui celū vbo claudit: seras
q̄ eius soluitis: nos a peccat̄
oibus: soluite iussu quesumus
Q uos ꝑcepto subdit salus t
lāguo: oium: sanate egros mo
ribus: nos reddētes vtutibus
A t cū iudex aduenerit chri
stus i fine seculi: nos sempiter
ni gaudij faciat esse compotes
Deo pri sit glia. Ad noc. hy.
Terna xpi munera ap̄lo
rū gliaz: laudes canētes
debitas: letis canam⁹ mētib⁹.
Q ecclesiarū pncipes: belli tri
umphales duces: celestis aule
milites: t vera mūdi lumina.
D euota fact̄oz fides inuicta
spes credētiū: ꝑfecta xpi cha
ritas: mūdi triūphat pncipē.
I n his paterna gloria: in his
voluntas spiritus: exultat in
his filius: celū replet gaudio.
M e nunc redempt̄oz quesu
mus: vt ipsoꝝ consortio: iun
gas precātes seruulos: in sem
piterna secula. Āmē. In na-
talitio vnius martyris ad ve-
speras t nocturnos hymnus.
Deus tuoꝝ miltium: sors
t corona pmium: laudes canentes martyris: absol
ue nexu criminis.
H ic nēpe mūdi gaudia: t blā
dimēta noxia: caduca rite de-
putans: peruenit ad celestia.
P enas cucurrit fortiter: t su-
stulit viriliter: ꝑ te effūdēs sā
guinem: eterna dona possidet.
O b hoc ꝑcatu supplici: te po
scim⁹ pissime: in hoc triūpho
martyris dimitte noxā fusus
L aus t perhēnis gloria deo
patri filio: sācto simul paracli
to: i sempiterna secula. Āmē.
Ad laudes hymnus.
Artyr dei quicūq; pīs
sequēdo filiū: victis triūphās
hostib⁹: victor fruēs celestib⁹.
M ui ꝑcatus munere: nostrū
reatū dilue: arcēs mali conta-
gium: vite remouens tedium.
S oluta sunt iam vincula: tui
sacrati corporis: nos absolue
vinculis secli: amore filij dei.
D eo patri. In natalitijs plu-
rimoꝝ martyruꝫ ad vesperas
Sanctoꝝ meri⁹ hymn⁹.
tis inclyta gaudia: pan-
gamus socij gestaq; fortia: nā
gliscit animus promere canti-
tibus: victoꝝ genus optimū.
H i sunt quos retinens: mun-
dus inhorruit: ipsum nam ste-
rili flore per aridum spreuere
penit⁹ teq; secuti sunt: rex chri
ste bone celitus.
H i pro te furias atq; ferocia
calcarunt hominū seuaq; ver-

bera: cessit his lacerãs fortiter
vngula nec carpsit penetralia.
Q edunt gladijs more bidentiũ: nõ murmur resonat nõ q̃rimonia: sz corde tacito mens bene cõscia: pseruat patiẽtiã.
O ue vox q̃ poterit lingua retexere: q̃ tu martyrib⁹ munera pparas: rubrinã fulgido sãguine laureis: ditans bñ fulgidis.
M e summa deitas vnaq̃ poscimus: vt culpas abluas: noxia subtrahas: des pacẽ famulis: vos quoq̃ gloriã: per cuncta tibi secula. Amẽ. Ad no/
Q Terna cturnũ hymn⁹.
xpi munera: t martyr
victorias: laudes canẽtes dñi
tas: letis canamus mentibus.
M erroꝛe victo seculi: penisq̃
sumptis corporis: mortis sacre
cõpẽdio: vitã beatã possident.
M raduntur igni martyres: t
bestiaꝝ dẽtibus: armata seuit
vngulis: toꝛtoꝛis insani man⁹.
N udata pẽdent viscera sanguis sacrat⁹ fundit: sz pmanẽt
imobiles: vite plxnnis gratia
M e nũc redẽptoꝛ quesum⁹: vt
martyrũ cõsoꝛtio: iungas preẽcates seruulos: in sempiterna
secula. Amẽ. Ad laud. hym.
R Ex gliose martyrũ: coro
na ꝑfitẽtiũ: q respuẽtes
terrena: perducis ad celestia.
A ure benigna ꝓtinus: appone nris vocib⁹: troꝑa sacra
pagin⁹: ignosce q̃ deliquim⁹.
M u vincis i martyrib⁹ parẽdo cõfessoꝛib⁹: tu vince nostra
crimina: donãdo indulgẽtia;
O eo patri sit gloria. Jnnatali vnius cõfessoꝛis ad vespe
I Ste ꝓfessoꝛ ras hymn⁹
dñi sacratus festa plebs
eui⁹ celebrat ꝓ ordẽ: hodie le⁹
meruit secreta scandere celi.
O ui pius prudens humilis
pudicus sobꝛius castus fuit t
quietus: vita dum presens vegetauit eius coꝛporis artus.
A d sacrum cuius tumulum
frequenter mẽbra languẽtum
modo sanitati: quolibz morbo
fuerint grauata restituuntur.
U nde nunc noster chorus in
honoꝛe ipsius hymnum canit
hnnc libenter: vt pijs eius meritis iuuemur: omne per cuiꝰ.
S it salus illi deus atq̃ virt⁹
qui supꝛa celi residẽs cacumẽ:
toti⁹ mũdi machinã gubernãs
trin⁹ z vn⁹. Amẽ. Ad laudes
I Esu redem⁹ hymnus
ptoꝛ omnium: per eos coꝛona presulum: in hac die clemẽtius: nostris faueto ꝓcibus
ui sacri qua nominis confessoꝛ alm⁹ claruit: hui⁹ celebrat annua deuota plebs solemnia.

Q ui rite mundi gaudia: hu/
ius caduca respuēs: cū ągelis
celestibus: letus potiꝝ p̄mūs.
H uius benigne annue: nobis
sequi vestigia: huiꝰ p̄catu ser
vulis: dimitte noxaꝝ criminis.
S it chriſte rex pijſſime: tibi
patriq; gloria: cū ſpiritu para
clito: t nūc t in ꝑpetuū. Amē.

In natali confeſſoꝝ non pontificum ad laudes hymnꝰ.

I Eſu corona celſior: t vi/
tas ſublimior: qui ꝑfēti ſeruu
lo reddis perhenne p̄mium.
D a ſupplicantis cetui: obten
tu huius optimi: remiſſionem
criminū: rūpēdo nexū vinculi.
A nni recurſo tpe dies illuxit
lumine: quo ſcūs hic de corpo/
re polum migrauit p̄clarus.
H ic vana terre gaudia: t lu/
cūlēta p̄dia: polluta ſorde de
putans: ouans tenet celeſtia.
M e chriſte rex pijſſime: hic
cōſitendo iugiter: calcauit ho
ſtē fortiter: ſupbū ac ſatellitez.
V irtutū actu t fide: cōfeſſio/
nis ordine: ieiuna mēbra de/
rens: dapes ſupernas obtinet.
P roinde te pijſſime: preca//
mur oēs ſupplices: vt huiꝰ al
mi gīa nobis remittas debita.
G loria tibi dñe: glia vnigeni/
to: vna cū ſancto ſpū: in ſempi/
terna gloria. Amē. In nata/

li virginum ad veſperas t ad

I Eſu corona laudes hymnꝰ.
rona virginū: quē ma/
ter illa ꝑcepit: que ſola virgo
peperit hec vota clemēs accipe.
Q ui paſcis iter lilia: ſeptꝰ cho
reis virginū: ſpōſus decoꝝ
glia ſponſisq; reddens p̄mia.
Q uocunq; pergis virgines
ſequuntur atq; laudibus: poſt
te canentes curſitant: hymnoſq; dulces perſonant.
M e ꝑcamur largiꝰnis ad/
auge ſenſibus: neſcire p̄ruſus
omnia corruptionis vulnera.
L aus honor virtꝰ gloria: deo
patri t filio: ſancto ſimul para
clito: i ſempiterna ſcla. Amē.

Ad nocturnius hymnꝰ.

V Irginis proles opifexq;
matris virgo quē geſſit: pepe/
ritq; virgo: virginis feſtū ca/
minus trophēū: accipe votū.
H ec tua virgo duplici beata:
ſorte dum geſſit: fragilem de
mare corporis ſexum domuit
cruentum: corpore ſeclum.
V nde nec mortem: nec ami
ca mortis: ſeua penaꝝ: genera
paueſcens: ſanguine fuſo: me/
ruit ſacrata: ſcandere celum.
Q uius obtētu: deus alme no
ſtris: parce iam culpis: vitia
remittēs: quo tibi puri reſone/
mus almū: pectoris hymnuꝝ.

Glia pri genitecq; proli: ⁊ tibi
cōparvtriusq; semp: sps alme
a⁹ omni tēpore secli. Amen.

Finis.

¶ Incipit proprium sanctorum totius anni. Et primo in festo sancti saturnini martyris

Eus deus qui nos beati saturnini martyris tui precedis natalitio profectu[m] nostre tribue meritis adiuuari. Per dñm. In vigilia sancti andree apostoli. Si hoc festū venerit in dñica pma de aduentu vide rubricā in sabbo ipsius dñice notatā. Ad vesperas aī. Salue crux, cuius rel. de laudib[us] quarta ptermissa. Et quicunq; aīe laudū dicuntur in pmis aut secūdis vesperis: semp quarta ptermittit: nisi alit assignet. ℣. Dixit dn̄s. ℣. Cōfitebor. ℣. Beat[us] vir ℣. Laudate pueri. Precedenti psalmi dicuntur semp vbi cunq; signatur ℣. Dixit dn̄s.

Benedictio cū rel. Cap. dñi sup caput iusti: ideo dedit illi hereditatē: et diuisit ei partē in tribubus duodecim: et inuenit gratiā in cōspectu oīs carnis. ℟. pl. Mox vt vocē dñi. ℣. Ad vnius. Hymn[us] Exultet celū. ℣. Annūciaue runt. Ad. M. aī. Unus ex duob[us] qui secuti sūt dñm: erat andreas fr̄ simonis petri alī.

Maiestatē tuā dñe deo supplices exoramus: vt sicut ecclie tue beat[us] andreas aplūs extitit pdicator et rector: ita apud te sit pro nobis pp̄etuus intercessor. Per dn̄m. Sciendū q; in festis sanctorū vbi pp̄riū nō assignat pro illo recurrit ad cōmune ipsorum.

In festo sancti andree ad missā. inuitatō. Adorem[us] victoriosissimū regē xp̄m: Qui victorē per crucis trophеū coronauit andreā aplm. ℣. Venite ex. Hym. Eterna xpi munera. In primo noct. aī. Ait dñs petrū et andreā: et vocauit eos. ℣. Celi enar. Aī. Venite post me dicit dn̄s: faciam vos fieri piscatores hoīum. ℣. Benedicā dn̄m. Aī. Relictis retibus suis: secuti sūt dñm redēptorē. ℣. Eructauit. Aī. Xp̄s me misit ad istā pouinciā vbi nō paruū populū acquiui ℣. Oēs gē. Aī. Ego si patibulū crucis expauescerem: crucis gliam nō pdicarē. ℣. Exaudi de[us] de[us] p. Aī. Dignū sibi dn̄s cōputauit martyrez: quē vocauit aplm dū eēt i mari alīa. ℣. Exaudi de[us] oīonē

meā cū dñe. ℟. In oēz terrā. Notādū est q̄ absolutiones t ℟. Jube dñe. ac etiā dñdictiones dicuntur per oia sicut notatū est in p̄ma dñica de adūtu: quādoc̄q; fiāt de sāctis xp̄i. lectiones excepto q̄. xj. dñdictio si fiat de vno sancto dī. Cuius festū colimus: ipse intercedat pro nobis ad dñm. Si fuerit vna sancta dī. Cuius festū colimus: ipsa intercedat tē. Si fuerint plures sācti dī. Quoz festū colim⁹ ipi intercedāt tē. Si fuerint plures sancte dī. Quarū festum colimus: ipse intercedant tē. Si fiat de octaua dī. Cui⁹ vel quoz seu quarū octauam colimus ipse vel ipsa: ipi vel ipse intercedat vel intercedant tē. Passio sci andree apli. L.i.

PAssionē sci andree apli quā oculis nr̄is vidim⁹ oēs p̄sbyteri t diacones ecclesiarū achaie: scribimus vniuersis ecclīs que sunt in oriēte et occidēte t meridiano t septentrione in xp̄i nomie cōstitutis Pax vobis t vniūsis qui credūt in vnū deū t trinitatē p̄fectā: verū patrē ingenitū: verū filiū vnigenitū: verū spūm sanctū p̄cedēte ex patre t filio: t semp̄ cū patre t filio manēte: vt ostēdat vnus spūs scūs eē in patre t filio: t hoc eē vnigenitū filiū q̄ est t ille qui genuit. Hāc fidē didicimus a sancto ādrea apl̄o dñi nostri ihesu xp̄i: cuius passionē quā cozam positi vidimus: put possumus explicamus. ℟. Dū pambularet dñs supra mare secus lītus galilee: vidit petrum t andream retia mittentes in mare: t vocauit eos dicēs. Venite post me faciaz vos piscatores hominū. ℣. Erāt enim piscatores t ait illis. Venite. L.i.

PRocōsul itaq; egeas postras ciuitatē ingressus cepit cōpellere credētes xp̄o ad sacrificia idolor. Cui occurrēs sāct⁹ andreas dixit. Oportebat vt tu qui iudex eē hoiuz cōprobaris: iudicē tuū qui est in celis agnoscer̄es: t agnitū coleres: t colēdo eū qui verus deus est ab his qui veri dij nō sunt aiuz reuocares. Cui egeas dixit. Tu es ādreas qui destruis tēpla deoz: t suades hominib⁹ supstitiosam sectā quā nup detectā romani p̄cipes exterminari insserūt. ℟. Mox vt vocē dñi p̄dicātis audiuit beat⁹ andreas relictis rebus Quoz vsu actuq; viuebat cū ne vite secut⁹ est p̄mia largā

te. ℣. Ad cuius missionis vo
cē beatus andreas relictis re
tibus suis. Quorum. Lcō. iij

Andreas respondit. Ro
mani pncipes nō duz co
gnouerūt veritatē: t hoc qō ,p
salute hoium veniēs dei fili? do
cuerit ista idola non solū deos
nō eē: sed eē demonia pessima:
t humāo generi inimica: que
hoc doceāt hoies vnde offēdat
deus: vt dū offensus fuerit: aū
tal? t nō exaudiat: t cū aūsus
fuerit: t nō exaudierit: habeā
tur a diabolo ipi captiui: t tā
diu eos ludat cḡ diu dcorpo
re exeāt rei t nudi: nihil secuz
pter peccata portātes. ℟. Ho
mo dei ducebatur vt crucifige
rēt eū: populus aūt clamabat
voce magna dicēs. Innocēs
eius sanguis sine causa dānat
℣. Cūcz carnifices ducerēt
eū: vt crucifigerent: fact? est cō
cursus pplox clamātiū t dicē
tiū. Innocens. Lectio ḡrta.

Beas dixit. Ista super
stitiosa t vana sunt vr
ba. Mā iesus vester dū hoc pre
dicaret: iudei illū crucis pati
bulo affixerāt. Andreas rīn
dit. Si velis scire mysterium
crucis: cḡ rōnabili charitate
auctor: humani generis pro re
staurationē nr̄a hoc crucis pa
tibulū nō fuit? sed spōte fuste
pit. ℟. Doctor bon? t amic?
dei andreas ducit ad crucez:
aspiciēs a lōge vidit crucē: sal
ue crux. Suscipe discipl'm ei?
qui pepēdit in te magister me
us xp̄s. ℣. Salue crux que ī
corpe xp̄i dedicata es: t ex mē
bris eius tanqz margaritis or
nata. Suscipe. Glia. Suscipe.
In. ij. nocte, añ. Videns andre
as crucē cuz gaudio dicebat:
q? amatorib? semp fui: t desi
derauiamplecti te o bona crux
ps. Cōfitebimur. Añ. Sal
ue crux que in corpe xp̄i dedi
cata es: t ex mēbris ei? tanqz
margaritis ornata. ps. Cātate
j. Añ. Accipe me ab hoib? et
redde me magro meo: vt p te
me recipiat: qui per te me re
demit al. ps. Dns reg. exul.
Añ. Nō me pmittas dne fa
mulū tuū a te separari: tps est vt
cōmedes terre corp? meū. ps.
Cātate. ij. Añ. Biduo viuēs
pēdebat in cruce pro xp̄i noīe
beatus andreas: t docebat po
pulū. ps. Dns reg. iraf. Añ.
Dilexit andreā dns in odorez
suauitatis alla. ps. Misericor
diā t iudiciū. ℣. Constitues eos pncipes. Lectio. v.

Beas dixit. Cūtradit?
asseratur a suo discipulo

ꝛ a iudeis tētus ꝛ ꝓsidi adduc/
tus: ꝛ ad petitionez iudeoꝝ a
militib⁹ ꝓsidis crucifix⁹: quo
modo tu dicis eū ſpōtaneum
crucis ſubijſſe patibulū? ℟.
Cū vidiſſet beat⁹ ādreas cru
cem: exclamauit ꝛ dixit: ſalue
crux quādiu fatigaris, Expe
cta me ſicut expectaſti dñm et
magiſtrū meū. ℣. O bona
crux diu deſiderata: ꝛ iā cōcu
piſcēti aio ꝓparata. Expecta.

Andreas rīdit. Lcō. vj.
Ideo ego dico ſpōtaneū
qm̄ ſimul cū ipſo fui: cuꝫ a ſuo
diſcipulo traderetur: ꝛ anteqū
traderet dixit nobis q⁹ tradē/
dus eēt ꝛ crucifigēdus ꝓ ſa
lute huiuſ: ꝛ die tertia reſur/
recturū ſe eſſe ꝓdixit. ℟. O
bona crux que decorem ꝛ pul
chritudinē de membris dñi ſu
ſcepiſti accipe me ab hoibus ꝛ
redde me magiſtro meo. Et ꝓ
te me recipiat: qui per te me re
demit. ℣. Secur⁹ ꝛ gaudēs
venio ad te ita vt ꝛ tu exultās
ſuſcipias me. Et. Lectio. vij.

Oi cū frater me⁹ petrus
diceret: ppti⁹ tibi eſto
dñe: nō fiat iſtud: indignatus
ſic ait petro. Vade retro me ſa
thana q⁹ non ſapis ea que dei
ſūt. Et vt pleni⁹ nos iſtrueret
qm̄ ſpōte paſſionē ſuſciperet: di
cebat nobis. Poteſtatez hꝫ
ponēdi aiam meā ꝛ poteſtatē
habeo iterū aſſumēdi eā. ℟.
Videns crucē beatus andreas
exclamauit dicēs: o crux ad/
mirabilis: o crux venerabilis
o crux que per totū mūdū rui
las. Suſcipe diſcipulū xpi nō
me ꝓmittas errare ſicut oues
nō hñtē paſtorē. ℣. O bona
crux que decorē ꝛ pulchritudi
nē de membris domini ſuſcepi
ſti. Suſcipe. Lectio. vij.

O vltimū dū cenaret no
biſcū ꝛ diceret: vnus veſtrum
me traditurus eſt: ꝛ ad iſtā vo
cē oēs cōtriſtaremur: ne ſuſ/
penſos nos cogitatio trucida/
ret ait. Cui dedero panis frag
mētū de manu mea ipſe eſt. Et
cū dediſſet vni ex cō diſcipulis
ſuis: ꝛ futura quaſi ꝑterita ta
narraret: docuit ſe volūtate ſu
iſſe traditū cū nec traditorē ſu
giēdo deſeruit: ꝛ in loco quo a
lū ſciebat vēturū eē ꝓmanſit.
℟. Videns ſanct⁹ andreas dñi
reſpiceret celos: voce magna
clamauit ꝛ dixit. tu es de⁹ meꝰ
quē vidi. Ne me patiaris abi
pio iudice deponi. Quia vi/
tem ſancte crucis agnoui. ℣.
Tu es magiſter me⁹ xp̄e quē
dilexi: quē cognoui: quē cō/
ſus ſum: tuſmodo in iſta vo

exaudi me. Me. Elia. Quia. Ad cant. gii. Unus ex duob' qui secuti sunt dñm: erat ádre as frater simonis petri al. Cá tcñ. Eos sci dñi. cuz rel. ℟. Mimis honorati sunt. Lectio

I sci euãgelij sm matthẽu. Illo tpe. Ambulãs ie ſus iuxta mare galilee: vidit duos frẽs: simonẽ qui vocat pe trus: t andreã fratrẽ eius. Et rel. Homelia sancti gregorij pape de eadem lectione. L. ix.

Audistis frẽs charissimi: qz ad vnius iussionis vo cẽ petrus t andreas relictis re tibus secuti sunt redẽptorem. Nulla vo hũc facẽ adhuc mi racula viderãt: nihil ab eo de ꝑmio eẽne retributionis audi erant: t tñ ad vnũ dñi ꝓceptũ hoc qõ possidẽ videbant obli ti sunt. ℟. Expãdi manꝰ me as tota die in cruce ad popu lũ nõ credẽtẽ sed cõtradicẽtẽ mihi. Qui ambulãt vias non bonas sed post peccata sua. ℣. Deus vltionũ dñs deus vltio nũ libere egit: exaltare qui iu dicas terrã: redde retributio nẽ ſuꝑbis. Qui. L. x.

Quãta nos eius miracu la videmus: quot flagellis af fligimur: quãtis minarũ aſpi tantibus deterremur t tñ vocã tẽ sequi ꝓtenimus. In celo iaz sedet qui de cõuersione nos ad monet: iã iugo fidei colla gen tiũ subdidit: iã mũdi gloꝛiã stra uit: iã ruinis eius credẽtes: cẽti bus districti sui iudicij diẽ ꝑ: pinquãtẽ denũciat: t tñ ſuꝑba mẽs nr̃a nõ vult hoc ſpõte de ſerere: qõ quotidie pdit i vita ℟. Beatꝰ andreas de cruce clamabat dicẽs: dñe iesu xp̃e magister bõe. Nõ iubeas me deponi de ista cruce: niſi ꝓius accipias ſpũm meũ. ℣. Mĩ tu es, ptector meꝰ xp̃e: i manꝰ tuas cõmẽdo ſpũm meũ. Nõ

Quid ergo frẽs charissimi: qd in eꝰ iudi cio dicturi sumus: qui ab amo re pñtis seculi nec ꝓceptis flẽ ctimur: nec ꝗberibꝰ emenda mur? Sed fortaſſe aliqs tacitꝰ ſibi cogitationibus dicat. Ad vocẽ dñicam vterqz iſte piſca tor: qd aut quantũ dimiſit: qui pene nihil habuit. ℟. Vir iſte in pplo ſuo mitiſſimus appa ruit: ſcitate aũt t gr̃a plenus: iſte est qui aſſidue orat ꝓ pplo t ꝓ citate iſta. ℣. Ꝓo eo vt me diligerẽt detrahebãt mihi: ego aũt orabam. Ꝓo.

Sed hac in re frẽs charissimi affectũ debe mus potius pẽsare cꝝ cẽſum

Multū reliqt qui sibi nihil re
tinuit: multū reliqt qui q̄ tūli
bet paruū: totū deseruit. Ver
te nos ⁊ habita cū amore pos
sidemus: ⁊ ea que minime ha
bemus ex desiderio querim⁹.
Multū ergo petrus ⁊ andre
as dimisit qui vterq; etiā desi
deria hūdi dereliqt. Multus
dimisit qui cū re possessa etiā
cōcupiscētijs renūciauit. A se
quētib⁹ ergo tāta dimissa sūt:
quāta a nō sequētibus cōcu
pisci potuerūt. ℟. Dilexit an
dreā dñs in odorē suauitatis:
dū pēderet in cruce: dignū si
bi cōputauit martyrē: quē vo
cauit aplm dū eēt in mari. Et
ideo amicus dei appellat⁹ est.
℣. Andreas xpi famulus di
gnus dei apls german⁹ petri
⁊ in passione socius. Et. Sīa
Et ideo. Sequentia sci euan
gelij secundum matthēū.
In illo tpe. Ambulans
iesus iuxta mare galilee: vidit
duos fres: simonē qui vocatur
petrus ⁊ andreā fratrē eius:
mittentes rete in mare: erant
enim piscatores ⁊ ait illis. Ve
nite post me ⁊ faciaz vos fieri
piscatores hoium. At illi cōti
nuo relictis retibus secuti sūt
eū. Et pcedēs inde vidit ali
os duos fres. Jacobū zebedei
⁊ ioānē fratrē eius in naui cū
zebedeo patre eor reficientes
retia sua: ⁊ vocauit eos. Illi
aūt statim relictis retib⁹ ⁊ pa
tre secuti sunt eū. Oio. Ma
iestatē tuā. vt supra in xpō
Ad lau. ⁊ per hōras aīe. Sal
ue crux pciosa: suscipe discipu
lū eius qui pepēdit in te magi
ster me⁹ xp̄s. ℣. Dñs reg. &.
Aīe. Beat⁹ andreas orabat
dicēs: dñe rex eterne glie suscī
pe me pēdētē in patibulo. ℣.
Jubilate deo. ij. Aīe. Andre
as xpi famulus dign⁹ dei apls
germanus petri ⁊ in passione
socius. ℣. Deus deus meus.
Aīe. Maximilla xpo amā
bilis tulit corpus apli optimo
loco cū aromatibus sepelīit.
Cant̄. Būdicite. Aīe. Qui
psequebātur iustū: demersisti
eos dñe in infernū: ⁊ in ligno
cruc̄ dux iusti fuisti. ℣. Lau
date dn̄m. &c. cel. Predicti pfasi
semp dicūtur ad laudes in fe
stis sanctor⁹ ⁊ per octauas eo
rū q̄n fit officiū de eis. Caplm.
Patres corde enim cre
dit ad iustitiā: ore autē
cōfessio fit ad salutē: dicit enī
scriptura: oīs qui credit in illū
nō cōfundet. ℟. Cōstitu
es eos pncipes. Hym. Exul
tet. ℣. Annūciauerunt. Ad

B.añ. Cõcede nobis hoiem iustũ: redde nobis hoiem sanctũe inficias hoiẽ deo charũ iustũ mãsuetũ t piũ. Oio Maiestatẽ tuã. Et notandũ q̃ in festis sanctor añe laudũ semp dicũtur per horas diei, quarta ptermissa: siue fiant de ppio siue de cõmuni nisi alie assignent. Itẽ cap. t oio que dicũtur in ỹmis vesperis dicũtur in laudibus tertia t secundis vesperis: nisi alia assignẽtur. Ad tertiã cap. Fides corde enim. ℟. In oẽs terrã Oio. Maiestatẽ tuã. Ad secundas vesperis cap. Constitues eos. Oio. ℟. Annis honorati sũt.

ON enim est dis xtã cap. stinctio iudei t grecis nã idẽ dñs oiũz dnes in oẽs qui inuocãt illũ: oĩs enim quicũq̃s inuocauerit nomen dñi saluus erit. ℟. Cõstitues eos. Oio

TA nobis q̃s dñe de⁹ nr̃ beati apli tui andree in terecessionibus sublenari: vt pquẽ ecclie tue supni muneris rudimẽta donasti: per eũ subsidia perpetue salutis impendas. Per. Ad nonam cap.

ESaias enim dicit: dñe q̃s credidit auditui nr̃o: ergo fides ex auditu: auditus aũt per vbũ xp̃i: sed dico: nũquid nõ audierũt: t quidẽ in oẽm terrã exiuit son⁹ eorũz: t in fines orbis terre vba eor̃. ℟. Annis honorati sũt.

HDiuuet ecclias tuã Oio tibi dñe supplicãdo beatus andreas apls t pius iternẽtor: efficiat: qui tui nois extitit pdicator. Notãdũ q̃ añe laudũ semp dicũtur in oĩb⁹ festiuitatib⁹ ad ỹmã tertiã sextã t nonã t in secũdis vesp̃is quarta ptermissa: nisi alie assignent. In secũdis vesp̃is añ. Salue crux. cũ rel. de lau. ps de vno apl̃o. Cap. Fides: corde enim. ℟. In oẽs trã. Hym. Exultet celũ lau. ℟. Annunciauerũt. Ad M. añ. Cũ puenisset beat⁹ andreas ad locũ vbi crux parata erat exclamauit t dixit: o bõa crux diu desiderata: t iaz cõcupiscenti aĩo pparata: secur⁹ t gaudẽs venio ad te: ita vt t tu exultãs suscipias me discipulum eius qui pepẽdit in te. Oio. Maiestatẽ. In festo sãcti nicolai epi t cõfessoris. Sitoc festum venerit in dñica trãsfertur ad quartã sequẽtẽ feriã ppter sequẽtia maiora festa. Ad vesperas caplm. Ecce sacerdos. ℟. pl. Opibus sanctis. ℟. Voce quippe. Hym. Iste cõfessor. ℟. Ecce sacerdos. Ad M. añ. O pastor eterne: o

clemẽs ⁊ bone custos: qui dũ deuoti gregis ꝓces attẽderes: voce lapsa de celo ꝓsuli lẽ cuiusmo dignũ episcopatu nicolaũ ostẽdisti tuũ famulũ. Oratio

DEus qui beatũ nicolaũ põtificẽ tuũ innumeris decorasti miraculis: tribue qs vt ei⁹ meritis ⁊ ꝓcib⁹ a gehẽne incẽdijs liberemur. Per. Ad nocturnũ. Inuit. Adorem⁹ regẽ seculoꝝ: In quo viuit nicolaus honor sacerdotum. ℟. Venite. Hym. Iste ꝓfessor. In ꝑmo nocturn. Mobilissimis siquidẽ natalib⁹ ort⁹ velut luciser nicolaus emicuit. ℟. Beat⁹ vir. Ant. Hic dũ matris adhuc lacte nutriret: q̃rta ⁊ sexta feria semel in die pillas bibebat. ℟. Quare fr. Ant. Jã decus lactẽtiũ nicolaus mirabili portẽdebat auspicio sancte parsimonie tps. ℟. Cũ iuocaré. Ant. Post q̃s omni puerilẽ decurrit etatẽ: cunctis mũdi huius spretis oblectatiõib⁹ xpi se ingo subijciẽs documentis sanctis suũ ꝑbuit auditũ. ℟. Verba mea. Ant. Innocẽter puerilia iura transcẽdẽs euãgelice institutiõis discipulus factus est. ℟. Dñe dñs nr. Ant. Ad quãtaz vo messem diuina cõsaluerũt in eo semia: sequẽtia pietaz ꝓfitent. ℟. In dño confido. ℣. Amauit eũ. Incipit vita sancti nicolai episcopi. L.

NIcolaus itaq; ex illustri ꝓsapia ortus: ciuis fuit patare vrbis: qua adhuc multa plebiũ generositate referta: parentes eius inter cateruas potentũ quãta honorificẽtia celebrabant tãto supne patrie accẽdisse desiderio: magis celestẽ q̃z terrene dignitatis gl̃iaz appetebat. ℟. Cõfessor dei nicolaus nobilis ꝓgenie: sed nobilior moribus. Ab ipso puerili euo sectatus dñm: meruit diuina reuelatione ad sũmũ ꝓsbi sacerdotiuz. ℣. Erat enim valde cõpatiens: ⁊ sup afflictos pius gestiẽs viscera. Ab ipso. L.

PUera enim cũ esset in mũ locupletati: nullius honoris insignia: nulliusq; sine me disponere moderamine voluerũt: sed omi studio cõtinuo tũ se lege vinciẽtes: celibẽ vitã actitare satagebãt. Et mirabilimodũ cũ in ꝓmeno iuuẽtutis floze hũc solũ genuissent filium: cũctis se voluptatib⁹ abdicarũt: ⁊ inter suas ꝓces quas frequẽter in dñi tẽplo fundebãt: hũc solũ supstitẽ: hũc tã diuitiarũ q̃z ⁊ moꝝ flagitabãt be-

redē. ℟. Dū vo adhuc pēde
ret ad vbā mſis. ℣ nouā res
ūrta feria ⁊ ſexta ſemel in die
papillas bibebat. ℟. Jā q̄dā
modo ſacri teſtimū ſe futuꝝ p̄ſig
nās amatoꝛez nicolaus. ℣.
Voꝛ vota deus ex L. iij
alto pſpectās: haud pe
titioni eoꝝ defuit. Nimiꝝ q̄lis
futurus eēt puer: in ipſo vt ita
dicā p̄mordio natiuitatis ei⁹
mōſtrare dignat⁹ eſt. Enim
uero cū mſis adhuc lacte ale
ret: cepit bino in hebdomada
die quarta ſcilz ⁊ ſexta feria ſe
mel bibere mámas ⁊ hac vi
ce cōtētus tota die ſic pmane
bat. ℟. Seruus dei nicolaus
auri pōdo triū vgiū redemit
pudoꝛē. Earūꝝ p̄ſis impudi
cā remēſo auro fugauit inopi
am. ℣. Affluēs itaq; miſeri
coꝛdie viſceribus: metallo du
plicato pꝛopulſauit earū infa
miam. Earūꝝ. L. iij.
Verilibus igit annis vt
patriarcha iacob ſimpliciter
omni trāſactiōe: cepit bone in
dolis adoleſcēs eē: ⁊ nō ſicut
illa etas aſſolet laſciuiā cōple
xus eſt mūdi: ſed nūc parētū
comitat⁹ veſtigia: nunc ſolus
eccleſiarū terrebat limina: ⁊ qō
ibi de ſcripturis patulo adūte
bat auditu nō īmemoꝛ arma
riolo condebat pectoꝛis. ℟.
Opibus ſanctis nicolaus hu
militer inſiſtēs. Reuelatione
diuina ꝓuect⁹ eſt ad ſūmū ſa
cerdotij gradū. ℣. Voce qp
pe de celo lapſa: cuidā ſiſinnat:
p̄ſuli dignū epatu nicolaum.
Reuel. Glia. Reuel. In ſecū
do noct. aſſi. Pudoꝛe bono re
pletus dei famulus ſumptib⁹
datis: ſtupꝝ nefas pꝛohibuit.
℟. Dñe qs hita. Aſſi. Auro
vginū incest⁹: auro p̄ſis earū
inopiā: auro p̄ſius vtꝛoꝛunq;
detestabilē infamiā dei ſeruus
ademit nicolaus. ℟. Dñe in
vtute. Aſſi. Gliaz mūdi ſpꝛe
uit cū ſuis oblectationibus: et
ideo meruit puehi ad ſummū
ſacerdotij gradū. ℟. Dñi eſt
terra. Aſſi. Pontifices almi
diuina reuelatiōe letificati: ni
colaū p̄ſulē deuotiſſime pſecra
uerunt. ℟. Cantate. ℣. Aſſi.
Sanct⁹ qdē triticū qō a nau
tis poſtulauerat acceptū ⁊ ſa
gacitate diſtribuit ⁊ augeri p̄
cib⁹ ipetrauit. ℟. Dñs reg.
exul. Aſſi. Munerib⁹ datis
neci ſunt iuuenes incēdētes ad
dicti: qbus dñi ſeruus fuit: vi
te p̄ſidiū feſtināter. ℟. Lāta
te. ij. ℣. Juſtū deduxit. L. v
Vi aūt vtroq; parēte or
bat⁹ eſt: ſepius illud eu

gelicū ante fuemētis ducebat
oculos: nisi gs renunciauerit
oibus que possidet: nō pōt me
us esse discipulus. Et cū anxi-
laret ad pficiendū qđ pio ver
tebat in pretoriū inuenīlē formi
do cepit titillare mentē ne fa
uoralis pcelleret aura qcquid
pro christo facere disponebat.
℟. Quadaz die tēpestate se-
uissima quassati naute: cepe-
rūt sanctū vocare nicolaū. Et
statiz cessauit tempestas. ℣.
Mox illi exclamātib⁹ apparu
it qđā dicēs eis: ecce adsū qđ
vocastis me. Et statiz. L. vj
Hec secū: ad dūm vero eun
ctū desiderij sui pandēs
velamen: dēcabat vt ille qui
habet oium scientiā inspirare
dignaretur eisquatenus de tā
tis sibi relictis opibus sic ordi
naret vt muta laude humana
ꝓspectui placeret diuino. ℟.
Audiens xpi cōfessor: triū in
uenū innocentū necē: pcucur
rit ꝙtotius ad locum quo fue
rāt plectēdi. Et liberauit eos.
℣. Statimqz solutos a vincu
lis vsqz ad pretoriū cōsulis se
cum addurit. Et libe. L. vij.
Talia eo excogitāte accī
dit vt quidā cōuicaneus
eius nimiū locuples ad tantā
veniret inopiā: vt nec etiā ne
cessaria vite hēret. Quid plu
ra. Ingruētē inediā: tres vir
gines quas habebat filias qu
rū nuptias etiā ignobiles spr
nebāt viri: somicari cōstitui
vt earū saltē infami cōmercio
infelicē ageret vitā. ℟. Be
tus nicolaus iam triūpho p
titus nouit suis famulis pbe
celestia cōmoda: qui toto cu
de poscūt eius largitiōes. Il
nimirū tota nos devotiōe opt
tet committere ℣. Ut apud
christū eius patrocinijs adiu
uemur semp. Illi. L cō. vij
Rochpudor: extempla
fama mali tāti qua nos
alīud velocius vlla mobilita
te viget: totā perculit vrbem
multiplici populū sermone re
plebat. Quod vbi sanct⁹ cōpe
rit nicolaus: condoluit mise
rimo homini atqz virginū ex
crās stuprū decreuit omino
ex suis abūdātijs earū supple
re inopiā ne duelle nobilibus
orte natalib⁹ lupanari macu
larent infamia. Sz cuz nollet
aliū in suis factis nisi xm hā
bere cōtēplatorē: cepit explo
rare temporū vices quo id fi
operaretur: vt etiā eos latere
quibus fiebat. ℟. Ex eius si
ba marmorea sacruz defluda
oleū: quo linīti sanantur cec

surdis auditus reddit. Et debilis quisq; sospes regreditur. ℣. Lateruatim ruūt populi cernere cupiētes que per eū fiunt mirabilia. Et debilis. Gloria. Et. Ad cant. aū. Sintlū bi vestri pcinctī: t lucerne ardētes in manib⁹ vīs. Cant. Beat⁹ vir qui in sa. ℣. Justus germina. Euāgeliū. Homo quidā nobilis, cū homel. sua require in cōmuni vni⁹ cōfessoris pontificis. ℟. ix. Dū mirensiū qdā antistes pulsus ob inuidiaz de sede sua fuisset. Stillicidiū manare olei sacri dīuit. ℣. Tādiu quippe salutaris ille liquor meare cessauit: quousq; presul idē cathedrā suā reciperet. Stillicidiū ℟. x. Magne pater nicolae lumnio patri, prūe admiranda qua pcellis apud dū gra. A cōmissis nos emundās: ne cadamus sustine. ℣. Jaz per terraz t per mare fama celeberrime: resouēdo tribulatos releuādo naufragos. A commissis. ℟. xi. Laudem⁹ dñz in dti nicolai meritis gliosis. Ad sepulchz ei⁹ egri veniūt t sanātur. ℣. Nicolaus dei famulus relinquēs oia secut⁹ est xpi vestigia. Ad sepul. ℟. xii. Sūme dei pful nicolae te venerātes ptege. Nāq; credimus tuis pcibus nos posse saluari. ℣. Qui tres pueros morti adictos illesos abire fecisti: tuis laudib⁹ instantē cōserua plebē. Nanq; Glia. Nāq; Ad laud. t per horas aū. Beatus nicolaus pōtificatus iſulis decoratus: talē se exhibuit: vt ab oībus amaret. ℣. Dñs regū rel. Aū. Ecclie sancte frequentās limina: sacra pectoris mādata condebat sagaciter. Aū. Infantia teneriori decursa: corpus ieiunijs macerabat Aū. Scē t iuste viuendo ad honorē sacerdotij meruit promoueri diuinit⁹. Aū. Sācte nicolae pfessor dñi pclose: ades sto nris precibus pius ac propitius. Cap. Ecce sacerdos magnus. ℟. bi. Justū deduxit. Hym. Jesu redēptor omniū ppes. ℣. Ecce sacerdos ma. Ad. B. aū. O pomnia laudabilē virū: cui⁹ precibus ab omni clade liberātur qui ex toto corde poscūt illū. Oīo. Deus qui beatum nico. Ad tertiā cap. Ecce sacerdos. ℣. Amauit. Oratio. Deus qui beatū nico. Ad sextam t nonam cap. ℣. t oratione de cōmuni vnius confessoris pontificis. In secundis vesperis.

Notandum q; si festus sancti nicolai venerit die sabbati: tūc q; sequens festū sancti ambrosij transfertur ad tertiā feriā propter festū conceptionis: fit de sancto nicolao vsq; ad capitulum. Aii. Beat⁹ nicolaus, cum reliquis de laudibus. ps. de vno confessore pōtifice. Capitulū t reliqua omnia de communi. Cōmemoratio de sancto nicolao. Aii. O xpi pietas omni prosequenda laude: qui sui famuli nicolai merita longe lateq; declarat: nam ex tūba eius oleum manat: cunctosq; lāguidos sanat. ℣. Ecclesiā. Ozo. Deus qui beatum nicolaum. In festo sancti ambrosij episcopi t confessoris omnia fiunt de communi vnius confessoris pontificis t doctoris: preter orationem t lectiones. Oratio.

EAudi domine populuz tuum tota tibi mente subiectū: t beati ambrosij cōfessoris tui atq; pontificis supplicatiōe custodi vt corpore t corde protect⁹: q̄ō pie credit appetat: t q̄ō iuste sperat obtineat. Per. In capite vita sancti ambrosij epi.

Oratio ve scopi. Lec. j.

Honerabilis pater augustinus: vt sicuti beati viri athanasius episcopus t hieronymus presbyter stilo ꝓsecuti sunt vitam sanctorū pauli t antonij in eremo positorū: sicut etiam martini venerabilis episcopi turonēsis ecclesie seuerus sertius dei sermone contexuit: ita etiam ego beati ambrosij episcopi mediolanēsis ecclesie meo ꝓsequar stilo. Sed ego vt meritis tantorū virorū qui muri ecclesiarum sunt: t eloquētie forcipibus: ita etiam sermone me imparem noui. Lectio secūda.

TAmen q; absurduz esse opinor: q̄ō ꝓcedere: eaq; a probatissimis viris qui illi ante me astiterunt: t maxime a sorore ipsius venerabili marcellina didici: vel que ipse vidi: vel que ab his agnoui qui illa in diuersis provincijs post obitum eius vidisse se narrarūt: vel que ad ipm scripta sunt cum adhuc obscura nescirentur: adiutus orationibus tuis t meritis tanti viri: licet inculto sermone breuiter stricteq; describā: vt lectoris animū t si sermo offenderit: tamen breuitas ad legendū prouocet. Nec verborū fucis veritatem obducā ne dum scriptor elegantie pompā requirit: lector tantarū virtutuz amittat scientiā

quē nō magis verboꝝ faleras pompasq; sermonū q̄ virtutem rerū gratiamq; spūs sancti expectare cōueniat. Lc. iij.

SIquidē nouerimus viatores gratiorem habere aquā breui vena stillante fortē cū sitiunt q̄ profluētes fontis riuos quorū copiā sitis tempore reperire nō possunt: t oportdeace⁹ panis dulcis soleat esse etiam his qui cētenis vicibus ferculoꝝ quotidiani conuiuij copiā eructuare cōsueuerunt. Sed t horrorū amena miranibus herbe agrestes placere consueuerunt. Lcō quarta.

QUāobrem obsecro vos omnes in quorū manibus liber iste versabit: vt credatis vera esse que scripsimus nec me q̄sq; putet studio amoris aliquid qō fide careat posuisse quādoquidez melius sit penitus nihil dicere: q̄ aliqd falsi proferre: cum sciam⁹ nos omnium sermonū nostrorum reddituros esse rationem: nec dubitem t si non ab oībus omnia tamē a diuersis diuersa sciri: t ea cognita nōnullis esse: que etiā ipse minus aut audire potui aut videre. Unde a die natiuitatis eius narrandi initium sumam: vt gratia viri ab ipsis cunabilis que fuerit agnoscatur. Lectiō quinta.

IBitur posito i admīstratione prefecture galliaruz patre ei⁹ ambrosio natus ambrosius est: qui infans in area pretorij in cuna positus cū mīret aperto ore subito examē apum aduenies faciem eius atq; ora complenit: ita vt ingrediendi in os egrediendiq; frequentaret vices. Lcō. vj.

QUas pater qui prope cū matre vel filia deābulabat ne abigerentur ab ancilla que curā nutriendi infantis susceperat, phibuit. Sollicita enī erat ne infanti nocerent. Expectabat tamen paterno affectu quo fine illud miraculū clauderetur. At ille post aliq̄diu euolātes: in tanta aeris altitudinem subleuate sunt: vt humanis oculis minime viderentur. Quo facto territus pater ait. Si vixerit infantulus iste: aliquid magni erit. Lcō. vij.

OPerabatur enim iā tūc dñs in serui sui infantia: vt impleretur qō scriptuz est: fani mellis sermones boni. Illud enim examen apū: scriptorum ipsius nobis generabat fauos: qui celestia dona annūciarent t mentes hoīuz de ter

rio ad celū erigerent. L. vitā.

Postea vō cū adoleuisset et cēt in vrbe roma cōstitutus cū mse vidua t sorore: que vginitatē fuerat tā ꝓfessa comite alia vgine cuius vgis sorōr cādida t ipsa eiusdē ꝓfessionis: que nūc carthagine degit tā anus: t cū videret sacerdotib⁹ a domestica sororis vel mris manus oscularī: ipse ludēs offerebat dexterā dicēs t sibi id ab ea fieri oportē. Si quidē epm se futurū eē memorabat. Loquebat enim in illo spūs dñi: qui illū ad sacerdotium nutriebat. Euāglm. Vos estis sal terre. cū homelia sua. Regre in cōmuni vnius confessoris ponꝫ. t vocionis. In festis cūctis vesꝑis sitcotū officiū de festo cōceptionis cū cōmemoratione sācti ambrosiꝫ: nisi qñ festū ꝛceptionis venerit i dñica qr tūc trāsferrī festū cōceptionis ad feriā secūdā: t fūt ve spere de sancto ambrosio cū cōmemoratione de dñica. In festo cōceptionis beate vginis marie in ꝑmis vesꝑis añ. Cōceptio gloſe. cū rel. de laudibus. ꝑs. de sancta maria: videlicet ꝑs. Dixit dñs. ꝑs. Laudate pueri. ꝑs. Letatus. ꝑs. Nisi dñs edifica. Capitulum

Dominus possedit me in initio viarū suarū ante ꝙꝫ qcq̄ faceret a ꝑncipio: ab eterno ordiata sū: t ex antiqs antecꝫ terra fieret necdū erāt abyssi t ego iā cōcepta eram. ℣. ꝑ. Beatissime vginis. m. ℟. Cū icōditate. ℣ʸ. Aue maris stel. ℣. Cōceptio est hodie sācte marie vginis. ℟. Cuius vita inclyta cūctas illustrat ecclias. Ad. M. añ. Beatissime vginis marie ꝛceptionē deuotissime celebrem⁹: vt ipsa ꝓ nobis intercedat ad dñm iesum xpm. Statio.

Omnꝑs sempiterne dē q per cōceptionē btē t gl̄iose vginis marie mūduꝫ perenā setidū saluare voluisti: et ex ea dñm nr̄m iesū xp̄m nasci dignat⁹ es: ꝓsta q̄s: vt ipsi⁹ cōceptionis solēnia celebrantes eiusdē vgis ꝓcib⁹ ab istātib⁹ malis t a morte ꝑpetua liberemur. ꝑ. e. Ad mag. sul. Cōceptionē vgis marie celebrem⁹: xp̄m ei⁹ filiū adorem⁹ dñz. ꝑs. Venite. ℣ym. Aue ira. In. j. noc. añ. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui columbar. ꝑs. Dixit dñs nr̄. Añ. Sic lilium inter spinas sic amica mea inter filias. ꝑs. Celi enar. Añ. Sic mal⁹ inter

ligna silnaꝝ: sic dilect⁹ me⁹ inꝛ filios al. ℣. Dñi est ira. Añ. Tota pulchra es amica mea: ⁊ macula nō est in te. ℣. Eruc tauit. Añ. Vulnerasti cor me uz sorꝛ mea spōsa: vulnerasti cor meū alla alla. ℣. De⁹ nf refu. Añ. Fanus distillās labia tua spōsa: ⁊ odor vestimēꝛ toꝝ tuoꝝ sicut odor thuris. ℣. Magn⁹ dñs. ℟. Bñdicta tu ī mu. ℟. Et bñdict⁹. ī. v. tui.

Incipiūt cātica cāticoꝝ salo.

OSculet me monis. L. ſ. oscło oris suī q: melliora sunt vbera tua vino. Fragrantia vnguētis optimis. Oleum effusuz nomē tuū iō adolescēꝛtule dilexerunt te. Trahe me post te currem⁹ ī odorē vnguēꝛtoꝝ tuoꝝ. Introduxit me rex ī cellaria sua. Exultabim⁹ ⁊ letabimur in te: memores vberꝝ tuoꝝ sup vinū. Recti diligunt te. ℟. Hodie ꝛcepta est btā ỽgo maria ex ꝓgenie dauid: p quā salus mūdi credētibus appuit. Cui⁹ vita gliosa lucē dedit seclo. ℣. Btissime ỽgis marie cōceptionē deuotissime

Nceleb̄remus. Cui⁹. L. ij Igra sum ſz formosa fiꝛlie hierlim: sicut tabnacula cedar: sicē pelles salomōis. Molite me ꝑsiderare q⁹ fusca sz: q⁹ decolorauit me sol. Filij mat⁹ mee pugnauerūt ī me posuerūt me custodē ī vineis: vineā meā nō custodiui. ℟. Btissi me ỽginis marie ꝛceptionē deuotissime celeb̄rem⁹. Ut iha ꝓ nob̄ itercedat ad dñm ielū xp̄m. ℣. Cū sc̄ōrū ditate ꝛceptionez sc̄ē marie celeb̄rem⁹. Ut.

L. iij

Indica mihi quē diligit aīa mea: vbi pascas vbi cubes ī meridie: ne vagari ī cipiā p⁹ greges sodaliū tuoꝝ. Si ignoras te o pulchra iter mlieres egredē ⁊ abi p⁹ vestigia gregū ⁊ pasce edos tuos iuxt tabnacula pastoꝝ. Eqtatui meo ī curri b⁹ pharaōis assimilaui te amica mea. Pulchre sūt gene tue sicē turturis collū tuū sicē monilia. Murenulas aureas facte m⁹ tibi vmiculatas argēto. ℟. Bliose ỽgis marie ꝛceptionē dignissime recolam⁹. Cui⁹ dñi humilitatē respiciēte: āgelo nūciāte ꝛcepit redēptorē mūdi. ℣. Hodie ꝛcepta est btā ỽgo maria ex ꝓgenie dauid. Cui⁹.

Oz cēt rex ī accu L. iij. bitu suo nard⁹ mea dedit odorē suū. Fasciculꝰ myrrhe dilect⁹ me⁹ mihi iter vba mea cōmorabit. botr⁹ cyp̄ dilect⁹ me⁹ mihi ī vineis engadi. Ecce tu pulchra es amica mea ecce

pulchra oculi tui colūbarū. Ecce tu pulcher es dilecte mi ꝛ decorus. Lectulus noster floridus tigna domorū nostrarū cedrina: laquearia nostra cupressina. ℟. Cōceptio tua dei genitrix virgo gaudiū annunciauit vniuerso mūdo: ex te enim ortus est sol iustitie christus deus noster. Qui soluēs maledictionē: dedit benedictionem: ꝛ cōfundēs mortē. Donauit nobis vitā sempiternā. ℣. Aue maria gratia plena dñs tecū. Qui. Gloria. Donauit. In. ij. nocturn. añ. Fons hortorū puteus aquarū viuentium: que fluunt impetu de libano. ps. Benedixisti. Añ. Veniat dilectus meus in hortū suū: vt comedat fructū pomorū suorū. ps. Fundamēta. Añ. Veni in hortū meum soror mea sponsa: messui myrrham meā cū aromatib⁹ meis. ps. Cātate. ij. Añ. Comedi fauū cum melle meo: bibi vinū meum cū lacte meo. ps. Dñs regna. exl. Añ. Emissiones tue paradisus malorū punicorū cū pomorū fructibus. ps. Cantate. iij. Añ. Descendi in hortuz meū vt viderē poma cōuallium: ꝛ inspicerē si floruissent vinee: ꝛ germinassent mala punica al, ps. Dñs regna. iral. ℣. Sicut myrrha electa. ℟. Odorem dedisti suauitatis sancta dei genitrix. Lectio quinta.

Ego flos campi ꝛ lilium conuallium. Sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna siluarū: sic dilectus meus inter filios. Sub vmbra illius quē desideraueram sedi: ꝛ fructus eius dulcis gutturi meo. Introduxit me rex in cellā vinariā ordinauit in me charitatem. Fulcite me floribus stipate me malis: q; amore lāgueo. ℟. Regali ex progenie maria concepta refulget. Cuius precibus nos adiuuari mentꝫ ꝛ spiritu deuotissime poscim⁹. ℣. Corde ꝛ animo christo canamus gloriā in hac sacra solemnitate precelse genitrici. Ihesue. Qui⁹. Lectio sexta. Dua ei⁹ sub capite meo ꝛ dextera illius amplexabitur me. Adiuro vos filie hierusalē per capreas ceruosq; campoꝝ ne suscitetis neq; euigilare faciatis dilectā quoadusq; ipsa velit. Vox dilecti mei. Ecce iste venit saliens in montibus transiliēs colles. Similis est dilectus meus capree hinulocq; ceruorum. En ipse st,

post parietē nr̄z respiciēs p fe
nestras: ꝓspiciēs p cācellos.
℟. Beatā me dicēt oēs gene
rationes. Quia fecit mihi dñs
magna: q̄ potēs est ⁊ sanctuz
nomen eius. ℣. Et misericor/
dia eius a ꝓgenie in ꝓgenies
timētib⁹ eū. Quia. Lec. vij.
A Mdilect⁹ meus loqtur
mihi. Surge propera
amica mea columba mea for/
mosa mea ⁊ veni. Jā enī hyēs
transiit imber abijt ⁊ recessit:
flores apparuerūt in terra no
stra: tēpus putationis adue/
nit: vox turturis audita est in
terra nr̄a: ficus protulit grossos
suos: vinee florentes dederunt
odorē suum. ℟. Lorde ⁊ aīo
xp̄o canamus gliam in hac sa
era solēnitate precelse genitri
cis dei virginis marie. Ut ipsa
intercedat pro nobis ad dñm.
℣. Cū iocūditate ꝓceptionez
sancte marie soleniter celebre/
mus. Ut ipsa. Lectio octaua.
Surge amica mea speciо
sa mea ⁊ veni: columba
mea in foraminib⁹ petre in ca/
uerna macerie ostēde mihi fa
ciē tuaz: sonet vox tua in auri/
bus meis. Vox enim tua dul/
cis: ⁊ facies tua decora. Capi
te nobis vulpes parvulas que
demoliunt vineas. Mā vinea
nr̄a floruit. Dilect⁹ meus mi/
hi ⁊ ego illi: qui pascit inter li/
lia donec aspiret dies: ⁊ incli/
nent vmbre. Reuertere simi/
lis esto dilecte mi capree hin/
nuloq̄ cervoꝝ sup mōtes be
thel. ℟. Lōceptio glioſe vir/
ginis marie ex semine abrae
orta de tribu iuda clara ex stir
pe dauid. Cuius vita inclyta
cunctas illustrat ecclias. ℣.
Lōceptio est hodie scē marie
virginis. Cuius. Hlia. Cui⁹.
Ad cant. añ. Hodie ꝓcepta
est beata virgo maria ex ꝓge
nie dauid: per quā salus mun
di credētibus apparuit. Lā
ticū. Audite me. ℣. Gaude
maria virgo. ℟. Cūctas hx
reses sola iteremisti in vniuer
so mūdo. Euangeliū. Liber
generationis iesu xp̄i. cum ho
mel. sua: require in natiuitate
eius. ℟. ix. Cū iocūditate cō
ceptionē beate marie celebre/
mus. Ut ipsa ꝓ nobis inter/
cedat ad dñm iesum xp̄m. ℣.
Glioſe virginis marie conce/
ptionē digniſſime recolamus
Ut ipsa. ℟. x. Lōceptionem
hodiernā ꝓpte virginis ge/
nitricis dei marie soleniter ce/
lebrem⁹. Qua celsitudo thro
ni ꝓcessit. ℣. Regali ex ꝓge
nie maria concepta refulget.

Aua. Ry. xi. Btā ꝓgenies vnde xp̄s nat⁹ est. O q̄ gliosa est virgo que celi regē genuit. ℣. Felix nāq; es sacra virgo maria ⁊ oi laude dignissima. O q̄. Ry. xij. Felix nāq; es sacra virgo maria ⁊ oi laude digmissima. Auia ex te ort⁹ ē sol iustitie, Ihesus deus nr̄. ℣. Ora ꝓ populo: interueni ꝓ clero: intercede ꝓ deuoto femineo sexu: sentiāt oēs tuū iuuamē gcūq; celebrāt tuā sanctā ꝓceptionē, Auia, Blia. Xp̄s. Ad lau. ⁊ ꝑ horas aii. Cō/ceptio gliose virginis marie ex semine abrae orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Xp̄s. Dñs regē. cū rel. Aii. Cōceptio est hodie scē marie v̄ginis cuius vita iclyta cūctas illustrat ecclias. Aū. Regali ex ꝓgenie maria cōcepta refulget cuius ꝑcib⁹ nos adiuuari mēte ⁊ spū deuotissime poscimus. Aū. Lorde ⁊ aio xpo canam⁹ gliam in his sacris solēnijs ꝑcelse genitricis dei marie. Aii. Cū iocūditate ꝓceptionē scē marie celebremus: vt ipsa ꝓ nobis intercedat ad dñm iesum xp̄m. Cap. Dñs possedit. Ry. bi. Aue maria gr̄a plena: Dñs tecū. ℣. Bñ dicta tu in mulieribꝫ: ⁊ bñdictus fructus v̄tris tui. Dñe, Blia. Aue. Hymn. O gliosa dia. ℣. Cōceptio est hodie, Ad. B. aū. Cōceptionē hodiernā ꝓpetue virginis genitricis dei marie soleniter celebremus: qua celsitudo thronī ꝓcessit alta. Bio. Omps̄ sē. dꝰ. vt supra in xis. Ad tertiā cap. Dñs possedit. ℣ Bñ dicta tu. Bio. Omps̄ sē. dꝰ qui ꝑ. Ad sextam capm.

EGo q̄si vitis fructificaui suauitatē odoris: ⁊ flores mei fructꝰ honoris ⁊ honestatis. ℣. Sicut myrrha. Bio

OMps̄ sempiterne deus q̄ pdolēs humanis miseris: ꝓbuz tuū ex gliosa virgine maria incarnari iussisti: ꝓsta quesum⁹: vt ei⁹ meritis ⁊ intercessione misericordiā tuā obtineam⁹ in celis: cui⁹ cōceptionē hodierna die celebram⁹ in xris. Per eū. dō. Av. ix. cap.

EGo mr̄ pulchre dilectionis ⁊ timoris ⁊ agnitionis ⁊ magnitudinis ⁊ sancte spei. ℣. Laude maria. Bio

BEate marie semp virginis tribue nos dñe supplicatione meri: vt cuius venerabilē cōceptionē celebram⁹ obsequijs eius intercessionibꝫ cōmendemur ⁊ meritis. Per

dñm. In secūdis vis añ. Cō
ceptio gl̄iose virginis ma. cū
rel. de lauō. ps. de scā maria.
Cap. Dñs posse. ℟. dī. Aue
maria. ℣ ym. Aue maris
℣. Conceptio est hodie. Ad
M. añ. Cōceptio tua dei geni
trix virgo gaudiū annūciauit
vniuerso mūdo: ex te enim o
tus est sol iustitie xp̄s deus nr̄:
qui solues maledictionē dedit
bñdictionē: t cōfundēs mor
tē donauit nobis vitā sēpiter
nā. Oratio. Omn̄s sē. deus q
pr. Et fit cōmemoratio de sā
ctis genone t syro. In sancti ge
nonis epi t confessoris. Sio.
DEus qui es mox antisti
tū potētissim⁹ illustrator
tribue q̄s: vt btissimi sacerdos
t cōfessoris tui genonis magni
ficis exēplis informati: scīi isti
us caliginē sine piculo trāseā
mus. Per. In sci syri epi
pi t confessoris. Oratio.
Miestatē tuā dñe suppli
citer deprecamur: vt sicut nos
gl̄iosi cōfessoris tui atq; ponti
ficis syri cōtinua cōmemorati
one letificas: ita nos eius sem
per deprecatiōe custodias. Per
In sci damasi papē t cōfesso.
EXaudi dñe pces Sio.
nr̄as: t itercedēte beato
damaso cōfessore tuo atq; pō
tifice: supplicationes nr̄as pla
cat⁹ intēde. Per. In festo sc̄
ete lucie vgīnis t martyris ad
vesp. cap. Fres: q gl̄iak. ℟. p.
Rogaui dñz. ℣. Ut credenti
bus. ℣. Jesu corona vgi.
℣. Elegit eā deus. Ad. M.
añ. In tua patiētia possedisti
aiam tuā lucia spōsa xp̄i: odi
sti que in mundo sunt: t cōu
scas cū angelis: sanguine pro
prio inimicū vicisti. Oratio.
EXaudi nos d⁹ salutaris
nr̄: vt sicut de btē lucie
festiuitate gaudem⁹: ita pie de
uotionis eruditamur affectu.
Per. Ad mat̄ inuit. hym.
añe ps. t ỹsiculi de cōi vgīnū
Passio sancte lucie vgīnis t
CUm p martyrio. L. j.
vniuersā puinciā sicilie
btissime vignis agathe fama
crebrescceret: t syracusan⁹ po
pulus per miliaria ppe q̄dra
gintagnque ad vbē cathanē
siā sitiēter pgeret ad sepulchr̄
scē agathe virginis venerāde:
ptigit lucīā venerabilē virgi
nem nobilissimā syracusano
rum simul pergere festiuitatis
gloria inuitante. ℟. Lucia
virgo quid a me petis: quod
ipsa poteris prestare conti
nuo: nam t matri tue fides
tua subuenit: t ecce salua est.

Quia iecūdū deo in tua virginitate habitaculum p̄parasti. ℣. Sicut per me ciuitas cathanēsiū sublimat a xp̄o: ita t per te ciuitas syracusana decorabitur. Quia. Lectio scda.

Quius mater eutycia per annos quatuor fluxu sāguinis fatigata: nullo poterat medicorum remedio liberari. Igit dū p̄cessionis mysteria agerent: hec euāgelij lectio fuit: qua legit tacta fimbria vesti mēti dñi mulier a fluxu sanguinis saluata. ℟. Rogaui dñm meū iesum xp̄m: vt ignis iste nō dñet mihi. Et impetrauī a dño iducias martyrij mei ℣. Et credētib⁹ timorē tollerem passionis: t nō credentibus vocem insultationis auferem. Et impetrauī. Lec. iij.

Et dū hec lectio recitaretur: dixit scā lucia matri sue. Si credis mater his que legunt: crede agathē passaz p xp̄i noie hec meruisse: vt semp in p̄senti habeat eū pro cuius noie passa est. Cōtinge ergo sepulchū eius credēs: t liberaberis. Igit dū pactis oīb⁹ ppls absceſſisset: p̄strauerunt se ante sepulchū virginis mr t filia: t cepunt lachrymis flagitare suffragiū. ℟. Beata sancta est a dño in certamine: gaudio apud deū t apud hoies glificata est: in cōſpectu p̄ncipis loquebat sapiētiā. Et dñs oium dilexit eā. ℣. Erecta nāq; in virtutis culmine: tormēta deriſit: p̄mia calcauit. Et. L. iij.

Interea dū oīonis p̄lixitas tēdit: somno lucia virgo arripit: t vidit in sōnis beatā agathē in medio angelorū gēmis ornatā stātē t dicētez sibi. Soror mea lucia ẏgo deo devotaz gd a me petis quod tu ipsa poteris p̄stare cōtinuo. Mā t mr̄i tue fides tua subuenit: t ecce saluata est. Et sicut per me ciuitas cathanēsiū sublimat a xp̄o: ita t per te syracusana ciuitas decorabit: qz in cūdū deo in tua virginitate habitaculū p̄parasti. ℟. Specie tua, cum rel. per ordinem de communi virginum. L. v.

Et his auditis expgefacta surrexit tremens t ait matri sue. Mater mea: ecce salua facta es: per ipsaz te rogo: que te saluauit suis orationib⁹: ne tu mihi aliquando sp̄sum noies: nec velis de corporis mei posteritate fructum mortalitatis ingrere: sed oīa que mihi datura eras cūsi ad corruptionis mee auctorē mo

tales voiem: da mihi eunti ad integritatis mee factorem dominum iesum christū. L.vj.

QUi mf eius euticia ait. Oía que sunt pūs tui defuncti ante nouē annos incōta mināter custodiēs: ampliani potius q̄ minui pūmonīū tuū mea vō oía que sunt vel eē possunt: ipsa meli⁹ nosti. Tege p⁹ us oculos meos: t quodcunq; tibi placuerit de ipsis facultatibus facito. Lectio. vij.

Ecia dixit. Audi mf cō filiū meū. Nō satis deo charⁿ est qui illi hoc dat: quo ipse p⁹ frui nō pōt. Sed si vis eē gratū deo: hoc illi da: quo poteras tu vti. Nouēs enim nihil potes vti: t qō das ideo das: q⁹ tecū ferre nō ꝓuales. Viuens ergo t salutē tui corpis tenēs: da xpo qō possides: t qcqd te mihi daturā spopōderas vel etiam cogitabas christo inci⁹ pe tradere. Lectio. viij.

Sik cū reuerse fuisset in ciuitatez syracusanam: t de his quotidie sermocinaret virgo cū sua mfe fiebat rerū distractio: t quotidie necessitatibus pauperū impedebat. Interea dū distrahunt pdia t gemme vēdunt: ad sponsi notitiā pue nit. Quicq; sollicit⁹ cepit ingrere a nutrice scē lucie qd hoc esset q⁹ distractionē repetinam pdior t gēmar audisset. Cui hec nutrix canta ꝓfinxit dicēs Spōsa tua iueni possessionez in venalib⁹: que millenos t eo amplius solidos pstet: hāc in tuo noie cupiēs cōparare videt aliquāta distrahere. Ad cant. añ. Tāto pōdere eā fixit spūs scūs: vt virgo dñi imobilis pmaneret. Cant. Audite me di. ℣. Adimabit. Euāgelū. Simile est regnū celor thesauro absc̄dito. cū homelia sua: regrein cōmuni virginū. Ad laudes t per horas añ. Orante scā lucia apparuit ei btā agatha: t ꝓsolabat ancillā xpi. ℣. Dñs regē. cū rel. Añ. Lucia virgo qd a me petis qō ipsa poteris pstare cōtinuo mfi tue. Añ. Soror mea lucia virgo deo deuota: quid a me petis qō ipsa poteris pstare ꝓtinuo mfi tue. Añ. Bñdico te pz dñi mei iesu xpi: qa per filiū tuū ignis extinct⁹ est a latere meo. Añ. Per te lucia virgo ciuitas syracusana deo: abik a dño iesu xpo. Cap. Fres: qui gliat. Re.bz. Species tua. Hym. Jesu corona virginū. ℣. Elegit eaz. Ad B. añ. Colūna es imobilis

lucia sponsa xpi: q3 ois plebs te expectat: vt accipias coronaz vite alla. Oro. Exaudi nos. vt supra in vis. Ad. iii. cap. Ffes: qui glori. ℣. Diffusa est. Oro. Exaudi nos deus. Ad sertá t nonam capla ℣. t ozones de cómuni vnius virginis t martyris. Ad vesp. Ant. Ozante scá lucia. cú rel. de laudibus. ps. de virginib⁹. Cap. Ffes: qui gliat. ℟. breuhym. t ℣. de cómuni virginú Ad. M. ant. Ego rogani dñz meuz iesum xpm: vt ignis iste non dñetur mihi: vt credentibus in domino timorem tollerem passionis. Oratio. Exaudi nos deus sa. In sci thome apostoli omnia fiunt de cómuni vnius apostoli: preter illa que de proprio assignantur

OA nobis que Oratio. sumus domine: beati apli tui thome solēnitatib⁹ gliari: vt eius semp patrocinijs sb leuemur: t fidē cōgrua deuotione sectemur. Per. Lectio sancti euāgelū sm ioannem.

IN illo tpe. Thomas vn⁹ de duodecim qui dicit didymus: nō erat cuz eis quando venit iesus, Et reliqua. Homelia sancti gregorij pape de eadem lectione. Lectio nona

ISte vnus discipulus dñi: reuersus qō gestū est audiuit: audita credere renuit. Venit iterū dñs: t nō credenti discipulo latꝰ palpādū prebuit: manus ostēdit: t ostēsa suorū cicatrice vulnerū infidelitatis illius vulnus sanauit. Lo. Quid ffes charissimi: qd inter hec aspiciuertitis. Nūquid casu gestū creditis: vt electus ille discipulus tūc desset: post aūt veniēs audiret: audiēs dubitaret: dubitās palparet: palpās crederet. Nō hoc casu: sz diuina dispēsatione gestū est. Agit nāq3 miro modo Lx supna clemētia: vt discipulus dubitās dum in magistro suo vulnera palparet carnis: i nobis vulnera sanaret infidelitatis. Plus enim nobis thome infidelitas ad fidē: ꝙ fides credētiū discipulorꝫ pfuit: q3 dum ille ad fidē palpādo reducitur nfa mēs oī dubitatiōe postposita in fide solidatur. Lec. xl

SIc qppe discipulū post resurrectionē suā dñs dubitare pmisit: nec tamē in dubitatione deseruit: sicut ante natiuitatem suam habere mariā sponsum voluit: qui tamen ad eius nuptias non peruenit. Nā ita factus est discipulus dubitās

t palpans testis vere resurre/ctionis: sicut sponsus matris fuerat custos integerrime virginitatis. Palpauit autem t exclamauit dñs me⁹ t de⁹ me⁹

IN Secundum ioannem. Illo tēpore. Thomas vnus de duodeciz qui dicit didym⁹ non erat cum eis quādo venit iesus. Dixerūt ergo ei alij discipuli. Vidimus dñz. Ille autem dixit eis. Nisi videro in manibus eius fixurā clauorū: t mittā digitū meū in locū clauoꝝ: t mittā manū meaz in latus eius: nō credā. Et post dies octo iterū erāt discipuli ei⁹ intus: t thomas cuz eis. Venit iesus ianuis clausis: t stetit in medio: t dixit. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitū tū huc: t vide man⁹ meas: t affer manū tuā: t mitte in latus meū: t noli eē incredulus: sed fidelis. Rñdit thomas t dixit ei. Dñs meus t de⁹ meus. Dicit ei iesus. Quia vidisti me credidisti: beati qui nō viderūt t crediderūt. Oratio Da nobis quesumus, vt sup in vspis Ad. B. t in secūdis vspis. Ad. M. nñ añ. Quia vidisti me thoma credidisti: beati qui nō viderunt t crediderunt alla. Et notandum q̄ quādo festum sancti thome nō venerit in die dominico añ. in/frascripta. Nolite timē. que dicitur ad cōmemorationē de aduentu hoc modo debet dici Dicta oratione de sancto thoma ad laudes añ. Nolite timere. cantatur tota. Postea dicitur Gloria patri. in tono antiphone vsq; ad Sicut erat. Quo finito: altius repetitur añ. Nolite timere. Deinde dicitur Sicut erat. t terno repetitur altius añ. Nolite timere. Deinde dicitur versicul⁹ t oratio de dominica. Si festum sancti thome venerit in dominica: quia celebratio festi transfertur ad diem sequen⁹ tem: predicta añ. cantatur ad benedictus hoc modo. Primo cantatur tota añ. Deinde dicitur canticum. Benedictus. cuz Gloria patri. vsq; ad Sicut erat. Postea parum altius repetitur tota añ. Nolite timere. Deinde versus. Sicut erat. Et tertio iterum altius cantatur tota añ. Nolite timere: quinta enim die veniet ad vos dominus nolster. Oratio de dominica. Si vo predictum festum venerit in quatuor temporibus cantatur predicta añ. sicut primo

supra dictū est cuz ozone serie
In festo sancti basilij epi t cō
fessoris oia fiūt de cōmuni vni
us cōfessoris pōtificis preter
orationem t lectiones. Sio.

DEus qui beatū basiliuz
pfessoré tuū atq; pōtifi
cē t claritate fidei t meritoruz
virtute decoraſti: cōcede mēti
bus nris eius quā docuit fidei
firmitatē: t ei? iter cessione eter
ne vite gliam ꝓmereri. ꝑ.

Incipit vita sancti basilij epi

BAsilij t pfessoris. L. j.
simi nō incōueniēs erat
sed iustuz deotos filios obitu
patrio ꝓtristari: t ei dona la
chrymarū offerre: qō hacte
nus cōpatiēter egim⁹. At vo
postq̄ luct⁹ turbiné fz q̄ scri
ptū est deposuimus: t ad gra
tificā supplicationé oium dño
xpo deo nro repēdendā cōmo
ti sumus: opēcūq; duxi: tā me
moradilē vitā q̄z vera miracu
la pastoris t magri nri basilij
ne diutino trāscursu tpis obli
uionis ꝓfundis tradant: scri
pture fore mandanda. L. ij.

MRib⁹ enim sacratissimis
t egregijs viris grego
rio videlicet qui in tlxologia
clarui: t gregorio memorabi
li nyseoꝝ ciuitatis: sed t beato
effrem alijsq; atq; aliter fmo
nibus epitaphicis tātū viruz
fulgidū exhibētib⁹: visū est t
mihi tanq̄ abortiuo: vt cum
aplo dicā cum ꝓe manib⁹ ac
cepissem narrationes que ab
vtrisq; admirādis viris edite
sunt ea que his deesse videban
tur supplere more scilicet deuo
ti filij debitū ꝓi repsentātis de
siurisq̄: vt estimari pōt asse
quētis: t certā scientiā peripien
tis. Mouit enim nouit t nubes
abscōdere solē: t morosius do
narū narrationū trāscursuz
facile itroducit oblionē. L.

MAgnus igit extitit ii⁹
pastor nr t famosus mā
do basilius: celestiū virtutum
ꝓsermocinator: angelicoꝝ ordi
nū cōminister: ꝓdicabilis ec
clesie doctor: ecclesiasticoꝝ dogma
tū ortho doxoꝝ colūna qui na
turā existēnū enucleatius ex
planauit: qui pessimū trinitatis
apostatā iulianū deposuit: qui
valētis os blasphemū obstru
xit: qui arrianoꝝ expresse ne
quissimū dogma stauit errorem:
qui xpianoꝝ liqdo stabilitus
rectā opinionem: pastor acce
ptabilis ecclie: ppli fidelis in
structor: regalis sacerdotij cō
sors: circūamictus varietate
christi ouium artes: diuinoꝝ
dei magister inclytus: qui t

vitēs ⁊ post obitum magnis
consecrauit miraculis: qui eo
odibilis iuliani vt dictū est ex
tollētis in altū comuⁿ ⁊ loquē
tis aduersus dēū inigtatē cor
ruptionē ozone sua patrauit.

Interea valēs ac/ Lectio.iiij.
cipies indigne impialem
purpurā ⁊ arrianoz nequam
sensui patrociniū pstās: venit
ad illustrē que apud nos est
cesaris vrbez. Verū qualiter
vel qua pro causa nō est pse
tis tpis enarratio. Sed ad pro
positū redeamus virtutes illi
us quas a vulua vsqz in finē
habuit narraturi. Lectio.v.

Basilius solus sup terrā
equalitatē ostēdit: vitaz
videlicet opiⁿ dcozatā: ⁊ ser
monibus diuine sapiētie illu
strata: oia xpo dans aiam ⁊
corpⁿ vboz palmas: ppter qō
⁊ gētilē errozē vt arance telā
dirupit. Hic septē annoruz fa
ctus ad litteras tradit a paré
tibⁿ. Macās aūt in mathematī
cis qnquēnio: fructificat plu
rimā philosophicā disciplinā
nature māsuetudinez. Lectio.vj.

Ursus relicta pria cap
padox enim erat genere
uenit ad mrem smonū: idest
athenas: ⁊ castitate seu multa
pūdicia ⁊ tēperātia dceter or
natus: adhæret pceptoz: greco
rū sapiētie cumulo nōie: ⁊ ita se
se disciplinis tradidit vt eum
tam preceptores q̄z condisci
puli mirarentur. Lectio.vij.

Erant enim huiⁿ coopa
tores magnⁿ gregorius
naçāzenⁿ eps qz throni apli
ci gubernacula per.xij. mode
ratⁿ est annos: ⁊ iulianus qui
ad breue tēpus xpianus fuit:
atqz libanus. Hic aūt pre oi
bus admirabilis vir posuit in
corde suo nō participari pane
vel vino donec ex supna pulsio
ne sapiētie penetraret arcana.

Quia aūt in Lec. viij.
eruditionibⁿ gndecim
annis: ⁊ oēm gētilem philoso
phiā trāscurrēs in finē: astro
nomiā quoqz ac geometriā ⁊
optima queqz colligēs: cū nul
lo modo valuisset per ea inue
nire oium pditorē: quadā no
cte vigilāte illo: diuinus gdaz
splēdor fit et: trāscūdi vniuscu
iusqz religionis scripturam.
Euāgelīū. Homo qdā pegre
pficiscēs. cū homel. sua: regre
re in cōmuni confessoz pong.
In sci felicis in pincis hsb ȳn.

Oncede quesumⁿ Bto.
omps deus: vt ad melio
rē vitā scōz tuoz exēpla nos
pducāt: quatenus quoz solē

nia agimus etiã actus imitemur. Per. In festo sci mauri abbatis omnia fiunt de communi vnius cõfessoris abbatis ꝑter oratione ⁊ lectiões. Ho.

OMnipotẽs sempiterne deus: qui per gliosa beati mauri abbatis exẽpla humilitatis nobis triumphale iter ostẽdisti: da quesumus: vt viã tibi placite obediẽtie per quaz ille illesus incessit: nos ꝑclaris eius meritis adiuti sine errore subsequamur. Per. Incipit vita sci mauri abbatis. Lec. j

BEatissimus igit maurus clarissimo senatoꝛ genere: pie eutitio: mre vo iulia exortus: duodenis scissimo bñdicto oipotenti deo sub regulari nutriẽdus institutione a parẽtibus est traditus. Qui cũ ad huc iunioꝛ bonis polleret moribus: sicut etiã ipsi vidimus: ⁊ frequẽter expti sumus: magistri cepit aditoꝛ existere: ac ei⁹ miraculoꝛ cooperatoꝛ esse. H ũc scissimus bñdict⁹ L. ũ ꝓe oibus semp charius dilexit ⁊ instruxit: atq; ita in oipotẽtis dei informauit seruitio: vt nemini post ipsum in cenobiali sacro sancta obseruatiõe fuerit secũdus. Quis enim vnq; austerius corp⁹ ꝓpriũ iciuni-

is tabstinẽtia: ac vigiliis sqlozibus quoq; ⁊ nimijs edemuit frigoribus. Lectio. ij. H requẽter eni cũ vidim⁹ in diebus sancte quadragesime nec tunica: nec cuculla nisi lummodo sacco vti cilicino: duabus tñ vicibus in hebdomada paruissimũ potius ꝙm stare q̃ sumere cibũ. Iste quippe mos in omni vita scissimo fuit bñdicto: cuius ille exẽplo ꝓuocatus afflictione peruda carnẽ macerabat inquãtilli eiusdem patris sui permittebat licentia. Lectio quarta. N am reliquo totius anni tpore sub monachali tunica sed per aspzimo a scapulis vsq ad renes iduebat trogulo eidẽ staminis in stratu sup agestũ calcis ⁊ sabuli rãtũmodo excepto quadragesimali tpore semp vsus cilicio. Tũc enim quãtũ poterat sollicite satagebat: nõ iacendo: sed potius stando: vel cum nimia eius lassitudo cõpulisset sedendo somnum capere. Lectio quinta. N emo vnq; vidit illum de lectulo cum ceteris surgere fratribus: sed semp nocturnos vigilando ꝓuenire hymnos attentius ꝓcurabat: plerũq; quadragenos sepe etiaz centenos

psalmos: nonnunq; vo totum ex ordine psalterium ante noctumale cosumans synaxim: exceptis dutaxat horarū spaciis: quibus orationū lachrymarūq; ac creberrimorum fundebat preces singultū. Silentio vo ac lectioni ita assidue vacabat: vt pro hoc etiam ipsi sanctissimo benedicto admirabilis haberetur. Lectio sexta.

His ergo alijsq; quas enumerare logissimum est: eo succrescēte virtutibus: sanctissimi de illo benedictus plerūq; in conuētu fratrum suppressio eius nomine quasi de alio loquebatur: iunioribus t negligētioribus illuz preponens sequendum: vidimus aiebat etate nostra quēdam strennuissime nobilitatis iuuenem infra annos adolescentie: ita dis monastice religionis subito arripuisse perfectionē: vt alicui exemplaribus similis: immo equalis per oia dignissime iudicet. Sed licet hec Lectio. vij. beatissimus deoq; dilectissimi maurus: ac nōnulli ex fratribus de eo sanctissimi ore benedicti proferri scirent: nunq; tamen ille pro hoc vitio succubuit iactantie: ardua semper t sanctiora appetens: t toto conamine de virtute in virtutem proficere studens. Lec. viij.

In vno ergo ex monasterijs que beatus benedictus edificauerat t quidam monachus erat qui ad orationez stare nō poterat: sed mox vt se fratres in orationē dedissent: ille continuo mente ceca oratorium egressus: terrena quelibet t vana meditabatur: vanitati t leuitati instinctu demonis quez sequebatur opam dans. Et cū ab abbate suo sepe fuisset admonitus: nec ab hac vellet se corrigere vanitate ad eundem beatum benedictū ab abbate suo adductus est. Lectio sancti euangelij sm matthēum.

In illo tēpore. Dixit simō petrus ad ihesuz. Ecce nos reliquimus omnia. Et reliqua. Homelia sancti remigij ex tractatu super matthēum. L. ix.

Q Dnāq; amore quo prē ceteris respōdere solebat petrus in hoc loco rūdit t Stādi fiducia loquebat ap'ls Ipse nāq; pauper erat: diues non fuerat: cibos manu t arte querebat: sed pfidenter loquebatur dicens. Ecce nos reliquimus omnia tc. Lectio. x.

Que oia dimiserat. Retiū t naviculā. Tāq; eni

ꝛeliqt ſequẽdo xp̃m: quanta potuit ꝓcupiſcere nõ ſequẽdo Et q; nõ ſufficit ad pfectionẽ oĩa ꝛelinquere niſi ſequatur xp̃m: iccirco ſubiũxit: ⁊ ſecuti ſumus te: ideſt fecim⁹ qõ iuſſiſti: quid ergo erit nobis: ideſt quod p̃miũ dabis nobis: aut quã mercedẽ tribues. Luc. xj.

Eſus aũt dixit illis. Amẽ dico vobis q̃ vos q̃ ſecuti eſtis me ⁊c. Notãdum in his v̊bis: q; nõ ait dñs vos qui reliqſtis oĩa: q; hoc fecerat ſecrates: hoc etiã plurimi philoſophoꝝ gẽtiliũ: necnõ ⁊ multi hꝛetici: ſed ait: qui ſecuti eſtis me: qõ ꝓpriũ fuit apoſtoloꝝ ⁊ recte credentium. Lectio. xij.

Quod enim dicit: cum ſederit filius hois in ſede regenerationis: noſce regenerationis ꝓculdubio reſurrectionẽ mortuoꝝ vult intelligi: q̃m ſicut regenerabit corp⁹ nr̃m per incorruptionẽ: quẽadmodũ regenerata eſt aĩa per fidẽ. Due q̃ppe ſunt regenerationes: due adoptiones: due reſurrectiones. Euãgelium integrum quere infra in cõmuni vnius confeſſoris nõ pontificis. Oro. Oõs ſempiterne. vt ſupra in veſpis In ſci marcelli pape ⁊ martyꝛ Reces ppli ris, Oro, mi queſumus dñe clemẽter exaudi: vt bti marcelli martyris tui atq; põtificis meritis adiuuemur cui⁹ paſſione letamur. Per. In feſto ſci antonij abbatis oĩa fiunt de cõmuni vnius pfeſſoris abbatis ꝓter oratiõnem ⁊ lectiones. Oratio.

Omnipõs ſempiterne deus q̃ beatũ antoniũ famulum tuũ inter mundi huius turbines illeſum cõſeruare dignatus es: cõcede ꝓpitius: vt qui eius feſta veneramur: ipſi⁹ meritis ⁊ ꝓcib⁹ adiuuemur. Per. Incipit vita ſci antonij abbatis. Lectio.

Iſit antonius tis. Lectio. nobilib⁹ religioſiſq; parentibus in egypto oriundus fuit: tãta ſuoꝝ nutrit⁹ cura: vt nihil aliud ꝓter parentes domũq; cognoſceret. Et cũ iam puer eẽt: nõ ſe litteris erudiri nõ ineptis fantiũ iũgi paſſus eſt fabulis: ſed in dñm deſiderio flagrãs: ſm q̃ ſcriptuꝝ eſt incẽter habitabat tecũ. Ad eccliam quoq; cũ parẽtibus ſuis ſepe cõueniẽs nec infantiũ laſciuias: nec pueroꝝ negligẽtiã ſectabat: ſed mñ ea que legebant auſcultãs: vtilitatẽ ꝓceptoꝝ: vite inſtitutione ſeruabat: non ſuis vt ſoler illa etas: ꝓno varijs ⁊ delicatis ci

bis vnq̄ tedio fuit: non esce mollioris bládimēta sectatus est: his solū que dabant ꝓtēt? nihil amplius requisiuit. L.iij.

Post mortē aūt parētum an nor circiter decē t octo seu viginti: cū sorore admodū parvula derelict? t domus t sororis honeste curā gerebat. Nec dū vo sex fluxerāt mēses: quibus ad ecclīam vt solebat accurrēs recordabat quomodo t apli oibus spretis secuti fuissent saluatorē: t multi in actibus aplor facultatib? suis vēditis: precia ad pedes eor? detulissent: egētibus partiēda: que ue ac quāta spes hisdem reposita esset in celis. Lectio.iiij.

M alia secū voluens: intrauit ecclīam et accidit vt tūc euangeliū legerek in quo dñs dicit ad diuitē: si vis pfect? esse: vade t vēde oia tua quecūq; habes t da paupib? t veni sequere me: t habebis thesaurū in celo. Quo audito: quasi diuinit? huiusmodi ante memoriā ꝓcepisset: t veluti ꝓpter se lxcēt scriptura recitata: ad se dominicū traxit impium. L.v.

S tatimq; egressus possessiones quas habebat: rure aūt ei erāt recētes: vberes t valde optime vicinis largit? est: ne aliqua aut sibi aut sorori molestia gigneret. Cetera vo que in mobili? possidebat vniuersa vēdidit: t aggregato nō exiguo ꝓcio indigētib? dedit: paruis ob sororē reseruatis: que t sexu t etate videbat infirmior.

Rursus aūt ecclīa? in L.vj. gressus: cū audisset dñz in euāgelio dicētez. Nolite cogitare de crastino: relictā quoq; portionē paupib? distribuit: neq; se vlari passus est domi: sed sorore fidelib? ac notis virginibus cōmēdata: vt ad earū nutrimēt exēplū: ipse iā oibus seculi vinculis liber: asp̄ z atq; arduū arripuit īstitutum. L.

Nec dū aūt tam crebra vij. erant in egypto monasteria: neq; oino q̄sq̄ viā per solitudinē nouat: sed qcūq; in xpi seruitute sibimet ꝓdesse cupiebat: nō lōge a sua villula separatus īstituebat. Erat igit in agello vicino senex qdā vitaz solitariā a prima sectat? etate. Hunc antonius emulans est ad bonum. Lectio octaua.

Et primo qdē incipiēs etiaz ipse in locis paululū a villa remotiorib? manebat: exīde autē si quē vigilātem in hoc studio cōperebat ꝓcedens quere bat vt apis prudētissima: nec

ad habitaculū suū añ remeabat: nisi hui⁹ quē cupiebat frui ereſ aſpectib⁹: ꝛ ſic tanḡ munere mellis accepto abibat ad ſua. Euāgeliū. Dixit ihū pe trus ad ieſum, Eccenos relig mus oīa, cū homel. ſua. requi re in cōmuni vnius cōfeſſoꝛis non pontificis. In ſācte paſce virginis ꝛ martyris. Oratio.

OA queſumus omn⁹ de us: vt qui beate paſce martyris tue natalitia colim⁹ ꝛ annua ſolēnitate letemur: ꝛ tāte fidei ꝓficiamus exemplo Per. In ſanctoꝛ martyrum mariū martꝝ audiſax ꝛ abaEXaudi dñe chriſ. Oro. pplm tuū cū ſcōꝝ tuoꝝ patrocinio ſupplicātē: vt ꝛ tēporalis vite nos tribuas pace gaudere: ꝛ eterne repire ſubſidium, Per. In feſto ſanctoꝛ martyrum fabiani ꝛ ſebaſtiani omnia ſunt de cōmuni plurimoꝝ martyrū: ꝓpter oꝛationem ꝛ lectiones. Oratio.

IAfirmitatē nr̄am reſpice omn⁹ deus: ꝛ qꝛ pōdus ꝓ prie actionis grauat beatoꝝ martyrū tuoꝝ fabiani ꝛ ſebaſtiani interceſſio gloꝛioſa nos protegat. Per. De ſancto fabiano papa ꝛ martyre. L. i.

HAbianus natione romanus ex patre fabio: ſedit annos quatuoꝛdecim: menſes vndecim: dies vndecim: martyrio coꝛonatur. Fuit añ tp̄ibus maximiani ꝛ africani vſq; ad ꝺcium ſecundum ꝛ quadratum: ꝛ paſſus eſt. xiij. kalendas februarias. Lectio ſcḋa. Hic regiones diuiſit diaconibus: ꝛ fecit ſeptē diacones qui ſeptē notarijs imminer̄ent: ꝛ geſta martyrū fideliter in ītegrū colligerent: ꝛ multas fabricas ꝓ cimiteria fieri ꝓcepit: ꝛ poſt paſſionē eius moyſes ꝛ maximus preſbyteri: ꝛ nicoſtratus diaconus comprehenſi ſunt ꝛ in carcerem miſſi. Lectio. iij. Eodē tpe ſupuenit nouatus ex africa ꝛ ſeparauit ſe eccleſia nouatianū: ꝛ quoſdā cōfeſſoꝛes. Poſt qō moyſes in carcare ꝺfunct⁹ eſt: qui fuit in cōmēſes vndecim: ſic multi xp̄iani fugerūt ꝓ diuerſa loca. Hic fecit oꝛdinationes L. iij. gnque per mēſem ꝺcēbriū: p̄ſbyteroſ vigintiduos: diacones ſeptē: epōs per diuerſa loca numero vndecim. Hic iuſſu ꝺcij capitis obtruncatione martyrio coꝛonat: qui etiaz ſepultus eſt in cimiterio calixti: via apia tertiodecimo kalendas februarij: ꝛ ceſſauit epi

scopatus dies septem. Passio sancti sebastiani martyris.

Sebastianus vir Lec. v. christianissimus medio/lanensium partibus eruditus comitate narbonēsi oriundus: dialectiano ⁊ maximiano im/peratoribus ita charus erat: vt principatum ei prime co/hortis traderent: ⁊ suo eus cō/spectui inderent semp astare. Erat enim vir toti Lec. vj. us prudētie: in sermone verax in iudicio iustus: in cōsilio pro/uidus: in cōmisso fidelis: in in/teruentu strēnuus: in bonita/te cōspicuus: in vniuersa mo/rum honestate preclarus. Huc milites: ac si patrem venera/bantur: hunc vniuersi qui pre/erant palatio charissimo ve/nerabantur affectu. Lec. vij. Erat enim verus dei cultor: ⁊ necesse erat ut quē deus pfi/derat gratia ab oīb⁹ amaret. Christo igitur quotidie sedu/lū exhibebat officiū: sꝫ sic age/bat quatenus sacrilegijs regi/bus eēt occultū: nō passionis timore pterritus nec pīmonij sui amore cōstrict⁹: sꝫ ad hoc in sub clamide terreni impij xpi militē tegebat absconditū: vt christianoꝝ animos: quos videbat inter tormenta deficere confortaret ⁊ deo redderet animas: quas diabolus cona/batur auferre. Lectio. viij. Oneiq; postq; multas mar/tyrum mentes a timore pas/sionis eripuit: ⁊ ad coronam perpetue glorie incitauit: ipse quoq; quis esset apparuit: ga/lumen in tenebris latere non poterat. Clarissimis igitur vi/ris marcelliano ⁊ marco duo/bus geminis fratribus: pro christi nomine in vinculis cō/stitutis quotidie sedulum ex/hibebat solatium: ⁊ tam ipsis q̄ etiam seruis eorum cū qui/bus tenti fuerant salutaria fi/dei consilia ministrabat. Le/cto sancti euangelij sm lucā.

In illo tempore. Descen/dens iesus de monte ste/tit in loco campestri ⁊ turba di/scipulorum eius. Et reliqua. Homelia venerabilis bede p̄/sbyteri de eadem lectione. Le/cto. ix.

Audistis in lecti/one euangelica fratres charissimi exhortatem domi/num discipulos suos ⁊ tra p̄ce/suras ⁊ tribulationes huius mundi: vel etiam ad regni ce/lestis gaudia vocantem ⁊ di/centem. Beati pauperes spi/ritu: quoniam vestrum est re/gnum dei. Lectio decima.

Nunc opus suū ad quod missus fuerat aplē: salvator nr̄ apte dēmōstrat q; suis legit multos firmos ac debiles varijs oppressos lāguoribꝰ curasse: nūc aūt euāgelizare paupibus regnū dei. Lxij.

Non vtiq; oēs pauperes beatos dicit: sed illos tātūmodo qui oēs honores psentis seculi p nihilo ducūt: amore dei: qui a cupiditate delectatiōis humane, pbant eē nudati: qui ista terrestria paruipēdūt: t adipisci celestia desiderant. Sequit quoniā vestrum est regnū dei. Nō dixit partes habetis in regnū dei: sz vestrū est: q̄si diceret. Quia diuitias mūdi t desideria terrena ppē me ptēpsistis: ideo possessores eritis regni celestis. Lec. xij.

Beati q nūc esuritis: q; saturabimini. Quid esurire dī vel qd sitire dēat: matheus exponit videlicet iustitiam. Qui enī iustitiā esurit: in iustitiā odire necesse est. Quā diu enim qs iniustitiā diligit: iustitiā nequaq̄ esurit. Euāgelīū require in cōmuni martyrum. In secūdis vesperis a capitulo in antea fit de sancta agnete. In festo sancte agnetis virginis t martyris. Cap.

Confitebor tibi dñe rex t collaudabo te dū salvator meus: confitebor nomini tuo: q̄m adiutor t protector factus es mihi: t liberasti corpus meū a pditione. Rē. pl. Dexterā meā. ℣. Posuit signum. Hym. Jesu corona virginū. ℣. Elegit eam. Ad. M. aū. Christi virgo nec terrore pcutit: nec blādimento seducitur: nec ꝺ̄s sempiter/ Oratione deus: qui infirma mundi eligis: vt fortia quęq; cōfundas: cōcede ppitius: vt qbus te agnetis martyris tue solemnia colimus: eius apud te patrocinia sentiamus. Per. Et fit cōmemoratio de sancto fabiano t sebastiano. Oratio. Infirmitatē nr̄am. vt supra. Ad matutinū. Agnū spōsum virginū: Venite adoremus dñm iesum xp̄m. ℣. Venite. Hymnus. Virginis plebs. In primo nocturn. aū. Discedea me pabulū mortis: q; iam ab alio amatore puēta sum. ℣. Beat⁹ vir. Aū. Dexterā meā t collum meum cinxit lapidibꝰ pciosis, tradidit aurib⁹ meis inestimabiles margaritas. ℣. Quare fremuerūt gētes. Aū. Posuit signū in faciē meā: vt nullū pter eū amatorē admittā.

℣. Lā

℣. Cū inuocarē. ℟. Ān. Indu it me dñs cyclade auro textā: t imensis monilibus ornauit me. ℣. Verba mea. ℟. Ān. Mel t lac ex ore eius suscepi: t sanguis eius ornauit genas meas. ℣. Dñe dñs nr̄. ℟. Ān. Christi virgo nec terrore con cutit: nec blādimento seducit. ℣. In dño cōfido. ℟. Diffu sa est gr̄a. Passio sācte agnetis virginis t martyris. L.j.

Seruus xpi ambrosi⁹ epi scopus virginib⁹ sacris diē festū sacratissime virginis celebremus. Hinc psalmi reso nēt: inde cōcrepent lectiones: hinc pplox turbe letent: inde subleuent pauperes xpi. Ses ergo gratulemur in dño t ad edificationē virginū qualiter passa sit agnes beatissima: ad memoriā reuocemus. ℟. Di em festū sacratissime virginis celebremus qualiter passa sit beata agnes ad memoriā re uocemus: tertiodecimo etatis sue anno morte pdidit t vitaz inuenit. Quia solū vite dilexit auctorē. ℣. Infantia qdē cō putabatur in annis: sed erat senect⁹ mētis immēsa. Quia. L.ij.

Tertiodecimo eta tis sue anno morte perdi dit t vitā inuenit: qz solus vite auctorē dilexit. Infantia qdē cōputabat in annis: sed erat senectus mētis immēsa. Cor pore quidē tenēcula: sed ani mo cana: pulchra facie3 pul chrior fide. ℟. Dextera mea t collū meū cinxit lapidibus pciosis: tradidit auri⁹ meis iestimabiles margaritas. Et circūdedit me vernātib⁹ atqz coruscātibus gēmis. ℣. Po suit signū in facie mea vt nul lū preter eū amatorē admittā Et circūdedit Lectio tertia.

Dum a scholis reuertit a prefecti vrbis filio ada mat. Cuius parentes dū req/ fisset t inuenisset: cepit offerre plurima t ampliora ꝓmitte/ re. Deniqz detulerat secū pre/ ciosissima ornamēta que a btā agne velut quedā sunt sterco ra recusata. ℟. Amo xp̄m: in cuius thalamū introibo: cu ius mater virgo est: cuius pa ter femina nescit: cuius mihi organa modulatis vocib⁹ can tāt. Que cū amauero casta sū cum tetigero mūda sum: cū ac cepero virgo sum. ℣. Mel t lac ex eius ore suscepi: t san guis eius ornauit genas me as. Quem cum. Lectio. iiij.

Ad factum est vt iuue nis maioꝝ perurgeretur

amoris stímulo ꝛ putās eam
meliora ille accipe ornamen
ta oium lapidū ꝓciosoꝝ secuꝫ
defert gliaz: ꝛ per seipsū ꝛ ami
cos ꝛ notos ꝛ affines cepit au
res virginis appellare diuitia
as: domos: possessiones: famili
as: atq; oēs huius mūdi delitia
as repromittere: si cōsensuꝫ su
um eius cōiugio nō negaret.
℟. Ipsi sum despōsata cui an
geli seruiūt: cuius pulchritudi
né sol ꝛ luna mirant. Ipsi soli
seruo fidē. Ipsi me tota deuoti
one cōmitto. ℣. Iā corp⁹ ei⁹
corpori meo sociatū est: ꝛ san
guis ei⁹ ornauit genas meas.
Ipsi soli. Glia. Ipsi me tota.
In secūdo nocturn. añ. Chri
stus circūdedit me vernānb⁹
atq; corruscānb⁹ gēmis ꝓcio
sis. ℣. Bñdixisti. Añ. Ipsi
sum despōsata cui angeli seruiu
unt: cuius pulchritudinez sol
ꝛ luna mirant. ℣. Fundamē
ta. Añ. Iam corpus ei⁹ cor
pori meo sociatū est: ꝛ sanguis
eius ornauit genas meas. ℣.
Cātate. i. Añ. Cuius pul
chritudiné sol ꝛ luna mirant:
ipsi soli seruo fidez. ℣. Dñs
reg. ex. Añ. Ipsi soli seruo
fidē: ipsi me tota deuotione cō
mitto. ℣. Cantate. ij. Añ.
Stat a dextris eius agnus ni
ue cādidior: christus sibi spō
sam ꝛ martyrem consecrauit.
℣. Dominus regnauit ira.
℣. Specie tua. Lectio qnta.

AD hec beata agnes tale
fert iuuenē dedisse respō
sum. Discede a me fomes pec
catī: nutrimētū facinoris: pa
bulū mortis: discede a me: ga
iam ab alio amatore pueta in
qui mihi satis meliora obtulit
ornamēta: ꝛ annulo fidei sub
arrauit me: lōge te nobilior
genere ꝛ dignitate. ℟. Indu
it me dñs vestimēto salutis: ꝛ
idumēto letitie circūdedit me
Et tanq̄ spōsam decorauit me
corona. ℣. Tradidit auri⁹
meis inestimabiles margari
tas: ꝛ circūdedit me vernanti
bus atq; corruscantibus gem
mis, Et tanq̄. Lectio sexta.

ORnauit inestimabili ex
tra ꝛ ex tertio dextrā meaz: ꝛ
collū meum cinxit lapidibus
preciosis. Tradidit auribus
meis inestimabiles margari
tas: ꝛ circūdedit me vnānb⁹
atq; corruscānb⁹ gēmis. Po
suit signū in facie mea: vt nul
lū pter ipsum amatorē admit
tam. Induit me cyclade auro
texta: ꝛ immēsis monilib⁹ or
nauit me. Ostendit mihi the
sauros incomparabiles: quos

mihi se ornaturū si ei perseuerauero repromisit. ℟. Jam corpus eius corpori meo sociatum est: & sanguis eius ornauit genas meas. Cuius mater virgo est: cuius pater feminam nescit. ℣. Ipsi sum desponsata cui angeli seruiūt: cuius pulchritudinem sol & luna mirantur. Cuius. Lectio. vij

Nonergo potero ad cōtumeliā proximi amatoris aspicere aliū & illū derelinquere cum quo sum deuincta charitate: cui⁹ est generositas celsior: possibilitas fortior: aspect⁹ pulchrior: amor suauior: & omni gratia elegantior: a quo mihi iam thalamus collocatus est: cuius mihi organa modulatis vocibus resonant: cuius mihi virgines illustrissimis vocibus cantant. ℟. Mel & lac ex eius ore suscepi. Et sanguis eius ornauit genas meas. ℣. Ostendit mihi thesauros incōparabiles: quos mihi se donaturum repromisit. Et sanguis.

Jam mel & lac. Lect. vij. ex ore eius suscepi: iam amplexibus eius castis astricta sum: iam corpus eius corpori meo sociatū est: & sanguis eius ornauit genas meas: cuius mater virgo est: cuius pater feminam nescit: cui angeli seruiunt: cuius pulchritudinem sol & luna mirantur: cuius odore reuiuiscunt mortui: cuius tactu confortantur infirmi: cuius opes nunq̄ deficiunt: cuiusq; diuitie non decrescunt. ℟. Omnipotens adorande: colende: tremende: benedico te. Quia per filium tuum vnigenitum euasi minas hominum impiorum. Et spurcitias diaboli impolluto calle transiui. ℣. Te confiteor labijs: te corde: te totis visceribus concupisco. Quia per fili. Gloria. Et spurcitias. Ad canticum añ. Jnduit me dominus vestimento salutis: & induméto letitie circundedit me. Canticum. Audite me. ℣. Adiuuabit eas. Euangelium. Simile est regnum celorum decem virginibus, cum lampadibus suis: requirentibus in communi virginum. ℟. nonum. Specie tua & pulchritudine tua, cum reliquis per ordinem de communi virginum. Ad laudes & per horas añ. Jngressa agnes turpitudinis locū angelum domini preparatū inuenit. ℘. Dñs regnauit. cum reliquis. Añ. Mecum enim habeo custodē

corporis mei angelus domini. Añ. Anulo suo subarrauit me dñs meꝰ iesus xpꝰ ⁊ tanq̄ sponsam decorauit me corona Añ. Benedico te pr dñm mei iesu xpm: qz per filiuz tuū ignis extinctꝰ est a lateremeo. Añ. Cōgaudete mecū ⁊ cōgratulamini: qz cū his oībꝰ lucidas sedes accepi. Cap. Cōfitebor tibi dñe. R. b. Spe tua ⁊ pulchritudine tua. Hym. Jesu corona virginū. ℣. Elegit eā deus. Ad. B. añ. Ecce quod optaui iam video: qđ sperauiā teneo: ipsi sum iūcta in celis: qué in terris posita tota dilectione dilexi. Oro. Omps sempiterne deus qui infirma. vt supra in vesp. Ad tertiā cap. Cōfitebor. ℣. Diffusa. Oro. Omps sempiterne deus qui infirma. Ad sextam cap. Liberasti me fm multitudinē misericordie tue a rugientibus pparatis ad escā: de manibus querentium aiam meā: ⁊ de multis tribulationibus que circundederunt me. Psiculi ⁊ ozones ad sextam ⁊ nonā de cōmuni virginū. Ad Iudabit vsqz ix. cap. ad mortē aia mea dñm quoniā eruis sustinētes te ⁊ liberas eos de manu angustie dñe deꝰ nr. Jn. h. vel. añ. Ingressa agnes, cū rel. de laud. ps. de virginibꝰ. Al caplo in antea fit de scis vincēcio ⁊ anastasio. Jn festo sanctoz vincentij ⁊ anastasij martyrū oīa fiunt de cōmuni plurimoz martyz preter orationem ⁊ lectiones. Adesto quesumꝰ Oratio. dñe supplicationibꝰ nostris: vt qui ex inigtate nostra reos nos eē cognoscimus beatoz martyrū tuoz vincentij ⁊ anastasij intercessione liberemur. Per. Et fit cōmemoratio de sancta agnete añ. Stās beata agnes in medio flāme expās manibus orabat ad dñm: oīpotēs: adorāde: colendetre mende: bñdico te ⁊ glīfico nomen tuū in eternū. ℣. Elegit eā deus. Oro. Omps sempiterne deus. Passio sancti vicentij leuite ⁊ martyris. L. j. Probabile satis ē ad gloriā sci vincētij martyris qđ descriptis passionis ipsiꝰ gestis titulo inuidit inimicus. Unde reddimus fide plena relatione gestoz que litterarum apicibꝰ annotari iuder nō immerito noluit: qz victū se erubescebat audiri. Naturalis siquidem ,puidētia est male errantium auferre de medio te-

stimonium veritatis. Lec.ij. Sed quoniã nobilem martyris triũphũ notitie fidelũ tradere disponimus dignum est: vt generis ipsi⁹ nobilitas breuiter intimet. Extitit enim patre euticio ꝓgenit⁹: q fuit agresti nobilissimi consulis filius. Mater vo eius enola ex oscavide noscit, ꝓcreata. Lec.iij. Qui a pueritia studijs litterarũ traditus: supna sibi ,pui dẽte clemẽtia: que sibi eũ pui debat vas electionis futurum gemina sciẽtia sub beato valerio cesar auguste ciuitatis antistite efficacissime claruit: a quo etiam sanctitate insignis diaconi arcẽ suscepit. Lec.iiij. Et qñ idẽ eps impeditionis ligue fuisse dinoscit tradito doctrine ministerio venerabili vicẽtio: ipse orationi ⁊ diuine cõtẽplationi sedulus insistebat. At vo memorat⁹ archidiaconus vices sepe pontificis diligenter ⁊ opportune exequebatur.

Passio sancti anastasij monachi ⁊ martyris. Lectio.v.

Tbi dñs nr ihesus christ⁹ amator generis humani fm suã grãm filios atq; heredes: ⁊ fideles seruos ⁊ martyres elegit charitatem fidem atq; ꝓfessionẽ ostẽsuros: ⁊ qõ melius est nõ solũ viros: sed ⁊ mulieres oẽs ostẽsuras agonẽ ⁊ certamen ⁊ vsq; in finẽ ꝓ christi fide per crucis exẽplũ coronã adepturas. Lec.vj. Hoc ex ꝓsida vnus extitit ⁊ nr coronat⁹ anastasius noie. Huius vitã ab initio vsq; ad finẽ iussus sum scribere: ipsius ꝓpones testẽ: q: ipse cõfessus est deũ ⁊ dñm nrm ihesum xp̃m: ⁊ sic incipiã narrationis hmonẽ oño, ptegẽte, pserre. Lec.vij. Hic qdẽ erat de ꝓsidis regione raceb vocabulo de fũdo rahumni: nomẽ aũt eius magundat. Filius vo erat quondam magi bau noie: qui etiam doctor extiterat magice artis eruditiq; cuj⁹ pr̃ suus a pueritia magica arte. Fact⁹ est aũt inuenis: ⁊ cõtigit militare eũ in tyronẽ cuj⁹ alijs multis: ⁊ esse in regia ciuitate persaruj⁹ sub chosdroe rege. Lectio octaua Sancte aũt ciuitat̃ desolatione facta: venerabilia atq; adoranda loca igni cõcremata sũt: honoranda vo atq; vinifica ligna ꝓciose crucis dñi nri ihesu xp̃i captiua deducta sunt in ꝓsidam. O admiranda res. Captiua qdem ducebat dñi crux ad illos insipientiã: captiuabat aũt magis corda infidelium.

Mercor aũt ꝛ stupor īuadebat infideles: gaudiũ vo atq; letitia in corde fidelũ cōuiscabãt. In q̃uersione sancti pauli apostoli ad vel. añ. Ego plantaui, cũrel. de laudibus sine ỹ culis. ỹ. Dixit do. cum rel.

PAulus adhuc spi Cathrás minarum ꝛ cedis in discipulos dñi: accessit ad pncipẽ sacerdotum ꝛ petijt ab eo epistolas in damascũ ad synagogas: vt si quos inuenisset huius vie viros ac mulieres vinctos pduceret in hierusalem. ℟. pl. Ibat igit saulus. ℣. Per totã. ℟. Doctor egregie. Sit trinitati. ℣. Tu es vas electionis scẽ paule apl'e. ℟. Predicator vitaꝫ in vniuerso mũdo. Ad. M. añ. Ade anania ꝛ quere saulũ: ecce enim oratq; vas electionis est mihi: vt portet nomẽ meũ cor̃ gẽtib' ꝛ regib' ꝛ filijs isrl'.

DEus qui vniuer Sio. sum mũdũ beati pauli apli pdicatiõe docuisti: da nobis quesum' ꝫ: vt qui ei' hodie q̃uersionẽ colim': per ei' ad te exempla gradiamur. Per. Notãdũ q̃ quãdocũq; aliqs festũ apl'or petri ꝛ pauli celebrat in dñica de qua fit cõmemoratio: cõmemoratio dñice semp̃ p̃cedit cõmemorationẽ alterius cuiũlibet tam in vtrisq; vesp̃is q̃m in matutinis ꝛ missa. Itẽ sciẽdũ q̃ quãdocũq; celebrat festũ de scõ paulo fit commemoratio de sancto petro hic mõ. Añ. Tu es pastor ouium pnceps apl'or: tibi tradite sũt claues regni celor. ℣. Tu es petrus. ℟. Et sup hãc petrã edificabo ecclesiam meã. Sio.

DEus qui btõ petro apl'o tuo collatis clauib' regni celestis aias ligandi atq; soluẽdi põtificiũ tradidistiq; cede vt itercessionis ei' auxilio a pctis nr̃is nexib' liberemur. Qui viuis. Similer quãdo celebrat festum de scõ petro fit cõmemoratio de scõ paulo i vtrisq; vesp̃is matutinis ꝛ missa sicut notat̃ ifra in cathẽdra sci petri. Ad mat. inuit. Laudemus dñm nr̃m: In q̃uersione apli pauli. ỹ. Venite. Hy. Doctor egregie. Sit trinitati. Aduertẽdum q̃ infrascripte añe cuz suis ỹsiculis debẽt hoc modo dici. Primo dicitur tota añ. deinde ỹ. sub ea annotatus: postea versiculus: quo dicto immediate repetitur eadem ãa:: ꝛ sic successiue singule añe dicuntur. In primo nocturno añ. Saulus adhuc

spirans minarum ⁊ cedis in discipulos dñi: abijt ad principem sacerdotum ⁊ petijt illum vt vbicūq; inueniret huius vie viros vinctos perduceret hierusalem. ℣. Leli enarrant. ℟. Paternarū mearuz traditionum amplius emulator existens. Añ. Jbat igit saulus furia infectus: dirūq; toto pectore virus efflabat: ⁊ sacrorum sanguine sine intermissione sitiebat. ℣. Benedicā dñz ℟. Et cū iter faceret ꝓpigit vt appropinq̄ret damasco. Añ. Et subito circūfulsit eū lux de celo ⁊ cecidit in terrā nihilq; videbat. ℣. Eructauit. ℟. Audiuit aūt voce dicēte sibi: saule saule qd me psequeris? Añ. Saule saule qd me psequeris? qs es dñe? ego sum iesus quē tu psequeris: durū est tibi cōtra stimulū calcitrare. ℣. Dēs gē. ℟. Sed surge ⁊ ingredere ciuitatē: ⁊ dicet tibi qd te oporteat facere. Añ Viri aūt qui comitabant cum eo stabāt stupefacti: audiētes q̄dē vocē: sed neminē videntes ℣. Exaudi deus dēpcatio. ℟ Saulus aūt cadēs in terram apertis oculis nihil videbat. Añ. Saulus aūt tremens ac stupēs dixit ad iesum: dñe qd me vis facere? ait aūt dñs ad eū: surge ⁊ ingredere ciuitatē ⁊ dicet tibi qd te oporteat facere. ℣. Exaudi deus orationem meam cum deprecor. ℟. Viri autem qui comitabātur cum eo stabant stupefacti. ℟. In omnem terram, **Ex actibus apostolorum. Lectio ꝑma**

PAulus autez adhuc spirans minarū ⁊ cedis in discipulos dñi: accessit ad principem sacerdotū ⁊ petijt ab eo epistolas in damascū ad synagogas: vt si quos inuenisset huius vie viros ac mulieres vinctos perduceret in hierusalez. Et cū iter faceret: ꝓpigit vt appropinquaret damasco: ⁊ subito circūfulsit eum lux de celo: ⁊ cadens in terram audiuit vocem dicentem sibi. Saule saule: quid me persequeris? ℟ Saulus adhuc spirans minarum ⁊ cedis in discipulos domini: abijt ad principem sacerdotum ⁊ petijt illuz. vt vbi inueniret huius vie viros vinctos perduceret hierusalem. ℣. Jbat igitur saulus furia infectus: dirūq; toto pectore virꝰ efflabat. Ut. L. ij.

QUi dixit. Quis es dñe? Et ille. Ego sum iesus nazarenus quē tu psequeris.

durũ est tibi cõtra stimulũ calcitrare. Et tremẽs ac stupens dixit, Dñe qd me vis facere? Et dñs ad eũ. Surge & ingredere ciuitatẽ: & dicet tibi qd te oporteat facere. Viri autez illi qui comitabant cũ eo stabant stupefacti audiẽtes quidẽ vocẽ: neminẽ aũt videntes. ℟. Ibat igit saulus furia infect⁹: dirũq; toto pectore virus efflabat. Et sanctoz sanguinẽ sine itermissione sitiebat. ℣. Per totã iudeam insania ferebat: vt christi membra laniaret in terris. Et sanctoꝝ. Lectio

SUrrexit aũt saulus de terra: apertisq; oculis nihil videbat. Ad manus aũt illuz trahẽtes: introduxerũt damascũ. Et erat tribus diebus nõ videns: & nõ mãducauit neq; bibit. Erat autẽ qdã discipulus damasci noie ananias: & dixit ad illũ in visu dñs, Anania. At ille ait. Ecce ego dñe. Et dñs ad illũ. Surgẽs vade in vicũ qui vocat rect⁹: & quere in domo iude saulũ nomine tharsensem: ecce enim orat: & vidit virũ ananiã noie introeũtez & imponẽtẽ sibi manus vt visum recipiat. ℟. Axpo de celo vocat⁹ & in terrã, pstra tus rex psecutoꝛe effect⁹ ẽ vas electionis: & plus oĩbus laborans: multo latius inter oẽs vbi gram seminauit. Atq; doctrinã euãgelicã sua ꝓdicando ne cõplent. ℣. Inter apostolos vocatione nouissimus: ꝓdicatione primus: nomẽ christi multarũ gentiũ manifestauit populis. Atq;, Lectio

RElpõdit aũtẽ ananias. Dñe audiui a multis de viro hoc: quãta mala scis tuis fecerit in hierusalẽ: & hic habet potestatẽ a principibus sacerdotũ alligãdi oẽs qui inuocãt nomẽ tuũ. Dixit autez ad eũ dñs. Vade: quoniã vas electionis mihi iste est: vt portet nomẽ meũ corã gẽtibus & regib⁹ & filijs isrl. Ego enĩz ostẽdã illi quãta oporteat eũz pro noie meo pati. ℟. Vade ananias & quere saulũ qui vas electionis est mihi: vt portet nomen meũ corã gẽtib⁹ & regibus & filijs israel. ℣. Ego enĩ ostẽdã illi quãta oporteat eũz pro noie meo pati. Corã. Gloria, Corã. In secũdo nocturno añ. Ad manus aũt illum trahẽtes: introduxerũt damascũ: & erat tribus dieb⁹ nõ videns: & nõ mãducauit neq; bibit. ℣. Cõfitebimur. ℣. Surrexit aũt saulus de terra apr/

nisq; oculis nihil videbat. Añ. Glade anania t quere saulum ecce enim orat: q; vas electionis est mihi: vt portet nomen meū corā gētibus t regib' t filijs israel. ℣. Cātate. j. ℟. Ego enim ostēdā illi quanta oporteat eū pro noie meo pati Añ. Saule frater: dñs misit me ielus: qui apparuit tibi in via qua veniebas vt videas: t implearis spū sācto. ℣. Dñs reg. exul. ℟. Et abijt anani as: t introiit in domū t imposuit ei manuz dixit. Añ. Sub manu continuo ananie ceciderunt squame ab oculis eius: t surgēs baptizatus est: t accipiēs cibū cōfortatus est ℣. Cātate. ij. ℟. Fuit autez cū discipulis qui erāt damasci: per dies aliquot. Añ. Ingressus paulus in synagogas ꝓdicabat iudeis iesum: affirmās q; hic est xp̄s. ℣. Dñs reg. isral. ℟. Stupebāt autez oēs qui eum audiebāt. Añ. Prostrat' est semissimus pscutor: t erect' est fidelissimus ꝓdicator: quos vbis dñe edocet de te meritis ducat ad te. ℣. Miserico: diā t iudiciuz. ℟. Inter aplos vocatione novissimus: ꝓdicatione primus, ℟. Constitues eos. Sermo sācti augustini epi. L. v.

Hodie dilectissimi nobis lectio de actib' aplorum hec ꝓnūciata est: vbi aposto lus paulus ex pscutore xp̄ianor: annūciator: fact' est xp̄i. Occidit in eo xp̄s seuitiā t suscitauit māsuetudine verā: occidēs t viuificās: pcutiēs t sanās: occisus agnus a lupis: t faciēs agnū de lupis. Prædictū enim erat in pclara ꝓphetia: cū iacob p̄iarcha benedi ceret filios suos ꝓsentes tāgēs futura ꝓspiciēs: ꝓdictuz erat qđ in paulo cōtigit. ℟. Ingressus paulus in synagogam Prædicabat iesum iudeis: affirmās q; hic est xp̄s. ℣. Stupebāt aūt oēs qui eum audiebāt. Prædicabat. Lectio. vj.

Erat aūt paulus: sicut t ipse testat de tribu beniamin. Cū aūt iacob bñdicēs filios suos: venisset ad bñdicendus beniamin: ait de illo. Beniamin lupus rapax. Quid ergo? Lupus rapax semper. Absit. Sed qui mane rapiat ꝓdā: ad vesperā diuidit escas. Hoc in aplo paulo impletum est: q; t de illo dictuz erat. ℟. Saulus aūt magis ac magis ꝓualescebat t cōfundebat iudeos qui habitabāt damasci-

Affirmãs q: hic est xp̃s. ℣. Fuit aũt cũ discipulis qui habitabãt damasci per dies aliquot. Affirmans. Lectio. vij

IAm si placet audiam⁹ illũ mane rapiẽtẽ: ad vesperam escas diuidẽtẽ. Mane ⁊ vespe posita sunt pro eo ac si diceret prius ⁊ postea. Sic ergo accipiamus: prius rapiet predã: postea diuidet escas. Attẽdite raptorẽ. Paulus inquit: acceptis epistolis a principib⁹ sacerdotũ: ibat: vt vbicũq; inueniret xpianos ad sacerdotes attraheret ⁊ adducẽt vtiq; puniendos. ℟. Audistis eni cõuersationẽ meã aliquando in iudaismo: quoniã ꝑficiebã Supra multos coetaneos meos in genere meo. ℣. Abũdãtius emulator existẽs pnarum mearũ traditionum. Supra.

IBat spirãs ⁊ an. Lectio. vij. minãs cedẽs: hoc est mane rapiens. Nam ⁊ quãdo lapidatus est stephanus primus martyr pro nõe xpi euidentius erat ⁊ saulus: ⁊ sic aderat lapidãtibus: vt non ei sufficeret si tantũ suis manibus lapidaret: vt enim eẽt in oĩũ lapidantiũ manibus ipse omniũ vestimẽta seruabat: magis seuiens oẽs adiuuando: q̃ suis manibus lapidãdo. ℟. Damasci prepositus gẽtis aretæ regis voluit me cõprehendere A fratribus per murum summissus sũ in sporta. Et sic euasi manus eius in nõe dñi. ℣. Deꝰ ⁊ pater dñi mei iesu xpi scit: q: nõ mẽtior. A fratrib⁹. Glia. Et sic. Ad cant. ant. A xpo de celo vocatus: ⁊ in terrã ꝓstratus: ex psecutore effect⁹ est vas electionis. Cant. Eleos sancti dñi ℣. Ꝓstratus est seuissimus psecutor: ⁊ erectus est fidelissimus ꝓdicator. ℣. Primis honorati. Lectio sancti euangelij ſm matthæum.

IN illo tpe. Dixit simon petrus ad iesũ. Ecce nos reliquimus oĩa. Et rel. Homelia venerabilis bede ꝓsbyteri de eadem lectione. Lectio.

HAdiẽs a dño petrus: quãdines difficile intraret in regnũ celoꝝ: sciẽsq; se cum suis cõdiscipulis ad integrum mundi fallẽtis spreuisse delitias: voluit agnoscere qd vel ipse vel ceteri mũdi ꝓtẽptores pro maiore mẽtis virtute maiorẽ hmũ sperare deberẽt: ⁊ respõdens dño ait. Ecce nos reliquimus oĩa: ⁊ secuti sumus te: qd ergo erit nobis? ℟. Scio eni credidi ⁊ certus sum: q: potẽs

est depositū meū seruare. In illum die. ℣. Reposita est mihi corona iustitie: quam reddet mihi dñs. In. Lectio. x.

QBi solerter intuēdū est: q nō solū se t oīa relīq̄ sed t dñm secutū eē gloriat: q stultū pfecto est iuxta platonē t diagenē t quosdā alios philosophos: vite qdē hui⁹ diuitias calcare: t nō hoc pro eterna adipiscēda vita: sz pro inani agere mortaliū laude captāda: stultū ꝓsentes labores vltro absq̄ spe future subire getis t pacis. ℟. Reposita ē mihi corona iustitie: quā reddet mihi dñs in illū diem. Iustus iudex. ℣. Scio cui credidi t certꝰ sum: q potēs ē depositū meū seruare i illū die. Iustꝰ

PErfectꝰ aūt est ille: qui abiēs vendit oīa que habet t dat paupib⁹: ac veniens sequit xp̄m. Habebit enim thesaurū indeficiētem in celo: vnde bene iterrogāte petro: dixit talibus ihesus. Amen dico vobis: q vos qui secuti estis me: in regeneratione cuz sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis t vos sup sedes duodeciz iudicātes duodecim tribus isrl. ℟ Tu es vas electionis scē paule apl̄e ꝑdicator vitatis in vniuerso mūdo. Per quē oēs gētes cognouerūt gr̄am dei. ℣. Intercede pro nobis ad dñm qui te elegit. Per. Lectio. xi.

IN hac qppe vita pro suo noīe laborātes: in alia premium sperare docuit: id est in regeneratione: cum videlicet in vitā immortalez fuerimus resurgēdo regenerati: qui in vitā caducā fueramus nicetaliter geniti. Et iusta pro⁹ sus retributio: vt qui hic pro christo humane gloriā celsitudinis negleuerāt: illic a xp̄o singulariter glorificati iudices cum eo humane puersationis assidāt t qui a sequēdis eius vestigijs nulla ratione poterant auelli: vsq̄ ad fastigiū iudiciarie potestatis illū sequēdo puenīūt. ℟. Celebremus puersionē scī pauli apl̄i. Nia hodie ex pse cutore effectꝰ est vas electiōis ℣. Gaudēt angeli t exultant archāgeli: t collaudāt i celis filiuz dei. Quia, Glia, Quia. Euāgeliū. quereifra in cōmuni pcessoz nō ponꝫ. Sio. Deꝰ qui vniuersum. vt sup in vi⁹ Ad lau, t p hoc alii. Ego plāto: apollo riguit: deꝰ aūt incremētū dedit alla. ℣. Dñs reḡ, cum reḡ. ℣. Unusquisq̄

ppriā mercedē accipiet ꝟ suum laborē. Añ. Libēter gloriabor in infirmitatib⁹ meis: vt inhabitet in me virt⁹ xpi. ℣. Quādo enim infirmor: tūc fortior sum ⁊ potēs. Añ. Gratia dei in me vacua nō fuit: sed grā eius in me semper manet. ℣. Grā dei sum id quod sum. Añ. Damasci ꝓpositus gentis aretæ regis voluit me comprehēdere: a fratrib⁹ per murum submissus sum in sporta: ⁊ sic euasi manus eius in nomine dñi. ℣. Deus ⁊ pater dñi mei iesu xpi scit: q̄ nō mētior. Añ. Sancte paule aplē pdicator vēritatis: ⁊ doctor gentiū: intercede ꝓ nobis ad deum: qui te elegit. ℣. Vt digni efficiamur grā dei. Cap. Saulus adhuc. ℟. bi. Cōstitues eos Hym. Exultet celum. ℣. Tu es vas electionis. Ad. B. añi. Celebremus cōuersionē sancti pauli aplī: q̄ hodie ex psecutore effectus est vas electionis: ideo gaudēt angeli: atq; letant archāgeli: ⁊ collaudāt in celis filiū dei. ℣. Deus prordinauit vt videret iustum: ⁊ esset illi testis ad oēs gentes. Oro. Deus qui vniuersum, vt supra in vespis. Et fit commemoratio de sancto petro vt sup̄ in vesp. Ad tertias dicit añe dicunt sine versibus. Ad tertiam cap. Saulus adhuc spirās. ℣. In oēm terrā. Oro. Deus qui vniuersū. Ad. vj.

Ad eōdē qui vas electi cap. Donis nūbi est: vt portet nomē meū corā gētibus ⁊ regibus ⁊ filijs isr̄l: ego enī ostendam illi quāta oporteat eum ꝓ nomine meo pati. ℣. Constitues eos. Oratio. Benedic dñe plebē tuam ⁊ beati pauli aplī tui depcationibus cōfidētem: tribue cōfessionis auxiliū. Per. Et abijt Ad nonā cap. Ananias: ⁊ introiuit in domū: ⁊ imponēs ei manū dixit: saule frater: dñs misit me iesus qui apparuit tibi in via qua veniebas: vt videas: ⁊ impleāris spiritu sancto. ℣. Mihi nimis honorati sunt ami. Oro. Concede quesumus dñe deus nr̄: vt inter aduersa que ꝓ delictoꝝ debito sustinemus: qō fiducia nr̄a nō obtinet: beati pauli aplī tui intercessione consequamur. Per. In secūdis vesp. añi. Ego plantauī. cum rel. de laudibus in ūsibus, ꝟs. de vno apostolo Cap. Saulus adhuc spirans ℟. bi. In oēm terrā, Hym.

Dctor egregie. Sit trinitati. ℣. Tu es vas electionis. Ad Mag. añ. Cū aūt cōplacuit ei: q̄ me segregauit ex vtero matris mee: & vocauit per gratiā suā: vt reuelaret in me filiū suum in gētib⁹: cōtinuo nō acquieui carni & sanguini: nec abiī ad antecessores meos apostolos. Oro. Deus qui vniuersum, Et sit cōmemoratio de cō p̄tero vt in ꝑmis vsp̄is In festo sancti ioānis chrysostomi: oīa fiunt de cōmuni vnius confessoris pont̄. Oratio & euāgelium de dcto ordine. In festo sancte agnetis secūdo ad mat. & lau. Pro cōmemoratiōe añ. Stat a dextris ei⁹ agnus nine cādidior: xp̄s sibi spōsam & martyrem consecrauit. ℣. Elegit eam. Oratio. Eus qui nos annua beate agnetis martyris tue solēnitate letificas: da quesum⁹: vt quā veneramur officio: etiam pie conuersationis sequamur exēplo. Per. In festo sancti ignatij episcopi & mar. Oro. Eus qui nos beati ignatij martyris tui atq; pōtificis annua solēnitate letificas: cōcede ꝓpitius: vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exēpla gradiamur. Per.

In purificatione sancte marie virginis in primis vsp̄is añ. O admirabile commercium. cum reliquis. Quere in octaua natiuitatis dñi. Ad laud. ps. de sancta maria. Capitulū. Ece ego mittā angelum meū: & ꝑparabit viam ante faciē meā: & statim veniet ad tēplum sanctū suū dñator quē vos queritis: & angelus testamēti: quē vos vultis. Rp. Illi. Ñsum accepat. ℣. Cū inducerent. Hym. Aue maris stella. ℣. Elegit eam deus Ad. Mag. añ. Cū inducerent puerū iesum parētes eius: acc̄epit eū symeō in vlnas suas & bñdixit deū dicēs. nunc dimittis dñe seruū tuū in pace. Perfice nobis Oratio. quesumus dñe gratiam tuā: qui iusti symeonis expectationē implesti: vt sicut ille morte nō vidit p̄iusq̄ christū dñm videre mereretur: ita & nos vitā obtineam⁹ eternā. Per eum. Ad matut. inuit. Ecce venit ad tēplū sanctū suum dominator dñs. Gaude & letare ſō: occurrēs dño tuo. ps. Venite exultemus dño. Hym⁹ Quē terra pōtus. In primo nocturn. añ. Bñdicta tu in mulieribus: & bñdictus fructus

vētris tui. ℣. Dñe dñs nr. Añ. Sicut myrrha electa odorē dedisti suauitatis sacta dei genitrix. ℣. Leli enarrāt Añ. Hec est que nescuit thorū in delectoꝫ habebit fructum in respectione aiarū scārū. ℣. Dñi est ter. Añ. Speciosa facta es ⁊ suauis in delitijs tuis scā dei genitrix. ℣. Eructauit. Añ. In ple mr̄: in partu virgo: gaude ⁊ letare virgo mr̄ dñi. ℣. De⁹ nr̄ ref. Añ. Suscepimus de⁹ misericordiā tuā in medio tēpli tui. ℣. Magnus dñs. ℟. Bñdicta tu in mulieribus. ℟. Et benedict⁹ fructꝰ ventris tui. Sermo sancti augustini episcopi. Lec. j.

HOdiernus dies magnū nobis ptulit gaudiū: in quo xp̄s ihsus in tēplo est p̄sentatus. Exultēt ergo virgines, qꝝ virgo maria pepit xp̄m. Nihil in ea de hoc qđ deo voluerūt putēt extermiari: mālit ꝗ go post partū ⁊ illibata post filiū ℟. Adorna thalamū tuū syon ⁊ suscipe regē xp̄m. Quez virgo pcepit: virgo pepit: ꝗ go post partū quē genuit adorauit. ℟. Induere vestimentis glie tue ciuitas sci. Quē. ℣. Exultēt vidue: infantem xp̄m vidua anna cognouit. Exultēt ꝓiugate nascitur xp̄m: hēlisabeth maritata p̄plxtauit. Nullus gradus pretermissus est de quo nō haberet testimoniū: salus oīuz nr̄z Nunqd eni sole ꝗ gines adregnū celoꝝ pueniūt: puenit⁊ vidue. ℟. Post ꝗ ipleti sūt dies purgatiōis marie sm legē moysi: tulerūt ihesū in hierusalē vt sisterent eū dño. Sicut scriptū est in lege dñi: qꝛ omne masculinū adapiēs vuluā sanctū dño vocabit. ℟. Obtulerūt ꝓ eo dño par turturū: aut duos pullos colūbarū. Sicut

QUagni meriti fuit Lanilla vidua scā anna. A ꝗ ginitate eniz sua septē annis vixerat cū viro suo: quo defuncto vsqz ad senilem etatē septuagesimū puenerat. Octogīta nāqz gerēs annos expectabat ifantiā saluatoris: vt pruiz videret annosa: paruum agnosceret annicula: ⁊ intrātē in mūdū saluatorē videret iura. Et in masculio sexu tria ipsa genera cōmēdata sūt. ℟. Videre miraculū mr̄is dñi: cōcepit virgo virilis ignara cōsortij: stat onerata nobili onere maria. Et mr̄em se leta cognoscit: que se nescit vxorem. ℣. Virgo ꝓcepit ⁊ ꝗ go pepit

tpost partū ꝰgo pmāsit. Et,

IPse dñs xps nat' L. iiij. puer in tēplo est ꝓsentat' exultēt pueri ꝓtinētiā vouētes puero. Ipse vō integritatē puericie plecrant: qui sue mīri fe/cūditatē attulit: virginitatem nō abstulit. Symeō ille senex diu vixerat: cui' etas cōpara/ta est anne: t audierat respon sum ꝙ nō eēt visurus mortē: nisi videret xpm dñi. ℟. Ob tulerūt pro eo dño par turtu/ aut duos pullos colūbaru: si cut scriptū est in lege dñi. ℣. Postꝙ ipleti sūt dies purga tionis marie �something legē moysi: tu lerūt ihesum in hierlm vt sisteret cū dño. Sicut. Hlia. Sic. Inscūdo noc. añ. Colle pue rū t mfem ei' t vade in terrā inda. ℣. Būdixisti. Añ. Si cut letātiū oium nr̄m habita/tio est in te scā dei genitrix. ℣. Fūdamēta. Añ. Nūc dimit tis dne fuū tuū in pace: qr vi derūt oculi mei salutare tuum ℣. Cātate. j. Añ. Lumē ad revelatiōē gētiū: t gliaz ple bis tue isrl. ℣. Dñs reg. ex. Añ. Post partū virgo inuio/lata pmāsisti: dei genitrix iter cede ꝓ nobis. ℣. Cātate. ij. Añ. Gaude maria virgo cū etas hereses sola iteremisti in

vniuerso mūdo. ℣. Dñs re/gna. isral. ℣. Sicut myrrha electa. ℟. Odorē vdisti sua uitatis scā dei genitrix. L. v.

INtelligite fratres charis/simi quale desideriū habe bāt antiqui sancti videre chr̄i stum. Sciebāt enim illum eē venturum: t oēs qui pie viue/bant dicebant. O si hic me in ueniat illa natiuitas: o si qō credo videam oculis meis. ℟. Symeon iustus t timo/ratus expectabat redemptio/nem israel. Et spiritus sanct' erat in eo. ℣. Responsū ac/ceperat symeon a spiritu san/cto non visurum se mortē: ni si ꝓius videret chr̄istum do/minū. Et spi. Lectio sexta.

OTm noueritis quantū desiderium habebāt sā cti qui nouerunt de scripturis sanctis virginem partituram: sicut audistis cū esaias ꝓphe/ta legeret. Ecce virgo in vte/ro cōcipiet t pariet filiū: t vo/cabitur nomē eius hemanuel: hemanuel quid sit: euāgelista nobis disseruit dicēs ꝙ inter/pretatur nobiscū deus: nō tibi ergo mirū sit quecūq; infide/lis anima non tibi videatur impossibile: vt virgo parere t virgo pariens permaneret:

intellige natū dñm: ⁊ nō mire
ris virginis partū: vt noueriſ
antiquos scōs ⁊ iustos deside-
rasse videre qō cōcessus ē hu
ic symeoni: ipse dño noster ie-
sus xp̄s ad discipulos loquens
ait de illis. Multi iusti ⁊ ppe
te voluerūt videre que vos vi-
detis: ⁊ nō viderūt: ⁊ audire q̄
vos auditis ⁊ nō audierūt. ℟.
Respōsum accepat symeon a
spū scō nō visurū se mortē: ni-
si videret xp̄m dñi. Et benedi
xit deum ⁊ dixit: nūc dimittis
seruū tuū in pace: q̄ viderunt
oculi mei salutare tuum dñe.
℣. Cū inducerēt puerū iesus
parētes eius: vt facerēt sm cō
suetudinē legis pro eo: ⁊ ipse
accepit eū in vlnas suas, Et

Q Altū senex iste L. vij.
fuit ad audiēdū verbū:
ad videndū maturus. Nō ex-
pectauit vt xp̄s audiret loquē
tem: q̄ agnouit saluatorē ifan
tem. Et hoc illi tm̄ concessum
erat iā decrepito: q̄si desiderā
ti ⁊ suspirāti atq; dicēti quo-
tidie in oīonibus suis. Quan
do veniet? Quādo nascetur?
Quādo videbo? Putas du-
rabo? Putas hic me inueniet
illa nativitas? Putas isti oc-
li videbūt: per quē cordis oc
li reuelant? Dicebat ista in ora
tionibus suis: ⁊ pro desider
suo accepit responsum: q̄ n
gustaret mortem nisi vide
xp̄m dñi. ℟. Bñdicta ⁊ v
rabilis es virgo maria. Cu
viscera meruerūt portare d
xp̄m. ℣. Bñdicta tu in m
eribus: ⁊ benedictus fruc
ventris tui. Cuius Lec.

Q Idit illū ⁊ agnouit
nouerat quod agnou
Intus est reuelatus qui s
ris est natus. Agnouit sym
infantē; ⁊ occiderūt iudei cr
deles inuenē saluatorē mir
cula faciētem. Cū ergo agn
uisset accepit eū in vlnas su
hoc est in brachia sua ⁊ amp
xatus est eū: ⁊ portabat a q
portabat ⁊ ipse. ℟. Susci
ens iesum in vlnas suas sym
on exclamauit ⁊ dixit. Tu e
vere lumē ad illuminatione
gētiū ⁊ gliam plebis tue isr
℣. Symeon in manibus su
tē accepit: sed maiestatē inm
agnouit ⁊ dixit. Tu es. Glo
Tu. Ad cant. ant. Nō er
in hierusalē cui nomē symeō
homo iste iustus ⁊ timorat
pectabat redēptionē isrl: ⁊ sp
ritus scūs erat in eo. Cantic
Audite me. ℣. Gaude mari
virgo. ℟. Cūctas hereses
la iteremisti i vniuerso mūd
Lect

Lectio sci euāgelij sm lucaz.

In illo tpe. Postq̄ implēti sunt dies purgatiōis mariē sm legē moysi: tulerūt iesū in hierusalē. Et rel. Homel. Venerabilis bede presbyteri de Sōleni eadē lectā. L. ix. tarē nobis hodierne celebritatis quam quadragesimo dñice natiuitatis die debitā veneramur officijs maxima eius dē saluatoris nr̄i simul t̄ intemerate genitricis eius humilitate dedicatā sacra euāgelij lectio designat exponēs eos qui legi nihil debebāt implēdis se legalib⁹ per oīa subdedisse decreis. ℟. Senex puerū portabat: puer aūt senē regebat. Quē virgo cōcepit: virgo peperit: virgo post partū quem genuit adorauit. ℣. Accipiēs symeō puerū in manib⁹ gr̄as agēs bñdixit dñō. Quē. L. x. Sicut enim modo cuz legeret audiuimus: postq̄ implēti sunt dies purgationis eius: vel dñi videlicet vel mr̄is illius sm legē moysi tulerūt illū in hierusalē: vt sisterēt eum dño: sicut scriptū est in lege domini. Quia omne masculinū adapiens vnluā sanctuz dño vocabit. ℟. Nūc dimittis seruū tuū dñe sm vbū tuū in pace. Quia viderūt oculi mei salutare tuū. ℣. Lumē ad reuelationē gētiū: t̄ gloriā plebis tue israel. Quia. Lectio. xi. Precepit nāq̄ lex vt mulier que suscepto semine pepisset filiū imūda eēt septem diebus: t̄ in octaua circūcideret infantulū nomēq̄ ei aptaret: deinde etiā alios triginta tres dies ab ingressu tēpli ac viri thoro abstineret: donec q̄ dragesimo natiuitatis die filium cū hostijs ad tēplū dñi deferret: pmogenitum aūt omne masculinū sexus sanctum dño vocarit: atq̄ ideo mūda aūt munda offerri deo: immūda aūt mundis mutari vel occidi: t̄ hominis primogenitū qnque siclis argēti debere redimi. ℟. Hodie maria virgo puerū iesum offert in tēplo: quē symeon iustus accepit in manib⁹. Et anna vidua xp̄m agnouit aduenisse in terris. ℣. Cū induceret puerū iesum parētes eius in tēplo: accepit eum symeon in vlnas suas. Et. Lectio. xii Si aūt femina pperisset mulier imūda fieri iussa est quatuordecim diebus: t̄ sexaginta t̄ sex diebus alijs a tēpli ingressu suspēdi: donec octogesimo natiuitatis die: qui di-

es purgationis ei⁹ vocabāt: illo se suā q̄ sobolē hostiꝫ sciſcatura veniret: ac ſi dēmū ad thor̄ viri libera redire deberet. ℟. Gaude maria ẏgo cūctas hereſes ſola iteremiſti: que gabrielis archāgeli dictis credidiſti. Dū virgo deū ⁊ hominē genuiſti, Et poſt partū ẏgo inviolata pmāſiſti. ℣. Gabriel archāgelū credim⁹ diuinit⁹ te eē affatū: ⁊ vterū tuū de ſpū ſco credim⁹ fecūdatū. erubeſcat iudeus infelix q̄ dicit xp̄m ex ioſeph ſemine eē natū. Dū. Glia. Et. Secundū lucam.

IN illo tpe. Poſtq̄ ipleti ſunt dies purgatiōis marie ſm legē moyſi: tulerūt ieſū in hieruſalē: vt ſiſterēt eū dño ſicut ſcriptū eſt in lege domini Quia omne maſculinū adaperiēs vuluā ſanctū dño vocabitur: ⁊ vt darēt hostiā ſm q̄ dictū eſt in lege dñi: par turturū aut duos pullos colūbarū. Et ecce homo erat in hieruſalem: cui nomē ſymeō: ⁊ homo iſte iuſt⁹ ⁊ timorat⁹: ⁊ expectās cōſolationē iſrl: ⁊ ſpūs ſcūs erat in eo. Et rēſum accepat a ſpū ſco nō viſurū ſe morte niſi priꝰ videret xp̄m dñi. Et venit in ſpū in tēplū. Et cū īduceret puerū ieſum parētes ei⁹: vt faceret ſm conſuetudinē legis pro eo: ⁊ ipſe accepit eū in vlnas ſuas: ⁊ benedixit deū ⁊ dixit. Nūc dimittis ſeruū tuū dñe ſm v̄bū tuū in pace: q̄ viderūt oculi mei ſalutare tuū: q̄ parāſti añ facie oīum pplōrū lumē ad reuelationē gētiū: ⁊ gl̄am plebis tue iſrael. Glo.

OMn̄ pū ſempiterne deꝰ maieſtatē tuā ſupplices exoramus: vt ſicut vnigenitus filius tuus hodierna die cū infirme carnis ſubſtātia in tēplo eſt p̄ſentat⁹: ita nos facias purificatis tibi mētib⁹ p̄ſtari. Per eū. Ad lau. ⁊ p̄ horas añ. Sym meō iuſt⁹ ⁊ timorat⁹ expectabat redēptionē iſrl: ⁊ ſpūs ſc̄us erat in eo. ℣. Dñs reſcū rel. Añ. Rūſus accepit ſymeon a ſpū ſco nō viſurum ſe morte: niſi videret dñm. Añ. Accipiēs ſymeō puerū in manibus gr̄as agēs bñdixit dñs Añ. Reuertere in terram tuā: mortui enim ſunt: qui querebāt aiam pueri. Añ. Ob tulerūt pro eo dño par turturū aut duos pullos columbarū. Cap. Ecce ego mittā. ℟. bꝰ. Aue maria gr̄a plena, Dñs tecū. ℣. Benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus ventris tui, Dñs, Glia, Aue.

Hym. O gliosa dña. ℣. Speciosa facta es ⁊ suauis. ℟. In delitijs tuis sancta dei genitrix Ad. B. añ. Senex puerum portabat: puer aũt senem regebat: quem virgo peperit: ⁊ post partũ virgo pmãsit: ipsũ quẽ genuit adorauit. Oio. Oppũ sempiterne deus. vt supra ad laudes. Ad tertiã cap. Ecce ego mittam. ℣. Benedicta tu. Oratio. Omnpotẽs sempiterne deus, vt supra. Ad sextaz cap. Ecce veniet dicit dñs exercituũ: ⁊ qs poterit cogitare diẽ aduentus eius: ⁊ qs stabit ad videndũ eũ: ipse enim quasi ignis ꝓflãs: ⁊ quasi herba fullonũ. ℣. Sicut myrrha Oio. Perficein nobis. vt supra in oms vsq; Ad. ix. cap. Et placebit dño sacrificium iuda ⁊ hierusalez: sicut dies seculi: ⁊ sicut anni antiqui dicit dñs omnpotẽs. ℣. Bau de maria virgo. Oio. Deus cuius filius tecum vniuersa cõtinẽs senilib⁹ hodie symeonis vlnis retẽt? est: ꝑsta nobis cũdẽ dñm nr̃m totis mentis desiderio amplecti: vt ⁊ nos quãdoq; mereamur ad instar venerãdi illius senis in pace dimitti. Per eũ. In trãdis vsq; añ. Symeó iust⁹, cum reliquis de laudibus. Hs. de sancta maria. Capln. Ecce ego mittam. ℟. bic. Aue maria gratia. Hymn⁹. Aue maris stella. ℣. Elegit eaz. Ad. Ad. añ. Hodie bta virgo maria puerũ iesum presentauit in templo: ⁊ symeon repletus spiritu sancto accepit eũz in vlnas suas: ⁊ benedixit deum in eternum. Oratio. Omnipotens sempiterne de⁹, Et fit commemoratio de sancto blasio. In sancti blasij episcopi ⁊ martyris omnia fiunt de communi vnius martyris pontificis: preter orationem. Pcebs tua dñe Oratione beati sacerdotis ⁊ martyris tui blasij te gloificatione sanctificet: ⁊ eodẽ semper precante te mereatur habere rectorẽ. Per. In sancte agathe virginis ⁊ martyris ad vsperas cap. Fratres: qui gloriatur. ℟. pluxum. Audisti dñe. ℣. Propter veritatem. Hy. Jesu corona virginũ. ℣ Elegiteã. Ad. Ad. añ. Agatha lectissime ⁊ gliater ibat ad carcerẽ: ⁊ qñ ad epulas inuitata: agonem suũ domino precibus commendabat. Oratio. Deus qui iter cetera potẽtie tue miracula eñ ꝑ

sexu fragili victoriaz martyrij ꝓtulisti: cõcede ꝓpitius: vt q beate agathe virginis ⁊ martyris tue natalitia colim⁹: per eius ad te exẽpla gradiamur Per. Ad mag. inuit. Regẽ virginũ. vt in cõmuni. Hy. Virginis ples. In ꝓmo nocturno añ. Ingenua sum ⁊ spectabilis genere: vt ois parẽ tela mea testat. ℟. Beat⁹ vir Añ. Et si ingenua es: cur te ostẽdis seruilẽ psonã: q̃ancilla christi sum: ideo me ostẽdo seruilẽ psonã. ℟. Quare fre. Añ. Ancilla xpi suz: ideo me ostẽdo seruilẽ psonã. ℟. Cũ inuoca. Añ. Sũma ingenuitas ista est in qua seruitus xpi comprobat. ℟. Verba mea Añ. Agatha sancta dixit: si feras mihi ꝓmittas: audito xpi noie mã suescũt. ℟. Dñe dñs nr. Añ. Si ignẽ adhibeas: rorẽ mihi saluificum de celo angeli ministrabunt. ℟. In dño ꝓfido. ℣. Diffusa est.

Passio sancte agathe virginis ⁊ martyris. Lectio ꝓma.

BEatissime martyris agathe que passa est in quinta sicilie in vrbe catha nẽsiuz: sub decio impatore: ipso decio ter consule die nonarũ februariarum recitamus hystoriam. Quintianus cõsularis sicilie: audiẽs sanctã opinionẽ virginis deo dicate agathe multifaria intẽtione ꝓquirebat vt ad eam ptingeret. ℟. Dum torqueret beata agatha in mammilla grauiter dixit ad iudicẽ Impie crudelis ⁊ dire tyrãne nõ es cõfusus amputare in femina: q̃ ipse in matre suxisti. ℣. Ego enim habeo mammillas integras intus in aia mea: quas ab infantia domino consecraui. Impie. Lectio scã.

PEr singula ergo crimina mẽtis sue singulouz in se vitiox exagitabat affect⁹ Et vtpote ꝓ gl'ia sesi cõcupiscẽs suã opinionẽ extẽdere nobilissimis ortã natalibus di famulã fecit artari: vt q erat de genere ignobili nat⁹ per hoc sonaret apud aures vulgi: q tãtus eẽt ac talis qui posset eiam spectabiliũ sibi subiugare psonas. ℟. Agatha letissime ⁊ gloriãter ibat ad carcerem. Et quasi ad epulas inuitata: agonẽ suũ dño ꝓcibus cõmendabat. ℣. Nobilissimis ortã natalib⁹: ab ignobili gaudẽs traxbat ad carcerẽ. Et. Lig

OLibidinosus autem ad aspectũ virginis pulcherrime oculox suox cõcupiscẽti

am cõmouebat: & vt auar⁹ ad facultates eius: cupiditatẽ sue frena laxabat: atq; vt idolatra & demonũ seruus: feruore impietatis sue inflãmat⁹: xpi nomẽ audire nõ poterat. ℟. Vidisti dñe & expectasti agonẽ meũ: quomodo pugnaui in stadio: ꝛ q; nolui obedire mãdatis principũ. Jussa sũ in mãmilla torqueri. ℣. Propter veritatẽ & mãsuetudinem & iustitiaz. Jussa. Lectio quarta

Hjs & huiuscemodi vt diximus furijs cõperlexus beataz agathẽ a suis fecit apparitoribus coartari: & fecit eã cuidã matrone tradi: nomine afrodisie: que habebat nouez filias turpissimas sicut erat & mater earũ: hoc autẽ fecit: vt per dies triginta quotidie blãdirent ei: vt mutarent aium eius. ℟. Quis es tu q venisti ad me curare vulnera mea: ego sum apls xpi: nihil in me dubites filia. Jpe me misit ad te. Quẽ dilexisti mẽte & puro corde. ℣. Mã & ego apostolus eius sum: & noui medicinã. Jpse. Glia. Quẽ. In secũdo nocturn. añ. Nisi dilige ter pfeceris corpus meũ a carnificibus attrectari nõ potest aia mea in paradisum dñi cũ palma intrare martyrũ. ℟. Benedixisti. Añ. Vidisti domine agonẽ meum: quomodo pugnaui in stadio: sed q; nolui obedire mãdatis pncipuz iussa sum in mãmilla torqueri. ℟. Fundamenta. Añ. Propter fidẽ castitatis iussa sum suspẽdi in ceculeo: adiuua me dñe deus meus in torzura mãmillarũ mearũ. ℟. Cantate. j. Añ. Agatha letissime & gloriãter ibat ad carcerez: & quasi ad epulas inuitata agonẽ suũ dño pcibus cõmendabat. ℟. Dñs regẽ exul. Añ. Agatha ingressa carcerẽ hũ dicebat dñm iesum xpm. ℟. Cantate. ij. Añ. Mẽs mea solidata est: & in xpo fundata. ℟. Dñs regẽ iraf. ℣. Speçie tua & pulchitudine tua. ℟. Intende prospere pcede.

Et modo pmittẽ do leta: mõ terrẽdo per aspera, spabãt se mẽte sanctã a bono pposito reuocare. Quibus sancta agatha dicebat. Mens mea solidata & in xpo fundata est: ỹba vestra venti sunt: pmissiones vestre pluuie sũt: terrores vestri flumina sũt que quãtũuis impingãt in fũdamẽta domus mee non pot cadere: fundata enĩz est supra

petrā. ℟. Medicinā carnalē corpi meo nunc̄ exhibui: ꝫ habeo dñm iesū xpm. Qui solo ꝑmone restaurat vniuersa. ℣. Qui me dignat⁹ est ab omni plaga curare: t mānillā meā meo pectori restituere: ipsuꝫ iuuco deū viuū. Qui. L. Hec aūt dicēs flebat vi. quotidie t orabat: t sicut sitiēs i ardore solis: fluēta fontium ꝓcupiscit: ita desiderabat ad martyriū coronā attingere: t diuersa ꝑ xpi nonune supplicia sustinere. Videns igitur afrodisia mēte eius immobilē ꝑmanere: abiit ad gntianū t dixit ei. Facilius possunt saxa mollirī t ferrū in plūbuꝫ ꝑuerti: q̄ abintētione xpiana mēs istius puelle reuocari. ℟. Ipse me coronauit: qui p apostolū petrū in custodia me cōfortauit: ꝓ eo q̄ iussa sum suspēdi in ceculeo ꝓpter fidē cōfitatis. Adiuua me dñe deus meus in tortura mānillarum mearū. ℣. Vidisti dñe agonē meū quomodo pugnaui i stadio: sed q̄ nolui obedire mandatis ꝓncipū iussa suꝫ in mānulla torqueri. Adiu. L. vii. Ego enim t filie mee sine cessatione vicib⁹ nobis innicē succedētes: ꝑ diē noctēq̄ nihil aliud gessim⁹: nisi vt ageremus qualiter ei⁹ animū ad cōfessum boni ꝓpositi inclinaremus. Ego etiā t gemmas t ornamēta insignia: atq̄ vestimēta auro texta obtuli: ego domos t ꝓdia suburbana reꝓmisi: ego varijs ornamētum domus: ego familias diuersi sexus t etatis exhibui: ꝫ ista oīa quasi terrā quā pedibus suis cōculcat: ita ꝓ nihilo cōputauit. ℟. Ego autem adiuuata a dño: ꝑseuerabo in cōfessione eius: qui me saluaꝫ fecit, Et cōsolatus est me. ℣. Gratias tibi ago dñe iesu xpe q̄ memor es mei: t misisti ad me apostolū tuum curare vulnera mea. Et. Lectio octaua Tunc ira⁹ gntianus: iussit eā ad secretariū suum adduci: t sedēs ꝓ tribunali: hoc sermonis initiū fecit. Cui⁹ cōditionis es? Beata agatha respōdit. Nō solū ingenua ꝫ spectabilis genere: vt ois parē tela mea testat. Quintian⁹ dixit. Et si ingenua, ꝑaris t nobilis: cur moribus seruilē tēꝑsonā ostēdis? Beata agatha respōdit: q̄ ancilla xpi sum: ideo me seruilem ostēdo ꝓpter nam. ℟. Gaudeam⁹ oēs in dño diem festū celebrātes sub

honore agathe martyris. De cuius passione gaudét angeli Et collaudát filiú dei. ℣. Immaculat⁹ dñs: immaculatá sibi famulá in hoc fragili corpe positá misericorditer ꝓsecrauit. De. Glia. Et. Ad cant. añ. Métē sanctá spōtaneā honorē dei ⁊ pñe liberationē. Cáti. Audite me diuini. ℣. Ad suuabit eā. Euágeliū. Simile est regnū celoꝝ thesauro abscōdito, cuꝫ homel. sua. reqre in cōi virginū. Rꝛ. ix. Qui me dignat⁹ est ab omni plaga curare: ⁊ mámillá meá meo pectori restituere. Ipsum inuocemus deū viuū. ℣. Medicinaꝫ carnalē corpori meo nunc̄ exhibuisse habeo dñm iesuꝫ xp̄m qui solo ſmone restaurat vniuersa. Ipsuꝫ. Rꝛ. x. Btā agatha ingressa carcerē: exp̄dit manus suas ad deū: ⁊ dixit: domine qui me fecisti vincere torméta carnificū. Jube me dñe ad tuá misericordiá puenire. ℣. Dñe qui me creasti ⁊ tuli/sti a me amorē scli: qui corpus meūa pollutiōe separasti. Jube. Rꝛ. xi. Bñdict⁹ es dñe q liberasti corpus meū a pollutione. Et fecisti me vincere vincula gladiū ⁊ ignē: suscipe me dñe in numero ancillarū tuaꝝ ℣. Laudē tibi referēs: gratias ago: qui liberasti corpꝰ meum a pollutione. Et. Rꝛ. xii. Specie tua ⁊ pulchritudie tua Intēde, ꝓspere ꝓcede ⁊ regna ℣. Diffusa est gr̄a in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus in eternū. Intēde. Glia. Intende. Ad laud. ⁊ per horas añ. Quis es tu qui venisti ad me curare vulnera mea: ego sum apls xp̄i: nihil in me dubites filia. ℣. Dñs regna. cū rel. Añ. Medicinā carnalē corpori meo nunc̄ exhibuisse: ſ habeo dñm iesum christum qui solo sermone restaurat vniuersa. Añ. Gratias tibi ago domine: qꝛ memor es mei: ⁊ misisti ad me apostolū tuum curare vulnera mea. Añ. Benedicto te pater domini mei iesu christi: q̄ per apostolū tuū mámillá meá meo pectori restituisti. Añ. Qui me dignat⁹ est ab omni plaga curare: ⁊ mámillá meá meo pectori restituere ipsū inuocemus deū viuū. Cap. Ffes: qui gloriat. Rꝛ. bꝫ. Specie tua. Hymnus. Jesu corona virgi. ℣. Elegit eam. Ad B. añ. Paganoꝝ multitudo fugiēs ad sepulchrum virginis tulerunt vēū eius contra ignē vt cōprobaret dominus

ꝙ a piculis incēdij meriꝫ aga
the martyris sue eos liberaret
Oꝛo. Deꝰ qui iter cetera. vt
supꝛa in ꝓis. Ad. iij. cap. Fres:
qui gliaf. ℟. Diffusa, Oꝛo.
Deꝰ qui inter cetera, Ad. vj.
t. ix. capla. ℟. t oꝛones de cō
muni ꝯginū. In secūdis ꝓis
añ. Quis es tu, cū rel. de lau
di. bs. de ꝯginibꝰ. Cap. Fres:
q gliaf. ℟. bz. Diffusa est,
℣. Jesu coꝛona ꝯginū. ℟.
Elegit eā. Ad. M. añ. Stās
btā agatha in medio carceris
expās manibꝰ tota mēte oꝛa
bat ad dñm: dñe iesu xpe ma
gister bone gras tibi ago qui
me fecisti vincere tormēta car
nificū: iube me dñe ad tuā im
marcessibilē gliaz feliciter per
uenire. Oꝛo. Deꝰ q iter cete
ra. In festo scē scholastice vir
ginis oꝛa dicunt de cōmuni ꝯ
ginū nō martyrū: ꝑter ea que
specialiter assignant. In ꝑmis
ꝓis añ. Dilecte mi, cuz rel.
de lau. bs. Dixit dñs. cū rel.
de ꝯginibꝰ. Cap. Fres: q glo
riaf. ℟. pl. Lūcz scūs bndi
ctus. ℣. Qui tāte, Ad. M.
añ. Scimonialis aūt semina
cū negātis ꝙba audisset oꝛonē
fudit t inūdatio pluuie erupit

DEus qui beate Oꝛo.
ꝯginis tue scholastice
aiam ad ostēdēdā innocentie
vitā in colūbe specie celū pene
trare fecisti: cōcede nobis ipsi
us meritis inocēter viuere: vt
ad eadē mereamur gaudia q
uenire. ℣per. Ex secūdo libꝝ
dialogoꝝ bti greg. paꝛ. L. i.

SOꝛoꝛ nanqz bti bndicti
scholastica noīe oipoten
ti dño ab ipso infantie tpe di
cata ad eū semel per annū ve
nire ꝓsueuerat: ad quā vir dei
nō lōge extra ianuā in possē
sionē monasterij descēdebat.
Quadā ꝙ die venit ex more
atqz ad eā cū discipulis vene
rabilis ei⁹ descēdit frater. Qui
totū diē in dei laudibꝰ sacrisqz
colloquijs ducētes: incūbenti
bus iam noctis tenebris simul
accepunt cibos. ℟. Lūcz sā
ctus bndict⁹ in cella cōsisteret
eleuatis sursum oculis vidit so
roꝛis sue aiam de coꝛpoꝛe eius
egressam. In colūbe specie ce
li secreta penetrare. ℣. Qui
tāte eius gloꝛie cōgaudēs oi
potēti deo gras retulit: eiusqz
obitū fratribꝰ denūciauit. In

QUnqz adhuc ad L. ū.
mēsam sederēt: t iter sa
cra colloqa tardioꝛ se hora p
traheret: eadē scimonialis fe
mina soꝛoꝛ eius eum rogauit
dicēs: quelo te ne ista nocte me

ræras: vt vsq; mane aliquid
de celestis vite gaudijs loq̃
matur. Cui ille rñdit. Quid est
qđ loqueris soror? Manē ex
tra cellā nullatenus possum.
Tāta vo erat serenitas celi: vt
nulla in aere nubes appare
ret. ℣. Specie tua. cū rel. p
ordiné de cōi virginū. L. iij.
Sanctimonialis aūt femina
cū verba fratris negantis au
disset insertas digitis manus
sup mēsam posuit: & caput in
manibus oīpotētē dñm roga
tura declinauit. Cūq; leuaret
de mēsa caput: tāta cōmisceatio
nis & tonitrui virt⁹: tātaq; in
undatio pluuie erupit: vt neq;
venerabilis bñdict⁹ neq; fra
tres qui cū eo aderāt extra lo
ci limen quo cōsederant pedes
mouere potuissent. Lectio. iiij.
Sanctimonialis qppe femina
caput in manib⁹ declinās: flu
mina lachrymarū in mēsa fu
derat: per quas serenitatez ae
ris ad pluuiā traxit. Nec pau
lo tardius post oīonē inunda
tio illa secuta est: sed tāta fuit
ꝓcellētia oīonis & inundatio
nis: vt de mēsa caput iam cum
tonitruo leuaret: quaten⁹ vnū
idēq; eēt momētū: & leuare ca
put & pluuiā deponere. ℣. v.
Tūc vir dei inter cōuiscos &
tonitrua atq; ingentis pluuie
inundatione vidēs se ad mo
nasteriū nō posse remeare: ce
pit cōqueri cōtristatus dicēs
Parcat tibi oīpotēs deus so
ror. Quid est qđ fecisti? Cui illa
rñdit. Ecce te rogaui & audi
re me noluisti: rogaui dñm me
um & audiuit me. Modo er
go si potes: egrederer & me di
missa ad monasteriū recede.
Ipse aūt exire extra te ℣. vij
ctū nō valēs qui manere spon
te noluit māsit in loco inuitus
Sicq; factū est vt totā noctez
pugilem ducerēt: atq; per sa
cra spūalis vite colloqa sese vt
caria relatiōe satiarēt. ℣. viij
Qua de re dixi eū voluisse aliq
quid sed minime potuisse: atq;
venerabilis viri mētem aspici
mus: dubiū nō est q̃ eandem
serenitatem voluerit in qua de
scēderat pmanere. Sed cōtra
hoc qđ voluit in virtute oīpotē
tis dei ex femine pectore mira
culum venit. Lectio octaua.
Nec mirū q̃ plus illo femina
que diu fratrem videre cupie
bat: in eodē tpe valuit. Quia
enim iuxta ioānis vocez deus
charitas est: iusto valde iudi
cio illa plus potuit: que ampli
us amauit. Euāgeliū. Simi
le est regnū celoz hoc ꝓ ginib⁹

cū tonel. sua. regre in cōi ꝺgi
nū. Ad lau. ℣ per oēs. añ. Di
lecte mi noli me ꝺserē vt vsq;
mane loquamur ꝺ celestib⁹.
℟. Dño regna. cuz rel. Añ.
Quid é qꝺ loqueris soꝛoꝛ ma
nere extra cellā nō valeo: sed
vale dicēs reuertar ad ceno/
biū. Añ. Tūc inclinato capi
te in manib⁹ imbꝛē a dño oran
do obtinuit. Añ. Egredere
si ꝺuales benedicte scissime: ℣
me ꝺmissa ad monasteriū per
ge. Añ. Rogaui te nec potui
obtinere qꝺ voluit: rogaui deuz
meū ℣ exaudiuit me. Ad. B.
añ. Scimonialis. vt supꝛa.
Oꝛo. Deus qui btē ꝺginis.
vt suꝑ. In secūdis vel. añ. Di
lecte mi. cū rel. ꝺ lau. ps. ꝺ ꝺ
ginib⁹. Ad. D. añ. Scimo/
nialis. Oꝛo. Deus q btē. vt
supꝛa. In sci valētini marty/
Resta ḡs ris. Oratio.
omp̄s ꝺ⁹: vt qui btī va
lentini martyris tui natalitia
colim⁹: a cūctis malis iminēti
bus ei⁹ ꝛcercessione liberemur
Per. In cathꝛa sci petri
ad vel. añ. Ecce sacerꝺos ma
gnus. cū rel. ꝺ lau. regre i cō
munī plur. pontꝭ. p̄s. Dixit ꝺo.
cū rel. Cap. Ecce sacerꝺos ma
gnus. ℟. pl. Si diligis me
℣. Et h oportuerit. Hy. Ad
eūz viclis. Ollia ꝺeo. ℣. Tu
es petr⁹. ℟. Et suꝑ hāc petrā
edificabo eccl̄iam meam. Ad
M. añ. Tu es pastoꝛ ouium
p̄nceps apl̄oꝛ: tibi tradite sūt
claues regni celoꝝ. Oratio.
Deus qui btō petro apl̄o
tuo collatis clauibus re
gni celestis aīas ligandi atq;
soluēdi pōtificiū tradidistiꝫ cō
cede vt ꝛcercessionis ei⁹ auxi/
lio a pecꝺ⁹ nꝶoꝝ nexib⁹ libere
mur. Qui viuis tc̄. Et fit cō
memoꝛatio ꝺ scō paulo. Añ.
Scē paule apl̄e: ꝑdicatoꝛ ve/
tatis ℣ doctoꝛ gēnīū: ꝛcercede p
nobis ad ꝺm̄ qui te elegit. ℣.
Tu es vas electionis scē pau
le apl̄e. ℟. Pꝛedicatoꝛ ve
tatis in vniuerso mūdo. Oꝛo
Deus qui multitudinē
gētīū btī pauli apl̄ī ꝑ
dicatiōe docuisti: da nobis qs
vt cui⁹ cōmemoꝛationē cole/
mus: ei⁹ apud te ꝑcinia sētia
mus. Per. Ad magn. simile.
Tu es pastoꝛ ouium p̄nceps
apl̄oꝝ: tibi tradidit ꝺ⁹ claues
regni celoꝝ. p̄s. Venite. Hy.
Quodcūq; vinclis. Ollia ꝺo.
In ꝑmo noct. añe psalī ℣ ℣.
ꝺ vno plur. pontꝭ. Sermo san
cti leonis pape. Lectio ꝑma.
Gaudeo ꝺilectissimi ꝺ re
ligioso vestre ꝺuotionis

affectu: ⁊ deo gras ago: q̄ in
vobis pietatē xp̄iane vnitatis
agnosco: Sicut enim ipsa fre-
quēcia vestra testat: intelligiū
diei huius recursuz ad cōmu
nē letitiā ptinere: ⁊ honorez ce
lebrari totius gregis per an-
nua festa pastoris. ℟. Simō
petre anteq̄ de naui vocarem
te noui te: ⁊ sup plebē meā p̄n
cipē te cōstitui. Et claues re-
gni celoz tradidi tibi. ℣. Q̄cūq̄
ligaueris sup terrā: erit
ligatū ⁊ in celis: ⁊ quodcūq̄
solueris sup terram: erit solu-
tum ⁊ in celis. Et. Lectio .ij.

NAm licet vniuersa eccle
sia dei distinctis gradi-
bus sit ordinata: ⁊ ex diuersis
membris sacrati corporis subsi
stat integritas: oēs tñ in chri
sto vnū sumus: nec q̄q̄ ab al
teri⁹ ita est diuisus officio: vt
nō ad cōnexionē ptineat capi
tis cuiuslibet humilitas pōti
onis. ℟. Si diligis me simō
petre pasce oues meas: dñe tu
nosti q: amo te. Et animam meā
pono pro te. ℣. Et si oportue-
rit me mori tecum: non te ne-
gabo. Et ani. Lectio tertia.

IN vnitate igit fidei atq̄
baptismatis dilectissimi:
indiscreta nobis societas ⁊ ge
neralis est dignitas: ex illud
beatissimi petri apli: cui iste ex
hortat famulari: ⁊ ipsi tanq̄ la
pides viui superedificamini in
mos spirituales sacerdotiū scm
offerētes spiritales hostias ac
ceptabiles deo: per iesuz xp̄m
dñm nr̄m. ℟. Tu es petr⁹ ⁊
sup hāc petrā edificabo eccle-
siā meā: ⁊ porte inferi nō p̄ualē
būt aduersus eā. Et tibi dabo
claues regni celoz. ℣. Quod
cūq̄ ligaueris sup terrā: erit
ligatū ⁊ in celis: ⁊ quodcūq̄
solueris sup terrā: erit solutuz
⁊ in celis. Et. Lectio .iij.

OMnes enī in xp̄o regene
rates crux efficit reges: sancti
ō spiritus vnctio consecrat
sacerdotes: vt p̄ter istā spe-
cialem nostri ministerii seruī-
tutem vniuersi spirituales chr̄i
stiani: agnoscant se regij gene-
ris: ⁊ officiū esse cōsortes sacer
dotalis. ℟. Tu es pastor ouī
um princeps apostolorum ti
bi tradidit deus omnia regna
mundi. Et ideo tradite sunt ti
bi claues regni celorū. ℣. Ti
bi enim a dño collata est pote
stas ligandi atq̄ soluendi. Et
Glia. Et. In secūdo noctur
no alie psalī ⁊ ℣. de vno con
fessore ⁊ pontifice. Lectio .v.

QUid enī tā regiū q̄ sub
ditū deo aiam corpis cē

rectorē. Et qđ tā lacerdotale
ꝯ̄ vouere dño ꝓficiētiā puraz:
t īmaculatas hostias pietatis
de altari cordis offerre: Nō
cū oīb⁹ per dei gr̄am cōe sit fa
ctū religiosum nobis est atq;
optabile hodie ꝓuectioni nr̄e
de ꝓpr̄io gaudere patrono. ℟.
Ego ꝓo te rogaui petre vt nō
deficiat fides tua: t tu aliquan
do ꝓuersus cōfirma fratres tu
os, ℣. Simon ecce sathanas
expetiuit vos vt cribraret sicut
triticū: ego aūt rogaui ꝓ te, Et

ET ꝯ̄q̄ in toto ec L. vj.
clesie corpe aplici cele
brēmur pōtificij sacramētū:
nobis tū est speciali⁹ gaudēdū
q̄ effusum b̄ndictionis vnguē
tū copios⁹ in supiora ꝓfluxit:
t nō parcius in īferiora dscē
dit. ℟. Quē dicūt hoīes eē fi
liū hoīs: dixit iesus discipulis
suis: rndēs petrus dixit: tu es
xp̄s filius dei viui. Et ego dico
tibi q: tues petrus t sup hanc
petrā edificabo eccliam meā.
℣. Beat⁹ es simō bariona: q̄
caro t sanguis nō reuelauit ti
bi; sed p̄ me⁹ q̄ est in celis. Et,

CUm igit dilectiss. L. vij.
simi de cōsortio ist⁹ mu
neris magna sit materia com
muniū gaudioz: verior tū no
bis t excellētior erit causa letā
di: si nōi n nr̄e humilitatis ꝑ
deratione remoto eminitic⁹ mul
to vtilius multoq; sit dignius
ad btissimi petri aplī gliaz cō
tēplandā: aciē mētis attolle
re: t hūc diē in illi⁹ potissimuz
veneratione celebrare: quiaz
copiosius est rigationib⁹ īunda
tus: vt cū multa solus accepit
nihil in quen ꝯ̄ sine ipsi⁹ parti
cipatione transierit. ℟. Uni
regni claues t curaz tradidit
omnib⁹. Qui celi terreq; ꝑtro
commisit habenas: vt relera
clausis: t soluat vincla liga
℣. Ipse ꝑ hunc nr̄os digni
soluere nexus. Qui. L. viij.

VErbū enim caro factuz
tā habitabat in nobis: t
ad humanū genus reparādū
totū se xp̄s ipē derat. Nihil in
dispositū sapiētie: nihil erat ar
duū potestati. Famulabantur
elemēta: angelici spūs seruie
bāt: nec vllo modo poterat in
efficax eē sacramētū qō simul
ipsi⁹ deitatis vnitas opabat t
trinitas. ℟. Dñe si tu es iube
me venire ad te sup aq̄s. Et ex
tēdēs manū apphēdit eū. Et
dixit iesus: modice fidei quare
dubitasti: ℣. Cūq; vidisset
vētū validū veniēt timuit: t
cū cepisset mergi clamauit di
cēs: dñe saluū me fac. Et extē

Elia. Et dixit. Jn. iij. nec. aīe. canj. v. de cōi ꝓfessoꝝ pōtificū ℞. cō sci cuāgelij ſm̄ matthēū.

In illo tpe. Venit iesus in partes cesaree philippi ⁊ interrogabat discipulos suos dicēs. Quē dicūt hoies eē filiū hoīs? Et rel. Homel. venerabilis bede ꝓsbyteri de eadē.

Lectio sci dē lec. L. ix. euāgelij quā modo ffreq̄ audistis: tāto intētius cogitāda: ac sine oblione est ingiter retinēda quāto cōstat: qa magnā nobis fidei pfectionē cōmēdat: magnā eiusdē pfectē fidei cōtra oīa tēptāmēta robur eque demōstrat. ℞. Ecce sacerdos magn⁹. Hec ℞. cū religs trib⁹ post subsequentes lectiones signatim̄ require in cōmuni confes. ponj. L. x.

Si enim scire volum⁹ quo modo in xp̄o credi opor teat qd lucidius eo qō ait ad eū petr⁹: tu es xp̄s filius dei viui. Rursus si audire delectat quā tū fides hec valeat: qd aptius eo qō ait dñs de ecclia que sup eū edificāda erat: ⁊ porte iferi nō ꝓualebūt aduersus eam. Sz hec suis in locis plenius exponent. ℞. Jurauit dñs. L.

Nunc aūt reuertentes rj. ad explanādā ex ordine lectionē dñicā: primo videam⁹ de loco in quo habita memoratur. Venit in gtiesus in partes cesaree philippi. Philippus vt lucas testat erat tetrarcha ituree ⁊ traconitidis regionis ℞. Posui adiutoriū. L. xij.

Hic ergo statuēs eiusdē in loco vbi iordanis ad radīces ortis libani mōtis ⁊ est terminus iudee cōtra septētrionē: appellauit eā cesareā philippi in memoriā videlicet suī nois: pariterq̄ in honorē tyberij cesaris: sub quo ipe regnabat. Jn cuius partes veniens iesus interrogabat discipulos suos dicēs: quē dicūt hoies eē filiū hoīs? ℞. Elegit te dñs sacerdotē sibi. Seqū matthēus.

In illo tpe. Venit iesus in partes cesaree philippi: ⁊ interrogabat discipulos suos dicēs. Quē dicūt hoies eē filiū hoīs? At illi dixerūt. Alij ioānē baptistā: alij aūt heliā: alij vo hieremiā: aut vnū ex pphetis. Dicit illis iesus. Vos autē quē me eē dicitis? Rndens simō petr⁹ dixit. Tu es xp̄s filius dei viui. Rndēs aūt iesus dixit ei. Beat⁹ es simō bariona qa caro ⁊ sāguis nō reuelauit tibi: sz pr̄ meus q̄ in celis est. Et ego dico tibi: q: tu es petrus ⁊

sup hāc petrā edificabo eccle
siā meā: t porte iferi nō pual
būt aduersus eā. Et tibi dabo
claues regni celoꝝ: t qcūq;
ligaueris sup terrā erit liga
tū t in celis: t quodcūq; solue
ris sup terrā erit solutuꝫ t in
celis. Oio. De⁹ q btō pt̄ro
aplo tuo. vt supra in vesp. Ad
lau. t per totā añe capla. R.b.
t ℣.d. cōi cōfes. pontj. Hym.
Jā bone pastor. Sit trinitati.
℣. Tu es petr⁹. Ad. B. añ.
Quodcūq; ligaueris sup ter
rā erit ligatū t in celis: t qcū
q; solueris sup terrā erit so
lutū t in celis: dicit dñs simo
ni petro. Oio. De⁹ qui beato
petro. Et fit cōmemoratio d
sco paulo vt in pmis vesp. Ad
iij. oio. De⁹ q btō petro aplo.
PResta qs Ad. vj. Oio.
opis dē⁹: vt nullis nos pr
mittas pturbationib⁹ cōcuti:
quos in aplice pfessiōis petra
solidasti. Per. Ad. ix. oio.
OMnps sēpiterne dē⁹ qui ec
cleiā tuā in aplica soli
ditate fūdatā ab isernarū eru
ls terroꝝ portarū: psta vt in
tua vitate pfistēs: nulla recipi
at pturbia pfidoꝝ. Per. In se
cūdis vesp. an. Juravit dñs, cū
vesp. fs. Dixit, cuꝫ rel. d. vno
pfessoꝝ pōtifice, Cap. Ecce sa
cerdes. R.b Amauit eū dñs
Hy. Adcūq; vinclis. Bla
dō. ℣. Tu es petr⁹. Ad. D.
añ. Dū ēet summus pontifex
Oio. De⁹ q btō petro. Et fit
cōmemoratio d scō paulo vt
in pmis vesp. In festo scī mat
thie apli oia fiūt d cōi vnius
apostoli pter oratiōē t euā
gelium cū homelia suā. Oio.
OEus qui beatū matthiū
aplm tuū ꝛ collegio sci
astī: tribue ꝙs: vt ei⁹ iteruēs
ne tue circa nos pietatis sem
per viscera sentiamus. Per dñm
Lcō sci euāgelij sm matthēū.
IIllo tpe. Rndēs ihūs
dixit. Confiteor tibi pa
dñe celi t terre: qꝛ absc̄ondisti
hec a sapiētib⁹ t prudētib⁹ t
reuelasti ea parvulis. Et rō.
Homel. sci hieronymi pb̄i
ri ex tractatu sup matthēum.
ONfessio nō sem. In
per penitētiā: ꝙs gratu
actionē significat: vt in psalmi
sta sepissime legimus. Audiāt
qui saluatorē nō natū ꝙs crea
tū calūniant: q patrē suuꝫ ve
cet: celi autez t terre dñm. Si
eni t ipse creatura est: t crea
tura cōditorē suū piem appel
lare pōt stultitia fuerat: non t
sui t celi t terre dñm: vel pius
similiter appellare. Lectio.

O nia abscõdisti hec a sapiẽtib⁹ t prudẽtib⁹ t revelasti ea parvulis: gfas agit t exultat i pie q aplis aduẽt? sui apuerit sacramenta: que ignorauerũt scribe t pharisei: qui sibi sapientes videnti: t in cõspectu suo prudẽtes. Justificata est sapiẽtia a filijs suis. Lec. xj. Ita pi qm̃ sic fuit placitum ante. Blãdiẽtis affectu loquitur ad pzes: vt ceptũ in aplis bñficiũ cõpleat. Oia mihi tradita sũt a pze meo. Et tradente pzes t accipiẽte filiũ mystice itellige. Alioqn si inxta nostrã fragilitatẽ sentire volum⁹ cũ cepit habere q accipit: incipiet nõ hẽre q dederit. Lec. xij. Omnia tradita mihi sunt a pre meo: t nemo nouit filiũ nisi pr̃inc̃ patrez q̃s nouit nisi filius: t cui voluerit filius revelare. Venite ad me omnes qui laboratis t onerati estis: t ego reficiaz vos. Tollite iugum meum super vos: t discite a me: q mitis sum t humilis corde: t invenietis requiem aiabus vr̃ris. Jugũ enim meũ suave est: t onus meũ leue. Sio. De⁹ qui beatũ matthiã. vt supz. Sciẽdũ est q̃ eo anno quo bisextus est festũ scĩ matthie non celebratur ea die qua in martyrologio scriptũ est sed in sequẽti: t in vtroq; die pronunciatur sexto kalendas martij: luna tamẽ ꝓcedit cursu suo. Unde versus. Bisextũ sexte martis: tenuere kalende. Posterioꝛ die celebrantur festa matthie. In sancti thome de aquino confessoꝛe. Oratio.

DEus qui ecclesiã tuam beati thome confessoris tui mira eruditione clarificas t sancta operatione fecundas da nobis quesum⁹: vt que docuit intellectu conspicere: t que egit imitatione complere. Per. In sanctorum quadraginta martyrum. Sio. Resta quesumus omnipotens deus: vt qui gloriosos martyres sortes in sua ꝓfessione cognouimus: pios apud te ac̃s intercessiõe sẽtiam⁹. Per.

In festo sci gregorij pape ad vesp. ant. Beat⁹ gregor⁹ cũ rel. de lan. ỹ. Dixit dñs. cuz rel. Cap. Ecce sacerdos. ℟. pl. Mutato eteni. ℣. Qui añ se rico. Hy. Iste pfessor. ℣. Ecce sacerdos. Ad. M. añ. Beatus gregor⁹ ab anglor pplis apls est appellat⁹: qr ipsi⁹ glie ascribit qđ illor ecclia noua sẽ

Oper sobole secũdat. Oio Eus qui ale famuli tui gregorij eterne btitudinis pre/mia ꝛtulisti: pcede ppit⁹: vt q pct̃or nfor põdere p̃emi/mur: et apud te pcib⁹ subleue mur. Per. Ad mag. tuit. hy. añe ꝛ ℣. de cói vnius pfes. põ ti. Incipit vita sci gregorij pa

Gregor⁹ vbero pc. L. j. mulea pĩe gordiano: mfe bo siluia exor⁹ nõ solũ spectabilẽ senator pclarã: verũctiaz religiosã originẽ duxit. Mã felix eiusdẽ aplice sedis antistes vir magne i xpo ꝛ ecclia glie et⁹ atau⁹ fuit. Sz tñ hãc gregori⁹ tãte nobilitat⁹ lineã morib⁹ extulit, pbis actib⁹ decorauit. ℟. Mutato eteni sclari habitu btũs gregor⁹ monasteriuz petijt. Et ex mũdi huius naufragio nudus euasit. ℣. Qui añ serico ꝛ gẽmis micãtib⁹ ornatus pcessit post vili tectus tegmine: paup iple pauperibus ministrauit. Et. Leo. Eniaz vt post i, ppaulo clarui nõ sine magno quodã pfagio tale sortit⁹ ẽ nomẽ. Hic gonius nãaz ex greco elogo in nfa ligna vigilãti⁹ sonat. Re eteni vera vigilauit sibi dũ dominis ĩseruẽdo pceptis laudabiliter vixit: vigilauit ꝛ fidelium pplis dũ doctrine affluẽtis ingenio: eis quo tramite celestia scãderẽt patefecit. ℟. Vic in annis adolescẽtie sue doctrinã cepit docuit existere. Et ad supne vite pziaz totis desiderijs anhelare. ℣. Qui monẽ quoqz quasi pene cũctis pena est q̃si ingressum vite amabat. Et. L. ij.

Discipliis vo liberalibus hoc est grãmatica rhetorica: dialectica: ita a puero est instituit⁹: vt q̃uis eo tp̃e floreret adhuc rome studia literarũ: tñ nulli in vbe ipse putaret eẽ secũdus. Jnerat ei in parua adhuc etate maturã studiũ adhrere. s. dictis maiorũ: ꝛ si qd dignũ potuisset audiru pcipe nõ segniter oblitus ni tradere: sz tenaci pot⁹ memorie cõmẽdare. ℟. Vas electionis gregorio gra divina pcessit vt merito ab anglor⁹ pplis debeat apls appellari. Qui

ipsius

ipsius gre ascribit q illoz ec/
clesia noua semp sobole secun
dat. ℣. Quousqz mūdus iste
voluit: eius laudabile meritz
semper accipit incrementum.

℟ Quia. Lectio quarta.

Auriebatiā tūc sitibun
do uetrine fluēta pectoze que
post cōgruēti tpe mellito gut/
ture ructuaret. Sic in annis
adolescētie in quibus solet ea
etas seculi uias igredi: uo ce/
pit deuotus existere: t ad sup/
ne uite pūā totis desideriis an
helare. ℟. Btissim⁹ pōtifex
gregoꝝ⁹ postq̄ sedē romane t
aplice eccle gliosissime rexit.
Et hac luce subtractus. Atqz
ad eternā est regni sedē transla/
tus. ℣. Qui omni fere inuē/
tutis sue tēpore creb: is uiscez
uolūt⁹ cruciabatur. Ex hac
Gloria. Atqz. Lectio qnta.

Sed dū diu lōgeqz ꝓuer/
sionis gram differret: t
post q̄ celesti est affat⁹ deside
rio sclari habitu cōtegi meli⁹
putaret: uelletqz psenti mūdo
quasi spectetꝝ⁹ deseruire: cepe
rūt multa ꝓtra eū ex eiusdem
mūdi cura insurgere: ut i eo
nō iā specie: sz ut ipse de se asse
ruit retineret t mēte. ℣. Ec
ce sacerdos. cū rel. p ordinem
de comuni ꝓfes. ponē. Lec. vi.

TAndē cū t iā parentuz
duū obitū liberā dispo
nēdarū suaz rez habēt facul
tatem: qđ pius mēte gestiebat
apuit qđqz iā in diuinis erat
obtutib⁹ humanis etiā visib⁹
ostēdit. Mox eteni cūcta que
habere potuit ad pietatis op⁹
distribuēs: ut xp̄z p nob scīm
egenū: egen⁹ ipse seq̄ret effecit.
Sex deniqz in sicilia L. vij.
monasteria cōstruēs: ffres illic
xp̄o fuituras aggreganit. Se
ptimū vo itra y: b muros isti/
tuit: i quo t ipse postmodū re/
gulari tramite multis sibi socia
tis ffrib⁹: sub abbaꝛ⁹ implo mi
litauit. Quib⁹ monasteriis tā
tū de redditib⁹ pdiop delega/
uit: quātū posset illic cōmorāti
b⁹ ad quotidianū victū sufficē
Reliq̄ vo cū oi domo L. vij.
pdia vēdidit: ac paupib⁹ ero/
ganit: nobilitatēqz illā quam
ad sclm videbat habē: totā ad
nāciscēdā supne gliē dignita
tis: diuina gra largiēte cōuer/
titt: t qui añ serico ꝓtext⁹ ac gē
nis micātib⁹ solit⁹ erat per vr
bē ꝓcedere trabeat⁹: post vili
teck regnine ministrabat pau
per ipse paupib⁹. Euāgeliuz
Vos estis sal terre. cū homel.
sua. regrem coi cofes. pōtificū
Ad lau. t per tot. añ. Beatus

.41.

gregorius natione romanus: nobilitate sua moribꝰ ꝛ ꝓbis actibꝰ decorabat. ℟. Dns regna. cū rel. Ant. Hauriebat adhuc in parua etate fitibundo pectore fluēta doctrie. Ant. Iste scūs dū pro colligendis aiabꝰ satageret: dedit illi dominus vt totā pariter anglor cōuerteret gētē. Ant. Rexauit pōtifice aplice sedis: vt genti anglor ꝓdicatores mitteret aserēs seipsum in hoc opus esse paratū. Ant. Missis nāq; doctoribꝰ tātā deus gram contulit: vt ꝑbū fidei qō ore predicabāt: signor efficacia cōfirmaret. Cap. Ecce sacerdos. ℟. bi. Justū deduxit. Hymnꝰ. Jesu redēptor omniū. ℣. Ecce sacerdos. Ad. B. ant. O gregori dulcissime sci spiritus organū atq; virtutuꝫ speculum: posce nobis suffragiū: vt hoc possimus cōsequi: quo te gaudemus perfrui. Oro. Deus qui anime. vt supra in vesperis. Ad tertiam cap. Ecce sacerdos magnus qui. ℣. Amauit eū. Oro. Deus qui anime. Ad sextam capitulū.

NOn est inuentus similis illi qui cōseruaret legeꝫ excelsi: ideo iureiurando fecit illum dominus crescere in plebem suam. ℣. Justum deduxit dominus. Statio. Deus qui beatum gregorium pontificem tuū sanctoui tuoꝫ meritis coequasti: concede ꝙpitius: vt qui cōmemorationis eius festa percolimꝰ: vite quoq; imitemur exempla. Per. Ad nonaꝫ cap. Cognouit eū in bñdictionibꝰ suis: ꝓseruauit illi misericordiam suā: ꝛ inuenit gratiā coram oculis domini: magnificauit eum in cōspectu regum: ꝛ dedit illi coronam glorie. ℣. Justus germinabit. Statio. Beati ꝓfessoris tui atq; doctoris gregorij dne suffragijs exoratus: per eius quesumus intercessionē tua nos virtute defende. Per. In secundis vesp̄is ant. Beatus gregorius. cū rel. de laudibus plani ꝛ de vno ꝓfessore. Cap. Ecce sacerdos. ℟. bi. Amauit eum dns. Hymnus. Iste cōfessor. ℣. Ecce sacerdos. Ad M. ant. Beatꝰ gregorius ab anglor. vt in ꝑmis vesperis. Statio. Deus qui anime. ℣ In festo sācti mi benedicti abbatis ad vesperas ant. Beatus vir benedictus. cū rel. de laudibus. ℣. Dixit dominus. cum reliquis. Cap.

Lee cõfessor magnus: qui q̃si stella matutina i medio nebule: t quasi luna plena in diebus suis lucet t quasi sol refulgens: sic ille effulsit in templo dei. ℟. pl. Dñe nõ aspicias. ℣. Et regredie. Sym. Christe scõr. ℣. Ora pro nobis beate pr̃ bñdicte. ℟. Ut digni efficiamur promissionib' xpi. Ad. M. an. Exultet oium turba fideliũ p gĺia almi pr̃is bñdicti: letẽtur precipue cateruę monachoruz celebrantes eius festa in terris de cuius societate sancti congaudent in celis. Sio.

Mdps sempiterne de' qui hodierna die carnis eductum ergastulo: beatissimũ cõfessorem tuũ bñdictũ sublenasti ad celum: concede q̃s: huic festa tuis famulis celebrãtibus cũctorum remissa delictor': vt qui exultãtibus animis eius claritati congaudẽt: ipso apud te interuenĩente: conscientĩ t meritis. Per Ad magnificandũ. Cõfessorũ regẽ adoremus: Qui celestis regni meritũ t gloriã cõtulit sãcto suo bñdicto. ps. Venite. Sym. Signifer inuictissime. In pmo noc. an. Fuit vir vite venerabilis gr̃a bñdict' t nõie ps. Beatus vir. An. Ab ipo pueritie sue tpe: coꝝ gerẽs senile etatẽ moribus trãsiẽs nulli aiuz dedit voluptati. ps. Quare fre. An. Dũ in hac tra eẽt: quo tpaliter libere vti potuisset iã q̃si aridũ mũdũ cũ flore despexit. ps. Cũ iuo. An. Liberioꝝ genẽ ex puincia nursie ort' romę liberalib' litterarũz studijs tradit' a parẽtib' fuerat. ps. Verba mea. An. Relicta domo rebusq; pr̃is: soli deo placere desiderãs scẽ quer satiõis habitũ q̃siuit. ps. Dñe dñs nr̃. An. Necesse igit scĩe ter nesci': t sapiẽter idoctus. ps. In dño pr̃i. ℣. Amauit cũ dño. Incipit vita btissimi pr̃is nr̃i bñdicti ex scõdo libro dialogoꝝ dti gregorii pape. L. i.

Fuit vir vite venerabilis gr̃a bñdict' t nõie ab ipo pueritie sue tpe: coꝝ gerẽs senile. Etatẽ qppe moꝝ trãsiẽs nulli aiuz voluptati dedit: sed dũ in hac terra adhuc eẽt quo tẽporaliter libere vti potuisset despexit iam quasi aridũ mundũ cum flore. ℟. Fuit vir vite venerabilis gr̃a benedictus t nomine ab ipso pueritie sue tẽpore coꝝ gerens senile. Etatẽ quippe moribus trãsiẽs nulli

animū voluptati dedit. ℟. Recessit igit sciēter nescius ⁊ sapienter indoctus. Etatez. L. ij.

QUi liberiori genere exp uincia nursie exort⁹: rome liberalib⁹ litterarū studijs tradit⁹ a parētib⁹ fuerat. Sz cū in eis multos ire p abrupta vitioꝝ cerneret: eū quē q̄si in i gressu mūdi posuerat retraxit pedē: ne si qd de sciētia eius attingeret ipse quoq; postmodū in īmane ꝓcipitiū tot⁹ iret. Despectis itaq; litterarū studijs: relicta domo: rebusq; p̄is: soli deo placere desiderās: sancte uersationis habitū quesiuit. ℟. Hic itaq; cū iā relicta litterarū studijs petere deserta decreuisset. Nutrix que hūc artius amabat sola secuta ē. ℣. Relicta domo rebusq; patris soli deo placere desiderās: sancte cōuersationis habitū quesiuit. Nutrix. Lectio tertia.

REcessit igit sciēter nescius ⁊ sapiēter indoctus. Nullus ego oia gesta nō didici: sed pauca que narro: quamo⁹ discipulis illis referētib⁹ agnoui: cōstātino. s. reuerētissimo valde viro: qui ei⁹ monasterij regimine successit: valentiano quoq; qui annis multis lateranēsi monasterio p̄fuit: simplicio qui cōgregationem illius post cū tertius rexit: hy notato etiā: qui nūc adhuc olc eius in qua puus cōuersat⁹ fuerat p̄erat. ℟. Inito consilio venenū vino miscuere quod oblato ex more ad benedicendū p̄ vir dei signū crucis edidit ⁊ uas p̄stiferi pot⁹ ita confractū est. Ac si p̄ signo lapidē dedisset. ℣. Intellexit ꝓtinus vir dei q; potus mortis haberat: quod portare non potuit signum vite. Ac si. Lectio iij.

HIc itaq; cū iā relictis litterarū studijs petere deserta decreuisset: eius nutrix hūc artius amabat sola secuta est. Cūq; ad locū veniissent qui eſſide dicit: multisq; honestioꝝ⁹ viris charitate sc illic detinētib⁹ in beati petri apostoli eccl̄ia domo: arenti: p̄dicta nutrix illius ad purgādū trinici a vicinis mulierib⁹ p̄stari sibi capisterium petijt: qđ sup mēsam incaute derelictū casu accidēte fractū est: sic ut in duas partes inueniret diuisus. Qđ mox ut rediēs nutrix illius inuenit vehemētissime flere cepit q; vas qđ ꝑstitū accepat fractū videbat. ℟. Conuocatis fratrib⁹ beat⁹ benedict⁹ dixit. Misereat vobis oīpotēs deus

Pungd nō dixi vobis: q; mecū vestris moueb⁹ minime pueniret. ℣. Tūc vir dei illico rep to cōsilio surrexit: ⁊ vultu placido: mēte trāquilla: cōuocatis fratrib⁹ allocutus est dicens. Miserear. Glia. Pungd. In secundo nocturn. añ. Hic itaq; cūi relictis litterarū studijs: petere deserta decreuisset: nutrix que hūc artius amabat secuta est. ℟. Dñe qs habita. Añ. Predicta nutrix illius: ad purgādū triticū a vicinis mulierib⁹ pstari sibi capisteriū petijt: qđ casu accidēte fractū est. ℟. Dñe in virtute tua Añ. Compassus nutrici sue ozonē fudit benedict⁹ puer cū lachrymis ⁊ capisteriū reparauit. ℟. Dñi est terra. Añ. Huic dum eremū pgeret romanus monach⁹ obuiauit: cuius cū desideriū cognouisset: ⁊ secretū tenuit: ⁊ adiutoriū impēdit. ℟. Exaudi deus ozonē meā cū dēpcor. Añ. Cūq; in specu posito sūmitti panē diabolus ꝓspiceret: iactauit lapidē ⁊ tintinnabulū fregit. ℟. Te decet. Añ. Expectatus a fratrib⁹ inuit⁹ ascēsum prebuit vt pīis eis officio fungeret. ℟. Bonū ē. ℣. Justū deduxit

Benedictus aūt Lec. v. dñi religiosus ⁊ pius puer: cū nutricē suā flere cōspiceret: ei dolori cōpassus ablatis secus vtriscq; fracti capisterij partibus sese cū lachrymis in ozonē dedit: qui ab ozone surgēs ita iuxta se vas sanū repit: vt in eo fracture inueniri vestigia nulla potuissent. Mos autem nutricē suā blāde cōsolat⁹ ei sanū capisteriū reddidit quod fractuꝫ tulerat. ℟. Scīssime ꝓfessor xpi benedicte monachorū pr̄ ⁊ dux. Intercede p nr̄a oīumq; salute. ℣. Deuote pleb⁹ subueni sancta itercessione: vt tuis adiuta pcib⁹ regna celestia ꝓsequat. Interce. L. vj.

Que res in loco eodem a cūctis est agnita: atq; in tāta admiratione habita: vt hoc ipsum capisteriū eius loci incole in ecclie ingressu suspenderēt: quaten⁹ ⁊ pīsentes ⁊ futuri oēs agnoscerēt: bñdictus puer puersationis gr̄az a quā ta pfectione cepisset. Nō annis multis illic añ oculos oīuz fuit: ⁊ vsq; ad hec lōgobardorū tp̄a sup fores ecclie pēdit ℟. Dñe nō aspicias peccata mea: sed fidē huius vōis q rogat resuscitari filiū suū: ⁊ rede in hoc corpusculo aiaz quā tulisti: ⁊ cōpleta ozone remisit

Et sanū reddidit patri suo. ℣. Et regrediēte aia corpusculū omne contremuit: ⁊ sub oculis omnium qui aderant vivus apparuit. Et. Lec. vij.

Sed bñdict⁹ plus appetēs mala mūdi pceti q̄z laudes: pro dno laboribus fatigari q̄ vite huius fanoib⁹ extolli: nutricē suā occulte fugiens deserti loci secessum petijt: cui sublac⁹ vocabulū est qui a romana vrbe quadraginta fere milib⁹ distās frigidas atq; pspicuas emanat aquas que illic videlicet aquarū abūdātia in extēso prius lacu colligitur: ad postremū vo in amnē derivat. ℟. Cūq; scūs bñdictus in cella pfisteret: elevatis sursuz oculis vidit sororis sue aiam de corpore eius egressaz. In colūbe specie celi secreta penetrare. ℣. Qui tāte eius glorie gaudēs oipotēti dno gras retulit: eiusq; obitū fratribus denūciauit. In. Lectio. viij.

Quo dū fugiēs pergeret monachus quidam romanus noie: hūc eūdem repit ⁊ quo tēderet requisiit. Cuius cum desideriū cognouisset: ⁊ secretū tenuit: ⁊ adutoriū impēdit: eiq; sancte cōuersationis habitū tradidit: ⁊ inquantuz licuit ministrauit. ℟. Pater sanctus dum intētam oculorum acie in splendore cōscie lucis habere videret: vidit germani aiam capuani epi. In spera ignea ab angelis in celum deferri. ℣. Factūq; est ⁊ reuerētissimū viruz germanuz episcopū is qui missus fuerat: iam defunctū reperit. In spe. Gloria. In spe. Ad cāticum ant. Vir dei benedictus virga percussit monachum ⁊ sanauit eum. Cant. Beatus qui in sapiētia. ℣. Just⁹ germinabit. Lectio sancti euāgelij fm matthēum

In illo tēpore. Dixit simon petrus ad iesum. Ecce nos reliquimus omnia ⁊ secuti sumus te. Et reliqua. Homelia sancti hieronymi presbyteri ex tractatu super matthēum. Lectio nona

Grandis fiducia: petrus piscator erat: dines non fuerat: cibos manu ⁊ arte querebat: ⁊ tamē loqtur pfidēter relinquimus oia. Et qz nō sufficit tñ relinquere: iūgit q̄ ps ctū est: ⁊ secuti sumus te: fecimus q̄ iussisti: qd igit dabis nobis premij? ℟. Erat vultu placido canis decoratus angelicis. Tāta q; circa eū claritas excreuerat: vt in terris posit⁹:

in celestib⁹ habitaret. ℟. Vir
aũt dñi bñdict⁹ spũ oĩuz iusto
rũ plenus fuit. Lãta. Lec. x.

Ihesus aũt dixit illis. Amẽ
dico vobis: q⁹ vos qui secu
ti estis me in regeneratione cũ
sederit filius hois in sede maie
statis sue: sedebitis ⁊ vos super
sedes duodecim: iudicantes
duodecim trib⁹ isrl. ℟. Eo
dem vo anno quo de hac luce
erat exiturus: qbusdã discipu
lis secũ cõuersantib⁹: qbusdã
lõge manẽtibus. Scissimi sui
obitus denũciauit diem. ℣.
Presentib⁹ indicẽs: vt audi
ta per silẽtiũ tegerẽt: absenti
bus indicãs qñ vel quale eis
signũ fieret: quãdo eius aĩa de
corpore exiret. Scissimi. L. xj

Qn dixit tñ: qui relig
stis oĩa: hoc eniz ⁊ socra
tes fecit philosophus: ⁊ multi
alij diuitias ꝓtemserunt: sed
qui secuti estis me: qđ proprie
aplor est: atq; credẽtium. ℟.
Sexto nanq; die portari se in
oratorium a discipulis fecit.
Jbiq; exitũ suũ dñicis sacra
mẽtis munuit: atq; inter di
scipulor man⁹ expirauit. ℣.
Cũq; p singulos dies lãgu⁹
ingraueſceret: sexto die porta
ri se in oratorium a discipulis
fecit. Jbiq; exi. Lectio. xij.

Im regeneratiõe cũ sederit
filius hois in sede maiesta
tis sue: quando ex mortuis de
corruptione resurgẽt incorru
pti: sedebitis ⁊ vos in solijs iu
dicãtiũ ⁊ cõdemnãtes duode
cim tribus isrl: q⁹ vobis credẽ
tib⁹ illi credere noluerũt. ℟.
Via recta orientis tramite ab
eius cella in celũ vsq; tẽdebat
cui venerando habitu vir de
super clarus assistens: cui⁹ es
set via quam cernerent ingsi
uit. Jlli aũt senescire ꝓfessi sũt
℣. Quib⁹ ipse ait: hec est via
qua dilectus dñi benedictus
celũ ascẽdit. Jlli. Gloria. Jlli
Secũdum matheuz. In illo
tẽpore, dixit sũo petrus. Re
quire in cõmuni vnius cõfes
sons abbatis. Vio. Ompe.
vt. ℣. i vspis. Ad laudes eiꝰ.
Beatus vir benedictus plus
appetijt mala mũdi perpeti q̃
laudes pro deo laboribus fa
tigari: q̃ vite huius fauorib⁹
extolli. ℣. Dñs reg. cuz rel.
Ãñ. Erat vir dñi benedictus
vultu placido: canis decorat⁹
angelicis: tantaq; circa eum
claritas excreuerat: vt in ter
ris positus: in celestibus habi
taret. Ãñ. Gloriosus ꝓfessor
dñi bñdict⁹ vitã angelicã ge
rẽs in terris: speculũ bonoruz

operū factus est mūdo: ⁊ ideo
cū xpo iam sine fine gaudet in
celis. Añ. Puer qdam par
uulus elephātino morbo per
cussus ad dei hoiem est adduc
ꝰ pristina sanitate recepta in
columis remeauit ad ppria.
Añ. Vir dñi benedictꝰ oium
instoꝝ spū plenꝰ fuit: ipse inter
cedat pro cūctis monastice p
fessionis. Cap. Ecce cōfessor.
℟. bꝫ. Justū deduxit. Hym.
Aurora surgit. ℣. Ora pro
nobis. Ad. B. añ. Pꝛ scūs
dū intētā oculoꝝ aciē in splen
dore cōsuesce lucis habere vi
derek: vidit germani aiam ca
puani epi: in spera ignea ab
angelis in celū deferri. Oro.
Omps sempiterne deus. Ad
pmā añ. Tātā gram ei virꝰ
diuina cōtulerat: vt sub vno
solis radio: oēm mundū colle
ctū cōspiceret. Ad tertiā añ.
Erat vir dñi Cap. Ecce con
fessor magnus. ℣. Amauit.
Oro. Omps sempiterne deus
Ad. vj. añ. Bliosus cōfessor,

SJ enim dñs ma- Cap.
gnus voluerit spū intel
ligētie replebit illū: ⁊ ipse tā ꝙ
imbres mittet eloqa sapientie
sue: in oratione cōfitebitur dño.

℣. Justū deduxit. Oro
Eus cuius virtute beatꝰ
benedictꝰ extincta fecit pueri
membra reuiuiscere: ꝓsta quesu
mus: eius nos meritis per af
flatū tui spūs a morte aie viui
ficari, Per dñm. in vni. eius.
Ad nonā añ. Vir dñi. Cap.

QTipse diriget cōsiliū
⁊ disciplinā: ⁊ in absco
ditis suis ꝓsiliabit: ⁊ ipse pala
faciet disciplinā doctrine sue
⁊ in lege testamēti dñi gliabit
℣. Justus germinabit. Oro

QOncede nobis dñe que
sumus alacribꝰ animis
beati cōfessoris tui bñdicti so
lēnia celebrare: cuius dilectus
deo ornata virtutibꝰ tibi vita cō
placuit. Per. In secūdis nō
añ. Beatꝰ vir benedictꝰ, cur
rel. de lau. psali de vno cofesso
nō pōtifice. Cap. Ecce cōfes
sor magnus. ℟. bꝫ. Amauit
eū. Hym. Christe sanctorū.
℣. Ora pro nobis. Ad. M
añ. Hodie scūs benedictꝰ per
uiā orietis: recto tramite uide
tibus discipulis celū ascēdit:
hodie erectis manibꝰ iter vbā
oionis effluit: hodie in gloria
ab angelis susceptus est. Oro
Omps sempiterne deus q ho
dierna, Per eandē ad reue
rentiā quadragesime mihi fit
de sancto bñdicto nisi tūc cō
memoratio in Ad matutinā

ꝛ missa: quā etiam cōmemoratione in laudibus ꝛ vspis sequātur suffragia quotidiana de scis quādo hoc festū añ dñi cā de passione occurrit: ꝛ psuetā cōmemoratio de scō benedicto omittit. Notandū q̄ de festis que veniunt post quartam feriam maioris hebdomade: vsq; ad feriā secūdā post octauaz paschæ nihil tūc fit: sz post octauā celebrant. Et in fine initaz. añarum vsiculoz ꝛ responsoz: tam breuiū q̄ alioz adiungit alla. Breuibus ītroitibus adiūgit duplex alla. Et psalli singuloz nocturnoz dicunt sub prima añ. cuius liber nocturni. Itē notādum q̄ quādo ꝓtinget celebrari festū sancti benedicti post paschā fiat cum duplici octaua: ꝛ lectiones legunt de secūdo libro dialogorum sancti gregorij pape: quas regre post officiū annūciationis beate marie. In annunciatione beate marie virginis ad vs. añ. Missus est. cum reliquis de laudib⁹. psalmi de sancta maria. Capim

Ecce virgo ꝓcipiet ꝛ pariet filiū: ꝛ vocabitur nomen eius Emanuel: butyrū ꝛ mel comedet: vt sciat reꝓbare malū ꝛ eligere bonū. ℟. Li. Missus est gabriel. ℣. Dabit ei. Hym. Aue maris stella. ℣. Elegit eam. Ad. M. añ. Spūs scūs in te descendet maria ne timeas habebis in vtero filium dei alla. Oratio. Deus qui de beate marie virginis vtero vbūmū angelo nūciante carnē suscipe voluisti: ꝓsta supplicib⁹ tuis: vt qui vere eā genitricem dei credimus: eius apud te intercessiōib⁹ adiuuemur. Per eūdē. Et nulla fit cōmemoratio de scō benedicto in prīmis ꝛ secūdis vspis matutinis ꝛ missa: quādo eius festū in quadragesima celebrat. Quando vō officiū festi ei⁹ post paschæ trāsfert: tūc in secūdis vis annunciationis fit a capło in antea de scō benedicto ꝛ cōmemoratio de annūciatione. Ad matuᵹ. iuiᵹ. Aue maria gꝛa plena, dñs tecū. ℣. Benite. Hym. Aue terra. In ꝑmo nocturn. añ. Būdicta tu in mulieribus: ꝛ būdict⁹ fruct⁹ ventris tui. ℣. Dñe dñs noster. Añ. Sicut myrrha electa odorē dedisti suauitatis sacta dei genitrix. ℣. Deli enarrāt. Añ. Ante thoꝛ huius virginis frequentate nobis dulcia cātica dꝛagmatis. ℣. Dñi ē

terra. ℟. Speciē tua ⁊ pul/chritudine tua intēde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. ℣. Eructa/uit. ℟. Adiuuabit eā deus vultu suo: deus in medio eius nō cōmouebit. ℣. Deꝰ nr refu. ℟. Hec est que nescīit thoꝝ in delicto: habebit fructum in respectione aiarū sanctarū. ℣. Magnus dñs. ℟. Bñdicta tu in mulieribus. Sermo sancti augustini epi. Lectio. j.

Ductus dñi ⁊ saluatoris nri in quo humanū genus induxit: ꝓpter dignatꝰ est visitare per totū hoc seculuꝫ vniuersalis frequentat eccl'ia: ⁊ anniuersario reditu efficitur valde iocūda. Hō enim semel pro redēptione salutis ꝓprie factū credēs mūdus accepit: colēdū in eternas ꝓgenies posteris ꝓsecrauit. Fuitq; tūc vt ex veteri vita inouate mētis letitia nasceret. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariā virginē desponsatā ioseph: nuncians ei ꝙd ex ea natū. ⁊ expauescit ꝙ de lumine: ne timeas maria inueniſti gram apud dñm. Ecce cōcipies ⁊ paries: ⁊ vocabitur altissimi filius. ℣. Dabit ei dñs deus sedē dauid patris eiꝰ: ⁊ regnabit in domo iacob in eternum. Ecce. Lectio. ij.

Nunc ergo trāsacti ꝑ miraculū añ oculos tuli: dū ea que dudū gesta in diuine lectiones ꝓferūt solenniter: ⁊ annuis vicibus deuote celebrant. ℟. Aue maria gra plena dñs tecū: Spūs sanctꝰ supueniet in te ⁊ virtus altissimi obūbrabit tibi: qd ex te nascet sanctū vocabitur filius dei. ℣. Quomodo fiet istud quōniā virū nō cognosco: ⁊ respondens angelus dixit ei. Spūs. ℟. Ecce audiuim⁹ cū sacro euāgeliū legeret: missus est angelus gabriel a dño de regalib⁹ thronis ad virginē desponsatā ioseph de domo dauid: nomine marie virginī filiū. Ingressus angelus ad eā dixit: Aue maria gra plena dñs tecū: benedicta tu in mulieribus. Quā cū audisset turbata est in sermonis ausꝑcio taliter ei⁹ salutatio fuit. Aue maria ingratia plena dñs tecū. ℣. Sulcipies in vtero ⁊ paries filiū ⁊ vocabis nomē eius ihesum. ℟. Hic erit magnus ⁊ filius altissimi vocabitur: ⁊ dabit illi dñs deus sedē dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo iacob in eternum. ℣. Spūs sanctus superueniet in te maria: ne timeas inuenisti gratiam apud dñm. Ecce concipies ⁊ paries filiū ⁊ virginitatis nō ꝓdet decus: sed fecunditatis ꝓferet gratia. ⁊ eris mr semper ⁊ casta. ℟. Annūciatio mirifica: o salutatio plena plenitudinis copiā ꝓ ⁊ ꝓgineū pectꝰ illustrans

scédit igit angelus flámigero
volatu micás: t marie domici
liú simul t mété sue claritatis
fulgore collustrás. ℟. Ecce
virgo cócipiet t pariet filiú di
cet dñs. Et vocabit nomé eius
admirabilis dr fortis. ℣. Su
per soliú dauid t sup regnum
ei⁹ sedebit in eternú, Et. Glia
Et. In secúdo noc. añ. Veni
electa mea t ponã in te thronú
meú alla. ℟. Bñdixisti. Añ.
Sicut lerátiú oium nrm habi
tatio est in te scã dei genitrix.
℟. Fúdaméta. Añ. Laude
maria virgo cúctas hereses so
la interemisti in vniuerso mun
do. ℟. Látare. j. Añ. Spe
ciosa facta es t suauis in delí
tijs tuis scã dei genitrix. ℟.
Dñs regẽ. ex. Añ. Angelus
dñi nũciauit marie: t cõcepit
de spũ scõ alla. ℟. Látare. ij
Añ. Bñdicta filia tu a dño: t
q⁹ per te fructũ vite cõcauim⁹
℟. Dñs regẽ. ir. ℣. Sic myr.

Peueniés itaq; L. v.
iudicé pco tã pclarius t
mitis: tã festinus t pperus: vt
in proio virginitaq; que secre
ta manebat i terris suscipi po
tuisset dñs maiestatis. Aue in
quit maria aue gra plena: dñs
tecũ: qui te creauit: iaz te pele
git: quẽ paritura es: iam te re
pleuit. ℟. Egredíet virga de
radice iesse: t flos de radice ei⁹
ascendet. Et erit iustitia cingu
lum lumboꝝ eius: t fides cin
ctoꝝ renum eius. ℣. Et
requiescet sup eũ spiritus dñi:
spirit⁹ sapiẽtie t itellect⁹. Et.

Turbata itaq; illa L. v.
in introitu eius: erat cõ
gitãs q⁹ sic bñdixerit ei, Que
modestum apud se retinés p
positi sancti silentium: t inco
gnitum habens virile alloqui
um: turbatur angelo salutan
te: stupetq; sibi taliter benedi
cente: non tamen ausa est pre
uenire loquentem. ℟. San
cta t immaculata virginitas
quibus te laudibus efferaz ne
scio. Quia quem celi capere
non poterant tuo gremio con
tulisti. ℣. Benedicta tu in
mulieribus t benedictus fru
ctus ventris tui. Quia. L. v.

Mirans enim apud se diu
tius cum amore animo
conferebat q⁹ sic benediceret.
Aue enim plixius cogitãs hesi
taret: t angeli psentiã furtiuis
visibus notaret: simul etiã ful
gorem presentie cum benedi
ctione pertractans tacite hesi
tauit. Aspexit in eam gabri
el illustris archangelus: tri
nitatis sacrosancte legatus:

celestiũq̃ cõscius secretoꝝ ꝛ ait. ℟. Congratulamini mihi oẽs qui diligitis dñz: qz cũ essẽz parvula placui altissimo Et de meis viscerib⁹ genui deũ ꝛ hoiem. ℣. Beataz me dicẽt oẽs generationes: qz ancillaz humilẽ respexit dñs. Et. L. viij

NE timeas maria: invenisti enim gram apud deũ ecce ꝯcipies in vtero ꝛ paries filiũ ꝛ vocabis nomẽ ei⁹ ihesuz. Hic erit magnus ꝛ filius altissimi vocabit: ꝛ dabit ei dñs deus sedẽ david pris eius ꝛ regnabit in domo iacob in eternũ: ꝛ regni eius nõ erit finis. Tũc maria hec angelica vba ponderata examinatione auscultãs: ꝛ mẽtis statera prudẽtissima vgo ppẽdẽs ait: Quomodo fiet istud qñ dicis: quoniã virũ nõ cognosco: habebo filiũ que nescio viruz: portabo fetũ que fugio partũ: quemadmodũ vacuo vtero generabo q̃ nõ ꝯcipio. ℟. Saude maria virgo cũctas hereses sola interemisti: que gabrielis archãgeli dictis credidisti: Duz virgo deũ ꝛ hoiez genuisti. Et post partũ virgo inviolata permãsisti. ℣. Gabrielẽ archãgelũ credimus divinit⁹ te esse affatũ: vterũ tuũ de spũ sancto

credimus fecũdatũ: erubescat iudeus infelix: qui dicit xpm ex ioseph semine esse natũ. Dñ Blia. Et. Ad cant. añ. De celo veniet dñator dñs: ꝛ in manu eius honor ꝛ imperiũ. Cãticum. Audite me divini. ℣. Saude maria virgo. Lectio sancti evangelij sm lucam.

IN illo tpe. Missus est angelus gabriel a deo in civitatẽ galilee cui nomẽ nazareth ad virginẽ desponsatam viro: cui nomẽ erat ioseph de domo david: ꝛ nomen virginis maria. Et rel. Homelia sancti ambrosij ẽpi ex tractatu super lucam. L. ix.

ATtent⁹ quidẽ divina mysteria: nec facile iuxta ꝓphẽticum dictũ q̃z hoium põt scire cõsilium dei: sed tamẽ ex ceteris factis: atq̃ ꝯceptis dñi saluatoris possumus intelligere: ꝛ hoc ꝓphẽtioris fuisse cõsiliꝝ: q̃ ea potissimũ electa ẽ vt dñz pareret que erat desponsata viro. ℟. Radix iesse qui exurget iudicare gẽtes: in eũ gẽtes sperabũt Et erit nomẽ eius benedictuz in secula. ℣. De radice iesse exiet dux: ꝛ flos de radice ei⁹ ascẽdet, Et erit. Lectio decima.

AVr aũt nõ anteq̃ desponsaret impleta est? Sz tal

sene diceret q̄ ꝓcepit ex adul
terio. Et bñ vtrūq; posuit scri
ptura: vt t despōsata eēt t vir
gor: virgo: vt expers virilis cō
sortij videret: despōsata: ne te
merate virginitatis aduret in
famia: cui grauis aluus cozu
ptele videret ifigne pferre. ℟.
Nascet nobis parvulus: t vo
cabit deus fortis: ipe sedebit su
per thronū dauid patris sui: t
impabit. Cuius potestas sup
humerū eius. ℣. In ipso bñ
dicent oēs trib' terre: oēs gen
tes ſeruiēt ei. Cuius. Lec. xi

Q Alnit aūt dñs aliquos
de suo ozu q̄ de matris
pudore dubitare. Sciebat enī
tenerā eē virginis verecūdiaz
t lubricā famam pudoris: nec
putauit ot' sui fidē mīs iniu
rijs astruēdā. ℟. Virgo isra
el reuertere ad ciuitates tuas
vsquequo dolēs aūteris. Be
nerabis dñm saluatorē oblati
onē nouā in terra: ambulabūt
hoies in saluationem. ℣. In
charitate ꝑpetua dilexi te ideo
attraxi te miserās. Benerab.

S Eruak itaq; sēē Lect. xii.
marie sicut pudore inte
grauita inuiolabilis opinione
virginitas. Oportet enim san
ctos t ab his testimoniū habe
re qui fortis sunt: nec decuit si
nistra virginibus opinione vi
uētibus: velamē excusationis
reling. q̄ infamata quoq; mf
dñi videret. ℟. Intuemini
quātus sit iste qui ingredit ad
saluādas gētes: ipse est rex iu
stitie. Cuius generatio nō ha
bet finē. ℣. Precursor p no
bis ingredit fm ordinem mel
chisedech pontifex factus in
eternū. Cuius. Hūa. Cuius.

I Llo Secūdum lucā.
tpe. Missus est angelus
gabriel a deo in ciuitatez gali
lee: cui nomē nazareth ad vir
ginē despōsatā viro: cui nomē
erat ioseph de domo dauid: t
nomē virginis maria. Et in
gressus angelus ad eā: dixit.
Aue gr̄a plena dñs tecū: bene
dicta tu in mulieribꝫ. Que cū
audisset turbata est in sermo
ne eius: t cogitabat qualis es
set ista salutatio. Et ait ange
lus ei. Ne timeas maria: inue
nisti enim gr̄am apud deum.
Ecce cōcipies in vtero t pari
es filiū: t vocabis nomē eius
iesum. Hic erit magnus t fili
us altissimi vocabit: t dabit il
li dñs deus sedē dauid p̄tis ei⁹
t regnabit in domo iacob in
eternū t regni eius nō erit fi
nis. Dixit aūt maria ad ange
lū. Quomodo fiet istud qm vi

rū nō cognosco? Et respōdēs angelus dixit ei. Spūs sanct? supueniet in te: t virtus altissimi obūbrabit tibi. Ideoq; t qō nascet ex te sanctū vocabit filj? dei. Et ecce elisabeth cognata tua t ipsa cōcepit filiū in senectute sua: t hic mēsis ē sextus illi que vocat sterilis: qr nō erit impossibile apud deū omne vbū. Dixit aūt maria. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſz vbū tuū. Vers. Deus qui de vte marie, vt supra in vers. Ad lau. t per vōz. añi Missus est gabriel angelus ad mariā vginē desponsatā ioseph. Ps. Dñs regn. cūrel. An. Aue maria gra plena dñs tecum: bñdicta tu in mulieribꝰ alla. An. Me timeas maria inuenisti gram apud dñm: ecce concipies t paries filiū alla. An. Habit ei dñs sedē dauid pzis eius: t regnabit in eternū. An. Ecce ancilla dñi fiat mihi sm vbum tuū. Cap. Ecce virgo cōcipiet. Rp. bꝰ. Aue maria. Vꝫ. O gliosa dña. ℣. Elegit eam deus. Ad. S. añi. Quomodo fiet istud angele dei qr virū nō cognosco: audi maria vgo xpi spūs scūs supueniet i te: t virtus altissimi obumbrabit tibi. Vers. Deus qui de beate, Ad tertiā cap. Ecce virgo cōcipiet. ℣. Bñdicta tu. Vers. Deus q de vte. Ad sextam cap. Habit ei dñs deus sedes dauid patris sui: t regnabit in domo iacob in eternum t regni eius non erit finis. ℣. Sicut myr. Oratio Deus qui hodierna die vnigenitū tuū beate virginis alumno coadunare voluisti: fac nos presentē celebritatē ita pagere: vt tibi placere valeamus. Per eūdē. Ad nonā capitulū. Egrediet virga de radice iesse t flos de radice eius ascēdet t requiescet sup eū spiritus dñi: spūs sapiētie t intellectus: spūs cōsilij t fortitudinis: spūs sciētie t pietatis: t replebit eum spūs timoris dñi. ℣. Gaude maria virgo. Oratio Gratiā tuā dñe mētibus nr̄is infunde: vt qui angelo nūciāte xpi filij tui incarnationē cognouim⁹: per passionē ei⁹ t crucē ad resurrectionis gliam pducamur. Per eūdē In secūdis vel. añi. Missus ē cum rel. de lau. psalli de sca maria. Cap. Ecce vgo cōcipiet. Rp. b. Aue maria. Vꝫ. Aue maris stella. ℣. Elegit eā de⁹ Ad. M. añi. O virgo vginū quomodo fiet istud: qr nec pri

mā simīlē visa es: nec habere
sequētē: filie hierlm qd me ad
miramini: diminū est mysteriū
hoc qō cernitis, Dio. De q
dr dē, Lectiones p feriās in
tra octauā dñi dñicti qñ eius
festū celebrat post pascha. Se
qui in vita sci dñicti abbat
ex secūdo libro dialogoz beati

Ignāt dei gregorii. l. i.
ad eūdē locū pueniēs in
artissimo specu se tradidit tri
busq annis excepto romano
monacho hoīb' icognit' mānsit.
Qui videlicet roman' Lco.
non longe in monasterio sub
adeodati pīis regula degebat
Sed pie eiusdē patris sui ocu
lis furabat horas: t quem sibi
ad manducandum panez sur
ripere poterat: diebus certis
benedicto ferebat. Lectio.
Ad eūdē vo specūa romani
cella iter nō erat: q excelsa de
super rupes eminebat: sed ex
eadē rupe in longissimo fune
religatum romanus deponere
panem cōsueuerat: in qua eti
am resti paruū tintinnabulū
inseruit: vt ad sonū tintinna
buli vir dei cognosceret: quan
do sibi romanus panē ph̄eret
quem exiens acciperet. Lco.
Sed antiquus hostis vnius
charitati inuidēs alterius re
fectioni cum quadam die sum
mitti panē conspiceret: iacta
uit lapidē t tintinnabulū fre
git: romanus tamē modis cō
gruētib' ministrare nō desist.
Cum vo iam omni Lectio.
potens deus t romanū vellet
a labore quiescere: t benedicti
vitā in exemplo hominibus de
monstrare: vt posita super can
delabrū lucerna claresceret:
quatenus omnibus qui in do
mo dei sunt luceret: cuidā pre
sbytero lōgius manēti: qui re
fectionē sibi in paschali festiui
tate parauerat: per visum do
minus apparere dignatus est
dicens. Tu tibi delitias prepa
ras: t seruus meus illo in lo
co fame cruciatur. Lectio.
Qui ptinus surrexit: atq in
ipsa solēnitate paschali cū ali
mētis que sibi parauerat ad
locū tetēdit: t virū dei p ab
rupta mōtiū: p cauа valliū: p
desossa terraruz queliuit: eūq
latere in specu repit. Lectio.
Quq oratione facta t dñi
cētes oi potētē dīm pfecissent
post dulcia vite colloquia qui
aduenerat pbyter dixit. Surge
sumam' cibū: q hodie pa
scha ē. Cui vir dei rndit dicēs
Scio q pascha est: q videre
te merui, Lōgeqppe ab hoī

b⁹ posit⁹ q: die eodē paschalis
ēt solēnitas ignorabat. Lcō.
Q enerabilis aūt pbyter rur
sus asserui dicens: Veraciter
hodie resurrectionis dñice pa
schalis dies est: abstinere tibi
minime cōgruit: q: ego ad
hoc missus sum: vt dona oīpo
tētis dei pariter sumam⁹. Be
nedicētes igit dū sumpserunt
cibum. Expleta itaq; refectio
ne ⁊ colloquio: ad ecclesiam
presbyter recessit. Lectio.
Q odē quoq; tpe hunc in spe
cu latitātem etiā pastores in
uenerūt: quē dū vestitū pellib⁹
inter frutecta cerneret: aliquā
bestiā eē crediderūt. Sed co
gnoscētes dei suū eē: eor mul
ti ad pietatis gratias: a bestia
li mente mutati sunt. Lectio.
N omē itaq; eius per vicina
loca cūctis innotuit: factumq;
est vt ex illo iam tpe a multis
frequētari cepisset: qui cum ei
cibos deferrent corporis: ab
eius ore in suo pectore alimen
ta referebant vite. Lectio.
Q uadā vo die dū solus eēt:
tātator affuit. Mā nigra par
uaq; auis: que vulgo merula
vocat: circa eius faciē volitare
cepit: ceiusq; vultui importune
insistere: ita vt capi manu pos
set: si hanc vir sanctus tene
re voluisset: sed signo crucis
edito: recessit auis. Lectio.
M anta aūt carnis tētatio ane
eadē recedēte secuta est: quan
ta vir sanct⁹ nunq̄ fuerat exp
tus. Quādā nāq; aliquando
feminā viderat: quā malign⁹
spūs ante eius mētis oculos re
duxit: tātoq; igne serui dei ani
mū in specie illius accēdit: vt
se in eius pectore amoris flam
ma vix caperet: ⁊ iam pene
deserere eremum voluptate v
uictus deliberaret. Lectio.
Q uz subito supna gra respe
ctus ad semetipsum reuersus
est: atq; vticarū vpiūq; iux
ta densa succrescere frutecta cō
spiciēs exut⁹ induméto nudū
se in illis spinarū aculeis: ⁊ vr
ticarum incēdijs: picit: ubiq;
diu volutatus: toto ex ei⁹ cor
pore vulneratus exist: ⁊ per cu
tis vulnera eduxit a corpore
vulnus mētis: q: voluptatem
traxit in dolorē. Cūq; bñ pna
liter arderet foris extinxit qō
illicite ardebat intus. Lectio
S icit itaq; peccatū: q: muta
uit incēdiū. Ex quo videlicet
tpe: sicut post discipulis ipse p
hibebat: ita in illo est tentatio
voluptatis edomita: vt tale in
se aligd minime sentiret. Lcō
Q eperūt postmodū multi iā
mūdā

mūdū relinquere: atq; ad ei⁹ magisterium festinare. Liber qppe a tētationis vitio iure iā fact⁹ est vtutū magister. Lcō Unde & per moysē dicit: vt leuite a vigintiquinque annis & supra ministrare debeant: ab anno vo quinquagesimo custodes vasorum fiant. Lectio Petrus. Iam quidē plati te stimonij mihi aliquātulū itel/lect⁹ iterlucet: sz tamē hoc plā nius postulo exponi. Lectio. Gregor⁹. Uiquet petre q⁹ in iuuētute carnis tētatio feruet: ab anno aūt quinquagesimo calor corpis frigescat. Lectio Tasa aūt sacra sūt fideliū mētes. Electi ergo cum adhuc in tentatione sunt: subesse eos: ac seruire necesse est: & obsequijs laboribusq; fatigari: cum vo tam mentis etate trāquilla calor recesserit tentationis: custodes vasorum sunt: quia doctores animarum fiunt. Lectio. Petrus. Rateor placet qđ dicis: sed quia prolati testimonij clausa reserasti: queso vt de vita iusti debeas ea que sūt in choata percurrere. Lectio. Gregorius. Recedēte igit tētatione vir dei quasi spinis eruptis exculta terra de virtutū segete ferati⁹ fructū dedit. Pone conio itaq; eximie puersationis celebre nomē ei habeat. Lcō Non loge aūt monasteriū fuit: cuius cōgregationis pater defunct⁹ est: oiscz ex illo congregatio ad eūdē venerabilē bene dictū venit: & magnis pcibus vt eis pesse deberet petijt. Qui diu negādo distulit suos illo/rūq; fratrū mores conuenire nō posse pdixit. Sz vict⁹ quā doq; pcib⁹ assēsū dedit. Lcō. Quūq; in eodē monasterio regularis vite custodiā teneret: nullicz vt prius per act⁹ illicitos in dextrā leuāq; partez declectere a puersationis itinere liceret: susceptī fratres insane seuiētes semetipsos pri⁹ accusare ceperūt: qr hūc sibi pesse poscerāt: quoz scilicet fortitudo in normā eius rectitudinis offendebat. In octaua sācti illimi patris nostri benedicti fit idē officium quod in diepter lectiones infrascriptas Sequitur in vita sancti benedicti abbatis ex secūdo libro dialogoruz bti gregorij pape.

Hilio quoq; tpe ser/uādus diacon⁹ atq; abbas eiusdē monasterij quod i cāpanie partib⁹ a liberio quōdā patritio fuerat cōstructuz ad eū visitationis gra ex more

puenerat. Eius qppe monaste
rij frequentabat: vt qz isdem
quoqz vir doctrina gre celest
influebat: dulcia vba vite sibi
inuicē trāsfunderēt: t suauem
cibū celestis pīe: qz adhuc p
fecte gaudēdo nō poterāt sal
tē suspirādo gustarent. L. ij.
Cū vo hoc ia getis existeret
in cuiusdā turris supiorib⁹ se
venerabilis benedictus: in ei⁹
quoqz inferiorib⁹ se seruādus
diaconus collocauit. Quo vi
delicet in loco iferiora superio
ribus petu⁹ cōtinuabat ascē
sus. Ante eandem vo turrem
largius erat habitaculū: i quo
vtrumqz discipuli quiescebant
Cum qz vir dñi Lectio. iij.
benedictus adhuc quiescenti
bus fratribus instās vigilijs
nocturne oīonis tpa pueniss̄et
ad fenestrā stans t oīpotētem
dñz dēpcās: subito intempeste
noctis hora respiciēs: vidit su
sam lucē desup: cūctas noctis
tenebras effugasse: tātoqz splē
dore clarescere vt diem vince
ret lux illa: que inter tenebras
radiasset. Lectio quarta.
Ira aūt valde res i hac spe
culatiōe secuta ē: qz sicut post
ipse narrauit: ois etiā mūdus
velut sub vno solis radio colle
ctus ante oculos eius adduct⁹
est. Qui venerabilis pater dū
intētā oculoz aciē in hoc splen
dore conuse lucis infigeret: vi
dit germani animam capua
ni epi in spera ignea ab angeo
lis in celum deferri. Lectio. v
Nunc tāti sibi testē volēs ad
hibere miraculi seruandū dia
conē iterato bis terqz nomine
eius cū clamoris magnitudi
ne vocauit. Cuqz ille fuisset in
solito tāti viri clamore turba
tus: ascēdit: respexit: partēqz
iam lucis exiguā vidit. L. vj.
Qui tāto hoc obstupescēti mi
raculo vir dei per ordinez que
fuerāt gesta narrauit: statimqz
in cassinū castrū religioso viro
theoprobo mādauit: vt ad ca
puanā vrbem sub eadē nocte
trāsmitteret: t quid de germa
no episcopo ageretur agnosce
ret t indicaret. Lectio. vij.
Hac tūqz est t reuerētissimū
virū germanū epm his q mi
sus fuerat: iam defunctum re
perit t regrens subtiliter agno
uit eodem momento illius fu
isse obitus: quo vir dominicē
cognou it ascensum. L. viij.
Petrus. Mira res valde: t
vehemēter stupēda. Sed hoc
qđ dictū est: qz ante oculos ipī
us quasi sub vno solis radio
collectus ois mūdus adduct⁹

ctisicut nunq̃ expertus sum: ita nec cõiecere scio: quo ordie fieri põt: vt mũdus dies ab homine vno videat. In scõrum martyrũ tyburtij ⁊ valeriani

PResta ⁊ maxime. Oõ. quesumus omps dc: vt qui sanctor martyrũ tuorũ tyburtij valeriani ⁊ maximi solẽnia colimus: eor etiã virtutes imitemur. Per. In festi uitatibus scõr a pascha vsq ad pẽt. psalmi ⁊ hymni consueti dicunt de cõmuni sanctorum nisi vbi psalmi ⁊ hymni specialiter assignant. Et cãtãtur hymni vsq ad asceõnes in tono de Ad cenã agni prouidi. qui cõsonãt illi tono. Et in fine dicit. Glia tibi vñe q surrexisti. pterq̃ in hymno sancte crucis. Qui vbi nõ psonãt dicunt in tono psueto. Hy. vbi Scõr meritis. hoc tpe nõ dicitur loco eius di. Rex glie sue martyrũ. De plurib martyribus: siue de vno martyre si festũ fuerit dupler. Ad vsp as añ. Sci tui dñe. cum rel de

STabunt iusti lau. Cap. in magna cõstãtia aduersus eos qui se angustiauerũt: et qui abstulerunt labores eor. R. pl. Tristitia vã, v. Mũdus aũt. Si vo kr̃ nõ fuerit dupler. R. bre. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe alla al. ℣. Et eternitas temporum. All. Gloria. Lux perp. Hymnus qui competit. ℣. Sancti ⁊ iusti in dño gaudete alla. R. Vos elegit deus in hereditatem sibi alla. Ad M añ. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe: ⁊ eternitas temporum alla. Oratio cõpetẽs. Ad matuĩ. inuitat. Exultẽt in dño sancti alla. ps. Venite Hym. qui competit. In vno nocturno añ. Stabunt iusti in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerunt alla. Sub qua añ. dicunt sex plalı qui cõpetit festo. ℣. Sci ⁊ iusti in dño gaudete al. R. Vos elegit. Lectiones leguntr de ppio si signant. Sin aũt legũtur de sermone sci maximi ẽpi. l. Dignũ ⁊ cõgruũ. Sermo sci maximi ẽpi. Lectio. i.

DIgnũ ⁊ cõgruũ est fratres: vt gaudia nra cũ scis martyribus cõferamus: ⁊ his annũciemus dñice resurrectionis glouã: qui cõsortes sunt dominice passionis. Qui enim socij sunt contumelie: debent participes esse ⁊ glorie. R. Beatus vir qui metuit dominũ alla. In mandatis eius

cupit nimis alla alla alla. ℟. Gloria ⁊ diuitie in domo eius ⁊ iustitia eius manet in seculū seculi. In. Lectio secunda.

Ita enim dicit beat⁹ apostolus: Sicut socij passionū estis: ita ⁊ resurrectionis eritis. Si tolerabimus inquit ⁊ conregnabimus. Qui ergo tolerauerūt mala, ꝓpter xp̄m debēt habere gloriā cum xp̄o. ℟. Tristitia vestra alla. Conuertet in gaudiū alla alla. ℣. Mundus aūt gaudebit: vos vo ꝓtristabimini: sed tristitia vestra, Conuertet. Lectio.iij

Annūciemus ingr̄ in scis martyrib⁹ dñice resurrectionis gliam: vt dū sepulture illius ꝑdicam⁹ reserata clau stra: ⁊ hoz sepulchra reserent: cū corp⁹ illius mortuū dicim⁹ tepētibus venis subito viguit sel hoz quoq; mēbra iam frigida imortalitatis calore foueā tur. ℟. Preciosa in cōspectu dñi alla. Mors scōr⁹ ei⁹ alla. ℣. Custodit dñs oia ossa eoz vnū ex his nō pteret. Mors.

Adé enim rō Lec.iiij. martyres suscitat: que ⁊ dñm suscitauit. Nā sicut via passionis eius expti fuit: ita expient ⁊ vite. Scriptū é enim in psalmo. Notas mihi feciste vias vite. ℟. Lux ꝑpetua lucebit scis tuis dñe. Et eternitas tēpoz. Alla al. ℣. Letina sēpiterna erit sup capita eorum gaudiū ⁊ exultationes obtinebūt. Et. Hlia. Alla. In secūdo noct. añ. Ecce quomodo cōputati sunt inter filios dei: ⁊ inter scōs sors illoz est alleluia Sub qua añ. dicunt ser. psalmi qui cōpetūt. ℣. Lux pretua lucebit scis tuis dñe. Alla ℟. Et eternitas tēpoz. Alla.

Hoc vtiq; in resurrectione Lv. ex ꝑsona dicit saluatoris: q; dū post mortem ab inferis rediit ad superos: inciꝑiat notā habere viā vite: que ante habebat ignota. Ignota enim erat ante xp̄i aduentum via vite: q; nullius adhuc resurgētis fuerat temerata vestigio. ℟. In seruis suis alla. Cōsolabit deus alla. ℣. Judicabit dñs populū suum ⁊ in seruis suis. Cōsolabit. Lvi.

At vbi dñs resurrexit nota facta solo attrita ē plurimoz: de qbus scūs euangelista ait. Multoz corpora scōr⁹ surrexerūt cū eo ⁊ introierunt in sanctā ciuitatē. Unde cum dñs in resurrectione sua dixerit: notas mihi feciste vias vite: possumus etiā nos dicere ꝑ

mino. Notas fecisti nobis vias vite. Ipse enim notas fecit nobis vias vite qui nobis semitā manifestauit ad vitā. ℟. Filie hierusalē venite & videte martyres: cum coronis quib⁹ coronauit eos dñs. In die solēnitatis & letitie al. ℣. Cū ascendisset ad patrē suū: dedit filijs tuis in te. In. L. Notas enim mihi fecisti vias vite: cū me docuisti fidē: misericordiā: iustitiā castitatē. Quis enim itinerib⁹ quemlibet ad salutē. Et licet nos in resolutione corporis mortis vmbra circūdet: tamē gressus suos vita non deserit: sed interipsas medias inferni leges in cūctāter christi virtutib⁹ ambulamus. Unde ait sanct⁹ p̄pheta. Nam & si ambulem in medio vmbre mortis nō timebo mala: qm̄ tu mecū es. Nō manifestius dñs ait de fideli dicens. Qui aūt credit in me nō morietur in eternum. Et licet moriat vivit. ℟. Ego sum vitis vera & vos palmites. Qui manet in me & ego in eo: hic fert fructū multū: alla alla. ℣. Sicut dilexit me p̄r: & ego dilexi vos. Qui ma. Lec. viij. Ergo fratres cū sanctis martyrib⁹ resurrectionis dñi gliam cōseramus. Cōseramus inq̄z: & licet mēli⁹ nō uerint oia: tamē nos illis p̄dicemus quēadmodū de sepulchri gremio resurrexit ad superos. Illi nobis reuelēt quo pacto de inferni p̄fundo remeauerit ad sepulchrū. ℟. Cādidi facti sunt nazarei eius alla: splēdores d⁹o dederūt alla. Et sicut lac coagulati sunt. Alla alla. ℣. Cādidiores niue: nitidiores lacte: rubicundiores ebore antiquo: saphiro pulchriores. Et. Glia. Alla. Ad canti. aīi. Lux ꝑpetua lucebit scis tuis dñe: & eternitas tēporū alla. Cantica que comp̄untur. ℣. Letitia sempiterna sup capita eor alla. ℟. Gaudiū & exultationē obtinebunt alla. Lectio sci euāgelij ꝟ scm Io.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Ego sum vitis vera: & p̄r meus agricola est. Et rel. Homelia sancti augu. epi. ex tractatu super

Iste locus ioānem. L. ix. euāgelicus fratres vbi se dicit dñs vitē: & discipulos suos palmites: sm hoc dicit q̄ ē caput ecclie: nos q̄z mēbra ei⁹: & mediator dei & hominuz homo xp̄s iesus. Unius q̄ppe nature fuit vitis & palmites. Propter

qđ cũ cẽt deus cui⁹ nature nõ sum⁹ fact⁹ est homo: vt in illo eẽt vitis humana natura: cuius t nos bnes palmites esse possemus. ℟. De ore prudentis procedit mel alla: dulcedo mellis est lingua eius alla. Fanus distillãs labia eius alla alla. ℣. Quã dulcia faucib⁹ meis eloqa tua dñe: sup mel t fauũ ori meo. Fanus. Lec. x.

QUid ergo est: ego sum vitis vera: nunqd adderet vera: nisi q: hoc ad eã vitez retulit: vñ ista similitudo trãslata est? Sic enĩ dicit vitis per similitudinẽ: nõ per pprietatẽ quẽadmodũ dicit ouis: agn⁹: leo: petra: lapis angularis: t cetera huiusmodi: que magis ipsa sunt vera ex qbus dicunt iste similitudines nõ pprietates. ℟. Letabit⁹ iust⁹ in dño: t spabit in eo: t laudabuntur oẽs recti corde alla al. ℣. Letamini in dño t exultate iusti t gloriamini. Oẽs. Lec. xj.

SEd cũ dicit: ego sum vitis vera: ab illa se vtiq; discernit cũ dicit. Quomodo puersa es in amaritudinẽ vitis aliene? Mã quo pacto ẽ vitis vera: que expectata est vt faceret vuas: fecit autez spinas. Ego sum ingt vitis vera: t pr⁹ me⁹ agricola est. Oẽm palmitẽ in me nõ ferẽtẽ fructũ tollet eũ: t oẽm qui fert fructũ purgabit eũ: vt fructum plus afferat. ℟. Fulgebũt iusti sicut lilia. Et sicut rose i hiericho floreãt ante dñm alla. ℣. Justi aũt in ppetuũ viuent: t apud dñz est merces eor. Et. Lec. xij

NUngd vnũ sunt agricola t vitis: ẽz hoc ergo vitis xp̃s: ẽm q⁹ ait: pr̃ maior me est: ẽm aũt id qđ ait: ego t pr̃ vnũ sumus: t ipse agricola est nec talis qualis sũt: qui extrinsecus opando exhibẽt ministeriũ: sed talis vt det etiã intrinsecus incrementũ. ℟. Bande te iusti in dño al. Rectos decet collaudatio. Al. al. ℣. Lãtate ei cãticũ nouũ: bñ psallite ei in vociferatione. Rectos. Gloria, Alleluia. Secũdũ Ioãnẽ.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Ego sum vitis vera: t pr̃ meus agricola ẽ. Oẽm palmitẽ in me nõ ferentẽ fructũ tollet eũ: t omnẽ qui fert fructũ purgabit eũ vt fructũ plus afferat. Jã vos mundi estis ꝓpter sermonẽ quẽ locut⁹ sum vobis. Manete in me t ego in vobis. Sicut palmes nõ pot ferre fructũ a semetipso nisi mãserit in vite: sic nec vos

nisi in me mäseritis. Ego sum vitis: vos aũt palmites. Qui manet in me ⁊ ego in eo: hic fert fructũ multũ: q; sine me nihil potestis facere. Sigs i me nó mäserit mittet foras: sicut palmes: ⁊ arescet: ⁊ colligent eũ ⁊ in ignem mittẽt: ⁊ ardet. Si mäseriẽ in me ⁊ vba mea in vobis mäserint: quodcũq; volueritis petetis ⁊ fiet vobis. **Dio cõpetẽs. Ad laudes ⁊ p hymnũ añ.** Sci tui dñe floruẽrũt sicut liliũ alla: ⁊ sicut odor balsami erũt ante te alla. **℣.** Dominus regn. **cũ rel. Añ.** In celestib⁹ regnis scõr habitatio est alla: ⁊ in eternũ reges eor alla. **Añ.** In vlamento clamabũt sci tui dñe alla alla al. **Añ.** Spũs ⁊ aie instor: hymnũ dicite deo nro al. al. **Añ.** Fulgebũt iusti sicut sol in ꝓspectu dei alla. **Cap.** Stabũt iusti. **℟.** Sci ⁊ iusti in dño gaudete. Alla al. **℣.** Vos elegit de⁹ in hereditatẽ sibi, Alla Alla, Sci. **Hymnus cõpetẽs ℣.** Preciosa in cõspectu dñi alla. **℟.** Mors scõrũ ei⁹ alla. **Ad. B. añ.** Filie hierusalem venite ⁊ videte martyres cum coronis: quibus coronauit eos dñs in die solẽnitatis ⁊ letitie alla alla. **Dio quc competit. Ad tertiam cap.** Stabũt iusti. **℣.** Sci ⁊ iusti. **Dio competens. Ad sextam capitulũ.** Hi sũt quos aliquãdo habuimus in derisum ⁊ in similitudinẽ improp̃ij: nos insensati vitã illoꝝ estimabam⁹ insaniã ⁊ finẽ illoꝝ sine honore **℣.** Lux ꝑpetua. **Dliones ad vi. ⁊ ix. cõpetẽs de cõi. Ad** Hec quo cõpũ ix. cap. tati sunt iter filios dei: ⁊ inter scõs sors illoꝝ est. **℣.** Letitia sempiterna. **In secũdis vesperis añ.** Sancti tui. **cum relige de laudibus. ℣. competens. Cap.** Stabunt iusti. **℟bre.** Letitia sempiterna super capita eorum. Alla. **℣.** Baudium ⁊ exultationem obtinebunt. Alla. Gloria. Letitia. **Hymnus competẽs. ℣.** Preciosa in conspectu dñi al. **Ad M. añ.** Sancti ⁊ iusti in dño gaudete alla: vos elegit de⁹ in hereditatem sibi alla. **Oratio competens. De confessoribus ⁊ virginibus hoc tempore fit officium de cõmuni eorundẽ. Sed toni hymnorum qui conueniunt cantantur in tono psalmali. Ad inuitatoria vo añ. versiculus ⁊ ℟bre. ac prolixa adiungitur alla. Et psalmi singulor̃ nocturnor̃ dicuntur**

sub prima añ, cuiusliber nocł. In sácti georgij martyris oia dicunt sicut supra notatū est de scis tpe paschali ꝓter oꝛonez.

DEus qui nos beati georgij martyris tui meritis ꝛ intercessione letificas ꝓcede ꝓpitius: vt cuius beneficia poscimus: dono tue gratie cōsequamur. Per. In festo sci marci euangeliste. Ad vesp. añ. Sancti tui. cū rel. de lau. ꝑs. Dixit dñs. cū reliqs. Cap. Stabūt iusti. Rꝛ. plixū Virtute magna. ℣. Repleti. Hym. Tristes erāt apli. Et dicit. Quesumus auctor omnium. ℣. Sci ꝛ iusti. Ad. M. añ. Lux perpetua. Oratio.

DEus qui beatū marcum euāgelistā tuū euāgelice ꝺdicationis gra sublimasti tribue quesumus eius nos sēper ꝛ eruditione ꝓficere ꝛ oꝛone defendi. Per. Ad matut. invitat. Regē aploꝝ dñm venite adoremus. Al. ꝑs Venite. Hym. Tristes erāt apli. In ꝓmo noc. añ. Stabūt iusti. ꝑs. de aplis. ℣ Sci ꝛ iusti vt supra. Lectiones de cōmuni euāgelistarū. Rꝛ. j Virtute magna reddebāt apli. Testimoniū resurrectionis ihesu xpi dñi nr̄i alla alla. ℣. Repleti quidē spūsc̄o loquebant cū fiducia vbū dei. Testimonium. Rꝛ. ij. Isti sunt agni nouelli q annūciauerūt alla. Modo venerūt ad fontes: repleti sūt claritate alla alla. ℣. In consptu agni amicti stolis albis ꝛ palme in manibus eoꝝ. Mō. Rꝛ. iij. Ibāt apli gaudētes a ꝓspectu cōcilij: qm̄ digni habiti sunt ꝓ nois ihesu cōtumelia pati. Alla alla al. ℣. Nō sūt loquele neq; sermones: quoꝝ nō audiant voces eoꝝ alla. Rꝛ. iiij. Vidi portam ciuitatis sc̄e oriēte positā: ꝛ aploꝝ nomina ꝛ agni sup eā scripta. Et sup muros eius angeloꝝ custodia Alla. ℣. Vidi celū nouum ꝛ terrā nouā: ꝛ ciuitatē nouam descēdētem de celo. Et sūt. Gloria. Alla. In secūdo noctur. añ. Ecce quomodo. ℣. Lux pꝑpetua. Rꝛ. v. Tristitia vestra cū rel. vt supra. Ad cant. añ. Lux pꝑpetua. ℣. Letitia sempiterna. Euāgelij. Designauit dñs ꝛ alios. cū homel. sua regre in cōmuni euāgelistarū Rꝛ. ix. Filie hierlm venite ꝛ videte martyres. cū reliqs. Ad lau. ꝛ per bōs. añ. Sci mi dñe cū rel. de laudibus. vt supra de scis tpe paschali. Cap. Stabūt iusti in magna cōstantia

℟. bꝫ. Sci ⁊ iusti. ℣. Exultet celũ laudibus. ℟. Pretiosa in cõspectu dñi. Ad. B. añ. Filie hierlm. Oro. Deꝰ qui beatũ marcũ. vt supꝫ. Ad tertiã cap. Stabũt iusti. ℟. Sancti ⁊ iusti. Oro. Deus q beatũ marcum. Ad. vj. cap. Vi sũt quos. ℟. Lux ꝑpetua.

BEati marci euãge Oro liste ꝯs dñe supplicatione placat⁹: ⁊ venią nobis tribue: ⁊ remedia sempiterna cõcede. Per. Ad nonam cap. Ecce quõ. ℟. Letitia. Oratio

SIt quesumus dñe beat⁹ marcus euãgelista nr̃e fragilitatis adiutor: vt ꝓ nobis tibi supplicãs copiosi⁹ audiat. Per. In secũdis vesp̃is añ. Sci tui. cum rel. psali ꝛc aplis. Cap. Stabũt iusti. ℟. bi. Letitia sempiterna. ℣. Tristes erant. ℟. Preciosa. Ad. M. añ. Sancti ⁊ iusti. Oro. Deꝰ qui beatũ marcũ. In sci vitalis martyrio. Oro

PResta quesumus omnꝑs deus: vt intercedẽte beato vitale martyre tuo ⁊ a cunctis aduersitatib⁹ liberemur in corpe: ⁊ a prauis cogitatiõi b⁹ mũdemur in mẽte. Per. In festo sc̃oꝝ aplor̃ philippi ⁊ iacobi ora dicuñ sicut in festo sc̃ti marci ꝛc exceptis his que specialiter assignant. Ad vesp. añ. Dñe ostẽde. cũ rel. ꝛc laudibus. ℣. Dixit dominus cũ religs. Cap. Stabũt iusti. ℟. pl. Tanto tpe. ℣. Domine ostẽde. ℣. Tristes erãt apli. ℟. Sci ⁊ iusti. Ad. M. añ. Mõ turbet cor vestrũ negs formidet: creditis in deũ ⁊ in me credite: in domo pris mei: mãsiones multe sũt alla alla.

OEus qui nos an Oro. nua aplor̃ tuor̃ philippi ⁊ iacobi solẽnitate letificas: ꝑsta quesumus: vt quorũ gaudem⁹ meritis: istruamur exẽplis. Per. Sermo sancti augustini episcopi ex tractatu super ioannem. Lectio pma.

MAnete in me ⁊ ego i vobis: Utẽ se dixit esse ieſus: ⁊ discipulos suos palmites: ⁊ agricolã pẽm: vnde iã pridẽ sicut potuimus disputatũ est. In hac aũt lectione cuz adhuc de seipso: qui ẽ vitis: de suis palmitib⁹: hoc est discipulis suis loqueret: manete i me inqt: ⁊ ego in vobis. ℟. Tanto tpe vobiscũ sum: ⁊ non cognouistis me. Philippe q videt me videt ⁊ ꝑrem meũ alla non credis q: ego in pre ⁊ pater in me est: alla alla. ℣. Dñe

ostende nobis patrē ⁊ sufficit nobis. ℣. Philippe. Lectio. ij.

Non eo modo illi in ipso sicut ille in ipsis: vtrūq; enim ꝑdest nō illi ꝫ ipsis. Ita sunt qppe in vite palmites: vt viti nō cōferāt sed inde accipiāt vnde viuāt. ℟. Isti sūt agni. cum rel. vt supra. L. iij.

Ta vo vitis est in palmitibus vt vitale alimētū ministret eis: nō sumat ab eis At per hoc ⁊ manētē in se habere xpm ⁊ manere in xpo discipulis ꝑdest vtrūq; nō xpo. Nam ꝑciso palmite pōt de vita radice alius pullulare. L. O. ui aūt ꝑcisus est sine radice viuere nō pōt, Deniq; adiūgit ⁊ dicit, Sicut palmes nō pōt ferre fructū a semetipo nisi mānserit in vite: sic nec vos nisi in me mānseritis. Lec. v. Magna gr̄e cōmēdatio ffres mei: corda istruit humiliū ora obstruit superboꝝ. Ecce cui si audēt respōdeant: q ignorantes dei iustitiā ⁊ suā volētes cōstituere iustitie dei nō sunt subiecti. Ecce cui respōdeant sibi placentes: ⁊ ad bona opera facienda deum sibi necessariū non putantes. Lectio sexta.

Nonne huic resistūt veritati hoīes mente corrupti reprobi circa fidem qui respōdēt ⁊ loquunt inigtatē dicētes: a deo habemus q̄ hoīes sum⁹: a nobis aūt ipsis q̄ iusti sum⁹? L. O. uid dicitis? qd vos ipos ꝯ decipitis: nō assertores: sed ꝑpitatores liberi arbitrij ex alto elationis per inania ꝓsūptionis in ꝓfunda submersionis? Mepe vox vestra est qd homo ex semetipso facit iustitiam. Hoc est altū elationis vestre: sed veritas cōtradicit: ⁊ dicit. Palmes non potest ferre fructum a semetipso nisi mānserit in vite. Lectio octaua. Tē nunc per abrupta ⁊ non habētes vbi figaminī: vētosa loquacitate letamini. Hec sūt inania ꝓsumptionis vestre: sed quid vos sequatur videte ⁊ si est in vobis vllus sensus ⁊ horrete. Qui enim a semetipso se fructū estimat ferre in vite nō est: qui in vite nō est in xpo non est: qui in christo non est: christianus non est. In tertio nocturno. Lectio sancti euangelij sm iohannem.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Non turbet cor vestrum Creditis in deū. Et rel. Homelia sancti augustini epi ex tractatu sup iohāne. L. ij

Rigēda est nobis fres

ad dñm maior: intētio: vt verba sci euāgelij que modo in nris auris ꝫ sonuerūt: etiā mēte capere vteqz possimus. Ait enī dñs iesus xp̄s. Non turbetur cor vestrū: creditis in deum ꝫ in me credite. Lectio decima

Ne mortē tangō homini timerent ꝫ ideo turbarent: consolatur eos: etiā deū se eē ꝓtestās. Creditis inqt in deū: ꝫ in me credite. Cōsequens est enim vtū in deū creditis ꝫ in me credere debeatis: qđ nō eēt cōsequens si xp̄s nō eēt deus. Lxi

Creditis in deū ꝫ in eum credite cui natura est non rapina esse equalez deo. Semetipsum enim exinaniuit: non tamē formam dei amittens: sed formaz serui accipiens. Mortem meritis huic forme serui. nō turbetur cor vestrum: suscitabit illam forma dei. Lectio. xii.

Sed quid est quod sequitur in domo patris mei mānsiones multe sunt: nisi quia ꝫ sibi mebātur? Unde audire debuerūt: nō turbet cor vām. Quis enim cor nō metueret: cuz petro dictū eēt fidētior atqz ꝓptior: nō cantabit gallus: vocē meter neges. Scōz ioānē

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Non turbet cor vestrū. Creditis in deū ꝫ in me credite. In domo p̄ris mei mānsiones multe sūt. Si quo minus dixissez vobis: qz vado parare vobis locū. Et si abiero ꝫ ꝓparauero vobis locū: iterum veniā ꝫ accipiā vos ad meipz vt vbi sum ego ꝫ vos sitis. Et quo ego vado scitis: ꝫ viā scitis. Dicit ei thomas. Dñe nescimus quo vadis: ꝫ quomodo possumus viā scire? Dicit ei iesus. Ego sum via veritas ꝫ vita. Nemo venit ad patrē nisi per me. Si cognouissetis me: ꝫ patrē meū vtiqz cognouissetis: ꝫ amodo cognoscetis eū ꝫ vidistis eū. Dicit ei philippus. Dñe ostēde nobis patrē ꝫ sufficit nobis. Dicit ei iesus. Tanto tēpore vobiscū suz ꝫ nō cognouistis me. Philippe q videt me videt ꝫ patrē. Quomodo tu dicis ostende nobis patrem? Non credis qz ego in patre ꝫ pater in me est? Verba que ego loquor vobis a me metipso non loquor: pater autem in me manens ipse facit opera. Non creditis qz ego in patre ꝫ pater in me est? Alioquin ꝓpter opa ipsa credite. Amē amē dico vobis: qui credit in me: opa que ego facio: ꝫ ipse faciet: ꝫ maiora hoz faciet

q: ego ad ꝓtem vado. Et qꝫ
cũqꝫ petieritis i noie meo: hoc
faciam. Ozo. Deus qui nos
annua. vt supra in vsp̃is. Ad
laudes ⁊ per horas añ. Domi
ne ostẽde nobis patrẽ: ⁊ suffi
cit nobis alla. ps. Dño reg̃.
cũ rel. Añ. Philippe qui vi
det me videt ⁊ ꝓtem meũ alla.
Añ. Tãto tpe vobiscũ sum ⁊
nõ cognouistis me: philippe q
videt me: videt ⁊ ꝓtem meum
alla. Añ. Si cognouissetis
me: ⁊ ꝓtem meũ vtiqꝫ cogno
uissetis: ⁊ amodo cognoscetis
eum ⁊ vidistis eũ alla alla al.
Añ. Si diligeretis me gaude
retis vtiqꝫ: q: ad patrẽ vado:
q: ꝑ maior me est alla. Ad
B. añ. Ego suꝫ via veritas ⁊
vita: nemo venit ad ꝓtem nisi
per me alla. Ozo. De' g nos
annua. Ad tertiã ozo. Deus
qui nos. Ad sextã ⁊ nonã ozi
ones de cõi aplor. In secundis
vsp. añ. Dñe ostẽde nobis pa
cum rel. de lau. psalũ de aplis.
Ad. M. añ. Si mãseritis in
me ⁊ vba mea in vobis mãse
rint: qcũqꝫ petieritis fiet vo
bis: alla al. al. Ozo. Deus q
nos annua. In festo inuẽtio
nis sancte crucis fiat officium
duplex: sicut statutũ est per do
minũ gregoriũ papaꝫ vndeci
mũ: ⁊ nõ fit cõmemoratio de
sanctis: sed festũ eoꝝ transfer
in die sequẽte. Ad vsp. añ. Re
lena cõstãtini mf. cum rel. de
lau. ꝑs. Dixit do. cũ rel. Capi

RAtres: hoc enim sentite
in vobis qõ ⁊ in xpo ielu
qui cum in forma dei esset: non
rapinam arbitratus est esse se
equalem deo. Ꝛ. pl. De si
gnũ crucis. ℣. Cum sederit.
Hym. Vexilla regis. Et de
cis in tono paschali: nec dicit
Quesumus auctor oĩuꝫ. in fi
ne dicit. Te summa deus. Ꝛ.
Adoramus te xpe ⁊ benedici
mus tibi alla. Ꝛ. Quia p cru
cẽ tuã redemisti mundũ alla.
Ad. M. añ. O crux bndicta
q̃ sola fuisti digna portare re
gẽ celoꝝ ⁊ dñm alla. Oratio

OEus qui in ꝑclara salu
tifere crucis inuentione
passionis tue miracula suscita
sti: cõcede: vt vitalis ligni pre
cio eterne vite suffragia conse
quamur. Qui vi. Ad matu
tinũ inuitg. Christũ regẽ dñs
pro nobis in cruce passum ve
nite adoremus. Alla. ꝑs. Ve
nite. Hym. Vexilla regis. si
cut in vsp. In ꝓmo nocturn. añ.
Per signũ crucis de inimicis
nr̃is libera nos deus nr̃ alla.
Psalmi sex dicunt sõ hac añ.

videlicet ℣. Beatus vir qui nō. ℣. Quare fremuerunt. ℣. Cū invocarē. ℣. Verba mea. ℣. Dñe dñs nr. ℣. Domine ds habi. ℟. Adoram⁹ te xp̃e t benedicimus tibi alla. ℟. Quia per crucē tuā redemisti mūdū al. Ex libro sācti ambrosii epi de obitu theodosij

QUonstātino licet Lec. j. baptismatis gra in vltimis cōstitutō: oia peccata dimiserit: tamē q; primus imperator credidit: t post xpianitatē fidei principibus ereligt: magni meriti locū repit: cuius tē pribus cōpletū est ꝓphēticū illud. In illo die erit qō super frenū est equi sanctū dño oīs pōtēti. ℟. O crux benedicta. Que sola fuisti digna portare regē celoꝝ t dñm alla. ℟. O crux gliosa t admirabilis: o crux adorāda. Que. Lec. ij.

QUod illa scē memorie hx lena mr eius insuso sibi dei spiritu revelavit. Beat⁹ cōstātinus tali parēte que imperāti filio diuini muneris quesiuit auxiliū: quo inter prelia quoq; turbis assisteret: t periculum nō timeret. ℟. Dulce lignū: dulces clauos: dulce pondus sustinuit. Que digna fuit portare: hoc⁹ huius scli alla. ℟. O crux admirabilis: ecclesia cuatio vulneris: restitutio sanitatis. Que. Lectio tertia.

MAgna femina que multo amplius invenit qō imperatoꝝ ꝓferret: qō qō ab imperatoꝝ acciper. Anxia mater pro filio cui regnū vrbis romane cesserat: festinavit hierosolymā: t scrutata est locū dñi ce passionis. Stabulariā hāc ꝑmo fuisse asserūt: sed pīctaz ꝑstantio seniori qui postea regnū adeptus est. ℟. O crux gloriosa: o crux adorāda: o lignū pciosum t admirabile signuz. Per qō t diabolus est victus: t mūdus xpi sanguine est redēptus alla. ℟. Hoc signū crucis erit in celo cū dñs ad iudicādum venerit. Per.

BOna stabularia Lec. iij. que tā diligēter presepe dñi reqsiuit. Bona stabularia que stabulariū nō ignorauit illū: q vulnera curauit: a latronibus vulneratis. Bona stabularia que maluit estimari stercora: vt xp̃m lucrifaceret. Ideo illā xp̃s de stercore leuauit ad regnū: sm qō scriptum est: qi suscitat de terra inopem t de stercore erigit pauperem. ℟. Hoc signuz crucis erit in celo cū dño ad iudicādū ve-

rit. Tūc manifesta erūt abscō/
dita cordis nr̄i. Alla alla. ℟.
Cuz sederit filius hoīs in sede
maiestatis sue: t cepit iudica/
re seculū per ignē. Tunc. Glia
Alla. In secodo nocturn. añ.
Propter lignū serui facti su/
mus: t per sanctā crucē libe/
rati sumus: fructus arboris se
dixit nos: filī dei redemit nos
alla. Sub hac añ. dicuntur
sex psalmi. videlicet tō. Dñs
regit me. tō. Dñs illumina/
tio. tō. Motus in iudea. tō.
Cantate. i. tō. Dñs regn. ex/
ul. tō. Cantate. ii. ℟. Sal/
ua nos xpe saluator alla. ℟.
Per virtutē crucis al. L. v.
Enit ergo lxlena: cepit
reuisere loca sancta: isu/
dit ci spūs vt lignū crucis req
reret: accessit ad golgotha: t
ait. Ecce locus pugne: vbi est
victoria? Quero vexillū salu/
tis: t nō inuenio. Ego ingt in
regnis: t crux dñi in puluere.
Ego in aureis: t in ruinis xpi
triūphus. Ille adhuc latet: t
later palma vite eterne. Quo/
modo me redēptā arbitror: si
redēptio ipsa nō cernitur? ℟
Per signū crucis de inimicis
nr̄is alla. Libera nos deus no
ster alleluia alla. ℟. Salua
nos christe saluator: per virtu
tem crucis. Libera. Lec. vi

Qdeo qō egeris diabole
vt gladius quo pempt⁹
es obstruereur. Sed isaac cō
structos ab alienigenis pute/
os eruderauit nec latere aquā
passus est. Tollatur igitur ru/
na vt vita appareat. Proīna
tur gladius quo veri golie cu
put est amputatū. Aperiatur
humus vt salus fulgeat. ℟.
Ecce crucem dñi fugite par/
tes aduerse vicit leo de tribu iu
da. Radix dauid alleluia. ℟.
Crux benedicta in qua triūm
phauit rex angelorūz. Radix

Quid egisti dia/ L. vi
bole vt absconderes li/
gnum: nisi vt iterū vincereris
Uicit te maria que genuit triū
phatorē: que sine immutatiōe
virginitatis edidit eū: qui cru
cifixus vinceret te: t mortuus
subiugaret. Uinceris t hodie
vt mulier tuas insidias oppri/
hendat. ℟. Nos autem glo/
riari oportet in cruce domini
nostri iesu christi: in quo est sa
lus vita t resurrectio nostra.
Per quem saluati t liberati
sumus alleluia. ℟. Absit mi
hi gloriari nisi in cruce domi/
ni mei iesu christi. Per quez.

Lla qua/ Lectio. vii.
si sancta dominum go

stauit: ego crucem eius inue-
stigabo. Illa generatum do-
cuit: ego resuscitatum. Illa fe-
cit vt deus inter homines vide-
retur: ego ad dominum reme-
dium peccatorum diuinum de-
uinctis elenabo vexillum. ℟.
Tuam crucem adoramus do-
mine tuam gloriosam recoli-
mus passionem. Miserere no
stri qui passus es pro nobis.
Alleluia. ℣. Adoramus te
christe et benedicimus tibi: qu
per crucem tuã redemisti mũ-
dum. Miserere. Gloria. Alle
luia. Ad canticum añ. Dul-
ce lignum dulces claues: dul
ce pondus sustinuit: que meru
it portare precium huius secu
li alleluia. Canticum. Domi
ne audiui auditionem. quod
diuiditur in tres partes. scili-
cet. Pro iniquitate. Egres-
sus es. ℣. Hoc signum cru-
cis erit in celo alleluia. ℟.
Cum dominus ad iudicandũ
venerit. Alleluia. Lectio san
cti euangelij ꝑm iohannem.

IN illo tempore. Erat
homo ex phariseis nico
demus nomine princeps iu-
deorum. Hic venit ad iesum
nocte: et dixit ei. Rabbi: scim9
quia a deo venisti magister. Et
reliqua. Homelia venerabi-
lis bede presbyteri de eadem
lectione. Lectio nona.

SIcut ex lectione euan-
gelica fratres charissimi au-
distis: princeps iudeor venit ad
dñm nocte: cupiẽs secreta illi-
us allocutione plenius discere
mysteria fidei: cuius aperta si
gnor aliquatenus iã rudimẽ-
ta percepat. Qui quoniã pru
dẽter ea que ab illo fieri vide-
bat itelligere curauit: sublimi
ter ea que ab illo querebat in-
uestigare ꝑmeruit. ℟. Crux
fidelis inter oẽs: arbor vna no
bilis: nulla silua talem ꝑfert:
fronde flore germine. Dulce li
gnũ dulces claues: dulce pon
dus sustinuit alleluia. ℣. Su
pra oia ligna cedror tu sola ex
celsior. Dulce. Lectio decima.

RAbbi inquit scimus qr
a deo venisti magister.
Nemo enim põt hec signa fa-
cere que tu facis: nisi fuerit de
us cũ eo. A deo igit iesus venis
se ad magisteriũ celeste mũdo
adhibendum cõfessus est deũ
cũ illo fuisse: miraculis ꝑdẽti
bus intellexit: necdũ tñ ipsum
deũ eẽ cognouit. ℟. Adora-
mus te xpe: et bñdicimus tibi
Quia per crucẽ tuã redemi-
sti mũdũ al. al. ℣. Tuã crucẽ
adoramus dñe tuã gloriosam

recolim⁹ passionē. Quia. L. xj

Sed q: quē magistrum nouerat vitatis studiose vocēdus adijt: merito ad agnitionē diuinitatis eius perfecte doctus subijt: merito vtriusq; natiuitatis eius: diuine scilicet ⁊ humane: ſz ⁊ passionis atq; ascensionis ipsius arcana percepit: necnō etiā modū secūde generationis ⁊ ingressū regni celestis: aliaq; pplura doctrine euāgelice sacramenta dño reuelāte didicit. ℣. Sup oīa ligna cedroꝝ alla: tu sola excelsior alla: in qua xp̄s triumphauit. Et mors morte supauit in eternū alla. ℣. Būdictū sit lignū scē crucis: per qō sit peccatoꝝ remissio. Et. Lec. xij.

Respōdit enim iesus ⁊ dixit ei. Amen amen dico tibi: nisi quis natus fuerit denuo: nō pōt vidēre regnū dei. Que sentētia tāto aptius cunctis fidelibus lucet quāto constat: q; sine huius luce fideles eē nequeūt. Quis etenim sine lauacro regenerationis remissionē peccatoꝝ ꝯsequ ⁊ regnū valet intrare celoꝝ? Sed nicodemus qui nocte venit ad dñm necdū lucis mysteria cape nerat. ℣. O crux admirabilis in cuius ramis pepēdit thesaurus ⁊ redēptio captiuoꝝ. Gaudet tot⁹ mūdus: q; redēpt⁹ est sanguine dñi sui. Alla.

℣. Nos aūt gl̄iari oportet in cruce dñi nr̄i iesu xp̄i. Gaudia, Alla, Alla. Seqūti⁹ sc̄i Iohannis.

In illo tpe. Erat homo de pharisēis nicodemus nomine pnceps iudeoꝝ. Hic venit ad iesum nocte ⁊ dixit ei. Rabbi: scimus q; a deo venisti magister. Nemo enim potest hec signa facere: que tu facis nisi fuerit deus cum eo. Respōdit iesus ⁊ dixit ei. Amē amē dico tibi: nisi q; renat⁹ fuerit denuo nō pōt videre regnū dei. Dicit ad eū nicodemus. Quōmodo pōt homo nasci: cuz sit senex? Numq̄d pōt i vētrē mr̄is sui iterato introire ⁊ renasci? Respōdit iesus. Amē amē dico tibi: nisi q; renat⁹ fuerit ex aq̄ ⁊ spiritu nō pōt introire in regnū dei. Qđ natū est ex carne caro est: ⁊ qđ natū est ex spiritu spiritus est. Nō mireris q; dixi tibi: oportet vos nasci denuo. Spūs vbi vult spirat: ⁊ vocem eius audis: ſz nō scis vnde veniat: ⁊ quo vadat. Sic est omnis q; nat⁹ est ex spū. Respōdit nicodem⁹ ⁊ dixit ei. Quō possunt hec fieri? Respōdit iesus ⁊ dixit ei. Tu es magister in israel: ⁊ hec ignoras

signoras? Amē amē dico tibi: q̄ q̄ scimus loqmur: t q̄ vidimus testamur t testimoniū nr̄m nō accipitis. Si terrena dixi vobis t nō creditis: quomodo si dixero vobis celestia credetis? Et nemo ascēdit in cēlū nisi qui descēdit de celo: filius hōis qui est in celo. Et sicut moyses exaltauit serpētem in deserto: ita exaltari oportet filium hōis: vt oīs qui credit in ipo nō pereat: sed habeat vitā eternā. Oro. Deꝰ q̄ in pcla. vt. ℟. Ad lau. t per omnes añ. Helena cōstātini mater hiero solymā petijt alla. ℟. Domine reg. cū rel. Añ. Tūc p̄cepit eos oēs igne cremari: at illi timētes tradiderūt iudam alla. Añ. Cūq; ascēdisset iudas de lacu p̄rrexit ad locū vbi iacebat sancta crux alla. Añ. Orabat iudas: deus deus meus ostēde mihi lignum sancte crucis alla. Añ. Cūq; exasset iudas cōmotus est locus ille in quo scā crux iacebat alla. Cap. Fes: hoc eni. ℟. bie. Hoc signū crucis erit in celo. Alla alla. ℣. Cū dñs ad iudicādū venerit. Al. Gloria. Hoc si. Hym. Crux fidelis. Flecte ramos. Sola digna. Hlia t honor. ℣. Adoramus te xp̄e. Ad. B. añ. Helena scā dixit ad iudaz: cōple desideriū meū t viue sup terrā vt ostēdas mihi qui dicit calvarie locus: vbi absconditū est pciosum lignū dñicum alla. Oro. Deꝰ qui in pclara. Ad tertiā cap. Fes: hoc enim. ℣. Adoramus te xp̄e. Oro. Deus qui in pclara. Ad sextam. Mihi aūt absit glo. cap. riari nisi in cruce domini nr̄i iesu xp̄i p quē mihi mūdus crucifixus est t ego mundo. ℣. Salua nos xp̄e. Oro. Adesto nobis dñe deꝰ nr̄: t quos scē crucis letari facis honore: eius quoq; pp̄etuis defende subsidijs. Per. In noie Ad nonam cap. iesu omne genu flectat celestiū terrestriū t infernorum t oīs lingua cōfiteat: q̄ dñs ihesus xp̄s in glia est dei p̄tis. ℣. Hoc signum crucis. Oratio. Erpetua q̄s dñe pace ecclesiā tuā: quos per lignū sancte crucis redimere dignatus es. Qui vivis. In secūdis vesperis añ. Helena cōstantini cū rel. de lau. ℟. Dixit dñs. cū rel. Cap. Fes: hoc eniz. ℟. bie. Hoc signū crucis. Hym. Vexilla regis, pdeūt. ℣. Adoramus te xp̄e. Ad. M. añ.

Crucē sanctā subijt qui inter
nū ꝓfregit: accinct⁹ est potētia
surrexit die tertia alla. Dio.
Deus qui in pclara. Et fit cō
memoratio de scis. In sancto
rū martyrū alexādri euētij t
theodoli atq; iuuenalis oīa fi
unt de cōi sanctoꝝ tpe paschā
li ꝓter ocōné t lectiones. Dio

PResta q̄s omn̄s deus: vt
qui scoꝝ tuoꝝ alexandri
euētij t theodoli atq; iuuena
lis natalitia colimus: a cūctis
malis iminētibus coꝝ interces
siōib⁹ liberemur. Per. Pas
sio scōrū martyruꝫ alexandri
pape euentij t theodoli. Lec. j.

QVinto loco a beato pe
tro aplo romane vrbis
ecclie cathedrā alexāder sedit
scitate incōparabilis: inuenis
qdez etate: sed fide senior. To
tius aūt ppli uerū affectū gra
tia ei diuina contulerat. L. ij.
Nam t senatoꝝ maximā par
tem ꝓuertit ad dñm: vt ꝓfectū
quoq; hermē cū vxore t sorō
re t filijs baptizaret cuz mille
ducētis gnquaginta seruis su
is cū vxoribus quoq; eoꝝ t fi
lijs: quos oēs in die scō sabba
ti paschē: priuus fieri fecit inge
nuos: t ita baptizari postea.
Multō etiā multa cū ingenu
os faceret dona ꝓcessit. L. iij.
Vnde cū hec opa ei⁹ ad traia
nū ꝓncipez puenissent: imisit
aurelianū comitē vtriusq; mi
litie de seleutia isaurie ad inter
fectionē oīum xpianoꝝ. Unde
nutu dei eodē anno defunctus
est traianus. Et ingresso vrbē
aureliano ois senat⁹ ita famu
latus est ei: vt ipsū ꝓncipē cre
derēt esse traianum. Lec. iij.
Statim vō vt ingressus ērō
mā: venerūt ad eū tēplor ꝓn
tifices: t ea que facta sunt iui
diosis vocib⁹ suggerentes: ita
aium aureliani ad iracūdiam
ꝓcitauerūt: vt hermē ꝓfectum
vrbis in vincula mitteret: sed
t sanctū alexandrum papam
carceri manciparet. L. cō. v.
Unde orta est grādis sēditio
populi romani. Nam alij da
mabāt: vinus ardeat alexan
der: alij dicebāt: hermes debet
vinus incēdi: qui tot milia ho
minuz a deoꝝ cultura euertit
quos fecit tēpla derelinquere:
t deos lares in suis sedib⁹ vnā
quēq; cōfringere. Lectio. vi.
Igit dū hermes ꝓfect⁹ vrbis
haberet in vinculis apud qui
rinū tribunū: dicit ei tribunus
Que ratio est vt vir illustris
vice sacra iudicās: nō solū ad
istā iniuriā te redigi velis: re
rūetiā ꝓfecture honore priua

rum: vinculis te onerari equa
niter feras? Lectio. vij.
Sanct⁹ hermes ait. Ego pre
fecurā non pdidi: sed mutaui
Nā dignitas terrena a terre
nis tollit ac mutatur: dignitas
vō celestis eterna sublimita
te subsistit. Lectio octaua.
Dicit ei quirinus. Miror te
prudētissimū virū ad tantam
stultitiā deuenisse: vt credas te
extra istā vitā aliqd habiturū
cum cineres humani corporis
ita redigant ad nihilū: vt nec
ipla ossa subsistāt. Euāgeliū
cū tribulatione sua sicut i festis sā
ctoz typ paschali. In festo sci
ioānis apli ante portā latinaz
ostia fiunt sicut supra in festo sā
ctimarci pter añi. ad. Ad. oratiōnē et lectiones. Ad. Ad. añi.
In ferūetis olei rolliū missus
ioānes apls diuina se ptegen
te gsa illesus exiuit alla. Et di
cti virtus vis ad. Ad. Sio
Deus qui cōspicis: quia
nos yndiq; mala nostra
turbāt: ista quesum⁹: vt bea
ti ioānis apli tui intercessio glo
riosa nos ptegat. Per. Ex li
bro sancti hieronymi presby
teri de viris illustribus. Lec. j.
Ioannes apostolus quez
iesus amauit plurimū filii
zebedei: et frater iacobi apo
stoli: quē herodes post passio
nem dñi decollauerat: nouissi
mus omniū scripsit euāgeliuz
rogatus ab asie episcopis ad
uersus cherintū: aliosq; hereti
cos: et maxime tūc ebionitarū
dogma consurgēs: qui asserūt
christum ante mariam nō fu
isse. Unde etiam cōpulsus est
diuinā eius natiuitatē edicere
Sed et aliam cau Lectio ij.
sam huius scripture ferunt: q
cum legisset matthei: marci: et
luce volumina: probauerit qui
dem textuz historie: et vera eos
dixisse firmauerit: sed vnius
tantum anni: in quo et passus
est post carcerem ioannis hi
storiam texuisse. Lectio. iij.
Pretermisso itaq; anno: cu
ius acta a tribus exposita fue
rant: superioris temporis an
teq; ioannes clauderet in car
cere: gesta narrauit: sicut ma
nifestum esse poterit his qui
diligenter quatuor euangelio
rum volumina legerint. Que
res etiam dyaphoniam que
videtur ioannis esse cum ce
teris tollit. Lectio quarta.
Scripsit aūt et vnā epl̄az cui⁹
exordiuz est: qđ fuit ab initio:
qđ audiuim⁹ et vidim⁹ oculis
nris: qđ ptemplim⁹: et manus
nre contrectauerunt de verbo

vitetque ab vniersis eccl'iasticis ⁊ eruditis viris ꝓbatur
Relique aũt due quaꝫ L.v. ꝓncipiũ est: senioꝛ electe dñe ⁊ natis eius: ⁊ sequẽtis senioꝛ gaio clarissimo quẽ ego diligo in vitate: ioannis presbyteri asseruntur: cuius ⁊ hodie alterum sepulchꝝ vacuũ apud ephesum ostenditur. Lec. vj.
Et nõnulli putãt duas memoratas eiusdẽ ioãnis euãgeliste esse. Sup qua re cũ pꝛoꝛdine ad papiã auctoꝛẽ eiꝰ vẽtũ fuerit disseremus. Quarto decimo igit anno secũdaꝫ post neronẽ ꝓsecutionẽ mouẽte domitiano in pathmos insulam relegat' scripsit apocalypsim quam interꝓetantur iustinꝰ martyꝛ ⁊ hireneus. Lec. vij.
Interfecto aũt domitiano: ⁊ actis eius ob nimiã crudelitatẽ a senatu rescissis sub ptinace ꝓncipe redijt ephesuꝫ: ibiqꝫ vsqꝫ ad traianũ ꝓncipẽ pseueratos totas asie fundauit ⁊ rexit ecclias. Et cõfectꝰ senio sexagesimo octauo post passiõez dñi anno mortuus: iuxta eandẽ vrbẽ sepultꝰ est. Item de sancto ioãne apostolo ⁊ euan
Secũdã geliste. L. viij.
post neronẽ cesarẽ pseutionẽ xpianoꝝ domitianus exercuit. Huius tpibus beatus ioãnes apls ⁊ euãgelista apud vrbẽ ephesum a pcõsule cõprehẽsus admonebatur iuxta edictũ impiale vt negaret xpm: ⁊ a pdicatione cessaret. Atille respõdens dicebat Obedire oportet deo magis q̃ hoibꝰ. Proide nec xpi deum meũ negabo: nec a predicatione nois eius gesiã donec ꝓsumẽ cursum ministeriũ qꝫ suscepi. Lectio sancti euange
Illo tpe. Accessit ad iesum mater filioꝝ zebedei cũ filijs suis: adorãs ⁊ petens aliqd ab eo. Et rel. Homelia sci hieronymi presbyteri ex cõmentario super mattheum. Lectio nona
Ade opinionẽ regnabet mater filioꝝ zebedei vt cũ dñs direrit filius hominis tradet ꝓncipibus sacerdotum ⁊ scribis: ⁊ cõdemnabit eũ morte: ⁊ tradẽt eũ gẽtibus ad illudẽdũ ⁊ flagellãdum ⁊ crucifigẽdũ: ⁊ ignominiã passionis timẽtibꝰ discipulis nũ euanerit: illa gloriam postulet triumphãtis. Lectio decima
Hac vt reor ex causa: qꝫ post oĩa dixerat dñs: ⁊ tertia die resurget. Putauit eũ mulier post resurrectionẽ illico regna

nrū: qđ in secūdo aduēt̄u ꝓ
mittit ꝑmo eē cōplendū: aui
ditate feminea ꝓsentia cupit
immemor futuroꝝ. Lxi.
Quod aūt interrogat dñs: t
illa ꝓtēte rūdet: qđ vtiq̄ nō
nit de ignorātia: sed ex ei⁹ ꝑso
na dicit: q flagellādus t cru
cifigēdus erat: quomodo t in
tumoriosa dixit: qs me titigit
t lazaro: vbi posuistis eum?
In veteri quoq̄ testamento:
adā vbi es? t descēdēs videbo
si iuxta clamorē suū qui venit
ad me perfecerint: sin autē nō
est ita vt sciam. Lectio. xij.
Postulat aūt mater filioꝝ ze
bedei errore mulieb̄i t pietat̄
affectu: nesciens quid peteret.
Nec mirū si ista arguat impi
etie cuz de petro dicat: quando
ria vult facere tabernacula:
nesciēs qđ diceret. Secūduz
Illo tpe. Ac matheū.
cessit ad iesum mater filio
rū zebedei cum filijs suis ado
rāns t ꝑtēs aliqđ ab eo. Qui
dixit ei. Quid vis? Ait illi.
Dic vt sedeāt hi duo filij mei:
vnus ad dexterā tuā: t vnus
ad sinistrā in regno tuo. Re
spōdēs aūt iesus dixit. Nescī
tis qđ ꝑtatis. Potestis bibe
re calicē quē ego bibitur⁹ sum?
Dicūt ei: Possumus. Ait il
lis. Calicē quidē meū bibetis
sedere aūt ad dexterā meam t
ad sinistrā nō est meū dare vo
bis: sed q̄bus paratū est a pie
meo. Oro. Deus qui conspi
cis. vt supra in vs. In festo ap
paritionis sācti michaelis ar
chāgeli. Ad vsp. cap.
Actū est ꝓliū magnū in
celo michael t angeli ei⁹ ꝓlia
bant cuz draconc: t draco pu
gnabat t angeli eius: t nō va
luerūt neq̄ locus inuēt̄ est eo
rum amplius in celo. R̄. pl.
In cōspectu angeloꝝ. ℣. De⁹
meus es tu. Hym. Tibi xpe
℣. In cōspectu angeloꝝ psal
lam tibi deus meus alla. R̄.
Adorabo ad tēplū sanctū tu
um t cōfitebor nomini tuo al.
Ad. Ben. aīa. Dū sacrū myste
riū cerneret ioānes: archāge
lus michael tuba cecinit: igno
sce dñe deus nr̄: q apis librū
t soluis signacula ei⁹ al. Oro.
Deus q miro ordine an
gelorū ministeria: homi
nūq̄ dispēsas: cōcede ꝓpiti⁹:
vt q̄bus tibi ministrātibus in
celo semp assistit: ab his in ter
ra vita nr̄a muniat. Per. Ad
matut̄. inuitat. Regē archā
gelorū dñm venite adorem⁹ al.
ps. Venite ex. Hym. Chri
ste sanctoꝝ. In ꝑmo nocturn.

all. Cōcussum est mare ⁊ cō
tremuit terra: vbi archāgelus
michael descēdebat de celo all.
Sub hac all. dicunt sex psalmi.
Dñe dñs nr. ℣. In dño
confido. ℣. Dñe qs habi. ℣.
Celi enarrāt. ℣. Dñi est ter
ra ⁊. ℣. Bñdicam dñm. ℣.
Stetit angelus iuxta ārā tem
pli alla. ℟. Habēs thuribu
lū aureū in manu sua al. Hi
storia de apparitione sancti mi
chaelis archangeli. Lectio. i.

Memoriā bti archāgeli
michaelis toto orbe ve
nerādā ipsius ⁊ ope condita:
⁊ cōsecrata noīe dēmōstrat ec
clesia: que nō metallor fulgo
re: sed priuilegio cōmēdata si
gnor: vili facta schemate: sed
celesti est cōdita virtute: vtpo
te quā fragilitaſ humane me
mor archāgelus e celo veniēs
ad ꝓmerēdā ibi mortalib⁹ su
pernor locietatem: ꝓpria sibi
manu ꝓdere est dignat⁹. Ver
tice sigdē mōtis excelsi posita
de cor pore eiusdē saxeo spelun
ce instar ꝓcauata ostēdit. ℟.
Locutus est ad me vnus ex se
ptē angelis dicēs: veni ostēdā
tibi nouā nuptā spōsam agni
Et vidi hierusalē descēdētem
de celo ornatā monilibus suis
alla alla al. ℣. Et sustulit in
me in spiritu in montem ma
gnum ⁊ altū. Et. Lectio ii.

Est autē locus in apulie
finibus vbi inter sinum
adriaticū ⁊ mōtē garganū ci
uitas sipōtus posita est: qui a
menib⁹ ciuitatis ad duodecī
milia passuū erectus in cacu
mine supmo beati archangeli
quā ꝓfatus sum gestat eccle
siam. Hāc mortalib⁹ hoc modo
cognitā libellus in eadē eccle
sia posit⁹ indicat. ℟. Audiui
vocē in celo angelor multorū
dicētium. Timete dñm ⁊ date
claritatē illi: ⁊ adorate eū qui
fecit celū ⁊ terrā: mare ⁊ fon
tes aquarū alla alla. ℣. Vidi
angelū dei volātē per medium
celū voce magna clamātem ⁊
dicētem. Timete. Lectio iii.

Erat in eadē ciuitate vir
ꝓdiues gdā noīe garga
nus: qui ex cuētu suo mōti vo
cabulū indidit. Huius dū pe
culia quor infinita multitudi
ne pollebat: passimq; per dume
ta mōtis latera pascerentēq;
tigit taurū armēti ⁊ gregis cō
sortia spernētē singulare ince
dere solitū: ad extremū redeū
tib⁹ peculijs domū nō esse re
gressuz. ℟. Ostēdit mihi an
gelus fontē aque vive: ⁊ dixit
ad me alla, Hic deū adora al.

al. al. ℣. Postq̃ audisse ꝛ vidisse cecidi vt adorare añ pedes angeli: q̃ mihi hec ostendebat: ꝛ dixit mihi. Hic. Lviij.

Quem dñs collecta suor multitudine per deuia queq; regiõs: inuenit tãdez in vtice mõtis pre foris? cuius dã assistere spelũce. Iraq; per mor? cur solinagus icederet: arrepto arcu apptũt illuz saitta toxicata: que velut venti flamine retorta eũ a quo iacta est: mox reuersa pcussit. ℟. Bñdicite dñm oẽs angeli ei? potẽtes virtute: faciẽtes vbuz illi?. Alla al. al. ℣. Qui facit angelos suos spũs: ꝛ ministros suos flãmam ignis. Faciẽtes. Alla. In secundo nocturnali. Michael archãgele veni in adiutoriũ pplo dei al. Sub dac añ. dicunt sex psalũ. s. ps. Dñe refugiũ. ps. Cãtate. i. ps. Dñs reg̃. ex. ps. Cãtate. ij. ps. Dñs reg̃. ira. ps. Bñdic aia. ℣. Ascẽdit fumus aromatũ in ꝓspectu dñi al. ℟. De manu angeli alla. Lec. v

Urbati ciues ꝛ stupefacti qualiter res fuerit effecta nõ enim accedere ppius audebãt: solũt eþm qd facto op? sit. Qui indicto iciunio triduano a deo monuit eẽ querendũ. Quo pacto scũs dñi archãgelus eþm p visionẽ alloquit: dicẽs. Iã bene fecisti qd hoib? latebat: a deo querẽdũ eẽ mysteriũ: causã videlicet hois suo telo pcussi. ℟. Factũ est silẽtiũ in celo dũ cõmitteret draco bellũ cũ michaele archãgelo: ꝛ audita est vox militantiũ dicẽtiũ. Salus honor ꝛ vt? oipotẽti deo al. ℣. Proiect? est ille draco magn? q̃ seducit vniuersum orbez: ꝛ audite sunt voces in celo dicẽtes. Salus. Lvj.

Gratis aũt hoc eẽ gestuz mea volũtate. Ego enim sum michael archãgelus: qui in ꝓspectu dñi semp assisto: locũq; hũc in terris incolere: tuũq; seruare instituẽs: hoc volui, pbare indicio: me oĩa que ibi gerunt ipsiusq; loci eẽ inspectorẽ atq; custodẽ. ℟. Stetit angelus iuxta aram tẽpli habẽs thuribulũ aureũ in manu sua ꝛ data sunt ei incẽsa multa. Et ascẽdit fumus aromatũ de manu angeli in cõspectu domini alla. ℣. Et accepit angelus thuribulũ ꝛ implent illud de ígne altaris. Et. Lvij.

His reuelationibus compertis consuetudinem fecerunt ciues hic dñm pcibus sanctũq; deposcere michaelem

Duas qdē ibi ianuas cernentes: quarū vna australis: que ꝛ maior erat aliquot gradib⁹ in occasum vergētib⁹ adiri poterat: sed nō intra cryptā itrare ausi prę foribꝰ quotidie oīo ni vacabāt. ℟. In cōspectu angelorꝫ psallā tibi. Et adorabo ad tēplū sanctū tuū: ꝛ cōfitebor nomini tuo dñe alla. ℣. Deus meus es tu ꝛ cōfitebor tibi: deus meus es tu ꝛ exaltabo te. Et adora. Lectio. viij.

Interea neapolitani pagānis adhuc ritib⁹ oberrantes: sipōtinos ꝛ beneuentanos qui cētū quinquaginta milib⁹ a sipōto distāt: bello lacessere tētāt. Qui antistitis sui monitis edocti: triduo petūt inducias: vt triduano ieunio liceret quasi fideli patrocinio sci michaelis implorare psidium. Quo tpe pagani ludis scenicis falsoꝫ imitāt auxilia deoꝫ. ℟. Te sanctū dñm in excelsis laudāt oēs angeli dicētes. Te decet laus ꝛ honor dñe. Alla. ℣. Cherubin quoq; ꝛ seraphin sciis ꝓclamāt: ꝛ oīs celi tus ordo dicētes. Te. Gloria. Alla. Ad cant⁹ añ. Michahelgab ariel: cherubin ꝛ seraphi qui nō cessant clamare quotidie dicētes: dignus es dñe accipe gliam alla. Cant⁹. Dñe miserere nr̄i. ℣. Gloriosus apparuisti in ꝓspectu dñi al. ℟. Propterea decorem induite dñe alla. Euāgelium cū tota lia sua quere infra in dedicatione sācti michaelis. ℟. ij. In ꝓspectu gētium nolite timere vos enim in cordibus vestris adorate ꝛ timete dñm. Angelus enim eius vobiscū est alla. ℣. Nolite timere opprobria hoīum ꝛ blasphemias eoꝝ ne metuaꝝ. Angelus. ℟. j. Michael ꝛ angeli eius pugnabāt cū diabolo. Et ille hostis antiquus victꝰ est ab eis alla. ℣. Factū ē pliū in celo michael ꝛ angeli eius pliabant cū draco ne. Et. ℟. xj. Nūc facta est salus ꝛ virt⁹ ꝛ regnū deo nr̄o ꝛ potestas xpi eius. Quia proiectus est accusator fratrū nr̄oꝝ qui accusabat illos ante cōspectū dei nr̄i die ac nocte alla. ℣. Propterea letamini celi ꝛ habitatis in eis. Quia. ℟. xij. Fidelissimo ꝛ omni acceptione dignus: michael archangelus. Qui pugnauit cū diabolo: ꝛ gsa dei ille victor in celis extitit: ꝛ ille hostis antiquus patuit ruine magne. Alla. ℣. Gaudēt angeli: letant archangeli: de michaele dei nuncio.

Qui. Glia. Alla. Ad lau. t per totas añ. Stetit angelus iuxta ară tẽpli habens thuribulũ aureũ in manu sua alla. ℣. Dñs regna. cũ rel. Añ. Dũ pliaret michael archãgelus cũ draconе audita est vox dicẽtiũ salus dꝰ nr̃o al. Añ. Archãgele michael cõstituit te pncipẽ sup oẽs aias susciptãdas alla. Añ. Angeli dñi dñm bñdicite in eternuꝫ alla. Añ. Angeli archãgeli throni t dñationes pncipat⁹ t potestates virtutes celoꝝ laudate dñm de celis alla. Cap. Factũ est plũ. ℟. bz. Stetit angelus iuxta ară tẽpli al. al. ℣. Babés thuribulũ aureuꝫ in manu sua. Alla. Glia. Stetit. Hym. Tibi xpe splẽdoꝝ. ℟. In cõspectu angeloꝝ. Ad B. añ. Factũ est silẽtiũ in celo dũ draco cõmitteret bellum t michael pugnauit cũ eo: t fecit victoriã alla. Dio. Deus qui miro ordine. vt supra in tẽpis. Ad tertiã cap. Factũ est plium. ℣. Stetit angelus. Dio. Dꝰ q miro. Ad sextã

PRoiect⁹ est draco cap. ille magnus serpẽs antiquus: qui dicit diabolus t sathanas qui seducit vniuersum orbẽ. iect⁹ est in terrã: t angeli eius cũ eo missi sunt. ℣. Ascẽdit fum⁹ aromatũ. Dio

BEati archangeli tui michaelis intercessione suffulti supplices te dñe deprecamur: vt quos honore prosequimur; ptingam⁹ te mẽte. Per.

NUnc facta Ad. ix. cap. est salus t virt⁹ t regnũ dꝰ nr̃o: t potestas xpi eius: qꝫ piectus est accusator fratrũ nr̃oꝝ: qui accusabat illos ante ꝓspectũ dei nr̃i die ac nocte. ℣. Glioſus apparuisti i ꝓspectu.

PErpetuũ nobis Oratio. dñe tue miserationis presta subsidiũ: qbus t angelica prestitisti suffragia nõ deesse. Per. In secũdis vspis añ. Stetit angelus, vt supra in lau. ps. Dixit dñs. Añ. Ascẽdit fumus aromatũ in conspectu dñi de manu angeli al. ps. Cõfitebor. j. Añ. Glorioſus apparuisti in cõspectu dñi: ꝓpterea decorẽ induit te dñs al. ps. Beat⁹ vir. Añ. In conspectu angeloꝝ psallã tibi deus meus alla. ps. Cõfitebor. ij. Cap. Factũ est pli. ℟. b. Sãcte michael archãgele defende nos in plio. Alla. Glia. Sãcte. Hy. Tibi xpe. ℣. In cõspectu an-

gelor. Ad. Dñm. Dñ sacrñ
mysteriñ, vt suota in hmis re
sperta. Sño. Deus qui miro
ordi. In sanctor martyrum
gordiani t epimachi. Oratio
DA qs omps de: vt q btō
rñ martyrñ tuor gordia
ni t epimachi solēnia colim
eor apud te itercessionib ad
iuuemur. Per. In sanctorñ
martyrñ nerei t achillei atq
SEmper pgratū. Sño.
nos dñe martyrñ tuorñ
nerei t achilei atq pangratij
foueat qs btā solēnitas t tuo
dignos reddat obsego. Per.
In sci vrbani pape t marty
ris. Si hoc festū venerit in tpe
paschali oīa fiāt de martyrib
eiusdē tpis hter oīonē. Si ho
extra id tēpus venerit totū fit
de cōi vnius martyris pōtifi
cis excepta oratione. Oratio.
DA qs omps deus: vt qui
bti vrbani martyris tui
atq pōtificis solēnia colim t
eius apud te intercessionib ad
iuuemur. Per. In scor mar
tyrñ nicomedis t pculi. Sño.
DEus q nos annua btō
rñ martyrñ tuor nico
medis t pculi solēnitate letifi
cas: cede ppitꝰ: vt quorum
natalitia colimꝰ: vtutē atq
passionis imitemur. Per. In
sanctor martyrñ marcellini
petri atq xpasmi. Oratio.
DEus qui nos annua btō
rum martyrñ tuor mar
cellini t petri atq xpasmi so
lēnitate letificas: pста qsumꝰ:
vt quor gaudemus meritis
uccemur exēplis. Per. In
scor martyrñ pmi t feliciani
FAc nos qs dñe Sño.
scor tuor pmi t felicia
ni semp festa sectarit quor suf
fragijs ptectionis tue dona sē
tiamus. Per. In festo sancti
barnabe apli oīa fiunt de cōi
vnius apli hter oīonē. Sño.
DEus qui beatū barna
bā aplis tuis in pdican
one sociasti: ad ei nos qsumꝰ
tribue puenire cōsortiū: cuius
gliosum gaudemus celebrare
trīuphū. Per. Euāgelium.
Hec est pceptū meū. cū hmē
lua fuia regre in cōi aplor. In
scor martyrñ basilidis cyrini
Snaboris t naçarij. Sño.
Anctor tuor basilidis
cyrini naboris t naçarij que
sumꝰ dñe natalitia nobis vti
ua resplēdeāt: t qō illis cōtu
lit excellētia sempiterna: fru
ctus nre deuotionis accrescat.
Per. In scorñ martyrñ vir
t modesti atq crescētio. Sño
DA ecclie tue qsumꝰ dñe

scis tuis vito ⁊ modesto atq; crescétia intercedētib⁹ supbe nō sapere: sed tibi placita humilitate, pficere: vt, pterua despicies quecūq; matura sūt libere exerceat charitate. Per. In scōrum martyrū marci ⁊ Re/ marcelliani. Oro. Sta q̄sumꝰ deus: vt qui scōrum martyrū tuoꝝ marci ⁊ marcelliani natalitia colim⁹: acictis malis iminētib⁹ eoꝝ intercessiōib⁹ liberemur. Per. In scōrū martyrū gerualsi ⁊ pthasij dia fiunt de cōi pluriuꝫ martyrū pter ozōnē ⁊ le Deus q̄ tiones. Oro. Nos annua scōꝝ martyrū tuoꝝ gerualsij ⁊ pthasij solēnitate letificas: cōcede, ppitius: vt quoꝝ gaudem⁹ meritis accēdamur exemplis. Per. Reclatio sci ambrosij epi de inuctione ⁊ passione scōrū martyruꝫ gerualsij ⁊ pthasij. L. j. Ambrosius famus xpi fratrib⁹ per oēm italiam in dño eternā salutē. In diuinis voluminib⁹ reus ascribit q nō studuerit dare gratis qđ ipse gratis accepit: qcqd enim ecclie dñi, pfuturū erat: subtrahere arguit: q noluerit tradē oib⁹ qđ ipse nō celādū accepe rit vnde psalmigraph⁹ canit, Justitiā tuā nō abscōdi in coꝛ de meo veritatē tuā ⁊ salutare tuū dixi. Non celaui misericordiam tuam ⁊ veritatem tuam in concilio multoꝝ. Lec. ij. Et pro hoc ope quasi vicissitudiné a deo postulās adiecit: tu aūt dñe ne clōges misericordias tuas a me: quasi deo dicere. Sicut ego feci alios misericordiā inuenire: ita ipse nō patiaris lōge fieri misericordias tuas ame. Aptiam⁹ ergo cur ista pmisimus: vt vestros aios qui pie de dño sentitis ⁊ creditis: de inuētione scōꝝ corporuꝫ ad letitiā inuitemus. Lec. iij. In dieb⁹ itaq; trāsacte nup q̄ dragesime cū dñs donasset mihi: vt ieiunātiū ⁊ orātiū me sacerem eē participē: in ozone positū: ita mihi sōn⁹ obrepsit: vt nec vigilās apte: nec dormiēs integre videre aptis oculis mecū duos episcopos vestib⁹ cādidissimis, i. collobio ⁊ pallio indutos: caligulis calciatos: manib⁹ extēsis orātes. Lec. iiij. Nullam quidem grauedinez patiēs loqui cū eis nō poterā qz vt dixi: pars in me somni incūbebat: que me ad eoꝝ interrogationē ōbū, pferre nō sineret. Plene autez mihi euigilāti visio eoꝝ elapsa est. Lec. v.

Unde factū est vt rogarē dominī misericordiā: vt si ludificatio demonū eēt abscederet: si vo eēt vitas plenā apparet. Ad impetrādū vo que poscebam a dño augmentaui ieiuniū: similiq; modo canente gallo orantes mecum iuuenes apparuerunt. Lectio. vj.

Mertia vo nocte defecto ieiunijs corpore nō dormiēti sz stupēti cū quadā mihi tertia apparuere psone: que similis eē beato paulo aplo videbat: cuius vultū me pictura docuerat in tātū vt ipse mecū illis tacētibus loqueret dicēs. L. vij.

Isti sunt qui monita mea secuti respuētes pdita t diuitias secuti sunt dñi nri iesu xpi pia vestigia: nihil terrenū nihilq; carnale concupiscētes in hac mediolanēsi vrbe per. x. annos in dei seruitio pdurātes: ad hoc ptingere meruerūt: vt christi martyres fierent: quoz corpora in eo loco inuenies in quo stas t oras. Lectio octaua.

Vo decim pedū altitudine terra coopta arcam inuenies: quā arcā supius exaltabis: t in noie eoz ecclīaz fabricabis. Cuiz ab eo noia eoz regrerē dixit mihi: ad caput eoz libellū scriptū inuenies: in quo t ortus eoz t finis scriptus est.

In vigilia natiuitatis sci ioānis baptiste ad vesp. añ. Dñs sabeth zacharie. cū rel. de laudib⁹. ℣. Dixit dñs. cū reliqua.

Pastor. Riusq; te formare Cui. In vno noui te: t antequ exires de vulua scificaui te: prophetā in gētib⁹ dedi te. ℟. Priusq; te formare. ℣. Priusq; te. ℟. Sanctificaui. ℣. Precursor dñi. ℟. Sanctificaui. ℣. Dicit enim. ℟. Et queā laris. ℣. Erit enim magnus coram dño. ℟. Mā t manus ei⁹ cū ipso est. Ad. M. añ. Ingressus zacharia templū dñi apparuit ei gabriel angelus stans a dextris altaris incensi. Oratio.

Presta quesumus omnipotēs vt familia tua per viam salutis incedat: t bti ioānis precursoris hortamēta sectādo ad eū quē pdixit secura pueniat dñm nrm iesum xpm filiū tuum: qui tecū viuit. In natiuitate sācti ioānis baptiste. Ad matut. iuuig. Regē pcursorem dñm: Venite adorem⁹. ℣. Venite. ℟. Antra deserti. In hmo nocte añ. Priusq; te formarem in vtero noui te: t antequ egredereris scificaui te. ℣. Beat⁹. Añ. Ad oia quecūq; mittā te dicit dñs ibis: ne timeas: t que mādauero tibi loqueris ad eos. ℣. Quare fre-

Añ. Ne timeas a facie eorũ quia ego tecũ sum dicit dñs. ℣. Cũ inuocaꝛ. Añ. Misit dñs manũ suã ⁊ tetigit os meũ: ⁊ p̃ dixit in gẽtibus dedit me dñs ℣. Verba mea. Añ. Ecce dedi v̄ba mea in ore tuo: ecce cõstitui te super gẽtes ⁊ regna. ℣. Dñe dñs nr̃. Añ. Dñs ab vtero vocauit me: de vẽtre matris mee recordat̃ ẽ nominis mei. ℣. In dño ꝓfi. ℟. Priusq̃ te formarẽ in vtero noui te. ℟. Et anteq̃ exires de vẽtre sanctificaui te. Sermo sancti augustini episcopi. Lectio. i.

POst illũ sacrosanctũ dñi natalis diẽ nullius hois natiuitatẽ legimus celebrari: nisi solã bti ioannis baptiste. In alijs scis ⁊ electis dei nouim⁹ illũ diẽ coli: quo illos post cõsumationẽ laboꝝ deuicto triumphatoꝝ mũdo in ꝑpetuas eternitates ꝓfectã. ℟. Fuit homo missus a deo cui nomen ioannes erat. Hic venit vt testimoniũ p̃hiberet de lumine ⁊ pararet dño plebẽ ꝑfectã. ℟. Erat ioãnes in deserto p̃dicãs baptismuꝫ penitentie. Hic. Lectio scda.

IN alijs cõsumata vltimi diei merita celebrantur in hoc etiã ꝑma dies: etiã ipsa hominis initia cõsecrant pro hac absq̃ dubio causa: qꝛ per hũc dñs aduẽtũ suũ ne subito ispratũ hoies nõ agnosceꝛẽt: voluit eẽ testatũ. ℟. Descendit angelus dñi ad ẓachariaꝫ dicẽs, Accipe puerũ in senectute tua: ⁊ habebit nomẽ ioannes baptista. ℟. Ne timeas ẓacharia qñ exaudita est oꝛatio tua: ⁊ elisabeth vxoꝛ tua pariet tibi filiũ. Et. Lectio tertia.

IOannes aũt figura fuit veteris testamẽti ⁊ in se formã p̃tulit legis. Et ideo ioãnes p̃nũciauit saluatoꝛẽ vẽturuꝫ sicut lex gꝛam p̃cucurrit. Nõ aũt nõdũ natus de secreto mr̃ni vteri ꝑpetuauit ⁊ expers lucis: iam testis est vitatis: hoc est intelligẽdũ q̃ latẽs sub velamine ⁊ carne littere redẽptoꝛẽ mũdo spũs p̃dicauit: ⁊ nobis dñm dẽũ nr̃m de quodã legis vtero p̃clamauit. ℟. Gabriel angelus apparuit ẓacharie dicẽs: nascẽt tibi filius nomẽ eius ioãnes vocabitur. Et multi in natiuitate eꝰ gaudebũt. ℟. Erit enim magnus coꝛã dño: vinum ⁊ siceraꝫ nõ bibet. Et multi. Lectio. iiij.

ERgo qꝛ iudei errauerũt a vẽtre: idest a lege: que xp̃o granida erat: errauerũt

a vētre: locuti sunt falsa: ideo
hic venit in testimoniū: vt testi
moniū phiberet de lumine. ℟.
Ipse p̄cibit ante illū in spū ⁊
virtute hēlie. Vt cōuertat cor
da patrū in filios ⁊ icredulos
ad p̄udētiā iustor. Parare
dño plebē pfectā. ℣. Erit eni
magn⁹ coram dño ⁊ spū scō re
plebit. Vt. Glia. Parare. In
ciuido nocturn. ℟. Posuit os
meū dns quasi gladiū acutū:
sub vmbra manus sue ptexit
me. ℣. Dñe qs habi. ℟.
Homās me ex vtero seruū si
bi dño in lucē gētiū: vt sim sa
lus eius ab extremis terre. ℣.
Dñe in vir. ℟. Reges vide
būt ⁊ cōsurgēt p̄cipue: ⁊ ado
rabūt dñm de ū tuū qui elegit
te. ℣. Dñi est tra. ℟. Erit
enim magnus coram dño: nā ⁊
manus eius cum ipso est. ℣.
Exaudi de⁹ oronē meā cū d̄ p.
℟. Ipse p̄cibit ante illum in
spū ⁊ virtute hēlie: parare do
mino plebē pfectā. ℣. Te de
cet. ℟. Ex vtero senectutis
⁊ sterilis ioānes nat⁹ est pcur
sor dñi. ℣. Bonū est cōfiteri
dño. ℟. Ecce dedi vba mea
in oze tuo. ℣. Ecce pstitui te
Qsup gētes ⁊ regna. ℣. v
Vod aūt ioānes in car
cere cōstitutus ad xp̄m discí
pulos suos ordinat: lex ad euā
gelia trā smittit: que lex intra
typū ioānis quasi ignorante
clausa carcere in obscuro ⁊ in
occulto iacebat: ⁊ iudaice cecī
tatis sensus intra litterā tene
bat inclusus. ℟. Helisabeth
ẓacharie magnū viruz genuit
ioānē baptistā pcursorē dñi.
Qui vīa dñi pparauit in ere
mo. ℣. Fuit homo missus a deo
cui nomē ioānes erat. Qui. ℟.
OE hoc beat⁹ euāgeli⁹ hi
sta ploqtur. Ille erat lu
cerna ardēs ⁊ lucēs: que spūs
sci igne succēsa: mūdo ignoti
tie nocte possesso: lumē saluto
ostēderet: ⁊ quasi iter densissi
mas delictoz tenebras: splēdi
dissimū iustitie solem lucis sue
radio pmōstraret: de seipso di
cens. Ego vox clamātis in de
serto: videamus in quo deser
to: idest in gētiū pplo. ℟. In
nuebāt p̄ri eius quē vellet vo
cari eū: ⁊ postulās pugillares
scripsit dicēs. Joānes est no
mē eius. ℣. Aperti sūt os ẓa
charie: ⁊ prophetauit dicens.
Joannes. Lectio septima.
Qcuta enim timore dei pe
ctoza: ⁊ spū scō carentia
deserto squalētis eremi cōpa
rant. Desertus enim erat hic
mūdus ab omni cultura fidei

rtinonis dei: r peccatoꝝ: ſpi
nis obſit' ſ̃ciebat tanꝝ ager
inultus: r nullū penit' fructū
nullā bonoꝝ opum fecūditatē
obuiarat: nullū imbr̄ gratie
ſpiritalis excepat. ℟. Pꝛi-
uſq; te formarē in vtero noui
te: anteq; exires de vētre ſcꝛi-
ficaui te, Et pꝛpheta in gētib'
dedi te. ℣. Ecce dedi vba mea
in ore tuo: ecce pꝛstitui te ſup gē
tes r regna. Et. Lectio. viij.

QUi til beat' ioānes: qui
cū pꝛphetica atq; apo-
ſtolica ꝓdicatione annūciādo
penitētiā: quaſi rudē cāpū pꝛ
ſcinderet: ſecūdaret r excole
ret: diuinaq; vbi ſeminib' im-
pleret: r ad maturā frugem. i.
ad regenerationis gꝛaz ꝓpa
raret. ℟. Tu puer pꝛpheta al
tiſſimi vocaberis. Pꝛeibis enī
ante faciē dñi. Parare vias
eius. ℣. Ad dādā ſcientiaz ſa
lutis plebi eius in remiſſionez
peccatoꝝ eoꝝ. Pꝛeibis. Glia.
Parare. Ad cant. ah. Jo-
annes eſt nomē eius: vinuz r
ſiceꝛā nō biber: r multi in na
tiuitate eius gaudebūt. Cant.
Beat' vir qui in ſapiētia. ℣.
Dñs ab vtero vocauit me. ℟.
De ventre matris mee recoꝛ-
datus eſt nominis mei. ℟. e-
o tancti euangelij ſ̃m lucā.

HElisabeth impletū eſt tē
pus pariēdi r pꝛit filiū
Et rel. Sometia ſacri amboꝛ
hj cpi r tractatꝰ ſup lucā. X.

HAbet ſanctoꝝ editio ir-
letitiā plurimoꝝ: qꝛ com
mune eſt bonū. Juſtitia enim
cōis eſt virt': r ideo in ortu iu
ſti future vite inſigne pmittit:
r gꝛa ſecure virtutis exultati
one vicinoꝝ ꝓfigurāte ſignat.
℟. Ecce pꝛstitui te hodie ſup
gētes r ſup regna dicit dñs.
Vt euellas r deſtruas r edifi-
ces r plātes in nōie dñi. ℣.
Anteq; exires de vulua ſancti
ficaui te: r pꝛopheꝛtam in gen-
tibus dedi te. Et. Lectio. x.

PUlchꝛe autez tēpus quō
fuit in vtero pꝛophꝛta de
ſcribit: ne marie pꝛeſentiam ta
ceatur: ſed tempus ſiletur in-
fantie: eo q̄ pꝛeſentia domi-
ni matris in vtero roboꝛatur:
qui infantie impedimenta ne-
ſciuit. Et ideo in euangelio ni
hil ſuper eo legimus niſi oꝛtuz
eius r oꝛaculum: exultatione
in vtero: vocem in deſerto. ℟.
Hic eſt pꝛecurſoꝝ directus r
lucerna lucens ante dominū:
ipſe eſt enim ioānes q̄ viā dño
pꝛeparauit in eremo. Sed r
agnū dei demoſtrabat r illumi
nabat mētes ipium. ℣. Fuit

ioānes in deserto predicās baptismū penitētie in remissionē peccatorum. Sed. Lectio. xi.

NEq; enim vlla infantie sensit etatē qui supa'natura supa etatē in vtero situs mīs a mēsura perfecte cepit etatis plenitudinis xpi. Et respōdēs mater eius dixit. Nō: sed vocabit ioānes. Et respōderūt ad illā. Nemo est in cognatione tua q vocet hoc nomine. ℟. Percurso: dñi venit de quo ipse testat. Nullus maior inter natos mulierum ioāne baptista. ℣. Hic ē enim pphēta t plusq; pphēta: de quo saluator ait. Nullus. L.

INnuebāt ergo pri xy. eius quē vellet vocari eū Et accepit pugillarē t scripsit dicēs. Joānes est nomē eius. Et mirati sunt oēs. Cōtinuo aūt resoluta est lingua eius: t aptū est os eius t loquebat benedicēs deū. ℟. Inter natos mulierū nō surrexit maior ioanne baptista. Qui viaz dño pparauit in eremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomē ioannes erat. Qui vi. Gloria t

HAui. Secundum lucā. Elisabeth impletū est tēpus pariēdi t pepit filiuz. Et audierūt vicini t cognati ei: q: magnificauit dñs misericordiā suā cū illa: t cōgratulabātur ei. Et factū est in die octauo venerūt circūcidere puerū t vocabāt eū noie pris sui zacharīā. Et respōdēs mr eius dixit. Nequaq̄: sed vocabitur ioānes. Et dixerūt ad illā: quia nemo est in cognatione tua q vocet hoc noie. Innuebāt aūt pri eius quē vellet vocari eum Et postulās pugillarē scripsit dicēs. Joānes est nomē eius. Et mirati sunt vniuersi. Aperta est aūt ilico os eius t lingua eius: t loquebat bñdicēs deū. Et factꝰ est timor sup oēs vicinos eor: t sup oia mōtana iudee diuulgabant oia ỹba hec Et posuerūt oēs qui audierāt in corde suo dicētes. Quis putas puer iste erit. Etenim manus dñi erat cū illo. Et zacharias pr eius implet̄ est spiritu scō: t pphetauit dicēs. Benedictus dñs deus israel: quia visitauit t fecit redemptionē

OPlebis suc. Oratio. Deus qui pfectē dilectis honorabilē nobis in beati ioānis natiuitate feciſti: da pplis tuis spūalīū gfam gaudior: t oium fidelīū mētes dirige in viā salutis eterne. Per. Ad laudē t per horas en. Hēlisabeth

beth ꝯcharie magnū virum
genuit ioānē baptistā ꝓcur
sore dñi. ℟. Dñs regē. cū rel.
Ant. Jnnuebāt pēi eius quez
uellet uocari eum: ⁊ scripsit di
cēs: ioānes est nomē eius. Ant.
Inter natos mulierū nō surre
xit maior ioāne baptista. Ant.
Joānes uocabit nomē eius: ⁊
in natiuitate eius multi gaude
būt. Ant. Tu puer ꝓphēta al
tissimi uocaberis: ꝑibis aīe do
minū parare uias eius. Cap.
Audite insule ⁊ attēdite po
puli de lōge: dñs ab ute
ro uocauit me: de uētre matris
mee recordat' est nominis mei
℟. dx. Ecce dedi uba mea.
In ore tuo. ℣. Ecce cōstitui
te sup gētes ⁊ regna. Jn. Glo
ria, Ecce. Hym. O nimis fe
lix. ℣. Erit enim magn'. Ad
Ben. Ant. Aptū est os ꝯcharie
⁊ pphētauit dicēs: būdict' de
us isrl. Sio. Deus g ꝑsentē
die, ut supra ad laudes. Ad
terā cap. Audite insule ⁊. ℣.
Posuit os meū dñs quasi gla
diū acutū. ℟. Jn umbra ma
nus sue ꝓtexit me. Sio. De
us qui ꝑsentem, ut supra.
Et nūc Ad sextam cap.
Hec dicit dñs formās me
et utero seruū sibi: dedi te in
lucē gentium: ut sis salus mea
usq; ad extremū terre. ℟. Sb
umbra manus sue ꝓtexit me.
℟. Et posuit me sicut sagit
tam electam. Oratio.
Deus qui cōspicis: quia
nos undiq; mala nra ꝓtristāt
per ꝓcursorez gaudij corda
nra letifica. Per. Ad nonaz
Reges uidebūt: ⁊ cōcap.
surgēt ꝓncipes: ⁊ adora
bunt dñz deū tuū ⁊ sanctū isrl
qui elegit te. ℣. Antegē exi
res de uētre ꝑificaui te. ℟. Et
pphētā in gētib' dedi te. Sio
Omnipotens sempiterne
deus da cordib' nris illā
tuarū rectitudinē semitarum:
quā beat' ioānes baptista in
deserto uox clamātis edocuit.
Per. Jn secūdis ℣is aīe. De
lisabeth ꝯcharie. cū reliquis
de lau ℣. Dixit dñs. ℣. Bea
tus uir. ℣. Laudate pueri.
℣. Credidi. Cap. Audite ī
sule. ℟. bre. Reges uidebūt
Et cōsurgēt ꝓncipes. ℣. Et
adorabūt dñm deū tuū ⁊ san
ctū isrl qui elegit te. Et. Glia.
Reges. ℣y. Ut queāt laxis
℣. Erit enim magnus. Ad
Mag. aīe. Puer qui nat' ē no
bis pluscz ꝓphēta est: hic est
enim de quo saluator ait, in
ter natos mulierū nō surrexit
maior ioanne baptista. Sio.

Deus qui ꝓsentē diem. Infra octauā sancti ioānis baptiste. Ad matut. inuitat. ⁊ hymn⁹ de festo. In ꝓmo noc. añ. Priusq; te formarē. sub qua dicūtur sex psalmi cōuenientes ferie. ℣. Priusq; te formarem. Lectiones tres leguntur de sermone sci augustini: put infra assignant. Rēsoria de festo incipiēdo a secūdo ⁊ subsequendo per ordinē: ⁊ cū cōpleta fuerint reincipiat a secūdo. Notā dum tamē est q̄ in die festi in dñica infra octauā ⁊ in die octaue semp incipimus a ꝓmo respōsorio. In secūdo noct. añ. Ad omnia que mittam te. sub qua dicuntur alij sex psalmi ferie. Et sic succedendo ponatur quotidie vna añā ꝓ quolibet nocturno. In secūdo noct. per totā octauā in ferijs. Cap.

Ecce dedi ꝓba mea i ore tuo: ecce ꝓstituī te hodie super gētes ⁊ super regna: vt euellas ⁊ destruas: ⁊ dispdas ⁊ dissipes: ⁊ edifices ⁊ plātes: dicit dominus omnipotens. ℣. Ecce dedi verba. Oratio.

Aqueiumus omīs de intra scē ecclie vterum ꝓstitutos: eo nos spū ab inigta te nr̄a iustificari quo beatū ioannē intra viscera mr̄a vocuisti. Per dñm. In vnitate eiusd. Ad laudes ofa fiāt sicut in dn̄ica. Suffragia scōr quotidiana hoc obmittunt per totā octauam. Ad vesperas dicunt añ. Iauō, quarta pretermissa psalmi ⁊ reliqua omnia sicut in festo. Et dictus ordo seruat per totā octauā nisi cōtingat fieri de dñica vel de festo. xij. lectionū. Quādo aūt cōtingit fieri de dñica officiū fiet hoc modo. In vesp̄is sabbati fit cōmemoratio de dñica. Ad matut. inuitat. ⁊ hymnus de festo. In primo nocturno dicit añā prima a relictis: sub qua dicūtur sex psalmi. s. Dñe in virtute. cum reliquis. ℣. Priusq; te formarem. Lectiones octo de sermone sancti ambrosij vide licet. Aurum de terra eligere cum rēsorijs festi: incipiēdo a primo. In secūdo nocturno. sequens precedēte. ℣. Dñs illuminatio. cū rel. ℣. Ecce dedi verba. Ad cant. añ. Alla Cant. Dñe miserere. cum reliqs. ℣. Exaltare dñe. Lectiones quatuor de homelia dñe cum rēsorijs ⁊ euāgelio integro ⁊ ozione dñice. Laudes ꝫ dicunt de festo cū cōmemoratione dñice. Quādo ꝫ dica dimittit ⁊ nihil fit de ea

ur ad cant, aīi. **Joānes ē nō**
men eius, cum cant, verficulo
homelia euangelio integro ꝛ
oīone de festo. Et predict⁹ or-
do psalmoꝝ in primo ꝛ secun
do nocturno tenet: etiā si non
fit de dñica. Ad laudes oīa di-
cantur de festo sine cōmemora
tione dñice. Ad horas diei ꝛ ad
vesperas siue fiat de dñica siue
nō oīa dicunt sicut in festo cuꝫ
cōmemoratione dñice in vespe
ris: si tamē fiat de dñica vt di-
ctū est. Feria secūda incipim⁹
a primo respōsorio relictorum
et sic procedit per ordinē. Idez
quoq; modus seruet de aīis.
Si infra octauā venerit festum
duplex sit totuꝫ officiū de festo
duplici: nec vlla fit cōmemora
tio de octaua in primis vespis
laudibus. Si vō festū nō fue
rit duplex in primis vespis fit
capitulo in antea de huiusmo-
di festo cū cōmemoratione octa
ue nisi in festis. xij. lectionū tm
quādo venerit feria secūda: qz
tūc in vespis dñice fit tm cōme
moratio de festo sequēti. Et in
secūdis vespis festi non dupli
cis fit capitulo in antea de octa
ua cum cōmemoratione festi.
Si aūt occurrerit festū cōme
morationis: fit cōmemoratio
de eo. In die octaue tam in pri
mis vesperis qz in secundis: ꝛ
ad omnes horas omnia fiūt si
cut in die festi: excepto qz in pri
mis vesperis octaue. ad. Mag.
dicitur aīi. **Prosa**. Et no
tandum qz si dies octaua vene
rit in dominica: de qua fiat cō
memoratio. xij. lectio fiet de ho
melia dominice cum primo re
sponsorio ipsius dominice. Ce
tera omnia fiunt de octaua cū
commemoratione dominice tā
in matutinis qz in vtrisqz vespe
ris ꝛ missa. Lectiōe per octa
uam sancti ioannis baptiste
in ferialibus diebus. Sermo
sancti augustini episcopi. Le.

Hodie nata est prima.
lem sancti ioannis fra
tres charissimi celebramus ꝛ
quod nulli vnq̄ sanctorum le
gimus fuisse concessum. Sa
lius enim domini ꝛ beati ioā
nis dies natiuitatis in vniuer
so mūdo celebratur ꝛ colitur.
Illum enim sterilis pepit: iste
virgo concepit. Lcō secūda.
In helisabeth sterilitas vince
tur: in beata maria conceptio
nis consuetudo mutatur. He
lisabeth virum cognoscendo fi
liuꝫ peperit: maria angelo nū
ciante credidit ꝛ concepit ho
minem. Concepit helisabeth
hominem: sed solum hominem

maria aũt dñi t hoiem. Quid sibi vult ergo ioānes? Unde interpositus? Unde pmissus. L. Magn⁹ igit ioānes: cuius iij. magnitudini etiaz saluator testimoniũ phibet dicẽs. Non surrexit inter natos mulierum maior ioāne baptista. Precellit cunctos: eminet vniuersis: antecedit pphetas: t supgredit patriarchas: t quisqs de muliere natus est iferior est ioanne. Pro alia feria legtur in sermone sci augu. epi. L. j.

Dicit fortasse aliqs. Si inter natos mulierũ ioannes maior est: maior est saluator. Absit. Joānes enim natus mulieris: xps aũt ẏginis nat⁹ est. Ille corruptibilis vteri finib⁹ effusus est: iste ipollute vulue floze pgenitus. L. ij. Ideo aũt cũ ioānis natiuitate dñi generatio deputat: ne dominus extra vitatẽ videat cõditionis humane. Si cõparetur hoibus ioānes: ioānes premissus est ante deũ. Tãta in illo excellẽtia erat: tãta gra: vt ipse putaret eẽ chust⁹. Quid ergo dixit de xpo? Nos oẽs de plenitudie ei⁹ accepim⁹. L. iij. Qui ergo nos oẽs? prophete patriarche: apli quotquot sci: t ante incarnationẽ pmissi: vel ab incarnatione missi: omnes nos de plenitudine eius accepimus. Nos vasa sumus: ille fons ẽ. Si ergo itelexim⁹ mysterũ ffes mei: ioānes homo ẽ xps deus est: humiliet homo: vt exaltet deus: pm illud qđ de dño ipse ioānes dixit. illũ oportet crescere: me aũt minui. Et humiliet homo: eo die nat⁹ est ioānes quo icipiũt decrescere dies, vt exaltet deus eo die natus xps: quo incipiũt crescere dies. Si occurrerint tres orie infra octauã sci ioānis: gtũc nõ occurrit aliqua dñica: in qua fiat de octaua: legantin vltima ipsarũ tres pme lectiones de sermone dñice infra octauã. Dñica infra octauã sci ioānis baptiste. Sermo sãcti ambrosij epi. Lectio pma.

Arũ de terra eligere qui nouerũt vbi diuite sederint venã: ibi qcqd artis est t laboris impẽdũt. Et nos ffes: qz in scõ zacharia celestem videmus latere thesaurũ: in ipso totuz qđ sermonis est nr̃i: qđ audit⁹ est vestri occupamus: quatenus cõmune lucrum sit qđ fuerit cõi labore quesitum. Fuit ingt in diebus hr. L. rodis regis iudee sacerdos q dã nomine zacharias de vr

abia: ⁊ vxor eius noīe helisabeth: de filiab⁹ aarō. Et erant ingt ambo iusti ante deū: incedētes in oībus mādatis ⁊ iustificationib⁹ dñi sine querela

Beati igit fratres quos Lri in isto seculo aliqua culpa nō peutit nullū vulnerat crimen Bti plane isti: quos nulla potuit aliquādo tangere querela. Incedētes ingt in oīb⁹ mādatis ⁊ iustificationib⁹ domini sine querela. Lcō quarta.

Si pueritia: si adolescentia: si iuuētus eoz extitit sine querela: vbi tota maxime solet esse querela: qualis eē potuit eoz⁹ senectus: Si tale fuit initium: qualis eē potuit finis: Lec. v.

Et nō erat ingt illis filius: eo q⁹ eēt helisabeth sterilis. Non dixit nō erāt illis filij: sed non erat illis filius: q⁹ singulariter futurus erat: qui erat de talib⁹ nasciturus. Audi dñm dicētē Nō est maior inter natos mulierū ioāne baptista. Lcō. vj.

Eo q⁹ eēt helisabeth sterilis: Erat qdem helisabeth sterilis coz⁹e: sed fecūda virtutibus tarda soboli: sed nō tarda deo nō germine clausa: sed tpe nō negata pignoribus: sed seruata mysterio. Lectio septima.

Helisabeth sancte partus nō ablatus est sed dilatus: donec transiret tēpus carnis: passio coz⁹is: cōiugij necessitas: voluptatis causa: cupiditatis sēsus: ⁊ totū qō humanā ꝑfūdit grauat: onerat sciētiā. Lec.

Mūdabat enim lōgo tē viz⁹e: sacrificij domus: scitatis hospitium: metatuz metatoris xpi: angeli domiciliū: aula spiritus scī: dei tēplū. Tēpluz dei estis ingt apls: ⁊ spūs dei habitat in vobis. In scoz⁹ martyrū ioānis ⁊ pauli oia fiūt de cōmuni plurimoz⁹ martyruz ꝓpter que de ꝓpio assignātur.

Hi sunt viri miseri/ Cap. coz⁹die: quoz iustitie oblionē nō acceperūt: cū semine eoz⁹ pmanent bona: hereditas sancta nepotes eoz⁹. Ꝑ plixū Beati martyres. ℣. Un⁹ spiritus. Ad. M. añ. Bti martyres xpi ioānes ⁊ paulus dixerūt iuliano: nobis alius nō est nisi vnus deus pater ⁊ filius

Qui spiritus sanct⁹. Ozo. Uesumus omnī de⁹: vt nos geminata letitia hodierne festiuitatis excipiat que de beato ioānis ⁊ pauli glificatiōe ꝓcedit: quos eadē fides ⁊ passio vere fecit esse germanos. Per. Et fit cōmemoratio de octaua sancti ioānis. Passio

scōz martyrū ioānis ⁊ pauli.

Sit post ꝯ ꝓstāti. L.i.

Innus migranit ad celos: ⁊ secuta est eū filia eius cōstātia eētoz cesar pessimus iulianus a ꝓstātio filio cōstātini effect⁹ qui ceca cupiditate pecunie captus: p̄monia xp̄ianoz auferēs dicebat. Christ⁹ vester dicit in euāgelio: qui nō renūciat oībus que possidet: nō pōt meus eē discipulus. ℟. Ifti sunt duo viri misericordie: qui assistūt ante dn̄m. Dñatorem vniuerse terre. ℣. Ifti sūt due olive ⁊ duo cādelabra lucētia ante dn̄m. Dñatorem. L.ii.

Peruenit ad eum ꝙ paulus ⁊ ioannes omni die armas xp̄ianoz paupum recrearēt ex his opib⁹ quas sanctissima virgo xp̄i ꝓstantia eis dereliquerat. Et misit qui eos cōueniret dicēs: debere sibi eos adhærere. ℟. Bti martyres xp̄i ioānes ⁊ paulus dixerūt iuliano. Nobis aūt alī nō est nisi vnus deus: p̄ ⁊ filī⁹ ⁊ spūs scūs. ℣. Unus spūs ⁊ vna fides erat in eis. Nobis.

Uli vo dixerūt. Ui L.iij.

ri xp̄ianissimi augusti pie memorie cōstātinus ⁊ cōstās ⁊ frater eoz cōstātius: cuz auguste dignitatis apicez ornarent: ⁊ seruos se xp̄i gl̄iarēt: nos famulabamur impio eoz. Pergētes etenim ad ecclīam excusso o rademate capitī sui: deo se adorādū p̄ones in faciem ꝓsternebāt in terraz. ℟. Uiri sci gl̄iosum. cū req. p. dine ⁊ cōi plurimoz martyz. Ultimū tū dicit rūsozū. Hec est vera frater. qō est. xij. in d.

Postꝙ cto cōi. Lec. iiij. vo mūdus nō fuit dign⁹ tales habere augustos: ⁊ celi eos inter angelos suscepērunt remāsit filius ꝓstātini ꝓstāti⁹: qui ex quo ubi soliū impij tradidit: religiōi religionē vtutibus plenaz: ⁊ sequeris ea que optime nosti a deo penitus nō possideri. Lectio quinta. Po hac inigitate a tua salutatione destitimus: ⁊ a societate impij tui nosmetipsos oino subtraximus. Sumus enī nō falsi xp̄iani sed veri. Quib⁹ iulianus mādauit ꝛc. Ego etiā clericatuz in ecclīa obtinui: ⁊ potui si voluissem ad primum gradū ecclie puenire. Sz cōsideras vanū eē: relictis rebus necessarijs ⁊ vtilibus inertias sectari ⁊ ociū: bellicis reb⁹ animuz tradidi: ⁊ dijs fautorib⁹ sacrificauī: ita vt ad impij sacrificium perucnirez. Lec. v.

Inde considerare debetis: q: vos in regia aula nutriti non debetis desse lateri meo: vt habeā vos primos in palatio meo: qō si cōtemptus a vobis fuero: necesse mihi erit agere vt contemni non possim. In hunc paulus ⁊ ioan. L. vij. nes dixerūt. Nō tibi facimus hāc iniuriaz: vt preponamus tibi qualēcūq; personam: deū tibi preponimus: qui fecit celū ⁊ terraz mare ⁊ oia que in eis sunt. Cōtēnimus enim tuas amicitias hois temporalis: ne inimicitias incurramus eterni dei. Et ideo scire te volum⁹: q: nunq; ad salutationē tuaz: nunq; ad culturā tuā: nunq; ad palatium tuum veniemus. Q. uibus iulianus Lec. viij. ait. Decez diebus vobis a me dant inducie: vt aīum vestruz componētes p: rudētiori consilio nō coacti: sed vltro ad me venire matureti⁹: si vo hoc nō feceritis: coacti post hec facietis: qō sp̄te facere non curastis. Paulus ⁊ ioannes dixerūt. Jam induciarū nobis decem dies estima preteriisse: ⁊ ideo qō post decem dies minaris te esse facturum: hodie perfice. Euangelium. Attendite a fermento phariseorū. cum homelia sua requiret in cōmuni plurimorum martyrū. Ad laudes ⁊ per horas añ. Paulus ⁊ ioannes dixerunt iuliano: nos vnuz deū colimus: qui fecit celum ⁊ terrā. ℣. Dño regna. cum rel. Añ. Paulus ⁊ ioannes dixerunt ad terentianum: si tuus est dñs iulianus: habeto pacem cum illo: nobis alius non est nisi dominus ihesus christus. Añ. Joannes ⁊ paulus cognoscētes tyrānidem iuliani: facultates suas pauperibus erogare ceperunt. Añ. Sancti spiritus ⁊ anime iusto: uz hymnū dicite deo alla. Añ. Joānes ⁊ paulus dixerunt ad gallicanum: fac votum deo celi: ⁊ erit victor: melius q̄ fuisti. Capl̄. Di sūt viri miserecordie. Ad B. añ. Astiterūt iusti ante deum: ⁊ ab inuicem non sunt separati. calicem dñi biberūt: ⁊ amici dei appellati sūt. Ho. Quesumus oipotēs deus. vt supra in xto. Ad tertiā cap. Di sunt viri. Ho. Quesumus omp̄s d⁹. Ad sextā cap. Generatio eoz ⁊ gēlia eoz nō derelinquet: corpa eorum in pace sepulta sūt: ⁊ nomia eoz viuēt in scla. Ho. Concede q̄s omp̄s deus:

vt sanctoꝝ martyrū tuoꝝ ioā/nis ⁊ pauli quoꝝ celebramus victoriā participemus ⁊ pmi/is. Per. Ad nonam caplm.

SApientiaꝫ eoꝝ narrent oēs pplī: ⁊ laudē eoꝝ ꝓ/nūciet oīs eccl̄ia scōꝝ. Ozo.

SAnctoꝝ martyrū tuoꝝ ioānis ⁊ pauli quesum⁹ dñe ꝑcib⁹ adiuuemur: vt qō possibilitas nr̄a nō obtinet: eo/rū qui ante te iusti inuēti sunt nobis oꝛone ꝺoneť. Per. In secūdis Vis añ. Paulus ⁊ io/annes. cū reľ ꝺe laud. plāli ꝺe cōmuni plurimoꝝ martyruꝫ. Al caplo in antea fit ꝺe octaua sci ioānis. Cap. Audite insu/le, ⁊ reliqua sicut in die felti. Et fit cōmemoratio sanctoꝝ ioānis ⁊ pauli. Añ. Bti mar/tyres, vt supra in pmis Xis. Ozo. Quesumus oms dē⁹.

In scī leonis papē ⁊ ꝯfes. Ozo

DEus qui beatū leonē pō/tificē sanctoꝝ tuoꝝ meri/tis coequasti: cōcede ꝓpitius vt qui cōmemorationis ei⁹ fe/sta pcolimus: vite quoq; imi/temur exēpla. Per. In vigi/lia aplōꝝ petri ⁊ pauli ad vēs. añ. Petre amas me. cuꝫ re/liquis ꝺe laudibus. ℣. Dixit Dominus. cuꝫ reľ. Cap. Etrus qđē seruabat in carcere: ozo aūt fiebat sine in/termissione ab eccl̄ia ad deū ꝓ eo. ℟. pl̄. Si diligis me. ℣. Et si oportuerit. ℣y. Felix ꝓ oēs. ℣. Annūciauerūt. Ad Mḍ. añ. Tu es pastor ouium ꝓceps aplōꝝ: tibi tradite sūt claues regni celorum. Ozo.

DEus qui eccl̄iam tuam apl̄i tui petri fide ⁊ noīe ꝯsecrasti: quiq; beatū illi pau/lū ad ꝓdicādū gēnibus gliaꝫ tuā sociare dignat⁹ es: cōcede vt oēs qui ad aplōꝝ tuoꝝ so/lēnia ꝓuenerūt spiritali remu/neratione ditent. Per. In fe/sto aplōꝝ ad matutī. inuitaꝫ. Christū regē regū: adoremus dñꝫ: Qui martyrio crucis de/atū glificauit petrū aplm. ℣. Venite. ℣y. Exulta celum. In ꝓmo noc. añ. Petr⁹ ⁊ io/annes ascēdebāt in tēpluꝫ ad horā oꝛonis nonam. ℣. Cū enarrāt. Añ. Claudus qui/dā cū vidisset petrū ⁊ ioānē ce/pit rogare eos vt elemosynam accipet. ℣. Būdicam. Añ. Argētū ⁊ aurum nō est mihi qō aūt habeo hoc tibi do. ℣. Eructauit. Añ. In noīe Ie/su xpi nazareni: surge ⁊ ambu la in pace. ℣. Oēs gentes. Añ. Exilijt claudus ⁊ ambu/labat ⁊ intrauit cū illis: ambu

lans ⁊ laudãs dñ̃. ℣. Exaudi deus dñ̃ meã. Alle. Vidit ppls claudũ ambulãtẽ ⁊ laudãtẽ dñ̃: ⁊ repleti sunt stupore ⁊ extasi in eo qđ̃ contigerat illi ℣. Exaudi dñ̃ oõnẽ meã cũ dñ̃. ℣. In oẽm terrã. Ex li bro actuum apostolorum. L. j.

PEtrus aũt ⁊ ioãnes ascẽdebãt in tẽplũ ad horaz oõnis nonã. Et qdã vir qui erat claudus ex vtero matris sue baiulabat: quem ponebãt quotidie ad portã tẽpli que dicit speciosa vt peteret elemosynã ab introeũtibus in tẽpluz. ℣. Simõ petre anteq̃ de nomi vocaré te nouĩ te: ⁊ sup plebẽ meã ꝓncipẽ te cõstitui. Et claues regni celoz tradidi tibi. ℣. Quodcũq̃z ligaueris sup terrã erit ligatũ ⁊ in celis: ⁊ quodcũq̃z solueris sup terrã erit solutũ ⁊ in celis. Et. L. ij.

IS cũ vidisset petrũ ⁊ ioan nẽ incipiẽtes introire i tẽplũ rogabat vt elemosynã ac ciper. Intuẽs aũt in eũ petrus cũ ioãne dixit. Respice in nos Ille itẽdebat in eos sperãs se aliqd accepturũ ab eis. ℣. Si diligis me simon petre: pasce oues meas: dñe tu nosti: quia amo te. Et aiam meã pono ꝓ te. ℣. Et si oportuerit me mori tecũ nõ te negabo. Et. L. iij

PEtrus aũt dixit. Argentũ ⁊ aurũ non est mihi: qđ̃ aũtẽ habeo hoc do tibi. In noie iesu xꝑi nazareni surge ⁊ ambula. Et apprehẽsa ei⁹ manu dextera: allleuauit eũ. Et ꝓtinus cõsolidate sunt base ei⁹ ⁊ plãte ⁊ exiliens stetit: ⁊ ambulabat: ⁊ intrauit cuz illis in tẽplũ: ambulãs ⁊ exiliens: ⁊ laudãs dñ̃. Et vidit oĩs populus cũ ambulãtẽ ⁊ laudantez dñ̃. ℣. Tu es petrus ⁊ super hãc petrã edificabo ecclesiam meã: ⁊ porte inferi nõ preuale bũt aduersus eã. Et tibi dabo claues regni celoz. ℣. Quodcũq̃z ligaueris sup terrã erit ligatũ ⁊ in celis: ⁊ quodcũq̃z solueris sup terrã erit solutum ⁊ in celis. Et Lectio quarta.

QOgnoscebãt aũt illum qm̃ ipse erat qui ad elemosynã sedebat ad speciosam portã tẽpli. Et repleti sunt stupore ⁊ extasi: in eo qđ̃ contigerat illi. Loquẽtibus aũtẽ illis ad ꝑplm: supuenerũt sacerdotes ⁊ magistrat⁹ tẽpli ⁊ saduchei dolẽtes ꝙ docerẽt populuz ⁊ annũciarẽt in iesu resurrectionẽ ex mortuis: ⁊ iniecerũt in eos manus: ⁊ posuerũt eos in custodiaz vsq̃z in crastinum.

Erat enim illa vespa. ℟. Dñe si tu es iube me venire ad te super aquas. Et extendes manu apphendit eum. Et dixit ihesus modice fidei quare dubitasti. ℣. Cuncti vidisset vētu validū timuit: et cum cepisset mergi clamauit dicēs: dñe salua me fac. Et ex. Glia. Et di. In secūdo nocturno añ. Petrus aut seruabat in carcere: et oratio fiebat pro eo sine intermissione ab ecclia ad dñm. ℣. Cōfitebimur. Añ. Dixit angelus ad petrū: circūda tibi vestimētū tuū: et sequere me. ℣. Cantate. i. Añ. Misit dñs angelū suum et liberauit me de manu herodis alla. ℣. Dñs reg. ex. Añ. Simō ioānis diligis me plus his: tu scis dñe: quia amo te. ℣. Cātate. ii. Añ. Beatus petrus apls vidit sibi xpm occurrere: adorās eū ait: dñe quo vadis: venio romam iterū crucifigi. ℣. Dñs reg. iras. Añ. Beatus petrus dū pēderet in cruce alacri vultu dñm deprecabat: dñe iesu xpe: cōmēdo tibi oues quas tradidisti mihi. ℣. Misericordiā et iudiciū. ℣. Constitues eos pncipes. Sermo sci leonis

OMniū qui/ pace. L. v.

dem sanctarū solēnitatū dilectissimi totus mundus est particeps: et vnī⁹ fidei pietas exigit: vt qcqd pro salute vniuersor gestū recolit cōmunibus vbiqz gaudijs celebretur ℟. Surge petre et induc te vestimētis tuis: accipe fortitudinē ad saluādas gētes. Quia cecidērut cathene de manibus tuis. ℣. Angelus dñi astitit et lumē refulsit in habitaculo carceris: pcussoqz latere petri excitauit eum dicēs: surge velociter. Quia. Lectio sancti

ERūtamē hodierna solēnitas preter illā reuerētiam quā toto terrarū orbe promeruit: speciali et ppria nostre vbis exultatione veneranda est: vt vbi precipuor apostolorū glificatus est exitus: ibi in die martyrij eor sit letitie pncipatus. ℟. Tu es pastor ouium princeps apostolorū: tibi tradidit dñs oia regna mūdi. Et ideo tradite sūt tibi claues regni celor. ℣. Tibi enim a dño collata est potestas ligandi atqz solvēdi. Et. Lec. vii.

ISti enim sunt viri: p quos tibi euāgeliū christi romā resplenduit: et que erat magistra erroris: facta est discipula veritatis. Isti sunt sancti patres tui: veriqz pastores: qui te

regnis celestibus inferendam multo melius: multoq; felicius condiderunt: q̄ illi quoꝝ prima studio menium tuoꝝ fundamenta locata sunt: te quibus is qui tibi nomen dedit: fraterna te cede fedauit. ℟. Quem dicunt homines esse filium hominis: dixit iesus discipulis suis. respondens petrus dixit: tu es christus filius dei vivi. Et ego dico tibi: quia tu es petrus: & super hanc petram edificabo ecclesiam meam. ℣. Beatus es simon bariona: caro & sanguis non revelauit tibi: sed pater meus qui est in cœlis. Et ego. **Lectio octaua.**

Si sunt qui te ad hanc gloriam prouexerunt: vt sis gens sancta: populus electus: ciuitas sacerdotalis & regia: atq; per sacram beati petri sedem caput totius orbis effecta: latius presideres religione diuina q̄ dominatione terrena. Quānis enim multis aucta victoriis ius imperij tui terra mariq; protuleris: minus tamē est quod tibi bellicus labor subdidit: q̄ quod par christiana subiecit. ℟. Petre amas me? tu scis domine q̄ amo te. Pasce oues meas. ℣. Simon ioannis diligis me plus his? tu scis dñe quia amote. Pasce oues. Gloria. Pasce. **Ad canticū ānt.** Gloriosi principes terre quomodo in vita sua dilexerūt se: ita & in morte non sunt separati. Cant. Dies sancti domini. ℣. Mimis honorati sunt. **Lectio sancti euangelij sm̄ matheum.**

In illo tempore. cum. Venit iesus in partes cesaree philippi: & interrogabat discipulos suos dicens. Quem dicunt homines esse filium hominis? Et reliqua. **Homelia sancti hieronymi presbyteri ex commentario super matthæū.**

Philippus **Lectio. ix.** iste est frater herodis: de quo supra dixim⁹: tetrarcha ituree & traconitidis regionis qui in honorem tyberij cesaris cesaream philippi que nunc paneas dicitur: appellauit: & est in prouincia phœnicis imitatus herodem patrem: qui in honorem augusti cesaris appellauit cesaream: que prius turris stratonis vocabatur: & ex nomine filie eius libiadem: trans iordanem extruxit. ℟. Ego p̄ te rogaui petre. Vt nō deficiat fides tua: & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos. ℣. Simon ecce

sathanas expetiuit vos vt cri/
bzaret sicut triticū: ego aūt ro
gaui pro te. Ut. Lcō dcima.

IStē locꝰ est cesaree phi/
lippi vbi iordanis ad ra
dices oriꝫ libani: z habet duos
fontes: vnū noīe ion: z alterum
dan: qui simul mixti iordanis
nomē efficiūt. Et iterrogabat
discipulos suos dicēs, Quē di
cūt hoies eē filiū hois? Ilḷ di/
xit: quē me dicūt eē hoies: ſz fi/
liū hois: ne iactāter de se quere
re videret. ℟. Solue iubente
deo terrarum petre catixnas.
Qui facis vt pateant celestia
regna beatis. ℣. Quodcūqꝫ
ligaueris sup terrā erit ligatū
z in celis: z quodcūqꝫ solueris
sup terrā erit solutum z in ce/
lis. Qui fa. Lectio. xj.

Tnota q⁹ vbicunqꝫ scri
ptū ē in veteri testaméto filiꝰ
hois: in hebzeo scriptū est filiꝰ
adā. Illudqꝫ qō in psalmo le
gimus: filij hominū vsquequo
graui corde? hebzeo dicit filij
adā. Pulchzē aūt interrogat
quē dicūt hoies eē filiuꝫ hois:
qz qui de filio hois loquunt: ho
mines sunt. qui vo diuinitatē
illius intelligūt: nō hoies ſz dēj
appellant. ℟. Qui regni cla
ues z curam tradidit omnis.
Qui celi terreqꝫ petro cōmisit

habenas: vt reseret clausa z
soluat vincula ligatis. ℣. Ip̄e
per hunc nr̄os dignet solue
Anexus. Qui. Lectio. xij.

Tilli dixerūt. Alij ioan
nē baptistā: alij helia: alij vo
hieremiā: aut vnū ex ꝓphetis
Miroꝝ quoſdā interptes cau
sas erroꝝ ingrere singulorum
z disputationē lōgissimā tene
ret quare dñm nr̄m iesum xp̄m
alij ioānē putauerūt: alij helia
alij hieremiā: aut vnū ex ꝓ/
phetis: cū sic poterāt errare cū
helia z hieremia: quomodo hi
rodes errauit in ioāne dicēs:
quē ego decollaui ioanne ipse
surrexit a mortuis: z ideo vir
tutes opant in eo. ℟. Beat⁹
es simō barionaz: caro z ſā/
guis nō reuelauit tibi: sed pa
ter meus qui in celis est. Dici
dñs, ℣. Et ego dico tibi: q⁹ tu
es petrus z sup hāc petrā edi
ficabo eccliaz meā. Dicit. Glo
ria. Dicit. Secūdū matthēū.

IIllo tpe. Venit iesus in
partes cesaree philippi: z
interrogabat discipulos suos
dicēs. Quē dicūt hoies eē filiū
hois? At illi dixerūt. Alij
ioānē baptistā: alij aūt helia: z
alij vo hieremiā: aut vnum ex
ꝓphetis. Dicit illis iesus. Vos
aūt quē me eē dicitis? Rñdēs

simon petrus dixit. Tu es xp̃s filius dei viui. Rñdẽs autẽ ie sus dixit ei. Beat⁹ es simõ bariona: q̃ caro ⁊ sanguis nõ reuelauit tibi: sed p̃ meus qui ẽ in celis. Et ego dico tibi q̃ tu es petrus ⁊ sup hãc petrã edificabo eccliam meã: ⁊ porte inferi nõ pualebũt aduersus eã. Et tibi dabo claues regni celoꝝ: ⁊ quodcũq; ligaueris sup terrã erit ligatum ⁊ in celis: ⁊ quodcũq; solueris sup terraꝝ erit solutũ ⁊ in celis. Oratio.

DEus qui hodiernã diẽ aplorũ tuoꝝ petri ⁊ pauli martyrio cõsecrasti: da ecclesie tue eoꝝ in oĩbus seq̃ preceptũ: per quos religionis sumpsit exordiũ. Per. Ad lauð. ⁊ per totas añ. Petre amas me? pasce oues meas: tu scis dñe q̃ amo te. ℟. Dñs regnauit rel. Añ. Significauit dominus petro qua morte clarificatur⁹ eẽt deũ al'. Añ. Ego pro te rogaui petre vt nõ deficiat fides tua: ⁊ tu aliquãdo cõuersus cõfirma fratres tuos. Añ. Tu es petrus ⁊ sup hãc petrã edificabo eccliam meã. Añ. Solue iubẽte deo terraꝝ petre catẽnas: q̃ facis vt pateãt celestia regna btis. Cap. Petrus qdẽ. ℟. bz. Cõstitues. Hym. Aurea luce. ℣. Annũciauerunt. Ad. B. añ. Quodcũq; ligaueris sup terrã erit ligatũ ⁊ i celis: ⁊ quodcũq; solueris sup terrã erit solutũ ⁊ in celis dicit dñs simoni petro. Oro. Deus qui hodiernã dieꝫ. vt supra. Et non fit cõmemoratio de scõ paulo: q̃ octo cõis est. Ad tertiã cap. Petrus qdẽ. ℣. In oẽz terram. Oratio. Deus qui hodiernaz. vt. ℟. Ad sextã cap. ANgelus dñi astitit ⁊ lumẽ refulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eũ dicẽs: surge velociter: ⁊ ceciderũt cathene de manib⁹ ei⁹. ℣. Cõstitues eos. Familiã tuã dñe Oro. ppitius intuere ⁊ aplicis defende psidijs: vt eoꝝ pcibus gubernet: quibus nitil te pstituẽte pncipib⁹. Per. Ad. ET petrus nonam cap. ad se reuersus dixit: nũc scio vere: q̃ misit dñs angelũ suũ ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de omni expectatiõe plebis iudeoꝝ. ℣. Mimis honora.

OMnipotẽs sempiterne deus: qui eccliam tuã in aplica soliditate fundataz ab infernarũ eruis terroꝛe portarũ: psta: vt in tua vitate perfi-

stens nulla recipiat cõsortia p
fidoz. Per. In secũdis vesp.
añi. Petre amas me. cũ rel.
añis t psalmis de aplis. Cap.
Petrus qdẽ. ℟. bi. In oẽz
terrã. Hym. Aurea luce. ℣.
Annũciauerũt. Ad. M. añi.
Hodie simon petrus ascendit
xrucis patibulũ al. hodie cla-
uicularius regni gaudẽs mi-
grauit ad xpm. hodie paulus
apls lumẽ orbis terre inclina-
to capite pro xpi noie marty-
rio coronatus est alla. Dio.
Deus qui hodiernã. Et nõ fit
cõmemoratio de scõ paulo: qa
dio cõis est. His duobus die-
bus nulla fit cõmemoratio de
scõ ioãne: qr fit officiũ duplex
Si ffes haberẽt ecclesiam san-
cti pauli: tũc fit officiũ hoc mõ
In primis vesp. añi. Ego plãta
ui. cum rel. de laudibus sine
versibus. ℣. Dixit dominus.
cũm reliquis. Cap. Fratres:
notuz vobis facio. vt infra in
laudibus. ℟. plurimum. San-
cte paule apostole. ℣. Tu es
vas. Hym. Doctor egregie.
Sit trinitati. ℣. Tu es vas de
ctiõis scẽ paule aple. ℟. Pre
dicator vitatis in vniuerso mũ
do. Ad. M. añi. Sãcte pau
le aple pdicator vitatis t do
ctor gẽtiũ: intercede pro nobis
ad dñũ qui te elegit. ℣. Ut di
gni efficiamur gra dei. Dio.
Deus qui multitudinẽ gẽtiũ
vt infra in laudib': t fiat com
memoratio de scõ petro. Añi.
Tu es pastor ouiũ. ℣. Tu es
petrus. Dio. Deus qui bea
to petro. regre infra post lau
des. In cõmemoratione sãcti
pauli ad mat̃. inuit̃. Laude
mus dñũ nr̃m: In cõfessiõe sã
pauli apli. ℣. Venite. Hym.
Exultet celũ laudib'. Notan
dũ de infrascriptis añis q' sin
gule añe dicũtur integre ante
psalmos suos: qb' finitis dicũ
tur vsiculi t imediate añe re
petunt. In primo noc. añi. Qui
opatus est petro in aplatum:
opat' est t mihi inter gẽtes: t
cognouerũt gras que data est
mihi a xpo dño. ℣. Celi enar
rãt. ℟. Qui me segregauit t
vtero mris mee t vocauit per
gram suã. Añi. Scio cui cre
didi t certus sum: qr potẽs est
depositũ meũ seruare in illũ di
em iust' iudex. ℣. Bñdicam.
℟. De reliquo reposita est mi
hi corona iustitie. Añi. Mihi
viuere xps est t mori lucrum:
gliari me oportet in cruce dñi
mei iesu xpi. ℣. Eructauit.
℟. Per quem mihi mundus
crucifixus est: t ego mundo.

℟. Tu es vas electionis sancte paule aple: predicator veritatis in vniuerso mundo. ℣. Omnes gentes. ℟. Per quē omnes gētes cognouerūt gratiam dei. Alia. Magnus sanctus paulus vas electionis verē digneest glorificandus: qui tmeruit thronū duodecimū possidere. ℣. Exaudi deus deprecationē meam. ℟. In regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue Alia. Bonū certamē certaui: cursum consumaui: fidē seruaui. ℣. Exaudi deus orationē meam cuz deprecor. ℟. De reliquo reposita est mihi corona iustitie. ℣. In oēm terrā exiit sonus eor. Ex libro actuum apostolorum. Lcō prima.

ERant aūt in ecclia que erat antiochie ppheте t doctores: in qbus barnabas t symeon qui vocabatur niger: t lucius cyrenensis: t manahen qui erat hērodis tetrarche collactane?: t saulus. Ministrāntibus aūt illis dño t ieiūnātibus: dixit illis spūs sanctus. Segregate mihi barnabā t saulū in opus ad qđ assūpsi eos. ℟. Qui operat? est petro in apostolatū: operatus est t mihi inter gentes. Et cognouerūt gratiam dei que data est mihi. ℣. Gratia dei in me vacua non fuit: sed gratia eius semper in me manet. Et.

TUnc ie/ Lectio secūda. iunantes t orantes imponentesq; eis manus dimiserūt illos. Et ipsi quidē missi a spū ritu sancto abierunt seleuciaz t inde nauigauerunt cyprum. Et cum venissent salaminam: predicabant verbum dei in synagogis iudeorum. Habebāt autem t ioannem in ministerio. ℟. Bonum certamē certaui: cursum consumaui: fidē seruaui. Jdeoq; reposita est mihi corona iustitie. ℣. Scio cui credidi t certus sum: quia potens est depositum meum seruare in illum diem. Jdeoq;

ET cum per/ Lectio. iij. ambulassent vniuersaz insulam vsq; paphum: inuenerunt quendam virum magnum: pseudo prophetam iudeum: cui nomen erat barien: qui erat cum proconsule sergio paulo: viro prudēte. Hic accersitis barnaba t saulo desiderabat audire verbum dei. Resistebat autem illis elimas magus: sic enim interpretatur nomen eius: querens auertere proconsulem a fide.

℣. Reposita est mihi corona
iustitie: quaz reddet mihi dñs
in illa die. Justus iudex. ℣.
Scio cui credidi: z cert⁹ sum:
q⁹ potens est depositum meum
seruare in illū die. Just⁹. ℒ.

Saulus aūt q z pau
lus replet⁹ spū sancto:
intuēs in eum dixit, O plene
oi dolo z omni fallacia fili dia
boli z inimice oīs iustitie: non
definis subuertere vias dñi re
ctas: z nūc ecce manus dñi su
per te z eris cecus nō vidēs so
lē vsq; ad tēpus. Et cōfestim
cecidit in eū caligo z tenebre:
z circuiēs querebat qui ei ma
nū daret. ℣. Tu es vas ele
ctionis scē paule apl'e: predica
tor vitatis in vniuerso mūdo.
Per quē oēs gētes cognoue
runt gram dei. ℟. Intercede
pro nobis ad dñū qui te elegit.
Per. Glia. Per. In secūdo
nocturn. añ. Saulus qui z pau
lus magnus ꝓdicator: a deo cō
fortatus ualescebat z ꝓfunde
bat iudeos. ℣. Cōfitebimur.
℟. Ostēdēs q⁹ hic est xp̄s fili
us dei viui. Añ. Ue magni
tudo reuelationū extollat me:
datus est mihi stimulus ange
lus sathane: qui me collaphi
zet: ꝓpter qđ ter dñm rogaui:
vt auferetur a me: z dixit mihi
dñs: sufficit tibi paule gra
mea. ℣. Cantate. ℟. Vaz
virtus in infirmitate ꝑficitur.
Añ. Reposita est mihi corona
iustitie: quaz reddet mihi dñs
in illū die iust⁹ iudex. ℣. Do
minus regn̄. exul. ℟. Cooperi
te gfa spūs sci. Añ. Ter vir
gis cesus sum: semel lapidat⁹
sum: ter naufragiū ptuli no
xpo dño. ℣. Cantate. ℟.
Nocte z die in ꝓfundo maris
fui. Añ. Petrus apl's z pau
lus doctor gētiū ipi nos docue
runt legē tuā dñe. ℣. Dñs re
gna. iras. ℟. In oēm terram
exiuit sonus eor: z in fines or
bis terre vba eor. Añ. Inse
parabilis fides: passio: ger
mana ꝓpetuā eos trāsmisit ad
vitā: qñ doctrinā suaz mor
fortissima ꝓsecrarūt. ℣. Mi
sericordiā z iudiciū. ℟. Ca
mauerūt iustī: z dñs exaudiui
eos: z ex oībus tribulationib⁹
eor liberauit eos. ℣. Cōfitm
ni eo. Sermo sci augn. epi.

Fratres mei audite me
nos: z liberate vos. Cur
rite ꝓ vobis: z nobis ꝑfatis
z vobis. Nō erit gaudiū nr̄m
si vos viderimus iduere xp̄m.
Juuenes z virgines: senes cū
iunioribus ad gram festinem.
Mē nra pariēdo nō discernit
ates

etates. Ipsa genuit petrū: ipsa genuit aplos oēs. ℣. Audistis enī quersatiōez meā aliquī iudaismo: quīa ꝑficiebā Supā multos coetaneos meos in genere meo. ℣. Abūdāti⁹ emulator exist⁹ ēs ꝓnarū meaz tra

ditionū. Supra. L. vj.

Nonne ipsa genuit paulū ꝑiebat: vt ex lupo fieret agn⁹. Cū nat⁹ est paulus: creuit ⁊ fact⁹ est magn⁹. Baptisatus est a mr̄e: illuminat⁹ est a deo pie: ⁊ cepit velle petrū videre ⁊ cū quereret eū velle videre magis eū petr⁹ cepit timere Audiuit enim petr⁹: q: saulus eū querebat: ⁊ plus euz formido tenebat. ℣. Gꝛa dei sum id qđ sum. Et gꝛa eius in me vacua nō fuit: sed semp in me manet. ℣. Qui operatus est petro in apostolatū: operat⁹ est mihi inter gentes. Et. Lec. vij.

Noli timere btē petre: q: non te querit saulus: sed paulus vas electiōis te cupit videre. Gia sēē petre būdic te um ꝓiem ⁊ suscipe frem: ⁊ habebis cū quo defendas mꝛem. O beate petre q: cōuersus est saulus miraris: qualis es tu: erit ⁊ ipse talis: ⁊ vn⁹ dies erit vobis natalis. Qui illum fecit ex saulo paulū: ipse te fecit ex simone petrū. Unus vos honorauit: vn⁹ vos coronauit. Mutauit ꝑsecutorē: mutauit ⁊ piscatorē. Et si te ꝓiorē fecit ⁊ illū posteriorē: tū ambob⁹ vnuz coronauit honorē. ℣. Damasci ꝓposit⁹ gētis aretꝛe regis voluit me cōprehēdere. A fratribus per murū sūmissus sum in sporta: ⁊ sic euasi manus ei⁹ in noie dñi. ℣. Deus ⁊ pater domini mei iesu christi scit quia non mentior. A fra, L. viij.

Veni sēē paule: veni seārē petrū: sed docētē nō fugientē. Fugiebat enim te: quādo nesciebat te. Mā iste btissimus paulus sicut in lectione actuū aplox cū recitaret audiuim⁹: celesti voce ꝑstrat⁹ est: duz furit ad caulas in lupina rabie: dū exosum sibi nomē incēētis agni ꝓsequit. ℣. Scio cui credidi ⁊ cert⁹ sum: q: potēs ē depositū meū seruare. In illū di em iust⁹ iudex. ℣. Reposita est mihi corona iustitie: quam reddet mihi dñs. In. Gloria. In. Ad cant. ab. Vos q reliquistis oia: ⁊ secuti estis me: cētuplū accipiet⁹: ⁊ vitā eternā possidebitis. Cant. Vos sācti dñi. ℣. Dixit iesus discipulis suis. ℣. Nimis honorati sunt. Euāgeliū. Ecce nos re-

lígmus oís, cũ vxore. Sci ꝓfiteri, Regre in cói cõfessor non põtificũ. ℟. ix. Magn⁹ scũs paulus vas electionis vere dignę est glificãdus. Qui t meruit thronũ duodecimũ possidere. ℣. A xpo de celo vocat⁹ t in terrã, pstrat⁹ ex psecutore effect⁹ est vas electiõis. Qui. ℟. x. Scé paule aplę pdicator vitatis t doctor gẽtiũ. Intercede ꝓ nobis ad dñũ qui te elegit: vt digni efficiamur gra dei. ℣. Tu es vas electionis scé paule aplę: pdicator veritatis t doctor gẽtiũ. Intercede. ℟. xj. Ne magnitudo revelationũ extollat me: dat⁹ est mihi stimulus carnis mee angelus sathanę: q me colaphizet: ꝓpter qđ ter dñm rogaui: vt auferret a me: t dixit mihi dño: sufficit tibi paule gratia mea. ℣. Vã virt⁹ in infirmitate pficit. Et. ℟. xij. Mihi vivere xp̃s ẽ: t mori lucrũ. Gloriari me oportet in cruce dñi mei iesu xp̃i. ℣. Per quẽ mihi mũdus crucifix⁹ est t ego mũdo. Gl̃ari. Glia. Gl̃ari. Alla. t ꝑ tp̃o. añ. Ego plãtaui: apollo rigauit: dẽ⁹ aũt icremẽtũ dedit alla. ps. Dñs reg. cũ rel. ℣. Anus gsq; ꝓpriam mercedẽ accipiet ꝑm suũ laborẽ. Añ. Libẽter gl̃iabor in infirmitatib⁹ meis: vt habitet in me virt⁹ xp̃i. ℣. Vñ eni infirmor: tũc fortior sum t potẽs. Añ. Scé paule aplę pdicator vitatis t doctor gẽtiũ: intercede ꝓ nobis ad deũ q te elegit. ℣. Vt digni efficiamur gratia dei. Añ. Gra dei in me vacua nõ fuit: sed gra ei⁹ semp in me manet. ℣. Gra dei sum id qđ sum. Añ. Damasci ꝓfugus gentis aretę regis voluit me cõprehẽdere: a frib⁹ per mur⁹ summissus sum in sporta: t fic euasi manus eius in nole dñi. ℣. De⁹ t pr̃ dñi mei iesu xp̃i scit q: non mentior. Caplm.

FRatres notũ vobis facio euãgeliũ qđ euãgelizatũ ẽ a me: q: nõ ẽ ꝑm hoiem: neq; enim ego ab hoie accepi illud: neq; didici: sz ꝑ revelationẽ iesu xp̃i. ℟. b. Cõstitues eos. Doctor egregie. Sit trinitati. ℣. Tu es vas electiõis scé paule aplę. ℟. Predicator vitatis: in vniuerso mũdo. Ad. B. añ. Deus q secuti estis me: sedebitis sup sedes iudicates duodecim tribus isrl: dicit dñs. ℣. Cũ sederit filius hois in sede maiestatis sue. Oro.

DEus qui multitudines gentiũ beati pauli aplī

prædicatione wcuisti: da nobis quesumus: vt cuius natalitia colimus: eius apud te patrocinia sentiam⁹. Per. Pro sancto petro aplo cōmemoratio. Añ. Tu es pastor ouium principes aplorum: tibi tradite sunt claues regni celoz. ℣. Tu es petr⁹. ℟. Et sup hāc petrā edificabo ecclīa meā. Oro.

Deus qui btō petro aplo tuo collatis clauibus regni celestis: aias ligandi atq; soluēdi pōtificiū tradidisti: cōcede: vt intercessionis eius auxilio a peccatoz nfoz nexibus liberemur. Qui vi. Ad horas dicit dicunt añe laudū sine versibus. Ad tertiā cap. Fest: notū vobis facio. ℣. In oēm terrā. Oro. Deus qui multitudinē. vt supra in laudibus.

Nema Ad sextam cap. Gnitudo reuelationū extollat me: dat⁹ est mihi stimulus carnis mee angelus sathane: qui me colaphizet: ppter quod ter dñm rogaui vt discederet a me: et dixit mihi: sufficit tibi gratia mea. ℣. Constitues eos. Oratio.

Benedic dñe plebē tuam beati pauli aplī tui orpreca-tionibus confidentem: tribue consequi defensionis auxilium.

Per. Ad nonam capitulū.

Ego enim iā delibor: et tēpus resolutionis mee instat: bonum certamē certaui: cursum cōsumaui: fidē seruaui. ℣. Nimis honorati sunt.

Oesumus omps Oro. deus: vt beatus paulus aplus tuus pro nobis imploret auxiliū: vt a nris reatib⁹ absoluti a cūctis etiā piculis exuamur. Per. Notādū q̄ p certa nā aplorum dicit ad. Añ. Gliosi principes terre quomodo in vita sua dilexerūt se: ita et in morte nō fuit separati. Ad B. vo dicit añ. Petr⁹ aplus et paulus docto: gētiū ipsi nos wcuerūt legē tuā dñe. ℣. Annūciauerūt. Oro. Deus qui hodiernā. vt supra in festo ipōrū. In secūdis vis añ. Ego plātaui. cū rel. añis et psalis de aplis. Ad caplo in antea fit de octaua sci ioānis. Cap. Audite insule. ℟. bi. Reges vidēbūt. Hym. Ut queāt. ℣. Erit enim magnus. vt supra i festo sci ioānis. Ad. Añ. Pro eo q̄ nō credidisti v̄bis meis: eris tacēs: et nō poteris loqui vsq; in diē natiuitat⁹ ei⁹. Et duplicat rōne festi commemorationis sancti pauli gō est duplex. Oro. Deus q̄ hodiernā

die. Deinde fit cōmemoratio de aplis. Alii. Bliosi pncipes .v. Annūciauerūt. Dio. Deus qui hodiernā. vt supā. In octaua sci ioānis baptiste fit idē officiū qō in die: pter lectiones que sunt ppriet fit commemoratio de aplis. vt supra.

Sermo sci maximi epi. Lec. j.

SOlēnitates nobis diuerox martyrū ffes charissimi: vite pfitis occasus t fusce pta ab eis pro xpi noie passio pfecrauit. Multimoda nanq; veterū relatione didicim⁹ nonnullos martyrū pstratos gladio: igni alios cōcrematos: cōplures bestiar⁹ dilaceratos dētibus: innumeros etiam variis tormētor⁹ cruciatibus affectos: ipta sui corpis morte xpi ane fidei testimoniū reddidisse Beat⁹ vo baptista io/ L.ij. annes: cuius nūc festiuitate letamur: celestia mūdo gaudia: sterili ab vtero hodie nat⁹ mueꝛit. Et illi qdē indubitata iaz glia regnātē pfessi sunt dei filiū: hic aūt t nasciturū dñm: pphetalis spūs illuminatione preuidit: t natū priuilegio gre singularis ostendit. Lec. iij.

In tātū aūt specialis in eo p/fulsit electio: vt ante mereret annūciare dñm: q̄ nascēdi initiū: vel linguam qua enūciare posset acciper. Denicq; helisabeth illa vetus mulier t nouā mr: que ante partū suū de fumi filij letabat officio: venienti ad se bte marie in ipso salutatiōis occursu ait. Ecce ex quo facta est vox salutationis tue i aurib⁹ meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. L. iij.

Quid est hoc miraculi ffes: que tāto⁹ nouitas gaudioꝝ vt habē se in vtero helisabeth testaret infantē: g necdū semet ipsum sentiēs: dñicū iā sētire aduētū. Vere hic oīum btissimus paruulo⁹ qui itra viscera adhuc mr̄na cōclusus: adesse saluatorem mundi: q; necdū sermone poterat pphetico gaudio reuelauit. Lectio. v.

Nullus ignorat charissimi: oēm paruulū mr̄no ab vtero pdeuntē inter ipsa lucis exordia mestis cōcrepare vagitibus. Solus baptista dñi vltra legē nascētiū natiuitatē suam letitie exultatione puenit. Et q̄ de cuit ffes: vt de mre sterili nasceret: qui fecūditatē virginis reuelabat: q̄ten⁹ mirabilē partū mirabilit nat⁹ ostenderet.

Illud etiā q̄ stupēdū L. vj q̄ magnificū: q̄ zacharias sacerdos p̄ futurus pphete

qz hoc ipsum qđ gerebat angelo loquẽti non credidit: vsum loquendi amisit: donec promissione completa natus nouo hominis preco: paterne lingue vincula relaxaret. Lec. vij.

O enim qđ angelus clauserat, pmissus ab angelo filiꝰ reseranit: Mã cũ de nũcupatiõe paruuli cognatoꝝ vicinoꝝqꝫ hesitaret arbitriũ: pprietatem vti nois eiꝰ qđ angelo dictãte didicerat: recepta subito pstina facultate sermonis paterni[ꝰ] apuit: vt cuius natiuitatẽ pceptione celesti tacitꝰ expectabat: nati vocabulũ loqueretur: et agnoscere et anxius senex pr cũ se sibi redditũ quez de seno crediderat nascituruz: nec dubitaret vltra: celitus illum vel pmissum fuisse vel natũ: cuius causa et amisisse, pbabat et recepisse sermonem. L. viij.

Q uid hac ffes religione gloriosius: qd hac insignius fide in qua sterilis pcipit: ẏgo parturit: mutꝰ loquit: et in secreto mfnoꝝ viscerũ paruuli totius mũdi gaudia futura pludũt: Nec enim poterat veteri sub lege ordiné suũ mortalis seruare natura: qñ per nouã diuinitatis gfam nouũ saluti omniũ mpsteriũ parabatur. Lectio

sancti euangelij sm lucam.

H Elisabeth impletũ est tẽpus pariẽdi et pẽpit filiũ Et rel'. Homel', venerabilis bede pbyteri ex tractatu sup

P Recursoris lucã. L. ix. dñi natiuitas sicut sacratissima lectionis euãgelice pdit hystoria: multa miraculoꝝ sublimitate refulget: qz nimirũ decebat: vt ille quo maior inter natos mulierũ nemo surrexit: maiore pre ceteris scis ipso mox ortu virtutum iubare clarescceret. Lectio decima

S enes ac diu infecũdi parentes tono nobilissime, plis exultant ipsi pũi quẽ incredulitas mutũ reddiderat: ad salutãdũ nouę pconẽ gfe: os et lingua reserat: nec solũ facultas dẽ bñdicẽdi restituit: ꝫ de eo etiã, pphetãdi virtꝰ auget. Lec. xj.

E xcitati fama facti oẽs visini admiratione ac metu pcelluit oium qui audiere circumquaqꝫ ad aduẽtuꝫ noui, pphete corda pparant. Tũ merito scã per orbẽ eccl'ia que tot brõrũ martyrũ victorias: gbꝰ ingressum regni celestis meruere frequentat: huius tm modo post dñm etiã natiuitatis diez celebrare cõsuevit: qđ nullatenus sine euangelica auctoritate

te in consuetudinez venisse ere
denduz est. Lcó duodecima
S ed attēn⁹ aio recōdēdū: qz
sicut nato dño pastorib⁹ appa
rés angelus ait: ecce euāgeliço
vobis gaudiū magnū qō erit
oi pplo: qz nat⁹ est vobis hodie
saluator: qui ē xp̄s dñs: ita et i
am angelus nascituri zacha
rie pdicās ioānē: t erit inquit
gaudiū tibi t exultatio: t mul
ti in natiuitate eius gaudebūt
Erit enim magn⁹ coram dño.
In festo visitationis bte ma
rie virginis ad helisabeth in p
mis vel. aī. Visitatio gloriose.
cū rel. de lauō. ℣. Dixit dñs.
cū rel. de sancta maria. Capl̄z.
A Lce iste venit saliens in
montib⁹: trāsiliēs colles:
similis est dilect⁹ me⁹ capree
hinnuloq; ceruoz: en ipse stat
post parietē nr̄m respiciēs per
fenestras: pspiciēs per cancel
los. R̄. pl. Btissime virginis
M̄, Cū iocūditate. ℣. Aue
maris stella. M̄. Visitatio est
hodie scē marie virginis. R̄.
Cui⁹ vita inclyta cūctas illu
strat ecclesias. Ad. M̄. aī.
Beatissime virginis marie vi
sitationem deuotissime celebre
mus: vt ipsa pro nobis interce
dat ad dñm iesuz xp̄m. Oio.
O Mp̄s sempiterne de⁹: q
ex abūdātia charitatis beate
marie tue filio fecūdate ad sa
lutationē helisabeth ispirasti:
psta q̄s: vt per ei⁹ visitationez
donis celestibus repleamur.
Per eū. Ad matut. inuit. Visi
tationē v̄ginis marie celebre
m⁹: Xp̄z el⁹ filiū adorem⁹ dñm
p̄s. Venite. ℣. Aue terra.
In p̄mo noc. aī. Būdicta tu
in mulierib⁹ t būdict⁹ fruct⁹ ve
tris tui. p̄s. Dñe dñs nr̄. Aī.
Sicut myrrha electa odorem
dedisti suauitatis scā dei geni
trix. p̄s. Celi enar. Aī. Af
tvoz huius v̄ginis frequētate
nobis dulcia cātica diuinorum
tis. p̄s. Dñi est ter. Aī. Spe
cie tua t pulchritudine tua in
tēde pspe pcede t regna. p̄s.
Eructauit. Aī. Adiuuabit
eā de⁹ vultu suo: de⁹ in medio
ei⁹ nō cōmouebit. p̄s. De⁹ nr̄
re. Aī. Hec est que nescium
vtoz in delicto: habebit fructū
in respectione aiarū scārū. p̄s.
Magn⁹ dñs. ℣. Būdicta tu
in mulierib⁹. R̄. Et būdict⁹
fruct⁹ vētris tui. Incipit pa
rilegiū dñi bonifacij pape no
ni in visitatiōe bte marie. Ll.
B Onifaci⁹ epūs seruus ser
rū dei: ad pp̄tuā rei me⁹
moriā. Supni benignitas pdi
toris humanā creaturā ad si

militudinē sua creata miseri
cordi pietate respiciēs: t colla
psa fore ꝑmi parētis lapsu ꝓsi
derās: illā miro ꝛcreuit ꝓsilio
reuelandā: vt. s. verbū supnuz
qđ erat in ꝓncipio eā a mortis
nexib⁹ liberaret. ℟. Hodie
visitauit ꝟbi elisabeth btā virgo
maria ex ꝓgenie dauid: ꝑ quā
salus mūdi credēb⁹ apparu
it. Cuius vita gliosa lucē dedit
seculo. ℣. Beatissime ꝟginis
marie visitationē ꝛcuotissime
celebremus. Cui⁹. ℒ. ij.

Soluit igit pij pīs: qua
nos dilexit charitas tpis veni
ente plenitudine ꝟbū ipsū eter
nū sub forma serui carnez nre
mortalitatꝭ assumere: vt tādez
mortē nram mortēdo destrue
ret: ac dānationis sentētiam si
mul t maculā quā ꝑ reatum
ꝑmi hois generis humani po
sseritas icurrisse noscebat: cele
mēs eterni ꝟbi bonitas abole
ret. ℟. Btissime virginis ma
rie visitationē ꝛcuotissime cele
bremus. Ut ipsa ꝓ nobis in
tercedat ad dūm iesū xp̄m. ℣.
Cū iocūditate visitationē scē
marie celebremus. Ut. ℒ. iij.

Quapropter de clara stir
pe regia dauitica preele
git ꝟginē in cui⁹ vtero mysti
co spiramine ꝟbū ipsuz carnē
suscipet: vt egrederet iuxta ver
bū ꝓphēticuz: virga de radice
iesse: t flos de radice eius ascē
deret: t requiesceret sup eū spūs
dñi: spūs sapiētie: t intellectus:
spūs cōsilij t fortitudinis: spūs
sciētie t pietatis: t repleret eū
spiritus timoris dñi. ℟. Glo
riose virginis marie visitatio
nem dignissime recolam⁹. Cu
ius dño humilitatem respiciē
te angelo nūciante concepit re
demptorem mūdi. ℣. Hodie
visitauit ꝟbi elisabeth beata vir
go maria ex ꝓgenie dauid.
Cuius dō. Lectio quarta.

Protecto reginam incly
tam in matrem eligens:
que tanto regi digna fuit fui
corporis thalamū ꝓparare:
de quo tanqz spōsus ꝓ filijs
hoium ꝓcederet speciosus: lo
cū in nazareth que flos siue sci
tas dicit: ad suā cōceptionem
elegit: in quo ꝑ angelice salu
tationis eloga: ipsius icarnati
ꝟbi mysteria miraqz fuerunt
solēnia celebrata. ℟. Visita
tio tua dei genitrix ꝟgo gaudi
uz annūciauit vniuerso mūdo
ex te enim ortus est sol iustitie
xp̄s deus nr̄. Qui solués male
dictionē ꝛcdit benedictionem:
t ꝓfundens mortez. Donauit
nobis vitam sempiternaz. ℣.

Aue maria gra plena dñs te/cū. Qui. Elia. Donauit. In
secūdo noc. añ. Speciosa facta
es t suauis in dlitis tuis scā
dei genitrix. ℣. Benedixisti.
Añ. Sicut letātiū oium nr̄m
habitatio est in te scā dei geni/
trix. ℣. Fundamenta. Añ.
Gaude maria vgo cūctas hx/
reses sola iteremisti in vniuer
so mūdo. ℣. Lātate. j. Añ.
Dignare me laudare te virgo
sacrata: da mihi virtutē ꝓtra
hostes tuos. ℣. Dñs reg. ex.
Añ. Pulchra es t decora fi/
lia hierlim: terribilis vt castro
rū acies ordinata. ℣. Lāta/
te. ij. Añ. Scā dei genitrix vgo
semp maria: intercede ꝓ no
bis ad dñm deuz nr̄m. ℣.
Dñs reg. iras. ℟. Sicut myr
rha electa. ℟. Odorē dedisti
suauitatis scā dei genitrix. L.

IBi enim nr̄e sumpsim⁹. v.
redēptionis exordia: ibiq;
primū dies scificatiōis illuxit:
qui nobis de salute spem itulit:
t de eternitate leticiaz. In hoc
etenim tāte fecūditatis locō vir
go regia vnusquisq; a domi/
no cōsecrata: si os scitatis: vas
celestis gre mūdissimū omniū
virtutū flozū⁹ redimita: cuius
pulchritudinē sol t luna mirā
tur: redēptozē gētū virgo ꝓce
pit: datura lucē gentibus sub
mortis caligine cōstitutis. ℟.
Regali ex ꝓgenie maria exor
ta refulget. Cuius pcib⁹ nos
adiuuari mēte t spū deuotissi/
me poscim⁹. ℣. Lorde t aiā
christo canamus gloriam in
hac sacra solemnitate precelse
genitricis sue. Cuius. L. vj.

SAne ipsa regina celoꝝ
in cuius se clausit viscera
fact⁹ homo dei filius: ex tāti ho
noris fastigio sibi per angelum
nūciato nequaq; elationis ai/
sumpsit spiritū: sed tanq; an/
cilla humilis q̄ vis mr̄ effecta
dñi humilitatis sue: quā respe
xit dñs exequēs officiū: exur/
gēs abijt in mōtana ad helisa
beth cognatā suā: que vocaba
tur sterilis: iam semestri ꝓ/
gnātem cū festinatione: t qué
admodum ab angelo humili
me salutatiōis susceperat oracu
lū: sic etiā ipsaz helisabeth hu
militer salutauit. ℟. Beatas
me dicent oēs generationes.
Quia fecit mihi dñs magna:
qz potēs est: t scūm nomē eius.
℣. Et misericordia ei⁹ a ꝓgenie
in ꝓgenies timentib⁹ eū. Quia.

HElisabeth vo vt L. vij.
salutationē audiuit vgi
nis gliose: replera est spū scō:
t icarnati vbi mysteriū in vu

ro sentiēs virginali: voce magna clamauit & dixit. Benedicta tu inter mulieres: & bñdictus fructꝰ vētris tui. Et vnde hoc mihi vt veniat mr dñi mei ad me. ℟. Lorde & aio xpo canamus gliaz in hac sacra solēnitate pcelse genitricis dei virginis marie. Et ipsa intercedat pro nobis ad dñz. ℣. Cū iocūditate visitationē scē marie solēniter celebrem⁹. Et.

Ecce enim vt fa. L. viij. cta est vox salutationis tue in auribꝰ meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et btā que credidisti: qm̄ ꝑficient ea que dicta sūt tibi a domino. Ad quā virgo veneranda in humilitatis spū rñdens illud mirabile cāticū decantauit. Magnificat aia mea dñm & exultauit spūs meus in deo salutari meo. Et rel. ℟. Visitatio gñose virginis marie exsemine abrae orta de tribu iuda: clara exstirpe dauid. Cuius vita inclyta cunctas illustrat ecclias. ℣. Visitatio est hodie scē marie virginis. Cuius Elia. Cuius. Ad cant. ij. Hodie visitauit helisabeth bta virgo maria ex pgenie dauid: per quā salus mūdi credēt ibꝰ apparuit. Cant. Audite me diuini fructꝰ. ℣. Gaude maria virgo. ℟. Cūctas hereses sola interemisti in vniuerso mūdo. Lectio sci euan.

In illo tpe. gelij sm lucā. Exurgēs maria abijt in montana cū festinatione in ciuitatē iude: & intrauit in domū zacharie: & salutauit helisabeth. Et rel. Homel. sci ambrosij epi ex tractatu sup lucā.

Quale est oībus L. ix. vt qui fidē exigūt: fidez astruāt. Et ideo angelus cum absc̄dita nunciaret: vt fides astrueret exēplo senioris femine sterilisq; cōceptū vginis marie nūciauit: vt possibile deo oē qđ ei placuerit assereret. ℟. Cū iocūditate visitationez scē marie celebremus. Et ipsa ꝓ nobis itercedat ad dñm iesuz xpm. ℣. Gloriose vginis marie visitationem dignissime recolamus. Et. Lcō. ꝯ.

Bi audiuit hoc maria: nō quasi icredula de oraculo: nec quasi incerta de nūcio: nec quasi dubitās de exēplo: sz cōsi leta ꝓ voto: religiosa ꝓ officio: festina ꝓ gaudio: in mōtana ꝓrexit. Quo enim iā deo plena nisi ad supiora cū festinatione ꝓcēderet. Nescit tarda molimina spūs sci gratia.

℟. Visitationē hodiernā ppe/tue virginis genitricis dei ma/rie solēniter celebrem⁹. Qua celsitudo thoni processit. ℣. Regali ex progenie maria ex orta refulget. Qua. Lcō. xj.

DIscite vos scē mulieres sedulitate quā pgnanti/bus debeatis exhibere cogna/tis. Maria que añ sola in inti/mis penetralib⁹ v̄ sabat: nō a publico v̄ginitatis pudor: nō a studio aspitas mōtiū: nō ab officio plixitas itineris retar/dauit. Jn mōtana v̄go cuz se/stinatiōe: virgo officij memor/ iniurie īmemor: affectu vigēte nō sexu relicta perrexit domo. ℟. Btā, pgenies vnde xp̄s na/tus est. O q̄ gliosa est virgo que celi regē genuit. ℣. Felix nāq; es sacra v̄go maria: t oi laude dignissima. O q̄. L. xij

DIscite virgines non cir/cucursare p alienas edes nō demorari in plateis: nō ali/quos in publico miscere fmo/nes. Maria in domo sera: se/stina in publico: mansit apud cognatā suā trib⁹ mēsib⁹. Et enim que ppter officiuz vene/rat inhærebat officio. Mansit trib⁹ mēsib⁹: nō quo dom⁹ dele ctaret aliena: sed qz frequenti⁹ videri in publico displicebat.

℟. Felix nāq; es sacra virgo maria: t omni laude digniss/ma. Quia ex te ort⁹ est sol iu/stitie. Christus de⁹ noster. ℣. Ora pro pplo: interveni p cle/ro: intercede pro deuoto semi/neo sexu: sentiāt oēs tuū iuua mē: qcūq; celebrāt tuā scāz vi/sitationem. Quia. Glia, Xp̄s.

IN illo tpe. Scdz lucā. Exurgēs maria abiit in mōtana cū festinatione in ciui/tatē iude: t intrauit in domuz çacharie t salutauit helisa/beth. Et factū est vt audiuit sa/lutationē marie helisabeth: ex/ultauit infans in vtero eius: t repleta est spū sc̄o helisabeth: t exclamauit voce magna: t di/xit. Bñdicta tu iter mulieres: t bñdictus fructus vētris tui. Et vñ hoc mihi: vt veniat ma/ter dñi mei ad me: Ecce enim vt facta est vox salutatiōis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et btā que credidisti: qm̄ p̄fi/cient ea que dicta sūt tibi a do/mino. Et ait maria. Magnifi/cat aia mea dñm. Et exulta/uit spūs meus in deo salutari meo. Glo. Omp̄s semper/ne de⁹. vt supra in dnīs. Ad lau. t p totū añ. Visitatio gliose vgi/nis marie ex semine abrae or/

u de tribu iuda clara ex stirpe
david. ℟. Dñs reg. cuius reg.
Añ. Visitatio ē hodie scē ma-
rie v̄ginis: cui⁹ vita iclyta cū-
ctas illustrat ecclesias. Añ.
Regali ex pgenie maria exor-
ta refulget: cui⁹ pcib⁹ nos ad-
iuuari mēte ꝛ spū deuotissime
poscimus. Añ. Laude ꝛ ai-
xpo canamus glām in his sa-
cris solēnijs pcelse genitricis
dei marie. Añ. Cū iocūdita-
te visitationem scē marie cele-
brem⁹: vt ipsa pro nobis iterce
dat ad dñm ihesū xpm. Capit.
Ecce iste venit. ℟. bre. Aue
maria. Hym. O gliosa dña.
℣. Visitatio ē hodie. Ad. B.
añ. Visitationē hodiernā pre
tie v̄ginis genitricis dei ma-
rie solēniter celebrem⁹ qua cel
situdo thronj pcessit al. Oio
Omps sempiterne de⁹ q. Ad
tertiā cap. Ecce iste venit. ℣.
Benedicta tu. Oio. Omps se-
piterne de⁹ q. Ad sextā cap.
Surge ppera amica mea
columba mea: formosa mea
ꝛ veni: iā enim hyems transijt
iber ab ijt ꝛ recessit: flores ap-
pauerunt in terra nra: tem-
pus putationis aduenit. ℣.
Sicut myrrha. Oio.
Deus maiestatis eterne:
qui sci spiritus dona nō cessa
infundere: da nobis quesum⁹
sacre visitationis beate marie
virginis ad helisabeth: gau-
dia suscipere in presenti cōcor-
dia: ꝛ eterna pace letari. Per
in vnitate eiusd. Ad nonā cap.
Surge amica mea: speciō
sa mea ꝛ veni: columba
mea in foraminibus petre: in
cauerna maceriē: ostēde mihi
faciem tuam: sonet vox tua in
auribus meis: vox enim tua dul
cis: ꝛ facies tua decora. ℣.
Laude maria. Oratio.
Omnipotens sempiterne
deus: qui cōmemorationē vi-
sitationis beate marie matris
dei fieri voluisti: presta quesu-
mus vt per hec festa que colimus: ab eiusdem visitationis
gratia nullatenus excidam⁹.
Per eundem. In secundis
vesperis añ. Visitatio gloriō-
se. cum reliquis de laudibus.
psalmi de sancta maria. Cap.
Ecce iste venit. ℟. bre. Aue
maria. Hymnus. Aue ma-
ris stella. ℣. Visitatio est ho-
die. Ad. M. añ. Glorioſe
virginis marie visitationem
dignissimam recolamus: que
ꝛ genitricis dignitatem obti-
nuit: ꝛ virginalem pudicitiā
am non amisit. Oratio. Om
nipotēs sempiterne deus qui,

Et fit cōmemoratio de octaua
apl̄oz. In sanctoz martyruz
ptocessi t martiniani. Oratio.

DEus qui nos scōz tuo
rū ꝓcessi t martiniani
ꝓfessionib⁹ gl̄iosis circūdas t
ptegis: da nobis t eoz imita-
tione ꝓficere t itercessiōe gau-
dere, Per. Infra octauā visi
tationis seruet idē modus di-
cēdi officiū: qui fuit infra octa
uā sci ioānis baptiste. Et si in
fra octauaz occurrerit festum
duodecim lectionū trāsfertur
post octauā. Octaua tñ apl̄oz
fit eo die quo cadit: cum cōme
moratione visitationis. Et ge-
neraliter de quocūqz festo ꝓtin
gat fieri infra octauā visitatio
nis non omittit cōmemoratio
ipsius octaue in vtriszz vesp̄is
laud. t missa. Per octauā visi
tationis in secūdo nocturn. cap̄.

ECce tu pulchra es ami
ca mea: ecce tu pulchra
es oculi tui colūbarū. ℣. Sicut
myrrha electa. Oratio
Eate t gl̄iose semperqz
v̄ginis dei genitricis marie q̄
sumus dñe intercessio glorio-
sa nos ꝓtegat: t ad vitā pdu-
cat eternā. Per eūdem dñm.
Lectiones per octauā visitati
onis beate marie. Sermo col
lectus ex dictis scōrum, L. j.

EXgsita mūdo gaudia: hy
die rne festiuitatis noui
tas multis occultata retro se-
culis matrū. s. pia: humilis: of
ficiosa salutationis visitatio:
euangelice veritatis auctorita
te dudū firmata: institutis sa
lutaribus renouauit. Lec. ij.
Post allocutionē sigdē t vi
sionem angeli btā dei genitrix
veteris cognate domū cū festi
natiōe mōtana subiēs humili
ter itrauit: t exlisabeth quā p
curiosē dñi pariturā nouerat
ꝓgratulādo de dono cognate:
t seni ministratura: iuuencu
la visitat t salutat. Lectio. iij
Audiuit enim maria ab ange
lo sterilis ꝓceptū femine: lete
pro voto: religiosa pro officio:
festina pro gaudio: relicta do
mo ꝓpria: vigēte veteris affe
ctu cognate in mōtana ꝓrin
Quo enim iā deo plena: nisi ad
supiora virtutū culmina festi
nāter ꝓcēderet que supnoz c
niū obūbratione virtutis alti
simi suauitatē degustauit. L
LEtāter igit ad salutādā
exlisabeth: virgo in mo
tana abijt: potās in vtero fi
um deiregē gl̄ie: dñm maies
tis: venit ꝓpinqua ad ꝓximi
iunior ad seniorē: rex ad mili
tē: supior ad inferiorez: mari

ad helisabeth: xpō ad ioannez: vt virtus debilium a fortioribus roboret. Lectio secunda.

Occurrit helisabeth: t anti/que sterilitatis carens oppro/briis: amicū spōsi: solis auro/ris: eruū dñi: iudicis pconem: uocē vbi: ppetā altissimi: felicissimo ventre deportat. O qm dignus t felix scārū occursus seminaruz. O qz btissime matres btissimoz parvuloz. O stupēda sag humilitas. L. iij.

Virgo mr salvatoris dñi: matrē visitat serui t precursoris. Salutat por virgo maria: ita fortasis ingens. Saudiū tibi semp sit cognata dilectissima: t forte aliquo sermone ꝓgruo grates referens resalutat helisabeth sancta. Lec. j.

Salutāte mfe xpi: repletus est ioānes spū scō. Audiens pior helisabeth audiuit: fz ioānes prior gram sensit. Et cū repleret spū scō exultaret in vtero repleuit t mfem. Jūgunt amplexus matrū: veniūt ad oscula: felices vteri copulant: regēqz t militē nō nisi duo tenerrimi parietes seiungunt. Lec. ij.

h elisabeth salutātē matrem dñi sui cē cognouit: t eā cū veneratione debita venerata est. Joānes eū qui virginis porta bat vtero eē verum intellexit: t quē lingua nō poterat aio exultāte salutauit: t officiū promptitudinē nō dū nato dño qb' valebat idicijs itimauit. L. iij.

Et qz eū aduenisse gaudebat qui cōcept' ex carne mfis virginis filius altissimi vocaret t eēt t illū quē vbiqz presentem noverat: etiā corporaliter adesse sentiebat magna vocis devotione mfem laudans t filium clamabat. Benedicta tu inter mulieres. Lectio pma.

Benedicta inꝯ inter mulieres oēs bñdictas: maioū benedictione incōparabiliter insignis: que diuini germinis gliam suscepisti: non amittēs integritatē coronā. Per te maledictio prime mfis exclusa ē: que sola fuisti particeps benedictionis: t expers maledictionis omnium mulierum. L. ij.

Benedicta tu in vtero ,ppter singulare fructū: in mūdo propter humilē cultū: in celo propter excellētissimū hmū. Sz t bñdict' fruct' vētris tui: nō generali more scōrū bñdictus: sed sup oīa de' bñdict' in secla. Jlle inqz fruct' per quē t semē iocorruptionis: t supne hereditatis quā in adā pdidim': virginalis vētris fructum recepi

mus: qui ad saluādū mūdū ve
nit in nōie dñi: merces nr̄a fili
us vētris tui benedict⁹. L.iij.
Bcā admodū ꝟlisabeth ve
tus mulier ⁊ nona mr̄ veniētē
ad se mox vt vidit mr̄em dñi
sui eē cognouit: sed nihil in se
talis meritī reperiens quo di
gna fieret a tāta ꝟspite ꝟsita
rī dicebat. Et vnde mihi hoc
ꝙ mr̄ dñi mei veniat ad me. O
quāta in corde ꝓphetisse erat
humilitas. Nimirū ille spūs
q ei ꝓphetice donū ꝓtulit: mu
nus etiam ꝑstitit humilitatis:
quo circūplexa minus dignā
se aduentu mr̄is dñi sui reco
gnouit. Quādo ifra octauaz
visitatiōis occurrerint ꝙque
ferie in ꝙb⁹ fiat officiū de ipsa:
tūc ꝑ vltima feria ex ipsis ac
cipiunt tres ꝑme lectiones ex
sermone hic ifra posito in dñi
ca ifra ei⁹ octauā. Dñica ifra
octauā visitatiōis. Sermo ex
dictis sanctorū collectus. L.j
Exultauit ergo infans in
vtero ꝟlisabeth ⁊ reple
tā est spūsc̄o: ⁊ clamauit voce
magna ⁊ dixit. Bñdicta tu in
ter mulieres: ꝑ quā ois male
dictio nature culpe ⁊ pene eua
cuata est. Lectio secunda.
In re opp⁹bnū sterilitaꝫ ꝑ
quā natura maledicta ē vt ꝟoi
b⁹ fit ꝓceptibilis ꝑlis solatio ꝙ
successione ꝑuata penit⁹ etia
cuak: ⁊ ꝟginali ꝓuilegio fecun
ditatis: ois bñdictio amplial.
Bñdicta tu in mulieri L.iij.
bus quā sanct⁹ ipregnauit spi
rit⁹: que vgo ꝓcepit ⁊ pepit: cu
iusq; ꝓcept⁹ de⁹ est: qui vginī
tatē eius auxit ⁊ cōsecrauit: ⁊
quā vt sine labore ꝑtaret: ⁊
sine dolore inter omnes mulie
res benedixit. Lectio quarta
No ꝏ solū ergo bñdicta in mu
lierib⁹: que omne bonū nō so
lū vginū ꝑ carnis ico⁹ptio
nē: sed ⁊ aliarū oīum femina
quo ad oēm bñdictionis gra
dū in se cōtinuit: ita vt ꝓe oī
bus mulierib⁹ ⁊ iter ac plusq̄
⁊ sup oēs mulieres fide ꝑle ⁊
sacramēto ꝑ cōuersationem
angelicā ⁊ libertatē cōtēplati
onis in exercitio bonor̄ opum
cūctas ꝓcelleret feminas: ꝗ in
diuitiar̄ gratijs quas oēs to
minū filie cōgregauerunt: in
eternum benedicta sola super
greditur vniuersas. Lcō. v.
Benedictus fructus ventris
tui: fructus qppe virginalis
vteri sup oia benedictus: quē
trinitas bñdicta creauit: ques
benedicta mater cōcepit ⁊ ge
nuit: ⁊ pī ab eterno vbū quod
erat in ꝓncipio apud de⁹ gen

rauit. Nõ ideo bñdict⁹: qz tu bñdicta: sed tu per eũ oi bñdictione puẽra: qui est sup oĩa dẽus bñdictus in scła. Lec. vj. Et vnde hoc mihi. Nõ ignorans dicit: z maxime spũ scõ plena: qñ nesciat q̃ iuxta dei uolũtatẽ mr dñi venerit ad eã sed isto sensu loqtur. Quid boni feci: que mea opa tãta sunt: vt mr dñi mei veniat ad me? Per quã iustitiã: ex qbus bonis: de qua fidelitate mẽtis hoc meruit: vt mater dñi mei dẽ veniat ad me. Lectio septima. Ecce enim vt facta est salutatio tua in aures meas: exultauit in exultatiõe ifans in vtero meo. Scã erat aĩa bti ioannis z adhuc in matris vtero clausa: vẽturũ in mũdum scie batq̃ gẽs ignorabat. Unde exultauit in gaudio: sensérat enim uenisse dñm suum: vt sãctificaret seruũ anteq̃ dẽ matris ventre procederet. Lviij Et btã que credidisti: qñ p/ficient ea que dicta sunt tibi a dño. Et beat⁹ qui credit: quia erit pfectio his que dicta sunt ei a dño: eo q̃ bti sunt qui nõ viderũt z crediderũt per fidẽ ex auditu: qui est per vbũ xpi Cuius audit⁹ z custodia beatificat in secula seculoz. Amẽ.

In octaua apostolorum petri z pauli fit officium duplex cũ cõmemoratione tñ visitationis in vtrisq; vesperis laudib⁹ z missa. Et oĩa dicunt de communi apostoloz pter que specialiter assignant. In pmis ve sperís ãs. Hec est preceptuz meũ. cum rel. ps. Dixit dñs. Hcum reliquis. Capitulũ. Si sunt viri misericordie quorum iustitie obliuionẽ nõ acceperunt: cum semine eoz permanent bona: hereditas sãcta nepotes eorum. Rẽ plixũ Isti sunt due olive. ℟ Isti sunt duo. Ad. Mb. aũ. Gloriosi principes terre: quomodo in vita sua dilexerũt se: ita z in morte non sunt separati. Deus cuius dextre Ora beatũ petrũ ambulãtem in fluctibus ne mergeret erexit: z cõ apostolũ ei⁹ paulũ tertio naufragãtẽ: de pfundo pelagi liberauit. Exaudi nos ppitius z pcede: vt amborũm meritis eternitatis gl̃iam pcequamur. Qui viuis. Sermo Nsci ambrosij epi. Lec. j. Otũ vobis oib⁹ est ffes charissimi z vniuerso mundo notissimũ: beatissimoz apostoloz petri z pauli natalitia esse dicitur: nec aliquã partẽ orbis

latere potuit tāta deuotio: sig/
dē cū de his dicat dauid ppha
ta. In oēm terrā exiuit sonus
eor: t in fines orbis terre vba
eor. In oēm terrā miraibiliuz
petri virt exīit: t in fines orbis
terre eplārū pauli vba pene /
trarunt. ℟. Isti due olive t
duo cādelabra lucētia añ dñz
Habēt potestatē claudere ce/
lū nubibus t apire portas ei⁹
qz lingue eoz claues celi facte
sunt. ℣. Isti sunt duo viri mi
sericordie: qui assistūt ante do/
minum. Habent. Lectio .ij.

Quis enim nō audiuit q
primū beat⁹ apl's petr⁹
sedēti ad portā speciosam tem
pli claudo: t ex mris sue olim
vētre iā debili: pedū restituerit
firmitatē: vt qō natura min⁹
cōtulerat: aplica gra repara/
ret. ℟. Tollite iugū meū, cuz
resp. per ordinē de cōmuni apo

Quam stolorum, Lec.iij.

enim clausus ille stipz
rogās aliqd pecunie ab apo
stolis crederet accepturuz: ait
illi apl's petrus. Argētū t au
rū nō habeo: iz qō habeo hoc
tibi do: in noīe dñi iesu xpi na/
zareni surge t ambula. Lec.iiij.

Beata plane largitas: que pe
tēti argētū qdē nō cōtulit: sed
ptulit sanitatez. Btā largitas
que de thesauris suis argētum
nō ptulit: sed ptulit medicinā
Beat⁹ t ille claudus: qui de/
stipē querit pecunie: diuitias
icolumitatis accepit. Dece/
ab apl'is donū meruit: qō mil
lis thesauris a medicis redi/
mere potuisset. Lectio qnta.

Primū ergo signum mirabi
liū qō beat⁹ petrus apl's fecit
claudi pedū restituēdo vesti/
gia diximus. Audistis frequē/
ter ipsum petrū a dño nūcupa
tum: sicut ait. Tu es petrus t
super hanc petram edificabo
ecclesiam meam. Lectio.vj.

Si ergo petra est petrus: sup
quā edificat eccl'ia: recte pau
pedes sanat: vt sicut in eccl'ia
fidei fundamētū cōtinet: ita t
in hoie mēb: oz fundamēta cō
firmet. Recte ing̃ primum a
xpiano pedes curat: vt iaz no
trepidus nec imbecillis possi
sup petrā eccl'ie stare: iz robu
stus t fortis incedere. Lec.vij.

Ubi aūt vba pauli nō legun
tur. Qui locus ea litteris non
scribit cor: de retinet: cōuer/
tione custodit. Qui paulus a
dño vas electionis est noīat⁹.
Bonū vas in quo pciosa man
dator xpi pcepta cōdunt. Bo
nū vas de cui⁹ plenitudine
stātia vite populis semp ero
gan-

gatur: ꝛ plenum est. L. viij.
O prima aplox noia petra ꝛ
vasculū: necessaria domui sal-
natoris. Domus enim fortitu
dinis petre constituit: vtilitate
vasis ornat. Petra ad firmi-
tatē nelabant: sustētat pplos:
vas ad enstodiā ne tententur
opit xpianos. Lectio sci euā.
In illo tpe. Jussit iesus discipu-
los suos ascēdere in nauculā:
ꝛ pcedere eū trāsfretuz donec
dimitteret turbas. Et rel. Ho
mel. sci hieronymi presbyteri
et cōmētario sup mattheum.
Discipulis pcepit L. ix.
trāsfretare: ꝛ cōpulit vt
ascēdāt nauculā. Quo fmo
ne ostēdit iuitos eos a dño re-
cessisse: dum amore pceptoris
ne pūcto gdē tpis ab eo volūt
separi. Et dimissa turba ascē-
dit in mōtē solus orare. L. x.
Si fuissent cū eo discipuli pe-
trus ꝛ iacob' ꝛ ioānes. q vide-
rāt gliam trāsformati: forsitan
ascēdissent in mōtē cuz eo: sed
turba ad sublimia seq nō pōt
nisi mouerit eā iuxta mare in
littore: ꝛ aluerit in deserto. L.
Quod aūt ascēdit solus xi.
orare: nō ad eū referas qui de
quinque panib' quinque milia sa
tiauit viuum: exceptis paruu-
lis ꝛ mulierib': sed ad eū: qui
audita morte ioānis secessit in
solitudinem: nō q' psonam
dñi separemus: sed q' opa ei'
inter deum hominemq; diuisa
sint: ostendamus. Lectio. xij.
Nauicula aūt in medio mari
iactabat fluctib'. Recte ꝛ q̄si
inuiti ꝛ retractātes aplī a do-
mino recesserūt: ne illo absen
te naufragia sustinerent. De-
niq; dño in mōtis cacumine
cōmorāte: statim vētus cōtra
rius oritꝛ turbat mare: ꝛ peri
clitant aplī: ꝛ tādiu imminēs
naufragiū pseuerat: q̄ diu ie-
sus veniat. Scōm matthēum.
In illo tpe. Jussit iesus di
scipulos suos ascendere in
nauculā ꝛ pcedere eū trāsfre
tum: donec dimitteret turbas.
Et dimissa turba ascēdit i mō
tem solus orare. Sepe autem
facto solus erat ibi. Nauicula
aūt in medio mari iactabatur
fluctib': erat enim cōtrari' vē
tus. Quarta autez vigilia no
ctis venit ad eos ambulans su
pra mare. Et videtes eum su
pra mare ambulantē: turbati
sunt dicētes: q̄ fantasma est:
ꝛ pre timore clamauerūt. Sta
tim q; iesus locut' est eis dicēs
Habete fiduciā: ego sum: noli
te timere. Rndēs aūt petr' di-
,46,

xit. Dñe si tu es iube me veni/
re ad te sup aq̃s. At ipse ait.
Veni. Et descẽdés petr⁹ de na
uicula ambulabat sup aq̃s:
vt veniret ad iesum. Videns vo
ẽtũ validũ timuit. Et cuꝫ ce
pisset mergi clamauit dicens
dñe saluũ me fac: ⁊ ptinuo ie/
sus extẽdés manuꝫ apphẽdit
eũ ⁊ ait illi. Modice fidei: qua
re dubitasti: ⁊ cũ ascẽdisset in
nauiculã cessauit vẽtus. Qui
q̃ut in nauicula erant: venerũt
⁊ adorauerũt eũ dicẽtes. Vere
filꝰ dei es. Oio De⁹ cui⁹ dex
tera. vt supra in xis. Ad laud.
cap. Hi sũt viri misericordie.
Ad. B. añ. Petr⁹ aplus ⁊
paulus doctor gentiũ: ipsi nos
docuerũt legẽ suã dñe. Oio.
Deus cui⁹ dextera. Ad tertiã
cap. Hi sũt viri. Oio. Deus
cui⁹ dextera. Ad sextaꝫ cap.
Generatio eoꝝ ⁊ glia eoꝝ
nõ derelinquet: corpora
ꝝ in pace sepulta sunt: ⁊ no/
mina eoꝝ viuẽt in scla. Oio.
Beatoꝝ aploꝝ petri ⁊ pau
li dñe desiderata solẽnia
recẽsentes: psta q̃s: vt eorum
supplicationibus muniamur:
quoꝝ regimur pncipatu. Per
Sapientiã Ad. ix. cap
eoꝝ narrent oẽs ppli: ⁊
laudem eorum pronunciet oĩs
ecclesia sanctorum. Oratio.
Protege dñe pplm tuum
⁊ aploꝝ tuoꝝ petri ⁊ pau
li patrocinio ꝓfidẽte ꝓtua de
fensione ꝓserua. Per. In se
cũdis Xis añ. Jurauit dñs.
cũ rel añis ⁊ psalis de cõmu
ne aploꝝ. Cap. Hi sũt viri. Ad
Ad. añ. Hosi pncipes terre.
Oio. De⁹ cui⁹. In octaua vi
sitationis sce marie ora fũt si/
cut in die. In scoꝝ martyruꝫ
septẽ fratrũ: ⁊ scarũ ruffine ⁊ le
Presta q̃s cunctipo/
mps de⁹: vt q gloriosos
martyres fortes in sua ꝓfessi
one cognouim⁹: pios apud te in
nfa ĩtercessione sentiam⁹. Per.
In scoꝝ martyrũ nabonis ⁊ fe
Presta q̃s dñe licis. Oio.
vt sicut nos scoꝝ marty
rũ tuoꝝ nabonis ⁊ felicis nata
litia celebrãda nõ deserũt: ita
iugiter suffragijs comitentur.
Per. In scẽ margarite ỹgi/
nis ⁊ martyris oĩa dicunt de
cõi vnius ỹginis ⁊ martyris.
In festo scẽ marie magdale/
Mulierẽ ne ad vl. cap.
forte qs suaserit. peccli ⁊
de vltimis finib⁹ pcũ eius: cõ
fidit in ea cor viri sui: ⁊ spolio
non indigebit: reddet ei bonũ
⁊ nõ malũ oĩbus diebus vite
sue. Ps. pl. Marie magdale

re. ℣. Cito cũtes. ℟y. Hardi maria. ℣. Elegit eã deus. Ad. M. añ. In diebus illis mulier que erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit q̃ iesus accubuit in domo simonis leprosi: attulit alabastrũ vnguẽti: t stans retro secus pedes dñi ẽius: lachrymis cepit rigare pedes eius: t capillis capitis sui tergebat: t osculabatur pedes ei⁹ t vnguẽto vngebat. Oro.

BEate marie magdalene ꝯs dñe suffragijs adiuuemur: cui⁹ ꝓcib⁹ exoramus quatriduanũ frem vinũ ab inferis resuscitasti. Qui vi. Ad matut. inuit. Laudem⁹ deũ nr̃m: In ꝓcessione marie magdalene. ℟s. Venite. ℟y. Hardi maria. In ꝑmo noc. añ. In odorẽ vnguẽtoꝝ tuoꝝ currim⁹ adolescẽtule dilexerunt te nimis. ℟s. Dñe dñs nr̃. Añ. Unguẽtũ effusum nomẽ tuũ: ideo adolescẽtule dilexerũt te nimis. ℟s. Celi enarr. Añ. Reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere vt intueamur te. ℟s. Dñi est terra. Añ. Speciem tuã t pulchritudine tuã intende ꝓspere ꝓcede t regna. ℟s. Eructauit. Añ. Adiuuabit eã de⁹ vultu suo: de⁹ in medio ei⁹ nõ cõmouebit. ℟s. Deus noster refugiũ. Añ. Leua eius sub capite meo: t dextera illius amplexabitur me. ℟s. Magnus dñs. ℣. Diffusa est gratia. Sermo sancti augustini episcopi ex libro bo mediarũ quinquaginta. L. j.

QUod admonemur dñi eloquijs de diuinis lectionibus: hic credẽtes deũ velle nos loqui: ꝓferimus charitati vestre illo adiuuante sermonem de remissione peccatorum. Euãgelium enim cum legeret attentissime audistis: t res gesta narrata atq; versata est ante oculos cordis vestri, ℟y. Maria magdalene t altera maria ibant diluculo ad monumentum: iesum quem querẽtis non est hic: surrexit sicut locutus est. Precedet vos in galileam: ibi eum videbitis. ℣. Cito euntes dicite discipulis eius t petro quia surrexit dominus. Precedet. Lectio. j.

DIdistis enim non carne sed mente dominũ iesum christum in domo pharisei recumbentem: t ab illo inuitatum non fastidientes. Didistis etiã mulierez in ciuitate famosam male vtiq; fame: que erat peccatrix non inuitatam irruisse conuiuio: vbi suus medic⁹

recũbebat: ⁊ quesisse pia ipu/
détia sanitaté. Irruẽs quasi
iportuna cõmunio: opportuna
biificio. Mouerat enim quãto
mobo labor aret: ⁊ illuz ad sa
nãdũ idoneũ eé ad quẽ vene/
rat sciebat. ℟. Dum trãsisset
sabbatũ maria magdalene ⁊
maria iacobi ⁊ salome eme/
rũt aromata. Ut veniẽtes vn/
gerẽt iesum. ℣. Et valde ma
ne vna sabbatoruz veniunt ad
monumẽtũ orto iam sole. Et.

ℵ Cessit ergo non Lisi.
ad caput dñi sz ad pdes
⁊ que male diu ambulauerat:
vestigia recta querebat. Pu⁹
fudit lachrymas cordis: ⁊ la/
uit dñi pdes obsequ pfessiõis
capillis suis terssit: osculabat
vnxit: tacita loquebat: nõ ser/
monẽ ꝓmebat: sed deuotionẽ
ostẽdebat. ℟. Cõgratulami
ni mihi oẽs qui diligitis dñm
q: qué qrebã apparuit mihi.
Et dũ fieré ad monumẽtuz vi
di dñm meũ. ℣. Recedẽtib⁹
discipulis nõ recedebã: ⁊ amo
ris eius igne succensa ardebã
desiderio. Et. Lectio quarta

Q Uia ergo tetigit dñm ri
gãdo: osculãdo: terg en
do: vngẽdo pdes ei⁹: phariseus qui inuitauerat dñm iesum
xpm: q: ex illo genere erat ho/
minũ supbor: de gb⁹ eslato/
pheta dicit: qui dicũt recedas
me noli me tãgere: eqsi mũdus
sum: putauit dñm nescisse
lierẽ. ℟. Tulerũt dñm meum
⁊ nescio vbi posuerũt eum.
cũt ei angeli. Noli flere mari
surrexit sicut dixit. Precede
pos in galileã: ibi eũ videbis
℣. Dũ ergo fleret inclinauit
se ⁊ pspexit in monumẽtum
⁊ vidit duos angelos in albis
sedẽtes q dicũt ei. Noli. Glo
ria. Precedet. In secũdo no
ctu⁹ añ. Dũ cẽt rex in accub
tu suo nardus mea dedit odo
rẽ suauitatis. ℣. Bñdictus.
Añ. Pulchra es ⁊ decora f
lia hierlim: terribilis vt castro
rũ acies ordinata. ℣. Fidi
méta. Añ. Jã enim hyems
transijt: imber abijt ⁊ recessit
℣. Cantate. i Añ. Nigra
sum sz formosa filie hierusalẽ
ideo dilexit me rex ⁊ introdu
xit me in cubiculuz suum. ℣
Dñs regnauit. Añ. Surge aq
lo ⁊ veni auster: pfla ortum meũ
⁊ fluẽt aromata illius. ℣. Le
tate. ii. Añ. Accinxit lumbos
suos: ⁊ roborauit
brachiũ suum: ideoq; lucerna
eius nõ extinguet in sempiter
nũ. ℣. Dñs regnauit. ℟.
Specie tua. Lectio quinta

Hc apud se cogitãs dicebat in corde suo. Hic si esset pphta: sciret que mulier illi accessit ad pedes. Ideo ne scire credidit: q; ille nõ repulit: q; accedẽtẽ nõ phibuit: q; tãgi sa pccatrice pmisit: naz illũ nesciss̃e vnde sciebat: quid enim sciebat? R. v. Diffusa ẽ gra. cum rel. per ordinẽ de cõi vnius sce nõ virginis. L. vj.

OPharisee inuitator t iriso: dñi: dñm pascis: t a quo pascẽdus es: nõ intelligis: vnde scis dñz nesciss̃e que fuerit illa mulier: nisi q; pmisa est accedere: nisi q; illo patiente osculata est pedes eius: nisi q; terst: nisi q; vnxit: hec enim nõ debuit pmitti facere in pedibus mũdis: mulier imũda. L.

ADillius ergo phari vij. sei pedes si talis mulier accesss̃et: dicturus erat quod ysaias de talib⁹ dixit: recede a me noli me tãgẽ: qñ mũdus sum. Accessit aũt ad dñm imũda: vt rediret mũda: accessit egra: vt rediret sana: accessit pfessa: vt rediret pfessa. Audiuit enim dñs phariseũ cogitãtẽ. Jã hinc intelligat phariseus si nõ potuerat videre peccantem: quomodo potuit audire cogitantem. Lectio. viij.

PRoposuit ergo homini similitudine de duob⁹ qui debebãt vni feneratori. Etiam ipsum eu; sanare cupiebat: ne gratis apud eũ panẽ comederet: ipsum pascente esuriebat ipsum emẽdare: ipsum mactare: ipsum mãducare: ipsum in suũ corp⁹ trajicẽ volebat: sicut t illi mulieri samaritane dixit: sitio. Quid ẽ sitio: desidero fidẽ tuã. Ad cant. iiij. Maria ergo vnxit pedes Ihesu t extersit capillis suis: t dom⁹ impleta est ex odore vnguẽti. Cãticũ. Audite me. v. Adiuuabit eã. Lcõ sci euãgelij ꝑ lucam. IN illo tpe. Rogabat cazbat Ihesum qdã phariseus vt mãducaret cũ illo. Et ingressus domũ phariseꝰ discubuit. Et rel. Homel. sci gregorij pape de eadẽ lectione Lectio. ix.

QOgitãti mihi de marsse pœnitẽtia: flere magis libet: qꝑ aliqd dicere. Cui⁹ enim vel saxeũ pectꝰ ille huius pœce tricis lachrymis ad exẽplũ pœnitẽdi nõ emolliat? Cõsiderauit nãq; qd fecit: t noluit moderari qd faceret. Sup conuiuãtes ingressa est: nõ iussa venit iter epulas: lachrymas obtulit. Discite quo dolore ardet que fiere t inter epulas non

erubescit. Lectio decima.

Hanc vo quam lucas peccatricē mulierē: ioānes mariam noiat: illā eē mariā credimus de qua marcus septē dēmonia iecta fuisse testat. Et qd septē dēmonijs: nisi vniuersa vitia designant? Quia enim septē diebus omne tēpus cōprehēdit: recte septenario numero vniuersitas designatur. Lec. xj.

Septē ergo dēmonia maria habuit: que vniuersis vitijs plena fuit. Sed ecce q; turpitudinis sue maculas aspexit: lauāda ad fontē misericordie cucurrit: cōuiuātes nō erubuit. Mā q; semetipsaz grauiter erubescebat: tus nihil eē credidit qō erecūdare ex fontis. L. Quid igit miramur fratres: mariā veniētem: an dñm suscipiētem? Suscipiētez dicā an trahētem? Dicā meli? trahētem: et suscipiētē. Quia nimirum ipse eam per misericordiam traxit intus: qui per mā suetudiné suscepit foris. Secū

In illo tpe, dum lucaz. Rogabat iesum quidaz pharisēus vt māducaret cum illo. Et ingressus domū pharisei discubuit. Et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit q accubuit in domo pharisei: attulit alabastrū vnguēti: et stās retro secus pedes eius: lachrymis cepit rigare pedes eius: et capillis capitis sui tergebat: et osculabat pedes eius: et vnguento vngebat. Videns aūt pharisēus qui vocauerat eū: ait intra se dicēs Hic si eēt ppheta: sciret vtique et qualis esset mulier que tāgit eū: q; peccatrix ē. Et respōdēs iesus dixit ad illū. Simon habeo tibi aliquid dicere At ille ait. Magister dic. Et respōdit iesus. Duo debitores erāt cuidā feneratori: vn? debebat denarios quingētos et alius quinquaginta: nō habētib? illis vnde redderent: donauit vtrisq;. Quis ergo eum plus diligit? Rūdens simon dixit. Estimo q; is cui plus donauit At ille dixit ei. Recte iudicasti. Et cōuersus ad mulierem dixit simoni. Videsne hanc mulierē? Intrauī in domū tuā: et aquā pedib? meis nō dedisti: hec aūt lachrymis rigauit pedes meos: et capillis suis tersit osculū mihi nō dedisti: hec aūt ex quo intrauit nō cessauit osculari pedes meos: oleo caput meū nō vnxisti: hec aūt vnguēto vnxit pedes meos: propter qō dico tibi: remittunt ei pec/

cata multa: qm̃ dilexit multũ. Cui aũt minus dimittit: miñ diligit. Dixit aũt ad illã. Remittunt tibi peccata. Et cepe/runt qui simul accũbebãt dicere intra se. Quis est hic qui etiam peccata dimittit? Dixit aũt ad mulierẽ. Fides tua te salvã fecit: vade in pace. Oratio Beate marie magdalene. vt supra in .xio. Ad laudes t p totas añ. Surgens iesus mane prima sabbati: apparuit p̃mo marie magdalene: de qua ejecerat septem dęmonia alla. ps. Dñs regna. cuz rel. Añ. Alla quem queris mulier alleluia: vivẽtem cum mortuis alla alla. Añ. Venit maria nũcians discípulis qa vidi dominũ alla. Añ. Tulerũt dñm meum t nescio vbi posuerunt eum: si tu sustulisti eum dicito mihi alla: t ego eũ tollaz alla. Añ. Mulier qd ploras? quẽ queris? illa aũt dixit: tulerunt dñm meum t nescio vbi posuerũt eũ alla alla. Cap. Mulierem fortẽ. R̃. bre. Specie tua Hym. Huius obtẽtu. ℣. Elegit eã deus. Ad. B. añ. Maria stabat ad monumẽtũ plorans: vidit angelos in albis sedẽtes: t sudariũ qõ fuerat sup caput iesu alla. Xio. Beate marie magdalene. Ad tertiã cap. Mulierem. ℣. Diffusa est. Oratio. Beate marie. OS suũ Ad sextam cap. aperuit sapiẽtie: t lex clementie in lingua eius: considerauit semitas domus sue: t panem ociosa non comedit. ℣. BEate Specie tua, Oratio. Beate marie magdalene dñe precibus confidẽtes: quesumus clemẽtiam tuã: vt per deuotionem eius quã colimus eterna remedia capiamus. Per. Ad nonam capitulum. PAllax gratia t vana est pulchritudo: mulier timens dñm ipsa laudabitur: date ei de fructu manuum suarum: t laudẽt eã in portis opa ei⁹. ℣. Adimanabit eã. Xio. OEta nostra quesum⁹ domine bẽ marie magdalene gloriosa merita tibi reddant accepta: cuius oblatiõis obsequium vnigenitus fili⁹ tuus clementer suscepit impẽsũ. Qui tecũ. In secũdis vesperan. Surgens iesus mane. cũ reliquis de laudibus. ps. Dixit dñs. cum reliqs de virginibus. Cap. Mulierez fortẽ. R̃. bre. Diffusa est gratia. Hy. Hardi maria. ℣. Elegit eã. Ad. M. añ. Mulier que

erat in ciuitate peccatrix attulit alabastrū vnguēti: ⁊ stans retro secus pedes dñi: lachrymis cepit rigare pedes eius: ⁊ capillis capitis sui tergebat. Sio. Bte marie. vt in pmis vio. In sci apollinaris epi ⁊ martyris oia dicunt de cōmuni vnius martyris pōtificis p̄ ser oſonē ⁊ lectiones. Oratio.

OEus fideliū remunerator animarū quicq̄ hūc diem bti apollinaris sacerdotis tui martyrio cōsecrasti: tribue q̄s nobis famulis tuis: vt cui⁹ venerāda celebritatē festiuitatē pcib⁹ eius indulgētiā consequamur. Passio sci apollinaris epi ⁊ martyris. Lcō pma.

IN diēb⁹ claudij cesaris: venit beat⁹ petrus apl's ie su xpi nazareni ab antiochia in vrbē romā: ⁊ multi cum eo xpiani administrantes ei romā venerūt. Quib⁹ statim ad syngogā hebreoz accedētibus dedit eis notitiā petrus dicens q̄ ⁊ ipse hebreus esset ⁊ a iudea propter fratrum charitatem aduenisset. Lectio scōa.

CUm vo per multos dies pmocinaret cū indeis introducebat de noie iesu: q̄ vere deus eēt filius: qui saluū fecit omne genus humanū: idicās illis quātas operationes ⁊ virtutes in isrl fecisset p̄z, pphetice voces. Lcō.

QUlti vo ex iudeis agētes pnitētiā pro ignorātia sua credebāt in iesum p̄dicāte petro. Et nō solū iudei: sz etiā romani suscipiētes vbū gauisi sunt q̄ visitatione visitasset de⁹ gentes humanū: mittēs filiū suū renouare mūdū: ⁊ credētes in iesum baptizabantur. Lcō.

POst multū vo tp⁹ ait beatus petrus apl's apollinari discipulo suo. Quid sedes nobis cū: Ecce erudit⁹ es de oib⁹ que fecit iesus: surge accipe spiritū sanctū simulq̄ pōtificatū ⁊ pge ad vrbē que vocat rauēna. Multitudo enim pplī illic norat. Predica eis de noie iesu ⁊ ne formidaueris. Cōstat enim apud te q̄ vere deus sit filius: q̄ mortuis vitā reddidit: ⁊ egris itulit vbo medicinā. Lcō.

Et post multa dās oſonem beat⁹ petrus: ⁊ ponēs manus sup caput eius ait ei. Mittat dñs nr iesus xp̄s angelū suum qui p̄paret iter tuum: ⁊ que postulaueris annuat. Et oculans eum emisit a se. Lcō.

CUm q̄ puenisset beat⁹ apollinaris non lōge ab vrbe rauēna: māsit apud quēdā militē asiaticū noie ⁊renetū. Cui cū

idicasset vñ aduenisset: aut qd
ageret. Ait ad eu3 ille miles.
Dospes filius meus excecat⁹
est: sed siqua virt⁹ est pdicatio
nis tue: adhibe medicinaz vt
videat: ⁊ sequar dum tuū cre
dens in eum. Lcō septima.
Hūc eūdē puerum alacriter
beat⁹ apollinaris ad se pduci
iussit. Et videtūb⁹ cūctis q ade
rant: nihil aliud beat⁹ apolli
naris ꝙ signū crucis sup ocu
los ceci faciēs dixit. Deus qui
nō loc̄aliter sed vbiqꝫ es: tu in
tromitte cognitionē filij tui do
mini nri iesu xpi in istā ciuita
tē: vt nō solū istos oculos cor
porales illumines: sed etiā ite
riores oculos gētiliū cōmozan
tiū in loco ist⁹ o aplas: vt celeri
ter agnoscāt iesum christū fili
um tuū sum eē deum: ⁊ locus
mihi predicationis tribuatur
cum magno effectu. L. viij.
Xpletis his sermonib⁹ vi
dit cecus: ⁊ puolut⁹ pedibus
bti apollinaris vna cū parēti
busuis credēs in xpm bapti
zat⁹ est in fluuio nō lōge ab vr
be rauēna. Matrona vō cu
iusdā tribuni militum noie te
cla: per annos plurimos gra
uissima tenebat infirmitate:
quā nullus medicoꝝ poterat
erigere. Factū est aūt vt miles
xpianus astaret ante tribunū
⁊ orta fabula a tribuno de fi
de ifirma: ait miles. Est apud
me qdā pegrinus puecte eta
tis: qui etiā filium meū cecum
absqꝫ vllo medicamine illumi
nauit. Si pmittis cū illā vide
re mox pualescet. Lectio san
cti euangelij sm lucam.
In illo tpe. Facta est ꝓtē
tio inter discipulos iesu: qs eo
rū videret eē maior. Et reliq.
Homel. venerabilis bede pre
sbyteri ex tractatu sup lucaz.
Sicut bonis eē mos Lix
rius solet in scripturis sē
per exēpla patrū pcedētium
qbus ad meliora pficiant: qui
busqꝫ agnitis de suis actibus
humilient ingrere: sic ecōtra
rio reprobi figd forte in electis
rebꝫbibile reptūt: quasi suas
ex eo nequitias obtecturi tant
pro iusto defensuri libētissime
solent amplecti. Lectio. x.
Ideoqꝫ multo ardētiꝰ legunt
qꝫ facta est cōtētio iter discipu
los xpi qs eoꝝ videret esse ma
iorꝫ qꝫ multitudinis credēn
tiū erat cor vnū ⁊ anima vna.
Multo tenacius recolūt qꝫ fa
cta est dissensio inter barnabā
⁊ paulū: ita vt discederent ab
inuicez: qꝫ qō idē paulus ait:
cū enim sit inter vos zelus ⁊ cō

tētio: nōne carnales estis: nō/ne hoīes estis: q̄si nobis ifirmi/tas scōz imitāda ꝓponat: t/nō illud potⁿ: q̄ cōualuerunt/ de ifirmitate: fortes facti sūt in/bello: hoc maxime in loco vbi/ t ipsa ptētionis eoz causa no/bis est incognita. Lectio. xj.

Neqz enī icredibile est: q̄ iux/ta hoc qō alibi pcipiī cōtēdite/ intrare per angustā portā: hoc/ nocte se inuicē pueniēdo certa/rēt. Verū qualibet ex causa cō/tēderint: nos potius nō carna/les adhuc discipuli qd gesse/rint: sed spiritalis magister qd/ iusserit videamus. Lec. xij.

Dixit aūt eis. Reges gētium/ dñant eoz: t qui potestatē ha/bent super eos benefici vocant/ Vos aūt nō sic: sed qui maior/ est in vobis fiat sicut iunior: t/ qui pcessor est sicut ministra/tor. Certantibus de priorātu/ discipulis: pius magister eos/ non inite contentionis arguit: sed formam quā sequantur hu/militatis modesta ratione de/scribit. Secundum lucam.

In illo tpe. Facta ē ptētio/ inter discipulos iesu: qs eo/rū videret eē maior. Dixit aūt/ eis. Reges gētū dñant eoz: t/ qui potestatē habēt super eos/ ꝑfici vocant, Vos aūt nō sic:/ sed qui maior est in vobis fiat/ sicut iunior: t qui pcessor est: si/cut ministrator. Nam qs ma/ior est: qui recūbit: an qui mi/nistrat: Nōne qui recumbit: Ego aūt in medio vestrū sum/ sicut qui ministrat. Vos autez/ estis qui pmānistis mecū in tē/tationibus meis: t ego dispo/no vobis sicut disposuit mihi/ pater meus regnū: vt edatis t/ bibatis sup mēsam meā in re/gno meo: t sedeatis sup thro/nos iudicātes duodecim tribꝰ/ isrl. Oro. Deus fideliū. vt supra in vesperis. In sci iaco/bi apostoli omnia dicunt de cō/muni. vnius apli ꝑter oratio/nem t lectiones. Oratio.

Esto dñe plebi tue sancti/ficator: t custos: vt apli tui ia/cobi munita ꝓfidijs t cōuersa/tione tibi placeat: t secura mē/te deseruiat. Per. Sermo iā/cti ioānis chrysostomi ex tra/ctatu sup mattheum. Lcō. j.

Accessit ad iesum mater/ filioz zebedei: hoc est sa/lome: cuius apud alterū euan/gelistā ponit nomē. Vere paci/fica: que filios genuit pacis./ Nō solū aūt ex marco euāge/lista: qui manifeste ipsos ffes/ exponit accessisse ad iesum: t/ hoc eadē postulasse: intelligere

possumus qñ a filijs suis erat
summissa: sed etiã ex psentib⁹
xpi sermonibus qbus nõ qua
si ad mulierẽ ipsam per se pe
tẽtem sed quasi ad filios sum
mittentes respondit: nescitis
quid petatis. Lectio secũda.
Estimo enim q hi fratres cũ
audissent dñm de passione & re
surrectione sua pphãtez: ce
perũt dicere intra se: cũ essent
fideles. Ecce rex celestis descẽ
dit ad regna tartarea: vt re
gnũ qdẽ mortis destruat: ipsã
aũt mortẽ diuinitatis sue potẽ
tia calcet: & sic vinculo tenebra
rum soluto: captiuas alias ad
sua regna reducat. Lectio. iij.
Nec innumerabilis militia de
monũ resistere poterit ptra eũ
In quẽ enim corpore cõstitu
tum frenuerũt dicẽtes qd no
bis & tibi iesu fili dei excelsi ve
nisti ante tẽpus torquere nos:
quomodo nudam ipsam diui
nitatem contra se descendẽtez
poterunt sustinere? Lec. iij.
Ecce post tres dies morꝫ sue
reuertẽs ab inferis qsi victor de
bello. Nã cũ victoria fuerit cõ
sumata qd aliud restat: nisi vt
regni gl̃ia subsequat. Lec. v.
Ergo qd facient⁹ ffes? Quo
possumus regni illius eẽ parti
ceps: Scimus qz inuidus nõ
est. Qui enim seipsum donauit
nob⁹: quõ regni sui societatez
nõ donabit? Petẽtis negligẽ
tia reprehẽdit: vbi de dãtis mi
sericordia non dubitat. L. vj.
Si nos regam⁹ magistrũ: for
sitã ceteroꝝ fratrũ corda cõcu
tiemus: & dũ nobis duob⁹ pui
dere volumus: inter oẽs scan
dalũ excitamus. Nã & si san
cti sunt: tñ hoies sunt. Et si vin
ci a carne nõ possunt: quasi iã
spuales: tñ peccati possunt quasi
adhuc carnales. Lectio. vij.
Et qd ergo vel leues occasio
nes dem⁹: qbus improba car
nis natura tranquillas eoꝝ
animas inquietet? Summitta
mus ergo matrem nostram:
vt suo nomine deprecetur pro
nobis: & fiunt duo bona. Si
enim res ipsa reprehensibilis
inuenta fuerit: facile meretur
veniam quasi mulier: ipse enim
sexus excusat errorem: si autẽ
fuerit opportuna: facilius im
petrabit mater, p filijs rogãs.
Ipse enim dñs qui maternos
animos filio: tum miseratione
impleuit: facilius exaudiet ma
ternum affectum. Lcõ. viij.
Magna laus mulieris ex hoc
loco colligit. Primũ quia nõ
solũ illi reliquerãt patrem: sed
etiã ipsa reliquerat virũ suũ &

secuta fuerat xp̃m: ⁊ illi ostẽderunt qñ filij erant huiusmodi mr̃es: ⁊ ipa ostẽdit qz mr̃ erat taliũ filioꝝ. Euãgeliũ. Accessit ad iesum mr̃ filioꝝ zebedei. cũ tomel. sua, regre supra in festo sci ioãnis aũ portã latinã. In scõrum martyrũ naz̃arij ⁊ celsi victoris ⁊ incẽtij, Gro. SAnctoꝝ martyrũ tuorũ nos dñe naz̃arij ⁊ celsi victoris ⁊ incẽtij ꝓsessio btã cõmunitat: ⁊ tragilitati nr̃e subsidium dignanter exoret. Per. In scõrum martyrũ felicis pape simplicij faustini ⁊ beatricis. PResta q̃s dñe etc. Gro. vt sicut populus xp̃ian⁹ martyrũ tuoꝝ felicis simplicij faustini ⁊ beatricis tpali solennitate cõgaudet: ita pfruatur eterna: ⁊ qõ votis celebrat cõpr̃hẽdat effectu. Per. In festoꝝ martyrũ abdon ⁊ sennẽ. DEus qui scis tuis Gro. abdon ⁊ sennẽ: ad hãc gliam vnĩdi copiosuz mun⁹ gre cõtulisti: da famulis tuis suoꝝ vnĩa peccatoꝝ: vt scõrũ tuoꝝ itercedẽtiũ⁹ meritis ab oĩbus mereant aduersitatiũ⁹ liberari. Per. In sancti petri ad vincula ad vesp. Petr⁹ autem. cuz rel. de laudib⁹. ps. Dixit dñs, cum rel. Cap.

QUadrit herodes rex man⁹ vt affligeret quosdaz de ecclia: occidit aũt iacobũ fr̃e ioãnis gladio: videꝫ autez ga placeret iudeis: apposuit ap prehendere ⁊ petrũ. R. pl. Si diligis me. ℣. Et si oportuerit me. Sym. Petr⁹ beatus. Sllia dro. ℣. Tu es petr⁹ R. Et sup hãc petrã edificabo eccleiam meã. Ad. M. vesp. Tu es pastor ouium pr̃ceps apostolorum: tibi tradite sunt claues regni celorum. Gro. DEus qui beatũ petrum ap̃lm a vinculis absolutũ illesum abire fecisti: nosq; q̃s absolue vincula peccatoꝝ ⁊ oĩa mala a nobis ꝓpitius exclude. Per. Et hr̃ commoratio de scõ paulo ap̃o. Sĩcte paule ap̃le ꝺdicator vitaz ⁊ doctor gẽtiũ intercede p nobis ad dñm qui te elegit. ℣. Tu es vas electionis scẽ paule ap̃le. R. Predicator veritatis in vniuerso mũdo. Gro. DEus qui multitudinẽ gẽtiũ bti pauli ap̃li ꝓdicatiõe dcuisti: da nobis q̃s vt cuius cõmemoratiõne colimus: eius apud te patrocinia sentiamus. Per. Ad matutinitaz. Tu es pastor ouium pr̃ceps ap̃loꝝ. Tibi tradite

sunt claues regni celorum. ℣. Venite. Hym. Exultet celũ. In ꝓmo noc. añ. In plateis ꝓnebant infirmi in lectulis: vt veniẽte petro saltẽ vmbra illius obũbraret quenq̃ illorũ & liberarent ab infirmitatib⁹ suis. ℣. Celi enar. Añ. Ait petrus ꝓncipib⁹ sacerdotũ: ecce sum quẽ vos iteremistis suspẽdentes in ligno: hũc de⁹ suscitauit: & ꝓncipẽ ac saluatorẽ exaltauit ad dãdã penitẽtiã in remissionẽ peccatorũ. ℣. Bñdicã. Añ. Petrus apls dixit paralitico: eneas sanet te dñs ihesus xps: surge & sterne tibi: & continuo surrexit: & oẽs qui videbãt cõuersi sunt ad dñm. ℣. Eructauit. Añ. Factũ est vt quedã discipula noie thabita plena operibus bonis & elemosynis: infirmata mortua est: miserũt aũt discipuli ad petrũ rogantes: ne pigriteris venire vsq; ad nos. ℣. Oẽs gẽtes. Añ. Adueniente petro circũstetẽrũt illũ oẽs vidue flẽtes & ostẽdentes tunicas & vestes quas faciebat illis dorcas. ℣. Exaudi deus dẽpcationẽ. Añ. Ponẽs petrus genua sua orauit: & conuersus ad corp⁹ dixit: thabita surge: at illa aperuit oculos & viso petro resedit: dansq; illi manũ erexit eã: & scis ac viduis assignauit viuã. ℣. Exaudi deus oratiõnẽ meã cum ꝓpcor. ℟. In oẽm terram. Ex actibus apostolorum. Lec. i.

IN illis herodes rex manꝰ: vt affligeret quosdã de ecclia: occidit aũt iacobũ fratrem ioãnis gladio. Videns aũt quia placeret iudeis: apposuit apphẽdere & petrũ: erãt aũt dies azimorũ: quẽ cũ apphendisset misit in carcerẽ: tradens quatuor quaternionib⁹ militũ custodiẽdũ: volens post pascha ꝓducere eũ pplo. Et petrus quidem seruabat in carcere: oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad dñm ꝓ eo. ℟. Simõ petre, cũ rel. vt supra in festo apostolorũ petri & pauli. Lũ.

CUm aũt ꝓducturus eum esset herodes in ipsa nocte erat petrus dormiens inter duos milites vinctꝰ catenis duabus: & custodes ante ostium custodiebãt carcerẽ. Et ecce angelus dñi astitit & lumen refulsit in habitaculo: percussoq; latere petri excitauit eũ dicẽs. Surge velociter. Et ceciderunt catenæ de manibꝰ eius. Lũ.

DIxit aũt angelus ad eũ Precingere & calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et

dixit illi. Circūda tibi vestimē tū tuū ⁊ sequere me. Et exiēs sequebat eū: ⁊ nesciebat: q; verū ē qđ fiebat p angelū. Estimabat aūt se visū vidē. ℣. Alle.

MRāsēites aūt pmā ⁊ secūdā custodiā: venerunt ad portā ferreā: q; ducit ad ciuitatē: q; vltro apta est eis. Et exeūtes, pcesserūt vicū vnum: ⁊ protinuo discessit angelus ab eo. Et petrus ad se reuersus dixit. Nūc scio vere: q; dñs misit angelū suū ⁊ eripuit me de manu herodis: ⁊ de omni expectatione plebis iudeor. In secūdo nocturno. Cornelius centurio vir religiosus ac timēs deū vidit manifeste angelū dei dicēte sibi: corneli mitte ⁊ accersi simonē qui cognominat petr⁹ hic dicet tibi qđ te oporteat facere. ℟. Cōfitebimur. Ant. Apiēs petrus eos suū dixit: in veritate cōperi: qm nō ē psona rū accept⁹ deus: sed in oi gente qui timet deū ⁊ opat iustitiā accept⁹ est illi. ℟. Cantate. ℣. Ant. Adhuc loquēte petro cecidit spūs sanct⁹ sup oēs q audiebāt verbū: ⁊ erāt loquētes linguis: ⁊ magnificātes deum: tūc petrus iussit eos baptizari in nomine dñi iesu xpi. ℟. Dño reg. exul. Ant. Cū ascēdisset petrus hierosolymā disceptabāt aduersus illū q erāt ex circūcisione: q; introisset ad viros ꝓpuciū habētes ⁊ manducasset cū illis. ℟. Cantate. ℣. Ant. Aplis petrus respōdit ad eos qui disceptabāt aduersus illū: si ergo eādē gram dedit illis deus quam nobis: ego qui essem qui possem, phibere deū. ℟. Dño reg. exul. Ant. His auditis tacuerūt ⁊ glorificauerūt deū dicētes: ergo ⁊ gentib⁹ penitētiā ad vitā dedit deus. ℟. Misericordiā ⁊ iudi. ℣. Cōstitues. Sermo sancti Ambrosij epi. Lcō. 9.

IDicimus ſres q; ad similitudinē eue beatū petrū hystiaria quoq; mulier decepisset: ⁊ sicut adā mulier circumscripsit: ita ⁊ aplm petrū femina circūuenit. Et sicut⁹ eniz ad decipiendū sexus est. Fraudis sue vasculū in hostiaria diabolus recognouit. Lectio. vi.

HIdeles viros nō nisi per mulierē oppugnare cōsuenit. Ibi adā per euā supat hic petrū vincit per hostiariā. Fuit enim sicut legimus in paradiso de litiarū diabolus nec defuit sicut intelligimus in patrocinio iudeor. Ibi imminebat sathanas serpēs: hic iudas ar

liber pergebat. Lectio. vij

Est ergo eadē similitudo exceptionis in petro que in adā fuit: quoniā eadem est similitudo mandati. Accepit enim vterq; a dño mandatuz adam ne tangeret: apostolus ne negaret: ille ne lignū sciētie presumeret: hic ne ingū sapiē tie preteriret: sed transgrediēs vterq; preceptum pari modo delinquit. Lectio. viij.

Stauit ille qđ non licebat loqui iste qđ nō decet. Et tamē facilior est negatio petri q̄ ade puaricatio. Illi enim apostolo q̄p̄ phoplausto subuenit. Hunc enim deus ad vsperā regrit errātem: illum dominus pullozcantu denegantem. Adam reus facti: nudus erubuit: petrus cōscius delicti citius correctus igemuit. Ad cant. añ. Tu es petrus & super hāc petrā edificabo ecclesiaz meaz. Cant. Deus sancti dñi, ℣. Primis honorati, Euāgelium. Venit iesus in partes cesaree philippi. cuz homel. sua quere supra in natali aplorz petri & pauli. Ad lau. & p tres añ. Petr añs seruabat in carcere & oio fiebat pro eo sine intermissione ab ecclia ad dñm, p̄. Dominū regē. cuz resp. Añ. Erat petrus dormiēs inter duos milites: vinct' catenis duabus: & custodes ante ostiū custodiebant carcerē. Añ. Dixit angelus ad petrum: circūda tibi vestimentum tuum & sequere me. Añ. Misit dñs angelum suum: & liberauit me de manu herodis alla. Añ. Solue iubente deo terrarum petre cathenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis. Cap. Misit herodes. Rz. b. Cōstitues. ℞. Jā bone pastor. Sit trinitati. ℣. Tu es petrus. Ad B. añ. Quōcuq; ligaueris sup terrā: erit ligatū & i celis: & quōcuq; solueris sup terrā erit solutū & in celis: dicit dñs simoni petro. Oio. Deq; beatū petrū. vt supi resp. & fit cōmemoratio de scō paulo vt supin vtrisq; vis. Ad tertiā cap. Misit herodes. ℣. In oēm terrā Oio. Deq; beatū petrū. vt supra. Ad sextam capitulum.

Angelus dñi astitit & lume refulsit in habitaculo: percussoq; latere petri excitauit eū dicēs: surge velociter: & ceciderunt cathene de manib' eius. ℣. Cōstitues eos. Oio.

Deq; btō petro aplo nro collatis claueb' regni celestis alios ligādi atq; soluēdi

pōtificiū tradidistī: cōcede: vt
intercessionis eī⁹ auxilio a pec
catoꝝ nr̄oꝝ nexib⁹ liberemur.
Qui viuis. Ad nonam cap.
ET petrus ad se reuersus
dixit: nūc scio vere quia
misit dñs angelū suū: t eripu
it me de manu herodis: t de oi
expectatione plebis iudeoꝝ.
℣. Mimis honorati. Oratio.
PResta qs omps deus: vt
nullis nos ꝑmittas per
turbationib⁹ cōcuti: quos in
aplice ꝓfessionis petra solida
sti. Per. In secūdis vsp. aſſ.
Petrus aūt, cum rel. de lau.
plasi de aplis. Cap. Misit he
rodes. ℣. bze. In oēm terrā
Sym. Petrus beat⁹. Glia
do. ℣. Tu es petr⁹. Ad. M.
aſſ. Angelus dñi astitit t lu
mē refulsit in habitaculo car
ceris: pcusso qꝫ latere petri ex
citauit eū dicens: surge veloci
ter: t cōtinuo ceciderūt catē
ne de manib⁹ eius alla. Sto.
Deus qui beatū petrū. Et fit
cōmemoratio de scis macha
beis t de scō stephano papa t
martyre: reinde de scō paulo si
cut supra in pmis xio. In
scoꝝ machabeoꝝ martyrum.
PAterna nos dñe sto.
martyrū tuoꝝ corona le
tificet: que t fidei nr̄e ꝓbeat in
citamēta virtutū: t multiplici
nos suffragio consolet. Per.
In sci stephani pape t marty
DEus qui nos ris. Sto.
bti stephani martyris
tui atqꝫ pōtificis annua solen
nitate letificas: cōcede, ppiꝰ
vt cuius natalitia colimus: de
eius sdē etiā ꝓtectione gaudea
mus. Per. In inuētione sci
stephani ꝓtomartyris oīa
unt de cōi vnius martyris pr
ter capla oīones t lectiones.
STepha/ Ad vsp. cap.
nus aūt plen⁹ gra t for
titudine: faciebat prodigia t si
gna magna in populo. Sto.
DA nobis qs dñe imitari
qō colimus: vt discam⁹
t inimicos diligere: qꝫ ei⁹ inui
tione celebram⁹: qui nouit eti
am pro ꝑsecutorib⁹ exorare vi
minū nr̄m iesum xpm filiū tu
um qui tecū viuit. Historia t
inuētione corpis sci stephani.
ILuciānus miseri/ Lec.
cordia dei indigēs t oīnꝫ
hoiūꝫ minimus: ꝑsbyter eccle
sie dei que est in villa que dicit
caphargamala: in territorio
hierosolymitano: scē eccliē t
oīb⁹ scis q sūt in xpo iesu in
vniuerso mūdo: in dño salutē.
Reuelationē sci ste/ Lec. ij.
phani: que mihi per gra dñi
t saluatoris

ꝛ saluatoris nr̃i ostensa est: di/
gnũ duxi vt vestre pãderẽ sci/
tatis nõ iactãtia quadã: ꝛ3 ad
firmationẽ audiẽtiũ. L.iij.
Certa enim vice ostẽsum est
mihi dũ gesterẽ in basilica ba
pisterij in stratu meo die sex/
ta feria illucescẽte circa horaz
nonã tertiã: dũ adhuc pene vi/
gilarẽ: tangi in excessu mentis
effect⁹: vidi virũ senẽ: statura
pcerũ: vultu decoz: plixa bar
bain vestitu cãdido: amictuz
pallio: in cui⁹ sumitatib⁹ erãt
tangi auree cruces cõtexte: ꝛ
manu tenebat virgam aureã:
calciatum caligis in superficie
dauratis ambulantem co/
ram me ꝛ tacentem. Lec.iiij.
Et cũ hoc viderẽ: hesitãs in/
tra me metipsũ dicebã. Quis
putas ẽ? De deo: an ex aduer
sa parte? Nec enim oblu⁹ sue/
rã vbi apli dicẽtis. Nam ipse
sathanas transfigurat se in an
gelum lucis. Lectio quinta.
Cũ ergo viderẽ eũ ambu/
lãtẽ: cogitare cepi i corde meo
ꝛ dicere. Si hic homo de deo ẽ
tertia vice me noĩe meo cla/
mabit. Võ si semel vocitauerit
nõ illi dabo rõsum. Qui mihi
dubitans dissimulata ambu/
latiõe venit ad me: ꝛ de yga
quã manu tenebat pulsãs me
tertio nomĩe meo clamauit di
cẽs. Luciane luciane luciane.
Cui ego rñdi, Quis L.vi.
es dñe? Dicit mihi, Surge va
de ꝛ dic ioanni epõ hierosoly/
mitano. Usquequo clausi su/
m⁹: vsquequo nõ apis nobis:
maxime cũ tpib⁹ tuis reuelan
di simus. Api nobis velocius:
vt per nos aplat deus humã
no generi ostium misericordie
sue: instat enĩ tẽpus vt hic mũ
dus intereat pze multitudine
iniquitatum suarum ꝓ quo
tidie faciunt. Lectio septima
Et post hec ait. Võ solũ mei
causa sollicitus sum: sed ꝓ his
qui mecũ sunt. Digni enĩ sunt
maximis honorib⁹ cumularit
q: locus in quo iacemus val/
de despectus est. Cũ hec igitur
audissẽ aio ad eũ. Dicito mihi
dñe tu gs ea: ꝛ qui sunt tecuz?
Et dicit mihi. Ego L.vij.
sum gamaliel qui nutriui pau
lũ: qui postea factus est apls.
Qui aũt iacet mecũ ipse est do
minus stephanus: qui a iude
is hierosolymis lapidatus est
ꝛ die octauo in hxaphilo ia/
cuit ciuitatis in via eũtib⁹ ce/
dar iussu impioz sacerdotũ ꝓ
iect⁹: vt a bestijs ꝛ auib⁹ deuo
raret: ꝛ tamẽ nec bestie eũ nec
aues tãgere plũpserũt. Eua/

gelū cū tyrannel. fua regre i na
tali ei⁹. Ad lau. cap. Stepha
nus aūt. Ozo. Da nobis q̄s
dñe. Ad tertiā cap. Stepha
nus aūt. Ozo. Da nobis q̄s.

Surrexerūt Ad. vj. cap.
aūt gdā de synagoga q̄
appellabat libertinoz t cyre
nēsiū t alexādrinoz: t eoz q
erāt a cilicia t asia disputātes
cū stephano: t nō poterāt resi
stē sapie t spūi qui loq̄bat. Ozo

Omnipotēs sempiterne dē q̄ pri
mitias martyz in bti le
uite stephani sāguie dedicasti
tribue q̄s: vt p nobis intercel
soz existat: q̄ p suis etiā psecu
toribꝫ exoz auit dñm nr̄m iesuz
xp̄m filiū tuū: q̄ tecū viuit t re
gnat. Ad nonam cap.

Uz aūt eēt stephan⁹ ple
nus spū scō: itēdēs in celū: vi
dit gliam dei: t iesū stātē a dex
tris dei: t ait. Ecce video celos
apt̄os: t filiū hois stantē a dex
tris virtutis dei. Ozo.

Deus qui es scōrū tuoz
splēdor mirabilis: quiq; hodi
erna die bti stephani marty
ris tui venerandas reliq̄as re
uelasti: da nobis in eterna leti
tia de eius societate gaudere.
Per. In secūdis vēspis cap.
Stephan⁹ aūt. Ozo Da no
bis q̄s dñe. vt in p̄mis Ad.

In scē marie ad nīues ad vē
ās. Dū eēt rex. cū rel. de lau
psalt de scā maria. Capimus.

Hb initio t ās secla creata
sum: t vsq; ad futuruz se
culū nō desinā: t in habitacio
ne scā coram ipso ministraui.
℟. dl. Lōgratulamini mihi
℣. Beatā me dicent. Hym.
Aue maris stella. ℣. Digna
re me laudare te virgo sacra
ta. ℟. Da mihi virtutē contra
hostes tuos. Ad. M. āū. Sā
cta maria succurre miseris: in
ua pusillanimes: refoue fleb
les: ora pro pplo: interueni pro
clero: intercede pro deuoto: fe
mineo sexu: sentiant omnes tu
uni iuuamen: qui tibi obferunt
munia laudum. Oratio

Oncede nos famulos tu
os q̄s dñe deus ppetua mēis
t corporis sanitate gaudere: t
gliosa bē marie semp vginis
intercessione a psenti liberari
tristitia t eterna ptui letitia.
Per. Ad magn. iuis. Sācta
maria dei genitrix vgo. Inter
cede pro nobis. ℣. Uenite.
℣y. Quēter. In p̄mo noc.
āū. Bñdicta tu in mulieribꝫ
t bñdict⁹ fructꝰ ventris tui.
℣. Dñe dñs nr̄. Aū. Sicut
myrrha electa odorem dedisti
suauitatis scā dei genitrix.

Celi enarrãt. Añ. Añ thoꝛ hui⁹ ṽginis frequẽtate nobis dulcia cãtica drachmatis. ℣. Dñi é terra. Añ. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intẽde ꝓ spere, pcede ⁊ regna. ℣. Eructauit. Añ. Adiuuabit eã dñs vultu suo: dñs in medio ei⁹ non cõmouebit. ℣. Dñs nr refu. Añ Hec est que nesciuit thoꝛ in delicto: habebit fructũ in re spectõe aiarũ scarũ. ℣. Magnus dñs. ℟. Benedicta tu in mulieribꝰ. Hystoria de festiuitate dñe marie virginis ad ni.

IN Tempoꝛe quo ues. L. j. papa liberius scī petri sedẽ, puida gubernatione regebat qđã ioãnes noie alme vrbis patritiat⁹ curã gerẽs: tazmoꝛ ꝙ nobilitatis generosita te pclarus: possessionũ ac multarũ diuitiarum opulẽtia locuples: cũ filiũ non haberet vnaq; cũiuge sua que sibi diuina ꝓuidẽtia tã moꝛ ꝙ nobilitatis similitudine fuerat sociata: beatissimã dei genitricẽ sibi in hꝛedẽ ꝓpriã ac ꝓcialẽ dñam pelegerũt. ℟. Sãcta ⁊ imaculata ṽginitas qb⁹ te laudib⁹ effeꝛã nesciã. Quia qué celi capere non poterãt: tuo gremio ꝓtuliſti. ℣. Benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Quia. Lectio secũda

HIsimul vno oꝛe pariq; deuotione: beatissimie virgini vota soluentes dicebant. Regina celoꝝ: dña angelorũ: ⁊ saluatrix oium: tibi tanto deuotius fragiles supplicamus: quãto viscera tue pietatis copiosius erga hoies ⁊ benigni⁹ impẽdis. ℟. Cõgratulamini mihi oẽs qui diligitis dñm Quia cuꝝ essem paruula placui altissimo: ⁊ de meis visceribus genui deũ ⁊ hominem. ℣. Beatã me dicẽt oẽs generationes: quia ancillam humilem respexit deus. Quia. Lec. iij. Lectio igitur sanctissima mater que tibi sincera deuotione persoluimus: ⁊ ita vitam nostram ⁊ omnia que in terris vt hominẽs possidemus solita miseratiõe dispone: quatenus tibi nra deseruiat actio: ⁊ nostre facultates tibi in aliquo beneplacito obsequi expẽdant. ℟. Cõtinet in gremio celuꝝ terrãq; regentem virgo dei genitrix. Procereꝛes comitãtur herilem: per quos orbis onans christo sub principe polleꝛet. ℣. Virgo dei genitrix: quem totus non capit orbis in tua se clausit viscera factus homo, Procereꝛes. Lectio. iiij.

Non igit diuina clemẽtia
hoĩb⁹ defuit supplicatiũ
nec pijssime virginis aures iu
stoz petitionib⁹ defuerũt: ꝫ eo
rũ vota deus ex alto suscipiés
petitiões ipsoz celeriter voluit
effectui mãdare: ꝛ fini debi-
to tradere. Intrabat tũc gppe
mẽsis augusti: quãdo acriori-
bus solis ardoib⁹ telluris ger
mina desiccant: ꝛ hoies magis
solis adustionib⁹ decoquunt.
℟. Sicut cedrus exaltata sũ
in libano: ꝛ sicut cypressus in
mõte syõ ꝙsi myrrha electa.
Dedi suauitatẽ odoris. ℣. Et
sicut cinnamomũ ꝛ balsamus
aromatizãs. Dedi. Glia. De-
di. In secũdo nocł. añ. Veni
electa mea ꝛ ponã in te thro-
nũ meũ alfa. ℣. Bñdixisti.
Añ. Sicut letãtiũ oium nr̃m
habitatio est in te scã dei geni-
trix. ℣. Fundamenta. Añ.
Gaude maria vgo cũctas hx-
reses sola iteremisti in vniuer-
so mũdo. ℣. Lãtare. ij. Añ.
Speciosa facta es ꝛ suauis in
delitijs tuis scã dei genitrix. ℣.
Dñs regẽ ex. Añ. Post par
tũ vgo inuiolata pmãsisti: dei
genitrix intercede pro nobis.
℣. Lãtare. ij. Añ. Benedi
cta filia tu a dño: q̃ per te fru
ctũ vite cõcauimus. ℣. Dñs
regẽ. ir. ℣. Sicẽ myrrha electa.

Ideo enim tpe volẽ. L. v.
te btã dei genitrice leuz
edificãde sibi basilice hoĩb⁹ ꝛ
monstrare: quadã nocte dicti
ã mẽsis. i. nonis augusti subi
to extra naturã tpis: aer nimia
frigoris cõgelatione pstringit
ꝛ tãta nubiũ cõstipatione den
sat: vt imbre desup fuso: inpio
casu niuiũ multitudo defluc
ret: que solũmodo locũ edificã
de basilice coopiens: miracu
lũ pariter ꝛ algorẽ sũministra
uit. ℟. Que est ista que pces
sit sicut sol ꝛ formosa tanq̃ hie
rusalẽ. Viderũt eã filie syon ꝛ
beatã dixerũt: ꝛ regine laude
uerũt eã. ℣. Et sicut dies ve
ni circũdabãt eã flores rosarũ
ꝛ lilia vallii. Viderũt. L. vi

In ipsa denicz nocte pno-
minato pontifici: atq; tam
dicto patricio ꝛ vxori sue simi
lem visionem facta dei geni-
trix voluit demonstrare: á res
ꝛ reuelatio miraculi cõfirma-
ret aspectu: ꝛ subita tpis imu-
tatio occulte visiõis reuelatio
ne nosceret. ℟. Ornatã mo
nilib⁹ filiã hierlm dñs cõcupi
uit. Et videtes eã filie syõ bea
tissimam pdicauerũt dicẽtes:
vnguẽtũ effusum nomẽ tuum
℣. Astitit regina a dextris tu

is in vestitu deaurato circūdata varietate. Et. Lectio. vij.

APparens igit̄ btā atq; scissima virgo maria p̄noiato pontifici: taliter cum ad monitiōis oraculo volut edocere. Operū tuoz itētioz circūspecte sollicitudinis vigilantia qua oi potēti deo plurimuz placere cognoscēris: te mō in hoc cōmēdabilē reddiderunt ita vt qō hactenus erga nois mei deuotionē ab alijs nō fuerit attētatū: p te nūc mihi placuerit p̄sumari: adeo vt causa salutis cristaq; oibus qui deuotionē tui pectoris fuerint imitati. ℟. Beatā me dicēt oēs generatiōes. Quia fecit mihi dominus magna q; potēs est: et sanctū nomē ei⁹. ℣. Et misericordia ei⁹ a pgenie in pgenies timētib⁹ eū. Quia. L. viij.

QErū ne pfunctoriū hui⁹ reuelationis mysterium ambiguis cogitationibus credas: qō p̄sentib⁹ tibi vbis assert sub oium admiratiōe maximo etiā miraculo volui p̄firmare: ita vt cōtra tpis naturā nūmodo eū locū infusione mirāde nimis: que cādore etiam spūs sci donū significat: repleverim: in quo basilicā mei nominis tibi p̄cipio p̄struēdam, ℟. Felix nāq; es sacra virgo maria: et omni laude dignissima. Quia ex te ort⁹ est sol iustitie xp̄s deus nr̄. ℣. Ora pro pplo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu: sentiāt oēs tuū iuuamē: qcūq; celebrāt tuā sanctā solēnitatem. Quia. Sīia. Christus. Ad cant. ant. Ort⁹ cōclusus es dei genitrix. hort⁹ conclusus fons signat⁹: surge p̄pera amica mea et veni. Cant. Audite me. ℣. Sande maria virgo. Cō sci euangdū sm lucam.

IN illo tpe. Loquēte iesu ad turbas: extollēs vocez quedā mulier de turba dixit illi. Beat⁹ vēter qui te portauit et vbera que suxisti. Et reliq̄. Homel. venerabilis bede p̄sbyteri ex tractatu sup lucā. L. ix.

QVagne deuotionis et fidei hec mulier ostēdit: que scribis et pharisēis dñm tētantib⁹ simul et blasphemātibus: tāta eius incarnatiōe pre oibus sinceritate cognouit: tāta fiducia cōfitet: vt et p̄sentiuz p̄cerum calūniā et futurorum p̄fundat hereticoz perfidiam. ℟. Btā es maria: que dñm portasti creatorem mūdi. Genuisti qui te fecit et in eternum pmanes vgo. ℣. Aue maria

gra plena dñs tecū. Benuisti.

NAm sicut tūc iudei L.x. sci spūs opa blasphemā do: verū cōsubstātiale q̄ patri dei filiū negabāt: sic hereti po stea negādo mariā semp v̄gi nē: sci spūs opante virtute: na sciturō: ex humanis membris vnigenito deo carnis sue mate riā ministrasse: verū cōsubstā tiale q̄ mri filiū hois fateri nō debere dixerūt. ℟. Diffusa est gra in labijs tuis. Propterea bñdixit te de⁹ in eternum. ℣. Adyrrha ⁊ gutta ⁊ casia a ve stimētis tuis a gradib⁹ eburne is: ex q̄b⁹ delectauerūt te filie regū in honore tuo. Propte.

SEd si caro v̄bi dei L.xj. fm carnē nascētis a car ne v̄ginis mris, pnūciat extra nea: sine causa v̄ter qui eum portasset: vbera que lactassent bibiscant. Qua enīz p̄sequētia ei⁹ lacte credat nutrit⁹ cui⁹ se mine negat cē p̄cept⁹: cum ex vni⁹ eiusd̄ q̄ fontis origine fz phisicos vter q̄ liquor emana re phibet: nisi forte putāda est v̄go: semētiuā sue carnis ma teriā nutriēdo in carne dei fi lio suggerere potuisse: incarnā do aūt quasi maiori ⁊ iusitato miraculo minime potuisse. ℟. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dñoꝑ ple cta sunt in te que dicta sunt ti bi: ecce exaltata es sup choros angelo⁹. Intercede p nobis ad dñm deū nr̄z. ℣. Ave ma ria gra plena dñs tecū. Inter.

SEd huic opinioni L.xij obstat ap̄s dicēs: q̄ mi sit deus filiū suū factū ex mulie re factū sub lege. Neq; enī au diēdi sunt qui legēdū putant natū ex muliere: factū sub lege sed factū ex muliere q̄ p̄cept⁹ in vtero virginali: carnē nō de nihilo: nō aliūde: sz mīna trā xit ex carne. Alioq̄n nec vere filiꝰ hois diceret qui ouginem nō haberet ex hoie. ℟. Bñdi cta ⁊ venerabilis v̄go maria. Cui⁹ viscera meruerūt porta re dñm xp̄m. ℣. Bñdicta tu in mulierib⁹: ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ v̄tris tui. Cui⁹. Sīlia. Cui⁹.

IIIllo tpe. Secūdū lucā. Loquēte ieſu ad turbas: extollēs vocē quedā mulier de turba dixit illi: Beat⁹ v̄ter q̄ te portauit: ⁊ vbera q̄ suxisti. At ille dixit. Quīimmo: bti q̄ audiūt v̄bū dei ⁊ custodiūt illud. Hīo. Cōcede nos famu los tuos. vt. S. i his. Ad lau. ⁊ per hōras aſi. Dū ecēret rex in accubitu suo: nardus mea de dit odorē suauitatis. ℣. Dñs

reg. cūr. Añ. Leua eius sub capite meo: & dextera illi⁹ amplexabit me. Añ. Nigra sum: sed formosa filie hierlm: ideo dilexit me rex & introduxit me in cubiculū suum. Añ. Jam hyems trāsijt: imber abiit & recessit: surge amica mea & veni. Añ. Speciosa facta es & suauis in delitijs tuis scā dei genitrix. Cap. Ab initio & ante secula. ℟. Ave maria gr̄a. ℣. O gl̄iosa dña. ℟. Diffusa est gr̄a in labijs tuis. ℟. Propterea benedixit te deus in eternū. Ad. B. añ. Bta es maria que credidisti: perficient ea que dicta sūt tibi a dño al'. Oro. Cōcede nos famulos tuos. Ad tertiā cap. Ab initio & añ secula. ℣. Benedicta tu. Statio. Cōcede nos famulos

Tradi. Ad sextā cap. Caui in pplō honorifica vt in partē dei mei hereditatis illius: & in plenitudine scōrum detentio mea. ℣. Sicut myrrha electa. Statio. Dirige nobis dñe dexterā tuā per intercessionē beate & gl̄iose semp̄q; v̄ginis dei genitricis marie: & auxilium nobis supne virtutis impende.

Per eūdez. Ad. ix. cap. Aplateis sicut cinnamomū & balsamuz aromatizans odorē dei quasi myrrha electa dei suauitatē odoris. ℣. Gaude maria virgo. Statio

Adiuuet nos dñe quesum⁹ sancte marie semp virginis intercessio venerāda: atq; a peccator̄ vinculis absolutos in tua faciat pace gaudere. Per. In secundis ℟is añs. Dū cētrex, cūr. de laudib⁹ psalmi de sancta maria. Et capitulo in antea fit de transfiguratione dñi. Capitulum.

Clarissimi: nō enim ydoctas fabulas secuti notā facimus vobis dñi nostri iesu christi virtutem & prescientiā: sed speculatores facti illius magnitudinis. ℟. pl. Assumēs iesus petrum. ℣. Ne videteo. Hymnus. O nata lux de lumine. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt. ℟. Et spiritu oris eius omnis virtus eorū. Ad. M. añ Visionē quam vidistis nemini dixeritis donec filius hois resurgat a mortuis.

Deus qui hodierna Oro. die vnigenitū tuū mirabiliter trāsformatū celit⁹ vtriusq; testamēti patrib⁹ reuelasti: da nobis ḡs bñplacitis tibi actib⁹ ad eius semp̄ p̄plā dā ptingere gloriam: in quo

tue pñitati optime cõplacuiſ
ſe teſtat' eo, Per cũdẽ. Dein
de fit cõmemoratio de ſcã ma
ria. Añ. Beatã me dicẽt oẽs
generatiões: q; ancillã humi
lem reſpexit de'. ℣. Dignare
me. ℟io. Cõcede nos famu
los, Notãdũ q; in feſto träſfi
gurationis pro vltimo vſu; y
mnoz qui nõ ſunt de feſto dici
tur ℣. Glia tibi dñe qui nat'
In feſto ſãcti ſaluatoris: ſeu in
träſfiguratione dñi qõ celebra
tur die ſexto menſis auguſti.
Ad matut. inuit. Chriſtum
regẽ regũtes träſfiguratũ:
Venite adoremꝰ dñm. ℣. Ve
nite. ℣y. O ſator rerũ. In
pmo noc. añ. Aſſumpſit ieſus
diſcipulos ſuos: & aſcẽdit i mõ
tẽ: & träſfigurat' eſt ante eos,
℣. Dñi eſt terra. Añ. Ho
die dño ieſus facie vt ſol in mõ
te reſplenduit: ac veſtimentis
tanq̃ nix cãdidus apparuit.
℣. Afferte dño. Añ. Ecce
nubes lucida obũbrabit eos:
pẽna vox audita eſt: hic eſt fili
us meus. ℣. Deus nr refu.
Añ. Petr' & qui cũ illo ſẽ
tes erãt xpo leuificati viderũt
glĩã dei. ℣. Oẽs gẽtes. Añ.
Rñdẽs petrus ait ad ieſũ: dñe
ſi vis faciamus hic tria taber
nacula. ℣. Magn' dñs. Añ.
Accedẽtes diſcipuli ad dñm
ieſum pñs vocẽ timentes ceci
derũt in facies ſuas. ℣. Jubi
late. i. ℣. Ois terra adoret te
& pſallat tibi. ℟. Pſalmũ di
cat noi tuo dñe. Sermo ſãcti
ephrẽ diaconi & monachi. I.

O Regionib' meſſis gau
dĳ: de vinea fruct' ſuauı
tatis: de ſcripturis aũt doctri
na vinificans. Regiones vno
tpe habent vindemiã: ſcriptu
ra vo ſemp eſſ luit doctrinam
vinificãtẽ. Regio qñ mentem
amittit gr̃az: & vinea poſtq̃ vi
demiata fuerit humiliati: ſcri
ptura aũt quotidie metitur: &
ſpice interp̃tatoz nõ deficiunt.
Quotidie vindemiãt: & botro
nes ſpi eius nõ deſũt. ℟. Aſ
ſumptis bodie dñs ieſus tri'
diſcipulis: mõtẽ vt oraret ſu
blĩt excelſum ſolus: & orãs co
rã eis träſfigurat' eſt: faciẽq;
ei' vt ſol reſplenduit. Ac veſti
mẽta ei' vt nix facta ſũt cãdi
da. ℣. Ut aũt teſtimonĳ ha
beret a lege & pphetis: hinc
de moyſes & helias viſi ſunt in
maieſtate. Ac vt. Lectio. ii.

H Pp̃opinquemus gp̃r
huic regioni: & deminuẽ
tes ſulcos ei' ſatiemur: & mer
mus de ea ſpicas vite eterne
v̄ba dñi nr̃i ieſu xp̃i qui dixit

sūt hic viri astātes qui nō gu
stabūt morte donec videāt filiū
hoīs in gliaz suā. ℟. Lo
rā trib⁹ discipulis trāsfigura
tus dñs: moyse ⁊ helia. Hinc
inde secū loquētib⁹ ostendit se
in mateſtate. ℣. Utin ore duo
rum vel trium testium staret
omne verbum. Hinc. ℒ. iiii.
ET post dies sex assūpsit
iesus simonē petrū ⁊ ia
cobū ⁊ ioānē fratrē ei⁹: ⁊ du
xit eos in mōtē excelsū seorsū:
⁊ trāsfigurat⁹ est ante eos: ⁊ fa
cies ei⁹ refulsit sicut sol: ⁊ vestimē
ta ei⁹ facta sūt cādida sicut
nix. ℟. Assumēs iesus petrū
⁊ iacobū ⁊ ioānē fratrē ei⁹ in
mōtē excelsum seorsum cū eis
ascēdit. Ibiq trāsfigurat⁹ est
glie claritatē eis ostendit. ℣.
Ne videātes eius passionē tur
barent iz fortiori solidītate fir
marentur. Ibiq. ℒ. c. iiii.
IJres enīz quos dixit vt
nō gustarēt mortem do
nec vidērēt regnū aduēt ei⁹ sunt
hi tres apl'i quos accipiens in
montē impsuit ⁊ ostēdit illis
quomodo oportet eū venire in
nouissimo die in glia maiestatis:
⁊ in corpore humanitatis sue.
℟. Primogenit⁹ pdū ex ore
pīs: feci vt oriret lumē in ter
ris. Ego in altissimis habito:
⁊ thronus meus in colūna nu
bis. ℣. Priusq̄ mōtes fierēt
aut formaret orbis terre a se
culo ⁊ in seculū, Ego. Gloria.
Ego. In secūdo noc. an. Aīa
duos vates tresq̄ discipulos
apparuit iesus xp̄s dñs: vt in
ore duoz vel triū testiuz staret
omne vbū. ℟. Quā dilecta.
Aīa. Celi apti sūt sup eum: ⁊
vox p̄ris audita est: hic est filius
meus dilect⁹: hunc audite.
℟. Dñe refugiū. Aīa. Hāc
discipuli vocē audierūt: audiē
tes valde timuerūt: timētes in
facie ceciderūt. ℟. Cātate. i
Aīa. Vox de celo sonuit: ⁊ vox
p̄ris audita est. hic est filius me
us in quo mihi cōplacui: ipsū
audite. ℟. Dñs regē. ex. Aīa.
Dñe bonū est nos hic ee: si vis
faciamus hic tria tabernacu
la: tibi vnū: moysi vnum: helie
vnū. ℟. Cātate. ii. Aīa. Ui
sionē quā vidistis nemi di
xeritis: donec a mortuis resur
gat filius hoīs. ℟. Dñs regē.
iras. ℣. Adorate dominum.
℟. In aula sancta ei⁹. ℒ. v.
TErū qdē assumpsit eos in
mōtē: vt ostēderet eis qs
est filius: ⁊ cuius. Quādo eni
interrogauit eos: quē dicūt ho
mines ee filiū hoīs: dixerunt ei
qdā helīā: alij hieremiam: aut

vnū ex pphetis. Propterea assumpsit eos in mōtē: vt ostēderet illis: q nō est helias: sed dē helie: nec iterū hieremias sed qui scificauit hieremiā in vtero mris: neq vnus ex pphetis: sed dñs pphetarū: t q misit eos. ℟. Claruit magnitudo dei: t virt' apparuit' discipulis. Añ sic voluit trāsfigurari excelsus dñs: vt in ipsa claritate ostēderet maiestatē. ℣. Assūpsit iesus tres discipulos suos i mōtē: t facta ē coram eis facies ei' sicut sol: vestimēta ei' sicut nix. Añ. Lec. vj.

RVrsum q ostēdit eis: quia hic est factor celi: t ipse ē dñs viuor ac mortuor. Imperauit enim celo t dēposuit helim: pcepit terre: t resuscitauit moysen a mortuis. Et iterū assumpsit eos in mōtē: vt ostēderet illis q filius dei est. Si enim dixisset: q deus ego sum ex deo: nō satisfaceret eis pter carnē qua erat indut': t qua cum eis cōuersabat. ℟. Modie in mōte trāsfigurato dño aperti sunt celi: t nubes pclara super eū descēdit: t vox pris intonuit. Hic est filius meus dilect': in quo mihi cōplacui. ℣. Intonuit de celo dñs altissim' sup attonitos discipulos dedit vocem suā in nube tonātez. Hic. L.

IOdebāt enim beatā vij. mariā genitricē ei' t ioseph qui enutrimt eū: t q nominabatur pr': t q filij ioseph nūcupabant fratres eius: t uerū q: sicut t ipsi eſurijt t recubuit t dormiuit. Propterea assūpsit eos in mōtē: vt pater vocet filiū t doceat eos: q' filius eius est in vitate. ℟. Discipuli xpi nubis lucide splendore obūbriati: voceq pris de nube clamātis perturbati. In facie cecidere. ℣. Gaudētes tanq reuerēde visionis nouitatē nō ferentes. In fa. Lectio. viij.

ASsūpsit qdē eos vt ostēderet illis regnū suum añ mortē: t potētiā suā añ passionē: t gliaz suā añ iniuriā suā: t honorē suū añ iproperiū suū: vt qñ tenuerit eū iudei: cognoscāt q' nō ppter potētiā eouz crucifigit: sed pter benivolētiā t grām suā p salute mūdi. ℟. Sicut vn' dei trinitas per pris vocē: per coluībe descēsum per baptiſatū in iordane filius declarata est. Sic eodē trāsfigurato filio a pre clamatū est: hic est filius meus dilectus. In quo mihi bene cōplacui. ℣. Moyses t helias pphete clarificati affuerūt glioso dño: dī

ctes excessum eius quez erat
cõpleturus in hierlm. Sic eo,
Glia. In quo. Ad cant. ait.
Jesus ad discipulos iacentes
accessit t tetigit: surgere prece
pit: ne timerẽt dixit eis: g sur
gẽtes pter iesum neminẽ vide
rũt. Cant. Dñe miserere nr̃i.
℣. Adorate deũ, ℟. Qz̃ es an
geli eius. Lectio sci euangelij

In illo tpe. Sm̃ matthæũ
Assumpsit ie̅sus petrũ t
iacobũ t ioãnẽ fratrẽ eius: t
duxit illos in mõtẽ excelsuz se
orsum: t trãsfiguratꝰ est ante
eos. Et rel. Homel. bti hiero
nymi ꝓsbyteri ex cõmentario
super matthæuz. Lectio nona.

Petrus ad ꝓdicationem
mortis dñice scãdalizatꝰ
sentẽtia dñi fuerat increpatꝰ:
puerati discipuli vt abnega
rẽt se t tollerẽt crucẽ suam: t
morientiũ aio magistrũ seque
rent. Grãdis terror audiẽtiũ:
t qui posset pncipe aplorꝝ pter
rito etiã alijs metum injicere.
℣. Eccenubes lucida obum
brauit eos: t vox de nube dixit
eis. Hic est filius meꝰ dilectꝰ:
in quo mihi bñ cõplacui: ipsũ
audite. ℣. Et audiẽtes disci
puli ceciderũt in facies suas t
exterriti sunt celitus voce di
cente. Hic est. Lectio ꝺcti ꝺ

Ecirco tristibus leta suc
cedũt: t dixit. Filiꝰ homi
nis vẽturꝰ est in glia pris sui
cum angelis suis. Times mor
tẽ? Audi gliaz triũphãtis. Ae
teris crucẽ? Auscultа angelo
rũ ministeria. Et tũc ingt red
det vnicuiqz sm̃ opa sua. Nõ
est distinctio iudei t greci: viri
t mulieris: pauperum t diuitũ:
vbi nõ ꝓsonẽ sed opa cõpen
sant. ℟. Hodie pz̃ de celis te
stificatꝰ est filiũ: quo audito di
scipuli timuerũt valde: pstra
tiqz sunt ad vocẽ dicentẽ. Hic
est filius meus in quo mihi cõ
placui. ℣. Celi apti sunt sup
eũ: t vox pris audita est. Hic.

Amen dico Lectio. xj.
vobis: sunt quidaz de hic
stantibus: qui non gustabunt
mortem donec videant filium
hominis venientem in regno
suo. Terrorem apostolorum spe
medicari volueraꝫ promissoꝝ
rum dicens: filius hominis vẽ
turus est in gloria patris sui
cum angelis suis: insuper au
ctoritate iudicis addita: t red
det vnicuiqz sm̃ opera sua.
℟. Descendentibus de mon
te precepit iesus dicens: ne
mini dixeritis visionem quam
vidistis. Donec filius ho
minis a mortuis resurgat.

℣. Memoros ei⁹ aliquo mō im
pediret: si hꝛc visio in pplos sta
tiz diuulgaret. Donec. Lxii.
Peterat aplꝰ tacita co/
gitatio istiusmodi scāda
lū sustinere occisionē ⁊ mortez
nūc dicis eē vēturā: qđ aūt ꝓ
mittis affuturū te in gl̄ia ꝓis
cū angelozꝫ ministerijs ⁊ iudi/
cis potestate: hoc in dies erit ⁊
in tpa lōga differt. ℟. Uidēs
petr⁹ moysen ⁊ hꝛliā in gl̄ia ⁊
iesum in medio coꝝ vt solez in
virtute fulgētē: ait. Dn̄e bonū
est nos hic eē: si vis faciamus
hic tria tabernacula: tibi vnū
moysi vnū: ⁊ hꝛlie vnum. ℣.
Petr⁹ vo ⁊ q cū illo erāt val
de letificati viderūt maiestatē
dn̄i: ⁊ eos gliosos hincinde cū
illo: ⁊ ait ad iesum petr⁹. Dn̄e
Hlia. Si vis. Scōz matthēi.
In illo tpe. Assūpsit iesus
petrū ⁊ iacobū ⁊ ioannem
fratrē eiꝰ: ⁊ duxit illos in mō/
tē excelsum seoꝛsuz: ⁊ trāsfigu
ratus est añ eos. Et resplēduit
facies eius sicut sol: vestimēta
aūt eiꝰ facta sūt alba sicut nix.
Et ecce apparuit illis moyses
⁊ hꝛlias cum eo loquētes. Re
spōdēs aūt petrus dixit ad ie/
sum. Dn̄e bonū est nos hic eē.
Si vis faciam⁹ hic tria taber/
nacula: tibi vnū: moysi vnū: ⁊
hꝛlie vnū. Adhuc eo loquēte
ecce nubes lucida obūbrauit
eos: ⁊ ecce vox de nube dicens,
Hic est filius meus dilectꝰ: in
quo mihi bene cōplacui: ipsuz
audite. Et audiētes discipuli
ceciderūt in faciē suā: ⁊ timue
rūt valde. Et accessit iesus ⁊ te
tigit eos: dixitq; eis. Surgite:
nolite timere. Leuātes autem
oculos suos neminē viderunt
nisi solū iesum. Et descēdēti⁹
illis de monte: ꝓcepit eis iesus
dicēs. Nemini dixeritis visio
nē hāc: donec filꝰ hoīs a mor
tuis resurgat. Oro. Deꝰ qui
hodierna die, vt supra in vis
Ad lauō. ⁊ per ho. añ. Accel
sit iesus ⁊ diuine vocis pauo
re ꝓstratos tetigit discipulos su
os dicēs: surgite ⁊ nolite time/
re. ℣. Dns reḡ. cū rel. Añ.
Et testimoniū haberet a lege
⁊ pphetis: in medio moysi ⁊
hꝛlie trāsfigurat⁹ apparuit ie/
sus. Añ. Lex per moysen si/
gnata est: ⁊ pphetia per hꝛliā
qui in maiestate visi sunt cum
dño fulgētes in mōte ⁊ loquē
tes. Añ. Descēdēntibus illis
de mōte: ꝓcepit iesus dicēs: ne
mini dixeritis visionē: donec a
mortuis resurgat filius hoīs.
Añ. Celi apti sunt sup eū: ⁊
vox facta ē de celo dicēs, hic

est filius meus dilect⁹: in quo mihi bene cõplacui ei. Cap. Charissimi: nõ enim ideactas. ℟. Vidi. Visionẽ quã vidistis: nemini dixeritis. ℣. Donec a mortuis resurgat filius hois. Alleluia. Visio. ℣. Deꝰ manẽs ꝓmordiũ. ℣. Adorate deum. ℟. In aula sca eiꝰ. Ac nos ꝯs dñe ad Visio. illã tue claritatis visionẽ ꝑtingere: quã tuis hodie discipulis in mõte trãsfiguratꝰ ostẽdisti. Qui vivis. Ad. ix. cap. ET hãc vocẽ nos audiuimus de celo allatã: cum essemꝰ cũ illo in mõte scõ. ℟. Habemus firmiorẽ ꝓpheticũ sermonẽ. ℣. Adorate deũ. ℟. Omnes angeli eius. Oratio. Concede ꝯs omnipotens deus illius nos lucis cõsortes effici: quã tuus hodie filius in sui transfiguratione corporis tui eũ pãdẽte ꝑfitate patefecit. Qui tecũ. In secunda vigilia. Accessit iesus. cũ ref. de lau. ps. Dixit dñs. cum ref. Cap. Charissimi: nõ enim indoctas. ℟. Vidi. Adorem⁹ patrẽ & filiũ. Cũ scõ spũ. ℣. Laudemus & superaltemus eum in scla. Luc. Visa. Adorem⁹. Hym. O nata lux de lumine. ℣. Hodie transfigurato dño vox ꝑtis audita est. ℟. Hic est filius meus dilect⁹ in quo mihi bene cõplacui. Ad. iii. ãn. Hodie ad ꝑtis vocẽ trãsfigurato dño moyses & helias astiterũt splẽdidi excessus eiꝰ quẽ cõpleturus erat loquẽtes Visio. Deus qui hodierna die. Deinde fit commemoratio de sancto dñico cõfessore: cuius officiũ trãsferri in diez sequẽtẽ nisi dñica cadat. Postea fit cõmemoratio de alijs scis occurrẽtibus ipsa die. In sci dñici ꝓfessoris oia fiũt de cõi vnius ꝓfessoris non pontificis: ꝑter oblationem & lectiones. Oratio.

DEus qui ecclesiam tuā bti
dñici p̄fessoris tui illumi
nare dignat⁹ es meritis ⁊ do
ctrinis: cōcede: vt eius itercessione tp̄alib⁹ nō destituat auxi
lijs: ⁊ sp̄ualib⁹ semp̄ pficiat in
cremētis. Per. In scōr martyrum sixti pape: felicissimi ⁊

DEus qui agapitū. Sto.
nos p̄cedis scō tū martyrū tuor sixti felicissimi ⁊ agapiti natalitia colere: da nobis
in eterna btitudine de eor̄ socie
tate gaudere. Per. Deide de
scō donato. In sci donati epi ⁊

DEus martyris. Statio
tuor gl̄ia sacerdotū: p̄sta q̄s: vt sācti martyris tui ⁊
epi donati cuius festa gerim⁹: ⁊
sentiam⁹ auxiliū. Per. Incipit vita sci dñici instituto⁹is
gradinis predicatorum. Lcō. j.

AEnerabilis igit̄ p̄ beat⁹
dñicus: quē occiduo tpe
mūdo pariter occidēti destinā
dū, puidētia diuina dispōsuit:
ex occiduis partib⁹ hispanie:
scilicet villa quadaz: que dicit
calaraga oxomensis diocesis:
p̄ze felice: mfe vo ioāna noie:
fz carnē duxit originē. Lij.

Cuius mr̄ puscp̄ ipsum cōci
peret: vt qs eēt futurus: nō so
lū facta sequētia: verūetiaz fac
tor̄ sequētiū, pcurata diuini
tus p̄sagia loqueret: vidit in
somnis se catulū gestātem in
vtero ardētē faculā baiulātē
in ore: qui egressus ex vtero to
tā mūdi faciē inflāmabat. In
quo qd daret intelligi nemo d
p̄dicatorē in catulo: in ardēte
vo facula diuinū eloqui: sa
cra attestante scriptura dīs
gnari recordat ignorat. Lij.

Illud quoq; secuture vītatis
idiciū a p̄cedēti vo in re signi
ficata nō discrepās: matrone
cuidā nobili nō min⁹ honesta
te cp̄ genere: que iā natū seruū
dei dñicū ex sacri baptismatis
fonte suscepat: in visione mon
stratū est. Videbat enim ei p
puer dñicus stellā p̄fulgidam
haberet in frōte: que splēdoris
sui irradiatiōe multimoda to
tū orbis ambitum illustrabat.

Cōueniens hic inde Lij.
p̄sagiū: ardēs facula: stella mi
cās: vt in vno qdē veteris pa
gine celator⁹: helie videlicet: de
quo scriptū est: surrexit helias
quasi ignis: ⁊ vbū illius quasi
facula ardebat: in altero vo
noue gratie p̄cursor⁹: de quo
apud beatū Iob dicit: nūquid
p̄ducis luciferū in tpe suo ⁊.
puer dei dñicus futur⁹ similis
nō imerito p̄dicet. Lectio. ij.

Creuit itaq; sub honestorum

parētū diligētia religiose nu
trimus: ⁊ vt cordis eius adhuc
recēs hospitiū: puluscp in eo mū
dus gressum figeret salutaris
sibi disciplina pueniens vēdi
caret: istar pueri samuelis ec
clesiasticis eruditēdus officijs
mācipat. Unde factū ē vt qua
si firmo fundamēto suppositū
nō min⁹ mēte cp̄ etate ꝓficiēs
ad virtutū arcē felicioꝝ quoti
die gradu cōscēderet. Lvj.
Q. uapropter sub silētio pre
teriēdū nō est: q adhuc pue
rulus sē nutricis custodia cō
stinuē: supplente in eo gra: qđ
natura negabat quasi quedaz
furtiua future religionis ca
ptans ludia dēhēnsus est se
ꝛe lectum dimittere. Lcc. viij.
S. ligebatqz cū iacob sup ter
rā accūbere: q̄s carnis iā deli
tias obtorpere tinimirū illi pue
ro pueroꝝ factoꝝ in hoc ꝓuit
poterat vicē repēdēs quē inte
merata mr̄ ⁊ felix puerpa sta
im natū nō lecto regio sed in
seni hispido reclinauit. Lviij.
P. uerilib⁹ igit annis innocen
ter excursis: rādē missus valē
tiam: vbi tūc tpis studiū gene
rale florebat: post cp̄ liberalib⁹
artibus diligēter insudās suf
ficienter edoctus est: ne in eis
diutius tempus dēbitum salu
brioribus disciplinis expēde
ret: ad theologiam se transtu
lit: cui⁹ studijs per annos qua
tuoꝝ ardenter inuigilans: de
thesauris eius hausit auide:
quod postea effudit abunde.
Euangelium. Uemo accen
dit lucernam, cum homelia
sua. requirein cōmuni vnius
confessoris non pontificis. In
sanctorum martyrum ciriaci
largi ⁊ smaragdi. Oratio.
O Eus qui nos annua be
atorum martyrū tuoꝝ
ciriaci largi ⁊ smaragdi solē
nitate letificas: concede ꝓpti
tius: vt quoꝝ natalitia colim⁹
virtutem quoqz passionis imi
temur. Per. In vigilia san
cti laurentij martyris ad vsp
ras añ. Laurētius ingressus
est. cum reliquis de laudibus
sc̄ō. Dixit. cuz reliquis. Cap.
A Onfitebor tibi domine
rex: ⁊ collaudabo te de
um saluatorem meum: confite
boꝝ nomini tuo: quoniam ad
iutor ⁊ protector factus es mi
hi ⁊ liberasti corpus meum a
perditione. R. ps. Quo pro
grederis sine filio pater. ℣.
Quid in me. Hym. Marty
ris christi. ℣. Magna est glo
ria eius. Ad. M. añ. Lcuita
laurēti⁹ bonū opus opat⁹ est.

qui per signum crucis cecos illuminauit: & thesauros ecclesie dedit pauperibus. Oratio.

EXcita dñe in ecclia tua spm cui beat⁹ laurēt⁹ leuita seruiuit: vt eodē nos. re/plete studeamus amare quod amauit: & ope exercere qđ docuit. Per. in vnitate eiusdem. Ad matu. inuit. Venite adore mus regē regū: Qui beatū ho die coronauit laurētiū. ℣. Venite. ℟. Deus tuoꝝ militū. Hoc ādū qđ queuder ante dicū tur integre ante psalmos: qb⁹ finitis dicunt ℣. & immediate alie replicant. In pmo noct. añ. Quo pgrederis sine filio pr? quo sacerdos scē sine mini stro ꝓperas? ℣. Beatus vir. ℣. Beat⁹ laurētius dixit. ℣. añarum no dicunt in hac nocte tm. Añ. Noli me dereli quere pr scē: q: thesauros tuos iā expēdi quos tradidisti mi/hi. ℣. Quare fremuerūt. ℣. Quid in me ergo displicuit pr nitati tue. Añ. Nō ego te de sero fili neq; derelinquo: sz ma ioza tibi debētur pro fide chri/sti certamina. ℣. Cū inuoca rē. ℣. Beat⁹ sixt⁹ dixit. Añ. Beat⁹ laurētius orabat dicēs dñe iesu xpe deus de deo miserere mihi seruo tuo. ℣. Verba mea. ℣. Quia accusat⁹ nō ne gauī nomē sanctū tuū: iterro/gat⁹ te xpm ꝓfessus sum. Añ. Dixit romanus ad beatū lau/rētiū: video ante te iuuenē pul chrrimū festina me baptizare ℣. Dñe dñs nr. ℣. Afferēs aūt vr: ceū cū aqua: misit se ad pedes eius. Añ. Beat⁹ laure tius dixit: mea nox obscurum nō habet: sed oīa in luce clare scūr. ℣. In dño confido. ℣. Quia ipse dñs nouit q: accu/sat⁹ nō negaui nomē sanctum ei⁹. ℣. Glia & hono. Passio sci laurētij leuite & martyris.

POst qđ beat⁹ sixt⁹ vr. Li. bis rome eps martyriū co ronā adept⁹ ꝓsumauit agonē venerūt milites & cōprehende/rūt beatū laurētiū archidiaco né & duxerūt & tradiderūt eū parthemio tribuno. Eadē ho ra parthemius tribunus nun ciauit decio qđ laurētius q ha bebat thesauros recōdites dia conus sixti in custodia teneret ℟. Leuita laurētius bonum op⁹ opat⁹ est: qui per signum crucis cecos illuminauit. Et thesauros ecclie dedit pauperi/bus. ℣. Dispersit dedit paupi bus: iustitia eius manet in se/culum seculi. Et. Lū. Auisus est ergo dec⁹ & fecit

scit tibi beatū laurētiū p̄senta
niquē ita aggredi dec⁹ cesar
dicēs. Ubi sunt thesauri ecclie
quos apud te cognouimus eē
reconditos? Beat⁹ laurēti⁹ nō
respōdit ei verbum. ℟. Puer
meus noli timere: quia ego tuꝰ te
cū dicit dñs. Dū trāsieris per
ignem flāma non nocebit te: et
odor ignis nō erit in te. ℣. Li
berabo te de manu pessimoꝝ:
et cruā te de manu fortiū. Dñ.

Die decius .L.iiij.
cesar tradidit eū valeria
no pfecto dicēs. Quere thesau
ros diligēter et sacrificet⁹q; si
nō sacrificauerit diuersis euꝫ
penis et cruciatibus interfice.
Tūc valerian⁹ dedit eū cuidā
vicario in custodiā noīe hip
polyto. ℟. Quo pgrederis si
ne filio p̄? quo sacerdos scē si
ne diacono pperas? Tu nunq̄
sine ministro sacrificiū offerre
solueras. ℣. Quid in me er
go displicuit p̄nitati tue: mun
quid degenere me probasti? ite
rerire certe vtrū idoneū mini
strū elegeris: cui cōmisisti dñi
ci sāguinis dispēsationē. Tu.

Teuꝫ accepisset .L.iiij.
hippolyt⁹ beatū laurēti
um reclusit eū cū multis. Erat
aūt ibi homo in custodia mul
to tpe gētilis lucillus noie: q
plorādo amissis oculis cecꝰ fa
ctus fuerat. Et dixit ad eū be
atus laurētius. Crede in filiū
dei dñm iesum xp̄m: et baptiza
re in noīe ei⁹: et illuminabit te.
℟. Noli me derelinquere pa
ter scē: qa thesauros tuos iā ex
pendi. Non ego te desero fili
neq; dereliquo: Sz maiora ti
bi debent pro fide xp̄i certami
na. ℣. Nos quasi senes leuio
res pugne cursuꝫ recipimus:
te aūt quasi iuuenē manet glio
sior de tyrāno triumphus: post
triduū me sequeris sacerdotez
leuita. Nō, Glia. Sed. In se
cūdo noc. añ. Strinxerūt cor
poris mēbra posita sup crati
culā subiectis⁹ pānas insul
tat leuita xp̄i. ℟. Dñe qs hꝫ
bi. ℣. Carnifices vo vrgen
tes ministrabāt carbones sub
ter cratē ferreaz. Añ. Igne
me examinasti: et nō est inuen
ta in me iniqtas. ℟. Exaudi
dñe iustitiā meā. ℣. Proba
sti dñe cor meū et visitasti no
cte. Añ. Interrogat⁹ te dñm
pfessus sum: assatus gras ago
℟. Dñe in vtute tua. ℣. Hi
tlas tibi ago dñe iesu xp̄e: qa ia
nuas tuas igredi merui. Añ.
Leuita laurētius bonū opus
opat⁹ est: qui per signū crucis
cecos illuminauit. ℟. Dñs est

terra. ℣. Dispsit dedit paupi
bus: iustitia eius manet in se
culū sclī. Alī. Beat⁹ laurēti
us orabat dicēs: gras ago tibi
dñe: q; ianuas tuas ingredi me
rui. ℣. Exaudi deus oronem
meā cū deprcor. ℣. In crucia
la te deū nō negauit: t ad igne
applicat⁹ te xp̄m cōfessus fuz.
Alī. Protector tuus ego fuz
noli timere: si trādieris p igne
flamma nō nocebit te: t odor
ignis nō erit in te. ℣. Bonū ē
p̄fi. ℣. Liberabo te de manu
pessimor: t eruam te de manu
fortiū. ℣. Posuisti dñe. L.v

Respodit lucillus. Ego
semp dcideraui baptiza
ri in noīe dñi nr̄i iesu xp̄i. Bea
t⁹ laurēti⁹ dixit. Si ex toto cor
de credis. Rādit lucillus cuz
fletu dicēs. Ego credo in dñm
iesū xp̄m: t idola vana t falsa
respuo. Hippolyt⁹ vo patien
ter auscultabat vba eor. ℣.
Strixerūt corpis mēbra posi
ta sup craticulā subiiciētibus
punas insultat leuita xp̄i. Bte
laurēti martyr xp̄i intercede p
nobis. ℣. Carnifices vo vige
tes ministrabāt carbones sub
ter cratē ferreā. Beate. L.vj

Tunc beat⁹ laurēt⁹ cath
tiçauit eū: t accepta aqua
dixit ad eū. Sia peccata in cō
fessione lauant. Tu aūt me an
nūciāte respōde credo: t bridi
xit aquā. ℣. Beat⁹ laurēt⁹
dixit: ego me obtuli sacrificiū
deo. In odo: e suauitatis. ℣.
Baudeo plane q; hostia xp̄i e
fici merui. In odo. Lec.vij.

Et cū expoliasset eū indū
aquā sup caput el⁹ dicēs
Credis in deū p̄em oipotēte
lucille? At ille dixit: credo. Et
in iesū xp̄z filiū el⁹ vnicū dñm
nr̄m: qui nat⁹ est de spū scō t
maria v̄gine? At ille dixit: cre
do. Credis q; passus ē sub pō
tio pilato: t q; mortu⁹ est t se
pultus: t tertia die resurrexi
a mortuis? At ille rādit: credo.
℣. Beat⁹ laurētius clama
uit t dixit: deū meuz colo t il
soli seruio. Et ideo non timeo
tormēta tua. ℣. Mea nox si
scurū nō habet: sed oīa in luce
clarescunt. Et. Lectio. viij

Credis q; ascendit in
los: vnde v̄turus est iu
dicare viuos t mortuos: t spū
per igne? At ille rādit: credo.
Credis in spūm scīm coeter
t cōsubstātialē p̄ri t filio? At
ille respōdit cū fletu: credo. E
ego te baptizo in noīe p̄is t
filij t spūs scī. Et cooptit e
linteaminib⁹. Tūc apti sūt oc
li el⁹: t cepit clamare dicen

Dicit⁹ dñs ihesus xp̃s dei⁹ eternus: qui me illuminauit p beatū laurētiū: qui cecus fui & modo video. ℟. Meruit esse hostia leuita laurētius: qui dum asaretur nō negauit dñm. Et ideo innētus est sacrificiū deo in odorem suauitatis. Assatus. Lec. s.

Item alio modo qui amat aiaz suā pdet eā: noli amare ne pdas: noli amare in hac vita: ne pdas in eterna vita. Hoc aūt qō posterius dixi magis habere videt euāgelic⁹ sensus. Segtur enim. Et q odit aiam suā in hoc mūdo in vitā eternā custodit eā. ℟. O hippolyte si crediderīs in dñm ihesū xp̃m. Et thesauros tibi ostendā & vitā eternaz p̃mitto. ℣. Si dictis inquit facta compenses: faciam que tortaris: cui beatus laurentius dixit: tu mihi tātummodo prebe assensum. Et thesauros. Lec. xi.

Ergo quod supra dictū est: qui amat subintelligitur in hoc mundo: ipse vtiq; perdet: qui autem odit: vtiq; in hoc mundo: in vitam eternam ipse custodit. Magna & mira sententia quemadmodū sit hominis in animam suam amor: vt pereat: odium ne pereat. Si male amaueris: tunc odisti: si bene oderis: tūc amasti: felices qui oderunt custodiendo: ne perdant amando

meruī: accusat⁹ nō negauī: sñi terrogat⁹ xp̃m pfessus sum. Assat⁹ gras ago. ℣. Ego me obtuli sacrificium deo in odorem suauitatis. Assatus. Lec. s.

Sed vide ne tibi surrepat: vt
teipsum vlis interimere sic in
telligédo q̄ debes odisse in hoc
mūdo aiam tuā. ℟. In cra
ticula te deū nō negaui. Et ad
ignez applicat⁹ te dñm iesum
xp̄m cōfessus sum. ℣. Pro
basti homine cor meum & visi
tasti nocte. Et ad. Lectio. xij.
In hac enim gdā malignī
atq; puersi in seipsis cru
deliores & sceleratiores homi
cide flāmis se donāt: atq; ꝓfo
cāt: ꝑcipitio collidūt & pereūt.
Hoc xp̄s nō docuit: imo etiam
diabolo ꝑcipitiū suggerēti re
spondit. Redi retro sathana:
scriptū est: nō tētabis dñm de
um tuū. ℟. Beat⁹ laurētius
dixit: disce miser quāta est vir
tus dñi. Mā carbones isti nō
dolore sed refrigeriū mihi ꝓe
stāt. ℣. Ecce miser assasti me
vna parte: regyra aliā & man
duca. Mā. Hūa, Sz. Scōm
Illo tpe. Dixit ioānē.
Iesus discipulis suis. Amē
amen dico vobis: nisi granum
fruméti cadēs in terra mortu
um fuerit: ipsum solum manet
si aūt mortuū fuerit multū fru
ctū affert. Qui amat aiam su
am pdet eā: & qui odit aiam
suā in hoc mūdo: in vitā eter
nā custodit eā. Si quis mihi mi
nistrat me sequat: & vbi ego sū
illic & minister meus erit. Si
quis mihi ministrauerit: honor
ificabit eū p̄ me⁹ q̄ est in celis.
O Ala nobis q̄s oī. Sīo
potēs dē. vitio nr̄oz
flāmas extinguere: qui beato
laurētio tribuisti tormētoru
suoz incēdia superare. Per.
Ad lau. ℣p hō. aſi. Laurēs
ingressus est martyr: & confes
sus est nomē dñi iesu xp̄i. ℣.
Dñs reg. cūrel. Aſi. Laurē
tius bonū op⁹ opat⁹ est q̄ per
signū crucis cecos illumināuit
Aſi. Adhesit aia mea post te
q̄ caro mea igne cremata est
ꝓ te deus meus. Aſi. Misit
dñs angelū suū & liberauit me
de medio ignis: & nō suz estua
tus. Aſi. Solo p̄ vt vbi ego
sum: illic sit & minister meus.
Fratres qui parce Cap
seminat: parce & meten
qui seminat in bñdictionibus
de bñdictionib⁹ & metet. ℟. Di
Posuisti dñe. ℣y. Mártyr
dei. ℣. Dispsit dedit pauper
bus. ℟. Justitia eius manet
in sēcz seculi. Ad. B. aſi. In
craticula te deus nō negaui:
ad ignē applicat⁹ te xp̄m con
fessus sum: ꝓbasti cor meum &
visitasti nocte: igne me exami
nasti & nō est inuēta in me ini

gnitas. Oꝛo. Da nobis qꝰ. vt supra. Ad tertiã cap. Fratres qui parce. ℟. Elia ⁊ honore. Oꝛo. Da nobis qsum⁹

Musicꝫ Ad. vs. cap. put destinauit in corde suo nõ ex tristitia: aut ex necessitate: hilarẽ enim datorẽ diligit deus. ℟. Posuisti. Oꝛo. Deus cuius charitatis ardore beat⁹ laurẽtius edaces incẽdij flãmas ꝓpterpassionis ardorẽ deuicit: ꝓcede vt oês qui martyrij el⁹ merita veneramur: protectionis tue auxilio muniamur. Per. Ad nonã

Otes est aũt deus cap. oẽm gram abũdare facere in vobis: vt in oib⁹ semper oẽm sufficiẽtiã habẽtes abundetis in omne op⁹ bonũ: sicut scriptũ est: dispsit dedit pauperibus iustitia eius manet in scꝫ sculi. ℟. Just⁹ vt palma. Oꝛo Da qs dñe deus nr: vt sicut in bti laurẽtij martyris mi cõmemoratione: tẽpora li gratulamur officio: ita ppetuo letemur aspectu. Per. In secũdis vis añ. Laurẽt⁹ ingressus est martyr. cuz rel. de lau. psalmi de vno martyre Cap. Fres qui parce. ℟. bꝛ. Elia ⁊ honore. Vy. Martyrio xpi, ℟. Exulta laurẽtius bonũ op⁹ op⁹ est. ℟. Qui per signũ crucis cecos illuminauit. Ad. M. añ. Beatus laurẽtius dũ in craticula suppositus vꝛeret ad impijssimum tyrãnũ dixit: assatũ est iã: ꝛsa ⁊ mãducata: mã facultates ecclesie quas regris in celestes tixsauros manus paupum deportauerũt. Oꝛo. Da nobis qs. vt supra. Et fit cõmemoratio de scio martyrij⁹ tyburtio ⁊ susanna. Ad. M. ⁊ B. añ. Inclyt⁹ martyr tyburti⁹ cũ nudatis plãis sup pzunas ardẽtes incederet: fabiano pfecto dixit: videt mihi q sup roseos flores icedã in nomine dñi iesu xpi. ℟. Mirabil⁹ d⁹.

Beator martyrũ Oꝛo. tyburtij ⁊ susane nos dñe foueãt cõtinuata ꝓtectia: q: nõ desinis ꝓpitius itueri quos tanto auxilijo ꝓcesseris adiuuari. Per. De officio infra octauã sci laurẽtij ⁊ de festiuitatib⁹ occurrẽtibus in ea seruet modus qui notat supius infra octauã sci ioãnis baptiste. ℟. añarum huius festi per octauam non dicũtur. Per octauã sancti laurentij ad nocturn. Capꝫ.

Qui autẽ administrat semẽ seminãti: ⁊ panẽ ad mãducandũ ꝓstabit: ⁊ multi-

plicabit semẽ vestrũ: ⁊ augebit
incremẽta frugũ iustitie vestre.
℣. Posuisti domine. Rio.

Adesto dñe supplicationi
bus nr̃is: ⁊ intercessiõe bti
laurẽtij martyris tui ppetuã
nobis misericordiã benignus
impẽde. Per. Lectiones in-
fra octauã scī laurẽtij. Sermo
sancti leonis pape. Lectio. j.

Quãm ofum dilectissimi sũ
ma virtutũ: ⁊ totius ple
nitudo iustitie in illo amore na
scat: quo deus ꝓximusq; dili
git: in nullis pfecto hic amor
sublimius excellere clariusq;
fulgere: q̃ in btissimis marty
ribꝰ iuenit: qui dño iesu xpo ꝓ
oibꝰ hoibꝰ mortuo tã ꝓpinqui
sunt imitatione charitatis q̃
similitudine passionis. L. ij.

Quãuis enim illi dilectioni
qua dñs nos redemit: nulla cu
iusq; benignitas possit equari
q: aliud est ꝓ iusto mori hu
mãe sua necessitate moriturũ
aliud ꝓ ipius occũbere: a de
bito mortis alienũ: multuꝫ tñ
vniuersis hoibꝰ: etiã martyres
ꝓtulerũt: quoꝝ fortitudine ita
ei largitor vsus est dñs: vt pe
nã mortis ⁊ atrocitatẽ crucis
nulli suoꝝ vellet eẽ terribilẽ: sz
multũ faceret imitabilẽ. L. iij.

Si ergo nullus bonꝰ sibi so
li est bonus: nec cuiusq; sapiẽ
tis sibi tñi sapiẽtia est amica:
⁊ hec verarũ natura ꝑtutũ est:
vt multos a tenebrosis abduc
cat errorẽ: qui earũ clarꝰ est lu
mine: ad erudiẽdũ dei populũ
nullo ẽ vtilior forma q̃ mar
tyrũ. Sit eloquẽtia facilis ad
exorandum: sit ratio efficax ad
suadẽdũ: validiora tñi sunt ex
empla q̃ verba: ⁊ plus est op
re docere q̃ voce. Lectio. j.

In quo excellẽtissimo gene
re doctrine beatus martyr
laurẽtius cuius passione dies
hodiernus illustris est: q̃ glo
sa polleat dignitate etiã pfecu
tores illius sentire potuerunt:
cũ illa mirabilis animi fortitu
do de xpi principaliter amore
ꝓceptaꝝ nõ solũ ipsa nõ cederet
sed etiã alios exemplo sue vo
lerantie roboraret. Lectio. ij.

Quũ enim furor gẽtilium potẽ
tũ in electissima quegz ch̃isti
mẽbra fremeret: ac ꝑcipue eos q
erat ordinis sacerdotalis impe
teret in leuitã laurẽtiũ: qui nõ
solũ ministerio sacramẽtorum
sed etiã dispẽsatione ecclesiasti
ce substãtie peminebat: impi
ꝑsecutor efferbuit duplicẽ sibi
ꝓdã de vnius viri cõpaꝛhẽsio
ne: ꝓmittẽs ⁊ quẽ si fecisset face
pecunie traditorẽ: facere et etiã

ure religionis exortem. Lxiij
Firmatitaq; gemina face to
mo pcunie cupidus ⁊ verita
tis inimicus: auaritia vt rapi
at aurum: impietate vt aufe
rat christū. Postulat sibi ab
immaculato sacrarij presule
opes ecclesiasticas: quib⁹ ani
dissimus ihiabat inferri. Cui
leuita castissimus vbi eas re
positas haberet ostendens: in
numerosissimos sanctoꝝ pau
perum obtulit greges: in quoꝝ
victu atq; vestitu inamissibi
les cōdiderat facultates: que
tāto integrius erāt salue: quā
to sanctius pbabantur expē
se. Quādo infra octauaꝫ san
cti laurentij cadunt tres ferie
ante assumptionē beate marie
in quibus fiat de octaua sancti
laurentij: in vltima ipsaruꝫ le
gant tres prime lectiones de in
fra scriptis positis in dñica in
fra eius octauam. Dñica infra
octauam sancti laurētij. Ser
mo sancti maximi epi. Lec. j.
Beatissimi laurētij marty
ris cuius natalez hodie
celebram⁹ passionē nosse vos
credo: ⁊ quāta in psecutione p
fulerit: dilectionē vestrā scire
posse nō dubito. Tāta enī mar
tyrij eius gloria extitit vt pas
sione sua mundum illumina
uerit vniuersum. Lectio. ij.
Illuminauit mūdū plane lau
rētiꝰ eō lumine quo ipse succē
sus est: ⁊ per flāmas quas ipe
ptulit: oīuꝫ xpianoꝝ corda ca
lefecit. Quis enim hoc exēplo
nollet pro xpo ardere: ⁊ cū lau
rētio coīoari? Quis nollet ad
horā vti laurētij igne vt eternū
gehēne nō patiat icēdiū? Le
Beati igit laurētij exēplo ih.
puocamur ad martyriū: ⁊ ac
cēdimur ad fidē: icalescimus
ad deuotionē. Et si in nobis p
secutoris flāma deest: fidei tñ
flāma nō deest. Mō ardemus
qdē corpore pro xpo: sed arde
mus affectu. Mō subijcit mi
hi psecutor ignē: sed suggerit
mihi ignē desiderij saluatoris
Esse aūt saluatoris Lec. iij.
ignem legimus in euāgelio di
cente eodē dño. Nescitis quia
ignem veni mittere in terram
⁊ qd volo nisi vt accendatur?
Quo igne succēsi illi duo di
scipuli dixerūt. Nōne cor no
strum ardēs erat in nobis: dū
loqueret in via: ⁊ aperiret no
bis scripturas? Lectio qnta.
Hoc igit igne beat⁹ laurētius
accēsus: flāmarū nō sentit in
cēdiū: ⁊ dum christi ardet desi
derio: psecutoris pēnā non sen
tit. Inquātū enim in illo fidei

ardor feruet: intãtũ supplicij flamma frigescit. Lectio. vj.

Corporali enim beat⁹ laurẽtius laborabat incendio: hinc amore xpi succedit: inde pcutoris flãma torret: sed diuinus saluatoris ardor materialẽ tyrãni restinguit ardorẽ. Quãtus enim in faullã mẽbra soluant: fidei tñ fortitudo nõ solui tur: corpis detrimẽtũ sustinet: sz lucrũ eterne salutis acgrit. Nõ enim ffes beatus Laurẽti⁹ brẽui vel simplici passione pimit. Mã qui gladio pcutit: semel mordit: qui in flãmarũ caminũ mergit: vno impetu liberatur. Hic aũt longa t multiplici pena cruciatur: vt mors: t non desit ad supplicium: t desit ad finem. Lectio. vij.

Dicit enim ab illo seuissimo pcutore hec illi cõstituta pena: vt ardentiũ exposita mole carbonũ: in sup eũ ferrea crate distẽtũ lẽta flãma cõsumeret: vt nõ tã inflãmãdo cito interimeret hoẽm: qz diu exurendo torqueret: ita vt cũ vnũ latus exustum pcutor: cerneret: aliud latus ignib⁹ obijcerẽt exurẽdũ. In scẽ clare virginis.

Famulos tuos qs Dñe dẽ bte virginis tue clare votiua natalitia recolentes: celestiũ gaudioz sua facias interuẽtiõe participes: t tui vnigeniti coheredes. Quite. vij.

In scõrũ martyrũ hippolyti socioz eius ad vesp. a capo in antea fit de ipsis cũ cõmemoratione octaue sci laurẽtij: nisi festũ coz in dñica vel in secunda feria venerit: tũc dicit capo de octaua. Cap. Sci per fidez t oia fiũt de cõmuni plurimoz martyz preter oratione t ceto

Ad qs lectiones. Si. omis de⁹: vt dño tuo martyrũ tuoz hippolyti t socioz eius venerãda solẽnitas t deuotione nobis augeat t salutẽ Per. Passio sci hippolyti

Post qs socioz ei⁹. L. beat⁹ iustin⁹ psbyter cũ hippolyto sepelierũt corp⁹ bti laurẽtij archidiaconi t martyris: regressus hippolytus post tertiũ diẽ venit in domũ suaz: t dedit pacẽ oibus etiã seruis suis t ancillis: t communicauit de sacrificio altaris beati laurentij martyris. Lectio scda.

Et posita mẽsa priusq cibuz sumeret: venerunt milites t tenuerũt eũ: t pduxerũt eũ ad dciũ cesarẽ. Quẽ videns dci⁹ cesar surridens dixit ei. Numquid t tu magus effectus es qz corpus laurentij abstulisse

dicerisꝰ Respōdit hippolytus Nec feci non quasi magus: sꝫ quasi christianus. Lectio.iij. Quo audito decius cesar furore arreptus: iussit vt cū lapidibus os eius ꝓtunderet: t exoliauit cū veste qua induebat in habitu xpiano: t dixit ei. Sacrifica dijs t acgesce preceptis nfis: t viue: t fruere militie tue palma. Lectio quarta. Hippolytus dixit. Mō me exoliasti: sꝫ magis cepisti vestire. Deciꝰ cesar dixit. Nunqd tu nō es cultor deorꝰ? Quomodo inspiēs factꝰ es: vt vel nutritate tuā nō erubescas? Hippolytus dixit. Ego t sapiēs t xpianus factus sum: qꝝ ignorās feci qō tu credis. Lec. v. Decius cesar dixit. Sacrificata t viues: ne pereas per tormēta sicut laurētius. Hippolytꝰ dixit. Exemplar merear dī laurētij martyris fieri: quē tu miser austus fuisti ore pollūto nominare. Lectio sexta. Decius cesar dixit. Extēdite eū t fustibꝰ cedite. Et cuꝫ diu cederet: dixit. Hias ago deo meo. Deciꝰ dixit. Deridet hippolytus fustes: cū cardis cedite eū. Et cedētes defecerūt: hippolytus clamabat voce clara dicēs, Christianꝰ sum. L. vij

Deciꝰ cesar dixit. Leuate eū a terra. Et cū leuatꝰ fuisset a terra: iussit cū vestiri veste militari: qua antea gētilis vtebat. Et dixit decius ad hippolytū. Recole militiā tuaz t esto nr amicꝰ: t ī ꝓspectu nro vtē militia ꝑstina quā semp habuisti. Hūc beatꝰ hippolytꝰ tus voce clara dixit. Militia mea xpe est: xpo dño meo fir/missime militare: vnde cupio celeriter ad palmā cruz fructu venire. Decius cesar iracūdia plenus dixit ad valerianū ꝑsecutū. Accipe oēs facultates eiꝰ: t interfice eū crudeli examinatione. Euāgeliū. Cū audierit⁹ ꝑlia, cū vxore sua t quere in cōl plurimoꝝ martyrū. In secūdis vsp. a caplo in antea fit de scō laurētio cū cōmemoratione scōrū felicis t fortunati t sci eusebij: t postea de scō hippolyto t socijs eius. In sci eu/Deus qui nos sebij. Oō. bri eusebij cōfessoris tui annua solēnitate letificas: cōcede ꝓpitius: vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exēpla gradiamur, ꝑ. In die octaue sci laurētij oia fiunt sicut in die ꝑter ꝓficules añarū qui nō dicunt: t lectiones ꝓprias t secūdi nocturni que dicū

Beatissimi / ximi epi. L. i.
mi laurentij ffes charissimi annua semp̃q̃ noua festiuitas ecclesiã dei iugiter in gaudia letitie spiritalis accendit: admonẽs vniuersitatẽ credẽtiũ: vt sicut ille pfecte deuotionis ardore furẽtib⁹ non cessit incẽdijs: ita nos diuersarũ tribulationũ ignis ⁊ maloꝝ secularitũ flãma a xpi societate nõ moueat: vt ait ille mysterioũ celestiũ doctor: ac toti⁹ vtutis exẽpluꝫ gliosissimus paulus. Quis nos separabit a charitate xpi. Tribulatio: an angustia: an psecutio: an fames: an nuditas: an piculũ: an gladi⁹? Et ꝛe nullis pesẽtiũ L. ij. psecutionũ põt inclinari periculis: qui semel ꝑmissa oipotẽtis dei ⁊ eterna largissimi redẽptoris ꝑmia fide stabilit ⁊ icõcussa mẽte cõcepit. Neq̃ enim põt arduũ illud ꝓcelsumq̃ bonoꝝ imortaliũ iter debilis animus ⁊ fides clauda ꝓcẽdere. Ideo ⁊ fortissimũ martyrẽ incũbẽtiũ tormẽta penaꝝ ⁊ seuissimi persecutoris flãma supare nõ potuit: q: lõge ardẽtius vitatis radijs mens eius accẽsa feruebat. Vnde nec potuit de ifatigabili eius pectore ealorẽ diuinit⁹ infusum corpreus ille ⁊ mortalitũ eministratus manibus ignis excludere. Oe hoc validissimo Lec. iij. xpi milite illud credẽdũ est dictũ: qõd añ multa annoꝝ milia ꝓnũciatũ est ꝑ ꝓphetaꝝ dicẽtẽ. Et si trãseas per ignẽ flãma tenõ cõburet. Ecce enim beat⁹ laurẽtius trãsiuit pigné quo nõ adust⁹ ihoꝝuit: sed illuminat⁹ effulsit. Trãsiuit pigné momẽtaneũ atq̃ terrenũ: sed flãmã gehẽne ꝑpetuo exurentis euasit. Sermo eiusdẽ sancti maximi. Lectio. v.

Quãuis ffes charissimi: bti laurẽtij passionẽ qua pfecti die pfidiã seculi triuphauit vniuersus nobilscũ stupꝛat mundus: ꝓcipuo tñ gaudio ⁊ diebus in dies vtutẽ nutricij sui ecclia romana mirat. Debet enim gaudere pre ceteris que tãto nobilitata sanguine peculiarẽ quodãmõ idigene martyris possidet dignitatẽ. Lec. vj. In ic igit dñ in sede aplica archidiaconat⁹ fungerẽt officio ⁊ pdere eũ vasa celestib⁹ dicata ministerijs, anarus persecutor vrgeret: egenoꝝ multitudine cõgregata diuisit misericorditer vir fidelissimus qõd redigere in predã sacrilegus am-

biebat. Maluit q3 vir singula ris impij motū atq3 impetus ccipere potestatum: q3 venerāda mysteria impijs per eum oculis proderent. L. viij. O. uo religiosissimo facto ei? immoderata mox erudelitate furor gētilis icāduit: raptūq3 cōtinuo craticule subiectis ignib? supponi: vt vigorez deuote mentis: vstione corporis approbaret. Lectio. viij. N escit enim fidelissimū pect? mortali incēdio cedere: q3 in oēm fortitudinē sci iā spiritus seruo: accēderat, Quid frustra pagāe deseuis? Quid meditaris inania? Ignis tu? nō est laurētij pena: sed lumē: flāma tua qua cū cruciare te putas: examinatio veritatis est: nō miseria xpiani. In vigilia assūptionis scē marie virginis ad vesp. añ. Assumpta est maria. cum rel. de lau. ℣. Dixit dñs. cū rel. de scā ma-

Ria. Caplez q3 sum: & in hereditate dñi morabor: tūc p̄cepit & dixit mihi creator oiuz: & q̄ creauit me requit in taberna culo meo. ℟. pl. Btā es virgo. ℣. Aue maria. Hymn?. Aue maris stella. ℣. Elegit eā deus & pelegit eā. Ad. Ma añ. Paradisi porta per euaz cūctis clausa est: & per mariaz virginē iterū patefacta ē alla.

Deus qui virgi. Sēcr. nalē aulā beate marie in qua habitares eligē digna tus es: da quesum? vt sua nos defensione munitos: iocundos faciat sue interesse festiuitati: Qui viuis. Et non fit cōmemoratio de sancto laurentio in vtrisq3 vesperis & matut. Ad matut. inuitat. Venite adore mus regem regum: Cuius to die ad etherem mater virgo assumpta est in celū. ℣. Venitē. Hymnus. Quez terra. In primo nocturno añ. Exaltata es sancta dei genitrix: super choros angelorum ad celestia regna. ℣. Dñe domin? noster. Añ. Paradisi porte per te nobis aperte sunt & quas hodie gliosa cū angelis triūphas. ℣. Celi enar. Añ. Sicut myrrha electa odorē dedisti suauitatē scā dei genitrix. ℣. Dñi est ter. Añ. Benedicta tu in mulieribus & benedictus fruct? vētris tui. ℣. Eructauit. Añ. Dignare me laudare te virgo sacrata: da mihi vi tutē contra hostes tuos. ℣. De? nr? ref. Añ. Hec est que nescivit thorū i delicto habebit fructū i

refpectione aiarū ſanctaꝝ. ℟. Magnus dñs. ℣. Exaltata es ſcā dei genitrix. ℟. Super choros angelorꝫ ad celeſtia regna. Sermo ſci hieronymi p ibyteri de aſſumptione dñe virginis marie. Lectio. j.

QUogi me o paula ⁊ euſtochiū: imo charitas xpi me cōpellit: qui vobis dudū tractatibus log cōſuetudinē: vt nouo loquēdi genere ſcis que vobiſcū degūt virginib⁹ latino vtēs eloquio: exhortationis gra ſermonē faciā de aſſumptione beate ⁊ gloſe ſemp virginis marie: more eoꝝ qui declamatorie in eccl̄ijs ſolēt log ad pplm: qō vtiqꝫ genus tractādi necdū atti gerā. ℟. Vidi ſpecioſaꝫ ſicut colūbā aſcēdentē de ſlup riuos aquarum: cuius ineſtimabilis odor erat in nimis in weſtimētis eius. Et ſicut dies verni circūdabāt eā flores roſarū: ⁊ lilia ꝓualliū. ℣. Que eſt iſta que aſcēdit per deſertū ſicut virgula fumi ex aromatibus myrrhe ⁊ thuris. Et. Lectio. ij.

SEd qz negare nequeo ge quid inūgitis nimia veſtra deuict⁹ dilectione expiari: que hortamini affectu infantiū more balbutiētiuꝫ: q quecūqꝫ audierint fari geſtiūt: cuꝫ nec dum poſſint ad plenū ꝓba re mare: maxime qz ꝓpter ſimpliciores qualeſqꝫ id me ꝓpter mere cōpellitis: vt habeāt lamone latino: qbus ſe occupe laudib⁹ ex eadē die: qbuſue ninis vacēt lectionib⁹: ꝓſertim cū ⁊ eadē in multis feſtiuitatibus: multoꝝ ſcōꝝ patrum ſi dia miro cuderint elogio: q de hac qdē vberius vbiq ſcripturis diuinis ꝓdicata gunt. ℟. Sicut cedrus exaltata ſum in libano: ⁊ ſicut c preſſus in mōte ſyō: quaſi rha electa. Dedi ſuauitatem odoris. ℣. Et ſicut cinnamum ⁊ balſamum aromatiſ

QZans. Dedi. Lectio. Sid enim aliud ſonat euāgelia: niſi naſcētē dñm marīa virginē: ⁊ oīa eius mēta quouſqꝫ fuit in mundo dūtaxat diuinis efferūt hoēs. Porro ab exordio ſci euangelij gabrielē archāgelū cū quētē marie audiſtis: ⁊ ceps reliqua oīa plenius legiſtis. ℟. Que eſt iſta que ꝓceſſit ſicut ſol: ⁊ formoſa tanq hierlm. Viderūt eā filie ſyō: beatā dixerūt: ⁊ regine laudauerūt eā. ℣. Et ſicut dies v ni circūdabāt eā flores roſar ⁊ lilia cōualliū, Vide. Lectio.

Ad ꝓsepe quoq; o paula
te teste nato puero multi
tudinē angelo; iter crepūdia
nqui partus ⁊ querelas nescij
ploraⁿ ꝓ felicem nimis: glia in ex
celsis deo: ⁊ in terra pax hoīb⁹
bone uolūtatis: cātāte audisti
⁊ radiatem stellā vidisti. ℟. Beatā me dicēt oēs generati
ones, Quia fecit mihi dominꝰ
magna: qz potēs est. Et sanctū
nomē ei⁹. ℣. Et misericordia
nꝰa pgenie in pgenies timē
tibus eū. Quia. Glia. Et. In
secūdo noc. añ. Oculi tui sca
dei genitrix: sicut piscine in esē
bon: que sūt in porta filie mul
titudinis alla. ℣. Bñdixisti.
Añ. Sicut letātiū oium nr̄m
habitatio est in te scā dei geni
trix. ℣. Fundamenta. Añ.
Gaudeamaria ego cūctas hx
reses sola iteremisti in vniuer
so mūdo. ℣. Lātare, j. Añ.
Speciosa facta es ⁊ suauis in
delitijs tuis sācta dei genitrix.
℣. Dñs regn. exul. Añ. In
ple mr̄: in partu virgo: gaude
⁊ letare ego mr̄ dñi. ℣. Lā
tate, ij. Añ. Scā dei genitrix
virgo semp maria: intercede
pro nobis ad dñm deū nr̄m. ℣.
Dñs regn. iral. ℟. Assūpta est
maria in celū gāudēt angeli.
℟. Laudantes bñdicūt dñm.

Pastorib⁹ insup. Lec. v.
euāgeliqātib⁹ credidisti
magos ꝓterea tria deferentes
munera in visione btis oculis
ꝓspexisti: ipsa eadē munera be
ne intelligēdo votis oibus fide
deo obtulisti. Nā ⁊ cū eisdem
magis deū puerū in ꝓsepe ado
rasti. ℟. Veni electa mea: ⁊
ponā in te thronū meū. Quia
concupiuit rex speciē tuam. ℣.
Specie tua ⁊ pulchritudine
tua intende ꝓsꝑe ꝓcede
⁊ regna. Quia. Lectio sexta.
Sed forte cōquesta me de
lato: ꝛē qz te pdideriz cla
mabis, Ad qđ ego. Si celatū
cē volebas teste ꝓscientia mihi
narrare añ ꝓspexū: vbi pluri
mū lachrymata es non debe
res. ℟. Sup saluté ⁊ omnes
pulchritudinē dilecta es a do
mino: ⁊ regina celoꝝ vocari di
gna es. Gaudēt chori angelo
rū cōsortes ⁊ cōcines nr̄i. ℣.
Sola nāqꝫ sine exēplo placu
isti femina xpo. Gau. Lec. vi.
Quod vt verū fatear: xpi
pconia etiam si voluero
adūrat⁹: ⁊ tuas laudes oino
tacere nequeo. Iccirco tue te
interrogēt filie quas lacte nu
trio: tu ea meli⁹ referabis: que
nescio: si per speciē aliquā cer
te aut in spū vidisti. ℟. Qui

natā monilibus filiā hierlm
dñs ꝓcupiuit. Et videtes eam
filie syō btissimā ꝑdicauerunt
dicētes: vnguētū effusū nomē
tuum. ℟. Astitit regina a dex
tris tuis i vestitu deaurato: cir
cūdata varietate. Et. L. viij.

O Mīde vos o filie: pulsate
mfem ꝓcib⁹: pulsate ad
ostiū iuitātis amicisū quo mo
do tādē vobis apiant que rese
rata sūt mfi: verūtamē de his
qd plura dicā: Oia saluato
ris gesta t btē marie obsequa
necnō t act⁹ vite ex euāgelio
didicistis. Et nūc qd superest
vt ab aliquo vocor regratio.
℟. Btā es vgo maria dei ge
nitrix que credidisti dño: ꝑfe
cta sunt in te que dicta sūt tibi
ecce exaltata es sup choros an
gelo⁹. Intercede ꝓ nobis ad
dñm deū nfm. ℣. Aue maria
gra plena dñs tecū. Intercede.
Glia. Intercede. Ad can
ticū añ. Hor⁹ cōclusus es dei
genitrix: hor⁹ cōclusus fons si
gnat⁹: surge, ꝑpera amica mea
t veni. Cant. Audite me di
uini, ℣. Maria vgo assūpta
ē ad etherēū thalamū. ℟. In
quo rex regū stellato sedet so
lio. Lcō sci euāgelij fz lucaz.

In illo tpe. Intrauit ihesus
in quoddā castellū: t mu
lier quedā martha noīe exce
pit illū in domū suā. Et reliq.
Homel. sci augustini epi cu
dō de verbis dñi. Lectis

Sanctū euāgeliū cūlec
rent audiuim⁹ a femina re
ligiosa suscepti eē dñm ihsꝰ
tio ea que marthā vocabatur.
Et cū eēt ipsa occupata in cu
rā ministrādi: soror ei⁹ maria
sedebat ad pedes dñi: t audie
bat vbū ei⁹. ℟. Ista est spe
ciosa iter filias hierl: sicut vi
dist is eā plenā charitate t di
lectione. In cubilib⁹: t in bal
tis aromatū. ℣. Ista est que
ascēdit de deserto delitijs affl

Uens. In cubi. Lcō. t

Adorabat illa: vacabat
ista. Illa erogabat: hec imple
bat. Verūtū martha laborio
multū in illa occupatiōe t ne
gocio ministrādi interpellauit
dñm: t de sorore sua cōquesta
est: q eā laborāte nō adiuua
ret. ℟. Hodie maria vgo cae
los ascēdit: gaudete. Quia cū
xpō regnat in eternū. ℣. As
sūpta est maria in celum: gau
dent angeli: laudantes bene
dicunt dominū. Quia. L. t

Dominus autē ꝓ ma
ria respondit martho: t
ipse eius sacrus est aduocatus
qui iudex fuerat interpellat⁹.

martha inqt circa multa es occupata: istī vnū est necessarium. Maria meliorē partē elegit: quę nō auferet ab ea. ℟. Bēdicta ⁊ venerabilis virgo maria. Cui⁹ viscera meruerūt portare dñm xpm. ℣. Bēdicta tu in mulieribꝰ: ⁊ bēdictꝰ fructꝰ vētris tui. Cui⁹. Lectō

Audiuimꝰ ergo ⁊ iterpellationē interpellātis: ⁊ sēcūdā iudicis: qua sententia iterpellāti respōdit: suscepta offendit. Erat enīz maria itēta dulcedinum vbi dñi. Intēta erat martha quomodo pasceret dominū: intēta maria quomodo pasceret a dño. A martha cōtinuō dño parabat: in cui⁹ cōtinuo iā maria occūdabat. Responsū nāqz es sacra virgo maria ⁊ omni laude dignissima. Quia ex te ortꝰ est sol iustitie, Dñs Ihūs deus nr. ℣. Ora p populo interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu: sēsantes tuū iuuamē gēnqz celebrāt tuaz assūptionē. Quia. Glia. Christꝰ. Secūdū lucā.

In illo tpe. Intrauit ihūs in quoddā castellum ⁊ mulier quedā martha nomine excepit illū in domū suam. Et huic erat soror nomine maria: quę etiā sedēs secus pedes dñi audiebat vbū illi⁹. Martha aūt satagebat circa frequens ministerium. Que stetit ⁊ ait. Dñe non est tibi cure q̄ soror mea reliqt me solā ministrare. Dic ergo illi vt me adiuuet. Et rndēs dixit illi dñs. Martha martha sollicita es ⁊ turbaris erga plurima. Porro vnum est necessariū. Maria optimam partem elegit: que non auferetur ab ea. Oratio.

Famulorꝝ tuorꝝ q̄s dñe delictis ignosce: vt qui tibi placere de actibꝰ nr̄is nō valemus: genitricis filij tui dñi nr̄i intercessiōe saluemur. Per eūdē dñm. Ad lau. ⁊ p totū. Assumpta est maria in celū: gaudēt angeli: laudātes bñdicunt dñm. ℣. Dñs regnauit. cum rēl. Ant. Maria vgo assūpta est ad etherea thalamum: in quo rex regum stellato sedet solio. Ant. In odorē vnguētorꝝ tuorū currim⁹: adolescētule dilexerūt te nimis. Ant. Bēdicta filia tu a dño: qr̄ p te fructū vite cōicauimus. Ant. Pulchra es ⁊ decora filia hierusalem: terribilis vt castrorū acies ordinata. Cap. In oībus requiē quesiui. Resp. Exaltata es sancta dei genitrix. ℣. Super choros angelorum

ad celestia regna. Scā. Dlia. Exaltata. Hym. O gliosa dña. ℣. Speciosa facta es ℟ suauis. ℣. In delitijs tuis sā cta dei genitrix. Ad. B. añ. Aue est ista que ascēdit sicut aurora cōsurgēs: pulchra vt luna: electa vt sol: terribilis vt castroꝝ acies ordinata. Oio. Famuloꝝ tuoꝝ q̄s. Ad tertiā cap. In oibus regem quesiui ℣. Exaltata es. Oio. Famuloꝝ tuoꝝ q̄s. Ad sextam cap. ET sic in syō firmata. suꝫ ℟ in ciuitate scificata. similiter regeui: ℟ in hierlm potestas mea: ℟ radicaui in populo honorificato: ℟ in partes dei mei hæreditas illi⁹: ℟ in plenitudine scōꝝ detio mea. ℣ Assūpta est maria. Oratio. COncede misericors dē⁹ fragilitati nr̄e ꝓsidiū: vt qui sce dei genitricis requiem celebramus: intercessionis ei⁹ auxilio a nr̄is iniq̄tatib⁹ resurgam⁹. Per eū. Ad. ix. cap. IN plateis sicut cinnamomū ℟ balsamum aromatizās odorē dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatez odoris. ℣. Maria virgo. Oratio. DEneráda nobis dñe huius diei festiuitas opē cōferat salutarem: in qua scā dei genitrix ℟ morte subijt tēporalē nec tū mortis nexib⁹ detenta potuit que filiū tuū dñm nr̄m ℟ se genuit incarnatū. Qui tecū In secūdis vel. añ. Assumpta est maria. cū rel. de lau. pall. de scā maria. Cap. In oibus. ℣. bz. Maria ꝺgo assūpta ē ad etherea thalamuz. ℣. In quo rex regū stellato sedet solio. Ad. Dlia. Maria. Hy. Aue maris stella. ℣. Exaltata es. Ad. M. añ. Hodie maria ꝺgo celos ascēdit: gaudete q̄ cū xp̄o regnat in eternū. Oio. Famuloꝝ tuoꝝ. In fra octauā assūptionis dē marie seruet idē modus dicendi officiū sicut notatū est supra in fra octauā sci ioānis baptiste. Festa ꝺo. xij. lectionum si infra octauā occurrerint trā serunt post octauā. Octaua sci laurētij: ℟ festū sci bernardi fiūt die quo cadūt. In his dieb⁹ ante octauā sci laurētij a capulo in antea fit de scō laurētio cū cōmemoratione btē marie. Ad mat. fit idē officiū qđ in die excepta lectionib⁹. neq̄ re supra añ festū assumptionis. Similiter p̄ totas dies fit idē officiū sicut in die vsq; ad capitulū in secūdis ℟: ℟ tūc a capulo in antea fit de assūptione

cum cōmemoratione de sācto laurētio. Per octauā assumptionis ad nocturnū in ferijs. Cap. Iacob inhabita: t in israhel hereditare: t in electis meis mitte radices. ℣. Assumpta est, Oratio. Ubeniat dñe plebi tue deprecatio: quā t si, pro petitione carnis migrasse cognoscim⁹: in celesti glia apud te pro nobis intercedere sentiamus. Per eūdē. Lectiones infra octauā assumptionis tā in ferijs q̄ in dñica legunt de sermone sci hieronymi p̄sbyteri. De assumptione Lcō. tā ei⁹ qualiter assūpta est: q̄ id vestra deposcit intētio p̄sentia absens scribere vobis curauit: que absentia p̄sens deuotio⁹ obtulit: vt habeat sanctū collegiū vestrū in die tāte solēnitatis mun⁹ latini sermonis in quo discat tenera infantia latis expiri dulcedinē: t de exiguis eximia cogitare. Lcō. Qualiter fauente deo per singulos annos tota hec dies expendat in laudē: t cū gaudio celebretur: ne forte si venerit in manib⁹ vestris apocryphū illud de trāsitu eiusdē virginis dubia p̄ certis recipiatis: q̄ multi latinor⁹ pietatis amore studio legēdi charius amplectunt: p̄sertim cuz ex his nihil aliud expiri possit, p̄ certo: nisi q̄ hodierna die gloriosa virgo migrauit a corpore. Lcō. Monstrauerūt sepulchrū eius cernentib⁹ vsq; ad p̄sens in vallis iosaphat medio: que vallis est iter mōtē syō t mōtē olyueti posita: quā t tu o paula oculis aspexisti: vbi in eius honorē fabricata est ecclia miro lapideo tabulatu: in qua sepulta fuisse: vt scire potestis ab oib⁹ ibidē predicat: sed nūc vacuū esse cernentibus ostēditur: hec ideirco dixerim: q̄ multi nr̄oz dubitant: vtruz assumpta fuerit simul cum corpore: an obierit relicto corpore. Lectio. Quo modo aūt: vel quo tpe: aut a qbus p̄sonis scissimum corpus eius ide ablatū fuerit vel vbi trāspositum: vtrūne resurrexerit nescit: q̄ uis nōnulli astruere velit eā iā resuscitatam: t beata cum xpo immortalitate celestib⁹ vestiri. Lcō. Quod t de btō ioāne euāgelista eius ministro: cui virgini a xpo virgo cōmissa é: plurimi asseuerāt: q̄ in sepulchro eius vt ferūt nō nisi māna inueniri; q̄ o t scaturire cernit. Lcō. Verūtamē qd vor verius cē

seak ambigim⁹: meli⁹ tñ deo to
tñ cui nihil ipossibile est cómit
tim⁹: q̄ aliud temere definire
velim⁹ auctoritate nra: qđ nō
pbamus: sicuti ⁊ de his qui cū
domino teste euangelio resur
rexisse creduntur. Lectio.
Sed vtruz redierint in terre
pulueré: certū nō habem⁹: nisi
q̄ legimus: q; multa corpa sā
ctoꝝ qui dormierāt surrexerūt
ac venerūt in scām ciuitatez. s.
hierl̄z: ⁊ apparuerūt multis:
de quibus pfecto nonnulli doctoꝝ
rū sēserūt: etiā ⁊ in suis relique
rūt scriptis: qđ iā in illis ppe
tua fit cōpleta resurrectio. Le
R atenk enim q̄ veri te/ ctio,
stes nō eēnt: nisi ⁊ vera eēt eoꝝ
resurrectio, Unde ⁊ beatus pe
trus dixisse legit cū de dauid lo
queret in testimoniū: ⁊ sepul
chr̄ū inqt ei⁹ apud nos est: q̄si
nō sit ausus dicere: q̄ ipse aut
coꝝ⁹ eius apud nos est: ꝫ tñ
sepulchr̄ū quo pditus fuerat,
Hinc aiūt resurrexisse Lcō.
⁊ ipsum cū ceteris scis: ⁊ ideo
vacuū remāsisse mausoleum:
vti hoc btē marie cernit, Nō
sane factū ⁊ de alijs qbuslibet
locis scripturaruz firmare co
nant: q̄ hi iā cū xp̄o regnēt re
suscitati in eēna sōcietate. Lcō
Quod q; deo nihil est ipossi/
bile: nec nos de beata maria sa
ctū abnuimus: q̄ q̄, ppterea
telā: salua fide pio magis dā/
derio opinari oporteat: q̄ in
consulte diffinire: quod sine
periculo nescitur. Lectio.
Unde de his ex qb⁹ certi su
mus tātis per loquamur ad er
hortationē vestram qualicūz
sermone ad edificationē ⁊ lau
dē nois dei: vt ⁊ religio ꝓcelue
tur ꝓ famulatu: ⁊ deuotio au
geat ꝓ affectu: qñ hec ē vir/
go que sola iteremit vniuersā
hæreticā pranitatē: sola sit post
dē: que nos cōfirmet in omni
vitate suiscz cōmēdet meritis
⁊ pcib⁹ auxiliet: vt ⁊ ipi digni
inueniamur in eius laudibus.
Quod si q̄rit post ascē Lcō.
sionē dñi qd egerit: vnū p̄ter
to est: q; vgo scā corpe ⁊ mēte
pmānsit: quaz sane angelus ga
briel: ac si celestis paranym/
phus itacta custodiuit. Lcō
Et ioānes apls atq; euāgeli
sta cui xp̄s eā de cruce cōmisit
virgo virginē seruauit: suisqz
ei deseruiuit obsequijs: non q̄
eximi⁹ ille scō rū chorus aplor
eā deseruerit: iter quos post re
surrectionē intrās ⁊ exiens: ⁊
familiarius cōtulit de xp̄i in
carnatione: tāto fig dē verius
quāto ab initio plen⁹ pr ipi

ntū sanctū cūcta dicebat: ꝛ
prisperat oculis vniuersa: li
cet ꝛ apli per eūdē spūm sācti
ora cognouerint: ꝛ in oēm ēdo
ctī puenerint vēritatē. Lectio.
Quā sane beatā virginē ꝛ si
dēs venerati sūt discipuli eiꝯ
famulabant officio dilectionis:
ioānes tñ amplius ac specialiꝰ
vſqꝫ ad finē vite sibi cōmissaꝫ
accepit in suā quasi matrē filī
us cui benignus magister de
cruce mulier ingt ecce filiꝰ tu
us: ad discipulū aūt: ecce ma
ter tua: vt virgo virgini cohe
reret ꝛ deseruiret officiosiſſi
me cura adoptionis. Lectio.
Nō enim pudicissima virgi
nitas alicui discipuloꝝ rectiꝰ
q̄ virgini cōmendatur: vt
ēt adinuicem grata societas
ꝛ floridus aspectus: necnon
ꝛ venustus conuersandi ver
nans alternatim pudicitiaruꝫ
splendor decoratus. Lectio.
Una sigdē virī virginitatis
in ambobus: sed altera ꝓpter
ro in maria: altera quidē q̄ se
cūdio: sed ipsa. Ipsa vō ſz al
tera: q̄ ſi ipsa eadēꝫ incor
ruptio: tū fecūditas integritaſ
lōge gliosior: q̄ vginitas. Je
circo ꝛ fecunditas in illa tota
deifica est ꝛ vginitas. Lectio
Alioqn nusq̄ ſm naturā nā
scendi virginitas vbi fecundi
tas predicatur: neqꝫ fecūditas
vbi virginitas integra conser
uatur. Jdeoqꝫ totū ſn pexcel
lit de illa que dicunt: q̄ sunt di
uina atqꝫ ineffabilia. Unde vir
ginitas ꝛ fecūditas prolis sup
eminēs nouitas est: q̄q̄ hu
manum cernat ex carne quod
nascitur. In sancti agapiti
martyris. Oratio.
Ete tur ecclesia tua deus bea
ti agapiti martyris tui confes
suffragijs: atqꝫ eius precibus
gloriosis ꝛ deuota permaneat
ꝛ secura consistat. Per. In
festo sancti bernardi abbatis
omnia fiunt de communi con
fessorum abbatum preter ora
tionem ꝛ lectiones, Oratio.
Perfice in nobis dñe que
sumus piū sēcē religionis
effectū: ꝛ ad obtinēdū tue gra
tie largitatem beatus bernar
dus abbas ꝛ doctor egregius
suis apud te semp pro nobis
meritis ꝛ precibus intercedat
Per. Et fit cōmemoratio de
octaua assūptionis in vtrisqꝫ
vesperis ꝛ matutis. Incipit vita
sci bernardi abbatis. Lec. j.
Bernardus burgundie
partibꝰ fōtanis oppido
pijs sui oriūdus fuit: parentibꝰ
claris ſm dignitatē seculi: sed

dignioꝝ ac nobilioꝝ fm
xpiane religionis pietatē. L.
P ater eius teeclin : vir
ij.
antiquꝫ legitime militie fuit
cultor dei: institie tenax. Euā
gelicā nāq; fm istituta pcu
rauit dñi militiā agēs neminē
cōcutiebat: nemini faciebat ca
lūniā: pter⁹ stipēdijs suis: q
bus ad omne op⁹ bonū abun
dabat. Sic cōsilio ꝫ armis ser
uiebat tpalib⁹ dñis suis: vt eti
am dño deo suo nō negligeret
reddere qđ debebat. Lec. iij.
M ater aaleth ex castro : cui
nomē monsbarus: ꝫ ipsa in or
dine suo aplicā regulā tenēs
subdita viro sub eo fm timorē
dei domū suā regebat: opibus
misericordie insistēs: filios enu
triēs i omni disciplina. L. iiij
S eptez qppe liberos genuit:
nō tā viro suo q̄ deo: sex ma
res: feminā vnaz: mares oēs
monachos futuros: feminā sci
monialē. Deo nāq; vt victuz
ē nō seculo generās singulos
mox vt partu ediderat: ipsa
manib⁹ ppꝛijs dño offerebat.
P ropter qđ etiā alie L. v.
nis vberib⁹ nutriēdos cōmit
tere illustris femina refugie
bat: quasi cū lacte mfno mfni
quodāmodo boni infundens
tis naturam. Lectio sexta.
C ū aūt creuissent q̄ diu sub
manu eius erāt: eremo magis
q̄ curie nutriebatnō patiēs
delicatiozes assuescere cibozq;
grossioꝝ ꝫ cōiꝝ pascens: ꝫ
sic eos ꝑparās ꝫ instituēs dño
inspiráte quasi cōtinuo ad ce
nium trāsmittendos. L. vij.
H ec cū in ordine filioꝝ tertiū
bernardū haberet in vtero sō
niū vidit: pnosagiū futuroꝝ ca
tellū, s. totū cādidū in dorso sur
rufū ꝫ latrātē in vtero se habē
S up quo territa vxꝛ L. viij.
mēter: cū religiosum quēdam
virū ꝓsuluisset: cōtinuo ille spi
ritū ꝑphetie cōcipiēs: qđ da
uid de scis ꝓdicatoꝝ dño di
cit. Lingua canū tuoꝝ ex ini
micis trepidāti ꝫ anxie rūdit
Ne timeas dñi res agit: opti
mi catuli mf erit: qui dom⁹ dei
custos futur⁹ magnos ꝓ ca
ꝓtra inimicos fidei editur⁹ est
latratus. In octaua assūpcio
nis scē marie in ꝓmis vesꝑ.
Assumpta est maria. cū rel.
de lau. psali de scā maria. Cap.
In oibus regem. ℟. b. Ma
ria virgo. ℣. Aue maris
stella. ℟. Exaltata. Ad. M
ag. Paradisi porta. vt supꝝ
in vigilia festi. Sꝫo. Famulo
rus. In die octaue fit per oia
officiū sicut in die festi excepꝫ

lectionibus que infra assignā
tur. Sequitur in sermone san
cti hieronymi presbyteri. L. i.

QErūtamē ⁊ si magnifi
cētior multū virginitas
in maria ppter gre excellētiā
vna ni integritas carnis ⁊ vna
virtus que adinuicē quasi co
gnata sociatur. Lectio secūda
In quoq; ioānes quicqd
est qđ maria genuit: euangeli
zādo suo cōmēdat elogo: vbū
qđ in pncipio erat: ⁊ vbū erat
apud dēū: ⁊ dēus erat vbū. L.
ii. Ex qppe vbū qđ erat in iij.
pncipio: ⁊ apud dēū erat ⁊ dēus
erat vbū: ipsum dēū genuit no
bis btā ⁊ gliosa ygo maria ex
se carnē factū. Jccirco ⁊ vgi
nitas lōge sacration: ⁊ fecūdi
tas: vt ita dicā: multo ineffabi
lior ꝙ suo potuerit ille expli
care eloquio. Lectio quarta
QErūtamē quāto virginitas
cgnatior virginitati: tāto be
atus euangelista ceteris excel
lēnior ⁊ vicinior verbo. Jdeo
quicquid est quod virgo genu
it totū put potuit homo p spi
ritum sanctū nobis reserauit:
manifestiusq; edocuit. L. v.
QCeterū ad exēplū humane
vite cōuersatio eius post ascē
siōnē xpi generaliter cū aplis
suis quousq; dispsi sunt: sicut
lucas meminit dicēs ꝙ regres
si gdē a mōte oliueti hiero so
lymā venerūt: ⁊ ascēderunt in
cenaculū vbi manebāt petrus
⁊ ioānes: iacob⁹ ⁊ andreas:
philippus ⁊ thomas: bartho
lomeus ⁊ matthēus: iacobus
alphei: ⁊ simō zelotes: ⁊ iudas
iacobi. Hi oēs inqt erāt perse
uerātes vnanimiter in oīone
cū mulieribꝰ ⁊ maria mre ie
su ⁊ fratribus eius. Lcō. vj.
Ecce iesu ascendēte cū gbus
virgo vacat in schola virtutū
⁊ meditat in lege mādatorum
dei: vt ⁊ ipa sit forma disciplie
christi: ⁊ exemplum perfectio
nis virginibus. Lectio. vij.
QōuerSat aūt cū testibꝰ san
cte resurrectionis ⁊ ipsa testis
Cōuersat cū senatoribus celi
infra curiā paradisi sub spiri
tus sci disciplina ⁊ magisterio
totius diuine maiestatis inue
nit prima inter primas summi
regis cohortes: quoq; vita non
erat iā de terris in gbꝰ xp̄s plē
abat: sed de celis. Lectio. viij.
In cū ascēdisse leguntur in cena
culū quo pascha dignissime ce
lebrabat. Jbi qppe manebāt
cū maria mre iesu vnanimiter
aspirati in charitate pseverā
tes in oīone donec indurent
virtute ex alto. Lectio sancti

euangelij secundum lucam.

In illo tpe. Intrauit iesus in quoddã castellũ: & mulier quedã martha noĩe excepit illũ in domũ suam. Et rel. Homel. venerabilis bede pre

Hec lectio sumpta. L. ix. supiori pulcherrima ratione cõnectit: q; videlicet illa dilectionẽ dei & primi verbis & parabolis: hec aũt ipsis reb' & veritate designat. Lectio. x. O ue gppe iste dño dilecte sorores duas vitas spiritales quibus in psenti scã exercet ecclesia demõstrãt. Martha quidẽ actualẽ designat: qua primo in charitate sociamur: maria vo contẽplatiuam: qua in dei amore suspiram⁹. Lectio. xi. Actiua etenim vita est: panẽ esurienti tribuere: vbo sapiẽtie nesciẽte docere: errãtẽ corrigere: ad humilitatis viã supbiẽtẽ primũ reuocare: infirmãtis curã gerere: que singulis quibusq; expediãt dispẽsare: & cõmissis nobis qualiter subsiste re valeant prouidere. L. xii. Cõtẽplatiua vo vita est charitatẽ qdẽ dei & primi tota mẽte retinere: & ab exteriori actione gescere: soli desiderio cõditoris inhrere: vt nil iam terrenũ agere libeat: & calcatis cu

ris oĩbus ad vidẽdã faciẽ sui creatoris aius inardescat: ita vt iam nouerit pondus carnis corruptibilis cũ merore portare: totisq; desiderijs appetere illis hymnidicis angelor' chorꝰ interesse: admisceri celestiũ ciuiũ⁹ de eterna in cõspectu dei incorruptiõe gaudere. In festo martyrum timothei hippolyti & simphoriani. Oratio. Adsit nobis dñe quesumus clementia tua: & quod nos tue placat⁹ impẽdere: & interuentibꝰ bti martyrũ⁹ tuorum timothei hippolyti & simphoriano: dextera sup nos tue ppitiationis extẽde. Per. In festo bartholomei apli ofa fiunt de communi vnius apostoli preter orationẽ. Oratio. Omnipotẽs sempiterne deus qui huius diei venerãda sanctaq; letitiam in beati apostoli tui bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclesie tue quesumus & amare qd̃ credidit & predicare qd̃ docuit. Per. Euangelium. Hec mãdo vobis. cum homel. requiste in cõmuni vnius apostoli. In festo augustini episcopi & cõfessoris ad missã. In medio ecclesie. Responsoria & cetera de cõmuni preter orationem & octo lectiones. Festo sup-

A

plicationibus nostris omni/
potens deus: & qbus fiduciam
ſrāde pietatis indulges: in/
tercedēte beato augustino cō
ſessore tuo atq; pontifice cōſue
te misericordie tribue beni/
gnus effectum, ℘per. Inci/
pit vita ſancti augustini epi.
Ex puincia ergo Lec.j.
africana: ciuitate taga/
ſtēi de numero curialiū parē
tib⁹ honestis xpianis augusti
nus pgenit⁹ est: alitusq; ac nu
trit⁹ cōr cura & diligētia: im/
pēsiusq; secularib⁹ litteris eru
dit⁹: appime oib⁹ videlicet di
ſciplinis imbutus: quas libe/
rales vocant. Lectio ſecūda.
Nam & grāmaticā pīus in
ſua ciuitate: & rhetoricā in afri
ce capite carthagine postea ꝺo
cuit. Docuit etiam in cōſequē/
ti tpe trās mare in vrbe roma
& apud mediolanū: vbi tūc im
peratoris valētiniani minoris
comitat⁹ fuerat ꝓstitut⁹. L.iij
In qua vrbe tūc epatū mini/
strabat acceptiſſimus ꝺeo & in
optimis viris pclariſſimus ſa
cerdos ambroſius. Huius in/
terea vbi ꝺei predicatoris: fre/
quētiſſimis in eccl̄ia disputati
onib⁹ astās in pplo intende/
bat ſuſpēſius atq; affix⁹. L.iiij
Ut erū aliquādo manichæorū
apud carthaginē adoleſcens
fuerat errore ſeductus: & ideo
ceteris ſuſpēſio: aderat: ne qd
vel pro ipſa vel cōtra ipſaz ꝺe/
reſim diceretur. Et prouenit
ꝺei liberatoris clementia ſui ſa
cerdotis cor pertractantis: vt
ꝓtra illum errorem incidentes
legis ſoluerentur queſtiones.
At tq; ita edo/ Lectio quta.
cto ſenſim atq; paulatim hære
ſis illa miseratione diuina ei⁹
ex animo pulſa est: & prinusq;
in fide catholica confirmator
proficiendi in religione eidem
amoris ardor inatus est: quo
ꝓpinquātibus diebus ſāctis
paſchæ ſalutis aquā perciperet.
Et factum est Lectio ſexta.
diuina præſtante opitulatione
vt per illum tantum ac talem
antiſtitem ambroſium: & ꝺo/
ctrinam ſalutarem eccleſie ca
tholice: & diuina perciperet
ſacramenta. Lectio ſeptima.
Moxq; ex intimis cordis me
dullis ſpem omnem quam ha
bebat in ſeculo ꝺereliquit: ita z
non vxorem: non filios carnis
non diuitias: non honores ſe/
culi querens: ſed ꝺeo cum ſu/
is ſeruire ſtatuens: & in illo
& ex illo puſillo grege eſſe ſtu
dens: quem ꝺominus allo/
quitur dicens: nolite timere

pusillus grex: qñ cõplacuit
pri vestro dare vobis regnum:
vendite que possidetis & date ele
mosynã: & facite vobis saccu
los nõ veteriscentes: thesaurus
nõ deficientẽ in celis. Lec. viij
Et illud qđ dicit iterum dñs
idẽ vir sanctꝰ facere cupiẽs: si
vis eẽ pfectꝰ vẽde oĩa que ha
bes & da paupibꝰ: & habebis
thesaurũ in celis: & veni sequ
mere & sup fidei fundamẽtũ edi
ficare desiderãs nõ lingua fe
nũ & stipulã: sed aurũ & argẽ
tum & lapides pciosos. Euã
gelii. Eos estis sal terre. cuz
homel. sua. quere in cõi cõfesso
rũ põtificũ. In secũdis Vis sci
augustini a capitulo in antece
dit de sancto ioanne. Capitulũ.

Beatꝰ vir qui inuẽtꝰ est sĩ
ne macula: & q post aurũ
nõ abijt: nec spauit in pecunie
thesauris: qs est hic & laudabi
mus eũ: fecit enĩz mirabilia in
vita sua. Rꝛ. pl. Joãnes ba
ptista. ℣. Missus herode. Hym.
Deus tuorũ militũ. ℣. Magna est gloria eiꝰ. Ad. Ma
ñi. Arguebat herodẽ ioãnes
pter herodiadẽ quã tulerat
fri suo philippo vxorẽ. Hõ.

Sancti ioãnis baptiste & mar
tyris tui dñe qs ve
neranda festiuitas: salutaris
auxilij nobis pstet effectum.
Per. Deinde fit cõmemora
tio de scõ augustino. In accu
latiõe sci ioãnis baptiste iuxta
hym. asse primi & secũdi nocturni
℣. psali & Ryia bre. dicũtur &
cõi vnius martyris. Sermo sci
ioannis chrysostomi. Cõ.

Hodie nobis ioãnis vir
tus herodis feritas cũre
ferk: cõfusa sunt viscera: corda
tremuerunt: caligauit visus:
hebuit intellectꝰ: aufugit audi
tus. Aut qd cõstat in sensibus
humanis quãdo pdit virtutẽ
magnitudinẽ criminis magni
tudo. Rꝛ. Misit herodes rex
manus ac tenuit ioãnẽ: & vin
xit eũ in carcere: qr memebat
eũ, pter herodiadẽ. Quã nu
lerat fri suo philippo vxorem.
℣. Arguebat herodẽ ioãnes
pter herodiadẽ. Quã. Ad.

Herodes inqt tenuit ioan
nẽ: & alligãs posuit eũ in
carcere, Joãnes schola virtu
tũ: magisterũ vite: scitatis for
ma: norma iustitie: virginitatis
speculũ: pudicitie titulus: casti
tatis exẽplũ: penitẽtie via: pec
catorũ venia: fidei disciplina.
Rꝛ. Joannes baptista argue
bat herodẽ. Propter herodia
dẽ quã tulerat fratri suo phi
lippo vxorẽ, ℣. Missus here-

des speculatore precepit amputari caput ioannis in carcere. ℟. Propter hoc. Lectio quarta.

Ioannes maior horum angelus: legis summa: euangelii satio: apostolor vox: silentium prophetarum: lucerna mundi: precursor: iudicis: xpi metator: omnium testis: totius medii trinitatis. Et hic tali dat incestui tradit adultere: addicit saltatrici. Merito ergo cōfusa sūt viscera: corda tremuerunt. ℟. Metuebat herodes ioannem Sciēs eū virū iustū & sanctum custodiebat eū. ℣. Et audito eo multa faciebat: & libenter eum audiebat. Sciēs. Lectio. ij.

Tunc herodes pphanauit teplū: sacerdotiū sublimitcōfudit ordinē: temerauit regnū: corrupit quod erat religionis: quod legis: quod vite: quod moris: quod fidei: quod discipline prodidit & pfudit. ℟. Puelle saltāti impauit mē. Nihil aliud petas nisi caput ioānis baptiste. Et contristat⁹ est rex propter iusiurādū: & propter simul discūbentes. ℣. Ait puella matri sue: quid petā? at illa dixit. Nihil. Gloria. Et con. Lectio. v.

Herodes siccari⁹ in ciues in nobiles latro: in socios populator: in domesticos predo: plebis interemptor: occisor filiorum extraneos homicida: in proprios paricida: inebrians terrā cruore: in siti sanguinis permanebat. Hinc est q ioannis sanguine pīū in poculo crudelitatis absorbuit. Sed ista lectio iā loquat. Herodes ingt tenuit ioannē & alligauit. ℟. Hic est precursor directus & lucerna lucēs ante dūm: ipse est enim ioānes: qui viā dño pparauit in eremo. Sed & agnus dei demonstrabat & illuminabat mētes hoium. ℣. Fuit ioānes in deserto predicans baptisma penitentie in remissionem peccatorum. Sed. Lectio. vj

Qui vincula soluerat peccatorum: peccator vinculis alligat: vt vincta venia: locū venie nō relinquat. Alligauit eū & posuit in carcere. Herodes tu adulteriū facis: & in carcere trudis ioānē. Sic iudicat sedēs in loco iudicis re in loco iudicis inocētie psecutor. ℟. Missso herodes speculatore precepit amputari caput ioānis in carcere. Quo audito discipuli eius venerūt & tulerūt corpus eius: & posuerūt illud in monumēto. ℣. Misit rex incredulus ministros vete

stabiles: ⁊ amputari iussit ca-
put ioannis in carcere. Quo.

Ego vbi rerū Lec. vij.
facies: vbi forma: vbi pu-
dor: vbi existimatio publici co-
gnitoris: vbi deus: vbi homo:
vbi fas: vbi lex: vbi ipsi⁹ iura
nature? Simul oia herodes te
agēte: te iudicāte: te iubēte: cō
fusa sunt. Tenuit ingt ioānem
⁊ alligās posuit eū in carcerē
℟. Accedētes discipuli san-
cti ioānis baptiste. Tulerunt
cor⁹ ei⁹ ⁊ sepelierūt illud. ℣.
Iussu herodis amputatus est
caput ioānis baptiste in car-
cere: quo audito discipuli ei⁹,

Tulerunt. Lectio. viij.
Herodes te petit causa: te
arguūt vincula: te carcer ac-
cusat: te diuulgat p̄ducta in
publicū pena. Ioānes iniuria
tur: causam custodie qui reg-
rit: in te iuenit qō puniat: ⁊ in
ioāne qō doleat. ℣. Precur
sor dñi venit: de quo ipse testat.
Nullus maior iter natos mu-
lierū ioāne baptista. ℣. Hic
est enī ꝑ̄pheta ⁊ plusq̄ ꝑ̄pheta: de quo salnator ait. Nullus
Elia. Nullus. Ad cant. añ.
Petijt puella caput ioānis in
disco: quo accepto dedit mri
sue. Lcō sci euāgelij ſm mar
Illo tpe. Misit he-
rodes ac tenuit ioānem: ⁊ vin-
xit eū in carcere ꝓpter herodi-
adē vxorē philippi fratris sui
q; duxerat eā. Et rel. Dome
lia sci aug. epi. ex tractatu sup
Quam sāctū marcū. Lxi.
euāgeliū legere: crude-
le spectaculū ante oculos nros
pstitutū est: caput sci ioannis
in disco feralis missū crudeli-
tatis ꝓpter odiū vitatis. Pu-
ella saltat ⁊ seuit mr: ⁊ iter dū
tias ⁊ lasciuias pmiatiū: teme
re iurat: ⁊ ipie qō iurat ipleſ.
℟. Inter natos mulierū nō
surrexit maior: ioāne baptista
Qui viā dño ꝓparauit in ere-
mo. ℣. Fuit hō missus a deo:
cui nomen ioānes erat. Qui.

Actū est ioāni qō Lxi.
ipse p̄dixerat. De dño
enim iesu xpo dixerat. Illum
oportet crescere: me aūt minui
Iste minuī est capite: ille cre-
uit in cruce. Odiū ꝑpit vitas
Nō potuit equo aīo tolerare
qō homo dei sanctꝰ monebat:
qui vtiq; saluē eos querebat
quos sic monebat. ℣. Iustꝰ
germinabit. cū rel. ꝑ ordinē
de cōi vnius martyris. Lxi.

Repēderūt illi mala pro
bonis. Quid enim ille di
ceret: nisi quo plenus erat. Et
qd illi repēderēt: nisi quo ple

nierāt. Ille triticū seminauit: sed spinas inuenit. Dicebat regi. Non licet tibi habere uxorem fratris tui. L. xij.

Incebat regē libidotte/bat apud se phibitā uxorez fris sui. Sz et tñ sic libebat: vt nō sciret. Bonoz: abat eum: a quo uerum audiebat. Sz dete stabilis mulier odiū ꝓcipiebat qđ aliquādo dato tpe pareret Quādo parturiebat pepit filiā sz filiā saltātē. Scōz marcū.

In illo tpe. Misit herodes ac tenuit ioānē: r uinxit eū in carcere ꝓpter herodiadem uxorē philippi fris sui: qz duxerat eā. Dicebat enim ioannes herodi. Nō licet tibi habere uxorem fris tui. Herodias ait isidiabat illi: r uolebat occidere eum: nec poterat. Herodes enim metuebat ioānē: sciens eū uirū iustū r sanctum: r custodiebat eum: r audito eo: multa faciebat: r libēter eum audiebat. Et cū dies opportunus accidisset: herodes natalis sui cenā fecit ꝓncipib⁹ r tribunis r ꝓmis galilee. Cūq; introisset filia ipsi⁹ herodiadis r saltasset r placuisset herodi: simulq; recūbētib⁹: rex ait puelle. Pete a me qđ uis r dabo tibi. Et iurauit illi: qz q̄cquid petieris dabo tibi licet dimidiū regni mei. Que cū exisset dixit mri sue. Quid petā? At illa dixit: Caput ioānis baptiste. Cūq; introisset statiz cū festinatiōe ad regē petiuit dicēs Volo vt ptin⁹ des mihi i disco caput ioānis baptiste. Et ꝓtristat⁹ est rex ꝓpter iusiurādū r ꝓpter simul discūbētes noluit eā ꝓtristari: sz misso spiculatore: ꝓcepit afferri caput eius. Et decollauit eū in carcere: r attulit caput eius i disco: r dedit illud puelle r puella dedit mri sue. Quo audito discipuli ei⁹ uenerūt r tulerūt corp⁹ ei⁹ r posuerūt illud in monumēto. Dio. Sci ioānis baptiste. vt supꝛ. Ad lau. r p ho. añ. Herodes enī tenuit r ligauit ioānē: r posuit eum in carcere ꝓpter herodiadē. pō. Dñs regē. cuz rel. Añ. Dicebat enī herodi ioānes baptista nō licet tibi hēre uxorē fris tui Añ. Puelle saltāti impauit mr: nihil aliud petas: nisi caput ioānis. Añ. Da mihi in disco caput ioānis baptiste: r ꝓtristat⁹ est rex ꝓpter iusiurādū. Añ. Arguebat herodem ioānes ꝓpter herodiadē: quā tulerat fri suo philippo uxorē. Cap. Beat⁹ uir q̄ iuctus

Ad. B. añ. Missō herodes spiculatore: ꝓcepit amputari caput ioannis in carcere: quo audito discipuli ei⁹ venerūt ⁊ tulerūt corp⁹ eius: ⁊ posuerunt illud in monumēto. Oratio. Sci ioānis baptiste. Ad tertiā cap. Beat⁹ vir qui inuēt⁹ Sto. Sci ioānis, Ad sextā Beatus vir qui suf/ cap. fert tētatiōē: qm̄ cū exp/ bat⁹ fuerit accipiet coronā vi/ te: quam repromisit deus dili/ gentibus se. Oratio. Expetmis nos dne sci ioānis baptiste tuere presidijs: ⁊ quāto fragiliores sumus: tāto magis necessarijs attolle suffragijs. Per. Ad nonā cap. Stolā iocūditatis induit eū dns: ⁊ coronā pulchritudinis posuit sup caput eius. Beati ioānis bapti Sto. ste nos dne ꝓclara comitet exor: ⁊ qđ vēturū eē prędixit poscat nobis fore placatus: dn̄m nr̄m iesum xp̄m filium tuum: qui te. In secūdis vespis añ. Herodes enim, cū ref. de laud, psalmi de vno martyre. Cap. Beat⁹ vir qui inuētus. Ad. Md. añ. Misit rex incredulus ministros detestabiles: ⁊ amputari iussit caput ioannis baptiste. Deinde fit de scō hermete ⁊ de scā sabina ⁊ de sanctis felice ⁊ adaucto. In sci hermetis martyris, Oratio, Deus qui beatū hermetē martyrē tuū virtute pstātie in passione roborasti: ex eius nobis imitatione tribue pro amore tuo ꝓspera mūdi despicere ⁊ nulla ei⁹ aduersa formidare. Per. In scōrū martyrum felicis ⁊ adaucti, Miserere mei dne Sto. supplices deprecamur: ut sicut nos iugiter scōr tuor cōmemoratione letificas: ita semper supplicatione defendas. Per. In sci egidij abbatis oia fiat de cōi vnius ꝓfessi abbatis. In scōrū martyrū, xij, fra Materna truz. Oratio. nos dne martyrū tuorū corona letificet: quę ⁊ fidei nr̄e ꝓficiat incremēta: virtutum: ⁊ multiplici nos suffragio cōsolet. Per. In vigilia nativitatis dn̄e marie virginis ad vesp. Nativitas gliose. cū ref. de laud, psalmi de scā maria. Cap. Egredietur virga de radice iesse ⁊ flos de radice ei⁹ ascēdet: ⁊ requiescet sup eū spūs dn̄i: spūs sapiētie ⁊ intellectus: spūs ꝓsilij ⁊ fortitudinis: spūs sciētie ⁊ pietatis: ⁊ replebit eū

spūs timoris dñi. ℟. pl. Benissime v̄ginis marie. ℣. Cū iocūditate. ℣y. Aue maris stella. ℣. Natiuitas est hodie sc̄e marie v̄ginis. ℟. Cui⁹ vita inclyta cūctas illustrat ec clesias. Ad. Ad. aīa. Brissime v̄ginis marie natiuitatez deuotissime celebrem⁹: vt ipsa pro nobis interc̄edat ad dominum iesum christum. Oratio.

Supplicationē seruoꝝ tuoꝝ deus miserator: exaudi: vt q̄ in natiuitate dei genitricis ⁊ v̄ginis congregamur: eius intercessionib⁹ a te deliti ā cunctis piculis eruamur. Per eū. Ad magn. inuit. Natiuitatē v̄ginis marie celebrem⁹ christū eius filiū adorem⁹ dominū. ℣. Venite. ℣y. Quē terra. In hmo noc. aīa. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui colūbarū ℣. Dñe dño nr̄. Aīa. Sicut lilii iter spinas: sic amica mea inter filias. ℣. Cui enarrāt. Aīa. Sicut malus inter ligna siluarū: sic dilect⁹ meus iter filios al. ℣. Dñi est ter. Aīa. Tota pulchra es amica mea: ⁊ macula nō est in te. ℣. Eructauit. Aīa. Vulnerasti cor meū soror mea sponsa: vulnerasti cor meū alla al. ℣. Deinde refu. Aīa. Fauus distillans labia tua sponsa: ⁊ odor vestimentoꝝ tuoꝝ sicut odor thuris. ℣. Magn⁹ dñs. ℣. Benedicta tu in mulieribus. ℟. Et benedict⁹ fructus v̄tris tui. Sermo sci fulberti carnotēsis epi. Lec. j.

Appropinquate plusculis est apud xpianos scoꝝ patrū dies natalitios obseruare diligēter: ⁊ tūc pcipue v̄tres eoꝝ assignatas litteris in eccl̄ia recitare ad dei laudē ex cuius munere sunt: ⁊ ad istrumēta minoꝝ. ℟. Hodie nata est btā virgo maria ex progenie dauid: per quā salus mūdi credētib⁹ apparuit. Cuius vita gliosa lucē dedit seculo. ℣. Brissime v̄ginis marie natiuitatem deuotissime celebremus. Cuius. Lectio secūda.

Inter oēs aūt scōs memoria btissime v̄ginis eo frequētius agit atq; festiui⁹ quo maiorē gfam apud deū credi tur inuenisse. Unde post alia quedā ipsius antiqoza solēnia nō fuit p̄cēta deuotio fidelium qn natiuitatē soleme supadderet hodiernū. ℟. Beatissime v̄ginis marie natiuitatez deuotissime celebremus. Ut ipsa pro nobis intercedat ad dñm iesum xp̄m. ℣. Cū iocūditate

natiuitatem sancte marie cele/
bremus. Ut ipsa. Lectio. iij.
Hac itaq; die peculiariter
in ecclia recitādus eē vi
derē ille liber: qui de ortu eius
atq; vita scripsit inuenieba: si
nō iudicassent eū pīes iter apo
cryphas numerādd. At qm
magnis ac sapiētib' viris ita
visuz est nos alia quedā sz nō
aliena legētes: ecclīasticū mo
rē debitis officijs exequamur.
℟. Sīose virginis marie or
tū dignissime recolamus. Cu
ius dño humilitatē respiciēte
angelo nūciāte cōcepit redem
ptorē mūdi. ℣. Hodie nata ē
beata virgo maria ex pgenie
David. Cuius. Lec. iiij.
Bata ergo dñi mr t ppe
tua virgo maria pūsq; nasce
rēt oraculis enūciata est: t desi
gnata miraculis. Nata vo pgenie diuinit' ordinata puile/
gio virtutū insignis enituit: sal
uatorez edidit: a quo glificata
in celo: nunq; terrigenis pa
trocinari destitit. ℟. Matiui
tas tua dei genitrix virgo gau
diū annūciauit vniuerso mun
do: ex te enim ort' est sol iusti/
tie xps de' nr. Qui soluēs ma
ledictionē dedit benedictionē: t
cōfundēs mortē. Donauit no
bis vitā sempiternā. ℣. Aue
maria gra plena dns tecum.
Qui. Hlia. Donauit. In secū
do noc. añ. Fons hortoz pute
us aquarū viuētiū que fluunt
impetu de libano. ps. Benedixi
sti. Añ. Veniat dilect' me'
in hortū suum: vt comedat fru
ctū pomoz suoz. ps. Fudame
ta. Añ. Veni in hortū meū so
roz mea spōsa: messui myrrhā
meā cū aromatib' meis. ps.
Cātate. j. Añ. Comedi fa
uū cū melle meo: bibi vinum
meū cū lacte meo. ps. Dns re
gna. ex. Añ. Emissiones tue
paradisus malogr punicoz cū
pomoz fructib'. ps. Cātate.
ij. Añ. Descēdi in hortū nucū
vt vidēre poma cōuallīū: t in
spicerem si floruissent vinea: t
germinassent mala punica. al.
ps. Dns regn. iras. ℣. Sicut
myrrha electa. ℟. Odor te
disti suauitatē scā dei genitrix.
Proposītionez se/
quat ordine suo narrā
tio: tāq; referam' vnū de pta
xatis oraculis: ac deinde pau
cis expediam'. Dixit eternus
ad veterē: deus ad serpentem.
Inimicitias ponā iter te t mu
lierē: t semē tuū: t semē illius
ipsa cōteret caput tuū. Quid
est frēs in hoc loco caput serpē
tis cōtererе: nisi pncipalē dia

doli suggestionē: ideſt cōcupi
ſcēiam reſiſtēdo ſupare. ℟.
Regali ex ꝓgenie maria exor
ta refulget. Cuius ꝺcib⁹ nos
adiuuari mēte ⁊ ſpū deuotiſſi
me poſcimus. ℣. Corde ⁊ aio
xꝓo canamus gloziam in hac
ſacra ſolennitate ꝓcecelſe geni
tricis ſue. Cuius. Lectio. vj.

Si ergo querak que nam
mulier huiuſmodi victo
rlā opata ſit: ꝓfecto nō repiek
in linea generationis humā
ne: donec ꝓueniak ad illam ꝺ
qua nūc agimus ſcārū ſanctā
℟. Beatā me dicēt oēs gene
rationes. Quia fecit mihi dñs
magna: q⁹ potēs eſt ⁊ ſanctuz
nomē eius. ℣. Et miſericoz
dia eius a ꝓgenie in ꝓgenies
timētibus euz. Quia. L. vij.

At ſi interrogek in quo ſer
pēcis caput: vel ipſa con
triuerit: nimirū in eo q⁹ vgini
tatē ſimul ⁊ humilitatē ſacriſi
cauit deo. Virginitate nāq⁹ ſer
uata, pbak extinxiſſe ꝓcupiſcē
tia carnis: humilitate que fa
cit paupem ſpū cōcupiſcētiaz
mētis. Sicq⁹ ꝓncipali ſugge
ſtione ꝺeuicta diaboli vitioſuz
caput virtutis ꝓde contriuit.
℟. Corde ⁊ aio xꝓo canam⁹
ſtam in hac ſacra ſolēnitate
hceſſe genitricis xi virginis
marie. Ut ipſa itercedat ꝓ no
bis ad dñm. ℣. Cū iocūdita
te natiuitatē ſcē marie ſolenni
ter celebrem⁹. Ut. L. vij.

On tñ hoc ſolo: ſz eo q⁹
maxime triūphauit: q⁹ ꝺ ſua
mūdiſſima carne coꝛporata ſa
pietia: vicit vſquequaq⁹ mali
tiā attigēs a fine vſq⁹ ad finē
fortiter: ac diſponēs oia ſuauī
ter. ℟. Natiuitas gliose vgi
nis marie ex ſemine abrae oꝛ
ta ꝺ tribu iuda clara ex ſtirpe
dauid. Cui⁹ vita iclyta cūctas
illuſtrat eccliaz. ℣. Natiuī
tas eſt hodie ſcē marie vginis
Cui⁹, Glia. Cui⁹. Ad canꝯ.
añ. Hodie nata eſt btā vgo
maria ex ꝓgenie dauid: ꝓ quā
ſalus mūdi credētib⁹ apparu
it. Cant. Audite me diuini. ℣
Saudē maria vgo. ℟. Cū
ctas hxreſes ſola itereminiſti in
vniuerſo mūdo. Lcō ſci euā

Iber gelij ſz matthēū.
generatiōis ieſu xꝓi filij
dauid: filij abrā. Et rel. ¶ Ho
mel. ſci hieron⁹ ꝓſbr̄i ex cō
mentario ſup matthēū. L. ix.

Iſaias legit⁹. Generat
onē ei⁹ qs enarrabit. Nō
ergo putem⁹ euāgeliſtā ꝓpte
te eē ꝓtrariū: vt qō ille ꝓſibi
le dixit affatu: hic narrare in
cipiat: quia ibi ꝺ generatione

diuinitatis: hic de incarnatõe
est dictũ. ℟. Cum iocũditate
natiuitatem bte marie celebre
mus. Vt ipsa pro nobis interce
dat ad dñm iesũ xp̃m. ℣. Glo
riose virginis marie ortum di
gnissime recolam⁹. Vt. L.x.

HEarnalib⁹ aũt cepit: vt
per hoiem dei discere ici
piamus. Filij dauid: filij abra
ã. Ordo pposter⁹: sz necessa
rie cõmutat⁹. Sicut pmũ po
suisset abraam: et postea dauid:
rursus ei repetendus fuerat
abrãm: vt generatiõis series te
xeret. ℟. Natiuitate hodier
nã pretue virginis genitricis
dei marie soleniter celebrem⁹.
Qua celsitudo throni pcessit
℣. Regali ex pgenie maria
exorta refulget. Qua. L.xj.

IDeo aũt ceteris pretermis
sis hoc filiũ nũcupauit: quo
ad hos tm̃ facta est de xp̃o re
promissio. Ad abraam in semi
ne ingt tuo bñdicent oẽs gen
tes: qđ est xp̃s. Ad dauid: de
fructu vẽtris tui ponã sup se
dẽ tuã. ℟. Btã pgenies vn
de xp̃s nat⁹ est. O q̃ gliosa est
virgo que celi regem genuit.
℣. Felix nãq; es sacra virgo
maria: et omni laude digniss̃i
ma. O q̃. Lectio. xij.

IUdas aũt genuit phares
et zarã de thamar. Notãdum
in genealogia saluatoris nulla
scã rũ assumi mulierũ: sed eas
quas scriptura reprehendit: vt q
ppter peccatores venerat: de
peccatricib⁹ nascẽs oium pec
cata deleret. Unde et in sequen
tibus ruth moabitis ponitur
et bersabee vxor vrie. ℟. Fu
lix nãq; es sacra virgo maria
et oi laude digniss̃ima. Quia
ex te ort⁹ est sol iustitie. Chri
stus deus nr̃. ℣. Ora p pplo
interueni pro clero: intercede p
devoto femineo sexu: sentiant
oẽs tuum iuuamẽ qcũq; cele
brãt tuã sanctã natiuitatem.
Quia. Glia. Christ⁹. Initiũ
sancti euãgelij sm̃ matthæum.

LIber generationis iesu
xp̃i filij dauid: filij abra
Abraam genuit isaac. Isaac
aũt genuit iacob. Jacob autẽ
genuit iudã et frres ei⁹. Judas
aũt genuit phares et zaram ex
thamar. Phares aũt genuit
esrom. Esrom aũt genuit arã.
Aram aũt genuit aminadab.
Aminadab aũt genuit naasõ
Naason autẽ genuit salmon.
Salmõ aũt genuit booz ex ra
hab. Booz autẽ genuit obeth
ex ruth. Obeth aũt genuit ie
se. Jesse aũt genuit dauid regẽ
Dauid aũt rex genuit salomõ

nam

nem ex ea que fuit vxie. Salomon aũt genuit roboã. Roboã aũt genuit abiã. Abia autẽ genuit asa. Asa autẽ genuit iosaphat. Josaphat aũt genuit ioram. Joram aũt genuit oziam Ozias autem genuit ioathã. Joathã autem genuit achaz. Achaz aũt genuit ezechiam. Ezechias aũt genuit manassẽ Manasses autẽ genuit amon Amon autem genuit iosiam. Josias aũt genuit iechoniã & fres eius in trãsmigratiõe babylonis. Et post trãsmigrationẽ babylonis: Jechonias genuit salathiel. Salathiel autem genuit zorobabel. Zorobabel autem genuit abiud. Abiud autẽ genuit eliachim. Eliachim autem genuit azor. Azor autem genuit sadoch. Sadoch autẽ genuit achim. Achim autem genuit eliud. Eliud autem genuit eleazar. Eleazar aũt genuit mathan. Mathan autẽ genuit iacob. Jacob autez genuit ioseph virum marie: de qua nat⁹ est ie/sus: qui vocat̃ christus. Oro.

AMulis tuis qs dñe celestis gr̃e munus impartire: vt qb⁹ beate v̄ginis partus extitit salutis exordiũ: natiuitatis eius votiua solẽnitas pacis tribnat incrementum. Per. Ad laud. & per tot. añ. Natiuitas gl̃iose v̄ginis marie ex semine abrae orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. ℣. Dñs reg̃. cũ rel. Añ. Natiuitas est hodie scẽ marie v̄ginis: cuius vita iclyta cũctas illustrat ecclias. Añ. Regali ex pgenie maria exorta refulget: cui⁹ pcib⁹ nos admirari mẽte & spũ devotissime poscimus. Añ. Corde & aĩo xpo canamus gl̃iam in his sacris solẽnijs p̃celse genitricis dei marie. Añ. Cum iocũditate natiuitatem scẽ marie celebremus: vt ipsa pro nobis iterce dat ad dñm iesum xp̃m. Cap. Egredietur. R̃.b. Aue maria gr̃a plena: Dñs tecũ. ℟. Bñdicta tu in mulierib⁹: & bñdictus fructus vẽtris tui. Dñs. Bñia. Aue. Hym. O gl̃iosa dña, ℟. Natiuitas est hodie. Ad. B. añ. Nativitatẽ hodiernã pp̃etue v̄ginis genitricis dei marie soleniter celebremus: qua celsitudo throni p/cessit alta. Oro. Famulis tuis. Ad tertiã cap. Egredietur virga. ℟. Bñdicta tu. Oro. Famulis tuis. Ad sextã cap.

EGo quasi vitis fructifi/caui suauitatẽ odoris

.50.

ꝛ flores mei fructus honoris ꝛ honestatꝭ. ℣. Sicut myrrha.

Prꝛige nobis dñe ꝯio. dexterá tuá per intercessionẽ bt̃e ꝛ gl̃iose semp̃ vginis dei genitricis marie: ꝛ auxiliũ nobis supne virtutis impẽde. Per eũdẽ. Ad nonam cap.

Ecce mr̃ pulchre dilectionis ꝛ timoris ꝛ agnitionis ꝛ magnitudinis ꝛ scę spei: in me dñs gr̃a vie ꝛ vitatis: in me omnis spes vite ꝛ virtutis. ℣. Benedicamꝰ dño.

Diuuet nos dñe ꝙs sãcte marie semp virginis intercessio venerãda: atq; a peccatoꝝ vinculis absolutos in tua faciat pace gaudẽ. Per. In ij. vesp. Natiuitas gl̃iose, cũ reliq. de tau. psalli de scá maria. Cap. Egredietur. ℣. b. Aue maria. Hym. Aue maris stella. ℣. Natiuitas est hodie. Ad Mag. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiũ annũciauit vniuerso mũdo: ex te enim ortꝰ est sol iustitie xp̃ꝰ dꝰ nr̃: q̃ soluẽs maledictionẽ dedit bñdictionẽ: ꝛ confundẽs mortẽ donauit nobis vitã sempiternã. Oꝛio. Famulis tuis. In sci gorgonij martyris. Oratio.

Aneꝰ tuꝰ dñe gorgoniꝰ sua nos intercessione letificet: ꝛ pia faciat solẽnitate gaudere. Per. Infra octauã bt̃e marie seruet modus dicẽdi officiuꝫ sicut notat infra octauã sci ioãnis baptiste. Festũ. xij. lectionũ si occurrerit trãsfertur post octauã. Octaua etiã dies celebrat die suo: etiã si caderet in dñica habẽte hystoriã ppriam. Ad nocturnos per octauã in se-

Manete ad me ꝛgꝰ cap. oes qui cõcupiscitis me ꝛ a generatiõibꝰ meis implemini: spũs enim meꝰ sup mel dulcis: ꝛ hereditas mea sup mel ꝛ fauũ: memoria mea in generatiõe seculoꝝ. ℣. Sicut myrrha.

Porege dñe famu. Oꝛio. los tuos subsidijs patrocinijs cõfidentes a cũctis hostibꝰ redde securos. Per. Lectiones octauam. Sequitur in sermone sancti fulberti carnotẽsis epi. L. i

Hec est ergo mulier ad quã diuinũ illud itendebat oraculũ: hãc quãdoq; nascitura inuebat: hãc singulariter intimabat. Expedito itaq; paucis oraculo vnũquodq; de miraculis absolnatur. L. ij

Accepte sunt a scõ moyse singule virge de singulis tribubꝰ israhelꝰ: earũ inscripte iuxta dño ꝛ posite sũt in taberna-

culo eius: iter quas vna que fuerat aaron inuenta est que sequenti die germinasse: florusse: fronduisse: ac peperisse amigdalas.

Lectio tertia.

Sciés ergo dñs hoc op' suu magni eé mysterij: iussit seruari virgã ad monumẽtũ. Admonebant enim filij isrl presentia virge quererẽ sollicite quid significaret tã mirabile factum Ad hoc ergo post apire pergẽs dixit ad eum esaias: egredietur inquit virga de radice iesse: et flos de radice eius ascẽdet: et requiescet sup eum spiritus dñi.

Lec. j.

Hec vba tanq̃ audito res ei' dicerẽt. Q̃ pẽ esaia obscure loqueris: dic nobis q̃sum' ipse rẽ manifeste adiecit claritatẽ et ait. Ecce virgo concipiet et pariet filiũ: et vocabit nomẽ eius hemanuel.

Lij

Filiũ quoq; hoginis. i. hemanuelez pclare describẽs: puer inquit nat' est nobis: et vocabit nomẽ eius admirabilis: cõsiliarius: deus fortis: pẽ futuri seculi: princeps pacis. Multiplicabit eius imperium: et regni eius non erit finis.

Lectio. lij

Quod ergo deus designauit miraculo: hoc a secretis ei' p̃didit vaticinio: et qñ vates ceciniț: cõsequẽter rei exit' approbauit. Nã sicut illa virga sine radice: sine quolibet nature vel artis adminiculo fructificauit: ita ẽgo maria sine cõiugali opere filium procreauit filium sane floze designatum et fructu: floze propter speciem: fructu propter vtilitatem. Est enim forma pre filijs hominuz speciosus et vitalis refectio nõ solum hominuz sed et angelorz.

Hinc breuiter asser. L. j. ta ppositionis particula prima: qñ sequit attingamus. Nata est igit btissima virgo: sicut legit pẽ naçareno: mse bethleemita: quas vbes xpi natiuitati vel puersationi destinatas eé ppxte nõ tacuerũt. Oescẽdit aũt ab radi.

L. ij.

ce filius fide pclari abrae: cui supna fuerat ꝓmissa bñdictio oium gẽtiũ in semine suo: et abstirpe dauid: quez deus ꝓpter notam sibi ꝓbitatem egregia laude sublimauit dicens. Inueni dauid virũ sm cor meuz De regali nẽpe tribu simul et sacerdotali duxit originẽ que summum regẽ atq; pontificez erat paritura.

Lectio tertia.

Non tñ hoc iccirco dixim': q̃ dñs qui peccatores saluare venit dedignatus sit matrez suã pctores habere cognatos: iter

quos speciosa vel int̃ spinas lilium appareret. Lco.j.

Hec ita q̃ electa ⁊ insignis inter filias: non fortuitu qđ̃: aut solo placito parẽtuz: vt pleriq̃: sed diuina dispensatione nomẽ accepit: ita vt ipsa sui quoq̃ vocabuli figura magnũ qđđ̃ innueret. Interpretatur enim stella maris. Lec.ij.

Quid ergo mysticũ hec interpretatio gerat per similitudinẽ ostẽdamus. Nautis q̃ppe mare trãseũtib⁹ opus est notare stellã: haud lõge a supmo celi cardine consitãtẽ: ⁊ ex respectu illius estimare atq̃ dirigere cursum suũ: vt portũ destinatũ apprehẽdere possint. Lciij.

Simili modo ffes oportet vniuersos chusticolas iter fluct⁹ huius scli remigãtes: attẽdere maris stellã hãc. i. mariaz que supmo rerũ cardini deo p̃xima est: ⁊ respectu exẽpli ei⁹ cursum vite dirigere. Dñica infra octauam natiuitatis sancte marie. Incipiunt cantica canticorum salomonis. Lj.

Osculet me osculo oris sui: q̃ melliora sunt vbera tua vino: fragrãtia vnguẽtis optimis. Oleũ effusum nomẽ tuũ: ideo adolescẽtule dilexerũt te. Trahe me post te: curremus in odorẽ vnguẽtorum tuorum. Introduxit me rex in cellaria sua. Lectio secunda.

Exultabimus ⁊ letabimur in te: memores vberũ tuoz̃ super vinũ. Recti diligũt te. Nigra sum sed formosa filie hierusalem sicut tabernacula cedar: sicut pelles salomonis. Noliteme cõsiderare q̃ fusca sum: q̃z decoloravit me sol. Lij.

Filij mf̃is mee pugnauerũt cõtra me: posuerũt me custodẽ in vineis: vineã meã nõ custodiui. Indica mihi quem diligit aia mea: vbi pascas: vbi cubes in meridie: ne vagari incipiam post greges sodalium tuorum. Lectio.iij.

Si ignoras te o pulchra inter mulieres: egredere ⁊ abi post vestigia gregum: ⁊ pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastoz̃. Equitatui meo in curribꝰ pharaõis assimilaui te amica mea. Pulchre sunt gene tue sicut turturis: collum tuum sicut monilia. Lectio.v.

Aurenulas aureas faciem⁹ tibi vermiculatas argẽto. Dũ esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorẽ suuz̃. Fasciculus myrrhe dilect⁹ meus mihi: inter vbera mea cõmorabit. Botrus cypri dilectus

meus mihi in vincis engadi. Ecce tu pulchra es. Lec. vj. amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui colúbarum. Ecce tu pulcher es dilecte mi & decor lectulus nr̃ floridus: tigna domor nr̃arum cedrina: laquearia nostra cypressina. Lvij. Ego flos cápi & liliú vallíú Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias. Sicut malus iter ligna siluarú: sic dilect⁹ me⁹ iter filios. Sub vmbra illi⁹ quẽ desideraueră sedi & fructus eius dulcis gutturi meo. Introduxit me rex in cellam vinariam: ordinauit in me charitatem. Lectio. viij. Vulcite me floribus: stipate me malis: q̃ amore langueo. Lena ei⁹ sub capite meo: & dextera illius amplexabitur me. Adiuro vos filie hierlm p capreas ceruosq; cãpor̃: ne suscitetis neq; euigilare faciatis dilectam quoadusq; ipsa velit.

In sanctorum martyrum pontificum & hyacinthi. Oratio.

Catholici pthi nos dñe & hyacinthi foueat pclosa ꝛfessio: & pia ingiter intercessio tueatur. Per. In exaltatione scē crucis fit officiú duplex: put statuit dñs gregorius papa. xj. & nõ fit cõmemoratio de scis: sz trãsfert festiuz cras post octauã bte marie. In primis vsq; añ. O magnũ pietatis, cũ resp. de lau. ps. Dixit dñs. cũ reliqs.

Qui aũt absit gl'ia Capri nisi in cruce dñi nr̃i ihu xpi: per quẽ mihi mundus crucifix⁹ est & ego mũdo. Rp. Hoc signũ. ℟. Cũ sederit filius. ℣. Vexilla regis. ℟. Adoram⁹ te xpe & benedicimus tibi. ℟. Quia per crucẽ tuã redemisti mũdũ. Ad. Mañ. O crux benedicta: que sola fuisti digna portare regẽ celorũ & dñm alla alla al. Oratio.

Deus qui nos hodierna die exaltationis sancte crucis annua solẽnitate letificas: psta q̃s: vt cui⁹ mysteriũ in terra cognouim⁹: ei⁹ redemptionis premia in celo mereamur. Per eũ. Ad matutinũ. Christũ regẽ in cruce exaltatũ: Venite adorem⁹. ps. Venite. Hym. Vexilla regis. In primo noc. añ. Dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinuit: que meruit portare pcium huius scli. ps. Beatus vir. Añ. Nos autẽ gl'iari oportet in cruce dñi nr̃i ihu xpi. ps. Quare fremuerũt. Añ. O crux admirabilis: ecce iacuatio vulneris restitutio sanitatis. ps. Dñe

dñs nr. Añ. Christ⁹ p̄cata nr̄a ptulit in corpe suo sup li/gnū. ℟. Dñe gs̄ habi. Añ. Exaltare dñe in virtute tua: cātabim⁹ ⁊ psallemus virtu/tes tuas. ℟. Dñe in virtute tua. Añ. Virga tua ⁊ bacu/lus tu⁹: ipsa me cōsolata sunt dñe deus meus. ℟. Dñs regit me. ℣. Adoram⁹ te xp̄e. Hi/storia exaltationis scē crucis.

QAm igit̄ venerabile L.j. lignū scē crucis ab hele/na cōstātini mr̄e inuētū fuisset ita p̄ mediū est sectū: vt ⁊ crux constātinopolim sit portata: ⁊ crux hierosolymis thecis ar/genteis sit reseruata. ℟. O crux benedicta. cū ceteris rēs/rūs. regre supra in iuctione sā/cte crucis: ⁊ dicunt sine: alla.

QUltor ita q̄z tēpor L.ij labente⁹ circulo: foca/ romanis impante: pse aduersus rēpublicam cosdroe rege gra/uissima bella gerētes: multas romanor⁹ p̄uincias ⁊ ipsā hie/rosolymā uastāt. Et dēstruen/tes ecclias: scā quoq; loca p̄/phanātes inter ornamenta sā/cra: que abstulerūt etiā vexil/lū dñice crucis abducūt. L.

FEcerat nāq; cosdroe rex eor⁹ turrē argēteam in qua interlucētib⁹ gemmis thronū extruxerat aureū. Ibi/ solis quadrigā ⁊ lune vel stel/larum imaginē collocauerat: atq; p̄ occultas fistulas aque meat⁹ adduxerat⁹ vt quasi d⁹ pluuiā desup videret⁹ fundere.

ET dū in subterra L.iij. neo specu ego in circuitu trahēt⁹: circūacta turris in/brica moueri videbat⁹ q̄si quo/dāmodo rugitū tonitrui iuxta possibilitatē artificis mēteba/tur. In hoc itaq; loco sedē sibi parauerat: atq; iuxta se quasi collegā dei crucē dñicā posue/rat: filio q; suo regno tradito ipse in phano huiuscemodi re/sidebat. In secundo noc. alī. Exaltabo te dñe: q̄n̄ suscepi/sti me alla. ℟. Ip̄sum. Añ. Mihi aūt absit gl̄iari nisi in/ cruce dñi nr̄i ihesu xp̄i: per quē mihi mūdus crucifix⁹ ē ⁊ ego mundo. ℟. Mor⁹ in iudea. Añ. Propter lignū serui sa/cti sum⁹: ⁊ per sanctā crucē li/berati sumus: fructū arboris se/duxit nos: fili⁹ dei redemit nos al. ℟. Cātate. j. Añ. Ado/ramus te xp̄e ⁊ bñdicim⁹ tibi q: per crucē tuā redemisti mū/dū. ℟. Dñe reḡ exul. Añ. Saluator mūdi salua nos: qui per crucē ⁊ sanguinē redemi/sti nos: auxiliare nobis te p̄ca

mur deus nf. ℣. Cătate. ℟. Alleluia. Adoremus crucis signaculū: per qđ salutis sumpsim⁹ sacramētū. ℣. Dñe reg̃. ira. ℟. Salua nos xpe saluator. ℟. Per ỹtutē crucis. Sermo sci augustini epi extracta

QUm in sup ioānē. L. v. ergo dixisset: nunc princeps huius mūdi eijciet foras ego ingt si exaltatus fuero a terra: oia trahaz post me: quoia nisi ex qb⁹ ille eijcit foras. Nō aūt dixit oēs: ꝫ oia. Nō enim oium est fides. Lec. vj. Nō itaq; hoc ad vniuersitatē hoium retulit: sed ad creature integritatē. i. spūm ⁊ aiaz ⁊ corpus: ⁊ illud quo intelligimus ⁊ illud quo viuimus: ⁊ illud quo visibiles ⁊ cōtrectabiles sumus. Qui enim dixit: capilli capitis vestri nō pibit: oia trahit post se. Lectio. vij. Aut si oia ipsi hoies itelligēdi sunt: oia p̄destinata ad salutē possumus dicere: ex qb⁹ oibus aut: nihil eē p̄riturū: cum supra de suis ouib⁹ loqueretur aut certe oia hoium: genera: siue in linguis oibus: siue in etatib⁹ oibus: siue in gradib⁹ honoꝝ oibus: siue in diuersitatibus ingenioꝝ oib⁹: siue in artium licitarū ⁊ vtiliū p̄fessionibus oibus: ⁊ qcqd aliud dici pōt p̄m innumerabiles differētias: qbus iter se p̄ter sola p̄cata hoies distāt: ab excelsissimis vsq; ad humillimos: ia rege vsq; ad mēdicum. L. viij. Omnia ingt trahā post me: vt sit caput eoꝝ: ⁊ illa mēbra eius: sed si exaltatus fuero a terra: hoc est cum exaltat⁹ fuero. Non enim dubitat futurū esse qđ venit implere. Hoc refertur ad illud quod superius ait: si aūt mortuū fuerit granū multum fructum affert. Ad cant. ali. In cruce abscondita est fortitudo ei⁹: ⁊ ibit mors ante faciem eius. Cant. Dñe audiui. qđ cant. diuiditur in tres. Gloria. ſ. Dñe audiui. Post mitgtate. Egressus es. ℣. Hoc signum crucis erit in celo. ℟. Cum dominus ad iudicandum venerit. Lectio sc̃i euangelij ſm ioannē. In illo tpe. Dixit ihesus turbis. Nūc iudiciū est mūdi: nūc p̄nceps hui⁹ mūdi eijcietur foras Et rel. Homel. sci augu. epi ex tractatu sup ioānem. L. ir.

NUnc inquit iudiciuꝫ est mundi: quid ergo expectādū est in fine seculi. Sz in fine qđ expectat iudicium erit iudicādoꝝ viuoꝝ atq; mortuoꝝ

iudicium erit p̄emiorū pena, rūq; eternarum. Lectio. x. Q uale ergo nūc iudiciū est? Jā in supiorib⁹ lectionib⁹ quā tū potui cōmonui charitatem vestrā dici etiā iudiciū nō dīa tionis sed discretionis, Unde scriptum est. Judica me deus ⁊ discerne causam meā de gen tenō sanctā. Lcō vndecima Multa aūt sunt iudicia dei: vn de dicitur in psalmo. Judicia tua sicut multa abyssus. Dicit etiā apls. O altitudo diuitia rū sapiētie ⁊ sciētie dei: q̄ incō prehensibilia sunt iudicia ei⁹. Ex qui bus iudicijs etiā hoc est qō hic ait dñs. Nūc iudiciū est mūdi seruato illo in fine iudicio vbi nouissime viui ⁊ mortui iudi candi sunt. Lcō duodecima. P ossidebat ergo diabolus ge nus humanū ⁊ reos supplicio rū tenebat chirographo pecca toz. Dñabat in cordib⁹ infide liū: ⁊ ad creaturā colēdā deser to creatore: deceptos captiuosq; trahebat. Secūdū ioan H illo tp̄e, Dixit ie né sus turbis. Nūc iudiciū est mūdi: nūc princeps huius mūdi eijciet foras. Et ego si ex altat⁹ fuero a terra: oīa trahā ad meipsum. Hoc aūt dicebat significās qua morte eēt mori tur⁹. Rñdit ei turba. Nos au diuimus ex lege: q: xp̄s manet in eternū. Et quomodo tu di cis oportet exaltari filiū hoīs? Quis est iste filius hoīs? Dixit ergo eis iesus. Adhuc modi cū lumē in vobis est. Ambula te dū lucē habetis: vt nō tene bre vos cōprehēdāt. Et qui ambulat in tenebris nescit quo ra dat. Dū lucē habetis credite in lucē: vt filij lucis sitis. Oīo Deus qui nos hodierna. vel sa pra in xſ. Ad lau. ⁊ p hoāī. O magnū pietatis op⁹ mors mortua tūc est: cū crucis in li gno mortua vita fuit. ℣. Dīa reg̃. cū rel. Añ. Salua nos xp̄e saluator: per virtutem cru cis: qui saluasti petrū in mari miserere nobis. Añ. Cruces tuā adoramus dñe: ⁊ sanctam resurrectionē tuā laudam⁹ ⁊ glificamus: ecce enim ꝑpter crucē venit gaudiū in vniuer so mūdo. Añ. Ecce crucem dñi fugite partes aduersarij cit leo de tribu iuda radix da uid al'. Añ. Tuā crucē ado ramus dñe: ⁊ tuā gloriaz reco limus passionē: miserere nōi: qui passus es ꝓ nobis. Cap. Mihi aūt absit. R. bre. Hoc signū crucis. Erit in celo. ℣. Cū dñs ad iudicādū venerit

Erit. Hia. Hoc. ℣. Crux fidelis. cũ trib⁹ sequẽtib⁹ versibus. ℣. Adoramus te xpe t benedicimus tibi. ℟. Quia p crucẽ tuã redemisti mundu. Ad. B. añ. Sup oĩa ligna cedrox tu sola excelsior: i qua victa mũdi pcẽdit: in qua christus triũphauit: t mors mortẽ superauit i eternũ. Ozo. Deus qui nos hodi. Ad tertiam cap. Adhi aũt absit. ℣. Adoramus te christe. Ozo. Deꝰ qui nos hodierna. Ad sextaz

QUist⁹ factꝰ est p capnobis obediẽs vsqz ad mortẽ: mortẽ autẽ crucis: propter qõ t deus exaltauit illũ: t dnauit illi nomẽ qõ est super oẽ nomẽ. ℣. Salua nos xpe.

DEus qui vnige Ozoniti tui dñi nr̃i iesu xpi pciosꝰ sanguine humanũ genus redimere dignatꝰ es: concede, ppitius: vt qui ad adorãdã vnificã crucẽ aduenĩt: a peccatox suox nexib⁹ liberent Per eũdẽ. Ad nonam cap.

QUistus pecata nostra ptulit in corpe suo super lignũ vt peccatis mortui iusticie viuam⁹: cuius liuore sanati sum⁹. ℣. Hoc signũ crucis

DEus qui vnige Ozoniti filij tui pciosꝰ sãguine vnifice crucis vexillũ sciscare voluisti: cõcede qs eos q eiusdẽ scẽ crucis gaudẽt honore: tua quoqz vbiqz ptectione gaudere. Per eũ. In secũdis vesp. añ. O magnũ pietatis. cũ rel. de lau. ℣. Dixit dñs. cum rel. A caplo tantꝛa fit de octaua btẽ marie. Cap. Egredietℓ. ℟. bf. Aue maria. Hymn⁹. Aue maris stella. ℣. Natiuitas ẽ hodie. Ad. M. añ. Beatissime virginis. vt supra in hymis ℣is festi. Ozo. Famulis tuis. Deinde fit cõmemoratio de cruce. Añ. O crux splẽdidior cũctis astris mũdi celebrãdis: hoib⁹ multuz amabilis: sanctior vniuersis: quae sola fuisti digna portare talẽtuz mũdi: dulce lignũ: dulces clauos: dulcia ferẽs pondera: salua pslentẽ cateruã in tuis hodie laudib⁹ cõgregatam. ℣. Adoramus te xpe. Ozo. Deus qui nos hodi. In octaua sãcte marie fit idẽ officiũ qõ in die pter lectiones. Segtur in cãticis cãticorum salomonis.

EOx dilecti mei. Lec. j. Ecce iste venit saliens in mõtib⁹: trãsiliẽs colles. Similis est dilect⁹ me⁹ capree hinnuloqz ceruoruz. En ipse stat post parietẽ nr̃m respiciẽs per

senestras: pspiciēs p cācellos En dilect⁹ meus loquit mihi. Surge, ppera amica Lec. ij. mea: columba mea: formosa mea ⁊ veni. Jā enim hyēs trā fijt: imber abijt ⁊ recessit: flo res apparuerūt in terra nr̄a. tēpus putationis aduenit: vox turturis audita est in terra no stra: fic⁹ ptulit grossos suos: vi nee florētes dederūt odorē suū Surge amica mea: spe L. iij. ciosa mea ⁊ veni colūba mea in foraminibus petre: in cauer na macerie: ostēde mihi facié tuā: sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis: ⁊ fa cies tua decora. Lectio. iiij. Capite nobis vulpes paruu las que demoliuntur vineas. Jā vinea nr̄a floruit. Dilect⁹ meus mihi: ⁊ ego illi: qui pa scit inter lilia: donec aspiret di es: ⁊ inclinētur vmbre. Reuer tere: similis esto dilecte mi ca pree hinnulog; ceruorum sup montes bethel. Lectio qnta In lectulo meo p noctes que siui quē diligit aīa mea: quesi ui illū ⁊ nō inueni. Surgā ⁊ circuibo ciuitatē per vicos ⁊ plateas: querā quē diligit aīa mea: q̄siui illū ⁊ nō inueni. L. Inuenerūt me vigiles q vj. custodiūt ciuitatē. Nū quē di ligit aīa mea vidistis? Paulu lū cū ptrāsissem eos iueniq̄ diligit aīa mea: tenui illū nec dimittā: donec introducā illū in domū matris mee: ⁊ in cubi culū genitricis mee. Lec. vij. Adiuro vos filie hierlm per capreas ceruosq; cāpoz ne su scitetis neq; euigilare faciatis dilectā: donec ipsa velit. Que est ista que ascēdit per desertū sicut virgula fumi ex aroma tib⁹ myrrhe ⁊ thuris: ⁊ vniuer si pulueris pigmētarij. L. viij In lectulū salomonis sexagi ta fortes ambiūt ex fortissimis israēl oēs tenētes gladios ⁊ ad bella doctissimi. Uniuscuiusq; ensis sup femur suū: ppter ti mores nocturnos. Euāgeliū cum homel. sua sicut in die. In scō: ū martyrū comelij ⁊ cypri ani oīa fiūt de communi pluri mor martyrū ēt orationes.

Beator martyrū Dio. pariterq; pōtificū come lij ⁊ cypriani nos q̄s dñe festa tueanī: ⁊ cor cōmēdet ozo w neráda. Per. In sci nicome dis martyris. Oratio. Desto dñe pplo tuo: vt beati nicomedis martyris tui merita pclara suscipiēs ad im petrādā misericordiā tuā sem per ei⁹ patrocinijs adiuuetur.

Per. In scōz martyrū lucie
& geminiani & euplxemie. Ho

Restā dñe pcib⁹ nr̄is cū
exultatione puctum: vt
quoz die passionis annua de
uotione recolimus: etiaz fidei
cōstātiā subsequamur. Per.

Passio sancti cornelij pape &

Empoi martyris. L. j.
bus decij cesaris maxi
ma plecutio orta est xpianis.
Et pcepit dec⁹ vt clerici vbi
cūqz inuēti fuissent sine audi
entia punirentur. Lectio. ij.
Sodē aūt tpe tenuit dec⁹ bea
tissimū papā corneliū cū vni
uerso clero eius: tā pbyteris
q̄ diaconib⁹: quē pcepit cētū
cellis exilio deputari. Qui dū
cētin exilio multi xpianoz̄ vi
niebāt ad eū: & cōfortabant
eū. Alij aūt de carcere ad euz
scripta exortationis mittebāt.
Sodē vo tpe beat⁹ cy L. iij.
prianus epūs scripsit btō corne
lio cū eēt in custodia de celeri
no lectore: quāta pro fide & cō
fessione xpi vbera sustinuisset.
Hic decius cesar hoc L. iiij.
audito: q̄r a multis ei scriberet
ētā & btō cypriano iussit mit
ti in cētucellis: & adduci btissi
mū corneliū papā vrbis rome
quē & pcepit sibi noctu in tellu
re psentari aīe tēplū palladis.

In lectiōe hac. Passio sci cy
priani epi & martyris. Lec. v.

Tusco & basso pulib⁹ car
thaginis in secretario sō
valeriano & galieno: astāte cy
priano epo pn̄o. pcōsul cypria
no epo dixit. Sacratissimi ipe
ratores valerian⁹ & galien⁹ lit
teras ad me dare dignati sunt
qb⁹ pceperūt eos qui nō roma
nā religionē colūt: debē roma
nas cerimonias recognoscere
& xpsiui & noie tuo qd L. vj
mihi rides? Cyprian⁹ epūs di
xit. Xpian⁹ sū & epūs: nullos ali
os deos noui: nisi vnū & verum
deū qui fecit celū & terrā mare
& oīa que in eis sunt. L. vij.
Hunc deo xpiani deseruimus
hūc depcamur die⁹ atqz noctī
bus pro nobis & pro oibus: &
pro incolumitate ipsoz̄ etiam
impatoz̄. Paternus pconsul dixit. Et in hac voluntate
pseueras? Cypr̄ianus epūs di
xit. Bona volūtas que deū no
uit: mutari non potest. L. vij.
Paternus pconsul dixit.
Poteris ergo fm pceptum
valeriani & galieni exul ad vr
bē curubitanam pficisci? Cy
prian⁹ epūs dixit. Pficiscar.
Paternus pcōsul dixit. Mō
solum de epis: sed & de pbyte
ris mihi scribere dignati sūt.

Euāgelīū. Sedēte ihesu super mōtē oliueti. cū homel. sua. require in cōi plurimoz martyrū. In festo sci matthei apli t euāgeliste oia fuit de cōi vnius apli pter capla ozones t euāgeliū cū homel. sua. In hmis

BEatus homo vis cap. qui inuenit sapiētiā: t q affluit prudētia: melioz est acquisitio eius negociatione argenti t auri primi t purissimi

BFructus eius. Gratio. Eati euāgeliste matthei dñe pcib⁹ adiuuemur: vt qō possibilitas nra nō obtinet: ei⁹ nobis itercessiōe donet. Per. Lcō sci euāgelij sm matthēū.

IN illo tpe. Vidit ihesus hominē sedētē in teloneo matthēū noīe, Et rel. Homel. venerabilis bede pbyteri de ea

LEginus dē lec. Lxx. apl̄o dicēte: qz oēs peccauerūt t egēt glia dei: iustificati gratis per gr̄am ipsius. Qui t iterū iestimabilē eiusdē gr̄e magnitudinē cōmēdans ait. Ubi aūt abūdauit peccatū superabūdauit gr̄a: qz nimirū quāto grauioze dñs in electis suis peccatoz lāguoze curauit: tāto ampliozē cūctis gr̄e sue potentiā mōstrauit. Lx.

Inde t ex lectione euangelica audiuimus: qz sedētē in teloneo matthēū: ac tpalib⁹ curis intētū repēte miserat⁹ vocauit: t de publicano iustū: t de telonario discipulum fecit.

QUem etiā pficiē Lxii. rib⁹ eiusdē gr̄e incremētis de cōi discipulozū numero ad apl̄at⁹ gradū ꝓmouit: nec solū ꝓdicādi: verūetiā scribendi euāgeliū illi ministeriū cōmisit: vt qui terrestriū desierat celestium esse talētoz dispē

QSatoz inciperet. Lxii. Uod ob id vtiq; puidētia supna fieri dispōsuit: vt nullū enoz̄itas suoz: nullum numerositas scelerū a sperāda venia reuocaret: cū hunc tantus mūdi nexib⁹ absolutū: tā celsē factū cōspiceret: vt cōicato cū angelicis spiritib⁹ vocabulo: euāgelista noiaretur t eēt.

IN illo Scōm matthēū. tpe. Vidit ihesus hoiem sedētē in teloneo matthēū noīe: t ait illi, Sequere me. Et surgēs secut⁹ est eū. Et factū est discūbēte eo i domo: ecce multi publicani t peccatores venientes discūbebant cū iesu t discipulis eius. Et videtes pharisei dicebant discipulis eius. Quare cū publicanis t peccatorib⁹ māducat magister ꝝ

ster'. At ie\u{s}us audiēs: ait. Nō
est op' valētib' medicus: sed
male habētib'. Eūtes aūt di-
cite: qd est misericordiā volo
& nō sacrificiū. Nō enim veni
vocare iustos: sed peccatores.
Sio. Bti euāgeliste matthei.
Ad tertiaz cap. Beat' homo
qui inuenit. Sio. Bti euan-
geliste. Ad sextam cap.
IN medio ecclie apuit os
eius: & implenit eū dns spiri-
tu sapiētie & intellectus: & sto
lam glorie induit eū. Oratio.
OJt dne quesumus beat'
matthęus euāgelista nre
fragilitatis adiutor: vt pro no
bis tibi supplicans copiosius
audiat. Per. Ad nonā cap.
BEnedictio dni super ca-
put iusti: ideo dedit illi he
reditatē: & diuisit ei partem in
tribubus duodecim: & inuenit
gram in conspectu oīs carnis.
BEati matthei euā Sio.
geliste quesum' dne sup
plicatione placat': & veniā no
bis tribue: & remedia sępiter-
na cōcede. Per. In secūdis
vesp. cap. Beat' homo qui in
uenit. Sio. Bti euāgeliste.
Reliqua de cōi vnius ap'li. In
festo martyrū mauritij & socio
rū eius oia fiūt de cōi plurimo
rū martyrū pter ea que spēcia
liter' assignantur. Ad. M. aū.
Preciosa sūt the beo martyrū vulnera: sci mauritij cū sociis suis: q sub maximiano mo-
tē dedecorauerūt suscipe. Oratio.
AMnue qs omīps deus: vt
festo martyrū tuor mau-
ritij & sociorū ei' nos letificet se
stiua solēnitas: vt quor suffra-
gijs nitimur: eor natalitijs gli
emur. Per. Passio sanctor
martyrū mauritij & sociorū ei'.
DIocletianus quō L. i.
daz romane reipublice
princeps: cū ad impiū tot' or
bis suisset electus: aliquātaq;
puincias turbari quorūdam
p̄ sūptione audisset: ad cōsortiū
impij vel laboris oliz sibi com
militonē the culium maximia
nū cesarē fecit: cuiq; ptra amā
dū & thelianū qui in bagauda-
rū agmine p̄sūptione seruili ar
ma cōmouerāt: ad galliā de-
stinauit: cui ad supplemētū ex
ercit' legionē thebeā ex oziēta
lib' partib' ire p̄cepit. L. ii.
HIc itaq; maximianus erga
dēū celi angelorūq; & hoiuz cō
ditorē pphanus: ipietate sua
ad extinguēdū xp̄ianitatis no
mē armauerat. Sig enim tūc
veri dei cultū p̄fiteri audebāt:
sparsis vsquequaq; militū tur
mis ad supplicia vel ad neces

rapiebant: ac veluti vagatiõe barbaris data ꝓtius in religionẽ arma cõmouerat. L. iij

Et odẽ tpe erat in exercitu legio vt supra taxauim⁹ militũ: qui thebei appellabant: que legio sex milia sexcẽtos sexaginta sex viros validos animis ⁊ istructos armis antiquoꝝ romanoꝝ habebat exẽplo. L. h i igit milites xpiane re iij. ligionis ritũ oũẽtali traditiõe susceperãt ab hierosolymitane vrbis epõ nomine abdas: fideiq; sacre virtutem armis oibus ꝓponebant. Lectio. v.

Ad vrbẽ qppe romanã itinere attingẽtes eãdẽ xpianitatꝫ fidẽ quã acceperãt: apud beatũ marcellinũ ꝓdicte romane vrbis põtificẽ cõfirmãtes: decreuerãt vt añ gladio iteriret ꝯ sacram christi fidem quaz acceperant violarent. L. vj.

Accepti igit a diocletiano cesare iubentur vt post maximianũ collegã itinere quo ceperant gallias tẽderẽt. Maximian⁹ cesar vsu qdẽ militie bellis aptus: sed idoloꝝ ꝓcipuus cultor: ferus aio: auaritia anxi⁹: opere crudelis: libidini ꝺditus: cetera vitijs obsessus: furebat: serenitatẽq; imperatoriã nimia crudelitate polluerat. L. vij.

In gallia itaq; ꝓperanti ad alpiũ apẽninarũ aditũ venit. Transmeãtib⁹ iter alpiũ: post arduã ⁊ horridã viã subito cõlis loci cãpestris: occurrit grata planities. Lectio octaua.

Quo in loco oppidũ factum est qõ ortodorum nomẽ accepit. Circa qõ irrigua flumĩibus ꝓata ⁊ agroꝝ fertilis cultura ꝓnigit: ꝓcipue vbi rhodani fluminis validus cursus offert. Euangeliũ. Eadẽ iesus turbas ascẽdit in mõtẽ, cũ suis discipulis, regre in cõi plurimoꝝ martyrũ. Ad lau. ⁊ p totũ añ. Sanct⁹ mauriti⁹ legionẽ sanctã ꝑmonuit: vt ad celestia regna ꝓperarẽt: beatus exuperi⁹ miles: cãdidus ⁊ victor: ⁊ beat⁹ inocẽti⁹ iũctꝫ meritis se sociauerũt. ꝑs. Dñs regna. cũ rel. Añ. Scã legio agaunẽsiũ martyrũ dũ resisterent aduersarijs sacro duce mauritio iterueniẽte imortalitatis cõpẽdiũ acqsierũt. Añ. Preciosa sunt thebeoꝝ martyrũ munera: sci mauritij cũ sociis suis: q ꝑ maximiano mortẽ ꝛecreuerũt suscipe. Añ. Ecce facẽ⁹ est sacer ille agaunẽsium locꝰ ꝑ suffragia scoꝝ salus ꝑtiũ: ꝓfidium futuroꝝ. Añ. Scoꝝ corpora sacer sanguis

ndis pfudit: hcioz martyrū societas ꝓsecrauit: quem no ut rhodan⁹ iundādo pfusus. Ad. B. añ. Flagrabat in brūl lonis martyrib⁹ gliosus ardor qui ad trucidanda ferro colla fumittit: qui sub maximiano ꝓrempti sūt: quos multitudo angelor cuz gaudio suscepit. Ad vesp. añ. Sanct⁹ mauritius rel. de lau. Ad. M. añ. Triumpharūt sci martyres xpi qui sub maximiano morte decreuerūt suscipere: cū scō mauritio regna celestia assumpserūt. In sanctorum martyrū cypriani ⁊ iustine. Oratio. Deator martyrū tuor cypriani ⁊ iustine nos dne queat cōtinuata ꝓsidia: q; nō desinis ꝓpitius ituerī: quos talib⁹ auxilijs cōcesseris adiuuari. Per. In sanctor martyrum cosme ⁊ damiani oia sūt de cōmuni plurimorum martyrum ꝓter oratione. Oratio. Preста quesum⁹ omps deus: vt qui scōrū tuorum cosme ⁊ damiani natalitia colimus: a cūctis malis iminētibus eor intercessionib⁹ liberemur. Per. Euāgelium. Decēdēs iesus de mōte. cum turba multa sua. quere in cōi. In dedicatione sci michaelis archāgeli ad vesperas añ. Duz praeliaretur. cum rel. de laudibus ps. Dixit dns. cuz rel. Cap. Significauit d⁹ que opor tet fieri cito: loquēs per angelum suum seruo suo ioanni: qui testimoniū phibuit verbo dei: ⁊ testimonium iesu xpi quecūq; vidit. ℟. pl. In cōspectu angelorum. ℣. Deꝰ meus es tu. Hym. Tibi christe splendor. ℣. In cōspectu angelorum psallā tibi deus meꝰ. ℟. Adorabo ad tēplum sanctum tuū: ⁊ cōfitebor nomini tuo. Ad. M. añ. Dū sacruz mysteriū cerneret ioānes: archangelus michael tuba decinit: ignosce dne de⁹ nr: q apis librū ⁊ soluis signacula eius. al. Deus qui miro Oratio. ordine angelorum ministeria hominūq; dispensas: cōcede propitius: vt quibus tibi ministrantibus in celo semper assistitur: ab his in terra vita nostra muniatur. Per. Ad matutinū. inuitat. Regē archāgelorum dnm: Venite adoremus. ps. Venite. Hymnus. Xpe scōrū. In primo noc. añ. Stetit angelus iuxta arā templi habens thuribulū aureū in manu sua. ps. Dne dns noster. Añ. Laudemus dnm:

quez laudãt angeli: cui cherubin ⁊ seraphin scũs sanct⁹ sanct⁹ pclamãt. ℟. In dño pfi. Añ. Ascẽdit fumus aromatũ in pspectu dñi de manu angeli. ℟. Dñe qs habita. Añ. Michael archangele veni in adiutoriũ ppło dei. ℟. Celi enarrãt. Añ. Michael ppo fit⁹ paradiſi qué honorificant angelor ciues. ℟. Dñi est terra. Añ. Gloſus apparuiſti in cõſpectu dñi: ppterea decoré induit te dñs. ℟. Bñdicã ℣. Stetit angelus iuxta arã tẽpli. ℟. Habẽs thuribulũ aureũ in manu sua. Ex homelia ſancti gregorij papę. Lec. j.

Angelor ⁊ hoiũ naturã ad cognoscẽdũ se dñs cõdidit: quã dũ pſiſtere ad eternitaté voluit: eã pculdubio ad suã ſimilitudiné creauit. Decẽ vo drachmas habuit mulier qz nouẽ ſũt ordines angelorũ. Sz vt cõpleret elector numerus: homo est decim⁹ creatus: qui a cõditore suo nec poſt culpã perḥt: qz hũc eterna ſapientia per carné miraculis comuſcãs ex lumine teſte reparauit ℟. Factũ est ſilentiũ in celo: dũ cõmitteret bellũ draco cũz michaele: audita est vox milia miliũ dicẽtiũ. Salus honor ⁊ virt⁹ oipotẽti deo. ℣. Proiectus est ille draco magn⁹ qui seducit vniuerſum orbem: ⁊ audite ſunt voces in celo dicẽtes. Salus. Lectio. ℣. Quẽ vo ordines angelor dixim⁹: qz videlicet eſſe teſtãte ſacro elogoſcimus angelos: archãgelos: virtutes: potſtates: pncipatus: dñationes: thronos: cherubin atq; seraphin. Eſſe nãq; angelos ⁊ archangelos pene oés ſacri eloquij pagine teſtant. Cherubvo atq; seraphin ſepe vt notũ est libri ppherarũ loquunntur. ℟. Stetit angelus iuxta arã tẽpli habẽs thuribulũ aureũ in manu ſua: ⁊ data ſunt ei incensa multa. Et aſcendit fumus aromatũ de manu angeli in ſpectu dñi. ℣. Et accepit angelus thuribulũ ⁊ iplet illud de igne altaris. Et

Quatuor quoq; ordinũ noſa paulus apło ad epheſios enumerat dicens. Supra oẽm pncipatũ: potſtaté virtutẽ ⁊ dñationẽ. Quirursus ad colloſenſes ſcribens ait. Siue throni ſiue dñationes ſiue pncipat⁹ ſiue potestates. ℟. In cõſpectu angelor pſallã tibi. Et adorabo ad tẽplum ſanctũ tuũ: ⁊ cõfitebor nomini

tuo

no dñe. ℣. De⁹ me⁹es tu⁹ t cõ
fidor⁹ tibi: de⁹ me⁹es tu⁹ t exal
tabo te. Et. Lectio. iiij.
Dominationes vo pnci
pat⁹ ac potestates tã ad ephesi
os loquẽs describserat: sed ea
quoq; colloscib⁹ dictur⁹ pre
misit thronos: de qb⁹ necdum
q̃dꝫ fuerat ephesios locut⁹. ℟.
Exclamẽtũ dñm in excelsis lau
dãt oẽs angeli dicẽtes, Te de
cet laus t honor dñe. ℣. Cher
ubin quoq; t seraphin sãct⁹
pclamãt: t oẽs celi⁹ ordo di
cit. Te. Glia. Te. In secũdo
noc. añ. Sce michael archã
gele defende nos in ꝓlio: vt nõ
pream⁹ in tremendo iudicio.
ꝑ. Dñe refugiũ. Añ. Ange
lus archangelus michael dei
iracũs de aiab⁹ iustis alla al.
ꝑ. Cãtate. j. Añ. Adorate
dñm alla. oẽs angeli ei⁹ alla.
ꝑ. Dñs reg. ex. Añ. Data
sũt ei icẽsa multa: vt adoleret
ea añ altare aureũ: qđ est ante
oculos dñi. ꝑ. Cantate. ij.
Añ. Magna magnalia de mi
chaele archãgelo qui fortis in
ꝓlio fecit victoriã. ꝑ. Dñs re
gna. trasl. Añ. Bñdicite dñm
oẽs angeli eius: bñdicite mini
stri ei⁹: q facitis volũtatẽ ei⁹ be
nedicite dñm. ꝑ. Bñdic aia.
℣. Ascẽdit fumus aroma
tum in conspectu domini. ℟.
De manu angeli. Lectio. v.
Tum ergo illis quatuor
que ad ephesios. i. pnci
patib⁹ potestatib⁹ virtutibus
atq; dñationib⁹ pñgunt thro
ni: quique sũt ordines qui speci
aliter exprimunt: qb⁹ dũ ange
li t archangeli cherubin atq;
seraphin adiuncta sũt: pculdu
bio noue ẽ angelor⁹ ordines
iueniunt. ℟. In cõspectu gẽ
tiũ nolite timere: vos enim in
cordib⁹ vestris adorate t time
te dñm. Angelus enim ei⁹ vo
biscũ est. ℣. Nolite timere op
probria hoũm: t blasphemias
eor⁹ ne metuatis. Ange. L. vj
Unde t ipse angelo q pri
mus est cõdit⁹ ꝑ pphe
tã dicit. Tu signaculũ similitu
dinis plen⁹ sapiẽtia t pfect⁹ de
core in delitijs paradisi dei fui
sti. Qui notãdũ q⁹ nõ ad simi
litudinẽ dei fact⁹: sed signacu
luz similitudinis dicit: vt quo
in eo subtilior est natura: eo in
illo imago dei similius ĩsnuet
exꝑssa. ℟. Michael t ange
li ei⁹ pugnabãt cum diabolo.
Et ille hostis antiquus victus
est ab eis. ℣. Factũ est ꝓlium in
celo: michael t angeli ei⁹ ꝓlia
bant cũ draconẽ. Et. Lec. vij.
Quo in loco mox subdit,

Dis lapis pciosus opimētuz tuū: sardius: topazius: ⁊ hyaspis: chrysolyt⁹: onyx: ⁊ beryllus: saphyrus: carbūculus ⁊ smaragdus. Ecce nouē dixit noīa lapidū: q: pfecto nouem sūt ordines angelor. ℟. Nūc facta est salus ⁊ virt⁹ ⁊ regnū dn̄o nr̄o: ⁊ potestas xp̄i eius. Quia piect⁹ est accusator fratrū nr̄or q accusabat illos aīa pspectū dei nr̄i die ac nocte. ℟. Propterea letamini celi ⁊ q habitat⁹ in eis. Quia. L. viij.

Quid⁹ nimirū ordinibus ille p̄mus angelus ideo ornat⁹ ⁊ optus extitit: q: dum cūctis agminib⁹ angelor platus est: ex eor cōparatiōe clarior fuit. Sz cur istos pristētium angelor choros enumerādo pstrinximus: si nō eorum quoq; ministeria subtiliter expūmamus. ℟. Fidelis fmo ⁊ omni acceptione dign⁹ michael archangel⁹. Qui pugnauit cū diabolo: gfa dei ille victor in celis extitit. Et ille bestis antiquus patuit ruine magne. ℟. Gaudēt angeli: letantur archāgeli de michaele dei nūcio. Qui. Glia. Et. Ad cāticū aī. Michael gabriel cherubin ⁊ seraphin nō cessāt clamare quotidie dicētes: dign⁹ es dn̄e accipe gliam ac honorē. Cant. Dn̄e misereremini. ℟. Glioſus apparuisti in cōſpectu dn̄i. ℟. Propterea decorē induit te dom⁹. L. cō sci euāgelīū ſz mat

In illo tpe. Accesse rūt discipuli ad iesū dicentes: Quis putas maior est in regno celor? Et rel. Homil. sci hieronymi p̄sbyteri ex commētario sup matthēum. L. ix.

Quia viderāt p̄to petro ⁊ dn̄o idē tributū reddi/tū ex equalitate pcū arbitrati sūt oib⁹ aplis petrū platū esse: qui in redditione tributi fuerat dn̄o comparat⁹: ⁊ ideo iterogāt qs maior sit in regno celorū. Videns cogitationes eorum dn̄s ⁊ causas erroris intelligēs vult deseriū glie: humilitat⁹ p̄tētione sanare. ℟. Dacedo te que vētura sūt pplo tuo in nouissimis diebus: ⁊ annūcia bo tibi qō expōsium est in scriptura vitatis. Et nemo est adiutor meus in oib⁹ his nisi michael archāgelus p̄nceps nr̄. ℟. Ex die quo posuisti cor tuum ad intelligēdū vt te affligeres: in cōſpectu dn̄i exaudita sūt verba tua: ⁊ ego veni propter sermones tuos. Et. Lectio. x.

Et adueniēs iesus partē lū statuit eū in medio eo

nū. Vel simpliciter itellige quē libet paruulū vt etatem quere rat t similitudinē incēctie de/mōstraret: vel certe paruulus statuit in medio eor seipsum: qui nō ministrari venerat sed ministrare vt eis humilitatis tribueret exēplū. Alij paruu/li interīm tant spūs sanctū quē pserat in cordib⁹ discipulo/rū vt supbiā in humilitatem mutaret. ℟. Michael archā gelus venit in adiutoriū pplo dei. Stetit in auxilū pro aīa/bus iustis. ℣. Stetit angelus iuxta arā tēpli hīs thuribu/lis aureis in manu sua. Stetit.

AMen dico vobis. Lxij. nisi cuersi fueritis t effi cieamini sicut paruuli nō intra bitis in regnū celor: nō pcipi tur aplī: vt etatē habeāt par uulor: sed incēctiā: t qō illi p annos possidēt: hi possideāt p industriā: vt malitia nō sapiē tia paruuli sint. ℟. In tpe il lo surget michael pnceps ve ster g stat p filijs vestris. Et erit tēpus quale non fuit ex eo ex quo gētes esse ceperunt vsq ad tēp⁹ illud. ℣. In tpe illo saluabit pplus tuus: oīs q inuentus fuerit scriptus in li/bro vite. Et ℟. Lectio. xij.

QVicūq ergo humiliaue rit se sicut paruulus iste: hic est maior in regno celorū. Si/cut iste paruulus cuius vobis exēplū tribuo: nō pcepi in iracūdia: non lesus meminit: nō vidēs pulchrā mulierē de lectat: nō aliud cogitat: t aliud loquitur: sic t vos nisi talē habu eritis incēctiā t animi purita tē: regnū celor nō poteritis in trare. ℟. Nunqd scis quare venerim ad te: t nūc reuertar vt plier aduersus pncipē pla rū cōtradicētē tuis pcibus t mee legationi. Uerūtamē mi/chael archāgelus pnceps ve ster erit adiutor mē⁹. ℣. Nūc enim missus sum nūciare tibi: princeps autem persarum re stitit mihi. Uerūtamē. Gloria Uerūtamen. Scōm matthēū

IN illo tpe. Accesserūt di scipuli ad iesum dicentes. Quis putas maior est in re/gno celorum? Et aduocans ie sus paruulū: statuit eū in me/dio eorum: t dixit. Amē dico vobis: nisi cōuersi fueritis t ef ficiamini sicut paruuli: nō in trabitis in regnū celor. Qui cunq ergo humiliauerit se si/cut paruulus iste: hic maior est in regno celor. Et q suscepe/rit vnū paruulū talē in nōie meo: me suscipit. Qui autem

scādalizauerit vnū de pusillis istis qui in me credūt: expedit ei vt suspendat mola asinaria in collo ei⁹ & demergat in pfundū maris. Ue mūdo ab scādalis. Necesse est enim vt veniāt scādala: verūtamē ve homini illi per quē scādalū venit. Si autē man⁹ tua vel pes tu⁹ scādalizat te: abscide eū & pjce abste. Bonū est tibi ad vitā ingredi debilē vel clauduz: q̄ duas man⁹ vel duos pdes habētez mitti in ignē eternū. Et si oculus tuus scādalizat te: erue eū & pjce abste. Bonū est tibi cū vno oculo vitam itrare: q̄ duos oculos habētem mitti in gehēnā ignis. Uidete ne ptemnatis vnū ex his pusillis. Dico enim vobis: q⁹ angeli eoruz semp vidēt faciē p̄is mei qui est in celis. Ad⁹. De⁹ qui mirabilis ordine. ℣. Sicut supra. Ad lau. & per bn. ah. Dū p̄liaret michael archāgelus cū draconē: audita est vox dicentiū salus & honor alla. ℣. Dies reḡ. cū reliqs. Aīe. Dū cōmitteret bellū draco cū michaele archangelo: audita est vox milia multa dicētiū: salus & honor, Aīe. Archāgele michael constitue te p̄cipē sup oēs alas suscipiendas. Aīe. Angeli dñi dñz bñdicite in eternū. Aīe. Angeli archāgeli throni & dnationes p̄incipat⁹ & potestates virtutes celoz laudate dñz de celis al. Cap. Significauit de⁹ R.b. Scē michael archāgele Defende nos in plio. ℣. Et nō pereamus in tremēdo iudicio. Defende. Alia. Scē. R. Tibi xpe. ℣. In cōspectu angeloz. Ad. B. añ. Factū est silētiū in celo: dū draco cōmitteret bellū: & michael pugnauit cū eo: & fecit victoriā alla. Oro. Deus qui miro ordine. Ad tertiā cap. Significauit de⁹. ℣. Stetit angelus. Oro De⁹ q̄ miro or. Ad. vj. cap. Proiect⁹ est draco ille magnus serpēs antiqu⁹ qui dicit diabolus & sathanas: q̄ seducit vniuersum orbē: & proiectus est in terrā: & angeli eius cū eo missi sunt. ℣. Ascendit fumus aromatum. Oro. Beati archāgeli tui michaelis intercessione suffulti: supplices te dñe oremur: vt quos honore prosequmur pugnam⁹ & mēte. Per. Ad nonā. Nunc facta est salus & virt⁹ & regnū dei nr̄i & potestas xpi ei⁹: q⁹ proiect⁹ est accusator fratrū nr̄oz qui accusabat illos añ cōspectum dei

nostri die ac nocte. ℣. Glo-
riosus apparuisti, Oratio.

PErpetuū nobis dñe tue
miserationis pста subsi-
diū: quid⁹ t angelica pstitisti
suffragia nō cesse. Per. In
secundis Vis añ. Dū pliaret
michael. cū rel. de lau. ps. Di-
xit dñs: cū rel. In fine añ. In
spectu angelor pſallā tibi d⁹
meus, ps. Confitebor. ij. A
caplo in antea fit de scō hiero-
nymo. In festo scī hieronymi
pbyteri t cōfessoris oia fiunt
vt cōi doctor nō pōtificū pter
oiōnē t octo lectiones. Ad rel.
cap. In medio ecclie aperuit.

DEus qui nobis p Dio.
beatū hieronymū cōfes-
sorē facer dotēq; tuū scripture
sce pitatē t mystica sacramē
ta revelare dignat⁹ es: presta
q̄s: vt cuius natalitia colim⁹:
ei⁹ semp t eruditamur doctri
nis t meriſ adiuvemur. Per
Deinde fit cōmemoratio de sā
co michaele. Añ. Dū sacrū
mysteriū. vt in pmis Vis. ℣.
In cōspectu angelor. Dio.
Deus g miro ordine. Incipit
vita scī hieronymi pbyteri.

HIeronymus in op L. j.
pido stridonis qđ a go-
this versum: dalmatie quōdā
pānonieq; cōfiniū fuit: pie eu
sebio natus: vestē xpi puer ro
me suscepit: ibiq; litteris gre-
cis atq; latinis apprime eru-
dit⁹ est. In arte qđē grāmati
ca donatū habuit pceptorē: in
rhetorica aūt victorinū oratorē
Post q̄ vo omne mū- L. ij.
danarū litterarū studiū ade-
pt⁹ est: phatissimor quoq; mo
nachor habitū factūq; imita-
tus est. Cupiditatē qđē ani
mi iugi sinceritate calcās: vo-
luptatēq; corpis plenni fran
gens ieiunio: plerosq; bonorū
religiosorum meliores fore suo
devovit instituto. Lectio. iij.

QUodā igit tpe dū ex more
idē hieronymus diuina ad le
gēdū pādit volumina: t mor-
talē bibliothece sue auctorem
tulliū recordat⁹: mox celit⁹: ne
tales q̄q; revolueret libros sa
lutifero castigat⁹ est verbere.
Ita enim ipse de se ad L. iij.
eustochiū virginē scribēs asse
rit. Cū ante annos plurimos
domo: parētib⁹: sorore: cogna
tis: t q̄ his difficilius est ꝓsue
tudine lautioris cibi, ppter ce
lor me regna castrasse: t hie-
rosolymā militaturus pgerez
bibliothecā quā mihi rome sū
mo studio ac labore confecerā
carere non poteram. Lec. v.
Taq; t miser ego lectur⁹ tul

liū iciunabā: post noctium ere
bras vigilias: post lachrymas
quas mihi pteritor recorda-
tio peccatorum ex intimis vi-
sceribus eruebat: plato sume-
batur in manibus. Lcō. vj.
Si quādo in me metipsum re
uersus, pphetas legere cepissē
sermo horrebat inculc⁹. Et ga
lumen cecis oculis non vide-
bam: non oculorum putabam
culpam esse: sed solis. L. vij.
Quz ita me antiqui serpēs il
ludebat: in media ferme qdra
gesima medullis infusa febris
corp⁹ inualit exhaustūq; sine vl
la rege: qō dictu quoq; incre
dibile fit: sic ifelicia mēbra de-
pasta est: vt ossib⁹ vix hererēt.
Interim parabant exe L. viij
quie: et vitalis animi calor: to-
to frigescēte iā corpore in solo
tm tepēte pectusculo palpita-
bat: cū subito rapt⁹ in spū ad
tribunal iudicis ptrahor: vbi
tātū luminis et tātū erat ex cir
cunstantiū claritate fulgoris:
vt pieret⁹ in terrā: surrexi aspi
cere nō auderē. Euāgelium.
Vos estis sal terre. cū tomel.
sua. regre in cōi vnius doctō-
ris pont. In festo sci remigij
cpi et cōfess. oia fiūt de cōi vni⁹
pfess. pont. Euāgeliū. Sint lū
bi vestri. cū tomel. sua. regre
in cōi vnius pfess. pont. In fe-
sto sci frācisci oia fiūt de cōmu
ni vnius cōfessoris nō pontifi-
cis pter ozonē et octo lectiōn.
Deus qui ecclīam
tuā bti frācisci meritis
tu noue prolis amplificas: tri
bue nobis ex eius imitatione
terrena despicere: et celestiū do
nor semp participatione gau
dere. Per. Incipit vita sci
cui francisci instituris ordi
Apparuit gra dei saluatoris no
stri diebus istis nouissimis in
seruo suo frācisco: quē pi mu
rico: diarū et luminū in tā lar
ga dulcedinis bñdictione pue
nit: q; sicut ex vite ipsi⁹ decur
su luculēter apparet: nō solus
de mūdialib⁹ tenebris eduxit
in lucē: sed et pfectis effecit vi
tutū prerogatiuis et meritis cla
rē: necnō et pclaris circa ex
crucis ostēsis mysteriis ifigni
ter dēmōstrauit illustrē. L.
Hic nimirū de vallis spolete
ne partib⁹ ciuitate assisij tra
hēs originē: primūq; ioannes
vocat⁹ a mre: dehinc frācisc⁹ nō
a pre: noiationis quidez pīne
vocabulū tenuit: sed et rem ma
terni nois non reliquit. L.
Licet enim inter vanos fac
rit hoium filios iuuenili etate

nutritus in vanis: ⁊ post ali/
qualē litterarū notitiaz lucra
tuis mercationū deputat? ne/
gocijs: supno tamē sibi assistē
te presidio: nec inter lasciuos
iuuenes: q̄z uis effusus ad gau
dia post carnis petulātiā abūt
nec inter cupidos mercatores
q̄ꝫ intētus ad lucra sperauit
in pecunia ⁊ tixsauris. Lectio.iiij.
Inerat nāq; inuenis frāciscī
precordijs diuinitus idita cū
lenitate māsuetudinis quedā
ad pauperes miserationis libera
litasque secum ab infantia cre/
scēs tanta cor illius benignita
te repleuerat: vt iaz euangelij
non surdus auditor omni pro
poneret se petēti tribuē: maxi/
mesi diuinū allegaret amorē.
Q ū aūt semel negocia/ Lectio.v.
tionis intētus tumultuꝫ: pau
perē quēdam pro amore dei pe
temē elemosynā preter moreꝫ
solitū vacuū repulisset: statim
ad cor reuersus cucurrit post
ipsum: ⁊ elemosynā illi clemē
ter impēsa: promisit dño deo: q
nunq̄ extunc dum adesset pos/
sibilitas petentibus pro amore
dei se negaret. Lectio sexta.
Q. ō p̄sq; ad mortē indefessa
pietate obseruans: copiosa in
dei dilectionis ⁊ gre ie rem̄ta
promerit, Aiebat enim post q̄
perfecte christum induerat: q
etiā existēs in habitu seculari
vocem diuini expressiuā amo/
ris audire vix vnq̄ sine cor/
dis immutatione valebat. Lectio.vij.
P onro mā suetudinis le/
nitas cū elegātia morum: pa/
tientia ⁊ tractabilitas supra
humanū modum munificētie
largitas vltra supp̄etiam fa
cultatum: q̄bus bone indolis
adolescēs certis floxere cōspi
ciebatur indicijs quedā vide
bantur esse p̄ludia: q̄ copio
sior super eum foret in posterū
diuine benedictionis abūdan
tia diffundenda. Lectio.viij.
Q uidā sane vir de assisio val
de simplex: vt creditur erudi/
tus a deo: cum aliquādo per ci
uitatem eunti obuiaret franci
scus de ponebat pallium: sterne
bat ipsius pedibus vestimētū:
asserens omni fore franciscum
reuerentia dignū: vtpote qui
esset in proximo magna factu
rus: ⁊ ob hoc ab vniuersitate fi
delium magnifice honorādus
Euangelium. Hemo accen/
dit lucernam, cum homel. sup
regre in cōmuni vnius cōfes.
non ponit. In festo sci placidi
⁊ sociorꝫ eius oia fiūt de cōmu
ni plurimorꝫ martyruꝫ preter
orationem ⁊ lectiones. Sig.
Si. iiij

OMps sempiterne de⁹: q hodierna die beatū pla/cidū cū sociis suis per marty/riū palmā ad regna siderea ꝓ/leuasti: cōcede, ꝓpitius: vt qō/eor amore deposcim⁹: illor⁹ in/tercessione cōseq mereamur. Per. Passio scī placidi ⁊ so

TEmpore ꝙ⁹ cius. L. j. tixodorici impatoris: fu/it vir qdā nobilissim⁹ ac pcla/rissim⁹ patritius tertullus no/mine: qui exanitior sanguine/ scematis lineā ducēs: adeo sa/pietia: fortitudine: atq; pudē/tia viguit: vt ab imperatorib⁹ omniq; romano populo pa/ter patrie vocaretur. Lec. ij. Hic ex cetauie gētis familia ducēs vxorē: co: pe ac morib⁹ speciosissimā: bone arboris bo/nos fructꝰ ex ea suscepit. L. iij. Primū nāq; placidū fm eu/titiū tertiū victorinum: quarto aūt loco dū puellā enixa fuis/set ꝓ eo q; ex cetauior ⁊ fla/uiorum stirpe descenderat: fla/uiam nominauerunt. L. iiij. Hos dū tā dicto patritio pcpe/rissēt: viā dñi illos colē docuit/ sectari patiētiā: humilitatē: so/brietatē: castitatē: ⁊ charitatē. Eodē tpe btissim⁹ ac L. v. deo dilect⁹ bñdict⁹ velut lucī/fer inter astra apud sublacum radiabat: cui⁹ fama p totū ro/manū impiū diuulgabat. L. Mertullus ergo tāti ꝓis vi/ aspectu frui desiderās ad eum/ cū optimatib⁹ romani impij/ venire curauit. Qui idut⁹ pur/pura gēmis ⁊ auro radiās: vi/ dēs desideratū dei virū cū ma/gna deuotione pedib⁹ ei⁹ pucl/uit: vt que ꝓ sms cōmissis dñi/ flagitaret clemētiā: cū lachry/mis ac singultib⁹ exposcebat. Vir aūt dñi bñdict⁹ L. vij. patritij humilitatē aduertens/ cū e terra leuauit: ⁊ de his que/ ad eterna vitā attinēt sufficie/ter instruxit. Lectio octaua. Idē vo patriti⁹ serui dñi do/ctrina delectat⁹: eo die obtulit/ deo ⁊ eidē pīi bñdicto ꝓmo/nitū filiū suū septēnē nōie pla/cidū nutriēdū ⁊ erudiēdū fm/ regulā nōmā institutionis/ sicq; bñdictione munit⁹ ad vi/ bē reuersus est. Euāgelium. Sedēte iesu sup mōtē oliueti/ cū discipl. sua. regre in cōi pla/rimor⁹ martyr. ℣. In festo sā/cte iustine vīginis ⁊ martyris/ ad vsū añ. Maximian⁹ iusti/nā btissimā, cū rel. de lau. ꝑs. Dixit dñs. cū rel. de vīginib⁹/ Cap. Ffes qui gliat. ℟. pl. Regnū mūdi. ℣. Eructauit. ℟. Plxb⁹ astris. ℣. Da

pro nobis btā iustina. ℟. Ut digni efficiamur promissionib⁹ xpi. Ad. M. aīi. O laude digna iustina btissima: que dum nois sui dignitate colit: sic pro merut coronā: sic viuit vt nequeat amittere qđ vocat. Oio

O Eus q nos annua btē iustine vginis ⁊ martyris tue solēnitate letificas: da ei: vt quā veneramur officio etiā pie cōuersationis sequamur exēplo. Per. Ad mat. mus. Adorem⁹ xp̄m regem virginū oium: Qui eterna sāctā iustinā coronauit glia. ℟. Benite. Hym. Iustina btissima, In pmo noc. aīi. Iustina vgo dñm iesum xp̄m voce mellitua oib⁹ ppalabat. ℟. Dic dñs nr. Aīi. In cui⁹ sacro pectore alti throni filius aptū sibi valde domicilū ppa rauerat. ℟. Celi enar. Aīi. Quis nō ambiat vginis tāte sancte iustine imitator existere quā sāguinis dec⁹ puexit ad gliam: ⁊ pfecta scitas oib⁹ coequauit. ℟. Dñi est terra. Aīi. Adiuua ancillā tuaz in angustia positā dñe iesu xpe: quē pfitēor labijs ⁊ toto corde ℟. Eructauit. Aīi. Ego colo dñm iesum xp̄m creatorem celi ⁊ terre: ⁊ oium que in eis sūt. ℟. Dec⁹ nr refugiū. Aīi. Mā lapidib⁹ surdis ⁊ mutis que sūt opa hoium nō sacrificio in eternū. ℟. Magn⁹ dñs. ℣. Diffusa est gra. Passio scē iustine vginis ⁊ martyris.

In die⁹ illis btā Lec. ſ. Igit iustina ex xpianis parētib⁹ oriūda: atq; iter generosas quoq; feminas pclare idolis fama subnixa est: in cuius mēte sacre religionis instātia decorata ⁊ sobrio sapientie culmine splēdida dignū sibi xp̄o domiciliū collocauit. Btā iustina ipio p̄sidi cōstanter rūdit: tiā dixi tibi: q: xpiana sum: ⁊ oib⁹ diabolicis pompis abrenūcio. Quia ipi me offero sacrificiū dño iesu xpo. ℣. Qui dixit: ego sum via vitas ⁊ vita: q credit in me non morief in eternū. Quia, L. ū.

Quis nō optet ⁊ ambiat scē vginis ac ministre xp̄i placere iudicio que super bi sanguinis nobilitatē sic humilitate puexit ad gliam: vt celestis pāie fieri mereret electa. ℟. Lumē meū margarita pciosa dñe iesu xpe: qui regnas cuz pāe ⁊ spū scō suscipe me in regem. ℣. Tenāq; solū amaui cōcupiui: ⁊ desidero vi dere regē oium seculoz. Qui,

Ere dignū in quo L. ſū. dño habitaret tēplū erat tot tātisq; meritis ſanctū corpus diuersis margaritis ornatū: ieiunijs castigatū: ozonib⁹ semp refectū: puritate mūdissimū: vt magnitudo tāte prudētie gemina resplēdēs lāpade plus luceret. ℟. Cōgaudere dignū est tā gloſe virgini. Que plens hoc t labile spreuit cum sua pōpa seculū: xpm sequēs regē oium per martyriuz. ℣. Sanctā t būplacitā iustinaz xpi rogem⁹ famulā: vt iterc/dat pro nobis ad dñm, Que.

Ere noie meri Lec. iij. toq; iustina: que dū nominis sui dignitate pascit sic, p meruit t cozonā: sic viuit vt ne queat amittere qō vocat. Illustris potētia generosa: illustri or religione diuina: continuit palmam mens pudica. ℟. Adest iustina virgo: sb cui⁹ mēbra casta lapis vt cera mollis fact⁹ est diuinit⁹. Quia deus elegit eā in sacrā spōsaz sibi ℣. Venite oēs xpi milites ad tā sublimē virginē, Quia. Gloria. Quia. In secūdo noc. añ. Ipsi me offero sacrificiū dño ihesu xpo: qui est via vita t vita. ſū. Būdixisti. Añ. Hoc qō in se credētib⁹ voce tonātis sima repromisit apūd me vera citer in mēte teneā. ſū. Fūdamēta. Añ. Tāta eā dños sanctatis gra decozauerat: vt iustina merito t noie vocaret. ℣. Cātate. ſ. Añ. Illustris p tētia generosa: illustrio: religione diuina: que dū nōis sui dignitate pascit: sic, pmeruit t cozonam: sic viuit vt nequeat amittere qō vocat. ſū. Dño reg. ex. Añ. Continuit palmā mēs pudica virgo sacra iustina: que gemina lāpade resplēdēs: plus luceret merito q̄ eous sol: poloq; sidus. ℣. Cātate. ij. Añ. Cere dignū in quo xps habitaret tēplū diuersis meritis adornatū corp⁹ charismatib⁹ cūctis refertuz. ſū. Dño reg. ℣. Specie ma.

Am igit in vne/ L. v. tiarum partibus in sua quoq; pria patauij moraret: maximiano tūc atrocissimo illis partib⁹ aduētāte t iubēte sibi in cāpo martio tribunal pararī: vt illic dei scos sacrilegus interficeret impator: hic btissima tūc iustina de suo prodio qō vitalianū vocabulo nūcupat ad visitādos dei famulos ascēdēs vehiculū, pperauit t repēte milites psequebant: vt eā cōprehēderēt: hīc eis ab

mpatore iussū fuerat. ℟. Vir
go scā dñi gaude iustina ⁊ inē
cede cūcto p ppō ad te clamā
te vt pstet cūctis scīs tuū auxi
liū: gēūq; ad te ꝯcurrunt. Et
collaudet p te nomē xpi in ce
lo ⁊ in tra. ℣. Esto vō p tu
dētissima placabilis ⁊ ppitia
tup oīuz nrm negtia. Et. L.
ET dū ei⁹ aius itrisec⁹ vj.
fortiter anīxiaret: iterro
gata ē a puella que secū ierat:
qre ei⁹ turbarēt aius dicēte.
Vere dñam ea video faciē tuā
rubore p allorez mutari. Et
respōdēs bta iustina: videāt
oēs totis viribꝰ ad se currētes
in fugā se dare conabat: arbi
trās q; p stupri voluptate sibi
īdīarent. ℟. O q; bta ⁊ fe
lix vō iustina: de cui⁹ glioso
certamine gaudēt angeli. Et
exultāt in ꝓspectu dei i scīz scīs.
℣. Cherubin ⁊ seraphin cun
ctiq; ordines angelorꝫ de ei⁹ triū
phali victoria gratulant. Et.
QUīgs in angusto L. vij
loco pōtis q ex marmo
re pstruct⁹ est: nō lōge a ciuita
te patauij eā ꝯcluderēt: de posi
ta de reda estuare ac clamare
cepit cuz lach⁹rymis ⁊ dicere.
Adiuua me ancillā tuā i hac
angustia positam dñe mi iesu
xpe fili dei viui. Et positis ge
nib⁹ i marmore pōtis ita mol
le inuētū est: ac si cera ab igne
soluta. ℟. Exultet celū laudi
b⁹ relultet terra gaudijs scē iu
stine solēnitate p cipua. Que
cū celesti plidio tortores deui
cit ipios ⁊ trophīū accepit vō gi
neū. ℣. De cui⁹ solēnitate pci
pua angelorꝫ exultāt agmina:
⁊ cū ipsa pariter laudes rese
runt dño. Que. L. viij.
LIi vō dū fortiter tos vi
rib⁹ ⁊ crudeliter eā ptraherēt
ita vt extracta ex vtriscz geni
b⁹ ei⁹ in marmore fosse velocis
sime apparerēt: arripietes eā
cursu rapidissimo maximia
no crudelissimo p̄sentarūt: di
citurq; iustinā hāc eē: que se
xpianā sūmis viribꝰ fatereꝰ.
℟. Regnū mūdi ⁊ oēs orna
tū scī ptēpsi: ppter amorē dñi
mei iesu xpi. Quē vidi: quem
amaui. In quē credidi: quem
dilexi. ℣. Eructauit cor meū
vbū bonū: dico ego opa mea
regi. Quē. Hlia. In. Ad cā
ti. ali. Justina xpo deo dilecta
tuū poscim⁹ auxiliū: vt p debi
to nr̄oz criminū nr̄icordē pce
ris dñz q̄ten⁹ ipetrata venia
delictorꝫ vna tecuz mereamur
regē possidē siderea. Cāt. Au
dite me di. ℣. Adiuuabit eā.
Euāgeliū Sile ē regnū celorꝫ

cē vginib⁹, cū tremeł. sua. require in cōi vginū. ℟. ix. Virgo xpi iustina martyr dñi pciosa succēsa igne diuini amoris ꝑstāter sustinnit supplicia passionis. Et per imanitatem tormētor⁹ puenit ad societatē angelor⁹. ℣. Et⁹ itercessio nobis ad dēū obtineat veniā que per tormēta passionis eternaꝫ meruit palmā ꝛ sēpiternā coronā. Et per. ℟. r. Quis nō optet ꝛ ambiat scē iustine vginis ac ministre xpi placere iudicio: quę supbi sanguinis nobilitatē humilitate pnexit ad gliam. Ut celestib⁹ pīe mereret fieri electa. ℣. Vere dignū tēplum in quo xp̄s habitaret: tot rātisq; meritis scīn corpus ornatū diuersis charismatib⁹ semp refertū. Ut. ℟. xi. O iustina vgo pia tu pro nobis intercede ad dñm. Ut remittat nobis cūcta crimina: ꝛ perducat ad eterna gaudia. ℣. Fū de pces vgo cēlēs apud dñm tu ꝓ nobis: qui de tuis magis q̄ de nr̄is meritis cōfidimus. Ut. ℟. xij. Signauit se beata iustina vexillo p̄celse crucis ꝛ totū corp⁹ suū. Et sic emisit spūm ad etherea. ℣. Fixis in terra genib⁹ ꝛ palmas ad sidera tēdens: ꝛsumato martyrio dñm postulabat vt eā suscipe dignaret. Et sic, Glia, Et sic. Ad laud. ꝛ per ho añ. Maximianus iustinā btissimā virginē vehemēter inquirit. ℣. Dñs regē. cū rel. Añ. Cui sacra vgo rndit xp̄iana sum: ꝛ eius secte cultricem me fateor. Añ. Quid mozaris? cupio ad illū migrare dñm: q̄ me dignatus est ab ipsis cunabulis cōsecrare. Añ. Bñdico te pr̄ dñi mei iesu xp̄i: q̄r ꝓpter filiū tuū gladi⁹ imersus est in latere meo. Añ. Gras tibi ago dñe: qui me famulā tuā in libro vite ascribere dignat⁹ es. Cap. Fres: qui gliaſ. ℟. br. Specie tua ꝛ. Hym. Justinaq; xp̄i martyr. ℣. Ora p nobis beata iustina. Ad. B. añ. Dū iuberet scā iustina ab impio p̄side trucidari ingt ad dñm: dñe iesu xp̄e rex eterne glie ne pmittas me a te vllo separari. Oro. De⁹ qui nos annua. vt supra i vspto. Ad tertiā cap. Fres: qui gloriaſ. ℣. Diffusa est. Oro. Deus qui nos annua. Ad sextam ꝛ nonā capla versiculi ꝛ oones de cōi virginū. In secūdis vſ. añ. Maximianus iustinam. cū rel. de lauō. ſs. Dixit dñs. cū rel. de virginib⁹. Cap. Fra

res: qui gliaſ. R. bre. Diffu
ſ est. Hym. Pr̃eb⁹ aſtris.
ñ. Ora pro nobis. Ad. M.
ſſ. Hodie iuſtina paſſa eſt:
hodie migrauit ad dñz: hodie
uirores deuicit pfidos perſe
cto martyrio: hodie triũphat
uãs: virginum chorꝰ ſociata
ſta. Oro. Deus qui nos an
nua. In ſcõrũ martyrũ ſergij
t bacchi marcelli t apulle.
Ad. Anctoꝝ tuoꝝ nos Oro.
dñe ſergij t bacchi mar
celli t apullei btã merita, pſe
quant t tuo ſemp faciãt amo
reſtrenũtes, Per. In ſancti
marci pape t pfeſſoris. Oro.
Q. Audi dñe preces nras
t intercedẽte btõ marco
pfeſſore tuo atq; pontifice ſup
plicationes nras placat⁹ inté
de. Per. In feſto ſcõrũ mar
tyrũ dionyſij ruſtici t eleuthe
rij ofa fiũt de cõi plurimorum
martyrũ preter oſonẽ t lectio.
D. Eus qui tribꝰ nos. Oro.
dierna die beatuz dio
ſij martyrẽ tuũ virtute cõ
ſtantie in paſſione roboraſti:
quoꝝ illi ad predicãdũ genti
bus gliã tuã ruſticũ t eleuthe
rium ſociare dignat⁹ es: tribue
nobis q̃s ex eoꝝ imitatiõe pro
uenire tuo, ſpera mũdi deſpi
cere: t nulla eius aduerſa for
midare. Per. Paſſio ſcõrũ
martyrum dionyſij ruſtici t
Poſt bea eleutherij. Lc. ſ.
tã t gliosam reſurrectio
nẽ dñi nri ieſu xpi qua verum
dei tẽplũ iudaica impietate re
ſolutũ diuina potẽtia ſeſe in tri
duo reſuſcitauit: t caro humi
litatis nſe in xpo ſupra oẽs ce
li militiam: ſupra oẽs ordines
angelorum ad dei patris eſt p
uecta conſeſſum. Lectiõ. ij.
Et decima poſt die apl̃oz pe
troꝝ⁹ ſpũs ſanct⁹ eſt illapſus
vt ligãdi ſoluẽdiq; acciperẽt
poteſtatẽ: atq; ſic per ipſos in
cũctos eccl̃ie pncipes: decreti
hui⁹ pſtitutio cõmeauit: nãq;
anno ab vrbe cõdita octingẽte
ſimo octauo: nero ceſar qui⁹ ab
auguſto adept⁹ eſt pncipatuz.
Beat⁹ itaq; petrus Lec. iij.
apl̃s cũ relq apli diſtributis
ſibi terrarũ partib⁹ tribuẽdũ
omni creature euãgeliũ ſuſce
piſſent: ipſe ad arcẽ romani di
uinit⁹ deſtinat impij: vt q̃ pri
mus erat in ordine poteſtatis:
pnius eẽt in certamine paſſio
nis: t que ciuitas maioribus
obligabat errorib⁹: maioꝝ⁹
neceſſe erat remedijs adiuua
ri: vt vbi erat culpa grauior:
ſbi maior eẽt gratia. Lec. iiij.
Nanq; vt dictũ eſt: cũ impij

sumus nero terre mariq; impe
rij sui iura laxasset: t furor cru
delitatis ei⁹ dira rabie in xpi
famulos ebulisset: quartodeci
mo impij sui anno btōs petrū
t paulū felici cruore dānatos
per tropheum martyrū dignos
trālmisit ad superos. Lco.v.
Nunq̄ punisq̄ beat⁹ petr⁹ per
triūphū martyrij euolasset ad
celos: btō clemēti hāc potesta
tē tradidit dicēs. Sicut a dño
meo iesu xpo ligā di soluēdiq;
mihi est indulta potestas: ita
tibi hāc potestatem tuiscq; suc
cessoribus eterno confero do
no: vt que ligaueris in terris
ligentur t in celis: t queq; sol
ueris in terris soluta esse vale
ant t in astris. Lectio sexta.
Ac potestate ditatus succes
sor ecclie pfectū antistitē t di
gnū religt ixredē. His ita de
ordine tēporū t apostolicis po
testatib⁹ breuiter recēsitis ad
btissimi viri dionysij certami
na narrat⁹ accedā. L.vij.
Ut supius iā de ordine tēpor
pauca digessim⁹: post iesu xpi
dñi gliosam ascēsionē cū bea
tus paulus per gfam sci spūs
ab errore infidelitatis ad viā
salutis regressus fidē quā an
tea expugnauerat pfecta post
modū religione sequeretur: ac
fm dñicā institutionē vas de
ctionis cēt in gētib⁹: t xpi no
mē ignotis gētib⁹ predicarem
aduenit athenas: ibiq; sancti
virū dionysiū gētilib⁹ inuen
ens erroīb⁹ implicatū ad viā
salutis conuertit: t sacri baptis
matis vnda renatū diuinis ei
licio sactionib⁹ iformauit. L.
Q uāq; iā tribulor atq; vig.
spinarū squalore ex ei⁹ pec
re pullulasset: t pulchrū germē
noue segetis pulcher attolle
ret ager diuini vbi semina ru
dibus cepit mētib⁹ erogare.
Cuāq; iam celesti quotidie mi
les desiderio estuaret: supnae
vbiq; gīa peūte dū rura pri
ca sulcatur⁹ igredit: romā co
lit⁹ dñi dilectus aggreditur.
Euāgeliū. Attēdite a fermē
to phariseor, cuz homel. sui.
Regem in coi plurimor mar
tyrū. In sancti calixti papę t
Deus martyris. Oīa
qui nos ꝑspicis ex nīa
infirmitate deficere: ad amore
tuū nos misericor: diter per so
rū tuor exēplare staura. Pe
In sci galli abbatis oīa fūt
cōi vni⁹ pfessoris abbatis p
ter oratiōē t lectiones. Oīa
Deus qui nos bti galli c
fessoris tui annua solē
tate letificas: cōcede ꝓpitius

ueius natalitia colim⁹ etiã
actiões imitemur. ꝑer. Inci
pit vita sci galli abbatis. L.i.

Cum ꝑclara scissimi viri
colũbani qui ⁊ columba
uersatio per oẽm hibernią ce
lebris habere⁊ ⁊ veluti splendi
dũ ignei solis iubar singulari
ardore omnium in se,pnocaret
amorẽ:sicuti de eo ꝓtulerã na
sceret,pulsum eẽ liber gesto⁹
ipius pleniter indicat. L.ij.

Inter ceteros quos fama ṽtu
tũ eius attraxerat parẽtes bti
galli fm deũ religiosi:fm secu
li nobiles:filiũ suũ ꝑme etatis
florentẽtẽ cũ oblatione dño
offerẽtes:illius magisterio cõ
mẽdauerũt:vt in regularis vi
te,pficeret disciplia:⁊ iter plu
mas spiritalis militie secta⁹
ores obediẽtie ⁊ artioris ꝓ⁹
positi imitaret exẽpla. L.iij.

O ũqz bone indolis vir cha
ra nutriret affectu:magno vir
tutũ creuit augmẽto. Supna
quoqz gra se ꝓueniẽte tãto stu
dio diuinas epotauit scriptu
ras,vt de tixsauro suo noua,p
ferre posset ⁊ vetera:grámati
cẽ etiã regulas metroruqz sb ti
tulates capaci ꝓseqūret igenio.

Obscura aũt scriptu L.iij.
rarũ tã sapiẽter scire volẽtib⁹
declarauit:vt cũcti qui eius ꝓu
dentiaz ⁊ sermones audierãt
admiratione eum ⁊ laude di
gnissimum iudicarent. L.v.

Qua sapientie maturitate sa
ctum est:vt vniuersorum com
muni consilio ⁊ iussione beati
columbani abbatis per singu
los sacre ꝓmotionis gradus
ascẽdẽs inuitus sacerdotij su
sciperet dignitatem. Lec.vj.

Ergo duz sacris istaret offi
cijs die noctuqz ꝑcib⁹ dñz pla
cauit ⁊ lachrymis:⁊ supernꝰ
inspectoris oculis placere desi
derans:ꝓ virtutum ⁊ vite
meritis amabatur ab omni
bus placuit vniuersis. Lec.

Dum hec ageretur quo vñ.
tidie:beatus colũbanus euan
gelicam cupiens assequi perfe
ctionem:vt videlicet omnibus
que habebat relictis crucẽ su
am tolleret:⁊ nudus dñm se
queret,pfilio suo egit cum fra
tribus:quorum animos ident
feruos accenderat:vt spreta ꝑ
pinquorum ⁊ prediorum dul
cedine mentis ardore opere
comꝓbarent. Lectio.vij.

Ascendẽs igit nauẽ venerũt
britanniã:⁊ ide ad gallias trás
fretarũt. Cuqz vir dei ad legi
sbertũ regẽ cũ suis pueniss⁹:
rogauit ẽ rex:vt infra galli
as resideret:nec eis relictis ad

gētes alias cōmigraret: se vo
spopōdit oīa que sanct' pz pe-
teret pbiturū. Euāgeliū. Ec
ce nos reliqmus oīa. cum ho-
mel. sua. regre in cōi cōfessoꝝ
nō pōtificuz. In festo sci luce
euāgeliste oīa fūt dc cōi vn'
apli pter capla oziones t le-
ctiones. Ad vesp. cap.

Similitudo vult' quatu-
or aīaliū: facies bois t facies
leonis a dextris ipsoz quatu-
or: facies aūt bouis a finistris
ipsoz quatuor: t facies aquile
sup ipsoz quatuor. Oratio.

Interueniat pro nobis qs
dne sanct' tuus lucas euā
gelista: qui crucis mortificatio
nē iugiter in suo corpore p tu
nois honore portauit. Per.
Ex libro sci hieronymi pbi
teri de viris illustribus. L. i.

Lucas medicus antiochē
sis: vt ei' scripta idicant
greci sermonis nō ignarus: se
cator apli pauli t oīs pegri
nationis eius comes: scripsit
euāgeliū: de quo idē paulus:
misimus ingt cū illo fratrem:
cuius laus est in euāgelio per
oēs ecclias. Et ad colloſenses
Salutat vos lucas medicus
charissimus. Et ad timotheū:
lucas est mecū solus. Lec. ij.

Aliud quoq; edidit volumen
egregiū: qō titulo aplicarum
praxeō pnotauit: cuius histo
ria vsq; ad biēnū rome com
morātis pauli peruenit: id est
ad quartū neronis annū. Ex
quo intelligimus in cadē vbe
libꝝ ee cōpositus. Lectio. iij.

Igil horasin. i. visione pauli
t tecle: t totā baptizati leonis
fabulā inter apocryphas scri
pturas computamus. Quale
enim est vt indiuidu' comes
apli inter ceteras eius res hoc
solum ignorauerit. Lec. iiij.

Sed t tertullianus vicin' eo
rū tēpoz refert pbr yterū quē
dam in asia pseudographon
amatorē pauli apli cōfictum
apud loānē q; auctor eēt libi
t pfessum se hoc pauli amore
fecisse: loco excidisse. Sermo
in festo sancti luce. Lectio. v.

Cum in diuinis atq; sa
cris voluminibus studi
ose lectitādo pquirerē ex qua
or' pfapia: quibus istruct' mi
tatusq; sit viris: quibus etiaz in
partibus btissimus lucas sui
scripserit t vocuerit euāgeliū:
quoue pausauerit: eiusq; sacrū
eporatū fuerit cadauer. Lecto
in singulis singula reppi. L.

Et pauca de pluribus vi
carpēs. put sensu carpe pmi
ingenioli mei: partim stilo. p'
pzio

pio explicare conatus sum: partim aũt sicut a quibusdam repperi scripta doctoribus exaratis: vt vestre nũc intẽtis characteris auribus noster sublequens sermo declarat. L. vij.

Igitur gloriosissimus apostolus t euãgelista dñi nostri iesu xpi lucas natione videlicet syrus ciuis antiochẽsis extitit: arte nihilominus medicus: discipulus aũt apostoloꝝ: quorũ etiã almificos actus, put vidit lucido discretoq; sermone, pscripsit in breui libello ad charissimũ scripsit theophilũ. Lec. Quibus quoq; libris pulchra ichoatio talis indubitanter videt fore. Primũ quidez sermonẽ feci de oĩb⁹ o theophile quẽ cepit iesus facere t docere. Theophilus enim grece: latine vo sonat dei amator: siue a deo amatus. Euãgeliũ. Desiderauit dñs t alios, cũ homel. sua. require in cõmuni euãgelistarum. Ad tertiã cap. Similitudo vultus. ℣. In oẽm terram. Oratio. Interueniat pro nobis. Ad sextam capit.

Due pẽne singulos iunge bant: t due tegebãt corpora eoꝝ: t vnusquisq; eorum iuxta faciẽ sua ambulabat: vbi erat impetus spũs illuc gradiebant nec reuertebant cum ambularent. ℣. Lósti. Oratio.

Beati luce euãgeliste qs dñe supplicatione placatus: t venia nobis tribue: t remedia sẽpiterna p̃cede. Per. Et similiter Ad nonã cap. Tudo aialiũ t aspect⁹ eoꝝ quasi carbonũ ignis ardẽtium t quasi aspectus lampadarũ. ℣. Vimus honorati. Oratio.

Sit dñe quesumus beati lucas euãgelista nr̃e fragilitatis adiutor: vt pro nobis tibi supplicãs copiosius audiatur. Per. In festo sanctarũ vndecimmilliũ virginũ oĩa sicut de cõmuni virginũ preter Ad no orationẽ. Oratio.

Obis quesumus dñe deus noster: vt qui sanctarũ ỽginũ vndecimmilliũ cõmemoratione cordis deuotione pscquimur: earũ apud te pcib⁹ adiuuemur. Per. Euãgeliũ. Simile est regnũ celoꝝ decẽ virginibus, cu homel. sua. regre in cõi ỽginũ. In festo sci hilarionis abbatis oĩa sicut de communi vnius pfes. abba. preter lectiones. Incipit vita bti hilarionis abbatis. Lectio pma

Hilarion oriundus vico thabatha: qui circiter quinque miliaria a gaza vrbe palestine

ad austrũ situs est icẽ parẽtes
haberet idolis dedicatos: rosa vt
dicit de spinis floruit. Lec. iij.
A quibus missus alexãdriam:
grãmatice traditus est: ibiq;
quantũ illa patiebat etas: ma
gna ingenij & mox documenta
dedit in breui: charus oĩb⁹: &
loquẽdi arte gnar⁹. Quodq;
his mai⁹ est oĩb⁹: xpo credẽs
nõ circi furorib⁹: nõ arene san
guine: nõ theatri luxuria dele
ctabat: sed tota illi volũtas in
ecclie congregatione erat. L. iij.
A udiẽs aũt celebre tunc no
mẽ antonij: qõ per oẽs egypti
pplos ferebat: incẽsus visendi
eũ studio pgrit in eremũ. Et
statim vt eũ vidit: mutato pal
stino habitu: duob⁹ ferme mẽ
sibus iuxta cũ mãsit: & plans
ordiné vite eius: moriq; gra
uitatẽ: qm̃ creber in oratione: qm̃
humilis in suscipiẽdis fratribus
seuerus in corripiẽdis: alacer
in exhortãdis cẽt: & qm̃ pnẽti
am cuiusq; eius aspitatẽ: nulla
vnq; infirmitas frãgeret. L.
P otio frequẽtiã coꝝ qui iiij.
ad eus ob varias passiones &
impet⁹ dẽmonũ cõcurrebant:
vltra nõ ferẽs: nec pgrũ esse
dicẽs pati in eremo pplos ciui
tatũ: sicq; sibi magis icipiẽdũ
ẽé vt cepisset antonius: illũ qui
virũ sortẽ victorie pnia acci
pere: se necdũ militare cepisse
reuersus est cũ quibusdã mo
nachis ad patriam. Lco. v.
A t parẽtib⁹ iã defunctis par
tem substãtie fratribus: partẽ
pauperibus largit⁹ est: nihil si
bi oĩno reseruãs: timẽs illud
de actibus aplorũ: ananie & sa
phire: vel exẽplũ vel suppliciũ
maximeq; dñice sentẽtie me
mor dicẽtis: qui nõ renũciaue
rit oĩbus que possidet: nõ pot
est meus esse discipulus. L. vi.
E rat aũt tũc annor⁹ quindecim
Sic nudus & armatus in xpo
solitudinẽ que in septimo mil
lario amagoma: gage empto
per littus eũtib⁹ egyptũ ad le
uã flectit: ingressus est. Cũq;
eẽnt cruẽta latrocinijs locã:
pping amicisq; eius iminens
periculum denũciarẽt: & pfit
morte: vt morte euaderet. L.
M irabant oẽs aium: mi
rabant etatẽ: nisi q̃ flãma que
dã pectoris & scintilla fidei in
oculis relucebat. Lenes erant
gene: delicatũ corp⁹ & tenue: &
ad oẽm iniuriam impatiens:
quod leui frigore vel estu pos
set affligi. Lectio octaua.
I gif sacco tm̃ mẽbra coopẽ
tus: & pellicia habẽs empẽdy
tẽ quã illi beat⁹ antoni⁹ pfici/

scēi rederat: sagūq; rusticū in
terimare ꝛ paludē vasta ꝛ ter
ribili solitudine fruebat: gnde
cum nīs caricas post solis occa
sum comedēs: ꝛ qr regio latro
cuiꝰ infamis erat: nunq; in
eodē loco mānsitās. Euāgeliū
Nemo accēdit lucernā. cum
homel. sua. regre in cōi pfesso
rūnō ponḡ. In scōr martyr
Brisanti ꝛ darie. Oratio
Eatoꝝ martyrū tuorum
dne grisanti ꝛ darie ꝙs adsit
nobis oīo: vt quos veneramur
oblego: eoꝝ piū iugiter expia
mur auxiliū. Per. In festo
sanctoꝝ apostoloꝝ simonis ꝛ
iude ofa dicunt de cōi aplorū
DEus pter oionē. Oīo.
qui nos per btōs aplos
tuos simonē ꝛ iudā ad agnitī
onez tui nois venire tribuisti:
da nobis eoꝝ gliam sempiter
nā: ꝛ pficiēdo celebrare: ꝛ ce
lebrādo pficere. Per. Euan
geliū. Ecce ego mitto vos si
cut oues. cū homel. sua. quere
in cōi aplorū. In vigilia oium
sōrū ad vesp. ānā. In pfilio iu
storū ꝛ congregatione magna
opa dñi. ℣. Cōfitebor. Ānā.
Preciosa in cōspectu dō mini
mors scōrū eius. ℣. Credidi.
Ānā. Ēūtes ibāt ꝛ flebāt mit
tētes semina sua. ℣. In ꝙer
tēdo. Ānā. Justi cōfitebūtur
nomini tuo: ꝛ habitabūt recti
cū vultu tuo. ℣. Eripe me dñe
ab hōmine malo. Capitulum.
ECce ego ioānes vidi al
terū angelū ascēdentez
ab ortu solis habētē signū dei
vivi: ꝛ clamauit voce magna
quatuor angelis qbus datum
est nocere terre ꝛ mari dicens
nolite nocē terre ꝛ mari neq;
arboīb? quoadusq; signem?
seruos dei nr̄i in frontib? eoꝝ.
℟. pl. Te sanctum dñm. ℣.
Cherubin quoq;. ℣. Chri
ste redēptor oium. ℣. Leta
mini in dño ꝛ exultate iusti.
℟. Et gliamini oēs recti cor
de. Ad. Mag. ānā. Angeli: ar
chāgeli: throni: ꝛ dnationes:
principatus: ꝛ potestates: vir
tutes: cherubin: atq; seraphin
patriarchę: ꝛ pphete: sancti le
gis doctores: apostoli: omnes
xpi martyres: sci confessores:
virgines dei anachorite: sciq;
oēs intercedite ꝓ nobis. Oīo
DOmine deus nr̄ multi
plica super nos gratiā
tuā: ꝛ quoꝝ prevenimus glo
riosa solēnia: tribue subsequi
in sancta professione letitiam.
Per. Ad matut. inuit. Re
gem regum dñm venite ado
remus: Quia ipse est corona

scoꝝ oium. ℣. Venite. ℟. Jesu saluator scli. In primo noc. ant. Iurauit dñs et non pœnitebit eum. Beatus vir. Ant. Mirificauit dñs sctos suos: et exaudiuit eos clamantes ad se. ℣. Cū inuo. Ant. Letent oēs qui spant in te dñe in eternū exultabūt et habitabis in eis et gliabunt in te oēs qui diligūt nomē tuū. ℣. Verba mea. Ant. Admirabile ē nomē tuū dñe: qz glia et honore coronasti scos tuos: et costituisti eos sup opa manuū tuarū. ℣. Dñe dñs nr. Ant. Domine qui opati sunt iustitiam habitabūt in tabernaculo tuo ac regescēt in mōte scō tuo. ℣. Dñe qs habitabit. Ant. Diligite dñm oēs sci eius: qñ vitate reqret dñs. ℣. In te dñe spaui. ℟. Justoꝝ aie. Sermo rabani de solēnitate oium

Egimus scōrum. L. f. in ecclīasticis hīstoriis: qz sanctꝰ bonifacius qui quartus a beato gregorio romane vrbis epatū tenebat: suis precibus a phoca cesare impetrauit donari ecclīe xpi tēpluz rome: qđ ab antiqs pātheon antea vocabat: qz hoc quasi simulachrū oium videret cē deorū. ℟. Vidi dñm sedētē sup solium excelsum et elevatū: et plena erat oīs terra maiestate ei⁹. Et ea que sub ipso erāt replebāt tēplū. ℟. Seraphin stabant super illud: sex ale vnius sex ale alteri. Et ea. Lcō. ij.

In quo eliminita oī spurcitia fecit ecclīam scē dei genitricis atqz oium martyrꝝ xpi: vt exclusa multitudine dēmonū: multitudo ibi scōrum a fidelibꝰ in memoria haberet: et plebs vniuersa in capite kalendarū nouēbriū: sicut in die natalis dñi ad ecclīaz in honore oium sanctoꝝ cōsecrata cōueniret: ibiqz missarū solēnia te a pīsule sedis aplice celebrata oībusqz rite perfectis vnusquisqz in sua cū gaudio remearet. ℟. Sāme trinitati simplici deo vna diuinitas: qualis glia coeterna maiestas pāl pliqz sāctoqz flāmini. Qui te tū subdit suis ordē legidꝰ. ℟. Præstet nobis gram deitas beata pīs ac nati pariterqz sci spūs almi. Qui. Lectio. iij

Ex hac ergo cōsuetudine sancte romane ecclesie crescēte religione xpiana decretū est vt in ecclesijs dei que per orbē terraꝝ lōge late: cōstruunt: honor et memoria oī-

um scōrū in die qua p̄dixim⁹ haberet: vt gcgd humana fragilitas per ignorātiā vel negligētiā seu per occupationē rei secularis in solēnitate scōrum minus plene peregisset: in hac sancta obseruatione soluerēt: quatenus eox patrocinijs pteti ad supna polox gaudia peruenire valeamus. ℟. Te sanctū dñe in excelsis laudāt oēs angeli dicētes. Te decet laus t honor domine. ℣. Cherubi quoq; t seraphin sanctus p̄clamāt: t omnis celicus ordo dicens. Te. Lectio. iiij. Hunc ergo fres charissimi in oium p̄morditis scōrum nobis noiare laudare t glorificare: cōdecet eū qui cūctos cōdidit scōs: per quem oia facta sūt: per quē cūcta subsistūt ele mēta: cuius maiestas nec incipit nec desinit in seculū: vt meritō oīs p̄ncipiū t finis creatu reputet. ℟. Inter natos mulierū nō surrexit maior ioanne baptista. Qui viā dño p̄parauit in eremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomē ioānes erat. Qui. Elia. Qui. In secūdo noc. añ. Letamini in domino t exultate iusti: t gliamini oēs recti corde. ℣. Beati quoq;. Añ. Timete dñm oēs sci eius: quīa nihil deest timentibus eū: ecce oculi dñi super iustos t aures eius ad p̄ces eorū. ℣. Bñdicaz dñm. Añ. Dñe spes scōrū t turris fortitudinis eox tu dixisti hereditatē timētib⁹ nomē tuū: t inhabitabūt in tabernaculo tuo in seculā. ℣. Exaudi d⁹ dēpca. Añ. Bti quos elegisti dñe habitabūt in atrijs tuis: teteni clamabūt t hymnū dicēt. ℣. Te decet. Añ. Dñe deus virtutū bti oēs qui sperāt in te: nō p̄uabis bonis eos qui ambulāt in equitate in scla scox: laudabūt te. ℣. Quā dilec. Añ. Qui diligitis dñm letamini in dño: t cōfitemini memorie scitatis eius. ℣. Dñs regē. exul. ℣. Justi aūt in p̄petuum. Quidē de eo per quē dā prudētē dictum est. Dis sapientia a dño deo est: t cū illo fuit semp: t est añ euuz. Altitudinē celi t latitudinem terre t p̄fundū abyssi quis dimēsus ē? Arenā maris t pluuie guttas t dies seculi qs dinumerauit? ℟. Ciues apl̄oru t domestici dei aduenerunt hodie. Portātes pacē t illuminātes patriā: dare pacem gentib⁹ t liberare pplm dñi. ℣. Audite p̄ces supplicū: vi-

re eterne poscētes ꝓmia: q fer-
tis in dextris manipulos iusti-
tie: quiq; gaudentes adueni-
stis hodie. ℣. Portātes, Lec. vj

IPse solus inuestigare me-
ri ac dimmerare hec oia
pōt: qui celi ambitū sua circu
it sapiēcia: t ꝓfūdū abyssi sua
penetrat virtute: qui supna ce-
loꝝ regna spiritū angelicis
ad laudē t gliam atq; honorē
sui nois ac maiestatis in ꝑpe-
tuum miro ordine collocauit.
De qb⁹ plura log ptimescim⁹
qz soli deo scire est: quomodo
vel quēadmodū eoꝝ nobis in
uisibilis absq; ꝓtagione seu di
minutione in sua sola puritate
ꝓsistat natura. ℟. Justi sūt sci
qui pro testaméto dei sua cor-
pora tradiderūt. Et in sangui
ne agni lauerunt stolas suas.
℣. Tradiderūt corpa sua pro
pter dñū ad supplicia. Et. L.

SEd tñ nouē cē ange-
lorꝝ ordines ad dei iudi-
cia ac ministeria cōplenda te
stāte sacro eloqo cognouim⁹:
quoꝝ principat⁹ atq; potesta
tes sōnliter ac mirabiliter dei
ois potētis nutu distinguūtur.
Alij ex illis ad nos in mūdū
missi futura ꝓdicēdo puenūt.
℟. Sint lūbi vestri ꝑcincti t
lucerne ardētes in manib⁹ ve

stris. Et vos similes hoīb⁹ ex-
pectātibus dñm suū: quando
reuertat a nuptiis. ℣. Dili-
late ergo: q; nescitis qua hora
dñs vester venturus sit. Et. L.

HEc ad hoc sunt cō-
stituti: vt per eos signa t
miracula frequētius fiāt. Alij
subiectis angelorꝝ spiritib⁹ pu
sunt: eisq; ad expleda diuina
mysteria t disponēda ꝓncipa
tur. Alij mira potētia ceteris
ꝑeminēt: ꝓto eo q; eis ad obe
diēdum alia angelorꝝ agmina
subiecta sunt. ℟. Felix nāq;
es sacra virgo maria t omni
laude dignissima. Quia ex te
ortꝰ est sol iustitie, Christ⁹ de
us nr̄. ℣. Ora pro pplo: in-
terueni pro clero: intercede pro o
uoto femineo sexu: sentiāt oēs
tuū iuuamē: qcūq; celebrant
tuā festiuitatē. Quia. Gloria
Christi, Ad cant. añ. La-
dē dicite deo nr̄o oēs sci eius
t qui timetis deū pusilli t ma-
gni: quia regnabit dñs deus n̄r̄
omps: gaudeam⁹ t exultem⁹
t demus gliam ei. Cant. Om-
sci dñi. ℣. Exultēt iusti, L.
cuo sci euāgelij sm matthēū.

IN illo tpe. Videns iesus
turbas ascēdit in mōtem
t cū sedisset: accesserūt ad eū
discipuli eius. Et ꝛc̄. Hom

Dominus ad montana ascēdit: vt turbas ad altiora secū trahat. Sed turbis ascēdere nō valētib⁹: sequunt discipuli: qb⁹ ꝛ ipse nō stans sed sedēs ꝛ ꝓtract⁹ loquitur. Nō enim itelligere poterāt in sua maiestate fulgētē. ℟. Ofserent regi virgines dño: proxime ei⁹ offerent tibi. In letitia ꝛ exultatione. ℣. Paradētes virgines aptate lampades vestras: ecce spōsus venit: exite obuiam ei. In. Lcō. x.

Scūdū litterā nonnulli simpliciꝰ fratrum putāt eū btitudines: ꝛ cetera que sequunt in oliueti mōte locuisse qđ nequaq̄ verū est. Ex ꝓcedētib⁹ enim ꝛ cōsequētibus in galilea mōstrat locus: quez putam⁹ eē vel thabor: vel quēlibet aliū excelsum mōtē. ℟. Scissime ꝓfessor xpi būdicte: monachoꝝ pater ꝛ dux. Intercede ꝓ nostra oīumq̄ salute. ℣. Deuote plebi subueni sancta intercessione: vt tuis adiuta precibus: regna celestia consequatur. Intercede.

Deniq̄ post q̄ finiuit sermones suos: statim sequit: cū aūt itroisset capharnaū. Bti paupes spiritu. Hoc est qđ alibi legimus scriptū: ꝛ humiles spū saluabit. Me qs aūt putaret pauptatez que nōnunq̄ necessitate portatur a dño ꝓdicari: adiūxit spiritu: vt humilitatē itelligeres nō penuriā. ℟. Bta vere mf ecclia quā sic honor diuine dignatiōis illuminat quā victorioꝝ gl̄iosus martyrum sanguis exornat. Quam iuiolate cōfessionis cādida iduit ꝰginitas. ℣. Flor⁹ ei⁹ nec rose nec lilia dsunt. Quam. Lec. xū.

Beati paupes spū qui ꝓpter spūm sanctū volūtate sunt paupes. Unde super huiuscemodi paupib⁹ ꝛ saluator per esaiā logtur. Dñs vnxit me: ꝓpter qđ euāgelizare paupib⁹ misit me. Bti mites: quoniā ipsi possidebūt terrā: nō terrā iudee: nec terrā hui⁹ mūdi: nō terrā maledictā spinas ꝛ tribulos afferētem: quā crudelissimus gq̄z ꝛ bellator magis possidet: sed terram quam psalmista dsiderat dicens. Credo videre bona dñi in terra viuētiū. ℟. Beati estis sci dei oēs qui meruistis ꝑsortes fieri celestiū virtutū: ꝛ ꝑfrui eterne claritatis gl̄oria. Idcoq̄ precamur vt

memores nr̃i. Intercedere di/gnemini pro nobis ad dñm t̃ um nr̃m. ℟. Gaudete t exul tate: quñ merces ẽstra multa est in celis. Ideoq; Slia. In terce. Euãgeliũ. Videns ie/sus turbas. Regre in cõmu/ni plurimor martyruz, Oro.

OMps̃ sempiterne d⁹ q nos oium scõruz merita sub vna tribuisti celebritate ve nerari: quesumus vt desidera tã nobis tue ppitiationis abũ dãtiã multiplicatis itercesso/ribus largiaris. Per. Ad laud. añ. Vidi turbã magnã quã dinumerare nemo pote/rat ex oibus gẽtibus stantes ante thronũ. ℘. Dñs regna. cũ rel. Añ. Et oẽs angeli stabãt in circuitu throni: t ceciderũt in ꝓspectu throni in facies suas: t adorauerũt deũ. Añ. Redemisti nos dñe d⁹ in sanguine tuo ex omni tribu t lingua t pplo t natione: t fecisti nos deo nr̃o regnũ. Añ. Bñdicite dñm oẽs electi ei⁹: agite dies letitie t confitemini illi. Añ. Hymnus oibus scis ei⁹ filijs isrl pplo appropinquãti sibi: glia hec est oibus scis ei⁹. Cap. Ecce ego ioãnes. ℟. b. Justor aie. Hym. Christe redẽptor oium. ℣. Mirabilis deus. Ad. B. añ. Salua tor mũdi salua nos oẽs: sancta dei genitrix ygo semp maria ora pro nobis: pcib⁹ quoq; ẽcto⁹ ap̃lor: martyrũ t ꝓfesso/rũq; sanctarũ virginũ suppliciter ptimus vt a malis oib⁹ eruamur: bonisq; oibus nunc t semper perfrui mereamur. Oro. Omps̃ sempiterne d⁹. Ad ꝑmã añ. Te gliosus ap stolor chorus t te ꝓphetarum laudabilis numer⁹: te martyrũ cãdidatus laudat exercit⁹ te oẽs electi voce cõfitent vna nimes: beata trinitas vn⁹ d⁹. Ad tertiã añ. Beati critis cũ vos oderint hoies: t cũ separauerint vos t exprobrauerint t eiecerint nomẽ ẽstrum tanq; malũ ꝓpter filiũ hois: gaudete t exultate: ecce eniz merces ẽstra multa est in celis. Cap. Ecce ego ioãnes. ℟. Justor aie. Oro. Omps̃ sempiterne deus. Ad sextã añ. O q̃ gloriosum est celestiũ virtutũ cõtubernijs perfrui: t intueri agmina sanctorum splendidis ilderibus micantia. Capitulũ.

AT audiui numerũ signatorũ centũ quadraginta quatuor milia signati ex omni tribu filiorũ isrl. ℟. Justi añ

DA quesumus Omps̃.

dñe fidelīꝫ ꝑplis oīum scōrū
semp veneratione letari: ⁊ eoꝝ
petua supplicatione muniri.
Per. Ad nonā aī. O ꝙ glo
riosum est regnū in quo cum
xpo gaudēt oēs sci amicti sto
lis albis: sequuntur agnum
Quocunq; ierit. Caplm.
Est hec vidi urbā ma
gnā quaz dinumerare nemo
poterat ex oībus gētibꝫ ⁊ tri
bubus ⁊ ꝑplis ⁊ linguis stan
tes ante thronū: ⁊ in cōspectu
agni amicti stolis albis ⁊ pal
me in manibus eorum. ℣.
Exultent iusti. Oro.
Eus qui nos oīum san
ctoꝝ multiplici facis celebri
tate gaudere: cōcede quesum⁹
vt sicut illoꝝ cōmemoratione
tpali gratulamur officio: ita
petuo letemur aspectu. ℘er
In secūdis vis aī. In consi
lio iustoꝝ. cū rel. aīis ⁊ psal
mis ficut in pumis vis. Cah.
Ecce ego ioānes. R. bī. Sci
tui dñe. Hym. Chriſte redē
ptor oīuz. ℣. Letamini in do
mino. Ad. M. aī. Vti estis
ici dei oēs qui meruistis fieri
ꝓtes celestiū virtutū ⁊ per
frui claritatis gl̄a: ideoq; pre
camur vt memores nr̄i inter
cedere dignemini ꝙ nobis ad
dīm dēū nr̄m. Oro. Omꝑ
sempiterne deus qui nos. Et
nō fit cōmemoratio de ico ce
sario: sed trāsfert ad sequentē
die. Post vesp as dici si dñica
non segtur cantant leniter ve
spere ꝓ defunctis. Et nō du
plicant aīe: ⁊ in fine dicitur
P̄ nr̄. priuate. ℣. Et ne. R̄.
Sed libera nos. ℣. A porta
inferi. R̄. Erue dñe aīas eoꝝ
℣. Requiescant in pace. R̄.
Amen. ℣. Dñe exaudi. R̄.
Et clamor. ℣. Dñs vobiscū.
R̄. Et cū spiritu tuo. Oro.
Fidelīū deꝝ oīum ꝓditor. Qui
vivis ⁊ c̄. Et hec ozo tm̄ dicit
Post nocturnos dic absolute
incipit inuitat. Regē cui oīa
viuūt c̄. ꝑs. Venite, cū aīis
plalis ꝗsiculis lectionibus ⁊
Rnsoriis sicut in agēda mor
tuoꝝ: ⁊ in fine dicit nonū R̄n
soriū Libera me dñe de mor
te, cū suis ℣. Deinde ītermis
te dicunt laudes: ⁊ nō flectun
tur genua: nec dicit ꝑs. De ꝓ
fundis. sed finiunt sicut ⁊ ve
spere. Et si cōmemoratio oīuꝫ
defūctoꝝ venerit in dñica trā
fert ad dic̄ lune. In sci celarij
martyrio de quo fit cōmemo
ratio in vis diei defunctoꝝ ⁊
die sequēti nisi post festū oī
um scōrū dñica subsequatur.
Deus qui nos bti Oro.

cesarij martyris tui annua so
lenitate letificas: cõcede ppiti
us: vt cuius natalitia colim⁹:
etiã actiones imitemur. Per.
In sci leonardi cõfessoris oia
siũt de vno cõfessore nõ pontifi
ce ꝑter lectiones. Incipit vita
sci leonardi cõfessoris. Lec. i.

BEatus igit leonardus tẽ
poꝛib⁹ anastasij impera
toꝛis in puincia galliarũ cla
ris parẽtib⁹ exiuit nat⁹. Col
laterales vo elodouei regis
frãcie parẽtes eius erãt: ꝛ iter
satellites palatij pmatũ mili
tie post regẽ habebant. Lec. ii.
Ipse aũt rex elodouẽus in pꝛ
moꝛdio sue etatis fm moꝛẽ gẽ
tilũ fuit paganus: sed per pdi
cationẽ sci remigij remẽsis ar
chiepi ad fidẽ xpi cõuersus fa
ctus est xpian⁹: qui deniq; fm
ẽba testiũ veridicoꝛ puerum
leonardũ suscepit de sacro fon
te ob parentum nobiliuꝫ cha
rissimum amoꝛem. Lec. iii.
Puer aũt leonardus: post q̃
euasit increméta puerilia: ado
lescens factus iuxta cõsuetu
dinem parentele regali noluit
ꝑplicari militia: sed spũ diuino
tactus: potius voluit sequi ar
chiepi remigij vestigia: cui⁹ sa
lutaria monita non vt surdus
audito: itẽdebat: verũ vt pu
dẽs ꝛ futur⁹ seminatoꝛ in secre
tariũ coꝛdis audita reponebat
Nam sicut pdict⁹ põ Lec. iii.
tifex beat⁹ remigius olim fran
cigenis suaserat regi⁹: vt tu
le ꝓ honoꝛe dei sanciret edictũ
quatenus quotiẽscũq; itrare
aut secus trãsiret ciuitatẽ re
miẽsium: gcũq; in vinculis seu
carceꝛib⁹ fuissent detẽti: conse
stim sine vllo impedimẽto di
mitterent liberi: qõ vsq; hodie
ꝑseuãtissimo quãdo ꝙpe rex gal
lie ad pdictã vrbem diuerit:
omnes ex carceꝛibus absolu
ti exeũt: ꝛ ad reddẽdas gras
obuiam ei prosiliunt. Lec. iv.
Ad imitationẽ vo boni ma
gistri remigij leonardus bon⁹
discipulus hoc ipsum exercuit
a rege humillimis ꝓcibus:
quatenus oẽs qui in ergastu
loꝛũ custodia detinerentur: si eos
ipse voluisset visitare omnino
soluerentur. Lectio sexta.
Quã rem a rege cũ benivo
lentia impetrauit: ꝛ vbicunq;
incarceratos esse audiebat: no
piger ad eoꝛ absolutiones to
tis viribus cõcurrebat. Scie
bat enim scriptũ istud verbuꝫ
ẽ angel: cũ. In carcere eram ꝛ
ad me venistis: ꝛ qõ vni exmi
nimis meis fecistis: mihi fecistis.
Quo recebat aũt vbe/ Lec. vi

mēter per totā galliā fama ei⁹ bonitatis: ꝓterea quia multi egrotātes cōfluebāt ad eu⁹ gr̄a recupande sanitatis: quibus in noīe dñi salutem reddebat: insup eis escā carnalez ⁊ spiritualez tribuebat. L. viij. Alacris gdē erat in exhortatione: dulcis ⁊ humilis in sermone: in oatione simplex ⁊ pudicus: in pmissione veridicus: in elemosynis larg⁹ atq; munificus: modestus itidē in reddēda ratiōe: tenuis quoq; ita ⁊ incluus: quasi nō ex nobili: sed ex paruissima cēt generatione. Euāgeliū. Nemo accēdit lucernā, cū tomeī, sua regre in cōi cōfessoz non pōticum. In sanctoꝝ martyrum quatuor coronatorum. Dño.

PResta quesumus omps deus: vt qui gliosos martyres claudiū: nicostratum: symphorianū: castorinū: atq; simpliciū: fortes in sua cōfessione cognouimus: pios apud te infa intercessione ſentiamus. Per. In sci theodori martyris.

DEus qui nos ri. Dño. beati theodori martyris tui cōfessione gliosa circūdas ⁊ ptegis: psta nobis ei⁹ imitatione pficere ⁊ oīone fulciri. Per. In festo sci martini epi ⁊ cofessoris ad vesp. Dixerūt discipuli, cū rel. de lau. ps. Dixit dñs, cū rel. Cap. Ecce sacerdos magnus. R. pl. Dñe si adhuc. V. Saule qdem. Hym. Rex xpe martini decus. V. Martin⁹ eps migrauit a seculo. R. Viuit in xpo gēma sacerdotum. Ad. Mo. ant. O beatū pōtificē qui totis viscerib⁹ diligebat xpm regē: ⁊ non formidabat impij pncipatū: o martine dulce ꝺo medicamētuz ⁊ medice: o scissima aia quaz ⁊ si gladius pscutoris nō abstulit: palmā tū martyrij non amisit. Dño.

DEus qui conspicis: q; ex nulla nostra virtute subsistimus: concede ꝓpitius vt intercessione beati martini confessoris tui atq; pontificis contra omnia aduersa muniamur. Per. Ad matut. iuxta tonum. Supnum regem adoremus dominū: Qui beatum martinum peregrinū muneravit gloria. ps. Venite. Hym. Rex chaste. In primo noct. ant. Martinus adhuc catechuminus hac me veste contexit. ps. Beat⁹ vir. Ant. Sācte trinitatis fidem martinus confessus est: baptismi gratiā percepit. ps. Quare fremue-

℟. Ego signo crucis nō cly
peo ꝓtect⁹ aut galea: hostium
cuneos penetrabo secur⁹. ℣.
Cū inuoca. ℟. Cōfido in
dño q̄ filia mea ꝓcibus tuis
reddēda sit sanitati. ℣. Ver
ba mea. ℟. Tetradi⁹ cogni
ta dei virtute ad baptismi gra
tiā puenit. ℣. Dñe dño nr.
℟. O ineffabilē virum per
quē nobis tāta miracula co
ruscāt. ℣. Jn dño confido,
℣. Amauit eū. Incipit vita
sci martini cḟi ⁊ confessoris.

IBit martinus saba l. j.
rie pānoniox oppido oriū
dus fuit: sed intra italiā ticini
altus est parētibus ꝑm secu
li dignitatē nō infimis: gēnti
bus tamē. Pater eius miles
primū: post tribunus militum
fuit. Ipse armatā militiam in
adolescētia secutus: inter sca
lares alas sub rege cōstantio
deinde sub iuliano cesare mili
tauit: nō tamē spōte: q̄ a pri
mis fere annis diuinā potius
seruitutē sacra illustris pueri
spirauit infantia. ℟. Hic est
martinus electus dei pōtifex:
cui dño post aplos tāta gfam
cōferre dignat⁹ est. Ut in vir
tute trinitatis diuīce mereret
fieri trium mortiox suscitator
magnificus. ℣. Scē trinitaꝫ

fidē martin⁹ ꝓfessus ē. ℟. ℣.

NAm cū eēt annox de
cē inuitis parētibus ad
eccliaz ꝓfugit: secꝫ cathecumi
nū fieri postulauit. Mox mi
rū in modū tot⁹ in dei oge cō
uersus cū eēt annox duodeciz
eremū cōcupiuit: fecisseꝫ vo
tis satis si etatis infirmitas nō
obstitisset. Alius tamē ei⁹ aut
circa monasteria: aut circa ec
clesiā semp intētus meditaba
tur adhuc in etate puerili: q̄
postea deuotus implenit. ℟.
Dū sacramēta offerret beat⁹
martinus. Globus igneus ap
paruit sup caput eius. ℣. Dū
enim ad deū ꝓces emitteret ⁊
ꝓ vniuerso grege sibi cōmis
so ꝙrieceret. Globus. l. iij.

SEd cū edictū eēt a regi
bus: vt veteranox filij
ad militiā scriberent, pdēte pa
tre: qui felicibus eius actibus
inuidebat: cū eēt annox octo
decim raptus ⁊ catēnatus sa
cramētis militaribus impli
catus est vno tñ seruo comi
te ꝓtētus: cui tamē versa vice
dñs famulabat: adeo vt plerūq;
ei ⁊ calciamenta ipse detrahe
ret: ⁊ ipse detergeret: cibū vna
caperi: huic sepi⁹ ministraret.
℟. Beatus martinus obitus
sui lōge ante ꝓsciuit: dixitq;

tribus. Dissolutionem sui corporis imminere eiq; indicauit etiam resolui. ℣. Viribus corporis cepit repẽte destitui: conuocatisq; discipulis in vnum dixit. Dissolutionẽ. Lcō.iiii.

Mienniũ fere ante baptisma in armis fuit integer tamẽ ab his vitijs quibus illud genus implicari solet. Multa illi circa cõmilitones benignitas: mira charitas: patiẽtia vo atq; humilitas vltra humanũ modũ. Nam frugalitatem in eo laudari nõ est necesse: qua ita vsus est: vt iaz illotque nõ miles sed monach⁹ putaret. Quib⁹ rebus ita sibi cõs cõmilitones suos deuinxerat: vt cũ miro affectu venerarentur. ℟. Dixerũt discipuli ad beatũ martinũ: cur nos pater deseris: aut cui nos desolatos relinquis: Jnuadẽt enim gregẽ tuum lupi rapaces. ℣. Scim⁹ quidẽ desiderare te xp̃m sed salua sunt tibi tua p̃mia: nisi potius miserere quos deseris. Jnuadẽt, Slia. Jnuadẽt

In secũdo noc. añ. Dũs ihesus xp̃s nõ se ingt purpuratũ nec diademate nitẽtem vẽturũ eẽ predixit. ℣. Dñe quis habi. Añ. Dũ sacramẽta offerret beatus martinus: globꝰ ignis apparuit sup caput eius. ℣. Dñe in virtute. Añ. Jmposita manu pueroꝝ beatꝰ martinus imũdum ab eo spiritum eiecit. ℣. Dñi est terra. Añ. Simile me ingt celum videre: vt spũs dirigat ad dñm: nihil in me repiet inimicus: si sinus abrae me suscipiet. ℣. Cãte. j. Añ. Martinus ẽs migrauit a sẽlo: viuit in xp̃o gẽma sacerdotũ. ℣. Dñs regexul. Añ. Trĩ viri corpꝰ vsq; ad locũ sepulchri hymnis corona celestiũ turba prosequitur. ℣. Cantate. ij. ℣. Justum deduxit. Lectiõ qnta.

Necdũ tamẽ regeneratꝰ in xp̃o agebat quẽdam bonis opibus baptismatis cãdidatũ: assistere, sl. laboratibꝰ opẽ ferre miseris: alere egẽtes vestire nudos. Nihil sibi ex militie stipẽdijs pter quotidianũ victũ reseruãs: iam tũ euangelijq; nõ surdus auditor: de crastino nõ cogitabat. ℟. Dñe si adhuc pplo tuo sum necessarius nõ recuso subire, pter eos laborẽ. Fiat voluntas tua. ℣. Gratus gdez est dñe corpore pugna militie: nec deficiẽtem caulabor: etate: munia tua de-

Quotꝰ ipleb⁹. Fiat. ℣. vj. Dodã itaq; tpe cũ iam

nihil pter arma ⁊ simplicē mi
litie vestē hēret media hyeme
q̄ solito aspior ihonnerat adeo
vt plerosq; vis algoris extin
gueret: obuiū habuit in porta
ambianēsiū ciuitatis pauez
nudū: qui cū ptereūtes vt sui
misererent horaret: oēsq; misez
pterirēt: intellexit vir dco ple
nus sibi illū alijs misericordiā
nō prestātibus reseruari. ℟.
O beatū virū martinū antisti
tem. Qui nec moꝛi timuit nec
viuere recusauit. ℣. Domine
si adhuc pp̄lo tuo sum neces
sarius non recuso laborē: fiat
voluntas tua. Qui. Lcō. vij.
QUid tamē ageret. Ni
hil pter chlamydē qua
indut⁹ erat habebat. Jā enim
reliqua in op⁹ simile sumpse
rat. Arrepto itaq; ferro quo
accinctus erat: mediā diuidit
partē: eiusq; paupi tribuit: re
liqua rursus indut. ℟. Ocu
lis ac manib⁹ in celū semp in
tētus. Jnuictū ab oꝛone spūz
nō relaxabat. ℣. Mobili illo
stratu suo in cinere ⁊ cilicio
recubans. Jnuictum. Lvij.
Jnterea de circūstātib⁹
ridere nōnulli ceperunt
q̄ deformis eēt ⁊ trūcat⁹ habi
tu videret: multi qdē qb⁹ erat
mēs sanioꝛ altius gemere ce
perūt: q̄ nihil simile fecissent
cū vtiq; plus habētes vestire
paupem sine sua nuditate po
tuissent. ℟. O vere beatus in
cuius oꝛe dolus nō fuit: memi
nē iudicās. Meminē dānans
nunq̄ in illius oꝛe nisi xp̄m: ni
si pax. Misi misericordia ierat
℣. O virū ineffabilē nec labo
re victū: nec moꝛte vincendū
qui nec moꝛi timuit: nec viue
re recusauit. Meminē. Glia.
Misi. Ad cant⁹. ast. O vere
beatū: o ineffabilē pietate: mi
sericordia: charitate: quarum
vt viscerib⁹ semp totus aff lue
bat in dño: sic nō desit nobis:
nō desit in cuū. Cant⁹. Beat⁹
vir. ℣. Justus germinabit.
Euāgeliū. Sint lumbi vestri
pcincti. cū hom. sua. regre
in cōl. pfel. pont. ℟. ix. Mar
tin⁹ sacerdos dei: cui post apo
stolos tātā gram dñs cōtulit
vt tres moꝛtuos suscitaret: ⁊
alias vtutes pclaras ostende
ret iter alios pfessoꝛes ⁊ marty
res. Ut rosa fulget in gallia.
℣. Oꝛpe qdē virgineo blan
dū habebat eloquiū: grat⁹ erat
moꝛib⁹: intēta mēte celo suspē
sus. Ut. ℟. x. O beatū virū
in cuius trāsitu scōꝝ canit nu
mer⁹ angelox exultat chorus
Dium̄q; celestiū vtutū occur

ſit pſallētiū exercit⁹. ℣. Ec/
deſia ꝙ tute roborasti ſacerdo/
tes dei reuelatione glificantur
quē mitch ael aſſūpſit cū ange
lis. Oīum ꝙ. ℟. Mārti/
nus abrae ſinu let⁹ excipitur.
Martinus hic paup ⁊ modi/
ce celū diues igredit: hymnis
celestib⁹ honorat. ℣. Mārti
nus eps migrauit a ſcło: viuit
i pō gēma ſacerdotū. Mar.
℟. ℣. O quāt⁹ erat luct⁹ oī
um quāta pcipue merētū la/
mēta monachoꝝ. Quia piū ē
gaudere martino. Et piuz est
flere martinū. ℣. Bti viri cor
pus vſq; ad locū ſepulchri hy
mnis corona celestib⁹ turba p
sequit. Quia. Glia. Et. Ad
lui. ⁊ p to. aſſū. Dixerūt diſci
puli ad btm martinū cur nos
pī deseris: aut cui nos desola/
tos relinqs: iuadēt enim gregē
tuū lupi rapaces. ℣. Dñs re
gna. cum rel. Aīā. Dñe ſi ad
huc pplo tuo ſū necessarī⁹ nō
recuso laborē: fiat volūtas tua
Aīā. O virū ineffabilē nec la/
bore victū nec morte vincēdū:
gnec mori timuit: nec viuere
recusauit. Aīā. O culis ac ma
nib⁹ in celū semp intēt⁹: inuictū
ab oīone spūm nō relaxabat
illa al. Aīā. Mārtin⁹ abrae
ſinu let⁹ excipit; martin⁹ hic
paup ⁊ modicus celū diues in
gredit hymnis celestib⁹ hono
rat. Cap. Ecce ſacerdos ma
gnus. ℟. bi. Justū deduxit
dñs. ℣. Martine par aplis
℣. Martin⁹ eps. Ad. B. aīā.
O quāt⁹ luct⁹ oīuz: quāta pci
pue lamēta monachoꝝ ⁊ vgi
nū chorus: qz piū est gaudere
martino: ⁊ piū est flere marti/
nū. Vio. De⁹ q cōſpicis. vt
supra in ℣is. Ad. lū. cap. Ecce
ſacerdos magn⁹. ℣. Amauit
Vio. De⁹ q ꝓſpicis. Ad. vſ.

NOn est inuēt⁹ simi cap.
lis illi qui ꝓseruaret legē
excelsi: ideo iureiurādo fecit il
lum dñs crescere in plebē ſuā
℣. Justuz deduxit. Oratio.
DEus qui pplo tuo eter/
ne salutis beatum marti
nū ministrū ꝓcelsisti: ꝓsta que
sumus: vt qui executor mādato
rum tuoꝝ extitit in terris: inter
cessor nr̄ semp ē dignet in ce/
lis. Per. Ad nonam capłz.
SAtauit illi dñs testamē/
tum sempiternū: ⁊ dedit
illi sacerdotium magnū: ⁊ bea
tificauit illuz in gloria. ℣. Ju
stus germina. Oratio.
RESta quesumus omnī/
deus: vt sicut diuina laudam⁹
in sancti martini confessoris
tui atq; pontificis solennitate

magnalia: sic indulgētiā tuaz
pūs eius ꝓcibus assequamur.
Per. In secūdis vesp. Di
xerūt discipuli. cū rel. de laud.
psalli de vno ꝓfessore. Cap. Ec
ce sacerdos. R. br. Amauit
eū. Vy. Rex ꝓbe martini. ℣
Martinus epūs. Ad. M. ass.
O beatū virū cuius alia para
disum possidet: vnde exultant
angeli: letant archāgeli: cho/
rus scōrū, pclamat: turba vir
ginū inuitat: manenobiscū in
eternū. Oio. Deus qui ꝓspi
cis. In sci mennę martyris.
Presta quesumus Oio.
omps deus: vt qui beati
mennę martyris tui natalitia
colimus: intercessione eius in
tui nois amore roborem̄r.
Per. De officio infra octauā
sci martini: r de festiuitatib⁹ oc
curr̄ntib⁹ infra eā: seruet mo/
dus qui notā infra octauā sci
ioānis baptiste. Lectiones p
octauā sci martini quere post
lectiones sci bricij. Per octa/
uā sci martini in scō nocturn
Magnificauit no. Cap.
eū in cōspectu reguz r
dēdit illi coronam gloꝛ.
Justum deduxit. Oratio.
Celesti bñdictione omps
pi pplz tuū scifica: r bti
martini ꝓfessoꝛis tui atq; pō/
tificis festiuitate gaudētez per
intercessionē eiusdē in eterna
fac cū scis tuis glia gaudere.
Per. In sci bricij epi r ꝓfes/
soꝛis ofa fiūt de cōmuni cōfes
soꝛ pōtificū ꝓeter lectiones.
Incipit vita sci bricij. Lec. i.
Bit post excessū bti mar
tini turonice ciuitatis epi
summi r icōparabilis virtu: de
cuius virtutib⁹ magna apud
nos volumina retinent: sanct⁹
bricius ad ep̄atū successit. At
vō hic bricius cū eēt primeue
etatis iuuenis: sācto martino
adhuc viuēti in corꝛeptibili
tas serebat ifidias: p eo q; co/
dē tpe coꝛ facile sequerē. L.
Quadā tamē die dū gdā il
infirmus medicinā experet:
bricius adhuc diaconez in pla
tea conuenit. Cui simplici/
ter ait. Ecce ego pstolor bea
tū virū: r nescio vbi sit: vel qd
opis agat. Cui bricius. Si in
quit delirū illū queris: prospi/
ce eminus: ecce celum solito si
cut amēs respicit. Lectio. ii.
Quōz paup ille occursu red
dito qđ petierat ipetrasset: bri
cius diaconū vir beat⁹ martin⁹
alloquit. En ego bricī delirus
tibi videoꝛ? Cūqz ille cōfusus
hec audiēs dixisse se denegaret
ait ei sanct⁹ martinus. Nōne
aures

aures mee ad os tuū erāt cum
hec eminus loquebaris? Amē
dico tibi: qz obtinui apud deū:
vt post me ad pontificatus ho
norem accedas: sed noueris te
in episcopatu multa aduersa
passurum. Lectio quarta.
Bricius hec audiens irride/
batur dicens. Nonne verū
dixi istum delira verba profer
re? Sed t presbyterij honore
preditus: sepius beatum mar
tinum iniurijs lacessiuit. Post
adeptum ergo consentiētibus
cunctis pontificatus officium
oratioi vacabat: qz ꝑ ꝑꝫ esset
superbus t vanus: cast9 tamē
habebatur in corpore. L.v.
Ui ricesimo vo ordinationis
sue anno oritur contra eum la
mentabile crimen. Nam mu/
lier ad quam cubicularij eius
vestimenta deferebant ad ablu
endum: que sub specie religio/
nis erat veste mutata: concep/
pit t peperit. Lectio sexta.
Qua de re surrexit omnis po
pulus turonoꝝ in ira: t to
tum crimen super episcopum
retulerunt: volentes eum vnani
miter lapidare. Aiebāt enim.
Diuina pietas non tuam cela
uit luxuriam: nec nos diutius
tuus sinet manus tuas indi/
gnas osculando pollui. L.vij
Illo quoqz econtrario viriliz/
ter hec negante: afferte inquit
infantem ad me. Cūqz obla/
tus fuisset infans triginta di/
es ab ortu habens: ait ad eum
bricius episcopus. Adiuro te
per iesum christum filium dei
omnipotentis: vt si ego te gene
raui coraz cunctis edicas. Et
ille infans dixit sancto bri/
cio episcopo. Non es tu pa/
ter meus. Lectio octaua.
Populis autem rogantibus
vt quis esset pater interroga/
ret: ait sanctus bricius episco/
pus. Hō est hoc meum: quod
ad me pertinuit sollicitus fui:
vobis si aliqd supperit per vos
rescite. Tunc illi magicis hoc
artibus factum asseuerantes:
insurgunt contra eum in vna
conspiratione: t trahentes san
ctum bricium episcopum dice
bant. Non diutius nobis fal/
so pastoris nomine dominabe
ris. Euāgelium. Homo qui
dam nobilis. cum homel. sua
require in communi confessoꝝ
pontificum. Lectiones infra
octauam sancti martini Seq
tur in vita sancti martini cpi.
Nocte igitur inse/ L.j.
cuta cum se sopore dedis
set: vidit christum chlamydis
sue qua pauperem texerat par

te vestitū. Intueri diligētissime comunum: vestemq; quaz uederat iubetur agnoscere. Mox ad angelozum circumstantium multitudinem audiuit iesum clara voce dicentem Martinus adhuccatixcumnus hac me veste prexit. Lcō Uere memor: dñs dictoz suorum: que ante predixerat: q̄p diu fecistis hoc uni ex minimis istis mihi fecistis: se i paurem professus est fuisse vestitum. Et ad confirmandū tam boni operis testimoniuz in eodem se habitu quē paup acceperat est dignatus ostendere. Quo viso vir beatis/ Lectio simus: non in gloriam est elevatus humanam: sed bonitatem dei in suo opere cognoscēs cum esset annozum duodeuiginti: ad baptisma conuolauit Hec statim militie renunciauit: tribuni sui precibus euictus cui contubernium familiare prestabat. Lectio. Retenim transacto tribunatus sui tempore renūciaturum se seculo pollicebat: qua martinus expectatiōe suspēsus per biennium fere posteaq; est baptisma consecutus: solo scilicet nomine militauit. Lectio. Interea irruētibus intra gallias barbaris: iulianus cesar coacto in vnū exercitu apud vuangionum ciuitatem donatiuum cepit erogare militibus: et vt est consuetudinis singuli citabantur: donec ad martinum ventum est. Lectio. Cum vō opportunum tempus existimans quo peteret emissionez: neq; enim integri sibi fore arbitrabatur: si donatiuum non militaturus acciperet: hactenus quo peteret: hactenus inquit adcesarem: militaui tibi: paterent nunc militem deo donatiuum tuum pugnaturus accipiat. Christi ego miles sum: pugnare mihi non licet. Cum vō aduersus hanc vocem tyrannus infremuit dicens: cum meu pugne: que postera die erat futura: non religionis gratia tractare militiam. Lectio. At martinus intrepidus: immo illato sibi terroze cōstātior si hoc inquit ignaue asscribis non fidei: crastina die ante aciem inermis astabo: et in nōie dñi iesu xpi signo crucis non clypeo, ptectus aut galea: hostiū cuneos penetrabo securꝰ. Retrudi ergo in custodia iubet facturus fidē dicto: vt inermis barbaris obijceretur. Postera die hostes lega

tis de pace miserunt sua om/
nia seqz dedentes. Lectio.
Unde quis dubitet hāc vere
beati viri fuisse victoriam cui
prestitū sit: ne inermis ad pliū
mitteret? Et q̄uis pius dñs
seruare militē suū inter hostiū
gladios t tela potuisset: tamen
ne vel aliorum morte sancti vi
ri violarentur obtutus: exemit
pugne necessitatem. Lectio.
Neqz enim aliā pro milite suo
christus debuit prestare victo
riam: q̄z vt subactis sine sāgui
ne hostibus nemo moreretur.
Exinde relicta militia sanctū
hilariū pictauis epz ciuitatis
cuius tunc in dei rebus specta
ta t cognita fides habebatur
expetuit: t aliquādiu apud
eum cōmoratus est. Lcō.
Intrauit autem idem hilari
us impositō diaconij officio si/
bi cum artius implicare t mi
nisterio vincire diuino. Sed
cum sepissime restituisset: indi/
gnum se esse vociferans: intel/
lexit vir dei altioris ingenij hoc
eum modo posse constringi: si
id ei officiū imponeret: in quo
quidā locus iniurie videretur
Itaqz exorcistā eum esse pe/
pit. Quam ille ordinationem
ne despexisse tanq̄ humiliorē
videret: nō repudiauit. Lcō.
Nec multo post admonitus
per sopore vt patriā parentesqz
quos adhuc gentilitas detine/
bat religiosa sollicitudine visi
taret ex voluntate sancti hilarij
profectus est: multisqz ab eo ob
strictus precibus t lachrymis
vt rediret: mestus vt ferūt pe/
regrinationē illam aggressus
est: cōtestat' fratres multa se
aduersa passurum: quod po/
stea probauit euentus. Lcō.
Ac primū iter alpes deuia se
cut' incidit in latrones. Cuiqz
vn' securim eleuatā in capus
eius librasset ictū feriētis dex/
tre sustinuit alter: vinctis tū
post tergū manib' vni seruan
dus t custodiēdus tradit: qui
cū eū ad remotiora duxisset q
ctari ab eo cepit q̄nā esset.
Respōdit xpianū se eē. Que/
rebat etiam ab eo an timeret.
Nunc vo cōstātissime Lcō.
pfitet nunq̄ se fuisse tā securū
q̄ sciret misericordiā dñi ma/
xime in tētationibus affuturā
se magis illi dolere: qui christi
misericordia: vtpote latroci/
nia exercens esset indignus.
Ingressusqz euangelicam di/
sputationem: verbum dei la/
troni predicabat. Lectio.
Quid lōgius morer? Latro
credidit: pfecutusqz martinū

vie reddit: orans vt p̄z se dominuz deprecaretur. Idemq; postea religiosam agens vitam visus est: adeo vt hec que supra rettulimus: ab ipso audita dicantur. Lectio.

Igitur martinus inde pgressus cum mediolanum preteriisset: diabolus in itinere humana specie assumpta se ei obuiū tulit: quo tenderet querens. Cūq; id a martino respōsi accepisset: se quo dominus vocaret tendere: ait ad eum. Quocūq; ieris vel quecūq; tētaueris diabolus tibi aduersabit. Tunc ei p̄ophetica Lectio. voce respondit. Dominus mihi adiutor est: non timebo qd faciat mihi homo: statimq; a conspectu eius inimicus euanuit. Itaq; vt animo ac mente conceperat matrem gentilitatis absolvit errore: patre in malis perseuerante: plures tamē suo saluauit exēplo. Lcō.

Deinde cuz hereſis arriana per totum orbem t maxime intra illiricum pullulasset: cūq; aduersus perfidiam sacerdotum solus pene acerrime repugnaret: multisq; supplicijs esset affectus: nam t publice virgis cesus est: t ad extremuz de ciuitate exire compulsus: italiam repetens: cum intra galliās quoq; discessu sancti hilarij quem ad exilium hereticorum vis coegerat: turbatā ecclesiam comperisset mediolani sibi monasteriū statuit. Lcō.

Idquoq; cuz auxentius auctor t princeps arrianoz̄ grauissime illectatus est: multisq; affectum iniurijs de ciuitate exturbauit. Cedendum itaq; tempori arbitratus ad insulā cui gallinaria nomen est secessit: comite quodam presbytero magnarum virtutū viro: hic aliquādiu radicibus vixit herbarum. Quo tempore elleboro venenati vt ferunt gramen in cibuz sumpsit. Sed cum vim veneni in se crassantis vicinaiam morte sensisset: imminens periculū oīone repulit: statimq; oīs dolor fugatus est. Lcō.

Nec multo post cum sancto hilario comperisset regis penitentia protestatem indultam fuisse redeundi rome: ei tentauit occurrere: profectusq; est ad vrbem. Cum autem iā hilarius preteriisset: ipse eum est vestigijs prosecutus. Cūq; ab eo gratissime fuisset susceptus haud lōge sibi ab oppido monasterium collocauit. In die octaue sancti martini omnia s

unt sicut in festo eius Pter octo lectiões. Sequitur in vita sancti martini episcopi. Lectio. i.

MArtinus igitur obitus suum longe ante præscivit: dixitq; fratribus dissoluti onem sui corporis imminere. Interea causa extitit: qua cõ datele diœcesis visitaret. L. ij. Nam clericis inter se ecclesie illius discordantibus pacé cupiens reformare: licet finem dierum suorum non ignoraret proficisci tamen ob istiusmodi causam non recusauit: bonaq; hanc virtutum suarum cõsummationem existimãs: si pacez ecclesie redditam reliquisset. Itaq; profectus cum L. iij. sso illo vt semper frequentissimo discipulorũ sanctissimoq; comitatu mergos in flumine conspicatur piscium prædam sequi: & rapacem ingluviez assiduis vigere capturis: forma inquit hæc dæmonum est. Insidiantur incautis: capiunt nescientes: captos deuorãt: exsaturatiq; nõ queunt deuoratis. Imperat deinde potes L. iij. ti virtute verborum: vt eos cui innatabant gurgitem relinquetes: aridas peterent deserti regiones: eo nimirũ circa aues illas vsus impio quo dæmones fugare consueuerat. Ita grege facto oẽs in L. v. vnũ ille volucres congregate relicto flumine montes silvasq; petierunt: non sine admiratione multoꝝ qui tantam in martino virtutem viderẽt: vt etiaꝫ auibus imperaret. Lec. vi. Aliquãdiu ergo in vico illo vel in ecclesia ad quã erat cõmoratus paceinter clericos restituta: cum iam regredi ad monasterium cogitaret: viribus corporis cepit repente destitui: conuocatisq; discipulis indicat se iam resolui. L. vij. Tunc vo mero & luctus oẽum vox vna plangentum: cur nos pater deseris: aut cui nos desolatos relinquis? Innuadẽt enim gregem tuum lupi rapaces: Et quis eos a morsib⁹ nostris percusso pastore prohibebit? Scimus quidem desiderare te christum: sed salua sunt tibi tua præmia: nec dilata minuentur: nostri potius miserere quos deseris. Lectio. viij. Tunc ille motus his fletib⁹ vt totus semper in domino misericordie viscerib⁹ affluebat lachrymas se prohibetur: conuersusq; ad dominum: hæc tãtum flentibus voce respondit. Domine si adhuc populo tuo

sum necessarius non recuso la
borem: fiat voluntas tua. In
Sancte ixlisabeth. Oio.
Omi corda fideliū deus
miserator illustra: et beate ix/
lisabeth precibus gloriosis :
fac nos prospera mundi despi/
cere: et celesti semper consola/
tione gaudere. Per. In festo
sancti columbani abbatis oia
fiunt de cōmuni vnius confes/
soris abbatis preter octo lecti/
ones. Incipit vita sancti co/
lumbani abbatis. Lectio. j.
Natus est ergo hic beat⁹
columbanus de hiber/
nia inter primordia fidei gen/
tis illius: vt fides quā infecun
da ex parte gens illa habebat
suo ac sodalium suorum muni
mine cultu vberi fecundaret.
Sed primūq̄ lucez vite presen
tis caperet: quid ante eius ortū
actum sit: non est silendū. Ma
ius genitrix etyne cum iam
conceptui aluo granida tene/
retur: subito per intempestam
noctem sopore oppressa: vidit e
sinu suo rutilantem solē et ul/
mio fulgore micātē procedere:
et mūdo magnū lumē pbere.
Hec genitrix postq̄ Lcō. ij.
sopor membra laxauit: et ce/
cas mundo surgēs aurora ex/
pulit tenebras: semet itra clau
so conamine pensare cepit: et
ancipiti gaudio tante visionis
vim sagaci animo trutinare:
vicinorumq; solaminis sup/
plementum petit: quos doctri
na solertes reddebat: querens
vt tante visionis vim sapien/
tum corda rimarent. Lec. iij.
Mandem peritorum librami
ne responsa recepit: se egregie
indolis vtero tenere virū: qui
et sue saluti vtilia et proximo/
rum vtilitati prouideret op/
portuna. Quem mater postq̄
edidit: tanta custodia seruauit
vt vix eum vel cognitis paren
tum reliquorum moribus cre/
deret: quoadusq; vita pube/
ris ad boni cultus operis chr̄i
sto duce: sine quo nihil boni
agitur aspiraret. Lectio. iiij.
Nec immerito solem fulgen/
tem suo e sinu mater conspexit
cum matris vniuersorum ec/
clesie membra instar phebi ful
gore micātē: dicente dño. Tunc
iusti fulgebūt sicut sol in regno
patris eorum. Sic deboa pre
conātis voce ad dēi spiritu fā
cto monēte olim loquebat di/
cens. Qui autem diligunt te:
sicut sol in ortu suo splendet:
sic rutilent. Lectio quinta.
Ethrea etenim axis fideuq;
distinctione flauescens: et fre/

quentia celebri lucis speciosior est. Sicut diei lux ubi cuncta splendore mundo amena refulget: ita corpus ecclesie cum conditoris ditata opibus sanctorum augumenta numero & scientie religione nitescit: ut ex frequentia doctorum pullulent lucra subsequentium.

Et ut sol vel luna astraq; omnia noctem dies suo nitore nobilitat: ita sanctorum sacerdotum merita ecclesie monimenta roborant. Peractis infantie annis in puericie etate pubescēs liberalium litterarum doctrinis & grammaticorum studijs ingenio capaci dare cepit laborem. Que per omne puericie vel adolescentie tempus exercens: usq; ad virilem etatez uberi intentione defixit.

Sed cum eum forme elegantia presertim corporis candor & pubertas nobilis omnibus gratum redderet: cepit tandē contra eū antiquus hostis telifera tela iaxare: ut quē tāto ingenio crescere cerneret: suis habenis si valuisset irretiret: aggressus lasciuarum puellarum in eum suscitare amores: precipue quas forma corporis perfunctorio decore horrendo

Lectio. viij

desiderio in miserorum animos solet immergere.

Sed cum se egregius miles tantis pilis undiq; vigeri cōspiceret: & micantem sicam callidi hostis se contra erigi conspexisset: expertus fragilitatis humane cito ad proclivia labendo demergi: ut liuius alti: nil esse tam sanctum religione tamq; custodia clausum: quo penetrari libido nequeat: euangelicum clypeum leua tenens: ensemq; ancipitem dextera ferens: contra immanes cuneos hostium pugnaturus paratur pergere: nec frustrato labore quē potissimo ingenio desudauerat in grāmatica rhetorica geometrica: vel diuinarū scripturarū serie in seculi illecebris occuparet: daretur q; adhuc stimulus virgēdi.

In festo sancte cecilie virginis & martyris ad vesperas cap. Fes: qui gloriatur. R/. pl. O beata cecilia. ℣. Beata es virgo. Hymnus. Jesu corona virginum. ℣. Elegit eam. Ad. M. aſſ. Virgo gloriosa semper euangelium christi gerebat in pectore suo: & non diebus neq; noctibus a colloquijs diuinis & oratione cessabat.

Oratio.

Deus qui nos annua beate cecilie martyris tue solennitate letificas: da vt quaz veneramur officio etiaz pie cõuersationis sequamur exẽplo Per. Ad matutinum inuitatorium. Regem virginum, vt in cõmuni. ℣. Venite. Hymnus. Virginis proles. In primo nocturno añ. Cecilia virgo almachiuz exuperabat tyburtium t valerianum ad coronas vocabat. ℣. Beat⁹ vir. Añ. Expansis manib⁹ orabat ad dominum: vt eã eriperet ab inimicis. ℣. Quare fremuerunt. Añ. Cilicio cecilia membra domabat: deum gemitibus exorabat. ℣. Cũ inuocarem. Añ. Fiat domine cor meum t corpus meum immaculatum vt non confundar. ℣. Verba mea. Añ. Tunc valerianus perrexit ad antistitem: t signo quod acceperat inuenit sanctum vrbanũ ℣. Domine dominus noster. Añ. Cecilia me misit ad vos vt ostendatis mihi sanctuz vrbanum: quia ad ipsum habeo secreta que perferam. ℣. In domino confido. ℟. Diffusa est gratia. Passio sancte cecilie virginis t martyris. L. j.

Cecilia virgo clarissima absconditum semper euangelium christi gerebat in pectore: t non diebus non noctibus a colloquijs diuinis t oratione cessabat. Hec valeriani quendam iuuenem habebat sponsum: qui iuuenis in amorẽ virginis perurgens animum: die constituit nuptiaruz. ℟. Cãtantibus organis cecilia virgo in corde suo soli domino decantabat dicens. Fiat domine cor meum t corpus meum immaculatum vt non cõfundar. ℟. Biduanis ac triduanis ieiunijs orans suam domino pudicitiam commendabat dicens. Fiat. Lectio secunda.

Cecilia vo subtus ad carnem cilicio induta erat: desuper vo auratis vestibus tegebatur. Parentum enim tãta vis t sponsi circa illaz erat exestuans: vt non posset amorem sui cordis ostendere: t q solum christum diligeret indicijs euidentibus aperire. ℟. O beata cecilia que duos fratres conuertisti: almachiuz in dicem superasti, vrbanũ episcopum in vultu angelico demonstrasti. ℟. Beata es virgo gloriosa: t benedictus seruo oris tui. Vrbanuz. L. iij.

Quid multa: venit dies

in qua thalamus collocat⁹ est
t cantantibus organis illa in
corde suo soli dño decantabat
dicens. Fiat dñe cor meum t
corpus meum immaculatū vt
nō confundar. ℟. Virgo glorio
sa semper euāgelium xpi gere
bat in pectore. Et non diebus
neq; noctibus vacabat a col
loquijs diuinis t oratione. ℣.
Cilicio cecilia membra doma
bat deum gemitibus exora
bat. Et. Lectio. iij.
Tbiduanis ac tridua
nis ieiunijs orans cōmēdabat
dño quod timebat. Inuitabat
angelos precibus: lachrymis
interpellabat apostolos: t san
cta omnia agmina christo fa
mulantia exorabat vt suis eā
deprecationibus adiuuarent:
suam dño pudicitiam cōmen
dante. ℟. Cilicio cecilia mē
bra domabat: deum gemitib⁹
exorabat: almachiuz exupera
bat. Tyburtium t valerianuz
ad coronas vocabat. ℣. Nō
diebus neq; noctib⁹ vacabat
a colloquijs diuinis t oratio
ne. Tyburtiū. Gloria. Tybur
tium. In secundo nocturno
ad. Dñe ihesu christe semina
tor casti consilij suscipe seminū
fructus quos in cecilia semi
nasti. ℟. Dñe ds habi. Ad.
Beata cecilia dixit ad tybur
tium: hodie te fateor meum eē
cognatum: q; amor dei te fecit
esse cōpteptorem idolorum. ℣.
Dñi est terra. Ad. Credim⁹
christum filium dei verum deū
esse: qui te talem elegit famu
lam. ℟. Eructauit. Ad.
Hos scientes sanctum nomen
omnino negare nō possumus
℣. Magnus dñs. Ad. Tri
duanas a dño poposci induci
as vt domum meam ecclesiā
consecrarem. ℟. Benedixi
sti. Ad. Accinxit fortitudi
ne lumbos suos: t roborauit
brachium suum: ideoq; lucer
na eius nō extinguet in sempi
ternum. ℟. Fundamenta. ℣.
Specie tua. Lectio. v.
Ed cū hec agerent⁹ venit
nox in qua suscepit vna cum
spōso suo cubiculi secreta silē
tia: t ita cum alloqtur. O dul
cissime atq; amantissime iuue
nis est mysteriū qđ tibi p̄fitear
si modo tu iuratus asseras to
ta te illud obseruātia custodi
re. ℟. Cecilia me misit ad
vos vt ostendatis mihi sanctū
vrbanū. Quia ad ipsuz habeo
secreta que perferā. ℣. Tunc
valerianus perrexit ad antisti
tē t signo qđ accepat inuenit
sanctū vrbanū. Quia. Lvj.

Irat valerianus sponsus se illud nulla omnino ratione prodere: nulla necessitate derogere. Tunc illa ait Angelum dei habeo amatorē qui nimio zelo custodit corpus meum. Vide si vel leuiter senserit q tu me polluto amore contingas: statim contra te suum furorem exagitabit: et amittes florem tue grauissime iuuentutis. ℟. Ceciliam intra cubiculum orantem inuenit: et iuxta eam stantem angelum domini. Quem videns valerianus nimio terrore correptus est. ℣ Angelus domini descendit de celo: et lumen refulsit in habitaculo. Quem. Lectio. vij.

Si autem cognouerit q me sincero et immaculato amore diligas: et virginitatem meam integrā illibatāq custodias: ita te quoq diliget sicut et me: et ostendet tibi gratiam suam. ℟. Domine iesu christe pastor bone seminator casti consilij: suscipe seminum fructus quos in cecilia seminasti. Cecilia famula tua quasi apis tibi argumentosa deseruit. ℣. Iam sponsum quez quasi leonem ferocem accepit ad te quasi agnum mansuetissimuz festinauit, Cecilia. vij

Tunc valerianus nutu dei motus correptus ait. Si vis vt credam sermonibus tuis: ostende mihi ipsum angelū: et si ꝓbauero q vere angelus dei sit: faciam quod hortaris: si autem virum alterum diligis: et te et illum gladio feriā ℟. Beata cecilia dixit ꝓburatio: hodie te fateor meum esse cognatum. Quia amor dei te fecit esse contemptorem idolorum. ℣. Sicut enim amor dei fratrem tuum mihi coniungem fecit: ita te quoq mihi cognatum faciet esse. Quia Gloria. Quia. Ad cant. aīe. Inuenta bona margarita: dedit oīa sua: et comparauit eaz. Cant. Audite me diuini. ℣. Adimuabit eam. Euangelium. Simile est regnum celorum decē virginibus. cum homelia sua Require in cōmuni virginū. ℟. ix. Dū aurora finē daret cecilia dixit. Eia nulites xpi: abijcite opa tenebrarū et induimini armis lucis. ℣. Cecilia vale dicēs ffribus: et exhortans eos dixit, Eia. ℟. r. Species tua. cuz rel. per ordinē sequētibus de cōmuni virginū. Ad lau. et per horas aīe. Cantantibus organis cecilia dño decantabat dicēs: fiat cor meum im

maculatū vt non confundar. ℣. Dis reg. cū reliqs. Añ. Est secretum valeriane quod tibi volo dicere: angelū dei habeo amatorem: qui nimio zelo custodit corpus meum. Añ. Valerianus in cubiculo cecilie cum angelo orantem inuenit. Añ. Benedicto te pater dñi mei ihesu christi: quia per filium tuum ignis extinctus est a tactu meo. Añ. Cecilia famula tua dñe: quasi apis tibi argumentosa deseruit. Capit. Fratres: qui gloriatur. ℟. b. Specie tua. Hym. Jesu corona. ℣. Elegit eam deus. Ad B. añ. Dum aurora finez daret cecilia sancta diriteia milites christi abijcite opera tenebrarum: et induimini armis lucis. Oratio. Deꝰ qui nos annua, vt supra in vesperis. Ad vesperas añ. Fratres: qui gloriatur. ℣. Diffusa est. Oio. Deus qui nos annua. Ad sext. et nonam capitula, ℣. et orationes de cōmuni virginū. Ad vesperas añ. Cantanti/bus organis, cum reliquis de laudibus. ℣. Dixit dominus cum reliquis de cōmuni virginū. Et capimlo in antea fit de sancto clemente. Cap. Beatꝰ vir qui inuentus est. ℟. pli. Orante sancto clemente. ℣. Vidi supra. Hymnus. Deus tuorum militum. ℣. Magna est gloria eius. Ad. M. añ. Dedisti domine habitaculum martyri tuo clementi in mari in modum tēpli marmoreis angelicis manibus preparatum ter prebens populo terre: vt enarrent mirabilia tua. Oio.

OEus qui nos annua beati clemētis martyris tui atq; pontificis solēnitate letificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus virtutez quoq; passionis imitemur. Per. Deinde fit cōmemoratio de sancta felicitate, Oratio.

PReſta quesumus omnipotens deus: vt beate felicitatis martyris tue solēnia recensentes meritis ipsius protegamur et pcib⁹. Per. Postea de sancta cecilia añ. Virgo gloriosa. Oratio. Deꝰ qui nos annua, vt supra in omnis vesperis. In festo sancti clemētis pape et martyris ad matutinū inuitł. Hym. añe et ℣. de communi vnius martyris pōtificis. Passio sancti clemētis pape et martyris. Lectio ꝓma

TErtius romane ecclesie prefuit episcopꝰ clemēs qui disciplinam apostoli petri

secutus: ita morum ornamẽto pollebat: vt iudeis ⁊ gentilib⁹ ⁊ omnibus christianis populis complaceret. Diligebant enim eum gentiles: quoniam non execrando sed rationem reddendo ex eorum libris ⁊ cerimoniis ostendebat: vbi nati ⁊ vnde nati essent hi quos de eos putarent ⁊ colerent: ⁊ quid egissent: vel qualiter defecissẽt euidentissimis documẽtis astrueret. Ipsos vo gentiles posse indulgentiam a deo consequi: si ab eorum cultura recederẽt edocebat. ℟. Dirigam⁹ oẽs ad dominũ iesum christum dixit beatus clemens: vt confessoribus suis fontis venam aperiat. Vt de beneficijs eius gratulemur. ℣. Qui percussit in deserto fina petram ⁊ fluxerunt aque in abundantiam: ipse nobis laticem ⁊ fluenta imparti atur. Vt de. Lectio secunda.

Ideorum vo hoc ordine gratia vtebatur: q⁹ pies eorum amicos dei assereret: ⁊ legem eorum sanctam ⁊ sacratissimam memoraret: p̃mũq⁹ locum istos apud deum habituros instrueret: si legis sue sacramenta seruarent: ⁊ si hoc quod promissum fuerat abrae non negarent in christo fuisse completum: idest q⁹ in semine abrae deus hereditandas promiserit omnes gentes: ⁊ q⁹ dixerit ad dauid. De fructu ventris tui ponaz super sedem meam: ⁊ q⁹ per esaiam confirmauerit q⁹ virgo in vtero conciperet ⁊ pareret filium: cuius nomen vocaretur hemanuel. ℟. Dante sancto clemente: apparuit ei agnus dei. De sub pede cuius fons viuus emanat: fluminis impetus letificat ciuitatem dei. ℣. Vidi supra montem agnum stantem. De sub pe. Lectio tertia.

A christianis vo ideo q̃ maxime diligebatur: quia singularum regionum inopes nominatim habebat scriptos: ⁊ hos quos baptismatis sanctificatione illuminauerat: non sinebat publice fieri mendicitati subiectos. ℟. Ora pro nobis beate clemens, Vt digni efficiamur promissionib⁹ christi. ℣. Tu autem martyr christi beate clemens ora pro nobis ad dum. Vt digni efficiamur. Lectio quarta.

Quotidiana itaq⁹ p̃dicatione mediocres ac diuites cõmonebat ne paterent

baptizatos pauperes a iudeis
vel gentilibus stipem publicā
accipere: ꝛ vitam baptismatis
sanctificationisq; vnda pur-
gatam vnis gentilium inqui-
nari. ℟. Dedisti domine ha-
bitaculum martyri tuo clemē
tiin martirio moduz tēpli mar
more angelicis manibus pre
paratum. Iter prebens popu
lo terre. Ut enarrent mirabi-
lia tua. ℣. Hoc domine ad lau
dem ꝛ gloriam nominis tui fie
ri voluisti. Iter. Gloria. Et,

Hꝛs ꝛ plurimis Lec. v.
huiuscemodi predicatio
num floribus pollens tam deo
ꝙ omnibus hominibus ratio
nabilibus complacebat. Irra
tionabilibus vō nemo place-
re potest: qui deo placere pro-
batur. Et ideo non timuerunt
iniurias hominum irrationa-
bilium hi quorum ratio hec
erat vt displicerent infidelib⁹
ꝛ non timerent. ℟. Justus
germinabit. cum reliqs per
ordinem de communi vnius

Sꝛc martyris. Lec. vj.
factum est vt nec aure-
lianum nec sisinnium amicos
nerue imperatoris expauesce-
ret clemens episcopus: cum ꝛ
domicillam virginem neptem
domitiani principis sponsam
aureliani credētem christo sa
cro velamine ad integritatis
perseuerantiam consecraret: ꝛ
theodoram sisinnij coniugem
conuersam a simulachris de
castitatis propositum ꝓfiteri
minime prohiberet. Lec. vij.
Quam vir suus zelo ductus
ecclesiam intrante occulte pro
secutus est: studens audire ꝛ
videre quid esset: pro qua re
vxor eius ad ecclesiam festina
ret. At vbi a clemente episco-
po oratio fusa est ꝛ a collecta
ꝛ a populo dictum est amen:
statim sisinnius cecus ꝛ sur-
dus effectus est. Lectio. viij.
Hunc dicit sisinnius ad ser-
uos suos. Tollite me cito inter
manus vestras ꝛ foras eijcite:
quoniam oculi mei ceci facti
sunt: ꝛ aures meeita effecte sūt
surde: vt penitus nihil audire
aut videre prevaleam. Pue-
ri autem eius girabant cū eo
intus per totam ecclesiam in-
ter populos virorum ac mulie
rum orantiuz: ꝛ ad ianuas vn
de ingressi fuerāt puenire nō
poterant. Euangelium. Si
quis vult post me venire, cuꝫ
homelia sua require in cōmu
ni vnius martyris. Ad laudē
ꝛ per horas aīe. Orāte sancto
clemente: apparuit ei agnus

rel. ℔. Dñs regnat. cum re/liquis. Añ. Non meis meri/tis ad vos me misit domin⁹ ve/stris coronis participez me fie/ri. Añ. Vidi supra montem/ agnū stantem: de sub cuius pe/de fons viuus emanat. Añ. De sub cuius pede fons viuus/ emanat: fluminis impetus le/tificat ciuitatez dei. Añ. Oēs/ gentes per gyrum crediderūt/ christo domino. Ad. B. añ. Oremus omnes ad dominū/ iesum christum: vt confessori/bus suis fontis venam aperi/at. Oratio. Deus qui nos an/nua. Ad tertiam cap. Bea/tus vir qui inuentus est. Ora/tio. Deꝰ qui nos annua. Ad/ sextam ⁊ nonam cap. ℣. ⁊ ora/tiones de cōmuni vnius mar/tyris ponꝫ. Ad vesperas añ. Oran/te sancto clemente. cuꝫ/ rel. de laudibꝰ. psalmi ⁊ cetera/ de vno martyre. Ad. M. añ. Inuenerunt in modum tem/pli marmorei habitaculum a/ deo preparatum. Oratio. De/us qui nos annua. In sancti/ grisogoni martyris. Oratio.

Adesto dñe supplicationi/bus nr̄is: vt qui ex iniq/tate nostra reos nos esse co/gnoscim⁹ beati grisogoni mar/tyris tui intercessione libere/mur. Per. In festo scē catha/rine virginis ⁊ martyris oia si/unt de cōi vnius vginis ⁊ mar/tyris ꝓter orationem. Oratio.

Deus qui dixisti legem/ moysi in sūmitate mon/tis sinai: ⁊ in eodē loco/ an/gelos tuos corpus beate cathe/rine virginis ⁊ martyris tue/ mirabiliter collocasti: tribue/ quesum⁹: vt eius meritis ⁊ in/ tercessione ad mōtē qui chri/stus est peruenire valeamus./ Qui tecū. Euāgeliuꝫ. Sunt/ le est regnū celoꝝ thesauro ab/scondito. cum homel. sua. re/quire in cōmuni virginū. In/ dedicatione ecclesie ad vesp̄as/ añ. Domū tuam. cum rel. de/ laudibus. ℔. Dixit dñs. cuꝫ

Adi ciuitatez rel. Cap./ sanctā hierusalē nouam/ descendētem de celo: a deo pa/ratā sicut spōsam ornatam vi/ro suo. ℣. pl. Fundata est/ mons. ℣. Venientes. Hym./ Urbs beata hierusalē. ℣. Be/ne fundata est domus dñi. ℣/ Supra firmā petrā. Ad. M./ añ. Sanctificauit dñs taber/naculū suuꝫ: qꝫ hec est domus/ dei in qua inuocabit nomē ei⁹:/ de quo scriptū est: ⁊ erit nomē/ meū ibi dicit dñs. Oꝝ/

Eus qui nobis per sin

gulos annos huius sancti templi tui cōsecrationis reparas diē: t sacris semper mysterijs representas incolumes: exaudi preces populi tui t presta: vt quisquis hoc tēplum beneficia petiturus ingreditur cuncta se impetrasse letet. Per. Ad matutinum inuitat. Domū dei decet sanctitudo: Spōsum eius christum adoremus in ea. ℣. Venite. Hymnus. Urbs beata hierusalē. In primo nocturno añ. Dominus in tēplo sancto suo: dominus in celo alleluia. ℣. In domino confido. Añ. Tollite portas principes vestras: t eleuamini porte eternales. ℣. Dñi est terra. Añ. Erit mihi dñs in deum: t lapis iste vocabitur domus dei. ℣. Afferte dño. Añ. Edificauit moyses altare domino deo. ℣. Deus noster refugium. Añ. Non est hic aliud nisi domus dei t porta celi. ℣. Omnes gentes. Añ. Vidit iacob scalam: summitas eius celos tāgebat t descendētes angelos: t dixit: vere locus iste sanctus est. ℣. Magnus dominus. ℟. Domum tuam domine decet sanctitudo. ℟. In longitudine dierum. Sermo sancti augustini episcopi ex libro homeliarum parochialium. Lectio. j.

QVotiens cunq; fratres charissimi altaris vel tēpli festiuitatem colimus: si fideliter t diligenter attendimus: t sancte ac iuste viuimꝰ quicquid in templis manufactis agitur: totum in nobis spiritali edificatione completur. Non enim mentitus est ille qui dixit. Templum enim dei sanctum est: quod estis vos. Et iterum. Nescitis quia corpora vestra templum sunt spiritus sancti qui in vobis est. ℟. In dedicatione templi decantabat populus laudem. Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. ℟. Obtulerunt sacrificium super altare domini: t ceciderunt in facies suas t adorauerunt deum. Et in ore. Lectio secunda.

AT ideo fratres charissimi: quia nullis precedētibus meritis per dei gratiaꝫ meruimus fieri templum dei: quantum possumus cum ipsius adiutorio laboremus: ne deus noster in templo suo: hoc est in nobisipsis inueniat quod oculos sue maiestatis offendat. ℟. Fundata est domus domini super verticem

montium: & exaltata est super omnes colles: & venient ad eā omnes gentes. Et dicent gloria tibi domine. ℣. Venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos. Et dicent. Lectio tertia.

SEd habitaculuz cordis nostri euacuetur vitijs & virtutibus repleatur: claudatur diabolo: & aperiat christo: & ita laborantes semper instamus: vt nobis bonorum operum claubus regni celestis ianuam aperire possimus Sicut enim malis operibus quasi quibusdam seris ac vectibus vite nobis ianua claditur: ita absq; dubio bonis operibus aperitur. ℟. Adduxisti sanctos tuos in preparatione. Quam preparauerūt manus tue domine. ℣. Altaria tua domine virtutum rex meus & deus meus: beati qui habitant in domo tua. Quam.

ET ideo fratres Lec. iiij. charissimi vnusquisq; cōsideret conscientiam suaz: & quando se aliquo crimine vulneratum esse cognouerit: prius orationibus ieiunijs & elemosynis studeat emūdare cōscientiam suam: & sic eucharistiam presumat accipere. ℟. Benedic domine domū istam quam edificauit nomini tuo venientium in loco isto. Exaudi preces in excelso solio gliē tue. ℣. Domine si conuersus fuerit populus tuus & orauerit ad sanctuarium tuum. Exaudi. Gloria. Exaudi. In secundo nocturno añ. Erexit iacob lapidem in titulum fundens oleum desup. ℣. Te decet. Añ. Templum domini sanctuz est dei cultura est: dei edificatio est ℣. Quā dilecta. Añ. Benedicta gloria dñi de loco suo alleluia alla. ℣. Fundamenta Añ. Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi cōmorabit. ℣. Ipsum. Añ. Sācrificauit dñs tabernaculum suuz. ℣. Dñs regex. Añ. Respice dñe de sanctuario tuo super domū istaz in sempiternum. ℣. Dñs regna. ira. ℣. Domus mea. ℟. Domus orationis vocabitur.

SI enim agnoscēs L. v. creatū suū ipse se a diuino altari subduxerit cito ad idulgentiam diuine misericordie perueniet: q; sicut qui se exaltat humiliabit: ita econtrario qui se humiliat exaltabitur. Qui enim sicut dixi agnoscēs creatuz suum: ipse se humiliter

ab altari ecclesie pro emēdatione vite remouere voluerit: ab eterno illo & celesti cōuiuio ex cōmunicari penitus nō timebit. ℟. Lapides pretiosi oēs muri tui. Et turres hierusalem gēmis edificabuntur. ℣. Ecce ego sternam per ordinem lapides tuos: & fundabo te in saphyris. Et. Lectio. vj.

Ogo vos fratres diligē ter attendite. Si ad mēsam cuiscūq; potētis hominis nemo presumit cum vestibus concissis & iquinatis accedere: quāto magis a conuiuio eterni regis: videlicet ab altari dñi: debet se vnusquisq; inuidie vel odij ve neno percussus: iracūdie furore repletus cum reuerentia & humilitate subtrahere, ppter illud qō scriptuz est: vade prius recōciliari fratri tuo: & tūc veniens offeres munus tuum. Et iterum. Amice: quomodo huc intrasti non habens vestē nuptialem? ℟. O qō metuendus est locus iste. Vere nō est hic aliud nisi domus dei & porta celi. ℣. Mane surgens iacob votum vouit domino & dixit, Vere. Lectio. vij.

Je enim habet textꝰ euāgelice lectionis: qꝫ quidam fecerat nuptias filio suo: & intra uerit vt videret simul recūbentes: & vidēs ibi hominem non habentem vestem nuptialē: dixit ad eum. Amice: quomodo huc intrasti non habēs vestē nuptialē? ℟. Mane surgēs iacob erigebat lapidem in titulum fundens oleum desuper votum vouit dño. Vere locus iste sanctus est & ego nesciebā. ℣. Cūq; euigilasset iacob a somno ait. Vere. Lectio. viij.

Et illo obmutescente dixit ministris. Ligate illi manus & pedes: & pjcite eū in tenebras exteriores: ibi erit fletus & stridor dentiuꝫ. Ecce qualē sententiam merebit audire qui ad cōuiuium nuptiale: videlicet ad altare dñi: aut ebrios: aut adulter: aut odiū in corde retinens presumit accedere. ℟. Dū domuret iacob vidit scalā positam super terram: & cacumen eius tangens celum: & angelos ascendentes & descēdentes. Et euigilans a somno dixit. Vere domus dei hic est. ℣. Tollēs ergo iacob lapidem supposuit capiti suo: cūq; obdormisset vidit in somnis scalā erectam. Et. Gloria Vere. Ad cant. ant. Domuz istam, ptege dñe: & angeli tui custodiāt muros eius. ℣. Le

tatus sum. ℣. Misi dñe. ℟. Ecce nūc. ℣. Hec est domus dñi firmiter edificata. ℟. Bene fundata est supra firmā petram. Lectio sancti euange/

IN illo tem pore. Ingressus iesus perambulabat hiericho. Et ecce vir nomine zacheus. Et reliq. Homel. venerabilis bede pres/byteri de eadem lect. Lec. ix.

QUe ipossibilia sūt apud homines: possibilia sūt apud deum. Ecce enim camelus depositā gibbi sarcina per foramen acus transit: hoc est diues et publican⁹ relicto onere diuitiarum contempto censu fraudum angustam portā artāq; viam que ad vitam ducit ascendit. ℟. Quam dilecta tabernacula tua dñe virtutum concupiuit et defecit anima mea. In atria domini. ℣. Beati qui habitant in domo tua domine: in seculum seculi laudabunt te. In atria. L. x.

QUi mira deuotione fidei ad videndum saluatorem: quod natura minus habuerat ascensu supplet arboris: atq; ideo iuste cuius ipse rogare non audebat: benedictionē dñice susceptionis quā desiderabat accepit, ℟. Benedictus es in templo sancte glorie tue: quod edificatus es. Ad laudem et gloriam nominis tui domine. ℣. Benedic domine domum istam quam edificaui. Ad lau. Lectio.

QUe stice autem zacheus qui interpretatur iustificatus credentem ex gentibus populum significat: qui quanto curis secularibus occupati oriantur tanto flagitijs deprimentibus erat factus humilior. Sed ablutus est: sed sanctificatus: sed iustificatus in noie dñi nri iesu christi: et in spiritu dei nri. ℟. Vidi ciuitatez sanctā hierusalem nouā descendētem de celo a deo paratā. Et audiui uocē magnā de throno dicēte ecce tabernaculū dei est cū hominibus: et habitabit cum eis. ℣. Et ait qui sedebat in throno: ecce oia facio noua. Et. L. xi.

QUi intrante hierichō saluatorē videre querebat sed pre turba nō poterat: quia gre fidei quā mundo saluator attulit participare cupiebat sed inolita vitioꝝ consuetudine ad votum puenire obstitit rat. ℟. Domus mea domus orationis vocabit: dicit dñs in ea oīs qui petit accipit: et qui querit inuenit, Et pulsanti ape

riel. ℣. Petite ⁊ accipietis: querite ⁊ inuenietis. Et. Gloria. Et. Secundum lucam.

In illo tẽpore. Ingressus iesus perambulabat hiericho. Et ecce vir nomine ẽcharus ⁊ hic erat princeps publicanorum ⁊ ipse diues: ⁊ quere bat videre iesum quis esset: ⁊ nõ poterat pre turba q̃ statura pusillus erat. Et ꝓcurrẽs ascẽdit in arborẽ sycomorũ: vt videret illũ: q̃ inde erat transiturus. Et cũ venisset ad locum suspiciẽs iesus vidit illum ⁊ dixit ad eum: ẽchare festinãs descẽde: quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinãs descẽdit: ⁊ excepit illũ gaudẽs. Et cũ viderẽt oẽs murmurabãt dicẽtes: q̃ ad hoiem peccatorem diuertisset. Stãs aũt ẽcharus dixit ad iesum. Ecce dimidium bonorum meorum dñe do paupib⁹: ⁊ si q̃d aliquẽ defraudaui reddo quadruplum. Ait iesus ad eum: q̃ hodie salus domui huic facta est: eo q̃ ⁊ ipse filius sit abrae. Venit enim filius hois querere ⁊ saluum facere q̃ perierat. ℣io. Deꝰ qui nobis per singulos. vt supra in ℣is. Ad tau. ⁊ per totas aũ. Domũ tuã dñe decet sanctitudo in lõgitudinẽ dierũ.

℣s. Diesq; cõfec. Aũ. Domus mea domus oronis vocabit. Aũ. Hec est domus dñi firmiter edificata: bene fundata est supra firmã petrã. Aũ. Bene fundata est domus dñi supra firmã petrã. Aũ. Lapides pretiosi oẽs muri tui: ⁊ turres hierusalẽ gẽmis edificabunt. Cap. Vidi ciuitatem. R̃.b. Domũ tuã dñe decet sanctitudo. ℣. In lõgitudinẽ dierum. Decet. Hꝫ. Domum. Hym. Angularis. ℣. Bene fũdata est ⁊c. Ad. B. aũ. Ecchare festinãs descẽde: q̃ hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinãs descẽdit: ⁊ excepit illũ gaudẽs in domũ suã hodie huic domui salus a deo facta est alla. Oratio. Deus qui nobis per singulos. Ad tertiã cap. Vidi ciuitatẽ. ℣. Domũ tuã. ℣io. Deꝰ qui nobis per singulos. Ad sextam.

Et audini vocẽ ma gnam de throno dicẽtem ecce tabernaculum dei cum hominibus: ⁊ habitabit cum eis ⁊ ipsi populus eius erũt: ⁊ ipse deus cum eis erit eorum deus ℣. Domus mea. Oratio.

Quesumus omnipotẽs deꝰ: vt hoc i loco nouo tuo dedicato cũctis petentib⁹ aures tue

pietatis accommodes. Per.
Aul. Ad nonam cap.
quisq; ppriam mercedē
accipiet ſm ſuum laborez: dei
enim ſum⁹ adiutores: dei agri
cultura eſtis: dei edificatio eſtis
℣. Hec eſt domus domini fir
Oratio.
miter edificata. Eus qui de viuis & ele
ctis lapidibus eternum maie
ſtati tue condis habitaculum
auxiliare populo ſupplicanti
vt qđ eccleſie tue corporalibus
proficit ſpatijs: ſpiritalib⁹ am
plificetur augmentis. Per.
In ſecūdis veſperis añ. Do
mum tuam domine. cum reſ.
de laudibus. ꝑſ. Dixit dñs.
ꝑſ. Letatus ſum. ꝑſ. Niſi do
minus. ꝑſ. Lauda hieruſalē
Cap. Vidi ciuitatez, Re. bre.
Domum tuam. Hym. Urbs
beata, ℣. Bene fūdata eſt ſu.
Ad. M. añ. O q̄ metuēdus
eſt locus iſte: vere non eſt hic
aliud niſi domus dei & porta ce
li. Oratio. Deus qui nobis.

De ſanctis finit feliciter.

Incipit cōmune sanctorum. In natalitijs apostolorum ad vesperas. ℟. Hæc est præceptū meum, cum reliquis. ℣. Lauda bus. ℟. Dixit dominus, cum reliquis. Capitulum.

Ratres: ānō estis hospites ⁊ aduene: sed estis ciues scōrū ⁊ domestici dei: superedificati supra fundamētū aplorū ⁊ pphetarum. ℟. plixū. Tollite iugum. ✠. Et inuenietis. Hym. Exultet celū. ℣. Annunciauerunt opa dei. ℟. Et facta eius intellexerūt. Ad. M. añ. Tradēt enim vos in cōciliis: ⁊ in synagogis suis flagellabunt vos: ⁊ ante reges ⁊ præsides ducemini propter me in testimonium illis ⁊ gentibus. Oic. E⁹ qui nos annua apostolorum tuorū. M. ⁊. N. solēnitate letificas: ꝓsta quesum⁹: vt quorū gaudemus meritis: instruamur exemplis. Per. Ad matutinū. Regē apostolorū dñm: Venite adorem⁹. ℟. Venite. Hy. Eterna xpi munera. In primo noct. añ.

In oēm terrā exiuit sonus eorū ⁊ in fines orbis terre verba eorū. ℟. Celi enarrāt. Añ. Clamauerūt iusti ⁊ dñs exaudiuit eos. ℟. Iudicā. Añ. Cōstitues eos principes super oēm terrā: memores erunt nominis tui dñe. ℟. Eructauit Añ. Principes pplorū congregati sunt cū deo abraam. ℟. Oēs gētes. Añ. Dedisti hereditatē timētibus nomē tuū dñe. ℟. Exaudi deus oratiōnē meā. Añ Annūciauerūt opa dei ⁊ facta eius intellexerūt. ℟. Exaudi deus oratiōnē meā. ℣. In oēm terrā exiuit sonus eorū. ℟. Et in fines orbis terre verba eorū. Sermo sancti augustini epi extractatu super ioannem. Lcō. j.

QUām dñs iesus cōmēdaret charitatē quam exhibuit nobis moriēdo ꝓ nobis atq; dixisset: maiorē hac dilectiōnē nemo habet: vt aliaꝫ sinam ponat qs ꝓ amicis suis: vos inq amici mei estis si fecerit is que ego ꝑcipio vobis. Magna dignatio cū seru⁹ dominus cē nō possit: nisi ꝑcepta domini sui fecerit: hinc amicos suos voluit intelligi: vnde boni serui possunt ꝓbari. ℟. Ecce ego mitto vos sicut oues in

medio lupoꝝ dicit dñs. Estote ergo prudẽtes sicut serpentes: ⁊ simplices sicut columbe. ℣. Dũ lucem habetis credite in lucem: vt filij lucis sitis dicit dominus. Estote. Lectio. ij.

Sed vt dixi ista dignatio ẽ: vt dñs quos nouit seruos suos dignet dicere amicos suos. Ma vt sciatis ad seruoꝝ officiũ ptinere ꝑcepta dñi sui facere: alio loco seruos vtiꝝ obiurgat dicẽs: Quid aũt vocatis me dñe dñe: ⁊ nõ facitis que dico? ℟. Tollite iugũ meuz sup vos dicit dñs: ⁊ discite a me: qr mitis sum ⁊ humilis corde. Jugũ enim meũ suaue est: ⁊ onus meũ leue. ℣. Et inuenietis requiem animab' vestris. Jugum. Lectio tertia.

Cum ergo dicitis ingt domine iussa faciẽdo: gd dicatis ostẽdite: Nonne seruo obedièti ipse dicturus est: euge serue bone ⁊ fidelis: quoniã in paucis fidelis fuisti: supra multa te cõstituã: intra in gaudiũ dñi tui. ℟. Dũ steteritis ante reges ⁊ ꝓsides: nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. ℣. Nõ enim vos estis qui loquimini: sꝫ spũs ꝑris vestri q̃ loquitur in vobis. Dabitur. Lectio. iij.

Ꝑ test igit cẽ ⁊ seruus ⁊ amicus qui seruꝰ est bonus. Sed quod sequitur attẽdamus. Jam non dicam vos seruos: qr seruus nescit quid faciat dñs eius. Quomodo ergo itellecturi sumus: ⁊ seruuz ⁊ amicũ esse seruũ bonum cuz dicat: iam nõ dicam vos seruos: qr seruus nescit quid faciat dñs eius. ℣. Vidi comitẽtes viros habentes splendidas vestes: ⁊ angelus dominũ locutus est ad me diceno, Jsti sunt viri sancti facti amici dei. ℣. Vidi angelũ dei fortẽ volãtẽ ꝑ mediũ celũ voce magna clamãtẽ ⁊ dicẽtẽ. Jsti. Glia. Jsti. In secũdo noc. añ. Ex altabunt comnia iusti alla. ℣. Confitebimur. Añ. Tollite iugũ meũ sup vos: qr mitis, sũ ⁊ humilis corde. ℣. Lãtare j. Añ. Lux orta est iusto al: ⁊ rectis corde letitia al. ℣. Dominus regẽ exul. Añ. Jugũ enim meũ suaue est ⁊ onus meum leue dicit dñs. ℣. Lãtate. ij. Añ. Custodiebãt testimonia eius ⁊ ꝑcepta eius alla ℣. Dñs regẽ. iraſ. Añ. Jam nõ dicã vos seruos sed amicos meos: qr oia quecũq; audiui a patre meo nota feci vobis. ℣.

misericordiā ꝛ iudicium. ℟. Constitues eos principes sup omnem terrā. ℟. Memores erūt nois tui dñe. Lectio. v.

Ita nomē cōstituit amici vt auferat fui nō vti vno vtrūq; maneat: sz vt alterū alteri decedēte succedat. Quid est hoc? Ita ne cū p̄cepta dñi fecerimus: serui non erimus? Ita ne tūc serui nō erimus: quando boni serui fuerimus? Et quis pōt cōtradicere veritati que ait: iam nō dicam vos seruos? Et cur hoc dixerit docet. Quia seruus inquit nescit quid faciat dñs eius. ℟. Isti sunt triūphatores ꝛ amici dei: qui p̄tenentes iussa principuz meruerūt p̄mia eterna. Modo coronant ꝛ accipiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venerunt exmagna tribulatione: ꝛ lauerūt stolas suas in sanguine agni. Modo. Lectio sexta

Ungd naz seruo suo bono ꝛ pbato dñs eius nō etiam sua secreta cōmittit? Quid est ergo qđ ait: seruꝰ nescit quid faciat dñs eius? Dexteo nescit qđ faciat: nunqđ nescit etiā qđ p̄cipiat? Nam si ꝛ hoc nescit: quō fuit? Aut quo modo seruꝰ est qui nō seruit? Et tamē ipse dñs loqtur: vos amici mei estis: si fecerītis que ego p̄cipio vobis: iā nō dicaz vos seruos. ℟. Bti eritis cuz vos oderint homines: ꝛ persecuti vos fuerint: ꝛ dixerint omne malum aduersum vos mētientes propter me. Gaudete ꝛ exultate: quoniaz merces vestra copiosa est in celis. ℣. Beati eritis cum maledixerint vobis homines ꝛ cuz separauerint vos: ꝛ exprobrauerint ꝛ eiecerint nomen vestruz tanq̄ malum propter filium hominis. Gaudete. Lec. vij.

Orem mirabilem cum seruire non possimus ni si p̄cepta dñi fecerimus: quo modo p̄cepta faciendo serui non erimus? Si seruus non ero p̄cepta faciendo: ꝛ nisi p̄cepta fecero: seruire nō potero: ergo seruiendo seruus nō ero? Intelligamus fratres intelligamus: ꝛ hoc in nobis dominus faciat vt intelligamus faciat etiam vt intellecta faciamus. Hoc autem si scimus: p̄fecto scimus quod facit dominus: quia nosipsos tales nō facit nisi dominus: ꝛ per hoc ad eius amicitiam pertinemus. ℟. Isti sunt viri sancti quos elegit dñs i charitate nō ficta ꝛ dedit illis gliaz sempiternā.

Quoꝝ doctrina fulget ecclesia vt sol luna. ℣. Sci per fidem vicerũt regna: operati sunt iusti tiam: adepti sunt repromissionem. Quorum. Lectio. viij.

Sicut enim duo sũt timores qui faciũt duo genera timẽtiũ: sic due sunt seruitutes que faciunt duo genera seruoꝝ. Est timor quẽ pfecta charitas foras mittit: et est alius timor castꝰ pmanẽs in seculũ sculi. Illũ timorẽ qui non est in charitate attẽdebat apostolus cũ dicebat: nõ enim accepistis spũm seruitutis iterũ in timore. ℟. Fuerũt sine querela ante dñm: et ab inimicẽ nõ sunt separati. Calicẽ dñi bibẽrũt. Et amici dei facti sunt. ℣. Tradiderũt corpora sua propter deũ ad supplicia: ideo coronanꝫ et accipiũt palmam. Calicẽ. Glia. Et amici. Ad cant. ant. Gaudete et exultate qm noia vestra scripta sunt in celis dicit dñs. Cant. Vos stis dñi. Fulgebunt. Reddidit. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus. ℟. Nimis cõfortatus est principatus eorum.

Lectõ sci euãgelij ſm ioannez.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Hoc est preceptũ meũ vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. Et reliq̃. Homelia sci gregorij pape de eadem lectione. Lectio nona.

Cum cuncta sacra eloquia dñicis plena sint preceptis: qd est qõ de dilectiõe ipsi de singulari mãdato dñs dicit hoc est pceptũ meũ vt diligaꝫ inuicẽ: nisi qꝛ omne mãdatum de sola dilectione est. et oia vnũ pceptũ sunt: qꝛ qcqd pcipit in sola charitate solidat. Et enim multi arbores rami ex vna radice pdeũt: sic multe virtutes ex vna charitate generantur nec habet aliqd viriditatꝫ ramus boni operis si nõ manet in radice charitatis. ℟. Cõstitues eos principes sup omnẽ terrã: memores erũt nominis tui dñe. In omni ꝓgenie et generatione. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cõfortatus est pncipatus eorũ.

In omni. Lectio. x.

Recepta ergo dominica et multa sunt et vnũ: multa per diuersitatẽ operis: vnũ in radice dilectionis. Qualiter autẽ ista dilectio sit tenenda ipse insinuat: qui in plerisq̃ scripture sue sentẽtijs et amicos iubet diligi in se: et inimicos diligi ꝓpter se. Ille enim vaciter charitatẽ habet: qui et amicũ dili

gitin deū: ⁊ inimicū diligit p
ter deū. ℟. Qui sunt isti q
vnubes volāt. Et quasi colū
be ad fenestras suas. ℣. In
oēm terrā exiuit sonus eoꝝm
in fines orbis terre verba eo
rum, Et quasi. Lectio. xj.
NAm sunt nonnulli qui
diligūt primos: sed per
affectū cognationis ⁊ carnis:
qbus tamē in hac dilectione
sacra eloga nō contradicunt,
Sed aliud est qđ spōte impen
dit nature: aliud qđ pcepto ꝺo
minicis ex charitate debet obe
dientie. Di nimirū ⁊ primum
diligūt ⁊ tū illa sublimia dile
ctionis pmia nō assequuntur:
qz amorē suū nō spiritualiter
sed carnaliter impēdunt. ℟.
Nō sūt loquele neq; fmones
quoꝝ non audiant voces eoꝝ.
In oēm terrā exiuit sonꝰ eoꝝ:
in fines orbis terre verba eoꝝ.
℣. Nimis honorati sunt ami
ci tui deus: nimis cōfortatꝰ est
principatus eoꝝ. In. L. xij.
PRoinde cū dñs diceret
Hoc est mādatū meum
vt diligatis inuicē: ptin? ad
didit: sicut dilexi vos: ac si ap
te diceat. Ad hoc amate ad qđ
amaui vos. Qua in re fratres
charissimi solerter intuēdum
est: qantiquus hostis dū mē
tem nram ad rerū tpaliū delec
tationē trahit: infirmiorē cō
tra nos primū excitat: qui ea
ipsa que diligim? auferre mo
liat. Nec curat antiquus ho
stis hec faciens vt terrena tol
lat: sed vt charitatez in nobis
feriat. ℟. Ciues apl̄oꝝ ⁊ co
mestici dei aduenerunt hodie.
Portātes pacē: ⁊ illuminan
tes patriā. Dare pacē gētib?
⁊ liberare populum dñi. ℣.
Audite pces supplicum vite
eterne poscētes pmia: qui fer
tis in dextris manipulos iusti
tie: quiq; gaudētes aduenistis
hodie. Portantes. Glia. Da
re pacem. Secundus Ioānē.
IN illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis. Hec est hec
ptū meū: vt diligatis inuicem
sicut dilexi vos. Maiorez hac
dilectionē nemo habet: vt ani
mā suaz ponat qs pro amicis
suis. Vos amici mei estis: si fe
ceritis que ego pcipio vobis.
Jā nō dicā vos seruos: qz ser
uus nescit qd faciat dñs eius.
Vos autez dixi amicos: qz oīa
quecūq; audiui a pre meo no
ta feci vobis. Nō vos me elegi
stis: sed ego elegi vos: ⁊ posui
vos vt eatis ⁊ fructū afferatis
⁊ fruct? vester maneat: vt qđ
cūq; petieritis patrem in noie

meo dct vobis, ℣io vt in ℟is Ad lau. ℣ per ℟.añ. Hoc est ꝓceptū meū vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. ℣. Domine reḡ. cū rel. Añ. Maiorem charitatē nemo habet: vt aiam suam ponat qs ꝓ amicis suis. Ah. Vos amici mei estis: si feceritis que ꝓcipio vobis dicit dñs. Añ. Bti pacifici: beati mūdo corde: quoniā ipsi deū videbūt. Añ. In patiētia vestra possidebitis aias vestras. Cap. Ffestiam non estis hospites. ℟.bre. Cōstitues eos principes. Sup oēm terrā. ℣. Memores erūt nominis tui dñe. Sup. Gloria. Cōstitues. Hym. Exultet. ℣. Annūciauerūt. Ad. B. añ. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lupoꝝ dicit dñs estote prudētes sicut serpētes: ⁊ simplices sicut colūbe. ℣io vt in ℟is. Ad tertiā cap. Fratres: iā nō estis. ℣. In omnē terrā. ℣io vt in ℟is. Ad sex

SImus quoniā tā cap. diligētib⁹ deū oīa cooperant in bonū: his qui fm ꝓpositū vocati sunt sancti. ℣. Cōstitues eos. Oratio. Adnobis qs dñe de⁹ nr beatoꝝ apl̄oꝝ tuoꝝ. M. ⁊. M. intercessionibus subleuari: vt per quos ecclie tue supni muneris rudimēta donasti: per eos subsidia ꝓtue salutis impendas. Per. Ad nonam cap.

IBant apli gaudētes a cōspectu cōcilij: quoniaz digni habiti sunt ꝓ nomine ihu contumeliam pati. ℣. Mimis honorati sunt. Oratio.

PRotector in te sperātiū deus familiā tuā ꝓpi⁹ respice: ⁊ per beatos aplos tuos. M. ⁊. M. a cūctis aduersitatibus potētie tue brachio defende. Per. In secūdis ℟añ. Jurauit dñs ⁊ nō penitebit eum: tu es sacerdos in eternum. ℣. Dixit. Añ. Potēs in terra erit semē eī: generatio rectoꝝ benedicetur. ℣. Beat⁹ vir. Añ. Collocet eos dñs cū pīncipibus ꝑpli sui. ℣. Laudate pueri. Añ. Cōfortatus est principatus eoꝝ ⁊ honorati sunt amici tui deus. ℣. Dñe ꝓbasti me. Capitu. Ffestiam nō estis. ℟.b. In oēm terrā. Exiuit sonus eoꝝ. ℣. Et in fines orbis terre verba eoꝝ. Exiuit. Glia. In cōf. Hymnus. Exultet. ℣. Annunciauerunt. Ad. M. añ. Estote fortes in bello: ⁊ pugnate cum antiquo serpente: ⁊ accipietis regnum eternum

alleluia. Oratio vt in pñis vesperis. In natalitijs vnius apostoli in vtrisq; vesperis lan dibus & tertijs. Capitulum.

Benedictio dñi super caput iusti: ideo dedit illi hereditatem & diuisit ei partes in tribubus duodecim: & implenit gratiam in conspectu oīs carnis. Responsoria prolixa hymni &. & omnia alia sicut notatum est supra in pluribus

De apostolis. Oratio.

Sumus omnipotens deus: vt beatus. N. apostolus tuus pro nobis imploret auxilium: vt a nostris reatibus absoluti a cunctis etiam periculis eruamur. Per. Ad sexta. Magnificauit dñs tam cāp. eum in timore inimicorum: & in verbis suis monstra placauit: glorificauit illum in conspectu regum: & ostendit illi gloriam suam. Oratio.

Ide dñe quesumus beatus. N. apostolus nostre fragilitatis adiutor: vt pro nobis tibi supplicans copiosius audiatur. Per. Ad nonam cāp.

In fide & lenitate ipsius sanctum fecit illum: & elegit eum ex omni carne: & dedit illi coram precepta: & lege vite & disciplinē: & exercitū fecit illū

Exaudi dñe pplm tuū. Oratio. tuū cum sci apli tui. N. patrocinio supplicāte: vt tuo semp auxilio munitus: secura tibi possit deuotione seruire. Per. Item alie lectiones in natali apostolorū. Sermo sancti augustini episcopi ex tractatu sup iohānem. L. j.

Exhortās dñs seruos suos ad mūdi odia pferēda patienter: nullū maius eis & melius ḡs de seipso ꝓponit exēplū quoniā sicut dicit apls petrus xp̄s pro nobis passus est relin quēs nobis exemplū: vt sequamur vestigia eius. Nō vtiq; si facimus: ipso adiuuante facimus: qui dixit: sine me nihil potestis facere. Lectio sēa. Oniēs ḡbus iam dixerat: si odit vos mūdus: scitote q; me priorem vobis odio habuit: & nūc in eo quod audistis cum euangelio legeret: memento te inquit sermonis mei quē ego dixi vobis: nō est seruus maior dño suo: si me inquit persecuti sunt: & vos persequentur: si sermonē meū seruauerunt & vestrum seruabunt. Lcō. iū. Dicendo autē nō est seruus maior dño suo: nōne cuidēter ostendit quemadmodū intelligere debemus quod supius

dixerat:iã nõ dicã vos seruos Ecce eni seruos eos dicit. Hã qd est aliud: nõ est seruus maior dño suo: nisi si me persecuti sunt: t vos psequent. Lectio. iiij. Manifestũ est igit illũ seruũ qui nõ manet in domo in eternum: illũ ptinẽte ad timorem qué fortas charitas mittit esse intelligẽdũ vbi dictũ est: iam nõ dicã vos seruos. hic autem vbi dicit: nõ est seruus maior dño suo: si me persecuti sunt t vos psequent: illum significari seruũ ptinẽté ad timorem castũ: qui pmanet in seculũ seculi. Sic enim seruus est auditurus: euge serue bone: intra in gaudium dñi tui. Lectio. v. Sed hec oia ingt facient vobis ,pter nomẽ meũ: q: nesciunt eũ qui misit me. Que oia faciẽt: nisi que dixit odio habebũt: scilicet t psequent: sermonẽq; ptẽnent: quoniã si sermonẽ nõ seruarẽt eor: nec tũ odissent eos neq; psequerẽtur vel etiã si odissent: nec tũ persequerent: nõ oia facerẽt. Lectio. vj. Hec aũt oia faciẽt vobis ingt ,pter nomẽ meum. Quid est aliud dicere q̃ me in vobis odio habebũt: me in vobis persequent: t sermonẽ vestrũ quem eus est: ideo non seruabunt. Hec enim oia faciẽt vobis ,pter nomẽ nõ vestrũ sed meũ. Quãto igit miseriores Lectio. vij. qui ,pter hoc nomẽ ista faciunt: quãto beatiores qui ,pter hoc nomẽ ista patiuntur: sicut ipse alio loco dicit: beati qui psecutionẽ patiunt ,pter iustitiã: hoc est eniꝫ ,pter me vel ,pter nomẽ meũ: q: sicut apls dicit: facta est nobis sapiẽtia a deo t iustitia t scificatio t redẽptio: vt quẽadmodũ scriptum est: qui gloriatur in domino glorietur. Lectio. viij. Faciũt qpp ista mali mallis sed nõ ,pter iustitiam: t ideo miseri vtriq; t qui faciũt t q patiunt. Faciũt t boni malis: vbi t si faciũt isti ,pter iustitiam: nõ tñ illi ,pter iustitiam patiunt. Sed dicit aliqs, Si mali qñ psequunt bonos ,pter nomẽ xpi: ,pter iustitiã boni patiunt: pfecto ,pter iustitiã hec eis mali faciũt, q: si ita est: ergo t quãdo boni male ,pter iustitiã psequũtur: ,pter iustitiã etiã mali patiũtur. si enim possunt mali psecutionẽ facere bonis ,propter nomẽ xpi: cur nõ possunt mali psecutionẽ pati a bonis ,pter nomẽ xpi, t qd est hoc nisi ,pter iustitiaꝫ? Iam alie

ero lectiones in natali apostolorum ex homelia sancti gregorii pape. Lectio prima.

Quam amici mei estis. Quanta est misericordia cõditoris nri. Serui digni nõ fuim⁹ e amici vocamur. Quãta est dignitas hoium eẽ amicos dei. Sed audistis gliam dignitatẽ audite ꝛ laborẽ certaminis. Si feceritis que ego precipio vobis. Amici mei estis si ea que pcipio facitis. Ac si apte dicat: Audetis de culmine pensate quibus laboribus ve/nitur ad culmen. Lectio scõa.

Certe dñe filij ebedel interue niente matre quererẽt vt vnus a dextris dei ꝛ alius a sinistris sedere debuissent audierunt. Potestis bibere calicẽ quem ego bibiturus sum? Jã locum celsitudinis querebãt: ad viaz illos vitas reuocat: per quam ad celsitudinem veniret. Ac si dicat. Jam vos locus delectat celsitudinis: sed prius via exerceatur laboris. Lectio iij.

Per calicẽ pringit ad maiestatem: si mens vestra appetit qd demulcet: prius bibite qd dolet ꝛ sic per amarũ poculuz cõfectionis puenit ad gaudiũ salutis. Jã nõ dicã vos seruos q seruus nescit qd faciat dñs eius. Vos aũt dixi amicos: quia oia quecũq audiui a pre meo nota feci vobis. Lectio iiij.

Que sunt oia que audiuit a pre suo que nota fieri voluit seruis suis: vt eos efficeret amicos suos: nisi gaudia interne charitatis: nisi illa festa supne ptie: que nr̃is quotidie mentibus per aspirationem sui amoris imprimit. Dñi enim audita celestia amamus: amata iam nouim⁹: qz amor ipe notitia ẽ.

Omnia ergo eis nota fecerat: qui a terrenis desideriis immutati amoris sumi facib⁹ ardebãt. Jstos vo amicos dei aspexerat, pphta cũ dicebat. Mihi aũt nimis honorificati sũt amici tui dñe. Amic⁹ eni ꝗs animi custos vocat. Lectio vj.

Quia igit psalmista pspexit electos dei a mũdi huius amore separatos: custodire in mãdatis celestibus volũtatem dei mirat⁹ est amicos dei dicens. Mihi aũt nimis honorati sũt amici tui deus. Et tanq̃ si ab eo ptinus causas honoris tãti nobis insinuari quereremus: ilico adiũxit. Nimis cõfortat⁹ est pincipatus eoz. Lectio vij.

Acce electi dei carnẽ domãt spũm roborãt: demonibus imperant: virtutib⁹ consulẽt: pre/

sentia despiciũt: eternã patriã
cũ voce ꝛ mouibus ꝓdicãt: eaꝫ
etiã monẽdo diligũt: atq; ad
illã per tormẽta ptingũt: occi-
di possunt ꝛ flecti nequeũt. Mi-
nus ergo confortatus est prin-
cipatus eorum. Lectio. viij.

In ista ipsa passione quã ce-
ciderunt in morẽ carnis: vide
te quantũ fuerit culmẽ mẽtis.
Unde hoc nisi q; cõfortatus ẽ
principatus eoꝝ. Sed sic ma-
gni fortitan pauci sunt. Sub-
sũxit. Dinumerabo eos: ꝛ sup
arenã multiplicabunt. Item
euangelia cum suis homeliis
in natali apostolorũ. Lcõ sci
euangelij ſm ioannem.

In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis. Hec mando
vobis vt diligatis inuicem.
Et reliqua. Homelia sancti
augustini episcopi ex tracta-
tu super ioannem. Lectio. ix.

In lectione euãgelica que
hãc antecedit: dixerat do-
minus nõ vos me elegistis: sꝫ
ego elegi vos ꝛ posui vos vt
eatis ꝛ fructũ afferatis: ꝛ fru-
ctus vester maneat: vt quod-
cũq; petieritis patrẽ in nõie
meo det vobis: de qbus verbis
tam nos quod dedit dñs disse
ruisse meministis. Lectio. x.

Hic aũt dicit sequenti scilicet
lectione quam modo cum rec
taretur audistis: hec mando
vobis vt diligatis inuicem. hac
per hoc intelligere debemus
hunc esse fructum nostrum de
quo ait: ego vos elegi vt eatis
ꝛ fructũ afferatis ꝛ fructus ve
ster maneat: ꝛ quod adiun-
xit: vt quodcũq; petieritis pa
trẽ in nomine meo det vobis.
Hunc vtiq; dabit no. Ut
bis si diligamus inuicẽ: cuꝫ ꝛ
hoc ipsum ipse dederit nobis: q
nos elegit nõ habẽtes fructũ:
qz nõ cũ nos elegeram⁹: ꝛ po-
suit nos vt fructũ afferamus:
hoc est inuicẽ diligamus: quẽ
fructũ sine illo afferre nõ pos-
sum⁹: sicut palmites facere si-
ne vite nihil possunt. Lcc. xij

Charitas ergo est fruct⁹ no
ster: quã definit apls de corde
puro ꝛ cõscientia bona ꝛ fide
nõ ficta. Hac diligimus inuicẽ
hac diligimus deũ. Neqz enim
vera dilectione diligeremus in
uicẽ: nisi diligẽtes deũ. Diligit
enim vnusquisq; primũ tanq;
seipsum si diligit deũ. Nam si
deũ non diligit: non diligit se
ipsum. Secundum ioannem.

In illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis. Hec mãdo
vobis vt diligatis inuicẽ. Si
mũdus vos odit: scitote q; me

ptorē vobis odio habuit. Si
de mūdo fuissetis: mūdus qđ
suū erat diligeret. Quia vō de
mūdo nō estis: sz ego elegi vos
de mūdo: propterea odit vos
mūdus. Memētote sermonis
mei: quē ego dixi vobis: nō est
seruus maior dño suo. Si me
psecuti sunt: et vos psequentur
Si sermonē meū seruauerunt
et vestrū seruabūt. Sz hec oīa
faciēt vobis ꝓpter nomē me
um: qz nesciūt eū qui me misit
Si non venissez et locutus nō
fuissem eis: peccatū nō habe-
rent. Nūc autem excusationē
nō habēt de peccato suo. Qui
me odit: et patrem meum odit.
Si opera non fecissem in eis
que nemo alius fecit: peccatū
non haberēt. Nunc autem et
viderūt et oderūt et me et pātem
meum. Sed vt impleat sermo
qui in lege eorum scriptus est:
quia odio habuerunt me gra
tis. Lectio sancti euangelij
In illo ꝑn matthæum.
tempore. Dixit iesus di-
scipulis suis. Ecce ego mitto
vos sicut oues in medio lupo-
rum. Et reliqua. Homelia
sancti ioannis chrysostomi ex
tractatu super ioannem. Le-
Mne malum cito. ix.
quod accidit ex inspera
to: nimis est graue: quod nūq̄
expectatur anteq̄ accidat:
postq̄ acciderit leuius inuenī
tur. Ideo prescius dominus
futurarum persecutionum pre
monet apostolos dicens: ecce
ego mitto vos sicut oues in me
dio luporum: vt cum periculū
illud euenerit: non quasi nouū
perhorrescant: sed tanq̄ co-
gnitum fortiores excipiant.
Ecce ego qui mē Lectio. x.
surata spatia constituit diei et
nocti: et nunq̄ altera in alteri
us tempus contēpta definitio
ne transgreditur: ecce qui tur
bidum mare quasi feram in
cauea: sic infra littora clausit:
et quasi indissolubili catena pre
cepto ligauit. Lcō vndecima.
Ideo dixit: ego mitto vos: vt
dum mittentis potestas consi
deratur: periculi magnitudo
non timeatur. Sicut oues.
Non humane nature benefi-
cium tollo: sed ouilis patien-
tie opus iniungo. Non indi-
gnentur serui vocabulū ouis
accipere: cum sciant dominus
suus nomen agni portasse. Ec
ce agn⁹ dei: ecce qui tollit pec-
cata mūdi. Lcō duodecima.
Et quomodo inquiunt:
proficiemus oues contra lu-
pos? Quum mansuetudo nō

pōt resistere lupoꝝ crudelitati: lupoꝝ crudelitas metescere nescit. Etiā si gra xpi fecerit: qō ipsa natura fieri negat: nō vestra virt⁹ aut solertia estimetur aut laudet in vobis: sz nominis mei potestas intelligat: t glorificet per vos: qz sortio ē dei gra ꝑ rerū natura. Secū

Illo dum matheum. tpe. Dixit iesus discipulis suis. Ecce ego mitto vos sicut oues i medio lupoꝝ. Estote ergo prudētes sicut serpentes: t simplices sicut columbe Cauete aūt ab hoibus. Tradent enim vos in cōciliis t synagogis suis flagellabūt vos: t ad pides t ad reges ducemini ꝓpter me in testimoniuz illis t gētibus. Cū aūt tradēt vos nolite cogitare quomodo aut qd loquamini. Dabit enim vobis in illa hora qd loquamini. Nō enim vos estis qui loquimini: sed spūs pris vestri q loquit in vobis. Tradet aūt frater fratrē in mortē: t pr filiuz: t insurgēt filij in parentes: t morte eos afficient. Et eritis odio oibus hoibus ꝓpter nomē meū. Qui aūt pseuerauerit vsqz in finē: hic saluus erit

In natali euāgelistarum. De expositione sci gregorij pape

sup ezechielē ꝓphetā. Leō. ij.

Per sanctū ꝓphetie spiz penāta aialia subtiliter describunt: vt hec euāgelistaz significare psonas ipsa nobis subtilitas descriptionis apiat: nihilqz fmo dei nfo itellectui dubietatis relinquat. Leō. ij.

Ecce enim dicit: similitudo aūt vult⁹ eoz facies hois t facies leonis a dextris ipsoz quatuor. Facies aūt bouis a sinistris ipsoruz quatuor: t facies agle desup ipsoz quatuor. Nō enim pēnata quatuor hec alia sanctos quatuor euangelistas designent: ipsa vniuscuiusqz libri euangelici exordia testantur. Lectio tertia.

Nam qz ab humana generatione cepit: iure per hoiem matheus: qz vo a clamore in deserto. recte per leonē marcus: qz vo a sacrificio exordius est. bene per vitulū lucas: qz vo a diuinitate vbi cepit. digne per aglā significat ioānes: qui dicēs. In ꝓncipio erat verbum t vbū erat apud deū: t deus erat vbū: ouz in ipsam diuinitatis substātiā intēdit: quasi more agle oculos in solē fixit. Lectio

Sed qz electi oēs mēbra sunt redēptoris nri: ipse aūt redemptor nr caput est oium electoꝝ

er hoc qđ mẽbra eius figura
a sunt: nil obstat si etiam in
his oib⁹ ꝛ ipse signet. Ipse eni
migenit⁹ dei filius veraciter
actus est homo: ipse in sacrifi
cio nře redẽptionis dignatus
est mori vt vitulus: ipse p vir
tutem sue fortitudinis surrexit
vt leo. Leo etiaz aptis oculis
nemine phibet: qz in ipsa mor
te in qua ex humanitate redẽ
tor nr̃ mori potuit: ex diui
tate sua immortalis perma
nendo vigilauit. Lectio. v.
Ipse etiã post resurrectionez
suã ascẽdẽs ad celos: in supio
ribus est elevatus vt aquila.
Totũ ergo simul nobis est: q
nascẽdo homo: ꝛ moriendo
vitulus: ꝛ resurgẽdo leo: ꝛ ad
celos ascẽdẽdo agla fact⁹ est.
Sed qz per hec aĩalia L. vj.
euãgelistas quatuor ꝛ sub eo
rũ specie simul pfectos oẽs iaz
supius significari dixim⁹: re
stat vt quomodo vnusq̃q ele
gz istis aĩaliũ visionibus ex
primi ostẽdamus. Dis etenim
dectus atq; in via dñi pfect⁹:
ꝛ homo ꝛ vitulus ꝛ leo simul
et aquila est. Lectio septima.
In homo enim rõnale est aĩal:
vitulus aũt in sacrificio macta
ri solet: leo vo fortis est bestia:
sicut scriptũ est: leo fortissim⁹
bestiarũ ad nullũ patuet occur
sum. Agla ad sublimia euo
lat: ꝛ irreuerberatis oculis so
lis radijs intendit. Lcõ. viij.
Omnis itaq; qui in ratione
pfectus est: homo est: ꝛ quoni
am semetipsum ab huius mũ
di voluptate mortificat: vitu
lus est. Quia vo ipsa sua spõ
tanea mortificatione cõtra ad
uersa oia fortitudine securitaz
habet: leo est. Unde scriptum
est. Justus aũt quasi leo confi
dens: absq; terrore erit. Quia
vo sublimiter ꝓtẽplat ea que
celestia atq; eterna sunt: agla
est. Lcõ sci euãgelij ſm lucã.
In illo tpe. Designauit do
minus ꝛ alios septuagin
taduos: ꝛ misit illos binos an
te faciẽ suã. Et rel. Homelia
sancti gregorij pape ꝛ eadem
lectione. Lectio nona.
Dominus ꝛ saluator nr̃
ffes charissimi aliquãdo nos
sermonib⁹: aliquãdo vo opi
bus admonet. Ipsa etenim fa
ctis eius ꝓcepta sunt: qz dum
aliqd facit⁹ facit: qd agere de
beamus inotescit. Ecce eni bi
nos in dicatione discipulos
mittit. Quia enim duo sũt ꝓce
pta charitatis: dei videlicet
amor ꝛ pximi: ꝛ minus ꝙ in
ter duos haberi charitas non

pōt. nemo enim proprie ad se
metipsū charitatē habere dici
tur sed dilectione ipse in alte-
rū tēdit: vt eē charitas possit.
Binos ad predicādū discipu
los dñs mittit: quatenꝰ hoc no-
bis tacitus innuat: q; qui cha
ritatē erga alterū non habet:
predicationis officiū suscipere
nullatenus debet. Lectio. x.
Bene autē dicit: q; mīsit eos
ante faciē suā in oēm ciuitatē
t locū quo erat ipse venturus.
Ꝑdicatores enim suos dñs
sequitur: q; ꝑdicatio ꝓuenit. Et
tūc ad mētis nr̄e habitaculuz
dñs venit: quādo vba exhorta
tionis ꝓcurrūt: atq; per hec vi
tas in mēte suscipit. Lec. xj.
Hinc nāq; eisdē ꝑdicatorib⁹
esaias dicit. Ꝑarate viā dñi:
rectas facite semitas dei nr̄i.
Hinc illis psalmista ait. Iter
facite ei qui ascēdit sup occasū
Sup occasum nāq; dñs ascē-
dit: q; vnde in passione occu-
buit inde maiorē suā gliaz re
surgēdo manifestauit. Super
occasum videlicet ascēdit: qa
mortē quā ꝓtulit: resurgendo
calcauit. Et ergo qui ascendit
sup occasum iter facimus: cuz
nos eius gliam vestris mētib⁹
ꝓdicamus: vt eas t ipse post
venies per amoris sui ꝓsentiaz
illustret. Lectio duodecima.
Messis aūt ꝓdicatorib⁹: quid
dicat audiamus. Messis qui
dem multa: operarij aūt pauci.
Rogate ergo dñm messis: vt
mittat operarios in messem suā.
Jam messis multa: sed operarij
pauci sunt: qō sine graui me
rore log nō possumus: q; t si
sint qui dona audiāt: dc̄ sunt q
dicant. Secundum lucam.
In illo tpe. Designauit
dñs t alios septuaginta
duos: t misit illos binos añ fa
ciē suā in oēm ciuitatē t locuz
quo erat ipse vēturus. Et di-
cebat illis. Messis qdē multa
operarij aūt pauci. Rogate er-
go dñm messis: vt mittat opa-
rios in messem suam. Jte. ecce
ego mitto vos sicut agnos iter
lupos. Nolite portare saccu-
los neq; perā neq; calciamenta:
t neminē per viā salutaueritis
In quācūq; domū intraueri-
tis primū dicite: Ꝑax huic do
mui. Et si ibi fuerit filius pa-
cis: requiescet sup illam pax ve
stra: sin aūt ad vos reuertetur
In eadē autem domo manete
edentes t bibentes que apud
illos sunt. Dignus est enim ope
rarius mercede sua. Nolite
trāsire de domo in domuz. Et
in quācūq; ciuitatē intraueri

bis t susceperint vos: mandu-
cate que apponuntur vobis: t
curate infirmos qui in illa sūt
t dicite illis. Appropiquabit
in vos regnuz dei. In natali
ūs martyris ad vspas si fe-
stum est duplex añe lauduz t
psalmi. Dixit dñs. Cum rel.

Beatus vir qui in- Cap.
uētus est sine macula: t
qui post aurū nō abijt: nec spe
rauit in pecunie thesauris: ga
est hic t laudabimus eū: fecit
enim mirabilia in vita sua. R.
plicū in festis duplicib⁹. Ju
stus germinabit. ℣. Plātā-
tus. In non duplicibus vo
ni. ppnium assignetur dicitur
R.dne. Gloria t honore coro
nasti eum domine. ℣. Et con
stituisti eum super opera manu
um tuarum. Coronasti. Glo-
ria. Gloria t ho. Hymnus.
Deus noz militum. ℣. Ma
gna est gloria eius in salutari
tuo. R. Gloriam t magnum
decorem impones super eum.
Ad. M. añ. Iste sanctus p
lege dei sui certauit vsq; ad
mortem: t a verbis impiorum
nō timuit: fundatus enim erat
supra firmam petram. Ore.

Presta qs omnīs de⁹: vt
qui bti. N. martyris tui
natalitia colimus: intercessione
eius in tui nominis amore ro
boremur. Per. Si fuerit pō
tifex. Statio.

Firmi-
tatem nostram respice
omnipotens deus: t quia pon-
dus proprie actionis grauat
beati. N. martyris tui atq;
pontificis intercessio gloriosa
nos protegat. Per. Itē alia

Deus qui nos oratio.
beati. N. martyris tui
atq; pontificis annua solēnita
te letificas: concede propitius
vt cuius natalitia colimus: de
eiusdem etiaz protectione gau
deamus. Per. Et notanduz
q; si in festo vnius martyris
contingat fieri commemora-
tionem de alio martyre: vel si
eodem die contingat fieri cō-
memorationem de duob⁹ mar
tyribus figillatim pro secūda
commemoratione in vesperis
dicitur añ. Hic est vir qui
non est derelictus a deo in die
certaminis sui: t ipse concul-
cauit caput serpentis antiqui:
modo coronatur: qa fideliter
vincit in mandatis dñi alleluia. ℣. Justus vt palma flore-
bit. R. Sicut cedrus libani multiplicabitur. Ad ma-
tuī. inuitaī. Regē martyruz
dñm. Venite adoremus. ps.
Venite. Hym. Deus tuoz

In primo nocturn. An. In lege dñi fuit voluntas eius die ac nocte. ℣. Beat⁹ vir. An. Predicās ꝓceptū dñi:cōstitut⁹ est in mōte scō eius. ℣. Quare fre. An. Filij hoiuz scitote qz dñs sāctū suū mirificauit. ℣. Cū inuocaré. An. Scuto bone voluntatis tue coronasti nos dñe. ℣. Verba mea. An. In vniuersa terra gloria t honore coronasti eū. ℣. Dñe dñs nr. An. Justus dñs t iustitiā dilexit:egrate vidit vultus eius ℣. In dño cōfido. ℣. Glia t honore coronasti eū dñe. ℣. Et ꝓstituisti eū sup opa manuū tuaruz. Sermo sci augu. ebi ex libro homeliarū gnqua/

IN oibus ginta. Lectio.j. scripturis ffeē charissimi xpianoz tpa ꝓdicta sunt: hoc ideo:qz futuruz erat:vt reges terre qui ꝓpter idola ꝓsequebant xpianos:ꝓpter xp̄z idola deleret:t subiugaret eis potestas iugo xp̄i:vt impleretur qđ dictum est:vltus sum eas. Quid est vltus sum eas:Vindicaui me de ipsis: vindicaui me de ipsis inimicis meis, Quomodo me vindicaui:Occidēdo in eis errorē:suscitādo fidē. Corpus enīz xp̄i loquit. Quicqd in oibus malis persequebat xp̄ianos deletū est. ℣. Iste sanct⁹ ꝓ lege dei sui certauit vsqz ad mortē:t a verbis impiorū nō timuit. Fundatus enim erat supra firmā petraz. ℣. Munimine regio septus nullatenus est ab aduersarijs supatus. Fundatus. Lcō.ij.

HOmo enim quādo te ꝓsequit noli attēdere illaz figurā quā fecit dñs:aut aiaz illā quā spirauit dns. Nō ipsegtur qđ fecit dñs:sed malitia quam fecit homo. Oia que cūqz fecit dñs:laudāt deum. Audistis in būdictionibus t auditis omni solēnitate quando legunt:quomodo oīa laudāt dñm celestia t terrestria. Angeli:boīes:luminaria celi:arbores terre:flumina:maria qcqd dñs creauit siue in celo siue in terra siue in mari laudāt dñm. ℣. Justus germinabit sicut lilium, Et florebit in eternū ante dñm. ℣. Plātatus in domo dñi in atriis dom⁹ dei nostri. Et flo. Lectio. iij.

NUngd aliquādo ibi audistis:qz laudat dñs aurā/ sa:Nunquid aliquādo ibi audistis:qz laudāt dñs ebriositas:Nungd aliquādo ibi audistis:qz laudat dñs luxuria:Nungd aliquādo ibi audistis

quia

gnia laudat dñm hæresis. Dia
bola quare non laudat dñm? ga
nó sunt creata a deo. Et arbor
seruauit qđ é creata: homo de
buit qđ erect? est. Si seruasset
in se donū qđ in illo creauit de
us: idest imaginé suā: semper
laudaret dñm: nó solū lingua ſ
vita. ℟. Iste cognouit iu
stitiam & vidit mirabilia ma
gna & exoꝛauit altissimus. Et
inuētus est in numero scoꝝ. ℣. Iste est qui contempsit vi
tam mundi & peruenit ad ce
lestia regna. Et in. Lec. iiii.
Ergo ꝓdicta sunt & tpa
nfa: sed in tpib? nris pre
dicta sunt futura scismata.
Quomodo ergo pugnauit il
la ecclia contra diabolū: sic &
ista pugnat. Nunqđ cessat pu
gnare aduersus diabolū? Sic
dictum est de diabolo: qꝛ leo &
draco est: leo ꝓpter impetum:
draco ꝓpter insidias. Leo ap
tic irascit: draco occulte insidiat
℟. Dñe puenisti cum in bñdi
tionib? dulcedinis. Posuisti
in capite eius coꝛonā de lapide
ꝓcioso. ℣. Vitā petijt a te: tri
buisti ei dñe. Posuisti. Glia.
Posuisti. In secūdo noc. aii.
Habitabit in tabernaculo tuo
requiescet in mōte scō tuo. ℣.
Dñe qs habita. Aii. Posui
sti dñe sup caput eius coꝛonā
de lapide ꝓcioso. ℣. Dñe in
vrtute. Aii. Hic accipiet be
nedictionē a dño: & misericoꝛ
diā a deo salutari suo: qꝛ hec é
generatio querentiuꝫ dñm. ℣.
Dñi est terra. Aii. Letabit
iustus in dño: & sperabit in eo:
& laudabunt oēs recti coꝛde.
℣. Exaudi deus oꝛonē meaꝫ
cū ꝓp. Aii. Beat? quē ele
gisti dñe: habitabit in atrijs tu
is. ℣. Te decet. Aii. Just?
vt palma florebit: sicut cedꝛ
libani multiplicabit. ℣. Bo
nū est. ℟. Posuisti dñe sup
caput eius. ℣. Coꝛonam de
lapide pretioso. Lectio qnta.
Pugnauit ecclia ꝓtib?
tpibus aduersus leonē:
pugnat modo aduersus dra
conē. Sed quomodo vict? est
leo: vincit & draco. Que fortī
tudo leonis cōtra illū leonem
de quo dictū est: vicit leo de tri
bu iuda. Et que fortitudo dra
conis cōtra mortē dñi: qui ser
pētē suspēdit in ligno. Trium
phauit enim de morte quā dia
bolus ꝓpinauerat per astuti
as suas homini. Et cū exalta
ret moyses serpētē in eremo in
ligno: ꝓpls qui mordebatur a
serpēte: attēdebat serpentē: &
sanabat. ℣. Stolā iocūditatꝭ

induit eū dñs. Et coronā pul
chitudinis posuit sup caput
eius. ℟. Cibauit illū dñs pa
ne vite t intellect⁹ t aq̄ sapiētie
salutaris potauit illū. Et. L.

SIc t modo quēcūq; vi.
momorderit astutia sa
thane: ituenit xp̄m in ligno pē
dētē. Ibi enim mors occisa est
dñs semp viuit. Sed vt occide
ret mortē vestit⁹ est morte. Nō
enim potuit mors mori nisi in
vita. Nō mouit amaritudo ni
si in dulcedine: nō mouit frig⁹
nisi in calore: non est mortua
mors nisi in vita. ℟. Corona
aurea sup caput eius. Exp̄ssa
signo scitatis: gloria honoris: t
op⁹ fortitudinis. ℣. Ut̄i pre
uenisti eū in benedictionib⁹ dul
cedinis: posuisti in capite eius
coronam de lapide pretioso.
Expressa. Lectio septima.

QUis est vita: xp̄s d⁹ nr.
Sz vita iduta erat mor
te: crucifixus est: mortuus est:
t resurrexit tota vita: iterfecta
morte t deglutita morte: iā vi
ta surrexit: vt diceret de illo
ap̄lo. Scimus q⁹ xp̄s nō mori
tur: t mors illi vltra nō dña
bit. Nō aūt ei dñata est primo
mors: volenti dñata est. Insu
lauit se aduersus eū satelles leo
nis. ℟. Desiderū aie ei⁹ tri
buisti ei dñe. Et volūtate labio
rū eius nō fraudasti eum. ℣.
Posuisti in capite ei⁹ coronā
de lapide pretioso. Et. L. vii.

TUnc iudex a quo iudica
batur erexit cernicē t ait.
Nō mihi rūdes. Rugit⁹ leo
nis: tumēt colla serpentis:
sed sedant ad resp̄sionē agni
qui nouit occidere leonē. Au
di q⁹ volenti dñata est mors.
Cū enim hec ab illo audiuit re
spōdit. Nō haberes in me p
testatē: nisi data tibi ēt de celo
Quis dedit hāc desup potesta
tē: Deus. Quis est deus? Pa
ter t filius t spūs sāct⁹. ℟. Po
suisti dñe sup caput ei⁹ coronā
de lapide pcioso. Vitā petijt a
te. Tribuisti ei in sclm scl̄. ℣.
Desideriū aie eius tribuisti ei
t volūtate labior ei⁹ nō frau
dasti eū. Vitā. Alia. Tribuisti

Ad cant. ofi. Qui odit aiam
suā in hoc mūdo: in vitam eter
nā custodit eā. Cant. Beat⁹
vir qui in sapiētia morabitur.
Bñdict⁹ vir. Beat⁹ vir qui in
uētus est. ℣. Just⁹ vt palma
florebit. ℟. Sicut cedr⁹ liba
ni multiplicabit. Lectio san
cti euangelij sm Lucam.

IN illo tp̄e. Dixit Iesus tur
bis. Siqs venit ad me: t non
odit patrē suū t mātrem t vxo

rez ꝛ filios ꝛ fratres ꝛ sorores. Et reliqua. Homel. sci gregorij papę. De eadē lectione. L. ix.

Si ꝓsideremus fres charissimi que ꝛ quāta sunt quę nobis ꝓmittunt in celis: videlicet aīa oia que habent in terris. Terrena nāq; substantia superne felicitatis cōparata pōdus est nō subsidiū: ꝛ talis vita ei ne vite cōparata mors est potius dicēda q̄ vita. Ipse enim quotidianus defect⁹ corruptionis qd est aliud q̄ quędā plixitas mortis. ℟. Posuisti coronā capiti meo: ꝛ circūdedit me vestimēto salutis. Ad expugnandas gētes ꝛ oēs inimicos. ℣. Judica dñe nocētes me: expugna impugnātes me apprehende arma ꝛ scutū ꝛ exurge in adiutoriū mihi. Ad. Quę aūt lingua dicere: vel qs intellect⁹ capere sufficit illa supne ciuitatis quāta sint gaudia angelorum chorus itereesse: cū beatissimis spiritib⁹ glie cōditoris assistere: ꝓsentē dei vultū cernere: incircūscriptū lumen videre: nullo mortis metu afficī: incorruptionis ꝓpter munere letari. ℟. Honestū fecit illū dñs: ꝛ custodiuit eū ab inimicis: ꝛ a seductoribus tutauit illū. Et dedit illi claritatem eternam. ℣. Descenditq; cum illo in foueam: ꝛ in vinculis non dereliquit eum. Et dedit. Lectio. xj.

Sed ad hęc audita inardescit animus: iāq; illic cupit assistere: vbi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna premia peruenīri non potest: nisi per magnos labores. Unde ꝛ paulus egregius predicator dicit. Non coronabitur nisi qui legitime certauerit. ℟. Gloria ꝛ honore coronasti eum dñe: ꝛ constituisti eum super opera manuum tuarum. Omnia subiecisti sub pedibus eius. ℣. Quoniam preueniisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Omnia. Lectio. xij.

Delectat igitur mentem magnitudo premiorum sed non deterreat certamen laborum. Unde ad se venientibus veritas dicit. Si quis venit ad me: ꝛ non odit patrem suum ꝛ matrem ꝛ vxorem ꝛ filios ꝛ fratres ꝛ sorores: adhuc aūtem ꝛ animam suam: non potest meus esse discipulus. Sed percunctari libet: quomodo parentes ꝛ carnaliter propinquos precipimur

odisse: q iubemur t inimicos diligere. ℟. Hic est vir q nō est derelict⁹ a deo in certamine duro pculcās caput draconis antig. Modo celos petit sanguine laureat⁹. ℣. Felici cōmercio pro terrenis celestia, p momētanea eterna cōmutās Modo. Glia. Modo. Scōz

IN illo tpe. Dixit Iucaz. Iesus turbis. Siqs venit ad me t nō odit patrē suum, t mfem t vxorē t filios t ffes t sorores: adhuc aūt t aiam suā nō pōt meus esse discipulus. Et qui nō bajulat crucē suaz t venit post me nō pōt me⁹ eē discipulus. Quis enim ex vobis volēs turrē edificare: non prius sedēs cōputat sumptus qui necessarij sūt si habeat ad pficiēdū: ne posteaq̄ posuerit fundamētū t nō potuerit pficere: oēs qui viderint incipiāt illudere ei dicentes: q hic homo cepit edificare: t nō potuit cōsumare? Aut qs rex iturus cōmittere bellū aduersus aliū regē: nō sedēs prius cogitat si possit cū decē milib⁹ occurrere ei qui cū viginti milibus venit ad se? Aliogn adhuc illo lōge agēte legationē mittēs: rogat ea que pacis sūt. Sic ergo oīs ex vobis qui nō renūciat oib⁹ que possidet: nō pōt meus esse discipulus. ℟. Volo vt in vrpia. Ad laud t per horas aū. Qui me pfessus fuerit coram hoībus: pfitebor t ego eū coram patre meo ꝑ. Dñs regna. cum rel. Aū. Qui segtur me non ambulat in tenebris: sed habebit lumē vite dicit dñs. Aū. Qui mihi ministrat me sequat: t vbi sum ego: illic erit t minister meus. Aū. Siquis mihi ministrauerit: honorificabit eum pater meus qui est in celis dicit dñs Aū. Volo pr vt vbi ego sum illic sit t minister meus. Cap. Beatus vir qui inuēt⁹. ℟. Posuisti dñe: Sup caput ej⁹. ℣. Corona de lapide pciosi. Sup. Glia. Posui. Hymn⁹ Martyr dei. ℣. Magna est gloria eius. Ad. B. aū. Qui vult venire post me abneget semetipsum: t tollat crucē suam t sequat me dicit dñs. Oro vt in vrpia. Pro alia cōmemoratione in laudibus aū. Hic vir despiciēs mūdū: t terrena triūphans: diuitias celo cōdidit corde manu. ℣. Justus vt palma. vt supra in vrpia. Ad te. ná cap. Beatus vir q inuentus. ℣. Glia t honor. Oratio vt in vic. Ad sextaz

OIbauit illuz panc cap.

vite ⁊ intellect⁹: ⁊ aqua sapiē/
tie salutaris potauit illuz dñs
deus nr̄. ℟. Posuisti domine

BEati martyris tui Oio.
M. quesumus dñe ꝓcib⁹
adiuuemur: ⁊ eius digna solē
nia celebrātes tui nois fac nos
semp eē deuotos. Per. Si fue

PRecerit pōtifex. Oio.
ppli tui quesumus dñe
clemēter exaudi: vt beati. M.
martyris tui atq; pontificis
meritis adiuuemur: cui⁹ pas/
sione letamur. Per. Ad no/

PTmit enīz trāsnā cap.
gredi ⁊ non est trāsgres
sus: facē mala ⁊ nō fecit: ideo
stabilita sūt bona illius in dño
⁊ elemosynas illius enarrabit
omis ecclia sanctoꝝ. ℟. Ju/

HStus vt palma. Statio.
Vrilliū tuū nobis quesu/
mus dñe placatus impēde: ⁊
intercedēte beato. M. marty/
re tuo de xterā sup nos tue pro
pitiationis extēde. Per. Si

Dfuerit pontifex. Statio.
Eus qui nos ꝓcedis bea
ti. M. martyris tui atq; pōtifi
cis natalitio perfrui teius nos
tribue meriq; adiuuari. Per.
In secūdis vis añ. Virgam
virtutis tue emittet dñs ex syō
dñare in medio inimicoꝝ tuo/
rū. ℣. Dixit dñs. Si vo sue
rit pontifex añ. Jurauit dñs
⁊ nō penitebit eum: tu es sacer
dos in eternū. ℣. Dixit dñs.
Añ. Potens in terra erit se
mē eius: generatio rectoꝝ bñ
dicetur. ℣. Beat⁹ vir. Añ.
Collocet eū dñs cū pncipib⁹
ppli sui. ℣. Laudate pueri.
Añ. Dirupisti dñe vincula
mea tibi sacrificabo hostiam
laudis. ℣. Credidi. Caplm.
Beat⁹ vir qui in. Rꝫ b. Glia
⁊ ho. Hym. Deus tuoꝝ. ℣.
Magna est glia ei⁹. Ad. M
añ. Hic est vere martyr q ꝑ
xpi noie sanguinē suū fudit: q
minas iudicum nō timuit: nec
terrene dignitatis gliam que
siuit: sed ad celestia regna feli/
citer puenit. Oio vt in pmis
vis. Item alind capitulum in
vtrisq; vis laud⁹, de vno mar/

BEat⁹ vir qui tyre. Cap.
suffert tētatiōnē: quoniā
cū pbatus fuerit accipiet co/
ronam vite: quam repromisit
deus diligentibus se. Statio.

PResta quesumus omnis
deus: vt intercedēte bto
M. martyre tuo ⁊ a cūctis ad
uersitatib⁹ liberemur in corpo
re: ⁊ a prauis cogitationibus
mūdemur in mēte. Per. Ad

AStodiuit sextam cap.
eū ab inimicis: ⁊ a sedu/

etorib⁹ tutauit illū: ⁊ certamē
forte cedit illi vt vinceret: ⁊ sci
ret quoniam omnium potenti
or est sapientia. Oratio
Mercessio ḡs dñe beati
M. martyris ⁊ tuā nobis non
desinat placare iustitiā: ⁊ nr̄m
tibi deuotū iugiter efficere fa
mulatū. Per. Ad nonā cap.
Stolā iocūditatis induit
eū dñs: ⁊ coronā pulchi
tudinis posuit sup caput ei⁹.
Oē ⁊g nos bti. M. Sto.
martyris tui meritis ⁊
intercessione letificas: cōcede p
pitius: vt qui eius bñficia po
scimus dono tue gratie conse
quamur. Per. Ite alle cęto
Lectiones in natali vnius mar
tyris, Ex homelia sancti gre
gorij pape. Lectio prima.
Si ḡs vult post me veni
re abneget semetipsum:
q: nisi qs a semetipso deficiat:
ad eū qui sup ipsum est nō ap
propinquat: nec valet apphē
dere qđ vltra ipsum est: si ne
scierit mactare qđ est. Sic ole
rū plāte trā sponunt vt ꝓficiāt
atq: vt ita dixerim: eradican
tur vt crescant. Lectio scda.
Sic rerū semina in terre ad
mixtione deficiūt: ⁊ in repara
tione sui generis vberi⁹ assur
gunt. Vnde enim videm⁹ ꝑdi
disse qđ erāt: inde incipiūt hę
apparere qđ nō erāt. Sz qui
iā se a vitijs abneget: ex gren
de eius virtutes sunt in ḡbus
crescat. Nā cū dictū est: qui
vult post me venire abneget se
metipsum: protinus additur:
tollat crucem suam quotidie: ⁊
sequatur me. Lectio tertia.
O nob⁹ etenī modis cruc tol
lit: cū aut per abstinētiā afflic
cor⁹: aut per cōpassionē pri
mi affligit alius. Pēlem⁹ qua
liter vtroq: modo paulus cru
cē suā tulerat q dicebat. Ca
stigo cor⁹ meū ⁊ in seruitutem
redigo: ne forte alijs ꝓdicans:
ipse reprob⁹ efficiar. Lectio
Ecce in afflictione corpis au
diuimus crucē carnis: audia
mus nūc in cōpassione primi
crucē mētis. Elit enim. Quis
infirmat: ⁊ ego non infirmor?
Quis scandalizat: ⁊ ego nō
vror? Perfect⁹ qppe ꝓdicator
vt exēplum daret abstinētie
crucē portabat in corpore: ⁊ q
in se trahebat damna infirmi
tatis aliene: crucem portabat
in corde. Lectio quinta.
Sed q: ipsis virtutibus que
dā vitia mixta sunt: dicēdum
nobis est qđ vitiū abstinētiaz
carnis ⁊ qđ obsideat cōpassio
nē mentis, Evicino nāq: ab

stinẽtiã carnis nõnunq̃ vana
glia obsidet: q; dũ tenuitas in
corpe: dũ pallor in vultu respi
cit: virtus patefacta laudatur
t dũ se celerius foras fundit
quanto ad humanos oculos p
ostẽsum pallore exijt. L. vi.
Q Ut plerũq; fit vt qõ causa dei
agi credit: pro solis humanis
fauorib⁹ agat. Nõ dũ simon
ille significat: qui inuent⁹ in itti
nere crucẽ dñicã in angariaz
portat. Aliena qppe onera in
angaria portant: quãdo p va
nitatis studiũ aliquid geritur
Cui ergo per simonẽ designã
tur: nisi abstinẽtes t arrogan
tes: qui per abstinẽtiã qdẽ car
nẽ afficiũt: sz fructũ abstinẽtie
interius nõ regrũt. Lec. vii.
Crucẽ ergo dñi in angaria si
mon portat: q; cũ ad op⁹ bonũ
et bona uolũtate nõ ducit: rez
iusti sine fructu peccator⁹ opat.
Unde t isdẽ simon crucez por
tat: sed nõ mortẽ: q; abstinẽtes
t arrogãtes per abstinẽtiã q;
dẽ corp⁹ afficiũt: sed per desi
derĩ glie mũdo viuũt. L. viii.
Q Ompassionẽ uo animi ple
rũq; latẽter obsidet pietas sal
sa: vt hãc nõnunq̃ vsq; ad cõ
descẽdẽdũ vitijs ptrahat: dũ
ad culpas q̃sq; nõ debeat cõ
passionẽ exercere sz zelũ. Cõ
passio qppe homini t rectitu
do vitijs debetur: vt in vno eo
demq; uoie t diligamus bo
nũ quod factum est t psequa
mur mala que fecit: ne dũ cul
pas incaute remittimus: non
iam per charitatẽ compatiz sz
per negligentiaz ꝺdescendisse
videamur. Item euangelia
cũ suis, Cornelij in natali vni
us martyris. Lectio sancti
Euangelij sm matthæum.
In illo tempore, Dixit ie
sus discipulis suis. Siqs vult
post me venire: abneget semet
ipsum. Et reliqua. Homelia
sancti gregorij pape de eadem
lectione. Lectio nona.
Q Uia dominus ac redem
ptor noster nouus homo venit
in mũdum: noua precepta edi
dit mundo. Ut etenim no
stre ueteri in vitijs enutrite:
contrarietatem opposuit no
uitatis sue. Quid enim vetus:
quid carnalis homo nouerat:
nisi sua retinere: aliena rapere
si posset: ꝓcupiscere si nõ posset
Sed celestis Lectio decima
medicus singulis quibusq; vi
tijs obuiantia adhibet medi
camenta. Nam sicut arte me
dicine calida frigidis: frigi
da calidis curantur: ita omi
nus noster cõtraria opposuit

medicamēta peccatis: vt lubrici ois ꝺiuitiā: tenacitꝫ largitatē: iracūdis mānsuetudinē: claris ꝓcipet humilitatē. Lectio. xij.

Certe cū se sequētibus nouā mādata ꝓponeret dixit. Nisi quis renūciauerit oibꝫ que possi detinō pōt meꝫ cē discipulus. Ac si apte dicat. Qui per vitā veterē aliena cōcupiscitis: per nouę conuersationis studiū ⁊ vestra largimini. Lectio. xij.

Quid vo in hac lectiōe dicat audiamꝫ. Qui vult venire post me abneget semetipsum. Ibi dicit vt abnegemꝫ nrā: hic dicit vt abnegemus nos. Et forsitasse laboriosum nō est homini relinquere sua: sed valde laboriosū est relinquere semetipz. Mḋ in quꝫ é abnegare qō habet: valde enim multū est abnegare qō est. Scḋm matthēū.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si quis vult post me venire: abneget semetipsum: ⁊ tollat crucē suaz ⁊ sequat me. Qui eni voluerit aiam suā saluā facere ꝑdet illā. Qui aūt ꝑdiderit aiam suam ꝓpter me: inueniet eā. Quid enim ꝓdest homini si vniuersū mundū lucret: aīe vo sue detrimētū patiat? Aut quam dabit homo cōmutationē ꝓ aīa sua? Filius enim hois vēturꝫ est in glia ꝑris sui cū angelis suis: ⁊ tūc reddet vnicuiqꝫ �includ opera sua. Amē dico vobis: sunt quidā de hic stātibꝫ qui nō gustabūt mortē: donec videāt filium hois veniēte in regno suo. Lectio sci euāgelij ꝺm matthēū.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nolite arbitrari: quia venerim pacē mittere in terrā. Nō veni pacē mittere: sed gladiū. Et rel. Homilia sancti hieronymi ꝓsbyteri ex cōmētario sup matthēum.

Supra dixerat: qđ dico vobis i tenebris: dicite in lumine: ⁊ qđ in aure auditis: ꝓdicate sup tecta: nunc infert qđ post ꝓdicationē sequatur ad fidē xpi. Totꝰ orbis cōtra se diuisus est: vna quaqꝫ gēs nos ⁊ infideles habuit ⁊ crudēles: ⁊ ꝓpterea bellū missus est bonū: vt rūperet pax mala male qđ in genesi ad. Lectio. xi. uersum rebelles hois qui mōti fuerāt de oriēte: ⁊ turrim extruere festinabāt: per quā celi alta penetrarent fecisse scribit deus: vt diuideret linguas eoꝝ. Vnde ⁊ in psalmo dauid precat. Dissipa dne gētes que bella volūt. Gen enim separare hoiem aduersus pcm suum;

r filiā aduersus mrem suaz: r
inimici hois domestici ei⁹. Dic
le⁹ ppne isdē vbis in michea
pphta scribit. Et notādūvbi
cūq; ac vereri instrumēto testi
monū ponit: vtruz sensus tū
an r sermo consentiat. L. xj.
Q. ui amat patrē aut matrē
plus mē: nō est me dignus.
Et reliqua. Qui ante pmise-
rat nō veni mittere pacez sed
gladiū: r diuidere hoīes aduer
sus patrē r mrem r socruz: ne
qs pietatē religioni anteferret
subiecit dicēs. Qui amat pa-
trē aut mrez plus mē. Et in
cantico cāticoz legimus: ordi
nate in me charitatez. L. xij.
Ic ordo in omni affectu ne-
cessarius est. Ama post deum
patrē: ama mrem: ama filios.
Si autez necessitas venerit: vt
amoz parētū ac filioz dei amo
ri cōpareť: r nō possit vtrūq;
seruari: odiū in suos pietas in
deū est. Nō ergo, phibuit ama
ri patrē aut mrem: sed signan
ter addidit: qui amat patrem
aut mrem plus mē. Et q nō
accepit crucē suā r segtur me
nō est me dignus. Secūdum
In illo tpe. Di
xit iesus discipulis suis.
Nolite arbitrari: q; venerim
pacē mittere in terrā. Non ve
ni pacē mittere: sed gladium.
Veni enim separare hoīem ad
uersus pr̄em suū: r filiā aduer
sus mrem suā: r nurum aduer
sus socrū suā, Et inimici hois
domestici eius. Qui amat pa-
trē aut mrem plus mē: non
est me dignus. Et qui amat fi
liū aut filiā sup me: nō est me
dignus. Et qui nō accipit cru
cē suam r sequit me: nō est me
dignus. Qui inuenit aiam su
am pdet illam: r qui pderit aiam suā ppter me inueniet eā
Qui recipit vos me recipit: r
qui me recipit: recipit eum qui
me misit. Qui recipit pphētā
in noīe pphete: mercedē pphe
te accipiet. r qui recipit iustum
in noīe iusti: mercedē iusti ac-
cipiet. Et qcūq; potum dederit
vni ex minimis istis calicem
aque frigide tū in noīe discī-
puli: amē dico vobis nō pdet
mercedē suam. In natalitijs
plurimoz martyrū ad vesp̄as
si festū est duplex accipiuntur
ant̄e laudum r ps̄. Dixit dñs.
In stoz ant̄e cuz ref. Cap.
in manu dei sunt: r nō tā
get illos tormentū malitie: visi
sunt oculis insipiētū moz: illi
aūt sunt in pace. R̄. plixū in
festis duplicibus. Ujri sancti
R̄. Unus spūs. In nō dupli

cdus vo nisi oꝛiū assignetur dicit ℟. b. Sci tui dñe. B̄n/dicēte. ℣. Gliam regni tui dicēt: ꝛ potētiā tuā loquētur. Bene. Glia. Sci. Hym. Sā ctoꝝ meritis. ℣. Mirabilis deus. ℟. In scis suis. Ad M. añ. Isti sunt sci qui pro testaméto dei sua corpoꝛa tra/diderūt: ꝛ in sanguine agni la uerūt stolas suas. Oꝛio Eus qui nos cōcedis sā ctoꝝ martyrū tuoꝝ. N. ꝛ. N. natalitia colere: da nobis in cē na brītudine de eoꝝ societate gaudere. Per. Alia oratio H in vtercq fuerit ponifex. Eatoꝝ martyrum pariꝛ terqꝫ pontificū. N. ꝛ. N. nos qs dñe festa tueanī: ꝛ eoꝝ cō/méd et oꝛio veneráda. Per. Motānduꝫ g̃ h in festo plurimoꝝ martyruꝫ cōtingat fieri cōmemoratiōnē alioꝝ martyrū pro his de qbus fit comme moratio in ꝛis. Añ. Abster get deus oēz lachrymā ab oc̄u lis scōꝝ: ꝛ iā nō erit amplius nec luctus nec clamoꝛ: nec vllus doloꝛ: quoniā pꝛia tran fierūt. ℣. Examinī in dño ꝛ exultate iusti. ℟. Et gliami ni oēs recti corde. Ad mag. inuic. Regez martyrū dñm: Venite adoremꝰ. ℘. Venite. Hym. Eterna xp̄i munera. In primo noc. añ. Secus de cursus aquarū plātauit vine am iustoꝝ: sed in lege dñi fui voluntas eoꝝ. ℘. Beat? vi. Añ. Tanq̄ auruꝫ in fornace pbauit electos dñs: ꝛ quasi ho locausta accepit eos in ꝛtm. ℘. Quare fre. Añ. Sce/rā hoibus tozmēta passi sunt spes electoꝝ est immortalis ꝛ eternū. ℘. In dño confida. Añ. Dabo scis meis locū ꝛ minatū in regno pūs mei di cit dñs. ℘. Dñe qs habitabit. Añ. Scis q in terra fi eius mirificauit oēs volutates meas iter illos. ℘. Cōfitemi me. Añ. Sci q sperāt in dño mutabunt fortitudinem: assu mēt pēnas vt agle volabūt ꝛ nō deficiēt. ℘. Dñs est terra. ℣. Justoꝝ aīme in manu dei sunt. ℟. Et nō tāget illos tozmētū malitie. Sermo sancti augustini episcopi ex libro homeliarum paroch̄ialiū. L.

Quotiēscunq̄ fratres charissimi scōꝝ martyruꝫ solēnia celebramus: ipsis intercedētibus expectemus a dño cōsequi tempoꝛalia beneficia: vt ipsos martyres imitando accipere mereamur eterna. Ab eis enim sa/

corum martyrum in veritate
festiua gaudia celebrant: qui
ipsorum martyrū exempla se-
quuntur. ℣. Absterget deus
oēm lachrymā ab oculis san-
ctorum: & iam non erit ampli
us neq; luctus neq; clamor: neq;
vllus dolor. Quoniā prio
ra transierunt. ℣. Non esu-
rient neq; sitient amplius: &
non cadet super illos sol neq;
vllus estus. Quoniā. Lectio. iij.

Solennitates enim mar
tyrum exhortationes sūt
martyrioꝝ: vt imitari non pi-
get quod celebrare delectat.
Sed nos volumus gaudere cū
sanctis & tribulationes mūdi
nolumus sustinere cum illis.
Qui enim sanctos martyres
vel inquantū potuerit noluerit
imitari: ad eorū beatitudinē
nō poterit peruenire. ℣. Ui
si sancti gloriosum sanguinez
fuderunt pro dño: amauerunt
xpm in vita sua: imitati sunt
eū in morte sua, Et ideo coro-
nas triūphales meruerūt. ℣.
Ignis spiritꝰ & vna fides erat
in eis, Et ideo. Lectio. iij.

Ic & apls paulus predi
cat dicens. Si fuerimus socij
passionū: & cōsolationū.
Et dñs in euangelio. Si mun
dus vos odit: scitote q; me po
rem vobis odio habuit. Recu
sat eē in corpore: qui odiū mū
di nō vult sustinere cū capite.
℣. Tradiderunt corpora sua
propter deū ad supplicia. Et me
ruerūt habere coronas perpe
tuas. ℣. Isti sunt qui venerūt
ex magna tribulatione: & laue
runt stolas suas in sanguine
agni. Et merue. Lectio. iij.

Sed dicit aliqs. Et quis
est qui possit dō imi
tarū vestigia sequi? Huic ego
respōdeo: q; nō solū martyres
sed & ipsum dñm cum ipsꝰ ad
iutorio si volumus possumus
imitari. Audi nō me sed dñm
generi humano clamantem.
Discite a me: q; mitis sum & hu
milis corde. ℣. Sancti tui do
mine mirabile consecuti sunt
iter seruientes preceptis tuis:
vt inuenirentur illesi in aquis
validis. Terra apparuit ari
da. Et in mari rubro via sine
impedimēto. ℣. Victricē ma
nū tuam laudauerūt pariter
& decātauerunt dñe nomē san
ctū tuum. Terra. Gloria. Et.
In secūdo nocturn. an. Justi
aūt in perpetuū viuēt: & apud
dñm est merces eorum. ℣.
Exultate iusti. ℟. Tradi-
derunt corpora sua propter deū
ad supplicia: ideo coronantur

r accipiũt palmã. ℣. Bene/
dicã. ℟. Ecce merces sc̃oꝝ
copiosa est apud deũ: ipsi vo
mortui sunt pro xpo: r viuent
in eternũ. ℣. Deꝰ nr̃e re. ℟.
Justoꝝ est enim regnũ celoꝝ
qui ꝓpterierũt vitã mũdi r per
uenerũt ad ꝑmia regni: r la-
uerũt stolas suas in sanguine
agni, ℣. Exaudi dñe ꝛec.
℟. Sãguis sc̃oꝝ martyruꝫ
pro xpo effusus est in terra:
ideo adepti sunt munera sem/
piterna. ℣. Exaudi dñe ozo-
nem meã cũ deꝫ. ℟. Vindi
ca dñe sanguinẽ sc̃oꝝ tuoꝝ
qui effusus est sup terraꝫ. ℣.
Deus venerũt gẽtes. ℟. Ju-
sti aũt in ꝑpetũ viuẽt. ℣. Et
apud dñm est merces eoꝝ.

Audi r beatã petrũ. v.
aplm admonentẽ Chri
stus pro nobis passus est re/
linquẽs vobis exẽplum: vt se-
quamini vestigia eiꝰ. Ecce xp̃s
dicit: discite a me, beatꝰ petrus
dicit: vt sequamini vestigia eiꝰ
Similiter paulus apostolus
clamat, Imitatores dei estote
sicut filij charissimi. Quid ad
hec respõdebimus fratres: vel
quã excusationẽ habere pote
rimus. ℟. Verbera carnificũ
nõ timuerũt sci dei mouẽtes p
xpi noie, Et hæredes fierent in
domo dñi. ℣. Sci per fidẽ vi
cerũt regna: opati sunt iusti
am: adepti sunt repromissio/
nes. Et hæredes. Lectio. vij

Si tibi aliqs dicat: vt vir
tutes quas fecit dñs vbe
as imitari: iusta põt eẽ excusa
tio tua: q; virtutes r mirabilia
facere nõ oibus datũ est. Ju-
ste r caste viuere r charitatez
cũ oibus custodire cuꝫ dei ad
iutorio oibus ꝓceptũ est. ℟.
Propter testamẽtũ dñi r le-
ges paternas sci dei ꝑstiterũt
in amore fraternitatis. Quia
vnus fuit semper spũs in eis r
vna fides. ℣. Ecce q̃ bonus
r q̃ iocũdũ habitare fratres i
vnum. Quia. Lectio. vij.

Nam r ipse dñs nõ dixit
discite a me mortuos su-
scitare: ceccos illuminare: super
aquas siccis pedib⁹ ambulare
Nõ hoc dixit. Sed quid ait?
Quia mitis suꝫ r humilis cor
de. Et iterũ. Diligite inimicos
vestros: benefacite his qui ode
runt vos. Et iterũ, Estote perfe
cti: sicut r pr̃ vester celestis per
fectꝰ est: qui solẽ suũ oriri facit
sup bonos r malos. ℟. San
cti mei qui in isto sclo certamẽ
habuistis. Mercedẽ laboruꝫ
ego reddaꝫ vobis. ℣. Venite
benedicti pr̃is mei percipite re/

gnum. Mercedem. Lec. viij.

Et licet sint alia multa in
bus debeamus dñm et
beatos martyres imitari: ista
tamē duo pcipua sūt: idest vt
mites simus et humiles corde:
et inimicos nros toto corde et
totis viribꝫ diligamus. De di
ligēdis inimicis fres charissi
mi nullus vnq̄ in vitate se po
terit excusare. Pōt mihi ali
quis dicere: nō possuz ieiuna
re nō possum vigilare. nunqd
pōt dicere: nō possum amare?
R. Tanq̄ aurū in fornace p
bauit electos dñs: et quasi holo
causti hostiā accepit illos et in
tpe erit respect illoꝝ. Quoni
am donū et pax est electis dei.
℣. Qui pfidūt in illū itelligēt
vitatē et fideles in dilectiōe ac
quiescēt illi. Quoniā. Gloria.
Quoniā. Ad canū. añ. Bau
det in celis aīe scōrū: qui chri
sti vestigia sunt secuti: et qz pro
eius amore sanguinē suū fude
runt: ideo cū xpo gaudēt in eter
nū. Canū. Hos sci dñi. cum
rel. ℣. Exultēt iusti in cōspe
ctu dei. R. Et delectent in leti
tia. Lcō scī euāgelij ꝟm lucaz.

In illo tpe. Dixit ihesus di
scipulis suis. Cū audieritis
lia et seditiones nolite terreri
Et rel. Homelia sci gregorij
papę de eadem lectione. Lin.

Qlia lōgius ab vbe di
gressi sum?: ne ad reuer
tēdū nos tardio: hota pdiat
necesse est vt expositionē sācti
euāgelij breuiori sermo trāscur
rat. Dñs ac redēptor nr peri
turi mūdi pcurrēntia mala de
nūciat: vt eo minus pturbent
uēntia quo fuerint prescita.
Mīn? enim iacula feriūt que
uidētur: et nos tolerabiliꝰ mū
di mala suscipim?: si ptra hec
per fidei clypeū munimur.
R. In circuitu tuo dñe lumē
est qō nunq̄ deficiet: ibi cōsti
tuisti lucidissimas māsiones.
Ubi regescūt scōrū anime. ℣.
Magn? dñs et laudabilis nī
mis in ciuitate dei nri in mon
te sancto eius. Ubi. Lcō. x.

Hec etenim dicit. Cum
audieritis plia et seditio
nes nolite terreri: oportet pmū
hec fieri: sed nōdū statim finis
Pensanda sunt vba redēpto
ris nri: per que nos aliud inte
rius: aliud exterius passuros
denūciat. Bella quippe ad hos
tes ptinēt: seditiōes ad ciues
Ut ergo nos indicet interi? ex
terius q̄z turbari: aliud nos fa
tet ab hostib?: aliud a fratrib?
pperi. R. Certamē magnuz
habuerūt sci dei: trāsierūt per

ignē ⁊ aquā: ⁊ saluifacti sunt. Et coronas acceperunt a dño deo. ℟. Immania enim pro xpo in suis corpoibus ptulerunt tormēta. Et. Lectio. xj.

SEd hīs malis ꝓuenientibus: q̄nō statim finis sequat adiūgit. Surget gēs cōtra gētē: ⁊ regnū aduersus regnū: ⁊ terremot' magni erūt per loca: ⁊ pestilētie ⁊ fames: terroꝛesq; de celo ⁊ signa magna erūt: vel sicut in q̄busdam codicib' inuenit: terroꝛes q; de celo ⁊ tēpestates: atq; post hēc dixit: ⁊ signa magna erunt. ℟. Corpora sc̄oꝝ in pace sepulta sunt. Et noīa eoꝝ viuent in generatione ⁊ generatione. ℣. Sapiētiā sanctoꝝ narrent populi: ⁊ laudem eoꝝ nūcient ois ecclesia. Et. Lcō. xij.

ANtequā tribulatio multis tribulationib' ꝓueniat: ⁊ per credita mala que ꝓuenīūt indicant mala ꝓpetuaque subsequent. Et ideo post bella ⁊ seditiones nō statim finis: q; multa debēt mala ꝓcurrere: vt malū valeāt sine fine nūciare. ℟. Hec est vera fraternitas que nunq̄ potuit vinci tentamine: qui effuso sanguine secuti sunt dñm. Contēnētes aulā regiam. Peruenerunt ad regna celestia. ℣. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū habitare fratres in vnū. Cōtēnētes. Glia. Peruenerūt. Sequēs

IN illo tpe. Dixit ihc̄ suis discipulis suis. Cum audieritis ꝓlia ⁊ seditiōes nolite terreri. Oportet primū hec fieri: sed nōdum statim finis. Tūc dicebat illis. Surget gēs ꝓtra gentē: ⁊ regnū aduersus regnū: ⁊ terremot' magni erūt per loca: ⁊ pestilētie ⁊ fames: terroꝛes q; de celo ⁊ signa magna erūt. Sz ante hec oīa iniiciēt vobis manus suas: ⁊ persequent tradētes in synagogas ⁊ in custodias: trahētes ad reges ⁊ ꝓsides ꝓpter nomē meū. Cōtiget aūt vobis in testimoniū. Ponite ergo in cordibus vestris nō ꝓmeditari quēadmodū respōdeatis. Ego enim dabo vobis os ⁊ sapientiā: cui nō poterūt resistere ⁊ cōtradicere oēs aduersarij vri. Trademini aūt a parētib' ⁊ fratrib' a cognatis ⁊ amicis: ⁊ morte afficiēt ex vobis: ⁊ eritis odio oib' gētib' ꝓpter nomē meū. Et capillus de capite vro non peribit. In patiētia vestra possidebitis aias vestras. Dio vt i xpo. Ad lau. ⁊ p tp. añ. Oēs isti quāta passi sūt tormēta vt

securi p uenirent ad palmam martyrij. ℟. Dñs regē. cum rel. Añ. Cū palma ad regna puenerūt sci: coronas decoris meruerunt de manu dñi. Añ. Lorpora scōr in pace sepulta sūt: et viuēt nois eor in eternū. Añ. Martyres dñi dñm benedicite in eternū. Añ. Martyrū chor⁹ laudate dñm de celis. Cap. Justor aie. ℟. b. Justor aie. In manu dei sunt. ℣. Et nō tāget illos tormētū malitie. In. Glia. Justor. ℣y. Rex glioſe martyrū. ℣. Mirabilis de⁹. Ad. B. añ. Fulgebūt iusti et tanq̄ scintille in arūdineto discurrent: iudicabūt nationes et regnabunt in eternū. Dño vt in vis. p scōa cōmemoratiōe in laudib⁹ añ. Justor aie in manu dei sunt: et nō tāget illos tormētū malitie ℣. Retamini in dño. vt supra in vis. Ad tertiā cap. Justo rum aie. ℣. Justor aie. Dño vt in vis. Ad sextā cap. Reddidit de⁹ mercedes labor scōr suor: et deduxit illos in via mirabili: et fuit illis i velamēto diei et in luce stellarū nocte. ℣. Justi añ. Oratio. Preſta q̄s omps de⁹: vt q scōrū martyrū tuor. M. et M, solēnia colim⁹: eor etiaz virtutes imitemur. Per. Ad Vlgebūt iusti: et in. cap. tanq̄ scintille in arūdineto discurrēt: iudicabūt nationes: et dñabuntur pplis: et regnabit dñs illor in pp̄tuū. ℣. Exultēt iusti. Oratio. Oncede q̄s omps de⁹: vt scōrū martyrū tuor. M. et M. quor celebram⁹ victoriā participem⁹ et meritis. Per. In secūdis vis añ. Virgā virtutis emittet dñs ex syō dñare i medio inimicor tuor. ℟. Dixit dñs. Añ. Collocet eos dominus cū pncipib⁹ ppli sui. ℟. Laudate pueri. Añ. Pretiosa in ꝓspectu dñi mors scōrū ei⁹. ℟. Credidi. Añ. Cūctes ibāt et flebāt mittētes semina sua. ℟. In conuertendo. Cap. Justor aie. ℟. b. Sāncti tui de. vt in p̄mis vesp̄is. ℣y. Scōrū meritis. ℣. Mirabilis de⁹. Ad. M. añ. Justi sunt sci qui pro dei amore mīnas tyrum cōtēpserunt: sancti martyres in regnum eternū exultent cum angelis: o q̄s preciosa est mors sanctorū qui assidue assistūt ante dñm: et ab inuicē nō sunt separati. Dño vt in p̄mis vesp̄is. Item de plurib⁹ martyribus in vtrisq̄ vesp̄ris laud. et tertijs. Capit.

Sancti per fidē vicerunt regna: operati sunt iustitiam: adepti sunt repromissiones in xpo ihesu dño nro. Oratio. Deus qui nos annua sctōrū martyrū tuorū. N. et N. solēnitate letificas: cōcede propitius: vt quorū gaudem' meritis accendamur exemplis. Per. Ad sextam cap. Burauerūt ora leonū extinxerunt impetū ignis: effugauerūt aciē gladij: conualuerunt de infirmitatibus: fortes facti sunt in bello. Oratio. Deus qui per gliosa bella certaminis ad īmortales triūphos beatos martyres tuos. N. et N. extulisti: cōcede quesumus: vt eorū meritis ptegamur: in quorū festiuitate letamur. Per. Ad ix. cap. Sancti ludibria et vbera expti sunt sup et vincula et carceres lapidati sūt: secti sūt: tētati sunt: in occisione gladij mortui sūt p xpo dño. Oratio. Concede quesum' omnipotens deus ad eorū nos gaudia eterna ptingere: de quorū nos passione tribuis annua solēnitate gaudere. Per. Itez alie octo lectiones in natalitije plurimorū martyrū. Sermo sancti augustini epi. Lec. j.

In psalmo diximus dño deo nro: pciosa in conspectu dñi mors sanctorū ei'. Pciosa est mors scōrū martyrū qz pciū eorū est signis dñi iporū. Passus est enim passione sua: qz erāt passuri post ipsum. Precessit ipse et secuti sūt multi. Valde enim aspera erat via sed fecit ipsa leuē: quādo ipe ante oēs trāsiuit. Ideo ceteri nō timuerūt trāsire: quia ipse prior transiuit. Lectio secūda Mortuus est enī et terruit discipulos suos. Resurrexit et abstulit illis timorē: et dedit amorē. Quādo enim mortuus est xps: trepidauerūt discipuli: et putauerūt qz perijt. Quando secuti sunt: ibi videte gram dei. Tūc latro credidit: quādo discipuli trepidauerūt. Erat enī vn' latro in cruce cū illo: sicq; in illū credidit vt diceret. Dñe in mente me habe dū veneris in regnū tuū. Quis illū vocebat: nisi qui iuxta ipsum pēdebat. Erat enim illi fixus in latere: sed habitabat in corde. In isto aūt psalmo Lcō. iij. vbi diximus: pciosa in ꝓspectu dñi mors sanctorū eius: ibi scriptum est et qđ audistis: ego dixi in extasi meo et vos homo mēdax. Quid dicimus fres?

Dis

ois homo mendax. Ergo ꝛ martyres mendaces fuerunt? Si aũt martyres veraces fuerũt quomodo verũ est: ois homo mendax? Scriptura dicit ois homo mendax. Lec. iiij. Si dixim⁹ veraces erãt martyres: scripturã facimus mendacẽ: si aũt verũ dixit scriptura: q; ois homo mẽdax: ergo martyres mendaces fuerunt. Quomodo habemus ostẽdere scripturã veracẽ: ꝛ martyres veraces? An forte martyres nõ erãt hoies? Si autez homines erãt: quomodo verũ est ois homo mẽdax? Quid ergo faciemus? Laborem⁹ vt ostẽdam⁹ vobis q; ꝛ scriptura verax est: ꝛ ois homo mendax: ꝛ martyres veraces fuerũt: quia pro vitate mortui sunt. Ideo enim sunt martyres: q; p veritate sunt passi. Lectio. v. Martyr enim ỹbũ est grece: latine testis dicit. Si ergo testes veritatis fuerũt: vera dixerũt: ꝛ vera dicẽdo coronas acceperũt. Si aũt testes falsi fuerũt: qñ abfuit: nõ ad coronas ꝛ ad penas ierũt: q; scriptuꝫ est testis falsus nõ erit impunit⁹. Ergo ostẽdam⁹ illos veraces Jã ipsi veraces se ostẽderunt quãdo pro vitate etiã mortuo luerũt. Quomodo ergo verax est scriptura que dicit: omnis homo mendax. Lectio sexta Rogem⁹ dñm nr̃m iesũ xp̃m ꝛ ipse nobis soluet istã questionẽ. Unde habet illã nobis soluere: de euãgelio de quo modo loquebat: quando vobis legebatur. Audistis enim quãdo legebat euãgeliũ: q; martyribus dicebat dñs iesus. Cum tradẽt vos nolite cogitare qd loquamini: aut qd dicatis. Dabit enim vobis in illa hora qd loquamini. Nõ enim estis vos qui loquimini: sed spũs pris vestri qui loqtur in vobis: ga si vos loqmini mẽdaciũ dicitis: q; ois homo mendax. Lvij. Videtis ga verax est scriptura que dicit: ois homo mẽdax. Vidit ergo ipse dñs: q; ois homo mẽdax: ꝛ dedit martyrib⁹ spũm sanctũ: vt nõ ipsi loquerent: sed spũs eius: vt nõ essent mẽdaces: sed vt eẽnt veraces. Ecce quare veraces fuerũt: q; nõ ipsi loquebant: sed spũs dei. Et modo qñ vobis loqmur: si ꝛ nr̃o loqmur mẽdaciũ dicimus: si aũt spũs dei sũt que vobis dicimus: ideo vera sunt ꝛ vos proficite. Lectio octaua. Nolite de vestro velle loqui: si vultis verũ loq: vt nõ rema

neanis hoies mẽdaces: ſz ſitis
filij dei veraces. Oẽs hereticí
etiã pro falſitate patiunt nõ p
vitate: qz mẽtiunt cõtra ipluz
xpm. Oẽs pagani impij que
cũqz patiunt pro falſitate pati
unt. Nemo ergo ſe extollat t
gliet de paſſione: ſed pius oſtẽ
dat lingue ſue vitatẽ. Itẽ alie
octo lectiones in natalitijo piu
rimoz martyrũ. Sermo ſancti
ambroſij epiſcopi. Lectio. j.

SI quãtũ mihi neceſſe eſt
dicere t vos oportet au
dire: tãtum, pſeq corporis mei
poſſet infirmitas: pfecto oẽs
excuſati eẽmus ſcilicet ego in
ſinuãdo pceptũ: vos exequen
do mãdatũ. Sed quoniã im
becillitate pcellimur quo mi
nus quãtũ oportet dicere va
leamus excuſet nos mẽtis de
votio: quoz nõ excuſat dica
tionis oſtio: hoc eſt t ſi a laudi
bus dñi lingua ceſſamus: mi
rabilia tamẽ eius fidei opib9
approbemus. Lectio ſecũda
Si nõ loqmur vbis eius glo
riã: factis exequamur eũ gf az
quoniã dictis facta prioza ſũt
Mã dñs i euãgelio dicit. Qui
fecerit t docuerit ſic: magn9 vo
cabit in regno celoz. Videſ er
go quoniã pcedit factũ: ſubſeq
tur doctrina. Sigdẽ diſſacere
ꝑma doctrina eſt. Ceſſantib9
enim vbis: hoc ipſum docet ho
minẽ op9 optimũ dũ videtur
qõ t ſi voce aures nõ excitet
virtute tñ corda cõpũgat. Q
uis enim bonũ factuz ig
nꝺ videẽs nõ gaudeat: mireturq
tet: ac veluti tacito magiſtro
vtẽs: ei9 exẽplo doceat. Dictis
igit facta pcedũt: imo ſine fa
ctis dicta nihil pſunt. Maz t
dñs t ideo fieri voluit t ſic do
cere: ne ſine bono ope vboz
inutilis eſſet t ſuperſtitioſa ja
ctatio. Melius ergo docemur
facto qz voce. Lectio quarta.
Deniqz ſci martyres t ſi voce
tacẽt: factoz vtute nos edocẽt
t ſi lingua ſilẽt: martyrij paſſi
one perſuadẽt. Unde qvis di
ſert9 orator facũdia ſua me do
ceat: id tamẽ qõ vtile eſt mihi
melius diſco exẽplo ſcõz qz
aſſertione vboz. Citius mihi
pſuadẽt oculi qõ cernũt: qz au
ris põt ſinuare qõ dicerit. Au
ditui eniz cito obrepit obliuio
oculoz aũt hiſtoria ſemp inſpi
cit.

Sermo ſci aug. epi. L. v.

SOlẽnitas diſſimorum
martyrum letiore nobis
reddidit diem. Letamur qz de
terra laboris ad regionẽ getis
martyres trãſierũt: ſz hoc non
ſaltãdo ſed orãdo: nõ potãdo

sci ieiunādo: nō rixādo sz to/
lerādo meruerūt. Cōtribula/
dant eoz parētes qñ ad passio
nes adierūt: sed illi letabantur
t dicebāt. Letati sum⁹ in his
quedicta sunt nobis: in domū
dñi ibimus. Lectio .vj.
Nolite parētes nolite plange
re gaudia nfa. Si eos quos
nutristis nō vultis in gehēnā
ire imitari dēbetis nō ipedire.
Jili nouerāt quo pergebāt: t
parentes increduli sine causa
plāgebāt. Sz tūc amādo fili/
os carnales lugebant: postea
credētes in dēū dicebāt. Lon
uersti plāctū meū in gaudiū
mihi: scidisti saccū meū: t ci/
nxisti me letitia. Lec. vij.
Vtinā ffes mei rūpāt in no/
bis saccus penitētie: t effunda
tur pciū idulgētie. Martyres
oēs sarcinas lucroz scī hui⁹
hic posuerūt: hic dimiserūt: t
viā que ducit ad vitā expediti
sicut doni milites cucurrerūt:
sicut scriptū est: nihil habētes
t oia possidētes. Et vere in ter
ra nihil habebāt: sz in celo feli
citatē pmptā possidebāt. Ad
cāū deuoti festinabāt: t viā vi
te securi currebāt: t adhuc lō
ge positi man⁹ ad palmā cū an
gelis extendebant. Lcō. viij.
Currite sci sic currite vt oēs
cōprehēdatis. Regnū celoz
vim patit: t qui vim faciūt di/
ripiūt illud. Nō est angustum
qsqs beat⁹ est: ad regnū celoz
festinet. Nulli clausum est: ni
si qui se exclauserit. Parat⁹ est
xp̄s suscipe pfessores suos. Jte
euāgelia cum suis homelijs in
natalitijs plurimoz martyrū
Lcō sci euāgelij sm mattheū.
In illo tpe. Videns ihesus
turbas ascēdit in mōtem: t
cū sedisset: accesserūt ad eū
discipuli ei⁹. Et rel. Homelia
sci aug. epi ex libro de sermone
dñi in monte. Lectio. ix.
Si grā qd significet mōs
dñi itelligi significare ma
iora pcepta iustitie: q: minora
erāt que iudeis data sūt. Un⁹
tñ de⁹ per scōs, pphetas t famu
los suos sm ordinatissimā di/
stributionē tēpoz dedit mino
ra pcepta pplo qué timore ad
huc alligari oportebat. Et per
filiū suū maiora pplo qué cha
ritate iā liberari poterat. L.
Cum aūt minora minori x.
bus maiora maioribus dātur
ab eo dant qui solus nouit cō
gruētē suis tpibus generi hu
mano exhibere medicinam.
Hec mirū est q⁹ dant pcepta
maiora ,pter regnum celoz:
t minora data sunt propter
.56. ij

regnū terrenū ab eodem vno
dco q fecit celū t terrā. L.xj.
O ehac ergo iustitia que ma
ior est: dicit prophēta: iustitia
tua sicut mōtes dei. Et hoc bñ
ostēdebat vnus t verus deus
magister: qui ideo i mōte alto
scilicet terre loco vocebat: quia
ipsius iustitie altitudinē signi
ficabat. Sedens aūt vocebat:
qō ptinet ad dignitatē magi
stri. Et accedūt ad eū discipu
li eius: vt audiēdis illis vbis
hi eēnt etiā corpe viciniores:
qui preceptis implendis ani
mo propinquabant. Lec. xij.
Aperuit os suū t docebat eos
dicens, Jsta circūlocutio qua
scribit: t aperiēs os suū: forta
sse ipsa mora cōmēdat aliquā
to lōgiorē futurū cē sermonē:
nisi forte nō vacet: qz nūc cum
dictū est apuisse os suū: q ipse
t in lege veteri aperire soleret
ora pphetarū. Scōm mattheū
In illo tpe, Elidēs ie
sus turbas ascēdit in mō
tē: t cū sedisset: accesserunt ad
eū discipuli ei⁹. Et aperiēs os
suū docebat eos dicens. Beati
paupes spū: quoniā ipsoz est
regnū celoz. Bti mites: quoni
am ipsi possidebūt terrā. Bti
qui lugēt: quoniā ipsi cōsolabū
tur. Bti qui esuriūt t sitiūt iu
stitiā: quoniā ipsi saturabunt.
Bti misericordes: quoniā ipsi
misericordiā cōsequent. Beati
mūdo corde: quoniā ipsi deū
videbūt. Bti pacifici: quoniā
filij dei vocabunt. Bti qui pse
cutionē patiunt ppter iustitiā
quoniā ipsoz est regnū celoz.
Bti estis cū maledixerint vo
bis hoies t psecuti vos fuerit:
t dixerint omne malū aduer
sum vos mētientes ppter me.
Baudete t exultate: quoniaz
merces vestra copiosa est in
celis. Lectio sancti euangelij
In illo tpe, sm lucam.
Dixit ihesus discipulis su
is. Attēdite a fermēto phari
seoz: qō est hypocrisis. Et rel.
Homel. venerabilis bede pre
sbyteri ex tractatu sup lucam
Ad hoc fermētū pti. L.xij.
nēt oīa que recūbēs apd
phariseum supius disputaue
rat: de quo t aplus precipit.
Jtaqz epulemur nō in fermē
to veteri neqz in fermēto mali
tie t neqtie: sed in azimis since
ritatis t vītatis. Mā sicut mo
dicū fermētum totā farine cui
injecit massaz corrūpit: vniuer
samqz mox pspersionē suo sa
pore cōmaculat: sic nimiruz si
mulatio cuius semel aīum im
buerit: tota virtutū sinceritate

ueritate fraudabit. Luc. x.

Nihil optū qō nō reueletur: neq; absc̄ditū qō nō sciatur. Et quomodo in p̄nti sc̄lo multoz diu latet hypocrisis, Ergo ꝛ futuro tpe intelligēdum est quādo iudicabit d̄eus occulta hoīum. Nā sicut vnus amico rībi iob veriſſime dixit: laus impioꝝ breuis est: ꝛ gaudium hypocrite ad instar p̄ncti. Si ascēderit ꝙ sc̄z ad celū superbia eius: ꝛ caput eius nubes tetigerit quasi sterc̄liniū in fine p̄det. In fine ingt p̄det: qui in p̄incipio florere videbat. Luc. xi

Est ergo sensus: attendite ne emulemini simulatoribus: q: veniet p̄fecto tēpus in quo ꝛ vestra virt⁹ oīb⁹ ꝛ coꝝ reueletur hypocrisis. Verum qō ſegtur: quōtā que in tenebris dixiſtis: in lumine dicent, ꝛ qō in aure locuti estis in cubiculis: p̄dicabit in tectis: nō solū in futuro quādo cūcta cordiū absc̄ondita p̄ferent ad lucē: ſz in p̄senti tpe pōt ꝛgruēter accipi: quonā que in tenebras quondam p̄ssurarū carceriūq; vmbras vel locuti vel passi sunt apli: nunc clarificata per orbem ecclesia: lectis eorum actibus publice p̄dicātur. Lectio. xiij

Sanequō ait p̄dicabitur in tectis: iuxta morē p̄uincie palestine logtur: vbi solēt in tectis residere, Non enim tecta nr̄o more culminib⁹ sublimata: sed plano scemate faciūt equalia. Unde lex p̄cipit: vt qui nouaz domū edificaret: murum tecti poneret in gyro: ne funderetur ibi sanguis inoxius labēte ali quo ꝛ imp̄ecepo ruēte. Sedz

Ille tpe, Dixit lucā. Iesus discipulis suis: Attēdite a ferm̄eto phariseoꝝ: qō est hypocrisis. Nihil optū qō nō reueleꝫ: neq; absc̄ditū qō nō sciaꝫ: quoniā que in tenebris dixiſtis: in lumine dicētur: ꝛ qō in aure locuti estis in cubiculis: p̄dicabit in tectis. Dico aūt vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui occidūt coꝝp⁹: ꝛ post hec nō habēt amplius qd faciāt. Ostēdam aūt vobis quē timeatis. Time te eū qui postq̄ occiderit: habet potestatē mittere in gehennā. Ita dico vobis hūc timete. Nōne qnque passeres veniūt dipōdio: ꝛ vnus ex illis non est in obliuione coꝝā d̄o? Sed ꝛ capilli capitis vestri oēs numerati sunt. Nolite ergo timere multis passerib⁹ pluris estis vos. Dico aūt vobis: oīs quicūq; cōfessus fuerit me coram

hoibus: ⁊ filius hois confitebit illū coram angelis dei. Lectio sancti euangelij sm lucā.

In illo tpe. Descēdēs ihesus de mōte steit in loco cāpestri: ⁊ turba discipulorum eius Et rel'. Homel. venerabilis bede presbyteri ex tractatu su

Qui ipse per lucam. L. ix. eleuatis oculis in discipulos suos dicebat. Bti pauperes spū: qr vestrū est regnum dei. Et si generaliter oībus loquit: specialius tū oculos salutor: in discipulos leuat: vt is q verbum intenta cordis aure percipiunt: latius sapor⁹ intimi lumen aperiat. Lcō decima.

Qui simile est qō matthe⁹ ait ⁊ cū sedisset: accesserūt ad eum discipuli eius: ⁊ aperiēs os suū docebat eos dicēs: bti pauperes spiritu. Mā gb⁹ os dñi in mōte sedēs apit: vt magna sublimiter audiāt: in eos oculos stās in cāpo dirigit: vt audita patēter intelligāt. L. xj.

Beati illi qui pauperes: non vtiq; oēs: sed illi tātūmodo: q omne p̄sentis seculi: tāetsi altū videāt: culmen pro nihilo duxerunt: qui merito regni celestis p̄hibent munere digni: qr de letationis humane, pbant cupiditate nudati: qualem se rex dauid pauperem sustinuisse declarans ait: Ego vo egenus ⁊ pauper sum. Lcō duodecima.

Et alibi nō modo terrestria sed ⁊ ipsa pro dño supcelestia paruipēdēs dicēsq; qd enim mihi restat in celo: ⁊ a te quid volui sup terram: mox vbi spes fixisset ancoram subdendo manifestat. Mihi aūt adherere deo bonū est: ponere in domino deo spem meā. Secūdā

In illo tpe. Descēdens ihesus de monte stetit in loco cāpestri: ⁊ turba discipulorum eius: ⁊ multitudo copiosa plebis: ab omni iudea ⁊ hierusalē ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sidonis: qui venerant vt audirēt eū: ⁊ sanarent a lāguoribus suis, Et qui vexabant a spiritibus īmūdis curabant. Et ois turba querebat eū tāgere: egrediebat⁹ de illo exibat ⁊ sanabat oēs. Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos dicebat. Beati paupes: qr vestrū est regnum dei. Beati qui nūc esuritis: quia saturabimini. Beati qui nunc fletis: qr ridebitis. Beati eritis cū vos oderint hoies: ⁊ cum separauerint vos ⁊ exprobrauerint ⁊ eiecerint nomē vestrum tanq; malū, ppter filium hois Gaudete in illa die ⁊ exultate

ecce enim merces vestra multa est in celo. Lectio sci euangelij sm matthēū.

In illo tpe. Sedēte iesu sup montē oliueti: accesserūt ad eū discipuli secreto dicētes: Dic nobis quādo hec erūt. Et reliq. Homelia sci ioānis chrysostomi ex tractatu sup matthēum.

Quando hec erūt. Lxix. vt nō stet in tēplo lapis sup lapidē sicut dicis. Et addūt interrogationib⁹ suis t alterū: vt significet eis etiā seculi finem: cuius christus nō fecerat mentionē. Sed illud prius interrogant ex se t propter se: hoc autem secundum ex nobis t propter nos. Vastegz templi illius diruptionē asperimus: nec illius seculi finē, Ideo illis expediebat audire signa diruptionis illius: nobis aūt expedit cōsumationis agnoscere signa. Lcō. lxx. Omnib⁹ enim laborātib⁹ dulcis est finis. Diator libēter interrogat: vbi est mānsio: mercēnari⁹ frequēter cōputat quando ann⁹ cōpleat: agricola semper tēpus messis expectat: negociator: die ac nocte tecē sue discutit rationem: mulier prēgnans semper de tcimo mense cogitat. Sic t serui dñi libēter de consumatione requirunt. Scriptuz est enim. Vbi erit thesaurus tuus: ibi erit t cozuuum. Lectio vndecima. Ecce si solidoz aliquā quātitatē habeas in arca repositaz quotiēscūqz veniens de platea domum tuam ingrederis: ante omnia illum locuz oculi tui respiciunt vbi solidos habes. Sic t sancti semper illud tempus aspiciunt: vbi repositam habent coronam. Nam vtile est tempus consumationis cognoscere: quia t homo in iti nere constitutus: quanto magis appzopinquauerit mansioni: tanto amplius incipit festinare. Nam in longa via etiam veloces homines pigriter ambulant: quando autez via fuerit breuiata: etiam pigri velociter ambulant. Lcō. ac ratio cclo duodecimane t paulus exhortans dicit: nunc enim propiozest nostra salus: quā cum credidimus: quia appzopinquata spes excitat magnanimitatis virtutē Ideo quanto magis laudabiles sunt sancti qui ante christū fuerunt: tanto magis nos vituperabiles qui post christuz sumus: t adhuc de sclo recedere nolumus. Sedm matthēum.

Illo tpe. Sedēte iesu super mōtem oliueti: accesserunt ad eū discipuli secreto dicentes. Dic nobis quādo hec erūt: & qō signū aduētus tui & ꝓsumationis scli. Et respōdēs iesus dixit eis. Videte ne quis vos seducat. Multi enīz venient in noīe meo dicentes: ego suz xp̄s: & multos seducēt. Audituri enim estis ꝓlia & opiniones ꝓlioꝝ. Videte ne turbemini. Oportet enim hec fieri: sed nōdū est finis. Cōsurget enim gēs in gētē: & regnū in regnū: & erūt pestilētie & fames & terremot⁹ per loca. Hec aūt oia initia sunt doloꝝ. Tūc tradent vos in tribulatione: & occidēt vos: & eritis odio oīb⁹ gētib⁹ ꝓpter nomē meū. Et tūc scandalizabunt multi: & inuicē tradēt: & odio habebūt inuicem. Et multi pseudo ꝓphēte surgēt & seducēt multos. Et quoniā abūdabit iniqtas refrigescet charitas multoꝝ. Qui aūt pseuerauerit vsq; in finem: hic saluus erit. In natali vnius cofessoris pōtificis ad vesp̄. Si festū est duplex. Alleluia. Dixit dñs, cū rel. Cap.

℟. Ecce sacerdos magnus qui in diebꝰ suis placuit deo & inuētꝰ est iustꝰ: & in tēpore iracūdie factꝰ est reconciliatio. Si fuerit festū duplex dicit ℟. pl. Ecce sacerdos magnus. ℣. Būdictionē oium. Si vō non fuerit duplex nisi ꝓprīū assignet dicit ℟. b. Amauit eum dñs. Et ornauit eū. ℣. Stolā glie iduit eū. Et or. Glia. Amauit. ℟. ℣. Iste ꝓfessor. ℣. Ecce sacerdos mag. ℟. Qui in diebꝰ suis placuit deo & inuētꝰ est iustꝰ. Ad. Dañ. Sacerdos & pōtifex & virtutū opifex pastor bone in populo ora pro nobis dñz. Pro summis pōtificibꝰ añ. Dum eēt summꝰ pōtifex terrena nō metuit: sed ad celestia regna gloriosus migrauit. Oratio.

Da q̄s oīp̄s deꝰ: vt beati N. ꝓfessoris tui atq; pōtificis venerāda solēnitas & deuotionē nobis augeat & salutē. Per. Item alia oratio. Audi quesumus dñe ꝓces nr̄as: quas in beati N. ꝓfessoris tui atq; pōtificis solēnitate deferimus: vt qui tibi digne meruit famulari: eiꝰ intercedētibꝰ meritis: ab oīb⁹ nos absolue peccatis. Per. Hortādum ꝙ si in festo vniꝰ cōfessoris pōtificis ꝓtingat fieri cōmemorationē de alio cōfessore pōtifice pro eo & quo fit cōmis

motatio in ℟is aſſ. Clemẽtiſſime xp̃i ꝓfeſſor: dñi beatiſſime ℟. te ſupplicit petimus: ne nos ꝛ relinquas: ſed apud dominũ pius ſemp pro nobis intercedſſor exiſtas: quo te opitulãte ad gaudia eterne vite pꝛ uenire mereamur. ℣. Tu es ſacerdos in eternũ. ℟. Secũdũ ordinẽ melchiſedech. Ad manuſ. inuitꝰ. Regẽ cõfeſſorẽ dñm: uenite adorem⁹. ℣. Venite. Sym. Iſte cõfeſſor. In primo noc. an. Beat⁹ vir qui in lege dñi meditat: uolũtas ei⁹ ꝑmanet die ac nocte: ꝛ omnia quecũq; faciet ſemp ꝓſperabũtur. ℣. Beat⁹ vir. Aſſ. Beatus iſte ſanct⁹ qui ꝓfiſſus eſt in dño: ꝓdicauit ꝓceptũ dñi ꝓſtitutus eſt in mõte ſcõ eius. ℣. Quare fre. Aſſ. Inuocãtem exaudiuit dñs ſanctũ ſuũ: dñs exaudiuit eũ ꝛ cõſtituit eũ in pace. ℣. Cũ inuocarez. Aſſ. Letent oẽs qui ſpẽrãt in te dñe: quoniã tu bñdixiſti iuſtos: ſcuto bone uolũtatis tue coronaſti eum. ℣. Verba mea. Aſſ. Dñe dñs nr q̃ admirabile eſt nomẽ tuũ in vniuerſa terra: q: glia ꝛ honore coronaſti ſanctũ tuũ: ꝛ cõſtituiſti eũ ſup opa manuum tuaruꝫ. ℣. Ipſum. Aſſ. Juſt⁹ dñs ꝛ in ſtitiã dilexit: egtatẽ vidit vultus eius. ℣. In dño cõfi. ℣. Amauit eũ dñs ꝛ ornauit euꝫ. ℟. Stolã glie iduit eũ. Sermo ſci ambroſij epi. Lectio. j.

AD ſci ac bꝛiſſimi iſti⁹ patris nr̃i. ℟. cuius hodie feſta celebꝛamus laudes addidiſſe aliqd ꝛ ceꝛpſſe eſt: cũ ſigdẽ virtutũ eius gr̃a nõ ſermonib⁹ exponẽda ſit: ſed opibus cõꝓbãda. Cũ enim dicat ſcriptura diuina: glia ꝑris eſt filius ſapiẽs: quãte huius ſunt glie: qui tãto⁹ filio⁹ ſapientia ꝛ deuotiõe letat? In xp̃o eniꝫ ieſu per euãgeliũ ipſe nos genuit. ℟. Euge ſerue bone ꝛ fidelis: q: in pauca fuiſti fidelis: ſup̃a multa te cõſtituã. Intra in gaudiuꝫ dñi tui. ℣. Dñe q̃nque talenta tradidiſti mihi: ecce alia q̃nque ſuꝑlucratus ſum. Intra. Lcõ. ij.

QUicqd igit in ſcã plebe hac põt eẽ virtuꝫ ꝛ gr̃e de hoc quaſi de quodã fonte lucidiſſimo oſiuꝫ riuuloꝫ hꝛe puritas emanauit. Eteniꝫ q: caſtitatis pollebat vigoꝛe: ga abſtinẽtie gliabat anguſtijs: q: blãdimẽtis erat ꝓdit⁹ lenitatꝫ oſium ciuiũ in deũ ꝓuocauit affectũ: q: põtificis adminiſtratione fulgebat: pluꝛes e diſci

pulis relict suis sacerdotij successoꝝ. ℟. Ecce sacerdos magn⁹ qui in diebꝫ suis placuit deo. Ideo iureiurando fecit illū dñs crescere in plebē suam. ℣. Benedictionē omnium gentium dedit illi: & testamētū suū confirmauit super caput eius. Ideo.

Bene & cōgrue in .xiij. hac die quā nobis beati pōtifex nr̄i. M. hui⁹ ad paradisū trāsiit⁹ exultabilē reddidit: hui⁹ sentis psalmi ꝓsiculū decātauimꝰ: in memoria eterna erit iustus. Digne enim in memoria vertit hoium: qui ad gaudium trāsiit angelorꝫ: qui iā gratꝫ xpi clarificatus inuenit: qꝫ mundi gliam nō quesiuit: cauēs illud qō dicit sermo diuin⁹: ne laudaueris hominem in vita sua: tanꝯ si diceret, Lauda post vitā: magnifica post cōsumationē. ℟. Iurauit dñs & nō penitebit eum: tu es sacerdos in eternū. Scōm ordinē melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Scōm.

Duplici enim ex .xiij. causa vtilius est hoiꝰ magis memorie laudem dare q̄ vite: vt illo potissimum tpe merita scitaꝫ extollas: quādo nec laudātē adulatio nocebat: nec laudatū tētet elatio. Lauda ergo post periculū pdicatorē curū. Lauda nauigātis felicitatē: sed cū puenerit ad portū. Lauda ducis virtutē in cū pduct⁹ est ad triūphum. ℟. Posui adiutoriū sup potētē & exaltaui electū de plebe mea. Manꝰ eni⁹ mea auxiliabit⁹ ei. ℣. Inueni dauid seruū meū oleo scō meo vnxi eū. Manꝰ Bstia. Manus. In secundo nocturno. Dñe iste sanct⁹ habitabit in tabernaculo tuo: opus tuū est iustitia: requiescet in mōte scō tuo. ℣. Dñe qs habitabit. Ait⁹ petijt a te tribuisti ei dñe: gloriā & magnū decorē imposuisti sup eum: posuisti in capite eius coronā de lapide pretioso. ℣. Dñe in virtute. Ait⁹ Hic accipiet benedictionē a domino: & misericordiā a deo salutari suo: qꝫ hec est generatio querentiū dñm. ℣. Dñi est terra. Ait⁹. Elegit te dñs sacerdotē sibi ad sacrificādū ei hostias laudis. ℣. Cantate. ℣. Ait⁹. Dñe qnque talenta tradidisti mihi: ecce alia qnque superlucratus sum. ℣. Dñe regem. Ait⁹. Quinque mihi dñe talenta tradidisti lucrat⁹ sum inde alia qnque. ℣. Cātate. ℣. Justū deduxit dñs per vias rectas. ℟. Et ostendit illi re

gnum dei. Lectio quinta.

Quis aūt viuēs tut? possit ac sine trepidatione laudari: qui t de pterito niemi nit se habere qđ doleat: t de futuro videt sibi supesse quod timeat? Quis vo hoium in hoc corpusculo positus ardeat sibi qcp̄ vēdicare de meritis: quo riuliter vite occulta demonū insestatio: velut latronū obsidet multitudo: ḡbus per oēs vias supplātatores inuisi aiarū laqueos tēdūt innumerabilium mortibus expauescēdos. R. Inueni dauid seruū meū oleo sancto meo vnxi eū. Manus enim mea auxiliabit ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: t filius iniquitatis non nocebit ei. Manus. Lectio sexta.

Nautigātib? enim nobis per hoc mare magnuz t spaciosum in quo reptilia quoruō est numerus: aialia pusilla t magna: idest diuersa genera inimicoz: que fm nr̄ārū virtutū quātitatē cōpēsato nobiscū agone luctant: in huius inq̄ mūdi pelago voluntātib? nobis valde ptimescēdum est ne naufragium aut pcella tempestatis abripiat: aut fluct? absorbeat: aut in eternā pdā pirata crudelis abducat. R. Amauit eū dñs t ornauit eum stolā glorie induit eum. Et coronā vite tradit ei. ℣. Induit eū dñs lorica fidei: t ornauit eum. Et coronam. Lec. vij.

Haec sua hoc ergo multi fomita seculi mala castigatis t castis actib? resistam? Beati aūt pūs. H. merita iaz in tuto posita securi magnifice mus: qui gubernaculum fidei viriliter tenēs ancorā spei trāquilla iā in statione cōposuit: t plenam celestib? diuitijs t eternis mercib? nauez optato in littore collocauit: qui cōtra oēs aduersarios scutū timoris dei tādiu fatigabiliter tenuit: donec ad victoriā pueniret. R. Ecce vere israelita in quo dolus nō est inuēt?: qui pbatus rep?est sacerdos magn?. Juxta ordinem melchisedech. ℣. Statuit ei dñs testamētū sempiternū: t dedit illi sacerdotiū magnū. Juxta. Lectio. viij.

Quid eni fuit tot? vite illi? cursus: nisi vn? cū vigili hoste pflict?: Habuistis in eo medicū quasi e celo lapsuz: cū quo sanitas fines vestros: imo ipse sanitatuz auctor intrauit. Quātis hic ille cecis a via veritatis errātibus: t de summa iā in pfundū rupe pēdentibus

amissum reddit visum: ℣ illuꝛ quo xp̃s videt reparauit intuitu. ℟. Justũ deduxit dñs per vias rectas: ℣ ostendit illi regnũ dei ℣ dedit illi sciẽtiã sc̃oꝝ Honestauit illũ in laboꝛib⁹ suis. ℣. Custodiuit eum ab inimicis: ℣ a seductoꝛib⁹ tutauit illũ. Honestauit, Glia, Honestauit. Si fuerit doctor dicat sequens ℟. pro. viii. In medio eccl̃ie apuit os eius. Et implenit eũ dñs spũ sapiẽtie ℣ intellect⁹. ℣. Jocũditatẽ ℣ exultationẽ thesauriçauit sup eum Et imple. Glia. Et iple. Ad cant. añ. Sint lũbi vestri precincti: ℣ lucerne ardẽtes in manib⁹ vestris. Cant. Beat⁹ vir qui in sapi. ℣. Just⁹ germinabit sicut lilium. ℟. Et florebit in eternũ ante dñz. Lectio sancti euangelij sm matthæum.

IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis parabolã hãc. Homo qdã pegre, psciscẽs vocauit seruos suos. Et rel. Homel. sci gregoꝛij pape ad eadem lectione. Lectio. ix.

LEctio sci euangelij fres charissimi sollicite cõsiderare nos admonetur ne nos q plus ceteris in hoc mũdo accepisse aliqd cernimur ab auctore mũdi grauiꝛ ide iudicemur Cũ enim augent̃ vona: rationes etiã crescũt donoꝛ. Tanto ergo eẽ humiliоꝛ atq; ad seruendũ deo, pmptioꝛ gsq; debet ex munere: quãto se obligatiꝛẽ eẽ ꝓspicit in reddẽda ratione. ℟. Elegit te dñs sacerdotẽ sibi. Ad sacrificãdũ ei hostiam laudis. ℣. Immola deo sacrificiũ laudis: ℣ redde altissimo vota tua. Ad sa. Lec. x.

OCce homo qui pegre proficiscit: seruos suos vocauit ad negocĩũ talẽta partiit. post multũ vo tpis posituꝛus rationẽ reuertit: dñs operantes pro apportato lucro remunerat: seruũ vo a bono operatoꝛe pẽtẽ dãnat. Quis itaq; iste homo est qui pegre, pficiscit mittit redẽptoꝛ: nr̃i qui ea carne quã assũpserat abiit in celũ: Carnis enim locus, ꝓprius terra est: que quasi ad pegrina ducit: dñs per redẽptoꝛẽ nr̃z in celo collocat. ℟. Sint lũbi vestri ꝓcincti ℣ lucerne ardentes in manib⁹ vestris. Et vos similes hoibus expectãtibus dñm suũ quãdo reuertat a nuptijs. ℣. Vigilate ergo q; nescitis q hoꝛa dñs veste⁹ vẽtuꝛ⁹ sit. Et. Sed homo iste Lcõ. xi. pegre, pficiscens: seruis suis bona sua tradidit: q; fide

lib⁹ suis spiritalia dona cōcessit. Et vni qdē dedit qnque talēta: alij duo: alij vō commisit vni. Quinque etenim sūt corporis sēsus: videlicet visus audit⁹ odorat⁹ gustus ⁊ tactus. Quinque igit talētis donū qnque sensuū idest exterioꝝ scientia exprimit: quob⁹ vō intellectus ⁊ operatio dēsignat: vnius aūt talēti noie intellect⁹ tātūmodo dēsignat. ℟. Iste sanctus digne in memoriā vtit⁹ bonum qui ad gaudiū trāsit angelorū quoniā in hac pegrinatiōe solo corpe cōstitut⁹ cogitatione ⁊ auiditate. In illa eterna patria cōuersat⁹ est. ℣. Vinculis carnis absolut⁹ talētus sibi creditū dño suo duplicatus reportauit. In illa. Lectio. xij.

Sed is qui qnque talēta accepat: alia qnque lucratus est: qꝝ sunt nōnulli qui ⁊ si interna ac mystica penetrare nesciūt: pro intētione tamen supne patrie vocēt recta quos possunt: de ipsis exterioribus que accepunt: dumqꝫ se a carnis petulātia a terrenarū rerū ambitu atqꝫ a visibiliuꝫ voluptate custodiūt: ab his etiam alios admonēdo cōpescūt. ℟. Ecce vir prudens qui edificauit domū suā supra petram: incuius ore nō est inuēt⁹ dolus. Quia dē⁹ elegit eū in sacerdotē sibi. ℣. Ecce vere israelita in quo dolus nō est. Quia dē⁹. Glia. Quia. Si fuerit doctor dicat sequens ℟. pro. xij. ℟. Iste est qui ante dēū magnas virtutes opat⁹ est: ⁊ ois terra doctrina eius repleta est. Ipse intercedat pro peccatis oiuꝫ populoꝝ. ℣. Iste est qui prepōsit vitam mūdi: ⁊ puenit ad celestia regna. Ipse. Glia. Ipse.

Secundum matthæum.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc Homo qdā pegre pficiscens vocauit seruos suos: ⁊ tradidit illis bona sua. Et vni dedit qnque talēta: alij aūt duo: alij vō vni: vnicuiqꝫ sm ppriā vtutē: ⁊ pfect⁹ est statiꝫ. Abijt autē qui qnque talēta accepat: ⁊ operat⁹ est in eis: ⁊ lucratus est alia qnque. Similiter ⁊ q duo accepat lucratus est alia duo Qui aūt vnū accepat: abiens fodit in terrā: ⁊ abscōdit pecuniā dñi sui. Post multuꝫ vō tpis venit dñs seruoꝝ illorū: ⁊ posuit rationē cū eis. Et accedēs qui qnque talēta accepat: obtulit alia qnque talēta dicēs. Dne qnque talēta tradidisti mihi: ecce alia quique

suplucrat⁹ sū. Ait illi dñs eⁱ⁹ Euge serue bone ⁊ fidelis: ga sup pauca fuisti fidelis: supra multa te cōstituā: intra in gaudiū dñi tui. Accessit añt ⁊ qui duo talēta accepat ⁊ ait: Dñe duo talēta tradidisti mihi: ecce alia duo suplucratus sum. Ait illi dñs eius: Euge serue bone ⁊ fidelis: q̄ super pauca fuisti fidelis: supra multa te cōstituā: intra in gaudiū dñi tui Sño que dicta fuit in primis ℣is. Ad lau. ⁊ per vo. añ. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo: ⁊ inuēt⁹ est iustus. ℟. Dñs reg. cum rel. Añ. Nō est inuētus simi lis illi: qui ꝓseruaret legem excelsi. Añ. Ideo iureiurando fecit illū dñs crescere in plebez suā. Añ. Sacerdotes dei bñdicite dñm: serui dñi hymnuz dicite deo in eternū. Añ. Serue bone ⁊ fidelis intra in gaudiū dñi tui. Cap. Ecce sacerdos magnus. ℟. b. Justū deduxit dñs. Per vias rectas. ℣. Et ostendit illi regnuz dei. Per. Slia. Justū. ℟y. Jesu redēptor oīuz ppes. ℣. Ecce sacerdos ma. Ad. B. añ. Euge serue bone ⁊ fidelis ga in pauca fuisti fidelis: supra multa te cōstituam dicit dñs. Sño vt in ℣is. Pro aliis commemoratione in laudibus añ. Magnificauit eū in cōspectu regū: ⁊ dedit illi coronam glie ℣. Tu es sacerdos. vt supra in ℣is. Ad tertiā cap. Ecce sacerdos. ℣. Amauit eū dñs Sño vt i ℣is. Ad sextā cap. Benedictionem omniam gentium dedit illi: ⁊ testamentum suum confirmauit super caput eius. ℣. Justum dedurit dñs. Oratio. Da quesumus omn⁹ dē⁹ vt qui beati. N. pfessoris tui atq; pontificis solēnia colim⁹: et⁹ apud te intercessiōibus adiuuemur. Per. Ad Tatuit il- nonam cap. li dominus testamentuz sempiternum: ⁊ dedit illi sacerdotium magnum: ⁊ beatificauit illum in gloria. ℣. Justus germinabit. Oratio. Miserecordiā tuā nobis dñe q̄s iterueniēte bto N. pfessore tuo atq; pontifice clemēter impēde: ⁊ nobis precatorib⁹ ipsi⁹ ꝓpitiare suffragijs. Per. In lectiōis vespis añ. Jurauit dñs ⁊ nō penitebit eū tu es sacerdos in eternū ℟. Dixit dñs. Añ. Potens in terra erit semē eius: generatio rectoꝝ benedicet. ℟. Ba

nus vir. Ant. Tollcet eum dis cum principibus populi sui. ℣. Laudate pue. Ant. Dirupisti dñe vincula mea tibi sacrificabo hostiaz laudis. ℣. Credidi. Cap. Ecce sacerdos. ℟. b. Amauit eum dñs et in pumis dis. Hym. Iste confessor. ℣. Ecce sacerdos. Ad M. ant. Stolã iocũdita tis induit eũ dñs: et coronam pulchritudinis posuit sup ca put eius. Itẽ cap. in vtrisq; dis lau. et tertijs de vno cõfes

PLures fa sore põtifice. ti sunt sacerdotes: iccir co q; morte phiberent perma nere ihesus aũt eo q; maneat in eternũ sempiternum habet sa cerdotiũ: vnde et saluare in p petuũ põt. Dio. Exaudi nos dñe pces nras. et in pumis

TErsperis. Ad sextas cap. Alis decebat vt nobis es let põtifex: sanct⁹ innocẽs im pollut⁹ segregat⁹ a peccatorib⁹ et excelsior celis factus. Dio.

BEati confessoris tui atq; põtificis. M. dñe suffragijs exoratus: per eius quesu mus intercessionẽ tua nos vir tute defende. Per. Ad nonã

LAbia sacerdotis cap. custodiũt sciẽtiã: et legez requirũt ex ore eius: q; angelus dñi exercituum est. Oratio.

DEus q; nos bti. M. confessoris tui atq; põtificis mul timoda facis celebritate gaudere: concede quesumus: vt qui eius gloriamur meritis: protegamur auxilijs. Per. In natali vnius doctoris pontificis sit officium sicut in vno confessore pontifice. si non fuerit pontifex sit sicut in vno confessore non pontifice: preter ea que infra specialiter assignantur. Ad vesperas capitulum.

IN medio ecclesie aperuit os eius: et implenit eum dominus spiritu sapientie et intellectus: et stolam glorie induit eum. Et dicitur in vtrisq; vesperis laudib⁹ et tertijs. Prolixum. Iste est qui ante deum. ℣. Iste est qui contempsit. Vide supra in natali vnius confessoris pontificis. Rex. Ad. M. ant. O doctor optime ecclesie sancte lumen beate. M. diuine legis amator deprecare pro nobis filium dei Et dicitur in vtrisq; vesperis.

DEus qui ec⁹ Oratio. clesie tue beatum. M. confessorẽ tuũ doctorẽ mirabiles tribuisti: concede ppitius: vt apud te hũc piũ semp intercessorem habere mereatur. Per

Ad. B. ak. In medio ecclie aperuit os eius: & implevit eum dñs spiritu sapiẽtie & intellectꝰ stolaq; glie induit eũ alla. Ad

Optaui & datꝰ vj. cap. est mihi sensus: & invocaui & venit in me spũs sapiencie: & posui illã regnis & sedibus: & divitias nihil eẽ dixi in comparatione illius. Oratio

Deus qui nos bti. M. cõfessoris tui atq; doctoris voluisti magisterijs erudiri: eius nos meritis dignare ab omni insidiatoris fraude pteger, Per. Ad nonam cap.

Qui aũt credit deus dicere ex sententia: & psumere digna hoc que mihi dantur quoniã ipse sapiẽtie dux est & sapientium emẽdator. Oro.

Deus qui ecclesiam tuam bti. M. pfessoris tui atq; doctoris eruditione vocasti: pcede tuis fidelibꝰ eius semper meritis adiuuari & beneficijs gratulari. Per. Euangelium in natali doctoꝝ. Lcó sci euangelij fm matthꝝ. In illo tpe dixit iesus discipulis suis, Vos estis sal terre. cũ homel. sancti augu. epi: vel etiã sci hieronymi pbyteri: quere in fine euangeliorꝝ cõfessoꝝ. pontificũ. Itez alie lectiones in natali pfessoꝝ

pontificũ. Sermo sci augustini ex libro homeliarꝝ an ãgnitã.

Si diligẽter attẽdi/ Lectis fres charissimi: nos sacerdotes dñi nõ solũ epi sed etiã pbyteros & ministros ecclesiarũ in grãdi piculo eẽ cognoscitis, Ipse enim cõtestat spũs scũs dicẽs: Clama ne cesses quasi tuba exalta voce tua & annũcia pplo meo scelera eorũ. Et iterũ: si non annũciaueris iniquo iniqtatẽ suã: sãguinẽ eiꝰ de manu tua requiram. Lectio

De ipsis etiã apls dicit. Obedite ppositis vestris & subiacete eis, Ipsi enim pervigilãt tanq; rationẽ pro aiabꝰ vestris reddituri. Si pro se fres charissimi vnusq;q; vix poterit in die iudicij reddere rationẽ: qd de sacerdotibus futurũ est: a quibꝰ sũt oiuz aie requirẽde. Lectio

Et ideo pfideratis piculum nrm orate pro nobis: vt cõmissis nobis gregibꝰ ita spũalia pascua studeamus iugiter providere: vt pro eis bonã rationẽ reddere mereamur. Cõsiderate ergo fratres charissimi qd sit qđ volo vestre dilectioni suggerere: si tamẽ orãtibꝰ nobis merear vt adiuuer me qui terret me. Lectio quarta.

Inter cetera pcepta sua beatus

tus apostolus hoc etiam dicit: episcopum potétem esse debere in doctrina sana: contradicentes redarguere. Magnū op⁹: sed grauis sarcina. Sperabo tamē in dñō: quoniā adiuuātibus nobis in oratione pro nobis liberabit nos de laqueo venātiū a verbo aspero. L.v. Nulla enīz causa est que magis faciat discēdentē dei pigrum ad arguēdos ꝓtradicentes q timor: vbi aspi. Dñ enim timemus detractiones: irrisiones opprobria hoium supbozum: dūz ab eis in terrena substātia metuimus ꝓgrauari timētes ꝑdere tpalia: min⁹ q̄z opor tet predicamus eterna. L.vi. Videō dñ per illoz negligā mūdanū ꝑdere formida m⁹ peccatoz eoz vulnera me dicamētis spūalib⁹ curare nolim⁹. Unde timēdū est: ne ꝓ nobis ꝙ pro illis qb⁹ pro amore terrenarū rerū non loquimur: durā rationē in die iudicii reddere cōpellamur. L.vij Videamus ergo qd sit cōtra dicētes arguere. Cōtradicentes nōvno modo itelligēdi sūt paucissimi enim nobis ꝓtradicūt lingua: plurimi male viuēdo. Quomodo mihi audet aliquis dicere ꝙ plangis bonū cē rapres alienas: quādoqdē nō audet dicere bonum eē tenaciter seruare res suas. Lcō. viij. Nunqd eni diues ille cui successerat dñi regio ꝙ nō inueniebat quo reponeret fructus suos: ꝙ se ꝓfilū inuenisse gaudebat destruēdi veteres apotecas: ꝙ ꝓstruēdi nouas ampliores vt impleret eas: ꝙ diceret aie sue: habes multa bona in multis tēpus: letare: cōcūdare: satiare: nunqd ergo iste diues alia querebat? Ite euangelia cū suis homelijs in natali vni⁹ confessoris pontificis. Lectio sancti euangelij sm lucam.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis: Sint lumbi vestri pcincti. Et rel. Homel. sancti gregorij pape de eadem lectione. Lectio nona.

Sancti euangelij fratres charissimi apta nobis est lectio recitata. Sed ne aliqbus ipsa eius planities alta forta se videat: eā sub breuitate trāscurrimus: quatenus ei⁹ expositio ita nesciētib⁹ fiat cognita: vt tamē sciētib⁹ nō sit onerosa. Quia viris luxuria in lubis sit: femmis in vmbilico testat dñs qui de diabolo ad beatum iob logtur dicēs. Virtus ei⁹ in lubis eius: et fortitudo illius in

vmbilico ventris eius. L.x.
A principali igit̃ seru lũbor̃
noie luxuria designat: cuz dñs
dicit. Sint lũbi vestri p̃cincti.
Lũbos enim p̃cingimus cum
carnis luxuriã per ꝓtinẽtiã co
artamus. Sed q; min⁹ est ma
la non agere: nisi etiã gsq; stu
deat ꝛ bonis opibus insudare
ꝓtin⁹ addit. Et lucerne arden
tes in manibus vestris. L.xj.
Lucernas qppe ardentes in
manibus tenemus: cũ per bo
na opa ꝓximis nr̃is lucis exẽ
pla mõstramus: de q̃bus ꝓfe
cto operib⁹ dñs dicit. Luceat
lux vestra coꝝ hoĩb⁹: vt vide
ant opa vestra bona: ꝛ glificẽt
pie3 vestrũ q̃ celis est. L.xij.
Duo aũt sũt que iubent: ꝛ lũ
bos restringere: ꝛ lucernas te
nere: vt ꝛ mũditia sit castitaꝫ
in corpe: ꝛ lumẽ vitatis in ope
ratione. Redẽptoꝛ eteniz nr̃o
vnum sine altero placere ne
quaꝫ põt: si aut̃ is qui bona
agit adhuc luxurie ingnamẽ
ta nõ deserit aut is qui castita
te preeminet: nec dñ se p̃ bona
opa exercet. Nec castitas er
go magna est sine bono opere
nec bonum opus est aliquid si
ne castitate. Secundũ lucaz.
Illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis. Sint lumbi
vestri p̃cincti ꝛ lucerne ardẽ
tes in manib⁹ vestris: ꝛ vos si
miles hoĩb⁹ expectãtib⁹ dñm
suũ quãdo reuertat a nuptijs:
vt cũ venerit ꝛ pulsauerit: con
festim aperiant ei. Bti serui illi
quos cũ venerit dñs inuenerit
vigilãtes. Amẽ dico vobis: q̃
p̃cinget se: ꝛ faciet illos discũ
bere: ꝛ trãsiẽs ministrabit il
lis. Et si venerit in secunda vi
gilia: ꝛ si in tertia vigilia vne
rit: ꝛ ita inuenerit: bti sunt serui
illi. Hoc aũt scitote: quoniã si
sciret pfamilias qua hora fur
veniret: vigilaret vtiqꝫ ꝛ nõ si
neret pfodi domũ suã. Et vos
estote parati: q; qua hora non
putatis: filius hois veniet. La
ctio sancti euãgelij fm lucam.
Illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis parabo
lam hãc. Homo qdã nobilis
abiit in regionẽ lõginquã. Et
rel. Homel. venerabilis bede
Dsb̃ preteri ex tractatu sup̃ luca.
Homo nobilis ille Lit.
est cui cec⁹ supra clama
bat: fili dauid miserere mei. ꝛ
veniẽti hierosolymã p̃cinchãt
osanna filio dauid: dñdicẽt qui
venit in noie dñi rex isrl. Lon
ginqua regio ecclia est ex gen
tib⁹: de qua eidẽ homini nobili
qui longꝰ tur: ego aũt ꝓficiam

ret ab eo: dicit a pe: postula a me & dabo tibi gentes hereditatem tuam: & possessionem tuam terminos terre. Lectio decima. Que videlicet hereditas ac possessio bifaria ratione regio loquina vocat: vel qz a finib⁹ terre clamat ad dñm: vel qz lo ge est a peccato: ib⁹ salus. Et cū deus vbiqz sit pl̄ens: longe tamen ab eo⁹ sensu qui idola colunt: deus verus abest. Sed qui erant longe facti sunt ppe in sanguine christi. Lec. xix. Cæcatis aūt decē seruis suis dedit illis decē minas, deinde numerus ad legem pertinet pro pter decalogū. Vocauit itaqz decē seruos p̄familias: qz electi sibi discipulos per litteraz legis imbutos: dat illis decem minas: qz legis dicta spirituali ter intelligēda revelat. Lxii. Post passionē ppe resurrectionēq; suā apuit illis sensū vt intelligerent scripturas. Mina nāqz quam greci sic vocāt cētū drachmis appendit. Et ois scripture sermo qz vite celestis pfectionē suggerit: q̄si numeri cētenarij pōdere fulgescit. Et ait illis. Negociamini dum venio. Scōm lucam. Illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolam hāc. Homo qdā nobilis abiit in regionē lōginquā accipere sibi regnū & reuerti. Vocatis aūt decē seruis suis: dedit illis decē minas: & ait ad illos. Negociamini dū venio. Cives aūt ei⁹ oderāt illū: & miserūt legationē post illū dicētes. Nolum⁹ hūc regnare sup nos. Et factū est vt rediret accepto regno: & iussit vocari seruos suos qb⁹ dedit pecuniā: vt sciret quātum qsqz negociat⁹ eēt. Venit aūt p̄m⁹ dicēs: Dñe mina tua decē minas acquisiuit. Et ait illi. Euge fue bone: qz in modico fuisti fidelis: eris potestatē habēs supra decem ciuitates. Et alter venit dicens. Dñe mina tua fecit quinq; minas. Et huic ait. Et tu esto supra quinq; ciuitates. Et alter venit dicēs Dñe ecce mina tua quā habui repositā in sudario. Timui enī te: qz homo auster⁹ es: tollis qd̄ nō posuisti: & metis qd̄ non seminasti. Dicit ei. De ore tuo tē iudico fue nequā. Sciebas qz ego auster⁹ sū: tollēs qd̄ nō posui: & metēs qd̄ nō seminaui & cur nō dedisti pecuniā meā ad mēsaz: & ego veniēs cū vsuris vtiqz exegissē illā. Et astātib⁹ dixit. Auferte ab illo mnā & date illi q decē minas habet.

Et dixerũt illi. Dñe habet de/
cẽ mnas. Dico aũt vobis: ga
omni habẽti dabit ⁊ abunda
bit: ab eo aũt qui nõ habet: ⁊
qđ habet auferet ab eo. Lcõ
sancti euangelij ſm mattheũ.

IN illo tpe. Dixit ieſus di-
ſcipulis ſuis. Vigilate ga
neſciũ qua hora dñs veſter vẽ
turus ſit, Et rel. Homel. ſci
ioánis chryſoſtomi ex tracta/
tu ſup mattheum. Lectio. ix.

QUa enim ratione quo⁹q3
ab hoie abſcõdit⁹ eſt di
es mortis ipſius: videlicet vt
ſemp buſiaciat: ſemp morte ſu
az ſperá: ſic adẽ ratiõe ⁊ ab oi
b⁹ hoib⁹ abſcõdit⁹ eſt dies ad
uẽtus xpi: videlicet vt nõ vna
generatio ſaluet ſciẽs aduẽtũ
ipſius: ſed oẽs: dũ in ſingulis
quibuſq3 generationib⁹ chri
ſti aduentus ſperatur. Lx.

Ideo ⁊ interrogãtib⁹ ſe diſci
pulis ſuis: dñe ſi in tpe hoc re
ſtitues regnũ iſrl: rñdit. Non
eſt veſtrũ noſſe tpa vel momẽ
ta que pr̃ poſuit in ſua poteſta
te. Illud aũt ſcitote: q3 ſi ſciret
pfamilias qua hora fur veni
ret: vigilaret vtiq3: ⁊ nõ ſine
ret pfodi domum ſuam. Lxi.

Paterfamilias eſt vnuſq3q3
ſm aiam in domo pr̃is ſui: fur
aũt diabolus eſt: domus aute
nr̃e cor: porte ianue ſũt os ⁊ au
res: feneſtre aute oculi. Sicut
aũt per ianuas ⁊ feneſtras ci
to ingredit latro ⁊ ſpoliat pa
trẽfamilias: ſic p os ⁊ aures ⁊
oculos hois facile iuenit diabo
lus occaſionẽ ad aiam: ⁊ facit
eã captiuã: ſicut ⁊ in hieremia
tale aliqd ſcriptũ eſt: q3 mors
ĩtrauit per feneſtras nr̃as. Lxi.

Si vis ergo eẽ ſecur⁹ po xp̃i
ne ſerá ianue tue: ideſt legẽ di
uini timoris oũ tuo: vt dicas
cũ pphẽta. Dixi cuſtodiaz vi
as meas: vt nõ delinquam in
lingua mea: poſui oũ meo cu
ſtodiã. Jtẽ ſapiẽtia docet: ob
ſtrue aures tuas ſpinis ne au
dias vba maligna. Secũdũ

IN illo tpe. mattheum.
Dixit ieſus diſcipulis ſu
is. Vigilate q3 neſcitis qua ho
ra dñs veſter v̄ veturus ſit. Jl
lud aũt ſcitote: quoniã ſi ſciret
pfamilias q̃ hora fur v̄etur⁹
eẽt vigilaret vtiq3 ⁊ non ſine
ret pfodi domũ ſuã. Jdeoq3 ⁊
vos eſtote parati: q3 neſcitis q̃
hora fili⁹ hois v̄etur⁹ ſit. Quis
putas eſt fidelis ſeruus ⁊ pru
dẽs quẽ pſtituit dñs ſup fami
liã ſuã vt det illis cibũ in tpe?
Beat⁹ ille ſeruus quẽ cum v̄
nerit dñs eius: inuenerit ſic fa
cientẽ. Amẽ dico vobis: quoni

em sup oia bona sua ꝓstituet eum. In natali doctoꝝ. Lcō sancti euangelij ſm matthēū.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis: Vos estis sal terre. Homelia sancti augustini episcopi. Lectio nona.

Ostendit hic dñs fatuos eē iudicādos: qui tpaliū bonoꝝ vel copiam sectātes vel inopiā metuētes amittūt eternaque nec dari possūt ab hoibus nec auferri. Itaq; si sal infatuatū fuerit: in quo salietur: ideſt si vos per quos condiēdi sunt quodāmodo ppli metu p secutionū tpaliū amiseritis regna celoꝝ: qui erūt hoies per quos vobis erroꝝ auferat: cuius vos elegerit deus: per quos erroꝝ auferat ceteroꝝ. Lec. x.

Ergo ad nihilū valet vltra sal infatuatuꝫ: nisi vt mittatur foras: ⁊ ꝑculcet ab hoib⁹. Nō itaq; calcat ab hoib⁹ qui patiēt plectionē: ſz qui psecutiones timēdo ifatuat. Calcari enim nō pōt nisi inferior. Sz inferior nō est qui q̄uis coꝝpore in terra multa sustineat: corde tamen fixus in celo est. Lxj.

Vos estis lumē mūdi. Quomodo supi⁹ dixit sal terre: sic nūc dicit lumen mundi. Nam neq; supi⁹ ista terra accipienda est: quā pedib⁹ coꝝpeles calcamus: sed hoies q in terra habitāt vel etiā peccatores: quoꝝ ꝑdiēdis ⁊ extinguēdis putoꝝ ibus aplicum sal dñs misit. Et hic mūdū nō celū ⁊ terrā: sed hoies qui sūt in mūdo vel diligūt mūdū oportet itelligi: qb⁹ illumināndis apli missi sūt. Lo. Non pōt ciuitas abscōdi xij. sup mōtē posita: ideſt fūdata sup insigne magnāq; iustitiā. quā significat etiā ipse mons in quo disputat dñs. Neq; accēdūt lucernā ⁊ ponūt eā sub modio. Quid putam⁹ hic esse dictū sub modio: nisi vt occultatio nīs lucerne accipiēda sit? tanq̄ diceret: nemo accēdit lucernā ⁊ occultat illā. Item in natali doctoꝝ. Homel. sci hieronymi ꝓsbyteri ex cōmētario sup matthēum. Lectio. ix.

Si appellant apli ⁊ doctores: q⁹ per illos vniuersum hoiuꝫ genus cōditur. Nō si sal euanuerit in quo saliet. Si doctor erruerit: quo alio doctore emēdabit? Ad nihilū valet vltra: nisi vt mittat foras ⁊ ꝑculcet ab hoib⁹. Lxx.

Exēplū de agricultura sumptū est. Sal enim vt in ciboꝝ ꝑdimētum ⁊ ad siccādas carnes necessariū est: ita aliū vsū

nō habet. Certū legim⁹ in scripturis vrbes quasdā iravictorū sale seminatas: vt nulluz in ipsis germen oriret. Luc. xi.

Q Luceat ergo doctores & ephi & videāt potētes potēter sustinere tormēta: nihilq; eē remedij: sed maiorz ruinas ad tartarū ducere. Vos estis lux mundi. Nō pōt ciuitas abscōdi supra mōtē posita. Et relig. Docet fiduciā pdicādi ne apli ab scōdant ob metum: & sint similes lucerne sub modio: sed tota libertate se pdāt: vt que audierit in cubiculis: pdicēt in tectis. Nolite putare qm̄ veni Luc. xij. solnere legē aut pphetas. Nō veni solnere: sz adimplere: siue q; de se per alios pphetata compleuerit: siue q; ea que ante p; pter infirmitatē audiētiuz rudia & imperfecta fuerāt: sua pdicatione cōpleuerit: tirā tollens & vicē talionis excludēs: & occultā in mente cōcupiscētiam dānans. Scōm matthēum.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis: Vos estis sal terre. Nō si sal euanuerit in quo saliet? Ad nihilū valet vltra: nisi vt mittat foras: & cōculcet ab hoib⁹. Vos estis lux mūdi. Nō pōt ciuitas abscōdi supra mōtē posita: neq; accēdūt lucernā & ponūt eā sub modio sz sup cādelabrū: vt luceat oib⁹ qui in domo sūt. Sic luceat lux vestra coram hoibus vt videant vestra bona op; & glificēt patrē vestrū qui in celis est. Nolite putare qm̄ veni solvere legē aut pphetas. Nō veni solvere: sz adimplere. Amē qpz dico vobis: donec transeat celū & terra: iota vnum aut vn⁹ apex nō pteribit a lege donec oia fiāt. Qui ergo solverit vnū de mādatis istis minimis & docuerit sic hoies: minim⁹ vocabit in regno celoz. Qui aūt fecerit & docuerit: hic magnus vocabit in regno celoz. In natali vnius pfessoris nō pontificis si festū est duplex dicitur añe lauduz & ps. Dixit dns.

Beatus vir cū rel. Cap. qui in sapiētia meditabit: & qui in iustitia meditabit: & sensu cogitabit circūspectione dei. Si fuerit abbas dicit hoc

Q Ollaudabūt mul̄ capti sapiētiā eius: & vsq; in seclm̄ nō delebit: nō recedet memoria ei⁹: & nomē ei⁹ regrēdiā generatione & in generationes. Si fuerit festū duplex dicitur Re. pl. Just⁹ germinabit, Pōlātatus. Si non fuerit duplex nisi pprium assignet dicitur

℟. Amauit eu3 vt supra in cõfessoꝝ pong. ℣. Iste ꝓfessor. ℟. Os iusti meditabitur sapiẽtiã. ℟. Et lingua ei⁹ loquet iudiciũ. Ad. M. añ. Amauit eũ dñs t ornauit eu3: stolã glie induit eũ: t coronaz pite ẽdit ei. Si fuerit abbas añ. Scissime cõfessor dñi monachoꝝ pi t dux. M. intercede pro nra oiumq3 salute. Et dicit in vtrisq3 vespis. Hio. DEus qui nos bti. M. cõfessoris tui annua solennitate letificas: cõcede ꝓpitius vt cuius natalitia colim⁹: etiã actiones imitemur. Per. Si fuerit abbas dicitur ista oio. INtercessio nos quesum⁹ dñe bti. M. abbatis commẽdet: vt qõ nris meritis non valemus: eius patrocinio assequamur. Per. Notãdũ q⁹ si in festo vnius ꝓfessoris nõ põuñcia cõtingat fieri cõmemoratione de alio cõfessore: nõ põuñce. pro tali cõmemoratione añ. Similabo eũ. Regre infra in laudib⁹. ℣. Justũ deduxit dñs per vias rectas. ℟. Et ostẽdit illi regnũ dei. Ad matutinũ inuitq. Justus florebit in tymo dñi plãtat⁹. Gaudeamus t exultem⁹ in ei⁹ sacra solẽnitate. ℣. Venite. Hymn⁹. Iste ꝓfessor. In ꝓmo nocte. añ. Beat⁹ vir q in lege dñi meditat: volũtas ei⁹ ꝓmanet die ac nocte: t oia q̃cũq3 faciet semp ꝓspabunt. ℣. Btus vir. Añ. Beat⁹ iste sanct⁹ qui ꝓfectus est in dño: ꝓdicauit ꝓceptum dñi ꝓstitut⁹ est in mõte scõ ei⁹. ℣. Quare fre. Añ. Inuocãtem exaudiuit dñs scm suũ: dñs exaudiuit eũ t ꝓstituit eũ in pace ℣. Cũ inuoca. Añ. Letentur oẽs qui sperãt in te dñe: qm tu bñdixisti iusto scuto bone voluntatis tue coronasti eum. ℣. Verba mea. Añ. Dñe dñs nr̃ q̃ admirabile est nomẽ tuum in vniuersa terra: q: gria t honore coronasti scm tuũ: t cõstituisti eũ sup opa manuũ tuaꝝ. ℣. Ipsum. Añ. Just⁹ dñs t̃ iustitiã dilexit: eqtatẽ vidit vult⁹ eius. ℣. In dño confido ℟. Amauit eũ dñs t ornauit eũ. ℟. Stolã glie induit eu3. Sermo sci augu. epi. A cõ. ꝓ.

SOlet multos mouẽ charissimi q⁹ dñs noster ihesus christus in sermone euangelico cum prius dixisset: luceat lumẽ vestrũ coram hoibus: vt videant bona opera vestra t glorificent patrem vestrum qui in celis est: postea dixit: attendite ne iustitiam vestraz

faciatis coꝝ ihoīb⁹ ne videamini ab eis. ℟. Euge serue bone ⁊ fidelis: qꝛ in pauca fuisti fidelis: supra multa te ꝓstituā. Intra in gaudiuꝫ dñi tui. ℣. Dñe quinque talenta tradidisti mihi: ecce alia quinque super lucratus sum, Intra. L. ij.

TUrbal enī mēs parū itelligētis: ⁊ ꝓcepto vtriꝫ obaudire cupiētis: ⁊ per diuersa ⁊ aduersa distēdit. Tam nemo enī pōt cīuis vni dño obtēperare repugnātia iubenti: q̄ nemo pōt etiā duob⁹ dñis seruire. Nō eodē sermone saluator ipse testat⁹ est. ℟. Justus germinabit sicut liliū. Et florebit in eternū ante dñm. ℣. Plātatus in domo dñi in atriis domus dei nr̄i. Et. L. cō. iij.

QUid ergo faciet aīa nr̄a: cū se obtēperare nō posse existimat: ⁊ nō obtēperare formidat: Si enīz bona opera sua in luce posuerit ihoīb⁹ in tuēda vt faciat qō ꝓceptū est: sic luceat lumē vestrū coꝝ ihoīb⁹: vt videāt bona opa vestra ⁊ glificēt patrē vestrū q̄ in celis est: reū se teneri arbitrabit qꝛ ꝓceptū fecit: vbi dicit: attēdite ne iustitiā vestrā faciatis coꝝ ihoīb⁹ vt videamini ab eis. ℟. Iste cognouit iustitiā ⁊ vidit mirabilia magna: exoꝛauit altissimū. Et inuēus est in numero scōꝝ. ℣. Iste est q̄ ꝓtēpsit vitā mūdi: ⁊ puenit ad celestia regna. Et. L.

PUrsuꝫq; si hoc timēs iū. ⁊ cauēs ea que dñ facit abscōderit: nō se putabit seruire impanti ⁊ dicenti: luceat lumē vestrū coꝝ ihoīb⁹: vt videant bona opa vestra. Qui aūt recte itelligit: vtriꝫq; impletꝫ seruiet vni iustissimo dño: qui seruū pigrū non dānaturū ea que fieri nullo modo poterant imperat. ℟. Dñe posuisti eū in benedictionib⁹ dulcedinis. Posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide ꝓcioso. ℣. Vitā petijt a te tribuisti ei dñe. Posuisti. Glia. Posuisti. In. ij. nocturn. Dñe iste sanct⁹ habitabit in tabernaculo tuo: opar⁹ est iustitiā ⁊ regelect in mōte sācto tuo. ℟. Dñe qs habita. Vitā petijt a te: tribuisti ei dñe gliam ⁊ magnū decorē imposuisti sup eū: posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide ꝓcioso. ℟. Dñe in virtute. Vit. Hic accipiet bñdictionē a dño: ⁊ misericordiaꝫ a deo salutari suo: qꝛ hec est generatio querentiuꝫ dñm. ℟. Dñi est terra. Vit. Letabit iust⁹ in dño ⁊ sperabit

in eo: t laudabūtur oēs recti corde. ℣. Exaudi de⁹ oꝛonem meā cū deꝓ. ℟. Beat⁹ quez elegisti dñe: habitabit in atrijs tuis. ℣. Te decet. ℟. Justus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit. ℣. Bonū est. ℟. Justuz deduxit dominus per vias rectas. ℣. Et ostēdit illi regnū dei. Lꝛ. v.

Audi eni paulū seruū xpi iesu vocatū aplz segregatū in euāgeliū dei vtrūqz t faciē t deceē. Videte quem admodū luceat lumē eiꝰ coꝛā hoibus: vt videāt bona opa eiꝰ. Cōmēdam⁹ ing nosmetipsos ad oēm ꝛsciētiā hoīum in ꝛspectu dei. Et iterū: puidem⁹ eniz bona: nō solū coꝛā deo: sed etiā coꝛā oibꝰ hoibꝰ. Et iterū: placete oibꝰ per oīa: sicut t ego oibꝰ per oīa placeo. ℟. Iste scūs digne in memoriā wrtit hoīuz qui ad gaudiū trāsijt angelozꝝ qui in hac pegrinatione solo corꝓe ꝓstitut⁹ cogitatione t mūditate. In illa eterna ꝓpia ꝓuersat⁹ est. ℣. Vinculis carnis absolutus talentū sibi creditū dño suo duplicatū reposuit. In illa. Lectio sexta.

Videte rursus quēadmodū attendat ne faciat inuitiā suā coꝛā hoibꝰ: vt videat ab eis. Opꝰ aūt suū, pbet ing vnusqsqz: t tūc in semetipo habebit gliam t nō in altero. Et iterū: nā glia nra hec est: testimonium ꝛsciētie nre. Et illud quo nihil est manifestiꝰ: si adhuc ingt hoibꝰ placerē: christi seruus nō essez. ℟. Amauit eū dñs t ornauit eū: stolā glie induit eū. Et coronā vite dedit ei. ℣. Jnduit eū dñs lorica fidei: t ornauit eū. Et. Lec. vij.

Sed ne qsqꝫ coꝛ qui de ꝓceptis quasi repugnātibus ipsius dñi mouenꝫ: multo magis aplo eiꝰ igerat questionē t dicat: quomodo tu dicis placete oibꝰ per oīa: sicut t ego oibꝰ per oīa placeo: t tu idem dicis: si adhuc hoibꝰ placerem xpi seruus nō essez: adsit ipse dñs qui etiā in suo fuo t aplo loquebat: t apiat nobis voluntatē suā: t tribuat obediēdi facultatē. ℟. Beat⁹ vir qui in uētus est sine macula: t q post aurū nō abijt: nec sperauit in thesauris pecunie. Jdeo stabilita sūt bona ipsius in dño. ℣. Potuit enim trāsgrēdi t nō est trāsgressus: facere mala t non fecit. Jdeo. Lectio. viij.

Ipsa gpe ꝓba euāgelica secū poꝛtant expositiones suas: nec itercludunt oꝛa

esurientiũ: q; pascũt corda pul
santium. Intẽtio qppe cordis
humani: quo dirigat: ꝛ qd ex
pectet intuẽdum est. ℟. Sint
lũbi vestri precincti: ꝛ lucerne
ardẽtes in manib' vestris. Et
vos similes hoibus expectãtib'
dñm suũ. Quãdo reuertatur
a nuptijs. ℣. Vigilate ergo:
q; nescitis qua hora dñs vester
veꝛ' sit. Et. Glia. Quãdo.
Ad cant. aĩe. Justus deduxit
dñs per vias rectas: ꝛ ostẽdit
illi regnũ dei. Cant. Beatus
vir qui in sapiẽtia. ℣. Just'
germinabit sicut lilium. ℟. Et
florebit in eternum ante dñm.
℣cõ sci euangelij ẽm lucam.
In illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis. Nemo accẽ
dit lucernã ꝛ in abscõdito po
nit. Et rel. Homel. venerabi
lis bede presbyteri ex tractatu
super lucam. Lectio. ix.
Ipse ipso dñs hoꝛ loqtur
ostẽdẽs ꝛ si supra dixerit nul
lum generationi nequã nisi
gnũ ione dãdũ: nequaq; tamẽ
lucis sue claritatẽ fidelib' oc
cultãdã. Ipse quippe lucernã
accẽdit: qui testã humane na
ture flãma sue diuinitatis im
pleuit: quaꝫ pfecto lucernam
nec credẽtibus abscõdere nec
modio supponere: hoc est sub
mẽsura legis includere: vel in
tra vnius iudee gentis termi
nos voluit cohibere: sed super
cãdelabrũ inquit: vt qui ingre
diunt lumen videãt. ℟. Sto
lã iocũditatis induit eum dñs
Et coꝛonã pulchritudinis po
suit sup caput eius. ℣. Libã
uit illũ dñs pane vite ꝛ intelle
ctus: ꝛ aqua sapiẽtie salutaris
potauit illũ. Et coꝛo. Lec. x.
Andelabrũ ecclesiam di
cit: cui lucernã supposu
it: q; nris in frõtib' fidẽ sue in
carnationis affixit: vt qui ec
clesiã fideliter igredi voluerint
lumẽ vitatis palã que ãt itue
ri. Qua sẽtẽtia iudeoꝝ quoꝝ
pceres ꝺdẽnt: qui signa que
rẽtes exterius apertã lucis ja
nuã noluerũt intrare credẽdo
Deniq; pcepit ne opa tãtum
modo iꝫ ꝛ cogitatiões ꝛ ipsas
etiã cordis intẽtiones mũdare
ꝛ castigare meminerint. ℟.
Desideriũ aĩe eius tribuisti ei
dñe. Et volũtate labioꝝ ei' nõ
fraudasti eũ. ℣. Quia pcipi a
te tribuisti ei dñe. Et. Lec. xi.
Ani sequitur. Lucerna
coꝛpis tui est oculus tu'
Coꝛp' qppe dicit opa que pa
lã cũctis apparẽt: oculum vo
ipsã mẽtis itẽtionẽ qua opat
ꝛ de cuius merito cadẽ opa lu

cis an tenebrarū sint opa di/
scernunt: sic ipse ꝓsequēter ex
plsuit dicēs. Si oculus tu⁹ fue
rit simplex totū corp⁹ tuū luci
dum erit. Si aūt nequā fuerit
etiā corp⁹ tuū tenebrosuz erit.
℣. Justū deduxit dñs p vias
rectas: t ostēdit illi regnū dei:
t dedit illi sciaz scōr. Nōesta
uit illūi laborib⁹ suis. ℣. Lu
stodiuit eū ab inimicis: t a se/
ductorib⁹ tutauit illū. Hone,

SIJ ingt pura re/ L.xij.
ctaq; intētione que po
tes agē bona studueris: lucis
pfecto sūt opa que facis: etiaz
si cora hoib⁹ imꝑfectionis ali
quid habere videant: qñ dili
gēdo⁹ deū oia cooperanti bonū
in q fm ꝓpositū vocati sūt sci.
℣. O bti viri. ℟. scā ꝑconta
o estimabilis dilectio charī
tatis. Qui dū scīi pōpā cōtē/
plut. Eterne vite ꝑmiū⁹ est. ℣.
Cui viuere xp̄s fuit: t mori lu
cruz. Qui. Glia. Eterne. Si
fuerit doctor dicat sequēs: ℣.
p.ij. ℟. Iste est q aūt deū ma
gnas vtutes opat⁹ ē: t ois ter
ra doctrina el⁹ repleta est. Ipse
intercedat p peccat⁹ oīuz ꝑpl⁹
℣. Iste ē qui ꝓtēpsit vitā mū
di: t puenit ad celestia regna.
Ipse. Glia. Ipse. Sedz lucā

IIllo tpe. Dixit ihesus di
scipulis suis: Nemo accendit
lucernā t in abscōdito ponit:
neq; sub modio: sed sup cāde/
labrū: vt qui igrediunt lumē
videāt. Lucerna corpis tui est
oculus tu⁹. Si oculus tu⁹ fue
rit simplex: totū corp⁹ tuū luci
duz erit. Si aūt nequā fuerit:
etiā corp⁹ tuū tenebrosuz erit.
Vide ergo ne lumē qō in te est
tenebre sint. Si ergo corp⁹ tuū
totū lucidū fuerit: nō habens
aliquā partē tenebrarū: erit lu
cidū totū: t sicut lucerna fulgo
ris illuminabit te. Dño vt in
vis. Ad laud. ꝑ bo. añ. Eu
ge fue bone in modico fidelis
itra i gaudiū dñi tui. ℣. Dñs
regē. cū rel. Añ. Beat⁹ ille ser
uus: quē cū venerit dñs eius
t pulsauerit ianuā inuenerit vi
gilātē. Añ. Fidelis seruus t
prudēs quē ꝓstituit dñs super
familiā suā. Añ. Ecce vere
israelita in quo dolus non est.
Añ. Serue bone t fidelis in
tra in gaudiū dñi tui. Capl̄z.
Beatus vir qui in sapientia.
Si fuerit abbas cap̄. Collau
dabūt. ℟. bre. Justū deduxit
dñs. Per vias rectas. ℣. Et
ostēdit illi regnū dei. Per vi
as. Glia. Justū. Hym. Jesu
corona celsi. ℣. Os iusti. Ad
B. añ. Similabo cū viro sapi

enti: qui edificauit domũ suam
supra petrã. Si fuerit abbas
dicit ad. B. aũ. Obti viri. N
scã pconiatio inestimabilis di-
lectio charitatis: qui dũ seculi
põpã ptẽpsit: eterne vite cõiũ
ctus est. Diovt in xis. Pro
alia cõmemoratione pfessoris
nõ põtificis in laudibus aũ.
Iste cognouit iustitiaz t vidit
mirabilia magna: t exoravit
altissimũ: t inuẽt' est in nume
ro scõz. ℣. Justũ deduxit. vt
supra in xis. Ad tertiaz cap.
Beat' vir qui in sa. Si fuerit
abbas cap. Collaudabũt. ℣
Amauit eum. Oratio vt in te
Ispecta. Ad sextam cap.
Ustus cor suuz tradidit
ad vigilãdũ diluculo ad dñm
qui fecit illum: t in pspectu al-
tissimi deprecabitur. ℣. Ju-
stum deduxit. Oratio.
Auctipfessoris tui. N.
nos ãs dñe, pequaklos: vt qõ
petitio nra nõ ipetrat: ipso p
nobis iterueniẽte pstẽt. Per.
Si fuerit abbas. Oratio.
Lebẽ nomini tuo subie-
ctã dñe, ppti' ituere: t iterce
dẽte btõ. N. abbate psolatio-
nes tuas iugit p celestẽ grãm
dignãter oparc. Ad. ix. cap.
Ustũ deduxit dñs per vi
as rectas: t ostẽdit illi
regnũ dei: t dedit illi sciẽtiã sã
rũ: honestauit illũ in laboribꝰ:
t compleuit labores illi'. ℟.
Justus germinabit. Oratio
Ecclesiã tuã dñe beat'
N. pfessor tuus tibi red
dat acceptã: vt in fide tui nois
pseuerãs: ad glie tue transeat
visionem. Per. Si fuerit ab
Ac nos ãs bas. Sit
dñe bti. N. abbatis digne
solẽnia celebrare: qui largitas
tue pũctus munere: laudabi-
lis vite cursum glioso fine con
clusit. Per. In secũdis vi-
aũ. Virgã vtutis tue emitte
dñs ex syõ: dñare in medio ini
micoz tuoz. ℣. Dixit dñs.
Aũ. Potens in terra erit se
mẽ ei': generatio rectoz bẽdi
cẽt. ℣. Beat' vir qui. Aũ.
Collocet eũ dñs cuz pncipib
ppli sui. ℣. Laudate pueri.
Aũ. Dirupisti dñe vincula
mea: tibi sacrificabo hostiam
laudis. ℣. Credidi. Cap. Be
at' vir qui in sa. Si fuerit ab-
bas cap. Collaudabũt. ℟
b. Amauit eũ dñs. ℍy. Iste
pfessor. ℣. Os iusti. Ad. M.
aũ. Justũ deduxit dñs per vi
as rectas: t ostẽdit illi regnũ
dei: t dedit illi sciẽtiã scõrũ: ho
nestauit illũ in laboribꝰ: t cõ
pleuit labores illius. Dis vi

in primis reperis. Jtē cap. in
vtrisq; dis laudib⁹ ⁊ tertijs
de vno confessore nō pontifice.

OMnes deo ⁊ hoibus:
cuius memoria in bndi
ctione est: similem illum fecit
in gloria sanctorum. Oratio.
Adesto dne supplicationi
bus nris quas in sci. M.
cōfessoris tui solēnitate deferi
mus: vt qui nfe iustitie fiduci
am nō habem⁹: ei⁹ q tibi pla
cuit bcib⁹ adiuuemur. Per.
Quagnisi Ad sexta cap.
cauit eū in timore inimi
cor ⁊ in vbis fuis mōstra pla
cauit: glificauit eūn cōspectu
regū: ⁊ vnxit eū corā pplo suo
ostēdit illi gliam suā. Sio.
Presta q̄s omnīs deus: vt
iterueniēte p nobis bto
M. pfessore tuo veniā psequa
mur ⁊ pacē. Per. Ad nonā
In fide ⁊ lenitate cap.
ipsius sanctū fecit illum
⁊ elegit eū ex omni carne: ⁊ de
dit illi cor ad pcepta ⁊ legem
vite ⁊ discipline. Sio.
Beati confessoris tui dne
nos q̄s merita, psequant: ⁊ tuā
nobis indulgētiā semp implo
rēt. Per. Jte in natali vni⁹
pfessoris nō pōtificis euāgeliū
Sint lubi vestri pcincti. cum
ceteris, sita quere lupta in nata
li vnius pfessoris pōtificis. In
natali abbatis. Lectio sancti
euangelij sm matthēum.
In illo tpe. Dixit simon
petrus ad iesum: Ecce nos re
liquimus oia ⁊ secuti sumus te.
Et rel. Homel. sancti ioānis
chrysostomi ex tractatu super
Quoniā matthēū. Li.
aūt possibile sit deo salua
re ⁊ iudaicū pplz multas in le
ge diuitias possidētē: credētiū
iudeoz multitudo testat: siue
per ipsum xp̄m siue per apl̄os
eius: vt bonitatis illius inue
stigabile pelag⁹ humana esti
matio non appzlendat: sed
victa miretur. Lō decima.
Ergo q: dixit dns apud ho
mines hoc impossibile est quā
tū ad naturā humanā: apud
deū aūt possibile: ecce subito ex
citat petrus vnus ex pplo illo
diuite ⁊ difficili ex plona cre
dētiū iudeoz: ⁊ clamat quasi
testis potētie dei fact⁹: ⁊ cōfir
mās xp̄i pmissionē dicit: Ec
ce nos reliquimus oia ⁊ secuti su
mus te: quid ergo erit nobis?
Quoniā aūt ⁊ ipse pe
trus ⁊ oēs apli ⁊ ceteri credē
tiū iudeoz ptra possibilitatem
humanā per dei potētiā credi
derūt in xp̄m: ipse testat dicēs
ad petrū: Beat⁹ es simon ba-

rsona: qr caro ꝛ sanguis nō re
uelauit tibi: sed pater meus q
in celis est. Lcō duodecimā
Sermo iste conuenit ad oēs
vt singulis gbusq; dicat: quo
niā beat⁹ es tu: qr nō caro ꝛ sā
guis reuelauit tibi: sed p̄ me⁹
qui in celis est. Jesus autē di
xit eis. Amē dico vobis q̄ vos
qui secuti estis me in regenera
tione cū sederit filius hois in se
de maiestatis sue: sedebitis ꝛ
vos sup sedes duodecim iudi
cātes duodecim trib⁹ isrl. Do
mīca sci hilarij epi. Lcō. xx.
Qm̄init euāgelij p̄dica
tor ille petrus nulla sibi
eē portionē possessionis humā
ne: cū orāti alimoniā rīdit: au
rum ꝛ argētū nō est mihi: qđ
aūt habeo hoc tibi do. Lec. x.
Quid est istud petre qđ possi
des? Renūciaueras oībus ꝛ
tuo dicens: ecce nos reliqmus
oīa ꝛ secuti sumus te: qd ergo
erit nobis? ꝛ tibi ille rīderat:
amē dico vobis q̄ vos q̄ secu
ti estis me: in regeneratione se
debitis sup duodeciz thronos
iudicātes duodeciz trib⁹ isrl:
ꝛ exēplo vestro ceteris relin
quētib⁹ cuncta spopōderat q̄
cētuplū accipent: ꝛ dēhic vitā
eternā possessuri essent. Lxi.
Quid est igit istud petre qđ
possides? Habes plane ꝛ non
audeo dicere plus te centuplo
obtinere: dico tamē sine multi
plicatione calculi possidere.
Dicis enim: qđ aūt habeo hoc
tibi do: in nomine iesu christi
surge ꝛ ambula. Lectio. xū.
O felix possessio: o p̄fecta pōr
tio. Mō terrena largiris ſz na
ture op⁹ repēdis: ꝛ vitiosi par
tus dāna restauras. Claudū
natū igredi iubes: ꝛ virū mul
te etatꝫ icessu rudi citas. Has
opes tribuit cui dē portio est.
Monuit ꝛ paulus diuitias glie
sue: mihi aūt absit gliari nīſi i
cruce dñi mei iesu xp̄i p quē
mihi mūdus crucifixus est ꝛ
ego mundo. talis aplo gliatā
tis est portio. Scdm mattheū
In illo tpe. Dixit simon pe
trus ad iesuz: Ecce nos re
liqmus oīa ꝛ secuti sum⁹ te: qđ
ergo erit nobis? Jesus aūt di
xit illis: Amen dico vobis q̄
vos qui secuti estis me: in rege
neratione cū sederit fili⁹ hois
in sede maiestatis sue: sedebit
ꝛ vos sup sedes duodeciz iudi
cātes duodecim trib⁹ isrl. Et
oīs q reliquerit domū: vel fres
aut sorores: aut p̄tez aut mātez
aut vxorē aut filios aut agros
ꝓpter nomē meū: cētuplū ac
cipiet: ꝛ vitā eternā possidebit

Natali vni⁹ v̄ginis ⁊ mar
tris ad vesp̄as si festū est du
plex accipiunt̄ añe laudum ⁊
℣. Dixit dñs. Lauđ. pu. Le
tatus. Nisi dominus. Capit̄.
Fratres: qui gliā in dño
glie: nō eni qui seipsum
cōmēdat ille ꝓbat⁹ est: sz quē
deus cōmēdat. Si fuerit festū
duplex dicit ℟. pl. Specie
tua, ℣. Diffusa ē. Si ꝺo nō
fuerit duplex nisi ꝓprium assi
gnē dicit ℟. b. Diffusa ē grā
In labijs tuis. ℣. Propter
ea benedixit te deus in eternū. In la
bijs. Diffusa, ℣y. Jesu co
rona virginū. ℣. Elegit eam
deus ⁊ pelegit eā. ℟. In taber
naculo suo habitare fecit eam.
Ad. M. añ. Accinxit fortitu
dine lumbos suos: ⁊ roborauit
brachiū suum: ideoq; lucerna
ei⁹ nō extinguet̄ in sempiternū
Si fuerint plures dicitur in
virisq; ℣is ad. M. añ. Pru
dētes virgines aptate lampa
des vestras: ecce spōsus venit
exite obuiā ei. ℣. Adducent
regi v̄gines post eā. ℟. Pro
xime eius afferent tibi. Ore.
Deus qui iter cetera po
tētie tue miracula etiā
in sexu fragili victoriā marty
rij ꝓtulisti: ꝓcede ꝓpitius: vt q
bīē, B. natalitia colim⁹ ꝓ ei⁹
ad te exempla gradiamur.
Per. Si fuerint plures. Ore
Da nobis quesum⁹ dñe
deus nr scōrū virginū
⁊ martyrū tuaz, B. ⁊. M. pal
mas incessabili veneratione ve
nerari: vt quas digna mente
nō possumus celebrare: humi
lib⁹ saltē frequētem⁹ obsequis.
Per. Si ꝛtingat fieri aliam
cōmemorationē de alia v̄gine
siue martyre, ꝓ huiusmodi cō
memoratione in ℣is añ. De
ni electa mea ⁊ ponā in te thro
nus meū alla. ℣. Adiuuabit
eā deus vultu suo. ℟. Deus in
medio ei⁹ nō cōmouebit. Ad
matut. inuit. Regē virginū
dñm: venite adorem⁹. ℣s. Ve
nite. ℣y. Virginis ꝑles. Si
nō fuerit martyr incipiat a ℣.
Dui⁹ obtētu. In ꝓmo nocte
añ. Ante thorū huius v̄ginis
frequētate nobis dulcia canti
ca diachmatis. ℣s. Dñe dñs
nr. Añ. Unguētū effusū no
mē tuū: ideo adolescētule dile
xerūt te nimis. ℣s. Celi enar
rant. Añ. O q̄ pulchra est
casta generatio cū claritate.
℣s. Dñi est terra. Añ. Spe
cie tua ⁊ pulchritudine tua in
tende ꝓspere ꝓcede ⁊ regna.
℣s. Eructauit. Añ. Adiuua
bit eam deus vultu suo: de⁹ in

medio ei⁹ nō cōmouebit. ℟. Deus nr refu. ℣. Leua ei⁹ sub capite meo: ⁊ dextera illi⁹ amplexabit me. ℟. Magn⁹ dñs. ℣. Diffusa est gr̃a in labijs tuis. ℟. Propterea benedixit te deus in eternū, Sermo sancti augustini epi. L.j.

Iter parabolas a dño dicras solet querētes multū mouere ista que dr̃ de virginib⁹ posita est. Et multi qdē hinc multa seserūt: que nō sūt pter fidē: sed quomodo partibus ei⁹ oīb⁹ pueniat expositio id elaborādū est. Legi etiā in quadā scriptura ex earū genere que apocriphe noiant: qō nō sit cōtra catholicā fidē: sed huic loco mihi minus pgruere visa est psiderāti oēs huius similitudinis partes. ℟. Diffusa est gr̃a in labijs tuis propterea B̃ndixit te deus in eternū. ℣. Propter vitate ⁊ mā suetudinē ⁊ iustitiā, B̃n. L.ij

Te qua tñ expositione temere nihil audeo iudicare: ne forte nō eius incōuenientia mihi angustiā fecerit: si mea tarditas in eā pueniētiā nō inuenerit. Quid aūt mihi videat nō absurde dr̃ hoc loco accipi: quātū potero breuiter ⁊ diligēter exponā. ℟. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. Intēde, pspere pcede ⁊ regna. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis: pterea benedixit te deus in eternum. Intēde. L.iij.

Iterr̃ogat⁹ igit dñs nr discipulis de pfumatione seculi: iter multa que locut⁹ est hoc quoq; dixit. Tunc simile estimabit regnū celoꝝ decē virginib⁹: que acceperūt lampades suas: ⁊ exierūt obuiā spōso ⁊ spōse. Quinque aūt ex eis erāt fatue: ⁊ quinque prudentes ⁊ cetera. ℟. Propter vitatē ⁊ mā suetudinē ⁊ iustitiā Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā. Et. L.iij.

Decē itaq; virginū q quinque admittunt ⁊ quinque excludunt: bonoꝝ ⁊ malorū discretionē significat, Qua propter cū virginitatis nomē honorabile est: cur receptis exclusisq; cōmune est? Deinde qd sibi vult numer⁹ in vtraq; parte qnarius? ℟. Veni spōsa xp̃i accipe coronā quā tibi dñs pparauit. Pro cui⁹ amore sanguinē tuū fudisti. Et cū angelis in paradisum itroisti. ℣. Veni electa mea ⁊ ponā in te thronū meū: qr̃ concupiuit rex speciē tuā, Pro, Gloria.

Et cū

Et cum. Si nō fuerit martyr dicitur. ℟. Pulchra facie ſz pulchrior: fide ꝺtā es ꝺgo. M. reſpuēs mūdū: leteberis cum angelis. Intercede ꝓ nobis ꝓ nobis. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua itēde ꝓſpe ꝓce de ⁊ regna. Intercede. Glia. Intercede. In secundo noct. Añ. Dum eēt rex in accubitu ſuo nardus mea ꝺdit odorem ſuauitatē. ℣. Bñdixiſti. Añ. Pulchra es ⁊ decora filia hieruſalē: terribilis vt caſtrorum acies ordinata. ℣. Fundamēta. Añ. Jā enim hyēs trāſijt imber abijt ⁊ receſſit. ℣. Cātate. j. Añ. Nigra ſum ſed formoſa filie hieruſalē: ideo dilexit me rex: ⁊ introduxit me in cubiculū ſuū. ℣. Dñs regē. exul. Añ. Surge aquilo ⁊ veni auſter: pſla hortū meū: ⁊ fluēt aromata illius. ℣. Cātate. ij Añ. Hec eſt que neſciuit thorū in delicto: habebit fructū in reſpectione aiarū ſāctarū. ℣. Dñs regē. iraſ. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. ℟. Intēde ꝓſpe ꝓcede ⁊ regna. L. v.

QUicqd aūt ſignificet oleum mirū videt: q̄ ſapiētes pētēbus nō coīcāt: cū ⁊ in uidere fas nō ſit eis que ita pfecte ſunt vt a ſpōſo recipiant: quo noīe nullo ꝺubitante dñs nr̄ ieſus xp̄s ſignificat: ⁊ miſeri cordes cē oporteat ad pſtādū ex eo q̄ habēt: pſcribēte illa ſententia eiuſdē dñi dicentis. Omni petēti te tribue. Quid eſt aūt q̄ poſſit ꝺdo nō ſufficere vtriſq; ? ℟. Hec eſt ꝺgo ſapiēs quā dñs vigilātē inuenit: que acceptis lāpadib⁹ ſūpſit ſecū oleū. Et veniente dño itroiuit cū eo ad nuptias. ℣. Media autē nocte clamor factus eſt: ecce ſpōſus venit: exite obuiā ei. Et veni. L. vj.

HEc maxime angent que ſtionis difficultatē: q̄ ⁊ cetera diligēter cōſiderata vt oſa in vnā rationē ꝓcurrāt nihilq; in vnā partē ꝺcat q̄ impediat aliā: magna cautio eſt adhibēda. Videnti tagit mihi q̄nque virgines ſignificare q̄nque partitā cōtinētiā a carnis illecebis. Cōtinēdus eſt enim animi appetit⁹ a voluptate oculoꝝ ta voluptate auriū a voluptate olfaciēdi: gustādi tāgēdi. ℟. Dilexiſti iuſtitiā: ⁊ odiſti iniquitatē: ꝓpterea vnxit te ꝺs tuus oleo letitie. ℣. Propter vitatē ⁊ mānſuetudinē ⁊ iuſtitiam. Enxit. L. vij.

SEd q̄ iſta ꝓtinētia partiz cozā ꝺo fit vt illi pla

ceat iteriore gaudio ꝓscientie: partim corā hoīb⁹ tātū vt gloria humana capiat: qnque dicunt sapiētes: ⁊ qnque stulte: vtrecq; tū ẏgines: q; vtraq; cōtinētia est: q̄uis diuerso fomite gaudeat. ℟. Hec est virgo prudēs. Que veniēte spōso accepit oleū in vasis suis ⁊ ornatis lāpadib⁹ introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Hec est virgo sapiēs: ⁊ vna de numero prudentum. Que. Lectio. viij.

LAmpades aūt que manib⁹ portant: opa sunt que fm istā ꝓtinētiā fiunt. Dicti est aūt: luceant opa vestra corā hoīb⁹. Oēs vō acceperūt lāpades suas ⁊ venerūt obuiā spōso. Intelligēdū ē ergo xp̄i noie cēseri de gb⁹ agit. Nō enī possunt qui xp̄iani nō sūt sponso xp̄o venire obuiā. ℟. Veni electa mea ⁊ ponā in te thronū meū. Quia cōcupiuit rex speciē tuam. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intēde prospere procede ⁊ regna. Quia. Glia. Quia cō. Ad canꝫ. aī. Inuenta bona margarita dedit oia sua ⁊ cōparauit eam. Canꝫ. Audite me diuini. cuz rel. ℣. Admirabit eā dē⁹ vultu suo. ℟. Deus in medio eius nō commouebit. Lectio sancti euāgelij sm matthēum.

IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis parabolam hāc. Simile est regnū celoꝝ decē virginib⁹. Et rel. Homelia sancti gregorij papē de eadem lectione. Lectio. ix.

EX vob⁹ frēs charissimi admoneo ꝓtaua opa fugere: mūdi huius ingnamēta detestare: sed hodierna sci euāgelij lectione compellor dicere: vt ⁊ bona que agitis cū magna cautela timeatis: ne per hoc qđ a vobis rectum geritis: fauor aut gl̄a humana regrahe ne appetitus laudis surripiat: ⁊ qđ coram oīb⁹ ostēditis: intus a mercede vacuet. ℟. Prudētes virgines aptate vestras lāpades. Ecce spōsus venit: exite obuiam ei. ℣. Media autem nocte clamor factus est. Ecce. Lcō. r.

ECce enim redēptoris vocē decē ẏgines ⁊ oēs dicunt virgines: ⁊ tamē intra beatitudinis ianuā nō oēs recepte qz earū quedā dū de ẏginitate sua gliam fortis expetūt: in vasis suis oleū habere noluerūt. Sed ꝓtius quērēdū nobis est qđ sit regnū celoꝝ: aut cur decē virginibus cōparet: quē etiam virgines prudētes ⁊ sapiētes dicant. Dum enim celoꝝ re-

gnū ꝓstet: q; reprobo; nullus
ingredit: etiā fatuis virginib⁹
cur simile esse perhibetur. ℟.
Offerent regi ỹgies dño post
ei; ꝓxime eius offerentur tibi
In letitia ⁊ exultatione. ℣.
Prudētes virgines aptate lā
pades vestras ecce sponsus ve
nit exite obuiā ei. In. Lec. xj.

Sed sciēdū est: q; sepe in
sacro eloquio regnū celo;
pītis ꝓpis ecclīa dicit: de quo
alio in loco dñs dicit. Mittet
filius hois angelos suos: ⁊ col
liget de regno eius oia scāda
la. Neq; enim in illo regno dī
nitis in quo pax summa est
inueniri scādala poterunt que
colliganf. ℟. Induit me do
minus vestimēto salutis; ⁊ in
dumēto letitie circūdedit me:
⁊ tanq; spōsaz decorauit co
rona. ℣. Quasi sponsum de
coratū corona: ⁊ quasi spōsaz
ornatā monilibus suis. Deco.

Tvnde rursum L. xij.
dicit. Qui ergo soluerit
vnū de mādatis istis minimis
⁊ docuerit sic hoies: minim⁹ vo
cabit in regno celoꝝ. Qui aūt
fecerit ⁊ docuerit: hic magn⁹
vocabit in regno celoꝝ. Man
datū qp̄ soluit ⁊ docet: quan
do hoc q̄sq; voce ꝓdicat: qđ vi
endo non implet. Sed ad re
gnum eterne beatitudinis ꝑ
uenire non valet: qui nō vult
opere implere quod docet.
℟. Simile est regnum celo
rum decem virginibus: que
accipientes lampades suas:
Exierunt obuiaz sponso ⁊ spō
se. ℣. Quinque autez ex eis
erant fatue: ⁊ quinque prude
tes. Exierunt. Gloria. Exie
runt. Secundum matthēum.

In illo tempore. Dixit
iesus discipulis suis pa
rabolam hanc. Simile est re
gnum celoꝝ decem virgini
bus: que accipientes lampa
des suas exierunt obuiā spon
so ⁊ sponse. Quinque autem
ex eis erant fatue: ⁊ quinque
prudētes. Sed quinque fatue
acceptis lampadibus nō sum
pserunt oleum secum. Pru
dentes vo acceperunt oleum
in vasis suis cum lampadi
bus. Moram autem facien
te sponso: dormitauerunt oēs
⁊ dormierunt. Media autez
nocte clamor factus est: ecce
sponsus venit: exite obuiam
ei. Tunc surrexerunt omnes
virgines ille: ⁊ ornauerunt
lampades suas. Fatue au
tez sapientibus dixerunt. Da
te nobis de oleo vestro: quia
lampades nostre extinguunt.

Respōderūt prudētes dicentes. Ne forte non sufficiat nobis & vobis: ite potius ad vendētes & emite vobis. Dū autē irēt emere venit spōsus: & que parate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias: & clausa est ianua. Nouissime vō veniunt & reliquę virgines dicētes. Dñe dñe aperi nobis. At ille rndēs ait: Amen dico vobis nescio vos. Vigilate itaq; quia nescitis diē neq; horā. Sio que dicta fuit in prīis vis. Ad laud. & per horas aīe. Hec est vgo sapiēs & vna de numero prudentū. ℣. Dñs re. cum rel. Aīe. Veni spōsa xpi accipe coronā quā tibi dñs pparauit in eternum. Aīe. Ad dia nocte clamor fact⁹ est: ecce spōsus venit exite obuiā ei. Aīe. Virgines dñi dñm benedicite in eternum. Aīe. Ista est speciosa inter filias hierusalē. Cap. Fes: qui gliat. ℟. 6. Specie tua & pulchritudine tua. ℣. Intēde p spere pcede & regna. Et. Gloria. Specie. Hym. Jesu corona virginū. ℣. Elegit eā dē⁹. Ad. B. aīe. Simile est regnū celoꝝ homini negociatori querēti bonas margaritas: inuenta vna pciosa vdit oia sua & cōparauit eā. Si fuerint plures dicit aīe. Tūc surrexerunt oēs virgines ille: & ornauerūt lāpades suas. ℣. Adducent regi. Sio vt in prīis xpo. Ad tertiā cap. Fes qui gliatur. ℣. Diffusa est gra. Ista vt in xperis. Ad ipertaz cap.

Tinā sustinueretis modicū gd insipiētie meę: & supportate me. ℣. Spe mea. Deus qui nos hodie dīe bte. M. virginis & martyris tue annua solēnitate letificas: pcede ppitius: vt eius adiuuemur meritis: cui⁹ castitatis irradiamur exemplis. Per. Si fuerint plures. Intercessio nos dñe Sce scārū virginū & martyrū tuarum. M. & M. tue cōcilie maiestati: vt earū sacra natalitia & qualiter frequētemus: cōspiciam⁹ eterna. Per. Ad. Emulor enim noīa vos dei emulatiōe: despondi enim vos vni viro virginē castā exhibere xpō. ℣. Adiuuabit eam deus. Capo. Sit beata. M. virgo & martyr in sua iocūda solēnitate: & pietati tue cōmēdare nos desinat. Per. Si fuerint plures. Deus qui nos hodie annua scārū tuarū, M. & M.

virginū marū festiuitate letifi
cas: da nobis earū intercessiōi
bus venerādis ⁊ pīentis vite
subsidia: ⁊ eterne btitudinis
gaudia pmereri. Per. In le
ctis. Vis añ. Dec est virgo
sapiēs. cū rel. de laudib⁹. ps.
de virginib⁹. Cap. Ffes: q glo
riat. R. bz. Diffusa est. vt in
ymis. Vis. V. Jesu corona
virginū. ℣. Elegit eā deus,
Ad. M. añ. Simile ē regnū
celoz sagene misse in mare: ⁊
ex omni genere piscīū congrega
tiquā cū impleta eēt educen
tes ⁊ secus littus sedētes elege
rūt bonos in vasa sua: malos
aūt foras miserūt. Oro vt in
ymis. Vis. Jtē in natali vni⁹
virginis ⁊ martyris in vtrisq;
vīsp̄is lauds. ⁊ tertijs. Caplm.
O Omine deus meus ex
altasti sup terrā habita
tionē meā ⁊ pro morte desuē
ti xp̄cata sum: inuocaui dñm
piem dñi mei: vt nō derelinq̄t
me in die tribulationis mee: ⁊
in tpe supbox sine adiutorio.
Jdulgētiā nobis Oro.
quesumꝰ dñe btā. M. vir
go ⁊ martyr imploret: que tibi
grata semp extitit ⁊ merito ca
stitatis ⁊ tue pfessione virtutū.
Per. Ad sextam cap.
Audabo nomē tuū assi
due ⁊ collaudabo illud in cō
fessiōe ⁊ exaudita est oro mea.
Osta ppli tui q̄s Oro.
dñe, ppitiatus intēde: ⁊
quos bte. M. virginis ⁊ mar
tyris tue tribuis solēnia cele
brare: fac eius gaudere suffra
gijs. Per. Ad nonam cap.
Jberasti mea ꝓditione
⁊ eripuisti me de tpe ini
quo: ꝓpterea ꝓfitebor ⁊ laudē
dicā nei tuo dñe de⁹ nr̄. Oro.
Exaudi dñe pces nr̄as: ⁊
bte. M. virginis ⁊ mar
tyris tue cuius festa solēniter
celebram⁹: ꝓtinus foueamur
auxilijs. Per. Jtez alie octo
lectiones in natali vni⁹ virgi
nis martyris vel nō martyris
seu plurīū. Sermo sci aug. epi
Ve sint decē virgi L. f.
nes: quarū q̄nque sunt
prudētes: ⁊ q̄nque stulte non
facile idagari pōt. Verūtamē
fm ea que continet ipsa lectio
quā charitati vestre etiam ho
die volui recitari quātū mihi
dñs intellectū donare dignatur
non mihi videt ista parabola
vel similitudo ad eas solas pti
nere: que ꝓpria ⁊ excellētiore
scitate virgines in ecclesia no
minantur: quas etiaz vsitatio
re vocabulo sanctimoniales ap
pellare consueuimus. Lec. ij.

Sed: nisi fallor: hec similitudo ad vniuersam ecclíam pti
net: q: ꝛ si illas solas itelligere
mus que scimoniales vocant:
nunqd dcē sunt? Absit vt tan
ta virginū multitudo ad tam
exiguū numerū reuocet. Forte
aūt dicat aliqs. Quid si mul
te sunt nosꝛ: ꝛ tā pauce sunt in
veritate: vt vix dcē inueniantur? Mō ita est. Mā si solas dcē intelligi vellet bonas: nō ibi
ostēderet qnque fatuas. L.iij

Si enī multe sūt vgines que
vocant: quare ꝓtra qnque ho
stia dom⁹ magne claudūtur?
Intelligamus charissimi ad
omnes nos: idest ad vniuersā
oīno ecclíam istā parabolam
ptinere: nō ad solos ꝓpositos:
dc qbus hesterno die locuti sumus: nec ad solas plebes: sed
ꝓtinus ad omnes. Lcō.iij.

Quare ergo qnque ꝛ qnque?
Iste qnque ꝛ qnque virgines
oēs oīno sūt aie xpiane? sed
vt dicam⁹ vobis qō dc inspirāte sentim⁹: nō qualescunqꝫ
aie: sed tales aie que habēt catholicā fidē: ꝛ habere videntur
bona opa in ecclía dei: ꝛ tñ ex
ipsis quinque sunt ꝓuidentes
ꝛ quinque fatue. Lectio qnta

Quare ergo appellate sūt qnque: ꝛ quare virgines: ꝓ⁹ videamus: ꝛ deinde cetera cōsideremus. Dis aia in corpore
ideo qnario numero celet: qa
qnque sensib⁹ vtit. Mihil est
enim qō sentim⁹ ex corpe: nisi
ianua qnqupartita: aut videndo: aut audiēdo: aut odorādo
aut gustādo: aut tāgēdo. L.

Qui ergo se abstinet ab vi
illicito visu: abstinet se ab illicito auditu: ab illicito odoratu: ab illicito gustu: ab illicito
tactu: ꝓpter ipsam itegritatē
virginis nomē accepit. Ez si
bonū est abstinere ab illicitis
sentiēdi motibus: ꝛ ideo vnaquecꝫ aia xpiana virginis nomē habet: ēre qnque admittūtur: ꝛ qnque repellunt. L.vij.

Parū est qz vgines sūt: lāpades habēt: virgines ꝓpter
abstinētiā ab illicitis sensib⁹:
lāpades habētes ꝓpter opa
bona: dc gb⁹ opib⁹ dñs dicit.
Luceāt opa vestra coꝝ hoīb⁹
vt videāt bona facta vestra et
glificēt ꝑem vestrū qui in celis est. Item discipulis dicit.
Sint lumbi vestri ꝑcincti et lucerne ardētes. In lūbis accīctis virginitas: in lucernis ardēdibus opera bona. L.viij.

Nō solet dici vginitas vtiq;
in cōiugatis. Tamē etiam ibi
est fidei virginitas: que ꝯ

bet pudicitiã cõiugalẽ. Nam vt nouerit scitas vestra: nõ impune fm aiam t fm integritatẽ fidei: qua etiã fide ab illicitis abstinet: t bona opa fiũt vniuersi vl vnaquaq; aiaz vginẽ dicit: tota ecclia que cõstat ex vginib⁹ t pueris t maritatis feminis t vxoratis viris vno nole virgo est appellata. Ite in natali vnius virginis martyris vl nõ martyris Lectio sci euãgelij fm matthe

IN illo tpe. Dixit ieus suo discipulis suis parabolã hãc. Simile est regnum celoz thesauro abscondito in agro. Et rel. Homel. sci gregorij pape de eadẽ lectõ. L. ix.

CElozz regnũ ffes charissimi iccirco terrenis rebus simile dicit: vt ex his que ainc nouit: surgat ad incognita que nõ nouit: quatenus exẽplo visibiliũ se ad inuisibilia rapiat: t per ea que vsu didicit: quasi ꝓficatz icalescat: vt per hoc qõ scit notum diligere: discat t incognita amare. L. x. Sicce enim celoꝝ regnum thesauro abscõdito in agro cõparatur: quem qui inuenit homo abscondit: t pre gaudio illius vadit t vendit vniuersa que habet t emit agrum illũ. Qua in re hoc quoq; notãdũ est: q; inuentus thesaurus absconditur vt seruetur: quia studium celestis desiderij a malignis spiritibus custodire non sufficit: qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. Le In presenti etenim ctio. xi. vita quasi in via sumus qua ad patriam pergimus. Adaligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Depredari ergo desiderat: qui thesaurum publice portat in via. Hoc autez dico non vt proximi opera nostra non videant cum scriptũ sit: videant opera vestra bona: t glorificent patrem vestrum qui in celis est: sed vt per hoc quod agimus: laudes exteriꝰ non queramus: sic autem sit opus in publico: quatenus intentio maneat in occulto: vt t de bono opere proximis prebeamus exemplum: t tamen per intentionem qua deo soli placere querimus sem per optemus secretum. Le Thesaurus ctio duodecima. autem celeste est desiderium: ager vo in quo thesaurus absconditur: disciplina studij celestis. Quem profecto agrum venditis omnibus comparat

qui voluptatib⁹ carnis renũci
ans: cũcta sua terrena de side-
ria per disciplinę celestis cu-
stodiã calcat: vt nihil iam qđ
caro blãdiri libeat: nihil quod
carnalę vitã trucidat: ispũs p
bonescat. Scõm matthæum.

In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis paraboli
hãc. Simile est regnũ celo-
rũ thesauro abscõdito in agro
quę qui inuenit homo abscon-
dit: & pre gaudio illi⁹ vadit & vendit vniuersa que habet & emit agrũ illum. Iterũ simile est regnũ celoꝝ homini negociatori querẽti bonas margaritas. Inuẽta aũt vna preciosa margarita: abijt & vẽdidit oĩa que habuit & emit eã. Iterum simile est regnũ celoꝝ sagene misse in mare & ex omni genere pisciũ cõgregãti: quã cũ impleta cẽt educẽtes & secus litꝰ sedẽtes: elegerũt bonos in vasa sua; malos aute foras miserũt. Sic erit in cõsumatione seculi. Exibunt angeli & separabũt malos de medio iustorum: & mittẽt eos in caminũ ignis. Ibi erit fletꝰ & stridor dẽtiuꝝ. Intellexistis hec oĩa? Dicũt ei Etiã. Ait illis. Ideo oĩs scriba doctus in regno celoꝝ simili est homini pfamilias qui pfert de thesauro suo noua & vetera. In festo alicuius virginis nõ martyris oĩa dicunt sicut supra in natiuitate vnꝰ virginis & martyris: excepto qđ in oĩbus omittit nomen martyris. & ad nocturnũ, Rõ dicit: sed loco illi⁹ dicitur Pulchra facie. & ad nocturnũ hym. Huius obtentu. In festo alicuiꝰ sce nec vginis nec martyris ad vespas si festum est duplex accipiunt alie laudes & psalmi de virginib⁹. Cõfitebor tibi dñe ex toto corde meo: & collaudabo te ad salutationẽ meã; confitebor nomini tuo quia adiutor & protector factꝰ es mihi: & liberasti corpus meum a pditione. Si fuerit festum duplex dicit Rõ. pl. Specie tua, ℣. Diffusa est. Si vo nõ fuerit festũ duplex dicit Rõ. vbi. Diffusa est. vt supra. Hym. Huius obtentu. ℣. Elegit eam deus. Ad. M. aũ. Accinxit fortitudine. vt supra in vgine. Exaudi nos deus salutaris nr̃i: vt sicut de btẽ. N. festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis eruditamur affectu, Per. Ad matutinum. Laudem⁹ deum nr̃m: In pfessione btẽ. N. pũ. Uenite, Hym. Huius obtẽ

ii. Ãñe nocturnales ꝑ ỽ. & lectiones sicut in natali vnius virginis & martyris excepta prima añe primi nocturni: loco cuius dicit añi. Reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere vt intueamur te. & excepta vltima añe secũdi nocturni loco cuius dicitur añi. Atque multe nõ potuerũt extinguere charitatẽ. ℟. pmũ. Diffusa est gra in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te dꝰ in eternũ. ỽ. Propter vĩtatẽ & mãsuetudinẽ & iustitiã. Bñdixit. ℟.ij. Specie tua & pulchritudine tua. Intẽde ꝓspe ꝓcede & regna. ỽ. Diffusa est gra in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te dꝰ in eternũ. Intẽde. ℟.iij. Propter vĩtatẽ & mãsuetudinẽ & iustitiã. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ỽ. Audi filia & vide: & inclina aurez tuã. Et. ℟.iiij. Dilexisti iustitiã & odisti inigtatem: ꝓpterea Unxit te dꝰ deus tuꝰ oleo letitie. ỽ. Propter vĩtatẽ & mãsuetudinẽ & iustitiã. Unxit Bꝫia. Unxit. ℟.v. Ista est speciosa inter filias hierusalẽ: sicut vidistis eã plenã charitate & dilectione. In cubilibꝰ & in hortis aromatũ. ỽ. Specie tua & pulchritudine tua: intende ꝓspere ꝓcede & regna. Jn. ℟.vi. Ueni electa mea: & ponã in te thronum meum. Quia ꝛcupiuit rex speciẽ tuã. ỽ. Specie tua & pulchritudine tua intẽde ꝓspere ꝓcede & regna. Quia. ℟.vij. Pulchra facie ꝫ pulchrꝫ: fide bnã es. M. respuẽs mũdũ: letaberis cũ angelis. Intercede ꝓ oĩbus nobis. ỽ. Specie tua & pulchritudine tua intẽde ꝓspere ꝓcede & regna. Intercede. ℟.viij. Regnũ mundi & oẽm ornatũ scli ꝓptẽ amorẽ dñi mei iesu xpi. Quẽ vidi: quẽ amaui. In quez credidi: quẽ dilexi. ỽ. Eructauit cor meũ verbũ bonũ: dico ego opa mea regi. Quẽ vi. Bꝫia. In quẽ. ℟.ix. Quam pulchra es amica mea: q̃ pulchra & suauis oculi tui columbarũ. Absq; eo quod intrinsecus latet. ỽ. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate. Absq;. ℟.x. Accinxit fortitudine lumbos suos: & roborauit brachiũ suum. Jdeoq; lucerna eius non extinguetur in sempiternum. ỽ. Adiuuabit eaz deus vultu suo: deus in medio eius non commouebitur. Jdeoq;. ℟.xi. Beata es

M. que ppter ueritatē mansuetudinē & iustitiā deducet te mirabiliter dextera tua. Ps. Confitebor tibi dñe in toto corde meo. Ant. Propterea unxit te deus oleo exultationis pre consortibus tuis. Ps. Quoniam bonus est psallere deo nostro. Ant. Propterea dilexisti iustitiam & odisti iniquitatem. Propterea. Ps. xvii. Induit me dñs uestimento salutis: & indumento letitie circundedit me: & tanq̄ sponsam decorauit me corona. ℣. Quasi sponsum decoratum corona: & quasi sponsam ornatā monilib⁹ suis. Decorauit. Sllia. Deco. Ad lau. & p̄ uo. añ. Dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suauitatē. ℣. Dñs regnauit. cū rel. Añ. In odorē unguentorū tuorū currimus: adolescentule dilexerunt te nimis. Añ. Jam hyems trānsiit: imber abiit & recessit: surge amica mea & ueni. Añ. Veni electa mea & ponā in te thronum meū alla. Añ. Jsta est speciosa inter filias hierusalē. Cap. Cōfitebor tibi. ut in vis. Ps. b. Specie tua. Hy. Hui⁹ obtētu. ℣. Elegit eā. Ad. B. añ. Simile est regnū celoꝝ uoi negociatori. ut supra de ūginib⁹. Sio. Exaudi nos de⁹. ut supra in uespis. Ad tertiā cap. Cōfitebor tibi. ℣. Diffusa est gra. Sio. Exaudi nos de⁹ salutaris nr.

Liberasti Ad tertiā cap. me ex multitudine misericordie nois tui a ruglētibus ꝓparatis ad escā de manibus querētiū aiam meā & de multitudinib⁹ que circūdederūt me. ℣. Speciosa. Sio.

Oncede qs dñe fidelib⁹ tuis btē. M. sic digne solēnia celebrare: ut eius queribi placuit & intercessionis experiant auxiliū: & btitudinis capiāt te miserante consortium.

Per. Ad nonam cap. Audabit usq; ad mortē aia mea dñz: qui eruis sustinentes te: & liberas eos de manu angustie dñe deus nr. ℣. Adiuuabit eam deus. Sio.

Deus totius castitatis amator qui btē. M. tinētiā celesti gloria muneraste eius quesumus intercessione & ab omni nos aduersitate custodi: & gaudijs sēpiterne claritatis associa. Per. In secūdis uesperis añ. Dum esset rex cum rel. de laudibus. psalm de uirginibus. Cap. Cōfitebor ℟. dne. Diffusa est. Hymn⁹. Huius obtentu. ℣. Elegit eam. Ad. M. añ. Simile est regnum celoꝝ sagene. ut supra in uirginibus. Sio. Exaudi nos de⁹ salutaris noster.

Explicit commune sanctorū.

Incipit officiū beate marie virginis. Et notādum q̄ dicit semper in choro preter in festis duplicib⁹ t in octauis duplicibus. Ad vesp. Dum est rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suauitatis. ℣. Dixit dñs. Ant. Leua eius sub capite meo: t dextera illius amplexabit me. ℣. Laudate pueri. Ant. Nigra sum sed formosa filie hierusalē: ideo dilexit me rex t introduxit me in cubiculū suū. ℣. Letat⁹. Ant. Jā hyems trāsiit: imber abijt t recessit: surge amica mea t veni. ℣. Misi dñs. Ant. Speciosa facta es t suauis in deliciis tuis sancta dei genitrix. ℣. Lauda hierusalem. Caplm. Benedicta t adorāda es creata sine: t vsq; ad futurū seculū nō desinā: t in habitatione sācte cōtemplationis ipso ministrauit. ℟. b. Aue maria gratia plena dñs tecū. ℣. Benedicta tu in mulieribus t benedictus fructus ventris tui. Dñs. Elia. Aue maria. ℟y. Aue maris stella. ℣. Diffusa est gratia. Ad. M. ant. Beata mater t inmupta virgo gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dñm. Kyrieleyson. Christe eleyson. Kyrieleyson. ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Concede nos famulos tuos quesumus dñe deus: ppetua mentis t corporis sanitate gaudere: t gloriosa beate marie semp virginis intercessione a presenti liberari tristitia t eterna perfrui letitia. Per christū dñm nrm. ℟. Amen. Post scis ant. Sci dei genitricis intercedere dignemini pro nra iniquitatis salute. ℣. Letamini in dño t exultate iusti. ℟. Et gloriamini omnes recti corde. Oratio.

Protege dñe ppls tuus t apostolorum tuorum petri t pauli t aliorum apostolorum patrocinio confidentem perpetua defensione conserua. Oratio.

Omnes sancti tui quesumus dñe nos vbiq; adiuuēt: vt dum eorum merita recolimus p̄tecmia sentiam⁹. Oratio.

Et pacem tuam nostris concede temporibus: t ab ecclesia tua cunctam repelle nequitiam: iter actus t voluntates nostras t omniū fa muloꝝ tuorum in salutis tue prosperitate dispone benefactoribus nris sempiterna bona retribue: t omnib⁹ fidelib⁹ defunctis regem eternā cōcede. Per dñm nrm iesum christū. Ad cōplendū ℣. Conuerte

nos deus salutaris nr. ℟. Et auerte ira tua a nobis. ℣. Deus in adiutoriū meū intēde. ℟. Dñe ad adiuuandū me festina. Glia pri. Sicut erat. Deinde absolute dicit ℣. Sepe expugnauerūt me. ℟. Dicat pfidis. ℣. Dñe nō est exaltatū. ℟.

Memento salutis auctor quo nri quondā corporis: ex illibata vgine nascēdo formam sumpseris. Maria mater gre mater misericordie: tu nos ab hoste protege t in hora mortis suscipe. Glia tibi dñe qui nat⁹ es de virgine: cuz pri t sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. Capitulum.

Deo mr pulchre dilectionis t timoris t magnitudinis t scē spi. ℣. Ora p nobis scā dei genitrix. ℟. Ut digni efficiamur promissionib⁹ xpi. Ad nūc dimittis añ. Sb tuū psidiū confugimus scta dei genitrix nras deprationes ne despicias in necessitatib⁹: sed a periculis cūctis libera nos semper vgo gliosa t benedicta. Kyrieleyson. Xpeleyson. Kyrieleyson. Pater noster.

Beate t gliose semperq vginis marie ās dñe interessio gliosa nos ptegat: t ad vitā pducat eternaz. Per xpm dñm nrm. ℟. Amen.

Omnes scis atq. Sei dei omnes. ℣. Letamini. Quia. Exaudi nos deus salutaris nr t apl̄oz tuorum petri t pauli t alioz apl̄oz nos tuere psidijs: quoz donasti fideles esse doctrinis. Sio. Hēs sancti tui. Sio. Et pacem tuā. Ad matutinū. ℣. Dñe labia mea aperies. ℟. Et os meū annunciabit laudē tuā. ℣. Deus in adiutoriū meū intēde. ℟. Dñe ad adiuuandū me festina. Gloria. Sicut erat. Inuitatoriū. Aue maria gra plena dñs tecū. ℣. Venite exultem⁹. ℟. Quez terra. Ad noc. añ. Benedicta tu in mulierib⁹ t benedictus fructus vētris tui. ℣. Dñe dñs nr. Añ. Sicut myrrha electa odorē dedisti suauitatis sancta dei genitrix. ℣. Celi enarrāt. Añ. Añ thoz huius virginis frequētate nobis dulcia cātica drachmatis. ℣. Dñs ēter. ℣. Diffusa est gra. Deinde Pr̄ nr. secreto. ℣. Et ne nos. Absolutio. Precib⁹ t meritis btē marie semp virginis t oium scōrū pducat nos dñs ad regna celoz. ℟. Amē ℣. Jube dñe benedicere. Benedictio. Nos cū ple pia benedicat virgo maria. ℟. Amē.

Quoib⁹ regez que

ſui ⁊ in hæreditate dñi mora/
bor nunc præcepit ⁊ dixit mihi
creator: oiuz: ⁊ qui creauit me
requit in tabernaculo meo: ⁊
dixit mihi. In iacob habita:
⁊ in iſrl hæreditare: ⁊ in electis
meis mitte radices. Tu autē.
℟. Scā ⁊ imaculata virgini
tas ḡbus te laudib⁹ efferā ne/
ſcio. Quia quē celi cape non
poterāt tuo gremio cōtuliſti.
℣. Benedicta tu in mulieri/
bus ⁊ benedictus fructus ven
tris tui. Quia. Lectio ſecūda
AT ſic in ſyō firmata ſuz:
⁊ in ciuitate ſcificata ſi/
militer requi: ⁊ in hieruſalez
poteſtas mea: ⁊ radicaui i po/
pulo honorificato ⁊ in partes
dimei hæreditas illi⁹: ⁊ in ple
nitudine ſcō⁹ detētio mea. Tu
autē. ℟. Bta es maria que do
minū portaſti creatorē mūdi.
Genuiſti qui te fecit: ⁊ in eter/
nuz pmanes virgo. ℣. Aue
maria gr̄a plena dñs tecum.
Genuiſti. ℣. Jube dōne bñ.
Bñdictio. Per virginē ma/
trē ꝓcedat nobis dñs ſalutem
⁊ pacem. ℟. Amen. L.iij.
QUaſi cedr⁹ exaltata ſuz
in libano: ⁊ quaſi cypꝛ
ſus in mōte ſyō: quaſi palma
exaltata ſum in cades: ⁊ quaſi
plātatio roſe in hierico: quaſi
oliua ſpecioſa in cāpis: ⁊ qua
ſi platanus exaltata ſuz iuxta
aquas. In plateis ſicut cina/
momū ⁊ balſamum aromati
zās odorē dēdi: quaſi myrrha
electa dedi ſuauitatez odoris.
Tu aūt. ℟. Felix nāq; es ſa/
cra ẏgo maria ⁊ omni laude
digniſſima. Quia ex te ortus
eſt ſol iuſtitie. Chriſtus dⁿs nr̄.
℣. Ora pro pplo interueni pro
clero intercede pro deuoto ſemi
neo ſexu: ſentiāt oēs tuū iuua
mē qcūq; celebrāt tuā ſanctā
cōmemorationē. Quia. Blia
Chriſt⁹. Ad lau. ⁊ per horas
añ. Aſſūpta eſt maria in ce/
lū: gaudēt angeli: laudātes be
nedicūt dñm. ℣. Dñs regna.
cū rel. Añ. Maria ẏgo aſſū/
pta eſt ad ethereū thalamum
in quo rex regū ſtellato ſedet
ſolio. Añ. In odorē vnguen
toꝝ tuoꝝ currimus: adoleſcen
tule dilexerunt te nimis. Añ.
Bñdicta filia tu a dño: q⁹ per
te fructū vite cōicauim⁹. Añ.
Pulchra es ⁊ decora filia hie
ruſalē: terribilis vt caſtrorum
acies ordinata. Capitulum.
JDerūt eā filie ſyō ⁊ bti ſi
ſimā ꝑdicauerūt: ⁊ regi/
ne laudauerūt eā. ℟. b. Aue
maria. Hym. O gloſa dīa.
℣. Bñdicta tu. Ad. B. añ.

Btā dei genitrix maria virgo
ꝑpetua: tēplū dñi: sacrariū spi
rit⁹ sci: sola fine exēplo placui
sti dño nro iesu xpo: ora ꝑ po
pulo: interueni, ꝑ clero: intercede
ꝑ deuoto femineo sexu. ℟io.

DEus q̄ de btē marie vir
ginis vtero v̄bū tuum
angelo nūciāte carnē suscipe
voluisti: ꝑsta supplicib⁹ tuis:
vt qui vere eā genitricē dei cre
dim⁹: ei⁹ apud te intercessiōib⁹
adiuuemur. Per eūdē xp̄m
dñm nr̄m. ℟. Amē. ℣. Sc̄tis aīi. Sci dei oēs. ℣. Leta
mini. ℟io. Protege. Oēs sā
cti. Et pacē. Ad p̄ma ℣. De
us in adiutoriū. ℣y. Memē
to salutis. Aīi. Assumpta est
Die dñico ⁊ feria. ij. ℘s. Deus
in nom̄e tuo. ℘s. Bñdixisti. ℘s.
Lau. dñs oēs gētes. Ceteris
aūt dieb⁹. ℘s. De⁹ in nom̄e tuo,
℘s. Bti imacu. ℘s. Retribue.

QUe est ista que ꝑ Cap.
gredit quasi aurora cō
surgens: pulchra vt luna: elec
ta vt sol: terribilis vt castroꝝ
acies ordinata. ℣. Dignare
me laudare te virgo sacrata.
℟. Da mihi virtutē cōtra hos
tes tuos. ℣yrieleyson. ℟io.

DEus qui virginalē au
lā btē marie in qua ha
bitare eligere dignat⁹ es: da
q̄s: vt sua nos defensione mun
tos iocūdos faciat sue inter cesse
cōmentationi. Qui viuis ⁊
regnas i sēla sēlorū. ℟. Amē
℣. Sc̄tis aīi. Sci dei oēs. ℣.
Letamini. ℟io. Exaudi nos
Oēs sci. Et pacē. Ad tertiaz
℣. De⁹ in adiutoriū. ℣yi.
Memēto salutis. Aīi. Ma
ria v̄go. Die dñico ⁊ feria. ij.
℘s. Ad dñm cū tribu. ℘s. Le
uauī oculos. ℘s. Letat⁹ sum.
Ceteris v̄o dieb⁹. ℘s. Legem
pone. ℘s. Memor esto. ℘s.

BOnitatem. Capitulū.
TSic in syō firmata suꝝ
⁊ in ciuitate scificata similiter
regeui: ⁊ in hierusalē potestas
mea. ℣. Diffusa est gr̄a in la
bijs tuis. ℟. Propterea bñ
dixit te deus in eternum. ℟io

DEus qui salutis eterne
btē marie v̄ginitate fe
cūda humano generi p̄mia ꝑ
stitisti: tribue q̄s: vt ipsaz pro
nobis intercedere sentiam⁹: per
quā meruim⁹ auctorē vite su
scipere dñm nr̄m iesum xp̄m fili
um tuū. ℟. Amē. ℣. Sc̄tis
aīi. Sci dei oēs. ℣. Letami
ni. ℟io. Protege dñe. Oēs
sci. Et pacē. Ad sextā ℣. De
us in adiutoriū. ℣y. Memē
to sa. Aīi. In odorē. Die dñi
co ⁊ feria. ij. ℘s. Ad te leuauī.

Vlſi qz vo. ℣. Qui ꝓfidūt
eteris aūt dicb⁹ ℣. Defecit
Duō. ℣. Iniquos. Cap.
Tradicaui in pplo bono
rificato: ⁊ in partes dei
hereditas illius ⁊ in ple-
nitudine ſanctoꝝ detentio
nea. ℟. Bñdicta. ℟. Oio.
Oncede miſericors deus
fragilitati nſe ꝓſidiū: vt
qui ſcē dei genitricis memoi-
am agim⁹: itercessionis ei⁹ au
xilio a nſis iniqtatib⁹ reſurga
m⁹. Per eū. ℟. Amē. Pro
cia aīi. Sci dei oēs. ℟. Leta
mini. Oio. Exaudi nos. Oēs
ti. Et pacē. Ad nona ℟. De
us in adiu. Hy. Memēto ſa.
Aīi. Pulchra es. Die dñico
feria. ij. ℣. Jn cōuertendo.
℣. Vlſi qz vo. ℣. Bti oēs. Le-
ctis diebus ℣. Mirabilia.
℣. Clamauī. ℣. Principes.
Platees ſicut cin- Cap.
namomū ⁊ balſamuz aro
matiçās odorē dei quaſi myr
rha electa dedi ſuauitatē odo-
ris. ℟. Poſt partū virgo in
uiolata pmāſiſti. ℟. Dei ge-
nitrix itercede pro nobis. ℟.
Amuloz tuoz q̄s Oio.
dñe delictis ignoſce: vt q
tibi placere de actib⁹ nſis non
valem⁹ genitricis filij tui dñi
noſtri intercessione ſaluemur.
Per eūdē. ℟. Amē. Pro
ſanctis aīi. Sancti dei om-
nes. ℟. Letamini. Oratio.
Preſta quesumus omſ
deus: vt nullis nos pmit
tas pturbationibus concuti:
quos in aplice cōfeſſionis pe-
tra ſolidaſti. Oratio. Oēs ſā
cti. Et pacē. Ad vſ. aīi. Bñ
eſſet rex. cum rel. ſicut in pri-
mis vſqz. Notādū q̄ die dñ
minico feria. ij. ⁊ feria. v. ad
nocturn. dicit aīi. Bñdicta tu.
cuz ſuis ꝓs. Feria. iij. ⁊ feria.
ad nocturn. dicitur aīi. Specie
tua ⁊ pulchritudine tua inten
de ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. ℣.
Eructauit. Aīi. Adiuuabit
eā deus vultu ſuo deus in me-
dio ei⁹ nō cōmouebit. ℣. De
us nr refu. Aīi. Sicut letātiū
oium nrm habitatio eſt in te
ſancta dei genitrix. ℣. Fūda
menta. Feria. iiij. ⁊ ſabbato
ad noct. aīi. Gaude maria vir
go cūctas hereſes ſola iteremi
ſti in vniuerſo mūdo. ℣. Lā
tate. j. Aīi. Dignare me lau
dare te virgo ſacrata: da mi
hi virtutē contra hoſtes tuos.
℣. Dñs reg. ex. Aīi. Poſt
partū virgo inuiolata permā
ſiſti dei genitrix intercede pro
nobis. ℣. Cantate. ij. Ho-
randum q̄ quandocunq; fit

officiū btē marie virginis: agi
mur ordine ⁊ modo p̄dicto: ex-
ceptis ſpecialib⁹ tpib⁹ inferi⁹
ordinatis. A p̄is p̄mi ſabbati
aduēt⁹ uſq; ad vigiliā nat̄. do
mini ad vſ. añ. Miſſus eſt.
cū reſ. de lau. pſalli p̄iucti. Cap.

Egredietur virga de radice
ieſſe: ⁊ flos de radice eius
aſcēdet ⁊ regeſcet ſup eū ſpūs
dñi. ℟. b. Spūs. ℣. vt ſup. Ad
M. añ. Spūs ſanct⁹ in te de-
ſcēdet maria: ne timeas: habe
bis in vtero filiū dei alt̄a. Pro
Deꝰ qui de btē marie v̄ginis.
Pro ſanctis añ. Ecce dñs ve
niet: ⁊ oēs ſci eius cū eo: ⁊ erit
in die illa lux magna alt̄a. ℣.
Ecce apparebit dominus ſu-
per nubem candidam. ℟. Et
cum eo ſanctoꝝ milia. Oio.

Onſciētias nr̄as queſu
mus dñe viſitādo puri-
fica: vt veniēs ieſus xp̄s fil⁹ tu
us dñs nr̄ cū oīb⁹ ſcis parata
ſibi in nobis iuenīat mā ſionē
Qui tecū viuit ⁊ regnat i vni-
tate ſpūs ſci deus. Per oia.
Supradicte oīones añe ⁊ ℣.
predicto modo dicunt ad oēs
ymnos. Ad magn. inuiſ. hy. añ.
ps. ⁊ ℣. nō mutant preter añ.
noni p̄s. ſ. Paſt partū. loco
cuius dicit añ. Angelus dñi
nūciauit marie ⁊ cepit de ſpū
ſcō alt̄a. Abſolutio ⁊ benedi
ctiones vt ſupra. Lectio p̄ma.

Miſſus ē angelus gabri-
el a deo in ciuitatē gali-
lee cui nomē naz̄areth: ad vir
ginē deſpōſatā viro cui nomē
erat ioſeph de domo dauid: ⁊
nomē virginis maria: ⁊ ingreſ-
ſus angelus ad eā dixit: Aue
gr̄a plena dñs tecū bñdicta tu
in mulieribꝰ. Tu. ℟. Miſſus
eſt gabriel angelus ad mariā
virginē deſpōſatā ioſeph nun
ciās ei vbū: ⁊ expauescit vgo
de lumine: ne timeas maria in
ueniſti gr̄az apud dñm. Ecce
c̄cipies ⁊ paries: ⁊ vocabit al-
tiſſimi filius. ℣. Dabit ei dñs
deꝰ ſedē dauid p̄ris ei⁹: ⁊ regna
bit i domo iacob i ēternū. Ecce.

Que cū audiſſet tur L. ij.
bata eſt in ſmone ei⁹: ⁊
cogitabat q̄lis eēt iſta ſaluta-
tio. Et dixit angelus ei: Ne time
as maria: iueniſti enim gr̄am
apud deū. Ecce c̄cipies in vte
ro ⁊ paries filiū: ⁊ vocabis no
mē ei⁹ ieſū. Hic erit magn⁹ ⁊
filꝰ altiſſimi vocabit: ⁊ dabit il
li dñs deꝰ ſedē dauid p̄ris eius
⁊ regnabit in domo iacob in
ēternū: ⁊ regni ei⁹ nō erit finis
Tu autē. ℟. Aue maria gr̄a
plena dñs tecū. Spūs ſanctꝰ
ſupueniet inte: ⁊ vtꝰ altiſſimi
obūbrabit

obūbrabit tibi: qđ enim ex te
nascet sanctū: vocabit filiū dei.
℣. Quomodo fiet istud: qm̄
virū nō cognosco: et rndēs an
gelus dixit ei. Spūs. Lec. iij

DIxit aūt maria ad an
gelum: Quomodo fiet
istud: qm̄ virū non cognosco:
Et rndens angelus dixit ei.
Spūs sanctū supueniet in te: et
virtus altissimi obūbrabit tibi.
Jdeoq; et qđ nascet ex te san
ctū: vocabit filiū dei. Et ecce he
lisabeth cognata tua: et ipa cō
cepit filium in senectute sua: et
hic mēsis est sextus illi que vo
cat sterilis: qt nō erit impossi
bile apud deū omne verbū. Di
xit aūt maria: Ecce ancilla do
mini: fiat mihi sm̄ verbū tuū.
Tu aūt. ℟. Suscipe verbū vir
go maria: qđ tibi a dño p an
gelū trāsmissum est: concipies et
paries deū pariter et virgo. Et
benedicta dicaris. Inter oēs
mulieres. ℣. Paries gdē fi
liū: et virginitatis nō patieris
detrimētū: efficieris grauida:
et eris mr semp intacta. Et be
ne. Hsia. Inter. Ad lau. et p
ces. Aſſi. Missus est gabriel an
gelus ad mariā virginem de
sponsatā ioseph. ℣. Dño reg.
cū rel. Aſſi. Aue maria gra
plena dño tecū: bñdicta tu in
mulieribus alla. Aſſi. Ne time
as maria inuenisti gram apud
dūm: ecce cōcipies et paries fi
liū alla. Aſſi. Dabit ei dño se
dē dauid pris ei: et regnabit
in eternum. Aſſi. Ecce ancilla
dñi fiat mihi sm̄ ỹbum tuum.
Cap. Egredie. ℟. dx. ℣. et plati dicunt sicut aſſi ad
uētū. Ad. Benedicamus. Spūs scūs
in te, vt supra. Oones vt su

ECce pra. Ad ymā cap.
virgo cōcipiet et pariet
filiū: et vocabit nomē ei emma
nuel: butyrum et mel comedet
vt sciat reprobare malū et eli
gere bonū. Ad tertiam cap.
Egredietur. Ad sextaz cap.

DAbit ei dño deus sedem
dauid pris ei: et regna
bit in domo iacob in eternū: et
regni ei nō erit finis. Ad. ix.
cap. Ecce virgo cōcipiet. ℣.
Angelus dñi nūciauit marie.
℟. Et cōcepit de spū scō. Ad
vesp. aſſi. Missus é. cū rel. ps.
Quieti vt supra. Ad cōpleti. cap.
Ecce virgo concipiet. ℣. Ange
lus dñi. Ad nūc dimittis aſſi.
Spūs scūs in te, vt supra. Ho
tādū q a prima die nativitatis
dñi vsq; ad purificationem fit
officiū bte virginis sicut ante
aduētū: excepto q ad oēs ho
ras dicit oīo. Deus qui salua

59.

eterne. ꝙdicta ecclesiastici ꝛc apostolis cū añ. ℣. ad oēs tonas sicut supra dictū est añ aduentū Ad vesp. ℣ ad laudes ℣ ad tonas dicit añ. O admirabile cōmercium. Ad. B. añ. Mirabile mysterium. Ad. M. ℣ ad nūc dimittis añ. Magnū hereditatis mysterium. Has oēs añas regit supra in circumcisione. Sciēdū est ꝙ a paschā resurrectionis vsq; ad ascensionē fit officiū dē virginis sicut añ aduentū excepto ꝙ ad B. ℣. M. ℣ ad Nūc dimittis dicit añ. Regina celi letare alleluia: qz quē meruisti portare alleluia: resurrexit sicut dixit alleluia. ora pro nobis deum alleluia. Incipit officium defunctoꝝ. ℣ Notandū ꝙ officiū defunctoꝝ nō agit sm̄ consuetudinē romane curie qñcūq; fiūt nouē lectiones in duplicibus festis maioribus hebdomade: nec dicendo vsq; post octauā pentecostes: nec in duplicibus añ vigil. nat. dñi nisi ꝓ funere vel dilectoribus dicerēt. In aliis vo dieb⁹ ꝛ tribus agit ꝛ tūc vespe defunctoꝝ etiā si duplex festū fuerit dicunt post vesperas dici. Et sciēdū ꝙ vespe defunctoꝝ nunq; dicunt nisi cū sequenti die fuerit feria: vel festū triū lec. ℣ Secūz consuetudinē vo nrām nō dicim⁹ officiū defunctoꝝ in crastino nisi qñ sm̄ est ꝓsens in loco. ℣ in. xl. qñ sequit feria. ℣ qñ tūc vel alio tpe dicere vellem⁹ specialiter etiaz ꝓ funere absente vel ꝓ tertio. vij. xxx. ℣ huiusmodi aliquoꝝ defunctoꝝ ℣ in scdis festi oium scoꝝ: ac nocte sequēti. qñ die sequēti post ipsum festū nō cadit officium: qz qñ legitur dñica dicunt vespe defunctorū post vesperas illi⁹ dñice. reliquus vo officium mortuoꝝ in nocte tūc sequēti. De modo vo ℣ tora dicēdi ipsum officiū sit plenius mētio ifra post tertiū nocturnū. Sciēdū ꝙ i officio defunctoꝝ nunq; duplicant añas Ad vesp̄as absolute incipiunt añ. Placebo dño in regione viuoꝝ. ℣. Dilexi. Añ. Dum mihi qz icolat⁹ meus, plongatus est. ℣. Ad dñm cum tribularer. Añ. Dño custodit te ab omni malo: custodiat aiam tuaz dño. ℣. Leuaui oculos. Añ. Si integrates obseruaueris domine: dñe quis sustinebit. ℣. De ꝓfundis. Añ. Opa manuz tuarū dñe ne despicias. ℣. Cōfitebor tibi dñe. ij. ℣. Audiui vocē de celo dicētē mihi. ℣. Beati mortui qui in dño moriuntur. Ad. M. añ. Omne qđ

dat mihi pī ad me venīet: t eū qui venit ad me nō ejiciam foras, Notādū qp in officio defunctoꝝ tā in ℟is qꝫ in vigiliis in fine vniuscuiusqꝫ ps. dicit ℣. Regem eternum dona eis dñe tē, Deinde dicit Pī nī, secreto. Et notādum qp in dieb⁹ ferialib⁹ in ℟is vigilie triū lectionū siue nouē qñ fine nota dicunt t laudib⁹ earū dicit ℣. Pī nr. cū ps. ℣. t debitis ꝯclonibus fleris genib⁹. In alijs vo dieb⁹ in officio defunctoꝝ genua nō flectunt. ℣. Et ne nos, ℟. Sed libera. Dicit si est feria dicit ps. Lauda ala mea dō: t si nō est feria p dicit ps. omittit. ℣. A porta inferi, ℟. Erue dñe aias eoꝝ. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amē. ℣. Dñe exaudi ꝯclonē meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cū spīritu tuo. Oratio

DEus qui inter aplīcos sacerdotes famulos tuos pontificali seu sacerdotali fecisti dignitate vigere: ipsa, quesumus: vt eoꝝ quoꝫ perpetuo aggregentur consortio. Alio.

DEus venie largitor t humane salutis amator: quesumus clemētiā tuā: vt nr̄e cōgregationis frēs ꝓpinquos t benefactores nr̄os qui ex hoc seculo trāsierūt: dtā maria semper vgine itercedēte cū oībus scis tuis ad ꝑpetue btitudinis ꝓsortiū puenire ꝓcedas. Alio

RIdelū dē oiuz ꝓditor t redēptor aiāb⁹ famulorū famularūqꝫ tuarū remissionē cūctoꝝ tribue ꝑccatoꝝ: vt indulgētiā quā semp optauerūt pijs supplicationib⁹ ꝓsequant Qui vivis t regnas tē. ℣. Regem eternā dona eis dñe. ℟. Et lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amē. Ad mat. inuit. Regē cui oia viuūt. Venite adorem⁹ ps. Venite, In fine loco Ulia pī. dicit ℣. Regez etnā tē. In ꝓmo noc. aū. Dirige dñe deus me⁹ in ꝓspectu tuo viam meam. ps. Verba mea. Aū. Cōuertere dñe t eripe aiam meā: quoniā nō est in morte q memor sit tui. ps. Dñe ne in furore. j. Aū. Nequādo rapiat vt leo aiam meā: dū non est qui redimat neqꝫ qui saluū faciat. ps. Dñe deus meus. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe aias eoꝝ. Pater noster, secreto. ℣. Et ne. tunc le tor absolute incipit: lectionem: t omnes terminat sine Tu autem, Lectio prima.

Parce mihi dñe nihil enī
sunt dies mei: qd est ho-
mo q3 magnificas eū: aut qd
apponis erga eū cor tuū: Visi-
tas eū diluculo: t subito pbas
illū. Usquequo nō parcis mi-
hi nec dimittis me vt glutiam
salivā meā? Peccaui: qd faci
am tibi o custos hoīum? Qua
re posuisti me ptrariū tibi t fa
ct9 sum mihi metipsi grauis?
Cur nō tollis peccatū meū: t
quare nō aufers iniqtatē meā
Ecce nūc in pulvere dormiā: t
si mane me quesieris nō subsi-
stā. ℟. Credo qd redemptor
meus vivit t in novissimo die
de terra surrecturus sum. Et in
carne mea videbo deū salvato
rē meū. ℣. Qđ visurus sum
ego ipse t nō alius t oculi mei
conspecturi sunt. Et. Lec. ij.

Medet aiam meam vite
mee: dimittā aduersum
me eloqum meū: loqr in amā
ritudine aie mee: dicā deo noli
me condēnare. Indica mihi:
cur me ita iudices? Munquid
bonū tibi videt si calūnieris t
oppumas me op9 manuū tua
rum: t psiliū impioꝝ adiuues?
Mungd oculi carnei tibi sunt
aut sicut videt homo t tu vide
bis? Mungd sicut dies hoīs
dies tui: t anni tui sicut huma
na sunt tpa: vt queras iniqta-
tē meā: t peccatū meum scrute
ris: t scias qr nihil impiū fece
rim: cuꝝ sit nemo qui de manu
tua possit eruere. ℟. Qui la-
çarū resuscitasti a monumēto
fetidū. Tu eis dñe dona regem
t locū indulgētie. ℣. Qui vē
turus es iudicare vivos t mortuos
t seculū per ignē. Tu. Lec. iij.

Manus tue dñe fecerunt
me t plasmaverunt me
totū in circuitu: t sic repēte p-
cipitas me. Memēto quelo q
sicut lutū fecisti me: t in pul-
verē reduces me. Nōne sicut
lac mulsisti me: t sicut caseum
me coagulasti. Pelle t carni
bus vestisti me: ossib9 t ner-
uis cōpegisti me: vitā t miseri
cordiā tribuisti mihi: t visita-
tio tua custodivit spūm meum.
℟. Dñe quādo veneris iudi-
care terrā: vbi me absc̄ondam a
vultu ire tue? Quia peccavi ni-
mis In vita mea. ℣. Cōmi-
sa mea paveſco t añ te erube-
sco: dum veneris iudicare nolī
me cōdēnare. Quia. ℣. Reg-
em eternā dona eis dñe: t lux
petua luceat eis. In vi. In
secūdo nocturn. añ. In loco pa-
scue ibi me collocavit. ℣. Do-
minus regit me. Añ. Deficit
iuuētus mea t ignoratias me

as ne memineris dñe. ℣. Ad te dñe leuaui aiam meā. ℟. Ostende michi. Credo videre bona dñi in terra viuētiū. ℣. Dñs illuminatio. ℟. Collocet eos dñs cum pncipib⁹. ℣. Cū pncipibus pp̄li sui. P̄r nr. secreto. ℣. Et ne nos. ℟. Sz libera. L.

Rectas habeo iniquitates ⁊ peccata. Scelera mea ⁊ delicta dñe mihi. Cur sacie tuā abscōdis ⁊ arbitraris me inimicū tuū? Cōtra folium qđ avēto rapit ostēdis potētiā tuā ⁊ stipulā siccā psequris. Scribis enim cōtra me amaritudines: ⁊ cōsumere me vis pecca tis adolescētie mee. Posuisti in nervo pedē meū: ⁊ obseruasti oēs semitas meas: ⁊ vestigia pedū meoz cōsideraſti: q quasi putredo ꝓsumēdus fuz: ⁊ quasi vestimētū qđ comedit a tinea. ℟. Memēto mei dē qz vēt⁹ est vita mea. Nec aspiciat me visus hoīs. ℣. Deꝓfūdis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā. Nec. Lec. v.

Homonatus de muliere brevi viuēs tpe: repletur multis miserijs: qui quasi flos egredit ⁊ cōterit ⁊ fugit velut vmbra ⁊ nunq̄ in eodē statu gmanet, Et dignū ducis sup huiuscemodi aperire oculos tuos: ⁊ adducere eū tecū in iudiciū? Quis pōt facere mūdū de imūdo ꝓceptū semine? Nonne tu qui solus es? Breues dies hoīs sunt: numerus mēsiū eiꝰ apud tē est. Cōstituisti terminos eiꝰ qui ꝓteriri nō poterūt. Recede ergo paululuz ab eo vt gelcat: donec optata veniat sicut mercēnarij dies eius. ℟. Deu mihi dñe qa peccaui nimis in vita mea: qđ faciaz miser: vbi fugiā nisi ad te deꝰ meꝰ? Miserere mei deus veneris in nouissimo die. ℣. Alia mea turbata est valde: sed tu dñe succurre ei. Miserere. L. vj.

Quis mihi hoc tribuat vt in inferno ꝓtegas me ⁊ absc̄das me donec ꝓtranseat furor tuus ⁊ ꝓstituas mihi tēpꝰ in quo recorderis mei? Putas ne mortuus homo rursū vivat? Cūctis diebꝰ qbꝰ nūc milito expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me: ⁊ ego rñdebo tibi. Opi manuū tuarū porriges dexterā: tu quidē gressus meos dinumeraſti: sz parce peccatis meis. ℟. Me recorderis peccata mea dñe. Dū veneris iudicare sclm̄ per ignē. ℣. Dirige dñe deꝰ meus in ꝓspectu tuo viā meā. Dum.

Regez. Dum. In. tñ. nce. aff. Cóplaceat tibi dñe vt eripias me: dñe ad adiuuãdū me festi na. ps. Expectãs. Alu. Sana dñe aiaz meã: qz peccaui tibi. ps. Beat' q itelligit. Alii. Si tiuit aia mea ad dñm viuuz: qñ veniã t apparebo ãñ facie dñi ps. Quãdmodũ. ℣. Ne tra das bestijs aias pñtẽtes tibi. ℣. Et aias pauperũ tuorũ ne obliuiscaris i finẽ. Pi nr. secreto. ℣. Et ne. ℟. Sz liba.

Spiritꝰ meꝰ attenu. L. vii. abit: dies mei breuiabũtur: t solum mihi supest sepulchrũ. Nõ peccaui: t i amaritudinibꝰ morat oculus meꝰ. Libera me dñe t pone me iuxta te: t cuiusuis manꝰ pugnet cõtra me. Dies mei trãsierũt: cogitatiões mee dissipate sũt torquẽtes coꝛ meũ. Mœrẽt vterũt l die: t rursũ post tenebꝛas spero lucẽ. Si sustinuero iferꝰ domꝰ mea est: t in tenebꝛis strauí lectulũ meũ. Putredini dixi pi meus es: mr mea t sozoꝛ mea vmibꝰ: vbi est nũc pstolatio mea t patiẽtia mea? Tu es dñe dꝰ meꝰ. ℟. Peccãtẽ me quotidie t nõ me penitẽtem timoꝛ mozꝫ pturbat me. Quia in iferno nulla est redẽptio miserere mei dꝰ t salua me. ℣. Deꝰ in noĩe tuo saluũ me faciꝫ in vtute tua libera me. Quia.

Pellimee psũptis L. vii. carnibꝰ adhesit os meuz t derelicta sũt tñmodo labia circa dẽtes meos. Miserẽmini mei mi femini mei saltẽ vos amici mei: qz manꝰ dñi tetigit me. Quare psequimini me sicut deꝰ: t carnibꝰ meis saturamini. Quis mihi tribuat vt scribant fmões mei? Quis mihi det vt exarent in libꝛo stilo ferreo: t plumbi lamina vel cere sculpant in silice? Scio enim q redẽptoꝛ meꝰ viuit: t in nouissimo die de terra surrecturꝰ sũt: t rursũ circũdabor pelle mea t in carne mea videbo deũ saluatoꝛẽ meũ: quẽ visurꝰ sũ ego ipse t nõ alꝰ t oculi mei inspecturi sũt. Reposita est hec spes mea in sinu meo. ℟. Dñe fmactũ meũ noli me iudicare: nihil dignũ in pspectu tuo egi. Ideo deprecoꝛ maiestatẽ tuã vt tu dꝰ dꝛeleas inigtatẽ meã. ℣. Amplꝰ laua me dñe ab iniustitia mea: t a delicto meo mũda me. Ideo. L. có. ir.

Quare de vulua eduxisti me qui vtinã psũpt' essem: ne oculus me videret. Fuissẽ ãsig nó cẽm de vtero trãslat' ad tumulũ? Nunqd nõ pauci-tas

diez meoz finiet breui: Dimitte ergo me vt plágã paululuz vlozē meū anteq̄z vadā t nō reuertar ad terrā tenebrolā t opta mozti caligine: terrā miserie t tenebraruz: vbi vmbra mortis t nullus ordo sz sēpiternus horror inhabitat. ℟. Libera dñe de vlis iferni. Qui pro tas ereas p̄fregisti: t visitasti iernū: t dedisti eis lumē vt videret te. Qui erāt in penis tenebrarū. ℣. Clamātes t dicētes: aduenisti redemptor nr. Qui pro. Regez. Qui erant. ℟. Ifra scripta cū suis ℣. dicit sōlimodo in crastino oiuz scōrū. t q̄cūq̄z. ix. lec. p defunctis cū nota dicunt. ℟. Liba me dñe de morte eña i die illa tremēda. Dū celi mouēdi sunt t terra. Dū veneris iudicare seculū p ignē. ℣. Tremēs factus sū ego t timeo: dū discussio venerit atq̄z vēctura ira. Dñ. ℣. Dies illa dies ire calamitatis t miserie dies magna t amara valde. Dū. ℣. Regez eternā dona eis dñe: t lux pp̄etua luceat eis. Et incipit a capite vsq̄z ad vsū. Tremēs factus. Deide imediate dicit Pr̄ nr. secreto. ℣. Et ne nos. ℟. Sz libera. ℣. Ad dñm cū tribu. In fine ℣. Regez eternā. ℟. Et lux. ℣. A porta iferi. ℟. Erue dñe. ℣. Requiescāt in pace. ℟. Amen. ℣. Dñe exaudi me. ℟. Et clamor. ℣. Dñs vobis. ℟. Et cū. Oremus. Deus fideliū de⁹ oium. Qui viuis t regnas cū deo p̄ie tē. ℣. Requiē eternā. d. ℟. Et lux pp̄etua lu. e. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amē. Sciēduz q̄ Pr̄ nr, cū ℣. Ad dñz cū tribus t religo post ipz ℣. hic sup̄ notaſ semp diebꝫ festalibꝫ dz i officio mortuoz post. ix. ℟. q̄n fine nota fiūt. ix. lec. p defunctis: t post tertiū q̄n sine nota fit, p defunctis vigilia triū lectionū trīū: nisi laudes defunctoz immediate dicantur post vigiliam. Si autem cum nota vel p die etiaz sine nota in quo fiāt duodecim lectiones: quando⁹ dicatur talis vigilia pro defunctis: t laudes defunctorum nō subsequantur immediate: tūc completo vltimo ℟io ipsius vigilie trium vel nouem lectionum omittitur ℣. Ad vtinam eum tribularer. Sed dicitur Pater noster, cūm ℣. A porta inferi, t religo post ipsum versum sequentibus vt supra in fine tertij ꝛgcuntur. Quandocunq̄z so laudes defunctoz dicuntur immediate

post dictam vigiliā Pī nr̄. ⁊ reliqua omnia ibidē sequentia ꝓmittuntur in ipsa vigilia. ¶ Notādū ſm morē curie romane quē ⁊ nos ſuare debem⁹ q̄ quādocūq; nouē lec. cū nota fiūt specialiter pro aliq⁹ defunctis: oia dicunt vt sup̄ ordinatū est in officio mortuoꝝ, excepto q̄ fm ꝯsuetudinē romane curie vſpi nō dicunt etiā si funus ꝑsens sit nisi in craſtino cēt feria, ⁊ tūc dicunt nō ratione funeris sed dei. In laudib⁹ tm̄ ⁊ in vigilia que cū nota fiūt ſpecialiter pro talib⁹ defunctis ꝓmittit immediate añ oones ubi signatas vna oio cōpetēs funeri vel tertio. vij. xxx. anni uersario ⁊ huiusmodi pro quo fit specialiter illud officiū: niſi laudes ipse imediate dicantur post eādē vigiliam: q; in casu quo dicant imediate post vigiliā q̄cūq; pro defunctis generaliter vel ſpecialiter dicit officiū mortuoꝝ cum nota vel ſine nota, nulla dicit oio in ipsa vigilia, Oione vo que ꝓmittit vt supra in laudibus ⁊ in vigilia que cū nota fiūt alte finita cū Regem eternā. ⁊ Requiēſcāt in pace. ſacerdos dicit ſine nota Dem⁹, ⁊ ꝓsequēter illas oones quas cēt alias dicturus videlicet in vigilia oionē. Fidelīū dei⁹. In laudib⁹ vo oones in vltis assignatas cū Regem eternā, ⁊ Requiescant in pace. Quādo vo ſine nota fiūt nouē lec. pro aliq⁹ defunctis ſpecialiter vt supra, vſpi defunctoꝝ añ illā vigiliā ꝓmiſſe liter omittunt ſicut ⁊ q̄n cū nota fiūt niſi in craſtino cēt feria Et tūc tā post vſpi qui rōne ſequētis ferie dicunt q̄ post vigiliā ⁊ laudes que dicunt ſpecialiter pro talib⁹ defunctis vt supra. dicta prima oione que cōpetit ⁊ ꝓmittit vt dictum est absq; nota ⁊ ſine terminatiōe, addunt alie oiones in ipſis vſperis vigilia ⁊ laudib⁹ assignate cū terminatiōe post vltimā cū Regem eternā. ⁊ Requiescāt in pace. Et ſimiliter ꝓmittere debēt ffes niſi oionē cōpetētē defunctis scrib⁹ vel alijs p̄ q̄b⁹ officiū mortuoꝝ ꝑuate dicere trigeſies ꝓſueuerūt. Oiones vo cōpetētes tā funeri q̄ dicī de poſitionis tertio, vij. t eiusmodi, regre infra post laudes defūctoꝝ. ¶ Scōm cōſuetudinē nr̄az in quadrageſima post cōpletorium dici ſi die ſequēti nō fiāt. xij. lec. dicimus quotidie vigiliā trīū lectionū p̄ defunctis que ſequentū ſerie

assignat vt iteri? declarabili: t
mediate laudes defunctorum
post ipam vigilia vsq; ad fe
riā. iiij. maiorū hebdomade.
Ité dicimus officiū mortuo?
post secūdos vesp?s oīum scō
rū t in nocte sequēti fm modū
ibi notatū. Nullo alio tpe dici
mus in pnēto officiū defūcto?
nisi diceret specialiter pro ali
quo defūctis ex mādato superio
ris: vt puta pro funere etiā ab
sente vel pro tertio. vij. t huius
modi aliquo? defuncto?: t qñ
sanus est ꝓsens in loco: t tunc
fit vigilia. ix. lec. fm ꝓdictum
morē curie romane. Ité notā
dū q; qñ fres nr̄i pluatis dicūt
officiū mortuo? pro defunctis
frib? aut alijs: t qñ ratione fe
rie sequētis dicit in pnēto sicut
in q̄dragesima dicim?. fiūt ꝓ
defūctis vigilie triū lec. nīi post
cōpletoriū dicī in pnēto, sz ex
tra pnēm ante vel post cōple
toriū fm ordinē supꝛascriptū.
Ad lau. aīa. Exultabunt dño
ossa humiliata. ℣. Miserere
Aīa. Exaudi dñe oꝛonē meā
ad te ois caro veniet. ℣. Te de
cet. Aīa. De suscepit de terra
tua dñe. ℣. Deꝰ deus meꝰ.
cū ℣. Deꝰ misereat nr̄i. Aīa.
A porta iferi erue dñe aīas eo
rū. Cant. Ego dixi. Aīa. Dis
spūs laudet dñm. ℣. Lauda
te dñz de celis. ℟. Audiui vo
cem de celo dicentē mihi. ℟.
Bti mortui qui in dño moriū
tur. Ad. B. aīa. Ego sum re
surrectio t vita: qui credit in
me etiā si mortu? fuerit viuet
t oīs qui vivit t credit in me
nō morietin eternum. Deinde
Pater nr̄. ℣. Et ne nos. ℟.
Sed libera. ℣. De pfundis.
℟. Requiē dīcit nisi in diebus
ferialib? nīi. ℣. A porta infe
ri tē. cū rel. ℣. oꝛationib? vt su
pra in ℣is. In die depositionis

Deus cui oīs misereri
semper t parcere te supplices
exoramus pro aīa famuli tui
N. quā hodie de hoc seculo mi
grare iussisti: vt nō tradas eā
in manib? inimici neq; obliui
scaris in finē: sed iubeas eaz a
scis angelis suscipi: t ad pātā
paradisi pduci: vt qz in te spe
rauit t credidit nō penas eter
nas sustineat sed gaudia sēpi
terna possideat. Per. Alia

Inclina dñe aurez tuā ad pces nr̄as gbus
misericordiā tuā supplices de
precamur: vt aīam famuli tui
quaz de hoc seculo migrare iussi
sti in pacis ac lucis regiōe cō
stituas: t scoꝝ tuoꝝ iubeas ee

cōsonē. Per. In die. iij. vij. vel. xxx. depositionis defuncti.

QUesumus dñe vt Oratio. famuli tui cuius depositionis diē tertiū septimum vel trigesimū cōmemoram⁹ scōrū atq; electoꝝ tuoꝝ largiri dignetis plenitudinē: t roꝛē miseri cordie tue penne infūdas. Per

ADesto q̄s dñe Alia Oratio. aie famuli tui cui in die depositionis sue tertio septimo vel trigesimo officiū cōmemorationis ipēdim⁹: vt siqua ei macula sclaris ilxfit: aut viti uz mūdiale ifecit: dono tue pietatis indulgeas t abstergas. Per. In anniuersario defuncti vel defunctorum. Oratio.

DEus indulgētiaruz dñe da aiab⁹ famulorū famularūq; tuarum quoꝝ anni uersariū depositionis diem cōmemoram⁹: refrigerij sedē: gaudiū: et luminis claritatē. Per xp̄m. d. n. R. Amē Post primā bñdicamur dño. t dicto V. Bñdicamus dño. t R. Deo gr̄as. dicim⁹ imedia te septē psalmos penitētiales plane t sine cātu facturi genib⁹ sub aīo. Me reminiscaris. cuius aīe principiū pnūciat aī ipsos psalmos: gb⁹ dictis subiu gat. Kyrieleyson. Xpe audi nos. Pr̄ nr̄e. Et ne nos inducas. V. Sed libera nos a malo. Ab hostis. V. Saluos fac seruos tuos. R. Deus meus sperantes in te. V. Mitte eis dñe auxiliū de sco. R. Et de sion tuere eos. V. Esto eis dñe turris fortitudinis. R. A facie inimici. V. Dñe exaudi oratiōnē meā. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dñs vobiscū. R. Et cū spū tuo. Oremus. Deus cui proprium est misereri semper et parcere suscipe deprecationem nostram vt nos et omnes famulos tuos quos delictorum suorum catena constringit misericordie tue pietas absolutos a peccatorum suorum vinculis clementer restituat. Per xp̄m. d. n. R. Amē

Iuō ordines orate pro nobis.
Sancte ioānes baptista or.
Oēs sci pīarche t ppĥe or.
Sancte petre or.
Sancte paule or.
Sancte andrea or.
Sancte iacobe or.
Sancte ioannes or.
Sancte thoma or.
Sancte iacobe or.
Sancte philippe or.
Sancte bartholomee or.
Sancte matthxe or.
Sancte simon or.
Sancte thadee or.
Sancte matthia or.
Sancte barnaba or.
Sancte luca or.
Sancte marce or.
Oēs sci aplī t euāgeliste or.
Oēs sci discipuli dñi or.
Omnes sancti innocētes or.
Sancte stephane or.
Sancte clemens or.
Sancte sixte or.
Sancte laurenti or.
Sancte vincenti or.
Sancte fabiane or.
Sancte sebastiane or.
Sancte georgi or.
Sancte cyrine or.
Sancte procule or.
Sancti felix t fortunate or.
Sancti ioānes t paule or.
Sancti cosma t damiane or.
Sci hermacora t fortūate or.
Sancti gervasi t pthasi or.
Sancti nazarij t celse or.
Scē placide cū sociis tuis or.
Omnes sancti martyres or.
Sancte silvester or.
Sancte gregori or.
Sancte prosdocime or.
Sancte martine or.
Sancte augustine or.
Sancte ambrosi or.
Sancte hieronyme or.
Sancte nicolae or.
Sancte eugeni or.
Omnes sancti pōtifices t cō
fessores or.
Omnes sancti doctores or.
Sancte pater benedicte or.
Scē paule pme hxremita or.
Sancte antoni or.
Sancte maure or.
Sancte columbane or.
Sancte bernarde or.
Sancte severine or.
Sancte dominice or.
Sancte francisce or.
Oēs sci mōachi t hēmite or.
Oēs sci sacerdotes t levite or.
Scā maria magdalene or.
Sancta iustina or.
Sancta agnes or.
Sancta lucia or.
Sancta cecilia or.
Sancta agatha or.
Sancta catherina or.

Sancta margarita or.
Sancta cuphemia or.
Sancta iuliana or.
Scā vrsula cū sociab⁹ suis or.
Sancta scholastica or.
Sancta clara or.
Sancta helisabeth or.
Oēs scē ỹgines ⁊ vidue or.
Omnes sancti ⁊ sancte dei intercedite pro nobis.
Propit⁹ esto: parce nob dñe.
Propit⁹ esto: exaudi nos dñe
Ab oi malo: libera nos dñe.
Ab omni peccato lib.
Ab ira tua lib.
Habitanea ⁊ ip⁹ promissa mōte li.
Ab insidijs diaboli lib.
Ab ira ⁊ odio ⁊ omni mala voluntate lib.
A spiritu fornicationis lib.
A fulgure ⁊ tempestate lib.
A morte perpetua lib.
Per mysterium sancte incarnationis tue lib.
Per aduentum tuum lib.
Per natiuitatem tuam lib.
Per baptismum ⁊ sanctum ieiunium tuum lib.
Per crucē ⁊ passionē tuā lib.
Per mortem ⁊ sepulturam tuam lib.
Per scāz resurrectionē tuā li.
Per admirabilem ascensionem tuam lib.
Per aduentum spiritus sancti paracliti lib.
In die iudicij lib.
Pctores: te rogam⁹ audi nos.
Ut nobis parcas te.
Ut nobis indulgeas te.
Ut ad veram penitētiaz nos perducere digneris te.
Ut ecclesiam tuam scām regere ⁊ pseruare digneris te.
Ut dōnū apl̄icū ⁊ oēs ecclesiasticos ordines in scā religiōe pseruare digneris te.
Ut inimicos sancte ecclie humiliare digneris te.
Ut regib⁹ ⁊ pncipibus xpianis pacem ⁊ verā cōcordiam donare digneris te.
Ut cūcto pplo xpiano pacē ⁊ vnitatē largiri digneris te.
Ut nosmetipsos in tuo sancto seruitio confortare ⁊ conseruare digneris te.
Ut mentes nras ad celestia desideria erigas te.
Ut oib⁹ būfactorib⁹ nris sempiterna bona retribuas te.
Ut alas nras fratrum ppinquor ⁊ būfactor nror ab eterna dānatione eripias te.
Ut fructus terre dare ⁊ conseruare digneris te.
Ut oib⁹ fidelib⁹ defūctis req/ez etnā donare digneris te.
Ut nos exaudire digneris te.
Fili dei: te rogam⁹ audi nos.

Agnus dei qui tollis peccata
mundi: parce nobis domine.
Agnus dei qui tollis peccata
mundi: exaudi nos domine.
Agnus dei qui tollis peccata
mundi: miserere nobis.
Xpe audi nos. X pe exaudi
nos. K yrie. X pel. K y-
rie. P r nr. Secreto. ℣. Et ne
nos. ℟. Sz li nos. ℣. Deus
in adiutoriū meū intende. totū
de filia pri. ℣ Sicut erat. ℣.
Saluos fac ſeruos tuos. ℟. De-
o me⁹ ſperantes in te. ℣. Esto
nobis dñe turris fortitudinis.
℟. A facie inimici. ℣. Nihil
proficiat inimic⁹ in nobis. ℟.
Et filius iniquitatis nō apponat
nocere nobis. ℣. Dñe nō ſm
peccata nra facias nobis. ℟.
Neq; ſm iniquitates nras re-
tribuas nobis. ℣. Orem⁹ p
papa nro. ℟. Dñs cōſeruet
eū et viuificet eū et beatū faciat
eū in terra: et nō tradat eū in
aiaz inimicoz ei⁹. ℣. Orem⁹
p benefactoribus nris. ℟. Retri
buere dignare dñe oibus nobis
bona facientib⁹ propter nomē tuū
tuū vitā eternam amē. ℣.
Oremus pro fidelibus defunctis
℟. Requem eternaz dona eis
dñe et lux perpetua luceat eis.
℣. Requiescant in pace. ℟.
Amē. ℣. Pro fratribus nris ab
ſentib⁹. ℟. Saluos fac ſeruos
tuos deus meus ſperantes in te.
℣. Pro afflictis et captiuis.
℟. Libera eos de⁹ israel ex oi-
bus tribulationibus suis. ℣.
Mitte eis dñe auxiliū de scō.
℟. Et de syon tuere eos. ℣.
Dñe exaudi orōnē meaz. ℟.
Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dñs vobiscuz. ℟. Et cū
ſpiritu tuo. Oremus. Oratio

DEus cui proprium est mi-
sereri semper et parcere
ſuscipe deprecationem nram: vt
nos et oēs famulos tuos quos
delictoz catena pstringit mi-
seratio tue pietatis absoluat.

EXaudi qs dñe ſup plici-
cū preces et pfitētiū ti-
bi parce peccatis: vt pariter
nobis indulgētia tribuas be-
nignus et pacem. Oratio.

IMpassibilē misericordiam
tuā nobis dñe clementer
ostēde: vt simul nos a peccatis
oib⁹ exuas: et a penis quas p
his meremur eripias. Oratio.

DEus qui culpa offēde-
ris penitētia placaris:
preces pplī tui ſupplicātis pro-
pitius respice: et flagella tue ira-
cundie que pro peccatis nris
meremur auerte. Oratio.

OMnipotens sempiterne
deus miserere famulo tuo pa-

pe nfo ⁊ dirige eū ſm tuā cle/
mētiā in viā ſalutis eterne: vt
te donāte tibi placita cupiat ⁊
tota virtute ꝑficiat. Oratio.

Deus a quo ſcā dēſide/
ria recta cōſilia ⁊ iuſta
ſūt opa da ſeruis tuis illā quā
mūdus dare nō pōt pacē: vt
⁊ corda nfa mandatis tuis de
dita ⁊ hoſtiū ſublata formidi/
ne tempora ſint tua protectio/
ne tranquilla. Oratio

Reigne ſci ſpūs reneo
nfos ⁊ cor nſm dñe: vt tibi ca/
ſto corpore ſeruiamus: ⁊ mun
do corde placeamus. Per.

Fidelīū dēⁿ oium ꝓditor
⁊ redēptor aiab⁹ famulo
rū famularūq; tuarū remiſſio
nē cūctoꝝ tribue peccatoꝝ: vt i
dulgētiā quā ſemp optauerūt
pijs ſupplicatiōib⁹ ꝓſequant.

Actiones nras qō Per.
dñe aſpirādo ꝓueni ⁊ ad
iuuādo ꝓſequere: vt cūcta no
ſtra oꝛo ⁊ opatio a te ſemp ici
piat ⁊ p te cepta finiat. Per.

Deus ſemp piterne dēⁿ qui
viuoꝝ dñaris ſimul ⁊
moꝛtuoꝝ oiumq; miſereris
quos tuos fide ⁊ opere futuros
eē ꝓnoſcis: te ſupplices exo/
ramⁿ: vt p qb⁹ effūdere ꝓces
decreuim⁹ quoſq; vel ꝓſens ſe
culum adhuc in carne retinet
vel futurū iā exutos corpe ſu/
ſcepit itercedēnb⁹ oib⁹ ſcis tu
is pietatis tue clemētia oium
delictoꝝ ſuoꝝ veniā ꝓſequanl.
Per do. ℟. Dūs vobiſ. ℟.
Et cū ſpū. ℣. Exaudiat nos
omps ⁊ miſericors dñs. ℟.
Amē. Fidelīū aīe per miſeri/
cordiam dei regeſcāt in pace.
Amē. Ordo ad cōicāduz in
firmū. In primis pulſet capa
na capli: ⁊ ffres qui poſſunt in
eccliā ꝓuentāt. Interim facer
dos ꝓparet ſe oib⁹ ſacerdota/
lib⁹ idumētis ſter caſulam: ⁊
duo ffres ꝓ cereis deportādis:
⁊ terti⁹ ꝓ cruce portāda ſup
pellectīs iduant. Fribus vōis
choro ꝓgregatis ⁊ miniſtris vt
dictū eſt ꝓparatis: ſacerdos ꝓ
dict⁹ accipiat calicē ſine pate
nā: ⁊ ponat i eo reuerēter cor
p⁹ xpi cū oplat⁹ tobalia mū
diſſima. Quo facto hoc ordie
,peedāt: ꝓcedat ff qui portat
aquā bñdictā: ſequat q portat
crucē: ſtīo q portāt cereos ac/
cēſos: deide ſacerdos: ſequant
alij ffres ,proceſſionaliter dīm ⁊
bini plane dicēdo ꝓſ. Miſerē
mei. quoꝝ vnus portet ampul
las cū vino ⁊ aq̄. Cū aūt per
uētū fuerit ad locū vbi iacet in
firm⁹ ſacerdos intrans dicat.
Pax huic domui. ℟. Et cū

habitãtibus in ea. Deinde sacerdos accedat ad egrotum & in modum crucis asperget eum aqua benedicta: dicendo unam antiphonam. Asperges me &c. ℣. Miserere mei deus. & Gloria patri, & sicut erat. Et repetatur antiphona. Asperges. Deinde immediate infirmus adoret & roscule- tur crucem & dicat. Confiteor deo omnipotenti &c. Facta confessione sacerdos absolute dicat hãc orationem. Oratio.

DOminus iesus christus qui dixit discipulis suis. Quecũq; ligaueritis sup terrã erũt ligata & in celo: & quecũq; solueritis sup terrã: erũt soluta & in celo: de quoꝝ numero & ego indignus nos eẽ voluit ipse te absoluat per ministeriũ istius ab oĩb⁹ peccatis tuis quecũq; cogitatione locutione operatione negligenter egisti: & a cunctis peccatoꝝ absolutum te facere dignet ad regna celorum. Qui cũ pie & spũ sco viuit & regnat in secula seculoꝝ. R. Amen. Postea sacerdos de altari corpus dñi de calice: & infirmus adorans dicat semel tñ. Dñe nõ sum dignus vt intres sub tectũ meũ: sed tñ dic verbo & sanabit aia mea. Deinde sacerdos tradens infirmo eucharistiam dicat. Accipe frater viaticum corporis dñi nostri iesu christi qui te custodiat ab hoste maligno: & perducat ad vitam eternam. R. Amen. Postea abluat digitos super calicem vino & aqua & propinet infirmo nihil dicens. Post cõmunionem dicat ℣. Dñs vobiscuꝫ. R. Et cuꝫ spiritu tuo. Orem⁹. Oro.

OMine sancte pater omnipotens eterne deus te fideliter deprecamur: vt accipienti fratri nostro sacrosanctum corpus dñi nostri iesu christi filij tui tam corporis q̃ anime prosit ad remedium sempiternum. Per eundem christum dñm nostrum. R. Amen. Oro peractis eo ordine quo venerunt simul in ecclesiam reuertentur dicendo ℣. Miserere mei. ¶ Ordo ad inungendũ infirmum. In primis pulsetur campana capituli: & fratres qui possunt in ecclesiam conueniant. Quibus congregatis & sacerdote cum ministris preparatis vt supra: sacerdos ipse accipiat oleũ sanctum. Deinde ordinate procedant vt supra dicentes ℣. Miserere mei, ministra

portátib⁹ aquā bñdictā ⁊ cru-
cē ⁊ duo luminaria. Cū autē
puēri fuerit ad locū vbi iacet
infirmus sacerdos itrās dicat.
Pax huic domui. Alīq̄nde
ant. Et oīb⁹ habitātib⁹ in ea
Deinde sacerdos añ egrotum
dicat ℣. Adiutorium nr̄m in
noīe dñi. ℟. Qui fecit celū ⁊
terrā. ℣. Dñs vobiscum. ℟.
Et cū spū tuo. Oremꝰ. Ore-
TRtroeat quesum⁹ dñe ie-
su xpe domū hāc sub no-
stre humilitatis ingressu: cui-
na felicitas: diuina ꝓspitas: sere-
na letitia: charitas fructuosa:
sanitas sempiterna: effugiat
ex hoc loco accessus demonū:
adsint angeli pacis: domum
hāc deserat effugata oīs scor: dia
magnifica dñe sup nos nomē
sanctū tuū: ⁊ bñ ✠dic nr̄e cō-
uersationi: ⁊ scifica nr̄e humi-
litatis ingressum: qui scūs ⁊ pi⁹
es ⁊ pmanes cū ꝑe ⁊ spū scō
in secula seculorū. ℟. Amē.
ORemus ⁊ deꝓcemur do-
minū ie sū xpm: vt bñdi
cēdo bñ ✠dicat hoc habita-
culū ⁊ oēs habitātes in eo: ⁊
det eis angelū sanctū custodē:
faciat eos sibi seruire ad consi
derādū mirabilia de lege sua:
auertat ab eis oēs cōtrarias
potestates: eripiat eos ab omni
formidine ⁊ ab omni pec-
catione: ac sanos in habitacu
lo custodire dignet. Qui cum
ꝑe ⁊ spū scō viuit ⁊ regnat in
scla scloꝝ. ℟. Amē. Oratiō.
EXaudi nos dñe scē
ꝑ omnīs eterne deus: ⁊
mittere digneris sanctū ange
lū de celis: qui custodiat fouet
at ꝓtegat visitet atq; defēdat
oēs habitantes in hoc habita
culo. Per xpm dñm nostrum
℟. Amen. Deinde sacerdos
accedat ad egrotum: ⁊ faciat
crucē sup infirmū cū aquabi
dicta aspgēdo eū: ⁊ posteā ab
pergat per domū dicēdo hāc
añam. Asperges me ꝛc. ℣.
Miserere mei deus, cū Ps̄
mi. ⁊ Sicut erat, ⁊ repetitur
añ. Aspges me. Deinde in
mediate dicat egrot. Kyrie
or deo ꝛc, Quo dicto oēs sa-
cerdotes astātes infimul cum
absoluāt fm formā absolutio
nis posītā in fine: si tū cōtigat
sit ei posse cōfeg talē absolutio
nē in hoc articulo. Aliogn ab
soluāt in forma cōmuni. Facta
absolutione clerici astātes di-
cāt legēdo septē psalmos pe-
nitētiales cū letanijs infra in
recōmēdatione aie posītis. Et
sacerdos interim donec illi le-
gūt psalmos intingat pollicē
in oleo

ā oleo sancto: ⁊ faciat signum
crucis super infirmum: ita di-
cēdo oīationem istā absolute.

In nōie ✠ pīis: ⁊ ✠ filij
⁊ spūs ✠ sci extinguat
in teōis virt⁹ diaboli per im-
positionē manuū nr̄aruz: imo
per inuocationē oīum scō̄rum
angelōz archāgelōz patriar-
charū ꝓphetarū aplōz ⁊ mar
tyrū cōfessōz virginū atq; oi-
um simul scō̄ruz. ℟. Amen.
Quo dicto faciat signum cru
cis ꝛc oleo sancto in corpe egri
in septē locis subscriptis: ad
vnamquāq; crucem ꝓpriā
oīationē dicendo. Ad oculos.

Per istā sanctā vnctionē
✠ ⁊ suā pīssimā miseri
cordiā parcat tibi dñs qcqd
oculorum vitio ꝺeliquisti. ℟.
Amē. Minister vo tergat lo
cū inunctū cū stuppa reponēs
eam vase mundo ⁊ sic faciat
post qualibet vnctionem. Ad
aures.

Per istā scām vn
ctionē ✠ ⁊ suā pīssimā
misericordiā parcat tibi dñs
quicqd auriū vitio ꝺeliquisti.
℟. Amen. Ad nares.

Per istā sanctā vnctionē
✠ ⁊ suā pīssimā misericordi-
am parcat tibi dñs qcqd nari
um vitio ꝺeliquisti. ℟. Amē

Per istam scām Ad os.
vnctionē ✠ ⁊ suā pīssimam
misericordiā parcat tibi dñs
qcqd lingue vel oris vitio ꝺeli-
quisti. ℟. Amē. Ad man⁹.

Per istā scām vnctionez
✠ ⁊ suā pīssimā miseri
cordiaz parcat tibi dñs qcqd
tact⁹ vitio ꝺeliqsti. ℟. Amē.

Per istā scāz Ad pdes.
vnctionē ✠ ⁊ suā pīssī
mā misericordiam parcat tibi
dñs quicqd incessu pedum ꝺe-
liquisti. ℟. Amē. Ad lūbos

Per istā scāz vnctionem
✠ ⁊ suā pīssimā miseri
cordiā parcat tibi dñs quic-
quid lumborum seu carnis vi
tio ꝺeliquisti. ℟. Amē. Qui
bus oībus pactis ⁊ a clericis
psalmis ⁊ letanijs lectis sacer
dos dicat Kyriel. Xpel. Kyrie
leyson. Pr̄ nr̄. sub silētio. ℣.
Et ne nos. ℟. Sed libā. ℣.
Saluū fac seruū tuū. ℟. De
us me⁹ sperāte in te. ℣. Mit
te ei dñe auxiliū de scō. ℟. Et
de syon tuere eū. ℣. Esto ei to
mine turris fortitudinis. ℟.
A facie inimici. ℣. Nihil p
ficiat inimicus in eo. ℟. Et fi
lius iniquitatis nō apponat no
cere ei. ℣. Dñe exaudi oīonē
meā. ℟. Et clamor meus ad
te veniat. ℣. Dñs vobiscū. ℟.
Et cū spū tuo, Oremus. Dis

60.

Omine deus qui p apostolū tuū locut⁹ es. Infirmatur qs in vobis inducat ꝓsbyteros ecclie: t orēt sup eū vngētes eū oleo scō in nōe dōmini: t oīo fidei saluabit infirmū: t alleuiabit eū dñs: t si in peccatis sit dimittent ei: cura quesumus redēptor nr gra spūs scī lāguores istius infirmi t sua sana vulnera eiusq; dimitte peccata: atq; dolores cūctos cordis t corporis ab eo expelle plenā q; ei interi⁹ exteriusq; sanitatē misericorditer redde: vt ope misericordie tue restitutus ad pristina reparet officia. Qui cū ꝑre t eodē spū scō viuis t regnas in scla sclorū. ℟. Amē. Oremus. Oio

Respice qs dne famulus tuū. N. in infirmitate sui corporis laborātē: t aiaz refoue quā creasti: vt castigationibus emēdat⁹ se sentiat tua medicina saluatū. Per xp̄m dñm nr̄m. ℟. Amē. Orem⁹. Oio

Omine sācte pr̄ omnīs eterne deus: qui bñdictionis tue gram egris infundēdo corpori⁹ b⁹ facturā tuam multiplici pietate custodis ad inuocationē tui nois benign⁹ assiste: vt famulū tuum. N. ab egritudine liberatū t sanitati donatum: dextera tua erigat: vt te ꝓfirmes: potestate tua regas: atq; ecclie tue sciscz altaribus tuis cū omni deuotione rata p sperit̄ate restituas. Per xp̄m dñm nr̄m. ℟. Amē. Orem⁹.

Omine ihesu xp̄e oio apud te sit vt te defendat: intra te sit vt te reficiat: circa te sit vt te ꝓtegat: ante te sit vt te deducat: post te sit vt te custodiat: sup te sit vt te benedicat. Qui in trinitate pfecta viuis t regnas in scla seculorū. ℟. Amē. Postea stuppa, pōcia tur in ignē his pactis eo ordine quo venerūt simul in ecclesiā reuertantur excepto q; crux remaneat coram infirmo. ¶ Ordo cōmendationis aie. ꝑmū fiant letanie breues i hūc modū

Kyrie eleyson. ¶ Christe eleyson. ℟. Kyrie eleyson.

Sancta maria ora pro eo.
Omnes sci angeli orate p eo.
Sancte abel ora pro eo.
Is chor⁹ iustor⁹ orate p eo.
Sancte abraam ora p eo.
Sce ioānes baptista ora p eo
Ees sci pr̄iarche t ꝓphe orate.
Sancte petre ora p eo.
Sancte paule ora p eo.
Sancte andrea ora p eo.
Omnes sancti apostoli t euangeliste orate p eo.

Oés sci inocētes orate p eo.
Sancte stephane ora p eo.
Oés sci martyres orate p eo.
Sancte siluester ora p eo.
Omnes sancti pontifices t confessores orate p eo.
Sancte pr̄ bñdicte ora p eo.
Sté paule pme hxremita or̄.
Sancte dominice ora p eo.
Sancte francisce ora p eo.
Omnes sancti monachi t hxremite orate p eo.
Sancta lucia ora p eo.
Sancta scholastica ora p eo.
Oés scē virgines orate p eo.
Oés sci t scē dei orate p eo.
Propitius esto: parce ei dñe.
Ab ira tua: libera eum dñe.
A mala morte: libera eū dñe.
A periculo mortis: liba eū dñe.
A penis iferni: libera eū dñe.
A potestate diaboli: liba eū. d.
Ab oi malo: libera eum dñe.
Per natiuitatē tuā: hba eū. d.
Per sanctam crucez tuam: libera eum domine.
Per mortem t sepulturaz tuam: libera eum domine.
Per gloriosam resurrectionē tuam: libera eum domine.
Per admirabilem ascensionē tuam: libera eum domine.
Per gratiam spiritus sancti paracliti: libera eū domine.
In die iudicij: libera eū dñe.
Pctōres: te rogam⁹ audi nos.
Ut ei parcas: te rogam⁹ au. ti.
Kyrieł, Xpel. Kyrieł. Deinde pro vicino morti cuz in agone sui exit⁹ anima visa fuerit an/
Priari. Fiāt hr orationes.
Roficiscere aia xp̄iana de hoc mūdo in nōie dei patris oipotentis: qui te creauit. In nōie iesu xp̄i filij dei viui qui p te passus est. In nōie spūs sci qui in te effusus est. In nomine angelor̄ t archāgelor̄. In nōie throno r̄ t dñationū. In nōie principatuū t potestatū. In nōie cherubin t seraphin. In nōie patriarcharū t prophetarū. In nōie sanctor̄ apostolor̄. In nōie scōr̄ martyrū t cōfessor̄. In nōie scōrum monachor̄ t hxremitarū. In nomine virginū t oium scōrū t scārū dei: hodie sit in pace locꝰ tuus: t habitatio tua sit in scā syon. Per xp̄m dūm nostrū. ℟. Amen. Oremus. Oratio
Deus misericors: deus clemēs: deꝰ qui p̄z multitudinē miserationū tuarum peccata penitentium reles: t preteritorum criminū culpas venia remissionis euacuas: respice propitius super hunc famulum tuuz. N. t remissionē sibi omnium peccatorū suorū

tota cordis ꝓfessione poscẽtem
ꝰ ꝓcat⁹ exaudi: renoua in eo
pyssime pꝛ qcqd terrena fra/
gilitate cozrupti: vel qcqd dia
bolica fraude violatum est: ꝛ
vnitati cozporis ecclie mẽbꝝ
redẽptionis annecte. Miſere
re dñe genitꝰ um: miserere la/
chrymarꝝ eius: ꝛ nõ habẽtez
fiduciã niſi in miſericordia tua
ad tue sacramẽtꝝ recõciliatio
nis admitte, ꝑ xꝑm dñm.
℟. Amẽ. Sio absolut. inci
Ammẽdo te oi⁹ pleba.
potẽti deo frater charis
ſime: ꝛ ei cuius es creatura cõ
mitto: vt cũ humanitatis debi
tũ morte interueniente ꝓsolue
ris ad auctorẽ tuũ qui te de li
mo terre formauerat reuerta/
ris. Egredi ẽti itaqꝫ aie tue de
cozpore splẽdidus angelorum
cet⁹ occurrat: iudex aplorꝫ tibi
senat⁹ occurrat: cãdidatorum
tibi martyrũ triũphator: exer/
cit⁹ obuiet. Liliata rutilãtiꝫ
te ꝓfessorꝫ turma circundet: iu
bilãtiũ te virginũ chorus exci
piat: ꝛ beate getis in sinu pa/
triarcharũ te cõplexus astrin
gat mitis atqꝫ festiuus chriſti
ieſu tibi ꝓſpect⁹ appareat: qui
tẽ inter assistentes sibi iugiter
iter esse decernat, Ignores oẽ
qõ horret in tenebris: qõ stri/
det in flãmis: qõ cruciat in tor
mẽtis: cedat tibi teterrim⁹ sa/
thanas cũ satellitibus suis: in
aduẽtu tuo te comitãtibus an
gelis cõtremiscat atqꝫ in eter
ne noctis chaos inane diffugi
at. Exurgat deus ꝛ dissipẽtur
inimici eius: ꝛ fugiãt qui ode/
rũt eũ a facie eius. Sicut deſi
cit fum⁹ deficiant: sicut fluit ce
ra a facie ignis: sic pereãt pec/
catores a facie dei. Et iusti epu
lent: ꝛ exultẽt in cõſpectu dei.
Cõfundant igit ꝛ erubescant
oẽs tartaree legiones: ꝛ mini/
stri sathane iter tuũ impedire
non audeãt. Liberet te a cru
ciatu xꝑs: qui ꝓ te crucifix⁹
est. Liberet te a morte xꝑs: q
ꝓ te mori dignat⁹ est. Con/
stituat te xꝑs filius dei viui in
tra paradiſi sui semper amena
virẽtia: ꝛ inter oues suas te ꝛ
rus ille pastor agnoscat. Ille
ab oibus peccatis tuis te ab/
soluat: atqꝫ ad dexterã suaꝫ in
electorꝫ suorꝫ te sorte cõstituat.
Redẽptorẽ tuũ facie ad faciẽ
videas: ꝛ ꝓsens semp assistẽs
manifestissimã btis oculis as/
picias vitatẽ. Cõstitutus igit
inter agmina beatorꝫ ꝛ ꝓplati
onis dulcedie potiaris in scla
scloꝝ. ℟. Amẽ. Orem⁹. Sio
Suscipe dñe seruũ tuũ in

ctā sperāde sibi salutionis a
misericordia tua. ℟. Amen.
Libera dñe aiam serui tui ex
ibus piculis infernoꝝ: t de la
queis penarū: t ex oīb⁹ tribu
lationib⁹. ℟. Amē. Libera
dñe aiam serui tui sicut libera
sti enoch t heliaz de cōi morte
mūdi. ℟. Amē. Libera dñe
aiam fmi tui sicut liberasti noe
de diluuio. ℟. Amē. Libera
dñe aiam serui tui sicut libera
sti abrahā de hur chaldeoꝝ.
℟. Amē. Libera dñe animā
serui tui sicut liberasti iob de
passionibus suis. ℟. Amen.
Libera dñe aiam serui tui si
cut liberasti ysaac de hostia t
de manu patris sui abrae. ℟.
Amē. Libera dñe aiam serui
tui sicut liberasti loth de sodo
mis t de flamma ignis. ℟.
Amē. Libera dñe aiam serui
tui sicut liberasti moysē de ma
nu pharaonis regis egyptioꝝ
℟. Amē. Libera dñe aiam
serui tui sicut liberasti danielē
de lacu leonū. ℟. Amen. Li
bera dñe aiam serui tui sicut
liberasti tres pueros de cami
no ignis ardētis: t de manu re
gis iniq. ℟. Amē. Libera
dñe aiam serui tui sicut libera
sti susannaz de falso crimine.
℟. Amē. Libera dñe animā
serui tui sicut liberasti dauid
de manu regis saul: t de manu
golie. ℟. Amē. Libera dñe
aiam serui tui sicut liberasti
petrū t paulū de carcere⁹. ℟.
Amē. Et sicut btissimā teclā
virginē t martyrē tuaz de tri
bus tormētis atrocissimis libe
rasti: sic liberare digneris ani
mā serui tui hui⁹ t tecū faciās
in bonis ꝓgaudere celestibus
℟. Amē. Oremus. Oratio.
Ommēdamus tibi dñe
aiam famuli tui. N. pre
camurq; te dñe iesu xpe salua
toꝝ mūdi: vt ꝓpter quā ad ter
ram misericorditer descēdisti:
patriarcharū tuoꝝ sinib⁹ insi
nuare non renuas. Agnosce
dñe creaturam tuā nō ex dijs
alienis creatā: sed a te solo deo
viuo t vero: q; nō est alius de⁹
ꝑter te: t nō est fm opa tua.
Letifica dñe aiam eius in cō
spectu tuo: t ne memineris ini
quitatū ei⁹ antiquarū: t ebrie
tatū quas suscitauit furoꝝ sue
feruoꝝ mali desiderijs: licet enim
peccauerit tū ꝑem t filium t
spūm sanctū nō negauit sz cre
didit: t zelū dei in se habuit: t
deum qui fecit oīa adorauit.
℟. Amē. Oremus. Oratio.
Electa inuētus t igno
rātias eius quesumus

ne memineris dñe: sed fm ma
gnā misericordiā tuā memor
esto illius in glia claritatis tue.
Aplant ei celi: colletent ei an
geli: in regnū tuuz suscipe dñe
seruū tuū. Suscipiat eū sanct⁹
michael archāgelus dei: q mi
litie celestis meruit pncipatū.
Veniat illi obuiā sci angeli dei
t pducāt eū in ciuitatē celestē
hierusalē. Suscipiat eū beat⁹
petrus aplus: cui a deo claues
regni celestis tradite sunt. Ad
iuuet eū sanct⁹ paulus: qui di
gnus fuit eē vas electiōis. In
tercedat pro eo sanct⁹ ioānes
electⁿ dei aplus: cui reuelata fuit
secreta celestia. Orēt p eo oēs
sci apli qb⁹ a dño data est po
testas ligādi atq; soluēdi. In
tercedāt pro eo oēs sci dei: qui
pro xpō hoie in hoc seculo tor
mēta sustinuerūt: vt vinculis
carneis exut⁹: puenire merea
tur ad gliam regni celestis p
state eod̄ dño ihesu xpo: q cuz
pie t spū scō viuit t regnat in
scla scloz. ℟. Amē. Si an
tiat adhuc aia dicant hi psal
mi. Confitemini. qui dicit in
dñica ad laudes officiū mona
stici. ℣. Bti imaculati. vsq
ad ℣. Ad dñm cū tribularer.
Egressa aia pullent capane t
dicat hec. Kyrie. circa corpus
rectando. Subuenite sancti
dei: occurrite angeli dñi. Su
scipientes aiaz ei⁹. Offerentes
eā in pspectu altissimi. ℣. Su
scipiat te christus qui vocauit
te t in sinu abrae angeli deduc
cant te. Suscipientes. Requi
em eternā. Et lux pptua. Of
ferentes. Kyrieleyson. Chri
steleyson. Kyrie. Pater nr̄
secreto. ℣. Et ne nos. ℟. Sz
libera nos. ℣. Reqez eternā
℟. Et lux pptua. ℣. A po
ta inferi. ℟. Eruc dñe anim
eius. ℣. Requiescat in pace
℟. Amen. ℣. Dñe exaudi
orationē meā. ℟. Et clamor
℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cū
spiritu. Oremus.

Ibi dñe cōmendamus
aiaz famuli tui. N. vt d
funct⁹ seculo tibi viuat: t qu
per fragilitatē mūdane cōuer
sationis peccata cōmiserit: tu
nia misericordissime pietas
absterge. Per christuz dñm
num nostrum. ℟. Amen.
Ac fratres go. Incepit fuerit
lauēt corpus eius: postea ido
ant eum tunicel[illegible]
cingāt illū cal[illegible]
ligas t pedules: t sūdponāt
in feretro. ponantur q[illegible]
mancāt ibi cerei accēsi: [illegible]
ad caput t [illegible]

uocatis ex ꝺcepto mafocio tꝫ
a grua vocatis modo ꝫ ꝺi
lus gbus supra:oid⁹ frib⁹ in
clam ꝫ ex inde cōuenientiꝫ
ꝓcessionaliter vt supꝫ nihil
cedo ad locū vbi est feretrū
ꝫ pariter ꝓgregatis stent
to ordinate i circuitu feretri
ta dispositionez maioris: ꝫ
cerdos incipiat absolute di
do. Kyrieleyson. Xpeleyso.
yriel, Pr nr. secreto, iteriꝫ
cerdos aggat corpus aqua
enedicta ꝫ incēset. ℣. Et ne
es. ℟. Sed libera. ℣. In
nomia eterna erit iust⁹. ℟.
b auditione mala nō time/
. ℣. Ne tradas dñe bestijs
las cōfitētes tibi. ℟. Et ani
as pauperum tuoꝝ ne obliui/
aris in finē. ℣. Mō itres in
dicīū cuꝫ seruo tuo dñe. ℟.
uia in ꝺspectu tuo oīs viuēs
ō iustificabit. ℣. A porta ife
. ℟. Erue dñe aiam ei⁹. ℣.
egescat in pace. ℟. Amē.
. Dñe exaudi oratiōnē meā.
℟. Et clamor meus ad te ve/
iat. ℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cū spū tuo. Oremus.
Suscipe dñe aiaꝫ fa
muli tui. M. quā de ergā
ulo hui⁹ scli vocare dignat⁹
re libera eā de locis penarū
etis ac lucis eīne ꝑfruaīt ꝫ in
ter scōs ꝫ electos tuos in resur
rectiōis glīa resuscitari mere
tur. Per xp̄m dñm nr̄m. ℟.
Amen. Deinde fres ordinate
vadāt ꝫ ponēt corp⁹ in eccliaꝫ
dcāndo hoc Rtum. Subue
nite sci dei, vt supra. Et dū fu
nus ad eccliam ꝫ etiam ad tu
mulū deferī pulsent cāpane. ꝫ
semp fratrū ꝓcessio eo ordine
quo venit ꝓcedat ꝫ funus sub
sequat ꝫ precedant funus ime
diate ꝫ cōtinue quatuor fres
vel pauciores aut plres iuxta
dispositionē maioris cū cereis
vel duplerijs accēsis in manī
bus: nec extinguant vsqꝫ in fi/
nē exequaruꝫ defuncti. Cādele
quoqꝫ ille que in manib⁹ fratꝝ
dant accēse in eccliā qñ in mo
dū rote ꝓuenīt i circuitu fere
tri vt infra nō extinguant vsqꝫ
in finē exequarū. Depōto igit
corpore in ecclesia ꝓparent
se fratres ad cantandum vigi
liam. Duo fratres scilicet inci
piant absolute sicut dcet. Re
gem cui omnia vīunt. Veni/
te adoremus. ℣. Venite. Et
solenniter cantent totā vigiliā
cum nouem lectionibus: vel si
maior ordinauerit dicant sine
canto. Interim sacerdos cum
ministris ꝓparet se ꝫ dcāret
missam solenniter ꝫ ordinate

si tēpus ꝓgruū fuerit. Laudes
defunctoꝝ ꝓ funere ꝑsenti tē
pore misse cōmuniter omittun
tur ⁊ alia hora dicunt: in hac
autē missa dicta prima oratio
ne que cōpetit funeri: dicat sa
cerdos alias orationes quas
voluerit ꝓ defunctis dum ta
mē cēs computata prima tri
um oīonuꝫ numerū non exce
dant. Et in hac ⁊ quādocūq;
ꝓ defunctis missa solemniter
celebrat habeāt se fratres quo
ad genuflexiones sicut in mis
sa de festo. Nec debet in missa
ꝓ defunctis thus per chorum
portari vt aliqui thurificētur
nec etiam altare thurificari de
bet: sed circa corpus defuncti
tm. Hac vō missa finita sacer
dos sine casula cum ministris
subdiaconus cuꝫ cruce ⁊ oēs
alij gradu suo veniāt ordinate
cū luminaribus ⁊ stent in cir
cuitu feretri in modū rote. ⁊ si
nō fuerit hora cōgrua dicendi
missam veniāt ⁊ stent in circui
tu feretri mōdo ꝓdicto postq̄
cōpleuerint ibi in choro offici
um defunctoꝝ supradictū: ⁊ sa
cerdos incipiat absolute a ca-

Non in/ pite orationes. tres in iudiciū cuꝫ seruo
tuo dñe: quꝫ nullus apud te iu
stificabitur homo nisi per te oi
um peccatoꝝ ei tribual remis
sio: nō ergo cū queamus ma
iudicialis sentēcia ꝑmat que
tibi vera supplicatio fidei chꝛ
stiane cōmēdat: sed gratua
li succurrēte mereat euade
iudiciū vltionis: qui dū vi
ret insignitus est signaculo
cte trinitatis qui vivis ⁊ re
gnas per oīa secula seculoꝝ.
℟. Amen. Postea incipit
cantor. Subuenite, ⁊ can
tur sicut supius scriptū est. Et
dum cantat ℟ium: sacerdos
aqua benedicta aspergat cor
pus ⁊ accipiat thuribulum
manu ministri ⁊ incēset cor
Finito ℟io cātor vel sacerdos
incipiat cū choro suo Kyrie
⁊ alius chorus Xpe, posti
oēs Kyrie. Tūc sacerdos
cat astātibus alta voce Pa
ter nr. ⁊ oēs sub silētio dicā
Pater nr. ℣. Et ne nos in
cas. ℟. Sed libera nos. ℣.
Dñs vobiscum. ℟. Et cum
spiritu tuo. Oremus.

Deus cui oīa viuūt ⁊ cal
nō ꝑ reūt moriēdo cor
pora nra sed mutant in melio
te supplices ꝛogamus: vt in
scipi iubeas animā famuli tui
N. per manus sanctoꝝ angelo
rum deducēdā in sinu amici
tui abrae patriarchꝛ reuocari

dāz in nouissimo iudicij magni die. ⁊ qcqd vitioz diabolo faliēte cōtra xit: tu pi⁹ ⁊ miseri cors abluas idulgēdo. Per ꝑm dñm nr̄m. ℟. Amen. Iuncta ozone chor⁹ incipiat ℣. Nec recorderis peccata mea die. Dū veneris iudicare scl̄z per ignē. ℣. Dirige dñe. deus meus in cōspectu tuo viā meā. Dū ve. Regem eternaz dona eis dñe: ⁊ lux ꝑpetua. l. e. eis. Et dū ℣. cātat sacerdos aspgat ⁊ incēset corp⁹ defuncti sicut pri⁹ finito ℟io cantoz vel sacerdos incipiat sicut supius. Kyrie. Xpe. Kyrie. ⁊ sacerdos hanc primo dicat circūstātiū⁹ alta voce. Pr̄ nr̄. Et omnes sub silētio dicant Pr̄ nr̄. ℣. Et ne nos iducas in tētatiōez. ℟. Sed libera nos. ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cū. Oremus. Hac nos q̄s dñe Oratio. hāc cū seruo tuo miseri cordiā: vt factoz suoz i pnis nō recipiat vicē: qui tuā in votis tenuit volūtatē: vt sicut hic cū vera fides iūxit fideliū turmis ita illic eū tua miseratio societ angelicis cloꝛis. Per ꝑm dñm nr̄m. ℟. Amē. Iuncta ozione cantoz incipiat ℣. Libera me dñe de morte etna in die illa tremēda. Quando celi mouēdi sunt ⁊ terra. Dū veneris iudicare scl̄z ignē. ℣. Tremēs factus sum ego ⁊ timeo: dum discussio venerit atq; vētura ira. Dū. ℣. Dies illa dies ire calamitatis ⁊ miserie: dies magna ⁊ amara valde. Dū. Regem eternaz dona eis. d. ⁊ lux ꝑpetua. l. e. Libera. Et repetit totū vsq; ad verū. Tremēs. Dū cantat Rīū sacerdos aspgat ⁊ incenset sicut primus: finito Rio cātoz vel sacerdos incipiat alte sicut pius cū choꝛo suo. Kyrie. Xpe. Kyrie. Deinde sacerdos dicat circūstātiū⁹ alta voce. Pr̄ nr̄ ⁊ oēs sub silētio dicāt Pr̄ nr̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos. ℣. Regem eternā dona ei domine. ℟. Et lux ꝑpe. ℣. A porta iferi. ℟. Erue dñe aiaz ei⁹. ℣. Requiescat in pace. ℟. Amen. ℣. Dñe exaudi. o. m. ℟. Et clamoꝛ. m. ad te. v. ℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cū spiritu tuo. Oremus. Oratio. Hbsolue q̄s dñe aiam famuli tui. H. vt defūctus sclo tibi viuat: ⁊ que p fragilitatē carnis humana ꝓuersati one peccata cōmisit: tu venia misericordissime pietatis absterge. Per xp̄z dñz nr̄z. ℟. Amē. Iuncta ozione dicit⁹ ps

cerdos ꝓcipiat ffili⁹ ⁊ accipiant feretꝝ. Illi aũt accipiẽtes ꝙrũt feretrũ ad tumulũ: ⁊ dũ ponat clerici cãtẽ⁹ has ℣. sequẽtes añas. Añ. In padi sum ꝺeducãt te angeli i tuo ad nẽtu suscipiãt te martyres ⁊ ꝓducãt te in ciuitatẽ scãm hierusalẽ. Añ. Chorus angelor te suscipiat ⁊ cũ lazaro quõdã pauꝑe eternã habeas regez. Cũ aũt ꝓuenerint ad tumulũ sacerdos cũ feretro stet iuxta tumulũ ⁊ cantatis añis dicat

DEus qꝺioné absolute. fundasti terrã: formasti celos: q̃ loca syderib⁹ stabilita fixisti: q̃ captiuũ laqueo mortꝭ hoiem lauacri ablutione reparasti: q̃ sepultus abrahã ysaac ⁊ iacob in sꝑlũca duplici in libro vite atq; tot⁹ glie p̃ncipes annotasti bñdicendos: ita bñ + dicere digneris tumulũ famuli tui. ℣. vt hic cuz rege scere facias: ⁊ i sinu abrahe ysaac ⁊ iacob collocare digneris q̃ dñm nr̃m iesum xp̃m laqueis ifernor resurgẽ se fuorũq; credẽtium mẽbra suscitare ꝙ luisti: respice dñe sup hanc fabricam sepulture: descẽdat ad eã dñe spũs sanct⁹ tu⁹: vt te inhabẽte sit in hoc loco famulo tuo ℣. geta ꝙmissionꝭ ⁊ tge iudicij

mi cũ scis oib⁹ vera reuisetio ꝑstãte eodem dño nr̃o ihũ xpo qui tecũ ⁊ cũ eode spũ sc̃o viuit ⁊ regnat ꝺe⁹ in scla sclor. ℟. Amẽ. Dicta oione faciat ꝺos accipiat aquã bñdictã ⁊ aspgat corꝑ defũcti ⁊ tumulũ ⁊ postea siliter icẽset. his pacꝺefũct⁹ ponat sup̃ in tumulo cũ capite ad occidẽtẽ posito ⁊ ꝓdib⁹ ad orientẽ: ⁊ in ꝑsona defuncti dicant hẽ añe cũ suis ꝺis ⁊ cãtor⁹ icipiat ꝑmã añ. Ego te mihi ꝓtas iustitie ⁊ igressus i eas ꝓfitebor dño. ℣. Confitemini. Añ. In grediar in locũ tabernaculi admirabilis vsq; ad domũ ꝺei. ℣. Quãdo modũ ꝺesiderat. Añ. Mercies mea in sclm sclꝝ: habitabo qm̃ elegi eaz. ℣. Memẽto dñe dauid. Añ. De terra formasti me: carne induisti me: redẽptor me⁹ dñe resuscita me in nouissimo die. ℣. Dñe ꝑbasti me. Añ. Mõstres in iudiciũ cũ ꝛuo tuo dñe iustificabit in cõspectu tuo ois viuẽs. ℣. Dñe exaudi, o. mauriⁿ⁹. Añ. Dis spũs laudet dñm. ℣. Laudate dñm ꝺe celis. Ad. B. añ. Ego sũ resurrectio ⁊ vita: q̃ credit in me etiaz si mortu⁹ fuerit viuet: ⁊ omis qui viuit ⁊ credit in me nõ morie

tur in eternū. Canſ. Benedictus. Et iterum dñs hec ãne cantãtur cũ ſuis ꝓs ſacerdotis dicat has orationes ſubſcriptas iuxta tumulū: ideo habeat aliꝰ liber in quo poſſint ſeorſū cãtari vel dicta frib' ꝓdicte ãne cũ ſuis ꝓsibꝰ tamẽ ex frib' vel duo ſtẽt apud ſacerdotẽ qui ſint attenti ad rñdẽdū in fine ipſarū oro-

ONem' ſfes chariſſi nũ. mi p ſpũ fris noſti quẽ dñm' de laqueo huꝰ ſeli liberare dignat' eſt: cuiꝰ corpuſculũ hodie ſepulture tradidit: vt eum pietas dñi in ſinu abrae yſaac et iacob collocare dignet: vt cũ iudicij dies aduenerit iter ſanctos et electos ſuos eũ in parte dextera collocãdũ reſuſcitari faciat. ℘er xpm dominũ nſm. ℟. Amẽ. Oremus. Oratio.

DEus cui oĩa viuũt et cui nõ pereũt morientes fideliũ corpa ſed mutant in melꝰ te ſupplices exoramus: vt quicquid aĩa famuli tui. N. vitioꝝ nexu ſtrictꝰ aut ſolutꝰ fallente diabolo ſeu ꝓpria infirmitate ꝑtraxit: tu pius ac miſericors abluas indulgendo eãq; ſuſcipi iubeas p manꝰ ſctoꝝ angelorꝝ tuorꝝ ꝓducẽdaq; in ſinu ꝓtriarchaꝝ tuorꝝ abrae ſ, amici tui: yſaac electi tui: et iacob dilecti tui: quo aufugit dolor: atq; triſtitia et ſuſpiriuꝫ: fidelium quoq; aie felici iocũditate letentur: et in nouiſſimo iudicij magni die inter ſcos et electos tuos eã facias ꝓpitue glie pcipe portionẽ quã oculus nõ vidit nec auris audiuit nec in cor hois aſcẽdit que ꝓparaſti diligẽtibꝰ te. ℘er xpm. dñm nſtrũ. ℟. Amẽ. Oremꝰ. Oratio.

MEmentis qdẽ eſt dñe vt homo hoiez: cinis cinere: mortalis mortalẽ tibi dño deo nſo audeat cõmendare: ſz qr ſra ſuſcipit terrã: et pulvis cõuertit in pulverẽ: donec dis caro in ſuã redigat originẽ: ita de tuã pĩſſime pĩ lachrymabiliter ego pietatẽ: vt huius famuli tui. N. aĩam quã de huiꝰ ſeli cenulenta voragine ducis ad pĩam abrae amici tui ſinu recipias et refrigerij rore pfundas: ſit ab eſtuantis gehenne truci incẽdio ſegregata: et dẽ regei tue te donãte cõiũcta: et ſi que ſunt illi dñe digne cruciatibꝰ culpe: tu ei gra miniſſime lenitatis indulge: nec peccati recipiat vicẽ: qui tuã in vota tenuit voluntatẽ: ſed indulgẽtie tue piã ſeriat bonitatẽ. Cũq; finito mũdi termino ſupnũ cũ ctis illuxerit regnũ nouus ho

mo scō:ū oium cetibus aggregatus resurgat in parte ꝛte ra collocādus. Per xpm dominū nr̄m. ℟. Amē. Orem⁹

OPus est miseri/ Sio, cordie dñe scē pī omp̄s eterne deus rogare pro alijs ⁊ qui nr̄is supplicare peccaḡ ne quaḡ sufficimus: suscipe rogamus aiam famuli tui. N. venientē ad te: adsit angelus testaméti tui michael: ⁊ per man⁹ scōrū angelo⁹ tuo⁹ inter scōs ⁊ electos tuos sinū⁹ abrae ysac ⁊ iacob patriarcharū tuorū eam collocare digneris: libera eū dñe de principibus tenebrarū ⁊ de locis pnarū ne famulus tuus vllis tam pmeue natiuitatis vel ignorātie cōtundat erroribus: agnoscat atrijs ⁊ misericordia bonitatis tue ad locū refrigerij ⁊ getis in sinū abrae trāsferat. Per xpm dñm nr̄m. ℟. Amē. Sio,

OEbitū humani corporis sepeliēdi officiū fidelium morte cōplēteꝰ: deū cui oia viuūt fideliter ꝛpecemur: vt hoc corpus fratris nr̄i. N. a nobis in ifirmitate sepultū in ordine sanctoꝝ suoꝝ resuscitet: ⁊ eius spiritus sanctis ac fidelib⁹ aggregari iubeat cum qbus inenarrabili gloria ⁊ penni felicitate pfrui mereat. Per xpm dñm nr̄m. ℟. Amē. Orem⁹

OMnipotens sem/ Sio piterne deus qui humano corpori aiam inspirare dignat⁹ eo: dū te iubente pulvis redit in puluerē: tu imaginē tuā cū scis ⁊ electi tui eternis sedib⁹ iubeas sociari. Per d. n. iesū xpm fi. tuū q tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spūs sci d⁹ p oia scla sclo⁹. ℟. Amē. Sio oid⁹ expleti p̄ḡ ie⁹ ult⁹ fuerit sacerdos cū aq̄ bñdicta aspgat tumulū ⁊ icēset ⁊ dicat alta voce Pī nr̄. ⁊ oēs sub silētio dicant Pī nr̄. ℣. Et ne. ℟. Sz liba. ℣. Nō itres in iudiciū cū seruo tuo dñe. ℟. Quia nō iustificabit in conspectu tuo o⁹ viuēs. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe aiam eius ℣. Requiescat in pace. ℟. Amē. ℣. Dñe exaudi oronē meā. ℟. Et cla. ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cū spū. t. Orem⁹

SAtisfaciat tibi q̄s Sio, dñe d⁹ nr̄ f. p aia famuli tui fratris nr̄i. N. btissime deus genitricis semp q̄ v̄ginis marie ⁊ sanctissimi confessoris tui benedicti: omniū q̄ peccatorum tuorum oratio ⁊ psentis familie tue humilis ⁊ devota supplicatio: vt peccatorum

ñm venias quã ꝓcamur ob
tuatinec eũ patiaris crucia-
ri gehénalibus flãmis quez fi
lij mi dñi nostri iesu xpi ꝑcio-
so sanguine redemisti. Qui te
cum ⁊ spiritu sancto viuit ⁊ re
gnat deus per oia scla'sclorũ.
℟. Amẽ. Postea sacerdos
dicat ℣. Regem eternam do
na ei dñe, ℟. Et lux ꝑpetua
luceat ei. ℣. Alia eius ⁊ oium
fideliũ defunctoꝝ per dei miseri
cordiã regescant in pace. ℟.
Amen. Et statim cantor inci
piat ℟. Memẽto mei deus,
cum quo reuertant fratres in
ecclesiã. ℟. Memẽto mei de
us: quia vẽt est vita mea. Nec
aspiciat me visus tuus. ℣. De
ꝑfundis clamaui ad te dñe
dñe exaudi vocẽ meam. Nec.
Regen eternã dona ei dñe: ⁊
lux perpetua luceat ei. Nec.
Cum reuersi fuerint in eccle-
siam ordinate stent in choro ⁊ si
nito ꝓio sacerdos cum mini-
stris ante altare stãs dicat al
ta voce Pẽnf. ⁊ oẽs sub silẽ
tio dicãt Pater nf. ℣. Et ne
nos. ℟. Sed libera nos. ℣.
Regem eternam dona ei dñe.
℟. Et lux perpetua luceat ei.
℣. A porta inferi. ℟. Erue
dñe aiam eius. ℣. Requiescat
in pace. ℟. Amen. ℣. Dñe
exaudi oratiõnẽ meã. ℟. Et
clamor meus ad te veniat. ℣.
Dñs vobiscum. ℟. Et cum
spiritu tuo. Oremus. Oratio.

Mbi dñe commẽdamus
aiaz famuli tui. N. vt de
functꝰ seculo tibi viuat ⁊ que
per fragilitatẽ mũdane fragili
tatis peccata cõmisit: tu venia
misericordissime pietatis ab-
sterge. Per xpm dñm nrm.
℟. Amen. Explicit offi-
cium exequiarum defuncti.

Forma absolutionis plena
rie in articulo mortis cõcessa
per priuilegiũ dñi eugenij pa
pe quarti oibus abbatibꝰ po-
ribus monachis conuersis ⁊
cõmissis ⁊ nouitijs ꝓsentibus
⁊ futuris cõgregationis nre.
Et sm hãc formã ꝓsupponit
ꝙ frater cui dãda est talis ab
solutio nesciat se innodatum
specialiter aliquo excõmuni-
cationis suspẽsionis vel inter-
dicti vinculo seu censura ⁊ ꝙ
absoluat nõ solum a peccatis
que circa mortis articulũ cõ
fitet: sed etiã ab alijs que aliãs
est cõfessus ⁊ quoꝝ nõ recor-
datus est ⁊ que cõfiteri negle-
xit ⁊ ignorauit ⁊ tũc ignorat ⁊
quoꝝ nõ recordat: Si autem
sciat se eẽ innodatũ specialiter
aliquo excõmunicationis vel

suspēsionis aut interdicti vinculo seu cēsura expunat cassū t absoluat prius specialiter a tali cēsura fm modū in talib⁹ usuetū. Deinde in primis dicat penitens infirmus. Confiteor deo tē. Et confiteat sacerdoti electo ab eo de volūtate supioris sui oia peccata sua quoruz recordat si cōmode pōt: vel saltē illa que credit se nunqz fuisse confessum. Si aūt ipse penitens infirmus sit supior: eligat idoneū cōfessorē ad libitū suū: facta vo pfessione sacerdos dicat. Per asperſionē sanguinis dñi nri iesu xpi misereatur tui omnipotens deus t dimissis oib⁹ peccatis tuis pducat te in vitā eternā amē. Indulgētiā absolutionē t remissionē oium peccatoz tuoz tribuat tibi omnipotens t misericors dominus. Amē. Dominus nr iesus xps q pro nobis passus est: per suā sanctā misericordiā t pietatē ab oibus peccatis tuis te absoluat. Et auctoritate ipsi⁹ t btōrū apłoz ei⁹ petri t pauli t scē romane ecclie: ac t auctoritate. d. eugenij pape. 4. in hac parte mihi cōmissa virtute gre tibi facte inquātū possū t valeo ego te absoluo ab omni sentētia t a quacūqz vinculo seu a gbuscūqz cēsuris excommunicationis maioris vel minoris suspēsionis t interdicti ris t bois si incurristi propter quācūqz causam etiā si talium absolutio eēt aplice sedi reservata: t restituo te sactis sacramentis ecclie t cōmunioni t vnitati fideliū xpi: t dispenso tecum in omni irregularitate vel irregularitatib⁹ in gbus oi spēsare possum si quas cōtraxisti t restituo te executioni ordinum t officioz tuoz. In nomine ✠ patris t ✠ filij t spiritus ✠ sancti. Amen. Passio dñi nostri iesu christi t intercessio ac merita beate marie semp vginis t oiuz scōrū t scārū dei t pij laboris tui ac oia bona que feciſti t facere intēdis: t mala que sustines t sustinebis sint tibi in remissionē t satisfactionē oium peccatoz tuoz hic in psenti gra t in futuro glia. Amē. I tez auctoritate dei oipotētis t btōz apłoz eius petri t pauli t. d. eugenij pape. 4. in hac parte mihi cōmissa vtute gre specialis tibi pceſſe inquātū possum t claues ecclie se extendunt: si ista vice morieris ego absoluo te plenarie ab oibus penis in purgatorio tibi debitis ꝓpter

culpas ⁊ offensas seu peccata
tua: plenā tibi ipsoꝝ oium pce
dēs remissionē peccatoꝝ tuoꝝ
⁊ gbus corde ptrit⁹ ⁊ ore pfes
sus es: ⁊ que nō ex pfidētia hu
iusmodi plenarie remissionis:
sed quouis alio modo vel ituī
tu ptra dēū ⁊ pximū ⁊ animā
tuā hactenus cōmisisti ⁊ quā
tū possum ⁊ mihi pmittit resti
tuo te illi incēctie in qua eras
quādo baptizat⁹ fuisti. Si vo
hac vice non morieris huius⁹
modi plenaria absolutio a. d.
eugenio papa quarto tibi pces
sa demuꝝ tibi in articulo mortis
posito valituraſi tunc ex vita
p̄senti migraueris sit tibi reser
uata. In nomine ✠ pris ⁊ ✠
filij ⁊ spiritus ✠ sācti, Amē.
¶ Incipit ordo ad benedicē
dum mēsam per totū annum.
Cōgregatis in refectorio ad
prādium ⁊ e regione ordinate
stātib⁹ ante mēsam: prior abso
lute incipit Bñdicite, ⁊ fres re
spōdēt Bñdicite. Deinde pri
or incipit ℣. Oculi oium. Et
fratres p̄sequētes cōmuniter
totū cōplēt cū Glia pri, ⁊ Si
cut erat, ⁊ Kyriel. ℣. Oculi
oiuꝝ in te sperāt dñe: ⁊ tu das
illis escam in tpe opportuno.
Apis tu manū tuaꝝ ⁊ imples
omne aial benedictione. Glo
ria patri, ⁊ Kyriel. Christel.
Kyriel. sequitur Pater nr̄.
secreto. Deinde prior p̄nūciat
Et ne nos, ℟. Sz libera nos.
Deinde prior dicit. Oremus.
Bene ✠ dic nos dñe ⁊ tua do
na que de tua largitate sumus
sumpturi: per christum dñm
nostrum. ℟. Amen. Deinde
lector dicit. Jube domne be
nedicere. Sequitur bñdictio.
Mense celestis participes fa
ciat nos rex eterne glorie. ℟.
Amen. In fine prandij dicto
a lectore. Tu autem dñe misē
rere nobis. ⁊ respondetur a
fratribus. Deo gratias. Dēs
egredientur de mensis ipsis e
regione stantibus ante mēsam
prior incipit ℣. Confiteātur
tibi dñe omnia opera tua. Et
fratres cōmuniter p̄sequūtur
Et sancti tui benedicant tibi.
Gloria patri. Postea later
des absolute dicat. Agimus
tibi gratias omnipotens deus
pro vniuersis beneficijs tuis ⁊
qui viuis ⁊ regnas in secula
seculoꝝ, Amen. Deinde ⁊
cantor incipit ℣. Miserere
mei deus, ⁊ Gloria patri, ⁊
Kyrieleyson, sequitur Pa
ter noster, secreto. Deinde cā
tor dicit ℣. Et ne nos. ℟.
Sed libera nos, ℣. Dispersit

dedit pauperibus. ℟. Justitia
eius manet in seculum scli. ℣.
Bñdicā dñm in omni tpe. ℟.
Semp laus eius in ore meo.
℣. In dño laudabit aīa mea.
℟. Audiāt mānsueti & letent.
℣. Magnificate dñm mecū.
℟. Et exaltemus nomē eius
in idipsum. ℣. Sit nomē dñi
bñdictum. ℟. Ex hoc nunc &
vsq; in seculū. Deinde immediate sine Oremus dicitur.

REtribuere dignare dñe
oībus nobis bona facien
tibus ꝓpter nomē sanctū tuū
vitā eternā. ℟. Amē. ℣. Be
nedicamus dño. ℟. Deo gra
tias. Nota q; in fine omnium
festorum totius anni dicit. Fi
delium aīe per misericordiā dei
requiescant in pace. ℟. Amē.
Deinde Pr̄ nr̄. secreto. quo
finito cantor dicit. Dñs det no
bis suā pacē & vitā eternā. ℟.
Amē. Excepto q; in parasce
ue & in cena dñi post ora
tionem immediate Pater no
ster. tantummodo dicitur.

HD cenā eo ordine fratri
bus quo ad prādiū ordi
natis prior incipit. Bñdicite.
℟. Bñdicite. Deinde prior
incipit ℣. Edēt pauperes & sa
turabunt: & laudabūt dñm qui
requirunt eum: viuet corda eorū
in seculū seculi. Ellya pri. Ky
rieleyson. Pater nr̄. Oremus.
Benedic nos &c. vt supra in
prādio. In fine cene dicto a lec
tore Tu aūt dñe. Et relicto
a fratribus oēs egrediuntur de
mēsis & ipsis e regione stanti
bus ante mensas prior incipit
℣. Memoriā fecit mirabiliū
suoꝝ misericors & miserator dy
minus escā dedit timentibus se
Ellya pri. Postea prior abso
lute dicit. Bñdictus deus in
donis suis: & sanctꝰ in oibꝰ op
ribꝰ suis: qui viuit & regnat in
secula seculoꝝ. ℟. Amē. De
inde cantor incipit ps. Lau
date dñm oēs gentes &c. Ky
rieleyson. Pr̄ nr̄. Dispsit & dedit pau
peribꝰ. cū rel. vt supra in prā
dio. Nota q; ps. Laudate pue
ri dñm. dicit in cena omni tpe
sm nr̄am ꝓsuetudinē. Itē no
ta quādo semel in die comedi
tur: ea dicunt sicut in cena: et
cepto q; eodē tpe in prandio
assignat. Supradictus ordo
ad benedicēduz mēsam semp
seruat: preterq; in cena dñi in
parasceue: & aliis ceteris tem
poribus infrascriptis in quibus
℣ & ps. solummodo variat.

IN die nattiuitatis dñi &
per totā octauā ad bene
dicēdū mēsam, ℣. Verbū

ro factū est alla. Et habitauit in nobis alla. Glia pri rē. in fine dicit ℣. Notuz fecit dñs alla. Salutare suū alla. Glia, ℣. Cantate dño, ij. In ep/dyania dñūz per totā octauā ad benedicēdum ℣. Reges tharsis t insule munera offerēt alla. Reges arabū t saba/ona adducēt al. Glia pri rē. In fine dicit ℣. Oēs de saba veniēt alla. Aurū t thus defe/rētes al. Glia pri rē. ℣. Dē iudiciū tuū regi da. In cena dñi ad bñdicēdum mēsam ab/lute sine nota icipit ℣. Xp̄s factus est pro nobis obediēs vsq; ad mortē. Deinde immediate dicit secreto Pater nf. quo cōpleto sine ꝓnūciatione aliqua prior designat mēsam. nec lector dicit Jube, nec post lectionē Tu autē. In fine repetit ℣. Christ⁹ factꝰ, vt supra postea imediate dicit ℣. Miserere, quo finito sine Glia pri, dicit secreto Pr̄ nf. Deinde cātor dicat absolute oratiōnem. Respice quesumus nō ꝓnūciat. Qui tecū viuit nec Fidelium, sed secreto dicit Pater nf. nec additur Dño vt nobis, In paraſceue ad benedicēdū mēsam eo modo fit per oia vt in cena dñi; excepto q; dicit ℣. Christ⁹ factus est pro nobis obediēs vsq; ad mortē: mortē aūt crucis. In sabbato sancto ad bñdicendū mēsā dicit Bñdicite, ℟. Benedicite. vt supra, deinde ℣. Vespere aūt sabbati que lucescit in pma sabbati alla. Venit maria magdalene t altera maria videre sepulchrum alla Glia pri rē. Pr̄ nf. t pnunciat Et ne nos, t Oremus. Bñdic dñe rē. In fine repetit ℣. Vespere aūt rē. ℣. Laudate dñm oēs. Reliqua vo vt supra. In die sancto pasche t deinceps vsq; in cenā sequētis sabbati ad benedicēdū mēsam dicit ℣. Hec dies quā fecit dñs alla. Exultemus t letemur in ea alla. Glia patri rē. In fine repetitur ℣. Hec dies rē. ℣. Cōfitemini do. xvij In cena vo dicit sequētis sabbati resumitur benedictio cōsueta supra. In die ascēsionis dñi per totam octauā ad benedictionē mēse post Benedicite, dicit ℣. Ascēdit deus in iubilatione alla. Et dñs in voce tube alla. Glia patri. In fine dicitur. Ascendēs christus in altum alla. Captiuā duxit captiuitatē alla, ℣. Omnes gētes, In die pentecostes t in

...s vsq; ad cenā sabbati ad benedicendā mēsam post Benedicite. ℣. Spiritus dñi replenit orbē terrarum alla. Et hoc quod continet oia sciētiaz habet vocis alla. Glia patri. Ja ñre oraciõ dicit. Repleti sunt oēs spū scō al. Et cepunt loqui alla. Glia pri. ℟. Magnus dñs, Benedictio collationis per totū annū post Benedicite. dicitur ℣. Tollatio nem seruorum suorum: benedicat christus rex angelorum ℟. Amen.

¶ Castigauit me Cyprianus monachus. Jo opa studioq; suo effecit: vt sim nulla in parte mendosum nec diminutum qa in omnibus suppleuit que in alijs deerant. Finis.

¶ Andreas Toresanus de Asula Breuiarium hoc fm cõsuetudinem nigrorum monachorum sancti Benedicti cõgregationis sancte Justine imprimendum curauit Venetijs, Anno salutis nre. 1492. x. kal. Octobr.

I 6/22